

הַתַּנ"ךְ

תַּנ"ךְ עִבְרִי מוֹדְרָנִי

תנ"ך עברי מודרני

This Bible is in the Public Domain.

תוכן העניינים

195	מַעֲשֵׂי הַשְּׁלִיחִים	7	הַבְּרִית הַיְשׁוּנָה
203	אַנְתְּ פּוֹלוֹס הַשְּׁלִיחַ אֶל־הַרֹמָיִים	7	בְּרָאשִׁית
206	אַנְתְּ פּוֹלוֹס הַרְאִשׁוֹנָה אֶל־הַקּוֹרִנְתִּיִּים	17	שְׁמוֹת
209	אַנְתְּ פּוֹלוֹס הַשְּׁנִית אֶל־הַקּוֹרִנְתִּיִּים	26	וַיִּקְרָא
211	אַנְתְּ פּוֹלוֹס הַשְּׁלִיחַ אֶל־הַגָּלָטִיִּים	32	בְּמִדְבָּר
213	אַנְתְּ פּוֹלוֹס הַשְּׁלִיחַ אֶל־הָאֶפֶסִיִּים	40	דְּבָרִים
214	אַנְתְּ פּוֹלוֹס הַשְּׁלִיחַ אֶל־הַפִּילִפִּיִּים	48	יְהוֹשֻׁעַ
214	אַנְתְּ פּוֹלוֹס הַשְּׁלִיחַ אֶל־הַקּוֹלָסִים	53	שְׁפָטִים
215	1 סְלוֹנִים	58	רוֹת
216	2 סְלוֹנִים	59	1 שְׁמוּאֵל
216	1 טִימוֹתִי	65	2 שְׁמוּאֵל
217	2 טִימוֹתִי	71	1 מְלָכִים
218	אַנְתְּ פּוֹלוֹס אֶל־טִיטוֹס	78	2 מְלָכִים
218	אַנְתְּ פּוֹלוֹס אֶל־פִּילִימוֹן	84	1 דְּבָרֵי הַנָּבִיאִים
218	אַנְתְּ אֶל־הַעֲבָדִים	90	2 דְּבָרֵי הַנָּבִיאִים
220	אַנְתְּ יַעֲקֹב	97	עֲזָרָא
221	הָאֲנְתְּ הַרְאִשׁוֹנָה לְפָטְרוֹס הַשְּׁלִיחַ	99	נַחֲמִיָּה
222	הָאֲנְתְּ הַשְּׁנִית לְפָטְרוֹס הַשְּׁלִיחַ	102	אַסָּתֶר
223	הָאֲנְתְּ הַרְאִשׁוֹנָה לְיוֹחָנָן הַשְּׁלִיחַ	104	אֵיּוֹב
223	הָאֲנְתְּ הַשְּׁנִית לְיוֹחָנָן הַשְּׁלִיחַ	109	תְּהִלִּים
223	הָאֲנְתְּ הַשְּׁלִישִׁית לְיוֹחָנָן הַשְּׁלִיחַ	121	מִשְׁלֵי
224	אַנְתְּ יְהוֹדָה	125	לְקָהֶלֶת
224	חֲזוֹן יוֹחָנָן	126	שִׁיר הַשִּׁירִים
		127	יִשְׁעֵיהוּ
		136	יְרֵמְיָהוּ
		148	אֵיכָה
		148	יְחִזְקֵאל
		158	דָּנִיֵּאל
		161	הוֹשֻׁעַ
		163	יוֹאֵל
		163	עָמוֹס
		165	עִבְדְּיָה
		165	יוֹנָה
		165	מִיכָה
		166	נַחֲוִים
		166	חִבְקוּק
		167	צְפַנְיָה
		167	חֲגִי
		167	זְכַרְיָה
		169	מְלָאכִי
		170	הַבְּרִית הַחֲדָשָׁה
		170	מַתִּיּוּ
		177	סֵנֶט מַאֲרֵק
		182	הַבְּשׂוּרָה הַקְדּוּשָׁה עַל־פִּי לֹוֹקִס
		189	גִּ'וֹן

בראשית

פרק 1

1 ואת הארץ: 2 והארץ היתה תהו ובהו וחשך
על פני תהום ורוח אלהים מרחפת על פני
המים: 3 ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור: 4
וירא אלהים את האור כי טוב ויבדל אלהים
בין האור ובין החשך: 5 ויקרא אלהים לאור
יום ולחשך קרא לילה ויהי ערב ויהי בקר
יום אחד: 6 ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך
המים ויהי מבדיל בין מים למים: 7 וישע
אלהים את הרקיע ויבדל בין המים אשר
מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע
ויהי כן: 8 ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי
ערב ויהי בקר יום שני: 9 ויאמר אלהים יקוו
המים מתחת השמים אל מקום אחד ותרעה
היבשה ויהי כן: 10 ויקרא אלהים ליבשה
ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי
טוב: 11 ויאמר אלהים תרעה הארץ דשא
עשב מזריע זרע עץ פרי עשה פרי למינו אשר
זרעו בו על הארץ ויהי כן: 12 ותוצא הארץ
דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עשה פרי
אשר זרעו בו למינהו וירא אלהים כי
טוב: 13 ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי: 14
ויאמר אלהים יהי המרקע בברקיע השמים
להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאת
ולמזגים ולמים ולשמים ושנים: 15 והיו למאורת
ברקיע השמים להאיר על הארץ ויהי כן: 16
ויעש אלהים את שני המארות הגדלים את
המאור הגדל לממשלת היום ואת המאור
הקטן לממשלת הלילה ואל הכוכבים: 17
ויתן אתם אלהים בברקיע השמים להאיר על
הארץ: 18 ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל
בין האור ובין החשך וירא אלהים כי
טוב: 19 ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי: 20
ויאמר אלהים ישלחו המים שרץ נפש חיה
ועוף יעופף על פני הארץ על פני רקיע
השמים: 21 ויברא אלהים את התנינים
הגדלים ואת כל נפש החיה הרמשת אשר
שרצו המים למיניהם ואת כל עוף כנף למינהו
וירא אלהים כי טוב: 22 ויברך אתם אלהים
לאמר פרו ורבו ומלאו את המים בימים
והעוף ירב בארץ: 23 ויהי ערב ויהי בקר
יום חמישי: 24 ויאמר אלהים תוצא הארץ
נפש חיה למינה בהמה ורמש וחיתו ארץ
למינה ויהי כן: 25 ויעש אלהים את חית
הארץ למינה ואת הבהמה למינה ואת כל
רמש האדמה למינהו וירא אלהים כי
טוב: 26 ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו
כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף השמים
ובבהמה ובכל הארץ ובכל הרמש הרמש על
הארץ: 27 ויברא אלהים את האדם בצלמו
בצלם אלהים ברא אתו וזכר ונקבה ברא
אתם: 28 ויברך אתם אלהים ויאמר להם
אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשה
ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל חיה
הרמשת על הארץ: 29 ויאמר אלהים הנה
נתתי לכם את כל עשב זרע זרע אשר על פני
כל הארץ ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זרע
זרע לכם יהיה לאכלה: 30 ולכל חיה הארץ
ולכל עוף השמים ולכל רמש על הארץ אשר
בו נפש חיה את כל ירק עשב לאכלה ויהי
כן: 31 וירא אלהים את כל אשר עשה והנה
טוב מאד ויהי ערב ויהי בקר יום השישי:

פרק 2

1 ויכלו השמים והארץ וכל צבאם: 2
ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה
וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר

עשה: 3 ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש
אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא
אלהים לעשות: 4 אלה תולדות השמים
והארץ בהבראם ביום עשות יהוה אלהים
ארץ ושמים: 5 וכל שיח השדה טרם יהיה
בארץ וכל עשב השדה טרם יצמח כי לא
המטיר יהוה אלהים על הארץ ואדם אין
לעבד את האדמה: 6 ואד יעלה מן הארץ
והשקה את כל פני האדמה: 7 וייצר יהוה
אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח באפיו
נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה: 8 ויסע
יהוה אלהים נן בעדן מקדם וישש שם את
האדם אשר יצר: 9 ויצמח יהוה אלהים שושן
האדמה כל עץ נחמד למראה וטוב למאכל
ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב
ורע: 10 ונהר יצא מעדן להשקות את הגן
ומשם יפדד והיה לארבעה ראשים: 11 שם
האחד פישון הוא הסבב את כל ארץ החוילה
אשר שם הנה: 12 ונהר הארץ ההוא טוב שם
הבדלח ואבן השם: 13 ושם הנהר השני
ניחון הוא הסבב את כל ארץ כוש: 14 ושם
הנהר השלישי חדקל הוא ההלך קרמת אשר
והנהר הרביעי הוא הפרת: 15 ויקח יהוה
אלהים את האדם וינחהו בגן עדן לעבדה
ולשמרה: 16 ויצו יהוה אלהים על האדם
לאמר מכל עץ הגן אכל תאכל: 17 ומעץ
הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום
אכלק ממנו מות תמות: 18 ויאמר יהוה
אלהים לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו
עזר כנגדו: 19 ויצר יהוה אלהים מן האדמה
כל חית השדה ואת כל עוף השמים ויבא אל
האדם לראות מה יקרא לו וכל אשר יקרא לו
האדם נפש חיה הוא שמו: 20 ויקרא האדם
שמות לכל הבהמה ולעוף השמים ולכל חית
השדה ולאדם לא מצא עזר כנגדו: 21 ויפל
יהוה אלהים הדרמה על האדם וישן ויקח
אחת מצלעתיו ויסגר בשר תחתנה: 22 ויבן
יהוה אלהים את הצלע אשר לקח מן האדם
לאשה ויבאה אל האדם: 23 ויאמר האדם
זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת
יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת: 24 על כן
יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו
והיו לבשר אחד: 25 ויהיו שניהם ערומים
האדם ואשתו ולא יתבשו:

פרק 3

1 והנחש היה ערום מכל חית השדה
אשר עשה יהוה אלהים ויאמר אל האשה אף
כי אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן: 2
ותאמר האשה אל הנחש מפרי עץ הגן
נאכל: 3 ומפרי העץ אשר בתוך הגן אמר
אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן
תמתו: 4 ויאמר הנחש אל האשה לא מות
תמתו: 5 כי ידע אלהים כי ביום אכלכם
ממנו ונפתחו עיניכם והייתם כאלהים ידעי
טוב ורע: 6 ותרא האשה כי טוב העץ למאכל
וכי תאוה הוא לעינים ותחמד העץ להשכיל
ותקח מפריו ותאכל ותתן גם לאישה עמה
ויאכל: 7 ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי
עירום הם ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם
מתלך בגן לרוח היום ויתחבא האדם ואשתו
מפני יהוה אלהים בתוך עץ הגן: 9 ויקרא
יהוה אלהים אל האדם ויאמר לו איכה: 10
ויאמר את קלך שמעתי בגן ואירא כי עירם
אני ואחבא: 11 ויאמר מי הגיד לך כי עירם
אתה המן העץ אשר צויתך לבלתי אכל ממנו
אכלת: 12 ויאמר האדם האשה אשר נתת
עמדי היא נתנה לי מן העץ ואכל: 13 ויאמר
יהוה אלהים לאשה מה זאת עשית ותאמר
האשה הנחש השיאני ואכל: 14 ויאמר יהוה
אלהים אל הנחש כי עשית זאת ארור אתה

מכל הבהמה ומכל חית השדה על נחנק תלך
ועפר תאכל כל ימי חייך: 15 ואיבה אשית
בינך ובין האשה ובין זרעך ובין זרעה הוא
ישופך ראש ואתה תשופנו עקב: 16 אל
האשה אמר הרבה ארבה עצבונך והרנך
בעצב תלדי בנים ואל אישך תשוקתך והוא
ימשל בך: 17 ולאדם אמר כי שמעת לקול
אשתך ותאכל מן העץ אשר צויתך לאמר לא
תאכל ממנו ארורה האדמה בעבורך בעצבון
תאכלנה כל ימי חייך: 18 וקוץ ודרדר
תצמיח לך ואכלת את עשב השדה: 19 בזעת
אפיך תאכל לחם עד שובך אל האדמה כי
ממנה לקחת כי עפר אתה ואל עפר
תשוב: 20 ויקרא האדם שם אשתו חוה כי
הוא היתה אם כל חי: 21 ויעש יהוה אלהים
לאדם ולאשתו כתנות עור וילבשם: 22
ויאמר יהוה אלהים הן האדם היה כאחד ממנו
לדעת טוב ורע ועתה פן ישלח ידו ולקח גם
מעץ החיים ואכל וחי לעלם: 23 וישלחו
יהוה אלהים מן עדן לעבד את האדמה אשר
לקח משם: 24 ויגרש את האדם וישכן מקדם
לגן עדן את הכרבים ואת לזרע החרב
המתהפכת לשמר את דרך עץ החיים:

פרק 4

1 והאדם ידע את חוה אשתו ותהר
ותלד את קין ותאמר קניתי איש את יהוה: 2
ותספ ללדת את אחיו את הבל ויהי הבל רעה
צאן וקין היה עבד אדמה: 3 ויהי מקץ ימים
ויבא קין מפרי האדמה מנחה ליהוה: 4 והבל
הביא גם הוא מבכורות צאנו ומחלבהן וישע
יהוה אל הבל ואל מנחתו: 5 ואל קין ואל
מנחתו לא שעה ויחר לקין מאד ויפל
פניו: 6 ויאמר יהוה אל קין למה חרה לך
ולמה נפל פניך: 7 הלא אם תטיב שאת
ואם לא תטיב לפתח חטאת רבץ ואלך
תשוקתו ואתה תמשל בו: 8 ויאמר קין אל
הבל אחי ויהי בדיחותם בשרה ויקם קין אל
הבל אחיו ויהרגה: 9 ויאמר יהוה אל קין אי
הבל אחיך ויאמר לא ידעתי השמר אחי
אנכי: 10 ויאמר מה עשית קול דמי אחיך
צעקים אלי מן האדמה: 11 ועתה ארור אתה
מן האדמה אשר פתחת את פיה לקחת את דמי
אחיך מידך: 12 כי תעבד את האדמה לא
תספ תת כחה לך נע ונד תחיה בארץ: 13
ויאמר קין אל יהוה גדול עוני מנשא: 14 הן
גרשת אתי היום מעל פני האדמה ומפניך
אסתר ויהיית נע ונד בארץ והיה כל מצאי
יהרגני: 15 ויאמר לו יהוה לכן כל הרג קין
שבעתי יקם וישם יהוה לקין אות לבלתי
הכות אתו כל חיות: 16 ויצא קין מלפני
יהוה וישב בארץ נוד קדמת עדן: 17 וידע
קין את אשתו ותהר ותלד את חנוך ויהי בנה
עיר ויקרא שם העיר כשם בנו חנוך: 18
ויולד לחנוך את עירד ועירד ילד את
מתואל ומתואל ילד את מתושלח ומתושלח
ילד את למך: 19 ויקח לו למך שתי נשים שם
האחת עדה ושם השנית צלה: 20 ותלד עדה
את יבל הוא היה אבי ישב אהל ומקנה: 21
ושם אחיו יובל הוא היה אבי כל תפש כנור
ועוגב: 22 וצלה גם היא ילדה את תובל קין
למשל כל חרש נחשת וברזל ואחות תובל קין
למשל: 23 ויאמר למך לנשיו עדה וצלה
שמען קולי נשי למך האזנה אמרתי כי איש
הרגתי לפצעי וילד לחברתי: 24 כי שבעתי
יקם קין ולמך שבעים ושבעה: 25 וידע אדם
עוד את אשתו ותלד בן ותקרא את שמו שם כי
שם לי אלהים זרע אחר תחת הבל כי הרגו
קין: 26 ולשת גם הוא ילד בן ויקרא את שמו
אנוש אז הוחל לקרא בשם יהוה:

פרק 5

1 זה ספר תולדת אדם כיום ברא
אלהים אדם בדמות אלהים עשה אתו: 2 וזכר
ונקבה בראם ויברך אותם ויקרא את שמם
אדם ביום הבראם: 3 ויהי אדם שלשים ומאת
שנה ויולד בדמותו בצלמו ויקרא את שמו
שת: 4 ויהיו ימי אדם אחרי הולידו את שת
שמונה מאות שנה ויולד בניו ובנות: 5 ויהיו
כל ימי אדם אשר חי תשע מאות שנה ושלושים
שנה וימת: 6 ויהיו שת חמש שנים ומאת שנה
ויולד את אנש: 7 ויהי שת אחרי הולידו את
אנוש שבע שנים ושמונה מאות שנה ויולד בניו
ובנות: 8 ויהיו כל ימי שת שנים עשרה שנה
ותשע מאות שנה וימת: 9 ויהיו אנוש תשעים
שנה ויולד את קינן: 10 ויהיו אנוש אחרי
הולידו את קינן חמש עשרה שנה ושמונה מאות
שנה ויולד בניו ובנות: 11 ויהיו כל ימי
אנוש חמש שנים ותשע מאות שנה וימת: 12
ויהיו קינן שבעים שנה ויולד את
מהללאל: 13 ויהיו קינן אחרי הולידו את
מהללאל ארבעים שנה ושמונה מאות שנה
ויולד בניו ובנות: 14 ויהיו כל ימי קינן
עשר שנים ותשע מאות שנה וימת: 15 ויהיו
מהללאל חמש שנים וששים שנה ויולד את
ירד: 16 ויהיו מהללאל אחרי הולידו את ירד
שלשים שנה ושמונה מאות שנה ויולד בניו
ובנות: 17 ויהיו ימי ירד שנה מהללאל חמש
ותשעים שנה ושמונה מאות שנה וימת: 18 ויהיו
ירד שנים וששים שנה ומאת שנה ויולד את
חנוך: 19 ויהיו ירד אחרי הולידו את חנוך
שמונה מאות שנה ויולד בניו ובנות: 20 ויהיו
כל ימי ירד שנים וששים שנה ושמונה מאות שנה
וימת: 21 ויהיו חנוך חמש וששים שנה ויולד
את מתושלח: 22 ויתהלך חנוך את האלהים
אחרי הולידו את מתושלח שלש מאות שנה
ויולד בניו ובנות: 23 ויהיו כל ימי חנוך
חמש וששים שנה ושלש מאות שנה: 24
ויתהלך חנוך את האלהים ויאנו כי לקח את
אלהים: 25 ויהיו מתושלח שבע ושמונים שנה
ומאת שנה ויולד את למך: 26 ויהיו מתושלח
אחרי הולידו את למך שנים ושמונים שנה
ושבע מאות שנה ויולד בניו ובנות: 27 ויהיו
כל ימי מתושלח תשע וששים שנה ותשע מאות
שנה וימת: 28 ויהיו למך שנים ושמונים שנה
ומאת שנה ויולד בן: 29 ויקרא את שמו נח
לאמר זה נחמנו ממעשנו ומעצבון ידינו מן
האדמה אשר אררה יהוה: 30 ויהיו למך אחרי
הולידו את נח חמש ותשעים שנה וחמש מאות
שנה ויולד בניו ובנות: 31 ויהיו כל ימי למך
שבע ושבעים שנה ושבע מאות שנה וימת: 32
ויהיו נח בן חמש מאות שנה ויולד נח את שם
אתם ואת יפת:

פרק 6

1 ויהי כי החל האדם לרב על פני
האדמה ובנות ילדו להם: 2 ויראו בני
האלהים את בנות האדם כי טבת הנה ויחוו
להם נשים מכל אשר בחרו: 3 ויאמר יהוה
לא ידון רוחי באדם לעלם בשגם הוא בשר
והיו ימי מהא ועשרים שנה: 4 הנפלים היו
בארץ בימים ההם וגם אחרי כן אשר יבאו בני
האלהים אל בנות האדם וילדו להם המה
הגברים אשר מעולם אנשי השם: 5 וירא יהוה
כי רבה רעת האדם בארץ וכל יצר מחשבת
לבו רק רע כל היום: 6 וינחם יהוה כי עשה
את האדם בארץ ויתעצב אל לבו: 7 ויאמר
יהוה אמתה את האדם אשר בראתי מעל פני
האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף
השמים כי נחמתי כי עשיתם: 8 ונח מצא חן
בעיני יהוה: 9 אלה תולדת נח אף איש צדיק
תמים היה בדרתיו את האלהים התהלך

נח: 10 ויולד נח שלשה בנים את שם את חם ואת יפת: 11 ותשחת הארץ לפני האלהים ותמלא הארץ חמס: 12 וירא אלהים את הארץ והנה נשחתה כי השחית כל בשר את דרכו על הארץ: 13 ויאמר אלהים לנח קץ כל בשר בל לפני כי מלאה הארץ חמס מפניהם והנני משחיתם את הארץ: 14 עשה לך תבת עצי גפר קנים תעשה את התבה וכפרת אותה מבית ומחוץ בכפר: 15 וזה אשר תעשה אותה שלש מאות אמה ארך התבה חמשים אמה רחבה ושלושים אמה קומתה: 16 צהר תעשה לתבה ואל אמה תכלנה מלמעלה ופתח התבה בצדה תשים תחתים שנים ושלושים תעשה: 17 ואני הנני מביא את המבול מים על הארץ לשחת כל בשר אשר בו רוח חיים מתחת השמים כל אשר בארץ יגוע: 18 והקמתי את בריתי אתך ובאת אל התבה אתה ובניך ונשחך ונשי בניך אתך: 19 ומכל החי מכל בשר שנים מכל תביא אל התבה להחית אתך זכר ונקבה יהיו: 20 מהעוף למינהו ומן הבהמה למינה מכל רמש האדמה למינהו שנים מכל יבאו אליך לחיות: 21 ואתה קח לך מכל מאכל אשר יאכל ואספת אליך ויהי לך ולחם לאכלם: 22 ויעש נח ככל אשר צוה אותו אלהים כן עשה:

פרק 7

1 ויאמר יהוה לנח בא אתה וכל ביתך אל התבה כי אתך ראיתי צדיק לפני בדור הזה: 2 מכל הבמה הטהורה תקח לך שבעה שבעה איש ואשתו ומן הבהמה אשר לא טהרה הוא שנים איש ואשתו: 3 גם מעוף השמים שבעה שבעה זכר ונקבה לחיות זרע על פני כל הארץ: 4 כי לימים עוד שבעה אנכי ממטיר על הארץ ארבעים יום וארבעים יום ומחיתי את כל היקום אשר עשיתי מעל פני האדמה: 5 ויעש נח ככל אשר צוהו יהוה: 6 ונח בן שש מאות שנה והמבול היה מים על הארץ: 7 ויבא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו אל התבה מפני מי המבול: 8 מן הבהמה הטהורה ומן הבהמה אשר איננה טהרה ומן העוף וכל אשר רמש על האדמה: 9 שנים שנים באו אל נח אל התבה זכר ונקבה כאשר צוה אלהים את נח: 10 ויהי לשבעת הימים ומי המבול היו על הארץ: 11 בשנת שש מאות שנה לחי נח בחדש השני בשבעה עשר יום לחדש ביום הזה נבקעו נח מעינת תהום רבה וארבת השמים נפתחו: 12 ויהי הגשם על הארץ ארבעים יום וארבעים ילילה: 13 בעצם היום הזה בא נח ושם וחס ויפת בני נח ואשת נח ושלשת נשי בניו אתם אל התבה: 14 מה וכל החיה למינה וכל הבהמה למינה וכל הרמש הרמש על הארץ למינה וכל העוף למינה כל צפור כל כנף: 15 ויבאו אל נח אל התבה שנים שנים מכל הבשר אשר בו רוח חיים: 16 והבאים זכר ונקבה מכל בשר באו כאשר צוה אותו אלהים ויסגר יהוה בעדו: 17 ויהי המבול ארבעים יום על הארץ וירבו המים ויגברו המים וירבו מאד על הארץ ותלך התבה על פני המים: 19 והמים גברו מאד מאד על הארץ ויכסו כל ההרים הגבהים אשר תחת כל השמים: 20 חמש עשרה אמה מלמעלה גברו המים ויכסו ההרים: 21 ויגוע כל בשר הרמש על הארץ בעוף ובבהמה ובחיה וכל השרץ השרץ על פני הארץ וכל האדם: 22 כל אשר נשמת רוח חיים באפיו מכל אשר בחרבה מתו: 23 וימת את כל היקום אשר על פני האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים וימחו מן הארץ

ויאמר אך נח ואשר אתו בתבה: 24 ויגברו המים על הארץ חמשים ומאת יום:

פרק 8

1 ויזכר אלהים את נח ואת כל החיה ואת כל הבהמה אשר אתו בתבה ויעבר אלהים רוח על הארץ וישכו המים: 2 ויסכרו מעינת תהום וארבת השמים ויכלא הגשם מן השמים: 3 וישכו המים מעל הארץ הלך ושוב ויחסרו המים מקצה השמים ומאת יום: 4 ותנח התבה בחדש השביעי בשבעה עשר יום לחדש על הרי אררט: 5 והמים היו הלך וחסרו עד החדש העשירי בשעירי באחד לחדש נראו ראשי ההרים: 6 ויהי מקץ ארבעים יום ויפתח נח את חלון התבה אשר עשה: 7 וישלח את הערב ויצא יצוא ושוב עד יבשת המים מעל הארץ: 8 וישלח את היונה מאתו לראות הקלו המים מעל פני האדמה: 9 ולא מצאה היונה מנוח לכף רגלה ותשב אליו אל התבה כי מים על פני כל הארץ וישלח ידו ויקחה ויבא אתה אליו אל התבה: 10 ויחל עוד שבעת ימים אחרים ויסק שלח את היונה מן התבה: 11 ותבא אליו היונה לעת ערב והנה עלה זית טרף בפיha וידע נח כי קלו המים מעל הארץ: 12 ויחל עוד שבעת ימים אחרים וישלח את היונה ולא יספה שוב אליו עוד: 13 ויהי באחת ושש מאות שנה בראשון באחד לחדש חרבו המים מעל הארץ ויסר נח את מבסה התבה וירא והנה חרבו פני האדמה: 14 ובחדש השני בשבעה ועשרים יום לחדש יבשה הארץ: 15 וידבר אלהים אל נח לאמר: 16 צא מן התבה אתה ואשתך ובניך ונשי בניך אתך: 17 כל החיה אשר אתך מכל בשר בעוף ובבהמה ובכל הרמש הרמש על הארץ הוצא אתך ושרצו בארץ ופרו ורבו על הארץ: 18 ויצא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו: 19 כל החיה כל הרמש וכל העוף כל רמש על הארץ למשפחתם יצאו מן התבה: 20 ויבן נח מזבח ליהוה ויקח מכל הבהמה הטהורה ומכל העוף הטהור ויעל עלת במזבח: 21 וירח יהוה את ריח הניחח ויאמר יהוה אל לבו לא אסף לקלל עוד את האדמה בעבור האדם כי יצר לב האדם רע מנעריו ולא אסף עוד להכות את כל חי כאשר עשיתי: 22 עד כל ימי הארץ זרע וקציר וקר וחס וקיץ וחרף ויום וליילה לא ישבתו:

פרק 9

1 ויברך אלהים את נח ואת בניו ויאמר להם פרו ורבו ומלאו את הארץ: 2 ומוראכם וחתכם יהיה על כל חית הארץ ועל כל עוף השמים ככל אשר תרמש האדמה ובכל דגי הים בידכם נתנו: 3 כל רמש אשר הוא חי לכם יהיה לאכלה כירק עשב נתתי לכם את כל: 4 אך בשר בנפשו דמו לא תאכלו: 5 ואך את דמכם לנפשתיכם אדרש מיד כל חיה אדרשנו ומיד האדם מיד איש אחיו אדרש את נפש האדם: 6 שפך דם האדם באדם דמו ישפך כי בצלם אלהים עשה את האדם: 7 ואתם פרו ורבו שרצו בארץ ורבו בה: 8 ויאמר אלהים אל נח ואל בניו אתו לאמר: 9 ואני הנני מקים את בריתי אתכם ואת זרעכם אחריכם: 10 ואת כל נפש החיה אשר אתכם בעוף בבהמה ובכל חית הארץ אתכם מכל יצאי התבה לכל חית הארץ: 11 והקמתי את בריתי אתכם ולא יכרת כל בשר עוד ממי המבול ולא יהיה עוד מבול לשחת הארץ: 12 ויאמר אלהים זאת אות בריתי אשר אני נתן ביני וביניכם ובין כל נפש חיה אשר אתכם לדרת עולם: 13 את קשתו נתתי

בענן והיתה לאות ברית ביני ובין הארץ: 14 והיה בענני ענן על הארץ ונראתה הקשת בענן: 15 וזכרתי את בריתי אשר ביני וביניכם ובין כל נפש חיה בכל בשר ולא יהיה עוד המים למבול לשחת כל בשר: 16 והיתה הקשת בענן וראותיה לזכר ברית עולם בין אלהים ובין כל נפש חיה בכל בשר אשר על הארץ: 17 ויאמר אלהים אל נח זאת אות בריתי אשר הקמתי ביני ובין כל בשר אשר על הארץ: 18 ויהיו בני נח היצאים מן התבה שם וחס ויפת וחס הוא אבי כנען: 19 שלשה אלה בני נח ומאלה נצפה כל הארץ: 20 ויחל נח איש האדמה ויטע כרם: 21 וישת מן היין וישכר ויתגל בתוך אהלה: 22 וירא חם אבי כנען את ערות אביו ויגד לשני אחיו בחוץ: 23 ויקח שם ויפת את השמלה וישמו על שכם שניהם וילכו אחרנית ויכסו את ערות אביהם ופניהם אחרנית וערות אביהם לא ראו: 24 וייקץ נח מיינו וידע את אשר עשה לו בנו הקטן: 25 ויאמר ארור כנען עבד עבדים יהיה לאחיו: 26 ויאמר ברוך יהוה אלהי שם יהי כנען עבד למו: 27 יפת אלהים ליפת וישכן באחלי שם יהי כנען עבד למו: 28 ויהי נח אחר המבול שלש מאות שנה וחמשים שנה: 29 ויהיו כל ימי נח תשע מאות שנה וחמשים שנה וימת:

פרק 10

1 ואלה תולדת בני נח שם חם ויפת ויולדו להם בנים אחר המבול: 2 בני יפת גמר ומגון ומדי ויון ותבל ומשך ותירס: 3 ובני גמר אשכנז ורפת ותגרמה: 4 ובני יון אלישע ותרכשיש כיתו ורדגים: 5 ומאלה נפרדו איי הגוים בארצתם איש ללשנו למשפחתם בגויהם: 6 ובני חם כוש ומצרים ופוט וכנען: 7 ובני כוש סבא וחווילה וסבתה ורעמה וסבתכא ובני רעמה שבא ורדן: 8 וכוש ילד את נמרד הוא החל לחיות גבר בארץ: 9 הוא היה גבר ציד לפני יהוה על כל יאמר כנמרד גבור ציד לפני יהוה: 10 ותהי ראשית ממלכתו ככל וארך ואבד וכלנה בארץ שנער: 11 מן הארץ ההוא יצא אשור ויבן את נינוה ואת רחבת עיר ואת כלח: 12 ואת רסן בין נינוה ובין כלח הוא העיר הגדלה: 13 ומצרים ילד את לוטים ואת עננים ואת להבים ואת נפתחים: 14 ואת פתרים ואת כסלחים אשר יצאו משם פלשתים ואת כפתרים: 15 וכנען ילד את צידן ככרו ואת חת: 16 ואת חיבוס ואת האמרי ואת הגרנשי: 17 ואת החוי ואת הערקי ואת חסיני: 18 ואת הארודי ואת הצמרי ואת החמתי ואחר נפצו משפחות הכנעני: 19 ויהי נבול הכנעני מצידן באכה גררה עד עזה באכה סדמה ועמרה ואדמה וצבים עד לשע: 20 אלה בני חם למשפחתם ללשנתם בארצתם בגויהם: 21 ולשם ילד גם הוא אבי כל בני עבר אחי יפת הגדול: 22 בני שם עילם ואשור וארפכשד ולוד וארם: 23 ובני ארם עוץ וחול וגתר ומש: 24 וארפכשד ילד את שלח ושלח ילד את עבר: 25 ולעבר ילד שני בנים שם האחד פלג כי בימיו פלגנה הארץ ושם אחיו יקטן: 26 ויקטן ילד את אלמודד ואת שלף ואת חצרמות ואת ירח: 27 ואת הדורים ואת אוול ואת דקלה: 28 ואת עובל ואת אבימאל ואת שבא: 29 ואת אופר ואת חווילה ואת יובב כל אלה בני יקטן: 30 ויהי מושבם ממשא באכה ספרה הר הקדם: 31 אלה בני שם למשפחתם ללשנתם בארצתם לגויהם: 32 אלה משפחת בני נח לתולדתם בגויהם ומאלה נפרדו הגוים בארץ אחר המבול:

פרק 11

1 ויהי כל הארץ שפה אחת ודברים אחדים: 2 ויהי בנסעם מקדם וימצאו בקעה בארץ שנער וישבו שם: 3 ויאמרו איש אל רעהו הבה נלבנה לבנים ונשרפה לשרפה ותהי להם ללשנה לאבן והחמר היה להם לחמר: 4 ויאמרו הבה נבנה לנו עיר ומגדל וראשו בשמים ונעשה לנו שם פן נפוז על פני כל הארץ: 5 ויירד יהוה לראות את העיר ואת המגדל אשר בנו בני האדם: 6 ויאמר יהוה הן עם אחד ושפה אחת לכולם וזה החלם לעשות ועתה לא יבצר מהם כל אשר יזמו לעשות: 7 הבה נרדה ונבלה שם שפתם אשר לא ישמעו איש שפת רעהו: 8 ויפיץ יהוה אתם משם על פני כל הארץ ויחלדו לבנת העיר: 9 על כן קרא שמה בבל כי שם כלל יהוה שפת כל הארץ ומשם הפיצם יהוה על פני כל הארץ: 10 אלה תולדת שם שם בן מאת שנה ויולד את ארפכשד שנתיים אחר המבול: 11 ויהי בן מאת שנה ויולד את ארפכשד חמש מאות שנה ויולד בנים ושלשים שנה ויולד את שלח שלש שנים וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות: 14 ושלח חי שלשים שנה ויולד את עבר: 15 ויהי שלח אחרי הולידו את עבר שלש שנים וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות: 16 ויהי עבר ארבע ושלשים שנה ויולד את פלג: 17 ויהי עבר אחרי הולידו את פלג שלשים שנה וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות: 18 ויהי פלג שלשים שנה ויולד את רעש: 19 ויהי פלג אחרי הולידו את רעש מאות שנים ומאתים שנה ויולד בנים ובנות: 20 ויהי רעש שתיים ושלשים שנה ויולד את שרונ: 21 ויהי רעש אחרי הולידו את שרונ שבע שנים ומאתים שנה ויולד בנים ובנות: 22 ויהי שרונ שלשים שנה ויולד את נחור: 23 ויהי שרונ אחרי הולידו את נחור מאתיים שנה ויולד בנים ובנות: 24 ויהי נחור תשע ועשרים שנה ויולד את תרח: 25 ויהי נחור אחרי הולידו את תרח תשע עשרה שנה ומאת שנה ויולד בנים ובנות: 26 ויהי תרח שבעים שנה ויולד את אברם את נחור ואת הרן: 27 ואלה תולדת תרח תרח הוליד את אברם את נחור ואת הרן והרן הוליד את לוט: 28 וימת הרן על פני תרח אביו בארץ מולדתו באור כשדים: 29 ויקח אברם ונחור לחם נשים שם אשת אברם שרי ושם אשת נחור מלכה בת הרן אבי מלכה ואבי יסכה: 30 ותהי שרי עקרה אין לה ולד: 31 ויקח תרח את אברם בנו ואת לוט בן הרן בן בניו ואת שרי כלתו אשת אברם בנו ויצאו אתם מאור כשדים ללכת ארצה כנען ויבאו עד חרן וישבו שם: 32 ויהיו ימי תרח חמש שנים ומאתים שנה וימת תרח בחרן:

פרק 12

1 ויאמר יהוה אל אברם לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך: 2 ואעשך לגוי גדול ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה: 3 ואברכה מברכך ומקלךך אאר ונברכך בך כל משפחת האדמה: 4 וילך אברם כאשר דבר אליו יהוה וילך אתו לוט ואברם בן חמש שנים ושבעים שנה בצאתו מחרן: 5 ויקח אברם את שרי אשתו ואת לוט בן אחיו ואת כל רכושם אשר רכשו ואת הנפש אשר עשו בחרן ויצאו ללכת ארצה כנען ויבאו ארצה כנען: 6 ויעבר אברם בארץ עד מקום שכב עד אלון מורה ורכבעני אז בארץ: 7 וירא יהוה אל אברם ויאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת

ויבן שם מזבח ליהוה הנראה אליו: 8 ויעתק משם ההרה מקדם לבית אל ויט אהלה בית אל מים והעי מקדם ויבן שם מזבח ליהוה ויקרא בשם יהוה: 9 ויסע אברהם הלך ונסוע הנגבה: 10 ויהי רעב בארץ וירד אברהם מצרימה לגור שם כי כבד הרעב בארץ: 11 ויהי כאשר הקריב לבוא מצרימה ויאמר אל שרי אשתו הנה נא ידעתי כי אשה יפת מראה את: 12 והיה כי יראו אתך המצרים ואמרו אשתו זאת והרגו אתי ואתך יחיו: 13 אמרי נא אחתי את למען ייטב לי בעבורך וחיתה נפשי בגללך: 14 ויהי כבוא אברהם מצרימה ויראו המצרים את האשה כי יפה הוא מאד: 15 ויראו אתה שרי פרעה ויהללו אתה אל פרעה ותקח האשה בית פרעה: 16 ולאברהם הושיב בעבורה ויהי לו צאן ובקר וחמרים ועבדים ושפחה ואחנת וגמלים: 17 ויגנע יהוה את פרעה ננעים גדלים ואת ביתו על דבר שרי אשת אברהם: 18 ויקרא פרעה לאברהם ויאמר מה זאת עשית לי למה לא הגדת לי כי אשתך הוא: 19 למה אמרת אחתי הוא ואקח אתה לי לאשה ועתה הנה אשתך קח ולך: 20 ויצו עליו פרעה אנשים וישלחו אתו ואת אשתו ואת כל אשר לו:

פרק 13

1 ויעל אברהם ממצרים הוא ואשתו וכל אשר לו ולוט עמו הנגבה: 2 ואברהם כבד מאד במקנה בכסף ובזהב: 3 ויולך למסעיו מנגב ועד בית אל עד המקום אשר היה שם אהלה בתחלה בין בית אל ובין העי: 4 אל מקום המזבח אשר עשה שם בראשונה ויקרא שם אברהם בשם יהוה: 5 וגם ללוט החלק את אברהם היה צאן ובקר ואהלים: 6 ולא נשא אתם הארץ לשבת יחדו כי היה רכושם רב ולא יכלו לשבת יחדו: 7 ויהי ריב בין רעי מקנה אברהם ובין רעי מקנה לוט והכנעני והפריזי אז ישב בארץ: 8 ויאמר אברהם אל לוט אל תהי מרובה ביני וביניך ובין רעי ובין רעך כי אנשים אחים אנחנו: 9 הלא כל הארץ לפניך הפרד נא מעלי אם תשמאל ואימנה ואם הימין ואשמאל: 10 וישא לוט את עיניו וירא את כל ככר הירדן כי כלה משקה לפני שחת יהוה את כסם ואת עמרי: כנע יהוה כנעני מצרים באדם צער: 11 ויחבר לו לוט את כל ככר הירדן ויסע לוט מקדם ויפרדו איש מעל אחיו: 12 אברהם ישב בארץ כנען ולוט ישב בערי הכנע ויאהל עד סדם: 13 ואנשי סדם רעים וחמאים ליהוה את: 14 ויהוה אמר אל אברהם אחרי הפרד לוט מעמו שא נא עיניך וראה מן המקום אשר אתה שם צפנה ונגבה וקדמה וימה: 15 כי את כל הארץ אשר אתה ראה לך אתננה ולזרעך עד עולם: 16 ושמתי את זרעך כעפר הארץ אשר אם יוכל איש למנות את עפר הארץ גם זרעך ימנה: 17 קום התהלך בארץ לארבה ולרובה כי לך אתננה: 18 ואתהלך אברהם ויבא וישב באלני ממרא אשר בחברון ויבן שם מזבח ליהוה:

פרק 14

1 ויהי בימי אמרפל מלך שנער אריוך מלך אלסר כדרלעמר מלך עילם ותדעל מלך גוים: 2 עשו מלחמה את ברע מלך סדם ואת ברשע מלך עמרה שנאב מלך אדמה ושמאבר מלך צביים ומלך בלע היא צער: 3 כל אלה חברו אל עמק השדים הוא ים המלח: 4 שתיים עשרה שנה עבדו את כדרלעמר ושלוש עשרה שנה מרדו: 5 ובארבע עשרה שנה בא כדרלעמר ומלכים אשר אתו ויכו את רפאים בעשתרת קרנים

ובית הארץ נתתי את הארץ הזאת מנהר מצרים עד הנהר הגדל נהר פרתי: 19 את הקיני ואת הקניזי ואת הקדמני: 20 ואת החתי ואת הפריזי ואת הרפאים: 21 ואת האמרי ואת הכנעני ואת הגרנשי ואת הזבוכי:

פרק 16

1 ושרי אשת אברהם לא ילדה לו ולה שפחה מצרית ושמה הגר: 2 ותאמר שרי אל אברהם הנה נא עשריני יהוה מלדה בא נא אל שפחתי אולי אבנה ממנה וישמע אברהם לקול שרי: 3 ותקח שרי אשת אברהם את הגר המצרית שפחתה מקין עשר שנים לשבת אברהם בארץ כנען ותתן אתה לאברהם אישה לו לאשה: 4 ויבא אל הגר ותהר ותרא כי הרתה ותקל גברתה בעיניה: 5 ותאמר שרי אל אברהם חמסי עליך אנכי נתתי שפחתי בחיקך ותרא כי הרתה ואקל בעיניה ישפט יהוה ביני וביניך: 6 ויהר אברהם אל שרי הנה שפחתך בידך עשי לי הטוב בעיניך ותענה שרי ותברח מפניה: 7 וימצאה מלאך יהוה על עין המים כמדבר על העין בדרך שור: 8 ויאמר הגר שפחת שרי אי מזה באת ואנה תלכי ותאמר מפני שרי גברתי אנכי ברחתי: 9 ויאמר לי ומה יהוה שובי אל גברתך והתעני תחת ידיה: 10 ויאמר לה מלאך יהוה הרבה ארבה את זרעך ולא יספר מרב: 11 ויאמר לה מלאך יהוה הנך הרה וילדת בן וקראת שמו ישמעאל כי שמע יהוה אל עניך: 12 והוא יהיה פרא אדם ידו בכל ויד כל בו ועל פני כל אחיו ישכן: 13 ותקרא שם יהוה הרב אלה אתה אל ראי כי אמרה הגם הלא ראיתי אחרי ראי: 14 על כל קרא לבאר באר לחי ראי הנה בין קדש ובין ברד: 15 ותלד הגר לאברהם בן ויקרא אברהם שם בנו אשר ילדה הגר ישמעאל: 16 ואברהם בן שנים שנה ושש שנים בלדת הגר את ישמעאל לאברהם:

פרק 17

1 ויהי אברהם בן תשעים שנה ותשע שנים וירא יהוה אל אברהם ויאמר אליו אני אל שדי התהלך לפני והיה תמים: 2 ואתנה בריתי ביני וביניך ואברהם אותך במאד מאד: 3 ויפל אברהם על פניו וידבר אתו אלהים לאמר: 4 אני הנה בריתי אתך והייתי לאב המון גוים: 5 ולא יקרא עוד את שמך אברהם והיה שמך אברהם כי אב המון גוים נתתיך: 6 והפדתי אתך במאד מאד ונתתיך לגוים ומלכים ממך יצאו: 7 והקמתי את בריתי ביני וביניך ובין זרעך אחריו לדרתם לברית עולם להיות לך לאלהים ולזרעך אחריו: 8 ונתתי לך ולזרעך אחריו את ארץ מגריך את כל ארץ כנען לאחזת עולם והייתי לכם לאלהים: 9 ויאמר אלהים אל אברהם ואתה את בריתי תשמר אתה וזרעך אחריו לדרתם: 10 זאת בריתי וקמקת כספך והייתי וביניכם ובין זרעך אחריו המול לכם כל זכר: 11 וגמלתם את בשר ערלתכם והיה לאות ברית ביני וביניכם: 12 וכן שמנת ימים ימול לכם כל זכר לדרתכם יליד בית ומקנת כסף מכל בן נכר אשר לא מזרעך הוא: 13 המול ימול יליד ביתך ומקנת כספך והייתי בריתי בבשרכם לברית עולם: 14 וערל זכר אשר לא ימול את בשר ערלתו ונכרתה הנפש ההוא מעמית את בריתי חפר: 15 ויאמר אלהים אל אברהם שרי אשתך לא תקרא את שמה שרי כי שרה שמה: 16 וברכתי אתה וגם נתתי ימול לך בן וברכתיך והייתי לגוים מלכי עמים ממנה והיו: 17 ויפל אברהם על

פניו ויצחק ויאמר בלבו הלבן מאה שנה יולד ואם שרה הבת תשעים שנה תלד: 18 ויאמר אברהם אל אלהים לו ישמעאל יחיה לפניך: 19 ויאמר אלהים אבל שרה אשתך ילדת לך בן וקראת את שמו יצחק והקמתי את בריתי אתו ובריתי עולם לזרעו אחרי: 20 וישמעאל שמעתיך הנה בריתי אתו והפדתי אתו והרביתי אתו במאד מאד שנים עשר נשיאם יוליד ונתתיו לגוי גדול: 21 ואת בריתי אקים את יצחק אשר תלד לך שרה למועד הנה בשנה האחרת: 22 ויכל לדבר אתו ויעל אלהים מעל אברהם: 23 ויקח אברהם את ישמעאל בנו ואת כל ילדיו ביתו ואת כל מקנת כספו כל זכר באנשי בית אברהם וימל את בשר ערלתם בעצם היום הזה כאשר דבר אתו אלהים: 24 ואברהם בן תשעים ותשע שנה בהמלו בשר ערלתו: 25 וישמעאל בנו בן שלש עשרה שנה בהמלו את בשר ערלתו: 26 בעצם היום הזה נמול אברהם וישמעאל בנו: 27 וכל אנשי ביתו יליד בית ומקנת כסף מאת בן נכר נמלו אתו:

פרק 18

1 וירא אליהם יהוה באלני ממרא והוא יושב פתח האהל כיום היום: 2 וישא עיניו וירא והנה שלשה אנשים נצבים עליו וירא וירץ לקראתם מפתח האהל וישתחו ארצה: 3 ויאמר אדני אם נא מצאתי חן בעיניך אל נא תעבר מעל עבדך: 4 יקח נא מעט מים ורחצו רגליכם והשענו תחת העיץ: 5 ואקחה פת לחם וסעודו לבכם אחר תעברו כי על כל עולם עול עבדים ויאמרו כי תעשה כאשר דברתי: 6 וימהר אברהם האהלה אל שרה ויאמר מהרי שלש סאים קמח סלת לושי ועשי עוגות: 7 ואל הבקר רץ אברהם ויקח בן בקר רך טוב ויתן אל הנוער וימהר לעשות אתו: 8 ויקח ממאה וחלב ובן הבקר אשר עשה ויתן לפניהם והוא עמד עליהם תחת העץ ויאכלו: 9 ויאמרו אליו איה שרה אשתך אליך כעת חיה והנה בן לשרה אשתך ושרה שמעת פתח האהל והוא אחרי: 10 ואברהם ושרה זקנים באים בימים חרל להיות לשרה ארץ כנענים: 11 ותצחק שרה בקרבה לאמר אחרי בלתי היתה לי עדנה ואדני זקן: 12 ויאמר יהוה אל אברהם למה זה צחקת שרה לאמר האף אמנם אלה ואני זקנתי: 14 היפלא מיהוה דבר למועד אשוב אליך כעת חיה ולשרה בן: 15 ותכחש שרה לאמר לא צחקתי כי יראה לי ואמר לי כי צחקת: 16 ויקמו משם האנשים וישקפו על פני סדם ואברהם הלך עמם לשלחם: 17 ויהוה אמר המכסה אני מאברהם אשר אני עשה: 18 ואברהם היו יהיה לגוי גדול ועצום ונכבדו בו כל גווי הארץ: 19 כי ידעתיו למען אשר יצוה את בניו ואת בנותיו אחרי ושמרו דרך יהוה לעשות צדקה ומשפט למען הביא יהוה על אברהם את אשר דבר עליו: 20 ויאמר יהוה ועקת סדם ועמרה כי רבה וחמאתם כי כבדה מאד: 21 אדרה נא ואראה הכצקתה בהא אל עשו כלה ואם לא אדעה: 22 ויפנו משם האנשים וילכו סדמה ואברהם עודנו עמד לפני יהוה: 23 ויגש אברהם ויאמר האף צדיקם בתוך העיר האף תספה ולא תש למקום למען למשש הצדיקים אשר בקרבה: 25 חללה לך מעשית כדבר הזה להמית צדיק עם רשע והיה כצדיק כרשע חללה לך השפט כל הארץ לא יעשה משפט: 26 ויאמר יהוה אם אמצא כסדם חמשים צדיקים בתוך העיר ונשאתי לכל

המקום בעבורם: 27 ויען אברהם ויאמר הנה נא הואלתי לדבר אל אדני ואנכי עפר ואפר: 28 אולי יחסרון חמשים הצדיקים חמשה התשחית בחמשה את כל העיר ויאמר לא אשחית אם אמצא שם ארבעים לחמשה: 29 ויפק עוד לדבר אליו ויאמר אולי ימצאון שם ארבעים ויאמר לא אעשה בעבור הארבעים: 30 ויאמר אל נא יחר לאדני ואדברה אולי ימצאון שם שלשים ויאמר לא אעשה אם אמצא שם שלשים: 31 ויאמר הנה נא הואלתי לדבר אל אדני אולי ימצאון שם עשרים ויאמר לא אשחית בעבור העשירים: 32 ויאמר אל נא יחר לאדני ואדברה אך הפעם אולי ימצאון שם עשרה ויאמר לא אשחית בעבור העשרה: 33 וילך יהוה כאשר כלה לדבר אל אברהם ואברהם שב למקומו:

פרק 19

1 ויבאו שני המלאכים סדמה בערב ולוט ישב בשער סדם וירא לוט ויקם לקראתם וישתחו אפיים ארצה: 2 ויאמר הנה נא אדני סורו נא אל בית עבדכם ולינו ורחצו רגליכם והשכבתם והלכתם לדרככם ויאמרו לא כי ברחוב נלין: 3 ויפצרו בסם מאד ויסרו אליו ויבאו אל ביתו ויעש להם משה ומצות אפה ויאכלו: 4 טרם ישכבו ואנשי העיר אנשי סדם נסבו על הבית מנער ועד זקן כל העם מקצה: 5 ויקראו אל לוט ויאמרו לו איך האנשים אשר באו אליך הלילה הוציאים אלינו ונדעה אותם: 6 ויצא אלם לוט הפתחו הדלת סנה את אחירוי: 7 ויאמר אל נא אתי תרעו: 8 הנה נא לי שתי בנות אשר לא ידעו איש אצליהם נא אתהן אליכם ועשו להן כמוב בעיניכם רק לאנשים האל אל תעשו דבר כי על כן באו בצל קרתי: 9 ויאמרו נש הלאה ויאמרו אחד בא לגור וישפט שפוט עתה נרע לך מהם ויפצרו באיש בלוט מאד ויגשו לשבר הדלת: 10 וישלחו האנשים את ידם ויביאו את לוט אליהם הביתה ואת הדלת סגרו: 11 ואת האנשים אשר פתח הבית הכו בסנורים מקטן ועד גדול וילאו למצא הפתח: 12 ויאמרו האנשים אל לוט עד מי לך פה חת ויבין ובנתין וכל אשר לך בעיר הוצא מן המקום: 13 כי משחיתם אנחנו את המקום הזה כי גדלה צעקתם את פני יהוה וישלחנו יהוה לשחתה: 14 ויצא לוט ויודבר אל חתניו לקחי בנותיו ויאמר קומו צאו מן המקום הזה כי משחית יהוה את העיר ויהי כמצחק בעיני חתניו: 15 וכמו השחר עלה ויאצו המלאכים בלוט לאמר קום קח את אשתך ואת שתי בנותיך הנמצאות פן חספה בעון העיר: 16 ויתחממה ויחזקו האנשים בידו וביד אשתו וביד שתי בנותיו בחמלת יהוה עליו ויצאחו וינחחו מחוץ העיר: 17 ויהי כחוציאות אחר החוצה ויאמר המלט אל נפשך אל תבטי אחריך ואל תעמד בכל הכבר ההרה המלט פן חספה: 18 ויאמר לוט אלהים אל נא אדני: 19 הנה נא מצא עבדך חן בעיניך ותגדל חסדך אשר עשית עמדי להחיות את נפשי ואנכי לא אוכל להמלט ההרה פן תדבקני הרעה ומתי: 20 הנה נא העיר הוית קרבה לנוס שמה והיא מצער אמלטתה נא מקום: 21 ויאמר אליו הנה נשאתי פניך גם לדבר הזה בלבתי הפכי את העיר אשר דברתי: 22 מהר המלט שמה כי לא אוכל לעשות דבר עד באך שמה על כן קרא שם העיר צוער: 23 השמש יצא על הארץ ולוט בא צערה: 24 ויהוה המטיר על סדם ועל עמרה גפרית ואש מאת יהוה מן השמים: 25 ויחפץ את הערים האל ואת כל הכבר ואת כל

ישיבי הערים וצמח האדמה: 26 ותבט אשתו מאחריה ותהי נציב מלח: 27 וישכם אברהם בבקר אל המקום אשר עמד שם את פני יהוה: 28 וישקף על פני סדם ועמרה ועל כל פני ארץ הכבר וירא והנה עלה קיטר הארץ כיטור הכבשן: 29 ויהי בשחת אלהים את ערי הכבר ויזכר אליהם את אברהם וישלח את לוט מתוך ההפכה בהפך את הערים אשר ישב בהן לוט: 30 ויעל לוט מצוער וישב בהר ושתי בנותיו עמו כי ירא לשבת בצוער וישב במערה הוא ושתי בנותיו: 31 ותאמר הבכירה אל הצעירה אבינו זקן ואיש אין בארץ לבוא עלינו כדרך כל הארץ: 32 לכה נשקה את אבינו יין ונשכבה עמו ונחיה מאבינו זרע: 33 ותשקין את אביהן יין בלילה הוא ותבא הבכירה ותשכב את אביה ולא ידע בשכבה ובקומה: 34 ויהי ממחרת ותאמר הבכירה אל הצעירה חן שכבתי אמש את אבי נשקנו יין גם הלילה ובאי שכבי עמו ונחיה מאבינו זרע: 35 ותשקין גם בלילה ההוא את אביהן יין ותקם הצעירה ותשכב עמו ולא ידע בשכבה ובקמה: 36 ותהרין שתי בנות לוט מאביהן: 37 ותלד הבכירה בן ותקרא שמו מואב הוא אבי מואב עד היום: 38 והצעירה גם היא ילדה בן ותקרא שמו בן עמי הוא אבי בני עמון עד היום:

פרק 20

1 ויסע משם אברהם ארצה הנגב וישב בין קדש ובין שור ויגר בגרר: 2 ויאמר אבימלך מלך גרר ויקח את שרה: 3 ויבא אלהים אל אבימלך בחלום הלילה ויאמר לו הנה את על האשה אשר לקחת והוא בעלת בעל: 4 ואבימלך לא קרב אליה ויאמר אדני הנני גם צדיק תהיה: 5 הלא הוא אמר לי אחתי הוא והיא גם היא אמרה אחי הוא בלבי ובנפשי כפי עשיתי זאת: 6 ויאמר אליו האלהים בחלום גם אנכי ידעתי כי באת לבבך עשית זאת ואחשך גם אנכי אותך מחסו לי על כן לא נתחייך לנגע אליה: 7 ועתה חשב אשת האיש כי נביא הוא ויתפלל בעדך וחייה ואם אינך משיב דע כי מות תמות אתה וכל אשר לך: 8 וישכם אבימלך בבקר ויקרא אל כל עבדיו ויודבר את כל הדברים האלוניתם וייראו האנשים מאד: 9 ויקרא אבימלך לאברהם ויאמר לו מה עשית לנו ומה חטאתי לך כי הבאת עלי ועל ממלכתי חטא גדלה מעשים אשר לא יעשו עשית עמדי: 10 ויאמר אבימלך אל אברהם מה ראית כי עשית את הדבר הזה: 11 ויאמר אברהם כי אמרת רק אין יראת אלהים במקום הזה והרגוני על דבר אשתי: 12 וגם אמנה אחתי בת אבי הוא אך לא בת אמי ותהי לי לאשה: 13 ויהי כאשר התעו אתי אלהים עמדי אבי ואמר לה זה חסדך אשר תעשי איתי אל כל המקום אשר נבוא שמה אמר לי אחי הוא: 14 ויקח אבימלך צאן ובקר ועבדים ושפחת ויתן לאברהם וישב לו את שרה אשתו: 15 ויאמר אבימלך הנה ארצי לפניך כמוב בעיניך שב: 16 ולשרה אמר הנה נתתי אלף כסף לאחייך הנה הוא לך כסות עניים לכל אשר איך ואת כל נוכחת: 17 ויתפלל אברהם אל האלהים וירפא אלהים את אבימלך ואת אשתו ואממתיה וילדו: 18 כי עצר עצר יהוה בעד כל רחם לבית אבימלך על דבר שרה אשת אברהם:

פרק 21

1 ויהוה פקד את שרה כאשר אמר ויעש יהוה לשרה כאשר דבר: 2 ותהר ותלד

שרה לאברהם בן לוקניו למועד אשר דבר אתו אלהים: 3 ויקרא אברהם את שם בנו הנולד לו אשר ילדה לו שרה יצחק: 4 וימל אברהם את יצחק בנו בן ששנת ימים כאשר צוה אתו אלהים: 5 ואברהם בן מאת שנה כהולד לו את יצחק בנו: 6 ותאמר שרה צחק עשה לי אלהים כל השמע יצחק לי: 7 ותאמר מי מלל לאברהם היניקה בנים שרה כי ילדתי בן לוקניו: 8 ויגדל הילד ויגמל ויעש אברהם משתה גדול ביום הגמל את יצחק: 9 ותרא שרה את בן הגר המצרית אשר ילדה לאברהם מצחק: 10 ותאמר לאברהם גרש האמה הזאת ואת בנה כי לא יירש בן האמה הזאת עם בני עם יצחק: 11 וירע הדבר מאד בעיני אברהם על אודת בנו: 12 ויאמר אלהים אל אברהם אל ירע בעיניך על הנער ועל אמתך כל אשר תאמר אליך שרה שמע בקלה כי ביצחק יקרא לך זרע: 13 וגם את בן האמה לגוי אשימנו כי זרעך הוא: 14 וישכם אברהם בבקר ויקח לחם וחמת מים ויתן אל הגר שם על שכמה ואת הילד וישלחה ותלך ותתע במדבר באר שבע: 15 ויכלו המים מן החמת ותשלך את הילד תחת אחד השיחים: 16 ותלך ותשב לה מנגד הרחק כמלחמיו קשת כי אמרה אל אואה במות הילד ותשב מנגד ותשא את קלה ותבדק: 17 וישמע אלהים את קול הנער ויקרא מלאך אלהים אל הגר מן השמים ויאמר לה מה לך הגר אל תיראי כי שמע אלהים אל קול הנער כאשר הוא שם: 18 קומי שאי את הנער והחזיקי את ידך בו כי לגוי גדול אשימנו: 19 ויפקד אלהים את עיניה ותרא באר מים ותלך ותמלא את החמת מים ותשק את הנער: 20 ויהי אלהים את הנער ויגדל וישב במדבר ויהי רבה קשת: 21 וישב במדבר פארן ותקח לו אמו אשה מארץ מצרים: 22 ויהי בעת ההוא ויאמר אבימלך ופיכל שר צבאו אל אברהם לאמר אלהים עמך בכל אשר אתה עשה: 23 ועתה חשבעה לי באלהים הנה אם תשקר לי ולגוי ולנכדי כחסד אשר עשיתי עמך תעשה עמדי ועם הארץ אשר גרתה בה: 24 ויאמר אברהם אנכי אשבע: 25 והוכח אברהם את אבימלך על אדות באר המים אשר גזלו עבדי אבימלך: 26 ויאמר אבימלך לא ידעתי מי עשה את הדבר הזה וגם אתה לא הגדת לי וגם אנכי לא שמעתי בלתי היום: 27 ויקח אברהם צאן ובקר ויתן לאבימלך ויברתו שניהם ברית: 28 ויצב אברהם את שבע כבשת הצאן לבדדון: 29 ויאמר אבימלך אל אברהם מה הנה שבע כבשת האלה אשר הצבת לבדדנה: 30 ויאמר כי את שבע כבשת תקח מידי בעבור תהיה לי לעדה כי הפרתי את הבאר הזאת: 31 על כן קרא המקום ההוא באר שבע כי שם נשבעו שניהם: 32 ויכרתו ברית בבאר שבע ויקם אבימלך ופיכל שר צבאו וישבו אל ארץ פלשתים: 33 ויטע אשל בבאר שבע ויקרא שם בשם יהוה אל עולם: 34 ויגר אברהם בארץ פלשתים ימים רבים:

פרק 22

1 ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני: 2 ויאמר קח נא את בנך את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך אל ארץ המריו והעלהו שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר אליך: 3 וישכם אברהם בבקר ויחבש את חמרו ויקח את שני נעריהו אתו ואת יצחק בנו ויבקע עזי עלת ויקם וילך אל המקום אשר אמר לו האלהים: 4 ביום השלישי וישא אברהם את עיניו וירא את המקום מרחק: 5 ויאמר אברהם את נעריהו שבו לכם פה עם

החמור ואני והנער נלכה עד כה ונשתחוה ונשובה אליכם: 6 ויקח אברהם את עזי העלה וישם על יצחק בנו ויקח בידו את האש ואת המאכלת וילכו שניהם יחדו: 7 ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש והעצים ואיה השח לעלה: 8 ויאמר אברהם אלהים יראה לו השח לעלה בני וילכו שניהם יחדו: 9 ויבאו אל המקום אשר אמר לו האלהים ויבן שם אברהם את המזבח ויערך את העצים ויעקד את יצחק בנו וישם אותו על המזבח ממעל לעצים: 10 וישלח אברהם את ידו ויקח את המאכלת לשחט את בנו: 11 ויקרא אליו מלאך יהוה מן השמים ויאמר אברהם אברהם ויאמר הנני: 12 ויאמר אל תשלח ידך אל הנער ואל תעש לו מאומה כי עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא חשבת את בנך את יחידך ממני: 13 וישא אברהם את עיניו וירא והנה איל אחר נאחו בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח את האיל ויעלהו לעלה תחת המזבח: 14 ויקרא אברהם שם המקום ההוא יהוה יראה אשר יאמר היום בהר יהוה יראה: 15 ויקרא מלאך יהוה אל אברהם שנית מן השמים: 16 ויאמר בי נשבעתי נאם יהוה כי יען אשר עשית את הדבר הזה ולא חשבת את בנך את יחידך: 17 כי ברך אברכך והרבה ארבה את זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת הים וירש זרעך את שער איביו: 18 והתברכו בזרעך כל גוי הארץ עקב אשר שמעת בקלי: 19 וישב אברהם אל נערו ויקמו וילכו יחדו אל באר שבע וישב אברהם בבאר שבע: 20 ויהי אחרי הדברים האלה ויגר לאברהם לאמר הנה ילדה מלכה גם הוא בנים לנחור אחיך: 21 את עוץ בכרו ואת בוז אחיו ואת קמואל אבי ארם: 22 ואת כשד ואת חזו ואת פלדש ואת ידלף ואת בתרואל: 23 ובתוואל ילד את רבקה שמנה אלה ילדה מלכה לנחור אחי אברהם: 24 ופילגשו ושמה ראומה ותלד גם הוא את טבח ואת נחם ואת תחש ואת מעכה:

פרק 23

1 ויהי חיי שרה מאה שנה ועשרה שנה ושבע שנים שני חיי שרה: 2 ותמתינה בקריית ארבע הוא אחרון בארץ כנען ויבא אברהם לספד לשרה ולבכתה: 3 ויקם אברהם מעל פני מתו וידבר אל בני חת לאמר: 4 הני ותושב אנכי עמכם הני לי אחות קבר עמכם ואקברה מתי מלפני: 5 ויענו בני חת את אברהם לאמר לו: 6 שמענו אדני נשאי אלהים אתה נתחתונו כמבשר בשרנו קבר את מתך איש ממנו את קברו לא יכלה מנך מקבר מתך: 7 ויקם אברהם וישתחו לעם הארץ לבני חת: 8 וידבר אתם לאמר אם יש את נפשכם לקבר את מתי מלפני שמעוני ופגעו לי בעפרון שם צחר: 9 ויתן לו את מערת המכפלה אשר לו אשר בקצה שדרו בכסף מלא יתגנה לי בתוכם לאחות קבר: 10 ועפרון ישב בתוך בני חת ויען עפרון החתי את אברהם באוני בני חת לכל באי שער עירו לאמר: 11 לא אדני שמעני השרה נתתי לך והמערה אשר בו לך נתתיה לעיני בני עמי נתתיה לך קבר מתך: 12 וישתחו אברהם לפני עם הארץ: 13 וידבר אל עפרון באוני עם הארץ לאמר אך אם אתה לו שמעני נתתי כסף השדה קח ממני ואקברה את מתי שמה: 14 ויען עפרון את אברהם לאמר לו: 15 אדני שמעני ארץ ארבע מאת שקל כסף בני ובינך מה היא ואת מתך קבר: 16 וישמע אברהם אל עפרון וישקל אברהם לעפרון את הכסף אשר דבר באוני בני חת ארבע מאות שקל כסף עבר לסור: 17

ויקם שדה עפרון אשר במכפלה אשר לפני ממרא השדה והמערה אשר בו וכל העץ אשר בשדה אשר בכל גבלו סביב: 18 לאברהם למקנה לעיני בני חת בכל באי שער עירו: 19 ואחרי כן קבר אברהם את שרה אשתו אל מערת שדה המכפלה על פני ממרא הוא חבורן בארץ כנען: 20 ויום השדה והמערה אשר בו לאברהם לאחות קבר מאת בני חת:

פרק 24

1 ואברהם זקן בא בימים ויהוה ברך את אברהם בכל: 2 ויאמר אברהם אל עבדו זקן ביתו הגמל בכל אשר לו שים נא ידך תחת ירכי: 3 ואשביעך ביהוה אלהי ישראל ואלהי הארץ אשר לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי יושב בקרבם: 4 כי אל ארצי ואל מולדתי תלך ולקחת אשה לבני ליצחק: 5 ויאמר אליו העבד אולי לא תאבה האשה ללכת אחרי אל הארץ הזאת השב אטיב את בנך אל הארץ אשר יצאת משם: 6 ויאמר אליו אברהם השמר לך פן תשיב את בני שמה: 7 יהוה אלהי השמים אשר לקחני מבית אבי ומארץ מולדתי ואשר דבר לי ואשר נשבע לי לאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת הוא ישלח מלאכו לפניך לקחת אשה לבני משם: 8 ואם לא תאבה האשה ללכת אחריו נקית משבעתי זאת רק את בני לא תשב שמה: 9 וישם העבד את ידו תחת ירך אברהם אדוני וישבע לו על הדבר הזה: 10 ויקח העבד עשרה גמלים מגמלי אדוני וילך וכל טוב אדוני בידו ויום יקם וילך אל נהרים אל עיר נחור: 11 ויברך הגמלים מחוץ לעיר אל באר המים לעת ערב לעת צאת השאבת: 12 ויאמר יהוה אלהי אדני אברהם הקרה נא לפני היום ונשה חסד עם אדני אברהם: 13 הנה אנכי נצב על עין המים ובנות אנשי העיר יצאת לשאב מים: 14 והיה הנער אשר אמר אליה הטי נא כדך ואשתה ואמרה שתה וגם גמליך אשקה אתה הכחת לעבדך ליצחק ובה אדע כי עשית חסד עם אדני: 15 ויהי הוא טרם כלה לדבר והנה רבקה יצאת אשר ילדה בתוואל בן מלכה אשת נחור אחי אברהם וכדה על שכמה: 16 והנער מבת מררה מאד בתוואל ואיש לא ידעה ותדר העינה ותמלא כדה ותעל: 17 וירח העבד לקראתה ויאמר הגמליני נא מעט מים מכדך: 18 ותאמר שתה אדני ותמהר ותדר כדה על ידה ותשקהו: 19 ותכל להשקותו ותאמר וגם גמליך אשאב עמך אם כלו לשות: 20 ותמהר ותער כדה אל השקת ותרץ עוד אל הבאר לשאב ותשאב לכל גמליה: 21 והאיש משתאה לה מהריש לדעת ההצליח יהוה דרכו אם לא: 22 ויהי כאשר כלו הגמלים וישקות ויקח האיש נזם זהב בקע משקלו ושני צמידים על ידיה עשרה זהב משקלם: 23 ויאמר בת מי את הגידו נא לי היש בית אביך מקום לנו ללון: 24 ותאמר אליו בת בתוואל אנכי בן מלכה אשר ילדה לנחור: 25 ותאמר אליו גם תבן גם מספוא רב עמנו גם מקום ללון: 26 ויקח האיש וישתחו ליהוה: 27 ויאמר ברוך יהוה אלהי אדני אברהם אשר לא עזב חסדו ואמתו מעם אדני אנכי בדרך נחני יהוה בית אחי אדני: 28 ותרץ הנער ותגר לבית אמה כדברים אלה: 29 ולרבקה אחי ושמר לבן וירח לבן אל האיש החוצה אל העין: 30 ויהי כראת את הנזם והאש הצמידים על ידי אדני וכשמעו את דברי רבקה אחתו לאמר כה דבר אלי האיש ויבא אל האיש והנה עמד על הגמלים על העין: 31 ויאמר בוא ברוך יהוה למה תעמד בחוץ ואנכי פניתי הבית ומקום

לגמלים: 32 ויבא האיש הביתה ויפתח הגמלים ויתן תבן ומספוא לגמלים ומים לרחץ רגליו ורגלי האנשים אשר אתו: 33 וישם לפניו לאכל ויאמר לא אכל עד אם דברתי דברי ויאמר דבר: 34 ויאמר עבד אברהם אנכי: 35 ויהוה ברך את אדני מאד ויגדל ויתן לו צאן ובקר וכסף וזהב ועבדים ושפחת וגמלים וחמרים: 36 ותלד שרה אשת אדני בן לאדני אחרי זקנתה ויתן לו את כל אשר לו: 37 וישבעני אדני לאמר לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי יושב בארצה: 38 אם לא אל בית אבי תלך ואל משפחתי ולקחת אשה לבני: 39 ואמר אל אדני אלי לא תלך האשה אחרי: 40 ויאמר אלי יהוה אשר התהלכתי לפניו ישלח מלאכו ארץ והצליח דרכך ולקחת אשה לבני משפחתי ומבית אבי: 41 אז תנקה מאלתי כי תבוא אל משפחתי ואם לא יתנו לך והיית נקי מאלתי: 42 ואבא היום אל העין ואמר יהוה אלהי אדני אברהם אם ישך נא מצליח דרכי אשר אנכי הלך עליה: 43 הנה אנכי נצב על עין המים והיה העלמה היצאת לשאב ואמרתי אליה השקיני נא מעט מים מכדך: 44 ואמרה אלי גם אתה שתה וגם גמליך אשאב הוא האשה אשר הכיני יהוה לבן אדני: 45 אני טרם אכלה לדבר אל לבי והנה רבקה יצאת וכדה על שכמה ותדר העינה ותשאב ואמר אליה השקיני נא: 46 ותמהר ותורד כדה מעליה ותאמר שתה וגם גמליך אשקה ואשת וגם הגמלים השקתה: 47 ואשאל אתה ואמר בת מי את ותאמר בת בתוואל בן נחור אשר ילדה לו מלכה ואשם הנזם על אפה והצמידים על ידיה: 48 ואקד ואשתחוה ליהוה ואברך את יהוה אלהי אדני אברהם אשר הנחני בדרך אמת לקחת את בת אחי אדני לבני: 49 ועתה אם ישכם עשית חסד ואמת את אדני הגידו לי ואם לא הגידו לי ואפנה על ימין או על שמאל: 50 ויען לבן ובתוואל ויאמרו מיהוה יצא הדבר לא נוכל דבר אליך רע או טוב: 51 הנה רבקה לפניך קח ולך ותחי אשה לבן אדניך כאשר דבר יהוה: 52 ויהי כאשר שמע עבד אברהם את דבריה וישתחו ארצה ליהוה: 53 ויוצא העבד כלי כסף וכלי זהב ובגדים ויתן לרבקה ומגדנת נתן לאחיה ולאמה: 54 ויאכלו וישתו הוא והאנשים אשר עמו ויילינו ויקומו בבקר ויאמר שלחני לאדני: 55 ויאמר אחיה ואמה תשב הנער אתנו ימים או ששור אחר תלך: 56 ויאמר אלהם אל אחירי אתי ויהוה הצליח דרכי שלחוני ואלכה לאדני: 57 ויאמרו נקרא לנער ונשאלה את פיה: 58 ויקראו לרבקה ויאמרו אלהי התלכי עם האיש הזה ותאמר אלך: 59 וישלחו את רבקה אחתם ואת מנקתה ואת עבד אברהם ואת אנשיו: 60 ויברכו את רבקה ויאמרו לה אחתנו את חיי לאלפי רבקה ויירש וזרעך את שער שנאנו: 61 ותקם רבקה ונערתיה ותרכבנה על הגמלים ותלכנה אחרי האיש ויקח העבד את רבקה וילך: 62 ויצחק בא מבוא באר לחי ראי והוא יושב בארץ הנגב: 63 ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות ערב וישא עיניו וירא והנה גמלים באים: 64 ותשא רבקה את עיניה ותרא את יצחק ותפל מעל הגמל: 65 ותאמר אל העבד מי האיש הלזה החלך בשדה לקראתנו ויאמר העבד הוא אדני ותקח העיף ותחסם: 66 ויספר העבד ליצחק את כל הדברים אשר עשה: 67 ויבאה יצחק האהלה שרה אמו ויקח את רבקה ותחי לו לאשה ויאהבה וינחם יצחק אחרי אמו:

פרק 25

1 ויפך אברהם ויקח אשה ושמה קטורה: 2 ותלד לו את זמרן ואת יקטן ואת מרן ואת מדין ואת ישבק ואת שוח: 3 וישקן ילד את שבא ואת דדן ובני דדן היו אשורם ולטושים ולאמים: 4 ובני מדין עיפה ועפר וחנך ואבידע ואלדעה כל אלה בני קטורה: 5 ויתן אברהם את כל אשר לו ליצחק: 6 ולבני הפילגשים אשר לאברהם נתן אברהם מתנת וישלחם מעל יצחק בנו בעודנו חי קדמה אל ארץ קדם: 7 ואלה ימי שני חיי אברהם אשר חי מאת שנה ושבעים שנה וחמש שנים: 8 ויגוע וימת אברהם שביבה טובה זקן ושבע ויאסף אל עמיו: 9 ויקברו אתו יצחק וישמעאל בניו אל מערת המכפלה אל שדה עפרן בן צחר החתי אשר על פני ממרא: 10 השדה אשר קנה אברהם מאת בני חת שמה קבר אברהם ושרה אשתו: 11 ויהי אחרי מות אברהם ויברך אלהים את יצחק בנו וישב יצחק עם באר לחי ראי: 12 ואלה תלדת ישמעאל בן אברהם אשר ילדה הגר המצרית שפחת שרה לאברהם: 13 ואלה שמות בני ישמעאל בשמותם לתולדתם בכר ישמעאל נבית וקדר ומשכם: 14 ומשמע ודומה ומשא: 15 חדר והימא יטור נפש וקדמא: 16 אלה הם בני ישמעאל ואלה שמותם בחציריהם ובסיריהם שנים עשר נשיאם לאמתם: 17 ואלה שני חיי ישמעאל מאת שנה ושלשים שנה ושבע שנים ויגוע וימת ויאסף אל עמיו: 18 וישכנו מחוילה עד שור אשר על פני מצרים באבה אשרו על פני כל אחיו נפל: 19 ואלה תולדת יצחק בן אברהם אברהם הוליד את יצחק: 20 ויהי יצחק בן ארבעים שנה בקחתו את רבקה בת בתוואל הארמי מפדן ארם אחות לבן הארמי לו לאשה: 21 ויעתר יצחק ליהוה לנוכח אשתו כי עקרה הוא ויעתר לו יהוה ותהר רבקה אשתו: 22 ויתרצו הבנים בקרבה ותאמר אם כן למה זה אנכי ותלך לדרש את יהוה: 23 ויאמר יהוה לה שני גיים בבטןך ושני לאמים ממעיך ופרדו ולאם מלאם יאמץ ורב יעבד צעיר: 24 וימלאו ימיה ללדת והנה תולדת בכמנה: 25 ויצא הראשון אדמוני כולו אדמת שער ויקראו שמו עשו: 26 ואחרי כן יצא אחיו וידו אחוזת בעקב עשו ויקרא שמו יעקב ויצחק בן ששים שנה בלדת אחם: 27 ויגדלו הנערים ויהי עשו איש ידע ציד איש שדה ויעקב איש תם יושב אהלים: 28 ויהיב יצחק את עשו כי ציד בפיו ורבקה אהבת את יעקב: 29 ויזר יעקב נזיר ויבא עשו מן השדה והוא עיף: 30 ויאמר עשו אל יעקב הלעיטני נא מן האדם האדם הזה כי עיף אנכי על כן קרא שמו אדום: 31 ויאמר יעקב מכרה כיום את בכרתך לי: 32 ויאמר עשו הנה אנכי הולך למות ולמה זה לי כיום בכרה: 33 ויאמר יעקב השבעה לי כיום וישבע לו וימכר את בכרתו ליעקב: 34 ויעקב נתן לעשו לחם נזיר ערשים ויאכל וישת ויקם וילך ויבן עשו את הכברה:

פרק 26

1 ויהי רעב בארץ מלכד הרעב הראשון אשר היה בימי אברהם וילך יצחק אל אבימלך מלך פלשתים גדרה: 2 וירא אליו יהוה ויאמר אל תרד מצרימה שכן בארץ אשר אמר אליך: 3 גור בארץ הזאת ואחיה עמך ואברכך כי לך ולזרעך אתן את כל הארצות האל והקמתי את השבעה אשר נשבעתי לאברהם אביך: 4 והרביית את זרעך ככוכבי השמים ונתתי לזרעך את כל

הארצות האל והתברכו בזרעך כל גויי הארץ: 5 עקב אשר שמע אברהם בקלי וישמר משמרתו מצותי חקותי ותורת: 6 וישב יצחק בגרר: 7 וישאלו אנשי המקום לאשתו ויאמר אחתי הוא כי ירא לאמר אשתי פן יחרגני אנשי המקום על רבקה כי טובת מררה אלה: 8 ויהי כי ארכבו לו שם הימים וישקף אבימלך מלך פלשתים בעד החלון וירא והנה יצחק מצחק את רבקה אשתו: 9 ויקרא אבימלך ליצחק ויאמר אך הנה אשחק הוא ואיך אמרת אחתי הוא ויאמר אליו יצחק כי אמרתי פן אמות עליה: 10 ויאמר אבימלך מה זאת עשית לנו כמעט שכב אחד העם את אשתך והבאת עלינו אשם: 11 ויצו אבימלך את כל העם לאמר הנגע באיש הזה ובאשתו מות יומת: 12 ויזרע יצחק בארץ ההוא וימצא בשנה ההוא מאה שערים ויברכהו יהוה: 13 ויגדל האיש וילך הלון וגדל עד כי גדל מאד: 14 ויהי לו צאן צאן ומקנה בקר ועבדה רבה ויקנאו אתו פלשתים: 15 וכל הבארת אשר חפרו עבדי אביו בימי אברהם אביו סתמום פלשתים וימלאום עפר: 16 ויאמר אבימלך אל יצחק לך מעמנו כי עצמת ממנו מאד: 17 וילך משם יצחק ויחן בנחל גרר וישב שם: 18 וישב יצחק ויחפר את בארת המים אשר חפרו בימי אברהם אביו ויסתמום פלשתים אחרי מות אברהם ויקרא לזון שמות כשמת אשר קרא לזון אביו: 19 ויחפרו עבדי יצחק בנחל וימצאו שם באר מים חיים: 20 ויירבו רעי גרר עם רעי יצחק לאמר לנו שמות ויקרא שם הבאר עשק כי תחשקו עמו: 21 ויחפרו באר אחרת ויירבו גם עליה ויקרא שמה שמתה: 22 ויעתק משם ויחפר באר אחרת ולא רבו עליה ויקרא שמה רחבות ויאמר כי עתה הרחיב יהוה לנו ופרינו בארץ: 23 ויעל משם באר שבע: 24 וירא אליו יהוה בלילה ההוא ויאמר אנכי אלהי אברהם אביך אל תירא כי אתך אנכי ובכרתך והרביית את רעך בעבור אברהם עבדי: 25 ויבן שם מזבח ויקרא בשם יהוה ויש שם אהל ויכרו שם עבדי יצחק באר: 26 ואבימלך הלך אליו מגרר ואחות שמינו ופכיל שם צבאו: 27 ויאמר אלהם יצחק מדוע באתם אלי ואחם שנאתם אתי ותשלחוני מאתכם: 28 ויאמרו ראו ראינו כי היה יהוה עמך ונאמר תהי נא אלה בינותינו בינינו ובינך ונכרתה ברית עמך: 29 אם תעשה עמך רעה כאשר לא ננעךך וכאשר עשיתו עמך רק מוב ונשלךך בשלום אתה עתה ברוך יהוה: 30 ויעש להם משתה ויאכלו וישתו: 31 וישכימו בבקר וישבעו איש לאחיו וישלחם יצחק וילכו מאתו בשלום: 32 ויהי ביום ההוא ויבאו עבדי יצחק ויגדו לו על אדות הבאר אשר חפרו ויאמרו לו מצאנו מים: 33 ויקרא אלהם שבעה על כן שם העיר באר שבע עד היום הזה: 34 ויהי עשו בן ארבעים שנה ויקח אשה את יהודית בת בארי החתי ואת בשמת בת אילן החתי: 35 ותהיו מרת רוח ליצחק ולרבקה:

פרק 27

1 ויהי כי זקן יצחק ותכחין עיניו מראת ויקרא את עשו בנו הגדל ויאמר אליו בני ויאמר אליו הנני: 2 ויאמר הנה נא זקנתי לא ידעתי יום מותי: 3 ועתה שא נא כלך תלך וקשתך וצא השדה וצודד לי צידה: 4 ועשה לי משעמים כאשר אהבתי ואתה ואתה ואכלה בעבור תברכך נפשי מטרם אמות: 5 ורבקה שמעת בדבר יצחק אל עשו בנו וילך עשו השדה לצוד ציד לחיבאי: 6 ורבקה אמרה אל יעקב בנה לאמר הנה שמעתי את

אביך מדבר אל עשו אחיך לאמר: 7 הביאה לי ציד ועשה לי מטעמים ואכלה ואברככה לפני יהוה לפני מותי: 8 ועתה בני שמע בקלי לאשר אני מצוה אותך: 9 לך נא אל הצאן וקח לי משם שני גדיי עזים טבים ואעשה אתם מטעמים לאביך כאשר אהב: 10 והבאת לאביך ואכל בעבר אשר יברכך לפני מותי: 11 ויאמר יעקב אל הרבה אמו הן עשו אחי איש שער ואנכי איש חלק: 12 אולי ימשני אבי והייתי בעיניו כמתעתע והבאתי עלי קללה ולא ברכה: 13 ותאמר לו אמו עלי קללתך בני אך שמע בקלי ולך קח לי: 14 וילך יעקב ויבא לאמו ותעש אמו מטעמים כאשר אהב אביו: 15 ותקח רבקה את בגדי עשו בנה הגדל החמדת אשר אתה בבית ותלש את יעקב בנה הקטן: 16 ואת עזת גדיי העזים הלבשים על ידיו ועל חלקת צווארי: 17 ותתן את המטעמים ואת הלחם אשר עשתה ביד יעקב בנה: 18 ויבא אל אביו ויאמר אבי ויאמר הנני מי אתה בני: 19 ויאמר יעקב אל אביו אנכי עשו בכרך עשיתי כאשר דברת אלי קום נא שבה ואכלה מצידו בעבור תברכני נפשך: 20 ויאמר יצחק אל בנו מה זה מהרת אתה מצא בני ויאמר כי הקרנה יהוה אליהו לפני: 21 ויאמר יצחק אל יעקב נשח נא ומשך בני האתה זה בני עשו אם לא: 22 ויגש יעקב אל יצחק אביו וימשחו ויאמר חקל קול יעקב והידים ידי עשו: 23 ולא הכירו כי היו ידיו כידיו עשו אחיו שערת ויברככו: 24 ויאמר אתה זה בני עשו ויאמר אני: 25 ויאמר יצחק אל יעקב אל יעקב למען תברכך נפשי ויגש לו ויאכל ויבא לו יין וישת: 26 ויאמר אליו יצחק אביו נשח נא ושק לי בני: 27 ויגש וישק לו וירח את ריח בגדיו ויברככו ויאמר ראה ריח בני כריח שדה אשר ברכו יהוה: 28 ויתן לך האלהים מכל השמים ומשמני ויתן רוב דגן ותירש: 29 ועבדך עמים וישתחו לך לאמים הוה גביר לאחייך וישתחוו לך בני אמן ארריך אורו ומכרכיך ברוך: 30 ויהי כאשר בלה יצחק לברך את יעקב ויהי אך יצא יצא יעקב מאת פני יצחק אביו ועשו אחיו בא מצידו: 31 וישם מה הוא מטעמים ויבא לאביו ויאמר לאביו יקם אבי ויאכל מציד בניו בעבור תברכני נפשך: 32 ויאמר לו יצחק אביו מי אתה ויאמר אני בנך בכרך עשו: 33 ויחדר יצחק חרדה גדלה עד מאד ויאמר מי אפוא הוא הצד ציד ויבא לי ואכל מכל במרם תבוא ומשמני ויתן רוב דגן ויחיה: 34 כשמע עשו את דברי אביו ויצעק צעקה גדלה ומרה עד מאד ויאמר לאביו ברכני גם אני אבי: 35 ויאמר בא אחיך במרמה ויקח ברכתך: 36 ויאמר הכי קרא שמו יעקב ויעקבני זה פעמים את בכרתי לקח והנה אתה לקח ברכתי ויאמר הלא אצלת לי ברכה: 37 ויען יצחק ויאמר לעשו הן גביר שמתיו לך ואת כל אחיו נתתי לו לעבדים ודגן ותירש סמכותי ולכה אפוא מה אעשה בני: 38 ויאמר עשו אל אביו הברכה אתה הניח לך אבי ברכני גם אני אבי וישק עשו קולו ויבך: 39 ויען יצחק אביו ויאמר אליו הנה משמני הארץ יהיה מושבך ומשל השמים מעל: 40 ועל חרבך תחיה ואת אחיך תעבד והיה כאשר תרדו ופרקת עליו מעל צווארך: 41 וישמע עשו את יעקב על הברכה אשר ברכו אביו ויאמר עשו בלבו יקברו ימי אבל אבי ואחרתה את יעקב אחי: 42 ויגד לרבקה את דברי עשו בנה הגדל ותשלח ותקרא ליעקב בנה הקטן ותאמר אליו הנה עשו אחיך ממנחם לך להרגך: 43 ועתה בני שמע בקלי וקום ברח לך אל לבן אחי חרנה: 44 וישבת עמו ימים אחדים עד אשר תשוב חמת אחיך: 45 עד שוב אף לאביו כי רעה הוא: 46 ויהי ושבח את אשר עשית לו ושלחתי ואלקתיך

פרק 28

משם למה אשכל גם שניכם יום אחד: 46 ותאמר רבקה אל יצחק קצתי בחיי מפני בנות חת אם לקח יעקב אשה מבנות חת כאלה מבנות הארץ למה לי חיים: 1 ויקרא יצחק אל יעקב ויברך אותו ויצוהו ויאמר לו לא תקח אשה מבנות כנען: 2 קום לך פדנה ארם ביתה בתואל אבי אמן וקח לך משם אשה מבנות לבן אחי אמן: 3 ואל שרי יברך אתך ויפרך ויברך והיית לקהל עמים: 4 ויתן לך את ברכת אברהם לך ולזרעך אתך לרשתך את ארץ מגריך אשר נתן אלהים לאברהם: 5 וישלח יצחק את יעקב וילך פדנה ארם אל לבן בן בתואל הארמי אחי רבקה אם יעקב ועשו: 6 וירא עשו כי ברח יצחק את יעקב ושלח אותו פדנה ארם לקחת לו משם אשה בבכרו אותו ויצו עליו לאמר לא תקח אשה מבנות כנען: 7 וישמע יעקב אל אביו ואל אמו וילך פדנה ארם: 8 וירא עשו כי רעות בנות כנען בעיני יצחק אביו: 9 וילך עשו אל ישמעאל ויקח את מחלת בת ישמעאל בן אברהם אחות נביות על נשיו לו לאשה: 10 ויצא יעקב מכאר שבע וילך חרנה: 11 ויפגע במקום וילן שם כי בא השמש ויקם מאביו המקום וישם מראשיתו וישכב במקום ההוא: 12 ויחלם והנה סלם מצב ארצה וראשו מגיע השמימה והנה מלאכי אלהים עלים וירדים בו: 13 ותנה יהוה נצב עליו ויאמר אני יהוה אלהי אברהם אביך ואלהי יצחק הארץ אשר אתה שכב עליה לך אתננה ולזרעך: 14 והיה זרעך כעפר הארץ ופרצתי ימה וקדמה וצפונה ונגבה ונכרכו בך כל משפחת האדמה ויבורעך: 15 והנה אנכי עמך ושמרתיך בכל אשר תלך ותשבתך אל האדמה הזאת כי לא אעזבך עד אשר אם עשיתי את אשר דברתי לך: 16 ויין יעקב ישכנו ויאמר אבן יש יהוה במקום הזה ואנכי לא ידעתי: 17 וייוורא ויאמר מה נורא המקום הזה אין זה כי אם בית אלהים וזה שער השמים: 18 וישכם יעקב בבקר ויקח את האבן אשר שם מראשיתו וישם אתה מצבה ויצק שמן על ראשה: 19 ויקרא את שם המקום ההוא בית אל ואולם לזו שם העיר לראשונה: 20 וירד יעקב נדר לאמר אם יהיה אלהים עמדי ושמרני בדרך הזה אשר אנכי הולך ונתן לי לחם לאכל ובגד ללבוש: 21 ושכתי בשלום אל בית אבי והיה יהוה לי לאלהים: 22 והאבן הזאת אשר שמי מצבה יהיה בית אלהים וכל אשר תתן לי עשר אעשרנו לך:

פרק 29

1 וישא יעקב רגליו וילך ארצה בני קדם: 2 וירא והנה באר בשדה והנה שם שלשה עדרי צאן רבצים עליה כי מן הבאר ההוא ישקו העדרים והאבן גדלה על פי הבאר: 3 ויאספו שמה כל העדרים וגללו את האבן מעל פי הבאר והשקו את הצאן והשיבו את האבן על פי הבאר למקמה: 4 ויאמר לחם יעקב אחי מאין אתם ויאמרו מחרן אנחנו: 5 ויאמר להם הידעתם את לבן בן נחור ויאמרו ידענו: 6 ויאמר להם השלום לו ויאמרו שלום והנה רחל בתו באה עם הצאן: 7 ויאמר הן עוד היום גדול לא עת האסף המקנה השקו הצאן ולכו רעו: 8 ויאמרו לא נוכל עד אשר יאספו כל העדרים וגללו את האבן מעל פי הבאר והשקינו הצאן: 9 ועודנו מדבר עמה ורחל באה עם הצאן אשר לאביו כי רעה הוא: 10 והיה כאשר ראה יעקב את רחל בת לבן אחי אמו

ואת צאן לבן אחי אמו ויגש יעקב ויגל לו את האבן מעל פי הבאר וישק את צאן לבן אחי אמו: 11 וישק יעקב לרחל וישא את קלו ויבך: 12 ויגד יעקב לרחל כי אחי אביה הוא וכי בן רבקה הוא ותרץ ותגד לאביה: 13 ויהי כשמע לבן את שמע יעקב בן אחתו וירץ לקראתו ויחבק לו וינשק לו ויביאנו אל ביתו ויספר ללבן את כל הדברים האלה: 14 ויאמר לו לבן אך עצמי ובשרי אתה וישב עמו חרש ימים: 15 ויאמר לבן ליעקב הכי אחי אתה ועבדתני חנם הגידה לי מה משכרתך: 16 וללבן שתי בנות שם הגדלה לאה ושם הקטנה רחל: 17 ועיני לאה רכות ורחל היתה יפת תאר ויפת מראה: 18 ויאהב יעקב את רחל ויאמר אעבודך שבע שנים ברחל בתך הקטנה: 19 ויאמר לבן טוב תתי אתה לך מחתי אתה לאיש אחר שבה עמדי: 20 ויעבד יעקב ברחל שבע שנים ויהיו בעיניו ימים אחדים באהבתו אתה: 21 ויאמר יעקב אל לבן הבה את אשתי כי מלאו ימי ואבואה אליה: 22 ויאסף לבן את כל אנשי המקום וישם משתה: 23 ויהי בערב ויקח את לאה בתו ויבא אתה אליו ויבא אליה: 24 ויתן לבן לה את זלפה שפחתו ללאה בתו שפחה: 25 ויהי בבקר והנה הוא לאה ויאמר אל לבן מה זאת עשית לי הלא ברחל עבדתי עמך ולמה רמייתני: 26 ויאמר לבן לא יעשה בן במקומו לתת הצעירה לפני הבכירה: 27 מלא שבע זאת ונתנה לך גם את זאת בעבדה אשר תעבד עמדי עוד שבע שנים אחרות: 28 ויעש יעקב כן וימלא שבע זאת ויתן לו את רחל בתו לו לאשה: 29 ויתן לבן לרחל בתו את בלהה שפחתו לה לשפחה: 30 ויבא גם אל רחל ויאהב גם את רחל מלאה ויעבד עמו עוד שבע שנים אחרות: 31 וירא יהוה כי שנואה לאה ויפתח את רחמה ורחל עקרה: 32 ותלד לאה ותלד בן ותקרא שמו ראובן כי אמרה כי ראה יהוה בעיני כי עתה יאחבני אישי: 33 ותהר עוד ותלד בן ותאמר כי שמע יהוה כי שנואה אנכי ויתן לי גם את זה ותקרא שמו שמעון: 34 ותהר עוד ותלד בן ותאמר עתה הפעם ליוה אישי אלי כי ילדתי לו שלשה בנים על בן קרא שמו לוי: 35 ותהר עוד ותלד בן ותאמר הפעם אודה את יהוה על בן קראה שמו יהודה ותעמד מלדת:

פרק 30

1 ותאר רחל כי לא ילדה ליעקב ותקנא רחל אחותה ותאמר אל יעקב הבה לי בנים ואם אין מזה אנכי: 2 ויחא אף יעקב ברחל ויאמר התחת אלהים אנכי אשר מנע ממך פרי בטן: 3 ותאמר הנה אמתי בלהה בא אליה ותלד על ברכי ואבנה גם אנכי ממנה: 4 ותתן לו את בלהה שפחתה לאשה ויבא אליה יעקב: 5 ותהר בלהה ותלד ליעקב בן: 6 ותאמר רחל דניי אלהים וגם שמע בקלי ויתן לי בן על בן קראה שמו דן: 7 ותהר עוד ותלד בלהה שפחת רחל בן שני ליעקב: 8 ותאמר רחל נפתולי אלהים נפתלתי עם אחתי גם יכלתי ותקרא שמו נפתלי: 9 ותרא לאה כי עמדה מלדת ותקח את זלפה שפחתה ותתן אותה ליעקב לאשה: 10 ותלד זלפה שפחת לאה ליעקב בן: 11 ותאמר לאה בגד ותקרא את שמו גר: 12 ותלד זלפה שפחת לאה בן שני ליעקב: 13 ותאמר לאה באשרי כי אשורני בנות ותקרא את שמי אשר: 14 וילך ראובן בימי קציר חטים וימצא דודאים בשדה ויבא אתם אל לאה אמו ותאמר רחל אל לאה תני נא לי מדודאי בנך: 15 ותאמר לה המעט קחתך את אישי ולקחת גם את דודאי בני

ותאמר רחל לבן ישכב עמך הלילה תחת דודאי בנך: 16 ויבא יעקב מן השדה בערב ותצא לאה לקראתו ותאמר אלי תבוא כי שבר שכרתיך בדודאי בני וישכב עמך בלילה הוא: 17 וישמע אלהים אל לאה ותלד ליעקב בן חמישי: 18 ותאמר לאה נתן אלהים שכרי אשר נתתי שפחתי לאישי ותקרא שמו יששכר: 19 ותהר עוד לאה ותלד בן שני ליעקב: 20 ותאמר לאה זבדני אלהים אתי זבד טוב הפעם וזבדני אישי כי ילדתי לו ששה בנים ותקרא את שמו זבולון: 21 ואחר ילדה בת ותקרא את שמה דינה: 22 ויזכר אלהים את רחל וישמע אליה אלהים ויפתח את רחמה: 23 ותהר ותלד בן ותאמר אסף אלהים את חרפתי: 24 ותקרא את שמו יוסף לאמר יסף יהוה לי בן אחי: 25 ויהי כאשר ילדה רחל את יוסף ויאמר יעקב אל לבן שלחני ואלכה אל מקומי ולאראצי: 26 תנה לי את נשי ואת ילדי אשר עבדתי אתך בהן ואלכה כי אתה ידעת את עבדתי אשר עבדתיך: 27 ויאמר אליו לבן אם נא מצאתי חן בעיניך נחשתי ויברכני יהוה בגללך: 28 ויאמר נקבה שכרך עלי ואתנה: 29 ויאמר אליו אתה ידעת את אשר עבדתיך ואת אשר היה מקנך אתי: 30 כי מעט אשר היה לי לפני ויפרץ לרוב ויברך יהוה אתך לרגלי ועתה מתי אעשה גם אנכי לביתי: 31 ויאמר מה אתן לך ויאמר יעקב לא תתן לי מאומה אם תעשה לי הדבר הזה אשוב ארעה צאנך אשור: 32 אעבר בכל חיום חסר משם כל שני נקר וטלוא וכל שם חום בכשבים וטלוא ונקד בעזים והיה שכרי: 33 ועתה בי צדקתי ביום מחר כי תבוא על שכרי לפניך כל אשר אינני נקד וטלוא בעזים וחום בכשבים גנוב הוא אתי: 34 ויאמר לבן הן לו יהי כדברך: 35 ויסר ביום ההוא את התישים והקדרים והטלאים ואת כל העזים הנקרות והטלאות כל אשר לבן בו וכל חום בכשבים ויתן ביד בניו: 36 וישם דרך שלשת ימים בינו ובין יעקב ויעקב רעה את צאן לבן הנותרת: 37 ויקח לו יעקב מקל לבנה לח ולזו וערמונו ויפצל בהן פצלות בבנות מחשף חלבן אשר על המקלות: 38 ויצא את המקלות אשר פצל ברהמים בשקתות חמים אשר תבאן הצאן לשתות לנכח הצאן ויחמנה בבאן לשתות: 39 ויחמו הצאן אל המקלות ותלדן הצאן עקדים נקדים וטלאים: 40 והכשבים הפרידי יעקב ויתן פני הצאן אל עקד וכל חום בצאן לקח וישת לו עדרים לבדו ואל שותם על צאן לבן: 41 והיה בכל יום הצאן המקשרות ושם יעקב את המקלות לעיני הצאן ברהמים ליחמנה במקלות: 42 ובהעטוף הצאן לא ישם והיה העטפים ללבן והקשרים ליעקב: 43 ויפרץ האיש מאד מאד ויהי לו צאן רבות ושפחות ועבדים וגמלים וחמרים:

פרק 31

1 וישמע את דברי בני לבן לאמר לקח יעקב את כל אשר לאביו ומאשר לאביו עשה את כל הכבוד הזה: 2 וירא יעקב את פני לה ונהה איננו עמו כחמול שלשום: 3 ויאמר יהוה אל יעקב שוב אל אבתיך והוא ימלוךך והאיה עמך: 4 וישלח יעקב ויקרא לרחל וללאה השדה אל צאנו: 5 ויאמר להן ראה אנכי את פני אביכי כי איננו אלי כחמול שלשם ואלהי אבי היה עמדי: 6 ואתנה ידעתי הן בכל כחי עבדתי את אביכי: 7 ואביכן החל בי והחלף את מבכרתי עשרת מרים ולא נתנו אלהים להרע עמדי: 8 אם כה יאמר נקדים ואם כה יאמר עקדים וילדו כל הצאן נקדים ואם כה יאמר עקדים יהיה שכרך וילדו כל הצאן עקדים: 9 ויצל

אלהים את מקנה אביכם ויתן לי: 10 ויהי בעת יחם הצאן ואשא עיני וארא בחלום והנה העתדים העלים על הצאן עקדים נקדים וברדים: 11 ויאמר אלי מלאך האלהים בחלום יעקב ואמר הנני: 12 ויאמר שא נא עיניך וראה כל העתדים העלים על הצאן עקדים וברדים כי ראיתי את כל אשר לבן עשה לך: 13 אנכי האל בית אל אשר משחת שם מצבה אשר נדרת לי שם נדר עתה קום צא מן הארץ הזאת ושוב אל ארץ מולדתך: 14 ותען רחל ולא והתאמרנה לו העוד לנו חלק ונחלה בבית אבינו: 15 האלו נכריות נחשבנו לו כי מכרנו ויאלץ גם אבול את כספנו: 16 כי כל העשר אשר הציל אלהים מאבינו לנו הוא ולבנינו ועתה כל אשר אמר אלהים אליך עשה: 17 ויקם יעקב וישא את בניו ואת נשיו על הגמלים: 18 וינהג את כל מקנהו ואת כל רכשו אשר רכש מקנה קנינו אשר כפרן ארם לבוא אל יצחק אביו ארצה כנען: 19 ולבן הלך לגזו את צאנו ותגנב רחל את התרפים אשר לאביה: 20 ויגנב יעקב את לב לבן הארמי על בלי הגיד לו כי ברח הוא: 21 ויברח הוא וכל אשר לו יקם ויעבר את הנהר וישא שניו את הגלעד: 22 ויגד ללבן ביום השלישי כי ברח יעקב: 23 ויקח את אחיו עמו וירדף אחריו דרך שבעת ימים וידבק אותו בחר הגלעד: 24 ויבא אלהים אל לבן הארמי בחלום הלילה ויאמר לו השמר לך פן תדבר עם יעקב מטוב עד רע: 25 וישג לבן את יעקב ויעקב תקע את אחרו בחר ולבן תקע את אחיו בחר הגלעד: 26 ויאמר לבן ליעקב מה עשית ותגנב את לבבי ותנהג את בנתי כשבויות חרב: 27 למה נחבאת לברח ותגנב אתי ולא הגדת לי ואשלחך בשמחה ובשרים תהפ ובכנור: 28 ולא נשטחתי לנשק לבני ולבנותי עתה הסבלת עשוי: 29 יש לאל ידי לעשות עמכם רע ולאחי אביכם אמש אמר אלי לאמר השמר לך מדבר עם יעקב מטוב עד רע: 30 ועתה הלך הלכת כי נכסף נכספתה לבית אביך למה גנבת את אלו: 31 ויען יעקב ויאמר ללבן כי יראתי כי אמרת פן תגזל את בנותיך מעמי: 32 עם אשר חמצא את אלהיך לא יחיה נגד אחינו הבר לך מה עמדי וקח לך ולא ידע יעקב כי רחל גנבתה: 33 ויבא לבן באהל יעקב ובאהל לאה ובאהל שתי האמהות ולא מצא ויצא מאהל לאה ויבא באהל רחל: 34 ורחל לקחה את התרפים והשטם בכר הגמל והשטם עליהם וימש לבן את כל האהל ולא מצא: 35 ותאמר אל אביה אל יחר בעיני אדוני כי לא אוכל לקום מפניך כי דרך נשים לי ויחפש ולא מצא את התרפים: 36 ויחר ליעקב וירב בלבן ויען יעקב ויאמר ללבן מה פשעי מה חטאתי כי דלתך אחרי: 37 כי משחת את כלי כלי מה מצאת מכל כלי ביתך שים כה נגד אחי ואחיד ויוכיחו בין שניו: 38 זה עשרים שנה אנכי עמך רחליך ועודך לא שכלו ואולי צאנך לא אכלתי: 39 טרפה לא הבאתי אליך אנכי אחטנה מיד תבקשנה נגבותי ויום וגנבותי לילה: 40 היותי ביום אכלני חרב וקרח בלילה ותדר שנותי מעיני: 41 זה לי עשרים שנה בביתך עבדתך ארבע עשרה שנה בשתי בנותיך ושש שנים בצאנך ותחלף את משכרתי עשרת מנים: 42 לולי אלהי אבי אלהי אברהם ופחד יצחק היה לי כי עתה ריקם שלחתי את עיני ואת יגיע כפי ראה אלהים ויוכח אמש: 43 ויען לבן ויאמר אל יעקב הכנות בנתי והבנים בני והצאן צאני וכל אשר אתה ראה לי הוא ולבנותי מה אעשה לאלה היום או לבנותיך אשר ילדו: 44 ועתה לכה נכרתה ברית אני ואתה והיה לעד ביני ובינך: 45 ויקח יעקב אבן וירימה מצבה: 46 ויאמר יעקב לאחיו לבן

אבנים ויקחו אבנים ויעשו גל ויאלצו שם על הגל: 47 ויקרא לו לבן יגר שהדחת ויעקב קרא לו גלעד: 48 ויאמר לבן הגל הזה עד ביני ובינך היום על כן קרא שמו גלעד: 49 והמצפה אשר אמר יצחק יהיה ביני ובינך כי נסתר איש מרעהו: 50 אם תענה את בנתי ואם תקח נשים על בנתי אין איש עמו ראה אלהים עד ביני ובינך: 51 ויאמר לבן ליעקב הנה הגל הזה והנה המצבה אשר יריתי ביני ובינך: 52 עד הגל הזה ועדה המצבה אם אני לא אעבר אליך את הגל הזה ואם אתה לא תעבר אלי את הגל הזה ואת המצבה הזאת לרעה: 53 אלהי אברהם ואלהי נחור ישפטו בינינו אלהי אביהם וישבע יעקב בפחד אביו יצחק: 54 ויזבח יעקב זבח בחר ויקרא לאחיו לאכל לחם ויאלצו לחם וילינו בחר: 55 וישכם לבן בבקר וינשק לבניו ולבנותיו ויברך אתהם וילך וישב לבן למקומו:

פרק 32

1 ויעקב הלך לדרכו ויפגעו בו מלאכי אלהים: 2 ויאמר יעקב כאשר ראם מחנה אלהים זה ויקרא שם המקום ההוא מחנים: 3 וישלח יעקב מלאכים לפניו אל עשו אחיו ארצה שער שדה אדום: 4 ויצו אדם לאמר כה תאמר לנאדני לעשו: 5 עבדך יעקב עם לבן גרתי ואחר עד עתה: 6 ויהי לי שור וחמור צאן ועבד ושפחה ואשלח להגיד לאדני למצא חן בעיניך: 7 וישבו המלאכים אל יעקב לאמר באנו אל אחיך אל עשו וגם הלך לקראתך וארבע מאות איש עמו: 7 ויירא יעקב מאד ויצל לו ויחץ את העם אשר אתו ואת הצאן ואת הבקר והגמלים לשני מחנות: 8 ויאמר אם יבוא עשו אל המחנה האחת ותכחו והיה המחנה הנשאר לפליטה: 9 ויאמר יעקב אלהי אבי אברהם ואלהי אבי יצחק יהיה האמר אלי שוב לארצך ולמולדתך ואיטיבה עמך: 10 קטנתי מכל החסדים ומכל האמת אשר עשית את עבדך כי במקלי עברתי את הירדן והנה עתה היותי לשני מחנות: 11 הצילני נא מיד אחי מיד עשו כי ירא אנכי אתו פן יבוא והכני את עמך לבנים: 12 ואתה אמרת היטב איטיב עמך ושמותי וכן זרעך כחול חים אשר לא יספר מרב: 13 וילן שם בלילה ההוא ויקח מן הבא בידו מנחה לעשו אחיו: 14 עזים מאתים ותישים עשרים רחלים מאתים ואילים עשרים: 15 גמלים מיניקות ובונים עשרים פרות ארבעים ופרים עשרה אנתה עשרים וערים עשרה: 16 ויתן ביד עבדיו עדר עדר לבדו ויאמר אל עבדיו עברו לפני רוחו תשימו בין עדר ובין עדר: 17 ויצו את הראשון לאמר כי יפגשך עשו אחי ושאלך לאמר למי אתה ואנה תלך ולמי אתה לפניך: 18 ואתה תעבדך ליעקב מנחה הוא שלוחה לאדני לעשו והנה נא הוא אחרינו: 19 ויצו גם את השני גם את השלישי גם את כל ההלכים אחרי העדרים לאמר כדבר הזה תדברון אל עשו במצאכם אתו: 20 ואמרתם על הנה עבדך יעקב אחרינו כי אמר אכפרה פניו במנחה ההלכת לפני ואחרי בן ארצה פניו אולי ישא פני: 21 ותעבר המנחה על פניו והוא לן בלילה ההוא במחנה: 22 ויקם בלילה הוא ויקח את שתי נשיו ואת שתי שפחתיו ואת אחד עשר ילדיו ויעבר את מעבר יבק: 23 ויעבר את ההלך ויעבר את אשר לו: 24 וייתר יעקב לבדו ויאבק איש עמו עד עלות השחר: 25 וירא כי לא יכל לו ויגע בכף ירכו ותקע כף ירך יעקב בהאבקו עמו: 26 ויאמר שלחני כי אלה השחר ויאמר לא אשלחך כי אם

ברכתני: 27 ויאמר אליו מה שמך ויאמר יעקב: 28 ויאמר לא יעקב יאמר עוד שמך כי אם ישראל כי שרית עם אלהים ועם אנשים ותוכל: 29 וישאל יעקב ויאמר הגידה נא שמך ויאמר למה זה תשאל לשמי ויברך אתו שם: 30 ויקרא יעקב שם המקום פניאל כי ראיתי אלהים פנים אל פנים ותנצל נפשי: 31 ויזרח לו השמש כאשר עבר את פנואל והוא צלע על ירכו: 32 על כן לא יאכלו בני ישראל את גיד הנשה אשר על כף הירך עד היום הזה כי נגע בכף ירך יעקב בגיד הנשה:

פרק 33

1 וישא יעקב עיניו וירא והנה עשו בא ועמו ארבע מאות איש ויחץ את הילדים על לאה ועל רחל ועל שתי השפחות: 2 וישם את השפחות ואת ילדיהן ראשנה ואת לאה וילדיה אחרנים ואת רחל ואת יוסף אחרנים: 3 והוא עבר לפניו וישתחו ארצה שבע פעמים עד נשתי עד אחיו: 4 וירץ עשו לקראתו ויחבקו ויפל על צוארו וישקו ויבכו: 5 וישא את עיניו וירא את הנשים ואת הילדים ויאמר מי אלה לך ויאמר הילדים אשר חנן אלהים את עבדך: 6 ותגשן השפחות הנה וילדיהן ותשתחוין: 7 ותגש גם לאה וילדיה וישתחו ואחר נגש יוסף ורחל וישתחו: 8 ויאמר מי לך כל המחנה הזה אשר פגשתי ויאמר למצא חן בעיני אדני: 9 ויאמר עשו יש לי רב אחי יהי לך אשר לך: 10 ויאמר יעקב אל נא אם מצאתי חן בעיניך ולקחת מנחתי מיד כי על גן ראיתי פניך כראת פני אלהים ותרצני: 11 קח נא את ברכתי אשר הבאת לך כי חנני אלהים וכי יש לי כל ויפצר בו ויקח: 12 ויאמר נסעה וגלכה ואלכה לננך: 13 ויאמר אליו אדני ידע כי הילדים רבים והצאן והבקר עלות עלי ודפקום יום אחד ומתו כל הצאן: 14 יעבר נא אדני לפני נכדו ואני אונחלה לאמי לרגל המלאכה אשר לפני ולרגל הילדים עד אשר אבא אל אדני שיערה: 15 ויאמר עשו אציגה נא עמך מן העם אשר אתי ויאמר למה זה אמצא חן בעיני אדני: 16 וישב ביום ההוא עשו לדרכו שיערה: 17 ויעקב נסע סכתה ויבן לו בית ולמקוהו עשה סכת על כן קרא שם המקום סכות: 18 ויבא יעקב שלם עיר שכם אשר בארץ כנען בכאז מפדן ארם ויחן את פני העיר: 19 ויקח את חלקת השדה אשר נטה שם אהלו מיד בני חמור אבי שכם במאה קשיטה: 20 ויצב שם מזבח ויקרא לו אל אלהי ישראל:

פרק 34

1 ותצא דינה בת לאה אשר ילדה ליעקב לראות בכנות הארץ: 2 וירא אותה שכם בן חמור החוי נשיא הארץ ויקח אותה וישכב אתה וינהג: 3 ותדבק נפשו בדינה בת יעקב ואיבה את הנער וידבר על לב הנער: 4 ויאמר שכם אל חמור אביו לאמר קח לי את הילדה הזאת לאשה: 5 ויעקב שמע כי טמא את דינה בתו ובניו היו את מקנהו בשדה והחשר יעקב עד באם: 6 ויצא חמור אבי שכם אל יעקב לדבר אתו: 7 ובני יעקב באו מן השדה כשעם ויהעצבו האנשים ויחר להם מאד כי נבלה עשה בישראל לשכב את בת יעקב וכן לא יעשה: 8 וידבר חמור אתם לאמר שכם בני חשק נפשו בבחבת תנו נא אתה לו לאשה: 9 והתחתנו אתנו בנתיכם תתנו לנו ואת בתותינו נתקחו לכם: 10 ואחתנו תשבו והארץ תהיה לפניכם שבו וסחרוה ויחזקו בה: 11 ויאמר שכם אל אביה ואל

אחיה אמצא חן בעיניכם ואשר תאמרו אלי אתן: 12 חרבו עלי מאד מחר ומתן ואתנה כאשר תאמרו אלי ותנו לי את הנער לאשה: 13 ויענו בני יעקב את שכם ואת חמור אביו במרמה וידברו אשר טמא את דינה אחתם: 14 ויאמרו אליהם אל נוכל לשעות הדבר הזה לתת את אחתנו לאיש אשר לו ערלה כי חרפה הוא לנו: 15 אך בזאת נאות לכם אם תהיו כמנו להמל לכם כל זכר: 16 ונתנו את בנותינו לכם ואת בנותיכם נקח לנו וישבנו אתכם והיינו לכם אחד: 17 ואם לא תשמעו אלינו להמלו ולקחנו את בתנו וחלשנו: 18 וייטבו דבריהם בעיני חמור ובעיני שכם בן חמור: 19 ולא אחר הנער לעשות הדבר כי חפץ בבת יעקב והוא נכבד מכל בית אביו: 20 ויבא חמור ושכם בנו אל שער עירם וידברו אל אנשי עירם לאמר: 21 האנשים האלה שלמים הם אתנו וישבו בארץ ויסחרו אתה והארץ הנה רחבת ידים לפניכם את בנתם נקח לנו לנשים ואת בנותינו נתן להם: 22 אך בזאת יאתו לנו האנשים לשבת אתנו להיות לכם אחד בהמול לנו כל זכר כאשר הם נמלים: 23 מקנחם וקנינם וכל בהמתם הלאו לנו הם אך נאותה להם וישבו אתנו: 24 וישמעו אל חמור ואל שכם בנו כל יצאי שער עירו וימלו כל זכר כל יצאי שער עירו: 25 ויהי ביום השלישי בדותם כאבים ויקחו שני בני יעקב ששעון ולוי אחי דינה איש חרבו ויבאו על העיר בטח ויהרגו כל זכר: 26 ואת חמור ואת שכם בנו חרבו ויקחו את דינה מבית שכם ויצאו: 27 בני יעקב באו על החללים ויבזו חמור ואת שכם ואת חמור ואת שכם בשרם אתי להבאשני בישוב הארץ בכנעני ובפרזי ואני מתי מספר ונאספו עלי והכוני ונשמתי אני וביתי: 31 ויאמרו הכוונה יעשה את אחותנו:

פרק 35

1 ויאמר אלהים אל יעקב קום עלה בית אל ושב שם ועשה שם מזבח לאל הנראה אליך בברחק מפני עשו אחיך: 2 ויאמר יעקב אל ביתו ואל כל אשר עמו חסרו את אלהי הנכר אשר בהכבם והחטרו והחליפו שמלתיכם: 3 ונקומה ונעלה בית אל ואעשה שם מזבח לאלהי חלתי: 4 ביום צאתי ויהי עמדי בדרך אשר הלכתי: 5 ויתנו אל יעקב את כל אלהי הנכר אשר בידם ואת הנזמים אשר באזניהם ויטמן אותם יעקב תחת האלה אשר עם שכם: 5 ויסעו ויהי חתת אלהים על הערים אשר סביבותיהם ולא רדפו אחרי בני יעקב: 6 ויבא יעקב לזוהא אשר בארץ כנען הוא בית אל הוא וכל העם אשר עמו: 7 ויבן שם מזבח ויקרא למקום אל בית אל כי שם נגלו אליו האלהים בברחו מפני אחיו: 8 ותמת דבריה מינתק רבקה ותקבר מתחת לבית אל תחת האלון ויקרא שמו אלון בכות: 9 וירא אלהים אל יעקב עוד בכאז מפדן ארם ויברך אתו: 10 ויאמר לו אלהים שמך יעקב לא יקרא שמך עוד יעקב כי אם ישראל יהיה שמך ויקרא את שמו ישראל: 11 ויאמר לו אלהים אני אל שדי פרה ורבה גוי וקהל גוים יהיה ממך ומלכים מחלצקי יצאו: 12 ואת הארץ אשר נתתי לאברהם וליצחק לא תאונה ולזרעך אחריך אתן את הארץ: 13 ויעל מעליו אלהים במקום אשר דבר אתו: 14 ויצב יעקב מצבה במקום אשר דבר אתו מצבת אבן ויסק עליה נסך ויצק עליה

אשר אלה לו אנכי הרה ותאמר הכר נא למי החתמת והפתילים והמטה האלה: 26 ויכר יהודה ויאמר צדקה ממני כי על כל נתיניה לשלה בני ולא יסף עוד לדעתה: 27 ויהי בעת לדתה והנה תאומים בבטנה: 28 ויהי בלדתה ויתן יד ותקח המילדת ותקשר על ידו שני לאמר זה יצא ראשונה: 29 ויהי כמשיב ידו והנה יצא אחיו ותאמר מה פרצת עליך פרץ ויקרא שמו פרץ: 30 ואחר יצא אחיו אשר על ידו השני ויקרא שמו זרח:

פרק 39

1 ויוסף הורד מצרימה ויקנהו פוטיפר סרים פרעה שר הטבחים איש מצרי מיד הישמעאלים אשר הורדהו שמה: 2 ויהי יהוה את יוסף ויהי איש מצליח ויהי בבית אדניו המצרי: 3 וירא אדניו כי יהוה אתו וכל אשר הוא עשה יהוה מצליח בידו: 4 וימצא יוסף חן בעיניו וישרת אתו ויפקדהו על ביתו וכל יו של נתן בידו: 5 ויהי מאז הפקיד אתו בביתו ועל כל אשר לו של ויברך יהוה את בית המצרי בגלל יוסף ויהי ברכת יהוה בכל אשר לו של בבית ובשדה: 6 ויעוב כל אשר לו ביד יוסף ולא ידע אתו מאומה כי אם הלחם אשר הוא אוכל ויהי יוסף יפה תאר ויפה מראה: 7 ויהי אחר הדברים האלה ותשא אשת אדניו את עיניה אל יוסף ותאמר שכבה עמי: 8 וימאן ויאמר אל אשת אדניו הן אדני לא ידע אתי מה בבית וכל אשר יש לו נתן בידו: 9 איננו גדול בבית הזה ממני ולא חשך ממני מאומה כי אם אותך באשר את חשך ואיך אעשה הרעה הגדלה הזאת והנשאתי לאליהם: 10 ויהי כדבריה אל יוסף יום יום ולא שמע אליה לשכב אצלה להיות עמה: 11 ויהי כהיום הזה ויבא הביתה לעשות מלאכתו ואין איש מאנשי הבית שם בבית: 12 ותתפשטהו בבגדו לאמר שכבה עמי ויעוב בגד בידה וינס ויצא החוצה: 13 ויהי כראותה כי עוב בגדו וינס החוצה: 14 ותקרא לאנשי ביתה ותאמר להם לאמר ראו הביא לנו איש עברי לצחק בנו בא אלי לשכב עמי ואקרא בקול גדול: 15 ויהי כשמעו כי הרימתי קולי ואקרא ויעוב בגדו אצלי וינס ויצא החוצה: 16 ותנח בגדו אצלה עד בוא אדניו אל ביתו: 17 ותדבר אליו כדברים האלה לאמר בא אלי העבד העברי אשר הבאת לנו לצחק בי: 18 ויהי כהרימי קולי ואקרא ויעוב בגדו אצלי וינס החוצה: 19 ויהי כשמע אדניו את דברי אשתו אשר דברה אליו לאמר כדברים האלה עשה לי עבדך ויהי אצלו: 20 ויקח אדני יוסף אתו ויתננו אל בית הסהר מקום אשר אסורי המלך אסורים ויהי שם בבית הסהר: 21 ויהי יהוה את יוסף ויט אליו חסד ויתן חנו בעיניו שר בית הסהר: 22 ויתן שר בית הסהר ביד יוסף את כל האסירים אשר בבית הסהר ואת כל אשר עשים שם הוא היה עשה: 23 אין שר בית הסהר ראה את כל מאומה בידו באשר יהוה אתו ואשר הוא עשה יהוה מצליח:

פרק 40

1 ויהי אחר הדברים האלה חמאו משקה מלך מצרים והאפה לאדניוהו למלך מצרים: 2 ויקפה פרעה על שני סריסיו על שר המשקים ועל שר האופים: 3 ויתן אותם במשמר בית שר הטבחים אל בית הסהר מקום אשר יוסף אסור שם: 4 ויפקד שר הטבחים את יוסף אדם וישרת אתם ויהיו ימים במשמר: 5 ויחלמו חלום שניהם איש חלמו בלילה אחד איש כפתרון חלמו המשקה והאפה אשר למלך מצרים אשר אסורים בבית

והבור רק אין בו מים: 25 וישבו לאכל לחם וישאו עיניהם ויראו והנה ארחת ישמעאלים באה מגלעד וגמליהם נשאים נכאת וצרי ולט הולכים להוריד מצרימה: 26 ויאמר יהודה אל אחיו מה בצע כי נהרג את אחינו ובסינו את דמו: 27 לבו ונמכרנו לישמעאלים וידנו אל תהי בו כי אחינו בשרנו הוא וישמענו אחיו: 28 ויעברו אנשים מדינים סחרים וימשכו ויעלו את יוסף מן הבור וימכרו את יוסף לישמעאלים בעשרים כסף ויביאו את יוסף מצרימה: 29 וישב ראובן אל הבור וישב אל יוסף כבור ויקרע את בגדיו: 30 וישב אל אחיו ויאמר חילד איננו ואני אנה אני בא: 31 ויקחו את כתנת יוסף וישחטו שער עזים ויטבלו את הכתנת בדם: 32 וישלחו את כתנת הפסים ויביאו אל אביהם ויאמרו זאת מצאנו הכר נא הכתנת בנך הוא אם לא: 33 ויכירה ויאמר כתנת בני חיה רעה אכלתהו מרף מרף יוסף: 34 ויקרע יעקב שמלתיו וישם שק במתניו ויתאבל על בנו ימים רבים: 35 ויקמו כל בניו וכל בנותיו לנחמו וימאן להתנחם ויאמר כי ארד אל בני אבל שאלה ויבך אתו אביו: 36 והמדנים מכרו אתו אל מצרים לפוטיפר סרים פרעה שר הטבחים:

פרק 38

1 ויהי בעת ההוא וירד יהודה מאת אחיו ויט עד איש עדלמי ושמו חירה: 2 וירא שם יהודה בת איש כנעני ושמו שוע ויקחה ויבא אליה: 3 ותהר ותלד בן ויקרא את שמו ער: 4 ותהר עוד ותלד בן ותקרא את שמו אונן: 5 ותקף עוד ותלד בן ותקרא את שמו שלה והיה בכזיב בלדתה אתו: 6 ויקח יהודה אשה לער בכורו ושמה תמר: 7 ויהי ער בכור יהודה רע בעיני יהוה וימתהו יהוה: 8 ויאמר יהודה לאונן בא אל אשת אחיך ויבם אותה ויהם זרע לאחייך: 9 וידע אונן כי לא ירצה יהודה ויהי אבא אל אשת אחיו ושחת ארצה לבלתה נתן זרע לאחיו: 10 וירע בעיני יהוה אשר עשה וימת גם אתו: 11 ויאמר יהודה לתמר בלתו שבי אלמנה בית אביך עד יגדל שלה בני כי אם פרן ימות גם הוא כאחיו ותלך תמר ותשב בית אביה: 12 וירבו הימים ותמת בשוע אשת יהודה וינחם יהודה ויעל על גזוי צאנו הוא וחירה רעהו העדלמי תמנתה: 13 ויגד לתמר לאמר הנה חמיק עלה תמנתה לנו צאנו: 14 ותסר בגדי המנוחה מעליה ותכס בצעיף ותתעלף ותשב בפחת עינים אשר על דרך תמנתה כי ראתה כי גדל שלה וואר לא נתנה לו לאשה: 15 ויראה יהודה ויחשבה לזונה כי כסתה פניה: 16 ויט אליה אל הדרך ויאמר הבה נא אבוא אליך כי לא ידע כי בלתו הוא ותאמר מה תתן לי כי תבוא אלי: 17 ויאמר אנכי אשלח גדי עזים מן הצאן ותאמר אם תתן ערובן תשלח: 18 ויאמר לה הערובון אשר אתן לך ותאמר תחמך ופתילך ומטך אשר בידך ויתן לה ויבא אליה ותהר לו: 19 ותקם ותלך ותסר צעיפה מעליה ותלבש בגדי מלמנותה: 20 וישלח יהודה את גדי העזים ביד רעהו וימלא לקחת הערובון מיד האשה ולא מצאה: 21 וישאל את אנשי מקום לאמר איה הקדשה הוא בעינים על הדרך ויאמר לא היתה בזה קדשה: 22 וישב אל יהודה ויאמר לא מצאתיה וגם אנשי המקום אמרו לא היתה בזה קדשה: 23 ויאמר יהודה תקח לה פן נהיה לבוזה תהי תלתי הגדי הנה ואתה לא מצאתה: 24 ויהי כמכלש חרשים ויגד ליהודה לאמר ונתה תמר בלתך וגם הנה הרה לזנונים ויאמר יהודה הוציאוהו ותשרף: 25 והאפה אשר למלך מצרים ויהי שאלה אל חמיה לאמר לאיש

בני אצר בלה וזעון ועקן: 28 אלה בני דישן עזין וארן: 29 אלה אלופי החרי אלוף לומן אלוף שובל אלוף צבעון אלוף ענה: 30 אלוף דשן אלוף אצר אלוף דישן אלה אלופי החרי לאלפיהם בארץ שעיר: 31 ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני מלך מלך לבני ישראל: 32 וימלך באדום בלע בן בעזר ושם עירו דנהבה: 33 וימת בלע וימלך תחתיו יובב בן זרח מבצרה: 34 וימת יובב וימלך תחתיו חשם מארץ התימני: 35 וימת חשם וימלך תחתיו הדר בן בדר המכה את מדין בשדה מואב ושם עירו עוית: 36 וימת הדר וימלך תחתיו שמלה ממשרקה: 37 וימת שמלה וימלך תחתיו שאול מרחבות הנהר: 38 וימת שאול וימלך תחתיו בעל חנן בן עכבור: 39 וימת בעל חנן בן עכבור וימלך תחתיו הדר ושם עירו פנו ושם אשתו מוטיטאל בת מטרד בת מי זהב: 40 ואלה שמות אלופי עשו למשפחתם למקמתם בשמותם אלוף חמנע אלוף עלוח אלוף יתח: 41 אלוף אהליבמה אלוף אלה אלוף פינן: 42 אלוף קנו אלוף תימן אלוף מבצר: 43 אלוף מגדיאל אלוף עירם אלה אלופי אדום למשבתם בארץ אחותם הוא עשו אבי אדום:

פרק 37

1 וישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ כנען: 2 אלה תלדות יעקב יוסף בן שבע עשרה שנה היה רעה את אחיו בצאן והוא נער את בני בלה ואת בני זלפה נשי אביו ויבא יוסף את דבתם רעה אל אביהם: 3 וישראל אהב את יוסף מכל בניו כי בן קנים הוא לו ועשה לו כתנת פסים: 4 וירא אחיו כי אתו אהב אביהם מכל אחיו וישנאו אתו ולא יכלו דברו לשלם: 5 ויחלם יוסף חלום ויגד לאחיו ויוספו עוד שני אחים: 6 ויאמר אליהם שמעו נא החלום הזה אשר חלמתי: 7 והנה אנחנו מאלמים אלמים בתוך השדה והנה קמה אלימתי וגם נצבה והנה תסבינה אלימתי: 8 ותשתחוין לאלמתי: 9 ויאמרו לו אחיו המלך המלך עלינו אם משול תמשל בנו ויוספו עוד שני אחים על חלמתי ועל דבריו: 9 ויחלם עוד חלום אחיו ויוספו אתו לאחיו ויאמר הנה חלמתי חלום עוד והנה השדה וחרדו ואחד עשר כוכבים משתחיים לי: 10 ויוספו אל אביו ואל אחיו ויגידו כי אביו ויאמר לו מה החלום הזה אשר חלמת הבוא נבוא אני ואמך ואחייך להשתחות לך ארצה: 11 ויקנאו בו אחיו ואביו ויבאו שמו את הדבר: 12 וילכו אחיו לרעות את צאן אביהם בשכם: 13 ויאמר ישראל אל יוסף הלאו אחיך רעים בשכם לכה ואשלחך אליהם ויאמר לו הנני: 14 ויאמר לו לך נא ראה את שלום אחיך ואת שלום הצאן והשבני דבר וישלחנו מעמק חברון ויבא שכמה: 15 וימצאוהו איש והנה תעה בשדה וישאלוהו האיש לאמר מה בתקש: 16 ויאמר את אחי אנכי מבקש הגידה נא לי איפה הם רעים: 17 ויאמר האיש נסעו מזה כי שמעתי אמרים נלכה דתינה וילך יוסף אחר אחיו וימצאם בדתן: 18 ויראו אתו מרחק ובטרים יקרב אליהם ויתנבלו אתו להמיתו: 19 ויאמרו איש אל אחיו הנה בעל החלמות הלז בא: 20 ועתה לבו ונחרגנו ונשלכנו באחד הברות ואמרנו חיה רעה אכלתהו ונראה מה יהיו חלמתינו: 21 וישמע ראובן ויצלחו מידם ויאמר לא נכנו נפש: 22 ויאמר אלהם ראובן אל תחשבו דם אהליב ואתו אל הבור הזה אשר במדבר ויד אליה תשלחו בו למען הציל אתו מידם להשיבו אל אביו: 23 ויהי כאשר בא יוסף אל אחיו ויפשיטו את יוסף את כתנתו את כתנת הפסים אשר עליו: 24 ויקחתו וישלכו אתו הברה

שמן: 15 ויקרא יעקב את שם המקום אשר דבר אתו שם אלהים בית אל: 16 ויסעו מבית אל ויהי עוד ככרת הארץ לבוא אפרתה ותלד רחל ותקש בלדתה: 17 ויהי בהקשתה בלדתה ותאמר לה המילדת אל תיראי כי גם זה לך בן: 18 ויהי בצאת נפשה כי מתה ותקרא שמו בן אוני ואביו קרא לו בנימין: 19 ותמת רחל ותקבר בדרך אפרתה הוא בית לחם: 20 ויצב יעקב מצבה על קברתה הוא מצבת קברת רחל עד היום: 21 ויסע ישראל ויט אהלה מהלאה למגדל עדר: 22 ויהי בשכן ישראל בארץ ההוא וילך ראובן וישכב את בלהה פילגש אביו וישמע ישראל ויהיו בני יעקב שנים עשר: 23 בני לאה בכור יעקב ראובן ושמעון ולוי ויהודה ויששכר וזבולן: 24 בני רחל יוסף ובנימין: 25 ובני בלהה שפחת רחל דן ונפתלי: 26 ובני זלפה שפחת לאה גר ואשר אלה בני יעקב אשר ילד לו בפרן ארם: 27 ויבא יעקב אל יצחק אביו ממרא קרית הארבע הוא חברון אשר גר שם אברהם ויצחק: 28 ויהיו ימי יצחק מאת שנה ושנים שנה: 29 ויגוע יצחק וימת ויאסף אל עמו זקן ושבע ימים ויקברו אתו עשו ויעקב בניו:

פרק 36

1 ואלה תלדות עשו הוא אדום: 2 עשו לקח את נשיו מכנות כנען את עדה בת אילון תחתיו ואת אהליבמה בת ענה בת צבעון תחתיו: 3 ואת בשמת בת ישמעאל אחות נביות: 4 ותלד עדה לעשו את אליפז ובשמת ילדה את רעואל: 5 ואהליבמה ילדה את יעיש ואת יעלם ואת קרח אלה בני עשו אשר ילדו לו בארץ כנען: 6 וינק עשו את נשיו ואת בניו ואת בנותיו ואת כל נפשות ביתו ואת מקנהו ואת כל בהמתו ואת כל קנינו אשר רכש בארץ כנען ויבא אל ארץ מפני יעקב אחיו: 7 כי היה ריבם רב משבת יחדו ולא יכלה ארץ מגוריהם לשאת אתם מפני מקניהם: 8 וישב עשו בהר שעיר עשו הוא אדום: 9 ואלה תלדות עשו אבי אדום בהר שעיר: 10 אלה שמות בני עשו אליפז בן עדה אשת עשו רעואל בן בשמת אשת עשו: 11 ויהיו בני אליפז תימן אומר צפו וגעתם וקנו: 12 ותמנעו היתה פילגש לאליפז בן עשו ותלד לאליפז את עמלק אלה בני עדה אשת עשו: 13 ואלה בני רעואל נתן וזרח שמה ומוזה אלה היו בני בשמת אשת עשו: 14 ואלה היו בני אהליבמה בת ענה בני צבעון אשת עשו ותלד רעואל יעיש ואת יעלם ואת קרח: 15 אלה אלופי בני עשו בני אליפז בכור עשו אלוף תימן אלוף אומר אלוף צפו אלוף קנו: 16 אלוף קרח אלוף געתם אלוף עמלק אלה אלופי אליפז בארץ אדום אלה בני עדה: 17 ואלה בני רעואל בן עשו אלוף נתן אלוף זרח אלוף שמה אלוף מזה אלה אלופי רעואל בארץ אדום אלה בני בשמת אשת עשו: 18 ואלה בני אהליבמה אשת עשו אלוף יעיש אלוף יעלם אלוף קרח אלה אלופי אהליבמה בת ענה אשת עשו: 19 אלה בני עשו ואלה אלופיהם הוא אדום: 20 אלה בני שעיר החרי ישיב הארץ לומן ושובל וצבעון וענה: 21 ודשון ואצר ודישן אלה אלופי החרי בני שעיר בארץ אדום: 22 ויהיו בני לומן חרי והימם ואחות לומן תמנע: 23 ואלה בני שובל עלון ומנחה ועיבל שפו ואונם: 24 ואלה בני צבעון ואיה וענה הוא ענה אשר מצא את הימם במדבר ברעתו את החמרים לצבעון אביו: 25 ואלה בני ענה דשן ואהליבמה בת ענה: 26 ואלה בני דישן חמון ואשכנ ויתרן וכרן: 27 אלה

ויאמר אליהם יעקב אביהם אתי שכלתם יוסף איננו ושמעון איננו ואת בנימין תקחו עלי היו כלנה: 37 ויאמר ראובן אל אביו לאמר את שני בני תמית אם לא אביאנו אליך תנה אתו על ידי ואני אשיבנו אליך: 38 ויאמר לא ירד בני עמכם כי אחיו מת והוא לבדו נשאר וקראו אסון בדרך אשר תלכו בה והורדתם את שיבתי ביגון שאולה:

פרק 43

1 והרעב כבד בארץ: 2 ויהי כאשר כלו לאכל את השבר אשר הביאו ממצרים ויאמר אליהם אביהם שבו שברו לנו מעט אכל: 3 ויאמר אלינו יהודה הנה העד העד בנו האיש לאמר לא תראו פני בלתי אחים אתכם: 4 אם ישך משלח את אחינו אתנו נרדה ונשברה לך אכל: 5 ואם אינך משלח לא נרד כי האיש אשר אלינו לא תראו פני בלתי אחים אתכם: 6 ויאמר ישראל למה הרעתם לי להניח לאיש הערד לכם אח: 7 ויאמרו שאל שאל האיש לנו ולמולדתנו לאמר העוד אביכם חי היש לכם אח ונגד לו על פי הדברים האלה הירוע נדע כי יאמר הורינו את אחים: 8 ויאמר יהודה אל ישראל אביו שלחה הנער אתי נגקומה ונלכה ונחיה לו נמות גם אנחנו גם אתה גם טפנו: 9 אנכי אעברנו מידי תבקשנו אם לא הביאתיו אליך והצגתי לפניך וחטאתי לך כל הימים: 10 כי לולא התמהמהנו כי עתה שבנו זה פעמים: 11 ויאמר אליהם ישראל אביהם אם כן אפוא זאת עשו קחו מזמרת הארץ בכליכם והורידו לאיש מנחה מעט שר ומעט דבש נכאת וולר במנין ושקדים: 12 וכסף משנה קחו בידכם ואת הכסף המושב כפי אמתחתכם תשיבו בידכם אולי משנה הוא: 13 ואת אחים קחו וקמו שובו אל האיש: 14 ואל שדי יתן לכם רחמים לפני האיש ושלח לכם את אחים אחר אולי בנימין ואני כאשר שכלתם שכלתי: 15 וקחו האנשים את המנחה הזאת ומשנה כסף לקחו בידם ואת בנימין ויקמו וירדו מצרים ויעמדו לפני יוסף: 16 וירא יוסף אתם את בנימין ויאמר לאשר על ביתו הבאת את האנשים הביתה וטבח טבח והכן כי אתי יאכלו האנשים בצמרים: 17 וישע האיש כאשר אמר יוסף ויבא האיש את האנשים ביתה יוסף: 18 ויוראו האנשים כי הובאו בית יוסף ויאמרו על דבר הכסף הטב באמתחתנו בתחלה אנחנו מובאים להתגלל עלינו ולהתפלל עלינו ולקחת אתנו לעבדים ואת חמורינו: 19 וישעו אל האיש אשר על בית יוסף וידברו אליו פתח הבית: 20 ויאמרו בי אדני ירד ירדנו בתחלה לשבר אכל: 21 ויהי כי באנו אל תמלון ונפתחת את אמתחתנו והנה כסף איש כפי אמתחתו כספנו במשקלו ונשב אתו בידנו: 22 וכסף אחר הורדנו וידנו לשבר אכל לא ידענו מי שם כספנו באמתחתנו: 23 ויאמר שלום לכם אל תיראו אלהים ואלהי אביכם נתן לכם משמון באמתחתכם כספכם בא אלי ויוצא אליהם את שמעון: 24 ויבא האיש את האנשים ביתה יוסף ויתן מים וירחצו רגליהם ויתן מספוא לחמריהם: 25 ויכינו את המנחה על בוא יוסף בצמרים: 26 שמעו כי שם יאכלו להם: 26 ויבא יוסף הביתה ויביאו לו את המנחה אשר בידם הביתה וישתחו לו ארצה: 27 וישאל להם שלום ויאמר השלום אביכם הוקן אשר אמרתם חמורנו חי: 28 ויאמרו שלום לעבדיך לאבינו עזרנו חי ויקרו וישתחו: 29 וישא עיניו וירא את בנימין אחיו בן אמו ויאמר הזה אחים הקטן אשר אמרתם אלי ויאמר אלהים יתן בני: 30 וימהר יוסף כי נכמרו

למצרים ויחזק הרעב בארץ מצרים: 57 וכל הארץ באו מצרימה לשבר אל יוסף כי חזק הרעב בכל הארץ:

פרק 42

1 וירא יעקב כי יש שבר במצרים ויאמר יעקב לבניו למה תתראו: 2 ויאמר הנה שמעתי כי יש שבר במצרים רדו שמה ושבנו לנו משם ונחיה ולא נמות: 3 וירדו אחי יוסף עשרה לשבר בר ממצרים: 4 ואת בנימין אחי יוסף לא שלח יעקב את אחיו כי אמר פן יקראנו אסון: 5 ויבאו בני ישראל לשבר בתוך הבאים כי היה הרעב בארץ כנען: 6 ויוסף הוא השליט על הארץ הוא המשביר לכל על הארץ ויבאו אחי יוסף וישתחו לו אפים ארצה: 7 וירא יוסף את אחיו ויכרם ויתנכר אליהם וידבר אתם קשות ויאמר אליהם מאין באתם ויאמרו מארץ כנען לשבר אכל: 8 ויכר יוסף את אחיו והם לא ידעו: 9 ויכר יוסף את החלמות אשר הלהם לם ויאמר אליהם מרגלים אתם לראות את ערות הארץ באתם: 10 ויאמרו אליו לא אדני ועבדיך באו לשבר אכל: 11 כלנו בני איש אחד נחנו כנים אנחנו לא היו עבדיך מרגלים: 12 ויאמר אליהם לא כי ערות הארץ באתם לראות את הארץ שנים עשר עבדיך אחים אנחנו בני איש אחד בארץ כנען והנה הקטן את אבינו היום והאחד איננו: 14 ויאמר אליהם יוסף הוא אשר דברתי אליכם לאמר מרגלים אתם: 15 בואת תבחנו חי פרעה אם תצאו מזה כי אם כבוא אחים הקטן אתה: 16 שלחו מכם אחד ויבא את אחים ויאמר אליו יוסף אתם מרגלים אתם: 17 ויאסר אתם אל משמר שלשת ימים: 18 ויאמר אליהם יוסף ביום השלישי זאת עשו וחיו את האלהים אני ירא: 19 אם כנים אתם אחים אחד יאסר בבית משמר ואחד לכו הביאו שבר רעבון בתיכם: 20 ואת אחים הקטן תביאו אלי ויאמנו דבריהם ולא המותו ויעשו כן: 21 ויאמרו איש אל אחיו אכל אשמים אנחנו על אחינו אשר ראינו צרת נפשו בהתחננו אלינו ולא שמענו על כן באה אלינו הצרה הזאת: 22 ויען ראובן אתם לאמר הלא אמרתי לכם לא תחטאו בילד ולא שמעתם וגם דמו הנה נדרש: 23 והם לא ידעו כי שמע יוסף כי המליץ בינתם: 24 ויבא מרגלים ויבדק וישב אליהם וידבר אליהם ויחק מאתם שמעון ויאמר אתו לעיניהם: 25 ויצא יוסף וימלא את כליהם בר ולהשיב כספיהם איש אל שקו ולתת להם צדה לדרך ויעש להם כן: 26 וישאו את שברם על חמוריהם וילכו משם: 27 ויפתח האחד את שקו לתת מספוא לחמרו במלון וירא את כספו והנה הוא כפי אמתחתו: 28 ויאמר לא אחי הושב כספי וגם הנה באמתחתי ויצא לבם ויחזרו איש אל אחיו לאמר מה זאת עשה אלהים לנו: 29 ויבאו אל יעקב אביהם ארצה כנען ויגידו לו את כל הקרת אתם לאמר: 30 דבר האיש אדני הארץ אתנו קשות ויתן אתנו כמרגלים את הארץ: 31 ונאמר אליו כנים אנחנו לא חיינו מרגלים: 32 שנים עשר אנחנו אחים בני אבינו האחד איננו והקטן היום את אבינו בארץ כנען: 33 ויאמר אלינו האיש אדני הארץ בואת אדע כי כנים אתם אחים האחד הניחו אתי ואת רעבון בתיכם קחו ולכו: 34 והביאו את אחים הקטן אלי ואדעה כי לא מרגלים אתם כי כנים אתם את אחים אתן לכם ואת הארץ תסחרו: 35 ויהי הם מריקים שקיהם והנה איש צרור כספו בשקו ויראו את צרות כספיהם מה ואביהם ויראו: 36

עלות אחריהן דלות ורעות תאר מאד ורקות בשר לא ראיתי כהנה בכל ארץ מצרים לרע: 20 ותאכלנה הפרות הרקות והרעות את שבע הפרות הראשונות הבריות: 21 ותבאנה אל קרבנה ולא נודע כי באו אל קרבנה ומראיהן רע כאשר בתחלה ואיך: 22 וארא בחלמי והנה שבע שבלים עלת בקנה אחד מלאת וטבות: 23 והנה שבע שבלים צנמות דקות שרפות קדים צמחות אחריהם: 24 ותבלען השבלים הדקות את שבע השבלים הטבות ואמר אל החרטמים ואין מגיד לי: 25 ויאמר יוסף אל פרעה חלום פרעה אחד הוא את אשר האלהים עשה הגיד לפרעה: 26 שבע פרות הטבות שנים הנה ושבע השבלים הטבות שבע שנים הנה חלום אחד הוא: 27 ושבע הפרות הרקות והרעות העלת אחריהן שבע שנים ושבע השבלים הרקות שרפות הקדים יהיו שבע שני רעב: 28 הוא הדבר אשר דברתי אל פרעה אשר האלהים עשה הראה את פרעה: 29 הנה שבע שנים באות שבע גדול בכל ארץ מצרים: 30 וקמו שבע שני רעב אחריהן ונשכח כל השבע בארץ מצרים וכלה הרעב את הארץ: 31 ולא יודע השבע בארץ מפני הרעב ההוא אחרי כן כי כבד הוא מאד: 32 ועל השנות החלום אל פרעה פעמים כי נכון הדבר מעם האלהים וממהר האלהים לעשות: 33 ועתה ירא פרעה איש נכון וחסד וישתחו על ארץ מצרים: 34 יעשה פרעה ויפקד פקדים על הארץ וחמש את ארץ מצרים בשבע שני השבע: 35 ויקבעו את כל אכל השנים הטבות הבאת האלה ויצברו בר תחת יד פרעה אכל בערים ושמרו: 36 והיה האכל לפקדון לארץ לשבע שני הרעב אשר תהיו בארץ מצרים ולא תכרת ובעני ברעב: 37 ויטב הדבר בעיני פרעה ובעני כל עבדיו: 38 ויאמר פרעה אל עבדיו הנמצא כזה איש אשר רוח אלהים בו: 39 ויאמר פרעה אל יוסף אחרי הודיע אלהים אותך את כל זאת אין נכון וחסד כמך: 40 אתה תחיה על ביתי ועל פיך ישק כל עמי רק הכסא וגדל ממך: 41 ויאמר פרעה אל יוסף ראה נתתי אתך על כל ארץ מצרים: 42 ויסר פרעה את טבעתו מעל ידו ויתן אתה על יד יוסף וילבש אתו בגדי שש וישם רבד הזהב על צווארו: 43 ויורכב אתו במרכבת המשנה אשר לו ויקראו לפניו אברך ונתן אתו על כל ארץ מצרים: 44 ויאמר פרעה אל יוסף אני פרעה ובלעדיך לא ירמו אשר אל ידו ואת רגלו בכל ארץ מצרים: 45 ויקרא פרעה שם יוסף צפנת פענח ויתן לו את אסנת בת פוטי פרע כהן אן לאשה ויצא יוסף על ארץ מצרים: 46 ויוסף בן שלשים שנה בעמדו לפני פרעה מלך מצרים ויצא יוסף מלפני פרעה ויעבר בכל ארץ מצרים: 47 ותעש הארץ בשבע שני השבע לקמצים: 48 ויקבץ את כל אכל שבע שנים אשר היו בארץ מצרים ויתן אכל בערים אכל שדה העיר אשר סביבותיה נתן בתוכה: 49 ויצבר יוסף בר כחול הים הרבה מאד עד כי חדל לספר כי אין מספר: 50 וליוסף ילד שני בנים במרת תבוא שנת הרעב אשר ילדה לו אסנת בת פוטי פרע כהן און: 51 ויקרא יוסף את שם הבכור מנשה כי נשני אלהים את כל עמלי ואת כל בית אבי: 52 ואת שם השני קרא אפרים כי הפרני אלהים בארץ עניי: 53 ותחלינה שבע שני השבע אשר היה בארץ מצרים: 54 ותחלינה שבע שני הרעב לבוא כאשר אמר יוסף ויהי רעב בכל הארצות ובכל ארץ מצרים היה לחם: 55 ותהרעב כל ארץ מצרים ויעצק העם אל פרעה ללחם ויאמר פרעה לכל מצרים לכו אל יוסף אשר יאמר לכם תעשו: 56 והרעב היה על כל פני הארץ ויפתח יוסף את כל אשר בהם וישבר

הסחר: 6 ויבא אליהם יוסף בבקר וירא אתם והנם זעפים: 7 וישאל את סריסי פרעה אשר אתו במשמר בית אדניו לאמר מדוע פניכם רעים היום: 8 ויאמרו אליו חלום חלמנו ופתר אין אתו ויאמר אליהם יוסף הלא לאלהים פתרנים ספרו נא לי: 9 ויספר שר המשקל את חלמו ליוסף ויאמר לו בחלומי והנה גפן לפני: 10 ובגפן שלשה שריגים והיא כפרחת עלתה נצה הבשילו אשכלתיה ענבים: 11 וכוס פרעה בידו ואקח את הענבים ואשחט אתם אל כוס פרעה ואתן את הכוס על כף פרעה: 12 ויאמר לו יוסף זה פתרני שלשת השרנים שלשת ימים הם: 13 בעוד שלשת ימים ישא פרעה את ראשך והשיבך על כנך ונתת כוס פרעה בידו כמשפט הראשון אשר היית משקהו: 14 כי אם זכרתי אתך כאשר יטיב לך ועשית נא עמדי חסד והזכרתי אל פרעה והוצאתני מן הבית הזה: 15 כי נגב נגבתי מארץ העברים וגם פה לא עשיתי מאומה כי שמו אתי בבור: 16 וירא שר האפים כי טוב פתר ויאמר אל יוסף אף אני בחלומי והנה שלשה סלי חרי על ראשי: 17 ובסל העליון מכל מאכל פרעה משה אפה והעוף אכל אתם מן הסל מעל ראשי: 18 ויען יוסף ויאמר זה פתרני שלשת הסלים שלשת ימים הם: 19 בעוד שלשת ימים ישא פרעה את ראשך מעליך ותלה אותך על עץ ואכל העוף את בשרך מעליך: 20 ויהי ביום השלישי יום הולדת את פרעה ויעש משנה לכל עבדיו וישא את ראש שר המשקים ואת ראש שר האפים בתוך עבדיו: 21 וישב את שר המשקים על משקו ויתן הכוס על כף פרעה: 22 ואת שר האפים תלה כאשר פתר להם יוסף: 23 ולא זכר שר המשקים את יוסף וישכחו:

פרק 41

1 ויהי מקץ שנתיים ימים ופרעה חלם והנה עמד על היאר: 2 והנה מן היאר עלת שבע פרות מראה ובריות בשר ותרעינה באחו: 3 והנה שבע פרות אחרות עלות אחריהן מן היאר רעות מראה ודקות בשר ותעמדה אצל הפרות על שפת היאר: 4 ותאכלנה הפרות רעות המראה ודקות השר את שבע הפרות ופת המראה והבריות וייקן פרעה: 5 וישן ויחלם שנית והנה שבע שבלים עלות בקנה אחד בריאות וטבות: 6 והנה שבע שבלים דקות ושרופות קדים צמחות אחריהן: 7 ותבלענה השבלים הדקות את שבע השבלים הבריות והחלמות וייקן פרעה והנה חלום: 8 ויהי בבקר ותפעם רוחו וישלח ויקרא את כל חרטמי מצרים ואת כל הכמיה ויספר פרעה להם את חלמו ואין פותר אותם לפרעה: 9 וידבר שר המשקים את פרעה לאמר את חמאי אני מזכיר היום: 10 פרעה קצף על עבדיו ויתן אתי במשמר בית שר הטבחים עתי ואת שר האפים: 11 ונחלמה חלום בלילה אחד אני והוא איש כפתרון חלמו חלמנו: 12 ושם אתנו נער עברי עבד לשר הטבחים ונספר לו ויפתר לנו את חלמנו איש בחלמו פתר: 13 ויהי כאשר פתר לנו כן היה אתי השיב על בני ואתה תלה: 14 וישלח פרעה ויקרא יוסף ויריצינו מן הכור ויגלה ויחלף שמלתיו ויבא אל פרעה: 15 ויאמר פרעה אל יוסף חלמי חלמתי ופתר אין אתו ואני שמעתי עליך לאמר תשמע חלום לפתר אתו: 16 ויען יוסף את פרעה לאמר בלעדי אלהים יענה את שלום פרעה: 17 ויכר פרעה אל יוסף בחלמי הנני עמד על שפת היאר: 18 והנה מן היאר עלת שבע פרות בריאות בשר ויפת תאר ותרעינה באחו: 19 והנה שבע פרות אחרות

1 ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר
 ליוסף הנה אביך חלה ויקח את שני בניו מנו
 אות מנשה ואת אפרים: 2 ויגד ליעקב ויאמר
 הנה בני יוסף בא אליך ויתחזק ישראל וישב
 על המטה: 3 ויאמר יעקב אל שרי
 נראה אלי בלזו בארץ כנען ויברך אתי: 4
 ויאמר אלי הני מפרך והרבתני ונתתני
 לקהל עמים ונתתי את הארץ ואתה לזרעך
 אחריך: 5 ואתה עולם: 6 ועתה שני בניך
 הנולדים לך בארץ מצרים עד באי אליך
 מצרימה לי הם אפרים ומנשה כראובן ושמעון
 יהיו לי: 7 6 ומוולדתך אשר הולדת אחריהם
 יהיו לי: 8 שני אחרים יקראו בשמותם: 9
 ואני בכאי מפרך ממה עלי רחל בארץ כנען

בדרך בעוד כבדת ארץ לבא אפרתה ואקברה שם בדרך אפרת הוא בית לחם: 8 וירא ישראל את בני יוסף ויאמר מי אלה: 9 ויאמר יוסף אל אביו בני הם אשר נתן לי אלהים בזה ויאמר קחם נא אלי ואברכם: 10 ועני ישראל כבדו מזקן לא יוכל לראות ויגש אתם אליו וישק להם ויחבק להם: 11 ויאמר ישראל אל יוסף ראה פניך לא פללתי והנה הראה אתי אלהים גם את זרעך: 12 ויוצא יוסף אתם מעם ברכיו וישתחו לאפיו ארצה: 13 ויקח יוסף את שניהם את אפרים בימינו משמאל ישראל ואת מנשה בשמאלו מימין ישראל ויגש אליו: 14 וישלח ישראל את ימינו וישת על ראש אפרים והוא הצעיר ואת שמאלו על ראש מנשה שכל את ידיו כי מנשה תכבדו: 15 ויברך את יוסף ויאמר האלהים אשר התחלכו אבתי לפניו אברכם ויצחק האלהים הרעה אתי מעודי עד היום הזה: 16 המלאך הגאל אתי מכל רע יברך את הנערים ויקרא בהם שמי ושם אבתי אברכם ויצחק וידגו לרב בקרב הארץ: 17 וירא יוסף כי ישיב אביו יד ימינו על ראש אפרים וירע בעיניו ויתמך יד אביו לחסור אתה מעל ראש אפרים על ראש מנשה: 18 ויאמר יוסף אל אביו לא ראיני כי זה חכם שים ימינך על ראשו: 19 וימאן אביו ויאמר ידעתי בני ידעתי גם הוא יהיה לעם וגם הוא יגדל ואולם אחיו הקטן יגדל ממנו וזרעו יהיה מלא הגוים: 20 ויברכם ביום ההוא לאמור בך יברך ישראל לאמר ישמך אלהים כאפרים וכמנשה וישם את אפרים לפני מנשה: 21 ויאמר ישראל אל יוסף הנה אנכי מת והיה אלהים עמכם והשיב אתכם אל ארץ אבותיכם: 22 ואני נתתי לך שכם אחד על אחיך אשר לקחתי מיד האמרי בחרבי ובקשתי:

פרק 49

1 ויקרא יעקב אל בניו ויאמר האספו ואנידה לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים: 2 הקצבו ושמעו בני יעקב ושמעו אל ישראל אביכם: 3 ראובן בכרי אתה כחי וראשית אוני יתר שאת ויתר עז: 4 פזו כמים אל החרב כי עמי משכבי אבך אל חללת יציעי עלה: 5 שמעון ולוי שושים חלים חסם מכרתיהם: 6 בסדם אל תבא נפשי בקהלם אל תחד כבדו כי באפם הרגו איש וברצנם עקרו שור: 7 אורור אפם כי עז ועברתם כי קשתה אתכם ביעקב ואפיצם בישראל: 8 יהודה אתה יודוך אחיך ידך בקרע אבך ישתחו לך בני אבך: 9 גור אריה יהודה מטפף בני עליית כרע רבין באריה וכלביא מי יקימו: 10 לא יסור שבט מיהודה ומחקה מכין רגליו עד כי יבא שילה ולו יקחת עמים: 11 אסרי לנפץ עירה ולשרקה בני אתה כבס ביין לבשו וברדם ענבים סותה: 12 חבלילי עינים מיין ולבן שנים מחלב: 13 וזבולן לחוף ימים ישכן והוא לחוף אניות וירכתו על צידן: 14 יששכר חמר גרם רבין בין המשפטים: 15 וירא מנחה כי טוב ואת הארץ כי נעמה ויט שכמו לסבל ויהי למס עבד: 16 נח ידן עמי כמחך שפיץ שמי ישראל: 17 יהי דן נחש על דרך שפיץ שמי ארץ הנשך עקבי סוס ויפל רכבו אחרו: 18 לישועתך קויתי יהוה: 19 גד גודו יגודנו והוא יגד עקב: 20 מאשר שמנה לחמו והוא יתן מעדני מלך: 21 נפתלי אילה שלחה הנתן אמרי שר: 22 בן פרתי יוסף בן פרתי על עין בנות צעדה על שר יוסף ויטריהו ורבו וישמחו בעלי חצים: 24 ותשב באיתן קשתו ויפזו זרעו ידיו מדי אביר יעקב משם רעה אבן ישראל: 25 מאל אבך ויעזרך ואת שרי

ויברכך ברכת שמים מעל ברכת תהום רבצת תחת ברכת שדים ורחם: 26 ברכת אבך גברו על ברכת חורי עד תאות גבעת עולם תחיון לראש יוסף ולקדקד נזיר אחיו: 27 בנימין זאב יטרף בבקר יאכל עד ולערב יחלק שלל: 28 כל אלה שבטי ישראל שנים שער וזאת אשר דבר להם אבירים ויברך אותם איש אשר כבדתו בך אתם: 29 ויצו אותם ויאמר אלהם אני נאסף אל עמי קברו אתי אל אבתי אל המערה אשר בשדה עפרון החתי: 30 במערה אשר בשדה המכפלה אשר על פני ממרא בארץ כנען אשר קנה אברהם את השדה מאת עפרון החתי לאחות קבר: 31 שמה קברו את אברהם ואת שרה אשתו שמה קברו את יצחק ואת רבקה אשתו ושמה קברתי את לאה: 32 מקנה השדה והמערה אשר בו מאת בני חת: 33 ויכל יעקב לצות את בניו ויאסף רגליו אל המטה ויגוע ויאסף אל עמיו:

פרק 50

1 ויפל יוסף על פני אביו ויבך עליו וישק לו: 2 ויצו יוסף את עבדיו את הרפאים לחננו את אביו ויחננו הרפאים את ישראל: 3 וימלאו לו ארבעים יום כי ימלאו ימי החיתים ויכבדו אתו מצרים שבעים יום: 4 ויעברו ימי בכיותו ויירב יוסף אל בית פרעה לאמר אם נא מצאתי חן בעיניכם דברו נא באוני פרעה לאמר: 5 אבי השביעני לאמר הנה אנכי מת בקברי אשר בריתי לי בארץ כנען שמה תקברני ועתה אעלה נא ואקברה את אבי ואשוב: 6 ויאמר פרעה עלה וקבר את אבך כאשר השביעך: 7 ויעל יוסף לקבר את אביו ויעלו אתו כל עבדי פרעה זקני ביתו וכל זקני ארץ מצרים: 8 וכל בית יוסף ואחיו ובית אביו רקטפם וצאנם ובקדם עזבו בארץ נשן: 9 ויעל עמו עם רכב גם פרשים ויהי המחנה כבד מאד: 10 ויבאו עד גרן האמד אשר בעבר הירדן ויספדו שם מספד גדול וכבד מאד ויעש לאביו אבל שבעת ימים: 11 וירא יושב הארץ הכנעני את האבל בנרן האמד ויאמרו אבל כבד זה למצרים על כן קרא שמה אבל מצרים אשר כבד עבדי הירדן: 12 ויעשו בניו לו כן כאשר צוה: 13 וישאו אתו בניו ארצה כנען ויקברו אתו במערת שדה המכפלה אשר קנה אברהם את השדה לאחות קבר מאת עפרון החתי על פני ממרא: 14 וישב יוסף מצרימה הוא ואחיו וכל העלים אתו לקבר את אביו אחרי קברו את אביו: 15 ויראו אחי יוסף כי מת אביהם ויאמרו לו ישמענו יוסף ויחשב ישיב לנו את כל הרעה אשר גמלנו אתו: 16 ויצו אל יוסף לאמר אבך צוה לפני מותו לאמר: 17 עבדי אלהי יוסף ויברך יוסף ויפלו לפניו ויאמרו הננו לך לעבדים: 18 ויאמר אלהם יוסף אל תיראו כי התחת אלהים אני: 19 ואתם תשבתם עלי רעה אלהים חשבה למכה למען עשה כיום הזה להחית עם רב: 20 ועתה אל תיראו אנכי אכלכל אתכם ואת פסכם וינחם אותם ויברך על לבם: 21 וישב יוסף במצרים הוא ובית אביו ויהי יוסף מאה ועשר שנים: 22 וירא יוסף לאפרים בני שלשים בני מכיר בן מנשה ילדו על ברכי יוסף: 23 ויאמר יוסף אל אחיו אנכי מת ואלהים פקד יפקד אתכם והעלה אתכם מן הארץ והוא אל הארץ אשר נשבע לאברהם ליצחק וליעקב: 24 וישבע יוסף את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעלה את עצמתי מזה: 25 וימת יוסף בן מאה ועשר

שנים ויחננו אתו וישים בארון במצרים:

שמות

פרק 1

1 ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה את יעקב איש וביתו באו: 2 ראובן שמעון לוי ויהודה: 3 יששכר זבולן ובנימין: 4 דן ונפתלי גר ואשר: 5 יהודה כל נפש יצאי ירך יעקב שבעים נפש ויוסף היה במצרים: 6 וימת יוסף וכל אחיו וכל הדור ההוא: 7 ובני ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו במאד מאד ותמלא הארץ אתם: 8 ויוסף מלך חדש על מצרים אשר לא ידע את יוסף: 9 ויאמר אל עמו הנה עם בני ישראל רב ועצום ממנו: 10 הבה נתחכמה לו פן ירבה והיה כי תקראנה מלחמה ונוסף גם הוא על שטאניו וכלם בנו ועלה מן הארץ: 11 וישמו עליו שרי למען לענות בסבלתם ויבן ערי מסכנות לפרעה את תם ואת רעמסס: 12 וכאשר יענו אתו בן ירבה וכן יפרץ ויקצו מפני בני ישראל: 13 ויעבדו מצרים את בני ישראל בפרך: 14 וימררו את חייהם בעבדה קשה בחמר ובלבנים ובכל עבדה בשדה את כל עבדיו אשר עבדו בהם בפרך: 15 ויאמר מלך מצרים למלילת העברית אשר שם האחת שפרה ושם השנית פועה: 16 ויאמר בילדכן את העבריות וראיתן על האבנים אם בן הוא והמתן אותו ואם בת היא וחייה: 17 ותיראן המלילת את האלילים ולא עשו כאשר דבר אליהן מלך מצרים ותחיון את הילדים: 18 ויקרא מלך מצרים למלילת ויאמר להן מדוע עשיתן הדבר הזה ותחיון את הילדים: 19 ותאמרן המלילת אל פרעה כי לא כנשים המצריות העבריות כי חיות הנה בטרם תבוא אלהן המלילת וילדו: 20 וייטם הילדים למלילת וירב העם ויעצמו מאד: 21 ויהי כי יראו המלילת את האלילים ויעש להם בתים: 22 ויצו פרעה לכל עמו לאמר כל הבן הילוד היראה השליכוה וכל הבת תחיון:

פרק 2

1 וילך איש מבית לוי ויקח את בת לוי: 2 ותהר האשה ותלד בן ותרא אתו כי טוב הוא ותצפנהו שלשה ירחים: 3 ולא יכלה עוד הצפינו ותקח לו תבת נמא ותחמרה בחמר ובזפת ותשם בה את הילד ותשם בסוף כל שפת היאר: 4 ותתצב אחרו מרחק לדעה מה יעשה לו: 5 ותרה בת פרעה לרחץ על היאר ונערתיה חלבת על יד היאר ותרא את התבה בתוך הסוף ותשלח את אמתה ותקחה: 6 ותפתח ותראוהו את הילד והנה נער בכה ותחמל עליו ותאמר מילדי העברים זה: 7 ותאמר אחרו אל בת פרעה האלך ויקראתי לך אשה מינתק מן העברית ותינק לך את הילד: 8 ותאמר לה בת פרעה לבי ותלך העלמה ותקרא את אב הילד: 9 ותאמר לה בת פרעה הילכי את הילד הזה והניקוה לי ואני אתן את שוכך ותקח האשה הילד תניקוה: 10 ויגדל הילד ותבארוהו לבת פרעה ויהי לה לבן ותקרא שמו משה ותאמר כי מן המים משיתוהו: 11 ויהי בימים ההם ויגדל משה ויצא אל אחיו וירא בסבלתם וירא איש מצרי מכה איש עברי מאחיו: 12 ויפן כה וכה וירא כי אין איש ויד את המצרי ויטמנהו בחול: 13 ויצא ביום השני והנה שני אנשים עברים נצוי ויאמר לרשע למה תכה רעך: 14 ויאמר מי שמך לאיש שר ושפט

עלינו הלהרגני אתה אמר כאשר הרגת את המצרי ויירא משה ויאמר אכן נודע הדבר: 15 וישמע פרעה את הדבר הזה ויבקש להרג את משה ויברך משה מפני פרעה וישב בארץ מדין וישב על הבאר: 16 ולכחן מדין שבע בנות ותבאנה ותדלגנה ותמלאנה את הרהטם להשקות צאן אביהן: 17 ויבאו הרעים ויגרושו ויקם משה ויושען וישק את צאנם: 18 ותבאנה אל רעואל אביהן ויאמר מדוע מהרתן בא היום: 19 ותאמרן איש מצרי הצילנו מיד הרעים וגם דלה דלה לנו וישק את הצאן: 20 ויאמר אל בנותיו ואיו למח זה עזבתן את האיש קאן לו ויאכל לחם: 21 ויואל משה לשבת את האיש ויתן את צפרה בתו למשה: 22 ותלד בן ויקרא את שמו גרשם כי אמר גר הייתי בארץ נכריה: 23 ויהי בימים הרבים ההם וימת מלך מצרים ויאנחו בני ישראל מן העבדה ויוצקו ותעל שועתם אל האלהים מן העבדה: 24 וישמע אלהים את נאקתם ויזכר אלהים את בריתו את אברהם את יצחק ואת יעקב: 25 וירא אלהים את בני ישראל וידע אלהים:

פרק 3

1 ומשה היה רעה את צאן יתרו חתנו כהן מדין וינהג את הצאן אחר המדבר ויבא אל הר האלהים חרבה: 2 וירא מלאך יהוה אליו בלבת אש מתוך הסנה וירא והנה הסנה בער באש והסנה איננו אבל: 3 ויאמר משה אסרה נא וראאה את המראה הגדל הזה מדוע לא יבער הסנה: 4 וירא יהוה כי סר לארצו ויקרא אליו אלהים מתוך הסנה ויאמר משה משה ויאמר הנני: 5 ויאמר אל תקרב הלא של נעליך מעל רגליך כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קדש הוא: 6 ויאמר אנכי אלהי אבך אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב ויסתר משה פניו כי ירא מהיכיל אלהים: 7 ועתה יהוה ראה ראיתי את עני עמי אשר במצרים ואת צעקתם שמעתי מפני נגשו כי ידעתי את מכאביו: 8 וארד להצילו מיד מצרים ולהעלותו מן הארץ ההוא אל ארץ טובה ורחבה אל ארץ זבת חלב ודבש אל מקום כנעני והחתי והאמרי והפריזי והחוי והיבוס: 9 ועתה הנה צעקת בני ישראל באהי אתם: 10 ועתה לכה ואשלחך אל פרעה והוצא את עמי בני ישראל ממצרים: 11 ויאמר משה אל האלהים מי אנכי כי אלך אל פרעה וכי אוציא את בני ישראל ממצרים: 12 ויאמר כי אהיה עמך וזה לך האות כי אנכי שלחתיך בהוציאך את העם ממצרים תעבדון את האלהים על ההר הזה: 13 ויאמר משה אל האלהים הנה אנכי בא אל בני ישראל ואמרת להם אלהי אבותיכם שלחני אליכם ואמרו לי מה שמו מזה אמר אלהם: 14 ויאמר אלהים אל משה אתה אשר אהיה ויאמר כה תאמר לבני ישראל אלהי שלחני אליכם: 15 ויאמר עוד אלהים אל משה כה תאמר אל בני ישראל אלהי יצחק ואלהי יעקב שלחני אליכם זה שמי לעלם וזה זכרי לדר רר: 16 לך ואספת את זקני ישראל ואמרת אלהם יהוה אלהי אבותיכם נראה אלי אלהי אברהם יצחק ויעקב לאמר פקדתי אתכם ואת הנשוי לכם במצרים: 17 ואמר אעלה אתכם מעני מצרים אל ארץ כנעני והחתי והאמרי והפריזי והחוי והיבוס: 18 ואתה וזקני ישראל אל מלך מצרים ואמרתם אליו יהוה אלהי העבריים נקרה עלינו ועתה נלכה נא דרך שלשת ימים במדבר ונזבחה

ליהוה אלהינו: 19 ואני ידעתי כי לא יתן אתכם מלך מצרים להלך ולא ביד חזקה: 20 ושלחתי את ידי והכיתי את מצרים בכל נפלאתי אשר אעשה בקרבם ואחרי כן שלח אתכם: 21 ונתתי את חן העם הזה בעיני מצרים והיה כי תלכונו לא תלכו ריג: 22 ושאלה אשה משכנתה ומגרת ביתה כלי כסף וכלי זהב ושמלת ושמחתם על בניכם ועל בנותיכם ונצלחתם את מצרים:

פרק 4

1 ויען משה ויאמר והן לא יאמינו לי ולא ישמעו בקלי כי יאמרו לא נראה אליך יהוה: 2 ויאמר אליו יהוה מזה בידך ויאמר משה: 3 ויאמר השליכו ארצה וישליכוהו ארצה ויהי לנחש וינס משה מפניו: 4 ויאמר יהוה אל משה שלח ידך ואחז בונכו וישלח ידו ויחזק בו ויהי למטה בכפו: 5 למען יאמינו כי נראה אליך יהוה אלהי אבותם אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב: 6 ויאמר יהוה לו עוד הבא נא ידך בחיקך ויבא ידו בחיקו ויוצאה והנה ידו מצרעת כשלג: 7 ויאמר השב ידך אל חיקך וישב ידו אל חיקו ויוצאה מחיקו והנה שבה כבשרו: 8 והיה אם לא יאמינו לך ולא ישמעו לקל האת הראשון והאמינו לשני האת האחרון: 9 והיה אם לא יאמינו גם לשני האתות האלה ולא ישמעו לקלך ולקחת ממימי היאר ושפכת חיבשה והיו המים אשר תקח מן היאר והיו לדם ביבשת: 10 ויאמר משה אל יהוה בי אדני לא איש דברים אנכי גם מתמול גם משלש גם מאז בדרך אל עבדיך כי כבד פה וכבד לשון אנכי: 11 ויאמר יהוה אליו מי שם פה לאדם או מי ישום אדם או חרש או פקח או עור הלא אנכי יהוה: 12 ועתה לך ואנכי אחיה עם פוך והוריתיך אשר תדבר: 13 ויאמר בי אדני שלח נא ביד תשלח: 14 ויחר אף יהוה במשה ויאמר הלא אהרן אחיך הלוי ידעתי כי דבר ידבר הלא אתה הנה הוצא לקראתך וראך ושמח בלבו: 15 ודברת אליו ושמח את הדברים בפיו ואנכי אחיה עם פוך ועם פיהו והוריתי אתכם את אשר תעשון: 16 ודבר הוא לך אל העם והיה הוא יהיה לך לפה ואתה תהיה לו לאלהים: 17 ואת המטה הזה תקח בידך אשר תעשה בו את האתה: 18 וילך משה וישב אל יתר חתנו ויאמר לו אלכה נא ואשובה אל אחי אשר במצרים ואראה העוים חיים ויאמר יתרו למשה לך שלום: 19 ויאמר יהוה אל משה במדיון שם שבתים כי מתו כל האנשים המבקשים את נפשך: 20 ויקח משה את אשתו ואת בניו ויירכבם על החמר וישב ארצה מצרים ויקח משה את מטה האלהים בידו: 21 ויאמר יהוה אל משה בלכתך לשוב מצרימה ראה כל המפתים אשר שמתי בידך ועשית לפני פרעה ואני אחזק את לבו וישלח את העם: 22 ואמרת אל פרעה כה אמר יהוה בני בכרי ישראל: 23 ואמר אליך שלח את בני יועבדי ותמאן לשלח הנה אנכי הרג את בנך בכרך: 24 ויהי בדרך במלון ויפגשוהו יהוה ויבקש מותו: 25 ותקח צפרה צר ותכרת את ערלת בנה ותגע רגליו ותאמר כי חתן דמי אתה לי: 26 וירף ממנו אז אמרת חתן דמי למולת: 27 ויאמר יהוה אל אהרן לך לקראת משה המדברה וילך ויפגשוהו בהר האלהים וישק לו: 28 ויגד משה לאהרן את כל דברי יהוה אשר שלחו ואת כל האתות אשר צוהו: 29 ויהי משה ואהרן ויאספו את כל זקני בני ישראל: 30 וידבר אהרן את כל הדברים אשר דבר יהוה אל משה ויעש האתות לעיני העם: 31 ויאמן העם וישמעו כי פקד יהוה את בני ישראל וכי ראה את עוים ויקדו

וישתחוו:

פרק 5

1 ואחר באו משה ואהרן ויאמרו אל פרעה כה אמר יהוה אלהי ישראל שלח את עמי ויחזק לי במדבר: 2 ויאמר פרעה מי יהוה אשר אשמע בקלו לשלח את ישראל לא ידעתי את יהוה וגם את ישראל לא אשלח: 3 ויאמרו אלהי העברים נקרא עלינו נלכה נא דרך שלשת ימים במדבר ונזבחה ליהוה אלהינו פן יפגענו בדבר או בחרב: 4 ויאמר אלהם מלך מצרים למה משה ואהרן תפריעו את העם ממעשיו לכו לסבלתיכם: 5 ויאמר פרעה הן רבים עתה עם הארץ והשבת אתם מסבלתם: 6 ויצו פרעה ביום ההוא את הנגשים בעם ואת שטריו לאמר: 7 לא תאספון לתת תבן לעם ללכן הלבנים כתמול שלשם הם ילכו וקששו להם תבן: 8 ואת מחבת הלבנים אשר הם עשים תמול שלשם תשימו עליהם לא תגרעו ממנו כי נרפים הם על כן הם צעקים לאמר נלכה נזבחה לאלהינו: 9 תכבד העבדה על האנשים ויעשו כה ואל ישעו בדברי שקר: 10 ויצאו נגשי העם ושטריו ויאמרו אל העם לאמר כה אמר לכם תבן מאשר תמצאו כי אין נגרע מעבדתכם דבר: 12 ויפץ העם בכל ארץ מצרים לקשש קש לתבן: 13 והנגשים אצים לאמר כלו מעשיכם דבר יום ביומו כאשר בחיות התבן: 14 ויכו שטרי בני ישראל אשר שמו עליהם נגשי פרעה לאמר מדוע הם כליתם חקכם ללכן כתמול שלשם גם תמול כיום: 15 ויבאו שטרי בני ישראל ויצעקו אל פרעה לאמר למה תעשה כה לעבדיך: 16 תבן אין נתן לעבדיך ולבנים אמרים לנו עשו והנה עבדיך מכים וחטאת עמך: 17 ויאמר נרפים אתם נרפים על כן אתם אמרים נלכה נזבחה ליהוה: 18 ועתה לכו עבדו ותבן לא ינתן לכם ותבן לבנים תתנו: 19 ויראו שטרי בני ישראל אתם ברע לאמר לא תגרעו מלבינום דבר יום ביומו: 20 ויפגעו את משה ואת אהרן נציבים לקראתם בצאתם מאת פרעה: 21 ויאמרו אלהם ירא יהוה עליכם וישפט אשר הבאשחתם בידו בעיני פרעה ובעיני עבדיו לתת חרב בידם להרגנו: 22 וישב משה אל יהוה ויאמר אדני למה הרעתה לעם הזה למה זה שלחתני: 23 ומאז באתי אל פרעה לדבר בשמך הרע לעם הזה והצל לא הצלאת עמך:

פרק 6

1 ויאמר יהוה אל משה עתה תראה אשר אעשה לפרעה כי ביד חזקה ישלחם וביד חזקה יגרשם מארצו: 2 וידבר אלהים אל משה ויאמר אליו אני יהוה: 3 וראה אל אברהם אל יצחק ואל יעקב באל שדי ושמי יהוה לא נודעתי להם: 4 וגם חקמתי את בריתי אתם לתת להם את ארץ כנען את ארץ מגריהם אשר גרו בה: 5 וגם אני שמעתי את נאקת בני ישראל אשר מצרים מעבדים אתם ואזכר את בריתי: 6 לכן אמר לבני ישראל אני יהוה והוצאתי אתכם מסבלת מצרים והצלתי אתכם מעבדתם ואלתי אתכם בזרוע נטויה ובשפטים גדלים: 7 ולקחתי אתכם לי לעם והייתי לכם לאלהים וידעתם כי אני יהוה אלהים המוציא אתכם מתחת סבלות מצרים: 8 והבאתי אתכם אל הארץ אשר נשאתי את ידי לתת אתה לאברהם ליצחק וליעקב ונתתי אתה לכם מורשה אני יהוה: 9 וידבר משה בן אל בני ישראל ולא שמעו משה מקצר רוח ומעבדה קשה: 10 וידבר

יהוה אל משה לאמר: 11 בא דבר אל פרעה מלך מצרים וישלח את בני ישראל מארצו: 12 וידבר משה לפני יהוה לאמר הן בני ישראל לא שמעו אלי ואיך ישמעני פרעה ואני ערל שפתיים: 13 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן ויצום אל בני ישראל ואל פרעה מלך מצרים להוציא את בני ישראל מארץ מצרים: 14 אלה ראשי בית אבתם בני ראובן בכר ישראל חנוך ופלוזא חצרון וברמי אלה משפחת ראובן: 15 ובני שמעון ימואל וימין ואחד ויכין וצחר ושאול בן הכנענית אלה משפחת שמעון: 16 ואלה שמות בני לוי לתלדתם גרשון וקהת ומררי ושני חיי לוי שבע ושליש ומאת שנה: 17 בני גרשון לבני ושמעי למשפחתם: 18 ובני קהת עמרם ויצהר וחברון ועזיאל ושני חיי קהת שלש ושליש ומאת שנה: 19 ובני מררי מחלי ומושי אלה משפחת הלוי לתלדתם: 20 ויקח עמרם את יוכבד דדתו לו לאשה ותלד לו את אהרן ואת משה ושני חיי עמרם שבע ושליש ומאת שנה: 21 ובני יצהר קרח ונפג וזכרי: 22 ובני עזיאל מישאל ואלצפן וסחרי: 23 ויקח אהרן את אלישבע בת פגמנדב אחות נחשון לו לאשה ותלד לו את נדב ואת אביהוא ואת אלעזר ואת איתמר: 24 ובני קרח אסיר ואלקנה ואביאסף אלה משפחת הקרחי: 25 ואלעזר בן אהרן לקח לו מבנות פוטאל לו לאשה ותלד לו את פנחס אלה ראשי אבות הלויים למשפחתם: 26 הוא אהרן ומשה אשר אמר יהוה להם הוציאו את בני ישראל מארץ מצרים על צבאתם: 27 הם המדברים אל פרעה מלך מצרים להוציא את בני ישראל ממצרים הוא משה ואהרן: 28 ויהי ביום דבר יהוה אל משה בארץ מצרים: 29 וידבר יהוה אל משה לאמר אני יהוה דבר אל פרעה מלך מצרים את כל אשר אני דבר אליך: 30 ויאמר משה לפני יהוה הן אני ערל שפתיים ואיך ישמע אלי פרעה:

פרק 7

1 ויאמר יהוה אל משה ראה נתתיך אלהים לפרעה ואהרן אחיך יהיה נביאך: 2 אתה תדבר אל כל אשר אצוץ ואהרן אחיך ידבר אל פרעה ושלח את בני ישראל מארצו: 3 ואני אקשה את לב פרעה והרחיבתי את אחתי ואת מופתי בארץ מצרים: 4 ולא ישמע אלהם פרעה ונתתי את ידי במצרים והוצאתי את צבאתי את עמי בני ישראל מארץ מצרים בשפטים גדלים: 5 וידעו מצרים כי אני יהוה בנסתי את ידי על מצרים והוצאתי את בני ישראל מתוכם: 6 ויעש משה ואהרן כאשר צוה יהוה אתם כן עשו: 7 ומשה בן שמנים שנה ואהרן בן שלש ושמנים שנה בדברם אל פרעה: 8 ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: 9 כי ידבר אלהם פרעה לאמר תן לבכם מופת ואמרת אל אהרן קח את מפק ושלך לפני פרעה ויחלני: 10 ויבא משה ואהרן אל פרעה ויעשו כן כאשר צוה יהוה וישלך אהרן את מטהו לפני פרעה ולפני עבדיו ויהי לחנין: 11 ויקרא גם פרעה לחכמים ולמכשפים ויעשו גם הם חרטמי מצרים בלחשים כן: 12 וישליכו איש מטהו ויהיו לחנים ויבלע מטה אהרן את מטהם: 13 ויחזק לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה: 14 ויאמר יהוה אל משה כבד לב פרעה מאן לשלח העם: 15 לך אל פרעה בבקר הנה יצא המימה ונצבת לקראתו על שפת היאר והמטה אשר נחפך לנחש תקח בידך: 16 ואמרת ליהוה אלהי העברים שלחני אליך לאמר שלח את עמי ויעבדני במדבר והנה לא שמעת עד כה: 17 כה אמר יהוה בזאת תדע כי אני יהוה הנה אנכי מכה

במטה אשר בידו על המים אשר ביאר ונהפכו לדם: 18 והדגה אשר ביאר תמות ובאש היאר ונלאו מצרים לשתות מים מן היאר: 19 ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן קח מפק ונטה ידך על מימי מצרים על נהרותם על אריותם ועל אנמיהם ועל כל מקוה מימיהם ויהיו דם והיה דם בכל ארץ מצרים ובעצם ובאבנים: 20 ויעשו כן משה ואהרן כאשר צוה יהוה וירם במטה ויך את המים אשר ביאר לעיני פרעה ולעיני עבדיו ויהפכו כל המים אשר ביאר לדם: 21 והדגה אשר ביאר תמות ויבאש היאר ולא יכלו מצרים לשתות מים מן היאר ויהי הדם בכל ארץ מצרים: 22 ויעשו כן חרטמי מצרים בלטים ויחזק לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה: 23 ויפן פרעה ויבא אל ביתו ולא שת לבו גם לזאת: 24 ויחפרו כל מצרים סביבת היאר מים לשתות כי לא יכלו לשתת ממימי היאר: 25 וימלא שכעת ימים אחרי הכות יהוה את היאר:

פרק 8

1 ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה ואמרת אליו כה אמר יהוה שלח את עמי ויעבדני: 2 ואם מאן אתה שלח הנה אנכי נגפ את כל עבדך בצפרדעים: 3 ושרץ היאר צפרדעים ועלו ובאו בביתך ובחדך משכבך ועל מטתך ובבית עבדיך ובעמך ובתנוריך ובמשארותיך: 4 ובכה ובעמך ובכל עבדיך יעלו הצפרדעים: 5 ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן נטה את ידך במטק על הנהרות על היארים ועל האנמיהם והצל את הצפרדעים על ארץ מצרים: 6 ויט אהרן את ידו על מימי מצרים והתעל הצפרדע ותכס את ארץ מצרים: 7 ויעשו כן חרטמים בלטים ויעלו את הצפרדעים על ארץ מצרים: 8 ויקרא פרעה למשה ולאהרן ויאמר העתירו אל יהוה ויסר הצפרדעים מני ומעמי ואשלח את העם ויזבחו ליהוה: 9 ויאמר משה לפרעה התפאר עלי למתי אעתיר לך ולעבדיך ולעמך להכרית הצפרדעים ממך ומביתך רק ביאר תשארינה: 10 ויאמר למחר ויאמר בדרך למען תדע כי אין כיהוה אלהינו: 11 וסרו הצפרדעים ממך ומביתך ומעבדיך ומעמך רק ביאר תשארינה: 12 ויצא משה ואהרן מעם פרעה ויצעק משה אל יהוה על דבר הצפרדעים אשר שם לפרעה: 13 ויעש יהוה כדבר משה וימנו הצפרדעים מן הבתים מן החצרות ומן הארץ: 14 ויצברו אתם חמר חמר ותבאש הארץ: 15 וירא פרעה כי היתה הרוחה והכבד את לבו ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה: 16 ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן נטה את מפק ויך את עפר הארץ והיה לבנם כדל ארץ מצרים: 17 ויעשו כן ויט אהרן את ידו במטהו ויך את עפר הארץ והיה הכנם באדם ובבהמה על שפת הארץ היה כנים בכל ארץ מצרים: 18 ויעשו כן חרטמים בלטים להוציא את הכנים ולא יכלו ותהי הכנם באדם ובבהמה: 19 ויאמרו חרטמים אל פרעה אצבע אלהים הוא ויחזק לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה: 20 ויאמר יהוה אל משה השכם בחר והתיצב לפני פרעה הנה יוצא המימה ואמרת אליו כה אמר יהוה שלח עמי ויעבדני: 21 כי אם אינך משלח את עמי חני משליח בך ויעבדני ובעמך ובביתך את הערב ומלאו בתי מצרים את הערב וגם האדמה אשר הם עליה: 22 ותפילתי ביום ההוא את ארץ נשן אשר עמי עמד עליה לבלתי היות שם ערב למען תדע כי אני יהוה בקרב הארץ: 23 ושמתי פדת בין עמי ובין עמך למחר יהיה

ועברתי בארץ מצרים בלילה הזה והכיתי כל בכור בארץ מצרים מאדם ועד בהמה ובכל אלהי מצרים אעשה שפטים אני יהוה: 13 והיה היום לכם לאת על הבתים אשר אתם שם וראיתי את הדם ופסחתי עלכם ולא יחיה בכס נגף למשחית בהכתי בארץ מצרים: 14 והיה היום הזה לכם לזכרון וחתמתם אותו חן ליהוה לדרתכם חקת עולם תחנהו: 15 שבעת ימים מצות תאכלו אך ביום הראשון תשבתו שאר מכותיכם כי כל אכל חמץ ונכרתה הנפש ההוא מישראל מיום הראשון עד יום השביעי: 16 וביום הראשון מקרא קדש וביום השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכה לא יעשה בהם אך אשר יאכל לכל נפש הוא לבדו יעשה לכם: 17 ושמרתם את המצות כי בעצם היום הזה הוצאתי את צבאותיכם מארץ מצרים ושמרתם את היום הזה לדרתכם חקת עולם: 18 בראשון בארבעה עשר יום לחדש בערב תאכלו מצת עד יום האחד ועשרים לחדש בערב: 19 שבעת ימים שאר לא ימצא בבתיכם כי כל אכל מחמצת ונכרתה הנפש ההוא מעדת ישראל בנר ובאורח הארץ: 20 כל מחמצת לא תאכלו בכל מושבותיכם תאכלו מצות: 21 ויקרא משה לכל זקני ישראל ויאמר אליהם

משוב וקחו לכם צאן למשפחתכם ושחטו הפסח: 22 ולקחתם אגדת אוזב ומבלתם בדם אשר בסף והנעתם אל המשקוף ואל שתי המזוזות מן הדם אשר בסף והדם לא תצאו איש מפתח ביתו עד בקר: 23 ועבר יהוה לנגף את מצרים וראה את הדם על המשקוף ועל שתי המזוזות ופסח יהוה על הפתח ולא יתן המשחית לבא אל בתיכם לנגף: 24 ושמרתם את הדבר הזה לחק לך ולבניך עד עולם: 25 והיה כי תבאו אל הארץ אשר יתן יהוה לכם כאשר צוה יהוה את משה ואהרן כל הזאת: 26 והיה כי יאמרו אליכם בניכם מה העבודה הזאת לכם: 27 ואמרתם זבח פסח הוא ליהוה אשר פסח על בתי בני ישראל במצרים בנפשו את מצרים ואת בתני הציל ויקד העם וישתחוו: 28 וילכו ויעשו בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה ואהרן כל עשן: 29 ויהי בחצי הלילה ויהוה הכה כל בכור בארץ מצרים מבכר פרעה הישב על כסאו עד בכור השבי אשר בבית הכור וכל בכור בהמה: 30 ויום קדש פרעה לילה הוא ועבדיו וכל מצרים ותחי צעקה גדלה במצרים כל בית אשר אין שם מת: 31 ויקרא למשה ולאהרן ויאמר קומו צאו מתוך עמי נג אתם גם בני ישראל ולכו עבדו את יהוה כדברכם: 32 גם צאנכם גם בקרכם קחו כאשר דברתם ולכו וברכתם גם אתי: 33 ותחוק מצרים על העם למהר לשלחם מן הארץ כי אמרו כלנו מתים: 34 וישא העם את בקצו מרם יחצו ויצאו צורת בשמלתם על שכמם: 35 ובני ישראל עשו כדבר משה וישאלו ממצרים כלי כסף וכלי זהב ושמלת: 36 ויהוה נתן את חן העם בעיני מצרים וישאלו וינצלו את מצרים: 37 ויסעו בני ישראל מרעמסס סתה כשש מאות אלף רגלי ברגלים לבד מנף: 38 וגם ערב רב עליו אותם וצאן ובקר מקנה כבד מאד: 39 ויאפו את הבצק אשר הוציאו ממצרים ענת מצות כי לא חמץ כי גרשו ממצרים ולא יכלו להתחממה וגם צדה לא עשו להם: 40 ומושב בני ישראל אשר ישובו במצרים שלשים שנה וארבע מאות שנה: 41 ויהי מקץ שלשים שנה וארבע מאות שנה ויהי בעצם היום הזה יצאו כל צבאות יהוה מארץ מצרים: 42 ליל שמרים הוא ליהוה להוציאם מארץ מצרים הוא הלילה הזה ליהוה שמרים לכל בני ישראל לדרתכם: 43 ויאמר יהוה אל משה ואהרן זאת חקת הפסח כי נכר לא יאכל בו: 44 וכל עבד איש מקנת כסף

סוף לא נשאר ארבה אחד בכל נגבול מצרים: 20 ויחוק יהוה את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל: 21 ויאמר יהוה אל משה נטה ירך על השמים ויהי חשך על ארץ מצרים וימש חשך: 22 ויט משה את ידו על השמים ויהי חשך אפלח בכל ארץ מצרים שלשת ימים: 23 לא ראו איש את אחיו ולא קמו איש מתחתיו שלשת ימים ולכל בני ישראל היה אור במושבתם: 24 ויקרא פרעה אל משה ויאמר לכו עבדו את יהוה רק צאנכם ובקרכם יצג גם טפכם ילך עמכם: 25 ויאמר משה גם אתה תתן בידנו זבחים ועלות ועשינו ליהוה אלהינו: 26 וגם מקננו ילך עמנו לא תשאר פרסה כי ממנו נקח לעבד את יהוה אלהינו ואנחנו לא נדע מה נעבד את יהוה עד באנו שמה: 27 ויחוק יהוה את לב פרעה ולא אבה לשלחם: 28 ויאמר לו פרעה לך מעלי השמר לך אל תספר ראות פני כי ביום ראקך פני תמות: 29 ויאמר משה כי בן דברת לא אסף עוד ראות פניך:

פרק 11

1 ויאמר יהוה אל משה עוד נגע אחד אביא על פרעה ועל מצרים אחרי כן ישלח אתכם מזה כשלוו כלל נרש יגרש אתכם מזה: 2 דבר נא באוני העם וישאלו איש מאת רעהו ואשה מאת רעותה כלי כסף וכלי זהב: 3 ויתן יהוה את חן העם בעיני מצרים גם האיש משה גדול מאד בארץ מצרים בעיני עבדי פרעה ובעיני העם: 4 ויאמר משה כה אמר יהוה כהצת הלילה אני יוצא בתוך מצרים: 5 ומת כל בכור בארץ מצרים מבכור פרעה הישב על כסאו עד בכור השפחה אשר אחר הרחיים וכל בכור בהמה: 6 והיתה צעקה גדלה בכל ארץ מצרים אשר כמיהו לא נהיתה וכמיהו לא תספ: 7 ולכל בני ישראל לא יחרץ כלב לשנו למאיש ועד בהמה למען תדעון אשר יפלה יהוה בין מצרים ובין ישראל: 8 וירדו כל עבדיך אלה אלי ותשתחו לי לאמר צא אתה וכל העם אשר ברנליך ואחרי כן אצא ויצא מעם פרעה בחרי אף: 9 ויאמר יהוה אל משה אל תשמע אליכם פרעה למען רבות מופתיו בארץ מצרים: 10 ומשה ואהרן עשו את כל המופתים האלה לפני פרעה ויחוק יהוה את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל מארצו:

פרק 12

1 ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן בארץ מצרים לאמרי: 2 החדש הזה לכם ראש חדשים ראשון הוא לכם לחדשי השנה: 3 דברו אל כל עדת ישראל לאמר בעשר לחדש הזה ויקחו להם איש שה לבית אבת שה לבית: 4 ואם יעמט הבית מהית משה ולקח הוא ושכנו הקרב אל ביתו במכסת נפשתי איש לפי אכלו תכסו על שה: 5 שה תמים זכר כל שנה יהיה לכם מן הכבשים ומן העזים תקחו: 6 והיה לכם למשמרת עד ארבעה עשר יום לחדש הזה ושחטו אותו כל קהל עדת ישראל בין הערבים: 7 ולקחו מן הדם ונתנו על שתי המזוזות ועל המשקוף על הבתים אשר יאכלו אתו בדם: 8 ואכלו את הבשר בלילה הזה צלי אש ומצות על מררים יאכלו: 9 אל תאכלו ממנו נא ובשל מבשל במים כי אם צלי אש ראשו על כרעיו ועל קרבו: 10 ולא תותירו ממנו עד בקר והנתר ממנו עד בקר תשרפו: 11 וככה תאכלו אותו מתניכם חורים ועליכם ברגליכם ומקלכם בידכם ואכלתם אותו בחפזון פסח הוא ליהוה: 12

היה כמיהו בכל ארץ מצרים מאז היתה לגוי: 25 ויד הברד בכל ארץ מצרים את כל אשר בשדה מאדם ועד בהמה ואת כל עשב השדה הכה הברד ואת כל עץ השדה שבר: 26 רק בארץ גשן אשר שם בני ישראל לא היה ברד: 27 וישלח פרעה ויקרא למשה ולאהרן ויאמר אלהם חטאתי הפעם יהוה הצדיק ואני ועמי הרשעים: 28 העתירו אל יהוה ורב מהית קלת אלהים וברד ואשלחה אתכם ולא תספון לעמד: 29 ויאמר אליו משה כצאתי את העיר אפרש את כפי אל יהוה הקלות יחדלון והברד לא יהיה עוד למען תדע כי ליהוה הארץ: 30 ואתה ועבדיך ידעתי כי טרם תיראוני מפני יהוה אלהים: 31 והפסחה והשערה נכתה כי השערה אביב והפסחה נבעל: 32 והחטה והכסמת לא נכו כי אפילת הנה: 33 ויצא משה מעם פרעה את העיר ויפרש כפיו אל יהוה ויחדלו הקלות והברד ומטר לא נתך ארצה: 34 וירא פרעה כי חדל המטר והברד והקלת ויסף לחטא ויכבד לבו הוא ועבדיו: 35 ויחוק לב פרעה ולא שלח את בני ישראל כאשר דבר יהוה ביד משה:

פרק 10

1 ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה כי אני הכבדתי את לבו ואת לב עבדיו למען שהי אתהי אלה בקרבו: 2 ולמען תספר באוני בנך ובן בנך את אשר התעללתי במצרים ואת אתהי אשר שטתי עם וידעתם כי אני יהוה: 3 ויבא משה ואהרן אל פרעה ויאמרו אליו כה אמר יהוה אלהי העברים עד מתי מאת לענת מפני שלח עמי ויעבדני: 4 כי אם מאן אתה לשלח את עמי הנני מביא מחר ארבה בנגלך: 5 וכסה את עין הארץ ולא יוכל לראות את הארץ ואכל את תר הפלטה הנשארת לכם מן הברד ואכל את כל העץ הצמח לכם מן השדה: 6 ומלא בתוך ובתי כל עבדיך ובתי כל מצרים אשר לא ראו אבתיך ואבות אבתיך מיום היותם על האדמה עד היום הזה ויפן ויצא מעם פרעה: 7 ויאמרו עבדי פרעה אליו עד מתי יהיה זה לנו למוקש שלח את האנשים ויעבדו את יהוה אלהים הטרם תדע כי אבדה מצרים: 8 ויושב את משה ואת אהרן אל פרעה ויאמר אלהם לכו עבדו את יהוה אלהיכם מי ומי ההלכים: 9 ויאמר משה בעריו ובזקניו נלך בבנינו ובכנותנו ונצאנו ובבקרנו נלך כי חג יהוה לנו: 10 ויאמר אלהם ידו כן יהוה עמכם כאשר אשלח אתכם ואת טפכם ראו כי רעה נגד פניכם: 11 לא כן לכו נא הגברים ועבדו את יהוה כי אתה אתם מבקשים ויגרש אתם מאת פני פרעה: 12 ויאמר יהוה אל משה נטה ירך על ארץ מצרים בארבה ויעל על ארץ מצרים ויאכל את כל עשב הארץ את כל אשר השאיר הברד: 13 ויט משה את מוטו על ארץ מצרים ויהוה נהג רוח קדים בארץ כל היום ההוא וכל הלילה הבקר היה ורוח הקדים נשא את הארבה: 14 ויעל הארבה על כל ארץ מצרים וינח בכל נגבול מצרים כבד מאד לפניו לא היה כה ארבה כמיהו ואחריו לא יהיה כן: 15 ויכס את עין כל הארץ ותושב הארץ ויאכל את כל עשב הארץ ואת כל פרי העץ אשר הותיר הברד ולא נותר כל ירק בעץ ובעשב השדה בכל ארץ מצרים: 16 וימהר פרעה לקרא למשה ואהרן ויאמר חטאתי ליהוה אלהיכם ולכם: 17 ועתה שא נא חטאתי אך הפעם והעתירו ליהוה אלהיכם ויסר מעלי רק את המות הזה: 18 ויצא מעם פרעה ויעתר אל יהוה: 19 ויהפך יהוה רוח ים חזק מאד וישא את הארבה ויתקעו ימה

האת הזה: 24 ויעש יהוה כן ויבא ערב כבד ביתה פרעה ובית עבדיו ובכל ארץ מצרים תשחת הארץ מפני הערב: 25 ויקרא פרעה אל משה ולאהרן ויאמר לכו ונחו לאלהיכם בארץ: 26 ויאמר משה לא נכון לעשות כן כי תועבת מצרים נוכח ליהוה אלהינו הן נוכח את תועבת מצרים לעיניהם ולא יסקלנו: 27 דרך שלשת ימים נלך במדבר וזבחנו ליהוה אלהינו כאשר יאמר אלינו: 28 ויאמר פרעה אנכי אשלח אתכם וזבחתם ליהוה אלהיכם במדבר רק תרחק לא תרחיקו ללכת העתירו בעדי: 29 ויאמר משה הנה אנכי יוצא מעמך והעתרתי אל יהוה וסר הערב מפרעה מעבדיו ומעמו מחר רק אל יסף פרעה התל בלתי שלח את העם לזבח ליהוה: 30 ויצא משה מעם פרעה ויעתר אל יהוה: 31 ויעש יהוה כדבר משה ויסר הערב מפרעה מעבדיו ומעמו לא נשאר אחד: 32 ויכבד פרעה את לבו גם בפעם הזאת ולא שלח את העם:

פרק 9

1 ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה ודברת אליו כה אמר יהוה אלהי העברים שלח את עמי ויעבדני: 2 כי אם מאן אתה לשלח ועודך מחזיק בם: 3 הנה יד יהוה הויה במקנך אשר בשדה כסוסים בחמרים בגמלים בבקר ובצאן דבר כבד מאד: 4 והפלה יהוה בין מקנה ישראל ובין מקנה מצרים ולא ימות מכל לבני ישראל דבר: 5 וישם יהוה מועד לאמר מחר יעשה יהוה הדבר הזה בארץ: 6 ויעש יהוה את הדבר הזה מחרת יומת כל מקנה מצרים וממקנה בני ישראל לא מת אחד: 7 וישלח פרעה והנה לא מת ממקנה ישראל עד אחד ויכבד לב פרעה ולא שלח את העם: 8 ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן קחו לכם מלא חפניכם פיח כבשן וזרקו משה השמימה לעיני פרעה: 9 והיה לאבק על כל ארץ מצרים ויהי על האדם ועל בהמה ולשחין פרח אבעבעת בכל ארץ מצרים: 10 ויקחו את פיח הכבשן ויעמדו לפני פרעה ויזרקו אותו משה השמימה ויהי שחין אבעבעת פרח באדם ובבהמה: 11 ולא יכלו החרשמים לעמד לפני משה מפני השחין כי היה השחין בחרטוםם ובכל מצרים: 12 ויחוק יהוה את לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה אל משה: 13 ויאמר יהוה אל משה השכם בבקר ותחיצב לפני פרעה ואמרת אליו כה אמר יהוה אלהי העברים שלח את עמי ויעבדני: 14 כי בפעם הזאת אני שלח את חל מנפתי אל לבך ובחמך בעבור תדע כי אין כמני בכל הארץ: 15 כי עתה שלחתי את ידי ואך אותך ואת עמך בדבר ותכחד מן הארץ: 16 ואולם בעבור זאת העמדתך בעבור הראתך את כחי ולמען ספר שמי בכל הארץ: 17 עודך כשתולל בעמי בלתי שלחם: 18 הנני ממסיר כעת מחר ביד משה מאד אשר לא היה כמיהו במצרים למן היום הוסדה ועד עתה: 19 ועתה שלח העז את מקנך ואת כל אשר לך בשדה כל האדם והבהמה אשר ימצא בשדה ולא יאסף הביתה וירד עלהם הברד ומותו: 20 והיה את דבר יהוה מעבדי פרעה הניס את עבדיו ואת מקנהו אל הבתים: 21 ואשר לא שם לבו אל דבר יהוה ויעזב את עבדיו ואת מקנהו בשדה: 22 ויאמר יהוה אל משה נטה את ירך על השמים וירד בכל ארץ מצרים על האדם ועל בהמה ועל כל עשב השדה בארץ מצרים: 23 ויט משה את מוטו על השמים ויהוה נתן קלת וברד ותהלך אש ארצה וימטר יהוה ברד על ארץ מצרים: 24 והיה ברד ואש מתלקחת בתוך הברד כבד מאד אשר לא

ומלתה אתו אז יאכל בו: 45 תושב ושכיר לא יאכל בו: 46 בבית אחד יאכל לא תוציא מן הבית מן הכשר חוצה ועצם לא תשברו בו: 47 כל עדת ישראל יעשו אתו: 48 וכי יגור אתך גר ועשה פסח ליהוה המול לו כל זכר ואז יקרב לעשתו והיה כאזרח הארץ וכל עדל לא יאכל בו: 49 תורה אחת יהיה לאזרח ולגר הגר בתוכם: 50 ויעשו כל בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה ואת אהרן כן עשו: 51 ויהי בעצם היום הזה הוציא יהוה את בני ישראל מארץ מצרים על צבאם:

פרק 13

1 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 קדש לי כל בכור פטר כל רחם בבני ישראל באדם ובבהמה לי הוא: 3 ויאמר משה אל העם זכור את היום הזה אשר יצאתם ממצרים מבית עבדים כי בחזק יד הוציא יהוה אתכם מזה ולא יאכל חמץ: 4 היום אתם יצאים בחדש האביב: 5 והיה כי יביאך יהוה אל ארץ הכנעני והחתי והאמרי והחוי והיבסי אשר נשבע לאבותיך לתת לך ארץ ובה חלב ודבש ועבדת את העבודה הזאת בחדש הזה: 6 שבעת ימים תאכל מצת וביום השביעי חג ליהוה: 7 מצות יאכל את שבעת הימים ולא יראה לך חמץ ולא יראה לך שאר בכל גבלך: 8 והגדת לבנך ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה יהוה לי בצאתי ממצרים: 9 והיה לך לאות על ידך ולזכרון בין עניך למען תהיה תורת יהוה בפיך כי ביד חזקה הוציאך יהוה ממצרים: 10 ושמרת את החקקה הזאת למעדיה ימים ימים: 11 והיה כי יבאך יהוה אל ארץ הכנעני כאשר נשבע לך ולאבותיך ונתת לך: 12 והעברת כל פטר רחם ליהוה וכל פטר שגר בהמה אשר יהיה לך הזכרים ליהוה: 13 וכל פטר חמר תפדה בש ואל תפדה ותרפחו וכל בכור אדם בבניך תפדה: 14 והיה כי ישאלך בנך מחר לאמר מה זאת ואמרת אליו בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרים מבית עבדים: 15 והיה כי תקשה פרעה לשלחני ויהרג יהוה כל בכור מצרים מצרם מכבר אדם ופטר רחם הזכרים על כל אני ובה ליהוה כל פטר רחם הזכרים וכל בכור בני אפרה: 16 והיה לאות על ידכה ולטוטפת בין עניך כי בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרים: 17 ויהי בשלח פרעה את העם ולא נחם אלהים דרך ארץ פלשתים כי קרוב הוא כי אמר אלהים פן ינחם בראתם מלחמה ושבו מצרימה: 18 ויסב אלהים את העם דרך המדבר: 19 ויהי בני ישראל מארץ מצרים: 19 ויקח משה את עצמות יוסף עמו כי השבע השביע את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעליהם את עצמתי מזה אתכם: 20 ויסעו מסכת ויחנו באתם בקצה המדבר: 21 והיה הלך לפניהם יומם בעמוד ענן לנחתם הדרך ולילה בעמוד אש להאיר להם ללכת יומם ולילה: 22 לא ימיש עמוד הענן יומם ועמוד האש לילה לפני העם:

פרק 14

1 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 דבר אל בני ישראל וישבו ויחנו לפני פי החירת בין מגדל ובין הים לפני בעל צפן נכחו תחנו על הים: 3 ואמר פרעה לבני ישראל נככים הם בארץ סגר עליהם המדבר: 4 וחזקתי את לב פרעה וירדף אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל חילו וידעו מצרים כי אני יהוה ויעשו כן: 5 ויהי למלך מצרים ברח העם ויהפך ללב פרעה ועבדיו אל העם ויאמרו מה זאת

עשיתו כי שלחנו את ישראל מעבדנו: 6 ויאמר את רכבו ואת עמו לקח עמו: 7 ויחזק שש מאות רכב בחור וכל רכב מצרים ושלש על כלו: 8 ויחזק יהוה את לב פרעה מלך מצרים וירדף אחרי בני ישראל ובני ישראל יצאים ביד רמה: 9 וירדפו מצרים אחריהם וישבו אותם חנים על הים כל סוס רכב פרעה ופרשיו וחילו על פי החירת לפני בעל צפן: 10 ופרעה הקריב וישאו בני ישראל את עיניהם והנה מצרים נסע אחריהם וייראו מאד ויצעקו בני ישראל אל יהוה: 11 ויאמרו אל משה במדבר אין קברים במצרים לקחתנו למות במדבר מה זאת עשית לנו להוציאנו ממצרים: 12 הלא זה הדבר אשר דברנו אליך במצרים לאמר חדל ממנו ונעבדה את מצרים כי טוב לנו עבד את מצרים ממתנו במדבר: 13 ויאמר משה אל העם אל תיראו התיצבו וראו את ישועת יהוה אשר יעשה לכם היום כי אשר ראיתם את מצרים היום לא תסיפו לראתם עוד עד עולם: 14 יהוה ילחם לכם ואתם תחרישון: 15 ויאמר יהוה אל משה מה הצעק אלי דבר אל בני ישראל ויסעו: 16 ואתה הרים את מטך ונטה את ידך על הים ופקעו ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה: 17 ואני הנני מחזק את לב מצרים ויבאו אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל חילו ברכבו ובפרשיו: 18 וידעו מצרים כי אני יהוה בהכבדי בפרעה ברכבו ובפרשיו: 19 ויסע מלך האלילים ההלך לפני מחנה ישראל וילך מאחריהם ויסע עמוד הענן מפניהם ויעמד מאחריהם: 20 ויבא בין מחנה מצרים ובין מחנה ישראל ויהי הענן והחשך ויאר את הלילה ולא קרב זה אל זה כל הלילה: 21 ויט משה את ידו על הים ויוולך יהוה את הים ברוח קדים עזה כל הלילה וישם את הים לחרבה ויבקעו המים: 22 ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה והמים להם חמה מימינם ומשמאלם: 23 וירדפו מצרים ויבאו אחריהם כל סוס פרעה רכבו ופרשיו אל תוך הים: 24 ויהי באשמת הבקר וישקף יהוה אל מחנה מצרים בעמוד אש וענן ויהם את מחנה מצרים: 25 ויסר את אפן מרכבתיו וינהגו בכבדת ויאמר מצרים אנוסה מפני ישראל כי יהוה נלחם להם במצרים: 26 ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך על הים וישבו המים על מצרים על רכבו ועל פרשיו: 27 ויט משה את ידו על הים ויהם לפנות בקר לאיתנו ויבאו מצרים נסים לקראתו וינער יהוה את מצרים בתוך הים: 28 וישבו המים ויכסו את הרכב ואת הפרשים לכל חיל פרעה הבאים אחריהם בים לא נשאר בהם עד אחד: 29 ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים והמים להם חמה מימינם ומשמאלם: 30 וישע יהוה ביום ההוא את ישראל מיד מצרים וירא ישראל את מצרים מת על שפת הים: 31 וירא ישראל את היר הגדלה אשר עשה יהוה במצרים וייראו העם את יהוה ויאמינו ביהוה ובמשה עבדו:

פרק 15

1 אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת ליהוה ויאמרו לאמר אשריה ליהוה כי גאה גאה סוס ורכבו רמה בים: 2 עז וזמרת יה ויהי לי לישועה זה אלי ואנוהו אלי אבי וארממנהו: 3 יהוה איש מלחמה יהוה שמו: 4 מרכבת פרעה וחילו ירה בים ומבחר שלשיו טבעו בים סוף: 5 ויהי ביום יסמינו ירדו במצולת כמו אבן: 6 ימיך יהוה נאדרי בכח ימיך יהוה תרעץ אויב: 7 וברכ גאונך תהרס קמך תשלח חרנך יאכלמו כקש: 8 וברוח אפיך נערמו מים נצבו כמו

נר נזלים קפאו תהמת בלב ים: 9 אמר אויב ארדף אשיג אחלק שלל תמלאמו נפשי אריק חרבי תורישמו ידי: 10 נשפת ברוחך כסמו ים צללו כעופרת במים אדירים: 11 מי כמכה באלם יהוה מי כמכה נאדר בקדש נורא תהלת עשה פלא: 12 נסית ימיך תבלעמו ארץ: 13 נחית בחסדך עם זו נאלת נחלת בעזך אל נזה קדשך: 14 שמעו עמים ירגזון חיל אחז ישיבי פלשת: 15 אז נבהלו אלופי אדום אילי מואב יאחזמו רעד נמנו כל ישיבי כנען: 16 תפל עליהם אימתה ופחד בגדל זרועך ידמו כאבן עד יעבר עמך יהוה עד יעבר עם זו קניית: 17 תבאמו ותטעמו בהר נחלתך מכון לשבתך פעלת יהוה מקדש אדני כונוני ידיך: 18 יהוה ימלך לעלם ועד: 19 כי בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים וישב יהוה עליהם את מי הים ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים: 20 ותקח מרים הנביאה אחות אהרן את התף בידה ותצאן כל הנשים אחריה בתפים ובמחלות: 21 ותען להם מרים שירו ליהוה כי גאה גאה סוס ורכבו רמה בים: 22 ויסע משה את ישראל מים סוף ויצאו אל מדבר שור וילכו שלשת ימים במדבר ולא מצאו מים: 23 ויבאו מרתה ולא יכלו לשאת מים ממרה כי מרים הם על כן קרא שמה מרה: 24 וילינו העם על משה לאמר מה נשתה: 25 ויצעק אל יהוה ויורהו יהוה עץ וישלך אל המים וימתקו המים שם שם לו חק ומשפט ושם נסחו: 26 ויאמר אם שמוע תשמע לקול יהוה אלהיך והישר בעיניך תעשה והאזנת למצותיו ושמרת כל חקיו כל המחלה אשר שמתו במצרים לא אשים עליך כי אני יהוה רפאך: 27 ויבאו אילמה ושם שתים עשרה עינת מים ושבעים תמרים ויחנו שם על המים:

פרק 16

1 ויסעו מאילם ויבאו כל עדת בני ישראל אל מדבר סין אשר בין אילם ובין סיני בחמשה עשר יום לחדש השני לצאתם מארץ מצרים: 2 וילינו כל עדת בני ישראל על משה ועל אהרן במדבר: 3 ויאמרו אלהים בני ישראל מי יתן מותנו ביד יהוה בארץ מצרים בשבתנו על סיר הכשר באכלנו לחם לשבע כי הוצאתם אותנו אל המדבר הזה להמית את כל הקהל הזה ברעב: 4 ויאמר יהוה אל משה הנני ממטיר לכם לחם מן השמים ויצא העם ולקטו דבר יום ביומו למען אנסו חילך בתורת אים לא: 5 והיה ביום השני והחיינו את אשר יביא והיה משנה על אשר ילקטו ויביאו יום: 6 ויאמר משה ואהרן אל כל בני ישראל ערב וידעתם כי יהוה הוציא אתכם מארץ מצרים: 7 ובקר וראיתם את כבוד יהוה בשמעו את תלנתיכם על יהוה ונחנו מה כי תלנונו עלינו: 8 ויאמר משה בתת יהוה לכם בערב בשר ולחם ולחם בבקר לשבע בשבע יהוה את תלנתיכם אשר אתם מליים עליו ונחנו מה לא עלינו תלנתיכם כי על יהוה: 9 ויאמר משה אל אהרן אמר אל כל עדת בני ישראל קרבו לפני יהוה כי שמע את תלנתיכם: 10 ויהי כדבר אהרן אל כל עדת בני ישראל ויפנו אל המדבר והנה כבוד יהוה נראה בענן: 11 וידבר יהוה אל משה לאמר: 12 שמעתי את תלונת בני ישראל דבר אלהים לאמר בין הערבים תאכלו בשר ובבקר תשבעו לחם וידעתם כי אני יהוה אלהיכם: 13 ויהי בערב ותעל השלו ותחס את המחנה ובבקר היתה שכבת הטל סביב למחנה: 14 ותעל שכבת הטל והנה על פני המדבר דק מחספס דק ככפר על הארץ: 15 ויראו בני ישראל ויאמרו איש אל אחיו מן הוא כי לא ידעו מה הוא ויאמר משה אלהים

הוא הלחם אשר נתן יהוה לכם לאכלה: 16 זה הדבר אשר צוה יהוה לקטו ממנו איש לפי אכלו עמר לגלגלת מספר נפשתיכם איש לאשר באחלו תקחו: 17 ויעשו כן בני ישראל וילקטו המדבר והממעט: 18 וימדו בעמר ולא העדיף המדבר והממעט לא החסיר איש לפי אכלו לקטו: 19 ויאמר משה אלהים איש אל יותר ממנו עד בקר: 20 ולא שמעו אל משה ויותרו אנשים ממנו עד בקר וירם תולעים ויבאש ויקצף עליהם משה: 21 וילקטו אתו בבקר בבקר איש כפי אכלו וחס משמו נגמס: 22 ויהי ביום השני לקטו לחם משנתו השני לאחר ויבאו כל נשיא העדה ויגידו למשה: 23 ויאמר אלהים הוא אשר דבר יהוה שבתון שבת קדש ליהוה מחר את אשר תאפי אפו ואת אשר תבשל בשלו ואת כל העדף הניחו לכם למשמרת עד בבקר: 24 ויניחו אתו עד הבקר כאשר צוה משה ולא הבאש ורמה לא היתה בו: 25 ויאמר משה אכלהו היום כי שבת היום ליהוה היום לא תמצאוהו בשדה: 26 ששת ימים תלקטוהו וביום השביעי שבת לא יהיה בו: 27 ויהי ביום השביעי יצאו מן העם ללקט ולא מצאו: 28 ויאמר יהוה אל משה עד אנה מאנת לשמר מצותי ותורתי: 29 ראו כי יהוה נתן לכם השבת על כן הוא נתן לכם ביום השני לחם יומים שבו איש תחתיו אל יצא איש ממקומו ביום השביעי: 30 וישבתו העם ביום השביעי: 31 ויקראו בית ישראל שמו מן יהוה כזרע נה לכן וטעמו בצפיתו ברבש: 32 ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יהוה מלא העמר ממנו למשמרת לדורתיכם למען יראו את הלחם אשר האכלתי אתכם במדבר בהוציא אתכם מארץ מצרים: 33 ויאמר משה אל אהרן קח צנצנת אחת ותן שמה מלא העמר מן והנח אתו לפני יהוה ולשמרת לדורתיכם: 34 כאשר צוה יהוה אל משה ויניחיהו אהרן לפני העדה למשמרת: 35 ובני ישראל אכלו את המן ארבעים שנה עד באם אל ארץ נושבת את המן אכלו עד באם אל קצה ארץ כנען: 36 והעמר עשרית האיפה הוא:

פרק 17

1 ויסעו כל עדת בני ישראל ממדבר סין למסעיהם על פי יהוה ויחנו ברפידים ואין מים לשותת העם: 2 וירב העם עם משה ויאמרו תנו לנו מים ונשתה ויאמר להם משה מה תריבון עמדי מה תנסון את יהוה: 3 ויצאם שם העם למים וילן העם על משה ויאמר למה זה העליתנו ממצרים להמית אתי ואת בני ואת מקני בצמא: 4 ויצעק משה אל יהוה לאמר מה אעשה לעם הזה עוד מעט ויסקלני: 5 ויאמר יהוה אל משה עבר לפני העם וקח אתך מוקני ישראל ומשך אשר הכית על פני העם קח בידך והלכת: 6 הניני עמד לפניך שם הירק חרב הוצר חרבו והכית בצור ויצאו ממנו מים ושתה העם ויעש כן משה לעיני זקני ישראל: 7 ויקרא שם המקום מסה ומריבה על ריב בני ישראל ועל נסחם את יהוה לאמר ויש יהוה בקרבנו אם אין: 8 ויבא עמלק ויילחם עם ישראל ברפידים: 9 ויבא משה אל יהושע בחר לנו אנשים וצא הלחם בעמלק מחר אנכי נצב על ראש הגבעה ומטה האלהים בידך: 10 ויעש יהושע כאשר אמר לו משה להלחם בעמלק ומשה ואהרן וחור עלו ראש הגבעה: 11 והיה כיום השני משה ידו וגבר ישראל וכתב ישראל וכתב ידו וגבר עמלק: 12 וירי משה כבדים ויקחו אבן וישימו תחתיו וישב עליה ואהרן וחור תמכו בידי מזה אחד ומזה אחד ויהי ידיו אמונה עד בא השמש: 13 ויחלש יהושע את עמלק

ואת עמו לפי חרב: 14 ויאמר יהוה אל משה כתב זאת זכרון בספר ושם באזני יהושע כי מחה אמה את זכר עמלק מתחת השמים: 15 ויבן משה מזבח ויקרא שמו יהוה נסי: 16 ויאמר כי יד על כס יה מלחמה ליהוה בעמלק מדר דר:

פרק 18

1 וישמע יתרו כהן מדין חתן משה את כל אשר עשה אלהים למשה ולישראל עמו כי הוציא יהוה את ישראל ממצרים: 2 ויחק יתרו חתן משה את צפרה אשת משה אחר שלוחיה: 3 ואת שני בניה אשר שם האחד גרשם כי אמר גר הייתי בארץ נכריה: 4 ושם האחד אליעזר כי אלהי אבי בעוזרי ויצלני מחרב פרעה: 5 ויבא יתרו חתן משה ובניו ואשתו אל משה אל המדבר אשר הוא חנה שם הר האלהים: 6 ויאמר אל משה אני חתנך יתרו בא אליך ואשתך ושני בניה עמך: 7 ויצא משה לקראתו ונתנו וישקו לו וישאלו משה לרעהו לשלום ויבאו האלהים: 8 ויספר משה לחתנו את כל אשר עשה יהוה לפרעה ולמצרים על אודת ישראל את כל התלאה אשר מצאם בדרך ויצלם יהוה: 9 ויחד יתרו על כל הטובה אשר עשה יהוה לישראל אשר הצילו מיד מצרים: 10 ויאמר יתרו ברוך ה' אלהי אשר הציל אותכם מיד מצרים ומיד פרעה אשר הציל את העם מתחת יד מצרים: 11 עתה ידעתי כי גדול יהוה מכל האלהים כי בדבר אשר דבר עליהם: 12 ויחק יתרו חתן משה עלה וזבחים לאלהים ויבא אחריו וכן קני ישראל לאכל לחם עם חתן משה לפני האלהים: 13 ויהי מחרת וישב משה לשפט את העם ויעמד העם על משה מן הבקר עד הערב: 14 וירא חתן משה את כל אשר הוא עשה לעם ויאמר מה הדבר הזה אשר אתה עשה לעם מדוע אותך יושב לבדך וכל אדם נצב עליך מן בקר עד ערב: 15 ויאמר משה לחתנו כי יבא אלי העם לדרש אלהים: 16 כי יהיה להם דבר בא אלי ושפתי בין איש ובין רעהו והודעתי את חקי האלהים ואת תורתיו: 17 ויאמר חתן משה אליו לא טוב הדבר אשר אתה עשה: 18 נבל חבל גם אתה גם העם הזה אשר עמך כי כבד תמך הדבר את תוכל עשהו לבדך: 19 עתה שמע בקלי איעצך ויהי אלהים עמך היה אתה לעם מול האלהים והבאת אתה את הדברים אל האלהים: 20 והזהרתם אותם את החקים ואת התורות והודעת להם את הדרך לילכו בה ואת המעשה אשר יעשו: 21 ואתה תזהר מכל העם אנשי חיל לראי אלהים אנשי אמת שנאי בצע ושמת עליהם אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרות: 22 ושפטו את העם בכל עת והיה כל הדבר הגדל יביאו אליך וכל הדבר הקטן ישפטו הם והקל מעליך ונשא אותך: 23 אם את הדבר הזה תעשה ומקד אלהים ויכלת עמך וגם כל העם הזה על מקמו יבא בשלום: 24 וישמע משה לקול חתנו ויעש כל אשר אמר: 25 ויבחר משה אנשי חיל מכל ישראל ויתן אותם ראשים על העם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרות: 26 וישפט את העם בכל עת את הדבר הקשה ויבאו אל משה וכל הדבר הקטן ישפטו הם: 27 וישלח משה את חתנו וילך לו אל ארצו:

פרק 19

1 בחדש השלישי לצאת בני ישראל מארץ מצרים ביום הזה באו מדבר סיני: 2 ויסעו מרפידים ויבאו מדבר סיני ויחנו במדבר ויחן שם ישראל נגד ההר: 3 ומשה

עלה אל האלהים ויקרא אליו יהוה מן ההר לאמר כה האמר לבית יעקב ותניד לבני ישראל: 4 אתם ראיתם אשר עשיתי למצרים ואשא אתכם על כנפי נשרים ואבא אתכם אלי: 5 ועתה אם שמוע תשמעו בקלי ושמרתם את בריתי והייתם לי סגלה מכל הגמים כי לי כל הארץ: 6 ואם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש אלה הדברים אשר תדבר אל בני ישראל: 7 ויבא משה ויקרא לזקני העם וישם לפניהם את כל הדברים האלה אשר צוהו יהוה: 8 ויענו כל העם יחדו ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה וישב משה את דברי העם אל יהוה: 9 ויאמר יהוה אל משה הנה אנכי בא אליך בעב הענן בעבור ישמע העם בדברי עמך וגם כך יאמינו לעולם ויגד משה את דברי העם אל יהוה: 10 ויאמר יהוה אל משה לך אל העם וקדשתם היום ומחר וכבסו שמלכם: 11 והיו כננים ליום השלישי כי ביום השלישי ירד יהוה לעיני כל העם על הר סיני: 12 והגבילת את העם סביב לאמר השמרו לכם עלות בהר ונגע בקצוה כל הגנע בהר מות יומת: 13 לא תגע בו יד כי סקול יסקל או ירה יירה אם בהמה אם איש לא יהיה במשך היבל המה יעלו בהר: 14 וירד משה מן ההר אל העם ויקדש את העם וכבסו שמלכם: 15 ויאמר אל העם היו כננים לשלש ימים אל תגשו אל אשה: 16 ויהי ביום השלישי בהיות הבקר ויהי קול וברקים וענן כבד על ההר וקל שפר חזק מאד ויחרד כל העם אשר במחנה: 17 ויוצא משה את העם לקראת האלהים מן המחנה וייתיבבו בתחתית ההר: 18 והר סיני עשן כלו מפני אשר ירד עליו יהוה באש ויעל עשנו מעשן הכבשן ויחרד כל ההר מאד: 19 ויהי קול השופר הולך וחזק מאד משה ידבר והאלהים יענו בקול: 20 וירד יהוה על הר סיני אל ראש ההר ויקרא יהוה למשה אל ראש ההר ויעל משה: 21 ויאמר יהוה אל משה רד העד בעם פן יחרסו אל יהוה לראות ונפל ממנו רב: 22 וגם הכהנים הנשגים אל יהוה יתקדשו פן ירפץ בהם יהוה: 23 ויאמר משה אל יהוה לא יוכל העם לעלות אל הר סיני כי אתה העדתה בני לאמר הגבל את ההר וקדשתו: 24 ויאמר אליו יהוה לך רד ועלית אתה ואחרון עמך והכהנים והעם אל יחרסו לעלת אל יהוה פן ירפץ בהם: 25 וירד משה אל העם ויאמר אלהם:

פרק 20

1 וידבר אלהים את כל הדברים האלה לאמר: 2 אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים: 3 לא יהיה לך אלהים אחרים על פני: 4 לא תעשה לך פסל וכל תמונה אשר בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת לארץ: 5 לא תשתחוה להם ולא תעבדם כי אני יהוה אלהיך אל קנא פקד עון אבת על בניו שלשים ועל רביעים לשנאי: 6 ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי מצותי: 7 לא תשא את שם יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקת יהוה את אשר ישא את שמו לשוא: 8 זכור את יום השבת לקדשו: 9 ששת ימים תעבד וישית כל מלאכתך: 10 שבת השביעי שבת ליהוה אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובתך עבדך ואמתך ובהמתך וגרך אשר בשעריך: 11 כי ששת ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ את הים ואת כל אשר בהם וינח ביום השביעי על כן ברוך יהוה את יום השבת ויקדשו: 12 כבד את אביך ואת אמך למען יארכון ימך על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך: 13 לא תרצח: 14 לא תנאף: 15 לא תגנב: 16 לא תענה בדיקך עד

שקר: 17 לא תחמד בית רעך לא תחמד אשת רעך ועבדו ואמתו ושורו וחמורו וכל אשר לרעך: 18 וכל העם ראים את הקולת ואת הלפידים ואת קול השפר ואת ההר עשן וירא העם וינעו ויעמדו מרחק: 19 ויאמרו אל משה דבר אתה עמו ונשמעה ואל ידבר עמנו אלהים פן נמות: 20 ויאמר משה אל העם אל תיראו כי לבעבור נסות אתכם בא האלהים ובעבור תהיה יראתו על פניכם לבלתי תחתאו: 21 ויעמד העם מרחק ומשה נש אל הערפל אשר שם האלהים: 22 ויאמר יהוה אל משה כה תאמר אל בני ישראל אתם ראיתם כי מן השמים דברתי עמכם: 23 לא תעשון אתי אלהי כסף ואלהי זהב לא תעשו לכם: 24 מזבח אדמה תעשה לי וזבחת עליו את עלתך ואת שלמך את צאנך ואת בקרך בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבוא אליך וברכתך: 25 ואם מזבח אבנים תעשה לי לא תבנה אותן נזות כי חרבך הנפת עליה ותחללה: 26 ולא תעלה במעלת על מזבחי אשר לא תגלה ערותך עליו:

פרק 21

1 ואלה המשפטים אשר תשים לפניכם: 2 כי תקנה עבד עברי שש שנים יעבד ובשבעת יצא לחפשי חנם: 3 אם בנפו יבא בנפו יצא אם אשה הוא ויצאה אשתו עמו: 4 אם אדניו יתן לו אשה וילדה לו בנים או בנות האשה וילדיה תהיה לאדניה והוא יצא בנפו: 5 ואם אמר יאמר העבד אהבתי את אדני את אשתי ואת בני לא אצא חפשי: 6 והגישו אדניו אל האלהים והגישו אל הדלת או אל המזוזה ורצע אדניו את אוזנו במרצע ועבדו לעלם: 7 וכי ימכר איש את בתו לאמה לא תצא כצאת העבדים: 8 אם רעה בעיני אדניה אשר לא יעדה והפדה לעם נכרי לא ימשל למכרה בבגדו בה: 9 ואם לבנו ייעדה כמשפט הבנות יעשה לה: 10 אם אחרת יקח לו שארה כסותה ונתנה לא יגרע: 11 ואם שלש אלה לא יעשה לה ויצאה חנם אין כסף: 12 מכה איש ומת מות יומת: 13 ואשר לא צדה והאלהים אנה לידו ושמתי לך מקום אשר ינוס שמה: 14 וכי יוד איש על רעהו להרגו בערמה מעם מזובחי תקנתו למות: 15 ואם אביו ואמו מות יומת: 16 וגנב איש ומכרו ונמצא בידו מות יומת: 17 ומקלל אביו ואמו מות יומת: 18 וכי ירבו אנשים והכה איש את רעהו באבן או באגרף ולא ימות ונפל למשכב: 19 אם יקום והתהלך בחיון עד משענתו ונקח המכה יקום שבתו איש ורפא ירפא: 20 וכי יכה איש את עבדו או את אמתו בשבט ומת תחת ידו נקם ינקם: 21 אם יום או יומים יעמד לא יקם כי כספו הוא: 22 וכי יצו אנשים ונגנפו איש הרה ויצאו ילדיה ולא יהיה אסון ענוש יענוש כאשר ישית עליה בעל האשה ונתן בפללים: 23 אם אסון יהיה ונתנה נפש תחת נפש: 24 עין תחת עין שן תחת שן יד תחת יד רגל תחת רגל: 25 כויה תחת כויה פצע תחת פצע חבורה תחת חבורה: 26 וכי יכה איש את עין עבדו או את עין אמתו ושחתה לחפשי ישלחנו תחת עינו: 27 ואם שן עבדו או שן אמתו יפיל לחפשי ישלחנו תחת שניו: 28 וכי יגח שור את איש או את אשה ומת סקול יסקל השור ולא יאכל את בשרו ובעל השור נקי: 29 ואם שור נגח הוא מתמל שלשם אוהדו כבעליו ולא ישמרנו והמית איש או חמור יקדש יסקלו וגם בעליו יומת: 30 אם כפר ושת עליו ונתן פדיו נפשו ככל אשר יושת עליו: 31 או יגח או בת יגח כמשפט הזה יעשה לו: 32 אם עבד יגח השור או אמה כסף שלשים שקלים יתן לאדניו והשור

יסקל: 33 וכי יפתח איש בור או כי יכרה איש בר ולא יכסנו ונפל שמה שור או חמור: 34 בעל הבור ישלם כסף ישיב לבעליו והמת יהיה לו: 35 וכי יגף שור איש את שור רעהו ומת ומכרו את השור החי וחצו את כספו וגם את המת יחצו: 36 או נודע כי שור נגח הוא מתמל שלשם ולא ישמרנו בעליו שלם שור תחת השור והמת יהיה לו:

פרק 22

1 כי יגנב איש שור או שה ומכחו או מכרו חמשה בקר ישלם תחת השור וארבע צאן תחת השה: 2 אם במחורת יגנב הגנב והכה ומת אין לו דמים: 3 אם רצח השלם עליו דמים לו שלם ישלם אם אין לו ונמכר גנבתו: 4 אם המצא תמצא בידו הגנבה משור עד חמור עד שה חיים שנים ישלם: 5 וכי יבער איש שדה או כרם ושלח את בעירה ויבער בשדה אחר מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם: 6 כי תצא איש ומצא קצים ונאכל גדיש או הקמה או השדה שלם ישלם המבער את הבערה: 7 כי יתן איש אל רעהו כסף או כלים לשמר וגנב מבית האיש אם ימצא הגנב ישלם שנים: 8 אם לא ימצא הגנב ונקרב בעל הבית אל האלהים אם לא שלח ידו במלאכת רעהו: 9 על כל דבר פשע על שור על חמור על שה על שלמה על כל אבדה אשר יאמר כי הוא זה עד האלהים יבא דבר שניהם אשר ישיעו אלהים ישלם שנים לרעהו: 10 כי יתן איש אל רעהו חמור או שור או שה וכל בהמה לשמר ומת או נשבר או נשבה אין ראה: 11 שבעת יהוה תהיה בין שניהם אם לא שלח ידו במלאכת רעהו ולקח בעליו ולא ישלם: 12 ואם גנב יגנב מעמו ישלם לבעליו: 13 אם טרף וטרף ויבארו עד חרפה לא ישלם: 14 וכי ישאל איש מעם רעהו ונשבר או מת בעליו אין עמו שלם ישלם: 15 אם בעליו עמו לא ישלם אם שכיר הוא בא בשכרו: 16 וכי יפתח איש בתולה אשר לא ארשה ושכב עמה מהר ימהרה לו לאשה: 17 אם מאן בתולות: 18 מכשפה לא תהיה: 19 כל שכב עם בהמה מות יומת: 20 וכן לא אלהים וחרם בלתי ליהוה לבדו: 21 וכן לא תונה ולא תלחצנו כי גרים הייתם בארץ מצרים: 22 כל אלמנה ויהוה לא תענון: 23 אם ענה תענה אותו כי אם צעק יצעק אלי שמע אשמע צעקתו: 24 וחרה אפי והרגתי אותכם בחרב והיו נשים אלמנות ובניכם יתמים: 25 כסף תלוש את עמי את העני עמך אל תהיה לו כנשה לא תשימון עליו נשך: 26 אם חבל תחבל שלמת רעך עד בא השמש תשיבו לו: 27 כי הוא כסותה לבדה הוא שמלתו לערו במה ישכב והיה כי יצעק אלי ושמעתי כי חנון אני: 28 אלהים לא תקלל ונשתי בעמך לא תאר: 29 מלאיך ודמךך לא תאחר לבכור בניך תתן לי: 30 כן תעשה לשרך לצאנך שבעת ימים יהיה עם אמו ביום השמיני תתנו לי: 31 ואנשי קרש תהיון לי ובשר בשדה טרפה לא תאכלו לכלב תשלכון אותו:

פרק 23

1 לא תשא שמע שוא אל תשת ידך עם רשע להיות עד חמס: 2 לא תהיה אחרי רבים לרעת ולא תענה על רב לגנות אחרי רבים להטות: 3 ודל לא תהדר בריבו: 4 כי תפגע שור איבך או חמור תעה השב תשיבו לו: 5 כי תגזל חמור שנאך רבין תחת משאב וחדלת מעז לו עזב תעזב עמו: 6 לא תמה משפט

טבעתיהם תעשה זהב בתים לבריתם וצפית את הבריתם זהב: 30 והקמת את המשכן כמשפטו אשר הראית בהר: 31 ועשית פרכת תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משור מעשה חשב יעשה אותה כרבים: 32 ונתתה אותה על ארבעה עמודי שטים מצפים זהב וזיהם זהב על ארבעה אדני כסף: 33 ונתתה את הפרכת תחת הקרסים והבאת שמה מבית לפרכת את ארון העדות והבדילה הפרכת לכם בין הקדש ובין קדש הקדשים: 34 ונתת את הכפרת על ארון העדת בקדש הקדשים: 35 ושמת את השלחן מחוץ לפרכת ואת המנורה נכח השלחן על צלע המשכן תימנה והשלחן תתן על צלע צפון: 36 ועשית מסך לפתח האהל תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משור מעשה רקם: 37 ועשית למסך חמשה עמודי שטים וצפית אותם זהב וזיהם זהב ויצקת להם חמשה אדני נחשת:

פרק 27

1 ועשית את המזבח עצי שטים חמש אמות ארך וחמש אמות רחב רבוע יהיה המזבח ושלוש אמות קמחו: 2 ועשית קרנתיו על ארבע פנתיו ממנו תהיו קרנתיו וצפית אתו נחשת: 3 ועשית סירתיו לדשנו ויעיו ומזרקתיו ומזולגתיו ומחתבתיו לכל כליו תעשה נחשת: 4 ועשית לו עשתי עשרת נחשת ועשית על הרשת ארבע טבעת נחשת על ארבע קצותיו: 5 ונתתה אתה תחת כרכב המזבח מלמטה והיתה הרשת עד חצי המזבח: 6 ועשית בדים למזבח בדי עצי שטים וצפית אתם נחשת: 7 והובאת את בדי בטבעת והיו הבדים על שתי צלעות המזבח בשאת אתו: 8 נכוב לחת תעשה אתו כאשר הראה אתך בהר בן יעשו: 9 ועשית את הצר המשכן לפאת נגב תימנה קלעים לחצר שש עמודי מאה באמה ארך לפאת האחת: 10 ועשית עשרים עמודים ואדניהם עשרים נחשת ווי העמודים וחשקיהם כסף: 11 וכן לפאת צפון בארך קלעים מאה ארך ועמודי עשרים ואדניהם עשרים נחשת ווי העמודים וחשקיהם כסף: 12 ורחב החצר לפאת ים קלעים חמשים עמודים עשרה עשרה ואדניהם עשרה: 13 ורחב החצר לפאת קדמה מזרחה חמשים אמה: 14 וחמש עשרה אמה קלעים לכתף עמודים שלשה ואדניהם שלשה: 15 ולכתף השנית חמש עשרה קלעים עמודים שלשה ואדניהם שלשה: 16 ולשער החצר ממש משור עשרה רקם עמודים ארבעה ואדניהם ארבעה: 17 כל עמודי החצר סביב מחשקים כסף וזיהם כסף ואדניהם נחשת: 18 ארך החצר מאה באמה ורחב חמשים בחמשים וקמה חמש אמות שש משור ואדניהם נחשת: 19 לכל כלי המשכן בכל עבדתו וכל יתדותיו וכל יתדת החצר נחשת: 20 ואתה תצאו את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית וך כתית למאור להעלות נר תמיד: 21 באהל מועד מחוץ לפרכת אשר על העדת יערך אתו אהרן ובניו מערב עד בקר לפני יהוה חקת עולם לדרתם מאת בני ישראל:

פרק 28

1 ואתה הקרב אליך את אהרן אחיך ואת בניו אתו מתוך בני ישראל לבחננו לי אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיהמר בני אהרן: 2 ועשית בגדי קדש לאהרן אחיך לכבוד ולתפארת: 3 ואתה תדבר אל כל הבכמי לב אשר מלאותיו רוח חכמה ועשו אתה בגדי אהרן לקדשו לבחננו לי: 4 ואלה הבגדים אשר יעשו חשן ואפוד ומעיל וכתנת

נבעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח כן לששת הקנים היציאים מן המנרה: 34 ובמנרה ארבעה נבעים משקדים כפתריה ופרחיה: 35 וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה לששת הקנים היציאים מן המנרה: 36 כפתריהם וקנתם ממנה יהיו כלה מקשה אחת זהב טהור: 37 ועשית את נרתיה שבעה והעלה את נרתיה והאיר על עבר פניה: 38 ומלקחיה ומחתתיה זהב טהור: 39 ככר זהב טהור יעשה אותה את כל הכלים האלה: 40 וראה ועשה כתבניתם אשר אתה מראה בהר:

פרק 26

1 ואת המשכן תעשה עשר יריעת שש משור ותכלת וארגמן ותולעת שני כרבים מעשה חשב תעשה אתם: 2 ארך היריעה האחת שמנה ועשרים באמה ורחב ארבע באמה היריעה האחת מדה אחת לכל היריעה: 3 חמש היריעות תהיון חברת אשה אל אחתה וחמש יריעת אשה אל אחתה: 4 ועשית ללאת תכלת על שפת היריעה האחת מקצה בחברת וכן תעשה בשפת היריעה הקיצונה במחברת השנית: 5 חמשים ללאת תעשה ביריעה האחת וחמשים ללאת תעשה בקצה היריעה אשר במחברת השנית מקבילת הלהלאת אשה אל אחתה: 6 ועשית חמשים קרסי זהב וחברת את היריעה אשה אל אחתה בקרסים והיה המשכן אחד: 7 ועשית יריעת עזים לאהל על המשכן עשתי עשרה יריעת תעשה אתם: 8 ארך היריעה האחת שלשים באמה ורחב ארבע באמה היריעה האחת מדה אחת לעשתי עשרה יריעת: 9 וחברת את חמש היריעה לבד ואת שש היריעה לבד וכפלת את היריעה הששית אל מול פני האהל: 10 ועשית חמשים ללאת על שפת היריעה האחת הקיצונה בחברת וחמשים ללאת על שפת היריעה החברת השנית: 11 ועשית קרסי נחשת חמשים והבאת את הקרסים בללאת וחברת את האהל והיה אחד: 12 וסרחה העדר ביריעה האהל חצי היריעה העדפת סרחת על אחרי המשכן: 13 והאמה מזה והאמה מזה בעדף בארך יריעת האהל יהיה סרוח על צדי המשכן מזה ומזה לכסותו: 14 ועשית מכסה לאהל ערת אילם מאדמים ומכסה ערת תחשים מלמעלה: 15 ועשית את הקרשים למשכן עצי שטים עמדים: 16 עשר אמות ארך הקרש ואמה וחצי האמה רחב הקרש האחד: 17 שתי ידות לקרש האחד משלבת אשה אל אחתה כן תעשה לכל קרש המשכן: 18 ועשית את הקרשים למשכן עשרים קרש לפאת נגבה תימנה: 19 וארבעים אדני כסף תעשה תחת עשרים הקרש שני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידותיו ושני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידותיו: 20 ולצלע המשכן השנית לפאת צפון עשרים קרש: 21 וארבעים אדניהם כסף שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד: 22 ולירכתי המשכן ימה תעשה ששה קרשים: 23 ושני קרשים תעשה למקצעת המשכן בירכתיים: 24 ויהיו תאמים מלמטה ויהיו יהיו תמים על ראשו אל המטבעת האחת כן יהיה לשניהם לשני המקצעת יהיו: 25 והיו שמנה קרשים ואדניהם כסף ששה עשר אדנים שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד: 26 ועשית בריחים עצי שטים חמשה לקרש צלע המשכן האחד: 27 וחמשה בריחים לקרש צלע המשכן השנית וחמשה בריחים לקרש צלע המשכן לירכתיים ימה: 28 והברית התיכון בתוך הקרשים מברח מן הקצה אל הקצה: 29 ואת הקרשים תצפה זהב ואת

וכעצם השמים לטהר: 11 ואל אצילי בני ישראל לא שלח ידו ויחזו את האלהים ויאכלו וישתו: 12 ויאמר יהוה אל משה עלה אלי ההרה והיה שם ואנחה לך את לחת האבן והתורה והמצוה אשר כתבתי להורותם: 13 ויקם משה ויהושע משורו ויעל משה אל הר האלהים: 14 ואל הזקנים אמר שבו לנו בזה עד אשר נשוב אליכם והנה אהרן וחזור עמכם מי בעל דברים יגש אלהים: 15 ויעל משה אל ההר ויבס הענן את ההר: 16 וישכן בכבוד יהוה על הר סיני ויבסו הענן ששת ימים ויקרא אל משה ביום השביעי מתוך הענן: 17 ומראה כבוד יהוה כאש אכלת בראש ההר לעיני בני ישראל: 18 ויבא משה בתוך הענן ויעל אל ההר ויהי משה בהר ארבעים יום וארבעים לילה:

פרק 25

1 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתי: 3 וזאת התרומה אשר תקחו מאתם זהב וכסף ונחשת: 4 ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים: 5 וערת אילם מאדמים וערת תחשים ועצי שטים: 6 שמן למאור בשמים לשמן המשחה ולקמרת הסמים: 7 ואבני שם מלאים לאפד ולחשן: 8 ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם: 9 ככל אשר אני מראה אותך את תבנית המשכן ואת תבנית כל כליו וכן תעשו: 10 ועשו ארון עצי שטים אמתים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קמחו: 11 וצפית אתו זהב טהור מבית מחוץ תצפנו ועשית עליו זר זהב סביב: 12 ויצקת לו ארבע טבעת זהב ונתתה על ארבע פעמתיו ושתי טבעת על צלעו האחת ושתי טבעת על צלעו השנית: 13 ועשית בדי עצי שטים וצפית אתם זהב: 14 והבאת את הבדים בטבעת על צלעת האהל לשאת את הארון בהם: 15 בטבעת הארון יהיו הבדים אל יסורו ממנו: 16 ונתת אל הארון את העדת אשר אתן אליך: 17 ועשית כפרת זהב טהור אמתים וחצי ארכה ואמה וחצי רחבה: 18 ועשית שנים כרבים זהב מקשה תעשה אתם משני קצות הכפרת: 19 ועשה כרוכ אחר מקצה מזה וכרוכ אחד מקצה מזה מן הכפרת תעשה את הכרבים על שני קצותיו: 20 והיו הכרבים פרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם על הכפרת ופניהם איש אל אחיו אל הכפרת יהיו פני הכרבים: 21 ונתת את הכפרת על הארון מלמעלה ואל הארון תת את העדת אשר אתן אליך: 22 ונועדתי לך שם ודברתי אתך מעל הכפרת מבין שני הכרבים אשר על ארון העדת את כל אשר אצוה אותך אל בני ישראל: 23 ועשית שלחן עצי שטים אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה וחצי קמחו: 24 וצפית אתו זהב טהור ועשית לו זר זהב סביב: 25 ועשית לו מסגרת טפח סביב ועשית זר זהב למסגרת סביב: 26 ועשית לו ארבע טבעת זהב ונתת את הטבעת על ארבע הפאות אשר לארבע רגליו: 27 לעמת המסגרת תהיון הטבעת לבתים לבדים לשאת את השלחן: 28 ועשית את הבדים עצי שטים וצפית אתם זהב ושם את השלחן: 29 ועשית קערותיו וכפתיו וקשותיו ומנקיותיו אשר יסך בהן זהב טהור תעשה אתם: 30 ונתת על השלחן לחם פנים לפני תמיד: 31 ועשית מנרת זהב טהור מקשה תעשה המנורה ירכה וקנה יביעיה כפתריה ופרחיה ממנה יהיו: 32 וששה קנים יציאים מצדיה שלשה קני מנרה מצדה האחד ושלשה קני מנרה מצדה השני: 33 שלשה נבעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח ושלשה

אבינך בריבו: 7 מדבר שקר תרחק ונקי וצדיק אל תהרג כי לא אצדיק רשע: 8 ושחד לא תקח כי השחד יגור פקחים ויסלף דברי צדיקים: 9 וגר לא תלחץ ואתם ידעתם את נפש גר כי גרים הייתם בארץ מצרים: 10 ונפש שנים תזרע את ארצך ואספת את תבואתה: 11 והשביעת השמימנה ונששתה ואכלו אביני עמך ויתרם תאכל חית השדה כן תעשה לכרמך לזיתך: 12 ששת ימים תעשה מעשיך וביום השביעי תשבט למען ינוח שורך וחמורך וינפש בן אמתך והגור: 13 ובכל אשר אמרתי אליכם תשמרו ושם אלהים אחרים לא תזכירו לא ישמע על פיך: 14 שלש רגלים תחג לי בשנה: 15 את חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות כאשר צויתך למועד חדש האביב כי בו יצאת ממצרים ולא יראו פני ריכם: 16 וחג הקציר בכורי מעשיך אשר תזרע בשדה וחג האסף בצאת השנה באספך את מעשיך מן השדה: 17 שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך אל פני האדן יהוה: 18 לא תזבח על חמץ דם וזחי ולא ילין חלב חגי עד בקר: 19 ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו: 20 הנה אנכי שלח מלאך לפניך לשמרך בדרך ולזהבך את המקום אשר תבנית: 21 השמר מפניו ושמע בקלו אל תמר בו כי לא ישא לפשעכם כי שמי בקרבך: 22 כי אם שמע השמע בקלו ועשית כל אשר אדבר ואיבית את איביך וצרת את צרריך: 23 כי ילך מלאכי לפניך והביאך אל הארמי והחתיו והפרזיו והכבנעיו החיו והיבוסים והכנחיתיו: 24 לא תשתחוה לאלהיהם ולא תעבדם ולא תעשה כמעשיהם כי הרס תהרסם ושבר תשבר מצבתייהם: 25 ועבדתם את יהוה אלהיכם וברך את חמך ואת מימך והסרת מחלה מקרבך: 26 לא תהיה משכלה ועקרה בארצך את מספר ימך אצלם: 27 את אימתי אשלח לפניך והמתי את כל העם אשר תבא בהם ונתתי את כל איביך אליך ערף: 28 ושלחתי את הצרעה לפניך וגרשה את החיו את הכנעני ואת החתי מלפניך: 29 לא אגרשנו מפניך בשנה אחת פן תהיה הארץ שמה ורבה עליך חית השדה: 30 מעט מעט אגרשנו מפניך עד אשר תפרה ונחלת את הארץ: 31 ושתי את נבלך מים סוף ועד ים פלשתים ומעמדך עד הנהר כי אתן בידיכם את ישיבי הארץ וגרשתמו מפניך: 32 לא תכרת להם ולא להיהם בריח: 33 לא ישבו בארצך פן יחטאו אתך לי כי תעבד את אלהיהם כי יהיה לך למוקש:

פרק 24

1 ואל משה אמר עלה אל יהוה אתה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מוקני ישראל והשתחויתם ושבועים מוקני ישראל ויהוה יעל וישמע ולא יעל עמו: 3 ויבא משה ויספר לעם את כל דברי יהוה ואת כל המשפטים ויען כל העם קול אחד ויאמרו כל הדברים אשר דבר יהוה נעשה: 4 ויכתב משה את כל דברי יהוה וישכם בבקר ויבן מזבח תחת ההר ושתיים עשרה מצבה לשנים עשר שבטי ישראל: 5 וישלח את נערי בני ישראל ויעלו עלת ויזבחו זבחים שלמים ליהוה פרים: 6 ויקח משה חצי הדם וישם באגנת וחצי הדם זרק על המזבח: 7 ויקח ספר הברית ויקרא באזני העם ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה ושמענו: 8 ויקח משה את הדם ויזרק על העם ויאמר הנה דם הברית אשר כרת יהוה עמכם על כל הדברים האלה: 9 ויעל משה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מוקני ישראל: 10 ויראו את אלהי ישראל ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר

חמשים ומאתים וקנה בשם חמשים ומאתים: 24 וקנה חמש מאות בשקל הקדש ושמן זית הין: 25 ועשית אותו שמן משחת קדש רקח מרקחת מעשה רקח שמן משחת קדש יהיה: 26 ומשחת בו את אהל מועד ואת ארון העדות: 27 ואת השלחן ואת כל כליו ואת המזבח ואת כל כליו ואת מזבח הקטרת: 28 ואת מזבח העלה ואת כל כליו ואת הכיור ואת כנו: 29 וקדשת אתם והיו קדש קדשים כל הנגע בהם יקדש: 30 ואת אהרן ואת בניו תמשח וקדשת אתם לכהן לי: 31 ואל בני ישראל הדבר לאמר שמן משחת קדש יהיה זה לי לדרתיכם: 32 על בשר אדם לא יישך ובמכתנתו לא תעשו כמהו קדש הוא קדש יהיה לכם: 33 איש אשר ירקח כמהו ואשר יתן ממנו על זר ונכרת מעמיו: 34 ויאמר יהוה אל משה קח לך סמים נטף ושחלת וחלבנה סמים ולבנה וזכה בד בבד יהיה: 35 ועשית אותה קמרת רקח מעשה רוקח ממלח טהור קדש: 36 ושחקת ממנה הדק ונתתה ממנה לפני העדת באהל מועד אשר אועד לך שמה קדש קדשים תהיה לכם: 37 והקמרת אשר תעשה במכתנתה לא תעשו לכם קדש תהיה לך ליהוה: 38 איש אשר יעשה כמהו להריח בה ונכרת מעמיו:

פרק 31

1 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 ראה קראתי בשם בצלאל בן אורי בן חור למשה יהודה: 3 ואמלא אותו רוח אלהים בחכמה ובתבונה ובדעת ובכל מלאכה: 4 לחשב מחשבת לעשות בזה ובכסף ובנזמית: 5 ובחרשת אבן לעשות ובוחרשת נחושת לעשות בכל מלאכה: 6 ואני הנה נתתי אותו את אהליאב בן אחיסמך למטה דן ובלב כל חכם לב נתתי חכמה ועשו את כל אשר צויתך: 7 את אהל מועד ואת הארון לעדת ואת הכפרת אשר עליו ואת כל כליו האהל: 8 ואת השלחן ואת כליו ואת המזבח הטהור ואת כל כליו ואת מזבח הקטרת: 9 ואת מזבח העלה ואת כל כליו ואת הכיור ואת כנו: 10 ואת כגדי השרד ואת בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן: 11 ואת שמן המשחה ואת קמרת הסמים לקדש ככל אשר צויתך: 12 ויאמר יהוה אל משה לאמר: 13 ואתה דבר אל בני ישראל לאמר אך את שבתתי תשמרו כי אות הוא ביני וביניכם לדרתיכם לדעת כי אני יהוה מקדשכם: 14 ושמרתם את השבת כי קדש הוא לכם מחלליה מות יומת כי כל העשה בה מלאכה ונכרתה הנפש ההוא מקדש עמיו: 15 ששת ימים יעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון קדש ליהוה כל העשה מלאכה ביום השבת מות יומת: 16 ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדרתם ברית עולם: 17 ביני ובין בני ישראל הוא אות לעלם כי ששת ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת וינפש: 18 ויתן אל משה ככלתו לדבר אתו בהר סיני שני לחת העדת לחת אבן כבשים באצבע אלהים:

פרק 32

1 וירא העם כי בשם משה לדרת קום ההר ויקהל העם על אהרן ויאמרו אליו קום עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו: 2 ויאמר אלהים אהרן פרקו נזמי הזהב אשר באוני נשיכם בניכם ובנותיכם והביאו אלי: 3 ויחתקרו כל העם את נזמי הזהב אשר באוניכם ויביאו אל אהרן: 4 ויקח מידם ויצר אותו בחרט ויעשו עגל

מועד: 33 ואכלו אתם אשר כפר בהם למלא את ידם לקדש אתם וזר לא יאכל כי קדש הם: 34 ואם יותר מבשר המלאים ומן הלחם עד הבקר ושרפת את היותר באש לא יאכל כי קדש הוא: 35 ועשית לאהרן ולבניו ככה ככל אשר צויתי אתה שבעת ימים המלא ידם: 36 ופר חטאת תעשה ליום על הכפרים וחטאת על המזבח בכפרך עליו ומשחת אותו לקדשו: 37 שבעת ימים תכפר על המזבח וקדשת אתו והיה המזבח קדש קדשים כל הנגע במזבח יקדש: 38 וזה אשר תעשה על המזבח כבשים בני שנה שנים ליום תמיד: 39 את הכבש האחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים: 40 ועשרן סלת כלול בשמן כתית רבע ההין ונסך רבעית ההין יין לכבש האחד: 41 ואת הכבש השני תעשה בין הערבים כמנחת הבקר וכנסכה תעשה לה לריח ניחח אשה ליהוה: 42 עלת תמיד לדרתיכם פתח אהל מועד לפני יהוה אשר אועד לכם שמה לדבר אליך שם: 43 ונעדתו שמה לבני ישראל ונקדש בכבדי: 44 וקדשתי את אהל מועד ואת המזבח ואת אהרן ואת בניו אקדש לכהן לי: 45 ושכנתי בתוך בני ישראל והייתי להם לאלהים: 46 וידעו כי אני יהוה אלהיהם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לשכני בתוכם אני יהוה אלהיהם:

פרק 30

1 ועשית מזבח מקטר קמרת עצי שטים תעשה אותו: 2 אמה אורכו ואמה רחבו רבעו יהיה ואמתיים קמטו ממנו קרנתיו: 3 וצפית אותו זהב טהור את נגו ואת קרנתיו סביב ואת קרנתיו ועשית לו זר זהב סביב: 4 ושתי טבעת זהב תעשה לו מתחת לזרו על שתי צלעותיו תעשה על שני צדיו והיה לבתים לבדים ששים אותו בהמה: 5 ועשית את הכבדים עצי שטים וצפית אתם זהב: 6 ונתתה אותו לפני הפרכת אשר על ארץ העדת לפני הכפרת אשר על העדת אשר אועד לך שמה: 7 והקטיר עליו אהרן קמרת סמים בבקר בבקר בהיטיבו את הנרת וקטרנה: 8 ובהעלת אהרן את הנרת בין הערבים וקטרנה קמרת תמיד לפני יהוה ואת תעלו עליו קמרת וזה ועלה ומנחה ונסך לא תסכו עליו: 10 וכפר אהרן על קרנתיו אחת בשנה מדם חטאת הכפרים אחת בשנה יכפר עליו לדרתיכם קדש קדשים הוא ליהוה: 11 וידבר יהוה אל משה לאמר: 12 כי תשא את ראש בני ישראל לפקדיהם ונתנו איש כפר נפש ליהוה בכפר אתם ולא יהיה בהם נגף בכפר אתם: 13 זה יתנו כל העבר על הפקדים מחצית השקל בשקל הקדש עשרים נרה השקל מחצית השקל תרומה ליהוה: 14 כל העבר על הפקדים מן עשרים שנה ומעלה יתן תרומת יהוה: 15 העשיר לא ירבה והחל לא ימעט ממחצית השקל לתת את תרומת יהוה לכפר על נפשתיכם: 16 ולקחת את כסף הכפרים מאת בני ישראל ונתת אותו על עבדת אהל מועד והיה לבני ישראל לזכרון לפני יהוה לכפר על נפשתיכם: 17 וידבר יהוה אל משה לאמר: 18 ועשית כיור נחשת וכונו נחשת לרחצה ונתת אותו בין אהל מועד ובין המזבח ונתת שמה מים: 19 ורחצו אהרן ובניו ממנו את ידיהם ואת רגליהם: 20 בבאם אל אהל מועד ירחצו מים ואל ימותו או בנשתם אל המזבח לשרת ליהוה ואל יקטרו: 21 ורחצו ידיהם ורגליהם ולא ימותו והיה לחם חק עולם לו ולזרעו לדרתם: 22 וידבר יהוה אל משה לאמר: 23 ואתה קח לך בשמים ראש מר דרור חמש מאות וקנמן בשם מחציתו

בשר ערוה ממתנים ועד ירכים יהיו: 43 והיו על אהרן ועל בניו בבאם אל אהל מועד או בנשתם אל המזבח לשרת בקדש ולא ישאו עון ומתו חקת עולם לו ולזרעו אחריו:

פרק 29

1 וזה הדבר אשר תעשה להם לקדש אתם לכהן לי לקח פר אחד בן בקר ואילים שנים תמימים: 2 ולחם מצות וחלת מצת כלולת בשמן וריקקי מצות משחים בשמן סלת חטים תעשה אתם: 3 ונתת אותם על סל אחד והקרבת אתם בסל ואת הפר ואת שני האילים: 4 ואת אהרן ואת בניו תקריב אל פתח אהל מועד ורחצת אתם במים: 5 ולקחת את הבגדים והחלבת את אהרן את הכתנת ואת מעיל האפד ואת האפד ואת החשן ואפדת לו בחשב האפד: 6 ושמת המצנפת על ראשו ונתת את נזר הקדש על המצנפת: 7 ולקחת את שמן המשחה ויצקת על ראשו ומשחת אותו: 8 ואת בניו תקריב והלבשתם כתנתם: 9 וחגרת אתם אבנט אהרן ובניו וחבשת להם מנכעת והייתם להם כהנה לחקת עולם ומלאות יד אהרן ויד בניו: 10 והקרבת את הפר לפני אהל מועד וסמך אהרן ובניו את ידיהם על ראש הפר: 11 ושחטת את הפר לפני יהוה פתח אהל מועד: 12 ולקחת מדם הפר ונתתה על קרנת המזבח באצבעך ואת כל הדם תשפך אל יסוד המזבח: 13 ולקחת את כל החלב המכסה את הקרב ואת היתרת על הכבד ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן והקמרת המזבחה: 14 ואת בשר הפר ואת ערו ואת פרשו ושרף באש מחוץ למחנה טהור הוא: 15 ואת האיל האחד תקח וסמכו אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל: 16 ושחטת את האיל ולקחת את דמו וורקת על המזבח סביב: 17 ואת האיל נתת לנתחיו ורחצת קרבו וכרעיו ונתת לו נתחיו ועל ראשו: 18 והקמרת את כל האיל המזבחה עלה הוא ליהוה ריח ניחוח אשה ליהוה הוא: 19 ולקחת את האיל השני וסמך אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל: 20 ושחטת את האיל ולקחת מרמו ונתתה על תנוך און אהרן ועל תנוך און בניו הימנית ועל בהן יד הימנית ועל בהן רגל הימנית וורקת את הדם על המזבח סביב: 21 ולקחת מן הדם אשר על המזבח ומשמן המשחה והיית על אהרן ועל כגדיו ועל בניו ועל כגדי בניו אתו וקדש הוא וכגדיו ובניו וכגדי בניו אתו: 22 ולקחת מן האיל החלב והאליה ואת החלב המכסה את הקרב ואת יתרת הכבד ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן ואת שוק הימין כי איל מלאים הוא: 23 וכבד לחם אחת וחלת לחם שמן אחת וריקקי אחד מסל המצות אשר לפני יהוה: 24 ושמת הכל על כפי אהרן ועל כפי בניו והנפת אתם תנופה לפני יהוה: 25 ולקחת את מידם והקמרת המזבחה על העלה לריח ניחוח לפני יהוה אשה הוא ליהוה: 26 ולקחת את החזה מאיל המלאים אשר לאהרן והנפת אותו תנופה לפני יהוה והיה לך למנה: 27 וקדשת את חזה התנופה ואת שוק התרומה אשר הונף ואשר הורם מאיל המלאים מאשר לאהרן ואת שוק לבניו: 28 והיה לאהרן ולבניו לחק עולם מאת בני ישראל כי תרומה הוא ותרומה יהיה מאת בני ישראל מזבחי שלמים תרומתם ליהוה: 29 ובגדי קדש אשר לאהרן יהיו לבניו ואחריו למשחה יחם ולמלא בם את ידם: 30 שבעת ימים ילבשם הכהן תחתיו מכיו אשר יבא אל אהל מועד לשרת בקדש: 31 ואת איל המלאים תקח ובשלת את בשרו במקדש קדש: 32 ואכל אהרן ובניו את בשר האיל ואת הלחם אשר בסל פתח אהל

השבין מצנפת ואבנט ועשו כגדי קדש לאהרן אחיך ולבניו לכהנו לי: 5 והם יקחו את הזהב ואת תכלת ואת הארגמן ואת תולעת השני ואת השש: 6 ועשו את האפד וזה תכלת וארגמן תולעת שני ושש משור מעשה חשב: 7 שתי כתפות חכרת יהיה לו אל שני קצותיו וחבר: 8 חפת אפדתו אשר עליו כמעשה ממנו יהיה זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משור: 9 ולקחת את שתי אבני שהם ופתחת עליהם שמות בני ישראל: 10 ששה משתם על האבן האחת ואת שמות הששה הנותרים על האבן השנית תכלתם: 11 מעשה חרש אבן פתוחי חתם פתח את שתי האבנים על שמת בני ישראל מסכת משבצות זהב תעשה אתם: 12 ושמת את שתי האבנים על כתפת האפד אבני זכרון לבני ישראל ונשא אהרן את שמותם לפני יהוה על שתי כתפיו לזכרון: 13 ועשית משבצת זהב: 14 ושתי שרשרת זהב טהור מנבלת תעשה אותם מעשה עבת ונתתה את שרשרת העבתה על המשבצות: 15 ועשית חשן משפט מעשה חשב כמעשה אפד תעשו זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משור תעשה אותו: 16 רבעו יהיה כפול וזר ארכו וזרת רחבו: 17 ומלאות בו מלאה אבן ארבעה טורים אבן טור אדם פטרה וברקת טהור האחד: 18 והטור השני נפך ספיר ויהלם: 19 והטור השלישי לשם שבו ואחלמה: 20 והטור הרביעי תרשיש ושם משבצים זהב יהיו במלואתם: 21 והאבנים תהיין על שמת בני ישראל שתיים עשרה על שמות פתוחי חתם איש על שמו תהיין לשני עשר שבט: 22 ועשית על החשן שרשרת גבלת מעשה עבת זהב טהור: 23 ועשית על החשן שתי טבעות זהב ונתת את שתי הטבעות על שני קצות החשן: 24 ונתתה את שתי עבתת הזהב על שתי הטבעות אל קצות החשן: 25 ואת שתי קצות שתי העבתת תתן על שתי המשבצות ונתתה על כתפות האפד אל מול פניו: 26 ועשית שתי טבעות זהב ושמת אתם על שני קצות החשן על שפתו אשר אל עבר האפד ביתה: 27 ועשית שתי טבעות זהב ונתתה אתם על שתי כתפות האפד מלמטה ממול פניו לעמת מחברתו ממעל לחשב האפוד: 28 וירכסו את החשן מטבעתו אל טבעת האפד בפתיל תכלת להיות על חשב האפוד ולא יזח החשן מעל האפוד: 29 ונשא אהרן את שמות בני ישראל לחשן המשפט על לבו בבאם אל הקדש לזכרון לפני יהוה תמיד: 30 ונתת אל חשן המשפט את האזורים ואת התמים והיו על לב אהרן בבאם לפני יהוה ונשא אהרן את משפט בני ישראל על לבו לפני יהוה תמיד: 31 ועשית את מעיל האפוד כליל תכלת: 32 והיה פי ראשו בתוכו שפה יהיה לפיו סביב מעשה ארג כפי תהרה יהיה לו לא יקרע: 33 ועשית על שוליו רמני תכלת וארגמן ותולעת שני על שוליו סביב ופעמני זהב בתוכם סביב: 34 פעמן זהב ורמון פעמן זהב ורמון על שולי המעיל סביב: 35 והיה על אהרן לשרת ונשמע קולו בבאם אל הקדש לפני יהוה ובצאתו ולא ימות: 36 ועשית ציץ זהב טהור ופתחת עליו פתוחי חתם קמול ליהוה: 37 ושמת אותו על פתיל תכלת והיה על המצנפת אל מול פני המצנפת יהיה: 38 והיה על מצח אהרן ונשא אהרן את ענת הקדשים אשר יקדישו בני ישראל לכל מתנת קדשיהם והיה על מצחו תמיד לזכרון להם לפני יהוה: 39 ושבצת הכתנת שש ועשית מצנפת שש ואבנט תעשה מעשה רקס: 40 ולבני אהרן תעשה כתנת ועשית להם אבנטים ומנכעות תעשה להם לכבוד ולתפארת: 41 והלבשת אתם את אהרן אחיך ואת בניו אתו ומשחת אתם ומלאות את ידם וקדשת אתם וכהנו לי: 42 ועשה להם מכנסי בד לכסות

מסכה ויאמרו אלה אליהם ישראל אשר העלוך מארץ מצרים: 5 וירא אהרן ויבן מזבח לפניו ויקרא אהרן ויאמר חג ליהוה מחר: 6 וישיבמו ממחרת ויעלו עלת ויגשו שלמים וישב העם לאכל ושתי וייקמו לצחק: 7 וידבר יהוה אל משה לך רד כי שחת עמך אשר העלית מארץ מצרים: 8 סרו מחר מן הדרך אשר צויתם עשו להם עגל מסכה וישתחוו לו ויזבחו לו ויאמרו אלה אליהם ישראל אשר העלוך מארץ מצרים: 9 ויאמר יהוה אל משה ראיתי את העם הזה ונהגה עם קשה ערף הוא: 10 ועתה הניח לי ויחר אפי בהם ואכלם ואעשה אותך לגוי גדול: 11 ויחל משה את פני יהוה אלהיו ויאמר למה יהוה יחרה אפך בעמך אשר הוצאת מארץ מצרים בכח גדול וביד חזקה: 12 למה יאמרו מצרים לאמר ברעה הוציאם להרג אתם בהרים ולכלתם מעל פני האדמה שוב מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך: 13 זכר לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך אשר נשבעת להם כך ותדבר אלהם ארבה את ירעכם ככוכבי השמים וכל הארץ הזאת אשר אמרתי אתן לזרעכם ונחלו עליהם: 14 וינחם יהוה על הרעה אשר דבר לעשות לעמו: 15 ויפן וירד משה מן ההר ושני לחת העדת בידו לחת כתבים משני עבריהם מזה ומוזה הם כתבים: 16 והלחת מעשה אלהים המה והמכתב מכתב אלהים הוא חרות על הלחת: 17 וישמע יהושע את קול העם ברעה ויאמר אל משה קול מלחמה במחנה: 18 ויאמר אין קול ענות נבונה ואין קול ענות חלושה קול ענות אנכי שמע: 19 ויהי כאשר קרב אל המחנה וירא את העגל ומחלת ויחר אף משה וישלך מידו את הלחת וישבר אותם תחת ההר: 20 ויקח את העגל אשר ישבר וישרף באש ויסחן עד אשר דק ויזר על פני המים וישק את בני ישראל: 21 ויאמר משה אל אהרן מה עשה לך העם הזה כי הבאת עליהם חטאה גדלה: 22 ויאמר אהרן אל יחר אף אדני אתה ידעת את העם כי ברע הוא: 23 ויאמרו לי עשה לנו אלהים אשר ילכו מארץ מצרים כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים ואל ידענו מה היה לנו: 24 ואמר להם למי זכר והתפרקו ויתנו לי ואשליכוהו באש ויצא העגל הזה: 25 וירא משה את העם כי פרע הוא כי פרעה אהרן למצוה בקמיהם: 26 ויעמד משה בשער המחנה ויאמר מי ליהוה אלי ויאספו אליו כל בני לוי: 27 ויאמרו להם כה אמר יהוה אלי ישראל שימו איש חרבו על ירכו עברו ושובו משער לשער במחנה והרגו איש את אחיו ואיש את רעהו ואיש את קרבו: 28 ויעשו בני לוי כדבר משה ויפל מן העם ביום ההוא כשלשת אלפי איש: 29 ויאמר משה מלאו ידכם היום ליהוה כי איש בבנו ובאחיו ולחת עליכם היום ברב: 30 ויהי ממחרת ויאמר משה אל העם אתם חטאתם חטאה גדלה ועתה אעלה אל יהוה אולי אכפרה בעד חטאתכם: 31 וישב משה אל יהוה ויאמר אנא חטא העם הזה חטא גדלה ויעשו ולא אלהי זכר: 32 ועתה אם תשא חטאתם ואם אין מחני נא מספרך אשר כתבת: 33 ויאמר יהוה אל משה מי אשר חטא לי אמחנו מספרי: 34 ועתה לך נחה את העם אל אשר דברתי לך הנה מלאכי ילך לפניך וביום פקדי ופקדתי עליהם חטאתם: 35 ויגף יהוה את העם על אשר עשו את העגל אשר עשה אהרן:

פרק 33

1 וידבר יהוה אל משה לך עלה מזה אתה והעם אשר העלית מארץ מצרים אל הארץ אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב

לאמר לזרעך אתננה: 2 ושלחתי לפניך מלאך וגרשתי את הכנעני האמרי והחתי והפרזי החוי והיבוסי: 3 אל ארץ זבת חלב ודבש כי לא אעלה בקרבך כי עם קשה ערף אתה פן אכלך בדרך: 4 וישמע העם את הדבר הרע הזה ויתחבלו ולא שמו איש עדין עליו: 5 ויאמר יהוה אל משה אמר אל בני ישראל אתם עם קשה ערף רגע אחד אעלה בקרבך וכליתוך ועתה הורד עדיך מעליך ואדעה מה אעשה לך: 6 ויתנצלו בני ישראל את עדים מחר חורב: 7 ומשה יקח את האהל וינחה לו מחוץ למחנה הרחק מן המחנה וקרא לו אהל מועד והיה כל מבקש יהוה יצא אל אהל מועד אשר מחוץ למחנה: 8 והיה בצאת משה אל האהל יקומו כל העם וינצבו איש פתח אהלו והביטו אחרי משה עד באו האהלה: 9 והיה כבא משה האהלה ירד עמוד הענן ועמד פתח האהל ודבר עם משה: 10 וראה כל העם את עמוד הענן עמד פתח האהל וקם כל העם והשתחוו איש פתח אהלו: 11 ודבר יהוה אל משה פנים אל פנים כאשר ידבר איש אל רעהו ושב אל המחנה ומשחתו יהושע בן נון נער לא ימיש מתוך האהל: 12 ויאמר משה אל יהוה ראה אתה אמר אלי חלל את העם הזה ואתה לא הודעתני את אשר תשלח עמי ואתה אמרת ידעתיך בשם וגם מצאת חן בעיני: 13 ועתה אם נא מצאתי חן בעיניך הודעני נא את דרכך ואדעך למען אמצא חן בעיניך וראה כי עמך הגוי הזה: 14 ויאמר פני ילכו והנחתני לך: 15 ויאמר אליו אם אין פניך הלבנים אל תעלנו מזה: 16 ובמה יודע אפוא כי מצאתי חן בעיניך אני ועמך הלוא בלכתך עמנו ונפלינו אני ועמך מכל העם אשר על פני האדמה: 17 ויאמר יהוה אל משה גם את הדבר הזה אשר דברת אעשה כי מצאת חן בעיני ואדעך בשם: 18 ויאמר הראני נא את כבודך: 19 ויאמר אני אעביר כל טובי על פניך וקראתי בשם יהוה לפניך ונחתי את אשר אתן ורחמתי את אשר ארחם: 20 ויאמר לא תוכל לראות את פני כי לא יראני האדם חיו: 21 ויאמר הנה מקום אתי ונצבת עלי: 22 והיה כעבר כבדו ושמעתי בנקרת הצור ושכתי בשם עליך עד עברתי: 23 והסתרתי את כפי וראיתי את אחרי ופני לא יראו:

פרק 34

1 ויאמר יהוה אל משה פסל לך שני לחת אבנים כראשונים וכתבת את הלחת את הדברים אשר היו על הלחת הראשנים אשר שברת: 2 והיה נכון לבקר ועלית בבקר אל הר סיני ונצבת לי שם על ראש ההר: 3 ואיש לא יעלה עמך וגם איש אל ירא בכל ההר גם הצאן והבקר אל ירעו אל מול ההר ההוא: 4 ויפסל שני לחת אבנים כראשונים וישכם משה בבקר ויעל אל הר סיני כאשר צוה יהוה אותו ויקח בידו שני לחת אבנים: 5 וירד יהוה בענן וייתצב עמו שם ויקרא בשם יהוה: 6 ויעבר יהוה על פניו ויקרא יהוה יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: 7 נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקח לא ינקח פקד עון אבות על בנים ועל בני בנים על שלשים ועל רבעים: 8 וימחה משה ויקד ארצה וישתחו: 9 ויאמר אם נא מצאתי חן בעיניך אדני ולך נא אדני בקרבנו כי עם קשה ערף הוא ושלחת לעוננו ולחטאתנו נגד ונחלתנו: 10 ויאמר הנה אנכי כרת ברית נגד כל עמך אעשה נפלאות אשר לא נבארו בכל הארץ ובכל הגוים וראה כל העם אשר אתה בקרבך את מעשה יהוה כי נורא הוא אשר אני עשה עמך: 11 שמר לך את אשר אנכי מצוך

היום הנני גרש מפניך את האמרי והכנעני והחתי והפרזי והחוי והיבוסי: 12 השמר לך פן חברת ברית ליושב הארץ אשר אתה בא עליה פן יהיה למיוקש בקרבך: 13 כי את מזבחם תהצון ואת מצבתם תשבדון ואת אשירי תכרתון: 14 כי לא תשתחוה לאל אחר כי יהוה קנא שמו אל קנא הוא: 15 פן חברת ברית ליושב הארץ וזנו אחרי אלהיהם וזבחו לאלהיהם וקרא לך ואכלת מזבחיו: 16 ולקחת מבנותיו לבניך וזנו בנותיו אחרי אלהיהן והזנו את בניך אחרי אלהיהן: 17 אלהי מסכה לא תעשה לך: 18 את חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות אשר צויתך למועד חדש האביב כי בחדש האביב יצאת ממצרים: 19 כל פטר רחם לי וכל מקנד תוכר פטר שור ושה: 20 ופטר המור תפדה בשנה ואם לא תפדה וערפתו כל בכור בניך תפדה ולא יראו פני ריכם: 21 ששת ימים תעבד וביום השביעי תשבת בחריש ובקציר תשבת: 22 וחג שבעת תעשה לך בכורי קציר חטים וחג האסיף תקופת השנה: 23 שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני האדן יהוה אלהי ישראל: 24 כי אוריש גוים מפניך והרחבתיו את גבולך ולא יחמד איש את ארצך בעלתך לראות את פני יהוה אלהיך שלש פעמים בשנה: 25 לא תשחט על חמץ דם זבחי ולא ילין לבקר זבח חג הפסח: 26 ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו: 27 ויאמר יהוה אל משה כתב לך את הדברים האלה כי על פי הדברים האלה כרתי אתך ברית ואת ישראל: 28 ויהי שם עם יהוה ארבעים יום וארבעים לילה להם לא אכל וזמים לא שתה ויכתב על הלחת את דברי הברית עשרת הדברים: 29 ויהי ברדת משה מהר סיני ושני לחת העדת ביד משה בדתו מן ההר ומשה לא ידע כי קרן עור פניו בדברו אותו: 30 וירא אהרן וכל בני ישראל את משה והנה קרן עור פניו ויראו מנשת אליו: 31 ויקרא אלהם משה וישבו אליו אהרן וכל הנשאים בעד יהוה וידבר משה אלהם: 32 ואחרי כן נגשו כל בני ישראל ויצום את כל אשר דבר יהוה אותו בהר סיני: 33 ויכל משה מדבר אתם ויתן על פניו מסוה: 34 ובבא משה לפני יהוה לדבר אתו יסיר את המסוה עד צאתו ויצא ודבר אל בני ישראל את אשר יצו: 35 וראו בני ישראל את פני משה כי קרן עור פני משה והשיב משה את המסוה על פניו עד באו לדבר אתו:

פרק 35

1 ויקהל משה את כל עדת בני ישראל ויאמר אלהם אלה הדברים אשר צוה יהוה לעשות אתם: 2 ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי יהיה לכם קדש שבת שבתון ליהוה כל העשה ביד מלאכה וימת: 3 לא תעבדו ואם ככל משבתים ביום השבת: 4 ושמך ויאמר משה אל כל עדת בני ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה לאמר: 5 קחו מאתכם תרומה ליהוה כל נדיב לבו יביאה את תרומת יהוה זהב וכסף ונחשת: 6 ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועוים: 7 וערת אילים מאדמים וערת תחשים ועצי שטים: 8 ושמך למאור ובשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים: 9 ואבני שהם ואבני מלאים לאפור ולחשן: 10 וכל חכם לב בכס יבאו ויעשו את כל אשר צוה יהוה: 11 את המשכן את אהלו ואת מכסותו את קרסיו ואת קרשיו את כריחו את עמודיו ואת ארזיו: 12 את הארץ ואת בדיו את הכפרת ואת פרכת המסך: 13 את השלחן ואת בדיו ואת כל כליו ואת לחם הפנים: 14 ואת מנרת המאור ואת כליה ואת נרתיה ואת

שמן המאור: 15 ואת מזבח הקטרת ואת בדיו ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך הפתח לפתח המשכן: 16 את מזבח העלה ואת מכבד הנשחת אשר לו את בדיו ואת כל כליו את הכיר ואת כנו: 17 את קלעי החצר את עמודיו ואת אדניה ואת מסך שער החצר: 18 את יתרת המשכן ואת יתרת החצר ואת מיתריהם: 19 את בגדי השרד לשרת בקדש את בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן: 20 ויצאו כל עדת בני ישראל מלפני משה: 21 ויבאו כל איש אשר נשאו לבו וכל אשר נדבה רוחו אתו הביאו את תרומת יהוה ואכלת מצות אהל מועד ולכל עבדתו ולבגדי הקדש: 22 ויבאו האנשים על הנשים כל נדיב לב הביאו חח וזנו וטבעת וכזמו כל כלי זהב וכל איש אשר הניף תנופת זהב ליהוה: 23 וכל איש אשר נמצא אותו תכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועוים וערת אילים מאדמים וערת תחשים וביאות: 24 כל מרים תרומת כסף ונחשת הביאו את תרומת יהוה וכל אשר נמצא אותו עצי שטים לכל מלאכת העבודה הביאו: 25 וכל אשה חכמת לב בידה טוו ויביאו מטוה את התכלת ואת הארגמן את תולעת השני ואת השש: 26 וכל הנשים אשר נשאו לבן אתנה בחכמה טוו את העוים: 27 והנשאים הביאו את אבני השהם ואת אבני המלאים לאפור ולחשן: 28 ואת הבשם ואת השמן למאור ולשמן המשחה ולקטרת הסמים: 29 כל איש ואשה אשר נדב לבם אתם להביא לכל המלאכה אשר צוה יהוה לעשות ביד משה הביאו בני ישראל נדבה ליהוה: 30 ויאמר משה אל בני ישראל ראו קרא יהוה בשם בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה: 31 וימלא אותו רוח אלהים בחכמה בתבונה ובדעת ובכל מלאכה: 32 ולחשב מחשבת לעשת בזהב ובכסף ובנחשת: 33 ובחרשת אבן במלות ובחרשת עץ לעשות בכל מלאכת מחשבת: 34 ולהורת נתן בלבו הוא ואהליאב בן אחיסמך למטה דן: 35 מלא אתם חכמת לב לעשות כל מלאכת חרש וחשב ורקם בתכלת ובארגמן בתולעת השני ובשש וארג עשי כל מלאכה תחשבי מחשבת:

פרק 36

1 ועשה בצלאל ואהליאב וכל איש חכם לב אשר נתן יהוה חכמה ותבונה בהמה לדעת לעשת את כל מלאכת עבודת הקדש לכל אשר צוה יהוה: 2 ויקרא משה אל בצלאל ואל אהליאב ואל כל איש חכם לב אשר נתן יהוה חכמה בלבו כל אשר נשאו לבו לקרבה אל המלאכה לעשת אתה: 3 ויקחו מלפני משה את כל התרומה אשר הביאו בני ישראל למלאכת עבודת הקדש לעשת אתה והם הביאו אליו עוד נדבה בבקר בבקר: 4 ויבאו כל החכמים העשים את כל מלאכת הקדש איש איש מלאכתו אשר המה עשים: 5 ויאמרו אל משה לאמר מרבים העם להביא מדי העבודה למלאכה אשר צוה יהוה לעשת אתה: 6 ויצו משה ויעבירו קול במחנה לאמר איש ואשה אל ישעו עוד מלאכה לתרומת יהוה ויכלא העם מהבוא: 7 והמלאכה היתה קדש לכל המלאכה לעשות אתה והוור: 8 ויעשו כל חכם לב בעשי המלאכה את המשכן עשר יריעת שש משור ותכלת וארגמן ותולעת שני כרבים מעשה חשב עשה אתם: 9 ארך חריעה האחת ששמה ועשרים באמה ורחב ארבע באמה חריעה השנייה אחת אחת לכל חריעה: 10 ויחבר את האחת חריעה אחת אל אחת וחמש יריעת חבר אחת אל אחת: 11 ויעש ללאת תכלת על שפת חריעה האחת מקצה במחברת כן עשה בשפת חריעה

משה: 22 ויעש את מעיל האפד מעשה ארג כליל תכלת: 23 ופי המעיל בתוכו כפי תחרא שפה לפיו סביב לא יקרע: 24 ויעשו על שולי המעיל רמוני תכלת וארגמן ותולעת שני משור: 25 ויעשו פעמני זהב טהור ויתנו את הפעמנים בתוך הרמנים על שולי המעיל סביב בתוך הרמנים: 26 פעמן ורקם כאשר צוה ורמן על שולי המעיל סביב לשרת כאשר צוה יהוה את משה: 27 ויעשו את הכתנת שש מעשה ארג לאהרן ולבניו: 28 ואת המצנפת שש ואת פארי המגנבת שש ואת מכנסי הכד שש משור: 29 ואת האבנט שש משור ותכלת וארגמן ותולעת שני מעשה רקם כאשר צוה יהוה את משה: 30 ויעשו את ציצין נזר הקדש זהב טהור ויכתבו עליו מכתב פתוחי חותם קדש ליהוה: 31 ויתנו עליו פתיל תכלת לתת על המצנפת מלמעלה כאשר צוה יהוה את משה: 32 ותכל כל עבדת משכן אהל מועד ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה בן עשו: 33 ויביאו את המשכן אל משה את האהל ואת כל כליו קרסיו קרשיו בריחו ועמדיו ואדניו: 34 ואת מכסה עזרת האילים המאדמים ואת מכסה ערת התחשים ואת פרכת המסך: 35 את ארן העדת ואת בדיו ואת הכפרת: 36 את השלחן את כל כליו ואת לחם הפנים: 37 את המנרה המטהרה את נרתיה נרת המערכה ואת כל כליה ואת שמן המאור: 38 ואת מזבח הזהב ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך פתח האהל: 39 את מזבח הנחשת ואת מכבר הנחשת אשר לו את בדיו ואת כל כליה ואת הכיר ואת בנו: 40 את קלעי החצר את עמדיה ואת אדניה ואת המסך לשער החצר את מיתריו ויתדתיה ואת כל כלי עבדת המשכן לאהל מועד: 41 את בגדי השרד לשרת בקדש את בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לבכין: 42 ככל אשר צוה יהוה את משה בן עשו בני ישראל את כל העבדה: 43 וירא משה את כל המלאכה והנה עשו אתה כאשר צוה יהוה בן עשו ויברך אתם משה:

פרק 40

1 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 ביום החדש הראשון באחד לחודש תקום את משכן אהל מועד: 3 ושמת שם את ארון העדות וסבת על הארץ את הפרכת: 4 והבאת את השלחן וערכת את ערכו והבאת את המנרה והעלית את נרתיה: 5 ונתתה את מזבח הזהב לקטרת לפני ארון העדת ושמת את מסך הפתח למשכן: 6 ונתתה את מזבח העלה לפני פתח משכן אהל מועד: 7 ונתת את הכיר בין אהל מועד ובין המזבח ונתתה שם מים: 8 ושמת את החצר סביב ונתת את מסך שער החצר: 9 ולקחת את שמן המשחה ומשחת את המשכן ואת כל אשר בו וקדשת אתו ואת כל כליו ויהי קדש: 10 ומשחת את מזבח העלה ואת כל כליו וקדשת את המזבח והיה המזבח קדש קדשים: 11 ומשחת את הכיר ואת בנו וקדשת אתו: 12 והקדשת את אהרן ואת בניו אל פתח אהל מועד ורחצת אתם במים: 13 והלבשת אתם אהרן את כל בגדי הקדש ומשחת אתו וקדשת אתו וכתן ל: 14 ואת בניו תקריב והלבשת אתם כתנת: 15 ומשחת אתם כאשר משחת את אביהם וכהנו לי והיתה להם משחתם לכהנת עולם לדרתם: 16 ויעש משה ככל אשר צוה יהוה אתו בן עשו: 17 ויהי בחדש הראשון בשנה השנית באחד לחודש היום המשכן: 18 ויקם משה את המשכן ויתן את אדניו וישם את קרשיו ויתן את בריחיו ויקם את עמודיו: 19 ויפרש את האהל על המשכן וישם את מכסה

ועמדיו ארבעה ואדניהם ארבעה נחשת וויהם כסף וצפוי ראשיהם וחשקיהם כסף: 20 וכל היתדות למשכן ולחצר סביב נחשת: 21 אלה פקודי המשכן משכן העדת אשר פקד על פי משה עבדת הלויים ביד האתמר בן אהרן הכהן: 22 ובצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה עשה את כל אשר צוה יהוה את משה: 23 ואתו אהליאב בן אחיסמך למטה דן חרש וחשב ורקם בתכלת ובארגמן ובתולעת שני ובשש: 24 כל הזהב העשוי למלאכה בכל מלאכת הקדש ויהי זהב התנופה תשע ועשרים ככר ושבע מאות ושליש שקל בשקל הקדש: 25 וכסף פקודי העדה מאת ככר ואלף ושבע מאות וחמשה ושבעים שקל בשקל הקדש: 26 בקע לגלגלת מחצית השקל בשקל הקדש לכל העבר על הפקדים מבין עשרים שנה ומעלה לשש מאות אלף ושלוש אלפים וחמש מאות וחמשים: 27 ויהי מאת ככר הכסף לצקת את אדני הקדש ואת אדני הפרכת מאת אדנים למאת הככר ככר לאדן: 28 ואת האלף ושבע המאות וחמשה ושבעים עשה ויום לעמודים וצפה ראשיהם וחשק אתם: 29 ונחשת התנופה שבעים ככר ואלפים וארבע מאות שקל: 30 ויעש בן אדני פתח אהל מועד ואת מזבח הנחשת ואת מכבר הנחשת אשר לו ואת כל כלי המזבח: 31 ואת אדני החצר סביב ואת אדני שער החצר ואת כל יתדת המשכן ואת כל יתדת החצר סביב:

פרק 39

1 ומן התכלת והארגמן ותולעת השני עשו בגדי שרד לשרת בקדש ויעשו את בגדי הקדש אשר לאהרן כאשר צוה יהוה את משה: 2 ויעש את האפד זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משור: 3 וירקעו את פחי הזהב וקצץ פתילים לעשות בתוך התכלת ובתוך הארגמן ובתוך תולעת השני ובתוך השש מעשה חשב: 4 כתפת עשו לו חברת על שני קצוותיו חבר: 5 וחשב אפדתו אשר עליו ממנו הוא כמעשהו זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משור כאשר צוה יהוה את משה: 6 ויעשו את אבני שהם מסכת משבצת זהב מפתחת פתוחי חותם על שמות בני ישראל: 7 וישם אתם על כתפת האפד אבני זכרון לבני ישראל כאשר צוה יהוה את משה: 8 ויעש את החשן מעשה חשב כמעשה אפד זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משור: 9 רבוע היה כפול עשו את החשן וזרת אורכו וזרת רחבו כפול: 10 וימלאו בו ארבעה טורי אבן טור אדם פטרה וברקת הטור האחד: 11 והטור השני נפך ספיר ויהלם: 12 והטור השלישי לשם שבו ואחלמה: 13 והטור הרביעי תרשיש שהם וישפה מוסבת משבצות זהב במלאחם: 14 והאבנים על שמת בני ישראל הנה שתיים עשרה על שמתם פתוחי חתם איש על שמו לשנים עשר שבט: 15 ויעשו על החשן שרשרת גבלת מעשה עבת זהב טהור: 16 ויעשו שתי משבצות זהב ושתי טבעות זהב ויתנו את שתי הטבעות על שני קצות החשן: 17 ויתנו שתי העבתות הזהב על שתי הטבעות על קצות החשן: 18 ואת שתי קצות שתי העבתות נתנו על שתי המשבצות ויתנם על כתפת האפד אל מול פניו: 19 ויעשו שתי טבעות זהב וישימו על שני קצות החשן על שפתו אשר אל עבר האפד ביתה: 20 ויעשו שתי טבעות זהב ויתנו על שתי כתפת האפד מלמעלה ממול פניו לעמת מחברתו ממעל לחשב האפד: 21 וירכסו את החשן מטבעתיו אל טבעת האפד בפתיל תכלת להיות על חשב האפד ולא יזח החשן מעל האפד כאשר צוה יהוה את

קמתו: 11 ויצף אתו זהב טהור ויעש לו זהב סביב: 12 ויעש לו מסגרת טפח סביב ויעש לו זהב למסגרתו סביב: 13 ויצק לו ארבע טבעות זהב ויתן את הטבעות על ארבע הפאות אשר לארבע רגליו: 14 לעמת המסגרת היו הטבעות בתים לבדים לשאת את השלחן: 15 ויעש את הבדים עצי שטים ויצף אתם זהב לשאת את השלחן: 16 ויעש את הכלים אשר על השלחן את קערותיו ואת כפתיו ואת מנקותיו ואת הקטות אשר יסך בהן זהב טהור: 17 ויעש את המנרה זהב טהור מקשה עשה את המנרה ורכה וקנה נביעה כפתוריה ופרחיה ממנה היו: 18 וששה קנים יצאים מצדיה שלשה קני מנרה מצדה האחד ושלושה קני מנרה מצדה השני: 19 שלשה גבעים משקדים בקנה האחד כפתור ופרח ושלושה גבעים משקדים בקנה אחד כפתור ופרח בן לששת הקנים היצאים מן המנרה: 20 ובמנרה ארבעה גבעים משקדים כפתוריה ופרחיה: 21 וכפתור תחת שני הקנים ממנה וכפתור תחת שני הקנים ממנה ולששת הקנים היצאים ממנה: 22 כפתוריהם וקנתם ממנה היו כלה מקשה אחת זהב טהור: 23 ויעש את נרתיה שבעה ומלקחיה ומחתותיה זהב טהור: 24 ככר זהב טהור עשה אתה ואת כל כליה: 25 ויעש את מזבח הקטרת עצי שטים אמה ארכו ואמה רחבו רבוע ואמיתים קמתו ממנו היו קרנותיו: 26 ויצף אתו זהב טהור את גוו ואת קריתיו סביב ואת קרנותיו ויעש לו זהב סביב: 27 ושתי טבעות זהב עשו לו מחת לזרו על שתי צלעותיו על שני צדיו לבתים לבדים לשאת אתו בהם: 28 ויעש את הבדים עצי שטים ויצף אתם זהב: 29 ויעש את שמן המשחה קדש ואת קטרת הסמים טהור מעשה רק:

פרק 38

1 ויעש את מזבח העלה עצי שטים חמש אמות ארכו וחמש אמות רחבו רבוע ושלוש אמות קמתו: 2 ויעש קרנותיו על ארבע פתיו ממנו היו קרנותיו ויצף אתו נחשת: 3 ויעש את כל כלי המזבח את הסירה ואת היערים ואת המזרקת את המזלגת ואת המחלת כל כליו עשה נחשת: 4 ויעש למזבח מכבר מעשה רשת נחשת תחת כרכבו מלמעלה עד ציו: 5 ויצק ארבע טבעות בארבע הקצות למכבר הנחשת בתים לבדים: 6 ויעש את הבדים עצי שטים ויצף אתם נחשת: 7 ויבא את הבדים בטבעות על צלעת המזבח לשאת אתו בהם נכוב לתת עשה אתו: 8 ויעש את הכיור נחשת ואת בנו נחשת במרתא הצבאת אשר צבאו פתח אהל מועד: 9 ויעש את החצר לפאת נגב תימנה קלעי החצר שש משור מאה באמה: 10 ועמודים עשרים ואדניהם עשרים נחשת ווי העמודים וחשקיהם כסף: 11 ולפאת צפון מאה באמה ועמודים עשרים ואדניהם עשרים נחשת ווי העמודים וחשקיהם כסף: 12 ולפאת ים קלעים חמשים באמה ועמודים עשרה ואדניהם עשרה ווי העמודים וחשקיהם כסף: 13 ולפאת קדמה מזרחה חמשים אמה: 14 קלעים חמש עשרה אמה אל הכתף ועמודים שלשה ואדניהם שלשה: 15 ולכתף השנית מזה ומזה לשער החצר קלעים חמש עשרה אמה ועמודים חמשים ואדניהם שלשה: 16 כל קלעי החצר סביב שש משור: 17 והאדנים לעמדים נחשת ווי העמודים וחשקיהם כסף וצפוי ראשיהם כסף והם מחשקים כסף כל עמדי החצר: 18 ומסך שער החצר מעשה רקם תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משור ועשרים אמה ארך וקומה ברחב חמש אמות לעמת קלעי החצר: 19

הקיצונה במחברת השנית: 12 חמשים ללאת עשה ביריעה האחת וחמשים ללאת עשה בקצה היריעה אשר במחברת השנית מקבילת לללאת אחת אל אחת: 13 ויעש חמשים קרסי זהב ויחבר את היריעה אחת אל אחת בקרסים ויהי המשכן אחד: 14 ויעש יריעת עזים לאלה על המשכן עשתי עשרה יריעת עשה אתם: 15 ארך היריעה האחת שלשים באמה וארבע אמות רחב היריעה האחת מדה אחת לעשתי עשרה יריעת: 16 ויחבר את חמש היריעות לבד ואת שש היריעות לבד: 17 ויעש ללאת חמשים על שפת היריעה הקיצנה במחברת וחמשים ללאת עשה על שפת היריעה החברת השנית: 18 ויעש קרסי נחשת חמשים לחבר את האהל להיות אחד: 19 ויעש מכסה לאהל ערת אלים מאדמים ומכסה ערת תחשים מלמעלה: 20 ויעש את הקרשים למשכן עצי שטים עמודים: 21 עשר אמות ארך הקרש וחצי האמה רחב האמה רחב הקרש: 22 שתי ידת לקרש האחד משלבת אחת אל אחת בן עשה לכל קרשי המשכן: 23 ויעש את הקרשים למשכן עשרים קרשים לפאת נגב תימנה: 24 וארבעים אדני כסף עשה תחת עשרים הקרשים שני אדנים תחת הקרש האחד וחצי ידתיו ושני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו: 25 ולצלע המשכן השנית לפאת צפון עשה עשרים קרשים: 26 וארבעים אדניהם כסף שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד: 27 ולידתיו המשכן ימה עשה ששה קרשים: 28 ושני קרשים עשה למקצעת המשכן בירכתיים: 29 והיו תואמם מלמעלה ויחדו יהיו תמים אל ראשו אל הטבעות האחת בן עשה לשניהם לשני המקצעת: 30 והיו שמנה קרשים ואדניהם כסף ששה עשר אדנים שני אדנים שני אדנים תחת הקרש האחד: 31 ויעש בריח עצי שטים חמשה לקרשי צלע המשכן האחת: 32 וחמשה בריח לקרשי צלע המשכן השנית וחמשה בריח לקרשי המשכן לירכתיים ימה: 33 ויעש את הבריה התיכן לברח בתוך הקרשים מן הקצה אל הקצה: 34 ואת הקרשים צפה זהב ואת טבעתם עשה זהב בתים לבריהם ויצף את הבריהם זהב: 35 ויעש את הפרכת תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משור מעשה חשב עשה אותה כרבים: 36 ויעש לה ארבעה עמודי שטים ויוצפם זהב וויהם זהב ויצק להם ארבעה אדני כסף: 37 ויעש מסך לפתח האהל תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משור מעשה רקם: 38 ואת עמודיו חמשה ואת וויהם וצפה ראשיהם וחשקיהם זהב ואדניהם חמשה נחשת:

פרק 37

1 ויעש בצלאל את הארץ עצי שטים אמיתים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קמתו: 2 ויוצפיו זהב טהור מבית ומחוץ ויעש לו זהב סביב: 3 ויצק לו ארבע טבעות זהב על ארבע פעמיות ושתי טבעות על צלעו האחת ושתי טבעות על צלעו השנית: 4 ויעש בדי עצי שטים ויצף אתם זהב: 5 ויבא את הבדים בטבעות על צלעת הארץ לשאת את הארץ: 6 ויעש כפתור זהב טהור אמיתים וחצי ארכה ואמה וחצי רחבה: 7 ויעש שני כרבים זהב מקשה עשה אותם משני קצות הכפרת: 8 כרוב אחד מקצה מזה וכרוב אחד מקצה מזה מן הכפרת עשה את הכרבים משני קצותיו: 9 ויהיו הכרבים על פריש כנפים למעלה סככים כנפיהם על הכפרת ופניהם איש אל אחיו אל הכפרת היו פני הכרבים: 10 ויעש את השלחן עצי שטים אמיתים ארכו ואמה רחבו ואמה וחצי

החטאת באצבעו ונתן על קרנת מזבח העלה ואת כל דמה ישפך אל יסוד המזבח: 35 ואת כל חלבה יסיר כאשר יוסר חלב הכשב מזבח השלמים והקטיר הכהן אתם המזבחה על אשי יהוה וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא ונסלח לו:

פרק 5

1 ונפש כי תחטא ושבעה קול אלה והוא עד או ראה או ידע אם לוא יגיד ונשא עונו: 2 או נפש אשר תגע בכל דבר טמא או בנבלת חיה טמאה או בנבלת בהמה טמאה או באדם: 3 או כי יגע במטאת אדם לכל טמאותו אשר יטמא בה ונעלם מדמו והוא ידע ואשם: 4 או נפש כי תשבע לבטא בשפתים להרע או להיטיב לכל אשר יטמא האדם בשבעה ונעלם ממנו והוא ידע ואשם לאחת מאלה: 5 והיה כי יאשם לאחת מאלה והודיה אשר חטא מעליה: 6 והביא את אשמו ליהוה על חטאתו אשר חטא נקבה מן הצאן כשבה או שעירת עזים לחטאת וכפר עליו הכהן מחטאתו: 7 ואם לא תגיע ידו די שה והביא את אשמו אשר חטא שתי תרים או שני בני יונה ליהוה אחד לחטאת ואחד לעלה: 8 והביא אותם אל הכהן והקריב את אחד לחטאת ואשמו ומלך את ראשו ממול ערפו ולא יבדיל: 9 והזהר מדם החטאת על קיר המזבח והנשאר בדם ימצה אל יסוד המזבח חטאת הוא: 10 ואת השני יעשה עלה כמשפט וכפר עליו הכהן מחטאתו אשר חטא ונסלח לו: 11 ואם לא תשיג ידו לשתי תרים או לשני בני יונה והביא את קרבנו אשר חטא עשירת האפה סלת לחטאת לא ישים עליה שמן ולא יתן עליה לבנה כי חטאת היא: 12 והביאה אל הכהן וקמץ הכהן ממנה מלוא קמצו את אוזבתה והקטיר המזבחה על אשי יהוה חטאת הוא: 13 וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא מאחת מאלה ונסלח לו והיתה לכהן כמנחה: 14 וידבר יהוה אל משה לאמר: 15 נפש כי תמעה מעל חטאתו בשגגה מקדשי יהוה והביא את אשמו ליהוה איל תמים מן הצאן בערבך כסף שקלים כשקל הקדש לאשם: 16 ואת אשר חטא מן הקדש ישלם ואת חמישתו יוסף עליו ונתן אתו לכהן והכהן יכפר עליו באיל האשם ונסלח לו: 17 ואם נפש כי תחטא ועשתה אחת מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה ולא ידע ואשם ונשא עונו: 18 והביא איל תמים מן הצאן בערבך לאשם אל הכהן וכפר עליו הכהן על שגגתו אשר שגג והוא לא ידע ונסלח לו: 19 ואשם הוא אשם אשם ליהוה:

פרק 6

1 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 נפש כי תחטא ומעלה מעל ביהוה וכחש בעמיתו כפקדון או בתשומת יד או בגזל או עשק את עמיתו: 3 או מצא אבדה וכחש בה ונשבע על שקר על אחת מכל אשר יעשה האדם לחטא בהנה: 4 והיה כי יחטא ואשם והשיב את הגזלה אשר גזל או את העשק אשר עשק או את הפקדון אשר הפקד אתו או את האבדה אשר מצא: 5 או מכל אשר ישבע עליו לשקר ושלם אתו בראשו וחמישתיו יסף עליו לאשר הוא לו ויתנו ביום אשמתו: 6 ואת אשמו יביא ליהוה איל תמים מן הצאן בערבך לאשם אל הכהן: 7 וכפר עליו הכהן לפני יהוה ונסלח לו על אחת מכל אשר יעשה לאשמה בה: 8 וידבר יהוה אל משה לאמר: 9 צו את אהרן ואת בניו לאמר ואת תורת העלה הוא העלה על מוקדה על המזבח

לא תאכלו:

פרק 4

1 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 דבר אל בני ישראל לאמר נפש כי תחטא בשגגה מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה ועשה מאחת מהנה: 3 אם הכהן המשיח יחטא לאשמת העם והקריב על חטאתו אשר חטא פר בה בקר תמים ליהוה לחטאת: 4 והביא את הפר אל פתח אהל מועד לפני יהוה וסמך את ידו על ראש הפר ושחט את הפר לפני יהוה: 5 ולקח הכהן המשיח מדם הפר והביא אתו אל אהל מועד: 6 וטבל הכהן את אצבעו בדם והזהר מן הדם שבע פעמים לפני יהוה את פני פרסת הקדש: 7 ונתן הכהן מן הדם על קרנות מזבח קטרת הסמים לפני יהוה אשר באהל מועד ואת כל דם הפר ישפך אל יסוד מזבח העלה אשר פתח אהל מועד: 8 ואת כל חלב פר החטאת ירים ממנו את החלב המסכה על הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: 9 ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה: 10 כאשר יורם משור זבח השלמים והקטירים הכהן על מזבח העלה: 11 ואת עור הפר ואת כל בשרו על ראשו ועל כרעיו וקרבו ופרשו: 12 והוציא את כל הפר אל מחוץ למחנה אל מקום טהור אל שפך הדשן ושפר אתו על עצים באש על שפך הדשן ישרף: 13 ואם כל עדת ישראל ישנו ונעלם דבר מעיני הקהל ועשו אחת מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה ואשמו: 14 ונודעה החטאת אשר חטאו עליה והקריבו הקהל פר בה בקר לחטאת והביאו אותו לפני אהל מועד: 15 וסמכו זקני העדה את ידיהם על ראש הפר לפני יהוה ושחט את הפר לפני יהוה: 16 והביא הכהן המשיח מדם הפר אל אהל מועד: 17 וטבל הכהן אצבעו מן הדם והזהר שבע פעמים לפני יהוה את פני הפרכת: 18 ומן הדם יתן על קרנת המזבח אשר לפני יהוה אשר באהל מועד ואת כל הדם ישפך אל יסוד מזבח העלה אשר פתח אהל מועד: 19 ואת כל חלבו ירים ממנו והקטיר המזבחה: 20 ועשה לפר כאשר עשה לפר החטאת כן יעשה לו וכפר עלהם הכהן ונסלח להם: 21 והוציא את הפר אל מחוץ למחנה ושפר אתו כאשר שפר את הפר הראשון חטאת הקהל הוא: 22 אשר נשאי יחטא ועשה אחת מכל מצות יהוה אלהיו אשר לא תעשינה בשגגה ואשם: 23 או הודע אליו חטאתו אשר חטא בה והביא קרבנו שער עזים וזכר תמים: 24 וסמך ידו על ראש השעיר ושחט אתו במקום אשר ישחט את העלה לפני יהוה חטאת הוא: 25 ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על קרנת מזבח העלה ואת דמו ישפך אל יסוד מזבח העלה: 26 ואת כל חלבו יקטיר המזבחה כחלב זבח השלמים וכפר עליו הכהן מחטאתו ונסלח לו: 27 ואם נפש אחת תחטא בשגגה מעם הארץ בעשתה אחת ממצות יהוה אשר לא תעשינה ואשם: 28 או הודע אליו חטאתו אשר חטא והביא קרבנו שער עזים תמימה נקבה על חטאתו אשר חטא: 29 וסמך את ידו על ראש החטאת ושחט את החטאת במקום העלה: 30 ולקח הכהן מדמה באצבעו ונתן על קרנת מזבח העלה ואת כל חלבה יסיר ככאשר הוסר חלב מעל זבח השלמים והקטיר הכהן המזבחה לריח ניחח ליהוה וכפר עליו הכהן ונסלח לו: 31 ואם כבש יביא קרבנו לחטאת נקבה תמימה יביאנה: 32 וסמך את ידו על ראש החטאת ושחט אתה לחטאת במקום אשר ישחט את העלה: 34 ולקח הכהן מדם

והקטיר אתו הכהן המזבחה על העצים אשר על האש עלה הוא אשה ריח ניחח ליהוה:

פרק 2

1 ונפש כי תקריב קרבן מנחה ליהוה סלת יהיה קרבנו ויצק עליה שמן ונתן עליה לבנה: 2 והביאה אל בני אהרן הכהנים וקמץ משם מלא קמצו מסלחה ומשמנה על כל לבנתה והקטיר הכהן את אוזבתה המזבחה אשה ריח ניחח ליהוה: 3 והנותרת מן המנחה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יהוה: 4 וכי תקרב קרבן מנחה מאפה תנור סלת חלות מצת כלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן: 5 ואם מנחה על המחבת קרבנד סלת כלולת בשמן מצה תחיה: 6 פתות אותה פתים ויצקת עליה שמן מנחה הוא: 7 ואם מנחת מרחשת קרבנד סלת בשמן תעשה: 8 והבאת את המנחה אשר יעשה מאלה ליהוה והקריבה אל הכהן והגישה אל המזבח: 9 והרים הכהן מן המנחה את אוזבתה והקטיר המזבחה אשה ריח ניחח ליהוה: 10 והנותרת מן המנחה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יהוה: 11 כל המנחה אשר תקריבו ליהוה לא תעשה חמץ כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה ליהוה: 12 קרבן ראשית תקריבו אתם ליהוה ואל המזבח אל יעלו לריח ניחח: 13 וכל קרבן מנחתך במלח תמלח ולא תשביט מלח ברית אלהיך מעל מנחתך על כל קרבנדך תקריב מלח: 14 ואם תקריב מנחת כבורים ליהוה אביב קלוי באש גש כרמל תקריב את מנחת כבוריך: 15 ונתת עליה שמן ושמת עליה לבנה מנחה הוא: 16 והקטיר הכהן את אוזבתה מגרשה ומשמנה על כל לבנתה אשה ליהוה:

פרק 3

1 ואם זבח שלמים קרבנו אם מן הבקר הוא מקריב אם זכר אם נקבה תמים יקריבו לפני יהוה: 2 וסמך ידו על ראש קרבנו ושחטו פתח אהל מועד וזרקו בני אהרן הכהנים את הדם על המזבח סביב: 3 והקריב מזבח השלמים אשה ליהוה את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: 4 ואת שתי הכלית ואת החלב אשר על הכבד אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה: 5 והקטירו אתו בני אהרן המזבחה על העלה אשר על העצים אשר על האש אשה ריח ניחח ליהוה: 6 ואם מן הצאן קרבנו לזבח שלמים ליהוה זכר או נקבה תמים יקריבו: 7 אם כשב הוא מקריב את קרבנו והקריב אתו לפני יהוה: 8 וסמך את ידו על ראש קרבנו ושחט אתו לפני אהל מועד וזרקו בני אהרן את דמו על המזבח סביב: 9 והקריב מזבח השלמים אשה ליהוה חלבו האילית תמימה לעמת העצה יסירנה ואת החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: 10 ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עלהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכלית יסירנה: 11 והקטירו הכהן המזבחה לחם אשה ליהוה: 12 ואם עז קרבנו והקריבו לפני יהוה: 13 וסמך את ידו על ראשו ושחט אתו לפני אהל מועד וזרקו בני אהרן את דמו על המזבח סביב: 14 והקריב ממנו קרבנו אשה ליהוה את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: 15 ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עלהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכלית יסירנה: 16 והקטירים הכהן המזבחה לחם אשה לריח ניחח כל חלב ליהוה: 17 ואת עולם לדרתוכם בכל מושבתים כל חלב וכל דם

האהל עליו מלמעלה כאשר צוה יהוה את משה: 20 ויקח ויתן את העדה אל הארץ וישם את הברדים על הארץ ויתן את הכפרת על הארץ מלמעלה: 21 ויבא את הארץ אל המשכן וישם את פרכת המסך ויסך על ארון העדות כאשר צוה יהוה את משה: 22 ויתן את השלחן באהל מועד על ירך המשכן צפנה מחוץ לפרכת: 23 ויערך עליו ערך לחם לפני יהוה כאשר צוה יהוה את משה: 24 וישם את המנרה באהל מועד נכח השלחן על ירך המשכן נגבה: 25 ויעל הנרת לפני יהוה כאשר צוה יהוה את משה: 26 וישם את מזבח הזהב באהל מועד לפני הפרכת: 27 ויקטיר עליו קטרת סמים כאשר צוה יהוה את משה: 28 וישם את מסך הפתח למשכן: 29 ואת מזבח העלה שם פתח משכן אהל מועד ויעל עליו את העלה ואת המנחה כאשר צוה יהוה את משה: 30 וישם את הכיר בין אהל מועד ובין המזבח ויתן שמה מים לרחצה: 31 ורחצו ממנו משה ואהרן ובניו את ידיהם ואת רגליהם: 32 בבאם אל אהל מועד ובקרבם אל המזבח ירחצו כאשר צוה יהוה את משה: 33 ויקם את החצר סביב למשכן ולמזבח ויתן את מסך שער החצר ויכל משה את המלאכה: 34 ויכס הענן את אהל מועד וכבוד יהוה מלא את המשכן: 35 ולא יכל משה לבוא אל אהל מועד כי שכן עליו הענן וכבוד יהוה מלא את המשכן: 36 ובהעלות הענן מעל המשכן יסעו בני ישראל בכל מסעיהם: 37 ואם יעלה הענן ולא יסעו עד יום העלות: 38 כי ענן יהוה על המשכן יומם ואש תחיה לילה בו לעיני כל בית ישראל בכל מסעיהם:

ויקרא

פרק 1

1 ויקרא אל משה וידבר יהוה אליו מאהל מועד לאמר: 2 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אדם כי יקריב מכב קרבן ליהוה מן הבחמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו את קרבנם: 3 אם פתח קרבנו מן הבקר זכר תמים יקריבו אל פתח אהל מועד יקריב אותו לרצנו לפני יהוה: 4 וסמך ידו על ראש העלה ותרצה לו לכפר עליו: 5 ושחט את כן הבקר לפני יהוה והקריבו בני אהרן הכהנים את הדם וזרקו את הדם על המזבח סביב אשר פתח אהל מועד: 6 והפשט את העלה ונתח אותה לנתחיה: 7 ונתנו בני אהרן הכהן את על המזבח וערכו עצים על האש: 8 וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפרד על העצים אשר על האש אשר על המזבח: 9 וקרב וקריבו וירחץ במים והקטיר הכהן את הכל המזבחה עלה אשה ריח ניחח ליהוה: 10 ואם מן הצאן קרבנו מן הכשבים או מן העזים לעלה זכר תמים יקריבו: 11 ושחט אתו על ירך המזבח צפנה לפני יהוה וזרקו בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב: 12 ונתח אתו לנתחיו ואת ראשו ואת פדרו וערך הכהן אתם על העצים אשר על האש אשר על המזבח: 13 והקרב והכרעים ירחץ במים והקריב הכהן את הכל ליהוה: 14 ואם מן העוף עלה קרבנו ליהוה והקריב מן התרים או מן בני היונה את קרבנו: 15 והקריבו הכהן אל המזבח ומלך את ראשו והקטיר המזבחה ונמצה דמו על קיר המזבח: 16 והסיר את מראתו בנצתה והשליך אותה אצל המזבח קדמה אל מקום הדשן: 17 ושעס אתו בכנפיו לא יבדיל

הקטיר המזבח כאשר צוה יהוה את משה: 11 ואת הבשר ואת העור שרף באש מחוץ למחנה: 12 וישחט את העלה וימצאו בני אהרן אליו את הדם ויזרקוהו על המזבח סביב: 13 ואת העלה המצואו אליו לנתחיה ואת הראש ויקטר על המזבח: 14 וירחץ את הקרב ואת הכרעים ויקטר על העלה המזבחה: 15 ויקרב את קרבן העם ויקח את שער החטאת אשר לעם וישחטוהו ויחטאוהו כראשון: 16 ויקרב את העלה ויששה כמשפט: 17 ויקרב את המזבח וימלא כפו ממנה ויקטר על המזבח מלבד עלת הקרב ואת הכרעים ויקטר על העלה ויששה: 18 וישחט את השור ואת האיל וזבח השלמים אשר לעם וימצאו בני אהרן את הדם אליו ויזרקוהו על המזבח סביב: 19 ואת החלבים מן השור ומן האיל האלה והמבסח והכלית ויתרת הכבד: 20 וישימו את החלבים על החזות ויקטר החלבים המזבחה: 21 ואת החזות ואת שוק הימין הניף אהרן תנופה לפני יהוה כאשר צוה משה: 22 וישא אהרן את ידו אל העם ויברכם וירד משנת החטאת והעלה והשלמים: 23 ויבא משה ואהרן אל אהל מועד ויצאו ויברכו את העם וירא כבוד יהוה אל כל העם: 24 ותצא מלפני יהוה ותאכל על המזבח את העלה ואת החלבים וירא כל העם ויראו ויפלו על פניהם:

פרק 10

1 ויקחו בני אהרן נדב ואביהוא איש מחמתו ויתנו בהן איש וישימו עליה קטרת ויקטרו לפני יהוה איש זרה אשר לא צוה אותם: 2 ותצא אש מלפני יהוה ותאכל אותם וימתו לפני יהוה: 3 ויאמר משה אל אהרן הוא אשר דבר יהוה לאמר בקרבי אקדש ועל פני כל העם אכבד ויום אהרן: 4 ויקרא משה אל מישאל ואל אלצפן בני עזיאל דד אהרן ויאמר אליהם קרבו שאו את אחיכם מאת פני הקדש אל מחוץ למחנה: 5 ויקרבו וישא בכתנתם אל מחוץ למחנה כאשר דבר משה: 6 ויאמר משה אל אהרן ולאעזר ולאיתמר בניו ראשיכם אל תפרעו ובגדיכם לא תפרמו ולא תתמו ועל כל העדה יקצף ויאמר כי בית ישראל יבכו את השרפה אשר שרף יהוה: 7 ומפתח אהל מועד לא תצאו מן תמחו כי שמן משחת יהוה עליכם ויעשו כדבר משה: 8 וידיבר יהוה אל אהרן לאמר: 9 יין ושכר אל תשת אתה ובניך אתך בבאכם אל אהל מועד ולא תתמו חקת עולם לדרתיכם: 10 ולהבדיל בין הקדש ובין החל ובין השמא ובין הסהור: 11 ולחזרת את בני ישראל את כל החקים אשר דבר יהוה אליהם ביד משה: 12 וידיבר משה אל אהרן ואל אלעזר ואל איתמר בניו הנותרים קחו את המחנה הנותרת מאשי יהוה ואכלוהו מצות אצל המזבח כי קדש קדשים הוא: 13 ואכלם אתה במקום קדש כי חקך וחקך בניך הוא מאשי יהוה כי כן צויתי: 14 ואת חזה התנופה ואת שוק התרומה תאכלו במקום טהור אתה ובניך ובנתיך אתך כי חקך וחקך בניך נתנו מזבח שלימי בני ישראל: 15 שוק התרומה וחזה התנופה ועל אש החלבים יביאו לחיף תנופה לפני יהוה והיה לך ולבניך אתך לחק עולם כאשר צוה יהוה: 16 ואת שער החטאת דרש דרש משה והנה שרף ויקצף על אלעזר ועל איתמר בני אהרן הנותרים לאמר: 17 מדוע לא אכלתם את החטאת במקום הקדש כי קדש קדשים הוא ואתה נתן לכם לשאת את עון העדה לכפר עליהם לפני יהוה: 18 הן לא הובא את דמה אל הקדש פנימה אכול תאכלו אתה בקדש כאשר צויתי: 19 וידיבר אהרן אל משה הן

יסוד המזבח ויקדשוהו לכפר עליו: 16 ויקח את כל החלב אשר על הקרב ואת יתרת הכבד ואת שתי הכלית ואת חלבהן ויקטר משה המזבחה: 17 ואת הפר ואת ערו ואת בשורו ואת פרשו שרף באש מחוץ למחנה כאשר צוה יהוה את משה: 18 ויקרב את איל העלה ויסמכו אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל: 19 וישחט ויזרק משה את הדם על המזבח סביב: 20 ואת האיל נתח לנתחיו ויקטר משה את הראש ואת הנתחים ואת הפדר: 21 ואת הקרב ואת הכרעים רחץ במים ויקטר משה את כל האיל המזבחה עלה הוא לריח ניחח אשה הוא ליהוה כאשר צוה יהוה את משה: 22 ויקרב את האיל השני איל המלאים ויסמכו אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל: 23 וישחט ויקח משה מדמו ויתן על תנוך און אהרן הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית: 24 ויקרב את בני אהרן ויתן משה מן הדם על תנוך אונם הימנית ועל בהן ידם הימנית ועל בהן רגלם הימנית ויזרק משה את הדם על המזבח סביב: 25 ויקח את החלב ואת האליה ואת כל החלב אשר על הקרב ואת יתרת הכבד ואת שתי הכלית ואת חלבהן ואת שוק הימין: 26 ומסל המצות אשר לפני יהוה לחק חלת מצה אחת וחלת לחם שמן אחת ורקיץ אחד וישם על החלבים ועל שוק הימין: 27 ויתן את הכל על כפי אהרן ועל כפי בניו ויניף אתם תנופה לפני יהוה: 28 ויקח משה אתם מעל כפיהם ויקטר המזבחה על העלה מלאים הם לריח ניחח אשה הוא ליהוה: 29 ויקח משה את החזה ויניפוהו תנופה לפני יהוה מאיל המלאים למשה היה למנה כאשר צוה יהוה את משה: 30 ויקח משה משמן המשחה ומן הדם אשר על המזבח ויוז על אהרן על בגדיו ועל בניו ועל בגדי בניו אתו ויקטר את אהרן את בגדיו ואת בניו ואת בגדי בניו אתו: 31 ויאמר משה אל אהרן ואל בניו בשלו את הבשר פתח אהל מועד ושם תאכלו אתו ואת הלחם אשר בסל המלאים כאשר צויתי לאמר אהרן ובניו יאכלוהו: 32 והגותר בבשר ובלחם באש תשרפו: 33 ומפתח אהל מועד לא תצאו שבעת ימים עד יום מלאת ימי מלאים כי שבעת ימים ימלא את ידכם: 34 כאשר עשה ביום הזה צוה יהוה לעשת לכפר עליכם: 35 ופתח אהל מועד תשבו יומם ולילה שבעת ימים ושמרתם את משמרת יהוה ולא תמותו כי כן צויתי: 36 ויעש אהרן ובניו את כל הדברים אשר צוה יהוה ביד משה:

פרק 9

1 ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו ולזקני ישראל: 2 ויאמר אל אהרן קח עגל בן בקר לחטאת ואיל לעלה תמימים והקרב לפני יהוה: 3 ואל בני ישראל הדבר לאמר קחו שעיר עזים לחטאת ועגל וכבש בני שנה תמימים לעלה: 4 ושור ואיל לשלמים לזבח לפני יהוה ומנחה כלולה בשמן כי היום יהוה נראה אליכם: 5 ויקחו את אשר צוה משה אל פני אהל מועד ויקרבו כל העדה ויעמדו לפני יהוה: 6 ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יהוה תעשו וירא אליכם כבוד יהוה: 7 ויאמר משה אל אהרן קרב אל המזבח ועשה את חטאתך ואת עלתך וכפר בעדך ובעד העם ועשה את קרבן העם וכפר בזבחה כאשר צוה יהוה: 8 ויקרב אהרן אל המזבח וישחט את עגל החטאת אשר לו: 9 ויקרבו בני אהרן אליו ויטבלו ויצבעו בדם ויתן על קרנות המזבח ואת הדם יצק אל יסוד המזבח: 10 ואת החלב ואת הכלית ואת היתרת מן הכבד מן החטאת

והגותר מבשר הזבח ביום השלישי באש ישרף: 18 ואם האכל יאכל מבשר זבח שלמים ביום השלישי לא ירצה המקריב אתו לא יחשב לו פגול יהיה והנפש האכלת ממנו עונה תשא: 19 והבשר אשר יגע בכל טמא לא יאכל באש ישרף והבשר כל טהור יאכל בשר: 20 והנפש אשר תאכל בשר מזבח השלמים אשר ליהוה וטמאתו עליו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה: 21 ונפש כי תגע בכל טמא בטמאת אדם או בבמה טמאה או בכל שקץ טמא ואכל מבשר זבח השלמים אשר ליהוה ונכרתה הנפש ההוא מעמיה: 22 וידיבר יהוה אל משה לאמר: 23 דבר אל בני ישראל לאמר כל חלב שור וכשב ועז לא תאכלו: 24 וחלב נבלה וחלב טרפה יעשה לכל מלאכה ואכל לא תאכלוהו: 25 כי כל אכל חלב מן הבמה אשר יקריב ממנה אשה ליהוה ונכרתה הנפש האכלת מעמיה: 26 וכל דם לא תאכלו בכל מושבותיכם לעוף ולבהמה: 27 כל נפש אשר תאכל כל דם ונכרתה הנפש ההוא מעמיה: 28 וידיבר יהוה אל משה לאמר: 29 דבר אל בני ישראל לאמר המקריב את זבח שלמים ליהוה יביא את קרבנו ליהוה מזבח שלמים: 30 ידיו תביאנה את אש יהוה את החלב על החזה ויביאו את החזה להניף אתו תנופה לפני יהוה: 31 והקטיר חכהן את החלב המזבחה והיה החזה לאהרן ולבניו: 32 ואת שוק הימין תתנו תרומה לבחן מזבחי שלמים: 33 המקריב את דם השלמים ואת החלב מבני אהרן לו תהיה שוק הימין למנה: 34 כי את חזה התנופה ואת שוק התרומה לקחתי מאת בני ישראל מזבחי שלמים ואתם לאהרן חכהן ולבניו לחק עולם מאת בני ישראל: 35 ואת משחת אהרן ומשחת בניו מאשי יהוה ביום הקריב אתם לבחן ליהוה: 36 אשר צוה יהוה לתת להם ביום משחו אתם מאת בני ישראל חקת עולם לדרתם: 37 ואת התורה לעלה למנחה ולחטאת ולאשם ולמלוואים ולזבח השלמים: 38 אשר צוה יהוה את משה בהר סיני ביום צותו את בני ישראל להקריב את קרבניהם ליהוה במדבר סיני:

פרק 8

1 וידיבר יהוה אל משה לאמר: 2 קח את אהרן ואת בניו אתו ואת הבגדים ואת שמן המשחה ואת פר החטאת ואת שני האילים ואת סל המצות: 3 ואת כל העדה הקהל אל פתח אהל מועד: 4 ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו ותקחל העדה אל פתח אהל מועד: 5 ויאמר משה אל העדה זה הדבר אשר צוה יהוה לעשות: 6 ויקרב משה את אהרן ואת בניו וירחץ אתם במים: 7 ויתן עליו את הכתנת ויחגר אתו באבנט וילבש אתו את המעיל ויתן עליו את האפד ויחגר אתו בחשב האפד ויאמר לו בו: 8 וישם עליו את החשן ויתן אל החשן את האורים ואת התמים: 9 וישם את המצנפת על ראשו וישם על המצנפת אל מול פניו את ציץ הזהב נזר הקדש כאשר צוה יהוה את משה: 10 ויקח משה את שמן המשחה וימשח את המשכן ואת כל אשר בו ויקטר אתם: 11 ויוז ממנו על המזבח שבע פעמים וימשח את המזבח ואת כל כליו ואת הכיר ואת כנו לקדשם: 12 ויצק משמן המשחה על ראש אהרן וימשח אתו לקדשו: 13 ויקרב משה את בני אהרן וילבשם כתנת ויחגר אתם אבנט ויחשב להם מגבעות כאשר צוה יהוה את משה: 14 וישחט את פר החטאת ויסמך אהרן ובניו את ידיהם על ראש פר החטאת: 15 וישחט ויקח משה את הדם ויתן על קרנות המזבח סביב באצבעו ויחטא את המזבח ואת הדם יצק אל

כל הלילה עד הבקר ואש המזבח תוקד בו: 10 ולבש הכהן מדו בד ומכנסי בד ילבש על בשרו והרים את הדשן אשר תאכל האש את העלה על המזבח ושמו אצל המזבח: 11 ופשט את בגדיו ולבש בגדים אחרים והוציא את הדשן אל מחוץ למחנה אל מקום טהור: 12 והאש על המזבח תוקד בו לא תכבה ובער עליה הכהן עצים בבקר בבקר וערף עליה העלה והקטיר עליה חלבי השלמים: 13 אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה: 14 וזאת תורת המנחה הקרב אתה בני אהרן לפני יהוה אל פני המזבח: 15 והרים ממנו בקמצו מסלת המנחה ומשמהו ואת כל חלבנה אשר על המנחה והקטיר המזבח ריח ניחח אוכרתה ליהוה: 16 והנותרת ממנה יאכלו אהרן ובניו מצות תאכל במקום קדש בחצר אהל מועד יאכלוהו: 17 לא תאפה חמץ חלקם נתתי אתה כל זכר בבני אהרן יאכלנה חק עולם לדרתיכם מאשי יהוה כל אשר יגע בהם יקדש: 19 וידיבר יהוה אל משה לאמר: 20 זה קרבן אהרן ובניו אשר יקריבו ליהוה ביום המשח אתו עשירת האפה סלת מנחה תמיד מחציתה בבקר ומחציתה בערב: 21 ואת מחבת בשמן תעשה מריבכת תביאנה תפיני מנחת פתים תקריב ריח ניחח ליהוה: 22 והכהן המשיח תחתיו מבניו יעשה אתה חק עולם ליהוה כליל הקטור: 23 וכל מנחת כהן כליל תהיה לא תאכל: 24 וידיבר יהוה אל משה לאמר: 25 דבר אל אהרן ואל בניו לאמר זאת תורת החטאת במקום אשר תשחט העלה תשחט החטאת לפני יהוה קדש קדשים הוא: 26 הכהן המשחט אתה יאכלנה במקום קדש תאכל בחצר אהל מועד: 27 כל אשר יגע בבשרה יקדש ואשר יזח מדמה על הבגד אשר יזח עליה תכבס במקום קדש: 28 וכלי חרש אשר תבשל בו ישבר ואם בכלי נחשת בשלה ומרק ושטף במים: 29 כל זכר בכהנים יאכל אתה קדש קדשים הוא: 30 וכל חטאת אשר יזבא מדמה אל אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל באש תשרף:

פרק 7

1 וזאת תורת האשם קדש קדשים הוא: 2 במקום אשר ישחטו את העלה ישחטו את האשם ואת דמו יזרק על המזבח סביב: 3 ואת כל חלבו יקריב ממנו את האליה ואת החלב המסכה את הקרב: 4 ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליון אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על העלה יסירנה: 5 והקטיר אתם הכהן המזבחה אשה ליהוה אשם הוא: 6 כל זכר בכהנים יאכלו במקום קדש יאכל קדש קדשים הוא: 7 בחטאת כאשר תורה אחת להם הכהן אשר יכפר בו לו יהיה: 8 והכהן המקריב את עשר איש עור העלה אשר הקריב לבחן לו יהיה: 9 וכל מנחה אשר תאפה בתנור וכל נעשה במרחשת ועל מחבת לבחן המקריב אתה לו תהיה: 10 וכל מנחה כלולה בשמן וחרכה לכל בני אהרן תהיה איש קדש יאכלוהו: 11 וזאת תורת זבח השלמים אשר יקריבו ליהוה: 12 אם על תורה יקריבו המקריב על זבח התורה חלת מצות מנחה כלולה בשמן ורקיץ מצות משחים בשמן וסלת מריבכת חלת כלולה בשמן: 13 על חלת לחם חמץ יקריב קרבנו על זבח תורת שלמים: 14 והקריב ממנו אחד מכל קרבן תרומה ליהוה לבחן הורק את דם השלמים לו יהיה: 15 ובשר זבח תורת שלמים ביום קרבנו יאכל לא יניח ממנו עד בקר: 16 ואם נדר או נדבה זבח קרבנו ביום הקריבו את זבחו יאכל וממחרת והגותר ממנו יאכל: 17

1 ויבחר יהוה אל משה לאמר: 2 את
היהוה תורת המצרים ביום מהרתו והובא אל
בכרן: 3 ויצא בכרן אל מחוץ למחנה וראה
הצבור ויחנה נרפא ננע הצרעה: 4 ויבחר
יהוה הכהן ולקח למטהו שתי צפרים חיות
ששחרות ועץ ארו ושוני תולעת ואזח: 5 וצוה
הכהן ושיחט את הצפור האחת אל כלי חרש
על מים חיים: 6 את הצפר ההיה יקח אתה
וצאת עין הארז ואת שני התולעת ואת האזח
ובא אותם אל הכפר ההיה בדם הצפר
ששחרת על המים החיים: 7 והיה על המטהר
מן הצרעת שבע פעמים וטהרו ושלח את
הצפר ההיה על פני השדה: 8 וכבש המטהר
את בגדיו וגלח את כל שערו ורחץ במים
וטהר ואחר יבוא אל המחנה וישב מחוץ
אלהו ואלו כל שמיים: 9 והיה ביום השביעי
ונגלח את כל שערו ואת ראשו ואת זקנו ואת
גבת עינו ואת כל שערו וגלח וכבש את בגדיו
ורחץ את בגדיו במים וטהר: 10 וביום
השמיני יקח שני כבשים תמימים וכבש אחת
שבת שנתה תמימה ושלשע עשרנים כסף מנחה
ללול בשמן ולג אחד שמן: 11 והעמיד
הכהן המטהר את האיש המטהר ואתם לפני
יהוה פתח אהל מועד: 12 ולקח הכהן את
כבש המטהר והקריב אותו לאש ואת כל
השמן והזין קרנופה לפני יהוה: 13
ושיחט את הכבש במקום אשר שיחט את
החטאת ואת העלה במקום הקדש כי כחטאת
האשם הוא לבקן קדש קדשים הוא: 14 ולקח
הכהן מדם האשם ונתן הכהן על תנוך אוזן
המטהר הימנית ועל בקן ידו הימנית ועל בקן
ידו השמאלית: 15 ולקח הכהן מלג המטהר
ויצק על בקן הבקן השמאלי: 16 ומכל הכהן
את אצבעו הימנית ומן השמן אשר על כפו
השמאלית והזה מן השמן אשר על
עצמיו לפני יהוה: 17 ומיחר השמן אשר על
כפו יתן הכהן על תנוך אוזן הימנית
ועל בקן ידו הימנית ועל בקן רגלו הימנית
ועל כף האשם: 18 והנחת בשמן אשר על
הכהן יתן על ראש המטהר וכפר עליו הכהן
לפני יהוה: 19 ועשה הכהן את החטאת וכפר
המטהר ממטמאו ואחר שיחט את
העלה: 20 והעלה הכהן את העלה את
המנחה והקריב ויכפר עליו הכהן וטהר: 21
ויאם דל הוא ואין ידו משנת ולקח כבש אחד
אשם לתנופה לכפר עליו ועשרון סלת אחד
ללול בשמן למנחה ולג שמן: 22 ושתי תרים
או שני בני יונה אשר תשיג ידו והיה אחד
מחטאת והאחר עלה: 23 והביא אדם ביום
השמיני למטהו אל הכהן אל פתח אהל מועד
לפני יהוה: 24 ולקח הכהן את כבש האשם
ויאם לג השמן והזין אתם הכהן תנופה לפני
יהוה: 25 ושחט את כבש האשם ולקח הכהן
מדם האשם ונתן על תנוך אוזן הימנית
ועל בקן ידו הימנית ועל בקן רגלו
הימנית: 26 ומן השמן יצק הכהן על כפו

הכהן השמאלית: 27 והזה הכהן באצבעו הימנית מן השמן אשר על כפו השמאלית שבע פעמים לפני יהוה: 28 ונתן הכהן מן השמן אשר על כפו על תנוך און המטהר הימנית ועל כהן ידו הימנית ועל כהן רגלו הימנית על מקום דם האשם: 29 והנותר מן השמן אשר על כף הכהן יתן על ראש המטהר לכפר עליו לפני יהוה: 30 ועשה את האחד מן התורים או מן בני היונה מאשר תשיג ידו: 31 את אשר תשיג ידו את האחד חטאת ואת האחד עלה על המנחה וכפר הכהן על המטהר לפני יהוה: 32 זאת תורת אשר בו נגע צרעת אשר לא תשיג ידו במטהרתו: 33 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: 34 כי תבאו אל ארץ כנען אשר אני נתן לכם לאחוזו ונתתי נגע צרעת בבית ארץ אחותכם: 35 ובא אשר לו הבית והגיד לכהן לאמר כנגע נראה לי בביתי: 36 וצוה הכהן ופנה את הבית במרם יבא הכהן לראות את הנגע ולא יטמא כל אשר בבית ואחר כן יבא הכהן לראות את הבית: 37 וראה את הנגע והנה הנגע בקירת הבית שקערורות ירקרקת או אדממת ומראיתו שפל מן הקיר: 38 ויצא הכהן מן הבית אל מחוץ הבית והנה הבית שבעת ימים: 39 ושב הכהן ביום השביעי וראה והנה פשה הנגע בקירת הבית: 40 וצוה הכהן וחלצו את האבנים אשר בהן הנגע והשליכו אותן אל מחוץ לעיר אל מקום טמא: 41 ואת הבית יקצע מבית סביב ושפכו את העפר אשר הקצו אל מחוץ לעיר אל מקום טמא: 42 ולקחו אבנים אחרות והביאו אל תחת האבנים ועפר אחר יקח וטח את הבית: 43 ואם ישוב הנגע ופרח בבית אחר חליץ את האבנים ואחריו הקצות את הבית ואחריו הטוח: 44 ובא הכהן וראה והנה פשה הנגע בבית צרעת ממארת הוא בבית טמא הוא: 45 ונתן את הבית ואת אבניו ואת עצייו ואת כל עפר הבית והוציא אל מחוץ לעיר אל מקום טמא: 46 והבא אל הבית כל ימי הסגור אותו יטמא עד הערב: 47 והשכב בבית יכבס את בגדיו והאכל בבית יכבס את בגדיו: 48 ואם בא יבא הכהן וראה והנה לא פשה הנגע בבית אחריו הטח את הבית וטח הכהן את הבית כי נרפא הנגע: 49 ולקח לחטאת את הבית שתי צפרים ועץ ארז ושני תולעת ואוב: 50 ושחט את הצפר האחת אל כלי חרש על מים חיים: 51 ולקח את עץ הארז ואת האזב ואת שני התולעת ואת הצפר החיה וטבל אתם בדם הצפר השחוטם ובמים החיים והוה את הבית שבע פעמים: 52 וחטאת את הבית בדם הצפור ובמים החיים ובצפר החיה ובעץ הארז ובאוב ובשני התולעת: 53 ושלח את הצפר החיה אל מחוץ לעיר אל פני השדה וכפר על הבית וטח: 54 זאת התורה לכל נגע הצרעת ולנקה: 55 ולצרעת הבגד ולבית: 56 ולשאת ולספחת ולבהרת: 57 לתורת ביום הטמא וביום הטהר זאת תורת הצרעת:

פרק 15

1 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: 2 דברו אל בני ישראל ואמרתם אליהם איש איש כי יהיה זכ משורו וזכו טמא הוא: 3 וזאת תהיה טמאתו בזובו רר בשורו או זובו או החתים בשורו מזובו טמאתו הוא: 4 כל המשכב אשר ישכב עליו הוב יטמא וכל הכלי אשר ישב עליו יטמא: 5 ואיש אשר יגע במשכבו יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב: 6 והישוב על הכלי אשר ישב עליו הוב יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב: 7 והנגע בבשר הוב יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב: 8 וכי

ירק הוב במטהר וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב: 9 וכל המרכב אשר ירכב עליו הוב יטמא: 10 וכל הנגע בכל אשר יהיה תחתיו יטמא עד הערב והנשוא אותם יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב: 11 וכל אשר יגע בו הוב וידיו לא שטף במים וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב: 12 וכלי חרש אשר יגע בו הוב ישבר וכל כלי עץ ישטף במים: 13 וכי יטהר הוב מזובו וספר לו שבעת ימים למטהרתו וכבס בגדיו ורחץ בשורו במים חיים וטהר: 14 וביום השמיני יקח לו שתי תרים או שני בני יונה ובא לפני יהוה אל פתח אהל מועד ונתנם אל הכהן: 15 ועשה אתם הכהן אחד חטאת והאחד עלה וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזובו: 16 ואיש כי תצא ממנו שכבת זרע ורחץ במים את כל בשרו וטמא עד הערב: 17 וכל בגד וכל עור אשר יהיה עליו שכבת זרע וכבס במים וטמא עד הערב: 18 ואשה אשר ישכב איש אתה שכבת זרע ורחצו במים וטמאו עד הערב: 19 ואשה כי תהיה ובה דם יהיה ובה בבשרה שבעת ימים תהיה בנדתה וכל הנגע בה יטמא עד הערב: 20 וכל אשר תשכב עליו בנדתה יטמא וכל אשר תשב עליו וכל הנגע במשכבה יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב: 21 וכל הנגע במשכבה וכל הנגע בכל כלי אשר תשב עליו יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב: 22 וכל הנגע בכל כלי אשר תשב עליו יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב: 23 ואם עליו המשכב הוא או על הכלי אשר ישבת עליו בנגעו בו יטמא עד הערב: 24 ואם שכב ישכב איש אתה ותתי נדתה עליו וטמא שבעת ימים וכל המשכב אשר ישכב עליו יטמא: 25 ואשה כי יזוב זוב דמה ימים רבים בלא עת נדתה או כי תזוב על נדתה כל ימי זוב טמאתה כימי נדתה תהיה טמאה הוא: 26 כל המשכב אשר תשכב עליו כל ימי זובה במשכב נדתה יהיה לה וכל הכלי אשר תשב עליו טמא יהיה כטמאת נדתה: 27 וכל הנגע בהם יטמא וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב: 28 ואם טהרה מזובה וספרה לה שבעת ימים ואחר טהרה: 29 וביום השמיני תקח לה שתי תרים או שני בני יונה והביאה אותם אל הכהן אל פתח אהל מועד: 30 ועשה הכהן את האחד חטאת ואת האחד עלה וכפר עליה הכהן לפני יהוה מזוב טמאתה: 31 והנותר את בני ישראל מטמאתם ולא ימתו בטמאתם בטמא את משכבי אשר בתוכם: 32 זאת תורת הוב ואשה תצא ממנו שכבת זרע וטמאה בה: 33 והדורה בנדתה והזוב את זובו לזכר ולנקבה ולאיש אשר ישכב עם טמאה:

פרק 16

1 וידבר יהוה אל משה אחריו מות שני בני אהרן בקרבנות לפני יהוה וימות: 2 ויאמר יהוה אל משה דבר אל אהרן אחיך ואל יבא בכל עת אל הקדש מבית לפרכת אל פני הכפרת אשר על הארץ ולא ימות כי בענן אראה על הכפרת: 3 בזאת יבא אהרן אל הקדש בפר בן בקר לחטאת ואיל עללה: 4 תגתן בד קדש ילבש ומכנסי בד יהיו על בשרו ובאבנט בד יחגר ובמגופת בד יצוק בגדיו קדש הם ורחץ במים את בשרו ולבשם: 5 ומאת עדת בני ישראל יקח שני שעירי עזים לחטאת ואיל אחד עללה: 6 והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו: 7 ולקח את שני השעירים והעמיד אתם לפני יהוה פתח אהל מועד: 8 ונתן אהרן על שני השעירים גורלות גורל אחד ליהוה וגורל אחד לעזאזל: 9 והקריב אהרן את השעיר אשר עלה עליו הגורל ליהוה ושערו חטאת: 10 והשעיר אשר עלה עליו

הגורל לעזאזל יעמד חי לפני יהוה לכפר עליו לשלח אותו לעזאזל המדברה: 11 והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו ושחט את פר החטאת אשר לו: 12 ולקח מלא המחתה גחלי אש מעל המזבח מלפני יהוה ומלא חפניו קטרת סמים קדק והביא מבית לפרכת: 13 ונתן את הקטרת על האש לפני יהוה וכסה ענן הקטרת את הכפרת אשר על העדות ולא ימות: 14 ולקח מרס הפר והוה באצבעו על פני הכפרת קדמה ולפני הכפרת יזה שבע פעמים מן הדרם באצבעו: 15 ושחט את שעיר החטאת אשר לעם והביא את דמו אל פתח אהל מועד ועשה את דמו כאשר עשה לדם הפר והוה אותו על הכפרת ולפני הכפרת: 16 וכפר על הקדש מטמאת בני ישראל ומפשעיהם לכל חטאתם וכן יעשה לאהל מועד השכן אתם בתוך טמאתם: 17 וכל אדם לא יהיה באהל מועד בבאוי לכפר בקדש עד צאתו וכפר בעדו ובעד ביתו ובעד כל קהל ישראל: 18 ויצא אל המזבח אשר לפני יהוה וכפר עליו ולקח מרס הפר ומרס השעיר ונתן על קרנות המזבח סביב: 19 והוה עליו מן הדרם באצבעו שבע פעמים וטהרו וקדשו מטמאת בני ישראל: 20 וכלה מכפר את הקדש ואת אהל מועד ואת המזבח והקריב את השעיר החי: 21 וסמך אהרן את שתי ידיו על ראש השעיר החי והתורה עליו את כל עונת בני ישראל ואת כל פשעיהם לכל חטאתם ונתן אתם על ראש השעיר ושלח ביד איש עתי המדברה: 22 ונשחט השעיר עליו את כל עונתם אל ארץ גזרה ושלח את השעיר במדבר: 23 ובא אהרן אל אהל מועד ופשט את בגדיו הבר אשר לבש בבאו אל הקדש והניחם שם: 24 ורחץ את בשרו במים במקום קדוש ולבש את בגדיו ויצא ועשה את עלתו את עלת העם וכפר בעדו ובעד העם: 25 ואת חלב החטאת יקטיר המזבחה: 26 והמשלה את השעיר לעזאזל יכבס בגדיו ורחץ את בשרו במים ואחריו כן יבוא אל המזבח: 27 ואת פר החטאת ואת שעיר החטאת אשר הובא את דמם לכפר בקדש ויצא אל מחוץ למחנה ושרפו באש את ערתם ואת בשרם ואת פרסם: 28 והשרף אתם יכבס בגדיו ורחץ את בשרו במים ואחריו כן יבוא אל המזבח: 29 והיתה לכם לחקת עולם בחדש השביעי בעשור לחדש תענו את נפשותיכם בכל מלאכה לא תעשו האזרח והגר הגר בתוכם: 30 כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני יהוה תטהרו: 31 שבת שבתון היא לכם וענייתם את נפשותיכם חקת עולם: 32 וכפר הכהן אשר יטמא אותו ואשר יטמא את ידו לכהן תחת אביו ולבש את בגדיו הבר בגדי הקדש: 33 וכפר את מקדש הקדש ואת אהל מועד ואת המזבח יכפר ועל הכהנים ועל כל עם הקהל יכפר: 34 והיתה זאת לכם לחקת עולם לכפר על בני ישראל מכל חטאתם אחת בשנה ויעש כאשר צוה יהוה את משה:

פרק 17

1 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 דבר אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל ואמרת אליהם זה הדבר אשר צוה יהוה לאמר: 3 איש איש מבית ישראל אשר ישחט שור או כשב או עז במזבחה או אשר ישחט מחוץ למזבחה: 4 לא פתח אהל מועד לא הביאו להקריב קרבן ליהוה לפני משכן יהוה דם יחשב לאיש ההוא דם שפך ונכרת האיש ההוא מקרב עמו: 5 למען אשר יביאו בני ישראל את זבחייהם אשר הם זבחים על פני השדה והביאים ליהוה אל פתח אהל מועד אל הכהן וזבחו ובחי שלמים

ליהוה אותם: 6 וזרק הכהן את הדם על מזבח יהוה פתח אהל מועד והקטיר החלב לריח ניחח ליהוה: 7 ולא יזבחו עוד את זבחייהם לשעירים אשר הם זנים אחריהם חקת עולם תהיה זאת להם לדרתם: 8 ואלהם תאמר איש איש מבית ישראל וכן הגר אשר יגור בתוכם אשר יושבו עמם עלה או זבח: 9 ואל פתח אהל מועד לא יביאו לעשות אותו ליהוה ונכרת האיש ההוא מעמו: 10 ואיש איש מבית ישראל ומן הגר הנגר בתוכם אשר יאכל כל דם ונתתי פני בנפש האכלת את הדם ונתתי פני בנפש מקרב עמה: 11 כי נפש הכשר בדם הוא ואני נתתי לכם על המזבח לכפר על נפשתיכם כי הדם הוא בנפש יכפר: 12 על כן אמרתי לבני ישראל כל נפש מכס לא תאכל דם והגר הנגר בתוכם לא יאכל דם: 13 ואיש איש מבית ישראל ומן הגר הנגר בתוכם אשר יצוד ציד חיה או עוף אשר יאכל ושפך את דמו ובססו בעפר: 14 כי נפש כל בשר דמו בנפשו הוא ואמר לבני ישראל דם כל בשר לא תאכלו כי נפש כל בשר דמו הוא כל אכליו יכרת: 15 וכל נפש אשר תאכל נבלה ושרפה באזרח ובגר וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב וטהר: 16 ואם לא יכבס ובשרו לא ירחץ ונשא עונו:

פרק 18

1 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם בני ישראל: 3 כמששה ארץ מצרים אשר ישבתם בה לא תעשו כמעשה ארץ כנען אשר אני מבית אבותכם שמה לא תעשו ובחקתיכם לא תלכו: 4 את משפטי תעשו ואת חקתי ושמרתם ללכת בהם אני יהוה אלהיכם: 5 ושמרתם את חקתי ואת משפטי אשר יעשה אתם האדם וחי בהם אני יהוה: 6 איש איש אל כל שאר בשרו לא תקרבו לגלות ערוה אני יהוה: 7 ערות אביך וערות אמה לא תגלה אמן אהרן לא תגלה ערותה: 8 ערות אשת אביך לא תגלה ערות אביך הוא: 9 ערות אחותך בת אביך או בת אמה מולדת בית או מולדת חוץ לא תגלה ערותו: 10 ערות בת בנגד או בת בתך לא תגלה ערותו כי ערותך הנה: 11 ערות בת אשת אביך מולדת אביך אחותך הוא לא תגלה ערותה: 12 ערות אחות אביך לא תגלה שאר אביך הוא: 13 ערות אחות אמה לא תגלה כי שאר אמה הוא: 14 ערות אחי אביך לא תגלה ערות אחיך הוא: 15 ערות כלתך לא תגלה אשת בנגד הוא לא תגלה ערותה: 16 ערות אשת אחיך לא תגלה ערות אחיך הוא: 17 ערות אשה ובתה לא תגלה את בת בנה ואת בת בתה לא תקח לגלות ערותה שארה הנה זמה הוא: 18 ואשה אל אחותה לא תקח לצרר לגלות ערותה עליה בחייה: 19 ואל אשה בנדת טמאתה לא תקרב לגלות ערותה: 20 ואל אשת עמיתך לא תתן שכבתך לזרע לטמאה בה: 21 ומזרעך לא תתן להעביר למלך ולא תחלל את שם אלהיך אני יהוה: 22 ואת זכר לא תשכב משכבי אשה תועבה הוא: 23 ובכל בהמה לא תתן שכבתך לטמאה בה ואשה לא תעמר לפני בהמה לרבעת תבל הוא: 24 אל תטמאו בכלי אלה כי בכל אלה נטמאו הגוים אשר אני משלח מפניהם: 25 ותטמאו הארץ ואפקד עונה עליה ותקא הארץ את ישיביה: 26 ושמרתם אתם את חקתי ואת משפטי ולא תעשו מכל התועבות האלה האלה האזרח והגר הנגר בתוכם: 27 כי את כל התועבות האלה אשר אנשי הארץ אשר לפניכם ותטמאו הארץ: 28 ולא תקיאו הארץ אתכם בטמאתם אתה כאשר קאה את הגוי אשר לפניכם: 29 כי כל אשר

יעשה מכל התועבות האלה ונכרתו הנפשות העשה מקרב עמם: 30 ושמרתם את משמרתי לבלתי עשות מחקות התועבות אשר נעשו לפניכם ולא תממאו בהם אני יהוה אלהיכם:

פרק 19

1 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 דבר אל כל עדת בני ישראל ואמרת אלהם קדשים תהיו כי קדוש אני יהוה אלהיכם: 3 איש אמו ואביו תיראו ואת שבתתי תשמרו אני יהוה אלהיכם: 4 אל תפנו אל האילילים ואלה מסכה לא תעשו לכם אני יהוה אלהיכם: 5 וכי תזכורו זבח שלמים ליהוה לרצונכם תזבחוהו: 6 ביום זבוחכם יאכל וממחרת ותנוותר עד יום השלישי באש ישרף: 7 ואם האכל יאכל ביום השלישי פגול הוא לא ירצה: 8 ואכליו עונו ישא כי את קדש יהוה חלל ונכרתה הנפש ההוא מעמיה: 9 ובקצרכם את קציר ארצכם לא תכלה פאת שדה לקצר ולקט קצירך לא תלקט: 10 וכרמך לא תעולל ופרט כרמך לא תלקט לעני ולגר תעזוב אתם אני יהוה אלהיכם: 11 לא תגנבו ולא תכחשו ולא תשקרו איש בעמיתו: 12 ולא תשבעו בשמי לשקר וחללת שם אלהיך אני יהוה: 13 לא תעשק את רעך ולא תגול לא תליץ פעלה שכיר אתך עד בקר: 14 לא תקלל חרש ולפני עור לא תתן מכשל ויראת מאלהיך אני יהוה: 15 לא תעשו עול במשפט לא תשא פני דל ולא תהדר פני גדול בצדק תשפט עמיתך: 16 לא תלך רכיל בעמיתך לא תעמד על דם רעך אני יהוה: 17 אל תשנא את אחיך בלבבך הוכח תוכיח את עמיתך ולא תשא עליו חטא: 18 לא תקס ולא תטר את בני עמך ואהבת לרעך כמוך אני יהוה: 19 את חקתי תשמרו בהמתך לא תרביע בלאים שדך לא תזרע בלאים ובגד בלאים שעמט לא יעלה עליך: 20 ואיש כי ישכב את אשה שכבת זרע והוא שפחה נחרפת לאיש והפדה לא נפדתה אז תפשה לא נתן לה בקרת תהיה לא יומתו כי לא חפשה: 21 והביא את אטמו ליהוה אל פתח אהל מועד איל אסם: 22 וכפר עליו הכהן באיל האשם לפני יהוה על חטאו אשר חטא ונסלח לו מחטאתו אשר חטא: 23 וכי תבאו אל הארץ ונטעתם כל עץ מאכל וערלתם וערלתו את פריו שלש שנים יהיה לכם ערלים לא יאכל: 24 ובשנה הרביעית יהיה כל פריו קדש הלולים ליהוה: 25 ובשנה החמישה תאכלו את פריו להוסיף לכם תבואתו אני יהוה אלהיכם: 26 לא תאכלו על הדם לא תחשו ולא תעזבו: 27 לא תקפו פאת ראשכם ולא תשחית את פאת זקנד: 28 ושרט לנפש לא תתנו בבשרכם ובתבת קעקע לא תתנו בכס אני יהוה: 29 אל תחלל את בתך להזנותה ולא תזנה הארץ ומלאה הארץ זמה: 30 ושבתי תשמרו ומקדשי תיראו אני יהוה: 31 אל תפנו אל האבת ואלי הידענים אל תבקשו לטמאה בהם אני יהוה אלהיכם: 32 מפני שיבה תקום והדרת פני זקן ויראת מאלהיך אני יהוה: 33 וכי יגור אתגר נגר בארצכם לא תונו אתו: 34 באזרח מבם יהיה לכם הגר הגר אתכם ואהבת לו כמוך כי גרים הייתם בארץ מצרים אני יהוה אלהיכם: 35 לא תעשו עול במשפט במדה במשקל ובמשורה: 36 מאזני צדק אבני צדק איתת צדק וחין צדק יהיה לכם אני יהוה אלהים אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים: 37 ושמרתם את כל חקתי ואת כל משפטי ועשיתם אתם אני יהוה:

פרק 20

1 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 ואל בני ישראל תאמר איש איש מבני ישראל ומן הגר הגר בישראל אשר יתן מזרעו למלך מות יומת עם הארץ ירגמחו באבן: 3 ואני אתן את פני באיש ההוא והכרתי אותו מקרב עמו כי מזרעו נתן למלך למען טמא את מקדשי ולחלל את שם קדשי: 4 ואם העלם יעלימו עם הארץ את עיניהם מן האיש ההוא בתו מזרעו למלך לבלתי חמת אותו: 5 ושמתי אני את פני באיש ההוא ובמשפחתו והכרתי אותו ואת כל הזנים אחריו לזנות אחריו המלך מקרב עמם: 6 והנפש אשר תפנה אל האבת ואל הידענים לזנות אחריהם ונתתי את פני כנפש ההוא והכרתי אותו מקרב עמו: 7 והתקדשתם והייתם קדשים כי אני יהוה אלהיכם: 8 ושמרתם את חקתי ועשיתם אתם אני יהוה מקדשכם: 9 כי איש איש אשר יקל את אביו ואת אמו מות יומת אביו ואמו קלל דמיו בו: 10 ואיש אשר ינאף את אשת איש דמיו ינאף את אשת רעהו מות יומת הנאף והנאפת: 11 ואיש אשר ישכב את אשת אביו ערות אביו גלה מות יומתו שניהם דמיהם בס: 12 ואיש אשר ישכב את בלתי מות יומתו שניהם תבל עשו דמיהם בס: 13 ואיש אשר ישכב את זכר משכביו אשה תועבה עשו שניהם מות יומתו דמיהם בס: 14 ואיש אשר יקח את אשה ואת אמה זמה הוא באש ישרפו אותו ואתהן ולא תהיה זמה בתוכם: 15 ואיש אשר יתן שכבתו בבחמה מות יומת ואת הבחמה תהרגו: 16 ואשה אשר תקרב אל כל בחמה לרבעה אותה והרגת אתה האשה ואת הבחמה מות יומתו דמיהם בס: 17 ואיש אשר יקח את אחתו בת אביו או בת אמו וראה את ערותה והיא תראה את ערותו חסד הוא ונכרתו לעיני בני עמם ערות אחתו גלה עונו ישא: 18 ואיש אשר ישכב את אשה דוה וגלה מקור דמיה ונכרתו שניהם מקרב עמם: 19 וערות אחות אמן ואחות אביך לא תגלה כי את שארו הערה עונם ישאו: 20 ואיש אשר ישכב את דדתו ערות דדו גלה חטאם ישאו ערירים ימותו: 21 ואיש אשר יקח את אחתו נדה הוא ערות אחיו גלה ערירים יהיו: 22 ושמרתם את כל חקתי ואת כל משפטי ועשיתם אתם ולא תקאו אתכם הארץ אשר אני מביא אתכם שמה לשבת בה: 23 ולא תלכו בחקת הגוי אשר אני משלח מפניכם כי את כל אלה עשו ואמץ בס: 24 ואמר לכם להם תירשו את אדמתם ואני אתננה לכם לרשת אתה ארץ זבת חלב ודבש ויהי יהוה אלהיכם אשר הבדלתי אתכם מן העמים: 25 והבדלתם בין הבחמה הטהרה לטמאה ובין העוף הטמא לטהר ולא תשקצו את נפשתיכם בבחמה ובעוף ובכל אשר תרמש האדמה אשר הבדלתי לכם לטמא: 26 והייתם מן העמים כי קדוש אני יהוה ואבדל אתכם מן העמים להיות לי: 27 ואיש או אשה כי יהיה בהם אוב או ידעני מות יומתו באבן ירגמו אתם דמיהם בס:

פרק 21

1 ויאמר יהוה אל משה אמר אל הכהנים בני אהרן ואמרת אלהם לנפש לא יטמא בעמיו: 2 כי אם לשארו הקרב אליו לאמו ולאביו ולבנו ולבתו ולאחיו: 3 ולאחתו הבתולה הקרובה אליו אשר לא היתה לאיש לה יטמא: 4 לא יטמא בעל בעמיו להחלו: 5 לא יקרהה קרחה בראשם ופאת זקנם לא יגלחו ובבשרם לא ישרטו שרשתי: 6 קדשים יהיו לאלהיהם ולא יחללו

שם אלהיהם כי את אשי יהוה לחם אלהיהם הם מקריבם והיו קדש: 7 אשה זנה וחללה לא יקחו ואשה גרושה מאישה לא יקחו כי קדש הוא לאלהיו: 8 וקדשתו כי את לחם אלהיך הוא מקריב קדש יהיה לך כי קדוש אני יהוה מקדשכם: 9 ובת איש כהן כי תחל לזנות את אביו היא מחללת באש תשרף: 10 והכהן הגדול מאחיו אשר יוצק על ראשו שמן הנשחה ומלא את ידו ללבש את הבגדים את ראשו לא יפרע ובגדיו לא יפרס: 11 ועל כל נפשת מת לא יבא לאביו ולאמו לא יטמא: 12 ומן המקדש לא יצא ולא יחלל את מקדש אלהיו כי נזר שמן משחת אלהיו עליו אני יהוה: 13 והוא אשה בבתוליה יקח: 14 אלמנה וגרושה וחללה זנה את אלה לא יקח כי אם בתולה מעמיו יקח אשה: 15 ולא יחלל זרעו בעמיו כי אני יהוה מקדשו: 16 וידבר יהוה אל משה לאמר: 17 דבר אל אהרן לאמר איש מזרעך לדרתם אשר יהיה בו מום לא יקרב להקריב לחם אלהיו: 18 כי כל איש אשר בו מום לא יקרב איש עור או פסח או חרס או שרוע: 19 או איש אשר יהיה בו שבר רגל או שבר יד: 20 או גבן או דק או חבלל בעינו או גרב או ילפת או מרוח אשך: 21 כל איש אשר בו מום מזרע אהרן הכהן לא יגש להקריב את אשי יהוה מום בו את לחם אלהיו לא יגש להקריב: 22 לחם אלהיו מקדשי הקדשים ומן הקדשים יאכל: 23 אך אל הפרכת לא יבא ואל המזבח לא יגש כי מום בו ולא יחלל את מקדשי כי אני יהוה מקדשם: 24 וידבר משה אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל:

פרק 22

1 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 דבר אל אהרן ואל בניו וינירו מקדשי בני ישראל ולא יחללו את שם קדשי אשר הם מקדשים לי אני יהוה: 3 אמר אלהם לדרתים כל איש אשר יקרב מכל זרעכם אל הקדשים אשר יקדישו בני ישראל ליהוה וטמאתו עליו ונכרתה הנפש ההוא מלפני אני יהוה: 4 איש איש מזרע אהרן והוא צרוע או זכ בקדשים לא יאכל עד אשר יטהר והנגע בכל טמא נפש איש אשר יגע בצוא ממנו שכבת זרע: 5 או איש אשר יגע בכל שרץ אשר יטמא לו או באדם אשר יטמא לו לכל טמאתו: 6 נפש אשר תגע בו וטמאה עד הערב ולא יאכל מן הקדשים כי אם רחץ בשרו במים: 7 ובא השמש וטהר ואחר יאכל מן הקדשים כי לחמו הוא: 8 נבלה וטרפה לא יאכל לטמאה כב אני יהוה: 9 ושמרתו את משמרתי ולא ישאו עליו חטא ומתו בו כי יחללו אני יהוה מקדשם: 10 וכל זר לא יאכל קדש תושב כהן ושכיר לא יאכל קדש: 11 וכהן כי יקנה נפש קנין כספו הוא יאכל בו ויליד ביתו הם יאכלו בלחמו: 12 ובת כהן כי תהיה לאיש זר הוא תהיה מקדשתו לא תאכל: 13 ובת כהן כי תהיה אלמנה וגרושה וזרע אין לה ושבה אל בית אביה כנעוריה מלחם אביה האכל וכל זר לא יאכל בו: 14 ואיש כי יאכל קדש בשגגה ויסף חמשתו עליו ונתן לכהן את הקדש: 15 ולא יחללו את קדשי בני ישראל את אשר ירימו ליהוה: 16 והשיאו אותם עון אשמה באכלם את קדשיהם כי אני יהוה מקדשם: 17 וידבר יהוה אל משה לאמר: 18 דבר אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל ואמרת אלהם איש איש מבית ישראל ומן הגר בישראל אשר יקריב קרבנו לכל נדרים ולכל נדבותם אשר יקריבו ליהוה לעלה: 19 לרצונכם תמים זכר בבקר בכשבים ובעזים: 20 כל אשר בו מום לא תקריבו כי לא לרצון יהיה לכם: 21 ואיש כי

יקריב זבח שלמים ליהוה לפלא נדר או לנדבה בבקר או בצאן תמים יהיה לרצון כל מום לא יהיה בו: 22 עורת או שבור או חרוץ או יבלת או גרב או ילפת לא תקריבו אלה ליהוה ואשה לא תתנו מהם על המזבח ליהוה: 23 ושור ושה שרוע וקלוט נדבה תעשה אותו ולנדר לא ירצה: 24 ומעוך וכתות ונתוק וזרות לא תקריבו ליהוה ובארצכם לא תעשו: 25 ומיד בן נכר לא תקריבו את לחם אלהיכם מכל אלה כי משחתם בהם מום בס לא ירצו לכם: 26 וידבר יהוה אל משה לאמר: 27 שור או כשב או עז כי יולד והיה שבעת ימים תחת אמו ומיום השמיני והלאה ירצה לקרבן אשה ליהוה: 28 ושור או שה או חיה וזבה תשחטו ביום אחד: 29 וכי תזכור זבח תודה ליהוה לרצונכם תזבחו: 30 ביום ההוא יאכל לא תותירו ממנו עד בקר אני יהוה: 31 ושמרתם מצותי ועשיתם אתם אני יהוה: 32 ולא תחללו את שם קדשי ונקדשתי בתוך בני ישראל אני יהוה מקדשכם: 33 המוציא אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יהוה:

פרק 23

1 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם מועדי יהוה אשר תקראו אתם מקראי קדש אלה הם מועדי: 3 ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון מקרא קדש כל מלאכה בכל תעשו שבת הוא ליהוה בכל מושבתים: 4 אלה מועדי יהוה מקראי קדש אשר תקראו אתם כמועדים: 5 בחדש הראשון בארבעה עשר לחדש בין הערבים פסח ליהוה: 6 ובחמשה עשר יום לחדש הזה חג המצות ליהוה שבעת ימים מצות תאכלו: 7 ביום הראשון מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו: 8 והקרבתם אשה ליהוה שבעת ימים ביום השביעי מקרא קדש כל מלאכת עבדה לא תעשו: 9 וידבר יהוה אל משה לאמר: 10 דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם כי תבאו אל הארץ אשר אני נותן לכם וקצרתם את קצירה והבאתם את עמר ראשית קצירכם אל הכהן: 11 והניף את העמר לפני יהוה לרצונכם ממחרת השבת יניפו הכהן: 12 ועשיתם ביום הניפכם את העמר כשב תמים בן שנתו לעלה ליהוה: 13 ומנחתו שני עשרתים סלת בגולה בשמן אשה ליהוה ריח ניחח ונסכה יין רביעתה הדין: 14 ולחם וקלי ויכמל לא תאכלו עד עצם היום הזה עד הביאכם את קרבן אלהיכם חקת עולם לדרתים בכל משבתיכם: 15 וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את עמר התנופה שבע שבתות תמימת תהייתה: 16 עד מחרת השבת השביעית תספרו חמשים יום והקרבתם מנחת חודשה ליהוה: 17 ממושבתיכם תביאו לחם תנופה שנים שני עשרתים סלת תהייתה חמץ האפיה בכורים ליהוה: 18 והקרבתם על הלחם שבעת כבשים תמימים בני שנה ופר בן בקר אחד ואילם שנים יהיו עלה ליהוה ומנחתם ונסכיהם אשה ריח ניחח ליהוה: 19 ועשיתם שיעיר עזים אחד לחמאת ושני כבשים בני שנה ליובח שלמים: 20 והניף הכהן אתם על לחם בכורים תנופה לפני יהוה על שני כבשים קדש יהיו ליהוה לכהן: 21 וקראתם בעצם היום הזה מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו חקת עולם בכל מושבתיכם לדרתים: 22 ובקצרכם את קציר ארצכם לא תכלה פאת שדך בקצרך ולקט קצירך לא תלקט לעני ולגר תעזוב אתם אני יהוה אלהיכם: 23 וידבר יהוה אל משה

ואם את משפטי תנעל נפשכם בלבתי עשות את כל מצותי להפריכם את בריתי: 16 אף אני אעשה זאת לכם והפקדתי עליכם בהלה את השחפת ואת הקרחת מכלות עינים ומדיבת נפש וזרעתם לריק וזרעכם ואכלהו איביכם: 17 ונתתי פני בכס ונפתח לפני איביכם וידו בכס שנאיכם וננסתם ארץ ורף אתכם: 18 ואם עד אלה לא תשמעו לי ויספתי ליסרה אתכם שבע על חטאתיכם: 19 ושברתי את גאון עונכם ונתתי את שמיכם כברזל ואת ארצכם כנחשה: 20 והם לריק כחכם ולא תתן ארצכם את יבולה ועץ הארץ לא יתן פרי: 21 ואם תלכו עמי קרלי ולא תאבו לשמע לי ויספתי עליכם מכה שבע כחטאתיכם: 22 והשלחתי בכס את חית השרה ושכלה אתכם והכרית את בהמתכם והמעטה אתכם ונשמו דרכיכם: 23 ואם באלה לא תוסרו לי והלכתם עמי קרי: 24 והלכתי אף אני עמכם בקרי והכיתי אתכם גם אני שבע על חטאתיכם: 25 והבאתי עליכם חרב נקמת נקם ברית ונאספתם אל עריכם ושלחתי דבר בתוכם ונתתם ביד אויב: 26 בשבירי לכם מטה לחם ואפרי עשר נשים לחמכם בתגור אחד והשיכו לחמכם במשקל ואכלתם ולא תשבעו: 27 ואם בואת לא תשמעו לי והלכתם עמי בקרי: 28 והלכתי עמכם בחמת קרי ויסרתי אתכם אף אני שבע על חטאתיכם: 29 ואכלתם בשר בניכם ובשר בנתיכם תאכלו: 30 והשמדתי את בנתיכם על והכרתי את חמניכם ונתתי את פגריכם על פגרי גלוליתכם ונעלה נפשי אתכם: 31 ונתתי את עריכם חרבה והשמדתי את מקדשיכם ולא אריח ברית ניהחכם: 32 והשמתי אני את הארץ ושנמו עליה איביכם הישבים בה: 33 ואתכם אזרה בגוים והריקתי אחרים חרב ודחתה ארצכם שמתה ועריכם יהיו חרבה: 34 את תרצה הארץ את שבתיה לא ימי השמה ואתם בארץ איביכם או תשבת הארץ והרצת את שבתיה: 35 כל ימי השמה תשבת את אשר לא שבתה בשבתותכם בשבתכם עליה: 36 והנשארים בכס והבאתי מרץ כלבכם בארצת איביכם ודרף אתם קול עליה נרף ונסו מנסת חרב ונפלו וקול רדף: 37 וכשלו איש באחיו כמפני חרב ודרף אין ולא תהיה לכם תקומה לפני איביכם: 38 ואבדתם בגוים ואכלה אתכם ארץ איביכם: 39 והנשארים בכס ימקו בעונם בארצת איביכם ואף בעונת אבתם אתם ימקו: 40 והתורו את עונם ואת עון אבתם במעלם אשר מעלו בי ואף אשר חלבו עמי בקרי: 41 אף אני אלך עמם בקרי והבאתי אותם בארץ איביכם או אז יכנע לבכם הערל ואז ירצו את עונם: 42 וזכרתי את בריתי יעקב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אוזר והארץ אוזר: 43 והארץ תעזב מהם ותרחץ את שבתיה בהשמה מהם והם ירצו את עונם יען ובינן במשפטי מאסו ואת חקתי נעלה נפשם: 44 ואף גם זאת בהיותם בארץ איביכם לא מאסתם ולא נעליתם לכלתם להפר בריתי אתם כי ברית יהיה אליהם: 45 וזכרתי להם ברית ראשונים אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים לעיני הגוים להיות להם לאלהים אני יהוה: 46 אלה החקים והמשפטים והתורות אשר נתן יהוה בינו ובין בני ישראל בהר סיני ביד משה:

פרק 27

1 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם איש כי יפלא נדר בערבך נפשת ליהוה: 3 והיה ערבך הזכר מן עשרים שנה ועד בן ששים שנה והיה

אשר אין להם חמה סביב על שדה הארץ יחשב גאלה תהיה לו וביבל יצא: 32 וערי הלויים בתי ערי אחוזתם גאלת עולם תהיה ללויים: 33 ואשר יגאל מן הלויים ויצא ממכר בית ועיר אחוזתו ביבל כי בתי ערי הלויים הוא אחוזתם בתוך בני ישראל: 34 ושרה מורש עיריהם לא ימכר כי אחוזת עולם הוא להם: 35 וכי ימוך אחיך ומטה ידו עמך והחזקת בו גר ותושב וחי עמך: 36 אל תקח מאתו נשך ותרבות ויראת מאלהיך וחי אחיך עמך: 37 את כספך לא תתן לו בנשך ובמרבית לא תתן אבלך: 38 אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים לתת לכם את ארץ כנען להיות לכם לאלהים: 39 וכי ימוך אחיך עמך ונמכר לך לא תעבד בו עבדה עבד: 40 כשכיר כתושב יהיה עמך עד שנת חיבול יעבד עמך: 41 ויצא מעמך הוא ובניו עמו ושב אל משפחתו ואל אחוזת אבותיו ישוב: 42 כי עבדי הם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לא ימכרו ממכרת עבד: 43 לא תרדה בו בפרך ויראת מאלהיך: 44 ועבדך ואשתך אשר יהיו לך מאת הגוים אשר סביבתיכם מהם תקנו עבד ואמה: 45 וגם מכני התושבים הגרים עמכם מהם תקנו ומשפחתם אשר עמכם אשר הולידו בארצכם והיו לכם לאחוזת: 46 והתנהלתם אתם לבניכם אחריכם לרשת אחוזת לעלם בהם תעבדו ובאחיכם בני ישראל איש באחיו לא תרדה בו בפרך: 47 וכי תשיג יד גר ותושב עמך ומך אחיך עמו ונמכר לגר תושב עמך או לעקר משפחת גר: 48 אחיך נמכר גאלה תהיה לו אחד מאחיו יגאלנו: 49 או דדו או בן דדו יגאלנו או משאר בשרו משפחתו יגאלנו או השיגה ידו ונגאל: 50 וחשב עם קנהו משנת המכרו לו עד שנת חיבול והיה כסף ממכרו במספר שנים כימי שכיר יהיה עמו: 51 אם עוד רבות בשנים לפיהן ישיב גאלתו כמספ מקנתו: 52 ואם מעט נשאר בשנים עד שנת חיבול וחשב לו כפי שניו ישיב את גאלתו: 53 כשכיר שנה בשנה יהיה עמו לא ידרנו בפרך לעניך: 54 ואם לא יגאל באלה ויצא בשנת חיבול הוא ובניו עמו: 55 כי לי הוא ישראל עבדים עבדי הם אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם:

פרק 26

1 לא תעשו לכם אילים ופסל ומצבה לא תקימו לכם ואבן משכית לא תתנו בארצכם להשתחוות עליה כי אני יהוה אלהיכם: 2 את שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו אני יהוה: 3 אם בחקתי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם אתם: 4 ונתתי נשמיכם בעתם ונתנה הארץ יבולה ועץ השרה יתן פרי: 5 והשיג לכם דיש את בציר ובציר ישיג את זרע ואכלתם לחמכם לשבע וישבתם לבסח בארצכם: 6 ונתתי שלום בארץ ושכבתם ואין מחריד והשבתי חיה רעה מן הארץ וחרב לא תעבר בארצכם: 7 ורדפתם את איביכם ונפלו לפניכם לחרב: 8 ורדפו מכם חמשה מאה ומאה מכם רכבה ירדפו ונפלו איביכם לפניכם לחרב: 9 ופניתי אליכם והפריתי אתכם והרבותי אתכם והקימתי את בריתי אתכם: 10 ואכלתם ישן נושן וישן מפני חדש תוציאו: 11 ונתתי משכני בתוכם ולא תנעל נפשי אתכם: 12 ואתהלכתי בתוכםם והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו לי לעם: 13 אני יהוה אלהים אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים מהית להם עבדים ואשבר מסת עליכם ואולך אתכם קוממיות: 14 ואם לא תשמעו לי ולא תעשו את כל המצות אלה: 15 ואם בחקתי תמאסו

מות יומת רגום ירגמו בו כל העדה כגר כאזרח בנקבו שם יומת: 17 ואיש כי יכה כל נפש אדם מות יומת: 18 ומכה נפש בהמה ישלמה נפש תחת נפש: 19 ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו: 20 שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר יתן מום באדם כן יתן בו: 21 ומכה בהמה ישלמה ומכה אדם יומת: 22 משפט אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם: 23 וידבר משה אל בני ישראל ויוציאו את המקל אל מחוץ למחנה וירגמו אותו אבן ובני ישראל עשו כאשר צוה יהוה את משה:

פרק 25

1 וידבר יהוה אל משה בהר סיני לאמר: 2 דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם כי תבאו אל הארץ אשר אני נתן לכם ושבתה הארץ שבת ליהוה: 3 שש שנים תזרע שדך ושש שנים תזמר כרמך ואספת את תבואתה: 4 ובשנה השביעית שבת שבתון יהיה לארץ שבת ליהוה שדך לא תזרע וכרמך לא תזמר: 5 את ספיח קצירך לא תקצר ותא ענבי נזירך לא תבצר שנת שבתון יהיה לארץ: 6 והיתה שבת הארץ לכם לאכלה לך ולעבדך ולאמך ולשכירך ולתושבך הגרים עמך: 7 ולביתך ולחיה אשר בארץ תהיה כל תבואתה לאכל: 8 וספרת לך שבע שבתות שנים שבע שנים שבע פעמים והיו לך ימי שבע שבתות שנים תשע וארבעים שנה: 9 והעברת שופר תרועה בחדש השביעי בששור לחדש ביום הכפרים תעבירו שופר בכל ארצכם: 10 וקדשתם את שנת התשעים שנה וקראתם דרור בארץ לכל ישיבי יובל הוא תהיה לכם ושבתם איש אל אחוזתו ואיש אל משפחתו תשוב: 11 יובל הוא שנת החמישים שנה תהיה לכם לא תזרע ולא תקצרו את ספיחה ולא תבצרו את נזורה: 12 כי יובל הוא קדש תהיה לכם מן השרה תאכלו את תבואתה: 13 בשנת חיובל הזאת תשוב איש אל אחוזתו: 14 וכי תמכרו ממכר לעמיתך או קנה מיד עמיתך אל תונו איש את אחיו: 15 במספר שנים אחר חיובל לקנה מאת עמיתך במספר שני תבואת ימכר לך: 16 לפי רב השנים תרבה מקנתו ולפי מעט השנים תמעיט מקנתו כי מספר תבואת הוא מחר לך: 17 ולא תונו איש את עמיתו ויראת מאלהיך כי אני יהוה אלהיכם: 18 ועשיתם את חקתי ואת משפטי תשמרו ועשיתם אתם וישבתם על הארץ לבסח: 19 ונתנה הארץ פריה ואכלתם לשבע וישבתם לבסח עליה: 20 וכן תאמרו מה נאכל בשנה השביעית הן לא נזרע ולא נאסף את תבואתנו: 21 וצויתי את ברכתי לכם בשנה הששית ועשת את התבואה שלש השנים: 22 וזרעתם את השנה השמינית ואכלתם מן התבואה ישן עד השנה התשיעית עד בוא תבואתה תאכלו ישן: 23 והארץ לא תמכר לצמחת כי לי הארץ כי גרים ותושבים אתם עמדי: 24 ובכל ארץ אחוזתכם גאלה תתנו לארץ: 25 כי ימוך אחיך ומכר מאחוזתו ובא גאל הקרב אליו וגאל את ממכר אחיו: 26 ואיש כי לא יהיה לו גאל והשיגה ידו ומצא כדי גאלתו: 27 וחשב את שני ממכרו והשיב את העדף לאיש אשר מכר לו ושב לאחוזתו: 28 ואם לא מצא ידו די השיב לו והיה ממכרו ביד הקנה אותו עד שנת חיובל ויצא ביבל ושב לאחוזתו: 29 ואיש כי ימכר בית מושב עיר חומה והיתה גאלתו עד חם שנת ממכרו ימים תהיה גאלתו: 30 ואם לא יגאל עד מלאה לו שנה תמימה וקם הבית אשר בעיר אשר לא חמה לצמחת לקנה אותו לדרתו לא יצא ביבל: 31 ובתי החצירים

לאמר: 24 דבר אל בני ישראל לאמר בחדש השביעי באחד לחדש יהיה לכם שבתון זכרון תרועה מקרא קדש: 25 כל מלאכת עבדה לא תעשו והקרבתם אשה ליהוה: 26 וידבר יהוה אל משה לאמר: 27 אך בששור לחדש השביעי הזה יום הכפרים הוא מקרא קדש יהיה לכם ועשיתם את נפשותיכם והקרבתם אשה ליהוה: 28 וכל מלאכה לא תעשו בעצם היום הזה כי יום כפרים הוא לכפר עליכם לפני יהוה אלהיכם: 29 כי כל הנפש אשר לא תענה בעצם היום הזה תעשה לא מעמיה: 30 כל הנפש אשר תעשה לא מלאכה בעצם היום הזה והאבדתה את הנפש ההוא מקרב עמה: 31 כל מלאכה לא תעשו חקת עולם לדרתיכם בכל משבתיכם: 32 שבת שבתון הוא לכם ועשיתם את נפשותיכם בתשעה לחדש בערב מערב עד ערב תשבתו שבתכם: 33 וידבר יהוה אל משה לאמר: 34 דבר אל בני ישראל לאמר בתשעה עשר יום לחדש השביעי הזה חג הסוכות שבעת ימים ליהוה: 35 ביום הראשון מקרא קדש כל מלאכת עבדה לא תעשו: 36 שבעת ימים תקריבו אשה ליהוה ביום השמיני מקרא קדש יהיה לכם והקרבתם אשה ליהוה עצרת הוא כל מלאכת עבדה לא תעשו: 37 אלה מועדי יהוה אשר תקראו אתם מקראי קדש להקריב אשה ליהוה עלה ומנחה זבח ונסכים דבר יום ביומו: 38 מלבד שבתת יהוה ומלבד כל נדבותיכם אשר תתנו ליהוה: 39 אך בחמשה עשר יום לחדש השביעי באספתם את תבואת הארץ תחגו את חג יהוה שבעת ימים ביום הראשון שבתון וביום השמיני שבתון: 40 ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר כפת חמרים וענף עץ עבת וערבי נחל ושמחתם לפני יהוה אלהיכם שבעת ימים: 41 וחתגו אתו חג ליהוה שבעת ימים בשנה חקת עולם לדרתיכם בחדש השביעי תחגו אותו: 42 בסכת תשבו שבעת ימים כל האזרח בישראל ישוב בסכת: 43 למען ידעו דרתיכם כי בסכות הושבתי את בני ישראל בהוצאתי אותם מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם: 44 וידבר משה את מעדי יהוה אל בני ישראל:

פרק 24

1 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 צו את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך תחית לפאור להעלת נר תמיד: 3 מחוץ לפרכת העדת באהל מועד יערך אותו אהרן מערב עד בקר לפני יהוה תמיד חקת עולם לדרתיכם: 4 על המנרה המנרה יערך את הנרות לפני יהוה תמיד: 5 ולקחת סלת ואפית אתה שתיים עשרה חלות שני עשרנים יהיה החלה האחת: 6 ושמט אותם שתיים מערכתות על המערכת על השלחן חטה לפני יהוה: 7 ונתת על המערכת לבנה זכר והיתה ללחם לאזכרה אשה ליהוה: 8 ויום השבת ביום השבת יערבנו לפני יהוה תמיד מאת בני ישראל ברית עולם: 9 והיתה לאהרן ולבניו ואכלו במקום קדש כי קדש קדשים הוא לו מאשי יהוה חק עולם: 10 ויצא בן אשה ישראלית והוא בן איש מצרי בתוך בני ישראל ויצאו במחנה בן הישראלית ואיש הישראלי: 11 ויקב בן האשה הישראלית את השם ויקלל ויביאו אותו אל משה ושם אמו שלמית בת דברי למטה דן: 12 ויניחיהו במשמר לפרש להם על פי יהוה: 13 וידבר יהוה אל משה לאמר: 14 הוצא את המקל אל מחוץ למחנה וסכסכו כל השמים את ידיהם על ראשו ורגמו אותו כל העדה: 15 ואל בני ישראל תדבר לאמר איש איש כי יקלל אלוהו ונשא חטאו: 16 ונקם שם יהוה

ערכך חמשים שקל כסף בשקל הקדש: 4 ואם נקבה הוא והיה ערכך שלשים שקל: 5 ואם מכן חמש שנים ועד בן עשרים שנה והיה ערכך חוכר עשרים שקלים ולנקבה עשרת שקלים: 6 ואם מכן חדש ועד בן חמש שנים והיה ערכך חוכר חמשה שקלים כסף ולנקבה ערכך שלשת שקלים כסף: 7 ואם מכן שנים שנה ומעלה אם זכר והיה ערכך חמשה עשר שקל ולנקבה עשרה שקלים: 8 ואם מך הוא מערכך והעמידו לפני הכהן והעריך אותו הכהן על פי אשר תשיג יד הנדר יעריכונו הכהן: 9 ואם בהמה אשר יקריבו ממנה קרבן ליהוה כל באשר יתן ממנו ליהוה יהיה קדש: 10 לא יחליפנו ולא ימר אותו טוב ברע או רע בטוב ואם המר ימר בהמה בבהמה והיה הוא ותמורתו יהיה קדש: 11 ואם כל בהמה טמאה אשר לא יקריבו ממנה קרבן ליהוה והעמידו את הבהמה לפני הכהן: 12 והעריך הכהן אתה בין טוב ובין רע כערכך הכהן כן יהיה: 13 ואם גאל יגאלנה ויסף חמישהו על ערכך: 14 ואיש כי יקדש את ביתו קדש ליהוה והעריכו הכהן בין טוב ובין רע כאשר יעריך אותו הכהן כן יקום: 15 ואם המקדש יגאל את ביתו ויסף חמישהו כסף ערכך עליו והיה לו: 16 ואם משדה אחוזתו יקדש איש ליהוה והיה ערכך לפי זרעו וזרע חמר שערים בחמשים שקל כסף: 17 אם משנת היבל יקדש שדהו כערכך יקום: 18 ואם אחר היבל יקדש שדהו וחשב לו הכהן את הכסף על פי השנים הנותנת עד שנת היבל ויגנר מערכך: 19 ואם גאל יגאל את השדה המקדש אותו ויסף חמישהו כסף ערכך עליו וקס לו: 20 ואם לא יגאל את השדה ואם מכר את השדה לאיש אחר לא יגאל עוד: 21 והיה השדה בצאתו ביבל קדש ליהוה כשדה החרם לכהן תהיה אחוזתו: 22 ואם שדה מקנתו אשר לא משדה אחוזתו יקדש ליהוה: 23 וחשב לו הכהן את מכסת הערכך עד שנת היבל ונתן את הערכך ביום ההוא קדש ליהוה: 24 בשנת היובל ישוב השדה לאשר קנהו מאתו לאשר לו אחוזת הארץ: 25 וכל ערכך יהיה בשקל הקדש עשרים גרה יהיה השקל: 26 אך בכור אשר יבכר ליהוה בבהמה לא יקדש איש אותו אם שור אם שה ליהוה הוא: 27 ואם בבהמה הטמאה ופדה בערכך ויסף חמשתו עליו ואם לא יגאל ונמכר בערכך: 28 אך כל חרם אשר יחרם איש ליהוה מכל אשר לו מאדם ובהמה ומשדה אחוזתו לא ימכר ולא יגאל כל חרם קדש קדשים הוא ליהוה: 29 כל חרם אשר יחרם מן האדם לא יפדה מות ימות: 30 וכל מעשר הארץ מורע הארץ מפרי העץ ליהוה הוא קדש ליהוה: 31 ואם גאל איש ממעשרו חמשיהו יספ עליו: 32 וכל מעשר בקר וצאן כל אשר יעבר תחת השבט העשירי יהיה קדש ליהוה: 33 לא יבקר בין טוב לרע ולא ימירנו ואם המר ימירנו והיה הוא ותמורתו יהיה קדש לא יגאל: 34 אלה המצות אשר צוה יהוה את משה אל בני ישראל בהר סיני:

מְסֻבֵּי

פרק 1

1 וידבר יהוה אל משה במדבר סיני באהל מועד באחד לחודש השני בשנת השנית לצאתם מארץ מצרים לאמר: 2 שאו את ראש כל עדת בני ישראל למשפחתם לבית אבתם במספר שמות כל זכר לגלגלתם: 3 מכן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבאן בישראל

הפקדו אתם לצבאתם אתה ואהרן: 4 ואהבכם יהיו איש איש למטה איש ראש לבית אבתיו הוא: 5 ואלה שמות האנשים אשר יעמדו אצלם לראובן אליצור בן שריאור: 6 לשמעון שלמיאל בן צורישדי: 7 ליהודה נחשון בן עמינדב: 8 ליששכר נתנאל בן צוער: 9 לזבולן אליאב בן חלן: 10 לבני יוסף לאפרים אלישמע בן עמיחוד למנשה גמליאל בן פדחצור: 11 לבנימין אבירן בן גדעני: 12 לדרן אחיעזר בן עמישדי: 13 לאשר פנעאל בן עכרן: 14 לגד אליסף בן דנואל: 15 לנפתלי אחירע בן עינן: 16 אלה קריאי העדה נשיאי ממות אבותם ראשי אלפי ישראל הם: 17 ויקח משה ואהרן את האנשים האלה אשר נקבו בשמות: 18 ואת כל העדה הקהילו באחד לחודש השני ויהיו על משפחתם לבית אבתם במספר שמות מכן עשרים שנה ומעלה לגלגלתם: 19 כאשר צוה יהוה את משה ויפקדם במדבר סיני: 20 ויהיו בני ראובן בכר ישראל תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות לגלגלתם כל זכר מכן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: 21 פקדיהם למטה ראובן ששה וארבעים אלף וחמש מאות: 22 לבני שמעון תולדתם למשפחתם לבית אבתם פקדיו במספר שמות לגלגלתם כל זכר מכן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: 23 פקדיהם למטה ששעון תשעה וחמשים אלף ושלוש מאות: 24 לבני גד תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מכן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: 25 פקדיהם למטה גד חמשה וארבעים אלף ושש מאות וחמשים: 26 לבני יהודה תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מכן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: 27 פקדיהם למטה יהודה ארבעה ושבעים אלף ושש מאות: 28 לבני יששכר תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מכן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: 29 פקדיהם למטה ארבעה ושבעים אלף ושש מאות: 30 לבני זבולן תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מכן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: 31 פקדיהם למטה ארבעה ושבעים אלף ושש מאות: 32 לבני יוסף לאפרים תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מכן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: 33 פקדיהם למטה ארבעה ושבעים אלף וחמש מאות: 34 לבני מנשה תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מכן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: 35 פקדיהם למטה מנשה שנים ושלשים אלף ומאתים: 36 לבני בנימין תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מכן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: 37 פקדיהם למטה בנימין חמשה ושלשים אלף וארבע מאות: 38 לבני דן תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מכן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: 39 פקדיהם למטה דן שנים וששים אלף ושבע מאות: 40 לבני אשר תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מכן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: 41 פקדיהם למטה אשר אחד וארבעים אלף וחמש מאות: 42 בני נפתלי תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מכן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: 43 פקדיהם למטה נפתלי שלשה וחמשים אלף וארבע מאות: 44 אלה הפקדים אשר פקד משה ואהרן ונשיאי ישראל שנים עשר איש איש אחד לבית אבתיו היו: 45 ויהיו כל פקודי בני ישראל לבית אבתם מכן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבאן בישראל: 46 ויהיו כל הפקדים שש מאות אלף ושלשת אלפים וחמש מאות וחמשים: 47 והלויים למטה אבתם לא התפקדו בתוכם: 48 וידבר יהוה אל משה לאמר: 49 אך את מטה

לוי לא תפקד ואת ראשם לא תשא בתוך בני ישראל: 50 ואתה תפקד את הלויים על משכן העדה ועל כל כליו ועל כל אשר לו המה ישאו את המשכן ואת כל כליו וחס ישרתהו וסביב למשכן יחנו: 51 ובנסע המשכן יורידו אתו הלויים ובחנת המשכן יקימו אתו הלויים והזרז הקרב יומת: 52 וחנו בני ישראל איש על מחנהו ואיש על דגלו לצבאתם: 53 והלויים יחנו סביב למשכן העדה ולא יהיה קצף על עדת בני ישראל ושמרו הלויים את משמרת משכן העדות: 54 ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה בן עשו:

פרק 2

1 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: 2 איש על דגלו באחת לבית אבתם יחנו בני ישראל מנגד סביב לאהל מועד יחנו: 3 והחנים קדמה מזרחה דגל מחנה יהודה לצבאתם ונשיא לבני יהודה נחשון בן עמינדב: 4 וצבאו ופקדיהם ארבעה ושבעים אלף ושש מאות: 5 והחנים עליו מטה יששכר ונשיא לבני יששכר נתנאל בן צוער: 6 וצבאו ופקדיו ארבעה וחמשים אלף וארבע מאות: 7 מטה זבולן ונשיא לבני זבולן אליאב בן חלן: 8 וצבאו ופקדיו שבעה וחמשים אלף וארבע מאות: 9 כל הפקדים למחנה יהודה מאת אלף ושמינים אלף וששת אלפים וארבע מאות לצבאתם ראשנה יסעו: 10 דגל מחנה ראובן תימנה לצבאתם ונשיא לבני ראובן אליצור בן שריאור: 11 וצבאו ופקדיו ששה וארבעים אלף וחמש מאות: 12 והחנים עליו מטה שמעון ונשיא לבני שמעון שלמיאל בן צורישדי: 13 וצבאו ופקדיהם תשעה וחמשים אלף ושלוש מאות: 14 ומטה גד ונשיא לבני גד אליסף בן גדעני: 15 וצבאו ופקדיהם חמשה וארבעים אלף ושש מאות וחמשים: 16 כל הפקדים למחנה ראובן מאת אלף ואחד וחמשים אלף וארבע מאות וחמשים אלף ושלשים ושלשים: 17 ונסע אהל מועד מחנה הלויים בתוך המחנות כאשר יחנו בן יסעו איש על ידו ודגליתם: 18 דגל מחנה אפרים לצבאתם ימה ונשיא לבני אפרים אלישמע בן עמיחוד: 19 וצבאו ופקדיהם ארבעים אלף וחמש מאות: 20 ועליו מטה מנשה ונשיא לבני מנשה גמליאל בן פדחצור: 21 וצבאו ופקדיהם שנים ושלשים אלף ומאתים: 22 ומטה בנימין ונשיא לבני בנימין אבירן בן גדעני: 23 וצבאו ופקדיהם חמשה ושלשים אלף וארבע מאות: 24 כל הפקדים למחנה אפרים מאת אלף ושמת אלפים ומאה לצבאתם ושלשים יסעו: 25 דגל מחנה דן צפנה לצבאתם ונשיא לבני דן אחיעזר בן עמישדי: 26 וצבאו ופקדיהם שנים וששים אלף ושבע מאות: 27 והחנים עליו מטה אשר ונשיא לבני אשר פנעאל בן עכרן: 28 וצבאו ופקדיהם אחד וארבעים אלף וחמש מאות: 29 ומטה נפתלי ונשיא לבני נפתלי אחירע בן עינן: 30 וצבאו ופקדיהם שלשה וחמשים אלף וארבע מאות: 31 כל הפקדים למחנה דן מאת אלף ושבעה וחמשים אלף ושש מאות לאחורנה יסעו לדגליתם: 32 אלה פקודי בני ישראל לבית אבתם כל פקודי המחנות לצבאתם שש מאות אלף ושלשת אלפים וחמש מאות וחמשים: 33 והלויים לא התפקדו בתוך בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה: 34 ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה בן חנו לדגליתם וכן נסעו איש משפחתיו על בית אבתיו:

1 ואלה תולדת אהרן ומשה ביום דבר יהוה את משה בהר סיני: 2 ואלה שמות בני אהרן הבכור נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר: 3 אלה שמות בני אהרן הכהנים הנשחים אשר מלא ידם לבכון: 4 וימת נדב ואביהוא לפני יהוה בהקרבם אך זרה לפני יהוה במדבר סיני ובכנים לא היו להם ויבכון אלעזר ואיתמר על פני אהרן אביהם: 5 וידבר יהוה אל משה לאמר: 6 הקרב את מטה לוי והעמדת אתו לפני אהרן הכהן ושרתו אתו: 7 ושמרו את משמרתו ואת משמרת כל העדה לפני אהל מועד לעבד את עבדת המשכן: 8 ושמרו את כל כלי אהל מועד ואת משמרת בני ישראל לעבד את עבדת המשכן: 9 ונתתה את הלויים לאהרן ולבניו נתונים נתונים המה לו מאת בני ישראל: 10 ואת אהרן ואת בניו תפקד ושמרו את כהנתם והזר הקרב יומת: 11 וידבר יהוה אל משה לאמר: 12 ואני הנה לקחתי את הלויים מתוך בני ישראל תחת כל בכור פשר רחם מבני ישראל והיו לי הלויים: 13 כי לי כל בכור ביום הכהן כל בכור בארץ מצרים הקדשתי לי כל בכור בישראל מאדם עד בהמה לי יהיו אני יהוה: 14 וידבר יהוה אל משה במדבר סיני לאמר: 15 פקד את בני לוי לבית אבתם למשפחתם כל זכר מכן חדש ומעלה תפקדם: 16 ויפקד אותם משה על פי יהוה כאשר צוה: 17 ויהיו אלה בני לוי בשמנתם גרשון וקהת ומררי: 18 ואלה שמות בני גרשון למשפחתם לבני ושמעי: 19 ובני לוי למשפחתם עמרם ויהודה הכהן ועיזאל: 20 ובני מררי למשפחת מחלי ומושי אלה הם משפחת הלוי לבית אבתם: 21 לגרשון משפחת הלבני ומשפחת השמעני אלה הם משפחת הגרשני: 22 פקדיהם במספר כל זכר מכן חדש ומעלה פקדיהם שבעת אלפים וחמש מאות: 23 משפחת הגרשני אחרי המשכן יחנו ימה: 24 ונשיא בית אלה לגרשני אליסף בן לאל: 25 ומשמרת בני גרשון באהל מועד המשכן והאהל מכסחו ומסך פתח אהל מועד: 26 וקלעי החצר ואת מסך פתח החצר אשר על המשכן ועל המזבח סביב ואת מיתריו לכל עבדתו: 27 ולקחת משפחת העמרמי ומשפחת היצחרי ומשפחת החברני ומשפחת העזיאלי אלה הם משפחת הקהתי: 28 במספר כל זכר מכן חדש ומעלה שמות אלפים ושש מאות שמרי משמרת הקדש: 29 משפחת בני קהת יחנו על ירך המשכן תימנה: 30 ונשיא בית אלה למשפחת הקהתי אליצפן בן עיזאל: 31 ומשמרתם הארץ והשלחן והמנרה והמזבח וכלי הקדש אשר ישרתו בהם והמסך וכל עבדתו: 32 ונשיא הלוי אלעזר בן אהרן הכהן פקדת שמרי משמרת הקדש: 33 למררי משפחת המחלי ומשפחת המושי אלה הם משפחת מררי: 34 ופקדיהם במספר כל זכר מכן חדש ומעלה ששה אלפים ומאתים: 35 ונשיא בית אב למשפחת מררי צוריאל בן אביחיל על ירך המשכן יחנו צפנה: 36 ופקדת משמרת בני מררי קרשי המשכן ובריהיו ועמדיהו ואדניו וכל כליו וכל עבדתו: 37 ועמדי החצר סביב המשכן ויתדתם ומיתריהם: 38 והחנים לפני המשכן קדמה לפני אהל מועד מזרחה משה ואהרן ובניו שמרים משמרת הקדש למשמרת בני ישראל והזר הקרב יומת: 39 כל פקודי הלויים אשר פקד משה ואהרן: 40 ויאמר יהוה אל משה פקד כל בכר זכר לבני ישראל מכן חדש ומעלה שנים עשרים אלף: 40 ויאמר יהוה אל משה פקד כל בכר זכר לבני ישראל מכן חדש ומעלה שש מאות מספר שמתם: 41 ולקחת את הלויים

ונסבותם: 16 והקריב הכהן לפני יהוה ועשה את חטאתו ואת עלתו: 17 ואת האיל יעשה זבח שלמים ליהוה על סל המצות ועשה הכהן את מנחתו ואת נסכו: 18 וגלח הנזיר פתח אהל מועד את ראש נזרו ולקח את שער ראש נזרו ונתן על האש אשר תחת זבח השלמים: 19 ולקח הכהן את הזרע בשלה מן האיל וחלת מצה אחת מן הסל ורקיק מצה אחד ונתן על כפי הנזיר אחר התגלחו את נזרו: 20 והניף אותם הכהן תנופה לפני יהוה קדש הוא לכהן על חזה התנופה ועל שוק התרומה ואחר ישתה הנזיר יין: 21 ואת תורת הנזיר אשר ידר קרבנו ליהוה על נזרו מלבד אשר תשיג ידו כפי נדרו אשר ידר בן יעשה על תורת נזרו: 22 וידבר יהוה אל משה לאמר: 23 דבר אל אהרן ואל בניו לאמר כה תברכו את בני ישראל אמור להם: 24 יברכך יהוה וישמרך: 25 יאר יהוה פניו אליך ויחנך: 26 ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום: 27 ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם:

פרק 7

1 ויהי ביום כלות משה לחקים את המשכן וימשח אותו ויקדש אותו ואת כל כליו ואת המזבח ואת כל כליו וימשח ויקדש אותם: 2 ויקריבו נשיאי ישראל ראשי בית אבתם הם נשיאי חמשת הם העמדים על הפקדים: 3 ויביאו את קרבנם לפני יהוה שש עלות צב ושני עשר בקר עגלה על שני הנשיאים ושור אחד ויקריבו אותם לפני המשכן: 4 ויאמר יהוה אל משה לאמר: 5 קח מאות והיו לעבד את עבדת אהל מועד ונתתה אותם אל הלויים איש כפי עבדתו: 6 ויקח משה את העגלה ואת הבקר ויתן אותם אל הלויים: 7 את שני העגלה ואת ארבעת הבקר נתן לבני גרשון כפי עבדתם: 8 ואת ארבע העגלה ואת שמונת הבקר נתן לבני מרי כפי עבדתם ביד איהרן את אהרן הכהן: 9 ולבני קהת לא נתן כי עבדת הקדש עלהם בכהן יסאו: 10 ויקריבו הנשיאים את חטאת המזבח ביום המשח אותו ויקריבו הנשיאים את קרבנם לפני המזבח: 11 ויאמר יהוה אל משה נשא אחד ליום נשא אחד ליום ויקריבו את קרבנם לחטאת המזבח: 12 ויהי המקריב ביום הראשון את קרבנו נחשון בן עמינדב למטה יהודה: 13 וקרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: 14 כף אחת עשרה זוזב מלאה קטרת: 15 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: 16 שעיר שנים אילים חמשה עתודים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן נחשון בן עמינדב: 18 ביום השני הקריב נתנאל בן צוער נשיא ששכר: 19 הקרבן את קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: 20 כף אחת עשרה זוזב מלאה קטרת: 21 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: 22 שעיר שנים אילים חמשה עתודים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן נתנאל בן צוער: 24 ביום השלישי נשא לבני זבולן אליאב בן חלן: 25 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: 26 כף אחת עשרה זוזב מלאה קטרת: 27 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: 28 שעיר שנים אילים חמשה עתודים חמשה כבשים בני שנתו לעלה: 29

נפשה: 14 ועבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והוא נטמאה או עבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והוא לא נטמאה: 15 והביא האיש את אשתו אל הכהן והביא את קרבנה עליה עשירת האפים קמח שערים לא יצק עליו שמן ולא יתן עליו לבנה כי מנחת קנאה הוא מנחת זכרון מזכרת עון: 16 והקריב אתה הכהן והעמידה לפני יהוה: 17 ולקח הכהן מים קדשים בכלי חרש ומן העפר אשר יהיה בקרקע המשכן יקח הכהן ונתן אל המים: 18 והעמיד הכהן את האשה לפני יהוה ופרע את ראש האשה ונתן על כפיה את מנחת הזכרון מנחת קנאה הוא וביד הכהן יהיו מי המרים המאורים: 19 והשביע אותה הכהן ואמר אל האשה אם לא שכב איש אתך ואם לא שטית נטמאה תחת אישך הנקי ממי המרים המאורים האלה: 20 ואת כי שטית תחת אישך וכי נטמאת ויתן איש כף את שכבתו מבלעדי אישך: 21 והשביע הכהן את האשה בשבעת האלה ואמר הכהן לאשה יתן יהוה אותך לאלה ולשבעה בתוך עמך בתת יהוה את ירכך נפלת ואת בטנך צבה: 22 ובאו המים המאורים האלה במעיך לצבות בטן ולנפל ירך ואמרה האשה אמן אמן: 23 וכבת את האלה האלה הכהן כספר ומחה את מי המרים: 24 והשקה את האשה את מי המרים המאורים ובאו בה המים המאורים למרים: 25 ולקח הכהן מיד האשה את מנחת הקנאת והניף את המנחה לפני יהוה והקריב אתה אל המזבח: 26 וקמץ הכהן מן המנחה ואת אחרתה והקמץ והקמץ ומנחתה ואחר ישקה את האשה את המים: 27 והשקה את המים והיתה אם נטמאה ותמעל מעל באישה ובאו בה המים המאורים למרים וצבתה בטנה ונפלה ירכה והיתה האשה לאלה בקרב עמה: 28 ואם לא נטמאה האשה והטהרה הוא ונקתה ונותרה זרה: 29 ואת תורת הקנאת אשר תשטה וזה תחת אישה ונטמאה: 30 או איש אשר תעבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והעמיד את האשה לפני יהוה ועשה לה הכהן את כל התורה הזאת: 31 ונקח האיש מעון והאשה ההוא תשא את עונה:

פרק 6

1 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש או אשה כי יפלא לנדר נדר נזיר להזיר ליהוה: 3 מיין ושכר ויין חמץ ויין וחמץ שכר לא ישתה וכל משרת ענבים לא ישתה וענבים לחים ויבשים לא יאכל: 4 כל ימי נזרו מכל אשר יעשה מנפץ היין מחצנים ועד זר לא יאכל: 5 כל ימי נדר נזרו תער לא יעבר על ראשו עד מלאות הימים אשר יזיר ליהוה קדש יהיה גדל פרע שער ראשו: 6 כל ימי הזיר ליהוה על נפש מת לא יבא: 7 לאביו ולאמו לאחיו ולאחותו לא יטמא לחם כמחם כי נזר אלוהו על ראשו: 8 כל ימי נזרו קדש הוא ליהוה: 9 וכי ימות מת עליו בפתע פתאם וטמא ראש נזרו וגלח ראשו ביום מחרתו ביום השביעי יגלחנו: 10 וביום השמיני יבא שתי תרים או שני בני יונה אל הכהן אל פתח אהל מועד: 11 ועשה הכהן אחד לחמאת ואחד לעלה וכפר עליו משחת חטא על הנפש וקדש את ראשו ביום ההוא: 12 והזיר ליהוה את ימי נזרו והביא כבש בן שנתו לאשם והימים הראשנים יפלו כי טמא נזרו: 13 ואת תורת הנזיר ביום מלאות ימי נזרו יביא אתו אל פתח אהל מועד: 14 והקריב את קרבנו אחד כבש בן שנתו תמים אחד לעלה וכבשה אחת בת שנתה תמימה לחמאת ואיל אחד תמים שלמים: 15 וסל מצות סלת חלת בלולה בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן ומנחתם

על המשכן ועל המזבח סביב ואת מיתריהם ואת כל כלי עבדתם ואת כל אשר יעשה להם ועבדו: 27 על פי אהרן ובניו תהיה כל עבדת בני הנרשני לכל משאם ולכל עבדתם ופקדתם עלהם במשמרת את כל משאם: 28 ואת עבדת משפחת בני הנרשני באהל מועד ומשמרת ביד איהרן בן אהרן הכהן: 29 בני מררי למשפחתם לבית אבתם תפקד אתם: 30 מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה תפקדם כל הבא לצבא לעבד את עבדת אהל מועד: 31 וזאת משמרת משאם לכל עבדתם באהל מועד קרשי המשכן ובריהיו ועמודיו ואדניו: 32 ועמודי החצר סביב ואדניהם ויתדתם ומיתריהם לכל כליהם ולכל עבדתם ובשמרת תפקדו את כלי משמרת משאם: 33 ואת עבדת משפחת בני מררי לכל עבדתם באהל מועד ביד איהרן בן אהרן הכהן: 34 ויפקד משה ואהרן ונשיאי העדה את בני הקהתי למשפחתם ולבית אבתם: 35 מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל הבא לצבא לעבדה באהל מועד: 36 ויהיו פקדיהם למשפחתם אלפים שבע מאות וחמשים: 37 אלה פקודי משפחת הקהתי כל העבד באהל מועד אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה ביד משה: 38 ופקודי בני גרשון למשפחתם ולבית אבתם: 39 מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל הבא לצבא לעבדה באהל מועד: 40 ויהיו פקדיהם למשפחתם לבית אבתם אלפים ושש מאות ושלשים: 41 אלה פקודי משפחת בני גרשון כל העבד באהל מועד אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה: 42 ופקודי משפחת בני מררי למשפחתם לבית אבתם: 43 מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל הבא לצבא לעבדה באהל מועד: 44 ויהיו פקדיהם למשפחתם שלשים אלפים ומאתים: 45 אלה פקודי משפחת בני מררי אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה ביד משה: 46 כל הפקדים אשר פקד משה ואהרן ונשיאי ישראל את הלויים למשפחתם ולבית אבתם: 47 מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל הבא לעבד עבדה עבדה ועבדת משא באהל מועד: 48 ויהיו פקדיהם שמנת אלפים וחמשת מאות ושמונים: 49 על פי יהוה פקד אותם ביד משה איש איש על עבדתו ועל משאו ופקדיו אשר צוה יהוה את משה:

פרק 5

1 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 צו את בני ישראל וישלחו מן המחנה כל צרוע וכל זב וכל טמא לנפש: 3 מזכר עד נקבה תשלחו אל מחוץ למחנה תשלחו ולא יטמאו את מחניהם אשר אני שכן בתוכם: 4 ויעשו כן בני ישראל וישלחו אותם אל מחוץ למחנה כאשר דבר יהוה אל משה בן עשו בני ישראל: 5 וידבר יהוה אל משה לאמר: 6 דבר אל בני ישראל איש או אשה כי יעשו מכל חטאת האדם למעל מעל ביהוה ואשמה נפש ההוא: 7 והזרודו את חטאתם אשר עשו והשיב את אשמו בראשו וחמישתו יסף עליו ונתן לאשר אשם לו: 8 ואם איש לאיש גאל לחשיב האשם אליו האשם חמישם ליהוה לכהן מלבד איל הכפרים אשר יכפר בו עליו: 9 וכל תרומה לכל קדשי בני ישראל אשר יקריבו לכהן לו יהיה: 10 ואיש את קדשו לו יהיו איש אשר יתן לכהן לו יהיה: 11 וידבר יהוה אל משה לאמר: 12 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש חשמה אשתו ומעלה בו מעל: 13 ושכב איש אתה שכבת זרע ונעלם מעיני אישה ונסתרה והיא נטמאה ועד אין בה והוא לא

לי אני יהוה תחת כל בכר בבני ישראל ואת בהמת הלויים תחת כל בכור בבחמת בני ישראל: 42 ויפקד משה כאשר צוה יהוה אותו את כל בכר בבני ישראל: 43 ויהי כל בכור זכר במספר שמות מבן חדש ומעלה לפקדיהם שנים ועשרים אלף שלשה ושבעים ומאתים: 44 וידבר יהוה אל משה לאמר: 45 קח את הלויים תחת כל בכור בבני ישראל ואת בהמת הלויים תחת בהמתם והיו לי הלויים אני יהוה: 46 ואת פדויי השלשה והשבעים והמאתים העדפים על הלויים ממכור בני ישראל: 47 ולקחת חמשת חמשת שקלים ללגלגת בשקל הקדש תקח עשרים גרה השקל: 48 ונתתה הכסף לאהרן ולבניו פדויי העדפים בהם: 49 ויקח משה את כסף הפדויים מאת העדפים על פדויי הלויים: 50 מאת בכור בני ישראל לקח את הכסף חמשה וששים ושלש מאות ואלף בשקל הקדש: 51 ויתן משה את כסף הפדויים לאהרן ולבניו על פי יהוה כאשר צוה יהוה את משה:

פרק 4

1 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: 2 נשא את ראש בני קהת מתוך בני לוי למשפחתם לבית אבתם: 3 מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל בא לצבא לעשות מלאכה באהל מועד: 4 ואת עבדת בני קהת באהל מועד קדש הקדשים: 5 ובא אהרן ובניו בנסע המחנה והזרודו את פרשת המסך וכסו בה את ארץ העדה: 6 ונתנו עליו כסוי עור תחש ופרשו בגד כליל תכלת מלמעלה ושמו בדיו: 7 ועל שלחן הפנים יפרשו בגד תכלת ונתנו עליו את הקערת ואת הכפת ואת המנקית ואת קשות הנסך ולחם התמיד עליו יהיה: 8 ופרשו עליהם בגד תולעת שני וכסו אתו במכסה עור תחש ושמו את בדיו: 9 ולקחו בגד תכלת וכסו את מנרת המאור ואת נרתיה ואת מלקחיה ואת מחתותיה ואת כל כלי שמנה אשר ישרתו לה בהם: 10 ונתנו אותה ואת כל כליהם אל מכסה עור תחש ונתנו על המוט: 11 ועל מזבח הזהב יפרשו בגד תכלת וכסו אתו במכסה עור תחש ושמו את בדיו: 12 ולקחו את כל כלי השרת אשר ישרתו בהם בקדש ונתנו אל בגד תכלת וכסו אותם במכסה עור תחש ונתנו על המוט: 13 ורשנו את המזבח ופרשו עליו בגד ארזמן: 14 ונתנו עליו את כל כליו אשר ישרתו עליו בהם את המחנות את המולגות ואת היעו ואת המזרקת כל כלי המזבח ופרשו עליו כסוי עור תחש ושמו בדיו: 15 וכלה אהרן ובניו לבסות את הקדש ואת כל כלי הקדש בנסע המחנה ואחריו בן יבאו בני קהת לשאת ולא יגעו אל הקדש ומתו אלה משא בני קהת באהל מועד: 16 ופקדת אלעזר בן אהרן הכהן שמן המאור וקטרת הסמים ומנחת התמיד וקטרת משחת הפקדת כל המשכן וכל אשר בו שמן משחת פקדת כל המשכן וכל משה ואל אהרן לאמר: 18 אל תכריתו את שבט משפחת הקהתי מתוך הלויים: 19 וזאת עשו להם והיו ולא ימתו בשנתם את קדש הקדשים אהרן ובניו יבאו ושמו אותם איש איש על עבדתו ואל משאו: 20 ולא יבאו לראות ככלעל את הקדש ומתו: 21 וידבר יהוה אל משה לאמר: 22 נשא את ראש בני גרשון גם הם לבית אבתם למשפחתם: 23 מבן שלשים שנה ומעלה עד בן חמשים שנה תפקדו אתם כל הבא לצבא צבא לעבד עבדה באהל מועד: 24 וזאת עבדת משפחת הנרשני לעבד ולמשא: 25 ונשא את רייעת המשכן ואת אהל מועד מכסהו ומכסה תחשו אשר עליו מלמעלה ואת מסך פתח אהל מועד: 26 ואת קלעי החצר ואת מסך פתח שער החצר אשר

ותקעו בהן ונועדו אליך כל העדה אל פתח אהל מועד: 4 ואם באחת יתקעו ונועדו אליך הנשיאים ראשי אלפי ישראל: 5 ותקעתם תרועה ונסעו המחנות החנים קדמה: 6 ותקעתם תרועה שנית ונסעו המחנות החנים תימנה תרועה יתקעו למסעיהם: 7 ובהקלאת את הקול תתקעו ולא תריעו: 8 ובני אהרן הכהנים יתקעו בחצצרות ויהיו לכם לחקת עולם לדרתיהם: 9 וכי תבאו מלחמה בארצכם על הצר הצר אהכם והרעתם בחצצרות ונזכרתם לפני יהוה אלהיכם ונושעתם מאיביכם: 10 ובימים שמחתכם ובמועדיכם ובראשי חודשיכם ותקעתם בחצצרת על עלהיכם ועל זבחי שלמיכם ויהיו לכם לזכרון לפני אלהיכם אני יהוה אלהיכם: 11 ויהי בשנה השנית בחדש השני בעשרים בחדש נעלה הענן מעל משכן העדת: 12 ויסעו בני ישראל למסעיהם ממדבר סיני וישכן הענן במדבר פארן: 13 ויסעו בראשנה על פי יהוה ביד משה: 14 ויסע דגל מחנה בני יהודה בראשנה לצבאתם ועל צבאי נחשון בן עמינדב: 15 ועל צבא מטה בני יששכר נתנאל בן צוטר: 16 ועל צבא מטה בני זבולון אליאב בן חלון: 17 ויהודה המשכן ונסעו בני גרשון ובני מררי נשיא המשכן: 18 ונסע דגל מחנה ראובן לצבאתם ועל צבא אליצור בן שדיאור: 19 ועל צבא מטה בני שמעון שלמיאל בן צורי שדי: 20 ועל צבא מטה בני גד אליסף בן דעואל: 21 ונסעו הקהתים נשיא הקדש והקימו את המשכן בראש: 22 ונסע דגל מחנה בני אפרים לצבאתם ועל צבא אלישמע בן עמינחור: 23 ועל צבא מטה בני מנשה נגליאל בן פדהצור: 24 ועל צבא מטה בני בנימין אבירן בן גדעוני: 25 ונסע דגל מחנה בני דן מאסף לכל המחנות לצבאתם ועל צבא אחיעזר בן עמישדי: 26 ועל צבא מטה בני אשר פנעיאל בן עכרן: 27 ועל צבא מטה בני נפתלי אחיעזר בן עינן: 28 אלה מסעי בני ישראל לצבאתם ויסעו: 29 ויאמר משה לחשב בן דעואל המדיני חתן משה נסעם אנהנו אל המקום אשר אמר יהוה אתו לחם לכם אתנו והתבנו לך כי יהוה דבר טוב על ישראל: 30 ויאמר אליו לא אלך כי אם אל ארצי ואל מולדתי אלך: 31 ויאמר אל נא תעזב אתנו כי על כן ידעת נתתנו במדבר והיית לנו לעינים: 32 והיה כי תלך עמנו והיה טובה ההוא אשר ייטיב יהוה עמנו והתבנו לך: 33 ויסעו מחר יהוה דרך שלשת ימים וארון ברית יהוה נסע לפניו דרך שלשת ימים לתור להם מנוחה: 34 ועני יהוה עליהם יומם בנסעם מן המחנה: 35 ויהי בנסע הארץ ויאמר משה קומה יהוה ויפצו איביך וינסו משנאיך מפניך: 36 ובנחת יאמר שובת יהוה רבבות אלפי ישראל:

פרק 11

1 ויהי העם כמתאננים רע באונו יהוה וישמע יהוה ויחר אפו ותבער בם אש יהוה ותאכל בקצה המחנה: 2 ויצעק העם אל משה ויתפלל משה אל יהוה ותשקע האש: 3 ויקרא משה אל יהוה ותבערה בם בערה בם אש יהוה: 4 והאספסוף אשר בקרבו התאוה תאוה וישבו ויבכו גם בני ישראל ויאמרו מי יאכלנו בשר: 5 וזכרנו את הדגה אשר נאכל במצרים חנם את הקשאים ואת האבטחים ואת החציר ואת הכצילים ואת השומים: 6 ועתה נפשנו יבשה אין כל בלתי אל חמץ עינינו: 7 והמן כורע גר הוא ועינו כעין הבדלה: 8 שמו העם ולקטו וטחנו ברחים או דכו במדרכה ובשלו בפרור ועשו אותו ענות והיה מעמו

עדת בני ישראל ללוים ככל אשר צוה יהוה את משה ללוים כן עשו להם בני ישראל: 21 ויתחטאו הלוים ויכבסו בגדיהם וינף אהרן אתם תנופה לפני יהוה ויכפר עליהם אהרן למחר: 22 ואחריו כן באו הלוים לעבד את עבדתם באהל מועד לפני אהרן ולפני בניו כאשר צוה יהוה את משה על הלוים כן עשו להם: 23 וידבר יהוה אל משה לאמר: 24 זאת אשר ללוים מבן חמש ועשרים שנה ומעלה יבוא לצבא צבא בעבדת אהל מועד: 25 ומבן חמשים שנה ישוב מצבא העבדה ולא יעבד עוד: 26 ושרת את אחיו באהל מועד לשמר משמרת עבדה לא יעבד ככה תעשה ללוים במשמרתם:

פרק 9

1 וידבר יהוה אל משה במדבר סיני בשנה השנית לצאתם מארץ מצרים בחדש הראשון לאמר: 2 ויסעו בני ישראל את הפסח במועדו: 3 בארבעה עשר יום בחדש הזה בין הערבים תעשו אותו במועדו ככל חקתי וככל משפטי תעשו אותו: 4 וידבר משה אל בני ישראל לעשת הפסח: 5 ויסעו את הפסח בראשון בארבעה עשר יום לחדש בין הערבים במדבר סיני ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו בני ישראל: 6 ויהי אנשים אשר היו טמאים לנפש אדם ולא יכלו לעשת הפסח ביום ההוא ויקרבו לפני משה ולפני אהרן ביום ההוא: 7 ויאמרו האנשים ההמה אליו אנחנו טמאים לנפש אדם למה נגרע בלילי הקרב קרבן יהוה במעדו בתוך בני ישראל: 8 ויאמר אלהם משה עמדו ואשמע מה יצוה יהוה לכם: 9 וידבר יהוה אל משה לאמר: 10 דבר אל בני ישראל לאמר איש איש כי יהיה טמא לנפש או בדרך רחוקה לכם או לדרתיהם ועשה פסח ליהוה: 11 בחדש השני בארבעה עשר יום בין הערבים ישעו אותו על מצות ומצרים יאכלו: 12 לא ישאירו ממנו עד בקר ועצם לא ישברו בו ככל חקת הפסח ישעו אותו: 13 והאיש אשר הוא מהור ובדרך לא היה וחלל לעשות הפסח ונכרתה תנפם ההוא מעמיה כי קרבן יהוה לא הקריב במעדו חטאו ישא האיש ההוא: 14 וכי יגור אתכם גר ועשה פסח ליהוה בחקת הפסח וכנשפטו כן יעשה חקה אחת יהיה לכם ולגר ולאזרח הארץ: 15 וביום הקים את המשכן כסה הענן את המשכן לאהל העדת ובערב יהיה על המשכן כמראה אש עד בקר: 16 כי יהיה תמיד הענן וכסנו ומראה אש לילה: 17 ולפי העלת הענן יצא האהל מאחורי כן יסעו בני ישראל ובמקום אשר ישכן שם הענן שם יחנו בני ישראל: 18 על פי יהוה יסעו בני ישראל ועל פי יהוה יחנו כל ימי אשר ישכן הענן על המשכן יחנו: 19 ובהאריך הענן על המשכן ימים רבים ושמרו בני ישראל את משמרת יהוה ואל יסעו: 20 ויש אשר יהיה הענן ימים מספר על המשכן על פי יהוה יחנו ועל פי יהוה יסעו: 21 ויש אשר יהיה הענן מערב עד בקר ונעלה הענן בבקר ונסעו או יומם ולילה ונעלה הענן ונסעו: 22 או ימים או חדש או ימים בהאריך הענן על המשכן לשכן עליו יחנו בני ישראל ולא יסעו ובהעלתו יסעו: 23 על פי יהוה יחנו ועל פי יהוה יסעו את משמרת יהוה שמרו על פי יהוה ביד משה:

פרק 10

1 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 עשה לך שתי חצצרות כסף מקשה תעשה אותם והיו לך למקרא העדה ולמסע את המחנות: 3

למנחה: 74 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: 75 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: 76 שעיר עזים אחד לחטאת: 77 ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן פנעיאל בן עכרן: 78 ביום שנים עשר יום נשא לפני נפתלי אחיעזר בן עינן: 79 קרבנו קטרת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מורק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: 80 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: 81 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: 82 שעיר עזים אחד לחטאת: 83 ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אחיעזר בן עינן: 84 זאת חנכת המזבח ביום חמשה אתו מאת נשיאי ישראל קטרת כסף שנים עשרה מורקי כסף שנים עשר כפות זהב שנים עשרה: 85 שלשים ומאה הקטרת האחת כסף ושבעים המורק האחד כל כסף הכלים אלפים וארבע מאות בשקל הקדש: 86 כפות זהב שנים עשרה מלאה קטרת עשרה עשרה חקף בשקל הקדש כל זהב הכפות עשרים ומאה: 87 כל הבקר לעלה שנים עשר פרים אילים שנים עשר כבשים בני שנה שנים עשר ומנחתם ושעירי עזים שנים עשר לחטאת: 88 וכל בקר זבח השלמים עשרים וארבעה פרים אילים שנים עתדים ששים כבשים בני שנה ששים זאת חנכת המזבח אחרי המשח אותו: 89 ובבא משה אל אהל מועד לעל ברך אהו וישמע את הקול מדבר אליו מעל הכפרת אשר על ארן העדת מבין שני הכרבים וידבר אליו:

פרק 8

1 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 דבר אל אהרן ואמרת אליו בהעלתך את חנכת אל מול פני המזורה יאירו שבעת הנרות: 3 ויסע בן אהרן אל מול פני המזורה העלה נרתיח כאשר צוה יהוה את משה: 4 וזה מעשה המזרה מקשה זהב עד ירכה עד פרחת מקשה הוא כמראה אשר הראה יהוה את משה כן עשה את המזרה: 5 וידבר יהוה אל משה לאמר: 6 קח את הלויים מתוך בני ישראל וטוהרת אתם: 7 וכה תעשה להם לטהרם הזה עליהם מי טהאת והעבירו תער על כל בשרם וכבסו בגדיהם וטהרו: 8 ולקחו פר בן בקר ומנחתו סלת בלולה בשמן ופר שני בן בקר תקח לחטאת: 9 והקרת את הלויים לפני אהל מועד והקדלת את כל עדת בני ישראל: 10 והקרת את הלויים לפני יהוה וסמכו בני ישראל את ידיהם על הלויים: 11 והניף אהרן את הלויים תנופה לפני יהוה מאת בני ישראל והיו לעבד את עבדת יהוה: 12 והלויים יסמכו את ידיהם על ראש הפרים ועשה את האחד חמאת ואת האחד עלה ליהוה לכפר על הלויים: 13 והעמת את הלויים לפני אהרן ולפני בניו והנפת אתם תנופה ליהוה: 14 והבדלת את הלויים מתוך בני ישראל והיו לי ללויים: 15 ואחרי כן יבאו הלוים לעבד את אהל מועד וטהרת אתם והנפת אתם תנופה: 16 כי נתנים נתנים רחם לי מתוך בני ישראל תחת פטרת כל חמם כבור כל מבני ישראל לקחתי אתם לי: 17 כי לי כל כבור בבני ישראל באדם ובבהמה ביום הכתי כל כבור בארץ מצרים הקדשתי אתם לי: 18 ואקח את הלויים תחת כל כבור בבני ישראל: 19 ואתנה את הלויים נתנים לאהרן ולבניו מתוך בני ישראל לעבד את עבדת בני ישראל באהל מועד ולכפר על בני ישראל ולא יהיה בבני ישראל נגף בגשת בני ישראל אל הקדש: 20 ויעש משה ואהרן וכל

ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אליאב בן חלון: 30 ביום הרביעי נשא לפני ראובן אליצור בן שדיאור: 31 קרבנו קטרת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מורק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: 32 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: 33 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: 34 שעיר עזים אחד לחטאת: 35 ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אליצור בן שדיאור: 36 ביום החמישי נשא לפני שמעון שלמיאל בן צורישידי: 37 קרבנו קטרת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מורק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: 38 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: 39 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: 40 שעיר עזים אחד לחטאת: 41 ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן שלמיאל בן צורישידי: 42 ביום הששי נשא לפני גד אליסף בן דעואל: 43 קרבנו קטרת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מורק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: 44 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: 45 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: 46 שעיר עזים אחד לחטאת: 47 ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אליסף בן דעואל: 48 ביום השביעי נשא לפני אפרים אלישמע בן עמינחור: 49 קרבנו קטרת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מורק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: 50 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: 51 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: 52 שעיר עזים אחד לחטאת: 53 ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אלישמע בן עמינחור: 54 ביום השמיני נשא לפני מנשה נגליאל בן פדהצור: 55 קרבנו קטרת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מורק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: 56 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: 57 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: 58 שעיר עזים אחד לחטאת: 59 ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן נגליאל בן פדהצור: 60 ביום התשיעי נשא לפני בנימין אבירן בן גדעוני: 61 קרבנו קטרת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מורק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: 62 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: 63 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: 64 שעיר עזים אחד לחטאת: 65 ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אחיעזר בן עמישדי: 66 ביום השעירי נשא לפני אשר פנעיאל בן עכרן: 67 קרבנו קטרת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מורק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: 68 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: 69 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: 70 שעיר עזים אחד לחטאת: 71 ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אחיעזר בן עמישדי: 72 ביום השתי עשר יום נשא לפני אשר פנעיאל בן עכרן: 73 קרבנו קטרת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מורק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן

1 ותדבר מרים ואהרן במשה על אדות האשה הכשית אשר לקח כי אשה כשית לקח: 2 ויאמרו הריק אך במשה דבר יהוה הלא גם בנו דבר וישמע יהוה: 3 והאיש משה ענו מאד מכל האדם אשר על פני האדמה: 4 ויאמר יהוה שתאם אל משה ואהרן ואו מרים צאו שלחכם את אשה מועד וצאו שלשם: 5 וירד יהושע בעמוד עני ויעמר פתח

1 ויודבר יהוה אל משה לאמר: 2 דבר אל בני ישראל וקח מאתם מטה מטה לבית אב ואם כל נשיאיהם לבית אבתם שנים עשר ממות איש את שמו כתבת על מטהו: 3 ואת אהרן אתה תניח את המטה לוי כי מטה אהרן הוא: 4 ונתתם ללוי מטה מועד לפני עיני אבותם: 5 ויהיה המטה למועד לפני עיני אבותם אשר אועד לכם שמח: 6 ויהיה האיש אשר אבחר בו מטהו יפרח והשכתי מעלי את כלגות בני ישראל אשר הם מלינים עליכם: 7 ויבחר משה את בני ישראל ויתנו אליו כי מטה אהרן מטה לבית אב אחד ממות נשיא אחד לבית אבתם שנים עשר ממות ושמח אהרן

פרק 23

1 ויאמר בלעם אל בלק בנה לי בזה שבעה מזבחת וחקן לי בזה שבעה פרים ושבעה אילים: 2 ויעש בלק כאשר דבר בלעם ויעל בלק ובלעם פר ואיל במזבח: 3 ויאמר בלעם לבלק התיצב על עלתך ואלכה אולי יקרה יהוה לקראתי ודבר מה יראני והגדת לי וילך שפי: 4 ויקר אלהים אל בלעם ויאמר אליו את שבעת המזבחות נפילי ואעל פר ואיל במזבח: 5 וישם יהוה דבר בפי בלעם ויאמר שוב אל בלק וכה תדבר: 6 וישב אליו והנה נצב על עלתו הוא וכל שרי מואב: 7 וישא משלו ויאמר מה אדם יחני בלק מלך מואב מהררי קדם לכה אהרה לי יעקב ולכה ועמתי ישראל: 8 מה אקב לא קבה אל ומה אועם לא זעם יהוה: 9 כי מראש צרים אראנו ומגבעות אשורנו הן עם לבדר ישכן ובנוים לא יתחשב: 10 מי מנה עפר יעקב ומספר את רבע ישראל תמת נפשי מות ישרים ותחי אחריתי כמחוי: 11 ויאמר בלק אל בלעם מה עשית לי לקב ואיבי לקחתיו והנה ברכת ברכך: 12 ויען ויאמר הלא את אשר ישים יהוה בפי אתו אשמר לדבר: 13 ויאמר אליו בלק לך נא אתי אל מקום אחר אשר תראנו משם אפס קצתו תראה וכלו לא תראה וקבני לי משם: 14 ויקחבהו שרה צפים אל ראש הפסגה ויבן שבעה מזבחות ויעל פר ואיל במזבח: 15 ויאמר אל בלק התיצב כה על עלתך ואנכי אקרה כה: 16 ויקר יהוה אל בלעם וישם דבר בפי ויאמר שוב אל בלק וכה תדבר: 17 ויבא אליו והנו נצב על עלתו ושרי מואב אתו ויאמר לו בלק מה דבר יהוה: 18 וישא משלו ויאמר קום בלק ושמע האזינה עדי בנו צפר: 19 לא איש אל ויכובו וכן אדם ויתנחם ההוא אמר ולא יעשה ודבר ולא יקמנה: 20 הנה ברכך לקחתי וברך ראה אשיבנה: 21 לא הביט און ביעקב ולא ראה עמל בישראל יהוה אלהיו עמו ותרועת מלך בו: 22 מה מציאם ממצרים כתועפת ראם לו: 23 כי לא נחש ביעקב ולא קסם בישראל כעת יאמר ליעקב ולישראל מה פעל אל: 24 הן עם כלביא יקום וכארי יתנשא לא ישכב על יאכל טרף ודם חללים ישחת: 25 ויאמר בלק אל בלעם גם קב לא תקבנו גם ברכך אל תברכנו: 26 ויען בלעם ויאמר אל בלק הלא דברתי אליך לאמר כל אשר ידבר יהוה אתו אעשה: 27 ויאמר בלק אל בלעם לכה נא אקחך אל מקום אחר אולי יישר בעיני האלהים וקבתו לי משם: 28 ויקח בלק את בלעם ראש הפעור הנשקף על פני הישימון: 29 ויאמר בלעם אל בלק בנה לי בזה שבעה מזבחות וחקן לי בזה שבעה פרים ושבעה אילים: 30 ויעש בלק כאשר אמר בלעם ויעל פר ואיל במזבח:

פרק 24

1 וירא בלעם כי טוב בעיני יהוה לברך את ישראל ולא הלך כפעם בפעם לקראת נחשים וישת אל המדבר פניו: 2 וישא בלעם את עיניו וירא את ישראל שכן לשבטיו ותחי עליו רוח אלהים: 3 וישא משלו ויאמר נאם בלעם בנו בער ונאם הגבר שתי העין: 4 נאם שמע אמרי אל אשר מחזה שדי יהוה נפל וגלוי עינים: 5 מה טבו אהליך יעקב משכנתיו ישראל: 6 כנחלים נשיו כננת עלי נהר כאחלים נגע יהוה בארזים עלי מים: 7 יול מים מדליו וזרעו במים רבים וירם מאנג מלכו ותנשא מלכתו: 8 אל מוציא ממצרים כתרועת ראם לו יאכל גוים ועצמותיהם יגרם וחציו ימחין: 9 כרע שכב כארי וכלביא

ויבר יהוה אלי וישבו שרי מואב עם בלעם: 9 ויבא אלהים אל בלעם ויאמר מי האנשים האלה עמך: 10 ויאמר בלעם אל האלהים בלק בן צפר מלך מואב שלח אלי: 11 הנה העם היוצא ממצרים ויכס את עין הארץ עתה לכה קבה לי אתו אולי אוכל להלחם בו וגשתיו: 12 ויאמר אלהים אל בלעם לא תלך עמם לא תאר את העם כי ברוך הוא: 13 ויקם בלעם בבקר ויאמר אל שרי בלק לכו אל ארצכם כי מאן יהוה לתתי להלך עמכם: 14 ויקומו שרי מואב ויבאו אל בלק ויאמרו מאן בלעם הלך עמנו: 15 ויסיף עוד בלק שרי מואב רבים ונכבדים מאלה: 16 ויבאו אל בלעם ויאמרו לו כה אמר בלק בן צפור אל נא תמנע מהלך אלי: 17 כי כבד אבכרך מאד וכל אשר תאמר אלי אעשה ולכה נא קבה לי את העם הזה: 18 ויען בלעם ויאמר אל עבדי בלק אם יתן לי בלק מלא ביהוה כסף וזהב לא אוכל לעבר את פי יהוה אלהי לעשות קמנה או גדולה: 19 ועתה שבו נא בזה גם אתם הלילה ואדעה מה יספ יהוה דבר עמי: 20 ויבא אלהים אל בלעם וילחז ויאמר לו אם לקרא לך בא האנשים קום לך אתם ואך את הדבר אשר אדבר אליך אתו תעשה: 21 ויקם בלעם בבקר ויחבש אתו אתו וילך עם שרי מואב: 22 ויחר אף אלהים כי הולך הוא ויתיצב מלאך יהוה בדרך לשטן לו והוא רכב על אתו ושני נערו עמו: 23 ותרא האתון את מלאך יהוה נצב בדרך וחרבו שלופה בידו ותם האתון מן הדרך ותלך בשדה ויך בלעם את האתון להסתה הדרך: 24 ויעמד מלאך יהוה במשעול הכרמים נדר מזה וגדר מזה: 25 ותרא האתון את מלאך יהוה ותלחץ אל הקיר ותלחץ את רגל בלעם אל הקיר ויסיף להכתה: 26 ויוסיף מלאך יהוה עבור ויעמד במקום צר אשר אין דרך לנסות ימין ושמאלו: 27 ותרא האתון את מלאך יהוה ותרכין תחת בלעם ויחר אף בלעם ויך את האתון במקל: 28 ויפתח יהוה את פי האתון ותאמר לבלעם מה עשית לי כך הכייתי זה שלש רגלים: 29 ויאמר בלעם לאתון כי תעלה תהללתי בי לו שר חרב בידו כי עתה הרגתיך: 30 ותאמר האתון אל בלעם הלא אנכי אתנך אשר רכבת עלי מעורך עד היום הזה ההסכן הסכנתי לעשות לך כה ויאמר לא: 31 ויגל יהוה את עיני בלעם וירא את מלאך יהוה נצב בדרך וחרבו שלפה בידו ויקר וישתחו אליו: 32 ויאמר אליו מלאך יהוה על מה הכיית את אתנך זה שלש רגלים הנה אנכי יצאתי לשטן כי ירט הדרך לגנאי: 33 ותרא האתון ותט לפני זה שלש רגלים אולי נסתה מפני כי עתה גם אתכה הרגתי ואותה החייתי: 34 ויאמר בלעם אל מלאך יהוה חטאתי כי לא ידעתי כי אתה נצב לקראתי בדרך ועתה אם רע בעיניך אשובה לי: 35 ויאמר מלאך יהוה אל בלעם לך עם האנשים ואפס את הדבר אשר אדבר אליך אתו תדבר וילך בלעם עם שרי בלק: 36 וישמע בלק כי בא בלעם ויצא לקראתו אל עיר מואב אשר על גבול ארנו אשר בקצה הגבול: 37 ויאמר בלק אל בלעם הלא שלח שליחתי אליך לקרא לך למה לא הלכת אלי האמנם לא אוכל בבך: 38 ויאמר בלעם אל בלק הנה באתי אליך עתה היכול אוכל דבר מאומה הדבר אשר ישים אלהים בפי אתו אדבר: 39 וילך בלעם עם בלק ויבאו קרית חצות: 40 ויזבח בלק בקר וצאן וישלח לבלעם ולשרים אשר אתו: 41 ויהי בבקר ויקח בלק את בלעם ויעלחו במות בעל וירא משם קצה העם:

ויסר מעלינו את הנחש ויתפלל משה בעד העם: 8 ויאמר יהוה אל משה עשה לך שרף ושים אתו על נס והיה כל הנשך וראה אתו וחי: 9 ויעש משה נחש נחשת וישמחו על הנס והיה אם נשך הנחש את איש והביט אל נחש הנחשת וחי: 10 ויסעו בני ישראל ויחנו באבחת: 11 ויסעו מאבת ויחנו בעיני העבריים במדבר אשר על פני מואב ממזרח השמש: 12 משם נסעו ויחנו בנחל זרד: 13 משם נסעו ויחנו מעבר ארנון אשר במדבר היוצא מגבול האמרי כי ארנון גבול מואב בין מואב ובין האמרי: 14 על כן יאמר בספר מלחמת יהוה את ובה בסופה ואת הנחלים ארנון: 15 ואשר הנחלים אשר נטה לשבת ער ונשען לגבול מואב: 16 ומשם בארה הוא הבאר אשר אמר יהוה למשה אסף את העם ואתנה להם מים: 17 אז ישיר ישראל את השירה הזאת עלי באר ענו לה: 18 באר פחרוה שרים כרוה נדיבי העם במחקק במשענתם וממדבר מתנה: 19 וממתנה נחליאל ומנחליאל במות: 20 ומבמות הגיא אשר בשדה מואב ראש הפסגה ונשקפה על פני הישימון: 21 וישלח ישראל מלאכים אל סיוח מלך האמרי לאמר: 22 אעברה בארצך לא נטה בשדה ובכרם לא נשתה מי באר בדרך ונחל נלך עד אשר נעבר גבלך: 23 ולא נתן סיוח את ישראל עבר בגבולו ויאסף סיוח את כל עמו ויצא לקראת ישראל המדברה ויבא היצה וילחם בישראל: 24 ויכהו ישראל לפי חרב ויירש את ארצו מארנו עד יבק עד בני עמון כי עד גבול בני עמון: 25 ויקח ישראל את כל הערים האלה וישב ישראל בכל ערי האמרי בחשבון ובכל בנתיה: 26 כי חשבון עיר סיוח מלך האמרי הוא והוא נלחם במלך מואב הראשון ויקח את כל ארצו מידו עד ארנו: 27 על כן יאמרו המשלים באו חשבון תבנה ותכונן עיר סיוחן: 28 כי אם יצאה מחשבון להבה מקרית סיוח אכלה ער מואב בעלי במות ארנו: 29 אוי לך מואב אבדת עם כמש נתן בניו פליטם ובנתיו בשבית למלך אמרי סיוחן: 30 ונירם אבד חשבון עד ידיון ונשים עד נפח אשר עד מידבא: 31 וישב ישראל בארץ האמרי: 32 וישלח משה להגל את יעזר וילכדו בנתיה ויירש את האמרי אשר שם: 33 ויפנו ויעלו דרך הבשן ויצא עוג מלך הבשן לקראתם הוא וכל עמו למלחמה אדרעי: 34 ויאמר יהוה אל משה אל תירא אתו כי בידך נתתי אותו ואת כל עמו ואת ארצו ועשית לו כאשר עשית לסיוח מלך האמרי אשר יושב בחשבון: 35 ויכו אותו ואת בניו ואת כל עמו עד בלתי השאיר לו שריד ויירשו את ארצו:

פרק 22

1 ויסעו בני ישראל ויחנו בערבות מואב מעבר לירדן ירחו: 2 וירא בלק בן צפור את כל אשר עשה ישראל לאמרי: 3 ויגר מואב מפני העם מאד כי רב הוא ויקץ מואב מפני בני ישראל: 4 ויאמר מואב אל זקני מדין עתה ילחכו הקהל את כל סביבותינו כלחך השור את ירך השדה ובלק בן צפור מלך המואב בעת ההוא: 5 וישלח מלאכים אל בלעם כי בעור פתורה אשר על הנגר ארץ בני עמו לקרא לו לאמר הנה עם יצא ממצרים הנה כסה את עין הארץ והוא ישב ממלי: 6 ועתה לכה נא אהר לי את העם הזה כי עצום הוא ממני אולי אוכל נכה בו ואגרשנו מן הארץ כי ידעתי את אשר תברך מברך ואשר תאר ואר: 7 וילכו זקני מואב וזקני מדין וקסמים בידם ויבאו אל בלעם וידברו אליו דברי בלק: 8 ויאמר אליהם לינו פה הלילה והשכתי אתכם דבר כאשר

ויקהלו על משה ועל אהרן: 3 וירב העם עם משה ויאמרו לאמר ולו גוענו בנעו אחינו לפני יהוה: 4 ולמה הבאתם את קהל יהוה אל המדבר הזה למות שם אנחנו ובעירנו: 5 ולמה העליתנו ממצרים להביא אתנו אל המקום הזה לא מקום זרע ותאנה וגפן ורמון ומים אין לשלתי: 6 ויבא משה ואהרן מפני הקהל אל פתח אהל מועד ויפלו על פניהם וירא כבוד יהוה אליהם: 7 וידבר יהוה אל משה לאמר: 8 קח את המטה והקהל את העדה אתה ואהרן אחיך ודברתם אל הסלע לעיניהם ונתן מימיו והוצאת להם מים מן הסלע והשקית את העדה ואת בעירם: 9 ויקח משה את המטה מלפני יהוה כאשר צוהו: 10 ויקהלו משה ואהרן את הקהל אל פני הסלע ויאמר להם שמעו נא המרים המן הסלע הזה וניצא לכם מים: 11 וירם משה את ידו ויך את הסלע במטתו פעמים ויצאו מים רבים ותשת העדה ובעירם: 12 ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן יען לא האמתם בי להקדישני לעיני בני ישראל לכן לא תביאו את הקהל הזה אל הארץ אשר נתתי להם: 13 המה מי מריבה אשר רבו בני ישראל את יהוה ויקח בסם: 14 וישלח משה מלאכים מקדש אל מלך אדום כה ואלה מלאכי ישראל אתו ידעת את כל התלאה אשר מצאתנו: 15 ויורדו אבותינו מצרימה ונשב במצרים ימים רבים וירעו לנו מצרים ולאבותינו: 16 ונצטק אל יהוה וישמע קלנו וישלח מלאך ויצאנו ממצרים והנה אנחנו בקדש עיר קצה גבולך: 17 ועברה נא בארצך לא נעבר בשדה ובכרם ולא נשתה מי באר דרך המלך נלך לא נטה ימין ושמאל עד אשר נעבר גבולך: 18 ויאמר אליו אדום לא תעבר בי פן בחרב אצא לקראתך: 19 ויאמרו אליו בני ישראל בלעם נעלה ואם מימך נשתה אני ומקני ונתתי מלכרם רק אין דבר ברלי אעברה: 20 ויאמר לא תעבר ויצא אדום לקראתו בעם כבד וביד חזקה: 21 וימאן אדום נתן את ישראל עבר בגבולו ויט ישראל מעליו: 22 ויסעו מקדש ויבאו בני ישראל כל העדה הר הסי: 23 ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן בהר ההר על גבול ארץ אדום לאמר: 24 יאסף אהרן אל עמי כי לא יבא אל הארץ אשר נתתי לבני ישראל על אשר מריתם את פי למי מריבה: 25 קח את אהרן ואת אלעזר בנו והעל אתם הר ההר: 26 והפשט את אהרן את בגדיו ותלבשתם את אלעזר בנו ואהרן יאסף ומת שם: 27 ויעש משה כאשר צוה יהוה ויעלו אל הר ההר לעיני כל העדה: 28 ויפשט משה את אהרן את בגדיו וילבש אתם את אלעזר בנו וימת אהרן שם בראש ההר וירד משה ואלעזר מן ההר: 29 ויראו כל העדה כי נוע אהרן ויבכו את אהרן שלשים יום כל בית ישראל:

פרק 21

1 וישמע הכנעני מלך ערד ישב הנגב כי בא ישראל דרך האחרים וילחם בישראל וישב ממנו שבי: 2 וירד ישראל נדר ליהוה ויאמר אם נתן תתן את העם הזה ביד ויהרמתי את עריהם: 3 וישמע יהוה בקול ישראל ויתן את הכנעני ויחרם אתהם ואת עריהם ויקרא שם המקום חרמה: 4 ויסעו מזה ההר דרך ים סוף לסבב את ארץ אדום ותקצר נפש העם בדרך: 5 ויודבר העם באלהים ובמשה ובלעם וימצינו למות במדבר כי אין להם ואין מים ונפשינו קצה בלחם הקלקל: 6 וישלח יהוה בעם את הנחשים השרפים וינשכו את העם וימת עם רב מישראל: 7 ויבא העם אל משה ויאמרו חטאנו כי דיברנו ביהוה ובך התפלל אל יהוה

מי יקימו מברכך ברחק וארריך אורו: 10 ויחר אף בלק אל בלעם ויספק את כפיו ויאמר בלק אל בלעם לקב אויבי קראתיך והנה ברכת ברכך זה שלש פעמים: 11 ועתה ברח לך אל מקומך אמרתי כבוד אכבדך והנה מנעך יהיה מכבוד: 12 ויאמר בלעם אל בלק הלא גם אל מלאכך אשר שלחת אלי דברתי לאמר: 13 אם יתן לי בלק מלא ביתו כסף וזהב לא אוכל לעבר את פי יהוה לעשות טובה או רעה מלבי אשר ידבר יהוה אתו אדבר: 14 ועתה הנני הולך לעמי לכה איצחק אשר יעשה העם הזה לעמך באחרית הימים: 15 וישא משלו ויאמר נאם בלעם בני בער ונאם הגבר שחם העין: 16 נאם שמע אמרי אל וידע דעת עליון מחזה שדי יחזה נפל וגלוי עינים: 17 אראנו ולא עתה אשורנו ולא קרוב דרך כוכב מיעקב וקם שבט מישראל ומחן פאתו מואב וקרקר כל בני שת: 18 והיה ארם ורשה והיה ורשה שער איביו וישראל עשה חיל: 19 וירד מיעקב והאביד שריד מעיר: 20 וירא את עמלק וישא משלו ויאמר ראשית גוים עמלק ואחריתו עדי אבד: 21 וירא את הקניז וישא משלו ויאמר איתן מוקשב ושים בסלע קנז: 22 כי אל יהיה לבשר בני עד מה אהור השבך: 23 וישא משלו ויאמר אוי מי יהיה משמו אל: 24 וצים מיד כתיים וענו אשור וענו עבר וגם הוא עדי אבד: 25 ויקם בלעם וילך וישב למקמו וגם בלק הלך לדרכו:

פרק 25

1 וישב ישראל בשטים ויחל העם לזנות אל בנות מואב: 2 ותקראן לעם לבוהי אלהיהן ויאכל העם וישתחוו לאלהיהן: 3 ויצמד ישראל לבעל פעור ויחר אף יהוה בישראל: 4 ויאמר יהוה אל משה קח את כל ראשי העם והקע אותם ליהוה נגד השמש וישח חרון אף יהוה מישראל: 5 ויאמר משה אל שפטי ישראל הנה איש אנשיו הנצמדים לבעל פעור: 6 והנה איש מבני ישראל בא ויקרב אל אחיו את המדינית לעיני משה ולעיני כל עדת בני ישראל והמה בכים פתח אהל מועד: 7 וירא פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן ויקם מתוך העדה ויקח רומח בידו: 8 ויבא אחר איש ישראל אל הקבה וידקק את שניהם את איש ישראל ואת האשה אל קבתה ותעצר המגפה מעל בני ישראל: 9 ויהיו המתים כמגפה ארבעה ועשרים אלף: 10 וידבר יהוה אל משה לאמר: 11 פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן השיב את חמתי מעל בני ישראל בקנאו את קנאות בתוכם ולא כליתי את בני ישראל בקנאות: 12 לכן אמר הנני נתן לו את בריתי שלום: 13 והיתה לו ולזרעו אחריו ברית כהנת עולם תחת אשר קנא לאלהיו ויכפר על בני ישראל: 14 ושם איש ישראל המכה את האשה הכה את המדינית זמרי אב סלוא נשיא בית אב לשמעני: 15 ושם האשה המכה המדינית כובי בת צור ראש אמות בית אב במדין הוא: 16 וידבר יהוה אל משה לאמר: 17 ציור את המדינים והכיתם אותם: 18 כי צררים הם לכם מנבליהם אשר נכלו לכם על דבר פעור ועל דבר כובי בת נשיא מדין אחתם המכה ביום המגפה על דבר פעור:

פרק 26

1 ויהי אחרי המגפה ויאמר יהוה אל משה ואל אלעזר בן אהרן הכהן לאמר: 2 שאו את ראש כל עדת בני ישראל מבין עשרים שנה ומעלה לבית אבתם כי יצא צבא בישראל: 3 וידבר משה ואלעזר הכהן אתם

בערבת מואב על ירדן ויחור לאמר: 4 מבין עשרים שנה ומעלה כאשר צוה יהוה את משה ובני ישראל היוצאים מארץ מצרים: 5 ראובן בכור ישראל בני ראובן חנוך משפחת החכני לפלוא משפחת הפלאי: 6 לחצרן משפחת החצרוני לכרמי משפחת הכרמי: 7 אלה משפחת הראובני ויהיו פקדיהם שלשה וארבעים אלף ושבע מאות וששים: 8 ובני פלוא אליאב: 9 ובני אליאב נמואל ודתן ואבירם הוא דתן ואבירם קרואי העדה אשר הצו על משה ועל אהרן בעדת קרח בהצתם על יהוה: 10 ותפתח הארץ את פיה ותבלעם אתם ואת קרח במות העדה באכל האש את חמשים ומאתים איש ויהיו לנס: 11 ובני קרח לא מתו: 12 בני שמעון למשפחתם לנמואל משפחת הנמואלי לימין משפחת הימני ליכין משפחת היכני: 13 לזרח משפחת הזרחי לאשול משפחת השאולי: 14 אלה משפחת השמעוני שנים ועשרים אלף ומאתים: 15 בני גד למשפחתם לצפון משפחת הצפוני לחגי משפחת החגי לשוני משפחת השוני: 16 לאזוני משפחת האזוני לערי משפחת הערי: 17 לארוד משפחת הארודי לאראלי משפחת האראלי: 18 אלה משפחת בני גד לפקדיהם ארבעים אלף וחמש מאות: 19 בני יהודה ער ואונן וימת ער ואונן בארץ כנען: 20 ויהיו בני יהודה למשפחתם שלשה משפחת השלני לפרץ משפחת הפרצי לזרח משפחת הזרחי: 21 ויהיו בני פרץ לחצרן משפחת החצרוני לחמול משפחת החמולי: 22 אלה משפחת יהודה לפקדיהם ששה ושבעים אלף וחמש מאות: 23 בני יששכר למשפחתם תולע משפחת התולעי לפודה משפחת הפוני: 24 לישוב משפחת הישובי לשמרון משפחת השמרני: 25 אלה משפחת יששכר לפקדיהם ארבעה וששים אלף ושלש מאות: 26 בני זבולן למשפחתם לסדר משפחת הסדרי לאלון משפחת האלני ליחלאל משפחת היחללי: 27 אלה משפחת הזבולני לפקדיהם ששים אלף וחמש מאות: 28 בני יוסף למשפחתם מנשה ואפרים: 29 בני מנשה למכיר משפחת המכירי ומכיר הוליד את גלעד לגלעד משפחת הגלעדי: 30 אלה בני גלעד איעזר משפחת האיעזרי לחלק משפחת החלקי: 31 ואשריאל משפחת האשראלי ושכם משפחת השכמי: 32 ושמירע משפחת השמירע וחסר משפחת החפרי: 33 וצלפחד בן חפר לא היו לו בנים כי אם בנות ואלה בנות צלפחד מחלה ונעה חגלה מלכה ותרצה: 34 אלה משפחת מנשה ופקדיהם שנים וחמשים אלף ושבע מאות: 35 אלה בני אפרים למשפחתם לשתלח משפחת השתלחי לבכר משפחת הבכרי לתחן משפחת התחני: 36 ואלה בני שותלח לערן משפחת הערני: 37 אלה משפחת בני אפרים לפקדיהם שנים וששים אלף וחמש מאות אלה בני יוסף למשפחתם: 38 בני בנימין למשפחתם לבלע משפחת הבלעי לאשבל משפחת האשבלי לאחירם משפחת האחירי: 39 לשפופם משפחת השפופי לחופם משפחת החופמי: 40 ויהיו בני בלע ארד ונעמן משפחת הארדי ונעמן משפחת הנעמי: 41 אלה בני בנימין למשפחתם ופקדיהם חמשה וארבעים אלף ושש מאות: 42 אלה בני דן למשפחתם לשוחם משפחת השוחמי אלה משפחת דן למשפחתם: 43 כל משפחת השוחמי לפקדיהם ארבעה וששים אלף וארבע מאות: 44 בני אשר למשפחתם לימנה משפחת הימנה לישוי משפחת הישוי לבירעה משפחת הבירעי: 45 לבני בריעה לחבר משפחת החברי למלכיאל משפחת המלכיאלי: 46 ושם בת אשר שרה: 47 אלה משפחת בני אשר לפקדיהם שלשה וחמשים אלף וארבע

מאות: 48 בני נפתלי למשפחתם ליחצאל משפחת היחצאלי לגוני משפחת הגוני: 49 ליצר משפחת היצרי לשלם משפחת השלמי: 50 אלה משפחת נפתלי למשפחתם ופקדיהם חמשה וארבעים אלף וארבע מאות: 51 אלה פקדי בני ישראל שש מאות אלף וארבע שבע מאות וששים: 52 וידבר יהוה אל משה לאמר: 53 לאלה תחלק הארץ בנחלה במספר שמות: 54 לרב תרבה נחלתו ולמעט תמעט נחלתו איש לפי פקדיו יתן נחלתו: 55 אך בגורל יחלק את הארץ לשמות שמות אבתם ינחלו: 56 על פי הגורל תחלק נחלתו בין רב למעט: 57 ואלה פקדי הלוי למשפחתם לגרשון משפחת הגרשני לקהת משפחת הקהתי למררי משפחת המררי: 58 אלה משפחת לוי משפחת הלבני משפחת החבדני משפחת החמלי משפחת המושי משפחת הקרחי וקהת הוליד את עמרם: 59 ושם אשת עמרם יוכבד בת לוי אשר ילדה אתה ללוי במצרים ותלד לעמרם את אהרן ואת משה ואת מרים אחתם: 60 ויוולד לאהרן את נדב ואת אביהוא את אלעזר ואת איתמר: 61 וימת נדב ואביהוא בהקריבים אש זרה לפני יהוה: 62 ויהיו פקדיהם שלשה ועשרים אלף כל זכר מבין חדש ומעלה כי לא התפקדו בתוך בני ישראל כי לא נתן להם נחלה בתוך בני ישראל: 63 אלה פקדי משה ואלעזר הכהן אשר פקדו את בני ישראל בערבת מואב על ירדן ירחו: 64 ובאלה לא היה איש מפקדיו משה ואהרן הכהן אשר פקדו את בני ישראל במדבר סיני: 65 כי אמר יהוה להם מות ימותו במדבר ולא נותר מהם איש כי אם כלב בן יפנה ויהושע בן נון:

פרק 27

1 ותקרבנה בנות צלפחד בן חפר בן גלעד בן מכיר בן מנשה למשפחת מנשה בן יוסף ואלה שמות בניהן מחלה נעה חגלה ומלכה ותרצה: 2 ותעמדה לפני משה ולפני אלעזר הכהן ולפני הנשיאים וכל העדה פתח אהל מועד לאמר: 3 אבינו מת במדבר והוא לא היה בתוך העדה הנועדים על יהוה בעדת קרח כי בחטאו מת ובנים לא היו לו: 4 למה לא נגרע שם אבינו מתוך משפחתו כי אין לו בן תנה לנו אחזה בתוך אחי אבינו: 5 ויקרב משה את משפחת לפני יהוה: 6 ויאמר יהוה אל משה לאמר: 7 בן בנות צלפחד דברת נתן נתן להם אחות נחלה בתוך אחי אביהם והעברת את נחלת אביהן להן: 8 ואל בני ישראל תדבר לאמר איש כי ימות וכן אין לו בן והעברתם את נחלתו לבתו: 9 ואם אין לו בת ונתתם את נחלתו לאחיו: 10 ואם אין לו אחים ונתתם את נחלתו לאחי אביו: 11 ואם אין אחים לאביו ונתתם את נחלתו לאשרו הקרב אליו ממשפחתו וירש אתה והיתה לבני ישראל חלקת משפט כאשר צוה יהוה את משה: 12 ויאמר יהוה אל משה עלה אל הר העברים הזה וראה את הארץ אשר נתתי לבני ישראל: 13 וראיתיה אתה ונאספת אל עמך גם אתה כאשר נאסף אהרן אחיך: 14 כאשר מרתים פי במדבר לא חרתי את הארץ אשר נשבעתי במים לעיניהם הם מי מריבת קדש מדבר צן: 15 וידבר משה אל יהוה לאמר: 16 יפקד יהוה אלהי הרוחות לכל בשר איש על עגרה: 17 אשר יצא לפניך ואשר יבא לפניך ואשר יוציאם ואשר יביאם ולא תהיה עדת יהוה כצאן אשר אין להם רעה: 18 ויאמר יהוה אל משה קח לך את יהושע בן נון איש אשר רוח בו וסמכת את ידך עליו: 19 והעמדת אותו לפני אלעזר הכהן ולפני כל העדה וצויתיה אותו

לעניניהם: 20 ונתתה מהדוך עליו למען ישמעו כל עדת בני ישראל: 21 ולפני אלעזר הכהן יעמד ושאל לו במשפט האורים לפני יהוה על פיו יצאו ועל פיו יבאו הוא וכל בני ישראל אתו וכל העדה: 22 ויעש משה כאשר צוה יהוה אותו ויקח את יהושע ויעמדה לפני אלעזר הכהן ולפני כל העדה: 23 ויסמך את ידיו עליו ויצוהו כאשר דבר יהוה ביד משה:

פרק 28

1 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 צו את בני ישראל ואמרת אליהם את קרבני לחמי לאשי ריח ניחוח תשמרו להקריב לי במועדו: 3 ואמרת להם זה האשה אשר תקריבו ליהוה כבשים בני שנה תמימים שנים ליום עלה תמיד: 4 את הכבש אחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים: 5 ועשירית האפה סלת למנחה בלולה בשמן כתיב רביעת ההין: 6 עלת תמיד תעשה בהר סיני לריח ניחוח אשה ליהוה: 7 ונסכו רביעת ההין לכבש האחד בקדש חסך נסך שכר ליהוה: 8 ואת הכבש השני תעשה בין הערבים כמנחת הבקר ונסכו תעשה אשה ריח ניחוח ליהוה: 9 וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו: 10 עלת שבת בשבתו על עלת התמיד ונסכה: 11 ובראשי חדשיכם תקריבו עלה ליהוה פרים בני בקר שנים ואיל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים: 12 ושלשה עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן לפר האחד ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן לאיל האחד: 13 ועשרון עשרון סלת מנחה בלולה בשמן לכבש האחד עלה ריח ניחוח אשה ליהוה: 14 ונסכיהם חצי ההין יהיה לפר ושלישת ההין לאיל ורביעת ההין לכבש יין זאת עלת חדש בחדשו לחדש השנה: 15 ושעיר עזים אחד לחטאת יהוה על עלת החמיר יעשה ונסכו: 16 ובחדש הראשון בארבעה עשר יום לחדש פסח ליהוה: 17 ובחמשה עשר יום לחדש הזה חג שבועת ימים מצות יאכל: 18 ביום הראשון מקרא קדש כל מלאכת עבדה לא תעשו: 19 והקרבתם אשה עלה ליהוה פרים בני בקר שנים ואיל אחד ושבעה כבשים בני שנה תמימים יהיו לכם: 20 ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר ושני עשרנים לאיל תעשו: 21 עשרון עשרון תעשה לכבש האחד לשבעת עשרים: 22 ושעיר חטאת אחד לכפר עליכם: 23 מלבד עלה הבקר אשר עלת החמיר תעשו את אלה: 24 כאלה תעשו ליום שבעת ימים לחם אשה ריח ניחוח ליהוה על עולת החמיר יעשה ונסכו: 25 וביום השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו: 26 וביום הבכורים בהקריבכם מנחה חדשה ליהוה בשבעתיכם מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו: 27 והקרבתם עולה לריח ניחוח ליהוה פרים בני בקר שנים איל אחד שבעה כבשים בני שנה: 28 ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר האחד שני עשרנים לאיל האחד: 29 עשרון עשרון לכבש הכפר לשבעת הכבשים: 30 שעיר עזים אחד לכפר עליכם: 31 מלבד עלת החמיר ומנחתו תעשו תמימים יהיו לכם ונסכיהם:

פרק 29

1 ובחדש השביעי באחד לחדש מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו יום תהווה יהיה לכם: 2 ועשיתם עלה לריח ניחוח ליהוה פר בן בקר אחד איל אחד כבשים

את הירדן: 6 ויאמר משה לבני נד ולבני ראובן האחים יבאו למלחמה ואהם תשבו פה: 7 ולמה תנואון את לב בני ישראל מעבר אל הארץ אשר נתן להם יהוה: 8 כה עשו אבותיכם בשלחי אתם מקדש ברנע לראות את הארץ: 9 ויעלו עד נחל אשכול ויראו את הארץ ויניאו את לב בני ישראל בבלתי בא אל הארץ אשר נתן להם יהוה: 10 ויחר אף יהוה ביום ההוא וישבע לאמר: 11 אם יראו האנשים העלים ממצרים מבין עשרים שנה ומעלה את האדמה אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב כי לא מלאו אחרי: 12 בלתי כלב בן יפנה הקניז ויהושע בן נון כי מלאו אחרי יהוה: 13 ויחר אף יהוה בישראל וינעם במדבר ארבעים שנה עד תם כל הדור השנה הרע בעיני יהוה: 14 והנה קמתם תחת אבותיכם תרבות אנשים חמאים לספות עוד על חרון אף יהוה אל ישראל: 15 כי תשובון מארצו ויסק עוד להניחו ומדבר ושתחם לכל העם הזה: 16 ויגשו אליו ויאמרו גדרת צאן נבנה למקננו פה וערים למפנו: 17 ואנחנו נחליץ חטים לפני בני ישראל עד אשר אם הביאנום אל מקומם וישב טפנו בערי במדבר מפני ישיב הארץ: 18 לא נשוב אל בתינו עד התנחל בני ישראל איש נחלתו: 19 כי לא ננחל אתם מעבר לירדן והלאה כי באה נחלתנו אלינו מעבר הירדן מזרחה: 20 ויאמר אליהם משה אם תעשון את הדבר הזה אם תחלצו לפני יהוה למלחמה: 21 ועבר לכם כל חלוצי את הירדן לפני יהוה עד הורישו את איביו ומפניו: 22 ונכבשה אותה לפני יהוה ואחר תשובו והייתם נקיים מיהוה ומישראל והיתה הארץ הזאת לכם לאחזה לפני יהוה: 23 ואם לא תעשון כן הנה חמאתם ליהוה ודעו חמאתכם אשר חמאתם: 24 בנו לכם ערים ולמסכסם וגדרת לצנאכם ותיצא מפיקם העשו: 25 ויאמר בני נד ובני ראובן אל משה לאמר עבדיך יעשו כאשר אדני מצוה: 26 טפנו נשינו מקננו וכל בהמתנו יהיו שם בערי הגלעד: 27 ועבדיך יעברו כל חלוצי צבא לפני יהוה למלחמה כאשר אדני דבר: 28 ויצו להם משה את אלעזר הכהן ואת יהושע בן נון ואת ראשי אבות המטה לפני ישראל: 29 ויאמר משה אלהם אם יעברו בני נד ובני ראובן אתכם את הירדן כל חלוצי למלחמה לפני יהוה ונכבשה הארץ לפניכם ונתתם להם את ארץ הגלעד לאחזה: 30 ואם לא יעברו חלוצי אתכם ונאחזו בתוככם בארץ כנען: 31 ויענו בני נד ובני ראובן לאמר את אשר דבר יהוה אל עבדיך כן נעשה: 32 נחנו נעבר חלוצים לפני יהוה ארץ כנען ואנחנו אחות נחלתנו מעבר לירדן: 33 ויתן להם משה לבני נד ולבני ראובן ולחצי שבט מנשה בן יוסף את ממלכת סיוח מלך הארץ ואת ממלכת עוג מלך הבשן הארץ לעריה נגבלת ערי הארץ סביב: 34 ויבנו בני נד את דיבן ואת עטרת ואת ערער: 35 ואת עמרת שופן ואת יעזר ויגבהה: 36 ואת בית נמרזה ואת בית הרן ערי מבצר וגדרת צאן: 37 ובני ראובן בנו את חשבון ואת אלעאל ואת קרייתל: 38 ואת נבו ואת בעל מעון מוסבת שם ואת שבמה ויקראו בשמות את שמות הערים אשר בנו: 39 ויילכו בני מברך בן מנשה גלעד ויילכדה ויורש את האמרי אשר בה: 40 ויתן משה את הגלעד למכיר בן מנשה וישב בה: 41 ויאר בן מנשה הלך ויילכו את חותיהם ויקרא אתן חות יאיר: 42 ונבחר הלך ויילכו את קנת ואת בנתיה ויקרא לה נבחר בשמו:

פרק 33

1 אלה מסעי בני ישראל אשר יצאו

הצבא הבאים למלחמה זאת חקת התורה אשר צוה יהוה את משה: 22 אך את הזהב ואת הכסף את הנחשת את הברזל את הבדיל ואת העפרת: 23 כל דבר אשר יבא באש תעבירו באש ומהר אך במי נדה ותחטא וכל אשר לא יבא באש תעבירו במים: 24 וכבסתם בגדיכם ביום השביעי וטהרתם ואחר תבאו אל המחנה: 25 ויאמר יהוה אל משה לאמר: 26 שו את ראש מלקוח השבי באדם ובבהמה אתה ואלעזר הכהן וראשי אבות העדה: 27 וחצית את המלקוח בין תפשי למלחמה היצאים לצבא ובין כל העדה: 28 והרמת מכס ליהוה מאת אנשי המלחמה היצאים לצבא אחד נפש מחמש המאות מן האדם ומן הבקר ומן החמרים ומן הצאן: 29 ממחצית תקחו ונתתה לאלעזר הכהן תרומת יהוה: 30 וממחצת בני ישראל תקח אחד אחד מן החמשים מן האדם מן הבקר מן החמרים ומן הצאן מכל בהמה ונתתה אתם ללויים שמרי משמרת משכן יהוה: 31 ויעש משה ואלעזר הכהן כאשר צוה יהוה את משה: 32 ויהי המלקוח יתר הבז אשר בזוו עם הצבא צאן שש מאות אלף ושבעים אלף וחמשת אלפים: 33 ובקר שנים ושבעים אלף: 34 וחמרים ארבע מאות וששים: 35 ונפש אדם מן הנשים אשר לא ידעו משכב זכר כל נפש שנים ושלושים אלף: 36 ותהי המחצה חלק היצאים בצבא מספר הצאן שלש מאות אלף ושלושים אלף ושבעת אלפים וחמש מאות: 37 ויהי המכס ליהוה מן הצאן שש מאות חמש ושבעים: 38 ובבקר ששה ושלושים אלף ומכסם ליהוה שנים ושבעים: 39 וחמרים שלשים אלף וחמש מאות ומכסם ליהוה אחד וששים: 40 ונפש אדם ששה עשר אלף ומכסם ליהוה שנים ושלושים נפש: 41 ויתן משה את מכס תרומת יהוה לאלעזר הכהן כאשר צוה יהוה את משה: 42 וממחצית בני ישראל אשר חצה משה מן האנשים הצבאים: 43 ותהי מחצת העדה מן הצאן שלש מאות אלף ושלושים אלף שבעת אלפים וחמש מאות: 44 ובקר ששה ושלושים אלף: 45 וחמרים שלשים אלף וחמש מאות: 46 ונפש אדם ששה עשר אלף: 47 ויוקח משה מחצת בני ישראל אשר האחו אחד מן החמשים מן האדם ומן הבהמה ויתן אתם ללויים שמרי משמרת משכן יהוה כאשר צוה יהוה את משה: 48 ויקרבו אל משה הפקדים אשר לאלפי הצבא שרי האלפים ושרי המאות: 49 ויאמרו אל משה עבדיך נשאו את ראש אנשי המלחמה אשר בידנו ולא נפקד ממנו איש: 50 ונקרב את קרבן יהוה איש אשר מציא כלי זהב אצערדה וצמיד טבעת עניל וכזמו לכפר על נפשתינו לפני יהוה: 51 ויוקח משה ואלעזר הכהן את הזהב מאתם כל כלי מעשה: 52 ויהי כל זהב התרומה אשר ליהוה ששה עשר אלף שבע מאות וחמשים שקל מאת שרי האלפים ומאת שרי המאות: 53 אנשי הצבא בזוו איש לו: 54 ויוקח משה ואלעזר הכהן את הזהב מאת שרי האלפים והמאות ויבאו אותו אל אהל מועד וזכרון לבני ישראל לפני יהוה:

פרק 32

1 ומקנה רב היה לבני ראובן ולבני נד עצום מאד ויראו את ארץ יעזר ואת ארץ גלעד והנה המקום מקום מקנה: 2 ויבאו בני נד ובני ראובן ויאמרו אל משה ואל אלעזר הכהן ואל נשיאי העדה לאמר: 3 עטרת ודיבן ויעזר ונמרזה וחסבון ואלעלה ושכם וגב ובען: 4 הארץ אשר חכה יהוה לפני עדת ישראל ארץ מקנה הוא ולעבדיך את הארץ הזאת לעבדיך לאחזה אל תעברנו

איש כי ידר נדר ליהוה או השבע שבעה לאסר אסר על נפשו לא יחל דברו ככל היצא מפיו יעשה: 3 ואשה כי תדר נדר ליהוה ואסרה אסר בבית אביה בנעריה: 4 ושמע אביה את נדרה ואסרה אשר אסרה על נפשה והחריש לה אביה וקמו כל נדריה וכל אשר אשר אסרה על נפשה ונפש אביה: 5 ואם הניא אביה אתה ביום שמעו כל נדריה ואסריה אשר אסרה על נפשה לא יקום ויהוה יסלח לה כי הניא אביה אתה: 6 ואם היו תהיה לאיש ונדריה עליה או מבטא שפתייה אשר אסרה על נפשה: 7 ושמע אישה ביום שמעו והחריש לה וקמו נדריה ואסרה אשר אסרה על נפשה יקמו: 8 ואם ביום שמע אישה יניא אותה והפר את נדרה אשר עליה ואת מבטא שפתייה אשר אסרה על נפשה ויהוה יסלח לה: 9 ונדר אלמנה וגרושה כל אשר אסרה על נפשה יקום עליה: 10 ואם בית אישה נדרה לא אסרה אסר על נפשה בשבעה: 11 ושמע אישה והחריש לה לא הניא אתה וקמו כל נדריה וכל אשר אשר אסרה על נפשה יקום: 12 ואם הפר יפר אתם אישה ביום שמעו כל מוצא שפתייה לנדריה ולאסר נפשה לא יקום אישה הפרם ויהוה יסלח לה: 13 כל נדר וכל שבעת אסר לענת נפש אישה יקימו ואישה יפרנו: 14 ואם חרש יחריש לה אישה מיום אל יום והקים את כל נדריה או את כל אסריה אשר עליה הקים אתם כי חרש לה ביום שמעו: 15 ואם הפר יפר אתם אחרי שמעו ונשא את עונה: 16 אלה החקים אשר צוה יהוה את משה בין איש לאשתו בין אב לבתו בנעריה בית אביה:

פרק 31

1 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 נקמת בני ישראל מאת המדינים אחר האספ אל עמך: 3 וידבר משה אל העם לאמר החלצו מאתכם אנשים לצבא ויהיו על מדין לתת נקמת יהוה במדין: 4 אלה למטה אלף למטה לכל מטות ישראל תשלחו לצבא: 5 וימסרו מאלפי ישראל אלף למטה שנים עשר אלף חלוצי צבא: 6 וישלח אתם משה אלף למטה לצבא אתם ואת פינחס בן אלעזר הכהן וכלי הקדש והחצצרות התרומה בידו: 7 ויצבאו על מדין כאשר צוה יהוה את משה ויהרגו כל זכר: 8 ואת מלכי מדין הרגו על חלליהם את אוי ואת רקם ואת צור ואת חור ואת רבע חמשת מלכי מדין ואת בלעם בן בעור הרגו בחרב: 9 וישובו בני ישראל את נשי מדין ואת טפם ואת כל בהמתם ואת כל מקניהם ואת כל חילם בזוו: 10 ואת כל עריהם במושבתם ואת כל טירתם שרפו באש: 11 ויקחו את כל השלל ואת כל המלקוח באדם ובבהמה: 12 ויבאו אל משה ואל אלעזר הכהן ואל עדת בני ישראל את השבי ואת המלקוח ואת השלל אל המחנה אל ערבת מואב אשר על ירדן ויהיו: 13 ויבאו משה ואלעזר הכהן וכל נשיאי העדה לקראתם אל מחוץ למחנה: 14 ויקצף משה על פקודי החיל שרי האלפים ושרי המאות הבאים מצבא המלחמה: 15 ויאמר אליהם משה החיותם כל נקבה: 16 כל הנה היו לבני ישראל בדבר בלעם למסר מעל ביהוה על דבר פעור ותהי המגפה בעדת יהוה: 17 ועתה הרגו כל זכר בנף וכל אשר ידעת איש למשכב זכר הרגו: 18 וכל הטף בנשים אשר לא ידעו משכב זכר החיו לכם: 19 ואתם חנו מחוץ למחנה שבעת ימים כל הרג נפש וכל נגע בחלל תחטאו ביום השלישי וביום השביעי אתם ושביכם: 20 וכל בגד וכל כלי עור וכל מעשה עזים וכל כלי עץ תחטאו: 21 ויאמר אלעזר הכהן אל אנשי

בני שנה שבעה תמים: 3 ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר שני עשרנים לאיל: 4 ועשרון אחד לכבש האחד לשבעת הכבשים: 5 ושעיר עזים אחד חמאת לכפר עליכם: 6 מלבד עלת החדש ומנחתה ועלת התמיד ומנחתה ונסכיהם כמשפטם לריח ניחח אשה ליהוה: 7 ובעשור לחדש השביעי ניחח מקרא קדש יהיה לכם ועניתם את נפשתיכם כל מלאכה לא תעשו: 8 והקרבתם עלה ליהוה ריח ניחח פר בן בקר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמים יהיו לכם: 9 ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר שני עשרנים לאיל האחד: 10 והקרבתם עלה אשה ריח ניחח ליהוה פרים בני בקר שלשה עשר אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמים יהיו: 14 ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר האחד לשלשה עשר פרים שני עשרנים לאיל האחד לשני אילים: 15 ועשרון עשרון לכבש האחד לארבעה עשר כבשים: 16 ושעיר עזים אחד חמאת מלבד עלת התמיד מנחתה ונסכה: 17 וביום השני פרים בני בקר שנים עשר אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמים: 18 ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט: 19 ושעיר עזים אחד חמאת מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכה: 20 וביום השלישי פרים עשתי עשר אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמים: 21 ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט: 22 ושעיר חמאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכה: 23 וביום הרביעי פרים עשרה אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמים: 24 מנחתם ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט: 25 ושעיר עזים אחד חמאת מלבד עלת התמיד מנחתה ונסכה: 26 וביום החמישי פרים תשעה אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמים: 27 ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט: 28 ושעיר חמאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכה: 29 וביום הששי פרים שמונה אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמים: 30 ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט: 31 ושעיר חמאת אחד מלבד עלת התמיד מנחתה ונסכה: 32 וביום השביעי פרים שבעה אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמים: 33 ומנחתם ונסכהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפטם: 34 ושעיר חמאת אחד מלבד עלת התמיד מנחתה ונסכה: 35 ביום השמיני עצרת תהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו: 36 והקרבתם עלה אשה ריח ניחח ליהוה פר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמים: 37 מנחתם ונסכיהם לפר לאיל ולכבשים במספרם כמשפט: 38 ושעיר חמאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכה: 39 אלה תעשו ליהוה במעדיכם לבד מגדריכם וגדבתיכם לעלתיכם ולמנחתיהם ולנסכיהם ולשלמיכם: 40 ויאמר משה אל בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה:

פרק 30

1 וידבר משה אל ראשי המטות לבני ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה: 2

צלפחד לבני דדיהן לנשים: 12 ממשפחת בני מנשה בן יוסף היו לנשים ותהי נחלתן על מטה משפחת אביהן: 13 אלה המצות והמשפטים אשר צוה יהוה ביד משה אל בני ישראל בערבת מואב על ירדן ירחו:

דברים

פרק 1

1 אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל בעבר הירדן במדבר בערבה מול סוף בין פארן ובין תפל ולבן וחצרת ודי וזב: 2 אחר עשר יום מהירדן דרך הר שער עד קדש ברנע: 3 ויהי בארבעים שנה בעשתי עשר חמש באחד לחדש דבר משה אל בני ישראל ככל אשר צוה יהוה אתו אלהם: 4 אחרי הכתו את סיחון מלך האמרי אשר יושב בחשבון ואת עוג מלך הכנען אשר יושב בעשתרת באדרעי: 5 בעבר הירדן בארץ מואב הואיל משה באר את התורה הזאת לאמר: 6 יהוה אלהינו דבר אלינו בהרם לאמר רב לכם שבת בהר הזה: 7 פנו וסעו לכם ובאו הר האמרי ואל שכניו בערבה בהר ובשפלה ובוננך ובחוף הים ארץ הכנעני והלבנוני עד הנהר הגדל נהר פרת: 8 ראה נתתי לפניכם את הארץ באו ורשו את הארץ אשר נשבע יהוה לאבותיכם לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם ולזרעם אחריהם: 9 ואמר אלהם בעת ההוא לאמר לא אוכל לבדי שאת אתכם: 10 יהוה אלהיכם הרבה אתכם והונכם ימים ככוכבי השמים לרב: 11 יהוה אלהי אבותכם יסף עליכם ככם אלף פעמים ויברך אתכם כאשר דבר לכם: 12 איכה אשא לבדי טרדכם ונשאכם וריבכם: 13 חבו לכם אנשים חכמים ונכונים וידעים לשכטים ואשים כראשיכם: 14 ותענו אתי ותאמרו טוב הדבר אשר דברת לעשות: 15 ואקח את ראשי שבטים אנשים חכמים וידעים ואתם ראשים עליכם שרי אלפים ושרי מאות ושרי חמשים ושרי עשרת ושרים לשכטים: 16 ואצוה את שפטים בעת ההוא לאמר שמע בין אחיכם ושפטים צדק בין איש ובין אחיו ובין גרו: 17 לא תכירו פנים במשפט כקמן כגדל תשמעון לא תגורו מפני איש כי המשפט לאלהים הוא והדבר אשר יקשה מכם תקרבו אלי ושמעתי: 18 ואצוה אתכם בעת ההוא את כל הדברים אשר תעשו: 19 ונסע מחרב ונלך את כל המדבר הגדול והנורא והוא אשר ראיתם דרך הר האמרי כאשר צוה יהוה אלהינו אתנו ונבא עד קדש ברנע: 20 ואמר אלהם באתם עד הר האמרי אשר יהוה אלהינו נתן לנו: 21 ראה נתן יהוה אליהך לפניך את הארץ עלה רש כאשר דבר יהוה אלהי אבותיך לך אל תירא ואל תחת: 22 ותקרבון אלי כלכם ותאמרו נשלחה אנשים לפנינו ויחפרו לנו את הארץ וישבו אתנו דבר את הדרך אשר נעלה בה ואת הערים אשר נבא אליהן: 23 וישוב בני הדבר ואתכם מכם שנים עשר אנשים איש אחד לשבט: 24 ויפנו ועלו ההרה ויבאו עד נחל אשכל וירגלו אתה: 25 ויקחו עידי מפרי הארץ ויורדו אלינו וישבו אתנו דבר ויאמרו טובה הארץ אשר יהוה אלהינו נתן לנו: 26 ולא אביחם לעלת ותמרו את פי יהוה אלהים: 27 ותרגנו באהליכם ותאמרו בשנאת יהוה אלהינו הוציאנו מארץ מצרים לתת אתנו ביד האמרי להשמידנו: 28 אנה אנחנו עלים אחינו המסו את לבבנו לאמר עם גדול ורם ממנו ערים גדלות ובצורות בשמים וגם בני ענקים ראינו שם: 29 ואמר אלהם

בשננה: 12 והיו לכם הערים למקלט מגאל ולא ימות הרצח עד עמדו לפני העדה למשפט: 13 והערים אשר תתנו שש ערי מקלט תהינה לכם: 14 את שלש הערים תתנו מעבר לירדן ואת שלש הערים תתנו בארץ כנען ערי מקלט תהינה: 15 לבני ישראל ולנר ולתושב בתוכם תהינה שש הערים האלה למקלט לנוס שמה כל מכה נפש בשננה: 16 ואם בכלי ברזל הכהו וימת רצח הוא מות יומת הרצח: 17 ואם באבן יד אשר ימות בה הכהו וימת רצח הוא מות יומת הרצח: 18 או בכלי עץ יד אשר ימות בה הכהו וימת רצח הוא מות יומת הרצח: 19 גאל הדם הוא ימית את הרצח בפנעו בו הוא ימיתו: 20 ואם בשנאה יחדפנו או השליך עליו בצדיה וימת: 21 או באיבה הכהו ביד וימת מות יומת המכה רצח הוא גאל הדם ימית את הרצח בפנעו בו: 22 ואם כפתע בלא איבה הרפו או השליך עליו כל כלי בלא צדיה: 23 או בכל אבן אשר ימות בה בלא ראות ויפל עליו וימת והוא לא אויב לו ולא מבקש רעתו: 24 ושפטו העדה בין המכה ובין גאל הדם על המשפטים האלה: 25 והצילו העדה את הרצח מיד גאל הדם והשיבו אתו העדה אל עיר מקלטו אשר הם שמה וישב בה עד מות הכהן הגדל אשר משח אותו בשמן הקדש: 26 ואם יצא הרצח את גבול עיר מקלטו אשר ינוס שמה: 27 ומצא אתו גאל הדם מחוץ לגבול עיר מקלטו ורצח גאל הדם את הרצח אין לו דם: 28 כי בעיר מקלטו ישב עד מות הכהן הגדל ואחרי מות הכהן הגדל ישוב הרצח אל ארץ אבותו: 29 והיו אלה לכם לחקת משפט לדרתיכם בכל משפטיכם: 30 כל מכה נפש לפי עדים ירצח את הרצח ועד אחד לא יענה בנפש למות: 31 ולא תקחו כפר לנפש רצח אשר הוא רשע למות כי מות יומת: 32 ולא תקחו כפר לנוס אל עיר מקלטו לשוב לשבת בארץ עד מות הכהן: 33 ולא תחניפו את הארץ אשר אתם בה כי הדם הוא יחניף את הארץ ולא ירץ יכפר לדם אשר שפך בה כי אם בדם שפכו: 34 ולא תטמא את הארץ אשר אתם יושבים בה אשר אני שכן בתוכה כי אני יהוה שכן בתוך בני ישראל:

פרק 36

1 ויקרבו ראשי האבות למשפחת בני גלעד בן מכיר בן מנשה ממשפחת בני יוסף וידברו לפני משה ולפני הנשאים ראשי אבות לבני ישראל: 2 ויאמרו את אדני צוה יהוה לתת את הארץ בנחלה בגורל לבני ישראל ואדני צוה ביהוה לתת את נחלת צלפחד אחינו לבנותיו: 3 והיו לאחד מבני שבטי בני ישראל לנשים ונגרעה נחלתן מנחלת אבותינו ונוסף על נחלת המטה אשר תהינה להם ומגדל נחלתן יגדלו: 4 ואם יהיה חיבל לבני ישראל ונוספו נחלתן על נחלת המטה אשר תהינה להם ומנחלת מטה אבותינו יגרע נחלתן: 5 ויצו משה את בני ישראל על פי יהוה לאמר כן מטה בני יוסף דברים: 6 זה הדבר אשר צוה יהוה לבנות צלפחד לאמר לטוב בעיניכם תהינה לנשים אך למשפחת מטה אביהם תהינה לנשים: 7 ולא תסב נחלה לבני ישראל ממטה אל מטה כי איש בנחלת מטה אבותיו ידבקו בני ישראל: 8 וכל בת ירשת נחלה ממטות בני ישראל לאחד במשפחת מטה אביה תהיה לאשה למען יירשו בני ישראל את נחלת אבותיו: 9 ולא תסב נחלה ממטה למטה אחר כי איש בנחלתו ידבקו מטות בני ישראל: 10 כאשר צוה יהוה את משה בן עשו בנות צלפחד: 11 ותהינה נחלה תרצה ונחלה ומלכה ונעה בנות

פרק 34

1 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 צו את בני ישראל ואמרת אלהם כי אתם באים אל הארץ כנען ואת הארץ אשר תפל לכם בנחלה ארץ כנען לגבלתיה: 3 והיה לכם פאת נגב ממדבר צן על ידי אדום והיה לכם נגבול נגב מקצה ים המלח קדמה: 4 ונסב לכם הנגבול מנגב למעלה עקרים ועבר צנה והיה תוצאתו מנגב לקדש ברנע ויצא חצר אדר ועבר עצמנה: 5 ונסב הנגבול מעצמון נחלה מצרים והיו תוצאתיו הימה: 6 ונגבול ים והיה לכם הים הגדול ונגבול זה יהיה לכם נגבול ים: 7 וזה יהיה לכם נגבול צפון מן הים הגדל תתאו לכם הר ההר: 8 מהר ההר תתאו לבא חמת והיו תוצאת הגבול צדדה: 9 ויצא הגבול ופרנה והיו תוצאתיו חצר עינן זה יהיה לכם נגבול צפון: 10 והתאיותם לכם לגבול קדמה מחצר עינן שפמה: 11 וירד הגבול משפם הרבילה מקדם לעינן וירד הגבול ומחל על כהף ים כנרת קדמה: 12 וירד הגבול הירדנה והיו תוצאתיו ים המלח ואת תהיה לכם הארץ לגבלתיה סביב: 13 ויצו משה את בני ישראל לאמר זאת הארץ אשר נתנחלו אתה בגורל אשר צוה יהוה לתת להשתע המטות וחצי המטה: 14 כי לקחו מטה בני הראובני לבית אבתם וימטה בני הגדי לבית אבתם וחצי מטה מנשה לקחו נחלתם: 15 שני המטות וחצי המטה לקחו נחלתם מעבר לירדן ירחו קדמה מזרח: 16 וידבר יהוה אל משה לאמר: 17 אלה שמות האנשים אשר ינחלו לכם את הארץ אלעזר הכהן ויהושע בן נון: 18 ונשיא אחד נשיא אחד ממטה הקחו לנחל את הארץ: 19 ואלה שמות האנשים למטה יהודה כלב בן יפנה: 20 ולמטה בני שמעון שמואל בן עמייהו: 21 למטה בנימין אליהר בן כסלון: 22 ולמטה בני דן נשיא בקי בן גילי: 23 לבני יוסף למטה בני מנשה נשיא חניאל בן אפר: 24 ולמטה בני אפרים נשיא קמואל בן שפט: 25 ולמטה בני זבולן נשיא אליצפן בן פרנץ: 26 ולמטה בני יששכר נשיא פלטיאל בן עזן: 27 ולמטה בני אשר נשיא אחיהוד בן שלמי: 28 ולמטה בני נפתלי נשיא פדהאל בן עמייהו: 29 אלה אשר צוה יהוה לנחל את בני ישראל בארץ כנען:

פרק 35

1 וידבר יהוה אל משה בערבת מואב על ירדן ירחו לאמר: 2 צו את בני ישראל ונתנו ללוים מנחלת אחותם ערים לשבת ומגרש לערים סביבותיהם תתנו ללוים: 3 והיו הערים להם לשבת ומגרשיהם יהיו לבהמתם ולרכשם ולכל חיתם: 4 ומגרשי הערים אשר תתנו ללוים מקור העיר וחוצה אלף אמה סביב: 5 ומדתם מחוץ לעיר את פאת קדמה אלפים באמה ואת פאת נגב אלפים באמה ואת פאת ים אלפים באמה ואת פאת צפון אלפים באמה והעיר בתוך זה יהיה להם מגרשי הערים: 6 ואת הערים אשר תתנו ללוים את שש ערי המקלט אשר תתנו לנס שמה הרצח ועליהם תתנו ארבעים ושנים עיר: 7 כל הערים אשר תתנו ללוים ארבעים ושמה עיר אותן ואת מגרשיהן: 8 והערים אשר תתנו מאחות בני ישראל מאת הרב תרבו ומאת המעט תמעיטו איש כפי נחלתו אשר יתחלו יתן מעריו ללוים: 9 וידבר יהוה אל משה לאמר: 10 דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם כי אתם עברים את הירדן ארצה כנען: 11 והקרייתם לכם ערים עיר מקלט תהינה לכם ונס שמה רצח מכה נפש

מארץ מצרים לצבאתם ביד משה ואהרן: 2 ויכתב משה את מוצאיהם למסעיהם על פי יהוה ואלה מסעיהם למוצאיהם: 3 ויסעו מרעמסס בחדש הראשון בחמשה עשר יום לחדש הראשון ממחרת הפסח יצאו בני ישראל ביד רמה לעיני כל מצרים: 4 ומצרים מקברים את אשר הכה יהוה בהם כל בכור ובאלהיהם עשה יהוה שפטים: 5 ויסעו בני ישראל מרעמסס ויחנו בסכת: 6 ויסעו מסכת ויחנו באחם אשר בקצה המדבר: 7 ויסעו מאחם וישב על פי החורית אשר על פני בעל צפון ויחנו לפני מגדל: 8 ויסעו מפני החורית ויעברו בתוך הים המדברת וילכו דרך שלשת ימים במדבר אתם ויחנו במרה: 9 ויסעו ממרה ויבאו אילמה ובאילים שתיים עשרה עינת מים ושבעים תמרים ויחנו שם: 10 ויסעו מאילם ויחנו על ים סוף: 11 ויסעו מים סוף ויחנו במדבר סין: 12 ויסעו ממדבר סין ויחנו בדפקה: 13 ויסעו מדפקה ויחנו באלוש: 14 ויסעו מאלוש ויחנו ברפידים ולא היה שם מים לעם לשתות: 15 ויסעו מרפידים ויחנו במדבר סיני: 16 ויסעו ממדבר סיני ויחנו בקברת התאוה: 17 ויסעו מקברת התאוה ויחנו בצחרה: 18 ויסעו מחצרת ויחנו ברחמה: 19 ויסעו מרחמה ויחנו ברמן פרץ: 20 ויסעו מרמן פרץ ויחנו בלבנה: 21 ויסעו מלבנה ויחנו ברסה: 22 ויסעו מרסה ויחנו בקולתה: 23 ויסעו מקולתה ויחנו בהר שפר: 24 ויסעו מהר שפר ויחנו בחרדה: 25 ויסעו מחרדה ויחנו במקולתה: 26 ויסעו ממקולתה ויחנו בתחת: 27 ויסעו מתחת ויחנו בתרח: 28 ויסעו מתרח ויחנו במתקה: 29 ויסעו ממתקה ויחנו בחשמונה: 30 ויסעו מחשמונה ויחנו במסרות: 31 ויסעו ממסרות ויחנו בבני יעקן: 32 ויסעו מבני יעקן ויחנו בהר הגדול: 33 ויסעו מהר הגדול ויחנו ביטבתה: 34 ויסעו מיטבתה ויחנו בעברנה: 35 ויסעו מעברנה ויחנו בעציון נבר: 36 ויסעו מעציון נבר ויחנו במדבר צן הוא קדש: 37 ויסעו מקדש ויחנו בהר ההר בקצה ארץ אדום: 38 ויפל אהרן הכהן אל הר ההר על פי יהוה וימת שם בשנת הארבעים לצאת בני ישראל מארץ מצרים בחדש החמישי באחד לחדש: 39 ואהרן בן שלש ועשרים ומאת שנה במתו בהר ההר: 40 וישמע הכנעני מלך ערד והוא ישב בגבגב בארץ כנען בבא בני ישראל: 41 ויסעו מהר ההר ויחנו בצלמנה: 42 ויסעו מצלמנה ויחנו בפזון: 43 ויסעו מפזון ויחנו באבת: 44 ויסעו מאבת ויחנו בעיי העברים בגבול מואב: 45 ויסעו מעיים ויחנו בדיבן גד: 46 ויסעו מדיבן גד ויחנו בעלמן דבלתימה: 47 ויסעו מעלמן דבלתימה ויחנו בהר העברים לפני נבו: 48 ויסעו מחרי העברים ויחנו בערבת מואב על ירדן ירחו: 49 ויחנו על הירדן מבית הישמת עד אבל השטים בערבת מואב: 50 וידבר יהוה אל משה בערבת מואב על ירדן ירחו לאמר: 51 דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם כי אתם עברים את הירדן אל ארץ כנען: 52 והורשתם את כל ישבי הארץ מפניכם ואבדתם את כל משכיתם ואת כל צלמי מסכתם תאבדו ואת כל במתם תשמידו: 53 והורשתם את הארץ וישבתם בה כי לכם נתתי את הארץ לרשת אתה: 54 והנתנתם את הארץ בגורל למשפחותיכם לרב תחלת את נחלתו ולמעט תמעיט את נחלתו אל אשר יצא לו שמה הגורל לו יהיה למשות אבותיכם תתנחלו: 55 ואם לא תורישו את ישבי הארץ מפניכם והיה אשר תותירו מהם לשכים בעיניכם ולצנינים בצדיכם וצוררו אתכם על הארץ אשר אתם יושבים בה: 56 והיה כאשר דמית לעשות להם אעשה לכם:

ומשפטים לעשותכם אתם בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה: 15 ונשמרתם מאד לנפשתיכם כי לא ראיאתם כל תמונה ביום דבר יהוה אליכם בחורב מתוך האש: 16 פן תשחתון ועשייתם לכם פסל תמונת כל סמל תבנית זכר או נקבה: 17 תבנית כל בהמה אשר בארץ תבנית כל צפור כנף אשר תעוף בשמים: 18 תבנית כל רמש באדמה תבנית כל דגה אשר במים מתחת לארץ: 19 ופן תשא עיניך השמימה וראית את השמש ואת הירח ואת הכוכבים כל צבא השמים ונדחת והשתחית להם ועבדתם אשר חלק יהוה אלהיך אתם לכל העמים תחת כל השמים: 20 ואחכם לקח יהוה ויוצא אתכם מכור הברזל ממצרים להיות לו לשם נחלה ביום הזה: 21 ויהוה האדני על דבריהם וישבע לבלתי עברי את הירדן ולבלתי בא את הארץ הטובה אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה: 22 כי אנכי מת בארץ הזאת אינני עבר את הירדן ואתם עברים וירשתם את הארץ הטובה הזאת: 23 חשמו לו כלם פן תשכחו את ברית יהוה אלהיכם אשר כרת עמכם ועשייתם לכם פסל תמונת כל אשר צוה יהוה אלהיך: 24 כי יהוה אלהיך אש אכלה הוא אל קנא: 25 כי תוליד בנים ובני בנים ונושנתם בארץ והשתחתם ועשייתם פסל תמונת כל ועשייתם הרע בעיני יהוה אלהיך להכעיסו: 26 העידתי בכם היום את השמים ואת הארץ כי אבד תאבדון מהר מעל הארץ אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה לא תאריכון ימים עליה כי השמר תשמרון: 27 והפיץ יהוה אתכם בעמים ונשאתם מתי מספר בגוים אשר ינהג יהוה אתכם שמה: 28 ועבדתם שם אלהים משה יד אדם עין ואבן אשר לא יראון ולא ישמעון ולא יאכלון ולא ירחין: 29 ובקשתם משם את יהוה אלהיך ומצאת כי תדרשו בכל לבבך וכל נפשך: 30 בצר לך ומצאוך כל הדברים האלה באחרית הימים ושבת עד יהוה אלהיך ושמעת בקולו: 31 כי אל חרום יהוה אלהיך לא ירפך ולא ישחיתך ולא ישכח את ברית אבתיך אשר נשבע להם: 32 כי שאל נא לימים ראשונים אשר היו לפניך למן היום אשר ברא אלהים אדם על הארץ ולמקצה השמים ועד קצה השמים הנהיה כדבר הגדול הזה או הנשמע כמה: 33 השמע עם קול אלהים מדבר מתוך האש כאשר שמעת אתה ויחי: 34 או הנסא אלהים לבוא לקחת לו גוי מקרב בני במסת באתה ובמפותים ולמלחמה וביד חזקה ובזרוע נטויה ובמוראים גדלים ככל אשר עשה לכם יהוה אלהיכם במצרים לעיניך: 35 אתה הראת לדעת כי יהוה הוא האלהים אין עוד מלבדו: 36 מן השמים השמיע את קולו ליסרך ועל הארץ הראך את אש הגדולה ודבריו שמעת מתוך האש: 37 ותחת כי אהב את אבתיך ויבחר בזרעו אחרי ויוצאך בפניו בכחו הגדל ממצרים: 38 להוריש גוים גדלים ועצמים ממך מפניך להביאך לתת לך את ארצם נחלה ביום הזה: 39 וידעת היום והשבת אל לבבך כי יהוה הוא האלהים בשמים מעל ועל הארץ מתחת אין עוד: 40 ושמרת את חקי ואת מצותיו אשר אנכי מצוך היום אשר ייטב לך ולבניך אחריך ולמען תאריך ימים על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך כל הימים: 41 אז יבדיל משה שלש ערים בעבר הירדן מזרחה משם: 42 לנס שמה ורצא אשר ירצא את רעהו בבלי דעת והוא לא שאל לו מחמול שלשום ונס אל אחת מן הערים האלו: 43 את בצר במדבר בארץ המישר לראובני ואת ראמת בגלעד לגדי ואת גולן בבשן למנשי: 44 וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל: 45 אלה העדת והחקים והמשפטים אשר דבר משה אל בני ישראל

אל תצרים ואל תתגר בם כי לא אתן מארץ בני עמון לך ירשה כי לבני לוט נתתיה ירשה: 20 ארץ רפאים תחשב אף הוא רפאים ישבו בה לפנים והעמנים יקראו להם ומומים: 21 עם גדול ורב ורם כענקים וישמידם יהוה מפניהם ויירשם וישבו תחתם: 22 כאשר עשה לבני עשו הישבים בשעיר אשר השמיד את ההי מפניהם ויירשם וישבו תחתם עד היום הזה: 23 והעוים הישבים בחצרים עד עזה כפתרים היצאים מכפתור השמידם וישבו תחתם: 24 קומו סעו ועברו את נחל ארנן ראה נתתי בידך את סיחן מלך חשבון האמרי ואת ארצו החל רש והתגר בו כל מלחמה: 25 היום הזה אחל תת פחדך ויראתך על פני העמים תחת כל השמים אשר ישמעון שמעך ורגזו וחלו מפניך: 26 ואשלח מלאכים ממדבר קדמות אל סיחון מלך חשבון דברי שלום לאמר: 27 אעברה בארצך בדרך בדרך אלך לא אסור ימין ושמאל: 28 אבל בכסף תשברני ואכלתי ומים בכסף תתן לי ושתיתי רק אעברה ברגלי: 29 כאשר עשו לי בני עשו הישבים בשעיר והמאבים הישבים בער עד אשר אעבר את הירדן אל הארץ אשר יהוה אלהינו נתן לנו: 30 ולא אבה סיחון מלך חשבון העברנו בו כי הקשה יהוה אלהיך את רוחו ואמץ את לבבו למען תתו בדרך כיום הזה: 31 ויאמר יהוה אלי ראה החלתי תת לפניך את סיחון ואת ארצו החל רש לרשת את ארצו: 32 ויצא סיחון לקראתנו הוא וכל עמו למלחמה היצה: 33 וינחנו יהוה אלהינו לפנינו ונך אתו ואת בני ואת כל עמו: 34 ונלכד את כל עירו בעת ההוא ונחרם את כל עיר מחם והנשים והטף לא השארנו שריד: 35 רק הבהמה בזונו לנו ושיל הערים אשר לבדנו: 36 מערער אשר על שפת נחל ארנן והעיר אשר בנחל ועד הגלעד לא היתה קריה אשר שגבה ממנו את הכל נתן יהוה אלהינו לפנינו: 37 רק אל ארץ בני עמון לא קרבת כל יד נחל יבך וערי החר וכל אשר צוה יהוה אלהינו:

פרק 3

1 ונפן ונעל דרך הבשן ויצא עוג מלך הבשן לקראתנו הוא וכל עמו למלחמה אורעי: 2 ויאמר יהוה אלי אל תירא אתו כי בידך נתתי אתו ואת כל עמו ואת ארצו ועשיתי לו כאשר עשית לסיחון מלך האמרי אשר יושב בחשבון: 3 ויתן יהוה אלהינו לבידנו גם את עוג מלך הבשן ואת כל עמו ונכחו עד בלתי השאר לו שריד: 4 ונלכד את כל עירו בעת ההוא לא היתה קריה אשר לא לקחנו מאתם ששים עיר כל חבל ארצם ממלכת עוג בבשן: 5 כל אלה ערים בצרות חומה גבהה דלתים ובריח לבד מעיר הפריז הרבה מאד: 6 ונחרם אותם כאשר עשיתי לסיחון מלך חשבון החרם כל עיר מחם הנשים והטף: 7 וכל הבהמה ושיל הערים בזונו לנו: 8 ונקח בעת ההוא את הארץ מיד שני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן מנחל ארנן עד הר חרמון: 9 צידנים יקראו לחרמון שרין והאמרי יקראו לו שניר: 10 כל ערי המישר וכל הגלעד וכל הבשן עד סלכה וארעי ערי ממלכת עוג בבשן: 11 כי רק עוג מלך הבשן נשאר מיתר הרפאים הנה ערשו ערש ברזל הלה הוא ברבת בני עמון השע אמות ארכה וארבע אמות רחבה באמת איש: 12 ואת הנחל הזאת ירשנו בעת ההוא מערער אשר על נחל ארנן וחצי הר הגלעד ועירו נתתי לראובני ולגדי: 13 ויתר הגלעד וכל הבשן ממלכת עוג נתתי לחצי שבט המנשה כל חבל הארצם לכל הבשן ההוא יקרא ארץ רפאים: 14 יאיר בן מנשה לקח

פרק 2

1 ונפן ונסע המדברה דרך ים סוף כאשר דבר יהוה אלי ונסב את הר שעיר ימים רבים: 2 ויאמר יהוה אלי לאמר: 3 רב לכם סב את החר הזה פנו לכם צפונה: 4 ואת העם צו לאמר אתם עברים בגבול אחיכם בני עשו הישבים בשעיר וייראו מכם ונשמרתם מאד: 5 אל תתגר בם כי לא אלה לכם מארצם עד מדרך כף רגל כי ירשה לעשו נתתי את הר שעיר: 6 אבל תשברו מאתם בכסף ואכלתם וגם מים תכרו מאתם בכסף ושתיתם: 7 כי יהוה אלהיך ברכך בכל מעשה ידך ידע לבתך את המדבר הגדל הזה זה ארבעים שנה יהוה אלהיך עמך אל תזוז דבר: 8 ונעבר מאת אחינו בני עשו הישבים בשעיר מדרך הערבה מאילת ומעצין גבר ונפן ונעבר דרך מדבר מואב: 9 ויאמר יהוה אלי אל תצר את מואב ואל תתגר בם מלחמה כי לא אתן לך מארצו ירשה כי לבני לוט נתתי את ער ירשה: 10 האמים לפנים ישבו בה עם גדול ורב ורם כענקים: 11 רפאים יחשבו אף הם כענקים והמאבים יקראו להם אמים: 12 ובשעיר ישבו החרים לפנים ובני עשו יירשום וישמידום מפניהם וישבו תחתם כאשר עשה ישראל לארץ ירשתו אשר נתן יהוה להם: 13 עתה קמו ועברו לכם את נחל זרד ונעבר את נחל זרד: 14 והימים אשר הלכנו מקדש ברנע עד אשר עברנו את נחל זרד שלשים ושמנה שנה עד תם כל הדרך אנשי המלחמה המחנה כאשר נשבע יהוה להם: 15 וגם יד יהוה היתה בהם כלחם מקרב המחנה עד תמם: 16 ויהי כאשר תמו כל אנשי המלחמה למות מקרב העם: 17 וידבר יהוה אלי לאמר: 18 אתה עבר היום את גבול מואב את ער: 19 וקרבת מול בני עמון

ושבעת וברכת את יהוה אלהיך על הארץ הטבה אשר נתן לך: 11 השמר לך פן תשכח את יהוה אלהיך לבלתי שמר מצותיו ומשפטי וחקתיו אשר אנכי מצוך היום: 12 פן תאכל ושבעת ובתים טובים תבנה וישבת: 13 ובקרך וצאנך ירבין ובספ וזהב ירבה לך וכל אשר לך ירבה: 14 ורם ללבך ושכחת את יהוה אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים: 15 המוליכך במדבר הגדל והנורא נחש שרף ועקרב וצמאון אשר אין מים המוציא לך מים מצור החלמיש: 16 המאכלך מן במדבר אשר לא ידעון אבתוך למען עתך ולמען נסתר להיטבך באחריתך: 17 ואמרת בלבבך כחי ועצם ידי עשה לי את החיל הזה: 18 וזכרת את יהוה אלהיך כי הוא נתן לך כח לעשות חיל למען הקים את בריתו אשר נשבע לאבתוך כיום הזה: 19 והיה אם שכח תשכח את יהוה אלהיך והלכת אחרי אלהים אחרים ועבדתם והשתחית להם העדתי בכס היום כי אבד תאבדון: 20 כגוים אשר יהוה מאביד מפניהם כן תאבדון עקב לא תשמעון בקול יהוה אלהים:

פרק 9

1 שמע ישראל אתה עבר היום את הירדן לבא לרשת גוים גדלים ועצמים ממך ערים גדלות ובצרת בשמים: 2 עם גדול ורם בני ענקים אשר אתה ידעת ואתה שמעת מי יתיצב לפני בני ענק: 3 וידעת היום כי יהוה אלהיך הוא העבר לפניך אש אכלה הוא ישימך והוא יכניעם לפניך והורשתם והאבדתם מהו כאשר דבר יהוה לך: 4 אל תאמר בלבבך בהדף יהוה אלהיך אתם מלפניך לאמר בצדקתי הביאני יהוה לרשת את הארץ הזאת ובשרשת הגוים האלה יהוה מורישם מפניך: 5 לא בצדקתך ובישר לבבך אתה בא לרשת את ארצם כי בשרשת הגוים האלה יהוה אלהיך מורישם מפניך ולמען הקים את הדבר אשר נשבע יהוה לאבתוך לאברהם ליצחק וליעקב: 6 וידעת כי לא בצדקתך יהוה אלהיך נתן לך את הארץ הטובה הזאת לרשתה כי אם קשה ערף אתה: 7 זכר את תשכח את אשר הקצפת את יהוה אלהיך במדבר למן היום אשר יצאת מארץ מצרים עד באכם עד המקום הזה ממרים הייתם עם יהוה: 8 ובחרב הקצפתם את יהוה ויתאנף יהוה בכס להשמיד אתכם: 9 בעלתי ההרה לקחת לוחת האבנים לוחת הברית אשר כרת יהוה עמכם ואשב ברה ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי: 10 ויתן יהוה אלי את שני לוחת האבנים כתבים באצבע אלהים ועליהם ככל הדברים אשר דבר יהוה עמכם בהר מתוך האש ביום הקהל: 11 ויהי מקץ ארבעים יום וארבעים לילה נתן יהוה אלי את שני לוחת האבנים לחות הברית: 12 ויאמר יהוה אלי קום רד מהר מזה כי שחת עמך אשר הוצאת ממצרים סרו מהר מן הדרך אשר צויתם עשו להם מסכה: 13 ויאמר יהוה אלי לאמר ראיתי את העם הזה והנה עם קשה ערף הוא: 14 הרף ממני ואשמידם ואמחה את שם מלחת השמים ואששה אותך לאמחה עצום ורב ממנו: 15 ואפן וארד מן ההר וההר בער באש ושני לוחת הברית על שתי ידיו: 16 וארא והנה חטאתם ליהוה אלהים עשיתם לכם עגל מסכה סרתם מהר מן הדרך אשר צוה יהוה אתכם: 17 ואחשב בשני הלחת ואלהם השמים ואששה אותך לאמחה ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי על כל חטאתכם אשר חטאתם

כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך כך בחר יהוה אלהיך להיות לו לעם סגולה מכל העמים אשר על פני האדמה: 7 לא מרובכם מכל העמים חשק יהוה בכם ויבחר בכם כי אתם המעט מכל העמים: 8 כי מאהבת יהוה אתכם ומשמרו את השבעה אשר נשבע לאבתכם הוציא יהוה אתכם ביד חזקה ויפדך מבית עבדים מיד פרעה מלך מצרים: 9 וידעת כי יהוה אלהיך הוא האלהים האל הנאמן שמר הברית והחסד לאהביו ולשמרו מצותו לאלף דור: 10 ומשלם לשנאיו אל פניו להאבירו לא יאחר לשנאו אל פניו שלם לו: 11 ושמרת את המצוה ואת החקים ואת המשפטים אשר אנכי מצוך היום לעשותם: 12 והיה עקב תשמעון את המשפטים האלה ושמרתם ועשיתם אתם ושמר יהוה אלהיך לך את הברית ואת החסד אשר נשבע לאבתוך: 13 ואהבך וברכך והרבה וברך פרי בטןך ופרי אדמתך דגנך ותירשך ויצחקך שגור אלפיך ועשתרת צאנך על האדמה אשר נשבע לאבתוך לתת לך: 14 ברוך תהיה מכל העמים לא יהיה כך עקר ועקרה ובבחתך: 15 והסיר יהוה ממך כל חלי וכל מדוי מצרים הרעים אשר ידעת לא ישימם בך ונתנם בכל שנאך: 16 ואכלת את כל העמים אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תחס עינך עליהם ולא תעבד את אלהיהם כי מוקש הוא לך: 17 כי תאמר בלבבך רבים הגוים האלה ממני איכה אוכל להורישם: 18 לא תירא מהם וזכר תזכר את אשר עשה יהוה אלהיך לפרעה ולכל מצרים: 19 והגדלת את אשר ראו עיניך והאמת והמפתים והיד החזקה והזרע הנטויה אשר הוצאך יהוה אלהיך כן יעשה יהוה אלהיך לכל העמים אשר אתה ירא מפניהם: 20 וגם את הצרעה ישלח יהוה אלהיך בם עד אבד הנשאים והנסתרים מפניך: 21 לא תערך מפניהם כי יהוה אלהיך בקרבך אל גדול וגורא: 22 ונשל יהוה אלהיך את הגוים האל מפניך מעט מעט לא תוכל כלתם מהר מן הרבה עליך חית השדה: 23 ונתנם יהוה אלהיך לפניך והם מהומה גדלה עד השמדם: 24 ונתן מלכיהם בידך והאבדת את שם מלחת השמים לא יתיצב איש בפניך עד השמדם אתם: 25 פסילי אלהים תשרפון באש לא תחמד כסף וזהב עליהם ולקחת לך פן תוקש בו כי תועבת יהוה אלהיך הוא: 26 ולא תביא תועבה אל ביתך והיית חרם כמחו שקץ תשקצנו ותעב תתעבנו כי חרם הוא:

פרק 8

1 כל המצוה אשר אנכי מצוך היום תשמרון לעשות למען תחיון ורבייתם ובאתם וירשתם את הארץ אשר נשבע יהוה לאבתכם: 2 וזכרת את כל הדרך אשר הליכך יהוה אלהיך זה ארבעים שנה במדבר למען עתך לנסתך לדעת את אשר נשבע בלבבך ההשמר מצותו אם לא: 3 ויענך וירעבך ויאכלך את המן אשר לא ידעת ולא ידעון אבתוך למען הודעך כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא פי יהוה יחיה האדם: 4 שמתלך לא בלחם מעליך ורגלך לא בצוקת זה ארבעים שנה: 5 וידעת עם לבבך כי כאשר ייסר איש את בנו יהוה אלהיך מיסרך: 6 ושמרת את מצות יהוה אלהיך ללכת בדרךיו וליראה אתו: 7 כי יהוה אלהיך מביאך אל ארץ טובה ארץ נחלי מים עינת והתמת יצאים בכקעה ובחרה: 8 ארץ חטה ושעורה וגפן ותאנה ורמון ארץ זית שמן ודבש: 9 ארץ אשר לא במסכנת תאכל בה לחם לא תחסר כל בה ארץ אשר אביה ברזל ומהרריה תחצב נחשת: 10 ואכלת

והמשפטים אשר תלמדם ועשו בארץ אשר אנכי נתן להם לרשתה: 32 ושמרתם לעשות כאשר צוה יהוה אלהים אתכם לא תסרו ימין ושמאל: 33 בכל הדרך אשר צוה יהוה אלהים אתכם תלכו למען תחיון וטוב לכם והארכתם ימים בארץ אשר תירשון:

פרק 6

1 וזאת המצוה החקים והמשפטים אשר צוה יהוה אלהים ללמד אתכם לעשות בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה: 2 למען תירא את יהוה אלהיך לשמר את כל חקתיו ומצותיו אשר אנכי מצוך אתה ובנך ובן בןך כל ימי חייך ולמען יארכן ימך: 3 ושמעת ישראל ושמרת לעשות אשר יצב לך ואשר תרבו מן מאד כאשר דבר יהוה אלהי אבתוך לך ארץ זבת חלב ודבש: 4 שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד: 5 ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאודך: 6 והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום עך ללבך: 7 ושמרת לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך: 8 וקשרתם לאות על ירך והיו למטפת בין עיניך: 9 וכתבתם על מזוזת ביתך ובשעריך: 10 והיה כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר נשבע לאבתך לאברהם ליצחק וליעקב לתת לך ערים גדלות וטבת אשר לא בנית: 11 ובתים מלאים כל טוב אשר לא מלאת וברת חצובים אשר לא חצבת כרמים וזיתים אשר לא נטעת ואכלת ושבעת: 12 השמר לך פן תשכח את יהוה אשר הוציאך מארץ מצרים מבית עבדים: 13 את יהוה אלהיך תירא ואתו תעבד ובשמו תשבע: 14 לא תלכון אחרי אלהים אחרים מאלה העמים אשר סביבותיכם: 15 כי אל קנא יהוה אלהיך בקרבך פן יחרה אף יהוה אלהיך בך והשמידך מעל פני האדמה: 16 לא תנסו את יהוה אלהים כאשר נסיתם במסרה: 17 שמור תשמרון את מצות יהוה אלהים ועדתיו וחקיו אשר צוך: 18 ועשית הישר והטוב בעיני יהוה למען ייטב לך ובאת וירשת את הארץ הטבה אשר נשבע יהוה לאבתך: 19 להדף את כל איביך מפניך כאשר דבר יהוה: 20 כי ישאלך בנך מה יהוה אשר עשית והחקים והמשפטים אשר צוה יהוה אלהינו אתכם: 21 ואמרת לבנך עבדים היינו לפרעה במצרים ויוציאנו יהוה ממצרים ביד חזקה: 22 ויתן יהוה אותם ומפתים גדלים ורעים במצרים כפרעה ובכל ביתו לעינינו: 23 ואותנו הוציא משם למען הביא אתנו לתת לנו את הארץ אשר נשבע לאבתנו: 24 ויצונו יהוה לעשות את כל החקים האלה ליראה את יהוה אלהינו לטוב לנו כל הימים לחיתנו כדיום הזה: 25 וצדקה תהיה לנו כי נשמר לעשות את כל המצוה הזאת לפני יהוה אלהינו כאשר צונו:

פרק 7

1 כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה ושל גוים רבים מפניך תחתי והגרנשי והאמרי והכנעני והפרזי והחוי ויבוסים שבעה גוים רבים ועצומים ממך: 2 ונתנם יהוה אלהיך לפניך והכיתם חרם תחרים אתם לא תכרת להם ברית ולא תחנם: 3 ולא תחתקן בם בתך לא תתן לבנו ובתו לא תקח לבנך: 4 כי יסיר את בנך מאחרי ועבדו אלהים אחרים וחרה אף יהוה בכס והשמידך משם: 5 כי אם כה תעשו לכם מובחתיכם תתנו ומצבתם תשברו ואשירם תגדעון ופסיליהם תשרפון באש: 6

בצאתם ממצרים: 46 בעבר הירדן בניא מול בית פעור בארץ סיחן מלך האמרי אשר יושב בחשבון אשר הכה משה ובני ישראל בצאתם ממצרים: 47 ויירשו את ארצו ואת ארץ עוג מלך הבשן שני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן מזרח שמש: 48 מערער אשר על שפת נחל ארנו ועד הר שיען הוא חרמון: 49 וכל הערבה עבר הירדן מזרחה ועד ים הערבה תחת אשרת הפסגה:

פרק 5

1 ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אלהם שמע ישראל את החקים ואת המשפטים אשר אנכי דבר באזניהם היום למדתם אתם ושמרתם לעשות: 2 יהוה אלהינו כרת עמנו ברית בחרב: 3 לא את אבותינו כרת יהוה את הברית הזאת כי אתנו אנחנו אלה פה היום כלנו חיים: 4 פנים בפנים דבר יהוה עמכם בהר מתוך האש: 5 אנכי עמד בין יהוה וביניכם בעת ההוא להגיד לכם את דברי יהוה כי יראתם מפני האש ולא עליתם בהר לאמר: 6 אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים: 7 לא יהיה לך אלהים אחרים על פני: 8 לא תעשה לך פסל כל תמונה אשר בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת לארץ: 9 לא תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקד עון אבות על בנים ועל שלשים ועל רבעים לשנאי: 10 ועשה חסד לאלפים לאחבי ולשמרי מצותי: 11 לא תשא את שם יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את אשר ישא את שמו לשוא: 12 שמור את יום השבת לקדשו כאשר צוך יהוה אלהיך: 13 ששת ימים תעבד ועשית כל מלאכתך: 14 ויום השביעי שבת ליהוה אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך ושורך וחמרך וכל בהמתך וגורך אשר בשעריך למען ינוח עבדך ואמתך כמוך: 15 וזכרת כי עבד היית כאשר צוך יהוה אלהיך ויצאך יהוה אלהיך משם ביד חזקה ובזרע נטויה על כן צוך יהוה אלהיך לעשות את יום השבת: 16 כבד את אביך ואת אמך כאשר צוך יהוה אלהיך למען יארכין ימך ולמען ייטב לך על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך: 17 לא תרצח: 18 ולא תנאף: 19 ולא תגנוב: 20 ולא תענה ברעך עד שוא: 21 ולא תחמד אשת רעך ולא תהאוד בית רעך שדחו ועבדו ואמתו שורו וחמריו וכל אשר לרעך: 22 את הדברים האלה דבר יהוה אל כל קהלים בהר מתוך האש הענן והערפל קול גדול ולא יסף ויכתבם על שני לוחת אבנים ויתנם אלי: 23 ויהי כשעמכם את הקול מתוך החשך וההר בער באש ותקרבון אלי כל ראשי שבטיכם וקנינים: 24 ותאמרו הן הראנו יהוה אלהינו את כבודו ואת גדלו ואת קלו שמענו מתוך האש היום הזה ראינו כי ידבר אלהים אל האדם וחי: 25 ועתה למה נמות כי תאכלנו האש הגדלה הזאת אם יספים אנחנו לשמע את קול יהוה אלהינו עוד ומתנו: 26 כי מי כל בשר אשר שמע קול אלהים חיים מדבר מתוך האש כמנו ויחי: 27 קרב אתה ושמע את כל אשר יאמר יהוה אלהינו ושמרת את כל אשר יצו ידבר יהוה אלהינו אליך ושמענו ועשינו: 28 וישמע יהוה את קול דבריכם בדברכם אלי ויאמר יהוה אלי שמעתי את קול דברי העם הזה ודרו אליך היטיב כל אשר דברו: 29 מי יתן והיה לבבם זה להם ליראה אתי ולשמר את כל מצותי ואל המים למען ייטב להם ולבניהם לעלם: 30 לך אמר להם שובו לכם לאלהים: 31 ואתה פה עמד עמדי ואדברה אליך את כל המצוה והחקים

הבשר והדם על מזבח יהוה אלהיך ודם זבחך ישפך על מזבח יהוה אלהיך והבשר האלה אשר אנכי מצוך למען ייטב לך ולבניך אחריך עד עולם כי תעשה הטוב והישר בעיני יהוה אלהיך: 29 כי יכירת יהוה אלהיך את הגוים אשר עשו לאלהיהם כי גם את בנייהם ואת וירשת אתם וישבת בארצם: 30 השמר לך פן תנקש אחריהם אחרי השמר מפניך ופן תדרש לאלהיהם לאמר איכה יעבדו הגוים האלה את אלהיהם ואעשה כן גם אני: 31 לא תעשה כן ליהוה אלהיך כי לא תועבת יהוה אשר שנה עשו לאלהיהם כי גם את בנייהם ואת בנותיהם ישרפו באש לאלהיהם: 32 את כל הדבר אשר אנכי מצוה אתכם אתו תשמרו לעשות לא תספך עליו ולא תגרע ממנו:

פרק 13

1 כי יקום בקרבך נביא או חלם חלום ונתן אליך אות או מופת: 2 ובא האות והמופת אשר דבר אליך לאמר נלכה אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם ונעבדם: 3 לא תשמע אל דברי הנביא ההוא או אל חולם החלום ההוא כי מנסה יהוה אלהים אתכם לדעת הישכם אהבים את יהוה אלהים בכל לבבכם ובכל נפשכם: 4 אחרי יהוה אלהים תלכו ואתו תיראו ואת מצותיו תשמרו ובקלו תשמעו ואתו תעבדו ובו תדבקו: 5 והנביא ההוא או חלם החלום ההוא יומת כי דבר סרה על יהוה אלהים המוציא אתכם מארץ מצרים והפךד מביט עבדים להדיחך מן הדרך אשר צוה יהוה אלהיך ללכת בה ובערת הרע מקרבך: 6 כי יסיתך אחיך או אמן או בןך או בתך או אשת חיקך או רעך אשר כנפשו בסתר לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה ואבתך: 7 מאלה העמים אשר סביבתיכם הקרבים אליך או ההקרים ממך מקצה הארץ ועד קצה הארץ: 8 לא תאבה לו ולא תשמע אליו ולא תחוס עינך עליו ולא תחמל ולא תכסה עליו: 9 כי הרג תהרגנו ידך תהיה בו בסכנתו להמיתו ויד כל העם באחרונה: 10 וסקלתו באבנים ומת כי בקש להדיחך מעל יהוה אלהיך המוציאך מארץ מצרים ומית עבדים: 11 וכל ישראל ישמעו ויראו וכל יוספו לעשות כדבר הרע הזה בקרבך: 12 כי תשמע באחת עריך אשר יהוה אלהיך נתן לך לשבת שם לאמר: 13 יצאו אנשים בני בליעל מקרבך וידיחו את ישיבי עירם לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעתם: 14 ודרשת וחקרת ושאלת הישב והנה אמת נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת בקרבך: 15 הכה תכה את ישיבי העיר ההוא לפי חרב החרם אתה ואת כל אשר בה ואת בהמתה לפי חרב: 16 ואת כל שללה תקבץ אל תוך רחבה ושרפת באש את העיר ואת כל שללה כליל ליהוה אלהיך והיתה תל עולם לא תבנה עוד: 17 ולא ידבק בידך מאומה מן החרם למען ישוב יהוה מחרון אפו ונתן לך רחמים ורחמן ותרבך כאשר נשבע לאבתך: 18 כי תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום לעשות הישר בעיני יהוה אלהיך:

פרק 14

1 בנים אתם ליהוה אלהים לא תתגדרו ולא תשימו קרחה בין עיניכם למת: 2 כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך ובך בחר יהוה להיות לו לעם סגולה מכל העמים אשר על פני האדמה: 3 לא תאבה כל תועבה: 4 את הבחמה אשר תאכלו שור שה

הרגוים ואת הקללה על הר עיבל: 30 הלא המה בעבר הירדן אחרי דרך מבוא השמש בארץ הכנעני הישב בערבה מול הגלגל אצל אלוני מרה: 31 כי אתם עברים את הירדן לבא לרשת את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן לכם וירשתם אתה וישבתם בה: 32 ושמרתם לעשות את כל החקים ואת המשפטים אשר אנכי נתן לפניכם היום:

פרק 12

1 אלה החקים והמשפטים אשר תשמרון לעשות בארץ אשר נתן יהוה אלהיך לך לרשתה כל הימים אשר אתם חיים על האדמה: 2 אבד תאבדון את כל המקומות אשר עבדו שם הגוים אשר אתם ירשים אתם את אלהיהם על ההרים הרמים ועל הגבעות ותחת כל עץ רענן: 3 ונתחתם את מזבחתם ושברתם את מצבתם ואשריהם תשרפון באש ופסילי אלהיהם תגדעון ואבדתם את שמם מן המקום ההוא: 4 לא תעשון כן ליהוה אלהיכם: 5 כי אם אל המקום אשר יבחר יהוה אלהים מכל שבטים לשוים את שמו שם לשכנו תדרשו ובאת שמה: 6 והבאתם שמה עליהם וזבחים ואת מעשרתיכם ואת תרומת ידכם ונדבתיכם ונדבתיכם בכל לבבכם וצאנכם: 7 ואכלתם שם לפני יהוה אלהים ושמתם בכל משלח ידכם וידכם ובתיכם אשר ברכך יהוה אלהיך: 8 לא תעשון ככל אשר אנחנו עשים פה היום איש כל הישר בעיניו: 9 כי לא באתם עד תהה אל המנוחה ואל הנחלה אשר יהוה אלהיך נתן לך: 10 ועברתם את הירדן וישבתם בארץ אשר יהוה אלהים מנחיל אתכם והניח לכם מכל איבים מסביב וישבתם בטח: 11 והיה המקום אשר יבחר יהוה אלהים בו לשכן שמו שם שמה תביאו את כל אשר אנכי מצוה אתכם עולתיכם וזבחיכם מעשרתיכם ותרמת ידכם וכל מבחר נדריכם אשר תדרו ליהוה: 12 ושמתם לפני יהוה אלהים אתם ובניכם ובנותיכם ועבדיכם ואמהתיכם והלוי אשר בשעריכם כי אין לו חלק ונחלה אתכם: 13 השמר לך פן תעלה עלתיך בכל מקום אשר תראה: 14 כי אם במקום אשר יבחר יהוה באחד שבטים שם תעלה עלתיך ותעשה כל אשר אנכי מצוך: 15 רק בכל אות נפשך תזבח ואכלת בשר כבדרכת יהוה אלהיך אשר נתן לך בכל שעריך הטמא והטהור יאכלנו כצבי ובאיל: 16 רק הדם לא תאכלו על הארץ תשפכו כמים: 17 לא תזבח לאכל בשעריך מעשר הדגך ותירשך ויצחקך ובכרתך בקרב צאנך וכל נדריך אתם ונדבתיך ותורמת ידך: 18 כי אם לפני יהוה אלהיך תאכלנו במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך ושמתח לפני יהוה אלהיך בכל משלח ידך: 19 השמר לך פן תעוב את הלוי כל ימך על אדמתך: 20 כי ירחיב יהוה אלהיך את גבולך כאשר דבר לך ואמרת אכלה בשר כי תאונה נפשך לאכל בשר בכל אות נפשך תאכל בשר: 21 כי ירחק ממך המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשוים שמו שם וזבחת במקרבך ומצאנך אשר נתן יהוה לך כאשר צויתך ואכלת בשעריך בכל אות נפשך: 22 אך כאשר יאכל את הצבי ואת האיל כן תאכלנו הטמא והטהור יאכלו יאכלנו: 23 רק חזק בלתי אכל הדם כי הדם הנפש ולא תאכל הנפש עם הבשר: 24 לא תאכלנו על הארץ תשפכו כמים: 25 לא תאכלנו למען ייטב לך ולבניך אחריך כי תעשה הישר בעיני יהוה: 26 רק קדשך אשר יהיו לך ונדריך תשא ובאת אל המקום אשר יבחר יהוה: 27 ועשית עלתיך

אשר ראו עיניך: 22 בשבעים נפש ירדו אבתך מצרימה ועתה שמך יהוה אלהיך ככוכבי השמים לרב:

פרק 11

1 ואהבת את יהוה אלהיך ושמת משמרתו וחקתיו ומשפטיו ומצותיו כל הימים: 2 וידעתם היום כי לא את בניכם אשר לא ידעו ואשר לא ראו את מוסר יהוה אלהים את גדלו את ידו החזקה וזרעו הנטויה: 3 ואת אותיו ואת מעשיו אשר עשה בדרך מצרים לפרעה מלך מצרים ולכל ארצו: 4 ואשר עשה לחיל מצרים לסוסיו ולרכבו אשר הציף את מי סוף על פניהם בדרפם אחרים ויאבדם יהוה עד היום הזה: 5 ואשר עשה לכם במדבר עד באכם עד המקום הזה: 6 ואשר עשה לדרתן ולאבירים בני אליאב בן ראובן אשר פצתה הארץ את פיה ותבלעם ואת בתיהם ואת אהליהם ואת כל היקום אשר ברגליהם בקרב כל ישראל: 7 כי עיניכם הראת את כל מעשה יהוה הגדל אשר עשה: 8 ושמרתם את כל המצוה אשר אנכי מצוך היום למען תחזקו ובאתם וירשתם את הארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה: 9 ולמען תאריכו ימים על האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיכם לתת להם ולזרעם ארץ זבת חלב וסוף: 10 כי הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה לא בארץ מצרים והשקית ברגלך בנן הירק: 11 והארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה ארץ הרים ובקעת למטר השמים תשתה מים: 12 ארץ אשר יהוה אלהיך דרש אתה חמיר עני יהוה אלהיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה: 13 והיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבת את יהוה אלהים ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם: 14 ונתתי מטר ארצכם ובעתו יורה ומלקוש ואספת דגנך ותירשך ויצחקך ונתי: 15 ונתתי עשב בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת: 16 תשמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועברתם אלהים אחרים והשתחיתם להם: 17 וזרה אף יהוה בכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן אף יבולה ואבדתם מחרה מעל הארץ הטבה אשר יהוה נתן לכם: 18 ושמתם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אתם לאות על ידכם והיו לטוטפת בין עיניכם: 19 ולמדתם אתם את בניכם לדבר בם בשבת בביתך ובלכתך בדרך ובשבכך ובקומך: 20 וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך: 21 למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיכם לתת להם כימי השמים על הארץ: 22 כי אם שמר תשמרון את כל המצוה הזאת אשר אנכי מצוה אתכם לעשות לאהבת את יהוה אלהים ללכת בכל דרכיו ולדבקה בו: 23 והוריש יהוה את כל הגוים האלה מלפניכם וירשתם גוים גדלים ועצמים מכם: 24 כל המקום אשר תדרך כף רגלכם בו לכם יהיה מן המדבר והלבנון מן הנהר נהר פרט ועד הים האחרון יהיה גבולכם: 25 לא יתיצב איש בפניכם פחדכם ומוראכם יתן יהוה אלהים על פני כל האומות תדרכו בה כאשר דבר לכם: 26 ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה: 27 את הברכה אשר תשמעו אל מצות יהוה אלהים אשר אנכי מצוה אתכם היום: 28 והקללה אם לא תשמעו אל מצות יהוה אלהים וסרתם מן הדרך אשר אנכי מצוה אתכם היום ללכת אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם: 29 והיה כי יביא יהוה אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה ונתתה את הברכה על

לעשות הרע בעיני יהוה להכעיסו: 19 כי יגרתי מפני האף והחמה אשר קצף יהוה עליכם להשמד אתכם וישמע יהוה אלי גם בפעם ההוא: 20 ובאחרון התאנף יהוה מאד להשמדו ואתפלל גם בעד אחרון בעת ההוא: 21 ואת הטאבה אשר עשיתם את הענל לקחתי ואשרף אתו ואבט אתו טחון היטב עד אשר דק לעפר ואשלך את עפרו אל הנחל הירד מן ההר: 22 ובתבערה ובמסה ובקברת התאוה מקציפם הייתם את יהוה: 23 ובשלח יהוה אתכם מקדש ברנע לאמר עלו ורשו את הארץ אשר נתתי לכם ותמרו את פי יהוה אלהים ולא האמנתם לו ולא שמעתם בקולו: 24 ממרים הייתם עם יהוה מיום דעתי אתכם: 25 ואתנפל לפני יהוה את ארבעים היום ואת ארבעים הלילה אשר התנפלת כי אמר יהוה להשמד אתכם: 26 ואתפלל אל יהוה ואמר אדני יהוה אל תשחת עמך ונחלתך אשר פדת בגדלך אשר הוצאת ממצרים ביד חזקה: 27 וזכר לעבדיך לאברהם ליצחק וליעקב אל תפן אל קשי העם הזה ואל רשעו ואל חטאתו: 28 פן יאמרו הארץ אשר הוצאתנו משם מבלי יכלת יהוה להביא אל הארץ אשר דבר להם ונשאלתו אותם הוציאם להמתם במדבר: 29 והם עמך ונחלתך אשר הוצאת בכחך הגדל ובורעך הנטויה:

פרק 10

1 בעת ההוא אמר יהוה אלי פסל לך שני לוחת אבנים כראשונים ועלה אלי ההרה ועשית לך ארון עץ: 2 ואכלת על הלחת את הדברים אשר היו על הלחת הראשנים אשר שברת ושמתם בארון: 3 ואעש ארון עצי שטים ואפסל שני לוחת אבנים כראשונים ואעל ההרה ושני הלחת ביד: 4 ויכתב על הלחת כמכתב הראשון את עשרת הדברים אשר דבר יהוה אליכם בהר מונח האש ביום הקהל ויתנם יהוה אלי: 5 ואפן וארד מן ההר ואשם את הלחת בארון אשר עשיתי ויהיו שם כאשר צונו יהוה: 6 ובני ישראל נסעו ממארת בני יעקן מוסרה שם מת אהרן ויקבר שם ויבנו אלעזר בנו תחתיו: 7 משם נסעו הגדגדה ומן הגדגדה ימכתה ארץ נחלי מים: 8 בעת ההוא הכבד לי יהוה את שבת הלוי לשאת את ארון ברית יהוה לעמד לפני יהוה לשרתו ולברך בשמו עד היום הזה: 9 על כן לא היה ללוי חלק ונחלה עם אחיו יהוה הוא נחלתו כאשר דבר יהוה אלהיך לו: 10 ואנכי מעתה בהר כימים הראשנים ארבעים יום וארבעים לילה וישמע יהוה אלי גם בפעם ההוא לא אלה יהוה השחיתך: 11 ויאמר יהוה אלי קום לך למסע לפני העם ויבאו וירשו את הארץ אשר נשבעתי לאבתם לתת להם: 12 ועתה ישראל מה יהוה אלהיך שאל ממך כי אם ליראה את יהוה אלהיך ללכת בכל דרכיו ולא תאבה אתו ולעבד את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך: 13 לשמר את מצות יהוה ואת חקתיו אשר אנכי מצוך היום לטוב לך: 14 הן ליהוה אלהיך השמים ושמי השמים הארץ וכל אשר בה: 15 רק באבתך חשק יהיה לאהבה אותם ויבחר ביורעם אחרים בכם מכל העמים כיכם יהוה: 16 ומולת את ערלת לבבכם וערפכם לא תקשו עוד: 17 כי יהוה אלהים הוא אלהי האלהים ואדני האדנים הלא הגדל הנכבד והנורא אשר לא ישא פנים ולא יקח שחד: 18 עשה משפט יתום ואלמנה ואהב נזק ללתי לו לחם ושלמה: 19 ואהבתם את הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים: 20 ואתם יהוה אלהיך תירא אתו תעבדו ובו תדבק ובשמו תשבעו: 21 הוא תהלתך והוא אלהיך אשר עשה אתך את הגדלה ואת הנוראות האלה

בשבים ושח עזים: 5 איל וצבי ויחמור ואקן ודישן ותאו וזמר: 6 וכל בהמה מפרסת פרסה ושסעת שסע שתי פרסות מעלת גרה בבמה אתה תאכל: 7 אך את זה לא תאכלו ממעלי הגרה וממפרסי הפרסה השסועה את הגמל ואת הארנבת ואת השפן כי מעלה גרה המה ופרס לא תפריסו ממאים הם לכם: 8 ואת החזיר כי מפרס פרסה הוא ולא גרה טמא הוא לכם מבשרם לא תאכלו ובנבלתם לא תגעו: 9 את זה תאכלו מכל אשר במים כל אשר לו סנפיר וקשקשת תאכלו: 10 וכל אשר אין לו סנפיר וקשקשת לא תאכלו טמא הוא לכם: 11 כל צפור מרדה תאכלו: 12 וזה אשר לא תאכלו מהם הנשר והפרס והעזניה: 13 והראה ואת האיה והדיה למינה: 14 ואת כל ערב למינה: 15 ואת בת היענה ואת התחמס ואת השחף ואת הנץ למינה: 16 את הכוס ואת הינושא והתנשמת: 17 והקאת ואת הרחמה ואת השלך: 18 והחסידה והאנפה למינה והדוכיפת והעטלף: 19 וכל שרץ העוף טמא הוא לכם לא יאכלו: 20 כל עוף מהור תאכלו: 21 לא תאכלו כל נבלה לגר אשר בשעריך תתנה ואכלה או מבר לנכרי כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך לא תבשל גיד בחבל אמו: 22 עשר תפריס את כל תבואת זרעך היצא השדה שנה שנה: 23 ואכלת לפני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר לשכן שמו שם מעשר דגנך תירשך ויצהרך ובכרת בקרבן וצאנך למען תלמד ליראה את יהוה אלהיך כל הימים: 24 וכי ירבה ממך הדרך כי לא תוכל שאתו כי ירחק ממך המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשום שמו שם כי יברכך יהוה אלהיך: 25 ונתתה בכסף וצרת הכסף בידך והלכת אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו: 26 ונתתה הכסף בכל אשר תאוו נפשך בבקר ובצאן ובין ובשכר ובכל אשר תשאכל נפשך ואכלת שם לפני יהוה אלהיך ושמתה אתה וביתך: 27 והלוי אשר בשעריך לא תעבדו כי אין לו חלק ונחלה עמך: 28 מקצה שלש שנים תוציא את כל מעשר תבואתך בשנה ההוא ונתחת בשעריך: 29 ובא הלוי כי אין לו חלק ונחלה עמך והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך ואכלו ושבעו למען יברכך יהוה אלהיך בכל מעשה ידך אשר תעשה:

פרק 15

1 מקץ שבע שנים תעשה שמטה: 2 וזה דבר השמטה שמוט כל בעל משה ידו אשר יש ברעהו לא יגש את רעהו ואת אחיו כי קרא שמטה ליהוה: 3 את הנכרי תגש ואשר יהיה לך את אחיך תשטם ידך: 4 אפס כי לא יהיה כך אבינו כי בך יברכך יהוה בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לרשתה: 5 רק אם שמוע תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות את כל המצוה הזאת אשר אנכי מצוך היום: 6 כי יהוה אלהיך ברכך כאשר דבר לך והעבמת גוים רבים ואתה לא תעבט ומשלת בגוים רבים וכן לא יגשלו: 7 כי יהיה כך אבינו מאחד אחיך באחד בשעריך בארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תאמץ את לבבך ולא תקפץ את ידך מאחיך האבינו: 8 כי פתח תפתח את ידך לו והעבט תעביטנו די מחסור אשר יחסר לו: 9 השמר לך פן יהיה דבר עם לבבך בליעל לאמר קרבה שנת השבט שנת השמטה ורעה עינך באחיך האבינו ולא תתן לו וקרא עליך אל יהוה והיה כך חטא: 10 נתון נתן לו ולא ירע לבבך בתתך לו כי בגלל הדבר הזה יברכך יהוה אלהיך בכל מעשך ובכל משלח ידך: 11 כי לא יחול אבינו מקרב הארץ על

כן אנכי מצוך לאמר פתח תפתח את ידך לאחיך לעניך ולאבינך בארצך: 12 כי ימכר לך אחיך העברי או העבריה ועבדך שש שנים ובשנה השביעית תשלחנו חפשי מעמך: 13 וכי תשלחנו חפשי מעמך לא תשלחנו ריקם: 14 העניק תעניק לו מצאנך ומגרנד ומיקבך אשר ברכך יהוה אלהיך נתן לו: 15 וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים ויפדך יהוה אלהיך על כן אנכי מצוך את הדבר הזה היום: 16 והיה כי יאמר אליך לא אצא מעמך כי אהבך ואת ביתך כי טוב לו עמך: 17 ולקחת את המרצע ונתתה באזנו ובדלת יהיה לך עבד עולם ואף לאמחק תעשה כן: 18 לא יקשה בעינך בשלחך אותו חפשי מעמך כי משנה שכר שכיר עבדך שש שנים וברכך יהוה אלהיך בכל אשר תעשה: 19 כל הבכור אשר יולד בבקר ובצאנך הזכר תקדיש ליהוה אלהיך לא תעבד בבכר שורך ולא תגז בכור צאנך: 20 לפני יהוה אלהיך תאכלנו שנה בשנה במקום אשר יבחר יהוה אתה וביתך: 21 וכי יהיה בו מוס פסח או עור כל מוס רע לא תזבחנו ליהוה אלהיך: 22 בשעריך תאכלנו הטמא והטהור יחדו כצבי וכאיל: 23 רק את דמו לא תאכל על הארץ תשפכו במים:

פרק 16

1 שמור את חדש האביב ועשית פסח ליהוה אלהיך כי בחודש האביב הוציאך יהוה אלהיך ממצרים לילה: 2 וזכחת פסח ליהוה אלהיך צאן ובקר במקום אשר יבחר יהוה לשכן שמו שם: 3 לא תאכל עליו חמץ שבעת ימים יצאת מארץ מצרים למען תזכר את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך: 4 ולא יראה לך שאר בכל גבלך שבעת ימים ולא ילין מן הבשר אשר תזבח בברך ביום ההואשן לבקר: 5 לא תוכל לזבח את הפסח באחד שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך: 6 כי אם אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם תזבח את הפסח בערב כבוא השמש מועד צאתך ממצרים: 7 ובשלת ואכלת במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו ופנית בבקר והלכת לאחילך: 8 ששת ימים תאכל מצות וביום השביעי עצרת ליהוה אלהיך לא תעשה מלאכה: 9 שבעה שבעת תספר לך מהחל חרמש בקמה תחל לספר שבעה שבעות: 10 ועשית חג שבעות ליהוה אלהיך מסת נדבת ידך אשר נתן כאשר יברכך יהוה אלהיך: 11 ושמת לפני יהוה אלהיך אתה ובנך ויתך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך והגר והיתום והאלמנה אשר בקרבך במקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם: 12 וזכרת כי עבד היית במצרים ושמת ועשית את החקים האלה: 13 חג הסכת תעשה לך שבעת ימים באספך מגרנד ומיקבך: 14 ושמתו בחגך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והגר והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך: 15 שבעת ימים תחג ליהוה אלהיך במקום אשר יבחר יהוה כי יברכך יהוה אלהיך בכל משלח ידך ובכל מעשה ידך והיית אך שמח: 16 שלוש פעמים בשנה יראה לך וזכרך את פני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר בחג המצות ובחג השבועות ובחג הסכות ולא יראה את פני יהוה ריקם: 17 איש כמתנת ידו כברכת יהוה אלהיך אשר נתן לך: 18 שפטים ושטרים תתן לך בכל שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך לשבטיך ושפטו את העם משפט צדק: 19 לא תמה משפט לך תכיר פנים ולא תקח שחד כי השחד יעור עיני חכמים ויסלף דברי צדיקים: 20 צדק צדק תרדף למען תחיה וירשת את הארץ אשר יהוה אלהיך נתן

לך: 21 לא תטע לך אשרה כל עץ אצל מזבח יהוה אלהיך אשר תעשה לך: 22 ולא תקים לך מצבה אשר שני יהוה אלהיך:

פרק 17

1 לא תזבח ליהוה אלהיך שור ושה אשר יהיה בו מוס כל דבר רע כי תועבת יהוה אלהיך הוא: 2 כי ימצא בקרבך באחד שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך איש או אשה אשר יעשה את הרע בעיני יהוה אלהיך לעבר בריתו: 3 ויולד ויעבד אלהים אחרים וישתחו להם ולשמש או לירת או לכל צבא השמים אשר לא צויתו: 4 והגד לך ושמת ודרשת חיטב והנה אמת נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת בישראל: 5 והוצאת את האיש ההוא או את האשה ההוא אשר עשו את הדבר הרע הזה לא שעריך את האיש או את האשה וסקלתם באבנים ומתו: 6 על פי שנים עדים או שלשה עדים יומת המת לא יומת על פי עד אחד: 7 יד העדים תהיה בו בראשנה להמיתו ויד כל העם באחרונה ובערת הרע מקרבך: 8 כי יפלא ממך דבר לנשפט בין דם לדם בין דין לדין ובין נגע לנגע דברי ריבת בשעריך וקמת ועלית אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו: 9 ובאת אל הכהנים הלויים ואל השפט אשר יהיה בימים ההם ודרשת והגידו לך את דבר הכשפט: 10 ועשית על פי הדבר אשר יגידו לך מן המקום ההוא אשר יבחר יהוה ושמת לעשות ככל אשר יורוך: 11 על פי התורה אשר יורוך ועל המשפט אשר יאמרו לך תעשה לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושאל: 12 והאיש אשר יעשה בודון לבלתי שמוע אל הכהן העמד לשרת שם את יהוה אלהיך או אל השפט ומת האיש ההוא ובערת הרע מישראל: 13 וכל העם ישמעו ויראו ולא יזידון עוד: 14 כי תבא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך וירשתה וישבתה בה ואמרת אליהם עלי מלך ככל הגוים אשר סביבתי: 15 שום תשים עליך מלך אשר יבחר יהוה אלהיך בו מקרב אחיך תשים עליך מלך לא תוכל לתת עליך איש נכרי אשר לא אחיך הוא: 16 רק לא ירבה לו סוסים ולא ישיב את העם מצרימה למען הרבות סוס ויהיה אמר לכם לא תספון לשוב בדרך הזה עוד: 17 ולא ירבה לו נשים ולא יסור לבבו וכסף וזהב לא ירבה לו מאד: 18 והיה כשבתו על כסא ממלכתו וכתב לו את משנה התורה הזאת על ספר מלפני הכהנים הלויים: 19 והיתה עמו וקרא בו כל ימי חייו למען ילמד ליראה את יהוה אלהי וישמר את כל דברי התורה הזאת ואת החקים האלה לעשותם: 20 לבלתי רום לבבו מאחיו ולבלתי סור מן המצוה ימין ושמאל למען יאריך ימים על ממלכתו הוא ובניו בקרב ישראל:

פרק 18

1 לא יהיה לכהנים הלויים כל שבט לוי חלק ונחלה עם ישראל אשי יהוה ונחלתו יאכלו: 2 ונחלה לא יהיה לו בקרב אחיו יהוה הוא נחלתו כאשר דבר לו: 3 וזה יהיה משפט הכהנים מאת העם מאת זבחי הזבח אם שור אם שן ונתן לבקן הזרע והלחיים והקבה: 4 ראשית דגנך תירשך ויצהרך וראשית גז צאנך נתן לו: 5 כי בו בחר יהוה אלהיך מכל שבטיך לעמד לשרת בשם יהוה הוא ובניו כל הימים: 6 וכי יבא הלוי מאחד שעריך מכל ישראל אשר הוא גר שם ובא בכל אות נפשו אל המקום אשר יבחר יהוה: 7 ושרת בשם יהוה אלהיך ככל אחיו הלויים העמדים שם לפני יהוה: 8 חלק כחלק יאכלו

לבד ממכרו על האבות: 9 כי אתה בא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תלמד לעשות כתועבת הגוים ההם: 10 לא ימצא כך מעביר בנו ובתו באש קסם קסמים מעוון ומנחש ומכשף: 11 וחבר חבר ושאל אוב וידעני ודרש אל המתים: 12 כי תועבת יהוה כל עשה אלה ובגלל התועבת האלה יהיה אלהיך מוריש אותם מפניך: 13 תמים תהיה עם יהוה אלהיך: 14 כי הגוים האלה אשר אתה יורש אותם אל מעננים ואל קסמים ישמעו ואתה לא כן נתן לך יהוה אלהיך: 15 נביא מקרבך מאחיד כמני יקום לך יהוה אלהיך אליו תשמעו: 16 ככל אשר שאלת מעם יהוה אלהיך בחבר ביום הקהל לאמר לא אסף לשמע את קול יהוה אלהי ואת האש הגדלה הזאת לא אראה עוד ולא אמות: 17 ויאמר יהוה אלי חטיבו אשר דברו: 18 נביא אקים להם מקרב אחיהם כמך ונתתי דברי בפי ודבר אליהם את כל אשר אצונו: 19 והיה האיש אשר לא ישמע אל דברי אשר ידבר בשמי אנכי אדרש מעמו: 20 אך הנביא אשר יזיד לדבר דבר בשמי את אשר לא צויתו לדבר ואשר ידבר בשם אלהים אחרים ומת הנביא ההוא: 21 וכי תאמר בלבבך איכה נדע את הדבר אשר לא דברו יהוה: 22 אשר ידבר הנביא בשם יהוה ולא יהיה הדבר ולא יבוא הוא הדבר אשר לא דברו יהוה בודון דברו הנביא לא תגור ממנו:

פרק 19

1 כי יכרית יהוה אלהיך את הגוים אשר יהוה אלהיך נתן לך את ארצם וירשתם וישבת בעריהם ובבתיהם: 2 שלוש ערים תבדיל לך בתוך ארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה: 3 תבין לך הדרך ושלשת את גבול ארצך אשר ינחילך יהוה אלהיך והיה כלום שמה כל רצח: 4 וזה דבר הרצח אשר ינוס שמה וחי אשר יכח את רעהו בכלי דעת והוא לא שניא לו מתמל שלשם: 5 ואשר יבא את רעהו ביער לחטב עצים ונדהה ידו בגרנון לברת העץ ונשל תברולו מן העץ ומצא את רעהו ומת הוא ינוס אל אחת הערים האלה וחי: 6 פן ירדף גאל הדם אחרי הרצח כי יחס לבבו ורשעו כי ירבה הדרך ויכבדו נפש ולו אין משפט מות כי לא שניא הוא לו מתמול שלשום: 7 על כן אנכי מצוך לאמר שלש ערים תבדיל לך: 8 ואם ירחיב יהוה אלהיך את גבולך כאשר נשבע לאבותיך ונתן לך את כל הארץ אשר דבר להם לאבותיך: 9 כי תשמר את כל המצוה הזאת לעשותה אשר אנכי מצוך היום לאהבה את יהוה אלהיך וללכת בדרכיו כל הימים ויספת לך עוד שלש ערים על השלש האלה: 10 ולא ישפך דם נקי בקרב ארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה והיה עליך דמים: 11 וכי יהיה איש שניא לרעהו וארבו לו וקם עליו והכהו נפש ומת ונס אל אחת הערים האלה: 12 ושלחו זקני עירו ולקחו אותו משם ונתנו אותו ביד גאל הדם ומת: 13 לא תחוס עינך עליו ובערת דם הנקי מישראל וטוב לך: 14 לא תסוג גבול רעך אשר גבול ראשנים בנחלתך אשר נתחל בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה: 15 לא יקום עד אחד באיש לכל עון ולכל חטאת בכל חטא אשר יחטא על פי שני עדים או על פי שלשה עדים יקום דבר: 16 לא יקום עד חמש באיש לענות לו סרה: 17 ועמדו שני האנשים אשר להם הריב לפני יהוה לפני הכהנים והשפטים אשר יהיו בימים ההם: 18 ודרשו השפטים חיטב והנה עד שקר העד שקר ענה באחיו: 19 ועשיתם לו כאשר זמם לעשות לאחיו ובערת הרע

מקרבך: 20 והנשארים ישמעו ויראו ולא יספו לעשות עוד כדבר הרע הזה בקרבך: 21 ולא תחוס עינך נפש בנפש עין בעין שן בשן יד ביד רגל ברגל:

פרק 20

1 כי תצא למלחמה על איביך וראית סוס ורכב עם רב ממך לא תירא מהם כי יהיה אליהם עמך המעלה מארץ מצרים: 2 והיה בקרבכם אל המלחמה ונגש הכהן ודבר אל העם: 3 ואמר אלהם שמע ישראל אתם קרבים היום למלחמה על איביכם אל ירך לבבכם את תיראוא ואל תחפזו ואל תערצו מפניהם: 4 כי יהיה אליהם ההלך עמכם להלחם לכם עם איביכם להשיע אתכם: 5 ודברו השמרים אל העם לאמר מי האיש אשר בנה בית חדש ולא חנכו ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יחנכו: 6 ומי האיש אשר נטע כרם ולא חללו ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יחללו: 7 ומי האיש אשר ארש אשה ולא לקחה ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יקחנה: 8 ויספו השמרים לדבר אל העם ואמרו מי האיש תירא ורך הלבב ילך וישב לביתו ולא ימס את לבב אחיו כלבבו: 9 והיה ככלת השמרים לדבר אל העם ופקדו ענין צבאות בראש העם: 10 והיה תקרב אל עיר להלחם עליה וקראת אליה לשלום: 11 והיה אם שלום תענה ופתחה לך והיה כל העם הנמצא בה יהיו לך למס ועבדוך: 12 ואם לא תשלים עמך ועשתה עמך מלחמה וצרת עליה: 13 ונתנה ידך אליה בידך והכית את כל זכורה לפי חרב: 14 רק הנשים והטף והבהמה וכל אשר יהיה בעיר כל שללה תבו לך ואכלת את שלל איביך אשר נתן יהוה אליהך לך: 15 כן תעשה לכל הערים הרחקת ממך מאד אשר לא מעיר הגוים אלה תנה: 16 רק מעיר העמים האלה אשר יהוה אליהך נתן לך נחלה לא תחיה כל נשמה: 17 כי החרם תחרימם החתי והאמרי הכנעני והפזיז החוי והבוסי כאשר צוך יהוה אליהך: 18 למען אשר לא ילמדו אתכם לעשות ככל תועבתם אשר עשו לאלהיהם ותפארת ליהוה אלהיהם: 19 כי תצור אל עיר ימים רבים להלחם עליה להפשה לא תשחית את עצה לנדה עליו גרון כי ממנו תאכל ואחו לא תכרת כי האדם עין השדה לבא ממניך במצור: 20 רק עץ אשר תדע כי לא עץ מאכל הוא אותו תשחית וכרת ובנית מצור על העיר אשר הוא עשה עמך מלחמה עד רדתה:

פרק 21

1 כי ימצא חלל בארמה אשר יהוה אליהך נתן לך לרשתה נפל בשדה לא נודע מי הכהו: 2 ויצאו זקניך ושפטיך ומדדו אל הערים אשר סביבת החלל: 3 והיה העיר הקרובה אל החלל ולקחו זקני העיר ההוא עגלת בקר אשר לא עבד בה אשר לא משכה בשל: 4 והורדו זקני העיר ההוא את העגלה אל נחל איתן אשר לא יעבד בו ולא יזרע וערפו שם את העגלה בנחל: 5 ונגשו הכהנים בני לוי כי הם בחר יהוה אליהך לשרתו ולבשרך בשם יהוה ועל פיהם יהיה כל ריב וכל נגע: 6 וכל זקני העיר ההוא הקרבים אל החלל ירחצו את ידיהם על העגלה הערופה בנחל: 7 וענו ואמרו ידינו לא שפכה את הדם הזה ועינינו לא ראו: 8 כפר לעמך ישראל אשר פדית יהוה ואל תתן דם נקי בקרב עמך ישראל ונכפר לדם הדם: 9 ואתה תבער הדם הנקי מקרבך כי תעשה

הישר בעיני יהוה: 10 כי תצא למלחמה על איביך ונתנו יהוה אליהך בידך ושביט שביט: 11 וראית בשביט אשת יפת תאר וחשקת בה ולקחת לך לאשה: 12 והבאתה אל תוך ביתך ונלחת את ראשה ועשתה את צפרניה: 13 והסירה את שמלת שביט מעליה וישבה בביתך ובכתה את אביה ואת אמה ורח ימים ואחר כן תבוא אליה ובעלתה והיתה לך לאשה: 14 והיה אם לא חפצת בה ושלחתה לנפשה ומכר לא תמכנה בכסף לא תתעמר בה תחת אשר ענינה: 15 כי תהיון לאיש שתי נשים האחת אהובה והאחת שנואה וילדו לו בנים האהובה והשנואה והיה הבן הבכור לשנואה: 16 והיה ביום הנחילו את בניו את אשר יהיה לו לא יוכל לבכר את בן האהובה עני פני בן השנואה הבכר: 17 כי את הבכר בן השנואה יכיר לתת לו פי שנים ככל אשר ימצא לו כי הוא ראשית אנו לו משפט הבכרה: 18 כי יהיה לאיש בן סורר ומורה איננו שמע בקול אביו ובקול אמו ויסרו אותו ולא ישמע אליהם: 19 ותפשו בו אביו ואמו והוציאו אותו אל זקני עירו ואל שער מקום: 20 ואמרו אל זקני עירו בננו זה סורר ומרה איננו שמע שמע בקלנו וזולל וסבא: 21 ורממו כל אנשי עירו באבנים ומת ובערת הרע מקרבך וכל ישראל ישמעו ויראו: 22 וכי יהיה באיש חטא משפט מות והומת ותלית אותו על עץ: 23 לא תלין נבלתו על העץ כי קבור תקברנו ביום ההוא אשר יהוה אליהך נתן לך נחלה:

פרק 22

1 לא תראה את שור אחיך או את שני נדחים והתעלמת מהם השב תשיבם לאחריך: 2 ואם לא קרוב אחיך אליך ולא ידעתו ואספתו אל תוך ביתך והיה עמך עד דרש אחיך אותו והשבתו לו: 3 וכן תעשה לחמור וכן תעשה לשמלתו וכן תעשה לכל אבדת אחיך אשר תאבד ממנו ומצאתה לא תוכל להחזיק: 4 לא תראה את חמור אחיך או שורו נפלים בדרך והתעלמת מהם הקם תקום עמו: 5 לא יהיה כלי גבר על אשה ולא ילבש גבר שמלת אשה כי תועבת יהוה אליהך כל עשה אלה: 6 כי יקרא קן צפור לפניך בדרך ככל עין או על הארץ אפרחים או ביצים והאם רבצת על האפרחים או על הביצים לא תקח האם על הבנים: 7 שלח תשלח את האם ואת הבנים תקח לך למען ייטב לך והארכת ימים: 8 כי תבנה בית חדש ועשית מעקה לגגך ולא תשים דמים בביתך כי יפל הגפל ממנו: 9 לא תונה כרמך כלאים פן תקדש המלאה הזרע אשר תזרע ותבואת הכרם: 10 לא תחרש בשור ובחמר יחדו: 11 לא תלבש שעטני צמר ופשתים יחדו: 12 נגדלים תעשה לך על ארבע כנפות כסותך אשר תכסה בה: 13 כי יקח איש אשה ובא אליה ושנאה: 14 ושה לא עלילת דברים והוציא עליה שם רע ואמר את האשה הזאת לקחתי ואקרב אליה ולא מצאתי לה בתולים: 15 ולקח אבי הנער ואמה והוציאו את בתולי הנער אל זקני העיר השערה: 16 ואמר אבי הנער אל הזקנים בתי נתתי לאיש הזה לאשה וישנאה: 17 והנה הוא שם עלילת דברים לאמר לא מצאתי לבתך בתולים ואלה בתולי בתי ופרשו השמלה לפני זקני העיר: 18 ולקחו זקני העיר והא את האיש ויסרו אותו: 19 וענשו אותו מאה כסף ונתנו לאביו הנער והוציא שם רע על בתולת ישראל ולו תהיה לאשה לא יוכל לשלחה כל ימיו: 20 ואם אמת היה הדבר הזה לא נמצאו בתולים לנער: 21 והוציאו את הנער אל פתח בית אביה וסקלوه

אנשי עירה באבנים ומתה כי עשתה נבלה בישראל לזנות בית אביה ובערת הרע מקרבך: 22 כי ימצא איש שכב עם אשה בעלת בעל ומתו גם שניהם האיש השכב עם האשה והאשה ובערת הרע משראל: 23 כי יהיה נער בתולה מארשה לאיש ומצאה איש בעיר ושכב עמה: 24 והוצאתם את שניהם אל שער העיר ההוא וסקלתם אתם באבנים ומתו את הנער על דבר אשר לא צעקה בעיר ואת האיש על דבר אשר ענה את אשת רעהו ובערת הרע מקרבך: 25 ואם בשדה ימצא איש את הנער המארשה והחזיק בה האיש ושכב עמה ומת האיש אשר שכב עמה לבדו: 26 ולנער לא תעשה דבר אין לנער חטא מות כי כאשר יקום איש על רעהו ורצחו נפש בן הדבר הזה: 27 כי בשדה מצאה צעקה הנער המארשה ואין מושיע לה: 28 כי ימצא איש נער בתולה אשר לא ארשה ותפשה ושכב עמה ונמצאו: 29 ונתן האיש השכב עמה לאבי הנער חמשים כסף ולו תהיה לאשה תחת אשר ענה לא יוכל שלחה כל ימיו: 30 לא יקח איש את אשת אביו ולא יגלה כנף אביו:

פרק 23

1 לא יבא פצוע דכא וכרות שפכה בקהל יהוה: 2 לא יבא ממזר בקהל יהוה גם דור עשירי לא יבא לו בקהל יהוה: 3 לא יבא עמוני ומואבי בקהל יהוה גם דור עשירי לא יבא להם בקהל יהוה עד עולם: 4 על דבר אשר לא קדמו אתכם בלחם ובמים בדרך בצאתכם ממצרים ואשר שכר עליך את בלעם בנער מפתור ארם נהרים לקללך: 5 ולא אבה יהוה אליהך לשמע אל בלעם ויהפך יהוה אליהך לך את הקללה לברכה כי אהבך יהוה אליהך: 6 לא תרשע שלמם וטבתם כל ימך לעולם: 7 לא תתעב אדמי כי אחיך הוא לא תתעב מצרי כי נר היית בארצו: 8 בנים אשר יולדו להם דור שלישי יבא להם בקהל יהוה: 9 כי תצא מחנה על איביך ונשמרת מכל דבר רע: 10 כי יהיה בך איש אשר לא יהיה סחור מקרה לילה ויצא אל מחוץ למחנה לא יבא אל תוך המחנה: 11 והיה לפנות ערב ירחץ במים וכבא השמש יבא אל תוך המחנה: 12 ויד תהיה לך מחוץ למחנה ויצאת שמה חוץ: 13 ויהי תהיה לך על אונך והיה בשבתך חוץ וחפרתה בה ושבת וכסית את צאתך: 14 כי יהוה אליהך מתהלך בקרב מחנך להצילך ולתת איביך לפניך והיה מחנך קדוש ולא יראה בך ערות דבר ושב מאחריך: 15 תסגיר עבד אל אדניו אשר ינצל אליך מעם אדניו: 16 עמך ישב בקרבך במקום אשר יבחר באחד שעריך בטוב לו לא תוננו: 17 לא תהיה קדש למבנות ישראל ולא יהיה קדש מבני ישראל: 18 לא תביא אתנן זונה ומזכר כלל בית יהוה אליהך לכל נדר כי תועבת יהוה אליהך גם שניהם: 19 לא תשיך לאחריך נשך כסף נשך אבל נשך כל דבר אשר ישך: 20 לזכרי תשיך ולאחריך לא תשיך למען יברכך יהוה אליהך בכל משלך ידך על הארץ אשר אתה בא שמה מאחריך: 21 כי תדר נדר ליהוה אליהך לא תאחר לשלמו כי דרש ידרשנו יהוה אליהך מעמך והיה בך חטא: 22 וכי תחדל לנדר לא יהיה בך חטא: 23 מוצא שפתיך תשמר ועשית כאשר נדרת ליהוה אליהך נדבה נדבת בדרת כפיך: 24 כי תבא בכרם רעך ואכלת ענבים כנפשך שבעך ואל כליל לא תתן: 25 כי תבא בקמת רעך וקטפת מלילת בידך וחרמט לא תניף על קמת רעך:

פרק 24

1 כי יקח איש אשה ובעלה והיה אם לא תמצא חן בעיניו כי מצא בה ערות דבר וכתב לה ספר כריתת ונתן בידה ושלחה מביתו: 2 ויצאה מביתו והלכה והיתה לאיש אחר: 3 ושנאה האיש האחרון וכתב לה ספר כריתת ונתן בידה ושלחה מביתו או כי ימות האיש האחרון אשר לקחה לו לאשה: 4 לא יוכל בעלה הראשון אשר שלחה לשוב לקחתה להיות לו לאשה אחרי אשר חטאה כי תועבה הוא לפני יהוה ולא תחטיא את הארץ אשר יהוה אליהך נתן לך נחלה: 5 כי יקח איש אשה חדשה לא יצא בצבא ולא יעבר עליו לכל דבר נקי יהיה לביתו וחתו וחתו וסמך את אשתו אשר לקח: 6 לא יגלה רחים ורכב כי נפש הוא חבל: 7 כי ימצא איש נגב נפש מאחיו מבני ישראל והתעמר בו ומכרו ומת הנגב ההוא ובערת הרע מקרבך: 8 השמר בנגע הצרעת לשמר מאד ולעשות ככל אשר יורו אתכם הכהנים הלויים עשית צויהם תשמרו לעשות: 9 וזכור את אשר עשה יהוה אליהך למרים בדרך בצאתכם ממצרים: 10 כי תשה ברעך משאת מאומה לא תבא אל ביתו לעבט עבטו: 11 בחוץ תעמד והאיש אשר אתה נשה בו יוציא אליך את העבט החוזה: 12 ואם איש עני הוא לא תשכב בעבטו: 13 דאם תשיב לו את העבט כבא השמש ושכב בשלמתי וברכך ולך תהיה צדקה לפני יהוה אליהך: 14 לא תעשק שכיר עני ואביון מאחריך או מנוך אשר בארצך בשעריך: 15 ביומו תתן שכרו ולא תבוא עליו תשמש כי עני הוא ואילו הוא נשא את נפשו ולא יקרא עליך אל יהוה והיה בך חטא: 16 לא יזמתו אבות על בנים ובנים לא יזמתו על אבות איש בחטאו וימותו: 17 לא תטה משפט גר יתום ולא תחבל בגר אלמנה: 18 וזכרת כי עבד היית במצרים ויפדך יהוה אליהך משם על כן אנכי מצוך לעשות את הדבר הזה: 19 כי תקצר קציוך בשדך ושכחת עמר בשדה לא תשוב לקחתו לגר ליתום ולא אלמנה יהיה למען יברכך יהוה אליהך בכל מעשה ידיך: 20 כי תחבול ויתך לא תפאר אחריך לגר ליתום ולא אלמנה יהיה: 21 כי תבצר כרמך לא תעולל אחריך לגר ליתום ולא אלמנה יהיה: 22 וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים על כן אנכי מצוך לעשות את הדבר הזה:

פרק 25

1 כי יהיה ריב בין אנשים ונגשו אל המשפט ושפטום והצדיקו את הצדיק והרשיעו את הרשע: 2 והיה אם בן הכות הרשע והפילו השפט והכהו לפניו כדי רשעתו במספר: 3 ארבעים יכנו לא יספך פן יספך להכותו על אלה מכה רבה ונקלה אחריך לעניין: 4 לא תחסם שור בדיושו: 5 כי ישוב אחים יחדו ומת אחד מהם וכן אין לו לא תהיה אשת המת החוצה לאיש זר יבמה יבא עליה ולקחה לו לאשה ויבמה: 6 והיה הבכור אשר תלד יקום על שם אחיו המת ולא ימחה שמו משראל: 7 ואם לא יחפץ האיש לקחת את יבמתו ועלתה יבמתו השערה אל הזקנים ואמרה מאן יבמי להקים לאחיו שם בישראל לא אבה יבמי: 8 וקראה לו זקני עירו ודברו אליו ועמד ואמר לא חפצתי לקחתה: 9 ונגשה יבמתו אליו לענין הזקנים וחלצה נעלו מעל רגלו וירקב בפניו וענתה ואמרה ככה יעשה לאיש אשר לא יבנה את בית אחיו: 10 ונקראה שמו בישראל בית חליון הנעל: 11 כי ינצו אנשים יחדו איש ואחיו וקרבה אשת האחד להציל את אישה מיד

מכּוּ ושלחה ידה והחזיקה במכּוּשׁוֹ: 12 וקצתה את כּפּה לא תחוס עינך: 13 לא יהיה לך כּבִּיסָךְ אבן ואבן גדולה וקטנה: 14 לא יהיה לך כּבִּיתֶךָ אִיפֶה ואִיפֶה גדולה וקטנה: 15 אבן שלמה וצדק יהיה לך אִיפֶה שלמה וצדק יהיה לך למען יאריכו ימך על האדמה אשר יהיה אליהך נתן לך: 16 כי תועבת יהוה אלהיך כל עשה אלה כל עשה עול: 17 וזכור את אשר עשה לך עמלק בדרך בצאתכם ממצרים: 18 אשר קרך בדרך ויונבך קר כל הנחשלים אחריו ואתה עֵרַף ויגע ולא יך אלהים: 19 והיה כּהניח יהוה אלהיך לך כּבִּל אִיבִל מִסּוּבִּים בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לרשתה תחמה את זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח:

פרק 26

1 והיה כי תבוא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה וירשתה וישבת בה: 2 ולקחת מראשית כל פרי האדמה אשר תביא מארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך ושמת בטנא והלכת אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם: 3 ובאת אל הכהן אשר יהיה בימים ההם ואמרת אליו הגדתי היום ליהוה אלהיך כי באתי אל הארץ אשר נשבע יהוה לאבותינו לתת לנו: 4 ולקח הכהן הטנא מידך והניחו לפני מִזְבֵּחַ יהוה אלהיך: 5 וענית ואמרת לפני יהוה אלהיך ארמי אבד אבי וירד מצרימה ויגר שם במִצְרַיִם מעַט יוֹדִי שם לגוי גדול עצום ורב: 6 וירעו אתנו המצרים ויענונו ויתנו עלינו עבדה קשה: 7 ונצטק אל יהוה אלהי אבותינו וישמע יהוה את קלנו וירא את ענינו ועלנו ואת לחצנו: 8 ויוצאנו יהוה ממצרים ביד חזקה וזרוע נטויה ובמִרְאֵה גֶדֶל ובאותות ובמוֹפְתִים: 9 ויבאנו אל המקום הזה ויתן לנו את הארץ הזאת ארץ זבת חלב ודבש: 10 ועתה הנה הבאתי את ראשית פרי האדמה אשר נתתה לי יהוה ונתחתו לפני יהוה אלהיך והשתחית לפני יהוה אלהיך: 11 ושמתה בכל הטוב אשר נתן לך יהוה אלהיך ולביתך אתה והלוי והגר אשר בקרבך: 12 כי תכלה לעשר את כל מעשר תבואתך בשנה השליש שנה המעשר ונתתה ללוי לגר ליתום ולאלמנה ואכלו בשעריך ושבעו: 13 ואמרת לפני יהוה אלהיך בערתי הקדש מן הבית וגם נתתיו ללוי ולגר ליתום ולאלמנה ככל מצותך אשר צויתני לא עברתי ממצותיך ולא שכחתי: 14 לא אכלתי באני ממנו ולא בערתי ממנו בטמא ולא נתתי ממנו למת שמעתי בקול יהוה אלהי שמעתי ככל אשר צויתני: 15 השקיפה ממעון קדשך מן השמים וברך את עמך את ישראל ואת האדמה אשר נתתה לנו כאשר נשבעת לאבותינו ארץ זבת חלב ודבש: 16 היום הזה יהוה אלהיך מצוץ לעשות את החקים האלה ואת המשפטים ושמת וישית אותם בכל לבבך ובכל נפשך: 17 את יהוה האמרת היום להיות לך לאלהים וללכת בדרכיו ולשמר חקיו ומצותיו ומשפטי ולשמע בקלו: 18 ויהיה האמירך היום להיות לו לעם סגלה כאשר דבר לך ולשמר כל מצותיו: 19 ולתתך עליו על כל הגוים אשר עשה לתהלה ולשם ולתפארת ולחיותך עם קדש ליהוה אלהיך כאשר דבר:

פרק 27

1 ויצו משה וקני ישראל את העם לאמר שמר את כל המצוה אשר אנכי מצוה אתכם היום: 2 והיה כיום אשר תעברו את הירדן אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך

והקמת לך אבנים גדולות ושרת אתם בשיד: 3 וכתבת עליהן את כל דברי התורה הזאת כעברך למען אשר תבא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך ארץ זבת חלב ודבש כאשר דבר יהוה אלהי אבותיך לך: 4 והיה כעברכם את הירדן תקימו את האבנים האלה אשר אנכי מצוה אתכם היום בהר עיבל ושרת אותם בשיד: 5 ובנית שם מזבח ליהוה אלהיך מזבח אבנים לא תניף עליהם ברזל: 6 אבנים שלמות תבנה את מזבח יהוה אלהיך והעלית עליו עולת ליהוה אלהיך: 7 וזבחת שלמים ואכלת שם ושמת לפני יהוה אלהיך: 8 וכתבת על האבנים את כל דברי התורה הזאת באר היטב: 9 וידבר משה והכהנים הלויים אל כל ישראל לאמר הסכת ושמע ישראל היום הנה נהיית לעם ליהוה אלהיך: 10 ושמת בקול יהוה אלהיך ועשית את מצותיו ואת חקיו אשר אנכי מצוץ היום: 11 ויצו משה את העם ביום ההוא לאמר: 12 אלה יעמדו לברך את העם על הר גרזים כעברכם את הירדן שמעון ולוי ויהודה ויששכר ויוסף ובנימין: 13 ואלה יעמדו על הקללה בהר ראובן גד ואשר וזבולון דן ונפתלי: 14 וענו הלויים ואמרו אל כל איש ישראל קול רם: 15 ארור הָרֵשׁ אשר יעשה פסל ומסכה תועבת יהוה מעשה ידי חרש ושם בסתר וענו כל העם ואמרו אמן: 16 ארור מקלה אביו ואמו ואמר כל העם אמן: 17 ארור מסיג גבול רעהו ואמר כל העם אמן: 18 ארור משנה עור בדרך ואמר כל העם אמן: 19 ארור ממה משפס נר יתום ואלמנה ואמר כל העם אמן: 20 ארור שכב עם אשת אביו כי גלה כנף אביו ואמר כל העם אמן: 21 ארור שכב עם כל בהמה ואמר כל העם אמן: 22 ארור שכב עם אחתו בת אביו או בת אמו ואמר כל העם אמן: 23 ארור שכב עם חתנתו ואמר כל העם אמן: 24 ארור מכה רעהו בסתר ואמר כל העם אמן: 25 ארור לקח שחד לחכות נפש דם נקי ואמר כל העם אמן: 26 ארור אשר לא יקים את דברי התורה הזאת לעשות אותם ואמר כל העם אמן:

פרק 28

1 והיה אם שמוע תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות את כל מצותיו אשר אנכי מצוץ היום ונתנך יהוה אלהיך עליון על כל גוֹיֵי הארץ: 2 ובאו עליך כל הכרבות האלה והשיגך כי תשמע בקול יהוה אלהיך: 3 ברוך אתה בעיר וברוך אתה בשדה: 4 ברוך פרי במדבר ופרי אדמתך ופרי בהמתך שגר אלפיד ועשתרות צאנך: 5 ברוך סנאך ומשארתך: 6 ברוך אתה בבאך וברוך אתה בצאתך: 7 יתן יהוה את איביך חקמים עליך נגפים לפניך בדרך אחד יצאו אליך ובשבעה דרכים ינוסו לפניך: 8 יצו יהוה את הברכה באסמך ובכל משלח ידך וברכך בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך: 9 יקימך יהוה לו לעם קדוש כאשר נשבע לך כי תשמר את מצות יהוה אלהיך והלכת בדרכיו: 10 וראו כל עמי הארץ כי שם יהוה שמועך ויהוה יראו ממך: 11 והתהדר יהוה לשוכה בפרי במדבר ובפרי בהמה ובפרי אדמתך על האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיך לתת לך: 12 יפתח יהוה לך את אוצרו הטוב את השמים לתת מטר ארצך בעתו ולברך את כל מעשה ידך והלוית גוים רבים ואתה לא תלוח: 13 ונתנך יהוה לראש ולא לזנב והיית רק למעלה ולא תהיה למטה כי תשמע אל מצות יהוה אלהיך אשר אנכי מצוץ היום לשמר ולעשות: 14 ולא תסור מכל הדברים אשר אנכי מצוה אתכם היום ימין ושמאל

ללכת אחרי אלהים אחרים לעבדם: 15 והיה אם לא תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות את כל מצותיו וחקתיו אשר אנכי מצוץ היום ובאו עליך כל הקללות האלה והשיגוך: 16 ארור אתה בעיר וארור אתה בשדה: 17 ארור סנאך ומשארתך: 18 ארור פרי במדבר ופרי אדמתך שגר אלפיד ועשתרות צאנך: 19 ארור אתה בבאך וארור אתה בצאתך: 20 ישלח יהוה בך את המארה את המהומה ואת המגערת בכל משלח ידך אשר תעשה עד השמדך ועד אבדך מהר מפני רע מעלליך אשר עזבתני: 21 ידבק יהוה בך את הדבר כל כלתו מעל האדמה אשר אתה בא שמה לרשתה: 22 יכבה יהוה בשחת ובקדחת ובדלקת ובחרחר ובחרב ובשרפון ובירקון ורדפוך עד אבדך: 23 והיו שמך אשר על ראשך נחשת והארץ אשר תחתך ברזל: 24 יתן יהוה את מטר ארצך אבק ועפר מן השמים ירד עליך עד השמדך: 25 יתנך יהוה נגף לפני איביך בדרך אחד תצא אליו ובשבעה דרכים תנוס לפניו והיית לנזיה לכל ממלכות הארץ: 26 והיית נבלתך למאכל לכל עוף השמים ולבהמת הארץ ואין מחיר: 27 יכבה יהוה בשחין מצרים ובעפלים ובנר ובחרס אשר לא תוכל להרפא: 28 יכבה יהוה בשגעון ובעורון ובתמחון לבב: 29 והיית ממשש בצהרים כאשר ימשש העור באפלה ולא תצליח את דרכיך והיית אך עשוק וגזול כל הימים ואין מושיע: 30 אשה תארש ואיש אחר ישלנה בית הבנה ולא תשב בו כרם טעם ולא תחללנו: 31 שורך מבוח לעיניך ולא תאכל ממנו חמרך גזול מלפניך ולא ישוב לך צאנך נתנות לאיביך ואין לך מושיע: 32 בניך ובנותיך נתנים לעם אחר ועיניך ראות וכלות אלהים כל היום ואין לאל ידך: 33 פרי אדמתך וכל יגיעך יאכל עם אשר לא ידעת והיית רק עשוק ורצוץ כל הימים: 34 והיית משגע ממראה עיניך אשר תראה: 35 יכבה יהוה בשחין רע על הברכים ועל השקים אשר לא תוכל להרפא מכף רגלך ועד קרדך: 36 יולך יהוה אתך ואת מלכך אשר תקים עליך אל גוי אשר לא ידעת אתה ואבותיך ועבדת שם אלהים אחרים עץ ואבן: 37 והיית לשמה למשל ולשנייה בכל העמים אשר ינהגך יהוה שמה: 38 ורע רב תוציא חשדה ומעט תאספך כי יחסלנו הארבה: 39 כרמים תטע ועבדת ויין לא תשתה ולא תאגר כי תאכלנו תחלעת: 40 ויתים יהיו לך בכל גבולך ושמן לא תסוך כי ישל יותך: 41 בנים ובנות תוליד ולא יהיו לך כי ילכו בשבי: 42 כל עֶצֶק ופרי אדמתך יירש הצלצל: 43 הגר אשר בקרבך יעלה עליך מעלה מעלה ואתה תרד מטה מטה: 44 הוא ילוח ואתה לא תלוננו הוא יהיה לראש ואתה תהיה לזנב: 45 ובאו עליך כל הקללות האלה ורדפוך והשיגוך עד השמדך כי לא שמעת בקול יהוה אלהיך לשמר מצותיו וחקתיו אשר צוץ: 46 והיו בך לאות ולמופת ובורחך עד עולם: 47 תחת אשר לא עבדת את יהוה אלהיך בשמחה ובטוב לבב מרב כל: 48 ועבדת את איביך אשר ישלחנו יהוה בך כרעב ובצמא ובעירם ובחסר כל ונתן על ברזל על צווארך עד השמיר: 49 יא יהוה עליך גוי מרחוק מקצה הארץ כאשר ידאה הנשר גוי אשר לא תשמע לשנו: 50 גוי עז פנים אשר לא ישא פנים לזקן ונער לא יחן: 51 ואכל פרי בהמתך ופרי אדמתך עד השמדך אשר לא ישאיר לך דג תירוש ויצהר שגר אלפיד ועשתרת צאנך עד האבידו אתך: 52 והצר לך בכל שעריך עד רדת חמלת הגבהות והבצרות אשר אתה במט בן במלך ארצך והצר לך בכל שעריך בכל ארצך אשר נתן יהוה אלהיך לך: 53

ואכלת פרי במדך בשר בניך ובנותיך אשר נתן לך יהוה אלהיך במצור ובמצוק אשר יציק לך איבך: 54 האיש הרך בך והענג מאד תרע עינו באחיו ובאשת חיקו וביתר בניו אשר יותיר: 55 מתת לאחד מהם מבשר בניו אשר יאכל מבלי השאיר לו כל במצור ובמצוק אשר יציק לך איבך בכל שעריך: 56 הריכה בך והענגה אשר לא נסתה כף רגלה חצג על הארץ מהתענג ומדך תרע עינה באיש חיקה ובכנה ובבתה: 57 ובשילתה היוצת מבין רגליה ובכניה אשר תלד כי תאכלם בחסר כל בסתר במצור ובמצוק אשר יציק לך איבך בשעריך: 58 אם לא תשמר לעשות את כל דברי התורה הזאת הכתובים בספר הזה ליראה את השם הנכבד והנורא הזה את יהוה אלהיך: 59 והפלא יהוה את מבקר ואת מכות וזרע מכות גדולות ונאמנות וחלים רעים ונאמנים: 60 והשיב בך את כל מדוה מעיניך אשר יגרת מפניהם ודבקו בך: 61 גם כל חלי וכל מכה אשר לא כתוב בספר התורה הזאת יעלם יהוה עליך עד השמדך: 62 ונשאתם במתי מעט תחת אשר היותם ככוכבי השמים לרב כי לא שמעת בקול יהוה אלהיך: 63 והיה כאשר שש יהוה עליכם להחיים ובחרבות אתכם כן ישי יהוה עליכם להאביד אתכם ולהשמיד אתכם ונסחתם מעל האדמה אשר אתה בא שמה לרשתה: 64 והפיצך יהוה בכל העמים מקצה הארץ ועד קצה הארץ ועבדת שם אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה ואבותיך עץ ואבן: 65 ואלהי ההם לא תרגיע ולא יהיה מנוח לבך רגלך ונתן יהוה לך שם לב רגז וכליון עינים ודאבון נפש: 66 והיו חייך תלאים לך מנגד ופחדת לילה ויועם ולא תאמין בחיידך: 67 בבקר תאמר מי יתן ערב ובערב תאמר מי יתן בקר מפחד לבבך אשר תפחד וממראה עיניך אשר תראה: 68 והשיבך יהוה מצרים באניות בדרך אשר אמרת לך לא תסיף עוד לראתה והתמכרתם שם לאיביך לעבדים ולשפחות ואין קנא:

פרק 29

1 אלה דברי הברית אשר צוה יהוה את משה לברת את בני ישראל בארץ מואב מלמד הברית אשר כרת אתם בחורב: 2 ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אלהם אתם ראתם את כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו: 3 המסות הגדולת אשר ראו עיניך האחת והמפלות הגדולת ההם: 4 ולא נתן יהוה לכם לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמע עד היום הזה: 5 ואולך אתכם ארבעים שנה במדבר לא בלו שלמתיכם מעליכם ונעלך לא בלתה מעל רגלך: 6 לחם לא אכלתם ויין ושכר לא שתיתם למען תדעו כי אני יהוה אלהיכם: 7 ותבואו אל המקום הזה ויצאו סיחון מלך חשבון ועגו מלך הבשן לקראתנו למלחמה ונכסם: 8 ונקח את ארצם ונתנה לנחלה לראובני ולגדי ולחצי שבט המנשי: 9 ושמרנו את דברי הברית הזאת ועשינום אתם למען תשכילו את כל אשר תעשון: 10 אתם נצבים היום כלכם לפני יהוה אלהים ראשיכם שבטיכם וקניכם ושטריכם כל איש ישראל: 11 טפכם נשיכם וגרך אשר בקרב מחניך מחטב עציך עד שאב מימך: 12 לעברך בברית יהוה אלהיך ובאלתו אשר יהוה אלהיך כרת עמך היום: 13 למען חקים אתך היום לו לעם והוא יהיה לך לאלהים כאשר דבר לך וכאשר נשבע לאבותיך לאברהם ליצחק וליעקב: 14 ולא אתכם לבדכם אנכי כרת את הברית הזאת ואת האלה הזאת: 15 כי את אשר ישנו פה עמנו

עמד היום לפני יהוה אלהינו ואת אשר איננו פה עמנו היום: 16 כי אתם ידעתם את אשר ישבנו בארץ מצרים ואת אשר עברנו בקרב הגוים אשר עברתם: 17 ותראו את שקוציהם ואת גלליהם עץ ואבן כסף וזהב אשר עמם: 18 פן יש בככם איש או אשה או משפחה או שבט אשר לבלב פנה היום מעם יהוה אלהינו ללכת לעבד את אלהי הגוים ההם פן יש בככם שרש פרה ראש ולענה: 19 והיה בשמעו את דברי האלה הזאת והתברך בלבבם לאמר שלום יהיה לי כי בשררות לבי אלך למען ספות הרוה את הצמאה: 20 לא יאבה יהוה סלח לו כי אז יעשן אף יהוה וקנאתו באיש ההוא ורבעה בו כל האלה הכתובה בספר הזה ומחה יהוה את שמו ממתת השמים: 21 והבדילו יהוה לרעה מכל שבטי ישראל ככל אלות הברית הכתובה בספר התורה הזה: 22 ואמר הדור האחרון בניכם אשר יקומו מאחריכם והנבירי אשר יבא מארץ רחוקה וראו את מכות הארץ ההוא ואת תחלליה אשר חלה יהוה בה: 23 גפרית ומלח שרפה כל ארצה לא תזרע ולא תצמח ולא יעלה בה כל עשב כמחפכת סדם ועמרה אדמה וצביים אשר הפך יהוה באפו ובחמתו: 24 ואמרו כל הגוים על מה עשה יהוה ככה לארץ הזאת מה חרי האף הגדול הזה: 25 ואמרו על אשר עובד את ברית יהוה אלהי אבתם אשר כרת עמם בהוציאו אתם מארץ מצרים: 26 וילכו ויעבדו אלהים אחרים וישתחוו אל אלהים אשר לא ידעום ולא חלק להם: 27 ויחר אף יהוה בארץ ההוא להביא עליה את כל הקללה הכתובה בספר הזה: 28 ויתשם יהוה מעל אדמתם באף ובחמה ובקצף גדול וישלכם אל ארץ אחרת כיום הזה: 29 הנסחרת ליהוה אלהינו והנגלת לנו ולבנינו עד עולם לעשות את כל דברי התורה הזאת:

פרק 30

1 והיה כי יבאו עליך כל הדברים האלה הברכה והקללה אשר נתתי לפניך והשבת אל לבבך בכל הגוים אשר הירדך יהוה אלהיך שמה: 2 ושבת עד יהוה אלהיך ושמת בקלו ככל אשר אנכי מצוץ היום אתה ובניך לבבך ובכל נפשך: 3 ושב יהוה אלהיך את שבותך ורחמך ושב וקבצך מכל העמים אשר הפיצך יהוה אלהיך שמה: 4 אם יהיה נדוך בקצה השמים משם יקבצך יהוה אלהיך ומשם יקחך: 5 והביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר ירש אבותיך וירשתה ויהיה אתה והבן מאבותיך: 6 ומל יהוה אלהיך את לבבך ואת לבב זרעך לאהבה את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך למען חיך: 7 נתן יהוה אלהיך את כל האלות האלה על איביך ועל שנאיך אשר רדפוך: 8 ואתה תשוב ושתת בקול יהוה ועשית את כל מצותיו אשר אנכי מצוץ היום: 9 והותירך יהוה אלהיך בכל מעשה ידך בפרי בטנך ובפרי בהמתך ובפרי אדמתך לטובה כי ישוב יהוה לשוש עליך לטוב כאשר שש על אבותיך: 10 כי תשמע בקול יהוה אלהיך לשמע מצותיו וחקותיו הכתובה בספר התורה הזה כי תשוב אל יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך: 11 כי המצוה הזאת אשר אנכי מצוץ היום לא נפלאה הוא ממך ולא רחקה הוא: 12 לא בשמים הוא לאמר מי יעלה לנו השמימה ויקחה לנו וישמענו אתה ונשמע: 13 לא מעבר לים הוא לאמר מי יעבר לנו אל עבר הים ויקחה לנו וישמענו אתה ונשמע: 14 כי קרוב אליך הדבר מאד בפיך ובלבבך לעשות: 15 ראה נתתי לפניך היום את החיים ואת הטוב ואת המות ואת

הרע: 16 אשר אנכי מצוץ היום לאהבה את יהוה אלהיך ללכת בדרכיו ולשמר מצותיו וחקותיו ומשפטיו וחיות וברכת יהוה אלהיך בארץ אשר אתה בא שמה לרשתה: 17 ואם יפנה לבבך ולא תשמע ונדרחת והשתחית לאלהים אחרים ועברתם: 18 הגדת לבם היום כי אבד תאבדון לא תאריכון ימים על האדמה אשר אתה עבר את הירדן לבא שמה לרשתה: 19 העידתי בכם היום את השמים ואת הארץ החיים והמות נתתי לפניך הברכה והקללה ובחרת בחיים למען תחיה אתה וזרעך: 20 לאהבה את יהוה אלהיך לשמע בקלו ולדבקה בו כי הוא חיך וארך ימך לשבת על האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיך לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם:

פרק 31

1 וילך משה וידבר את הדברים האלה אל כל ישראל: 2 ויאמר אלהם בן מאה ועשרים שנה אנכי היום לא אוכל עוד לצאת ולבוא ויהוה אמר אלי לא תעבר את הירדן הזה: 3 יהוה אלהיך הוא עבר לפניך הוא ישמיד את הגוים האלה מלפניך וירשתם יהושע הוא עבר לפניך כאשר דבר יהוה: 4 ועשה יהוה להם כאשר עשה ליסחון ולעוג מלכי האמרי ולאריצם אשר השמיד אתם: 5 ונתנם יהוה לפניכם ועשיתם להם ככל המצוה אשר צויתי אתכם: 6 חזקו ואמצו אל תיראו ואל תערצו מפניהם כי יהוה אלהיך הוא החלך עמך לא ירפך ולא יעזוב: 7 ויקרא משה ליהושע ויאמר אליו לעני כל ישראל חזק ואמץ כי אתה תבוא את העם הזה אל הארץ אשר נשבע יהוה לאבתם לתת להם ואתה תנחילה אותם: 8 ויהוה הוא החלך לפניך הוא יהיה עמך לא ירפך ולא יעזוב לא תירא ולא תחת: 9 ויכתב משה את התורה הזאת ויתנה אל הכהנים בני לוי הנשאים את ארון ברית יהוה אל כל זקני ישראל: 10 ויצו משה אותם לאמר מקץ שבע שנים במעד שנת השמיטה בחג הסוכות: 11 בבוא כל ישראל לראות את פני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר תקרא את התורה הזאת נגד כל ישראל באזניהם: 12 הקהל את העם האנשים והנשים והזקן וגרך אשר בשעריך למען ישמעו ולמען ילמדו ויראו את יהוה אלהים ושמרו לעשות את כל דברי התורה הזאת: 13 ובניהם אשר לא ידעו ישמעו ולמדו ליראה את יהוה אלהים כל הימים אשר אתם חיים על האדמה אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה: 14 ויאמר יהוה אל משה הן קרבו ימך למות קרא את יהושע והתיצבו באהל מועד ואצוני וילך משה ויהושע ויתיצבו באהל מועד: 15 וירא יהוה באהל בעמוד ענן ויעמד עמוד הענן על פתח האהל: 16 ויאמר יהוה אל משה הנך שכב עם אבותיך וקם העם הזה וזנה אחרי אלהי נכר הארץ אשר הוא בא שמה בקרבך ועובדי ופרי את בריתי אשר כרתי אתו: 17 וחרה אפי בו ביום ההוא ועובדיהם והסתרתני פני מהם והיה לאכל ומצאוהו רעות רבות וצרות ואמר ביום ההוא הלא על כי אין אלהי בקרבך מצאוני הרעות האלה: 18 ואנכי הסתר אסתור פני ביום ההוא על כל הרעה אשר עשה כי פנה אל אלהים אחרים: 19 ועתה כתבו לכם את השירה הזאת ולמדה את בני ישראל שימה בפיכם למען תחיה לי השירה הזאת לעד בכני ישראל: 20 כי אביאני את האדמה אשר נשבעתי לאבותי וזבת חלב ודבש ואכל ושבעו ורשעו ופנה אל אלהים אחרים ועבדו ונאצוני והפך את בריתי: 21 והיה כי תמצאן אתו רעות רבות וצרות ועתה השירה הזאת לפני לעד כי לא תשכח מפי זרעו כי ידעתי

את יצרו אשר הוא עשה היום בטרם אביאנו אל הארץ אשר נשבעתי: 22 ויכתב משה את השירה הזאת ביום ההוא וילמדה את בני ישראל: 23 ויצו את יהושע בן נון ויאמר חזק ואמץ כי אתה תבוא את בני ישראל אל הארץ אשר נשבעתי להם ואנכי אהיה עמך: 24 ויהי ככלות משה לכתב את דברי התורה הזאת על ספר עד תמם: 25 ויצו משה את חלויים נשאי ארון ברית יהוה לאמר: 26 לקח את ספר התורה הזה ושמתם אתו מצד ארון ברית יהוה אלהים והיה שם בד לעד: 27 כי אנכי ידעתי את מרדך ואת ערפך הקשה הן בעודני חי עמכם היום ממרים היתם עם יהוה ואף כי אחרי מותי: 28 הקהילו אלי את כל זקני שבטיכם ושטריכם ואדברה באזניהם את הדברים האלה ואעידה בם את השמים ואת הארץ: 29 כי ידעתי אחרי מותי כי השחת תשחיתן וסרתם מן הדרך אשר צויתי אתכם וקראת אתכם הרעה באחרית הימים כי תעשו את הרע בעיני יהוה להכביסו במעשה ידיכם: 30 וידבר משה באזני כל קהל ישראל את דברי השירה הזאת עד תמם:

פרק 32

1 ויהיו השמים ואתה תשבעת הארץ אמרי פי: 2 יערף כמטר לקחי תול כטל אמרתי בשעירים עלי דשא וכרכיבים עלי עשב: 3 כי שם יהוה אקרא הבו גדל אלהינו: 4 הצור תמים פעלו כי כל דרכיו משפט אל אמונה ואין עול צדיק יושר הוא: 5 שחת לו לא בניו מומם דור עשן ותפתלו: 6 ה ליהוה תגמלו ואת עם נבל ולא חכם הלוא אביך קנך הוא עשך ויכננך: 7 וזכר ימות עולם בינו שנות דור ודור שאל אביך ויגידך וזקניך ויאמרו לך: 8 בהנחל עליון גוים בהפרידו בני אדם יצב בתלת עמים למספר בני ישראל: 9 כי חלק יהוה עמו יעקב חסד נחלתו: 10 ימצאוהו בארץ מרבר ובתתו יל יושמן יסבכנוהו יבוננוהו יצרנהו כאישון עינו: 11 כנשר יעיר קנו על גזוליו ירחף יפרש כנפיו יקחחו ישאחו על אברתו: 12 יהוה בדד ינחנו ואין עמו אל נכר: 13 ורבעהו עבד במותי ארץ ויובל תנובת שדי וינקחו דבש מסלע ושמן מחמליהם: 14 חמאת בקר וחלב צאן עם חלב כרים ואילים בני בשן ועתודים עם חלב כליות חמה ודם ענב תשתה חמר: 15 וישמן ישרון ויבעש ששנת עבית כשית וישש אלוה ששהו וינבל צור ישעתו: 16 יקנאוהו זורים בתועבת ידעוהו: 17 ויבחו לשדים לא אלה אלהים לא יעשום חדרים מקרב באו אל שערם אבותיכם: 18 צור ילדך תשי ותשכח אל מחלדך: 19 וירא יהוה וינאץ מבעש בניו ובנתיו: 20 ויאמר אסתירה פני מהם אראה מה אחריתם כי דור תהפכת המה בניי לא אבן חסד: 21 הם קאנוני בלא אל כסעוני במחליהם ואני אקנאם בלא עם בניי נבל אכעיסם: 22 כי אש קדחה באפי ותיקד עד שאול תחתית ותאכל ארץ ויבלה ותלהט מוסדי הרים: 23 אספה עלימו רעות חצי מיריו ושן בהמות אלה בם עם חמת וחלי עפר: 25 מחוץ תשכל חרב ומחדרים אימה גם בחור גם בתולה יונק עם איש שיבה: 26 אמרתי אפאיהם אשכיהם מאנוש זכרם: 27 גולי כעס ארץ אגור פן ינכרו צרימו פן יאמרו ידינו זמה ולא יהוה פעל כל זאת: 28 כי גוי אבד עצות חמה ואל בהם תבונה: 29 לו חכמי שיכלו זאת יבינו לא אחריתם: 30 איכה ירדף אחד אלף ושנים יניסו רבבה אם לא כי צורם מכרם ויהוה הסגירם: 31 כי לא כצורנו צורם ואיבינו פלילים: 32 כי מגנף

סדם נפנם ומשדמת עמרה ענבמו ענבי רוש אשכלת מררת למו: 33 חמת תנינם יינם וראש פתנים אכור: 34 חלא הוא כמס עמדי חתם באוצרתי: 35 לי נקם ושלם לעת תמוט רגלם כי קרוב יום אידם וחש עתדת למו: 36 כי ידיו יהוה עמו ועל עבדיו יתנחם כי יראה כי אולת יד ואפס עצור ועזוב: 37 ואמר כי אלהימו צור חסיו בו: 38 אשר חלב וזחימו יאכלו ישתו יין נסיכם יקומו ויעזרכם יהי עליכם סתרה: 39 ראו עתה כי אני אני הוא ואין אלהים עמדי אני אמת ואחיה מחצתי ואני ארפא ואין מירי מציל: 40 כי אשאל את שמים ידו ואמרתו חי אנכי לעלם: 41 אם שונתי ברק חרבי ותאחז במשפט ידי אשיב נקם לצרי ולמשנאי אשלם: 42 אשכיר חצי מדם וחרבי תאכל בשר מדם חלל ושביה מראש פרעות ארוב: 43 הרנינו גוים עמו כי דם עבדיו יקום ונקם ישיב לצרייו וכפר אדמתו עמו: 44 ויבא משה וידבר את כל דברי השירה הזאת באזני העם והושע בן נון: 45 ויכל משה לדבר את כל הדברים האלה אל כל ישראל: 46 ויאמר אלהם שימו לבבכם לכל הדברים אשר אנכי מעיד בכם היום אתם תצוים את בניכם לשמר לעשות את כל דברי התורה הזאת: 47 כי לא דבר רק הוא מכס כי הוא חייכם ובדבר הזה תאריכו ימים על האדמה אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה: 48 וידבר יהוה אל משה בעצם היום הזה לאמר: 49 עלה אל הר העברים הזה הר נבו אשר בארץ מואב אשר על פני ירחו וראה את ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל לאחוז: 50 ומת בהר אשר אתה עלה שמה והאסף אל עמך כאשר מת אהרן אחיך בהר החר ויאסף אל עמיו: 51 על אשר מעלתם בי בתוך בני ישראל במי מריבת קדש מדבר צן על אשר לא קדשתם אותי בתוך בני ישראל: 52 כי מגננ תראה את הארץ ושמה לא תבוא אל הארץ אשר אני נתן לבני ישראל:

פרק 33

1 וזאת הברכה אשר ברך משה איש האלהים את בני ישראל לפני מותו: 2 ויאמר יהוה מסני בא ורחם משעיר למי הופיע מחר פארוך ואתה מרעבת קדש מימינו אש דת למו: 3 אף חבב עמים כל קדשו בידך והם תבו לרגלך ישא מדברתיך: 4 תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב: 5 ויהי בישרון מלך בהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל: 6 יהי ראובן ואל ימת יהי מתיו מספר: 7 וזאת ליהודה ויאמר שמע יהוה קול יהודה ואל עמו תביאנו ידיו רב לו ועזר מצרינו תהיה: 8 וללוי אמר תמיד ואוריך לאיש חסידך אשר נסיתו במסה תריביו על מי מריבה: 9 האמר לאביו ולאמו לא דאיתו ואת אחיו לא הכיר ואת בנו לא ידע כי שמרו אמרתך ובריתך ניצרו: 10 יורו משפטיך ליעקב ותורתך לישראל ישימו קטורה באפך וכליל על מזבחך: 11 ברך יהוה חילו ופעל ידיו תרצה מחץ מחנים קמו ומשנאיו מן יקומו: 12 לבנימן אמר ידיד יהוה ישכן לבטח עליו חפף עליו כל היום ובין כתפיו שכן: 13 ולויקים אמר מברכת יהוה ארצו מגדל שמים משל ומתהום רבצת תחת: 14 וממגד תבואת שמש וממגד גרש ירחים: 15 ומראש הררי קדם וממגד גבעות עולם: 16 וממגד ארץ ומלאה ורצון שני סנה תבואתה לראש ידופי ולקדקד נזיר ארצו: 17 בכור שורו הררי לא וקרני ראם קרניו בהם עמים ינגח יחרו אפסי ארץ והם רכבות אפרים והם אלפי מנשה: 18 ולזבולן אמר שמח וזבולן בצאתך ויששכר באחליך: 19 עמים הר יקראו שם

ישראל: 6 למען תהיה זאת אות בקרבכם כי ישאלון בניכם מחר לאמר מה האבנים האלה לכם: 7 ואמרתם להם אשר נכרתו מימי הירדן מפני ארון ברית יהוה בעברו בירדן נכרתו מי הירדן והיו האבנים האלה לזכרון לבני ישראל עד עולם: 8 ויעשו כן בני ישראל כאשר צוה יהושע וישאו שתי עשרה אבנים מתוך הירדן כאשר דבר יהוה אל יהושע למספר שבטי בני ישראל ויעברום עמם אל המלון וינחום שם: 9 ושתיים עשרה אבנים הקים יהושע בתוך הירדן תחת מצב גדלי הכהנים נשאי ארון הברית ויהיו שם עד היום הזה: 10 והכהנים נשאי הארון עמדו בתוך הירדן עד תם כל הדבר אשר צוה יהוה את יהושע לדבר אל העם ככל אשר צוה משה את יהושע וימחרו העם ויעברו: 11 ויהי כאשר תם כל העם לעבור ויעברו ארון יהוה וכהנים לפני העם: 12 ויעברו בני ראובן ובני גד וחצי שבט המנשה חמשים לפני בני ישראל כאשר דבר אליהם משה: 13 כארבעים אלף חלוצי הצבא עברו לפני יהוה למלחמה אל ערבות יריחו: 14 ביום ההוא גדל יהוה את יהושע בעיני כל ישראל ויראו אתו כאשר יראו את משה כל ימי חייו: 15 ויאמר יהוה אל יהושע לאמר: 16 צוה את הכהנים נשאי ארון העדות ויעלו מן הירדן: 17 ויצו יהושע את הכהנים לאמר עלו מן הירדן: 18 ויהי בעלות הכהנים נשאי ארון ברית יהוה מתוך הירדן נתקו כפות רגלי הכהנים אל החרבה וישבו מי הירדן למקומם וילכו בחמול שלשום על כל גדותיו: 19 והעם עלו מן הירדן בעשור לחדש הראשון ויחנו בגלגל בקצה מזרח יריחו: 20 ואת שתיים עשרה האבנים האלה אשר לקחו מן הירדן הקים יהושע בגלגל: 21 ויאמר אל בני ישראל לאמר אשר ישאלון בניכם מחר את אבותם לאמר מה האבנים האלה: 22 והודעתם את בניכם לאמר כיבשה עבר ישראל את הירדן הזה: 23 אשר הוביש יהוה אליהם את מי הירדן מפניהם עד עברכם כאשר עשה יהוה אליהם לים סוף אשר הוביש מפנינו עד עברנו: 24 למען דעת כל עמי הארץ את יד יהוה כי חזקה היא למען יראתם את יהוה אליהם כל הימים:

פרק 5

1 ויהי כשעם כל מלכי האמרי אשר בעבר הירדן ימה וכל מלכי הכנעני אשר על חים את אשר הוביש יהוה את מי הירדן מפני בני ישראל עד עברנו וימס לבכם ולא היה כן עוד רוח מפני בני ישראל: 2 בעת ההוא אמר יהוה אל יהושע עשה לך חרבות צרים ושוב מל את בני ישראל שנית: 3 ויעשו לו יהושע חרבות צרים וימל את בני ישראל אל כל העם היצא ממצרים הזכרים כל אנשי המלחמה מןו במדבר בדרך בצאתם ממצרים: 5 כי מלים היו כל העם היצאים וכל העם הילדים במדבר בדרך בצאתם ממצרים לא מלו: 6 כי ארבעים שנה הלכו בני ישראל במדבר עד תם כל הגוי אנשי המלחמה היצאים ממצרים אשר לא שמעו בקול יהוה אשר נשבע יהוה להם לבנותם הראותם את הארץ אשר נשבע יהוה לאבותם לתת לנו ארץ זבת חלב ודבש: 7 ואת בנייהם הקים תחתם אתם מל יהושע כי ערלים היו כי לא מלו אותם בדרך: 8 ויהי כאשר תמו כל הגוי החלום וישבו תחתם כבשה עד יתוכם: 9 ויאמר יהוה אל יהושע היום גלותי את חרפת מצרים מעליכם ויקרא שם המקום ההוא גלגל עד היום הזה: 10 ויחנו בני ישראל בגלגל ויעשו את הפסח בארבעה עשר

תהיה בו: 20 ואם תגיד את דברנו זה והיינו נקים משבעתך אשר השבעתנו: 21 ותאמר כדבריהם כן הוא ותשלחם וילכו ותקשר את תקות השני בחלון: 22 וילכו ויבאו ההרה וישבו שם שלשת ימים עד שבו הרדפים ויבקשו הרדפים בכל הדרך ולא מצאו: 23 וישבו שני האנשים ויורדו מההר ויעברו ויבאו אל יהושע בן נון ויספרו לו את כל המצאות אותם: 24 ויאמרו אל יהושע כי נתן יהוה בידנו את כל הארץ וגם נמנו כל ישיבי הארץ מפנינו:

פרק 3

1 וישכם יהושע בבקר ויסעו מהשמים ויבאו עד הירדן הוא וכל בני ישראל וילנו שם טרם יעברו: 2 ויהי מקצה שלשת ימים ויעברו השטרים בקרב המחנה: 3 ויצו את העם לאמר כראותכם את ארון ברית יהוה אליהם והכהנים הלויים נשאים אתו ואתם תסעו ממקומם והלכתם אחריו: 4 אך רחוק יהיה ביניכם ויבנו כאלפים אמה במדבר אל תקרבו אליו למען אשר תדעו את הדרך אשר הלכו בה כי לא עברתם בדרך מתמול שלשום: 5 ויאמר יהושע אל העם התקדשו כי מחר יעשה יהוה בקרבכם נפלאות: 6 ויאמר יהושע אל הכהנים לאמר שאו את ארון הברית ויעברו לפני העם וישאו את ארון הברית וילכו לפני העם: 7 ויאמר יהוה אל יהושע היום הזה אחר גלגל בעיני כל ישראל אשר ידעון כי כאשר הייתי עם משה אחיה עמך: 8 ואתה תצוה את הכהנים נשאי ארון הברית לאמר לבכאם עד קצה מי הירדן בירדן תעמדו: 9 ויאמר יהושע אל בני ישראל נשו הנה ושמעו את דברי יהוה אליהם: 10 ויאמר יהושע בואת הדעון כי אל חי בקרבכם והורש יוריש מפניהם את הכנעני ואת החתי ואת החוי ואת הפרזי ואת הגרנשי והאמרי ודביוסי: 11 הנה ארון הברית אדון כל הארץ עבר לפניכם בירדן: 12 ועתה קחו לכם שני עשר איש משבטי ישראל איש אחד איש אחד לשבט: 13 והיה כנוח כפות רגלי הכהנים נשאי ארון יהוה אדון כל הארץ במי הירדן מי הירדן יכתרון המים הירדים מלמעלה ויעמדו נד אחד: 14 ויהי בנסע העם מאחליהם לעבר את הירדן והכהנים נשאי הארון הברית לפני העם: 15 וכבוא נשאי הארון עד הירדן ורגלי הכהנים נשאי הארון נטבלו בקצה המים והירדן מלא עד כל גדותיו כל ימי קציר: 16 ויעמדו המים הירדים מלמעלה קמו נד אחד הרחק מאד באדם העיר אשר מצד צרתן והירדים על ים הערבה ים המלח תמו נכרתו והעם עברו נגד יריחו: 17 ויעמדו הכהנים נשאי הארון ברית יהוה בחרבה בתוך הירדן חכן וכל ישראל עברים בחרבה עד אשר תמו כל הגוי לעבר את הירדן:

פרק 4

1 ויהי כאשר תמו כל הגוי לעבור את הירדן ויאמר יהוה אל יהושע לאמר: 2 קחו לכם מן העם שנים עשר אנשים איש אחד איש אחד משבטי הירדן ממצב רגלי הכהנים הכין שתיים עשרה אבנים והעברתם אותם עמכם והנחתם אותם במלון אשר תלינו בו הלילה: 4 ויקרא יהושע אל שנים העשר איש אשר הכין מבני ישראל איש אחד איש אחד משבט: 5 ויאמר להם יהושע עברו לפני ארון יהוה אליהם אל תוך הירדן והרימו לכם איש אבן אחת על שכמו למספר שבטי בני

הלך: 10 ויצו יהושע את שטרי העם לאמר: 11 עברו בקרב המחנה וצוו את העם לאמר הכינו לכם צידה כי בעוד שלשת ימים אהם עברים את הירדן הזה לבוא לרשת את הארץ אשר יהוה אליהם נתן לכם לרשתה: 12 ולראובני ולגדי ולחצי שבט המנשה אמר יהושע לאמר: 13 זכור את הדבר אשר צוה אתכם משה עבד יהוה לאמר יהוה אליהם מניח לכם ונתן לכם את הארץ הזאת: 14 נשיכם מפכם ומקניכם ישובו בארץ אשר נתן לכם משה בעבר הירדן ואתם תעברו חמשים לפני אחיהם כל גבורי החיל ועזרתם אותם: 15 עד אשר יניח יהוה לאחיהם ככם ויורשו גם המה את הארץ אשר יהוה אליהם נתן להם ושבתם לארץ ירשתכם וירשתם אותה אשר נתן לכם משה עבד יהוה בעבר הירדן מזרח השמש: 16 ויענו את יהושע לאמר כל אשר צויתנו עשה ואל כל אשר תשלחנו נלך: 17 ככל אשר שמענו אל משה כן נשמע אליך רק יהיה יהוה אליהך עמך כאשר היה עם משה: 18 כל איש אשר ימרה את פיך ולא ישמע את דבריך לכל אשר תצוונו יומת רק חזק ואמץ:

פרק 2

1 וישלח יהושע בן נון מן השטים שנים אנשים מרגלים חרש לאמר לכו ראו את הארץ ואת יריחו וילכו ויבאו בית אשה זונה ושמה רחב וישכבו שמה: 2 ויאמר למלך יריחו לאמר הנה אנשים באו הנה הלילה מבני ישראל לחפר את הארץ: 3 וישלח מלך יריחו אל רחב לאמר הוצאי אנשים הבאים אליך אשר באו לביתך כי לחפר את כל הארץ באו: 4 ותקח האשה את שני האנשים ותצפנו ותאמר כן באו אלי האנשים ולא ידעתי מאין מהם: 5 ויהי השער לסגור בחשך והאנשים יצאו לא ידעתי אנה הלכו האנשים ורדפו מהר אחריהם כי שטנים: 6 והיא העלתם הגנת ותרמטם בפשתי העץ הערבות לה על הגג: 7 והאנשים רדפו אחריהם דרך הירדן על המעברות והשער סגור אחרי כאשר יצאו הרדפים אחריהם: 8 והמה טרם ישכבון והיא עלתה עליהם על הגג: 9 ותאמר אל האנשים ידעתי כי נתן יהוה לכם את הארץ וכי נפלה אמתכם עלינו וכי נמנו כל ישיבי הארץ מפניהם: 10 כי שמענו את אשר הוביש יהוה את מי ים סוף מפניהם בצאתכם ממצרים ואשר עשיתם לשני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן לסיחן ולעוג אשר החרמתם אותם: 11 ונשמעו וימס לבבנו ולא קמה עוד רוח באיש מפניהם כי יהוה אליהם הוא אלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת: 12 ועתה השבעו נא לי ביהוה כי עשיתי עמכם חסד ועשיתם גם אתם עם בית אבי חסד ונתתם לי אות אמת: 13 והחיתם את אבי ואת אמי ואת אחי ואת אחותי ואת כל אשר להם והצלתם את נפשתינו ואתם: 14 ויאמרו לה האנשים נפשנו תחתיהם למות אם לא תגידו את דברנו זה והיה בת יהוה לנו את הארץ ועשינו עמך חסד ואמת: 15 ותורדם בחבל בעד החלון כי ביתה בקיר החומה ובחומה היה וישבת: 16 ותאמר להם הנה לכו פן יפגעו בכם הרדפים ונתחתם שמה שלשת ימים עד שוב הרדפים ואחר תלכו לדרככם: 17 ויאמרו אליה האנשים נקים אנחנו משבעתך הזה אשר השבעתנו: 18 הנה אנחנו באים בארץ את תקות חוט השני הזה תקשרי בחלון אשר הורדתנו בו ואת אבך ואת אמי ואת אחי ואת אחי כל בית אבך תאספי אליך הביתה: 19 והיה כל אשר יצא מדלת ביתך החוצה דמו בראשו ואנחנו נקים וכל אשר יהיה אתך בבית דמו בראשו אם יד

יבחו ובחי צדק כי ששע ימים יינקו ושפוני טמוני חול: 20 ולגד אמר ברוך מרחיב גד כלביא שכן וטרף זרוע אף קדקד: 21 וירא ראשית לו כי שם חלקת מחקק ספון ויהא ראשי עם צדקת יהוה עשה ומשפטיו עם ישראל: 22 ולדן אמר דן גור אריה יונק מן הבשן: 23 ולנפתלי אמר נפתלי שבע רצון ומלא ברכת יהוה ים ודרום ירשה: 24 ולאשר אמר ברוך מבנים אשר יהו רציו אחיו ומבל בשמן רגלו: 25 ברזל ונחשת מנעליך וכימיק דבאך: 26 אין באל ישרון רכב שמים בעוזר ובנאותו שחקים: 27 מענה אלהי קדם ומתחת זרעת עולם ויגרש מפניך אויב ויאמר השמר: 28 וישכן ישראל בטח בדד עין יעקב אל ארץ דגן ותירוש אף שמי יערפו מל: 29 אשריך ישראל מי כמך עם נושע ביהוה מן עוזך ואשר חרב גאותך ויכחשו איביך לך ואתה על במותימו תדרך:

פרק 34

1 ויעל משה מערכת מואב אל הר נבו ראש הפסגה אשר על פני יריחו ויראהו יהוה את כל הארץ את הגלעד עד דן: 2 ואת כל נפתלי ואת ארץ אפרים ומנשה ואת כל ארץ יהודה עד הים האחרון: 3 ואת הנגב ואת הכבר בקעת יריחו עיר התמרים עד צעה: 4 ויאמר יהוה אליו ואת הארץ אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב לאמר לזרעך אתננה הראיתיך בעיניך ושמה לא תעברו: 5 וימת שם משה עבד יהוה בארץ מואב על פי יהוה: 6 ויקבר אותו בני בארץ מואב מול בית פעור ולא ידע איש את קברתו עד היום הזה: 7 ומשה בן מאה ועשרים שנה כמתו לא כחתה עינו ולא נס לחה: 8 ויבכו בני ישראל את משה בערבת מואב שלשים יום ויהיו ימי כבי אבל משה: 9 ויהושע בן נון מלא רוח כחמה כי שמך משה את ידיו עליו וישמעו אליו בני ישראל ויעשו כאשר צוה יהוה את משה: 10 ולא קם עוד בישראל כמשה אשר ידעו יהוה פנים אל פנים: 11 לכל האמות והמופתים אשר שלחו יהוה לעשות בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו: 12 ולכל היר החזקה ולכל המורא הגדול אשר עשה משה לעיני כל ישראל:

יהושע

פרק 1

1 ויהי אחרי מות משה עבד יהוה ויאמר יהוה אל יהושע בן נון משרת משה לאמר: 2 משה עבדי מת ועתה קום עבר את הירדן הזה אתה וכל העם הזה אל הארץ אשר אנכי נתן להם לבני ישראל: 3 כל מקום אשר תדרך כף רגלכם בו לכם נתתיו כאשר בדתתי אל משה: 4 מהמדבר והלבנון הזה ועד הנהר הגדול נהר פרת כל ארץ החתים ועד הים הגדול מבוא השמש יהיה גבולכם: 5 לא יתיצב איש לפניך כל ימי חיך כאשר הייתי עם משה אחיה עמך לא ארפק ולא אעזבך: 6 חזק ואמץ כי אתה תנחיל את העם הזה את הארץ אשר נשבעתי לאבותם לתת להם: 7 רק חזק ואמץ מאד לשמר לעשות ככל התורה אשר צוץ משה עבדי אל חסור ממנו ימין ושמאלו למען תשכיל בכל אשר תלך: 8 לא ימוש ספר התורה הזה מפיך והגית בו יומם ולילה למען תשמר לעשות ככל הכתוב בו כי אז תצליח את דרכך ואז תשכיל: 9 כלו צויתך חזק ואמץ אל תערך ואל תחת כי עמך יהוה אלהיך בכל אשר

לפי חרב עד תמס וישבו כל ישראל העי ויכו אתה לפי חרב: 25 ויהי כל הנפלים ביום ההוא מאיש ועד אשה שנים עשר אלף כל אנשי העי: 26 ויהושע לא הטיב ידו אשר נטה בכידון עד אשר החריס את כל ישיבי העי: 27 רק בהמה ושלל העיר ההיא בזו וזה ישראל כדבר יהוה אשר צוה את יהושע: 28 וישרף יהושע את העי וישימה תל עולם שממה עד היום הזה: 29 ואת מלך העי תלה על העץ עד עת הערב וכבדו השמש צוה יהושע וירידו את נבלתו מן העץ וישליכו אותה אל פתח שער העיר ויקמו וישלי גל אבנים גדול עד היום הזה: 30 אז יבנה יהושע מזבח ליהוה אלהי ישראל בהר עיבל: 31 כאשר צוה משה עבד יהוה את בני ישראל ככתוב בספר תורת משה מזבח אבנים שלמות אשר לא הניף עליהן ברזל ויעלו עליו עלות ליהוה ויזבחו שלמים: 32 ויכתב שם על האבנים את משנה תורת משה אשר כתב לפני בני ישראל: 33 וכל ישראל וזקניו ושטרים ושפטי עמדים מזה ומזה לארזון נגד הכהנים הלויים נשאי ארון ברית יהוה כגר באזרח חציו אל מול הר גרזים והחציו אל מול הר עיבל כאשר צוה משה עבד יהוה לברך את העם ישראל בראשנה: 34 ואחריו כן קרא את כל דברי התורה הברכה והקללה ככל הכתוב בספר התורה: 35 לא היה דבר מכל אשר צוה משה אשר לא קרא יהושע נגד כל קהל ישראל והנשים והטף והגר ההלך בקרבם:

פרק 9

1 ויהי כשמע כל המלכים אשר בעבר הירדן בהר ובשפלה ובכל חוף הים הגדול אל מול הלבנון החתי והאמרי הכנעני הפרזי החוי והיבוסים: 2 ויתקבצו יחדו להלחם עם יהושע ועם ישראל פה אחד: 3 וישבי גבעון שמעו את אשר עשה יהושע ליריחו ולעי: 4 ויעשו גם הם כעמלם וילכו ויצטירו ויחזקו שקים בלים לחמוריהם ונאדות יין בלים ומבקעים ומצריים: 5 ונעלות בלות ומטלות ברנליהם ושלמות בלות עליהם וכל לחם צידם יבש היה נקדים: 6 וילכו אל יהושע אל המחנה הגלגל ויאמרו אליו ואל איש ישראל מארץ רחוקה באנו ועתה כרתו לנו ברית: 7 ויאמרו איש ישראל אל החוי אולי בקרבי אתה יושב ואיך אכרות לך ברית: 8 ויאמרו אל יהושע עבדיך אנחנו ויאמר אלהים יהושע מי אתם ומאין תבאו: 9 ויאמרו אליו מארץ רחוקה מאד באו ועתה כרתו לשם יהוה אלהיך כי שמענו שמעו ואת כל אשר עשה במצרים: 10 ואת כל אשר עשה לשני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן לסיחון מלך חשבון ולעוג מלך הבשן אשר בעשתרות: 11 ויאמרו אלינו זקינינו וכל ישיב ארצנו לאמר קחו בידכם צידה לדרך ולכו לקראתם ואמתם אליהם עבדיכם אנחנו ועתה כרתו לנו ברית: 12 זה לחמנו חם הצטידינו אתו מכתינו ביום צאתנו ללכת אליכם ועתה הנה יבש והיה נקדים: 13 ואלה נאדות היין אשר מלאנו חדשים והנה התבקעו ואלה שלמותינו ונעלינו בלו מרב הדרך: 14 ויחזקו האנשים מצידם ואת פי יהוה לא שאלו: 15 ויעש להם יהושע שלום ויכרת להם ברית לחיותם וישבעו להם נשיאי העדה: 16 ויהי מקצת שלשת ימים אחרי אשר כרתו להם ברית וישמעו כי קרבים הם אליו ובקרבם הם ישיבים: 17 ויסעו בני ישראל ויבאו אל עריהם ביום השלישי ועריהם נשבעו והכפירה ובארות וקרית יערים: 18 ולא הכום בני ישראל כי נשבעו להם נשיאי העדה ביהוה אלהי ישראל וילנו כל העדה על

האחלה והנה טמונה באהלו והכסף תחתיה: 23 ויקחם מתוך האהל ויבאום אל יהושע ואל כל בני ישראל ויצקם לפני יהוה: 24 ויקח יהושע את עכן בן זרח ואת הכסף ואת האדרת ואת לשון הזהב ואת בניו ואת בנתיו ואת שורו ואת חמרו ואת צאנו ואת אהלו ואת כל אשר לו וכל ישראל עמו ויעלו אתם עמק עכור: 25 ויאמר יהושע מה עברתו יעברך יהוה ביום הזה וירגמו אותו כל ישראל אבן וישרפו אתם באש ויסקלו אתם באבנים: 26 ויקמו עליו גל אבנים גדול עד היום הזה וישב יהוה מחרון אפו על כן קרא שם המקום ההוא עמק עכור עד היום הזה:

פרק 8

1 ויאמר יהוה אל יהושע אל תירא ואל תחת קח עמך את כל עם המלחמה וקום עלה העי ראה נתתי בידך את מלך העי ואת עמה ואת עירו ואת ארצו: 2 ועשית לעי ולמלכה כאשר שנית ליריחו ולמלכה רק שללה ובהמתה תבזו לכם שים לך ארב לעיר מאחריה: 3 ויקם יהושע וכל עם המלחמה לעלות העי ויבחר יהושע שלשים אלף איש גבורי החיל וישלחם לילה: 4 ויצו אתם לאמר ראו אתם ארבים לעיר מאחרי העיר אל תרחיקו מן העיר מאד והיותם כלכם נכנים: 5 ואני וכל העם אשר אתי נקרב אל העיר והיה כי יצאו לקראתנו כאשר בראשנה ונסנו לפניהם: 6 ויצאו אחרינו עד התיקנו אותם מן העיר כי יאמרו נסים לפנינו כאשר בראשנה ונסנו לפנינו: 7 ואתם תקמו מהארבע והרועשת את העיר ונתנה יהוה אליהם בידכם: 8 והיה כתפשכם את העיר תציתו את העיר באש בדבר יהוה תעשו ראו צויתי אתכם: 9 וישלחם יהושע וילכו אל המארב וישבו בין בית אל ובין העי מים לעי וילך יהושע בלילה ההוא בתוך העם: 10 וישכם יהושע בבקר ויפקד את העם ויעל הוא וזקני ישראל לפני העם העי: 11 וכל העם ויחזקו מצפון לעי והגי בינו ובין העי: 12 ויקח כחמשת אלפים איש וישם אותם ארב בין בית אל ובין העי מים לעי: 13 וישימו עמם את כל המלחמה אשר מצפון לעיר ואת עקבי מים לעיר וילך יהושע בלילה ההוא בתוך העמק: 14 ויהי כראות מלך העי וימהרו וישכימו ויצאו אנשי העיר לקראת ישראל למלחמה הוא וכל עמו למועד לפני הערבה והוא לא ידע כי ארב לו מאחרי העיר: 15 וינגעו יהושע וכל ישראל לפניו וינסו וילך המדבר: 16 ויועקו כל העם אשר בעיר לדרך אחריהם וירדפו אחרי יהושע וינתקו מן העיר: 17 ולא נשאר איש בעי ובית אל אשר לא יצאו אחרי ישראל ויעזבו את העיר פתוחה וירדפו אחרי ישראל: 18 ויאמר יהוה אל יהושע נמה בכידון אשר בידך אל העי כי בידך אתגנה ויט יהושע בכידון אשר בידו אל העיר: 19 והוארב קם מהרה ממקומו וירצו כנפות ידו ויבאו העיר וילכדוה וימהרו ויציתו את העיר באש: 20 ויפנו אנשי העי אחריהם ויראו והנה עלה עשן העיר השמימה ולא היה בהם דים לנזם הנה והנה והעם הסם המדבר נהפך אל הרודף: 21 ויהושע וכל ישראל ראו כי לכד הארב את העיר וכי עלה עשן העיר וישבו ויכו את אנשי העי: 22 ואלה יצאו מן העיר לקראתם ויהיו לישראל בתוך אלה מזה ואלה מזה ויכו אותם עד בליתי הארץ לו שריר ופליט: 23 ואת מלך העי תפשו חי ויקרבו אותו אל יהושע: 24 ויהי ככלות ישראל להרג את כל ישיבי העי בשדה במדבר אשר רדפום בו ויפלו כלם

הנערים המרגלים ויצאו את רחב ואת אביה ואת אמה ואת אחיה ואת כל אשר לה ואת כל משפחותיה הוציאו ויניחום מחוץ למחנה ישראל: 24 והעיר שרפו באש וכל אשר בה רק הכסף והזהב וכלי הנחשת והברזל נתנו אוצר בית יהוה: 25 ואת רחב הזונה ואת בית אביה ואת כל אשר לה החיה יהושע ותשב בקרב ישראל עד היום הזה כי החביאה את המלאכים אשר שלח יהושע להרגל את יריחו: 26 וישבע יהושע בעת ההיא לאמר ארור האיש לפני יהוה אשר יקום ובנה את העיר הזאת את יריחו ובכברו ייסדנה ובצעירו יציב דלתיה: 27 ויהי יהוה את יהושע ויהי שמעו בכל הארץ:

פרק 7

1 וימעלו בני ישראל מעל בחרם ויקח עכן בן כרמי בן ובדי בן רחל למטה יהודה מן החרם ויחר אף יהוה בבני ישראל: 2 וישלח יהושע אנשים ומירחו העי אשר עם בית אל מקדם לבית אל ויאמר אליהם לאמר עונו ורגלו את הארץ ויעלו האנשים וירגלו את העי: 3 וישבו אל יהושע ויאמרו אליו אל יעל כל העם כאלפים איש או כשלשת אלפים איש יעלו ויכו את העי אל תיגע שמה את כל העם כי מעט המה: 4 ויעלו מן העם שמה כשלשת אלפים איש וינסו לפני אנשי העי: 5 ויכו מהם אנשי העי כשלשים וששה איש וירדפום לפני השער עד השברים ויכום כמורד וימס לכב העם ויהי למים: 6 ויקרע יהושע שמלתיו ויפל על פניו ארצה לפני ארון יהוה עד הערב הוא וזקני ישראל ויעלו עפר על ראשם: 7 ויאמר יהושע אתה אדני יהוה למה העברת העביר את העם הזה את הירדן לתת אתנו ביד האמרי להאבידנו ולו האלנו ונשב בעבר הירדן: 8 בי אדני מה אמר אחרי אשר הפך ישראל ערף לפני איביו: 9 וישמעו הכנעני וכל ישיבי הארץ ונסכו עלינו והכריתו את שמנו מן הארץ ומה תעשה לשמך הגדול: 10 ויאמר יהוה אל יהושע קם לך למה זה אתה נפל על פניך: 11 תמא ישראל וגם עברו את בריתי אשר צויתי אותם וגם לקחו מן החרם וגם גנבו וגם כחשו וגם שמו בכליהם: 12 ולא יכלו בני ישראל לקום לפני איביהם ערף יפלו לפני איביהם כי היו לחרם לא אוסר להיות עמכם אם לא תשמדו החרם מקרבכם: 13 קם קדש את העם ואמרת התקדש למחר כי כה אמר יהוה אלהי ישראל חרם בקרבך ישראל לא תוכל לקום לפני איביו עד הסיכום החרם מקרבכם: 14 ונקרבכם בבקר לשבטים והיה השבט אשר ילכדנו יהוה יקרב למשפחות והמשפחה אשר ילכדנה יהוה יקרב לבתים והבית אשר ילכדנו יהוה יקרב לגברים: 15 והיה הנלכד בחרם ישרף באש אתו ואת כל אשר לו כי עבר את ברית יהוה וכי עשה נבלה בישראל: 16 וישכם יהושע בבקר ויקרב את ישראל לשבטיו וילכד שבט יהודה: 17 ויקרב את משפחת יהודה וילכד את משפחת הזרחי ויקרב את משפחת הזרחי לגברים וילכד זבדי: 18 ויקרב את ביתו לגברים וילכד עכן בן כרמי בן ובדי בן רחל למטה יהודה: 19 ויאמר יהושע אל עכן בני שים נא כבוד ליהוה אלהי ישראל ותן לו תודה והגד נא לי מה עשית אל תכחד ממני: 20 ויען עכן את יהושע ויאמר אמנה אנכי חטאתי ליהוה אלהי ישראל וכונאת וכונאת עשיתי: 21 ואראה בשלל אדרת שנער את מובה ומאמתי שקלים כסף ולשון זהב אחד חמשים שקלים משקלו ואחמדם ואקחם והנם טמונים בארץ בתוך האהל והכסף תחתיה: 22 וישלח יהושע מלאכים וירצו

יום לחדש בערב בערבות יריחו: 11 ויאכלו מעבור הארץ ממחרת הפסח מצות וקלוי בעצם היום הזה: 12 וישבת המן ממחרת באכלם מעבור הארץ ולא היה עוד לבני ישראל מן ויאכלו מתבואת ארץ כנען בשנה ההיא: 13 ויהי בדיות יהושע ביריחו וישא עיניו וירא והנה איש עמר לגנודו וחרבו שלופה בידו וילך יהושע אליו ויאמר לו הלנו אתה אם לצרינו: 14 ויאמר לא כי אני שר צבא יהוה עתה באתי ויפל יהושע אל פניו ארצה וישתחו ויאמר לו מה אדני מדבר אל עבדו: 15 ויאמר שר צבא יהוה אל יהושע של נעלך מעל נעלך כי המקום אשר אתה עמד עליו קדש הוא ויעש יהושע כן:

פרק 6

1 ויריחו סגרת ומסגרת מפני בני ישראל אין יוצא ואין בא: 2 ויאמר יהוה אל יהושע ראה נתתי בידך את יריחו ואת מלכה גבורי החיל: 3 וסכתם את העיר כל אנשי המלחמה הקיפו את העיר פעם אחת כה תעשה ששת ימים: 4 ושבעה כהנים ישאו שבעה שופרות חיובלים לפני הארון וביום השביעי תסביו את העיר שבע פעמים והכהנים יתקעו בשופרות: 5 והיה במשך בקרן חיובל כשמעכם את קול השופר יריעו כל העם תרועה גדולה ונפלה חומת העיר תחתיה ועלו העם איש נגדו: 6 ויקרא יהושע בן נון אל הכהנים ויאמר אלהם שאו את ארון הברית ושבעה כהנים ישאו שבעה שופרות יובלים לפני ארון יהוה: 7 ויאמרו אל העם עברו וסביו את העיר והחלוצי יעבר לפני ארון יהוה: 8 ויהי ככמר יהושע אל העם ושבעה הכהנים נשאים שבעה שופרות חיובלים לפני יהוה עברו ותקעו בשופרות וארון ברית יהוה הלך אחריהם: 9 והחלוצי הלך לפני הכהנים תקעו השופרות והמאסף הלך אחרי הארון הלך ותקעו השופרות: 10 ואת העם צוה יהושע לאמר לא תרועו ולא תשמיעו את קולכם ולא יצא מפיכם דבר עד יום אמרי אליכם הריעו והריעם: 11 ויסב ארון יהוה את העיר הקף פעם אחת ויבאו המחנה וילינו במחנה: 12 וישכם יהושע בבקר וישאו הכהנים את ארון יהוה: 13 ושבעה הכהנים נשאים שבעה שופרות חיובלים לפני ארון יהוה הלכים הלך ותקעו בשופרות והחלוצי הלך לפניו והמאסף הלך אחרי ארון יהוה הלך ותקעו בשופרות: 14 ויסבו את העיר ביום השני פעם אחת וישבו המחנה כה עשר ששת ימים: 15 ויהי ביום השביעי וישכמו ככלות השחר ויסבו ביום העיר כמשפט הזה שבע פעמים רק ביום ההוא סבבו את העיר שבע פעמים: 16 ויהי בפעם השביעי תקעו הכהנים בשופרות ויאמר יהושע אל העם הריעו כן הנה לכם את העיר: 17 והיתה העיר חרם וכל אשר בה ליהוה אלהים יהוה תחיה היא וכל אשר אתה בבית כי החבאתה את המלאכים אשר שלחנו: 18 ורק אתם שמרו מן החרם פן תחרימו ולקחתם מן החרם וישמתם את מחנה ישראל לחרם ועברתם אותו: 19 וכל כסף וזהב וכלי נחשת וברזל קדש יהוה ליהוה אוצר יהוה יבאו: 20 וירע העם ויתקעו בשופרות ויהי כשמע העם את קול השופר ויריעו העם תרועה גדולה ותפל החומה תחתיה ויעל העם העירה איש נגדו וילכדו את העיר: 21 ויחרימו את כל אשר בעיר מאיש ועד אשה מנער ועד זקן ועד שור ושה וחמור לפי חרב: 22 ולשנים האנשים המרגלים את הארץ אמר יהושע באו בית האשה הזונה והוציאו משם את האשה ואת כל אשר לה כאשר נשבעתם לה: 23 ויבאו

מצד בית אל אחד: 10 מלך ירושלם אחד מלך חברון אחד: 11 מלך ירמות אחד מלך נזר אחד: 12 מלך עגלון אחד מלך נזר אחד: 13 מלך דבר אחד מלך נזר אחד: 14 מלך חרמה אחד מלך ערד אחד: 15 מלך לבנה אחד מלך עדלם אחד: 16 מלך מקדה אחד מלך בית אל אחד: 17 מלך תפוח אחד מלך חפר אחד: 18 מלך אפק אחד מלך חפר אחד: 19 מלך מדון אחד מלך חצור אחד: 20 מלך שמרון אחד מלך אששף אחד: 21 מלך תנחך אחד מלך מגדו אחד: 22 מלך קדש אחד מלך יקנעם לכרמל אחד: 23 מלך דור לנפת דור אחד מלך גוים לגלגל אחד: 24 מלך תרצה אחד כל מלכים שלשים ואחד:

פרק 13

1 ויהושע זקן בא בימים ויאמר יהוה אליי אתה זקנתה באת בימים והארץ נשאתה הרבה מאד לרשתה: 2 זאת הארץ הנשאתה כל לגילות הפלשתים וכל הגשורים: 3 מן השיחור אשר על פני מצרים ועד גבול עקרון צפונה לכנעני החשב חמשת סרני פלשתים העותי והאמורדי השקלוני הגני והעקרוני והעמים: 4 מתימן כל ארץ הכנעני ומערה אשר לצידנים עד אפקה עד גבול האמרי: 5 והארץ הגבלי וכל הלבנון מזרח השמש מבבל גד תחת הר חרמון עד לבוא חמת: 6 כל ישיב ההר מן הלבנון עד משרפת מים כל צידנים אנכי אורשים מפני בני ישראל רק הפלה לישראל בנחלה כאשר צויתך: 7 ועתה חלק את הארץ הזאת הנחלה לתשעת השבטים וחצי השבט המנשה: 8 עמו הראובני והגדי לקחו נחלתם אשר נתן להם משה בעבר הירדן מזרחה כאשר נתן להם משה עבד יהוה: 9 מערוער אשר על שפת נחל ארנון והעיר אשר בתוך הנחל וכל המישר מירדבא עד דיבון: 10 וכל ערי סיחון מלך האמרי אשר מלך בחשבון עד גבול בני עמון: 11 והנגלעד וגבול הגשורי והמעבתי וכל הר חרמון וכל הבשן עד סלבה: 12 כל ממלכות עוג בבשן אשר מלך בשטרת ובאדרעי הוא שאר מיתר הרפאים ויכם משה וירשם: 13 ולא הורשו בני ישראל את הגשורי ואת המעבתי וישב עמון ומעבתי בקרב ישראל עד היום הזה: 14 רק לשבט הלוי לא נתן נחלה אשי יהוה אלהי ישראל הוא נחלתו כאשר דבר לו: 15 ויתן משה למטה בני ראובן למשפחתם: 16 ויהי להם חשבון מערוער אשר על שפת נחל ארנון והעיר אשר בתוך הנחל וכל המישר עד מירדבא: 17 חשבון וכל עריה אשר במישר דיבון ובמות בעל ובית בעל מעון: 18 ויהוצה וקדמת ומפעת: 19 וקרתים ושכמה וצרת וסחר בהר העמק: 20 ובית פעור ואשדות הפסגה ובית מישמות: 21 וכל ערי המישר ואת ממלכות סיחון מלך האמרי אשר מלך בחשבון אשר הכה משה אתו ואת נשיאי מדין את אוי ואת רקם ואת צור ואת חור ואת רבע נסיכי סיחון ישיבי הארץ: 22 ואת בלעם בן בעור הקוסם הרגו בני ישראל בחרב אל חלליהם: 23 ויהי גבול בני ראובן הירדן וגבול זאת נחלת בני ראובן למשפחתם הערים והצריה: 24 ויתן משה למטה גד לבני גד למשפחתם: 25 ויהי להם הגבול יעזר וכל ערי הגלעד וחצי ארץ בני עמון עד ערוער אשר על פני רבה: 26 ומחשבון עד רמת המצפה ובטני וממחנים עד גבול לדבר: 27 ובעמק בית הרם ובית נמרה וסכות וצפון יתר ממלכות סיחון מלך חשבון הירדן וגבול עד קצה ים כנרת עבר הירדן מזרחה: 28 זאת נחלת בני גד למשפחתם הערים והצריה: 29 ויתן משה

האלה ויבאו ויחזו ויחדו אל מי מרום להלחם עם ישראל: 6 ויאמר יהוה אל יהושע אל תירא מפניהם כי מחר כעת הואת אנכי נתן את כלם חללים לפני ישראל את סוסייהם תעקר ואת מרכבתיהם תשרף באש: 7 ויבא יהושע וכל עם המלחמה עמו עליהם על מי מרום פתאם ויפלו בהם: 8 ויתנם יהוה ביד ישראל ויכום וירדפום עד צידון רבה ועד משרפות מים ועד בקעת מצפה מזרחה ויכם עד בלתי השאיר להם שריד: 9 וישע להם יהושע כאשר אמר לו יהוה את סוסייהם עקר ואת מרכבתיהם שרף באש: 10 וישב יהושע בעת ההוא וילכד את חצור ואת מלכה הכה בחרב כי חצור לפניו היא ראש כל הממלכות האלה: 11 ויכו את כל הנפש אשר בה לפי חרב החרב לא נותר כל נשמה ואת חצור שרף באש: 12 ואת כל ערי המלכים האלה ואת כל מלכיהם לכד יהושע ויכם לפי חרב החריים אותם כאשר צוה משה עבד יהוה: 13 רק כל הערים העמדות על תלם לא שרפם ישראל וזולתי את חצור לבדה שרף יהושע: 14 וכל שלל הערים האלה ותבחימה בזו להם בני ישראל רק את כל האדם הבו לפי חרב עד השמידם אותם לא השאירו כל נשמה: 15 כאשר צוה יהוה את משה עבדו כי צוה משה את יהושע וכן עשה יהושע אל חסיר דבר מכל אשר צוה יהוה את משה: 16 ויחך יהושע את כל הארץ הזאת ההר ואת הנגב ואת כל ארץ הגשן ואת השפלה ואת הערבה ואת הר ישראל ושפלתה: 17 מן ההר החלק העולה שער עד בעל עד בבקעת הלבנון תחת הר חרמון ואת כל מלכיהם לכד ויכם וימיתם: 18 ימים רבים עשה יהושע את כל המלכים האלה למחמה: 19 לא היתה עיר אשר השלימה אל בני ישראל בלתי החיו ישיב נבעון את הכל לקחו במלחמה: 20 כי מאת יהוה היתה לחזק את לבם לקראת המלחמה את ישראל למען החרימם בבלתי היות להם תחנה כי למען השמידם כאשר צוה יהוה את משה: 21 ויבא יהושע בעת ההוא ויכרת את הענקים מן ההר מן חברון מן דבר מן ענב ומכל הר יהודה ומכל הר ישראל עם עריהם החרימים יהושע: 22 לא נותר ענקים בארץ בני ישראל רק בעזה בנת ובאשדוד נשארו: 23 ויחך יהושע את כל הארץ ככל אשר דבר יהוה אל משה ויתנה יהושע לנחלה לישראל כמחלקתם לשבטיהם והארץ שקמה ממלחמה:

פרק 12

1 ואלה מלכי הארץ אשר חבו בני ישראל וירשו את ארצם בעבר הירדן מזרחה השמש מנחל ארנון עד הר חרמון וכל הערבה מזרחה: 2 סיחון מלך האמרי היושב בחשבון משל מערוער אשר על שפת נחל ארנון ותוך הנחל וחצי הגלעד עד יבק הנחל גבול בני עמון: 3 והערבה עד ים כנרת מזרחה ועד ים הערבה ים המלח מזרחה דרך בית הישמות ומתימן תחת אשדות הפסגה: 4 וגבול עוג מלך הבשן מיתר הרפאים היושב בשטרת ובאדרעי: 5 ומשל בהר חרמון ובסלבה ובכל הבשן עד גבול הגשורי והמעבתי וחצי הגלעד גבול סיחון מלך חשבון: 6 משה עבד יהוה ובני ישראל הכום ויתנה משה עבד יהוה ירשה לראובני ולגדי ולחצי שבט המנשה: 7 ואלה מלכי הארץ אשר הכה יהושע ובני ישראל בעבר הירדן ימה מבבל עד בבקעת הלבנון ועד ההר החלק העלה שיערה ויתנה יהושע לשבטי ישראל ירשה כמחלקתם: 8 בהר ובשפלה ובערבה ובאשדות ובמדבר ובנגב החתי האמרי והכנעני הפרזי החיו והיבוס: 9 מלך וירחו אחד מלך העי אשר

להכותם מכה גדולה מאד עד תמם והשרידים שרדו מהם ויבאו אל ערי המבצר: 21 וישבו כל העם אל המחנה אל יהושע מקדה בשלום לא חרץ לבני ישראל לאיש את לשונו: 22 ויאמר יהושע פתחו את פי המערה והוציאו אלי את חמשת המלכים האלה מן המערה: 23 וישבו בן ויצאו אליו את חמשת המלכים האלה מן המערה את מלך ירושלם את מלך חברון את מלך ירמות את מלך לכיש את מלך עגלון: 24 ויהי בהוציאם את המלכים האלה אל יהושע ויקרא יהושע אל כל איש ישראל ויאמר אל קציני אנשי המלחמה ההלכוא אתו קרבנו שימו את רגליכם על צווארי המלכים האלה ויקרבנו וישימו את רגליהם על צוואריהם: 25 ויאמר אליהם יהושע אל תיראו ואל תחתו חזקו ואצטו כי כבה יעשה יהוה לכל איביכם אשר אתם נלחמים אותם: 26 ויכם יהושע אחרי כן וימיתם ויתלם על חמשת העצים ויהיו תלויים על העצים עד הערב: 27 ויהי לעת בוא השמש צוה יהושע וירידום מעל העצים וישלכם אל המערה אשר נחבאו שם וישמו אבנים גדולות על פי המערה עד עצם היום הזה: 28 ואת מקדה לכד יהושע ביום ההוא ויכה לפי חרב ואת מלכה חרם אותם ואת כל הנפש אשר בה לא השאיר שריד וישע למלך מקדה כאשר עשה למלך וירחו: 29 ויעבר יהושע וכל ישראל עמו ממקדה לבנה וילחם עם לבנה: 30 ויתן יהוה גם אותה ביד ישראל ואת מלכה ויכה לפי חרב ואת כל הנפש אשר בה לא השאיר בה שריד וישע למלכה כאשר עשה למלך וירחו: 31 ויעבר יהושע וכל ישראל עמו מלבנה לכישה ויחן עליה וילחם בה: 32 ויתן יהוה את לכיש ביד ישראל וילכדה ביום השני ויכה לפי חרב ואת כל הנפש אשר בה ככל אשר עשה ללבנה: 33 אז עלה הרם מלך נזר לעזר את לכיש ויכחו יהושע ואת עמו עד בלתי השאיר לו שריד: 34 ויעבר יהושע וכל ישראל עמו מלכיש עגלנה ויחזו עליה וילחמו עליה: 35 וילכדה ביום ההוא ויכחו לפי חרב ואת כל הנפש אשר בה ביום ההוא החריים ככל אשר עשה ללכיש: 36 ויהי יהושע וכל ישראל עמו מעגלונה חברונה וילחמו עליה: 37 וילכדה ויכחו לפי חרב ואת מלכה ואת כל עריה ואת כל הנפש אשר בה לא השאיר שריד ככל אשר עשה לעגלון ויחרם אותה ואת כל הנפש אשר בה: 38 וישב יהושע וכל ישראל עמו בדבר וילחם עליה: 39 וילכדה ואת מלכה ואת כל עריה ויכום לפי חרב ויחרימו את כל נפש אשר בה לא השאיר שריד כאשר עשה לחברון כן עשה לדבריה ולמלכה וכאשר עשה ללבנה ולמלכה: 40 ויכה יהושע את כל הארץ ההר והנגב והשפלה והאשדות ואת כל מלכיהם לא השאיר שריד ואת כל הנשמה החריים כאשר צוה יהוה אלהי ישראל: 41 ויכם יהושע מקדש ברנע ועד עזה ואת כל ארץ גשן ועד נבעון: 42 ואת כל המלכים האלה ואת ארצם לכד יהושע פעם אחת כי יהוה אלהי ישראל נלחם לישראל: 43 וישב יהושע וכל ישראל עמו אל המחנה הגלגלה:

פרק 11

1 ויהי כשעם יבין מלך חצור וישלח אל יובב מלך מדון ואל מלך שמרון ואל מלך אששף: 2 ואל המלכים אשר מצפון בהר ובערבה נגב כנרת ובשפלה ובנפות דור מים: 3 הכנעני ממורח ומים והאמרי והחתי והפרזי והיבוס בהר והחיו תחת חרמון בארץ המצפה: 4 ויצאו הם וכל מחניהם עמם עם רב כחול אשר על שפת הים לרב וסוס ורכב רב מאד: 5 ויעדו כל המלכים

הנשיאים: 19 ויאמרו כל הנשיאים אל כל העדה אנחנו נשבענו להם ביהוה אלהי ישראל ועתה לא נוכל לנגע בהם: 20 זאת נעשה להם והחיה אותם ולא יהיה עלינו קצף על השבועה אשר נשבענו להם: 21 ויאמרו אליהם הנשיאים יחיו ויהיו חטבי עצים ושאיבי מים לכל העדה כאשר דברו להם הנשיאים: 22 ויקרא להם יהושע וידבר אליהם לאמר למה רמתם אתנו לאמר רחוקים אנחנו מכם מאד ואתם בקרבנו ישיבים: 23 ועתה אורורים אתם ולא יכרת מכם עבד וחטבי עצים ושאיבי מים לבית אלהי: 24 ויענו את יהושע ויאמרו כי הגד הגד לעבדיך את אשר צוה יהוה אלהיך את משה עבדו לתת לכם את כל הארץ ולחשמיד את כל ישיב הארץ מפניכם ונראה מאד לנפשותינו מפניכם ונעשה את הדבר הזה: 25 ועתה הננו בדרך כסוב וכישר בעיניך לעשות לנו עשה: 26 וישע להם כן ויצל אותם מיד בני ישראל ולא הרגום: 27 ויתנם יהושע ביום ההוא חטבי עצים ושאיבי מים לעדה ולמזבח יהוה עד היום הזה אל המקום אשר יבחר:

פרק 10

1 ויהי כשעם אדני צדק מלך ירושלם כי לכד יהושע את העי ויחרימה כאשר עשה ליריחו ולמלכה בן עשה לעי ולמלכה וכי השלימו ישיבי נבעון את ישראל ויהיו בקרבם: 2 וייראו מאד כי עיר גדולה נבעון כמחת ערי הממלכה וכי היא גדולה מן העי וכל אנשיה גברים: 3 וישלח אדני צדק מלך ירושלם אל הוזה מלך חברון ואל פראם מלך ירמות ואל יפיע מלך לכיש ואל דביר מלך עגלון לאמר: 4 עלו אלי ועזרני ונכה את נבעון כי השלימה את יהושע ואת בני ישראל: 5 ויאספו ויעלו חמשת מלכי האמרי מלך ירושלם מלך חברון מלך ירמות מלך לכיש מלך עגלון הם וכל מחניהם ויחזו על נבעון וילחמו עליה: 6 וישלחו אנשי נבעון אל יהושע אל המחנה הגלגלה לאמר אל תרף ידך מעבדיך עלה אלינו מהרה והושיעה לנו ועזרנו כי נקבצו אלינו כל מלכי האמרי ישיבי ההר: 7 ויעל יהושע מן הגלגל הוא וכל עם המלחמה עמו וכל גבורי החיל: 8 ויאמר יהוה אל יהושע אל תירא מהם כי בידך נתתם לא יעמד איש מהם בפניך: 9 ויבא אליהם יהושע פתאם כל הלילה עלה מן הגלגל: 10 ויהגמו יהוה לפני ישראל ויכם מכה גדולה בנבעון וירדפם דרך מעלה בית חורן ויכם עד עזקה ועד מקדה: 11 ויהי בנסם מפני ישראל הם במורד בית חורן ויהוה השליך עליהם אבנים גדולות מן השמים עד עזקה וימתו רבים אשר מתו באבני הכרד מאשר הרגו בני ישראל בחרב: 12 אז ידבר יהושע ליהוה ביום תת יהוה את הארץ לפני בני ישראל ויאמר לעיני ישראל שמש בנבעון דום וירח בעמק אילון: 13 וידם השמש וירח עמד עד יקם גוי איביו הלא הוא כתובה על ספר הישר ויעמד השמש בחצי השמים ולא אין לבוא ביום תמים: 14 ולא היה ביום ההוא לפניו ואחריו לשמע יהוה בקול איש כי יהוה נלחם לישראל: 15 וישב יהושע וכל ישראל עמו אל המחנה הגלגלה: 16 וינסו חמשת המלכים האלה ויחבאו במערה במקדה: 17 ויגד ליהושע לאמר נמצאו חמשת המלכים נחבאים במערה במקדה: 18 ויאמר יהושע גלו אבנים גדולות אל פי המערה והפקידו עליה אנשים לשמורם: 19 ואמרו אל תעמדו רדפו אחרי איביכם וזנבתם אותם אל תתנום לבוא אל עריהם כי נתנם יהוה אלהיכם בידכם: 20 ויהי ככלות יהושע ובני ישראל

חלקו את נחלתם שבעה שבטים: 3 ויאמר יהושע אל בני ישראל עד אנה אתם מתרפים לבוא לרשת את הארץ אשר נתן לכם יהוה אלהי אבותיכם: 4 הבו לכם שלשה אנשים לשבת ואשלחם ויקמו ויתחלקו בארץ ויכתבו אותה לפי נחלתם ויבאו אלי: 5 והתחלקו אתה לשבעה חלקים יהודה יעמד על גבולו מנגב ובית יוסף יעמדו על גבולם מצפון: 6 ואחם תכתבו את הארץ שבעה חלקים והבאתם אלי הנה ויריתי לכם גורל פה לפני יהוה אלהינו: 7 כי אין חלק ללויים בקרבכם כי חנות יהוה נחלתו וגד ראובן וחצי שבט המנשה לקחו נחלתם מעבר לירדן מזרחה אשר נתן להם משה עבד יהוה: 8 ויקמו האנשים וילכו ויצו יהושע את ההלכים לכתב את הארץ לאמר לבו והתחלקו בארץ וכתבו אותה ושרבו אלי ופה אשליך לכם גורל לפני יהוה בשלה: 9 וילכו האנשים ויעברו בארץ ויכתבו לערים לשבעה חלקים על ספר ויבאו אל יהושע אל המחנה שלה: 10 וישלך

להם יהושע גורל בשלה לפני יהוה ויחלק שם יהושע את הארץ לבני ישראל במחלקתם: 11 ויעל גורל משה בני בנימין למשפחתם ויצא גבול גורלם בין בני יהודה ובין בני יוסף: 12 ויהי להם הגבול לפאת צפונה בני הירדן ועלה הגבול אל כחף יריחו מצפון ועלה בהר ימה והיה תצאתיו מדברה בית און: 13 ועבר משם הגבול לזוה אל כחף לזוה נגבה היא בית אל וירד הגבול עטרתו אדר על ההר אשר מנגב לבית חרון תחתיו: 14 ותאר הגבול ונסב לפאת ים נגבה מן ההר אשר על פני בית חרון נגבה והיה תצאתיו אל קרית בעל היא קרית יערים עיר בני יהודה זאת פאת ים: 15 ופאת נגבה מקצה קרית יערים ויצא הגבול ימה ויצא אל מעין מי נפתוח: 16 וירד הגבול אל קצה ההר אשר על פני גי הנם אשר בעמק רפאים צפונה וירד גי הנם אל כחף היבוס נגבה וירד עין רגל: 17 ותאר מצפון ויצא עין שמש ויצא אל גלילת אשר נכח מעלה אדמים וירד אל כחן בן ראובן: 18 ועבר אל כחף מול הערבה צפונה וירד הערבה: 19 ועבר הגבול אל כחף בית חגלה צפונה והיה תצאתיו הגבול אל לשון ים המלח צפונה אל קצה הירדן נגבה זה גבול נגב: 20 והירדן יגבל אתו לפאת קדמה זאת נחלת בני בנימין לגבולתיה סביב למשפחתם: 21 והיו הערים למטה בני בנימין למשפחותיהם יריחו ובית חגלה ועמק קציץ: 22 ובית הערבה וצמרים ובית אל: 23 והערים והפרה ועפרה: 24 וכפר העמני והעפני ונגב ערים שתיים עשרה וחציריהן: 25 נגבעין והרמה ובארות: 26 והמצפה והכפירה והמצפה: 27 ורקס וירפאל ותראל: 28 וצלע האלה וחיבוס היא ירושלם גבעת קרית ערים ארבע עשרה וחציריהן זאת נחלת בני בנימין למשפחתם:

פרק 19

1 ויצא הגורל השני לשמעון למטה בני שמעון למשפחותיהם ויהי נחלתם בתוך נחלת בני יהודה: 2 ויהי להם בנחלתם באר שבע ושבע ומולדה: 3 וחקר שועל ובבל ועצם: 4 ואלתולד ובתול וחרמה: 5 וצקלג ובית המרככות וחקר סוסה: 6 ובית לבאות ושרותן ערים שלש עשרה וחציריהן: 7 עין רמון ועתר ועשן ערים ארבע וחציריהן: 8 וכל החצרים אשר סביבות הערים האלה עד בעלת באר ראמת נגב זאת נחלת משה בני שמעון למשפחתם: 9 מחבל בני יהודה נחלת בני שמעון כי היה חלק בני יהודה רב מהם וינחלו בני שמעון בתוך נחלתם: 10 ויעל

בית אל: 2 ויצא מבית אל לזוה ועבר אל גבול הארכי עטרת: 3 וירד ימה אל גבול חיפלי עד גבול בית חרון תחתון ועד גור והיו תצאתיו ימה: 4 וינחלו בני יוסף מנשה ואפרים: 5 ויהי גבול בני אפרים למשפחתם ויהי גבול נחלתם מזרחה עטרת אדר עד בית חרון עליון: 6 ויצא הגבול הימה המכמת מצפון ונסב הגבול מזרחה תאנת שלה ועבר אותו ממזרח ינוחה: 7 וירד מינוחה עטרת ונערתה ופגע ביריחו ויצא הירדן: 8 מתפוח ילך הגבול ימה נחל קנה והיו תצאתיו הימה זאת נחלת משה בני אפרים למשפחתם: 9 והערים המבדלות לבני אפרים בתוך נחלת בני מנשה כל הערים וחציריהן: 10 ולא הורישו את הכנעני היושב בגור וישב הכנעני בקרב אפרים עד היום הנה ויהי למס עבד:

פרק 17

1 ויהי הגורל למטה מנשה כי הוא בכור יוסף למכיר בכור מנשה אבי הגלעד כי הוא היה איש מלחמה ויהי לו הגלעד והבשן: 2 ויהי לבני מנשה הנותרים למשפחתם לבני אביעזר ולבני חלק ולבני אשריאל ולבני שכם ולבני חפר ולבני שמירע אלה בני מנשה בן יוסף הזכרים למשפחתם: 3 ולצלפחד בן חפר בן גלעד בן מכיר בן מנשה אל היו לו בנים כי אם בנות ואלה שמות בנותיו מחלה ונעה חגלה מלכה ותרחצה: 4 ותקרבנה לפני אלעזר הכהן ולפני יהושע בן נון ולפני הנשיאים לאמר יהוה צוה את משה לחת לנו נחלה בתוך אחינו ויתן להם אל פי יהוה נחלה בתוך אחי אביהן: 5 ויפלו חבלי מנשה עשרה לבד מארץ הגלעד והבשן אשר מעבר לירדן: 6 כי בנות מנשה נחלו נחלה בתוך בניו וארץ הגלעד היתה לבני מנשה הנותרים: 7 ויהי גבול מנשה מאשר המכמתת אשר על פני שכם ולחך הגבול אל הימין אל ישיבי עין תפוח: 8 למנשה היתה ארץ תפוח ותפוח אל גבול מנשה לבני אפרים: 9 וירד הגבול נחל קנה נגבה לנחל ערים האלה לאפרים בתוך עיר מנשה וגבול מנשה מצפון לנחל ויהי תצאתיו הימה: 10 נגבה לאפרים וצפונה למנשה ויהי חים גבולו ובאשר יפגעון מצפון וביששכר ממזרח: 11 ויהי למנשה ביששכר ובאשר בית שאן ובנותיה ויבלעם ובנותיה ואת ישיבי דאר ובנותיה וישיבי עין דר ובנותיה וישיבי תענן ובנותיה וישיבי מגדו ובנותיה שלשת הנפת: 12 ולא יכלו בני מנשה להוריש את הערים האלה ויאל הכנעני לשבת בארץ האחת: 13 ויהי בן חזק בן ישראל ויתנו את הכנעני למס והורש לא הורישו: 14 וירדברו בני יוסף את יהושע לאמר מדוע נתת לי נחלה גורל אחד וחבל אחד ואני עם רב עד אשר עד כה ברבתי יהוה: 15 ויאמר אליהם יהושע אם עם רב אתה עלה לך הוערה ובראת את שם בארץ חפריו והרפאים כי אין לך הר אפרים: 16 ויאמרו בני יוסף לא ימצא לנו ההר ורכב ברזל בכל הכנעני הישב בארץ העמק לאשר בבית שאן ובנותיה ולאשר בעמק יזרעאל: 17 ויאמר יהושע אל בית יוסף לאפרים ולמנשה לאמר עם רב אתה ובח גדול לך לא יהיה לך גורל אחד: 18 כי הר יהיה לך כי יער הוא ובראתו והיה לך תצאתיו כי תוריש את הכנעני כי רכב ברזל לו כי חזק הוא:

פרק 18

1 ויקהלו כל עדת בני ישראל שלה וישיבנו שם את אהל מועד והארץ נכבשה לפניהם: 2 ויותרו בבני ישראל אשר לא

פני גי הנם ימה אשר בקצה עמק רפאים צפונה: 9 ותאר הגבול מראש ההר אל מעין מי נפתוח ויצא אל ערי הר עפרון ותאר הגבול בעלה היא קרית יערים: 10 ונסב הגבול מבעלה ימה אל הר שער ועבר אל כחף הר יערים מצפונה היא כסלון וירד בית שמש ועבר תמנה: 11 ויצא הגבול אל כחף עקרון צפונה ותאר הגבול שכרונה ועבר הר הבעלה ויצא יבנאל והיו תצאות הגבול ימה: 12 וגבול ים הימה הגדול וגבול זה גבול בני יהודה סביב למשפחתם: 13 ולכלב בן יפנה נתן חלק בתוך בני יהודה אל פי יהוה ליהושע את קרית ארבע אבי הענק היא חברון: 14 וירש משם כלב את שלושה בני הענק את שש ואת אחימן ואת תלמי ילידי הענק: 15 ויעל משם אל ישיבי דבר ושם דבר לפנים קרית ספר: 16 ויאמר כלב אשר יכה את קרית ספר ולכדה ונתת לי את עכסה בתי לאשה: 17 וילכדה עתה יבנאל בן קנו אחי כלב ויתן לו את עכסה בתי לאשה: 18 ויהי בבואה ותסיתתו לשאול מאת אביה שדה ותצנן מעל החמור ויאמר לה כלב מה לך: 19 ותאמר תנה לי ברכה כי ארץ הנגב נתחתי ונתתה לי גלת מים ויתן לה את גלת עליות ואת גלת תחתיות: 20 זאת נחלת משה בני יהודה למשפחתם: 21 ויהיו הערים מקצה למטה בני יהודה אל גבול אדום בנגב קבצאל ועדר ויגור: 22 וקניה ודימונה ועדעה: 23 וקדש וחצור ויתן: 24 זוף וטלם ובעלות: 25 וחצור חתה וקרית חצרון היא חצור: 26 אסם ושמע ומולדה: 27 וחצר גדה וחשמון ובית פלם: 28 וחצר שועל ובאר שבע וביזותיה: 29 בעלה ועיים ועצם: 30 ואלתולד וכסיל וחרמה: 31 וצקלג ומדמנה וסנסנה: 32 ולבאות ושלחים ועין רמון כל ערים עשרים ותשע וחציריהן: 33 בשפלה אשתאול וצרעה ואשנה: 34 וזנוח ועין גנים תפוח והענים: 35 ירמות ועדלם שוכה ועזקה: 36 ושערים ועדיתים והגירה וגדרתים ערים ארבע עשרה וחציריהן: 37 צנן וחדשה ומגדל גד: 38 ודלען ומצפה ויקאאל: 39 לכיש ובצקת ועגלון: 40 וכבול ולחמס ובתליש: 41 וגדרות בית דגון ונעמה ומקדה ערים שש עשרה וחציריהן: 42 לבנה ועתר ועשן: 43 ויפתח ואשנה ונציב: 44 וקעילה ואכזיב ומראשה ערים תשע וחציריהן: 45 עקרון ובנותיה וחציריה: 46 מעקרת וימה כל אשר על יד אשדוד וחציריהן: 47 אשדוד בנותיה וחציריה עזה בנותיה וחציריה עד נחל מצרים והים הגבול וגבול: 48 ובהר שמיר ויתיר ושוכה: 49 ודנה וקרית סנה היא דבר: 50 ועגב ואשתמה וענים: 51 וגשן וחלן וגלה ערים ארבע עשרה וחציריהן: 52 ארב רומה ואשען: 53 וינים ובית תפוח ואפקה: 54 וחמשה וקרית ארבע היא חברון וציער ערים תשע וחציריהן: 55 מעון כרמל וזיף ויוטה: 56 ויזרעאל ויקדש ונוח: 57 חקן גבעה ותמנה ערים עשר וחציריהן: 58 לחלול בית צור וגדרים: 59 ומערת ובית ענות ואלתקן ערים שש וחציריהן: 60 קרית בעל היא קרית יערים והרבה ערים שתיים וחציריהן: 61 במדבר בית הערבה מדין וסככה: 62 והנגשן ועיר המלח ועין גדי ערים שש וחציריהן: 63 ואת חיבוס וישיבי ירושלם לא יוכלו בני יהודה להורישם וישב חיבוס את בני יהודה בירושלם עד היום הנה:

פרק 16

1 ויצא הגורל לבני יוסף מירדן וירחו למי יריחו מזרחה המדבר עלה מירחו ויהר

לחצי שבט מנשה ויהי לחצי מטה בני מנשה למשפחותם: 30 ויהי גבולם ממזנים כל הבשן כל ממלכות עוג מלך הבשן וכל חות יאיר אשר בבשן ששים עיר: 31 וחצי הגלעד ועשתרות ואדרעי ערי ממלכות עוג בבשן לבני מכיר בן מנשה לחצי בני מכיר למשפחותם: 32 אלה אשר נחל משה מעברות מואב מעבר לירדן וירחו מזרחה: 33 ולשבט הלוי לא נתן משה נחלה יהוה אלהי ישראל הוא נחלתם כאשר דבר להם:

פרק 14

1 ואלה אשר נחלו בני ישראל בארץ כנען אשר נחלו אותם אלעזר הכהן ויהושע בן נון וראשי אבות המטות לבני ישראל: 2 בגורל נחלתם כאשר צוה יהוה ביד משה להשעת המטות וחצי המטה: 3 כי נתן משה נחלת שני המטות וחצי המטה מעבר לירדן וללויים לא נתן נחלה בתוכם: 4 כי היו בני יוסף שני מטות מנשה ואפרים ולא נתנו חלק ללויים בארץ כי אם ערים לשבת ומגשרות למקניהם ולקנינים: 5 כאשר צוה יהוה את משה בן עשו בני ישראל ויחלקו את הארץ: 6 ויגשו בני יהודה אל יהושע בגלגל ויאמר אליו כלב בן יפנה הקנינו אתה ידעת את הדבר אשר דבר יהוה אלי משה איש האלהים על אדותי ועל אדותיה בקרב ברגני: 7 וכל ארבעים שנה אנכי בשלח משה עבד יהוה אתי מקדש ברנע לרגל את הארץ ואשב אתו דבר כאשר עם לבבי: 8 ואחי אשר עלו עמי המסיו את לב העם ואנכי מלאתי אחרי יהוה אלהי: 9 וישבע משה ביום ההוא לאמר לא לא הארץ אשר דרכה רגלך בה לך תהיה לנחלה ולבניך עד עולם כי מלאת אחרי יהוה אלהי: 10 ועתה הנה החיה יהוה אותי כאשר דבר זה ארבעים וחמש שנה מאז דבר יהוה את הדבר הזה אל משה אשר הלך ישראל במדבר ועתה הנה אנכי היום בן חמש ושמנים שנה: 11 ועודני היום חזק כאשר ביום שלח אותי משה ככחי או וככחי עתה למלחמה ולצאת ולבוא: 12 ועתה תנה לי את ההר הזה אשר דבר יהוה ביום ההוא כי אתה שמעת ביום ההוא כי ענקים שם וערים גדולות בצורות אולי יהוה אותי והורשתים כאשר דבר יהוה: 13 ויברכהו יהושע ויתן את חברון לכלב בן יפנה לנחלה: 14 על כן היתה חברון לכלב בן יפנה הקנינו לנחלה עד היום הנה יען אשר מלא אחרי יהוה אלהי ישראל: 15 ושם חברון לפני קרית ארבע האדם הגדול בענקים הוא והארץ שקמה ממלחמה:

פרק 15

1 ויהי הגורל למטה בני יהודה למשפחתם אל גבול אדום מדבר צן נגבה מקצה תימן: 2 ויהי להם גבול נגב מקצה ים המלח מן הלשן הפנה נגבה: 3 ויהי גבול מנגב למעלה מקרבים ועבר צנה ועלה מנגב לקדש ברנע ועבר חצרון ועלה אדרה ונסב הקרקעה: 4 ועבר עצמונה ויצא נחל מצרים והיה תצאות הגבול ימה זה יהיה לכם גבול נגב: 5 וגבול קדמה ים המלח עד קצה הירדן וגבול לפאת צפונה מלשון הים מקצה הירדן: 6 ועלה הגבול בית חגלה ועבר מצפון לבית הערבה ועלה הגבול אבן כחן בן ראובן: 7 ועלה הגבול דברה מעמק עכור וצפונה פנה אל הגלגל אשר נכח למעלה אדמים אשר מנגב לנחל ועבר הגבול אל מי עין שמש והיו תצאתיו אל עין רגל: 8 ועלה הגבול גי הנם אל כחף חיבוס מנגב היא ירושלם ועלה הגבול אל ראש ההר אשר על

הגלעד את פינחס בן אלעזר הכהן: 14 ועשרה נשאים עמו נשיא אחד נשיא אחד לבית אב לכל ממוות ישראל ואיש ראש בית אבותם המה לאלפי ישראל: 15 ויבאו אל בני ראובן ואל בני גד ואל חצי שבט מנשה אל ארץ הגלעד וידברו אתם לאמר: 16 כה אמרו כל עדת יהוה מה המעל הזה אשר מעלתם באלהי ישראל לשוֹב היום מאחרי יהוה בבנותכם לכם מזבח למרדכם היום ביהוה: 17 המעט לנו את עון פגור אשר לא המהרנו ממנו עד היום הזה ויהי הנקף בעדת יהוה: 18 ואתם תשובו היום מאחרי יהוה והיה אתם תמרדו היום ביהוה ומחר אל כל עדת ישראל יקצף: 19 ואך אם טמאה ארץ אחזתכם עברו לכם אל ארץ אחזת יהוה אשר שכן שם משכן יהוה והאחזו בתוכו וביהוה אל תמרדו ואתנו אל תמרדו בבנותכם לכם מזבח מבלעדי מזבח יהוה אלהינו: 20 הלא עכן בן זרח מעל מעל בחרם ועל כל עדת ישראל היה קצף והוא איש אחד לא גוע בעונו: 21 ויענו בני ראובן ובני גד וחצי שבט המנשה וידברו את ראשי אלפי ישראל: 22 אל אלהים יהוה אל אלהים יהוה הוא ידע ישראל הוא ידע אם במרד ואם כמעל ביהוה אל תושיענו היום הזה: 23 לבנות לנו מזבח לשוֹב מאחרי יהוה ואם להעלות עליו עולה ומנחה ואם לעשות עליו זבחי שלמים יהוה הוא יבקש: 24 ואם לא מראגה מרבר עשינו את זאת לאמר מחר יאמרו בניכם לבנינו לאמר מה לכם ליהוה אלהי ישראל: 25 וגבול נתן יהוה בינינו וביניכם בני ראובן ובני גד את הירדן אין לכם חלק ביהוה והשבתיו בניכם את בנינו לבלתי ירא את יהוה: 26 ונאמר נעשה נא לנו לבנות את המזבח לא לעולה ולא לזבח: 27 כי עד הוא בינינו וביניכם ובין דרותריו אחרינו לעבד את עבדת יהוה לפניו בעלותיו ובזבוחיו ובשלמינו ולא יאמרו בניכם מחר לבנינו אין לכם חלק ביהוה: 28 ונאמר והיה כי יאמרו אלינו ואל דרותריו מחר ואמרנו ראו את תבנית מזבח יהוה אשר עשו אבותינו לא לעולה ולא לזבח כי עד הוא בינינו ובינינו ואל תלילה לנו ממנו למרד ביהוה ולשוב היום מאחרי יהוה לבנות מזבח לעלה למנחה ולזבח מלבד מזבח יהוה אלהינו אשר לפני משכנו: 30 וישמע פינחס הכהן ונשיא העדה וראשי אלפי ישראל אשר אתו את הדברים אשר דברו בני ראובן ובני גד ובני מנשה ויישב בעיניהם: 31 ויאמר פינחס בן אלעזר הכהן אל בני ראובן ואל בני גד ואל בני מנשה היום ידענו כי בתוכנו יהוה אשר לא מעלתם ביהוה המעל הזה או הצלתם את בני ישראל מיד יהוה: 32 וישב פינחס בן אלעזר הכהן והנשיאים מאת בני ראובן ומאת בני גד מארץ הגלעד אל ארץ כנען אל בני ישראל וישבו אותם דבר: 33 ויישב הדבר בעיני בני ישראל ויברכו אלהים בני ישראל ולא אמרו לעלות עליהם לצבא לשחת את הארץ אשר בני ראובן ובני גד יושבים בה: 34 ויקראו בני ראובן ובני גד למזבח כי עד הוא בינתנו כי יהוה אלהים:

פרק 23

1 ויהי מימים רבים אחרי אשר הניח יהוה לישראל מכל איביהם מסביב ויהושע זקן בא בימים: 2 ויקרא יהושע לכל ישראל ולקניו ולשפטיו ולשפטיו ויאמר אליהם: 3 ואתם יראו ואתם ידעו ואתם ידעו כי ישראל ויברכו אלהים בני ישראל ואתם יראו כי לא אשר שאל יהוה אלהים לכל הגוים האלה מפניכם כי יהוה אלהים הוא הנלחם לכם: 4 ראו הפלתי לכם את הגוים הנשאים האלה בנחלה לשבטיכם מן הירדן

וממטה יששכר את קשיון ואת מגרשה את דברת ואת מגרשה: 29 את ירמות ואת מגרשה את עין גנים ואת מגרשה ערים ארבע: 30 וממטה אשר את משאל ואת מגרשה את עברון ואת מגרשה: 31 את חלקת ואת מגרשה ואת רחב ואת מגרשה ערים ארבע: 32 וממטה נפתלי את עיר מקלט הרצח את קדש בגליל ואת מגרשה ואת חמת דאר ואת מגרשה ואת קרתן ואת מגרשה ערים שלש: 33 כל ערי הגרשני למשפחתם שלש עשרה עיר ומגרשיהן: 34 ולמשפחות בני מררי הלויים הנותרים מאת משה וזבולן את יקנעם ואת מגרשה את קרתה ואת מגרשה: 35 את דמנה ואת מגרשה את נחלל ואת מגרשה ערים ארבע: 36 וממטה ראובן את בצר ואת מגרשה ואת יהצה ואת מגרשה: 37 את קדמות ואת מגרשה ואת מופעת ואת מגרשה ערים ארבע: 38 וממטה גד את עיר מקלט הרצח את רמת בגלעד ואת מגרשה ואת מחנים ואת מגרשה: 39 את חשבון ואת מגרשה את יעזר ואת מגרשה כל ערים ארבע: 40 כל הערים לבני מררי למשפחתם הנותרים ממשפחות הלויים ויהי גורלם ערים שתיים עשרה: 41 כל ערי הלויים בתוך אחוזת בני ישראל ערים ארבעים ושמונה ומגרשיהן: 42 תהיינה הערים האלה עיר עיר ומגרשיהן סביבתיה כן לכל הערים האלה: 43 ויתן יהוה לישראל את כל הארץ אשר נשבע לתת לאבותם וירשוה וישבו בה: 44 וינח יהוה להם מסבים ככל אשר נשבע לאבותם ולא עמד איש בפניהם מכל איביהם את כל איביהם נתן יהוה בידם: 45 לא נפל דבר מכל הדבר הטוב אשר דבר יהוה אל בית ישראל הכל בא:

פרק 22

1 אז יקרא יהושע לראובני ולגדי ולחצי מטה מנשה: 2 ויאמר אליהם אתם שפרתם את כל אשר צוה אתכם משה עבד יהוה ותשמעו בקולי לכל אשר צויתי אתכם: 3 לא עזבתם את אחיכם זה ימים רבים עד היום הזה שמרתם את משמרת מצות יהוה אלהיכם: 4 ועתה הניח יהוה אלהים לאחיכם כאשר דבר להם ועתה פנו ולכו לכם לאחיכם אל ארץ אחותכם אשר נתן לכם משה עבד יהוה בעבר הירדן: 5 רק שמרו מאד לעשות את המצוה ואת התורה אשר צוה אתכם משה עבד יהוה לאחבה את יהוה אלהים וללכת בכל דרכיו ולשמר מצותיו ולדבקה בו ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם: 6 ויברכם יהושע וישלכם וילכו אל אלהים: 7 ולחצי שבט המנשה נתן משה בבשן ולחצי נתן יהושע עם אחיהם מעבר הירדן ימה וגם כי שלחם יהושע אל אלהים ויאמר אליהם: 8 ויאמר אליהם לאמר בנכסים רבים שובו אל אלהים ובמקנה רב מאד בכסף ובזהב ובנחשת ובכרזל ובשלמות הרבה מאד חלקו שלל איביכם עם אחיכם: 9 וישבו וילכו בני ראובן ובני גד וחצי שבט המנשה מאת בני ישראל משלה אשר בארץ כנען ללכת אל ארץ הגלעד אל ארץ אחותם אשר נאחו בה על פי יהוה ביד משה: 10 ויבאו אל גלילות הירדן אשר בארץ כנען ויבנו בני ראובן ובני גד וחצי שבט המנשה שם מזבח על הירדן מזבח גדול למראה: 11 וישמעו בני ישראל לאמר הנה בנו בני ראובן ובני גד וחצי שבט המנשה את המזבח אל מול ארץ כנען אל גלילות הירדן אל עבר בני ישראל: 12 וישמעו בני ישראל ויקהלו כל עדת בני ישראל שלה לעלות עליהם לצבא: 13 וישלחו בני ישראל אל בני ראובן ואל בני גד ואל חצי שבט מנשה אל ארץ

באזני זקני העיר ההיא את דבריו ואספו אתו העירה אליהם ונתנו לו מקום וישב עמם: 5 וכי ירדף גאל הדם אחריו ולא יסגרו את הרצח בידו כי בבלי דעת הכה את רעהו ולא שגא הוא לו מתמול שלשום: 6 וישב בעיר ההיא עד עמדו לפני העדה למשפט עד שזב הכהן הגדול אשר יהיה בימים ההם אז ישוב הרוצח ובא אל עירו ואל ביתו אל העיר אשר נס משם: 7 ויקדשו את קדש בגליל בהר נפתלי ואת שכם בהר אפרים ואת קרית ארבע היא חברון בהר יהודה: 8 ומעבר לירדן יריחו מזרחה נתנו את בצר במדבר במישר ממטה ראובן ואת רמת בגלעד ממטה גד ואת גלון בבשן ממטה מנשה: 9 אלה היו ערי המועדה לכל בני ישראל ולגר הגר בתוכם לנוס שמה כל מכה נפש בשגגה ולא ימות ביד גאל הדם עד עמדו לפני העדה:

פרק 21

1 ויגשו ראשי אבות הלויים אל אלעזר הכהן ואל יהושע בן נון ואל ראשי אבות המטות לבני ישראל: 2 וידברו אליהם בשלה בארץ כנען לאמר יהוה צוה ביד משה לתת לנו ערים לשבת ומגרשיהן לבחמתנו: 3 ויתנו בני ישראל ללויים מנחלתם אל פי יהוה את הערים האלה ויהיו לבני אהרן הכהן הגדול למשפחת הקהתי ויהיו לבני ששה הכהן מן הלויים ממטה יהודה וממטה השמעוני וממטה בנימין בגדול ערים שלש עשרה: 5 ולבני קהת הנותרים ממשפחת מטה אפרים וממטה דן ומחצי מטה מנשה בגדול ערים עשר: 6 ולבני גרשון ממשפחת מטה יששכר וממטה אשר וממטה נפתלי ומחצי מטה מנשה בבשן בגדול ערים שלש עשרה: 7 לבני מררי למשפחתם ממטה ראובן וממטה גד וממטה זבולן ערים שתיים עשרה: 8 ויתנו בני ישראל ללויים את הערים האלה ואת מגרשיהן כאשר צוה יהוה ביד משה בגדול: 9 ויתנו ממטה בני יהודה וממטה בני שמעון את הערים האלה אשר יקרא אתהן בשם: 10 ויהיו לבני אהרן ממשפחות הקהתי מבני לוי כי להם היה הגדול ראישה: 11 ויתנו להם את קרית ארבע אבי הענוק היא חברון בהר יהודה ואת מגרשה סביבתיה: 12 ואת שדה העיר ואת הצריה נתנו לכלב בן יפנה אחותו: 13 ולבני אהרן הכהן נתנו את עיר מקלט הרצח את חברון ואת מגרשה ואת לבנה ואת מגרשה: 14 ואת יתר ואת מגרשה ואת אשתמע ואת מגרשה: 15 ואת חלן ואת מגרשה ואת דבר ואת מגרשה: 16 ואת בית ואת מגרשה ואת יטה ואת מגרשה ואת עין שמש ואת מגרשה ערים תשע מאת שני השבטים האלה: 17 וממטה בנימין את גבעון ואת מגרשה את גבע ואת מגרשה: 18 את ענתות ואת מגרשה ואת עמלון ואת מגרשה ערים ארבע: 19 כל ערי בני אהרן הכהנים שלש עשרה ערים ומגרשיהן: 20 והן למשפחות בני קהת הלויים הנותרים מבני קהת ויהי עיר גורלם ממטה אפרים: 21 ויתנו להם את עיר מקלט הרצח את שכם ואת מגרשה בהר אפרים ואת גזר ואת מגרשה: 22 ואת קבצים ואת מגרשה ואת בית חורן ואת מגרשה ערים ארבע: 23 וממטה דן את אלתקא ואת מגרשה את נבתון ואת מגרשה: 24 את אילון ואת מגרשה את גת רמון ואת מגרשה ערים ארבע: 25 וממחצית מטה מנשה את תענך ואת מגרשה ואת גת רמון ואת מגרשה ערים שתיים: 26 כל ערים עשר ומגרשיהן למשפחות בני קהת הנותרים: 27 ולבני גרשון ממשפחת הלויים מחצי מטה מנשה את עיר מקלט הרצח את גלון בבשן ואת מגרשה ואת בעשתרה ואת מגרשה ערים שתיים: 28

הגדול השלישי לבני זבולן למשפחתם ויהי גבול נחלתם עד שריר: 11 ועלה גבולם לימה ומרעלה ופגע בדבשת ופגע אל הנחל אשר על פני יקנעם: 12 ושב משריר קדמה מזרחה השמש על גבול נחלת חבר ויצא אל המדברת ועלה יפער: 13 ומשם עבר קדמה מזרחה גת חפר עתה קנעם ויצא רמון המתאר הנעה: 14 ונסב אותו הגבול מצפון חנתן והיו תצאחו גי יפתח אל: 15 וקמת ונהלל ושמרון ויראלה וביט לחם ערים שתיים עשרה וחציריהן: 16 זאת נחלת בני זבולן למשפחות הערים האלה וחציריהן: 17 לישישכר יצא הגדול הרביעי לבני יששכר למשפחותם: 18 ויהי גבולם יזרעאלה והכסולת ושונם: 19 וחפירים ושיאן ואנחרת: 20 והרבות וקשיון ואבין: 21 ורמת ועין גנים ועין חדה ובית פצין: 22 ופגע הגבול בחבור ושיחזומה ובית שמש והיו תצאחו גבולם הירדן ערים שש עשרה וחציריהן: 23 זאת נחלת מטה בני יששכר למשפחתם הערים וחציריהן: 24 ויצא הגדול החמישי למטה בני אשר למשפחותם: 25 ויהי גבולם חלקת וחלי ובטן ואבשף: 26 ואלמלך ועמעד ומשאל ופגע בכרמל דימה ובשיחור לבת: 27 ושב מזרחה חרוב בית דגן ופגע בזבולן ובני יפתח אל צפונה בית העמק ונעיל ויצא אל כבול משמאל: 28 ועברן ורחב וחמון וקנה עד צידון רבוב: 29 ושב הגבול הרמה ועד עיר מבצר צר ושב הגבול חס ויהיו תצאחו דימה מחבל אבויה: 30 ועמה ואפך ורחב ערים עשרים ושתיים וחציריהן: 31 זאת נחלת מטה בני אשר למשפחתם הערים האלה וחציריהן: 32 לבני נפתלי יצא הגדול הששי לבני נפתלי למשפחתם: 33 ויהי גבולם מחלף מאלון בצעננים ואדמי הנקב ויבנאל עד לקום ויהי תצאחו הירדן: 34 ושב הגבול ימה אונות חבור ויצא משם חוקקה ופגע בזבולן מנגב ובאשר פגע מים וביהודה הירדן מזרחה השמש: 35 ועיר מבצר הצדים צר וחמת רקת וכנרת: 36 ואדמה והרמה וחצור: 37 וקדש ואדרעי ועין חצור: 38 ויראון ומגדל אל חרם ובית ענת ובית שמש ערים תשע עשרה וחציריהן: 39 זאת נחלת מטה בני נפתלי למשפחתם הערים וחציריהן: 40 למטה בני דן למשפחתם יצא הגדול השביעי: 41 ויהי גבול נחלתם צרעה ואשתאול ועיר שמש: 42 ונחשלבין ואילון ויתלה: 43 ואילון ותמנתה ועקרון: 44 ואחלה ונבתון ובעלה: 45 ויהי ובני ברק וגת רמון: 46 ומי הירקון והירקון עם הגבול מול יפו: 47 ויצא גבול בני דן מזה ויעלו בני דן ויחלמו עם לשם ויילכדו אותה ויכנו אותה לפי חרב וירשו אותה וישבו בה ויקראו ללשם דן בשם דן אביהם: 48 זאת נחלת מטה בני דן למשפחתם הערים האלה וחציריהן: 49 ויכלו לנחל את הארץ לגבולתיה ויתנו בני ישראל נחלה ליהושע בן נון בתוכם: 50 על פי יהוה נתנו לו את העיר אשר שאל את תמנת סרח בהר אפרים ויבנה את העיר וישב בה: 51 אלה הנחלת אשר נתנו אלעזר הכהן ויהושע בן נון וראשי האבות למטות בני ישראל בגדול בשלה לפני יהוה פתח פתח שער העיר ודבר מחלק את הארץ:

פרק 20

1 וידבר יהוה אל יהושע לאמר: 2 דבר אל בני ישראל לאמר תנו לכם את עיר המקלט אשר דברתי אליכם ביד משה: 3 לנוס שמה רוצח מכה נפש בשגגה בבלי דעת והיו לכם למקלט מגאל הדם: 4 ונס אל אחת מהערים האלה ועמד פתח שער העיר ודבר

הדברים האלה אל כל בני ישראל וישאו העם את קולם ויבכו: 5 ויקראו שם המקום ההוא בכים ויזכרו שם ליהוה: 6 וישלח יהושע את העם וילכו בני ישראל איש לנחלתו לרשת את הארץ: 7 ויעבדו העם את יהוה כל ימי יהושע וכל ימי חזקיהו אשר האריכו ימים אחרי יהושע ואשר ראו את כל מעשה יהוה הגדול אשר עשה לישראל: 8 וימת יהושע בן עבד יהוה בן מאה ועשר שנים: 9 ויקברו אותו בגבול נחלתו בתמנת חרס בהר אפרים מצפון להר געש: 10 וגם כל הדור ההוא נאספו אל אבותיו ויגם דור אחר אחריהם אשר לא ידעו את יהוה וגם את המעשה אשר עשה לישראל: 11 ויעשו בני ישראל את הרע בעיני יהוה ויעבדו את הבעלים: 12 ויעזבו את יהוה אלהי אבותם המצויצא אותם מארץ מצרים וילכו אחרי אלהים אחרים מאלהי העמים אשר סביבותיהם וישתחוו להם ויבכשו את יהוה: 13 ויעזבו את יהוה ויעבדו לבעל ולעשתרות: 14 ויחר אף יהוה בישראל ויהנם ביד שסים וישאו אותם וימכרו ביד אויביהם מסביב ולא יכלו עוד לעמד לפני אויביהם: 15 בכל אשר יצאו יד יהוה היתה כם לרעה כאשר דבר יהוה וכאשר נשבע יהוה להם ויאמר יצא להם מצרי: 16 ויגם יהוה שפטים ויושעים מיד שסיהם: 17 וגם אל שפטיהם לא שמעו כי זנו אחרי אלהים אחרים וישתחוו להם סרו מהר מן הדרך אשר הלכו אבותם לשמע מצות יהוה לא עשו כן: 18 וכי הקים יהוה להם שפטים והיה יהוה עם השפט והיושעים מיד אויביהם כל ימי השופט כי ינחם יהוה מנאקתם מפני לחציהם ודחקיהם: 19 והיה במות השופט ישובו וישחיתו מאבותם ללכת אחרי אלהים אחרים לעבדם ולהשתחות להם ולא הפילו ממעלליהם ומדרכם הקשה: 20 ויחר אף יהוה בישראל ויאמר יען אשר עברו הניו הזה את בריתי אשר צוית את אבותם ולא שמעו לקולי: 21 גם אני לא אוסיף להוריש איש מפניהם מן היום אשר עזב יהושע וימת: 22 למען נסות בם את ישראל השמרים הם את דרך יהוה ללכת בם כאשר שמו אבותם אם לא: 23 וינת יהוה את הנוים האלה לבלתי הורישם מהר ולא נתנם ביד יהושע:

פרק 3

1 ואלה הנוים אשר הניח יהוה לנסות בם את ישראל את כל אשר לא ידעו את כל מלחמות כנען: 2 רק למען דעת דרות בני ישראל ללמדם מלחמה רק אשר לפניהם לא ידעו: 3 חמשת סרני פלשתים וכל הכנעני והצידני והחוי ישב הר הלבנון מהר בעל חרמון עד לבוא חמת: 4 ויהיו לנסות בם את ישראל לדעת הישמעו את מצות יהוה אשר צוה את אבותם ביד משה: 5 ובני ישראל ישבו בקרב הכנעני החתי והאמרי והפרזי והחוי והיבוס: 6 ויקחו את בנותיהם להם לנשים ואת בנותיהם נתנו לבניהם ויעבדו את אלהיהם: 7 ויעשו בני ישראל את הרע בעיני יהוה וישכחו את יהוה אלהיהם ויעבדו את הבעלים ואת האשורות: 8 ויחר אף יהוה בישראל וימכרם ביד כושן רשעתים מלך ארם נהרם ויעבדו בני ישראל את כושן רשעתים שמונה שנים: 9 ויזעקו בני ישראל אל יהוה ויקם יהוה מושיע לבני ישראל ויושיעם את עתניאל בן קנו אחי כלב הקטן ממנו: 10 ותהי עליו רוח יהוה וישפט את ישראל ויצא מלחמה ויתן יהוה בידו את כושן רשעתים מלך ארם ותעז ידו על כושן רשעתים: 11 והשקט הארץ ארבעים שנה וימת עתניאל בן קנו: 12 ויספו בני ישראל לעשות הרע בעיני יהוה ויחזק יהוה את

כאשר עשית בן שלם לי אלהים ויביאיהו ירושלם וימת שם: 8 וילחמו בני יהודה בירושלם וילכדו אותה ויכוה לפי חרב ואת העיר שלחו באש: 9 ואחר ירדו בני יהודה להלחם בכנעני יושב ההר והגלב והשפלה: 10 וילך יהודה אל הכנעני השובב בחברון ושם חברון לפנים קרית ארבע ויכו את ששי ואת אחימן ואת תלמי: 11 וילך משם אל יושבי דביר ושם דביר לפנים קרית ספר: 12 ויאמר כלב אשר יכה את קרית ספר ולכדה ונתת לו את עכסה בתי לאשה: 13 וילכדה עתניאל בן קנו אחי כלב הקטן ממנו ויתן לו את עכסה בתי לאשה: 14 ויהי בבואה והסיתיהו לשאול מאת אביה חשה ותצנח מעל החמור ויאמר לה כלב מה לך: 15 ותאמר לו הבה לי ברכה כי ארץ הגלב נתתני ונתתה לי גלת מים ויתן לה כלב חתן גלת עלית ואת גלת תחתית: 16 ובני קני חתן משה עלו מעיר התמרים את בני יהודה מדבר יהודה אשר בנגב ערד וילך וישב את העם: 17 וילך יהודה את שמעון אחיו ויכו את הכנעני יושב צפת ויחרימו אותה ויקרא את שם העיר חרמה: 18 וילכד יהודה את עזה ואת גבולה ואת אשקלון ואת גבולה ואת עקרון ואת גבולה: 19 ויהי יהוה את יהודה וירש את ההר כי לא להוריש את יושבי העמק כי רכב ברזל להם: 20 ויתנו לכלב את חברון כאשר דבר משה ויורש משם את שלשה בני הענק: 21 ואת חיבוס יושב ירושלם לא הורישו בני בנימן וישב חיבוס את בני בנימן בירושלם עד היום הזה: 22 ויעלו בית יוסף גם הם בית אל ויהוה עמם: 23 ויתירו בית יוסף בבית אל ושם העיר לפנים לזו: 24 ויראו השמרים איש יוצא מן העיר ויאמרו לו הראנו נא את מבוא העיר ועשינו עמך חסד: 25 ויראם את מבוא העיר ויכו את העיר לפי חרב ואת האיש ואת כל משפחתו שלחו: 26 וילך האיש ארץ החתים ויבן עיר ויקרא שמה לזו הוא שמה עד היום הזה: 27 ולא הוריש משנה את בית שאן ואת בנותיה ואת תענך ואת בנתיה ואת ישב דור ואת בנותיה ואת יושבי יבלעם ואת בנותיה ואת יושבי מגדו ואת בנותיה ויואל הכנעני לשבת בארץ הזאת: 28 ויהי כי חזק ישראל וישם את הכנעני למס והוריש לא הורישו: 29 ואפרים לא הוריש את הכנעני השובב בגזר וישב הכנעני בקרבם בגזר: 30 וזבולן לא הוריש את יושבי סטרון ואת יושבי נחלל וישב הכנעני בקרבם ויהיו למס: 31 ואשר לא הוריש את יושבי עכו ואת יושבי צידון ואת אחלב ואת אכזיב ואת חלבה ואת אפיק ואת רחם: 32 וישב האשורי בקרב הכנעני יושבי הארץ כי לא הורישו: 33 נפתלי לא הוריש את יושבי בית שמש ואת יושבי בית ענת וישב בקרב הכנעני יושבי הארץ וישבי בית שמש ובית ענת היו להם למס: 34 וילחצו האמרי את בני דן ההרה כי לא נתנו לדרת לעמק: 35 ויואל האמרי לשבת בהר חרס באילון ובשעלבים ותכבד יד בית יוסף ויהיו למס: 36 וגבול האמרי ממעלה עקרבנים מהסלע ועמלה:

פרק 2

1 ויעל מלאך יהוה מן הגלגל אל הכבים ויאמר אעלה אתכם ממצרים ואביא אתכם אל הארץ אשר נשבעתי לאבותיכם ואמר לא אפר בריתי נשבעתי לעולם: 2 ואתם לא תברתו ברית ליושבי הארץ והזאת מובחנותיהם תהפוך ולא שמעתם בקלי מה זאת עשיתם: 3 וגם אמרתי לא אנרש אותם מפניהם והיו לכם לצדים ואליהם יהיו לכם למקוש: 4 ויהי כדבר מלאך יהוה את

לא בניתם ותשבו בהם כרמים וזיתים אשר לא נשתעם אתם אכלים: 14 ועתה יראו את יהוה ועבדו אותו בתמים ובאמת והסירו את אלהים אשר עבדו אבותיכם בעבר הנהר ובמצרים ועבדו את יהוה: 15 ואם רע בעיניכם לעבד את יהוה בחרו לכם היום את מי תעבדון אם את אלהים אשר עבדו אבותיכם אשר בעבר הנהר ואם את אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ואנכי וביתי נעבד את יהוה: 16 ויען העם ויאמר חלילה לנו מעוב את יהוה לעבד אלהים אחרים: 17 כי יהוה אלהינו הוא המעלה אתנו ואת אבותינו מארץ מצרים מבית עבדים ואשר עשה לעינינו את האותות הגדלות האלה וישמרנו בכל הדרך אשר הלכנו בה ובכל העמים אשר עברנו בקרבם: 18 ויגרש יהוה את כל העמים ואת האמרי ישב הארץ מפנינו גם אנחנו נעבד את יהוה כי הוא אלהינו: 19 ויאמר יהושע אל העם לא תוכלו לעבד את יהוה כי אלהים קדשים הוא אל קנוא הוא לא ישא לפשעכם ולחטאותיכם: 20 כי תעזבו את יהוה ועבדתם אלהי נכר ושב והרע לכם וכלה אתכם אחרי אשר היטב לכם: 21 ויאמר העם אל יהושע לא כי את יהוה נעבד: 22 ויאמר יהושע אל העם עדים אתכם כי אתם בחרתם לכם את יהוה לעבד אותו ויאמרו עדים: 23 ועתה הסירו את אלהי הנכר אשר בקרבכם והטו את לבבכם אל יהוה אלהי ישראל: 24 ויאמרו העם אל יהושע את יהוה אלהינו נעבד ויבולו נשמע: 25 ויכתת יהושע ברית לעם ביניהם ההוא וישם לו חק ומשפט בשכם: 26 ויכתב יהושע את הדברים האלה בספר תורת אלהים ויקח אבן גדולה ויקימה שם תחת האלה אשר במקדש יהוה: 27 ויאמר יהושע אל כל העם הנה האבן הזאת תהיה בנו לעדה כי היא שמעה את כל אמרי יהוה אשר דבר עמנו והיתה בכם לעדה פן תכחשון באלהים: 28 וישלח יהושע את העם איש לנחלתו: 29 ויהי אחרי הדברים האלה וימת יהושע בן נון עבד יהוה בן מאה ועשר שנים: 30 ויקברו אותו בגבול נחלתו בתמנת חרס אשר בהר אפרים מצפון להר געש: 31 וישלח ישראל ויהיו כל ימי יהושע וכל ימי חזקיהו אשר האריכו ימים אחרי יהושע ואשר ידעו את כל מעשה יהוה אשר עשה לישראל: 32 ואת עצמות יוסף אשר העלו בני ישראל ממצרים קברו בשכם בחלקת חשה אשר קנה יעקב מאת בני חמור אבי שכם במאה קשית ויהיו לבני יוסף לנחלה: 33 ואלעזר בן אהרן מת ויקברו אתו בגבעת פינחס בנו אשר נתן לו בהר אפרים:

שפטים

פרק 1

1 ויהי אחרי מות יהושע וישאלו בני ישראל ביהוה לאמר מי יעלה לנו אל הכנעני בתחלה להלחם בו: 2 ויאמר יהוה יהודה יעלה הנה נתתי את הארץ בידו: 3 ויאמר יהודה לשמעון אחיו עלה איתי בגורלי ונלחמה בכנעני והלכתי גם אני אתך בגורלך וילך אתו שמעון: 4 ויעל יהודה ויתן יהוה את הכנעני והפרזי בידם ויכום בזק בבזק אלפים איש: 5 וימצאו את אדני בוק בבזק וילחמו בו ויכו את הכנעני ואת הפרזי: 6 וינס אדני בוק וירדפו אחריו ויאחזו אתו ויקצצו את בהנות ידיו ורגליו: 7 ויאמר אדני בוק שבעים מלכים בהנות ידיהם ורגליהם מקצצים היו מלקטים תחת שלחני

וכל הנוים אשר הכרתי והיום הגדול מבוא השמש: 5 ויהוה אלהים הוא יהדפם מפניהם והוריש אתם מלפניהם וירשתם את ארצם כאשר דבר יהוה אלהים לכם: 6 וחזקתם מאד לשמר ולעשות את כל הכתוב בספר תורת משה לבלתי סור ממנו ימין ושמאל: 7 לבלתי בוא בנוים האלה הנשארים האלה אתכם ובשם אלהיהם לא תזכירו ולא תשיעו ולא תעבדו ולא תשתחוו להם: 8 כי אם ביהוה אלהים תדבקו כאשר עשיתם עד היום הזה: 9 ויורש יהוה מפניהם נוים גדלים ועצומים ואתם לא עמד איש בפניהם עד היום הזה: 10 איש אחד מכם ידרף אלהי כי יהוה אלהים הוא הנלחם לכם כאשר דבר לכם: 11 ונשמרתם מאד לנפשתיכם לאהבה את יהוה אלהים: 12 כי אם שוב תשובו ודבקתם ביתר הנוים האלה הנשארים האלה אתכם והתחתנתם בהם ובאתם בהם ויהוה: 13 ידוע תדעו כי לא יוסף יהוה אלהים להוריש את הנוים האלה מלפניהם והיו לכם לפח ולמוקש ולשטט בצדיכם ולצננים בעיניכם עד אבדכם מעל האדמה הטובה הזאת אשר נתן לכם יהוה אלהים: 14 והנה אנכי הולך היום בדרך כל הארץ ויעתם בכל לבבכם ובכל נפשכם כי לא נפל דבר אחד מכל הדברים הטובים אשר דבר יהוה אלהים עליכם הכל באו לכם לא נפל ממנו דבר אחד: 15 והיה כאשר בא עליכם כל הדבר הטוב אשר דבר יהוה אלהים אליכם כן יביא יהוה עליכם את כל הדבר הרע עד השמידו אותכם מעל האדמה הטובה הזאת אשר נתן לכם יהוה אלהים: 16 בעברכם את ברית יהוה אלהים אשר צוה אתכם והלכתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחיתם להם וחרה אף יהוה בכם ואבדתם מהרה מעל הארץ הטובה אשר נתן לכם:

פרק 24

1 ויאסף יהושע את כל שבטי ישראל שכמה ויקרא לזקני ישראל ולראשי ולשפטים ולשטריו ויתיצבו לפני האלהים: 2 ויאמר יהושע אל כל העם כה אמר יהוה אלהי ישראל בעבר הנהר ישבו אבותיכם מעולם תרח אבי אברהם ואבי נחור ויעבדו אלהים אחרים: 3 ואקח את אביכם את אברהם מעבר הנהר ואולך אותו בכל ארץ כנען וארב את רגעו ואחז לו את יצחק: 4 ואחז ליצחק את יעקב ואת עשו ואחז לעשו את הר שיער לרשת אותו ויעקב ובניו ירדו מצרים: 5 ואשלח את משה ואת אהרן ואקח את מצרים כאשר עשיתי בקרבם ואחר הוצאתי אתכם: 6 ואוציא את אבותיכם ממצרים ותבאו ויבאו וירדפו מצרים אחרי אבותיכם ברכב ובפרשים ים סוף: 7 ויצעקו אל יהוה וישם מאפל ביניהם ובין המצרים ויבא עליהם הים ויכסוהו והראינה עיניהם את אשר עשיתי במצרים ותשבו במדבר ימים רבים: 8 ואביא אתכם אל ארץ האמרי השובב בעבר הירדן וילחמו אתכם ואחז אותם בידיכם ויתרשו את ארצם ואשמידם מפניהם: 9 ויסק בלך בן צפור מלך מואב וילחם בישראל וישלח ויקרא לבלעם בן בעור לקלל אתכם: 10 ולא אביתי לשמע לבלעם ויברך ברוך אתכם ואצל אתכם מידו: 11 ותעברו את הירדן ותבאו אל יריחו וילחמו בכם בעלי יריחו האמרי והפרזי והכנעני והחתי והגרזני החוי והיבוס ואחז אותם בידיכם: 12 ואשלח לפניכם את הצרעה ותגרש אותם מפניהם שני מלכי האמרי לא בחרבך ולא בקשתך: 13 ואחז לכם ארץ אשר לא יגעת בה וערים אשר

עד היום הזה עודנו בעפרת אבי העזרי: 25 ויהי בלילה ההוא ויאמר לו יהוה קח את פר השור אשר לאביך ופר השני שבע שנים והרסת את מזבח הבעל אשר לאביך ואת האשרה אשר עליו חכרת: 26 ובנית מזבח ליהוה אלהיך על ראש המעוז הזה במערכה ולקחת את הפר השני והעלית על העלה על האשרה אשר חכרת: 27 ויקח גדעון עשרה אנשים מעבדיו וישע כאשר דבר אליו יהוה ויהי כאשר ירא את בית אביו ואת אנשי העיר מעשות יומם ויעש לילה: 28 וישכימו אנשי העיר בבקר והנה נתן מזבח הבעל והאשרה אשר עליו ברתה ואת הפר השני והעלה על המזבח הבנוי: 29 ויאמרו איש אל רעהו מי עשה הדבר הזה וידרשו ויבקשו ויאמרו גדעון בן יואש עשה הדבר הזה: 30 ויאמרו אנשי העיר אל יואש הוצא את בנך וימת כי נתן את מזבח הבעל וכי ברת האשרה אשר עליו: 31 ויאמר יואש לכל אשר עמדו עליו האתם תריבון לבעל אם אתם תושיעון אותו אשר יריב לו יומת עד הבקר אם אלהים הוא יריב לו כי נתן את מזבחו: 32 ויקרא לו ביום ההוא ירבעל לאמר יריב בו הבעל כי נתן את מזבחו: 33 וכל מדין ועמלק ובני קדם נאספו חדרו ויעברו ויחנו בעמק יזרעאל: 34 ורוח יהוה לבשה את גדעון ויתקע בשופר ויועק אביעזר אחריו: 35 ומלאכים שלח בכל מנשה ויועק גם הוא אחריו ומלאכים שלח באשר ובזבולון ובנפתלי ויעלו לקראתם: 36 ויאמר גדעון אל האלהים אם ישך מושע בידו את ישראל כאשר דברתי: 37 הנה אנכי מציג את גוזל הצמר בגרן אם טל יהיה על הגוזל לבדה ועל כל הארץ חרב וידעתי כי תושיע בידו את ישראל כאשר דברתי: 38 ויהי כן וישכם ממחרת ויוזר את הגוזל וימץ טל מן הגוזל מלאו הספל מים: 39 ויאמר גדעון אל האלהים אל יחר אפך בי ואדברת אך הפעם אנסה נא רק הפעם בגוזל יהי נא חרב אל הגוזל לבדה ועל כל הארץ יהיה טל: 40 וישע אלהים כן בלילה ההוא ויהי חרב אל הגוזל לבדה ועל כל הארץ היה טל:

פרק 7

1 וישכם ירבעל הוא גדעון וכל העם אשר אתו ויחנו על עין חרד ומחנה מדין היה לו מצפון מגבעת המורה בעמק: 2 ויאמר יהוה אל גדעון רב העם אשר אתך מתתי את מדין בידם פן יתפאר עלי ישראל לאמר ידי הושיעה לי: 3 ועתה קרא נא באוני העם לאמר בי ירא וחרד ישב ויצפור מחר הגלגל וישב מן העם עשרים ושנים אלף ועשרת אלפים נשאריו: 4 ויאמר יהוה אל גדעון עוד העם רב חרד אותם אל המים ואצרפנו לך שם והיה אשר אמר אליך זה ילך אתך הוא וילך אתך וכל אשר איתך זה לא ילך עמך הוא לא ילך: 5 ויורד את העם אל המים ויאמר יהוה אל גדעון כל אשר ילק בלשונו מן המים כאשר ילק הכלב הציג אותו לבד וכל אשר יכרע על ברכיו לשתות: 6 ויהי כן והמקקים בידם אל פיהם שלש מאות איש וכל אשר חסר מעל עין ברכיהם לשתות מים: 7 ויאמר יהוה אל גדעון בשלש מאות האיש המקקים אושיע אתכם ונתתי את מדין בידך וכל העם ילכו איש למקומו: 8 ויקחו את צדה העם בידם ואת שופרתיהם ואת כל איש ישראל שלח איש לאהליו ובשלש מאות האיש המקקים ונתתהו ויהי לו מחנה בעמק: 9 ויהי בלילה ההוא ויאמר אליו יהוה קום רד במחנה כי נתתיו בידך: 10 ואם ירא אתה לדרת רד אתה ופרה נערך אל המחנה: 11 ושמעת מה ידברו ואחר תחזקנה

לא באו לעזרת יהוה לעזרת יהוה בגבורים: 12 תברך מנשים יעל אשת חבר הקניז מנשים באהל חברך: 25 מים שאל חלב נתנה בספל אייריים הקריבה חמאה: 26 ידה ליתר תשלחנה וימינה להלמות עמלים והלמה סיסרא מחקה ראשו ומחצה וחלפה רקתו: 27 בין רגליה ברע נפל שכב בין רגליה ברע נפל באשר ברע שם נפל שדוד: 28 בעד החלון נשקפה והיבב אם סיסרא בעד האשנב מדוע בשש רכבו לבוא מדוע אחרו פעמי מרכבותיו: 29 חכמות שרותיה תענינה אף היא תשיב אמריה לה: 30 הלא ימצאו יחלקו שלל רחם רחמתיים נפל שכב בין רגליה ברע נפל לסיסרא שלל צבעים רקמה צבע רקמתים לצוארי שלל: 31 כן יאבדו כל אויביך יהוה ואהבו כצאת השמש בגבורתו ותשקט הארץ ארבעים שנה:

פרק 6

1 ויעשו בני ישראל הרע בעיני יהוה ויתנם יהוה ביד מדין שבע שנים: 2 ותעז יד מדין על ישראל מפני מדין עשו להם בני ישראל את המנהגות אשר בהרים ואת המעשרות ואת המצודות: 3 והיה אם זרע ישראל ועלה מדין ועמלק ובני קדם ועלו עליו: 4 ויחנו עליהם וישחיתו את יכול הארץ עד בואך עזה ולא ישאירו מחיה בישראל ושה ושור וחמור: 5 כי הם ומקניהם יעלו ואהליהם יבאו כדי ארבה לרב ולהם ולגמליהם אין מספר ויבאו בארץ לשתתה: 6 וידל ישראל מאד מפני מדין ויועקו בני ישראל אל יהוה: 7 ויהי כי יעקו בני ישראל אל יהוה על אדות מדין: 8 וישלח יהוה איש נביא אל בני ישראל ויאמר להם כה אמר יהוה אלהי ישראל אנכי העליתי אתכם ממצרים ואצא אתכם מבית עבדים: 9 ואצל אתכם מיד מצרים ומיד כל לחציכם ואגרש אותם מפניכם ואחנה לכם את ארצם: 10 ואמרתי לכם אני יהוה אלהיכם לא תיראו את אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ולא שמעתם בקולי: 11 ויבא מלאך יהוה וישב תחת האלה אשר בעפרה אשר ליואש אבי העזרי וגדעון בנו חבט חטים בנת להנים מפני מדין: 12 ואליו נבחר החלל: 13 ויאמר אליו אליו יהוה עמך בגבור החלל: 14 ויאמר גדעון בי אדני ויש יהוה עמנו ולמה מצאתנו כל זאת ואיה כל נפלאותיו אשר ספרו לנו אבותינו לאמר הלא ממצרים העלנו יהוה ועתה נשטנו יהוה ויחנו בכתף מדין: 14 ויפן אליו יהוה ויאמר לך בכתף זה והושתת את ישראל מכף מדין הלא שלחתך: 15 ויאמר אליו בי אדני במה אושיע את ישראל הנה אלפי הדל במנשה ואנכי הצעיר בבית אבי: 16 ויאמר אליו יהוה כי אהיה עמך והכית את מדין כאיש אחד: 17 ויאמר אליו אם נא תמקק חן בעיניך ונעשית לי אות שאתה מברך עמי: 18 לא נא תמקק מזה עד באי אליך והצאתי את מנחתה והנחתי לפניך ויאמר אנכי אשב עד שובך: 19 וגדעון בא וישע גדי עזים ואיפת קמח מצות הכשר שם בסל והמרקם שם בפרור ויוצא אליו אל תחת האלה וישב: 20 ויאמר אליו מלאך האלהים קח את הבשר ואת המצות והנח אל הסלע הלו ואת המרק שפוך וישע כן: 21 וישלח מלאך יהוה את קצה המשענת אשר בידו ויגע בכשר ובמצות ותעל האש מן הצור ותאכל את הבשר ואת המצות ומלאך יהוה הלך מעיניו: 22 וירא גדעון כי מלאך יהוה הוא ויאמר גדעון אהה אדני יהוה כי על כן ראיתי מלאך יהוה פנים אל פנים: 23 ויאמר לו יהוה שלום לך אל תירא לא תמות: 24 ויבן שם גדעון מזבח ליהוה ויקרא לו יהוה שלום

חבור: 13 ויועק סיסרא את כל רכבו תשע מאות רכב ברזל ואת כל העם אשר אתו מחרשת הגנים אל נחל קישון: 14 ותאמר דברה אל ברק קום כי זה היום אשר נתן יהוה את סיסרא בידך הלא יהוה יצא לפניך וירד ברק מחר חבור ועשרת אלפים איש אחריו: 15 ויהם יהוה את סיסרא ואת כל הרכב ואת כל המחנה לפי חרב לפני ברק וירד סיסרא מעל המרכבה וינס ברגליו: 16 וברק רדף אחריו הרכב ואחריו המחנה עד חרשת הגנים ויפל כל מחנה סיסרא לפי חרב לא נשאר עד אחד: 17 וסיסרא נס ברגליו אל אהל יעל אשת חבר הקניז כי שלום בין יבין מלך חצור ובין בית חבר הקניז: 18 ותצא יעל לקראת סיסרא ותאמר אליו סורה אדני סורה אלי אל תירא ויסר אליה האהלה ותכסהו בשמיכה: 19 ויאמר אליה השקני נא מעט מים כי צמאתי ותפתח את נאור החלב ותשקו ותכסהו: 20 ויאמר אליה עמד פתח האהל והיה אם איש יבוא ושאלך ואמר היש פה איש ואמרת אין: 21 ותקח יעל אשת חבר את יתר האהל ותשם את המקבת בידה ותבוא אליו בלאט ותתקע את הידת ברקתו ותצנח בארץ והוא נרדם ויעף וימת: 22 והנה ברק רדף את סיסרא ותצא יעל לקראתו ותאמר לו לך ואראך את האיש אשר אתה מבקש ויבא אליה והנה סיסרא נפל מת והייתך ברכתך: 23 ויכנע אלהים ביום ההוא את יבין מלך כנען לפני בני ישראל: 24 ותלך יד בני ישראל הלך וקשה על יבין מלך כנען עד אשר הכריתו את יבין מלך כנען:

פרק 5

1 ותשר דבורה וברק בן אבינעם ביום ההוא לאמר: 2 בפרע פרעות בישראל בהתגבר עם ברכו יהוה: 3 שמעו מלכים האזינו רוזנים אנכי ליהוה אנכי אשרה אומר ליהוה אלהי ישראל: 4 יהוה בנצח משעיר בצעזר משרה אדום ארץ רעשה גם שמים נטפו גם עבים נטפו מים: 5 הרים נזלו מפני יהוה זה סיני מפני יהוה אלהי ישראל: 6 בימי שמגר בן ענת בימי יעל חדלו ארחות והלכתי נתיבות ילכו ארחות עקלקלות: 7 חדלו פרזון בישראל חדלו עד שקמתי חרשים שקמתי אם בישראל: 8 יבחר אלהים חרשים אז לחם שערים מגן אם יראה ורמח בארבעים אלף בישראל: 9 לבי לחוקקי ישראל המתגדבים בעם ברכו יהוה: 10 רכבי אתונות צהרות ישבי על מדין והלכתי על דרך שיחתי: 11 מקול מחצצים בין משאים שם יתנו צדקות יהוה צדקת פרזנו בישראל אז ירדו לשערים עם יהוה: 12 עורי עורי דבורה עורי עורי דברי שיר קום ברק ושבתי שביך בן אבינעם: 13 אז ירד שריר לאיריים עם יהוה ירד לי בגבורים: 14 מני אפרים שרשם בעמלק אחריו בנימין בעמק מדין מכיר ירדו מחקקים ומובולן משכים בשבט ספר: 15 ושרי ביששכר עם דברה ויששכר בן ברק בעמק שלח ברגליו בפלגות ראוון גדלים חקקי לב: 16 למה ישבת בין המושפות לשמע שרקות עדרים לפלגות ראוון גדולים חקקי לב: 17 גלעד בעבר הירדן שכן ודן למה יגור אניות אשר יעל לחוף ימים ועל מפרציו ישכון: 18 זבלון עם חרף נפשו למות ונפתלי על מרומי שרה: 19 באו מלכים נלחמו אז נלחמו מלכי כנען בתענד על מי מגדו בצע כסף לא לקחו: 20 מן שמים נלחמו החוככים ממסלות נלחמו עם סיסרא: 21 נחל קישון נרפס נחל קרומים נחל קישון תדרכי נפשי עז: 22 אז הלמו עקבי סוס מדהרות דהרות אביריו: 23 אורו מרוז אמר מלאך יהוה ארו אורו ישיבתי כי

עגלון מלך מואב על ישראל על כי עשו את הרע בעיני יהוה: 13 ויאסף אליו את בני עמון ועמלק וילך ויך את ישראל ויירשו את עיר החמרים: 14 ויעבדו בני ישראל את עגלון מלך מואב שמונה עשרה שנה: 15 ויועקו בני ישראל אל יהוה ויקם יהוה להם מושע את אהוד בן גרא בן הימיני איש אטר יד ימינו וישלחו בני ישראל בידו מנחה לעגלון מלך מואב: 16 וישע לו אהוד חרב ולה שני פיות נמר ארכה ויחגר אותה מתחת למדיו על ירך ימינו: 17 ויקרב את המחנה לעגלון מלך מואב בעגלון איש בריא מאד: 18 ויהי כאשר בלה האקריב את המחנה וישלח את העם נשאי המחנה: 19 והוא שב מן הפסילים אשר את הגלגל ויאמר דבר סתר לי אליך המלך ויאמר הם ויצאו מעליו כל העמדים עליו: 20 ואהוד בא אליו והוא ישב בעלית המקרה אשר לו לבדו ויאמר אהוד דבר אלהים לי אליך ויקם מעל הכסא: 21 וישלח אהוד את יד שמאלו ויקח את החרב מעל ירך ימינו ויתקעה בכמנו: 22 ויבא גם הנצב אחר הלהב ויסר החלב בעד הלהב כי לא שלף החרב בכמנו ויצא הפרשדנה: 23 ויצא אהוד המסדרונה ויסגר דלתות העליות צדו ונעל: 24 והוא יצא ועבדיו באו ויראו והנה דלתות העליות נעלות ויאמרו אך מסך הוא את רגליו בחדר המקרה: 25 ויחילו עד בוש והנה איננו פתח דלתות העליות ויקחו את המפתח ויפתחו והנה אדניהם נפל ארצה מת: 26 ואהוד נמלט עד התמחמה והוא עבר את הפסילים וימלט השעירתה: 27 ויהי בבואו ויתקע בשופר בהר אפרים וירדו עמו בני ישראל מן ההר והוא לפניהם: 28 ויאמר אלהם דרפו אחרי כי נתן יהוה את איביכם את מואב בידכם וירדו אחריו וילכדו את מעברות הירדן למואב ולא נתנו איש לעבר: 29 ויבן את מואב בעת ההוא כעשרת אלפים איש כל שמן וכל איש חיל ולא נמלט איש: 30 ותכנע מואב ביום ההוא תחת יד ישראל ותשקט הארץ שמונים שנה: 31 ואחריו היה שמגר בן ענת ויך את פלשתים שש מאות איש במלמד הבקר ויש גם הוא את ישראל:

פרק 4

1 ויספו בני ישראל לעשות הרע בעיני יהוה ואהוד מת: 2 וימכרם יהוה ביד יבין מלך כנען אשר מלך בחצור ושר צבאו סיסרא והוא יושב בחרשת הגנים: 3 ויועקו בני ישראל אל יהוה כי תשע מאות רכב ברזל לו והוא לחץ את בני ישראל בחוקת עשרים שנה: 4 ודבורה אשה נביאה אשת לפידות היא שפטת את ישראל בעת ההוא: 5 והיא יושבת תחת חמר דבורה בין הרמה ובין בית אהר אפרים ויעלו אליה בני ישראל למשפט: 6 ותשלח ויקחו אל בן אבינעם מקדש נפתלי ותאמר אליו הלא צוה יהוה אלהי ישראל לך ומשכת בהר חבור ולקחת עמך עשרת אלפים איש מבני נפתלי ומבני זבולון: 7 ומשכתי אליך אל נחל קישון את סיסרא שר צבא יבין ואת רכבו ואת המונו ונתתיהו בידך: 8 ויאמר אליה ברוך את ה' ה' עמי והלכתי ואם לא תלכי עמי אלך: 9 ותאמר הלך אלך עמך אפס כי לא תהיה תפארתך על הדרך אשר אתה הולך כי ביד אשה ימכר יהוה את סיסרא ותקם דבורה ותלך עם ברק קדשה: 10 ויועק ברק את זבולון ואת נפתלי קדשה ויעל ברגליו עשרת אלף איש ותעל עמו דבורה: 11 וחבר הקניז נפרד מקין מבני חבב חתן משה ויט אהלו עד אלון בצענים אשר את קדש: 12 ויגדו לסיסרא כי עלה ברק בן אבינעם הר

ויעמדו פתח שער העיר ושני הראשים פשמו על כל אשר בשדה ויכוסו: 45 ואבימלך נלחם בעיר כל היום ההוא וילכד את העיר ואת העם אשר בה הרג ויתן את העיר ויורעה מלח: 46 וישמעו כל בעלי מגדל שכס ויבאו אל צריח בית אל ברית: 47 ויגד לאבימלך כי הרקעו עליו כל בעלי מגדל שכס: 48 ויעל אבימלך הר צלמון הוא וכל העם אשר אתו ויקח אבימלך את הקרדמות בידו ויכרת שוכת עצים וישאח וישם על שכמו ויאמר אל העם אשר עמו מה ראיתם עשיתי מהרו עשו כמנוי: 49 ויכרתו גם כל העם איש שוכה וילכו אחרי אבימלך וישימו על הצריח ויציתו עליהם את הצריח באש וימתו גם כל אנשי מגדל שכס כאלף איש ואשה: 50 וילך אבימלך אל הבין ויחן בחבין וילכדה: 51 ומגדל עז היה בתוך העיר וינסו שמה כל האנשים והנשים וכל בעלי העיר ויסגרו בעדם ויעלו על גג המגדל: 52 ויבא אבימלך עד המגדל וילחם בו ויגש עד פתח המגדל לשרפו באש: 53 והשלך אשה אחת פלח רכב על ראש אבימלך ותריץ את נגלתו: 54 ויקרא מהרה אל הנער נשא כליו ויאמר לו שלף חרבך ומותנתי פן יאמר לי אשה הרגתהו וידקרהו נערו וימת: 55 וירא איש ישראל כי מת אבימלך וילכו איש למקומו: 56 וישב אלהים את רעת אבימלך אשר נשח לאביו להרג את שבעים אחיו: 57 ואת כל רעת אנשי שכס השיב אלהים בראשם ותבא אליהם קללת יותם בן ירבעל:

פרק 10

1 ויקם אחרי אבימלך להושיע את ישראל תולע בן פואה בן דודו איש יששכר והוא ישב בשמיר בהר אפרים: 2 וישפט את ישראל עשרים ושלש שנה וימת ויקבר בשמיר: 3 ויקם אחרייו יאיר הגלעדי וישפט את ישראל עשרים ושתי שנה: 4 ויהי לו שלשים בנים רכבים על שלשים ערים ושלשים ערים להם להם יקראו חות יאיר עד היום הזה אשר בארץ הגלעד: 5 וימת יאיר ויקבר בקמון: 6 ויספו בני ישראל לעשות הרע בעיני יהוה ויעבדו את הבעלים ואת העשתרות ואת אלהי אורם ואת אלהי צידון ואת אלהי מואב ואת אלהי בני עמון ואת אלהי פלשתים ויעזבו את יהוה ולא עבדוהו: 7 ויחר אף יהוה בישראל וימכרם ביד פלשתים וביד בני עמון: 8 וירעצו וירצצו את בני ישראל בשנה ההיא שמנה עשרה שנה את כל בני ישראל אשר בעבר הירדן בארץ האמרי אשר בגלעד: 9 ויעברו בני עמון את הירדן להלחם גם ביהודה ובבנימין ובבית אפרים ותצר לישראל מאד: 10 ויזעקו בני ישראל אל יהוה לאמר חטאנו לך ובי עזבנו את אלהינו ונעבד את הבעלים: 11 ויאמר יהוה אל בני ישראל הלא מעצרים ומן האמרי ומן בני עמון ומן פלשתים: 12 וצידוניים ועמלק ומעון לחצו אתכם ותצעקו אלי ואושיעה אתכם מידם: 13 ואחר עזבתם אותי ותעבדו אלהים אחרים לכן לא אוסיף להושיע אתכם: 14 לכו וזעקו אל האלהים אשר בחרתם בם הנה יושיעו לכם בעת צרתכם: 15 ויאמרו בני ישראל אל יהוה חטאנו עשה אתה לנו ככל הטוב בעיניך אך הצילנו נא היום הזה: 16 ויסירו את אלהי הנכר מקרבם ויעבדו את יהוה ותקצר נפשם בעמל ישראל: 17 ויצעקו בני עמון ויחננו בגלעד ויאספו בני ישראל ויחננו במצפה: 18 ויאמרו העם שרי גלעד איש אל רעהו מי האיש אשר יחל להלחם בבני עמון ויהיה לראש לכל ישיבי גלעד:

ויבדו אלהים ואנשים והלכתי לנו על העצים: 10 ויאמרו העצים לתאנה לבי את מלכי עלינו: 11 ותאמר להם התאנה החדלתי את מתקי ואת תנבותי הטובה והלכתי לנו על העצים: 12 ויאמרו העצים לנפן לבי את מלכיו עלינו: 13 ותאמר להם הנפן החדלתי את תירשי המשתחא אלהים ואנשים והלכתי לנו על העצים: 14 ויאמרו כל העצים אל האטר לך אתה מלך עלינו: 15 ויאמר האטר אל העצים אם באמת אתם משחים אתי למלך עליכם באו חסו בצלי האטר ואין תצא אש מן האטר ותאכל את ארזי הכלונאי: 16 ועתה אם באמת ובתמים עשיתם ותמליכו את אבימלך ואם טובה עשיתם עם ירבעל ועם ביתו ואם כנמול ידיו עשיתם לו: 17 אשר נלחם אבי עליכם וישלך את נפשו מנגד ויצל אתכם מיד מדין: 18 ואחרם על בית אבי היום ותהרגו את בניו שבעים איש על אבן אחת ותמליכו את אבימלך בן אמתו על בעלי שכס כי אחיכם הוא: 19 ואם באמת ובתמים עשיתם עם ירבעל ועם ביתו היום הזה שמחו באבימלך וישמח גם הוא בכסם: 20 ואם אין תצא אש מאבימלך ותאכל כל בעלי שכס ואת בית מלוא ותצא אש מאבימלך: 21 וינס יותם ויברח וילך בארה וישב שם מפני אבימלך אחיו: 22 וישר אבימלך על ישראל שלש שנים: 23 וישלח אלהים רוח רעה בין אבימלך ובין בעלי שכס ויבדו בעלי שכס באבימלך: 24 לבוא חנם שבעים בני ירבעל ודמם לשום על אבימלך אחיהם אשר הרג אותם ועל בעלי שכס אשר חזקו את ידיו להרג את אחיו: 25 וישימו לו בעלי שכס מאבכים על ראשי הדרים ויגזלו את כל אשר יעבר עליהם בדרך ויגד לאבימלך: 26 ויבא געל בן עבד ואחיו ויעברו בשכם ויבטחו בו בעלי שכס: 27 ויצאו השדה ויבצרו את כרמיהם ויידרכו ויעשו הלולים ויבאו בית אלהים ויבאבו וישתו ויקללו את אבימלך: 28 ויאמר געל בן עבד מי אבימלך ומי שכס כי נעבדנו הלא בן ירבעל וזבל פקידו עבדו את אנשי חמור וישימו לו שכס ומדוע נעבדנו אנחנו: 29 ומי יתן את העם הזה בידו ואסירה את אבימלך ויאמר לאבימלך רבה צבאך וצאה: 30 וישמע זבל שר העיר את דברי געל בן עבד ויחר אפו: 31 וישלח מלאכים אל אבימלך בתרומה לאמר הנה געל בן עבד ואחיו באים בשכמה והנם צרים את העיר עליך: 32 ועתה קום לילה אתה והעם אשר אתך וארב בשדה: 33 והיה בבקר כורח השמש תשכים ופשטת על העיר והנה הוא והעם אשר אתו יצאים אליך ועשית לו כאשר תמצא ידך: 34 ויקם אבימלך וכל העם אשר עמו לילה ויארכו על שכס ארבעה ראשים: 35 ויצא געל בן עבד ויעמד פתח שער העיר ויקם אבימלך והעם אשר אתו מן המארב: 36 וירא געל את העם ויאמר אל זבל הנה עם יורד מראשי ההרים ויאמר אליו וכל את צל ההרים אתה ראה כאנשים: 37 ויפק עוד זבל לדבר ויאמר הנה עם יורדים מעם מבור הארץ וראש אחד בא מדרך אלון מעוננים: 38 ויאמר אליו זבל איך אפוא פך אבימלך: 40 וירדפו אבימלך וינס מפניו ויפלו חללים רבים עד פתח השער: 41 וישב אבימלך בארומה ויגרש זבל את געל ואת אחיו משבת בשכם: 42 ויהי ממחרת ויצא העם השדה ויגדו לאבימלך: 43 ויקח את העם ויחצם שלשה ראשים ויארב בשדה וירא והנה העם יצא מן העיר ויקם עליהם ויכס: 44 ואבימלך והראשים אשר עמו פשמו

ואת צלמע וכל המחנה החריד: 13 וישב גדעון בן יואש מן המלחמה מלמעלה החרס: 14 וילכד נער מאנשי סכות וישאלהו ויכתב אליו את שרי סכות ואת זקניה שבעים ושבעה איש: 15 ויבא אל אנשי סכות ויאמר הנה זבח וצלמע אשר חרפתם אותי לאמר הקף זבח וצלמע עתה בידך כי נתן לאנשיך היעפים להם: 16 ויקח את זקני העיר ואת קוצי המדבר ואת הברקנים וידע בהם את אנשי סכות: 17 ואת מגדל פנואל נתן ויהרג את אנשי העיר: 18 ויאמר אל זבח ואל צלמע איפה האנשים אשר הרגתם בתבור ויאמרו כמוך כמולם אחד כחאר בני המלך: 19 ויאמר אחי בני אמי הם חי יהוה לו החיתם אותם לא הרגתי אתכם: 20 ויאמר ליתר כבורו קום הרג אותם ולא שלף הנער חרבו כי ירא כי עודנו נער: 21 ויאמר זבח וצלמע קום אתה ופגע בנו כי כאיש גבורתו ויקם גדעון ויהרג את זבח ואת צלמע ויקח את השחרנים אשר בצוארי גמליהם: 22 ויאמרו איש ישראל אל גדעון משל בנו גם אתה גם בנד גם בן בנד כי הושעתנו מיד מדין: 23 ויאמר אלהים גדעון לא אמשל אני בכס ולא ימשל בני בכס יהוה ימשל בכס: 24 ויאמר אלהים גדעון ואלהים מכס שאלה ותנו לי איש נזם שללו כי נזמי זחב להם כי ישמעאלים הם: 25 ויאמרו נתון נתן ויפרשו את השמלה וישליכו שמה איש נזם שללו: 26 ויהי משקל נזמי הזהב אשר שאל אלף ושבש מאות זהב לבד מן השחרנים והענפות ובגדי הארנמן שעל מלכי מדין ולבד מן הענקות אשר בצוארי גמליהם: 27 ויעש אותו גדעון לאפור ויצג אותו בעירו בעפרה ויזנו כל ישראל אחריו שם ויהי לגדעון ולביתו למוקש: 28 ויכנע מדין לפני בני ישראל ולא יספו לשאת ראשם ותשקט הארץ ארבעים שנה בימי גדעון: 29 וילך ירבעל בן יואש וישב בביתו: 30 ולגדעון היו שבעים בנים יצאי ירכו כי נשים רבות היו לו: 31 ופילגשו אשר שכסם לידה לו גם היא בן וישם את שמו אבימלך: 32 וימת גדעון בן יואש בשיבה טובה ויקבר בקבר יואש אביו בעפרה אבי העזרי: 33 ויהי כאשר שמו גדעון וישובו בני ישראל ויוזנו את אלהי הבעלים וישימו להם בעל ברית לאלהים: 34 ולא זכרו בני ישראל את יהוה אלהיהם המציל אותם מיד כל איביהם מסביב: 35 ולא עשו חסד עם בית ירבעל גדעון ככל הטובה אשר עשה עם ישראל:

פרק 9

1 וילך אבימלך בן ירבעל שכמה אל אחי אמו ויבדד אליהם ואל כל משפחת בית אבי אמו לאמר: 2 דברו נא באזני כל בעלי שכס מה טוב לכם המשל בכס שבעים איש כל בני ירבעל אם משל בכס איש אחד וזכרתם כי עצמכם ובשרכם אני: 3 וידברו אחי אמו עליו באזני כל בעלי שכס את כל הדברים האלה וישלכו אבימלך כי אמרו אחינו הוא: 4 ויתנו לו שבעים כסף מבית בעל ברית וישכר בהם אבימלך אנשים ריקים ופחזים וילכו אחריו: 5 ויבא בית אביו עפרתה ויהרג את אחיו בני ירבעל שבעים איש על אבן אחת ויותר יותם בן ירבעל הקטן כי נחבא: 6 ויאספו כל בעלי שכס וכל בית מלוא וילכו וימליכו את אבימלך למלך עם אלון מצב אשר בשכם: 7 ויגדו ליוחם וילך ויעמד בראש הר גזרים וישא קולו ויקרא ויאמר להם שמעו אלי בשכם וישמעו אליכם אלהים: 8 הלוך הלכו העצים למשח עליהם מלך ויאמרו ליוחם מלכיהם עלינו: 9 ויאמר להם היות החדלתי את דשני אשר כי

ידיך וירדת במחנה וירד הוא ופרה נערו אל קצה החמשים אשר במחנה: 12 ומדין ועמלק וכל בני קדם נפלים בעמק בארבה לרב ולגמליהם אין מספר כחול שעל שפת הים לרב: 13 ויבא גדעון והנה איש מספר לרעהו חלום ויאמר הנה חלום חלומי והנה צלול להם שערם מתהפך במחנה מדין ויבא עד האהל ויכהו ויפל ויהפכוהו למעלה ונפל האהל: 14 ויען רעהו ויאמר אין זאת בלתי אם חרב גדעון בן יואש איש ישראל נתן האלהים בידו את מדין ואת כל המחנה: 15 ויהי כשמע גדעון את מספר החלום ואת שברו וישתחו וישב אל מחנה ישראל ויאמר קומו כי נתן יהוה בידכם את מחנה מדין: 16 ויחן את שלש מאות האיש שלשה ראשים ויתן שופרות ביד כלם וכדים רקים ולפידים בתוך הכדים: 17 ויאמר אליהם ממני תראו וכן תעשו והנה אנכי בא בקצה המחנה והיה כאשר אעשה את תעשון: 18 ותקעתו בשופר אנכי וכל אשר אתי ותקעתם בשופרות גם אתם סביבות כל המחנה ואמרתם ליהוה ולגדעון: 19 ויבא גדעון ומאה איש אשר אתו בקצה המחנה ראש האסמרת התיכונה אך הקים את השמרים ויתקעו בשופרות ונפוצו הכדים אשר בשם: 20 ויתקעו שלשת הראשים בשופרות וישברו הכדים ויחזיקו ביד שמאולם בלפדים וביד ימינם השופרות לתקוע ויקראו חרב ליהוה ולגדעון: 21 ויעמדו איש תחתיו סביב המחנה וירץ כל המחנה ויריעו וינסו: 22 ויתקעו שלש מאות שופרות וישם יהוה את חרב אש ברמה ובכל המחנה וינס המחנה עד בית השטה צררתה עד שפת אבל מחולה על מבת: 23 ויצעק איש ישראל מנפתלי ומן אשר ומן כל מנשה וירדפו אחרי מדין: 24 ומלאכים שלח גדעון בכל הר אפרים לאמר רדו וקראת מדין ולכדו להם את המים עד בית ברה ואת הירדן ויצעק כל איש אפרים וילכדו את המים עד בית ברה ואת הירדן: 25 וילכדו שני שרי מדין את ערב ואת זאב ויהרגו את עורב בצור עורב ואת זאב הרגו ביקב זאב וירדפו אל מדין וראש ערב וזאב הביאו אל גדעון מעבר לירדן:

פרק 8

1 ויאמרו אליו איש אפרים מה הדבר הזה עשית לנו לבלתי קראות לנו כי הלכת להלחם במדין ויריבון אתו בחזקה: 2 ויאמר אליהם מה עשית עתה ככל הלא טוב עללות אפרים מבציר אביעזר: 3 בידכם נתן אלהים את שרי מדין את ערב ואת זאב ומה יכלתי עשות בכס או רפתה רוחם מעליו בדברו הדבר הזה: 4 ויבא גדעון הירדנה עבר הוא ושלש מאות האיש אשר אתו עיפם ורדפם: 5 ויאמר לאנשי סכות תנו נא ככרות להם לעם ארץ בגליל כי עיפם הם ואנכי דרף אחרי זבח וצלמע מלכי מדין: 6 ויאמר שרי סכות הקף זבח וצלמע עתה בידך כי נתן לצבאך להם: 7 ויאמר גדעון לכן בדת יהוה את זבח ואת צלמע בידו ודשתי אתם בשרכם את קוצי המדבר ואת הברקנים: 8 ויעל משם פנואל ויירבד אליהם כואת ויענו אותו איש פנואל כאשר ענו אנשי סכות: 9 ויאמר גם לאנשי פנואל לאמר בשובי שלום אתן את המגדל הזה: 10 וזבח וצלמע בקרקר ומחניהם עםם כחמשת עשר אלף כל הנותרים מכל מחנה בני קדם והנפלים מאה ועשרים אלף איש שלף חרב: 11 ויעל גדעון דרך שכוני באהלה מקדם לנכח ויגבהה ויך את המחנה והמחנה היה במת: 12 ויונסו זבח וצלמע וירדפו אחריהם וילכד את שני מלכי מדין את זבח

פרק 11

1 ויפתח הגלעדי היה גבור חיל והוא בן אשה וזנה ויולד גלעד את יפתח: 2 ותלד אשת גלעד לו בנים ויגדלו בני האשה ויגרשו את יפתח ויאמרו לו לא תנחל בבית אבינו כי בן אשה אחרת אתה: 3 ויברח יפתח מפני אחיו וישב בארץ טוב ויתלקטו אל יפתח אנשים ריקים ויצאו עמו: 4 ויהי מימים וילחמו בני עמון עם ישראל: 5 ויהי כאשר נלחמו בני עמון עם ישראל וילכו זקני גלעד לקחת את יפתח מארץ טוב: 6 ויאמרו ליפתח לכה והייתה לנו לקצין ונלחמה בבני עמון: 7 ויאמר יפתח לזקני גלעד הלא אתם שנתם אותי ותגרשוני מבית אבי ומדוע באתם אלי עתה כאשר צר לכם: 8 ויאמרו זקני גלעד אל יפתח לכן עתה שבנו אליך והלכנו עמנו ונלחמה בבני עמון והיית לנו לראש לכל ישרי גלעד: 9 ויאמר יפתח אל זקני גלעד אם משיבים אתם אותי להלחם בבני עמון נתן יהוה אותם לפני אנכי ויפתח לכלם לראש: 10 ויאמרו זקני גלעד אל יפתח יהוה יהיה שמע בינותינו אם לא כדברך בן נעשה: 11 וילך יפתח עם זקני גלעד וישימו העם אותו עליהם לראש ולקצין וידבר יפתח את כל דבריו לפני יהוה במצפה: 12 וישלח יפתח מלאכים אל מלך בני עמון לאמר מה לי ולך כי באת אלי להלחם בארצי: 13 ויאמר מלך בני עמון אל מלאכי יפתח כי לקח ישראל את ארצי בעלותו ממצרים מארנון ועד הירק ועד הירדן ועתה השיבה אתהם בשלום: 14 ויוסף עוד יפתח וישלח מלאכים אל מלך בני עמון: 15 ויאמר לו כה אמר יפתח אל לקח ישראל את ארץ מואב ואת ארץ בני עמון: 16 כי בעלותם ממצרים וילך ישראל במדבר עד ים סוף ויבא קדשה: 17 וישלח ישראל מלאכים אל מלך אדום לאמר אנכי עברתי נא בארצך ולא שמע עשך אדום וגם אל מלך מואב שלח ואל אבה וישב ישראל בקדש: 18 וילך במדבר ויבס את ארץ אדום ואת ארץ מואב ויבא ממזרח שמש לארץ מואב ויחננו בעבר ארנון ולא באו בגבול מואב כי ארנון גבול מואב: 19 וישלח ישראל מלאכים אל סיחון מלך האמרי מלך חשבון ויאמר לו ישראל נעברה נא בארצך עד מקומי: 20 ולא האמינ סיחון את ישראל עבר בגבול ויאסף סיחון את כל עמו ויחננו ביהצה וילחם עם ישראל: 21 ויתן יהוה אלהי ישראל את סיחון ואת כל עמו ביד ישראל ויבסם ויירש ישראל את כל הארץ האמרי וישב הארץ ההיא: 22 ויירשו את כל גבול האמרי מארנון ועד הירק ומן המדבר ועד הירדן: 23 ועתה יהוה אלהי ישראל הוריש את האמרי מפני עמו ישראל ואתה תירשנו: 24 הלא את אשר יוריש כמוס אלהיך אותו תירש ואת כל אשר הוריש יהוה אלהינו מפניו אותו תירש: 25 ועתה הטוב טוב אתה מכלל בן צפור מלך מואב הרורב רב עם ישראל אם נלחם נלחם בם: 26 בשבת ישראל בחשבון ובכנותיה ובערעור שלש מאות שנה ומדוע לא הצלחם בעת ההיא: 27 ואנכי לא חטאית לך ואתה עשה אתי רעה להלחם בי וישפט יהוה השפט היום בין בני ישראל ובין בני עמון: 28 ולא שמע מלך בני עמון אל דברי יפתח אשר שלח אליו: 29 ותהי על יפתח רוח יהוה ויעבר את הגלעדי ואת מנשה ויעבר את מצפה גלעד וממצפה גלעד עבר בני עמון: 30 ויירד יפתח נדר ליהוה מכללם אם נתון נתן את בני עמון בידו: 31 והיה היוצא אשר יצא מרדתי ביתי לקראתי בשווי בשלום מבני עמון והיה ליהוה והעליתו עולה: 32 ויעבר יפתח אל

בני עמון להלחם בם ויתנם יהוה בידו: 33 ויבס מערוער ועד בואך מנית עשרים עיר ועד אבל כרמים מכה גדולה מאד ויבסו בני עמון מפני בני ישראל: 34 ויבא יפתח המצפה אל ביתו והנה בתו יצאת לקראתו בתפים ובמחלות ורק היא יחידה אין לו ממנו בן או בת: 35 ויהי בראותו אותה ויקרע את בגדיו ויאמר אהה בתי הכרע הכרעתי ואת היית בעברי ואנכי פציתי פי אל יהוה ולא אוכל לשוב: 36 ותאמר אליו אבי פצית את פיך אל יהוה עשה לי כאשר יצא מפך אחרי אשר עשה לך יהוה נקמות מאיבך מבני עמון: 37 ותאמר אל אביה יעשה לי הדבר הזה הרפה ממני שנים חדשים ואלכה וירדתי על ההרים ואבכה על בתולי אנכי ורעיתי: 38 ויאמר לבי וישלח אותה שני חדשים ותלך היא ורעותיה ותבך על בתוליה על ההרים: 39 ויהי מקץ שנים חדשים ותשב אל אביה וישע לה לא נדרו אשר נדר והיא לא ידעה איש ותהי חק בישראל: 40 מימים ימימה תלכנה בנות ישראל לתנות לבת יפתח הגלעדי ארבעת ימים בשנה:

פרק 12

1 ויצעק איש אפרים ויעבר צפונה ויאמרו ליפתח מדוע עברת להלחם בבני עמון ולנו לא קראת ללכת עמך ביתך נשרף עליך באש: 2 ויאמר יפתח אליהם איש ריב הייתי אני ועמי ובני עמון מאד ואזעק אתכם ולא הושעתם אותי מידם: 3 ואראה כי אינך מושע ואשימה נפשי בכפי ואעברה אל היום עמון ויתנם יהוה בידו ולמה פיתחם אלי היום הזה להלחם בי: 4 ויקבץ יפתח את כל אנשי גלעד וילחם את אפרים ויבו אנשי גלעד את אפרים כי אמרו פליטי אפרים אתם גלעד בתוך אפרים בתוך מנשה: 5 וילכד גלעד את מעברות הירדן האפרים והיה כי יאמרו פליטי אפרים אעברה ויאמרו לו אנשי גלעד האפרית אתה ויאמר לא: 6 ויאמר לו אמר נא שבלת ויאמר סבלת ולא יכין לדבר בן ויאחזו אותו וישחטוהו אל מעברות הירדן ויפל בעת ההיא מאפרים ארבעים ושנים אלף: 7 וישפט יפתח את ישראל שש שנים וימת יפתח הגלעדי ויקבר בערי גלעד: 8 וישפט אחריו את ישראל אבנן מבית לחם: 9 ויהי לו שלשים בנים ושלשים בנות שלח החוצה ושלשים בנות הביא לבניו מן החוץ וישפט את ישראל שבע שנים: 10 וימת אבנן ויקבר בבית לחם: 11 וישפט אחריו את ישראל אילון הזובלני וישפט את ישראל שש שנים: 12 וימת אילון הזובלני ויקבר באילון בארץ זבולן: 13 וישפט אחריו את ישראל עבדון בן הלל הפרעטוני: 14 ויהי לו ארבעים בנים ושלשים בני בנים רכבים על שבעים עירם וישפט את ישראל שש שנים: 15 וימת עבדון בן הלל הפרעטוני ויקבר בפרעתון בארץ אפרים בהר העמלקי:

פרק 13

1 ויספו בני ישראל לעשות הרע בעיני יהוה ויתנם יהוה ביד פלשתים ארבעים שנה: 2 ויהי איש אחד מצרעה ממשפחת דני ושמו מנוח ואשתו עקרה ולא ילדה: 3 וירא מלאך יהוה אל האשה ויאמר אליה הנה נא את עקרה ולא ילדת והרית וילדת בן: 4 ועתה השמרי נא ואל תשתי יין ושכר ואל תאכלי כל טמא: 5 כי הנך הרה וילדת בן ומורה לא יעלה על ראשו כי נזיר אלהים יהיה הנער מן הבטן והוא יחל לחושע את ישראל מיד פלשתים: 6 ותבא האשה ותאמר

לאישה לאמר איש האלהים בא אלי ומראה כמראה מלאך האלהים נורא מאד ולא שאלתיהו אי מזה הוא ואת שמו לא הגיד לי: 7 ויאמר לי הנך הרה וילדת בן ועתה אל תשתי יין ושכר ואל תאכלי כל טמא כי נזיר אלהים יהיה הנער מן הבטן עד יום מותו: 8 ויעתר מנוח אל יהוה ויאמר בי אדוני איש האלהים אשר שלחת יבוא נא עוד אלינו ויורנו מה נעשה לנער היולד: 9 וישמע האלהים בקול מנוח ויבא מלאך האלהים אל האשה והיא יושבת בשדה ומנוח אישה אין עמה: 10 ותמרה האשה ותרץ ותגד לאישה ותאמר אליו הנה נראה אלי האיש אשר בא ביום אלי: 11 ויקם וילך מנוח אחרי אשתו ויבא אל האיש ויאמר לו האתה האיש אשר דברת אל האשה ויאמר אני: 12 ויאמר מנוח עתה יבא דברך מה יהיה משפט הנער ומעשיו: 13 ויאמר מלאך יהוה אל מנוח מכל אשר אמרתי אל האשה תשמר: 14 מכל אשר יצא מגפן היין לא תאכל ויין ושכר אל תשת וכל טמא אל תאכל כל אשר צויתיה תשמר: 15 ויאמר מנוח אל מלאך יהוה נעצרה נא אותך ונעשה לפניך גדי עזים: 16 ויאמר מלאך יהוה אל מנוח אם תעצרני לא אכל בלחמך ואל תעשה עלה ליהוה תלך כי לא ידע מנוח כי מלאך יהוה הוא: 17 ויאמר מנוח אל מלאך יהוה מי שמך כי יבא דברך וכבדנוך: 18 ויאמר לו מלאך יהוה למה זה תשאל לשמי והוא פלאי: 19 ויקח מנוח את גדי העזים ואת המנחה ויעל על הצור ליהוה ומפלא לעשות ומנוח ואשתו ראים: 20 ויהי בעלות הלהב מעל המזבח השמימה ויעל מלאך יהוה בלהב המזבח ומנוח ואשתו ראים ויפלו על פניהם ארצה: 21 ולא יסף עוד מלאך יהוה להראה אל מנוח ואל אשתו אז ידע מנוח כי מלאך יהוה הוא: 22 ויאמר מנוח אל אשתו מות כי אלהים ראינו: 23 ותאמר לו אשתו לו חפץ יהוה להחיתנו לא לקח מידנו עלה ומנחה ולא הראנו את כל אלה ובעת לא חשמינו כזאת: 24 ותלד האשה בן ותקרא את שמו שמשון ויגדל הנער ויברכהו יהוה: 25 ותחל רוח יהוה לפעמו במחנה דן בין צרעה ובין אשתא:

פרק 14

1 ויירד שמשון תמנתה וירא אשה בתמנתה מבנות פלשתים: 2 ויעל ויגד לאביו ולאמו ויאמר אשה ראיתי בתמנתה מבנות פלשתים ועתה קחו אותה לי לאשה: 3 ויאמר לו אביו ואמו הן בבנות אחיך ובכל עמי אשה כי אתה הולך לקחת אשה מפלשתים הערלים ויאמר שמשון אל אביו אותה קח לי כי היא שרה בעיני: 4 ואביו ואמו לא ידעו כי מיהוה היא כי תאנה הוא מבקש מפלשתים ובעת ההיא פלשתים משלים בישראל: 5 ויירד שמשון ואביו ואמו תמנתה ויבאו עד כרמי תמנתה והנה כפיר אריות שאג לקראתו: 6 ותצלח עליו רוח יהוה וישסעהו כשסע הנרי ומאומה אין בידו ולא הגיד לאביו ולאמו את אשר עשה: 7 ויירד וידבר לאשה ותישר בעיני שמשון: 8 וישב מימים לקחתה ויסר לראות את מפלת האריות והנה עתה דבורים בנוית האריות ודבש: 9 וירדהו אל כפיו וילך הלוך ואכל וילך אל אביו ואל אמו ויתן להם ויאכלו ולא הגיד להם כי מגוית האשה רדה הדבש: 10 ויירד אביהו אל האשה וישע שמשון משתה כי בן יעשו הבחורים: 11 ויהי כראותם אותו ויקחו שלשים מרעים ויהיו אתו: 12 ויאמר להם שמשון אחודה נא לכם חידה אם הגד תגידו אותה לי שבעת ימי המשתה ומצאתם ונתתי

לכם שלשים סדינים ושלשים חלפת בנדים: 13 ואם לא תוכלו להגיד לי ונתתם אתם לי שלשים סדינים ושלשים חלפות בנדים ויאמרו לו חידה חידתך נשמענה: 14 ויאמר להם מהאכל יצא מאכל ומעו יצא מתוק ולא יכלו להגיד החידה שלשת ימים: 15 ויהי ביום השביעי ויאמרו לאשת שמשון פתי את אישך ויגד לנו את החידה פן נשרף אותך ואת בית אביך באש הלירשנו קראתם לנו הלא: 16 ותבך אשת שמשון עליו ותאמר רק שנאתני ולא אהבתני החידה חדת לבני עמי ולי לא הגדתה ויאמר לה הנה לאבי ולאמי לא הגדתי ולך אני: 17 ותבך עליו שבעת הימים אשר היה להם המשתה ויהי ביום השביעי ויגד לה כי הציקתהו ותגד החידה לבני עמה: 18 ויאמרו לו אנשי העיר ביום השביעי בטרם יבא החרסה מה מתוק מרש ומה עז מארי ויאמר להם לולא חרשתם בעגלתי לא מצאתם חידתי: 19 ותצלח עליו רוח יהוה ויירד אשקלון ויד מהם שלשים איש ויקח את חליצותם ויתן החליפות למגיד החידה ויחר אפו ויעל בית אביהו: 20 ותהי אשת שמשון למרעהו אשר רעה לו:

פרק 15

1 ויהי מימים בימי קציר חטים ויפקד שמשון את אשתו בגדי עזים ויאמר אבאה אל אשתי החדרה ולא נתנו אביה לבוא: 2 ויאמר אביה אמר אמרתי כי שגא שנאתה ואתננה למרעך הלא אתהה הקננה טובה ממנה תהי נא לך חתונה: 3 ויאמר להם שמשון נקיתי העם מפלשתים כי עשה אני עמם רעה: 4 וילך שמשון וילכד שלש מאות שועלים ויקח לפדים ויפן זנב אל זנב וישם לפיד אחד בין שני הזנבות בתוך: 5 ויבער אש בלפידים וישלח בקמות פלשתים ויבער מגדיש ועד קמה ועד כרם וית: 6 ויאמרו פלשתים מי עשה זאת ויאמרו שמשון חתן התמני בן לקח את אשתו ויתנה למרעהו ויעלו פלשתים וישרפו אותה ואת אביה באש: 7 ויאמר להם שמשון אם תעשון כזאת כי אם נקמתי בכם ואחר אחרל: 8 ויך אותם שוק על ירך מכה גדולה ויירד וישב בסעף עיטם: 9 ויעלו פלשתים ויחננו ביהודה וינשמו בלחי: 10 ויאמרו איש יהודה למה עליהם עלינו ויאמרו לאסור את שמשון עלינו לעשות לו כאשר עשה לנו: 11 ויירדו שלשת אלפים איש מיהודה אל סעף סלע עיטם ויאמרו לשמשון הלא ידעת כי משלים בנו פלשתים ומה זאת עשית לנו ויאמר להם כאשר עשו לי כן עשיתי להם: 12 ויאמרו לו לאסרך ירדנו להתך ביד פלשתים ויאמר להם שמשון השבעו לי פן תפגעו בי אתם: 13 ויאמרו לו לאמר לא כי אסר נאסרך ותנודך בידם והמת לא נמיתך ויאמרו שנים עבתיים חדשים ויעלוהו מן הסלע: 14 הוא בא עד לחי ופלשתים הריעו לקראתו ותצלח עליו רוח יהוה ותהינהו העבתיים אשר על זרועותיו כפשתים אשר יעשו באש ומסו אסוריו מעל ידיו: 15 ויאמר אליו חמור מריה וישלח ידו ויקחה ויך בה אלף איש: 16 ויאמר שמשון בלחי החמור חמור חמרתים בלחי החמור הכיתי אלף איש: 17 ויהי ככלתו לדבר וישלך הלחי מיזו ויקרא למקום ההוא רמת לחי: 18 ויצאמ מאד ויקרא אל יהוה ויאמר אתה נתת בידי עבדך את התשובה הגדלה הוצאת ועתה אמות בצמא ונפליתי ביד הערלים: 19 ויבכעו אלהים את המכתש אשר בלחי ויצאו ממנו מים וישת ותשב רוחו ויחי על כן קרא שמה עין הקורא אשר בלחי עד היום הנה: 20

וישפט את ישראל בימי פלשתים עשרים שנה:

פרק 16

1 ויילך שמשון עותה וירא שם אשה
זונה ויבא אליה: 2 לעותים לאמר בא שמשון
עמה ויסבו ויאברו לו כל הלילה בשער העיר
ויתחרשו לו כל הלילה לאמר עד ארץ הבקר
והגרננה: 3 ויסבב שמשון עד חצי הלילה
ויקם בחצו' הלילה ויאחז בבלותיה שער העיר
ובשתי המזוזות ויסעם עם הכרתי וישם על
כתפיו ויעלם אל ראש ההר אשר על פני
החרון: 4 ויהי אחרי כן ויאבב אשה בנחל
שרק ושמה דלילה: 5 ויעלו אליה סרני
פלשתים ויאמרו לה פתי אותו וראי במה כחו
גדול ובמה נובל לו ואסתרנו לענות ואנחנו
נתן לך איש אלף ומאה כסף: 6 ותאמר
דלילה אל שמשון הנדה נא לי במה כחך
גדול ובמה תאסר לענותך: 7 ויאמר אליה
שמשון אם יאסרני בשבעה תירים להם אשר
לא חרבו וחליתי והייתי כאחד האדם: 8
ויעלו לו סרני פלשתים שבעה תירים לחים
אשר לא חרבו ותאסרוהו בהם: 9 והאבר ישב
לה בחדר ותאמר אליו פלשתים עליך שמשון
ויתק את התירים כאשר ניתק פתיל הנערת
בחרתיו אש ולא נודע כחו: 10 ותאמר
דלילה אל שמשון הנה התלת בי ותבדור אלי
כזבים עתה הנדה נא לי במה תאסר: 11
ויאמר אליה אם אסור יאסרני בעבטים
חדשים אשר לא נעשה בהם מלאכה וחליתי
והייתי כאחד האדם: 12 ותקח דלילה
עבטים חדשים ותאסרוהו בהם ותאמר אליו
פלשתים עליך שמשון ויחקר יסב בחדר
ויתקם מעל ורעתיו כחוט: 13 ותאמר
דלילה אל שמשון עד הנה התלת בי ותבדור
אלי כזבים הנדה לי במה תאסר ויאמר אליה
אם תארגי את שבע מחלפות ראשי עם
המסכת: 14 ותתקע ביתד ותאמר אליו
פלשתים עליך שמשון ויחקר משנתו ויסע את
ביתד הארג ואת המסכת: 15 ותאמר אליו
איך תאמר אהבתיך ולבך אין אתי זה שש
הימים ותאלצוהו ותקצר נפשו למות: 17 ויגד
לה את כל לבו ויאמר לה מורה לא עלה על
ראשי כי נזיר אסור כלו' במטן אמי אם
לסתי כסר ממני כחי וחליתי והייתי ככל
האדם: 18 ותרא דלילה כי הגיד לה את כל
לבו ותשלח ותקרא לסרני פלשתים לאמר
עלו הפעם כי הגיד לה את כל לבו ועלו
אליה סרני פלשתים ויעלו הפעם בידם: 19
ותשינוהו על ברבתי ותקרא לאיש ותלח את
שבע מחלפות ראשו ותחל לענותו ויסר כחו
ממעליו: 20 ותאמר פלשתים עליך שמשון
ויחקר משנתו ויאמר אצא כפעם בפעם ואנער
והוא לא ידע כי יהיה סר מעליו: 21
ויאחזוהו פלשתים וינקרו את עיניו ויורידו
אותו עותה ויאסרוהו בגשתים ויהי מוחן
בבית האסירים: 22 ויחל שש שנים וידע לצמח
כאשר נגלח: 23 וסרני פלשתים נאספו לזבח
וזבח גדול לדגון אלהיהם ולשמחה ויאמרו נתן
אלהינו בידנו את שמשון אויבינו: 24 ויראו
אותו העם ויחללו את אלהיהם כי אמרו נתן
אלהינו בידנו את אויבינו ואת מחריבי ארצנו
ואשר הרבה את חללינו: 25 ויהי כי טוב
ללבם ויאמרו קראו לשמשון וישחק לנו
ויקראו לשמשון מבית האסירים ויצחק
לעניהם ויעמדו אותו בין העמודים: 26
ויאמר שמשון אל הנער המחזיק בידו הניחה
אותי והמשנן את העמודים אשר הכית נכון
עליהם ואשקע עליהם: 27 ותביט מלא
האנשים והנשים ושמה כל סרני פלשתים ועל

פרק 17

1 ויהי איש מהר אפרים ושמו מיכיהו: 2 ויאמר לאמו אלף ומאה הכסף באשר לקח לך ואתי אלית וגם אמרת באזני הנה הכסף אתי אני לקחתיו ותאמר מאי ברוך לפני יי'הוה: 3 וישב את אלף ומאה הכסף לאמו ותאמר לזנו הקדש הקדשתי את הכסף ליי'הוה מבני לעשות פסל ומסכה ועתה אשיבנו לך: 4 וישב את הכסף לאמו ותקח אמו מאתים כסף ותתנהו לצורף ויעשהו פסל ומסכה ויהי בבית מיכיהו: 5 והאיש מיכה לו בית אלילים וישב אפוד ותרפים וימלא את יד אחד מבניו ויהי לו לכהן: 6 בימים ההם אף מלך ישראל איש חישב בעניניו יעשה: 7 והוא נער מבית לחם יהודה מספחת יהודה והוא לוי והוא גר שם: 8 וילך האיש מהעיר למבית לחם יהודה לגור באשר ימצא ויבא הר אפרים עד בית מיכה לשנות דרכו: 9 ויאמר לו מיכה מאין תבוא ויאמר אליו לוי אנכי מלך ישראל איש חישב בעניניו יעשה: 10 ויאמר לו מיכה שכ עמדי והיה לי לאב ולכהן ואנכי שם עשרת כסף ללימים וערך בנדים ומחיתך וילך הלוי: 11 ויבוא הלוי לשבת את האיש ויהי הנער לו באחד מבניו: 12 וימלא מיכה את יד הלוי ויהי לו ככהן ויהי בבית מיכה: 13 ויאמר מיכה עתה ידעתי כי ייטיב יהוה לי כי יתן לי תלוי לבחן:

פרק 18

1 בימים ההם אין מלך בישראל
 ובימים ההם שבט הדני מבקש לו נחלה לשבת
 כי לא נפלה לו עד היום ההוא בתוך שבטי
 ישראל בתנחלה: 2 וישלחו בני דן ממשחתם
 ומשחתם אנשים מקצותם אנשים חיל ממערה
 ומשחתם להרגל את הארץ ויחצרו ויאמרו
 אליהם כל חקרו את הארץ ויבאו הר אפרים
 עד בית מיכה ויולינו שם: 3 חמה עם בית
 מיכה והמה הכירו את קול הגער הלוי ויסורו
 שם ויאמרו לו מי הביאך הלב ומה אהה עשה
 בזה ומה לך פה: 4 ויאמר אליהם בזה ובוזה
 עשה לנו מי מיכה וישכרנו ואהו לו לכהן: 5
 ויאמרו לו שאל נא באלהים ונעלה העצלים
 ודרכנו אשר אנחנו הליכים עליה: 6 ויאמר
 אליהם הכהן לבנו לשלום נבחר יהוה דרככם
 ואשר תלכו בה: 7 וילכו חמשת האנשים ויבאו
 לבישת ויראו את העם אשר בקרבה וישבת
 לבטח כממשפט עצר ויבטח ואין מצילים
 ויבטח בארץ יורש שני ורחקים חמה מצדנים
 וידבר אין להם עם אדם: 8 ויבאו אל אחיהם
 ויאמרו ואשתאל ויאמרו להם אחיהם מה
 אהתם: 9 ויאמרו קומה ונעלה עליהם כי
 לאינו את הארץ והנה טובה מאד ואתם
 מחזיקים את העצלו ולבוא לבא ויראו את
 הארץ: 10 כבאכם לבוא אל עם בטח והשת

אשר אין שם מחסור כל דבר אשר בארץ: 11
ויסעו משם ממשפחת הדני מצרעה ומאשתחל
שש מאות איש חגור כלי מלחמה: 12 ויעלו
ויחנו בקרית יערים ביהודה על כן קראו
למקום ההוא מתנה דן עד היום הזה הנה
אחרי קרית יערים: 13 ויעברו משם הר
אפרים ויבאו עד בית מיכה: 14 ויענו חמשת
האנשים ההלכים לרגל את הארץ ליש ויאמרו
אל אחיהם הדעתם כי יש בביתם האלה אפוד
התרפים ופסל ומסכה ועתה דעו מה
תעשו: 15 ויסורו וישאלו לו לשלום: 16 ושש
מאות איש חגורים כלי מלחמהם נצבים פתח
השער אשר מבני דן: 17 ויעלו חמשת
האנשים ההלכים לרגל את הארץ באו שמה
לקחו את הפסל ואת האפוד ואת התרפים
ואת המסכה והכנו נצב פתח השער ושש
מאות האיש החגור כלי המלחמה: 18 ואלה
באו בית מיכה ויקחו את פסל האפוד ואת
התרפים ואת המסכה ויאמר אליהם הכהן מה
אתם עשים: 19 ויאמרו לו החרש שים טוב
אל פיך ולך עמנו ויהיו לנו אל ולכהן וידבר
היהוה כהן לבית איש אחד או יהיה כהן
לשבת ולמשפחה בישראל: 20 וייטב לב
הכהן ויקח את האפוד ואת התרפים ואת
הפסל ויבא בקרב העם: 21 ויענו וילכו
וישימו את הטף ואת המקנה ואת הכבדורה
לפניהם: 22 המה הרחיקו מבית מיכה
והאנשים אשר בבתיים אשר עם בית מיכה
נזעקו ודיבקו את בני דן: 23 ויקראו אל
בני דן ויסבו פניהם ויאמרו למיכה מה תלך כי
נזעקת: 24 ויאמר את אליה אשר עשיתי
לקחתם ואת הכהן ולמה לי עוד ומה זה
תאמרו אלי מה תלך: 25 ויאמרו אליו בני דן
אל תשמע קולך עמנו פן נפגעו אנו אנשים
מרי נפש ואספתה נפשך ונפש ביתך: 26
וילכו בני דן לדרכם וירא מיכה כי חזקים
המה ממנו ויפן ויטב אל ביתו: 27 והמה
לקחו את אשר עשה מיכה ואת הכהן אשר היה
לו ויבאו עד ליש על עש שקט ובטח ויכו
אותם לפי חרב ואת העיר שרפו באש: 28
ואין מציל כי רחוקה היא מצידון ודבר אין
להם עם אדם והיא בעמק לבית רחוב
ויבנו את העיר וישבו בה: 29 ויקראו שם
העיר דן בשם דן אביהם אשר יולד לישראל
ואולם ליש שם העיר לראשנה: 30 ויקימו
להם בני דן את הפסל ויהונתן בן גרשם בן
מנשה הוא ובניו היו כותנים לשבת הדני עד
יום גלות הארץ: 31 וישימו להם את פסל
מיכה אשר עשה כל ימי היות בית האלהים
שלה:

פרק 19

1 ויהי בימים ההם ומלך אין בישראל ויהי איש לוי גר בירכתי הר אפרים ויקח לו אשה פילגש מבית לחם יהודה: 2 ותהנה עליו פילגשו ותלך מאתו אל בית אביה אל בית לחם יהודה ותהי שם ימים ארבעה חודשים: 3 ויקם אישה ונער וילד אחריה דבר על לבה להשיבו ונערו עמו וצמר חמרים וחביאיו בית אביה ויראהו אבי הנערה וישמח לקראתו: 4 ויחזקבו חתנו אבי הנערה וישב אתו שלשת ימים ויאכלו וישתו וילינו שם: 5 ויהי ביום הרביעי וישכימו בבקר ויקם ללכת ויאמר אבי הנערה אל חתנו שכן פת לחם אחי תלכו: 6 וישבו ויאכלו וישתו שם יחדו וישתו ויאמר אבי הנערה אל האיש הוא לא ולוין וישב לבד: 7 ויקם האיש ללכת ויפצר בו חתנו וישב וילן שם: 8 וישכם בבקר ביום החמישי ללכת ויאמר אבי הנערה אל לבבך והתחממהו עת נשתי היום ויאכלו שניהם: 9 ויקם האיש ללכת הוא

וּפִילִגְשׁוּ וַנִּעְרְו וַיֹּאמֶר לוֹ חֲתָנוּ אֲבִי הַנְּעִרָה
הֵנָּה נָא רַפְּהָ הַיּוֹם לַעֲרֹב לִינוּ נָא הֵנָּה חֲנוּת
הַיּוֹם לִין פֹּה וַיִּסַּב לִבְכֹּךְ וַהֲשִׁמְתָם מִחַד
וּדְרַכְכֶם וַהֲלַכְתָּ לֵאחֲלָדֶךָ: 10 וְאָבָה הָאִישׁ
לָלוֹן וַיִּקֶּם וַיִּלְךָ וַיִּבָּרַע עַד נֹכַח יְבוֹם הָיָה
יְרוּשָׁלַם וַעֲמֹד צִמְרוֹ מְהוּרִים תְּבוּשִׁים וּפִילִגְשׁוּ
עִמּוֹ: 11 הֵם יְבוֹם וַהֲיוּם רַד מֵאֵד וַיֹּאמֶר
הַנְּעִר אֶל אֲדֹנָיו לֵכֶה נָא וַנְּסוּרָה אֶל עִיר
הַיְבוּסִי הַזֹּאת וְנָלִין בָּהּ: 12 וַיֹּאמֶר אֵלָיו
אֲדֹנָיו לֹא נְסוּרָה אֶל עִיר נְכָרִי אֲשֶׁר לֹא מִבְּנֵי
יִשְׂרָאֵל הֵנָּה וַעֲשִׂרְנוּ עַד רָבָה: 13 וַיֹּאמֶר
לַנְּעִרָה וְנִקְרְבָה בָּאֶחָד מִמְּקוֹמֹת וְלִנוּ
בְּנִבְעָה אוֹ בְּרַמָּה: 14 וַיַּעֲשִׂרוּ וַיִּלְכוּ וַתָּבֹא
לָהֶם הַשֶּׁמֶשׁ אֲצֵל הַבְּעָה אֲשֶׁר בְּלִבְיָנוּ: 15
וַיִּסְרוּ שֵׁם לְבֹאֹר לָלוֹן בְּנִבְעָה וַיִּבָּא וַיִּשֶׁב
בְּרַחֲבוֹ הָעִיר וְאִין אִישׁ מֵאִסָּף אוֹתָם הַבִּיתָה
לָלוֹן: 16 וַהֲנֵה אִישׁ זָקֵן בָּא מִן מִשְׁהוּן מִן
הַשָּׂדֶה בְּעֶרֶב הָהוּא מִחַד אֲפָרִים וַהֲוָה גֵּר
בְּנִבְעָה וְאָנְשֵׁי הַמָּקוֹם בְּנֵי יִמִּינִי: 17 וַיֵּשֶׁא
עֵינָיו וַיִּרְא אֶת הָאִישׁ הָאֶרֶץ בְּרַחֲבָה הָעִיר
וַיֹּאמֶר אֵלָיו הֲזֶקֶן אָנָּה תֵּלֶךְ וְאִישׁ תְּבוּאָה: 18
וַיֹּאמֶר אֵלָיו עֲבָרִים אֲנִי מֵכֵת לָחֵם יְהוּדָה
עַד וַיִּכְתֹּרֵי אֶת אֲפָרִים מִשֵּׁם אֲנֹכִי וְאֶל עַד בֵּית
לָחֵם יְהוּדָה וְאֵת בֵּית יְהוֹה אֲנִי הֵלֶךְ וְאִין אִישׁ
מֵאִסָּף אוֹתִי הַבִּיתָה: 19 וְגַם תֵּכֵן גַּם מִפְּנוֹ
יֵשׁ לְחַמּוֹרָיו וְגַם לָחֵם וַיִּין יֵשׁ לִי וְלֵאמֹתְךָ
לִנְעָרָה עַם עֲבָדֶיךָ אִין מִחֲסוֹר לָךְ דְּבָרִי: 20
וַיֹּאמֶר הָאִישׁ הֲזֶקֶן שְׁלוֹם לָךְ רַק לִבְ מִחֲסוֹרְךָ
עָלֶיךָ רַק בְּרַחֲבוֹ אֵל תֵּלֶךְ: 21 וַיְבִיאֵהוּ וּלְבִיתוֹ
וַיְבֹוֹ לַחְמוֹרִים וַיִּרְחֲצוּ רַגְלֵיהֶם וַיֹּאכְלוּ
וַיִּשְׁתּוּ: 22 וְהֵמָּה מִיִּשְׁבִּים אֶת לִבָּם וַהֲנֵה אָנְשֵׁי
הָעִיר אָנְשֵׁי בְנֵי בִלְעֵאֵל נִסְכּוֹ אוֹת הַבֵּית
מִתְדַּפְּקִים עַל הַדֶּלֶת וַיֹּאמְרוּ אֶל הָאִישׁ כֵּי
הַבֵּית הַזֶּה הֲזֶקֶן לֵאמֹר הֲזֵאת הָאִישׁ אֲשֶׁר בָּא אֵל
בֵּיתְךָ וַנִּדְעָנוּ: 23 וַיֵּצֵא אֵלֵיהֶם הָאִישׁ בַּעַל
הַבֵּית וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם אֵל אֲחִי אֵל תִּרְעוּ אֵל
אֲחֵרִי אֲשֶׁר בָּא הָאִישׁ הַזֶּה אֵל בֵּיתִי אֵל תַּעֲשׂוּ
וְהַנְּבִלָה הַזֹּאת: 24 הֵנָּה בָּרַח הַבְּתוּלָה
וּפִילִגְשׁוּ וַצִּיאָהּ אֶל אוֹתָם וַעֲשׂוּ אוֹתָם וַעֲשׂוּ
לָהֶם הַטּוֹב בְּעֵינֵיכֶם וְלֹאִישׁ הַזֶּה לֹא תַעֲשׂוּ
דְּבַר הַנְּבִלָה הַזֹּאת: 25 וְלֹא אָבֹו הָאֲנָשִׁים
לִשְׁמַע לוֹ וַיְחֹק הָאִישׁ בְּפִילִגְשׁוֹ וַיֵּצֵא אֵלֵיהֶם
הַחֹץ וַיִּדְעוּ אוֹתָהּ וַיִּתְעַלְלוּ בָּהּ כֵּל הַלִּילָה עַד
בִּבְקָר וַיִּשְׁלַחוּהָ בַּעֲלוֹת הַשָּׁחַר: 26 וַתָּבֹא
הָאִשָּׁה לַפְּנוֹת הַבְּקָר וַתִּפֹּל פָּתַח בֵּית הָאִישׁ
אֲשֶׁר אֲדוּנִיָּה שֵׁם עַד הָאוּרִי: 27 וַיִּקֶּם אֲדֹנִיָּה
בְּבִקְרָ וַיִּפְתַּח דְּלֹחוֹת הַבֵּית וַיֵּצֵא לִלְכַּת
לְדִרְכּוֹ וַהֲנֵה הָאִשָּׁה פִּילִגְשׁוֹ נִפְלְתָה פָּתַח הַבֵּית
וַיִּרְדֵּה עַל הַסֶּף: 28 וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ קוּמִי וְנִלְכֵה
וְאִין עֲנֵה וַיִּקְחָהּ עַל הַחֲמוֹר וַיִּקֶּם הָאִישׁ וַיִּלְךָ
לְמִקְמוֹ: 29 וַיָּבֹא אֶל בֵּיתוֹ וַיִּקַּח אֶת הַמִּטְבֵּלָה
וַיְחֹק בְּפִילִגְשׁוֹ וַיִּתְחַהּ לַעֲצֻמָּה לְשֵׁנִים עֶשֶׂר
נְתָחִים וַיִּשְׁלַחַהּ כָּכָל גְּבוּל יִשְׂרָאֵל: 30 וַהֲיָה
כִּי הָרָאָה וְאָמַר לֵאמֹר נִחִיתָה וְלֹא נִרְאִיתָ כְּזֹאת
לְמִלִּים עֲלוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאַרְצָךְ מִעֲצִירָה עַד
וְהָיָה הַזֶּה שִׁמּוֹן לְכָם עֲלֵיךְ עַד דְּבָרְכּוֹ:

פרק 20

1 ויצאו כל בני ישראל ותקחל העדה כאיש אחד למדון ועד באר שבע וארץ הגלעד אל יהודה המצפה: 2 ויתיצבו פנות כל העם כל שבטי ישראל בקהל עד האלהים ארבע מאות אלף איש גבלי שלף חרב: 3 וישמעו בני בנימן כי עלו בני ישראל המצפה ויאמרו בני ישראל דברו איכה נהייתה הרעה הזאת: 4 ויען האיש הלוי איש האשה הנרצעה ויאמר הנבכה אשר הלך לבנימן באותי אני ופילגשי ללון: 5 ויקם עלי בעלי הנבכה ויסבו עלי את הבית לילה אותי דמו להרג ואת פילגשי ענו תמות: 6 ונחל ישראל גיש ואתחלה ואשאלה בכל שדה נחלת ישראל כי עשו זאת וכל נבחה בישראל: 7 הנה כלכם בני

ישראל הבו לכם דבר וצעה הלא: 8 ויקם כל העם כאיש אחד לאמר לא נלך איש לאחלו ולא נסור איש לביתו: 9 ועתה זה הדבר אשר נעשה לנבעה עליה בנורל: 10 ולקחנו עשרה אנשים לרמאה לכל שבטי ישראל ומאה אלף ואלף לרבבה לקחת צדה לעם לעשות לבואם לנבעה בנינו בכל הנבלה אשר עשה בישראל: 11 ויאסף כל איש ישראל אל העיר כאיש אחד חברים: 12 וישלחו שבטי ישראל אנשים בכל שבטי בנימן לאמר מה הרעה הזאת אשר נהייתה בכם: 13 ועתה תנו את האנשים בני בליעל אשר בנבעה ונמיתם ונבעה רעה מישראל ולא אבו בנבעה לשמע בקול אחיהם בני ישראל: 14 ויאספו בני בנימן מן הערים הנבעה לצאת למלחמה עם בני ישראל: 15 ויתפקדו בני בנימן ביום ההוא מהערים עשרים וששה אלף איש שלף חרב לבד מישיבי הנבעה התפקדו שבע מאות איש בחור: 16 מכל העם הזה שבע מאות איש בחור אטר יד ימינו כל זה קלע באבן אל השערה ולא יחמא: 17 ואיש ישראל התפקדו לבד מבנימן ארבע מאות אלף איש שלף חרב כל זה איש מלחמה: 18 ויקמו ויעלו בית אל וישאלו באלהים ויאמרו בני ישראל מי יעלה לנו בתחלה למלחמה עם בני בנימן ויאמר יהוה יהודה בתחלה: 19 ויקומו בני ישראל בבקר ויחנו על הנבעה: 20 ויצא איש ישראל למלחמה עם בנימן ויערכו אתם איש ישראל מלחמה אל הנבעה: 21 ויצאו בני בנימן מן הנבעה וישיחיתו בישראל ביום ההוא שנים ועשרים אלף איש ארבעה: 22 ויתחוק העם איש ישראל ויספו לערך מלחמה במקום אשר ערכו שם ביום הראשון: 23 ויעלו בני ישראל ויבכו לפני יהוה עד הערב וישאלו ביהוה לאמר האוסף לגשת למלחמה עם בני בנימן אחי ויאמר יהוה עלו אלינו: 24 ויקברו בני ישראל אל בני בנימן ביום השני: 25 ויצא בנימן לקראתם מן הנבעה ביום השני וישיחיתו בבני ישראל עוד שמנת עשר אלף איש ארצה כל איש שלף חרב: 26 ויעלו כל בני ישראל וכל העם ויבאו בית אל ויבכו וישבו שם לפני יהוה ויצומו ביום ההוא עד הערב ויעלו עלות ושלמים לפני יהוה: 27 וישאלו בני ישראל ביהוה ושם ארון ברית האלהים בימים ההם: 28 ופינחס בן אלעזר בן אהרן עמד לפניו בימים ההם לאמר האוסף עוד לצאת למלחמה עם בני בנימן אחי אם אחדל ויאמר יהוה עלו כי מחר אתנו בידך: 29 וישם ישראל ארבים אל הנבעה סביב: 30 ויעלו בני ישראל אל בני בנימן ביום השלישי ויערכו אל הנבעה כפעם בפעם: 31 ויצאו בני בנימן לקראת העם הנתקו מן העיר ויחלו להכות מהעם חללים כפעם בפעם במסלות אשר אחת עלה בית אל ואחת נבעה בשדה כשלשים איש בישראל: 32 ויאמרו בני בנימן נגפם הם לפנינו כבראשנה ובני ישראל אמרו ננוסה ונתקנו מן העיר אל המסלות: 33 וכל איש ישראל קמו ממקומו ויערכו בבעל תמר וארץ ישראל מגיח ממקום ממערה גבע: 34 ויבאו מנגד לנבעה עשרה אלפים איש בחור מכל ישראל והמלחמה כבדה והם לא ידעו כי נגעת עליהם הרעה: 35 ויגף יהוה את בנימן לפני ישראל וישיחיתו בני ישראל בבנימן ביום ההוא עשרים וחמשה אלף ומאה איש כל איש שלף חרב: 36 ויראו בני בנימן כי נגפו ויחנו איש ישראל מקום לבנימן כי בטהו מכל הארץ אשר שמו אל הנבעה: 37 והארץ החישו ויפשטו אל הנבעה וימשך הארב ויד את כל העיר לפי חרב: 38 והמועד היה לאיש ישראל עם הרב להעלותם משאת העשן מן העיר: 39 ויהפך איש ישראל במלחמה ובנינו החל לכוות חללים באיש ישראל כשלשים איש כי אמרו אך נגוף נגף

הוא לפנינו במלחמה הראשנה: 40 והמשאת החלה לעלות מן העיר עמוד עשן ויפן בנימן אחריו והנה עלה כליל העיר השמימה: 41 ואיש ישראל הפך ויבהל איש בנימן כי ראה כי נגעה עליו הרעה: 42 ויפנו לפני איש ישראל אל דרך המדבר והמלחמה הרדיקהתה ואשר מהערים משחיתים אותו בתוכו: 43 כתרו את בנימן הרדיפהו מנוחה הרדיכהו עד נכח הנבעה ממזרח שמש: 44 ויפלו מבנימן שמנה עשר אלף איש את כל אלה אנשי חיל: 45 ויפנו וינסו המדברה אל סלע הרמון ויעללו במסלות חמשה אלפים איש וידיקו אחריו עד רדעם ויכו ממנו אלפים איש: 46 ויהי כל הנפלים מבנימן עשרים וחמשה אלף איש שלף חרב ביום ההוא את כל אלה אנשי חיל: 47 ויפנו וינסו המדברה אל סלע הרמון שש מאות איש וישבו בסלע רמון ארבעה חדשים: 48 ואיש ישראל שבו אל בני בנימן ויכום לפי חרב מעיר מתם עד בהמה עד כל הנמצא גם כל הערים הנמצאות שלחו באש:

פרק 21

1 ואיש ישראל נשבע במצפה לאמר איש ממנו לא יתן בתו לבנימן לאשה: 2 ויבא העם בית אל וישבו שם עד הערב לפני האלהים וישאו קולם ויבכו בני גדול: 3 ויאמרו למה יהוה אלהי ישראל היתה זאת בישראל להפקד היום מישראל שבט אחד: 4 ויהי ממחרת וישיכמו העם ויבנו שם מזבח ויעלו עלות ושלמים: 5 ויאמרו בני ישראל מי אשר לא עלה בקהל מכל שבטי ישראל אל יהוה כי השבועה הגדולה היתה לאשר לא עלה אל יהוה המצפה לאמר מות יומת: 6 וינחמו בני ישראל אל בנימן אחיו ויאמרו נגדת היום שבט אחד מישראל: 7 מה נעשה להם לנותרים לנשים ואנחנו נשבענו ביהוה לבלתי תת להם מבנותיהם לנשים: 8 ויאמרו מי אחד משבטי ישראל אשר לא עלה אל יהוה המצפה והנה לא בא איש אל המחנה מיביש גלעד אל הקהל: 9 ויתפקד העם והנה אין שם איש מיושבי יבש גלעד: 10 וישלחו שם העדה שנים עשר אלף איש מבני החיל ויצומו אותם לאמר לכו והכיתם את יושבי יבש גלעד לפי חרב והנשים והתם: 11 וזה הדבר אשר תעשו כל זכר וכל אשה ידעת משכב זכר תחרימו: 12 וימצאו מיושבי יבש גלעד ארבע מאות נערה בתולה אשר לא ידעה איש למשכב זכר ויביאו אותם אל המחנה שלה אשר בארץ כנען: 13 וישלחו כל העדה וידיברו אל בני בנימן אשר בסלע רמון ויקראו להם שלום: 14 וישב בנימן בעת ההוא ויתנו להם הנשים אשר היו מנשי יבש גלעד ולא מצאו להם כן: 15 והעם נחם לבנימן כי עשה יהוה הפרד מה נעשה בישראל: 16 ויאמרו וקני העדה מה נעשה לנותרים לנשים כי נשמה מבנינו אשה: 17 ויאמרו ורשת פליטה לבנימן ולא ימחה שבט מישראל: 18 ואנחנו לא נוכל לתת להם נשים מבנותינו כי נשבעו בני ישראל לאמר אזור נתן אשה לבנימן: 19 ויאמרו הנה חג יהוה בשלו מימים ימימה אשר מצפונה לבית אל מורחה השמש למסלה העלה מבית אל שכמה ומנגד ללבונה: 20 ויצא את בני בנימן לאמר לכו וארבתם בכרמים: 21 וראיתם והנה אם יצאו בנות שילו לחול במחלות ויצאום מן הכרמים והטפתם לכם איש אחת מבנות שילו והלכתם ארץ בנימן: 22 והיה כי יבאו אבותם או אחיהם לרוב אלינו ואמרנו אליהם חנונו אותם כי לא לקחנו איש אשתו במלחמה כי לא אתם נתתם להם כעת תאמרו: 23 ויעשו כן בני בנימן וישאו נשים למספרם מן

המחלות אשר גזלו וילכו וישבו אל נחלתם ויבנו את הערים וישבו בהם: 24 ויתהלכו משם בני ישראל בעת ההוא איש לשבטו ולמשפחתו ויצאו משם איש לנחלתו: 25 בימים ההם אין מלך בישראל איש חזר בעניניו יעשה:

רות

פרק 1

1 ויהי בימי שפט השפטים ויהי רעב בארץ וילך איש מבית לחם יהודה לגור בשדי מואב הוא ואשתו ושני בנים: 2 ושם האיש אלימלך ושם אשתו נעמי ושם שני בניו מחלון וכליון אפרתים מבית לחם יהודה ויבאו שדי מואב ויהיו שם: 3 וימת אלימלך איש נעמי ותשאר היא ושני בניה: 4 וישאו להם נשים מאבות שם האחת ערפה ושם השנית רות וישבו שם כשע שנים: 5 וימותו גם שניהם מחלון וכליון ותשאר האשה משני ילדיה ומאשה: 6 ותקם היא וכלתיה ותשב משדי מואב כי שמעה בשדה מואב כי פקד יהוה את עמו לתת להם לחם: 7 ותצא מן המקום אשר היתה שמה ושתי כלתיה עמה ותלכנה בדרך לשוב אל ארץ יהודה: 8 ותאמר נעמי לשתי כלתיה לכנה שבנה אשה לבית אמה יעשה יהוה עמכם חסד כאשר עשיתם עם המתים עמדי: 9 יתן יהוה לכם ומצאן מנוחה אשה בית אישה ותשק להן ותשאנה קולן ותבכינה: 10 ותאמרנה לה כי אתך נשוב לעמך: 11 ותאמר נעמי שבנה בתי למה תלכנה עמי העוד לי בנים במעי והיו לכם לאנשים: 12 שבנה בתי לכן כי זקנתי מהיות לאיש כי אמרתי יש לי תקוה גם הייתי הלילה לאיש וגם ילדתי בנים: 13 הלחן תשברנה עד אשר יגדלו הלחן תעננה בבלתי היות לאיש אל בשבט כי מר לי מאד מכס כי יצאה לי יד יהוה: 14 ותשנה קולן ותבכינה עוד ותשק ערפה לחמותה ורות דבקה בה: 15 ותאמר הנה שבה יבמתך אל עמה ואל אלהיה שוב אחרי יבמתך: 16 ותאמר רות אל תפגעי בי לעוברך לשוב מאחרך כי אל אשר תלכי אלך ובאשר תלגי אלגי עמך עמי ואלהיך אלהי: 17 באשר תמותי אמות ושם אקבר בה יעשה יהוה לי וכה יסוף כי המות יפרידי ביני ובינך: 18 ותרא כי מתאמצת היא ללכת אתה ותחדל לדבר אליה: 19 ותלכנה שתיהם עד באנה בית לחם ויהי בבאנה בית לחם ותחם כל העיר עליהן ותאמרנה הוצאת נעמי: 20 ותאמר אליהן אל תקראנה לי נעמי קראן לי מרא כי המר שדי לי מאד: 21 אני מלאה חלבתי וריקם השיבני יהוה למה תקראנה לי נעמי ויהוה ענה בי ושדי הרע לי: 22 ותשב נעמי ורות המואביה כלתה עמה השבה משדי מואב והמה באו בית לחם בתחלת קציר שערים:

פרק 2

1 ולנעמי מידע לאשה איש גבור חיל ממשפחת אלימלך ושמו בעז: 2 ותאמר רות המואביה אל נעמי אלכה נא השדה ואלקטה בשבלים אחר אשר אמצא חן בעיניו ותאמר לה לבי בתי: 3 ותלך ותבוא ותלקט בשדה אחרי הקצרים ויקר מקרה חלקת השדה לבעז אשר ממשפחת אלימלך: 4 והנה בעז בא מבית לחם ויאמר לקוצרים יהוה עמכם ויאמרו לו יברכך יהוה: 5 ויאמר בעז לנערו הנצב על הקוצרים לבי העננה הוצאת: 6 ויען הנער הנצב על הקוצרים ויאמר נערה

מואביה היא השבה עם נעמי משדה מואב: 7 ותאמר אלקמה נא ואספתי בעמרים אחרי הקוצרים ותבוא ותעמוד מאז הבקר ועד עתה זה שבתה הבית מעט: 8 ויאמר בעז אל רות הלא שמעת בתי אל תלכי ללקט בשדה אחר וגם תעבורי מזה וכה תדבקין עם נעמי: 9 עניך בשדה אשר יקצרו והלכת אחריהן הלא צויתי את הנערים לבלתי נגדך וצמתי והלכת אל הכלים ושתי מאשר ישאבון הנערים: 10 ותפל על פניה ותשתחו ארצה ותאמר אליו מדוע מצאתי חן בעיניך להכירני ואנכי נכריה: 11 ויען ויאמר לה הגד הנד לי כל אשר עשית את חמותך אחרי מות אישך ותעזבי אביך ואמך וארץ מולדתך ותלכי אל עם אשר לא ידעת תמול שלשום: 12 ישלם יהוה פעלך ותהי משכרתך שלמה מעם יהוה אלהי ישראל אשר באת לחסות תחת כנפיו: 13 ותאמר אמצא חן בעיניך אדני כי נחמתי וכי דברת על לב שפחתך ואנכי לא אהיה כאחת שפחתך: 14 ויאמר לה בעז לעת האכל גשי הלא ואכלת מן הלחם ותבלת פתך בחמין ותשב מצד הקוצרים ויצבט לה קלי ותאכל ותשבע ותתר: 15 ותקם ללקט ויצו בעז את נערו לאמר גם בין העמרים תלקט ולא תכלימוה: 16 וגם של תשלו לה מן הצבתיים ועזבתם ולקטה ולא תנערו בה: 17 ותלקט בשדה עד הערב ותחבט את אשר לקטה ויהי כאיפה שערים: 18 ותשא ותבוא העיר ותרא חמותה את אשר לקטה ותוצא ותתן לה את אשר הותרה בשבעה: 19 ותאמר לה חמותה איפה לקטת היום ואנה עשית יהי מכירך ברוך ותגד לחמותה את אשר עשתה עמו ותאמר שם האיש אשר נעמי עשיתי עמו היום בעז: 20 ותאמר נעמי לכלתה ברוך הוא ליהוה אשר לא עזב חסדו את החיים ואת המתים ותאמר לה נעמי קרוב לנו האיש מגאלנו הוא: 21 ותאמר רות המואביה גם כי אמר אלי עם הנערים אשר לי תדבקין עד אם כלו את כל הקציר אשר לי: 22 ותאמר נעמי אל רות כלתה טוב בתי כי תצאי עם נערותי ולא יפגעו בך בשדה אחרי: 23 ותדבק בנערות בעז ללקט עד כלות הקציר השערים וקציר החטים ותשב את חמותה:

פרק 3

1 ותאמר לה נעמי חמותה בתי הלא אבקש לך מנוח אשר ייטב לך: 2 ועתה הלא עזב מדעתנו אשר היית את נערותי הנה הוא בזה את גרן השערים הלילה: 3 ורחצת וסבת ושמת שמלתך על דרך וירדתה גרן אל הוורדי לאיש עד כלתו לאכל ולשתות: 4 ויהי כשכבו וידעת את המקום אשר ישכב שם ובאת וגלית מרגלתי ושכבתי והוא יגיד לך את אשר תעשין: 5 ותאמר אליה כל אשר תאמר אעשה: 6 והתי תרנן ותעש ככל אשר צוה חמותה: 7 ויאכל בעז וישת וינמם לבו ויבא לשכב בקצה הערמה ותבא בלט ותגל מרגלתי ותשכב: 8 ויהי בחצי הלילה ויחרד האיש וילפף והנה אשה שכבת מרגלתי: 9 ויאמר מי את ותאמר אנכי רות אמתך ופרשת כנפיך אל אמתך כי גאל אותה: 10 ויאמר ברוכה את ליהוה בתי ויחבת חסדך האחרון מן הראשון לבלתי לבת אחרי הבחורים אם דל ואם עשיר: 11 ועתה בתי אל תיראי כל אשר תאמרי אעשה לך כי יודע כל שער עמי כי אשת חיל את: 12 ועתה כי אמנם כי אם גאל אנכי וגם יש גאל קרוב ממני: 13 ליני הלילה והיה בבקר אם יגאלך טוב יגאל ואם לא יחפץ לגאלך וגאלתיך אנכי חי יהוה שכבי עד הבקר: 14 ותשכב מרגלתי עד הבקר ותקם בסוים יכיר איש את רעהו

ושמואל טרם ידע את יהוה וטרם יגלה אליו דבר יהוה: 8 ויסף יהוה קרא שמואל בשלשית ויקם וילך אל עלי ויאמר הנני כי קראת לי ויבן עלי כי יהוה קרא לעשר: 9 ויאמר עלי לשמואל לך שכב והיה אם יקרא אליך ואמרת דבר יהוה כי שמע עבדך וילך שמואל וישכב במקומו: 10 ויבא יהוה ויחיצב ויקרא בפעם שמואל שמואל ויאמר שמואל דבר כי שמע עבדך: 11 ויאמר יהוה אל שמואל הנה אנכי עשה דבר בישראל אשר כל שמעו הצלינה שתי אוזניו: 12 ביום ההוא אקים אל עלי את כל אשר דברתי אל ביתו החל וכלה: 13 והגדת לי כי שפט אני את ביתו עד עולם בעון אשר ידע כי מקללים להם בניו ולא כהה בס: 14 ולכן נשבעתי לבית עלי אם יחכפר עון בית עלי בזבח ובמנחה עד עולם: 15 וישכב שמואל עד הבקר ויפתח את דלתות בית יהוה ושמואל אמר מהי המראה אל עלי: 16 ויקרא עלי את שמואל ויאמר שמואל בני ויאמר הנני: 17 ויאמר מה הדבר אשר דבר אליך אל נא הכחד ממני כה יעשה לך אלהים וכה יוסף אם תכחד ממני דבר מכל הדבר אשר דבר אליך: 18 ויגד לו שמואל את כל הדברים ואלא כחד ממנו ויאמר יהוה הוא הטוב בעיני יעשה: 19 ויגדל שמואל ויהוה היה עמו ולא הפיל מכל דבריו ארצה: 20 וידע כל ישראל מן ועד באר שבע כי נאמן שמואל לנביא ליהוה: 21 ויסף יהוה להרעה בשלה כי נגלה יהוה אל שמואל בשלו בדבר יהוה:

פרק 4

1 ויהי דבר שמואל לכל ישראל ויצא ישראל לקראת פלשתים למלחמה ויחנו על האבן העזר ופלשתים חנו באפס: 2 ויערכו פלשתים לקראת ישראל והתשש למלחמה וינגף ישראל לפני פלשתים ויכב מעמרכה בשדה כארבעת אלפים איש: 3 ויבא עשה אל המחנה ויאמרו זקני ישראל למה נגפנו יהוה היום לפני פלשתים נקחה אלינו משלה את ארון ברית יהוה ויבא בקרבנו וישענו מכף איבינו: 4 וישלח העם שלה וישאו משם את ארון ברית יהוה צבאות ישב הכרובים ושם שני בני עלי עם ארון ברית האלהים חפני ופינחס: 5 ויהי כבוא ארון ברית יהוה אל המחנה וירעו כל ישראל תרועה גדולה ותהם הארץ: 6 וישמעו פלשתים את קול התרועה ויאמרו מה קול התרועה הגדולה הזאת במחנה העברים וידעו כי ארון יהוה בא אל המחנה: 7 ויראו פלשתים כי אמרו בא אלהים אל המחנה ויאמרו אוי לנו כי לא היתה כזאת אתמול שלשם: 8 אוי לנו מי יצילנו מיד האלהים האדירים האלה אלה הם האלהים המכים את מצרים בכל מכה במדבר: 9 והחזקו והיו לאנשים פלשתים פן תעברו לעברים כאשר עברו לכם והיותם לאנשים ונלחמם: 10 וילחמו פלשתים וינגף ישראל וינסו איש לאהלו ותהי המכה גדולה מאד ויפל מישאל שלשים אלף רגלי: 11 וארון אלהים נלקח ושני בני עלי חפני ופינחס: 12 וירץ איש בנימין מהמערכה ויבא שלה ביום ההוא ומריו קריעם וארמיה על ראשו: 13 ויבוא והנה עלי ישב על הכסא יך דרך מצפה כי היה לבו חרד על ארון האלהים והוא בא להגיד בעיר ותועק כל העיר: 14 וישמע עלי את קול הצעקה ויאמר מה קול ההמון הזה והוא מהר ויבא ויגד לעלי: 15 ועלי בן השבעים ושמונה ויעניו קמה ולא יכול לראות: 16 ויאמר האיש אל עלי אנכי הבא מן המערכה ואני מן המערכה נסתי היום ויאמר מה היה הדבר בני: 17

את פני עלי הכהן: 12 ובני עלי בני בליעל לא ידעו את יהוה: 13 ומשפט הכהנים את העם כל איש זבח וזבא נער הכהן כבשל הבשר והמזלג שלש השנים בידו: 14 והכה בכיור או בדוד או בקלחת או בפרור כל אשר יעלה המזלג יקח הכהן בו ככה יעשו לכל ישראל הבאים וזבחו בשלה: 15 גם במטרים יקטרו את החלב וזבא נער הכהן ואמר לאיש הזבח תנה בשר לצלות לכהן ולא יקח ממך בשר מבשל כי אם חי: 16 ויאמר אליו האיש קטר יקטירון כיום החלב וקח לך כאשר תאוו נפשך ואמר לו כי עתה תתן ואם לא לקחתי בחזקת: 17 ותהי חמאת הנערים גדולה מאד את פני יהוה כי נאצו האנשים את מנחת יהוה: 18 ושמואל משרת את פני יהוה נער חנור אפוד בד: 19 ומעיל קמן תעשה לו אמו והעלתה לו מימים ימימה בעלותה את אישה לזבח את זבח הימים: 20 ובכר עלי את אלקנה ואת אשתו ואמר ישם יהוה לך ורע מן האשה הוואת תחת השאלה אשר שאל ליהוה והלכו למקומו: 21 כי פקד יהוה את חנה ותהר ותלד שלשה בנים ושתי בנות ויגדל הנער שמואל עם יהוה: 22 ועלי זקן מאד ושמואל כל אשר יעשון בניו וכל ישראל ואת אשר ישכבו את הנשים הצבאות פתח אהל מועד: 23 ויאמר להם למה תעשון כדברים האלה אשר אנכי שמע את דבריכם רעים מאד כל העם אליה: 24 אל בני כי לוא טובה השמעה אשר אנכי שמע מעברים עם יהוה: 25 אם יחטא איש ואיש ופללו אלהים כי ליהוה יחטא איש מי יתפלל לו ויחטא יחטא לקול אביהם כי חפץ יהוה להימיתם: 26 והנער שמואל הלך וגדל וטוב גם עם יהוה וגם עם אנשים: 27 ויבא איש אלהים אל עלי ויאמר אליו כה אמר יהוה נגלה נגלית אל בית אביך בדיוחם במצרים לבית פרעה: 28 ובחר אהו מכל שבטי ישראל לי לבחן לעלות על מזבחי להקטיר קטרת לשאת אפוד לפני ואתנה לבית אביך את כל אשר בני ישראל: 29 למה תבעטו בזבחי ובמנחתיו אשר צויתי מעון ותכבד את בניך ממני להכריאכם מראשית כל מנחת ישראל מעמי: 30 לכן נאם יהוה אליה ישראל אמרו אמרתי ביתך וביט אביך יתהלכו לפני עד עולם ועתה נאם יהוה חלילה לי כי מבכיר אבכד ובני יקלו: 31 הנה ימים באים וגדעתי את זרעך ואת זרע ביתך אביך מהיות זקן בביתך: 32 והבטת צר מעתה בכל אשר יביא ייביא לישראל ולא יהיה זקן בביתך כל הימים: 33 ואיש לא אכרית לך מעם מזבחי לבלות את עיניך ולאדיב את נפשך וכל מרבית ביתך ימותו אנשים: 34 וזה לך האות אשר יבא אל שני בניך אל חפני ופינחס ביום אחד ימותו שניהם: 35 והקימתי לי כהן כאשר בלבבי ונפשתי יעשה ובניתי לו בית נאמן והתהלך לפני משיחי כל הימים: 36 והיה כל הנוטר בביתך יבוא להשתחות לו לאנורת כסף וככר לחם ואמר ספחני נא אל אחת הכהנות לאכל פת לחם:

פרק 3

1 והנער שמואל משרת את יהוה לפני עלי ודבר יהוה היה יקר בימים ההם אין חזון נפרץ: 2 ויהי ביום ההוא ועלי שכב במקומו ועינו החלו כהות לא יוכל לראות: 3 וגר אלהים טרם יכבה ושמואל שכב בהיכל יהוה שמוש ארון אלהים: 4 ויקרא יהוה אל שמואל ויאמר הנני: 5 ויחזק אל עלי ויאמר הנני כי קראת לי ויאמר לא קראתי שוב שכב וילך וישכב: 6 ויסף יהוה קרא עוד שמואל ויקם שמואל וילך אל עלי ויאמר הנני כי קראת לי ויאמר לא קראתי בני שוב שכב: 7

כהנים ליהוה: 4 ויהי היום ויזבח אלקנה ונתן לפננה אשתו ולכל בניו ובנותיה מנות: 5 ולחנה יתן מנה אחת אפים כי את חנה אהב ויהוה סגר רחמה: 6 וכעסתה צרתה גם כעס בעבור הרעמה כי סגר יהוה בעד רחמה: 7 וכן יעשה שנה בשנה מדי עלתה בבית יהוה כן תכעסנה ותכבדו ולא תאכל: 8 ויאמר לה אלקנה אישה חנה למה תבכי ולמה לא תאכלי ולמה ירע לבעך הלא אנכי טוב לך מעשרה בנים: 9 ותקם חנה אחרי אכלה בשלה ואחרי שתה ועלי הכהן ישב על הכסא על מזוות היכל יהוה: 10 והיא מרת נפש ותתפלל על יהוה ובכה תבכה: 11 ותדר נדר ותאמר יהוה צבאות אם ראה תראה בעני אמתך וזכרתי ולא תשכח את אמתך ונתתה לאמתך זרע אנשים ונתתיו ליהוה כל ימי חייו ומורה לא יעלה על ראשו: 12 והיה כי הרבחה להתפלל לפני יהוה ועלי שמר את פיה: 13 ותנה היא מדברת על לב רך שפתי נעות וקולה לא ישמע ויחשבה עלי לשכרה: 14 ויאמר אליה עלי עד מתי תשתכרין הסירי את יינך מעליך: 15 ותקם חנה ותאמר לא אדני אשה קשת רוח אנכי ויין ושכר לא שתיתי ואשפך את נפשי לפני יהוה: 16 את תתן לא אמתך לפני בת בליעל כי מרב שיחי וכעסי דברתי עד הנה: 17 ויען עלי ויאמר לבי שלום ואלהי ישראל יתן את שלחך אשר שאלת מעמי: 18 ותאמר תמצא שפחתך חן בעיניך ותלך האשה לדרכה ותאכל ופניה לא היו לה עוד: 19 וישכמו בבקר וישתחוו לפני יהוה וישבו ויבאו אל ביתם הרמתה וידע אלקנה את חנה ויזכרה יהוה: 20 ויהי לתקפות הימים ותהר חנה ותלד בן ותקרא את שמו שמואל כי מיהוה שאלתיו: 21 ויעל האיש אלקנה וכל ביתו לזבח ליהוה את זבח הימים ואת נדריו: 22 וחנה לא נגלה את חנה אמרה לאישה עד יגמל הנער והבאתיו ונראה את פני יהוה וישב שם עד עולם: 23 ויאמר לה אלקנה אישה עשי הטוב בעיניך שבי עד גמלך אתו אך יקם יהוה את דברו ותשב האשה ותינן את בנה עד גמלה אחו: 24 ותעלהו עמה כאשר נגמלה בפרים שלשה ואיפה אחת קמח ונבל יין ותבאהו בית יהוה שלו והנער נער: 25 וישחטו את הפר ויביאו את הנער אל עלי: 26 ותאמר בי אדני חי נפשך אדני אני האשה הנצבת מעמך בזה להתפלל אל יהוה: 27 אל הנער הזה התפללתי ויתן יהוה לי את שאלתי אשר שאלתי מעמי: 28 וגם אנכי השאלתיו ליהוה כל הימים אשר היה הוא שאול ליהוה וישתחו שם ליהוה:

פרק 2

1 ותתפלל חנה ואלקנה על עלי לבי ביהוה רמה קרני ביהוה רחב פי על אויבי כי שמתיו בישועתך: 2 אין קדוש כיהוה כי אין בלתיך ואין צור כאלהינו: 3 אל תרבו תדברו גבהה גבהה יצא עתק מפיהם כי אל דעות יהוה ולא נתכנו עללות: 4 קשת גברים חתים ונכשלים אורזו חיל: 5 שבעים בלחם נשכרו ורעבים חדלו עד עקרה ילדה שבעה ורבת בנים אצללה: 6 יהוה ממית ומחיה מוריד שאול ויעל: 7 יהוה מוריש ומעשיר מרסל אף מרום: 8 מקים מעפר דל מאשפת ירים אביון להושים עם נדיבים וכסא כבוד ינחלם כי ליהוה מצקי ארץ וישע עליהם בל: 9 רגלי חסידו ישמר ורעותי בחשך ידמו כי אל בבת ינבר איש: 10 יהוה יתנו מריבו עלו בשמים ירעם יהוה ידיו אפסי ארץ ויתן עז למלכו וירם קרן משיחו: 11 וילך אלקנה הרמתה על ביתו והנער היה משרת את יהוה

ויאמר אל יודע כי באה האשה הנרן: 15 ויאמר הכי המטפחת אשר עליך ואחוי בה ותאחז בה וימד שש שערים וישע עליה ויבא העיר: 16 ותבוא אל חמותה ותאמר מי את בתי ותגד לה את כל אשר עשה לה האיש: 17 ותאמר שש השערים האלה נתן לי כי אמר אל תבואי ריקם אל חמותך: 18 ותאמר שבי בתי עד אשר תדעין איך יפל דבר כי לא ישקט האיש כי אם כלה הדבר היום:

פרק 4

1 ובעז עלה השער וישב שם והנה הגאל עבר אשר דבר בעז ויאמר סורה שבה פה פלגי אלמני וסיר וישב: 2 ויקח עשרה אנשים מוקני העיר ויאמר שבו פה וישבו: 3 ויאמר לגאל חלקת השדה אשר לאחינו לאלימלך מכרה נעמי השבה משדה מואב: 4 ואני אמרתי אנלה אונק לאמר קנה נגד הישבים ונגד זקני עמי אם תגאל גאל ואם לא יגאל הגידה לי ואדע כי אין וילתך לגאול ואנכי אחריך ויאמר אנכי אנאל: 5 ויאמר בעז ביום קנונת השדה מיד נעמי ומאת רות המואבית אשת המת קניתי להקים שם המת על נחלתו: 6 ויאמר הגאל לא אוכל לגאול לי פן אשחית את נחלתי גאל לך אתה את גאלתי כי לא אוכל לגאל: 7 וזאת לפניך בישראל על הגאולה ועל התמורה לפני כל דבר שלף איש נעלו ונתן לרעהו וזאת התעודה בישראל: 8 ויאמר הגאל לבעז קנה לך וישלף נעלו: 9 ויאמר בעז לזקנים וכל העם עדים אחם היום כי קניתי את כל אשר לאלימלך ואת כל אשר לכליון ומחלוני מיד נעמי: 10 וגם את רות המואבית אשת מחלוני קניתי לי לאשה להקים שם המת על נחלתו ולא יכרת שם המת מעם אחיו ומשער מקומו עדים אחם היום: 11 ויאמרו כל העם אשר בשער והזקנים עדים יתן יהוה את האשה הבאה אל ביתך כרחל וכלאה אשר בנו שתייהם את בית ישראל ועשה חיל באפרים וקרא שם בבית לחם: 12 ויהי ביתך כבית פרץ אשר ילדה תמר ליהודה מן הזרע אשר יתן יהוה לך מן הנערה הזאת: 13 ויקח בעז את רות ותהי לו לאשה ויבא אליה ויתן יהוה לה הריון ותלד בן: 14 ותאמרנה הנשים אל נעמי ברוך הוה אל אשר לא השבית לך גאל היום ויקרא שמו בישראל: 15 והיה לך למשיב נפש ולכלכל את שיבתך כי בלתיך אשר אובתך ילדתו אשר היא טובה לך משבעה בנים: 16 ותקח נעמי את הילד ותשתתו בחיקה ותהי לו לאמנת: 17 ותקראנה לו השכנות שם לאמר לנו כי נלעמי ותקראנה שמו עובד הוא אבי ישי אבי דוד: 18 ואלה תולדות פרץ פרץ הוליד את חצרון: 19 וחצרון הוליד את רם ורם הוליד את עמינדב: 20 ועמינדב הוליד את נחשון ונחשון הוליד את שלמה: 21 ושלמון הוליד את בעז ובעז הוליד את עובד: 22 ועובד הוליד את ישי וישי הוליד את דוד:

1 שְׁמוּאֵל

פרק 1

1 ויהי איש אחד מן הרמתיים צופים מהר אפרים ושמו אלקנה בן ירחם בן אליהוא בן תחן בן צוף אפרתי: 2 ולו שתי נשים שם אחת חנה ושם השנית פננה ויהי לפננה ילדים ולחנה אין ילדים: 3 ועלה האיש ההוא מעירו מימים ימימה להשתחות ולזבח ליהוה צבאות בשלה ושם שני בני עלי חפני ופנחס

יבוא עתה נלכח שם אולי יגיד לנו את דרכנו אשר הלכנו עליה: 7 ויאמר שאול לנערו והנה נלך ומה נביא לאיש כי הלחם אול מכלינו ותשורה אין להביא לאיש האלהים מה אתנו: 8 ויסף הנער לענות את שאול ויאמר הנה נמצא בידי רבע שקל כסף ונתתי לאיש האלהים והנה יגיד לנו דרכנו: 9 לפניך לאיש בישראל כה אמר האיש בלכתו לדרוש אלהים לכו ונלכח עד הראה כי לנביא היום יקרא לפניך הראה: 10 ויאמר שאול לנערו טוב דברך לכה נלכח וילכו אל העיר אשר שם איש האלהים: 11 המה עלים במעלה העיר והמה מצאו נערות יצאות לשאב מים ויאמרו להן היש בזה הראה: 12 ותענינה אותם ותאמרנה יש הנה לפניך מהר עתה כי היום בא לעיר כי זבח היום לכם בבמה: 13 כבאכם העיר כן תמצאון אותו במסע יעלה בבמתה לאכל כי לא יאכל העם עד באו כי הוא יבין הובח אחרי כן יאכלו הקראים ועתה עלו כי אתו כהדים תמצאון אתו: 14 ויעלו העיר המה באים בתוך העיר והנה שמואל יצא לקראתם לעלות הבמה: 15 ויהיה גלה את און שמואל יום אחד לפני בוא שאול לאמר: 16 כעת מחר אשלח אליך איש מארץ בנימין ומשחתו לגידי על עמי ישראל והושיע את עמי מיד פלשתים כי ראיתי את עמי כי באה צעקתו אלי: 17 ושמואל ראה את שאול ויהיה ונהיה הנה האיש אשר אמרתי אליך זה יעצר בעמי: 18 וישג שאול את שמואל בתוך השחר ויאמר הגידה נא לי איש זה ביום הראה: 19 וישג שמואל על שאול ויאמר אנכי הראה עלה לפני הבמה ואכלתם עמי היום ושלחתיד בבקר וכל אשר בלבבך אניד לך: 20 ולאנתות האבדות לך היום שלשת הימים אל תשם את לבך להם כי נמצאו ולמי כל חסדת ישראל הלא לך ולכל בית אביך: 21 ויגן שאול ויאמר הלא כן ימיני אנכי מקטני שבטי ישראל ומשפחתי הצערה מכל משפחות שבטי בנימין ולמה דברת אלי בדבר הזה: 22 ויקח שמואל את שאול ואת נערו ויביאם לשכבתה ויתן להם מקום בראש הקראים והמה כשליש איש: 23 ויאמר שמואל ללכת תנה את המנה אשר נתתי לך אשר אמרתי אליך שים אתה עמך: 24 וירם הטבח את השוק והעליה וישם לפני שאול ויאמר הנה הנשאר שים לפניך אבל כי למועד שמור לך לאמר העם קראתי ויאכל שאול עם שמואל ביום ההוא: 25 וירדו מהבמה העיר וידבר עם שאול על הגג: 26 וישכמו ויהיו כעלות השחר ויקרא שמואל אל שאול הגג לאמר קומה ואשלחך ויקם שאול ויצאו שניהם הוא ושמואל החוצה: 27 המה יורדים בקצה העיר ושמואל אמר אל שאול אמר לנער ויעבר לפנינו ויעבר ואתה עמד ביום ואשמיעך את דבר אלהים:

פרק 10

1 ויקח שמואל את פך השמן ויצק על ראשו וישקוה ויאמר הלא כי משחך יהוה על נחלתו לגידי: 2 בלכתך היום מעמדי ומצאת שני אנשים עם קברת רחל בגבול בנימין בצלצח ואמרו אליך נמצאו האתנות אשר הלכת לבקש ונהה נטש אביך את דברי האתנות ודאג לכם לאמר מה אעשה לבני: 3 וחלפת משם והלאה ובאת עד אלון תבור ומצאוך שם שלשה אנשים עלים אל האלהים בית אל אחד נשא שלשה גדיים ואחד נשא שלשת כבדות לחם ואחד נשא נבל יין: 4 ושאלו לך שלום ונתנו לך שתי לחם ולקחת מידם: 5 אחר כן תבוא גבעת האלהים אשר שם נצבי פלשתים ויהי כבאך שם העיר ופגעת חבל נביאים ירדים מהבמה ולפניהם נבל

ויכנעו הפלשתים ולא יספו עוד לבוא בגבול ישראל ותהי יד יהוה בפלשתים כל ימי שמואל: 14 ותשבנה הערים אשר לקחו פלשתים מאת ישראל לישראל מעקרון ועד נת ואת גבולן הציל ישראל מיד פלשתים ויהי שלום בין ישראל ובין האמרי: 15 וישפט שמואל את ישראל כל ימי חייו: 16 והלך מדי שנה בשנה וסבב בית אל והגלגל והמצפה ושפט את ישראל את כל המקומות האלה: 17 ותשבנה הרמתה כי שם ביתו ושם שפט את ישראל ויבן שם מזבח ליהוה:

פרק 8

1 ויהי כאשר זקן שמואל וישם את בניו שפטים לישראל: 2 ויהי שם בנו הכבוד יואל ושם משנהו אביה שפטים כבאר שבע: 3 ולא הלכו בניו בדרכו ויטו אחרי הבצע ויקחו שחד ויטו משפט: 4 ויתקבצו כל זקני ישראל ויבאו אל שמואל הרמתה: 5 ויאמרו אליו הנה אתה זקנת ובניך לא הלכו בדרכיך עתה שימה לנו מלך לשפטנו ככל הגוים: 6 וירע הדבר בעיני שמואל כאשר אמרו תנה לנו מלך לשפטנו ויתפלל שמואל אל יהוה: 7 ויאמר יהוה אל שמואל שמע בקול העם לכל אשר יאמרו אליך כי לא אתך מאסו כי אתי מאסו ממלך עליהם: 8 ככל המעשים אשר עשו מיום העליה אתם ממצרים ועד היום הזה ויעזבני ויעבדו אלהים אחרים כן המה עשים גם לך: 9 ועתה שמע בקולך אך כי העד תעיד בהם והגדת להם משפט המלך אשר ימלך עליהם: 10 ויאמר שמואל את כל דברי יהוה אל העם השליים מאתו מלך: 11 ויאמר לו יהוה משפט המלך אשר ימלך עליכם את בניכם יקח ושם לו במרכבתו ובפרשיו ורצו לפני מרכבתו: 12 ולשום לו שרי אלפים ושרי חמשים ולחרש חרישו ולקצר קצירו ולעשות כלי מלחמתו וכלי רכבו: 13 ואת נותיכם יקח לרקחות ולטבחות ולאפות: 14 ואת שדותיכם ואת כרמיכם וזיתים הטובים יקח ונתן לעבדיו: 15 וזרעים וכרמים יעשר ונתן לסריסיו ולעבדיו: 16 ואת עבדיכם ואת שפחותיכם ואת בחוריכם הטובים ואת המוריסים יקח ועשה למלכתו: 17 צאנכם יעשר ואתם תהיו לו לעבדים: 18 וזעקתם ביום ההוא מלפני מלכם אשר בחרתם לכם ולא יענה יהוה אתכם ביום ההוא: 19 וימאנו העם לשמע בקול שמואל ויאמרו לא כי אם מלך יהיה עלינו: 20 והיינו גם אנחנו ככל הגוים ושפטנו מלכנו ויצא לפנינו ונלחם את מלחמתנו: 21 וישמע שמואל את כל דברי העם וידברם באזני יהוה: 22 ויאמר יהוה אל שמואל שמע בקולך והמלכת להם מלך ויאמר שמואל אל אנשי ישראל לכו איש לעירו:

פרק 9

1 ויהי איש מבן ימין ושמו קיש בן אביאל בן צורר בן בכורת בן אפיח בן איש ימיני גבור חיל: 2 ולו היה בן ושמו שאול בחור טוב ואין איש מבני ישראל טוב ממנו משכמו ומעלה גבה מכל העם: 3 ותאבדנה האתנות לקיש אבי שאול ויאמר קיש אל שאול בנו קח נא אתך את אחד מהנערים וקום לך בקש את האתנות: 4 ויעבר בחר אפרים ויעבר בארץ שלשה ולא מצאו ויעברו בארץ שגלים ואין ויעבר בארץ ימיני ולא מצאו: 5 המה באו בארץ צוף ושאלו אמר לנערו אשר עמו לכה ונשובה פן יחדל אבי מן האתנות ודאג לנו: 6 ויאמר לו הנה נא איש אלהים בעיר הזאת והאיש נכבד כל אשר ידבר בוא

אל העגלה ואת כלי הזהב אשר השבתם לו אשם תשימו בארגו מצדו ושלחתם אתו והלך: 9 וראיתם אם דרך גבולו יעלה בית שמש הוא עשה לנו את הרעה הגדולה הזאת הוא לא וידענו כי לא ידו ננעה בנו מקרה ואם היה לנו: 10 ויעשו האנשים כן ויקחו שתי פרות עלות ויאסרום בעגלה ואת בנינם כלו בבית: 11 וישמו את ארון יהוה אל העגלה ואת הארגו ואת עבברי הזהב ואת צלמי מחריהם: 12 וישרנה הפרות בדרך על דרך בית שמש במסלה אחת הלכו הלך ונגעו ולא סרו ימין ושמואל וסרני פלשתים הלכים אחריהם עד גבול בית שמש: 13 ובית שמש קצרים קציר חטים בעמק וישאו את עיניהם ויראו את הארון וישמחו לראות: 14 והעגלה באה אל שדה יהושע בית השמשי ותעמד שם ושם אבן גדולה ויבקעו את עצי העגלה ואת הפרות העלו עלה ליהוה: 15 והלחים הורידו את ארון יהוה ואת הארגו אשר אתו אשר בו כלי זהב וישמו אל האבן הגדולה ואנשי בית שמש העלו עלות ויזבחו זבחים ביום ההוא ליהוה: 16 וחמשה סרני פלשתים ראו וישבו עקרון ביום ההוא: 17 ואלה מחרי הזהב אשר השיבו פלשתים אשם ליהוה לאשדוד אחד לעזה אחד לאשקלון אחד לגת אחד לעקרון אחד: 18 ועבברי הזהב מספר כל ערי פלשתים לחמשת הסרנים מעיר מבצר ועד כפר הפרוי ועד אבל הגדולה אשר הניחו עליה את ארון יהוה עד היום הזה בשדה יהושע בית השמשי: 19 ויך באנשי בית שמש כי ראו בארון יהוה ויך בעם שבועים איש חמשים אלף איש ויתאבלו העם כי הכה יהוה בעם מכה גדולה: 20 ויאמרו אנשי בית שמש מי יוכל לעמד לפני יהוה האלהים הקדוש הזה ואל מי יעלה מעלינו: 21 וישלחו מלאכים אל יושבי קרית יערים לאמר השבו פלשתים את ארון יהוה רדו העלו אותו אליכם:

פרק 7

1 ויבאו אנשי קרית יערים ויעלו את ארון יהוה ויבאו אותו אל בית אבינום בגבעה ואת אלעזר בנו קדשו לשמר את ארון יהוה: 2 ויהי מיום שבת הארון בקרית יערים וירבו הימים ויהיו עשרים שנה ויהיה כל בית ישראל אחרי יהוה: 3 ויאמר שמואל אל כל בית ישראל לאמר אם ככל לבבכם אתם שבים אל יהוה חסירו את אלהי הנכר מתוכם והעשתרות והכיבו לבבכם אל יהוה ועבדוהו לבדו ויצל אתכם מיד פלשתים: 4 ויסירו בני ישראל את הבעלים ואת העשתרת ויעבדו את יהוה לבדו: 5 ויאמר שמואל קבצו את כל ישראל המצפתה ואתפלל בעדכם אל יהוה: 6 ויקבצו המצפתה וישאבו מים וישפכו לפני יהוה ויצומו ביום ההוא ויאמרו שם חמאנו ליהוה וישפט שמואל את בני ישראל במצפה: 7 וישמעו פלשתים כי התקבצו בני ישראל המצפתה ויעלו סרני פלשתים אל ישראל וישמעו בני ישראל ויראו מפני פלשתים: 8 ויאמרו בני ישראל אל יהוה שמואל אל תחרש ממנו מזעק אל יהוה אלהינו וישענו מיד פלשתים: 9 ויקח שמואל מלה חלב אחד ויעלה עולה כחלה ליהוה ויועק שמואל אל יהוה בעד ישראל ויענהו יהוה: 10 ויהי שמואל מעלה העולה ופלשתים נגשו למלחמה בישראל וירעם יהוה בקול גדול ביום ההוא על פלשתים ויהם וינגפו לפני ישראל: 11 ויצאו אנשי ישראל מן המצפה וירדפו את פלשתים ויכום עד מתחת לבית כר: 12 ויקח שמואל אבן אחת וישם בין המצפה ובין השן ויקרא את שמה אבן העזר ויאמר עד הנה עזרנו יהוה: 13

ויען המבשר ויאמר נם ישראל לפני פלשתים וגם מגפה גדולה היתה בעם וגם שני בניך מתו חפני ופינחס וארון האלהים נלקחה: 18 ויהי כהזכירו את ארון האלהים ויפל מעל הכסא אחרנית בעד יד השער ותשבר מפרקתו וימת כי זקן האיש וכבד והוא שפט את ישראל ארבעים שנה: 19 וכלתו אשת פינחס הרה ללח ותשמע את השמעה אל הלך ארון האלהים ומת חמיה ואישה ותכרע ותלד כי נהפכו עליה צריח: 20 ובעת מותה ותדברנה הנצבות עליה אל תיראי כי בן ילדת ולא עתה ולא שתי לכה: 21 ותקרא לנער אי כבוד לאמר גלה כבוד מישראל אל הלך ארון האלהים ואל חמיה ואישה: 22 ותאמר גלה כבוד מישראל כי נלקח ארון האלהים:

פרק 5

1 ופלשתים לקחו את ארון האלהים ויבאחו מאבן העזר אשדוד: 2 ויקחו פלשתים את ארון האלהים ויבאו אותו בית דגון ויצינו אותו אצל דגון: 3 וישכמו אשדודים ממחרת והנה דגון נפל לפני ארצה לפני ארון יהוה ויקחו את דגון וישבו אותו למקומו: 4 וישכמו בבקר ממחרת והנה דגון נפל לפני ארצה לפני ארון יהוה וראש דגון ושתי כפות ידיו כרותות אל המפתח רק דגון נשאר עליו: 5 על כן לא ידרכו כהני דגון וכל הבאים בית דגון על מפתח דגון באשדוד עד היום הזה: 6 ותכבד יד יהוה אל האשדודים וישמם ויך אתם בעפלים את אשדוד ואת גבוליה: 7 ויראו אנשי אשדוד כי בן ואמרו לא ישב ארון אלהי ישראל עמנו כי קשתה ידו עלינו ועל דגון אלהינו: 8 וישלחו ויאספו את כל סרני פלשתים אליהם ויאמרו מה נעשה לארון אלהי ישראל ויאמרו נת יסב ארון אלהי ישראל ויסבו את ארון אלהי ישראל: 9 ויהי אחרי הסבו אותו ותהי יד יהוה בעיר המהומה גדולה מאד ויך את אנשי העיר מקטן ועד גדול וישחרו להם עפלים: 10 וישלחו את ארון האלהים עקרון ויהי כבוא ארון האלהים עקרון ויועקו העקרנים לאמר הסבו אלי את ארון אלהי ישראל להמיתנו ואת עמי: 11 וישלחו ויאספו את כל סרני פלשתים ויאמרו שלחו את ארון אלהי ישראל וישב למקמו ולא ימות אתו ואת עמי כי היתה מהומת מות בכל העיר כבדה מאד יד האלהים שם: 12 והאנשים אשר לא מתו הכו בעפלים ותעל שועת העיר השמים:

פרק 6

1 ויהי ארון יהוה בשדה פלשתים שבעה חדשים: 2 ויקראו פלשתים לכהנים ולקסמים לאמר מה נעשה לארון יהוה הודענו במה נשלחנו למקומו: 3 ויאמרו אם משלחים את ארון אלהי ישראל אל תשלחו אותו ויקם כי השב תשיבו לו אשם אז תרפאו ונודע לכם למה לא תסור ידו מכם: 4 ויאמרו מה האשם אשר נשיב לו ויאמרו מספר סרני פלשתים חמשה עפלי זהב וחמשה עבברי זהב כי מגפה אחת לכלם ולסרניהם: 5 ועשיתם צלמי עפליכם וצלמי עבבריכם המשחתים את הארץ ונתתם לאלהי ישראל כבוד אולי יקל את ידו מעליכם ומעל אלהים ומעל ארצכם: 6 ולמה תכבדו את לבבכם כאשר כבדו מצרים ופרעה את לבם הלא כאשר התעלל בהם וישלחום וילכו: 7 ועתה קחו ועשו עגלה חדשה אחת ושתי פרות עלות אשר לא עלה עליהם על ואסרתם את הפרות בעגלה והשיבתם בניהם ואסרתם את הביתה: 8 ולקחתם את ארון יהוה ונתתם אתו

ותף וחללי וכבוד והמה מתנבאים: 6 וצלחה עליך רוח יהוה והתנבית עמם ונחפסת לאיש אחר: 7 והיה כי תבאנה האותות האלה לך ששה לך אשר תמצא ידך כי האלהים עמך: 8 וירדת לפני הגלגל והנה אנכי ירד אליך להעלות עולות לזבח וזבחי שלמים שבעת ימים תחול עד בואי אליך והודעתני לך את אשר תעשה: 9 והיה כהפנתו שכמו ללכת מעם שמואל ויהפך לו אלהים לב אחר ויבאו כל האותות האלה ביום ההוא: 10 ויבאו שם הגבעות והנה חבל נבאים לקראתו והצלח עליו רוח אלהים ויתנבא בתוכם: 11 ויהי כל יודעו מאתמול שלשום ויראו והנה עם נבאים נבא ויאמר העם איש אל רעהו מה זה היה לבן קיש הגם שאול נבביאם: 12 ויען איש משם ויאמר ומי אביכם על כן היתה למשל הגם שאול נבביאם: 13 ויכל מהתנבא ויבא הבמה: 14 ויאמר דוד שאול אליו ואל נעור אל הכתם ויאמר לבקש את האתונות ונראה כי אין ונבוא אל שמואל: 15 ויאמר דוד שאול הנידה נא לי מה אמר לכם שמואל: 16 ויאמר שאול אל דודו הנד הנד לנו כי נמצאו האתונות ואת דבר המלוכה לא הגיד לו אשר אמר שמואל: 17 ויצעק שמואל את העם אל יהוה המצפה: 18 ויאמר אל בני ישראל כה אמר יהוה אלהי ישראל אנכי העליתי את ישראל ממצרים ואציל אתכם מיד מצרים ומיד כל הממלכות הלחצים אתכם: 19 ואתם היום מאסכם את אלהיכם אשר הוא מושיע לכם מכל רעותיכם וצרתיהם ותאמרו לו כי מלך תשים עלינו ועתה התיצבו לפני יהוה לשבטיכם ולאלפיהם: 20 ויקרב שמואל את כל שבטי ישראל וילכד שבט בנימין: 21 ויקרב את שבט בנימין למשפחתו ותלכד משפחת המטרי וילכד שאול בן קיש ויבקשוהו ולא נמצא: 22 וישאלו עוד בדיבתה הבא עוד הלם איש ואתה יהוה הנה הוא נחבא אל הכלים: 23 וירצו ויקחחו משם ויתיצב בתוך העם ויגבה מכל העם משכמו ומעלה: 24 ויאמר שמואל אל כל העם הראתם אשר בחר בו יהוה כי אין כמותו בכל העם וירעו כל העם ויאמרו ויח המלך: 25 וידבר שמואל אל עור הלם איש וישלח שמואל את כל העם איש לביתו: 26 וגם שאול הלך לביתו ונבעתה וילכו עמו החיל אשר נגע אלהים בלבם: 27 ובני בליעל אמרו מה ישענו זה ויבזהו ולא הביאו לו מנחה ויהי כמחרש:

פרק 11

1 ויעל נחש העמוני ויחן על יבש גלעד ויאמרו כל אנשי יבש אל נחש ברת לנו בריא ונעבדך: 2 ויאמר אליהם נחש העמוני בואת אכרת לכם בנקור לכם כל עין ימין שמתיא חרפה על כל ישראל: 3 ויאמרו אליו זקני יבש הרף לנו שבעת ימים ונשלח מלאכים בכל גבול ישראל ואם אין מושיע אתנו ויצאנו אליך: 4 ויבאו המלאכים נבעת שאול וידיברו הדברים באזני העם וישאו כל העם את קולם ויבכו: 5 והנה שאול בא אחרי הבקר מן השדה ויאמר שאול מה לכם כי יבכו ויספרו לו את דברי אנשי יבש: 6 ותצלה רוח אלהים על שאול בשמעו את הדברים האלה ויחר אפו מאד: 7 ויקח צמד בקר וינתחחו וישלח בכל גבול ישראל ביד המלאכים לאמר אשר איננו יצא אחרי שאול ואחר שמואל כה יעשה לבקרו ויפח פחד יהוה על העם ויצאו מאש אחד: 8 ויפקדם בזכור ויהיו בני ישראל שלש מאות אלף ואיש יהודה שלשים אלף: 9 ויאמרו למלאכים הבאים כה תאמרונ לאיש יבש גלעד מחר

לעם: 23 גם אנכי חלילה לי מחטאם ליהוה מחדל להתפלל בעדכם והוריתי אתכם בדרך הטובה והישרה: 24 אך יראו את יהוה ועבדתם אתו באמת ככל לבבכם כי ראו את אשר הגדל עמכם: 25 ואם הרע תרעו גם אתם גם מלככם תסופו:

פרק 13

1 בן שנה שאול במלכו ושתי שנים מלך על ישראל: 2 ויבחר לו שאול שלשת אלפים מישראל ויהיו עם שאול אלפים במכמש ובחר בית אל ואלף היו עם יונתן בגבעת בנימין ויתר העם שלח איש לאחיו: 3 ויך יונתן את נציבי פלשתים אשר בנבע וישמעו פלשתים ושאול תקע בשופר בכל הארץ לאמר ישמעו העברים: 4 וכל ישראל שמעו לאמר הכה שאול את נציבי פלשתים וגם נבאש יצא פלשתים ויצעקו העם אחרי שאול הגלגל: 5 ופלשתים נאספו להלחם עם ישראל שלשים אלף רכב וששת אלפים פרשים ועם כחול אשר על שפת הים לרב ויעלו ויחנו במכמש קדמת בית און: 6 ואיש ישראל ראו כי צר לו כי נגש העם ויתחבאו העם במערות ובחוחים ובסלעים ובצרחים ובכרות: 7 ועברים עברו את הירדן ארץ גד ואלעד ושאול עודנו בגלגל וכל העם חדרו אחריו: 8 ויחל שבעת ימים למועד אשר שמואל ולא בא שמואל הגלגל ויפין העם מעליו: 9 ויאמר שאול הנשו אלי העלה ותשלמים ויעל העלה: 10 ויהי ככלתו להעלות העלה והנה שמואל בא ויצא שאול לקראתו ברכיו: 11 ויאמר שמואל מה עשית ויאמר שאול כי ראיתי כי נפץ העם מעלי ואתה לא באת למועד הימים ופלשתים נאספים במכמש: 12 ואמר עתה ירדו פלשתים אלי הגלגל ופני יהוה לא חליתי ואתה אפך ואעלה העלה: 13 ויאמר שמואל אל שאול נסכלת לא שמרת את מצות יהוה אלהיך אשר צוץ כי עתה הכין יהוה את ממלכתך אל ישראל עד עולם: 14 ועתה ממלכתך לא תקום בקש יהוה לו איש כלבבו ויצוהו יהוה לגיד על עמו כי לא שמרת את אשר צוץ יהוה: 15 ויקם שמואל ויעל מן הגלגל נבעת בנימין ויפקד שאול את העם הנמצאים עמו כשש מאות איש: 16 ושאול ויונתן בני והעם הנמצא עמם ישיבים בנבע בנימין ופלשתים חנו במכמש: 17 ויצא המשחית ממחנה פלשתים שלשה ראשים הראש אחד יפנה אל דרך הפרה אל ארץ שועל: 18 והראש אחד יפנה דרך בית חרון הראש אחד יפנה דרך הגבול הנשקע על גי הצבעים ומדרה: 19 וחרש לא ימצא בכל ארץ ישראל כי אמר פלשתים פן יעשו העברים חרב או חנית: 20 וירדו כל ישראל הפלשתים ללמש איש את מחרשתו ואת אתו ואת קרדמו ואת מחרשתו: 21 והיתה הפצירה פים למחרשת ולאחים ושלש קלשון וקלחרדמים ולהצבים הדרבן: 22 והיה ביום מלחמת ולא נמצא חרב וחנית ביד כל העם אשר את שאול ואת יונתן ותמצא לשאול וליונתן בנו: 23 ויצא מצב פלשתים אל מעבר מכמש:

פרק 14

1 ויהי היום ויאמר יונתן בן שאול אל הנער נשא כליו לכה ונעברה אל מצב פלשתים אשר מעבר הלו ולאביו לא הגיד: 2 ושאול יושב בקצה הגבעה תחת הרמון אשר במגרון והעם אשר עמו כשש מאות איש: 3 ואחיה בן אחטוב אחי איכבוד בן פיתח בן פיתח בן יהוה בשלו נשא אפוד והעם לא ידע כי הלך יונתן: 4 ובין המעברות אשר בקש

היה לכם תשועה בחם השמש ויבאו המלאכים ויגידו לאנשי יבש וישמחו: 10 ויאמרו אנשי יבש מחר נצא אליכם ועשיתם לנו ככל הטוב בעיניכם: 11 ויהי ממחרת וישם שאול את העם שלשה ראשים ויבאו בתוך המחנה באשמרת הבקר ויכו את עמון עד חם היום ויהי הנשארים ויפצו ולא נשארו במ שנים יחד: 12 ויאמר העם אל שמואל מי האמר שאול ימלך עלינו תנו האנשים ונמיתם: 13 ויאמר שאול לא יומת איש ביום הזה כי היום עשה יהוה תשועה בישראל: 14 ויאמר שמואל אל העם לכו ונלכה הגלגל ונחדש שם המלוכה: 15 וילכו כל העם הגלגל וימלכו שם את שאול לפני יהוה בגלגל ויבחו שם זבחים שלמים לפני יהוה וישמע שם שאול וכל אנשי ישראל עד מאד:

פרק 12

1 ויאמר שמואל אל כל ישראל הנה שמעתי בקלכם לכל אשר אמרתם לי ואמלך עליכם מלך: 2 ועתה הנה המלך מתהלך לפניכם ואני זקנתי ושבתי ובני הנם אתכם ואני התהלכתי לפניכם מנערי עד היום הזה: 3 הנני ענו כי נגד יהוה ונגד משיחו את שור מי לקחתו וחסור מי לקחתו ואת מי עשיתי את מי רצותי ומיד מי לקחתו כפר ואעלים עיני בו ואשיב לכם: 4 ויאמרו לא עשיתנו ולא רצותנו ולא לקחת מיד איש מאומה: 5 ויאמר אליהם עד יהוה בכס ועד משיחו היום הזה כי לא מצאתם בירי מאומה ויאמר עד: 6 ויאמר שמואל אל העם יהוה אשר עשה את משה ואת אהרן ואשר העלה את אבותיהם מארץ מצרים: 7 ועתה התיצבו ואשפטה אתכם לפני יהוה את כל צדקות יהוה אשר עשה אתכם ואת אבותיהם: 8 כאשר בא יעקב מצרים ויועקב אבותיהם אל יהוה וישלח יהוה את משה ואת אהרן ויוציאו את אבותיהם ממצרים וישיבו במקום הזה: 9 וישכחו את יהוה אלהיהם וימכרו אתם ביד סיסרא שר צבא חצור וביד פלשתים וביד מלך מואב וילחמו בס: 10 ויועקב אל יהוה ויאמר חטאנו כי עזבנו את יהוה ונעבד את הבעלים ואת העשתרות ועתה הצילונו מיד איבינו ונעבדך: 11 וישלח יהוה אל ירבעל ואת בן ואת יפתח ואת שמואל ויצא אתכם מיד איביכם מסביב ותשב בטח: 12 ותראו כי נחש מלך בני עמון בא עליכם ותאמרו לי לא כי מלך ימלך עלינו ויהוה אלהיכם מלככם: 13 ועתה הנה המלך אשר בחרתם אשר שאלתם והנה נתן יהוה עליכם מלך: 14 אם תיראו את יהוה ועבדתם אתו ושמעתם בקול ולא תמרו את פי יהוה והיתם גם אתם וגם המלך אשר מלך עליכם אחר יהוה אלהיכם: 15 ואם לא תשמעו בקול יהוה ומתיתם את פי יהוה והיתה יד יהוה בכס ובאבותיהם: 16 גם עתה התיצבו וראו את הדבר הגדול הזה אשר יהוה עשה לעיניכם: 17 הלוא קציר חטים היום אקרא אל יהוה ויתן קלות ומטר ודעו וראו כי רעתכם רבה אשר עשיתם בעיני יהוה לשאול לכם מלך: 18 ויקרא שמואל אל יהוה ויתן יהוה קלת ומטר ביום ההוא ויירא כל העם מאד את יהוה ואת שמואל: 19 ויאמרו כל העם אל שמואל התפלל בעד עבדיך אל יהוה אלהיך ואל נמות כי יספנו על כל חטאתינו רעה לשאל לנו מלך: 20 ויאמר שמואל אל העם אל תיראו אתם עשיתם את כל הרעה הזאת אל תסורו מאחורי יהוה ובעבדת את יהוה ככל לבבכם: 21 ולא תסורו כי אחרי היתהו אשר לא יועילו ולא יצילו כי תהו המה: 22 כי לא ימש יהוה את עמו בעבור שמו הגדול כי הואיל יהוה לעשות אתכם לו

יד שומר הכלים וירץ המערכה ויבא וישאל לאחיו לשלום: 23 והוא מדבר עמם והנה איש הבנים עולה גלית הפלשתי שמו מנת ממערת פלשתים ויודבר כדברים האלה וישמע דוד: 24 וכל איש ישראל בראותם את האיש וינסו מפניו ויראו מאד: 25 ויאמר איש ישראל הראיתם האיש העלה הזה כי לחרף את ישראל עלה והיה האיש אשר יכנו יעשרנו המלך עשר גדול ואת בתו יתן לו ואת בית אביו יעשה חפשי בישראל: 26 ויאמר דוד אל האנשים העמדים עמו לאמר מה יעשה למי אשר יכה את הפלשתי הלז והסיר חרפה מאיש ישראל כי ידעתי את דודך ואת רע הצאן ההנה חרף מערכות אלהים חיים: 27 ויאמר לו העם כדבר הזה לאמר כה יעשה לאיש אשר יכנו: 28 וישמע אליאב אחיו הגדול בדברו אל האנשים ויחר אף אליאב בדוד ויאמר למי זה ירדת ועל מי נטשת מעט הצאן ההנה למען ראות המלחמה ירדת: 29 ויאמר דוד מה עשיתי עתה הלא דבר הוא: 30 ויסב מאצלו אל מול אחר ויאמר כדבר הזה וישבחו העם דבר כדבר הראשון: 31 וישמעו הדברים אשר דבר דוד ויגדו לפני שאול ויחקוהו: 32 ויאמר דוד אל שאול אל יפל לב אדם עליו עבדך ילך ונלחם עם הפלשתי הזה: 33 ויאמר שאול אל דוד לא תוכל ללכת אל הפלשתי הזה להלחם עמו כי נער אתה והוא איש מלחמה מנערו: 34 ויאמר דוד אל שאול רעה היה עבדך לאביו בצאן וכבר האירי ואת הרוב נשאו שם מהעדר: 35 ויצאתי אחריו והכתינו והצלתני מפיו ויקם עלי והחזקתי בזקנו והכתינו והמיתיו: 36 גם את הארץ גם הרוב הכה עבדך והיה הפלשתי הערל הזה כאחד מהם כי חרף מערכת אלהים חיים: 37 ויאמר דוד יהיה אשר הצלני בני הארץ ומיד הרב הוא יצלני מיד הפלשתי הזה ויאמר שאול אל דוד לך ויהיה יהיה עמך: 38 וילבש שאול את דוד מדיו ונתן קובע נחשת על ראשו ויילבש אתו שריון: 39 ויחר דוד את חרבו מעל למדיו ואל ללכת כי לא נסה ויאמר דוד אל שאול לא אוכל ללכת באלה כי לא נסיתי ויסרם דוד מעליו: 40 ויקח מקלו בידו ויבחר לו חמשה חלקי אבנים מן הנחל וישם אותם בכלי הרעים אשר לו ובילקוט וקלעו בידו וישם אל הפלשתי: 41 וילך הפלשתי הלך וקרב אל דוד והאיש נשא הצנח לפניו: 42 ויבט הפלשתי ויראה את דוד ויביתו כי היה נער ואדמי עם יפה מראה: 43 ויאמר הפלשתי אל דוד הכלב אנכי כי אתה בא אלי במקלות ויקלל הפלשתי את דוד באלהיו: 44 ויאמר הפלשתי אל דוד לכה אלי ואתה את בשרך לעוף השמים ולבחתם השדה: 45 ויאמר דוד אל הפלשתי אתה בא אלי בחרב ובחנית ובכידון ואנכי בא אליך בשם יהוה צבאות אלהי מערכות ישראל אשר חרפת: 46 היום הזה יסגרך יהוה בידו והכיתך והסרת את ראשך מעליך ונתתי פגר מחנה פלשתים היום הזה לעוף השמים ולחית הארץ וידעו כל הארץ כי אלהים לישראל: 47 וידעו כל הקהל הזה כי לא בחרב ובחנית יהושיע יהוה כי ליהוה המלחמה ונתן אותכם בידנו: 48 והיה כי קם הפלשתי וילך ויקרב לקראת דוד וימהר דוד וירץ המערכה לקראת הפלשתי: 49 וישלח דוד את ידו אל הכלי ויקח משם אבן ויקלע ויד את הפלשתי אל מצחו וחטבע האבן במצחו ויפל על פניו ארצה: 50 ויחזק דוד מן הפלשתי בקלע ובאבן ויד את הפלשתי וימיתו וחרב אין ביד דוד: 51 וירץ דוד ויעמד אל הפלשתי ויקח את חרבו וישלפה מתערה וימתתה ויכתה בה את ראשו ויראו פלשתים כי מת גבורם וינסו: 52 ויקמו אנשי ישראל ויהודה

והוא אדמוני עם יפה עינים וטוב ראי ויאמר יהוה קום משחתו כי זה הוא: 13 ויקח שמואל את קרן השמן וימשח אתו בקרב אחיו ותצלה רוח יהוה אל דוד מהיום ההוא ומעלה ויקם שמואל וילך הרמתה: 14 ורוח יהוה סרה מעם שאול ובעתתו רוח רעה מאת יהוה: 15 ויאמרו עבדי שאול אליו הנה נא רוח אלהים רעה מבעתך: 16 יאמר נא אדונינו עבדך לפניך יבקשו איש ידע מנגן בכנור והיה בהיות עליך רוח אלהים רעה ונגן בידו וטוב לך: 17 ויאמר שאול אל עבדיו ראו נא לי איש מיטיב לנגן והביאתום אלי: 18 וישן אחד מהנערים ויאמר הנה ראיתי בן לישית בית הלחמי ידע נגן וגבור חיל ואיש מלחמה ונבון דבר ואיש תאר ויהוה עמו: 19 וישלח שאול מלאכים אל ישי ויאמר שלח אל ישי את דוד בנך אשר בצאן: 20 ויקח ישי חמור לחם ונאד יין וגדי עזים אחד וישלח ביד דוד בנו אל שאול: 21 ויבא דוד אל שאול ויעמד לפניו ויאבהבו מאד ויהי לו נשא כלים: 22 וישלח שאול אל ישי לאמר יעמד נא דוד לפני כי מצא חן בעיני: 23 והיה בהיות רוח אלהים אל שאול ולקח דוד את הכנור ונגן בידו ורוח השלשון וטוב לו וסרה מעליו רוח הרעה:

פרק 17

1 ויאספו פלשתים את מחניהם למלחמה ויאספו שכה אשר ליהודה ויחנו בין שוכה ובין עוקה באספ דמים: 2 ושאוול ואיש ישראל נאספו ויחנו בעמק האלה ויערבו למלחמה לקראת פלשתים: 3 ופלשתים עמדים אל ההר מזה והגיא ביניהם: 4 ויצא איש הבנים ממחנות פלשתים גלית שמו מנת גבוה שש אמות וזרת: 5 וכובע נחשת על ראשו ושריון שקשקים הוא לבוש ומשקל השריון חמשת אלפים שקלים נחשת: 6 ומצחת נחשת על רגליו וכידון נחשת בין כתפיו: 7 וחץ חניתו כמנור ארנים ולחבת חניתו שש מאות שקלים ברזל ונשא הצנח הלך לפניו: 8 ויעמד ויקרא אל מערכת ישראל ויאמר להם למה תצאו לערך מלחמה הלא אנכי הפלשתי ואתם עבדים לשאול ברו לכם איש ויורד אלכם לעבדים ואם אני אוכל לו והכיתיו והייתם לנו לעבדים ועבדתם אתנו: 10 ויאמר הפלשתי אני חרפתי את מערכות ישראל היום הזה תנו לי איש ונלחמה יחד: 11 וישמע ויבא וכל ישראל את דברי הפלשתי ויחיתו ויראו מאד: 12 ודוד בן איש אפרתי הזה מבית לחם יהודה ושמו ישי ולו שמונה בנים והאיש כימי שאול זקן בא באנשים: 13 וילכו שלשת בני ישי הגדלים הלכו אחרי שאול למלחמה ושם שלשת בניו אשר הלכו במלחמה אליאב הבכור ומשנהו אבינדב והשלישי שמה: 14 ודוד הוא הקטן ושלושה הגדלים הלכו אחרי שאול: 15 ודוד הלך ושב מעל שאול לרעות את צאן אביו בית לחם: 16 ויגש הפלשתי השכם והקרב ויתיצב ארבעים יום: 17 ויאמר ישי לדוד בנו קח נא אליך איפת חלה וקראת לזה ואת לחם הוה ותרץ המנה לאחריך: 18 ועתה עשרת חרצי החלב האלה תביא לשר האלף ואת אחריך תפקד לשלום ואת ערכתם תקח: 19 ושאוול והמה וכל איש ישראל בעמק האלה נלחמים עם פלשתים: 20 וישכם דוד בבקר וישם אל הצאן על שמו וישלח וילך כאשר צוהו ישי ויבא המעגלה והחיל היצא אל המערכה והרעו במלחמה: 21 ותערך ישראל ופלשתים מערכה לקראת מערכה: 22 וישש דוד את הכלים מעליו על

הביאום אשר חמל העם על מיטב הצאן והבקר למען זבח ליהוה אלהיך ואת היותך החרמנו: 16 ויאמר שמואל אל שאול הרף ואנידה לך את אשר דבר יהוה אלי הלילה ויאמרו לו דבר: 17 ויאמר שמואל הלא אם קמן אתה בעיניך ראש שבטי ישראל אתה וימשחך יהוה למלך על ישראל: 18 וישלחך יהוה בדרך ויאמר לך והחרמתה את החממים את עמלק ונלחמת בו עד כלותם אתם: 19 ולמה לא שמעת בקול יהוה ותעם אל השלל ותעש הרע בעיני יהוה: 20 ויאמר שאול אל שמואל אשר שמעתי בקול יהוה ואלך בדרךך אשר שלחני יהוה ואביא את אנג מלך עמלק ואת עמלק החרמתי: 21 ויקח העם מהשלל צאן ובקר ראשית החרם לזבח ליהוה אלהיך בגלגל: 22 ויאמר שמואל החפץ ליהוה בעלות וזבחים כשמע בקול יהוה הנה שמע מזבח טוב להקשים מחלב אילים: 23 ועתה קם מרי ואון ותרפים הצבר יני מאסת את דבר יהוה וימאסך ממלך: 24 ויאמר שאול אל שמואל חמאני כי עברתי את פי יהוה ואת דברך כי יראתי את העם ואשמע בקולם: 25 ועתה שא נא את חמאתי ושוב עמי ואשתחתה ליהוה: 26 ויאמר שמואל אל שאול לא אשוב עמך כי יאמר את דבר יהוה וימאסך יהוה מהיות מלך על ישראל: 27 ויסב שמואל ללכת ויחזק בכנף מעילו ויקרע: 28 ויאמר אליו שמואל קרע יהוה את ממלכות ישראל מעליך היום ונתנה לרעך הטוב ממך: 29 וגם נצח ישראל לא ישקר ולא ינחם כי לא אדם הוא להנחם: 30 ויאמר חמאני עתה כבדני נא נגד זקני עמי ונגד ישראל ושוב עמי והשתחית ליהוה אלהיך: 31 וישב שמואל אחרי שאול וישתחו שאול ליהוה: 32 ויאמר שמואל הגישו אלי את אנג מלך עמלק וילך אליו אנג מעדנת ויאמר אנג אכן סר מר המות: 33 ויאמר שמואל כאשר שכלה נשים חרפך בן תשכל מנשים אמך וישסף שמואל את אנג לפני יהוה בגלגל: 34 וילך שמואל הרמתה ושאוול עלה אל ביתו גבעת שאול: 35 ולא יסף שמואל לראות את שאול עד יום מותו כי התאבל שמואל אל שאול ויהוה נחם כי המליך את שאול על ישראל:

פרק 16

1 ויאמר יהוה אל שמואל עד מתי אתה מתאבל אל שאול ואני מאסתי ממלך על ישראל מלא קרנך שמן ולך אשלחך אל ישי בית הלחמי כי ראיתי בבניו לי מלך: 2 ויאמר שמואל איך אלהיך ושמע שאול והרגני ויאמר יהוה עגלת בקר תקח בידך ואמרת לזבח ליהוה באתי: 3 וקראת לישי בובב ואנכי אודיעך את אשר תעשה ומשחת לי את אשר אמר אליך: 4 ויעש שמואל את אשר דבר יהוה ויבא בית לחם ויחדו זקני העיר לקראתו ויאמר שלם בואך: 5 ויאמר שלום לזבח ליהוה באתי התקדשו ובאתם אתי בזבח ויקדש את ישי ואת בניו ויקרא להם לזבח: 6 ויהי בבואם וירא את אליאב ויאמר אך נגד יהוה משיחו: 7 ויאמר יהוה אל שמואל אל תבט אל מראהו ואל גבה קומתו כי מאסתי ואל כי לא אשר יראה האדם כי האדם יראה לעינים ויהוה יראה ללבב: 8 ויקרא ישי אל אבינדב ויעברוהו לפני שמואל ויאמר גם כזה לא בחר יהוה: 9 ויעבר ישי שמה ויאמר גם לפני שמואל ויאמר שמואל אל ישי לא בחר יהוה באלה: 11 ויאמר שמואל אל ישי החמו הנערים ויאמר עוד שאר הקטן והנה רעה בצאן ויאמר שמואל אל ישי שלח וקחנה כי לא נסב עד באו פה: 12 וישלח ויביאהו

נדרה אחרי פלשתים לילה ונבזה בהם עד אור הבקר ולא נשאר בהם איש ויאמרו כל הטוב בעיניך עשה ויאמר הכהן נקרבם הלם אל האלהים: 37 וישאל שאול באלהים הארד אחרי פלשתים התתנם ביד ישראל ולא ענהו ביום ההוא: 38 ויאמר שאול גשו הלם כל פנות העם ודעו וראו במה היה החטאת הזאת היום: 39 כי חי יהוה המושיע את ישראל כי אם ישנו ביונתן בני כי מות ימות ואין ענהו מכל העם: 40 ויאמר אל כל ישראל אתם תהיו לעבר אחד ואני ויונתן בני נהיה לעבר אחד ויאמרו העם אל שאול הטוב בעיניך עשה: 41 ויאמר שאול אל יהוה אלהי ישראל הבה תמים וילכד וינתן ושאול והעם יצאו: 42 ויאמר שאול הפילו בני ובין וינתן בני וילכד וינתן: 43 ויאמר שאול אל וינתן הגידה לי מה עשית ויגד לו וינתן ויאמר טעם טעמתי בקצה המטה אשר ביד ימי דבש הנה עמתי: 44 ויאמר שאול כי מעט אלהים וכה יוסף כי מות תמות וינתן: 45 ויאמר העם אל שאול היותן ימות אשר עשה הישועה הגדולה הזאת בישראל הלילה חי יהוה אם יפל משערת ראשו ארצה כי עם אלהים עשה היום הזה ויפדו העם את וינתן ולא מת: 46 ויעל שאול וינתן וישיו ומלכי ופלשתים הלכו למקומם: 47 ושאוול לכד המלוכה על ישראל וילחם סביב בכל איביו במואב ובבני עמון ובאדום ובמלכי צובה ובפלשתים ובכל אשר יפנה ירשיע: 48 ויעש חיל ויך את עמלק ויצל את ישראל מיד ססוה: 49 ויהיו בני שאול וינתן וישיו ומלכי שוע ושם שתי בנותיו שם הבכירה מרב ושם הקטנה מיכל: 50 ושם אשת שאול אחינעם בת אחימעיך ושם שר צבאו אבינר בן נר דוד שאול: 51 וקיש אבי שאול ונר אבי אבנר בן אביאל: 52 ותהי המלחמה חזקה על פלשתים כל ימי שאול וראה שאול כל איש גבור וכל בן חיל ויאספוהו אליו:

פרק 15

1 ויאמר שמואל אל שאול אתי שלח יהוה למשחך למלך על עמו על ישראל ועתה שמע לקול דברי יהוה: 2 כה אמר יהוה צבאות פקדתי את אשר עשה עמלק לישראל אשר שם לו בדרך בעלות ממצרים: 3 עתה לך והכיתה את עמלק והחרמתם את כל אשר לו ולא תחמל עליו והמתה מאיש עד אשה מעלל ועד יונק משור ועד שה ממגל ועד חמור: 4 וישמע שאול את העם ויפקדם במלאים מאתים אלף רגלי ועשרת אלפים את איש יהודה: 5 ויבא שאול עד עיר עמלק וירב בנחל: 6 ויאמר שאול אל הקיני לבו סרו דרו מתוך עמלקי פן אספך עמי ואתה עשית חסד עם כל בני ישראל בעלותם ממצרים ויסר קיני מתוך עמלק: 7 ויך שאול את עמלק מחוילה בואך שור אשר עד פני מצרים: 8 ויתפש את אנג מלך עמלק חי ואת כל העם החרים לפי חרב: 9 ויחמל שאול והעם על אנג ועל מיטב הצאן והבקר והשטנים ועל הכרים ועל כל הטוב ולא אבו החריםם וכל המלאכה נמכזה ונמס אתה החרים: 10 ויהי דבר יהוה אל שמואל לאמר: 11 נחמתי כי המלכתי את שאול למלך כי שם מאחרי ואת דברי לא הקים ויחר לשמואל ויועקב אל יהוה כל הלילה: 12 וישכם שמואל לקראת שאול בבקר ויגד לשמואל לאמר בא שאול הכרמלה והנה מצבי לך לו יוסב ויעבר וירד הגלגל: 13 ויבא שמואל אל שאול ויאמר לו שאול ברח אתה ליהוה הקימתי את דבר יהוה: 14 ויאמר שמואל ומה קול הצאן הזה באוני וקול הבקר אשר אנכי שמע: 15 ויאמר שאול מעמלקי

הנער ויאמר הלאו החצי ממך והלאו: 38 ויקרא יהונתן אחרי הנער מהרה חושה אל תעמד וילקט נער יהונתן את החצי ויבא אל אדניו: 39 והנער לא ידע מאומה אך יהונתן ודוד ידעו את הדבר: 40 ויתן יהונתן את כליו אל הנער אשר לו ויאמר לו לך הביא העיר: 41 הנער בא ודוד קם מאצל הנגב ויפל לאפיו ארצה וישתחו שלש פעמים וישקו איש את רעהו ויבכו איש את רעהו עד דוד הגדיל: 42 ויאמר יהונתן לדוד לך שלום אשר נשבענו שנינו אנחנו בשם יהוה לאמר יהוה יהיה ביני וביןך ובין ורעי ובין ורעך עד עולם ויקם וילך ויהונתן בא העיר:

פרק 21

1 ויבא דוד נבה אל אחימלך הכהן ויחרר אחימלך לקראת דוד ויאמר לו מדוע אתה לבדך ואיש אין אתך: 2 ויאמר דוד לאחימלך הכהן המלך צוני דבר ויאמר אלי איש אל ידע מאומה את הדבר אשר אנכי שלחך ואשר צויתך ואת הנערים יודעתי ואת מקום פלני אלמוני: 3 ועתה מה יש תחת ידך חמשה לחם תנה בידי או הנמצא: 4 ויען הכהן את דוד ויאמר אין לחם חל אל תחת ידי כי אם לחם קדש יש אם נשמרו הנערים אך מאשה: 5 ויען דוד את השלש ויאמר לו כי אם אשה עצרה לנו כחמול שכן בצאתי ויהיו בלי הנערים קדש והוא דרך חל ואף כי היום יקדש בכלי: 6 ויתן לו הכהן קדש כי לא היה שם לחם כי אם לחם חפצים המיסורים מלפני יהוה לשום לחם חם ביום הלקחו: 7 ושם איש מעבדי שאול ביום ההוא נעצר לפני יהוה ושמו דאג האדמי אביר אביר אשר לשאול: 8 ויאמר דוד לאחימלך ואין יש פה תחת ידך חנית או חרב כי גם חרבי וגם כלי לא לקחתי בידי כי היה דבר המלך נחוי: 9 ויאמר הכהן חרב גלית הפלשתי אשר הכית בעמק האלה הנה היא לומה בשמלה אחרי האצוד אם אתה תקח לך קח כי אין אחרת וזולתה בזה ויאמר דוד אין כמות תננה לי: 10 ויקם דוד ויברח ביום ההוא מפני שאול ויבא אל אביש מלך נת: 11 ויאמרו עבדי אביש אליו הלאו זה דוד מלך הארץ הלאו לזה יענו במחלות לאמר ככה שאול באלפו ודוד ברבבתו: 12 וישם דוד את הדברים האלה בלבבו וירא מאד מפני אביש מלך נת: 13 וישנו את מעמו בעיניהם ויתחלל בידם על דלתות השער ויורדו רירו אל זקנו: 14 ויאמר אביש אל עבדיו הנה תראו איש משגשג למה תביאו אתו אלי: 15 חסר משגשג אני כי הבאתם את זה להשתגע עלי הזה יבוא אל ביתי:

פרק 22

1 וילך דוד משם וימלט אל מערת עדלם וישמענו אחיו וכל בית אביש וירדו אליו שמה: 2 ויתקבצו אליו כל איש מצוי וכל איש אשר לו נשק וכל איש מר נפש ויהי עליהם לשר ויהיו עמו כארבע מאות איש: 3 וילך דוד משם מצפה מואב ויאמר אל מלך מואב יצא נא אבי ואמי אתכם עד אשר אדע מה יעשה לי אלהים: 4 וינחה את פני מלך מואב וישבו עמו כי ימי חיות דוד במצודה: 5 ויאמר גד הנביא אל דוד אל תשב במצודה לך ובאת לך ארץ יהודה וילך דוד ויבא יער חרת: 6 וישמע שאול כי נודע דוד ואנשים אשר אתו ושאוול יושב בגבעה תחת האשל ברמה וחינו בידו וכל עבדיו נצבים עליו: 7 ויאמר שאול לעבדיו הנה יבן עלי שר שמוע נא בני ימיני נא לכלכם יתכן שם שדות וכרמים לכלכם ישים שרי אלפים

זאת: 3 וישבע עוד דוד ויאמר ידע אביך כי מצאתי חן בעיניך ויאמר אל ידע זאת יהונתן פן יעצב ואולם חי יהוה וחי נפשך כי כפשע ביני ובין המות: 4 ויאמר יהונתן אל דוד מה תאמר נפשך ואעשה לך: 5 ויאמר דוד אל יהונתן הנה חרש מחר ואנכי ישב אשב עם המלך לאכול ושלחתי ונסתרתני בשדה עד הערב השלישי: 6 אם פקד ויפקדני אביך ואמרת נשאל נשאל ממני דוד לרוץ בית לחם עירו כי זבח הימים שם לכל המשפחה: 7 אם כה יאמר טוב שלום לעבדך ואם חרה יחרה לי דע כי בלתי הרעה המות: 8 ועשית חסד על עבדך כי בברית יהוה הבאת את עבדך עמך ואם יש בי עון המיתני אתה ועד אביך למה זה תביאני: 9 ויאמר יהונתן הלילה לך כי אם ידע אדע כי בלתי הרעה מעם אבי לבוא עליך ולא אתה אנכי לך: 10 ויאמר דוד אל יהונתן מי יגיד לי או מה יענך אביך קשה: 11 ויאמר יהונתן אל דוד לכה ונצא השדה ויצאו שניהם השדה: 12 ויאמר יהונתן אל דוד יהוה אלהי ישראל כי אחקך את אבי בעת מחר השלישית והנה טוב אל דוד ולא אז אשלח אליך וגלית את אונך: 13 כה יעשה יהוה ליהונתן וכה יסיף כי ייטב אל אבי את הרעה עליך וגלית את אונך ושלחתך והלכת לשלום ויהי יהוה עמך כאשר היה עם אבי: 14 ולא אם עודני חי ולא תעשה עמדי חסד יהוה ולא אמות: 15 ולא תכרת את חסדך מעם ביתי עד עולם ולא תכרת יהוה את אבי דוד איש מעל פני האדמה: 16 ויתכרת יהונתן עם בית דוד ובקש יהוה מיד אבי דוד: 17 ויוסף יהונתן להשביע את דוד באהבתו אתו כי אהבת נפשו אהבו: 18 ויאמר לו יהונתן מחר חרש ונפקדת כי יפקד מושבך: 19 ושלשת תרד מאד ובאת אל המקום אשר נסתרת שם ביום המעשה וישבת אצל האבן האול: 20 ואני שלשת החצים צרה אורה לשלח לי למטרה: 21 והנה אשלח את הנער לך מצא את החצים אם אמר אמר לנער הנה החצים ממך והנה קחני ובאה כי שלום לך ואין דבר חי יהוה: 22 ואם כה אמר לך הנה החצים ממך והלאה לך כי שלחך יהוה: 23 ותברא אשר דברנו אני ואתה הנה יהוה ביני וביןך עד עולם: 24 ויסתר דוד בשדה ויהי החדש וישב המלך על הלחם לאכול: 25 וישב המלך על מושב כפשע בפעם אל מושב הקיר ויקם יהונתן וישב אבנר מצד שאול ויפקד מקום דוד: 26 ולא דבר שאול מאומה ביום ההוא כי אמר מקרה הוא בלתי טהור הוא כי לא טהור: 27 ויהי ממחרת החדש השני ויפקד מקום דוד ויאמר שאול אל יהונתן בנו מדוע לא בא גם ישי גם תמול גם היום אל הלחם: 28 ויען יהונתן את שאול נשאל נשאל דוד מעמדי עד בית לחם: 29 ויאמר שלחני נא כי זבח משפחה לנו בעיר והוא צוה לי אחי ועתה אם מצאתי חן בעיניך אמלטה נא ואראה את אחי על כן לא בא אל שלחן המלך: 30 ויחר אף שאול ביהונתן ויאמר לו בן נעות המדרות הלא ידעתי כי בחר אתה לבן ישי לבשתך ולבשת ערותך אקד: 31 כל הימים אשר בן ישי חי על האדמה לא תכון אתה ומלכותך ועתה שלח וקח אתו אלי כי בן מות הוא: 32 ויען יהונתן את שאול אביו ויאמר אליו למה יומת מה עשה: 33 ויטל שאול את החנית עליו להכתו וידע יהונתן כי בלה היא מעם אביו להמית את דוד: 34 ויקם יהונתן מעם השלחן בחרו אף ולא אכל ביום החדש השני לחם כי נעצב אל דוד כי הכלמו אביו: 35 ויהי בבקר ויצא יהונתן השדה למועד דוד ונער קטן עמו: 36 ויאמר לנערו רץ מצא נא את החצים אשר אנכי מורה הנער רץ והוא יקח הצף והנער: 37 ויבא הנער עד מקום החצי אשר ירה יהונתן ויקרא יהונתן אחרי

שאול וידע כי יהוה עם דוד ומיכל בת שאול אהבתהו: 29 ויאסף שאול לרא מפני דוד עוד ויהי שאול איב את דוד כל הימים: 30 ויצאו שרי פלשתים ויהי מרי צחצח שכל דוד מכל עבדי שאול וייקר שמו מאד:

פרק 19

1 ויברר שאול אל יונתן בנו ואל כל עבדיו לחמית את דוד ויהונתן בן שאול חפץ ברוד מאד: 2 ויגד יהונתן לדוד לאמר מבקש שאול אבי להמיתך ועתה השמר נא בבקר וישבת בסתר ונחבאת: 3 ואני אצא ועמדת לידי אבי בשדה אשר אתה שם ואני אדבר בך אל אבי וראיתי מה והגדתי לך: 4 וידבר בך יהונתן ברוד טוב אל שאול אביו ויאמר אליו אל יחטא המלך בעבדו ברוד כי לוא חטא לך וכי מעשיו טוב לך מאד: 5 וישם את נפשו בכפו ויך את הפלשתי ויעש יהוה תשועה גדולה לכל ישראל ראתי ותשמח ולמה תחטא בדם נקי להמית את דוד חנם: 6 וישמע שאול בקול יהונתן וישבע שאול חי יהוה אם יומת: 7 ויקרא יהונתן לדוד ויגד לו יהונתן אל כל הדברים האלה ויבא יהונתן את דוד אל שאול ויהי לפניו כאחמול שלושם: 8 ותוסף המלחמה להיות ויצא דוד וילחם בפלשתים ויך בהם מכה גדולה וינסו מפניו: 9 ותהי רוח יהוה רעה אל שאול והוא בביתו יושב וחינו בידו ודוד מנגן ביד: 10 ויבקש שאול להכות בחנית ברוד ובקיר ויפטר מפני שאול ויך את החנית בקיר ודוד נס וימלט בלילה הוא: 11 וישלח שאול מלאכים אל בית דוד לשמרו ולחמיתו בבקר ותגד לדוד מיכל אשתו לאמר אם אינך ממלט את נפשך הלילה מחר אתה מומת: 12 ותדר מיכל את דוד בעד החלון וילך ויברח וימלט: 13 ותקח מיכל את התרפים ותשם אל המטה ואת כביר העוים שמה מראשותיו ותכס בכנדי: 14 וישלח שאול מלאכים לקחת את דוד ותאמר חלה הוא: 15 וישלח שאול את המלאכים לראות את דוד לאמר העלו אתו במטה אלי להמתו: 16 ויבאו המלאכים והנה התרפים אל המטה ויכביר העוים מראשותיו: 17 ויאמר שאול אל מיכל למה ככה רמיתני ותשלחי את אבי וימלט ותאמר מיכל אל שאול הוא אמר אבי שליחי למה אמתך: 18 ודוד ברח וימלט ויבא אל שמואל הרמיה ויגד לו את כל אשר עשה לו שאול וילך הוא ושמואל וישבו בנזות: 19 ויגד לשאול לאמר הנה דוד בנוית ברמה: 20 וישלח שאול מלאכים לקחת את דוד וירא את לזקת הנביאים נבאים ושמואל עמד נצב עליהם ותהי על מלאכי שאול רוח אלהים ויתנבאו גם המה: 21 ויגדו לשאול וישלח מלאכים אחרים ויתנבאו גם המה ויפטר וילך גם הוא הרמיה ויבא עד בור הגדול אשר בשכו וישאל ויאמר איפה שמואל ודוד ויאמר הנה בנוית ברמה: 23 וילך שם אל נזות ברמה ותהי עליו גם הוא רוח אלהים וילך הלך ויתנבא עד באו בנזות ברמה: 24 ויפטר גם הוא בגדיו ויתנבא גם הוא לפני שמואל ויפל ערם כל היום ההוא וכל הלילה על כן יאמרו חנם שמואל בנביאים:

פרק 20

1 ויברח דוד מנזות ברמה ויבא ויאמר לפני יהונתן מה שניתני מה עוני ומה מטאתי לפני אביך כי מבקש את נפשי: 2 ויאמר לו חלילה לא תמות הנה לו עשה אבי דבר גדול או דבר קטן ולא יגלה אתו אזני ומדוע יסתיר אבי ממני את הדבר הזה אין

וירעו וירדפו את הפלשתים עד בואך גיא ועד שערי עקרון ויפלו חללי פלשתים בדרך שערם ועד גת ועד עקרון: 53 וישבו בני ישראל מלך אחרי פלשתים וישסו את מחניהם: 54 ויקח דוד את ראש הפלשתי ויבאהו ירושלם ואת כליו שם באהלו: 55 ויבראות את דוד יצא לקראת הפלשתי אמר אל אבנר שר הצבא בן מי זה הנער אבנר ויאמר אבנר חי נפשך המלך אם ידעתי: 56 ויאמר המלך שאל אתה בן מי זה העלם: 57 וכשוב דוד מהכות את הפלשתי ויקח אתו אבנר ויבאהו לפני שאול וראש הפלשתי בידו: 58 ויאמר אליו שאול בן מי אתה הנער ויאמר דוד בן עבדך ישי בית הלחמי:

פרק 18

1 ויהי ככלתו לדבר אל שאול ונפש יהונתן נקשרה כנפש דוד ויארכו יהונתן כנפשו: 2 ויקחהו שאול ביום ההוא ולא נתנו לשוב בית אביו: 3 ויכרת יהונתן ודוד ברית באהבתו אתו כנפשו: 4 ויתפסט יהונתן את המעיל אשר עליו ויתנהו לדוד ומדיו ועד חרבו ועד קשתו ועד חגרו: 5 ויצא דוד בכל אשר ישלחני שאול ישיביל וישמחו שאול וגם אנשי המלחמה ויטב בעיני כל העם עם בעיני עבדי שאול: 6 ויהי כבואם בשבוע דוד מחכות את הפלשתי ותצאנה הנשים מכל ערי ישראל לשור והמחלות לקראת שאול המלך בתפים בשמחה ובשלשים: 7 ותענינה הנשים המשחקות ותאמרן ככה שאול באלפו ודוד ברכבתו: 8 ויחר לשאול מאד וירע בעיניו הדבר כי ויאמר נתנו לדוד רכבות ולי נתנו האלפים ועוד לו אך המלוכה: 9 ויהי שאול עון את דוד מהיום ההוא והלאה: 10 ויהי ממחרת ותצלה רוח אלהים רעה אל שאול ויתנבא בתוך הבית ודוד מנגן בידו ביום ביום והחיתת ביד שאול: 11 ויטל שאול את החנית ויאמר אכה ברוד ובקיר ויכס דוד מפניו ויעמיר: 12 וירא שאול מלפני דוד כי היה יהוה עמו ומעם שאול סר: 13 ויסרהו שאול מעמו וישמחו לו שר אלף ויצא ויבא לפני העם: 14 ויהי דוד לכל דרכו משכיל ויהוה עמו: 15 וירא שאול אשר הוא משכיל מאד וגר מפניו: 16 וכל ישראל ויהודה אהב את דוד כי הוא יצא ונא לפניהם: 17 ויאמר שאול אל דוד הנה בתי הגדולה מרב אתה אתן לך לאשה אך היה לי לבן חיל והלחם מלחמות יהוה ושאוול אמר אל תהי ירי בו ותהי בו יד פלשתים: 18 ויאמר דוד אל שאול ומה אנכי ומי חיי משפחתי אבי בשרא אל כי אהיה חתן למלך: 19 ויהי בבת תת את מרב בת שאול לדוד והיא נתנה לעדריאל המחלתי לאשה: 20 ותאהב מיכל בת שאול את דוד ויגדו לשאול וישר הדבר בעיניו: 21 ויאמר שאול אחתנה לו ותהי לו למוקש ותהי בו יד פלשתים ויאמר שאול אל דוד בשתיים תחתני כי היום: 22 ויצא שאול את עבדו דברו אל דוד בלש לאמר הנה חפץ בך המלך וכל עבדיו אהובך ועתה תחתני במלך: 23 ויברכו עבדי שאול באוני דוד את הדברים האלה ויאמר דוד הנקלה בעיניכם תחתני במלך ואנכי איש רש ונבלה: 24 ויגדו עבדי שאול לו לאמר כדברים האלה דבר דוד: 25 ויאמר שאול כה תאמרו לדוד אין חפץ למלך במהר כי במאה ערלות פלשתים להנקם באיבי המלך ושאוול חשב להפיל את דוד ביד פלשתים: 26 ויגדו עבדיו לדוד את הדברים האלה וישר הדבר בעיני דוד להתחתן במלך ולא מלאו הימים: 27 ויקם דוד וילך הוא ואנשיו ויך בפלשתים מאתים איש ויבא דוד את ערלתיהם וימלאום למלך להתחתן במלך ויתן לו שאול את מיכל בתו לאשה: 28 וירא

ישם אדני את לבו אל איש הבליעל הזה על נבל כי כשמו בן הוא נבל שמו ונבלה עמו ואני אמתך לא ראיתי את נערי אדני אשר שלחת: 26 ועתה אדני חי יהוה וחי נפשך אשר מנעך יהוה מבוא בדמים והושע ידך לך ועתה יהיו נבל ואיביך והמבקשים אל אדני רעה: 27 ועתה תברכה הוזה אשר הביא שפחתך לאדני ונתנה לנערים המתהלכים ברגלי אדני: 28 שא נא לפשע אמתך כי עשה יעשה יהוה לאדני בית נאמן כי מלחמות יהוה אדני נלחם ורעה לא תמצא בך מימך: 29 ויקם אדם לרדפך ולבקש את נפשך והיתה נפש אדני צרויה בצרור החיים את יהוה אלהיך ואת נפש איביך יקלענה בתוך כף הקלע: 30 והיה כי יעשה יהוה לאדני ככל אשר דבר את הטובה עליך וצוה לנגיד על ישראל: 31 ולא תהיה זאת לך לפוקה ולמכשול לב לאדני ולשפך דם חנם ולהושיע אדני לו והיטב יהוה לאדני וזכרת את אמתך: 32 ויאמר דוד לאביגל ברוך יהוה אלהי ישראל אשר שלחך היום הזה לקראתי: 33 וברוך מעמך וברוכה את אשר כלתני היום הזה מבוא בדמים והושע ידי לי: 34 ואולם חי יהוה אלהי ישראל אשר מעניי מהרה ארך כי לולי מהרת ותבאתי לקראתי כי אם נותר לנבל עד אור הבקר משתין בקר: 35 ויקח דוד מידה את אשר הביא לו ולא אמר עלי לשלום לביתך ראי שמעתי בקולך ואשא פניך: 36 ותבא אביגל אל נבל והנה לו משתה בביתו כמשתה המלך ולב נבל טוב עליו והורו שכר עד מאד ולא הגידה לו דבר קטן וגדול עד אור הבקר: 37 ויהי בבקר בצאת חין מנבל ותגד לו אשתו את הדברים האלה וימת לבו בקרבו והוא היה לאבן: 38 וישמרת הדימים ויגף יהוה את נבל וימת: 39 וישמע דוד כי מת נבל ויאמר ברוך יהוה אשר רב את ריב חרפתו מיד נבל ואת עבדו חשך מרעה ואת רעת נבל חשיב יהוה בראשו וישלח דוד וידבר באביגל לקחתה לו לאשה: 40 ויבאו עבדי דוד אל אביגל בהרמלה וידברו אליה לאמר דוד שלחנו אליך לקחתך לו לאשה: 41 ותקם ותשתחו אפים ארצה ותאמר הנה אמתך לשפחה לרחץ רגלי עבדי אדני: 42 ותמחר ותקם אביגל ותרכב על החמור וחמש נערותיה ההלכות לרגלה ותלך אחרי מלאכי דוד ותהי לו לאשה: 43 ואת אחינעם לקח דוד מירעאל ותהיין גם שתיהן לו לנשים: 44 ושאל נתן את מיכל בתו אשת דוד לפלטי בן ליש אשר מגלים:

פרק 25

1 וימת שמואל ויקבצו כל ישראל ויספרו לו ויקברוהו בביתו ברמה ויקם דוד וירד אל מדבר פארן: 2 ואיש במעון ומעשהו בכרמל והואש גדול מאד ולו צאן שלשת אילים והואש עזים ויהי בנו את צאנו בכרמל: 3 ושם האיש נבל ושם אשתו אביגל והאשה טובת שכל ויפת תאר והואש קשה ורע מעללים והוא כלבו: 4 וישמע דוד במדבר כי גזז נבל את צאנו: 5 וישלח דוד עשרה נערים ויאמר דוד לנערים עלו בכרמלה ובאתם אל נבל ושאלתם לו בשמי שלום: 6 ואמרתם כה לחי ואתה שלום וביתך שלום וכל אשר לך שלום: 7 ועתה שמעתי כי גזזים לך עתה הרעים אשר לך היו עמנו לא הכלמנום ולא נפקד להם מאומה כל ימי היותם בכרמל: 8 שאל את נעריך ויגידו לך וימצאו הנערים חן בעיניך כי על יום טוב בנו תנה נא את אשר תמצא ידך לעבדיך ולבנך לדוד: 9 ויבאו נערי דוד וידברו אל נבל ככל הדברים האלה בשם דוד וינחמו: 10 ויען נבל את עבדי דוד ויאמר מי דוד ומי בן יש היום רבו עבדים המתפרצים איש מפני אדניו: 11 ולקחתה את חמתי ואת מימי ואת טבחתי אשר טבחתי לגזזי ונתתי לאנשים אשר לא ידעתי אי מזה המה: 12 ויהכבנו נערי דוד לדרכם וישבו ויבאו ויגידו לו ככל הדברים האלה: 13 ויאמר דוד לאנשי חמרו איש את חמרו ויחגרו איש את חמרו ויחגרו גם דוד את חמרו ויעלו אחרי דוד כארבע מאות איש ומאתים ישובו על הכלים: 14 ולאביגל אשת נבל הגיד נער אחד מהנערים לאמר הנה שלח דוד מלאכים מהמדבר לברך את אדנינו ויעט בהם: 15 והאנשים טבים לנו מאד ולא הכלמנו ולא פקדנו מאומה כל ימי ההלכות אתם בביתונו בשדה: 16 חומה היו עלינו גם לילה גם יומם כל ימי היותנו עמם רעים הצאן: 17 ועתה דעי וראי מה תעשי כי כלתה הרעה אל אדנינו ועל כל ביתו והוא בן בליעל לחם אילני: 18 ותמחר אביגל ותקח מאתים דמים ושנים נבלים ויין וחמש צאן ושמות וחמש סאים קלי ומאה צמקים ומאתים דבלים ותחם על החמרים: 19 ותאמר לנעריה עברו לפני הנני אחריכם באה ולאיש נבל לא הגידה: 20 והיה היא רכבת על החמור וירדו בסתר ההר ונתנו דוד ואנשי ירדיו לקראתה ותפנס אתם: 21 ודוד אמר אך לשקר שמרתי את כל אשר לזה במדבר ולא נפקד מכל אשר לו מאומה וישב לי רעה תחת טובה: 22 כה יעשה אלהים לאיבי דוד וכה יסיף אם אשאיר מכל אשר לו עד הבקר משתין בקר: 23 ותרא אביגל את דוד ותמחר ותרד מעל החמור ותפל לאפי דוד על פניה ותשתחו ארץ: 24 ותפל על רגליו ותאמר כי אני אדני העון ותדבר נא אמתך באוזניך ושמע את דברי אמתך: 25 אל נא

וישב בהר במדבר זיף ויבקשהו שואל כל הדימים ולא נתנו אלהים בידו: 15 וירא דוד כי יצא שואל לבקש את נפשו ודוד במדבר זיף בחרשה: 16 ויקם ויהונתן בן שואל וילך אל דוד חרשה ויחזק את ידו באלחים: 17 ויאמר אליו אל תירא כי לא תמצאך דוד שואל אבי ואתה תמלך על ישראל ואנכי אהיה לך למשנה וגם שואל אבי ידע כן: 18 ויכרתו שניהם ברית לפני יהוה וישב דוד בחרשה ויהונתן הלך לביתו: 19 ויעלו זפים אל שואל הגבעה לאמר הלוא דוד מסתתר עמנו במצודות בחרשה בגבעת החכילה אשר מימין הישימון: 20 ועתה לכל אות נפשך המלך לדרת רד ולנו הסניור ביד המלך: 21 ויאמר שואל ברובים אתם ליהוה כי חמלתם עלי: 22 לכו נא ויכינו עוד ודעו וראו את מקומו אשר תהיה רגלו מי ראהו שם כי אמר אלי ערום יערם הוא: 23 וראו ודעו מכל המתכאים אשר יתחבא שם ושבתם אלי אל נכון והלכתי אתכם והיה אם ישנו בארץ וחפשתי אתו בכל אלפי יהודה: 24 ויקומו וילכו ויפה לפני שואל ודוד ואנשיו במדבר מעון בערבה אל ימין הישימון: 25 וישלח שואל ואנשיו לבקש ויגדו לדוד ויהי הסע וישב במדבר מעון וישמע שואל וירדף אחרי דוד מדבר מעון: 26 וילך שואל מצד ההר מזה ודוד ואנשיו מצד ההר מזה ויהי דוד נחפו ללכת מפני שואל ושואל ואנשיו עטרים אל דוד ואל אנשיו לתפשם: 27 ומלאך בא שואל לאמר מהרה ואלכה כי פשטו פלשתים על הארץ: 28 וישב שואל מרדף אחרי דוד וילך לקראת פלשתים על כן קראו למקום ההוא סלע המחלקות: 29 ויעל דוד משם וישב במצודות עין גדי:

פרק 24

1 ויהי כאשר שב שואל מאחרי פלשתים ויגדו לו לאמר הנה דוד במדבר עין גדי: 2 ויקח שואל שלשת אילים איש בחור מכל ישראל וילך לבקש את דוד ואנשיו על פני צורי היעלים: 3 ויבא אל גדרות הצאן על הדרך ושם מערה ויבא שואל לחסך את רגליו ודוד ואנשיו בירכתי המערה יושבים: 4 ויאמרו אנשי דוד אליו היום איש אשר אמר יהוה אליך הנה אנכי נתן את איביך בידך ועשית לו כאשר יטב בעיניך ויקם דוד ויכרת את כנף המעיל אשר לשאול בלט: 5 ויהי אחרי כן ויך לב דוד אותו על אשר כרת את כנף אשר לשאול: 6 ויאמר לאנשי חלילה לי מיהוה אם אעשה את הדבר הזה לאדני למשיח יהוה לשלח ידו בו כי משיח יהוה הוא: 7 וישע דוד את אנשיו בדברים ולא נתנם לקום אל שואל ושואל קם מהמערה וילך בדרך: 8 ויקם דוד אחרי כן ויצא מן המערה ויקרא אחרי שואל לאמר אדני המלך ויבט שואל אחרי ויקר דוד אחריו ארצה וישתחו: 9 ויאמר דוד לשאול למה תשמע את דברי אדם לאמר הנה דוד מבקש רעתך: 10 הנה היום הזה ראו עיניך את אשר נתנך יהוה היום בידך במערה ואמר להרנך ותחם עליך ואמר לא אשלח ידי באדני כי משיח יהוה הוא: 11 ואבי ראה גם ראה את כנף מעילך בידו כי בכרתי את כנף מעילך ולא הרגתני דע וראה כי אין בידו רעה ופשע ולא חטאתי לך ואתה צדה את נפשי לקחתה: 12 ישפט יהוה ביני וביןך ויחם יהוה ממך ויהי לא תהיה כן: 13 כאשר יאמר משל הקדמני מרשעים יצא רשע וידל לא תהיה כן: 14 אחרי מי יצא מלך ישראל אחרי מי אתה רדף אחרי כלב מת אחרי פרעש אחד: 15 והיה יהוה לדון ושפט ביני וביןך וירא וירב את ריבי וישפטי מידך: 16 ויהי ככלות דוד

ושרי מאות: 8 כי קשרתם כלכם עלי ואין גלה את אזני ברכת בני עם בן ישי ואין חלה מכם עלי וגלה את אזני כי הקים בני את עבדי עלי לארב כיום הזה: 9 ויען דאג האדמי והוא נצב על עבדי שואל ויאמר ראיתי את בן ישי בא נכה אל אחימלך בן אחטוב: 10 וישאל לו ביהוה וצידה נתן לו ואת חרב גלית הפלשתי נתן לו: 11 וישלח המלך לקרא את אחימלך בן אחטוב הכהן ואת כל בית אביו הכהנים אשר נבכ ויבאו כלם אל המלך: 12 ויאמר שואל שמע נא בן אחטוב ויאמר הנני אדני: 13 ויאמר אלו שואל למה קשרתם עלי אתה ובן ישי בתתך לו לחם וחרב ושואל לו באלחים לקום אלי לארב כיום הזה: 14 ויען אחימלך את המלך ויאמר ומי בכל עבדיך כדוד נאמן וחתן המלך וסר אל משמעתך ונכבד בביתך: 15 היום החלתי לשאול לו באלחים חלילה לי אל ישם מלךי בעבדו דבר בכל בית אבי כי לא ידע עבדך בכל זאת דבר קטן או גדול: 16 ויאמר המלך מות תמות אחימלך אתה וכל בית אביך: 17 ויאמר המלך לרעים הנצבים עליו סבו ומיתו כהני יהוה כי גם ידע עם דוד וכי ידעתי כי ברח הוא ולא גלו את אזני ולא אבו עבדי המלך לשלח את ידם לפגע בכהני יהוה: 18 ויאמר המלך לדויג סב אתה ופגע בכהנים ויסב דויג האדמי ויפגע הוא בכהנים וימת ביום ההוא שמיים וחמשה איש נשא אפוד בד: 19 ואת נב עיר הכהנים הכה לפי חרב מאיש ועד אשה מעולל ועד יונק ושוור וחמור ושה לפי חרב: 20 וימלט מן אחד לאחימלך בן אחטוב ושמו אביתר ויברח אחרי דוד: 21 ויגד אביתר לדוד כי הרג שואל את כהני יהוה: 22 ויאמר דוד לאביתר ידעתי ביום ההוא כי שם דויג האדמי כי הגד יגיד לשאול אנכי סבתי בכל נפש בית אביך: 23 שבה אתי אל תירא כי אשר יבקש את נפשי יבקש את נפשך כי משמרת אתה עמדי:

פרק 23

1 ויגדו לדוד לאמר הנה פלשתים נלחמים בקעילה והמה שסים את הגרנות: 2 וישאל דוד ביהוה לאמר האלך והכיתי בפלשתים האלה ויאמר יהוה אל דוד לך והכית בפלשתים והושעת את קעילה: 3 ויאמרו אנשי דוד אליו הנה אנחנו פה ביהודה יראים ואף כי נלך קעלה אל מערכות פלשתים: 4 ויוסף עוד דוד לשאל ביהוה ויענהו יהוה ויאמר קום דר קעילה כי אני נתן את פלשתים בידך: 5 וילך דוד ואנשו קעילה וילחם בפלשתים וינהג את מקניהם ויך בהם מכה גדולה וישע דוד את ישיב קעילה: 6 ויהי בברח אביתר בן אחימלך אל דוד קעילה אפוד ירדו: 7 ויגד לשואל כי בא דוד קעילה ויאמר שואל נכר אתו אלהים בידו כי נסגר לבואו בעיר דלתים ובריה: 8 וישמע שואל את כל העם למלחמה לדרת קעילה לצור אל דוד ואל אנשיו: 9 וידע דוד כי עליו שואל מחרש הרעה ויאמר אל אביתר הכהן הגישה האפוד: 10 ויאמר דוד יהוה אלהי ישראל שמע שמע עבדך כי מבקש שואל לבוא אל קעילה לשחת לעיר בעבורי: 11 היסגרני בעלי קעילה בידו הירד שואל כאשר שמע עבדך יהוה אלהי ישראל הגד נא לעבדך ויאמר יהוה ירד: 12 ויאמר דוד היסגרו בעלי קעילה אתי ואת אנשי ביד שואל ויאמר יהוה יסגרו: 13 ויקם דוד ואנשיו כשש מאות איש ויצאו מקעלה ויתהלכו כאשר יתהלכו ולשואל הגד כי נמלט דוד מקעילה ויחדל לצאת: 14 וישב דוד במדבר במצודות

פרק 26

1 ויבאו הזפים אל שואל הגבעה לאמר הלוא דוד מסתתר בגבעת החכילה על פני הישימון: 2 ויקם שואל וירד אל מדבר זיף ואתו שלשת אילים איש בחורי ישראל לבקש את דוד במדבר זיף: 3 ויחן שואל בגבעת החכילה אשר על פני הישימון על הדרך ודוד ישב במדבר וירא כי בא שואל אחרי המדברה: 4 וישלח דוד מרגלים וידע כי בא שואל אל נכון: 5 ויקם דוד ויבא אל המקום אשר חנה שם שואל וירא דוד את המקום אשר שכב שם שואל ואבנר בן שר צבאו ושואל שכב במעגל והעם חנים סביבתו: 6 ויען דוד ויאמר אל אחימלך חתני ואל אבישי בן צרויה אחי יואב לאמר מי ירד אתי אל שואל ויתמנה ויאמר אבישי אחי ורעה: 7 ויבא דוד ואבישי אל העם לילה אחד והם שואל שכב ישן במעגל וחניתו מעוכה בארץ מראשתו ואבנר והעם שכבים סביבתו: 8 ויאמר אבישי אל דוד סגר אלהים היום את אויבך בידך ועתה אבנו נא

בחנית ובארץ פעם אחת ולא אשנה לו: 9 ויאמר דוד אל אבישי אל תשחיתוהו כי מי שלח ידו במשיח יהיה נקמ: 10 ויאמר דוד חי יהיה כי אם יהיה ניפנו או יימו יבוא ומת או במלחמה ירד ונספה: 11 חלילה לי מיהוה משלח ידי במשיח יהוה ועתה קח נא את החנית אשר מראשתי ואת שפחת המים ונלכה לנו: 12 ויקח דוד את החנית ואת צפחת המים מראשתי שאול וילכו להם ואין ראה ואין יודע ואין מקין כי כלם ישנים כי תרדמת יהוה נפלה עליהם: 13 ויעבר דוד העבר ויעמד על ראש ההר מרחק רב המקום ביניהם: 14 ויקרא דוד אל העם ואל אבנר בן נר לאמר הלוה תענה אבנר ויען אבנר ויאמר מי אתה קראת אל המלך: 15 ויאמר דוד אל אבנר הלוה איש אתה ומי כבוד בישראל ולמה לא שמרת אל אדניך המלך כי בא אחד העם להשחית את המלך אדניך: 16 לא טוב הדבר הנה אשר עשית חי יהיה כי בני מות אתם אשר לא שמרתם על אדניכם על משיח יהוה ועתה ראה אי חנית המלך ואת צפחת המים אשר מראשתי: 17 ויכר שאול את קול דוד ויאמר הקולך זה בני דוד ויאמר דוד קולי אדני המלך: 18 ויאמר למה זה אדני ריף אחרי עבדו כי מה עשיתי ומה בירי רעה: 19 ועתה ישמע נא אדני המלך את דברי עבדו אם יהיה חסיתך כי ירח מנחה ואם בני האדם אדורים הם לפני יהוה כי גרשוני היום מהסתפח בנחלת יהוה לאמר לך עבד אלהים אחרים: 20 ועתה אל יפל דמי ארצה מנגד פני יהוה כי יצא מלך ישראל לבקש את פרעש אחד כאשר ירדף הקרא בהרים: 21 ויאמר שאול חמאתי שוב בני דוד כי לא ארע לך עוד תחת אשר יקרה נפשי בעיניך היום הנה הסבלתי ואשנה הרבה מאד: 22 ויען דוד ויאמר הנה החנית המלך ויעבר אחד מהנערים ויקחת: 23 ויהוה ישב לאיש את צדקתו ואת אמתו אשר נתן יהוה היום ביד ולא אביתי לשלח ידי במשיח יהוה: 24 והנה כאשר גדלה נפשך היום הזה בעיני כי תגדל נפשי בעיני יהוה ויצלני מכל צרה: 25 וישמר שאול אל דוד ברוך אתה בני דוד גם עתה תעשה וגם יכל תעשה ויילך דוד לדרכו ושואל שב למקומו:

פרק 27

1 ויאמר דוד אל לבו עתה אספה יום אחד ביד שאול אין לי טוב כי המלך אטלט אל ארץ פלשתים ונואש ממני שאול לבשתי עוד נבל וכל ישראל ונמלתי מידו: 2 ויקח דוד ויעבר וישל מאוה איש אשר עמו אל אביש בן מעוך מלך גת: 3 וישב דוד עם אביש בנת הוא ואנשיו איש וביתו דוד ושתי נשיו אחינעם חירועאלית ואביגיל אשת נבל הכרמלית: 4 ויגד לשאול כי ברח דוד גת ולא יוסף עוד לבקשו: 5 ויאמר דוד אל אביש אם נא מצאתי קן בעיניך יתנו לי מקום באחת ערי השרה ואשבה שם ולמה ישב עבדך בעיר הממלכה עמך: 6 ויתן לו אביש ביום ההוא את צקלג לכן היתה צקלג למלכי יהודה עד היום הזה: 7 ויהי מספר הימים אשר ישב דוד בשרה פלשתים ימים וארבעה חודשים: 8 ויעל דוד ואנשיו ויפשו וארבעה אל הגשורי והגרזי והעמלקי כי הנה ישיבות הארץ אשר מעולם בואך שורה ועד ארץ מצרים: 9 והכה דוד את הארץ ולא יהיה איש ואשה ולקח צאן ובקר וחמרים וגמלים ובגדים וישב ויבא אל אביש: 10 ויאמר אביש אל פשתים היום ויאמר דוד על נגב יהודה ועל נגב הירחמאלי ואל נגב הקיני: 11 ואיש ואשה לא יהיה דוד להביא גת לאמר פן יגדו עלינו לאמר כה עשה דוד וכה משפטו כל הימים

אשר ישב בשרה פלשתים: 12 ויאמן אביש בדוד לאמר הבאש הבאשי בעמו בישראל והיה לי לעבד עולם:

פרק 28

1 ויהי בימים ההם ויקבצו פלשתים את מחניהם לצבא להלחם בישראל ויאמר אביש אל דוד ידע תדע כי אתה הצא במחנה אתה ואנשיך: 2 ויאמר דוד אל אביש לכן אתה תדע את אשר יעשה עבדך ויאמר אביש אל דוד לכן שמר לראשי אטימך כל הימים: 3 ושמואל מת ויספרו לו כל ישראל ויקברוהו ברמה ובעירו ושאלו הסיר האבות ואת הידענים מהארץ: 4 ויקבצו פלשתים ויבאו ויחנו בשונם וייבשן שאול את כל ישראל ויחנו בנגלבע: 5 וירא שאול את מחנה פלשתים וירא ויחרד לבו מאד: 6 וישאל שאול ביהוה ולא ענהו יהוה גם בחלמות גם באורים גם בנביאים: 7 ויאמר שאול לעבדיו בקשו לי אשת בעלת אוב ויבא אלהי אשת ואדרשה בה ויאמרו עבדיו אליו הנה אשת בעלת אוב בעין דוד: 8 ויתחפש שאול וילבש בגדים אחרים וילך הוא ושני אנשים עמו ויבאו אל האשה לילה ויאמר קסומי נא לי באוב והעלי לי את אשר אמר אליך: 9 ותאמר האשה אליו הנה אתה ידעת את אשר עשה שאול אשר הכרית את האבות ואת הידעני מן הארץ ולמה אתה מתנשק בנפשי להמיתני: 10 וישבע לה שאול ביהוה לאמר חי יהוה אם יקרה עון בדבר הזה: 11 ותאמר האשה את מי אעלה לך ויאמר את שמואל העלי לי: 12 ותרא האשה את שמואל ותזקק בקול גדול ותאמר האשה אל שאול לאמר למה רמיתני ואתה שאול: 13 ויאמר לה המלך אל תיראי כי מה ראית ותאמר האשה אל שאול אלהים ראיתי עלים מן הארץ: 14 ויאמר לה מה תארו ותאמר איש זקן עלה והוא עמה מעיל וידע שאול כי שמואל הוא ויקרא אפים ארצה וישחח: 15 ויאמר שמואל אל שאול למה הרגנתני להעלות אתי ויאמר שאול צר לי מאד ופלשתים נלחמים בי ואלהים סר מעלי ולא ענני עוד גם ביד הנביאים גם בחלמות ואקראה לך להודיעני מה אעשה: 16 ויאמר שמואל ותשאלני ויהוה סר מעליך ויהי ערך: 17 וישע יהוה לו כאשר דבר בידי ויקרע יהוה את הממלכה מידך ויתנה לרעך לדוד: 18 כאשר לא שמעת בקול יהוה ולא עשית חרון אפו בעמלק על כן הדבר הזה עשה לך יהוה היום הזה: 19 ויתן יהוה גם את ישראל עמך ביד פלשתים ומחר אתה ובניך עמי גם את מחנה ישראל יתן יהוה ביד פלשתים: 20 וימחר שאול ויפל מלא קומתו ארצה וירא מאד מדבריו שמואל גם כח לא היה בו כי לא אכל לחם כל היום וכל הלילה: 21 ותבוא האשה אל שאול ותאמר כי נחל מאד ותאמר אליו הנה שמעת שפחתך בקולך ואשים נפשי בכפי ואשמע את דבריך אשר דברת אלי: 22 ועתה שמע נא גם אתה בקול שפחתך ואשמה לפניך פת לחם ואוכל ויהי כך כח כי תלך בדרך: 23 וימאן ויאמר לא אכל ויפרצו בו עבדיו וגם האשה וישמע קלסם ויקם מהארץ וישב אל המטה: 24 ולאשה על מרבק בבית ותמחר ותזכחהו ותקח קמח ותלש ותפרו מצות: 25 ותגש לפני שאול ולפני עבדיו ויאכלו ויקמו וילכו בלילה ההוא:

פרק 29

1 ויקבצו פלשתים את כל מחניהם אפקה וישראל חנים בעין אשר ביזרעאל: 2 וסרני פלשתים עברים למאות ולאפים ודוד

ואנשיו עברים באחרנה עם אביש: 3 ויאמרו שרי פלשתים מה העברים האלה ויאמר אביש אל שרי פלשתים הלוה זה דוד עבד שאול מלך ישראל אשר היה אתי זה ימים או זה שנים ולא מצאתי בו מאומה מיום נפלו עד היום הזה: 4 ויקצפו עליו שרי פלשתים ויאמרו לו שרי פלשתים השב את האיש וישב אל מקומו אשר הפקדתו שם ולא ירד עמנו במלחמה ולא יהיה לנו לשטן במלחמה ובמה יתעצה זה אל אדניו הלוה בראשי האנשים ההם: 5 הלוה זה דוד אשר יענו לו במחלות לאמר הכה שאול באלפו ודוד ברבבתו: 6 ויקרא אביש לו דוד ויאמר אליו חי יהוה כי ישר אתה וטוב בעיני צאתך ובאך אתי במחנה כי לא מצאתי כך רעה מיום באך אלי עד היום הזה ובעיני הסרנים לא טוב אתה: 7 ועתה שוב ולך בשלום ולא תעשה רע בעיני סרני פלשתים: 8 ויאמר דוד אל אביש כי מה עשיתי ומה מצאת בעבדך מיום אשר הייתי לפניך עד היום הזה כי לא אבוא ונלחמתי באיבי אדני המלך: 9 ויען אביש ויאמר אל דוד ידעתי כי טוב אתה בעיני כמלאך אלהים אך שרי פלשתים אמרו לא יעלה עמנו במלחמה: 10 ועתה השכם בבקר ועבדי אדניך אשר באו אתך והשכבתם בבקר ואור לבם ולבו: 11 וישכם דוד הוא ואנשיו ללכת בבקר לשוב אל ארץ פלשתים ופלשתים עלו וירעאל:

פרק 30

1 ויהי בבא דוד ואנשיו צקלג ביום השלישי ועמלקי פשטו אל נגב ואל צקלג ויכו את צקלג וישרפו אתה באש: 2 וישבו אנשים אשר בה מקטן ועד גדול לא המיתו ואנשיו אל העיר והנה שרופה באש ונשירים ובניהם ובנותיהם נשבו: 3 וישא דוד והעם כח אתו אל קולס ויבכו עד אשר אין בהם טר לבבות: 4 ושתי נשי דוד נשבו אחינעם חירועלית ואביגיל אשת נבל הכרמלי: 5 ויצר לדוד מאד כי אמרו העם לסקלו כי מרה נפש כל העם איש על בנו ועל בנתיו ויתחזק דוד ביהוה אלהיו: 6 ויאמר דוד אל אביתר הכהן בן אחימלך הגישה נא לי האפד ויגש אביתר את האפד אל דוד: 8 וישאל דוד ביהוה לאמר ארדף אחרי הגדוד הזה האשגנו ויאמר לו דרך כי השגת תשיג והצל תציל: 9 וילך דוד הוא ושש מאות איש אשר אתו ויבאו עד נחל הבשור והנותרים עמדם: 10 וירדף דוד הוא וארבע מאות איש ויעמדו מאחים איש אשר פתחו מעבר את נחל הבשור: 11 וימצאו איש מצרי בשרה ויקחו אתו אל דוד ויתנו לו לחם ויאכל וישקו מים: 12 ויתנו לו פלח דבלה ושני צמקנים ויאכל והטב רוחו אליו כי לא אכל לחם ולא שתה מים שלשה ימים ושלשה לילות: 13 ויאמר לו דוד למי אתה ואי מזה אתה: 14 ויאמר נער מצרי אנכי עבד לאיש עמלקי ויעזבני אדני כי חליתי היום שלשה: 14 אנתנו פשטנו נגב הכרתי ועל אשר ליהודה ועל נגב כלב ואת צקלג שרפנו באש: 15 ויאמר אליו דוד התורדני אל הגדוד הזה ויאמר והשבעה לי באלהים אם תמיתני ואסבני ביד אדני ואורדך אל הגדוד הזה: 16 וירדהו והנה נששים על פני כל הארץ אכלים ושתיים וחגנים בכל השלל הגדול אשר לקחו מארץ פלשתים ומארץ יהודה: 17 ויכם דוד מהנשף ועד הערב למחרתם אל נמלט מהם איש כי אם ארבע מאות איש נער אשר רכבו על הגמלים וינסו: 18 ויצל דוד את כל אשר לקחו עמלק ואת שתי נשיו הציל דוד: 19 ולא נעדר להם מן הקטן ועד הגדול ועד בנים ובנות ומשלל

ועד כל אשר לקחו להם הכל השיב דוד: 20 ויקח דוד את כל הצאן והבקר נהגו לפני המקנה ההוא ויאמרו זה שלל דוד: 21 ויבא דוד אל מאתים האנשים אשר פתרו מלכת אחרי דוד וישיבם בנחל הבשור ויצאו לקראת דוד ולקראת העם אשר אתו ויגש דוד את העם וישאל להם שלום: 22 ויען כל איש רע ובלעיל מהאנשים אשר הלכו עם דוד ויאמרו יען אשר לא הלכו עמי לא נתן להם מהשלל אשר הצלנו כי אם איש את אשתו ואת בניו וינהגו וילכו: 23 ויאמר דוד לא תעשו כן אחי את אשר נתן יהוה לנו וישמר אתנו ויתן את הגדוד הבא עלינו בידנו: 24 ומי ישמע לכם לדבר הזה כי כחלק חירד במלחמה וכחלק הישב על הכלים יחדו יחלקו: 25 ויהי מהיום ההוא ומעלה וישמה לחק ולמשפט לישראל עד היום הזה: 26 ויבא דוד אל צקלג וישלח מהשלל לזקני יהודה לרעהו לאמר הנה לכם ברכה משלל איבי יהוה: 27 לאשר בבית אל ולאשר ברמות נגב ולאשר ביתר: 28 ולאשר בערער ולאשר בשפמות ולאשר באשתמע: 29 ולאשר ברכל ולאשר בערי הירחמאלי ולאשר בערי הקיני: 30 ולאשר בחרמה ולאשר בבזר עשן ולאשר בעתק: 31 ולאשר בחברון ולכל המקומות אשר התהלך שם דוד הוא ואנשיו:

פרק 31

1 ופלשתים נלחמים בישראל וינסו אנשי ישראל מפני פלשתים ויפלו חללים בחר הגלבע: 2 וירדבק פלשתים את שאול ואת בניו ויכו פלשתים את יהונתן ואת אביגיל ואת מלכי שוע בני שאול: 3 ותחבר המלחמה אל שאול וימצאהו המורים אנשים בקשת ויחל מאד מהמורים: 4 ויאמר שאול לנשא כליו שלף חרבך ודקרני בה פן יבואו הערלים האלה ודקרני והתעללו בלי אבה נשא כליו כי ירא מאד ויקח שאול את החרב ויפל עליה: 5 וירא נשא כליו כי מת שאול ויפל גם הוא על חרבו וימת עמו: 6 וימת שאול ושלשת בניו ונשא כליו גם כל אנשיו ביום ההוא יחדו: 7 ויראו אנשי ישראל אשר בעבר העמק ואשר בעבר הירדן כי נסו אנשי ישראל וכי מתו שאול ובניו ויעזבו את הערים וינסו ויבאו פלשתים וישבו בהן: 8 ויהי ממחרת ויבאו פלשתים לפשט את החללים וימצאו את שאול ואת שלשת בניו נפלים בחר הגלבע: 9 ויכרתו את ראשו ויפישטו את כליו וישלחו בארץ פלשתים סביב לבשר בית עזביהם ואת גויתם וישמו את כליו בית עשתרות ואת גויתם תקעו בחומת בית שן: 11 וישמעו אליו ישיבי יביש גלעד את אשר עשו פלשתים לשאול: 12 ויקומו כל איש חיל וילכו כל הלילה ויקחו את גוית שאול ואת גוית בניו מחומת בית שן ויבאו ויבשו וישרפו אתם שם: 13 ויקחו את עצמותיהם ויקברו תחת האשל ביבשה ויצמו שבעת ימים:

2 שְׁמוּאֵל

פרק 1

1 ויהי אחרי מות שאול ודוד שב מהכות את העמלק וישב דוד בצקלג ימים שנים: 2 ויהי ביום השלישי והנה איש בא מן המחנה מעם שאול ובגדיו קרעים ואדמה על ראשו ויד בכווה אל דוד ויפל ארצה וישתחו: 3 ויאמר לו דוד אי מזה תבוא ויאמר אליו ממחנה ישראל נמלטתי: 4

ויאמר אליו דוד מה היה הדבר הגד נא לי ויאמר אשר נס העם מן המלחמה וגם הרבה נפל מן העם וימתו וגם שאול ויהונתן בנו מתו: 5 ויאמר דוד אל הנער המגיד לו איך ידעת כי מת שאול ויהונתן בנו: 6 ויאמר הנער המגיד לו נקרא נקריתי בחר הגלבע והנה שאול נשען על חניתו והנה הרכב ובעלי הפרשים הדבקו: 7 ויפן אחרי ויראני ויקרא אלי ואמר הנני: 8 ויאמר לי מי אתה ויאמר אליו עמלקי אנכי: 9 ויאמר אלי עמד נא עלי ומתני כי אחוני השבן כי כל עוד נפשי בי: 10 ואעמד עליו ואמתתהו כי ידעתי כי לא יהיה אחרי נפלו ואקח הנזר אשר על ראשו ואצבעה אשר על זרעו ואביאם אל אדני הנה: 11 ויחזק דוד בבגדו ויקרעם וגם כל האנשים אשר אתו: 12 ויספרו ויבכו ויצמו עד הערב על שאול ועל יהונתן בנו ועל עם יהוה ועל בית ישראל: 13 נפלו בחרב: 13 ויאמר דוד אל הנער המגיד לו אי מזה אתה ויאמר בני איש גר עמלקי אנכי: 14 ויאמר אליו דוד איך לא יראת לשלח ידך לשחת את משיח יהוה: 15 ויקרא דוד לאחד מהנערים ויאמר גש פגע בו ויכהו יומת: 16 ויאמר אליו דוד דמך על ראשך כי ענה בך לאמר אנכי מתי את משיח יהוה: 17 ויקנן דוד את הקינה הזאת על שאול ועל יהונתן בנו: 18 ויאמר ללמד בני יהודה קשת הנה כתובה על ספר הישר: 19 הצבי ישראל על במוותיך חלל איך נפלו גבורים: 20 אל תגידו בנת אל תבשרו בחוצות אשקלון פן תשמחנה בנות פלשתים פן תעלונה בנות הערלים: 21 הרי בגלבע אל טל ואל מטר עליכם ושדי תרומת כי שם נגעל מן גבורים מן שאול בלי משיח בשמן: 22 מדם חללים מחלב גבורים קשת יהונתן לא נשוג אחרו וחרב שאול לא תשוב ריקם: 23 שאול ויהונתן הנאהבים והנעלים בחייהם ובמותם לא נפרדו מנשרים קלו מאריות גברו: 24 בנות ישראל אל שאול בכינה המלבשכם שני עם עדנים המעלה עדי רוב על לבושכן: 25 איך נפלו גברים בתוך המלחמה יהונתן על במוותיך חלל: 26 צר לי על עיך אחי יהונתן נעמת לי מאד נפלאותה אהבתך לי מאהבת נשים: 27 איך נפלו גבורים ויאבדו כלי מלחמה:

פרק 2

1 ויהי אחרי כן וישאל דוד ביהוה לאמר האעלה באחת ערי יהודה ויאמר יהוה אליו עלה ויאמר דוד אנה אעלה ויאמר חברנה: 2 ויעל שם דוד וגם שני אנשיהם היוזעלית ואביגיל אשת נבל הכרמלי: 3 ואנשיו אשר עמו העלה דוד איש וביתו וישבו בערי חברון: 4 ויבאו אנשי יהודה וימשחו שם את דוד למלך על בית יהודה ויגדו לדוד לאמר אנשי יביש גלעד אשר קברו דוד שאול: 5 וישלח דוד מלאכים אל אנשי יביש גלעד ויאמר אליהם ברכים אתם ליהוה אשר עשיתם החסד הזה עם אדניכם עם שאול ותקברו אותו: 6 ועתה יש יהוה עמכם חסד ואמת וגם אנכי אעשה אתכם הטובה הזאת אשר עשיתם חסד זה: 7 ועתה תחזקוה יריכם והיו לבני חיל כי מת אדניכם שאול וגם אתי משחו בית יהודה למלך עליהם: 8 ואבנר בן נר שר צבא אשר לשאול לקח את איש בשת בן שאול ויעברוהו מחנים: 9 וימלכהו אל הגלעד ואל האשורני ואל יזעור ואל אפרים ועל בנימין ועל ישראל כלה: 10 בן ארבעים שנה איש בשת בן שאול במלכו על ישראל ושתים שנים מלך אך בית יהודה היו אחרי דוד: 11 ויהי מספר הימים אשר היה דוד מלך בחברון על בית

יהודה שבע שנים וששה חדשים: 12 ויצא אבנר בן נר ועבדי איש בשת בן שאול ממחנים גבעונה: 13 ויוזאב בן צרויה ועבדי דוד יצאו ויפגשו על ברכת גבעון ויחדו וישבו אלה על הברכה מזה ואלה על הברכה מזה: 14 ויאמר אבנר אל יואב יקומה נא הנערים וישחקו לפנינו ויאמר יואב יקמו: 15 ויקמו ויעברו במספר שנים עשר לבנימין ולאיש בשת בן שאול ושנים עשר מעבדי דוד: 16 ויחזקו איש בראש רעהו וחרבו בצד רעהו ויפלו ויחדו ויקרא למקום ההוא חלקת הצרים אשר בגבעון: 17 ותהי המלחמה קשה עד מאוד ביום ההוא וינצח אבנר ואנשי ישראל לפני עבדי דוד: 18 ויהיו שם שלשה בני צרויה יואב ואבישי ועשהאל ועשהאל קל ברנליו כאחד הצבים אשר בשדה: 19 וירדף עשהאל אחרי אבנר ולא נטה ללכת על הימין ועל השמאל מאחרי אבנר: 20 ויפן אבנר אחרי ויאמר האתה זה עשהאל ויאמר אנכי: 21 ויאמר לו אבנר נטה לך על ימינך או על שמאלך ואחו לך אחד מהנערים וקח לך את חיצתו ולא אבה עשהאל לסור מאחרי: 22 ויסף עוד אבנר לאמר אל עשהאל סור לך מאחרי יואב אסכה ארצה ואלך אשא פני אל יואב אחיך: 23 וימאן לסור ויכהו אבנר באחרי החנית אל החמש ותצא החנית מאחרי ויפל שם וימת תחתו ויהי כל הבא אל המקום אשר נפל שם עשהאל וימת ויעמדו: 24 וירדפו יואב ואבישי אחיו אבנר והחמש באו והמה באו עד גבעת אמה אשר על פני גיח דרך מדבר גבעון: 25 ויתקבצו בני בנימין אחרי אבנר ויהיו לאגדה אחת ויעמדו על ראש גבעה אחת: 26 ויקרא אבנר אל יואב ויאמר הלנצח תאכל חרב הלוא ידעתה כי מרה תהיה באחרונה ועד מתי לא תאמר לעם שלום מאחרי אחיהם: 27 ויאמר יואב חי האלהים כי לולא דברת כי אז מבקרב נעלה העם איש מאחרי אחיו: 28 ויתקע יואב בשופר ויעמדו כל העם ולא ירדפו עוד אחרי ישראל ולא יספו עוד להלחם: 29 ואבנר ואנשיו הלכו בערבה כל הלילה ההוא ויעברו את הירדן ויילכו כל החרון ויבאו מחנים: 30 ויוזאב מאחרי אבנר ויקבץ את כל העם ויפקדו מעבדי דוד תשעה עשר איש ועשהאל: 31 ועבדי דוד הכו מבנימין ובאנשי אבנר שלש מאות וששים איש מתו: 32 וישאו את עשהאל ויקברוהו בקבר אביו אשר בית לחם ויילכו כל הלילה ויאב ואנשיו יואב לחם בחברון:

פרק 3

1 ותהי המלחמה ארכה בין בית שאול ובין בית דוד וידוד הלך וחזק ובית שאול הלכים ודלים: 2 וילדו לדוד בנים מאחלת: 3 ויהי בכורו אמנון לאורעאלית: 4 ומשגחו כלאב לאביגל אשת נבל הכרמלי והשלשי אבשלום בן מעכה בת תלמי מלך גשור: 4 והרביעי אדניה בן חגית והחמישי שפטיה בן אביטל: 5 ויהי יתרעם לעולה אשת דוד אלה ילדו לדוד בחברון: 6 ויהי בחיות המלחמה בין בית שאול ובין בית דוד ואבנר היה מתחזק בבית שאול: 7 ולשאול פלגש ושמה רצפה בת איה ויאמר אל אבנר מדוע על דברי איש בשת ויאמר הראש כלב אנכי אשר ליהודה היום אעשה חסד עם בית שאול אביך אל אחי ואל מרעהו ואל המציתך ביד דוד ותחזקוהו עלי עון האשה היום: 9 כה יעשה אלהים לאבנר וכה יסוף לו כי כאשר נשבע יהוה לדוד כי בן אשה לו: 10 להעביר הממלכה מבית שאול

ולחקים את כסא דוד על ישראל ועל יהודה מדן ועד באר שבע: 11 ולא יכל עוד לחשים את אבנר דבר מיראתו אתו: 12 וישלח אבנר מלאכים אל דוד תחתו לאמר למי ארץ לאמר כרתה בריתך אתי והנה ידי עמך לחסב אליך את כל ישראל: 13 ויאמר טוב אני אכרת אתך ברית אך דבר אחד אנכי שאל מאתך לאמר לא תראה את פני כי אם לפני הביאך את מיכל בת שאול בבאך לראות את פני: 14 וישלח דוד מלאכים אל איש בשת בן שאול לאמר תנה את אשתי את מיכל אשר ארשתי לי במאה ערלות פלשתים: 15 וישלח איש בשת ויקחה מעם איש מעם פלמילא בן לוש: 16 וילך אתה אישה הלךך ובכה אחריה עד בחרים ויאמר אליו אבנר לך שוב וישב: 17 ודבר אבנר היה עם זקני ישראל לאמר גם תמול גם שלשם הייתם מבקשים את דוד למלך עליכם: 18 ועתה עשו כי יהוה אמר אל דוד לאמר ביד דוד עבדי השיע את עמי ישראל מיד פלשתים ומיד כל איבים: 19 וידבר גם אבנר באוני בנימין וילך גם אבנר לדבר באוני דוד בחברון את כל אשר טוב בעיני ישראל ובעיני כל בית בנימין: 20 ויבא אבנר אל דוד בחברון ואתו עשרים אנשים וישלח דוד לאבנר ולאנשים אשר אתו משתה: 21 ויאמר אבנר אל דוד אקומה ואלכה ואקבצה אל אדני המלך את כל ישראל ויכרתו אתך ברית ומלכת בכל אשר תאזהר נפשך וישלח דוד את אבנר וילך בשלום: 22 והנה עבדי דוד ויוזאב בן מהגדור ושל רב עמם הביאו ואבנר איננו עם דוד בחברון כי שלחו וילך בשלום: 23 ויוזאב וכל הצבא אשר אתו באו ויגדו ליוזאב לאמר בא אבנר בן נר אל המלך וישלחו וילך בשלום: 24 ויבא יואב אל המלך ויאמר מה עשית הנה בא אבנר אליך למה זה שלחתו וילך הלךך: 25 ידעת את אבנר בן נר כי לפתקך בא ולדעת את מוצאך ואת מכוזך ולדעת את כל אשר אתה עשה: 26 ויצא יואב מעם דוד וישלח מלאכים אחרי אבנר וישבו אתו מכור הסרה ודוד לא ידע: 27 וישב אבנר בחברון וישהו יואב אל תוך העשר לדבר אתו בשלי ויכהו שם החמש וימת בדם עשה אל אחיו: 28 וישמע דוד מאחרי כן ויאמר נקי אנכי וממלכתי מעם יהוה עד עולם מדמי אבנר בן נר: 29 יחלו על ראש יואב ואל כל בית אביו ואל יכרת מכית יואב זב ומצרע ומחזיק בפלך ונפל בחרב וחסר לחם: 30 ויוזאב ואבישי אחיו הרגו לאבנר על אשר המית את עשהאל אחיהם בגבעון במלחמה: 31 ויאמר דוד אל יואב ואל כל העם אשר אתו קרעו בגדיכם וחזרו שקים וספרו לפני אבנר והמלך דוד הלך אחרי המטה: 32 ויקברו את אבנר בחברון וישלח המלך את קולו ויבך אל קבר אבנר ויבכו כל העם: 33 ויוקנן המלך אל אבנר ויאמר הכמות נבל ימות אבנר: 34 ידך לא אסרות ורגליך לא לנחשתים הנשו כנפול לפני בני עולה נפלת ויספו כל העם לבכות עליו: 35 ויבא כל העם לבחור את דוד לחם בעוד היום וישבע דוד לאמר כה יעשה לי אלהים וכה יסוף כי אם לפני בוא השמש אטעם לחם או כל מאומה: 36 וכל העם הכירו וייטב בעיניהם ככל אשר עשה המלך בעיני כל העם טוב: 37 וידעו כל העם וכל ישראל ביום ההוא כי לא היתה מהמלך להמית את אבנר בן נר: 38 ויאמר המלך אל עבדיו הלוא תדעו כי שר וגדול נפל היום הזה בישראל: 39 ואנכי היום רך ומשוח מלך והאנשים האלה בני צרויה קשים ממני ישלם יהוה לעשה הרעה כרתתו:

פרק 4

1 וישמע בן שאול כי מת אבנר בחברון וירפו ידיו וכל ישראל נבחרו: 2 ושני אנשים שרי גדודים היו בן שאול שם האחד בענה ושם השני רכב בני רמון הבארתי מבני בנימין כי גם בארות תחשב על בנימין: 3 ויבחרו הבארתיים גתימה ויהיו שם גרים עד היום הזה: 4 וליהונתן בן שאול בן נבה רגלים בן חמש שנים היה בבא שמעת שאול ויהונתן מירועאל ותשאהו אמנתו ותנס ויהי בחפזה לנוס ויפל ויפסח ושמו מפבישת: 5 ויילכו בני רמון הבארתי רכב ובענה ויבאו כחם היום אל בית איש בשת והוא שכב את משכב הצרים: 6 והנה באו עד תוך הבית לקחו חטים ויכחו אל החמש ורכב ובענה אחיו נמלטו: 7 ויבאו הבית והוא שכב על מטהו בחדר משכבו ויכחו וימתהו ויסירו את ראשו ויקחו את ראשו ויילכו דרך הערבה כל הלילה: 8 ויבאו את ראש איש בשת אל דוד בחברון ויאמרו אל המלך הנה ראש איש בשת בן שאול איבך אשר בקש את נפשך ויתן יהוה לאדני המלך נקמות היום הזה משאול ומורעו: 9 ויען דוד את רכב ואת בענה אחיו בני רמון הבארתי ויאמר לחם חי יהוה אשר פדה את נפשי מכל צרה: 10 כי המגיד לי לאמר הנה מת שאול והוא היה כמכשיר בעיני ואחזה בו והרגתו וצלקל אשר לחתי לו בשרה: 11 אף כי אנשים רשעים הרגו את איש צדיק בביתו על משכבו ועתה הלוא אבקש את דמו מידכם ובערתי אתכם מן הארץ: 12 ויצו דוד את הנערים ויהרגם ויקצצו את ידיהם ואת רגליהם ויתלו על הכרס בחברון ואת ראש איש בשת לקחו ויקברו בקבר אבנר בחברון:

פרק 5

1 ויבאו כל שבטי ישראל אל דוד חברונה ויאמרו לאמר הננו עצמך ובשרך אנחנו: 2 גם אחול גם שלשום בחיות שאול מלך עלינו אתה היתה מוציא ותמכי את ישראל ויאמר יהוה לך אתה תרעה את עמי את ישראל ואתה תהיה לנגיד על ישראל: 3 ויבאו כל זקני ישראל אל המלך חברונה ויכרת להם המלך דוד ברית בחברון לפני יהוה וימשחו את דוד למלך על ישראל: 4 בן שלשים שנה דוד במלכו ארבעים שנה מלך: 5 בחברון מלך על יהודה שבע שנים וששה חדשים ובירושלם מלך שלשים ושש שנה על כל ישראל ויהודה: 6 וילך המלך ואנשיו ירושלם אל היבסי יושב הארץ ויאמר לדוד לאמר לא תבוא הנה כי אם הסירך בלשמי שנה דוד במלכו ארבעים שנה מלך: 7 וילכד דוד את מצדת ציון היא עיר דוד: 8 ויאמר דוד ביום ההוא כל מכה יבסי יהוה ויבן דוד סביב חומה ויבנה: 10 וילך דוד הלךך וגדול ויהוה אלהי צבאות עמו: 11 וישלח חירם מלך צר מלאכים אל דוד ועצי ארזים וחרשי עץ וחרשי אבן קר ויבנו בית לדוד: 12 וידע דוד כי הכינו יהוה למלך על ישראל וכי נשא ממלכתו בעבור עמך ישראל: 13 ויקח דוד עוד פלגשים ונשים מירושלם אחרי באו מחברון ויולדו עוד לדוד בנים ובנות: 14 ואלה שמות הילדים לו בירושלם שמע ושובר ונתן ושלמה: 15 ויבחר ואלישוע ונפז ויפיע: 16 ואלישע ואלידע ואליפלט: 17 וישמעו פלשתים כי משחו את דוד למלך על ישראל ויעלו כל פלשתים לבקש את דוד וישמע דוד

וירד אל המצודה: 18 ופלשתים באו וינטשו בעמק רפאים: 19 וישאל דוד ביהוה לאמר האעלה אל פלשתים התתנם בידי ויאמר יהוה אל דוד עלה כי נתן אתן את הפלשתים בידך: 20 ויבא דוד בבעל פריצים ויכס שם דוד ויאמר פרץ יהוה את איבי לפני כפרץ מים על כן קרא שם המקום ההוא בעל פריצים: 21 ויעזבו שם את עצביהם וישאם דוד ואנשיו: 22 ויספו עוד פלשתים לעלות וינטשו בעמק רפאים: 23 וישאל דוד ביהוה ויאמר לא תעלה הסב אל אחיהם ובאת להם ממול בכאש: 24 ויהי בשמשק את קול צעדה בראש הכבאים או אז תהרץ כי אז יצא יהוה לפניך להכות במחנה פלשתים: 25 ויעש דוד כן כאשר צוהו יהוה ויך את פלשתים מגבע עד באך נזר:

פרק 6

1 ויסף עוד דוד את כל בחור בישראל שלשים אלף: 2 ויקם וילך דוד וכל העם אשר אתו מבעלי יהודה להעלות משם את ארון האלהים אשר נקרא שם שם יהוה צבאות ישב הכרבים עליו: 3 ויורכו את ארון האלהים אל עולה חדשה וישארו מבית אבינדם אשר בגבעה ועזא ואחיו בני אבינדם נהגים את הענלה חדשה: 4 וישארו מבית אבינדם אשר בגבעה עם ארון האלהים ואחיו הלך לפני הארון: 5 ודוד וכל בית ישראל משחקים לפני יהוה בכל עצי ברושים ובכנרות ובנבלים ובתפים ובמנגנים ובצלצלים: 6 ויבאו עד גרן נכון וישלח עזא אל ארון האלהים ואחיו בן כי שממו הבקר: 7 ויחר אף יהוה בעזה ויכה שם האלהים על השל וימת שם עם ארון האלהים: 8 ויחר לדוד על אשר פרץ יהוה פרץ בעזה ויקרא למקום ההוא פרץ עזה עד היום הזה: 9 וירא דוד את יהוה ביום ההוא ויאמר איך יבוא אלי ארון יהוה: 10 ולא אבה דוד להסיר אליו את ארון יהוה על עיר דוד ויטהו דוד בית עבד אדם הגתי: 11 וישב ארון יהוה בית עבד אדם הגתי שלשה חדשים ויברך יהוה את עבד אדם ואת כל ביתו: 12 ויגד למלך דוד לאמר ברך יהוה את בית עבד אדם ואת כל ביתו וישל לו בעבור ארון האלהים וילך דוד וישל את ארון האלהים מבית עבד אדם עיר דוד בשמחה: 13 ויהי כי צעדו נשא ארון יהוה ששה צעדים ויזבח שור ומריא: 14 ודוד מכרכר בכל עז לפני יהוה ודוד חגור אפוד בד: 15 ודוד וכל בית ישראל מעלים את ארון יהוה בתרועה ובקול שופר: 16 והיה ארון יהוה בא עיר דוד ומיכל בת שאול נשקפה בעד החלון ותראה את המלך דוד מפזז ומכרכר לפני יהוה ותבו לו בלבב: 17 ויבאו את ארון יהוה ויצגו אתו במקומו בתוך האהל אשר נטה לו דוד ויעל דוד עלות להלך יהוה ושלמים: 18 ויכל דוד מועלת העולה והשלמים ויברך את העם בשם יהוה צבאות: 19 ויחלק לכל העם לכל המון ישראל למאיש ועד אשה לאיש חלת לחם אתה ואשפר אחד ואשישה אחת וילך כל העם אתו לביתו: 20 וישב דוד לבקר את ביתו ותצא מיכל בת שאול לקראת דוד והאמר מה נכבד היום מלך ישראל אשר נגלה היום לעיני אמהות עבדיו כהגלות נגלות אחד הרקים: 21 ויאמר דוד אל מיכל לפני יהוה אשר בחר בי מאביך ומכל ביתו לצות אתי נניד על שם יהוה על ישראל ושחקתי לפני יהוה: 22 ונקלתי עוד מוזאת והייתי שפל בעיני ועם האמהות אשר אמרת עמם אכבדה: 23 ולמיכל בת שאול לא היה לה ילד עד יום מותה:

פרק 7

1 ויהי כי ישב המלך בביתו ויהוה הניח לו מסבים מכל איביו: 2 ויאמר המלך אל נתן הנביא ראה נא אנכי יושב בבית ארזים וארון האלהים ישב בתוך חיריעה: 3 ויאמר נתן אל המלך כל אשר בלבבך לך עשה כי יהוה עמך: 4 ויהי בלילה ההוא ויהי עבדי אל דוד כה אמר יהוה האתה תבנה לי בית לשבתי: 6 כי לא ישבתי בבית למים והאיה מתהלך באהל ובמשכן: 7 בכל אשר התהלכתי בכל בני ישראל הדבר דברתי את אחד בשבט ישראל אשר צויתי לרעות את עמי את ישראל לאמר למה לא בניתם לי בית ארזים: 8 ועתה כה תאמר לעבדי לדוד כה אמר יהוה צבאות אני לקחתך מן הגוה מאחר הצאן להיות נניד על עמי על ישראל: 9 ואהיה עמך בכל אשר תלכת ואכרתה את כל איבך מפניך ועשתי לך שם גדול כשם הגדלים אשר בארץ: 10 ושמתי מקום לעמי לישראל ונשתחו ושכן תחתיו ולא ירגו עוד ולא יסיפו בני עולה לענותו כאשר בראשונה: 11 ולמן היום אשר צויתי שפטים על עמי ישראל והניחתי לך מלך איבך והניד לך יהוה כי ביתי יעשה לך יהוה: 12 כי ימלאו ימך ושכבת את אבתיך והקימתי את ורעך אחרך אשר יצא ממעין והכינתי את ממלכתו: 13 הוא יבנה בית לשמי וכונתי את כסא ממלכתו עד עולם: 14 אני אהיה לו לאב והוא יהיה לי לבן אשר בהערתו והכחתי בשבט אששים ובנעני בני אדם: 15 וחסדי לא יסור ממנו כאשר חסרתי מעם שאול אשר חסרתי מלפניך: 16 ונאמן ביתך וממלכתך עד עולם לפניך כסאך יהיה נכון עד עולם: 17 בכל הדברים האלה וככל החזיון הזה כן דבר נתן אל דוד: 18 ויבא המלך דוד וישב לפני יהוה ויאמר מי אנכי אדני יהוה ומי ביתי כי הביאתני עד הלום: 19 ותקטן עוד זאת בעיניך אדני יהוה ותדבר גם אל בית עבדך למרחוק וזאת תורת האדם אדני יהוה: 20 ומה יוסיף דוד עוד לדבר אליך ואתה ידעת את עבדך אדני יהוה: 21 בעבור דברך וכלבך עשית את כל הגדולה הזאת להודיע את עבדך: 22 על כן גדלת אדני יהוה כי אין כמוך ואין אלהים וולתך בכל אשר שמענו באזנינו: 23 ומי כעמך כישראל גוי אחד בארץ אשר הלכו אלהים לפדות לו לעם ולשום לו שם ולעשות לבם הגדולה ונראות לארצך מפני עמך אשר פדית לך ממצרים גוים ואלהיו: 24 ותכונן לך את עמך ישראל לך לעם עד עולם ואתה יהוה היית להם לאלהים: 25 ועתה יהוה אלהים הדבר אשר דברת על עבדך ועל ביתו הקם עד עולם ועשה כאשר דברת: 26 ויגדל שמך עד עולם לאמר יהוה צבאות אלהים על ישראל ובית עבדך דוד יהיה נכון לפניך: 27 כי אתה יהוה צבאות אלהי ישראל גליה את און עבדך לאמר בית אבנה לך על כן מצא עבדך את לבו להתפלל אליך את התפלה הזאת: 28 ועתה אדני יהוה אתה הוא האלהים ודברתי יהו אמת ותדבר אל עבדך את הטובה הזאת: 29 ועתה הואל וברך את בית עבדך להיות לעולם לפניך כי אתה אדני יהוה דברת ומכרכתך יברך בית עבדך לעולם:

פרק 8

1 ויהי אחרי כן ויך דוד את פלשתים ויכניעם ויקח דוד את מתג האמה מיד

פלשתים: 2 ויך את מואב וימדרם בחבל השכב אותם ארצה וימדר שני חבלים להמית ומלא החבל להחיות ותהי מואב לדוד לעבדים נשאי מנחה: 3 ויך דוד את הדרדור בן רחב מלך צובה בלכתו להשיב ידו בנחיה: 4 וילכד דוד ממנו אלף ושבע מאות פרשים ועשרים אלף איש רגלי ויעקר דוד את כל הרכב ויותר ממנו מאה רכב: 5 ותבא ארם דמשק לעזר להדרדור מלך צובה ויך דוד בארם עשרים ושנים אלף איש: 6 וישם דוד נצבים בארם דמשק ותהי ארם לדוד לעבדים נשאי מנחה וישע יהוה את דוד בכל אשר הלך: 7 ויקח דוד את שלטי החרב אשר היו אל עבדי הדרדור ויבאם ירושלים: 8 ומבטח ומבדתי ערי הדרדור לקח המלך דוד נחשת הרבה מאד: 9 וישמע תעי מלך חמת כי חכה דוד את כל חיל הדרדור: 10 וישלח תעי את יורם בנו אל המלך דוד לשאל לו שלום ולברכו על אשר נלחם בהדרדור ויכחו כי איש מלחמות תעי היה הדרדור ובידו היו כלי כסף וכלי זהב וכלי נחשת: 11 גם ארם הקדיש המלך דוד ליהוה עם הכסף והזהב אשר הקדיש מכל הגוים אשר כבש: 12 מארם וממואב ומבני עמון ומפלשתים ומעמלק ומשלל הדרדור בן רחב מלך צובה: 13 ויעש דוד שם בשבו מהכותו את ארם בניא מלח שמונה עשר אלף: 14 וישם באדום נצבים בכל אדום שם נצבים ויהי כל אדום עבדים לדוד ויושע יהוה את ישראל אשר הלך: 15 וימלך דוד על כל ישראל ויהי דוד עשה משפט וצדקה לכל עמו: 16 ויואב בן צרויה על הצבא והיושפט בן אחילוד מזכיר: 17 וצדוק בן אחיטוב ואחיהלך בן אביתר כהנים ושריה סופר: 18 ובניהו בן יהוידע וחכרתי והפלתי ובני דוד כהנים היו:

פרק 9

1 ויאמר דוד הכי יש עוד אשר נותר לבית שאול ואעשה עמו חסד בעבור יהונתן: 2 ולבית שאול עבד ושמו ציבא ויקראו לו אל דוד ויאמר המלך אליו האתה ציבא ויאמר עבדך: 3 ויאמר המלך האפס עוד איש לבית שאול ואעשה עמו חסד אלהים ויאמר ציבא אל המלך עוד בן ליהונתן נכה רגלים: 4 ויאמר לו המלך איפה הוא ויאמר ציבא אל המלך הנה הוא בית מכיר בן עמיאל בלו דבר: 5 וישלח המלך דוד ויקחהו מבית מכיר בן עמיאל מלו דבר: 6 ויבא מפיבשת בן יהונתן בן שאול אל דוד ויפל על פניו וישתחו ויאמר דוד מפיבשת ויאמר הנה עבדך: 7 ויאמר לו דוד אל תירא כי עשה אעשה עמך חסד בעבור יהונתן אביך והשבתי לך את כל שדה שאול אביך ואתה תאכל לחם על שלחני תמיד: 8 וישתחו ויאמר מה עבדך כי פנית אל הכלב המת אשר כמוני: 9 ויקרא המלך אל ציבא נער שאול ויאמר אליו כל אשר היה לשאול ולכל ביתו נתתי לבן אדניך: 10 ועבדתו לו את האדמה אתה ובניך ועבדך והבאת ויהי לבן אדניך לחם ואכלו ומפיבשת בן אדניך יאכל תמיד לחם על שלחני ולציבא חמשה עשר בנים ושערים עבדים: 11 ויאמר ציבא אל המלך ככל אשר יצוה אדני המלך את עבדו בן יעשה עבדך ומפיבשת אכל על שלחני כאחד מבני המלך: 12 ולמפיבשת בן קטן ושמו מיכא וכל מושב בית ציבא עבדים למפיבשת: 13 ומפיבשת ישב בירושלים כי על שלחן המלך תמיד הוא אכל והוא פסח שתי רגליו:

פרק 10

1 ויהי אחרי כן וימת מלך בני עמון וימלך חנון בנו תחתיו: 2 ויאמר דוד אעשה חסד עם חנון בן נחש כאשר עשה אביו עמדי חסד וישלח דוד לנחמו ביד עבדיו אל אביו ויבאו עבדי דוד ארץ בני עמון: 3 ויאמרו שרי בני עמון אל חנון אדניהם הממכד דוד את אביך בעיניך כי שלח לך מנחמים הלאו בעבור חקור את העיר ולרגלה ולהפכה שלח דוד את עבדיו אליך: 4 ויקח חנון את עבדי דוד ויגלה את חצי זקנם ויכרת את מדוייהם בחצי עד שתותיהם וישלחם: 5 ויגדו לדוד וישלח לקראתם כי היו האנשים נכלמים מאד ויאמר המלך שבו בירחו עד יצמח זקנםם ושבתם: 6 ויראו בני עמון כי נבאשו בדוד וישלחו בני עמון וישכרו את ארם בית רחוב ואת ארם צובא עשרים אלף רגלי ואת מלך מעכה אלף איש ואיש טוב שנים עשר אלף איש: 7 וישמע דוד וישלח את יואב ואת כל הצבא הגברים: 8 ויצאו בני עמון ויערכו מלחמה פתח השער וארם צובא ורחוב ואיש טוב ומעכה לבדם בשדה: 9 וירא יואב כי היתה אליו פני המלחמה מפנים ומאחור ויבחר מכל בחוריו בישראל ויערך לקראת ארם: 10 ואת יתר העם נתן ביד אבשי אחיו ויערך לקראת בני עמון: 11 ויאמר את תחוקו ארם ממני והיתה לי לישועה ואם בני עמון יחזקו ממך והלכתי להושיע לך: 12 חזק ונתחוק בעד עמני ובעד ערי אלהינו ויהוה יעשה הטוב בעיני: 13 ויגש יואב והעם אשר עמו למלחמה בארם וינסו מפניו: 14 ובני עמון ראו כי נס ארם וינסו מפני אבשי ויבאו העיר וישב יואב וכל בני עמון ויבאו ירושלים: 15 וירא ארם כי נגף לפני ישראל ויאספו יחד: 16 וישלח הדרדור ויצא את ארם אשר מעבר הנהר ויבאו חילם ושובך שר צבא הדרדור לפנייהם: 17 ויגד לדוד ויאסף את כל ישראל ויעבר את הירדן ויבא חלאמה ויערכו ארם לקראת דוד וילחמו עמו: 18 וינס ארם מפני ישראל ויהרג דוד מארם שבע מאות רכב וארבעים אלף פרשים ואת שובך שר צבאו הכה וימת שם: 19 ויראו כל המלכים עבדי הדרדור כי נגפו לפני ישראל וישלמו את ישראל ויעבדו ויראו ארם להושיע עוד את בני עמון:

פרק 11

1 ויהי לתשובת השנה לעת צאת המלאכים וישלח דוד את יואב ואת עבדיו עמו ואת כל ישראל וישחתו את בני עמון ויצרו על רבה ודוד וישב בירושלים: 2 ויהי לעת הערב ויקם דוד מעל משכבו ויתהלך על גג בית המלך וירא אשה רחצת מעל הגג והאשה טובת מראה מאד: 3 וישלח דוד וידרש לאשה ויאמר הלאו זאת בת שבע בת אליעם אשת אוריה החתי: 4 וישלח דוד מלאכים ויקחה ותבואו אליו וישכב עמה והוא מתקדשת מממאחיה ותשב אל ביתה: 5 ותורו האשה ותשלח ותגד לדוד ותאמר הרה אנכי: 6 וישלח דוד אל יואב שלח אלי את אוריה החתי וישלח יואב את אוריה אל דוד: 7 ויבא אוריה אליו וישאל דוד שלום ויאב ולשלום העם ולשלום המלחמה: 8 ויאמר דוד לאוריה רד לביתך ורחץ רגליך ויצא אוריה מבית המלך ותצא אחריה משאת המלך: 9 וישכב אוריה פתח בית המלך את כל עבדי אדניו ולא ירד אל ביתו: 10 ויגדו לדוד לאמר לא ירד אוריה אל ביתו ויאמר דוד אל אוריה הלאו מדרך אתה בא מדוע לא ירדת אל ביתך: 11 ויאמר אוריה אל דוד הארון וישראל ויהודה ישבים בסכות ואדני

המלך מה לך ותאמר אבל אשה אלמנה אני וימת אישי: 6 ולשפחתך שני בנים וינצו שניהם בשדה ואין מציל ביניהם ויבן האחד את האחד וימת אותו: 7 והנה קמה כל המשפחה על שפחתך ויאמרו תני את מכה אחיו ונמתהו כנפש אחיו אשר הרג ונשמירה גם את חורש וכבו את נחלתו אשר נשאתה לבלתי שום לאישי שם ושארית על פני האדמה: 8 ויאמר המלך אל האשה לבי לבייתך ואני אצוה עליך: 9 ותאמר האשה תקועית אל המלך עלי אדני העון ועל בית אבי והמלך וכסאו נקי: 10 ויאמר המלך המדבר אליך והבאתו אלי ולא יסוף עוד לגעת בך: 11 ותאמר יזכר נא המלך את יהוה אלהיך מהרביית גאל הדם לשחת ולא ישימרו את בני ויאמר חי יהוה אם יפל משערת בנך ארצה: 12 ותאמר האשה תדבר נא שפחתך אל אדני המלך דבר ויאמר דברי: 13 ותאמר האשה המלך חשבתה כזאת על עם אלהים ומדבר המלך הדבר הזה כאשם לבלתי השיב המלך את נדחו: 14 כי מות נמות וכמים הננרים ארצה אשר לא יאספו ולא ישא אלהים נפש וחשב מחשבות לבלתי ידח ממנו נדח: 15 ועתה אשר באתי לדבר אל המלך אדני את הדבר הזה כי יראני העם ותאמר שפחתך אדברה נא אל המלך אולי יעשה המלך את דבר אמתו: 16 כי ישמע המלך להציל את אמתו מכף האיש להשמיד אתי ואת בני יחד מנחלת האלהים: 17 ותאמר שפחתך יהיה נא דבר אדני המלך למנוחה כי כמלאך האלהים בן אדני המלך לשמע הטוב והרע ויהיה אלהיך יהי עמך: 18 ויען המלך ויאמר אל האשה אל נא תחדי ממני דבר אשר אנכי שאל אתך ותאמר האשה ידבר נא אדני המלך: 19 ויאמר המלך חיד ויאב אתך בכל זאת ותען האשה ותאמר חי וישב אדני המלך אם אש לחמין ולהשמיל מכל אשר דבר אדני המלך כי עבדך יואב הוא צוני והוא שם בפי שפחתך את כל הדברים האלה: 20 לבעבור סבב את פני הדבר עשה עבדך יואב את הדבר הזה ואדני חכם כחכמת מלאך האלהים לדעת את כל אשר בארץ: 21 ויאמר המלך אל יואב הנה נא עשיתי את הדבר הזה ולך חשב את הנער את אבשלום: 22 ויפל יואב אל פניו ארצה וישתחו ויברך את המלך ויאמר יואב היום ידע עבדך כי מצאתי חן בעיניך אדני המלך אשר עשה המלך את דבר עבדו: 23 ויקם יואב וילך גשור ויבא את אבשלום לירושלם: 24 ויאמר המלך יסב אל ביתו בפני לא יראה ויסב אבשלום אל ביתו לפני המלך לא ראה: 25 ובאבשלום לא היה איש יפה בכל ישראל לחלל מאד מכף רגלו ועד קרדו לא היה בו מום: 26 ובנחלתו את ארצו והיה מקוץ ימים לימים אשר יגלח כי כבד עליו וגלחו ושקל את שער ראשו מאתים שקלים באבן המלך: 27 ויולדו לאבשלום שלושה בנים ובת אחת ושמה תמר היא היתה אשה יפת מראה: 28 וישב אבשלום בירושלם שנתיים ימים לפני המלך לא ראה: 29 וישלח אבשלום אל יואב לשלח אתו אל המלך ולא אבה לבוא אליו וישלח עוד שנית ולא אבה לבוא: 30 ויאמר אל עבדו ראו חלקת יואב אל ידי ולו שם שערים לבו והוצתה באש ויצתו עבדי אבשלום את החלקה באש: 31 ויקם יואב ויבא אל אבשלום הביתה ויאמר אליו למה הציתו עבדך את החלקה אשר לי באש: 32 ויאמר אבשלום אל יואב הנה שלחתי אליך לאמר בא הנה ואשלחה אתך אל המלך לאמר למת באתי מגשור טוב לי עד אני שם ועתה אראה פני המלך ואם ישיב עני התמתי: 33 ויבא יואב אל המלך ויגיד לו ויקרא אל אבשלום וישב אל המלך וישתחו לו על אפיו ארצה לפני המלך וישק המלך

הזאת: 13 ואני אנה אוליך את חרפתי ואתה תהיה כאחד הנבלים בישראל ועתה דבר נא אל המלך כי לא ימנעני ממך: 14 ולא אבה לשמע בקולה ויחזק ממנה ויענה וישכב אתה: 15 וישנאה אמנון שנאה גדולה מאד כי גדולה השנאה אשר שנאה מאהבה אשר אהבה ויאמר לה אבשלום קומי לכי: 16 ותאמר לו אל אודת הרעה הגדולה הזאת מאהרת אשר עשית עמי לשלחני ולא אבה לשמע לה: 17 ויקרא את נערו משרתו ויאמר שלחו נא את זאת מעלי החוצה ונעל הדלת אחריה: 18 ועליה כתנת פסים כי בן תלבוש בנות המלך הבהלות מעלים ויצא אותה משרתו החוץ ונעל הדלת אחריה: 19 ותקח תמר אפר על ראשה וכתנת הפסים אשר עליה קרעה ותשם ידה על ראשה ותלך הלך וזעקה: 20 ויאמר אליה אבשלום אחיה האמינון אחיך היה עמך ועתה אחותי חרשתי אחיך הוא אל תשיתי את לבך לדבר הזה ותשב תמר ושמה בית אבשלום אחיה: 21 והמלך דוד שמע את כל הדברים האלה ויחר לו מאד: 22 ולא דבר אבשלום עם אמנון למרע ועד טוב כי שא אבשלום את אמנון על דבר אשר ענה את תמר אחתו: 23 ויהי לשנתיים ימים ויהיו גזוים לאבשלום בבעל חצור אשר עם אפרים ויקרא אבשלום לכל בני המלך: 24 ויבא אבשלום אל המלך ויאמר הנה נא גזוים לעבדך ילך נא המלך ועבדו עם עבדך: 25 ויאמר המלך אל אבשלום אל בני אל נא נלך כלנו ולא נכבד עליך ויפרץ בן ולא אבה ללכת ויירכבהו: 26 ויאמר אבשלום ולא ילך נא אתנו אמנון אחי ויאמר לו המלך למה ילך עמך: 27 ויפרץ בו אבשלום וישלח אתו את אמנון ואת כל בני המלך: 28 ויצו אבשלום את נערו לאמר ראו נא כטוב לב אמנון ביין ואמרתי אליכם הכו את אמנון והמתם אתו והיו תראו הלאו כי אנכי צויתו אתכם חזקו והיו לבני חיל: 29 ויעשו נערי אבשלום לאמנון כאשר צוה אבשלום ויקמו כל בני המלך וירכבו איש על פרדו וינסו: 30 ויהי המה בדרך והשמעה באה אל דוד לאמר הכה אבשלום את כל בני המלך ולא נותר מהם אחד: 31 ויקם המלך ויקרא את בגדיו וישכב ארצה וכל עבדיו נצבים קרעי בגדים: 32 ויען יונדב בן שמעה אחי דוד ויאמר אל יאמר אדני את כל הנערים בני המלך המיתו כי אמנון לבדו מת כי על פי אבשלום חתה שימה מיום ענתו את תמר אחתו: 33 ועתה אל ישם אדני המלך אל לבו דבר חלול כל בני המלך מתו כי אם אמנון לבדו מת: 34 ויברח אבשלום וישא הנער הצפה את עינו וירא והנה עם רב חללים מדרך אחיו מצד ההר: 35 ויאמר יונדב אל המלך הנה בני המלך באו כדבר עבדך בן היה: 36 ויהי ככלתו לדבר והנה בני המלך באו וישאו קולם ויכבו וגם המלך וכל עבדיו כבו בכי גדול מאד: 37 ואבשלום ברח וילך אל תלמי בן עמיחור מלך גשור ויתאבל על בנו כל הימים: 38 ואבשלום ברח וילך גשור ויהי שם שלש שנים: 39 ותכל דוד המלך לצאת אל אבשלום כי נחם על אמנון כי מת:

פרק 14

1 וידע יואב בן צריה כי לב המלך על אבשלום: 2 וישלח יואב תקועה ויקח משם אשה חכמה ויאמר אליה התאבלי נא ולבשי נא בגדי אבל אבל ואל תסוכי שמן והיית באשה זה ימים רבים מתאבלת על מת: 3 ובאת אל המלך ודברת אליו כדבר הזה וישם יואב את הדברים בפיה: 4 ותאמר האשה התקעית אל המלך ותפל על אפיה ארצה ותשתחו ותאמר הושעה המלך: 5 ויאמר לה

לא תמות: 14 אפס כי נאץ נאצת את איבי יהוה בדבר הזה גם הבן הילוד לך מות ימות: 15 וילך נתן אל ביתו ויגף יהוה את הילד אשר ילדה אשת אוריה לדוד ויאמרו: 16 ויבקש דוד את האלהים בעד הנער ויצם דוד צום ובא ולן ושכב ארצה: 17 ויקמו זקני ביתו עליו להקימו את הארץ ולא אבה ולא ברא אתם לחם: 18 ויהי ביום השביעי וימת הילד ויראו עבדי דוד להניד לו כי מת הילד כי אמרו הנה בהיות הילד חי דברנו אליו ולא שמע בקולנו ואיך נאמר אליו מת הילד ועשה רעה: 19 וירא דוד כי עבדיו מתלחשים ויבן דוד כי מת הילד ויאמר דוד אל עבדיו המת הילד ויאמרו מת: 20 ויקם דוד מהארץ וירחץ ויכסך ויחלף שמלתו ויבא בית יהוה וישתחו ויבא אל ביתו וישאל וישימו לו לחם ויבא: 21 ויאמרו עבדיו אליו מה הדבר הזה אשר עשיתם בעבור הילד חי צמת ותבך וכאשר מת הילד קמת ותאכל לחם: 22 ויאמר בעוד הילד חי צמתי ואכבה כי אמרתי מי יודע יחנני יהוה וחי הילד: 23 ועתה מת למה זה אני צם האוכל להשיבו עוד אני חלך אליו והוא לא ישוב אליו: 24 וינחם דוד את כל שבע אשתו ויבא אליה וישכב עמה ותלד בן ויקרא את שמו שלמה ויהוה אהבו: 25 וישלח ביד נתן הנביא ויקרא את שמו ידדיה בעבור יהוה: 26 וילחם יואב ברבת בני עמון וילכד את עיר המלוכה: 27 וישלח יואב מלאכים אל דוד ויאמר נלחמתי ברבתה גם לבדתי את עיר המלך: 28 ועתה אסף את יתר העם וחנה על העיר ולכדה פן אלכד אני את העיר ונקרא שמי עליה: 29 ויאסף דוד את כל העם וילך רבתה וילחם בה וילכדה: 30 ויקח את עמרת מלכם מעל ראשו ומשקלה ככר זהב ואבן יקרה ותהי על ראש דוד ושלל העיר הוציא הרבה מאד: 31 ואת העם אשר בה הוציא וישם במגרה ובחרצי הברזל ובמגזרת הברזל והעביר אותם במלכן וכן יעשה לכל ערי בני עמון וישב דוד וכל העם ירושלם:

פרק 13

1 ויהי אחרי כן ולאבשלום בן דוד אחות יפה ושמה תמר ויאהבה אמנון בן דוד: 2 ויצר לאמנון להתחלות בעבור תמר אחתו כי בתולה היא ויפלא בעיני אמנון לעשות לה מאומה: 3 ולאמנון רע ושמו יונדב בן שמעה אחי דוד ויונדב איש חכם מאד: 4 ויאמר לו מדוע אתה ככה דל בן המלך בבקר בבקר הלא תניד לי ויאמר לו אמנון את תמר אחות אבשלום אחי אני אהב: 5 ויאמר לו יונדב שכב על משכבך והתחל ובא אביך לראותך ואמרתי אליו תבא נא תמר אחותי ותברני לחם ועשתה לעיני את הבריה למען אשר אראה ואכלתי מידה: 6 וישכב אמנון ויתחל ויבא המלך לראות ויאמר אמנון אל המלך תבוא נא תמר אחתי ותלכב לעיני שתי לבבות ואברה מידה: 7 וישלח דוד אל תמר הביתה לאמר לבי נא בית אמנון אחיך ועשי לו הבריה: 8 ותלך תמר בית אמנון אחיה והוא שכב ותקח את הבצק ותלוש ותלכב לעיני ותבשל את הלבבות: 9 ותקח את המשרת ותצק לפניו וימאן לאכול ויאמר אמנון הוציאו כל איש מעלי ויצאו כל איש מעליו: 10 ויאמר אמנון אל תמר הביאי החרד אשר אבשרתי מידך ותקח תמר את הלבבות ואת שער התבא לאמנון אחיה החרדה: 11 ותגש אליו לאכל ויחזק בה ויאמר לה בואי שכבי עמי אחותי: 12 ותאמר לו אל אחי אל תעניני כי לא יעשה בן בישראל אל תעשה את הנבלה

יואב ועבדי אדני על פני השדה חנים ואני אבוא אל ביתי לאכל ולשתות ולשכב עם אשתי חיד וחי נפשך אם אעשה את הדבר הזה: 12 ויאמר דוד אל אוריה שב בזה גם היום והאר שאלךך וישב אוריה בירושלם ביום המחר וממחרת: 13 ויקרא לו דוד ויאכל לפניו וישת וישכרו ויצא בערב לשכב במשכבו עם עבדי אדניו ואל ביתו לא ירד: 14 ויהי בבקר ויכתב דוד ספר אל יואב וישלח ביד אוריה: 15 ויכתב בספר לאמר הבו את אוריה אל מול פני המלחמה החזקה ושבתם מאחרי ונכה ומת: 16 ויהי בשמור יואב אל העיר ויחר את אוריה אל המקום אשר ידע כי אנשי חיל שם: 17 ויצאו אנשי העיר וילחמו את יואב ויפל מן העם מעבדי דוד וימת גם אוריה החתי: 18 וישלח יואב ויגד לדוד את כל דברי המלחמה: 19 ויצו את המלך לאמר ככלותך את כל דברי המלחמה לדבר אל המלך: 20 והיה אם תעלה חמת המלך ואמר לך מדוע נגשתם אל העיר להלחם הלאו ידעתם את אשר ירו מעל החומה: 21 מי הכה את אבימלך בן ירבעם הלאו אשה השליכה עליו פלח רכב מעל החומה וימת בתבץ למה נגשתם אל החומה ואמרת גם עבדך אוריה החתי מת: 22 ויהי וכל המלאך ויבא ויגד לדוד את כל אשר שלחו יואב: 23 ויאמר המלאך אל דוד כי גברו עלינו האנשים ויצאו אלינו השדה ונחיה עליהם עד פתח השער: 24 ויראו המוראים אל עבדך מעל החומה וימותו מעבדי דוד וגם עבדך אוריה החתי מת: 25 ויאמר דוד אל המלאך כה תאמר אל יואב אל ירע בעיניך את הדבר הזה כי כזה וכזה תאכל החרב החזק מלחמתך אל העיר והרסה וחקוקה: 26 ותשמע אשת אוריה כי מת אוריה אישה תוספד על בעלה: 27 ויעברו האבל וישלח דוד ויאספה אל ביתו ותהי לו לאשה ותלד לו בן וירע הדבר אשר עשה דוד בעיני יהוה:

פרק 12

1 וישלח יהוה את נתן אל דוד ויבא אליו וישמר לו שני אנשים היו בעיר אחת אחד עשיר ואחד רשע: 2 לעשיר היה צאן ובקר הרבה מאד: 3 ולרשע אין כל כי אם כבשה אחת קטנה אשר קנה ויחיה ותגדל עמו ועם בניו ויחיו מפתו תאכל ומכסו תשתה ובחוריק תשכב ותהי לו כבת: 4 ויבא חלך לאיש העשיר ויחמל לקחת כצאנו ומבקריו לעשות לארד לאש לו ויקח את כבשת האיש הראש ויעשה להאש הבא אליו: 5 ויחר אף דוד באיש מאד ויאמר אל נתן חי יהוה כי בן מות האיש העשה זאת: 6 ואת הכבשה ישלם ארבעתים עקב אשר עשה את הדבר הזה ועל אשר לא חמל: 7 ויאמר נתן אל דוד אתה האיש כה אמר יהוה אלהי ישראל אנכי משתחית למלך על ישראל ואנכי הצלתך מיד שאול: 8 ואתנה לך את בית אדניך ואת נשי אדניך בחיקך ואתנה לך את בית ישראל ויהודה ואם מעט ואספה לך כהנה וכנה: 9 מדוע בזית את דבר יהוה לעשות הרע בעיני את אוריה החתי הכית בחורב ואת אשתו לקחת לך לאשה בחורב ואת אשתו בעמון: 10 ועתה לא תסור חרב מביתך עד עולם עקב כי בזיתו ותקח את אשת אוריה החתי להיות לך לאשה: 11 כה אמר יהוה הנני מקים עליך רעה מביתך ולקחת את נשיך לעיניך ונתתי לרעיך וישכב עם נשיך לעיני השמש הזאת: 12 כי אתה עשית כסתר ואני אעשה את הדבר הזה נגד כל ישראל ונגד השמש: 13 ויאמר דוד אל נתן חמאתי ליהוה ויאמר נתן אל דוד גם יהוה העביר חמאתך

לאבשלום:

פרק 15

1 ויהי מאחרי כן ויעש לו אבשלום מרכבה וססים וחמשים איש רצים לפניו: 2 והשכים אבשלום ועמד על יד דרך השער ויהי כל האיש אשר יהיה לו ריב לבוא אל המלך למשפט ויקרא אבשלום אליו ויאמר אי מזה עיר אתה ויאמר מאחד שבטי ישראל עבדך: 3 ויאמר אליו אבשלום ראה דברך טובים ונכחים ושמע אין לך מאת המלך: 4 ויאמר אבשלום מי ישמני שפט בארץ ועלי יבוא כל איש אשר יהיה לו ריב ומשפט והצדקתיו: 5 והיה בקרב איש להשתחוו לו ושלח את ידו והחזיק לו ונשק לו: 6 וישע אבשלום כדבר הזה לכל ישראל אשר יבאו למשפט אל המלך ויגנב אבשלום את לב אנשי ישראל: 7 ויהי מקץ ארבעים שנה ויאמר אבשלום אל המלך אלכה נא ואשלם את נדרי אשר נדרתי ליהוה בחבורתי: 8 כי נדר נדר עבדך בשבתי בנשור בארם לאמר אם ישוב ישיבני יהוה ירושלם ועבדתי את יהוה: 9 ויאמר לו המלך לך בשלום ויקם וילך חברוניה: 10 וישלח אבשלום מרגלים בכל שבטי ישראל לאמר כשמעכם את קול השפר ואמרתם מלך אבשלום בחבורתי: 11 ואת אבשלום הלכו מאחיתו איש מירושלם קראם והלכים לחמם ולא ידעו כל דבר: 12 וישלח אבשלום את אחיתפל הגילני ויעץ דוד מעירו מגלה בוכו את הובכים ויהי הקשר אמן והעם הולך ורב את אבשלום: 13 ויבא המגיד אל דוד לאמר הנה לב איש ישראל אחרי אבשלום: 14 ויאמר דוד לכל עבדיו אשר אתו בירושלם קומו ונכרחה כי לא תהיה לנו פליטה מפני אבשלום מהרו ללכת פן ימהר והשגנו והדית עלינו את הרעה והכה העיר לפי חרב: 15 ויאמרו עבדי המלך הנה המלך בכל אשר יבחר אלהי המלך הנה עבדך: 16 ויצא המלך וכל ביתו ברגליו ויעזב המלך את עשר נשים פלגשים לשמר הבית: 17 ויצא המלך וכל העם ברגליו ויעמדו בית המרחק: 18 וכל עבדיו עברים על ידו וכל הכרתי וכל הפלתי וכל הגתים שם מאות איש אשר באו ברגליו מנת עברים על פני המלך: 19 ויאמר ברגליו אל אחי הגתי למה תלך גם אתה אתנו שוב ושב עם המלך כי נכרי אתה וגם גלה אתה למקומך: 20 ומול בואך והיום אנניך עמו ללכת ואני הולך על אשר אני הולך שוב והשב את אחיך עמך חסד ואמת: 21 וישע אחי את המלך ויאמר חיוה וחי אדני המלך כי אם במקום אשר יהיה שם אדני המלך אם למות אם לחיים כי שם יהיה עבדך: 22 ויאמר דוד אל אחי לך ועבר ויעבר אתי הגתי וכל אנשי וכל הטף אשר אתו: 23 וכל הארץ בוכים קול גדול וכל העם עברים והמלך עבר בנחל קדרון וכל העם עברים על פני דרך את המדבר: 24 והנה גם צדוק וכל הלויים אתו נשאים את ארון ברית האלהים ויצקו את ארון האלהים ויעל אביתר עד תם כל העם לעבור מן העיר: 25 ויאמר המלך לצדוק חשב את ארון האלהים העיר אם אמצא חן בעיני יהוה והשבתי והראני אתו ואת נוחי: 26 ואם כה יאמר לא חפצתי בך הניי יעשה לי כאשר טוב בעיני: 27 ויאמר המלך אל צדוק הכהן הוראה אתה שבה העיר בשלום ואחמיעך בנך ויהונתן בן אביתר שני בנים אתכם: 28 ראו אנכי מתמהמה בעבודת המזבח עד בוא דבר מעמכם להגיד לי: 29 וישב צדוק ואביתר את ארון האלהים ירושלם וישבו שם: 30 ודוד עלה במעלה הזיתים עלה ובוכה וראש לו חפזי והוא הלך

יחף וכל העם אשר אתו חפו איש ראשו ועלו עלה ובכה: 31 ודוד הגיד לאמר אחיתפל בקשרים עם אבשלום ויאמר דוד סכל נא את עצת אחיתפל יהוה: 32 ויהי דוד בא עד הראש אשר ישתחוה שם לאלהים והנה לקראתו חושי הארכי קרוע כתנתו ואדמה על ראשו: 33 ויאמר לו דוד אם עברת אתי והית עלי למשא: 34 ואם העיר תשוב ואמרת לאבשלום עבדך אני המלך אהיה עבד אביך ואני מאז ועתה ואני עבדך והפרתה לי את עצת אחיתפל: 35 והלוא עמך שם צדוק ואביתר הכהנים והיה כל הדבר אשר תשמע מבית המלך תגיד לצדוק ולאביתר הכהנים: 36 הנה שם עמם שני בניהם אחימעץ לצדוק ויהונתן לאביתר ושלחתם בידם אלי כל דבר אשר תשמעו: 37 ויבא חושי רעה דוד העיר ואבשלום יבא ירושלם:

פרק 16

1 ודוד עבר מעט מהראש והנה ציבא נער מפי בשת לקראתו וצמר חמרים חבשים ועליהם מאתים לחם ומאה צמוקים ומאה קיץ ונבל יין: 2 ויאמר המלך אל ציבא מה אלה לך ויאמר ציבא החמורים לבית המלך לרכב ולחלחם והקיץ לאכול הנערים והיין לשתות דיעץ במדבר: 3 ויאמר המלך ואיה בן אדניך ויאמר ציבא אל המלך הנה יושב בירושלם כי אמר היום ישיבו לי בית ישראל את ממלכות אבי: 4 ויאמר המלך לצבא הנה לך כל אשר למפי בשת ויאמר ציבא השתחיתו אמצא חן בעיניך אדני המלך: 5 ובה המלך דוד עד בחורים והנה משם איש יוצא במשפחת בית שאול ושמו שמעי בן נרא יצא יצוא ומקלל: 6 ויסקל באבנים את דוד ואת כל עבדי המלך דוד וכל העם וכל הנכרים מימינו ומשמאלו: 7 ובה אמר שמעי בקללו צא צא איש הדמים ואיש הבליעל: 8 השיב עליך יהוה כל דמי בית שאול אשר מלכת תחתיו ויתן יהוה את המלכות ביד אבשלום בנך והנך ברעתך כי איש דמים אתה: 9 ויאמר אבישי בן צרויה אל המלך למה יקלל הכלב תמך הזה את אדני המלך אעברה נא ואסירה את ראשי: 10 ויקלל המלך מה לי ולכם בני צרויה כי יקלל וכי יהוה אמר לו קלל את דוד ומי יאמר מדוע עשיתך כן: 11 ויאמר דוד אל אבישי ואל כל עבדיו הנה בני אשר יצא ממעי מבקש את נפשי ואף כי עתה בן הימיני הנה לו ויקלל כי אמר לו יהוה: 12 אולי יראה יהוה בעיני השיב יהוה לי טובה תחת קללתו יהוה: 13 וילך דוד ואנשיו ויהוה ברגליו הלך בצלע ההר לעמטו הלך ויקלל ויסקל באבנים לעמטו ועפר בעפר: 14 ויבא המלך וכל העם אשר אתו עיפים וינפש שם: 15 ואבשלום וכל העם איש ישראל באו ירושלם ואחיתפל אתו: 16 ויהי כאשר בני חושי הארכי רעה דוד אל אבשלום ויאמר חושי אל אבשלום אל חושי זה חסדך את רעך למה לא הלכת את רעך: 18 ויאמר חושי אל אבשלום לא כי אשר בחר יהוה והעם הזה וכל איש ישראל לא אהיה ואתו אשב: 19 והשנית למי אני אעבד הלא לפני בני כאשר עבדתי לפני אביך בן אהיה לפניך: 20 ויאמר אבשלום אל אחיתפל הו כי לם עצה מה נעשה: 21 ויאמר אחיתפל אל אבשלום בוא אל פלגשי ישראל כי נבאשת את אביך וחזקו ידי כל אשר אתך: 22 ויסו לאבשלום האהל על הגג ויבא אבשלום אל פלגשי אביו לעיני כל ישראל: 23 ועצת אחיתפל אשר יעץ בימים ההם כאשר ישאל בדבר האלהים בן כל עצה

אחיתפל גם לדוד גם לאבשלום:

פרק 17

1 ויאמר אחיתפל אל אבשלום אבחרה נא שנים עשר אלף איש ואקומה וארדפה אחרי דוד הלילה: 2 ואבואו עליו והוא יגע ורפה ידים והחרדתו אתו ונס כל העם אשר אתו והכיתו את המלך לבדו: 3 ואשיבה כל העם אליך כשוב הכל האיש אשר אתה מבקש כל העם יהיה שלום: 4 וישר הדבר בעיני אבשלום ובעיני כל זקני ישראל: 5 ויאמר אבשלום קרא נא גם לחושי הארכי ונשמעה מה בפיו גם הוא: 6 ויבא חושי אל אבשלום ויאמר אבשלום אליו לאמר כדבר הזה דבר אחיתפל הנעשה את דברו אם אין אתה דבר: 7 ויאמר חושי אל אבשלום לא טובה העצה אשר יעץ אחיתפל בפעם הזאת: 8 ויאמר חושי אתה ידעת את אביך ואת אנשיו כי גברים המה ומרי נפש המה כדב שכול בשרה ואביך איש מלחמה ולא ילין את העם: 9 הנה עתה הוא נחבא באחת הפחתים או באחד המקומות והיה כנפל בהם בתחלה ושמע השמע ואמר היתה מגפה בעם אשר אחרי אבשלום: 10 והוא גם בן חיל אשר לבו כלב האריה המס ימס כי ידע כל ישראל כי גבור אביך ובני חיל אשר אתו: 11 כי יעצתי האסף יאסף עליך כל ישראל מדן ועד באר שבע כחול אשר על הים לרב ופניך הלכים בקרב: 12 ובאנו אליו באחת המקומות אשר נמצא שם ונחנו עליו כאשר יפל הטל על האדמה ולא נותר בו ובכל האנשים אשר אתו שם אחד: 13 ואם לא עיר יאסף והשיאו כל יגאל ואל העיר היתה אכלים וסחבנו אתו עד הנחל עד אשר לא נמצא שם גם צדור: 14 ויאמר אבשלום וכל איש ישראל טובה עצה חושי הארכי מעצת אחיתפל ויהיה צוה להפך את אבשלום וכל העם: 15 ויאמר חושי אל אבשלום ואל אביתר הכהנים כזאת יבואת יעץ אחיתפל את אבשלום ואת זקני ישראל וכזאת וכזאת יעצתי אני: 16 ועתה שלחו מהרה והגידו לדוד לאמר אל תלך הלילה בערבות המדבר וגם עבור תעבור פן יבלע למלך ולכל העם אשר אתו: 17 ויהונתן ואחמיעץ עמרים בבין רגל והלכה השפחה והגידה להם והם ילכו והגידו למלך דוד כי לא יוכלו להראות לבוא העירה: 18 וירא אתם נער ויגד לאבשלום וילכו שניהם מהרה ויבאו אל בית איש בבחורים ולו באר בחצורו וירדו שם: 19 ותקח השפחה עליו והפרות ולא נודע פני הבאר והאשה עליו והפרות לא נודע דבר: 20 ויבאו עבדי אבשלום אל האשה הכיתה ויאמרו איה אחימעץ ויהונתן והאמר להם האשה עברו מיכל המים ויבקשו ולא מצאו וישבו ירושלם: 21 ויהי אחרי לכתם ויעלו ויחברו וילכו ויגדו למלך דוד ויאמרו אל דוד קומו ועברו מהרה את המים כי ככה יעץ עליכם אחיתפל: 22 ויקם דוד וכל העם אשר אתו ויעברו את הירדן עד אור הבקר עד אחד לא נעדר אשר לא עבר את הירדן: 23 ואחיתפל ראה כי לא נעשתה עצה ויחשב את החמור ויקם וילך אל ביתו אל עירו ויצא אל ביתו ויחזק וימת ויקבר בקבר אביו: 24 ודוד בא מחגימה ואבשלום עבר את הירדן הוא וכל איש ישראל עמו: 25 ואת עמשא שם אבשלם תחת יואב על הצבא ועמשא את איש ושמו יתרא הישראלי אשר בא אל אבינל בת נחש אחות צרויה אם יואב: 26 ויחן ישראל ואבשלום ארץ הגלעד: 27 ויהי כבוא דוד מחגימה ושב בן נחש מרבת בני עמון ומכיר בן עמיאל מלא דבר וברגלי הגלעדי

מרגלים: 28 משכב וספות וכלי יוצר והטים ושערים וקמח וקלי ופול ועדשים וקלי: 29 ודבש וחמאה וצאן ושפות בקר חגשיו לדוד ולעם אשר אתו לאכול כי אמרו העם רעב וערף וצמא במדבר:

פרק 18

1 ויפקד דוד את העם אשר אתו וישם עליהם שרי אפלים ושרי מאות: 2 וישלח דוד את העם השלישית ביד יואב והשלישית ביד אבישי בן צרויה אחי יואב והשלישית ביד אחי הגתי ויאמר המלך אל העם יצא אצא גם אני עמכם: 3 ויאמר העם לא תצא כי אם ננס לא ישימו אלינו לב ואם ימתו חצינו לא ישימו אלינו לב כי עתה כמנו עשרה אלפים ועתה טוב כי תהיה לנו מעיר לעזרי: 4 ויאמר אליהם המלך אשר ייטב בעיניכם אעשה ויעמד המלך אל יד השער וכל העם יצאו למאות ולאלפים: 5 ויצו המלך את יואב ואת אבישי ואת אחי לאמר לאש לי לנער לאבשלום וכל העם שמעו בצות המלך את כל השרים על דבר אבשלום: 6 ויצא העם השדה לקראת ישראל ותהי המלחמה בינע אפרים: 7 וינגפו שם עם ישראל לפני עבדי דוד ותהי שם המגפה גדולה ביום ההוא ששרים אלף: 8 ותהי שם המלחמה נפוצת על פני כל הארץ וירב היער לאכל בעם מאמר אכלה החרב ביום ההוא: 9 ויקרא אבשלום לפני עבדי דוד ואבשלום רכב על הפרד ויבא הפרד תחת שוכב האלה הגדולה ויחזק ראשו באלה ויתן בין השמים ובין הארץ והפרד אשר תחתיו עבר: 10 וירא איש אחד ויגד ליואב ויאמר הנה ראיתי את אבשלום תלוי באלה: 11 ויאמר יואב לאיש המגיד לו והנה ראית ומדוע לא הכיתו שם ארצה ועלי לתת לך עשרה כסף וחרה אחרת: 12 ויאמר האיש אל יואב ואל אנכי שקל על כפי אלף כסף לא אשלח ידי אל בן המלך כי באונינו צוה המלך ואת אבישי ואת אחי לאמר שמרו מי בנער באבשלום: 13 או עשיתי בנפשו שקר וכל דבר לא יכחד מן המלך ואתה תתיצב ממנו: 14 ויאמר יואב לא בן אחילה לפניך ויקח שלש שבטים בכפו ויתקעם כלב אבשלום עורני חי בלב האלה: 15 ויסבבו עשרה נערים נשאי כל יואב ויכו את אבשלום וימיתוהו: 16 ויתקע יואב בשפר וישב העם מדרף אחרי ישראל כי חשך יואב את העם: 17 ויקחו את אבשלום וישליכו אתו ביער אל הפחת הגדול ויצבו עליו גל אבנים גדול מאד וכל ישראל נסו איש לגלו ויאמר יואב לקח ויצב לו בחיו את מצבת אשר בעמק המלך כי אמר אין לי בן בעבור הזכיר שמי ויקרא למצבת על שמו ויקרא לה יד אבשלם עד היום הזה: 19 ואחמיעץ בן צדוק אמר ארוצה נא ואבשרה את המלך כי נפשו יהוה מיד איביו: 20 ויאמר לו יואב לא איש שמר אתה היום הזה ובשרת ביום אחר והיום הזה לא תבשר כי על בן המלך מת: 21 ויאמר יואב לכושי לך הגד למלך אשר ראיתו ושתחו כושי ליואב וירץ: 22 ויסף עוד אחמיעץ בן צדוק ויאמר אל יואב ויהי מה ארצת נא גם אני אחרי הכושי ויאמר יואב למת זה אתה רץ בני ולכה אין בשורה מצאת: 23 ויהי מה ארץ ויאמר לו רון וירץ אחמיעץ דרך הככר ויעבר את הכושי: 24 ודוד יושב בין שני השערים וילך הצפה אל גג השער אל החומה וישא את עיניו וירא והנה איש רץ לבדו: 25 ויקרא הצפה ויגד למלך ויאמר המלך אם לבדו בשורה בפיו וילך הלך וקרב: 26 וירא הצפה איש אחר רץ ויקרא הצפה אל השער ויאמר הנה איש רץ לבדו ויאמר המלך

ויקח המלך את שני בני רצפה בת איה אשר ילדה לשאול את ארמני ואת מפבשת ואת חמשת בני מיכל בת שאול אשר ילדה לעדריאל בן ברזלי המחלתי: 9 ויתנם ביד הגבעים ויקעם בהר לפני יהוה ויפלו נשבעים יחד ויהם חמשה בימי קציר בראשונים תחלת קציר שערים: 10 ותקח רצפה בת איה את השק והטסה לה אל הצור מתחלת קציר עד נתק מים עליהם מן השמים ולא נתנה עוף השמים לנוח עליהם יומם ואת חית השדה לילה: 11 ויגד לדוד את אשר עשתה רצפה בת איה פלגש שאול: 12 וילך דוד ויקח את שאול ויהונתן בנו מצמות יהונתן בנו מאת בעלי יבש גלעד אשר גנבו אתם מרחב בית שן אשר תלוש שם הפלשתים ביום הכות פלשתים את שאול בגלבע: 13 ויעל משם את עצמות שאול ואת עצמות יהונתן בנו ויאספו את עצמות המוקעים: 14 ויקברו את עצמות שאול ויהונתן בנו בארץ בנימין בצלע בקבר קיש אביו ויעשו כל אשר צוה המלך ויעתר אלהים לארץ אחרי כן: 15 ותהי עוד מלחמה לפלשתים את ישראל וירד דוד ועבדיו עמו ויילחמו את פלשתים ויעף דוד: 16 וישבו נגב אשר בילידי הרפה ומשקל קינו שלש מאות משקל נחשת והוא חגור חדשה בקבר להכות את דוד: 17 ויעזרו לו אבישי בן צרויה ויך את הפלשתי וימיתוהו או נשבעו אנשי דוד לו לאמר לא תצא עוד אתנו למלחמה ולא תכבה את נר ישראל: 18 ויהי אחרי כן ותהי עוד המלחמה בנגב עם פלשתים את הכה כמחשתי את סף אשר בילידי הרפה: 19 ותהי עוד המלחמה בנגב עם פלשתים ויך אלחנן בן יערי ארנים בית הלחמי את גלית הגיטי ועין חנינו כמנור ארנים: 20 ותהי עוד מלחמה בנת ויהי איש מדין ואצבעת ידיו ואצבעות הרגלי שש ושש עשרים וארבע מספר וגם הלוי ילד להרפה: 21 ויחרף את ישראל ויכהו יהונתן בן שמעי אחי דוד: 22 את ארבעת אלה ילדו להרפה בנת ויפלו ביד דוד וביד עבדיו:

פרק 22

1 וידבר דוד ליהוה את דברי השירה הזאת ביום הציל אתה אותי מאף כל איביו ומכף שאול: 2 ויאמר יהוה סלע ומצודתי ומפלטי לי: 3 אלהי צורי אחסה בו מגני וקרן ישי משגבי ומנוסי משעי מחמם תשני: 4 מהלל אקרא יהוה ומאיבי אושע: 5 כי אפפני משברי מות נחלי בליעל יבעתני: 6 חללי שאול שבני קדמי מקשי מות: 7 בצר לי אקרא יהוה ואל אלהי אקרא וישמע מהיכלו קולי ושועתי באזניו: 8 ותגש ותרגש הארץ מוסדות השמים ירגו ויתגעשו כי חרה לו: 9 עלה עשן באפו ואש מפור האכל נחלים בערו ממנו: 10 ויט שמים ויערפל תחת נחליו: 11 וירכב על כרוב ויעף וירא על כנפי רוח: 12 וישת חשך סביביתו סכות חשרת מים עבי שחקים: 13 מנגה נגדו בערו נחלי אש: 14 ירעם מן שמים יהוה ועליו יתן קולו: 15 וישלח חצים ויפיצם ברק ויהמם: 16 ויראו אפקי ים יגלו מסדות תבל בנערת יהוה משמנת רוח אפ: 17 ישלח ממרום יקחני ומשני מים רבים: 18 יצילני מאיבי עז משנאי כי אמצו ממני: 19 יקדמי ביום אידי ויהי יהוה משען לי: 20 ויצא למרחק אתי יחלצני כי חפץ בי: 21 יגמלני יהוה כצדקתי כבר ידי ישיב לי: 22 כי שמרתי דרכי יהוה ולא רשעתי מאלחי: 23 כי כל משפטו לנגדי וחקיתי לא אסור ממנה: 24 ואהיה תמים לו ואשתמרה מעוני: 25 וישב יהוה לי כצדקתי כבר לנגד עיניו: 26 עם חסיד תתחסר עם גבור תמים

עמשא להזעיק את יהודה ויחר מן המועד אשר יעדו: 6 ויאמר דוד אל אבישי עתה ירע לנו שבע בן בכרי מן אבשלום אתה קח את עבדי דודיך ורדף אחריו פן מצא לו ערים בצרות והציל עיניו: 7 ויצאו אחריו אנשי יואב והכרתי והפלתי וכל הגברים ויצאו מירושלם לרדף אחרי שבע בן בכרי: 8 הם עם האבן הגדולה אשר נגבעו ועמשא בא לפניהם ויואב חגור מרדו לבשו ועלו חגור חרב מצמדת על מתניו בתערה והוא יצא ותפל: 9 ויאמר יואב לעמשא השלום אתה אחי ותחזי יד ימין יואב בזקן עמשא לנשק לו: 10 ונעמאל לא נשמר בחרב אשר ביד יואב ויכהו בה אל החמש וישפך מעיו ארצה ולא שנה לו וימת ויואב ואבישי אחיו רדף אחרי שבע בן בכרי: 11 ואיש עמד עליו מנערי יואב ויאמר מי אשר חפץ ביואב ומי אשר לדוד אחרי יואב: 12 ועמשא מתגלל ברם תחזי המסלה וירא האיש כי עמד כל העם ויסב את עמשא מן המסלה חשדה וישלך עליו בגד כאשר ראה כל הבא עליו ועמד: 13 כאשר הגה מן המסלה עבר כל איש אחרי יואב לרדף אחרי שבע בן בכרי: 14 ויעבר בכל שכמי ישראל אכלה ובית מעבה וכל הכרים ויקלחו ויבאו אף אחריו: 15 ויבאו ויצרו עליו באבלה בית המעבה וישפכו סללה אל העיר ותעמד בחל וכל העם אשר את יואב משחיתם להפיל החומה: 16 ותקרא אשה חכמה מן העיר שמעו שמעו אמרו נא אל יואב קרב עד הנה ואדברת אליו: 17 ויאמר אליה ותאמר האשה האתה יואב ויאמר אני ותאמר לו שמע דברי אמתך ויאמר שמע אנכי: 18 ותאמר לאמר דבר ידברו בראשונה לאמר שאל ישראל באבל וכן התמו: 19 אנכי שלמי אמוני ישראל אתה מבקש לחמית עיר ואם בישראל למת תבלע נחלת יהוה: 20 ויען יואב ויאמר חלילה חלילה לי אם אבלע ואם אשחית: 21 לא בן הדבר כי איש מהר אפרים שבע בן בכרי שמו נשא ידו במלך בדוד תנו אותו לבדו ואלכח מעל העיר ותאמר האשה אל יואב הנה ראשון משלך אליך בעד החומה: 22 ותבוא האשה אל בן בכרי בחכמתה ויכרתו את ראש שבע בן בכרי וישלכו אל יואב ויתקע בשופר ויפצו מעל העיר איש לאהלו ויואב שב ירושלם אל המלך: 23 ויואב אל כל הצבא ישראל ובניה בן יהוידע וכל הכרי ועל הפלתי: 24 וארדם על המס והיושפם בן אחיזרד המזכיר: 25 ושיא ספר וצדוק ואביתר כהנים: 26 וגם עירא היארי היה כהן לדוד:

פרק 21

1 ויהי רעב בימי דוד שלש שנים שנה אחרי שנה ויבקש דוד את פני יהוה ויאמר יהוה אל שאול ואל בית הדמים על אשר המית את הגבענים ויבא יואב ויבא ישראל ויאמר אליהם והגבענים לא מבני ישראל המה כי אם מיהר האמרי ובני ישראל נשבעו להם ויבקש שאול להכחם בקנאותו לבני ישראל ויהודה: 2 ויאמר דוד אל הגבענים מה אעשה לכם ובמה אכפר ויכרו את נחלת יהוה: 4 וישלחו לו הגבענים אין לי כסף וזהב עם שאול ועם ביתו ואין לנו איש לחמית בישראל ויאמר מה אתם אמרים אעשה לכם: 5 ויאמרו אל המלך האיש אשר כלנו ואשר דמה לנו נשמדנו מהתיצב בכל גבל ישראל: 6 ינתן לנו שבעה אנשים מכניו והוקענום ליהוה בנגבת שאול בחור יהוה ויאמר המלך אני אתן: 7 ויחמל המלך על מפיכתם בן יהונתן בן שאול על שבעת יהוה אשר ביתם בין דוד ובין יהונתן בן שאול: 8

יוסף לרדת לקראת אדני המלך: 21 ויען אבישי בן צרויה ויאמר תחת זאת לא יומת שמעי כי קלל את משיח יהוה: 22 ויאמר דוד מה לי ולכם בני צרויה כי תהיו לי היום לשטן היום יומת איש בישראל כי הלוא ידעתי כי היום אני מלך על ישראל: 23 ויאמר המלך אל שמעי לא תמות וישבע לו המלך: 24 ומפבשת בן שאול ירד לקראת המלך ולא עשה רגליו ולא עשה שפמו ואת בגדיו לא כבס למן היום לכת המלך עד היום אשר בא בשלום: 25 ויהי כי בא ירושלם לקראת המלך ויאמר לו המלך למה לא הלכת עמי מפיכתם: 26 ויאמר אדני המלך עבדי רמני כי אמר עבדך אחבשה לי החמור וארכב עליה ואלך את המלך כי פסח עבדך: 27 וירגל בעבדך אל אדני המלך ואדני המלך כמלאך האלחים ועשה הטוב בעיניך: 28 כי לא היה כל בית אבי כי אם אנשי מות לאדני המלך ותשת את עבדך באבלי שלחך ומה יש לי עוד צדקה ולזעק עוד אל המלך: 29 ויאמר לו המלך למה תדבר עוד דברך אמרתי אתה וציבא תחלקו את השדה: 30 ויאמר מפיכתם אל המלך גם את הכל יקח אחרי אשר בא אדני המלך בשלום אל ביתו: 31 וברזלי הגלעדי ירד מרגלים ויעבר את המלך הירדן לשלחו את בירדן: 32 וברזלי זקן מאד בן שמיים שנה והוא כלכל את המלך בשיבתו במחנים כי איש גדול הוא מאד: 33 ויאמר המלך אל ברזלי אתה עבר אתי וכלכלתי אתך עמדי בירושלם: 34 ויאמר ברזלי את המלך כמה ימי שני חיי כי אעלה את המלך ירושלם: 35 בן שמיים שנה אנכי היום האדע בין טוב לרע אם יטעם עבדך את אשר אכל ואת אשר אשתה אם אשמע עוד בקול שרים ושרות ולמה יהיה עבדך עוד למשא אל אדני המלך: 36 כלמה יעבר עבדך את הירדן את המלך ולמה יגמלני המלך הגמולה הזאת: 37 ישב נא עבדך ואמת בעירי עם קבר אבי ואמי והנה עבדך כמהם יעבר עם אדני המלך ועשה לו את אשר טוב בעיניך: 38 ויאמר המלך אתי יעבר כמהם ואני אעשה לו את הטוב בעיניך וכל אשר תבחר עלי אעשה לך: 39 ויעבר כל העם את הירדן והמלך עבר וישק המלך לברזלי ויברכהו וישב למקמו: 40 ויעבר המלך הגלגלה ובמקן עבר עמו וכל עם יהודה ויעבירו את המלך וגם חצי עם ישראל: 41 והנה כל איש ישראל באים אל המלך ויאמרו אל המלך מדוע נגבדך אחינו איש יהודה ויעברו את המלך ואת ביתו את הירדן וכל אנשי דוד עמו: 42 ויען כל איש יהודה על איש ישראל כי קרוב המלך אלי ולמה זה חרה לך על הדבר הזה האכול אכלנו מן המלך אם נשאת נשא לנו: 43 ויען איש ישראל את איש יהודה ויאמר עיר ידות לי במלך וגם בדוד אני ממך ומדוע הקלתי ולא היה דברי ראשון לי להשיב את מלכי ויקש דבר איש יהודה מדבר איש ישראל:

פרק 20

1 ושם נקרא איש בליעל ושמו שבע בן בכרי איש ימיני ויתקע בשופר ויאמר אין לנו חלק בדוד ולא נחלה לנו בכך יש איש לאהלו ישראל: 2 ויעל כל איש ישראל מאחרי דוד אחרי שבע בן בכרי ואיש יהודה דבקו במלכם מן הירדן ועד ירושלם: 3 ויבא דוד אל ביתו וירושלם ויקח המלך את שש נשים פלגשים אשר הניח לשמר הבית ואת בית משמרת ויכלכלם ויאלהים לא בא ותהינה צרות עד יום מתן אלמנות חיות: 4 ויאמר המלך אל עמשא הזעק לי את איש יהודה שלשת ימים ואתה פה עמדי: 5 וילך

גם זה מבשר: 27 ויאמר הצפה אני ראה את מרוצת הראשון כמרצת אחימעץ בן צדוק ויאמר המלך איש טוב זה ואל בשורה טובה יבוא: 28 ויקרא אחימעץ ויאמר אל המלך שלום וישתחו למלך לאפיו ארצה ויאמר ברוך יהוה אלהיך אשר סגר את האנשים אשר נשאו את ידם באדני המלך: 29 ויאמר המלך שלום לנער לאבשלום ויאמר אחימעץ ראיתי ההמון הגדול לשלח את עבד המלך יואב ואת עבדך ולא ידעתי מה: 30 ויאמר המלך סב התיצב כה ויסב ויעמד: 31 והנה הכושי בא ויאמר הכושי יבשקמ אדני המלך כי שפטך יהוה היום מיד כל הקמים עליך: 32 ויאמר המלך אל הכושי השלום לנער לאבשלום ויאמר הכושי יהיו כנער איבי אדני המלך וכל אשר קמו עליך לרעה: 33 וירגו המלך ויעל על עלית השער ויבך וכה אמר בלכתי בני אבשלום בני בני אבשלום מי יתן מותי אני תחתוך אבשלום בני בני:

פרק 19

1 ויגד ליואב הנה המלך בכה ויתאבל על אבשלום: 2 ותהי התשעה ביום ההוא לאבל לכל העם כי שמע העם ביום ההוא לאמר נהצח המלך על בנו: 3 ויתנגב העם ביום ההוא לבוא העיר כאשר יתנגב העם הנבכלים בנוסם במלחמה: 4 והמלך לאט את פניו ויועק המלך קול גדול בני אבשלום הבית ויאמר חבשת היום את פני כל עבדך הממלטים את נפשך היום ואת נפש בניך ובנותיך ונפשך ונפש פלגשיך: 6 לאהבה את שאנאיך ולשוא את אויביך כי הגדת היום כי אין לך שרים ועבדים כי ידעתי היום כי לא אבשלום חי וכלנו היום מתים כי אז ישר בעיניך: 7 ועתה קום צא ודבר על לב עבדך כי ביהוה נשבעתי כי אינך יוצא אם ילין איש אתך חלילה ורעה לך ואת מכל הרעה אשר באה עליך מנעריך עד עתה: 8 ויקם המלך וישב בשער ולכל העם הגידו לאמר הנה המלך יושב בשער ויבא כל העם לפני המלך וישראל גם איש לאהלו: 9 ויהי כל העם נדון בכל שכמי ישראל לאמר המלך הצילנו ומה אבינו והוא מלמנו מקף פלשתים ועתה ברח מן הארץ מעל אבשלום: 10 ואבשלום אשר משחנו עלינו מת במלחמה ועתה למה אתם מהרשים להשיב את המלך: 11 והמלך דוד שלח אל צדוק ואל אביתר הכהנים לאמר דברו אל זקני יהודה לאמר למה תהיו אחרים להשיב את המלך אל ביתו ודבר כל ישראל בא אל האל המלך אל ביתו: 12 אחי אתם עצמי ובשרי אתם ולמה תהיו אחרים להשיב את המלך: 13 ולעמשא אמרו הלוא עצמי ובשרי אתה כה יעשה לי אלחים ומה יוסיף אם לא שר צבא תהיה לפני כל הצדקים וישיב יואב: 14 ויט אל לבב כל איש יהודה כחש אחד וישלחו אל המלך שוב אתה וכל עבדך: 15 וישב המלך ויבא עד הירדן ויהודה בא הגלגלה ללכת לקראת המלך להעבירו את המלך את הירדן: 16 וימהר שמעי בן גרא בן הימיני אשר מבחורים וירד עם איש יהודה לקראת המלך דוד: 17 ואלף איש עמו מבנימין וציבא נער אתה שאול וחמשת עשר בניו ועשרים עבדיו אתו וצלחו הירדן לפני המלך: 18 ועברה העברה לעביר את בית המלך ולעשות הטוב בעיני שמעי בן גרא נפל לפני המלך ובעברו בירדן: 19 ויאמר אל המלך אל יחשב לי אדני עון ואל תוכר את אשר העוה עבדך ביום אשר יצא אדני המלך מירושלם לשום המלך אל לבו: 20 כי ידע עבדך כי אני חסאתי והנה באתי היום ראשון לכל בית

ויקרא לכל בני המלך ולשרי הצבא ולאביתר הכהן והנזנים אכלים ושתיים לפניו ויאמרו יחי המלך אדניהו: 26 ולי אני עבדך ולצדק הכהן ולבניהו בן יהוידע ולשלמה עבדך לא קרא: 27 אם מאת אדני המלך נהיה הדבר הזה ולא הודעת את עבדך מי ישב על כסא אדני המלך אחריו: 28 ויען המלך דוד ויאמר קראו לי לבת שבע ותבא לפני המלך ותעמד לפני המלך: 29 וישבע המלך ויאמר חי יהוה אשר פדה את נפשי מכל צרה: 30 כי כאשר נשבעתי לך ביהוה אלהי ישראל לאמר כי שלמה בנך ימלך אחרי והוא ישב על כסא תחתיו כי אעשה היום הזה: 31 ותקד בת שבע אפים ארץ והשתחו למלך ותאמר יחי אדני המלך דוד לעלם: 32 ויאמר המלך דוד קראו לי לצדוק הכהן ולנתן הנביא ולבניהו בן יהוידע ויבאו לפני המלך: 33 ויאמר המלך להם קחו עמכם את עבדי אדניכם והרכבתם את שלמה בני על הפרדה אשר לי והורדתם אותו אל גחון: 34 ומשח אותו שם צדוק הכהן ונתן הנביא למלך על ישראל ותקעם בשופר ואמרתם יחי המלך שלמה: 35 ועליתם אחריו ובא וישב על כסא והוא ימלך תחתיו ותאזן צויתו להיות נגיד על ישראל ועל יהודה: 36 ויען בניהו בן יהוידע את המלך ויאמר אמן בן יאמר יהוה אלהי אדני המלך: 37 כאשר היה יהוה עם אדני המלך בן יחי עם שלמה ויגדל את כסאו מכסא אדני המלך דוד: 38 וירד צדוק הכהן ונתן הנביא ובניהו בן יהוידע והכרתו והפלתו וירכבו את שלמה על פדרת המלך דוד וילכו אתו על גחון: 39 ויקח צדוק הכהן את קרן השמן מן האהל וימשח את שלמה ויתקע בשופר ויאמרו כל העם יחי המלך שלמה: 40 ויעלו כל העם אחריו והעם מחללים בחללים ושמתים שמחה גדולה ותבקע הארץ בקולם: 41 וישמע אדניהו וכל הקראים אשר אתו והם כלו לאכל וישמע יואב את קול השופר ויאמר מדוע קול הקריה הומה: 42 עורנו מרוב והנה יונתן בן אביתר הכהן בא ויאמר אדניהו בא כי איש חיל אתה וטוב תבשר: 43 ויען יונתן ויאמר לאדניהו אבא אדני הארץ בקולם: 44 וישלח המלך את צדוק הכהן ואת נתן הנביא ובניהו בן יהוידע והכרתו והפלתו וירכבו אתו על פדרת המלך: 45 וימשחו אתו צדוק הכהן ונתן הנביא למלך בגחון ויעלו משם שמחים ותהם הקריה הוא הקול אשר שמעתם: 46 וגם ישב שלמה על כסא המלוכה: 47 וגם באו עבדי המלך לברך את אדניהו המלך דוד לאמר ייטב אליהך את שם שלמה משמך ויגדל את כסאו מכסאך וישתחו המלך על המשכב: 48 וגם ככה אמר המלך ברוך יהוה אלהי ישראל אשר נתן היום ישב על כסא ויעני ראות: 49 ויחרדו ויקמו כל הקראים אשר לאדניהו וילכו איש לדרכו: 50 ואדניהו ירא מפני שלמה ויקם וילך ויחזק בקרנות המזבח: 51 ויגד לשלמה לאמר הנה אדניהו ירא את המלך שלמה והנה אחו בקרנות המזבח לאמר ישב על כסא המלך שלמה ואם ימית את עבדו בחרב: 52 ויאמר שלמה אם יהיה לבן חיל לא יפל משערתו ארצה ואם רעה תמצא בו ומת: 53 וישלח המלך שלמה ויראהו מעל המזבח ויבא וישתחו למלך שלמה ויאמר לו שלמה לך לביתך:

פרק 2

1 ויקרבו ימי דוד למות ויצו את שלמה בנו לאמר: 2 אנכי הלך בדרך כל הארץ וחזקת והיית לאיש: 3 ושמרת את משמרת יהוה אשר אליהך ללכת בדרכיו לשמר

ארונה וירא את המלך ואת עבדיו עברים עליו ויצא ארונה וישתחו למלך אפיו ארצה: 21 ויאמר ארונה מדוע בא אדני המלך אל עבדו ויאמר דוד לקנות מעמך את הגרן לבנות מזבח ליהוה ותעצר המגפה מעל העם: 22 ויאמר ארונה אל דוד יקח ויעל אדני המלך הטוב בעיני ראה הבקר לעלה והמרגים וכלי הבקר לעצים: 23 הכל נתן ארונה המלך למלך ויאמר ארונה אל המלך יהוה אליהך ירצך: 24 ויאמר המלך אל ארונה לא כי קנו אקנה מאותך במחיר ולא אעלה ליהוה אלהי עלות חנם ויקן דוד את הגרן ואת הבקר בכסף שקלים חדשים: 25 ויבן שם דוד מזבח ליהוה ויעל עלות ושלמים ויעתר יהוה לארץ ותעצר המגפה מעל ישראל:

1 מְלָכִים

פרק 1

1 והמלך דוד זקן בא בימים ויכסחו בבגדים ולא יחס לו: 2 ויאמרו לו עבדיו יבקשו לאדני המלך נערה בתולה ועמדה לפני המלך ותהי לו סכנת ושכבה בחיקך וחס לאדני המלך: 3 ויבקשו נערה יפה בכל גבול ישראל וימצאו את אבישג השונמית ויבאו אתה למלך: 4 והנערה יפה עד מאד ותהי למלך סכנת ותשרתהו והמלך לא ידעה: 5 ואדניהו בן חנית מתנשא לאמר אני אמלך וישע לו רכב ופרשים וחמשים איש רצים לפניו: 6 ולא עצבו אביו מימיו לאמר מדוע ככה עשית וגם הוא טוב תאר מאד ותהי לידה אחרי אבשלום: 7 ויהיו דבריו עם יואב בן צרויה וגם אביתר הכהן ויעזרו אחרי אדניהו: 8 וצדוק הכהן ובניהו בן יהוידע ונתן הנביא ושמעי ורעי הגבורים אשר לדוד היו עם אדניהו: 9 ויזבזב אדניהו צאן ובקר ומריא עם אבן הזחלת אשר אצל עין רגל ויקרא את כל אחיו בני המלך ולכל אנשי יהודה עבדי המלך: 10 ואת נתן הנביא ובניהו ואת הגבורים ואת שלמה אחיו לא קרא: 11 ויאמר נתן אל בן שבע אם שלמה לאמר הלוט שמעת בי מלך אדניהו בן חנית ואדנינו דוד לא ידע: 12 ועתה לכי איעצך נא עצה ומלטי את נפשך ואת נפש בנך שלמה: 13 לכי ובאי אל המלך דוד ואמרת אליו הלא אתה אדני המלך נשבעת לאמתך לעל כי שלמה בנך ימלך אחרי והוא ישב על כסא ומדוע מלך אדניהו: 14 הנה עורך מדברת שם עם המלך ואני אבוא אחריו ומלאתי את דבריו: 15 ותבא בת שבע אל המלך החדרה והמלך זקן מאד ואבישג השונמית שמרת את המלך: 16 ותקד בת שבע והשתחו למלך ויאמר המלך מה לך: 17 ותאמר לו אדני אתה נשבעת ביהוה אלהיך לאמתך כי שלמה בנך ימלך אחרי והוא ישב על כסא: 18 ועתה הנה אדניהו מלך ועתה אדני המלך לא ידע: 19 ויזבזב שור ומריא וצאן לרב ויקרא לכל בני המלך ולאביתר הכהן ולויאש שה צבא ולשלמה עבדך לא קרא: 20 ויהיה אדני המלך עיני כל ישראל עליך להגיד להם מי ישב על כסא אדני המלך אחריו: 21 והיה כשכב אדני המלך עם אביתר והייתי אני ובני שלמה חטאים: 22 והנה עורדה מדברת עם המלך ונתן הנביא בא: 23 ויגידו למלך לאמר הנה נתן הנביא ויבא לפני המלך וישתחו למלך על אפיו ארצה: 24 ויאמר נתן אדני המלך אתה אמרת אדניהו ימלך אחרי והוא ישב על כסא: 25 כי ירד היום ויזבזב שור ומריא וצאן לרב

פעלים מקבצאל הוא הכה את שני אראל מואב והוא ירד והכה את האריה בתוך הבאר ביום השלג: 21 והוא הכה את איש מצרי אשר מראה וביד המצרי חנית וירד אליו בשבט ויגדל את החנית מיד המצרי ויהרגהו בחניתו: 22 אלה עשה בניהו בן יהוידע ולו שם בשלשה הגבורים: 23 מן השלשים נכבד ואל השלשה לא בא וישמחו דוד אל משמעתו: 24 עשה אל אחי יואב בשלשים אלחנן בן דדו בית לחם: 25 שמה החרדי אליאק החרדי: 26 חלץ הפלטי עירא בן עקש הקנעני: 27 אביעזר הענתתי מבני העשתה: 28 צלמון האחחי מהרי הנמשתי: 29 חלב בן בענה הנמשתי אתי בן ריבי מגבעת בני בנימן: 30 בניהו פרעתי הדי מנחלי נעש: 31 אבי שלבון הערבות עזמות הברכמי: 32 אליחאב השעלבי בני ישן יהונתן: 33 שמה החרדי אחיזא בן שרר האררי: 34 אליפלט בן אחסבי בן המעבתי אליעם בן אחתפל הגלני: 35 חצרו הכרמלי פערי הארבי: 36 יגאל בן נתן מצבה בני הנדי: 37 צלק העמני נחרי הכארתי נשאי כלי יואב בן צרויה: 38 עירא היתירי גרב היתירי: 39 אוריה החתי כל שלשים ושבעה:

פרק 24

1 ויסף אף יהוה לחרות בישראל ויסת את דוד בהם לאמר לך מנה את ישראל ואת יהודה: 2 ויאמר המלך אל יואב שר החיל אשר אתו שוט נא בכל שבטי ישראל מן עד באר שבע ופקדו את העם וידעתי את מספר העם: 3 ויאמר יואב אל המלך ויוסף יהוה אליהך אל העם כהם וכבהם מאד פעמים ועיני אדני המלך ראות ואדני המלך למה חפץ בדבר הזה: 4 ויחזק דבר המלך אל יואב ועל שר החיל ויצא יואב ושרי החיל לפני המלך לפקד את העם את ישראל: 5 ויעברו את הירדן ויחנו בערוער ימי העיר אשר בתוך הגלל הגד ואל יעזר: 6 ויבאו הגלעד ואל ארץ תחתים חדשי ויבאו דנה יען וסביב אל צידון: 7 ויבאו מבצר צר וכל ערי החוי והכנעני ויצאו אל נגב יהודה באר שבע: 8 וישטו בכל הארץ ויבאו מקצה תשעה חדשים וישרים יום ירושלם: 9 ויתן יואב את מספר מפקד העם אל המלך ותהי ישראל שמה מאות אלף איש חיל שלף חרב ואיש יהודה חמש מאות אלף איש: 10 ויד לב דוד אתו אחרי בן ספר את העם ויאמר דוד אל יהוה ומתאני מאד אשר עשיתי ועתה יהוה העבר נא את עון עבדך כי נסכלתי מאד: 11 ויקם דוד בבקר ודבר יהוה היה אל דוד הנביא חזק דוד לאמר: 12 הלך ודברת אל דוד כה אמר יהוה שלש אנכי נוטל עליך בחר לך אחת מהם ואשע לך: 13 ויבא נד אל דוד ויגד לו ויאמר לו החבוא לך שבע שנים רעב בארצך אם שיהיה חדשים נסך לפני צריך והוא רדף ואם שיהיה שלש ימים דבר בארצך עתה עד וראה מה אשיב שלחי דבר: 14 ויאמר דוד אל נד צר לי מאד נפלה נא ביד יהוה כי רבים רחמו וביד אדם אל אפלה: 15 ויתן יהוה דבר בישראל מהבקר ועד עת מועד וימת מן העם מן ועד באר שבע שבטים אלף איש: 16 וישלח ידו המלאך וירושלם לשחתה וינחם יהוה אל הרעה ויאמר למלאך המשחית בעם רב עתה הרף ידך ומלאך יהוה היה עם גרן האורנה היבסי: 17 ויאמר דוד אל יהוה בראתו את המלאך המכה בעם ויאמר הנה אנכי חטאתי ואנכי חטוית ואלה הצאן מה עשיתי נא ידך כי ובכתי אבי: 18 ויבא נד אל דוד ביום ההוא ויאמר לו עלה הקם ליהוה מזבח בגרן ארניה היבסי: 19 ויעל דוד כדבר נד כאשר צוה יהוה: 20 וישקף

תחמם: 27 עם נבר התבר ועם עקש התפל: 28 ואת עם עני תושיע ועיניך על רמים תשפיל: 29 כי אתה נירי יהוה ויהוה יניח חשבו: 30 כי בכה ארוץ נדודו באחיו אדלג שור: 31 האל תמים דרכו אמרת יהוה צרופה מן הוא לכל החסים בו: 32 כי מי אל מבולעני יהוה ומי צור מבולעני אלהינו: 33 האל מעוזי חיל ויתר תמים דרכו: 34 משוה רגליו באילות ועל במותי יעמרני: 35 מלמד ידי למלחמה ונחת קשת נחושה ורעתי: 36 ותתן לי מגן ישעך ועתך תרביני: 37 תרחיב צעדי תחתני ולא מעדו קרסלי: 38 ארפה איבי ואטמירם ולא אשוב עד כלותם: 39 ואכלם ואמחצם ולא יקומו ויפלו תחת רגלי: 40 ותורני חיל למלחמה תבריע קמי תחתני: 41 ואיבי תהא לי ערף משנאי ואצמתיים: 42 ישעו ואין משיע אל יהוה ולא ענם: 43 ואשחקם כעפר ארץ כטיט חוצית אדקם ארקעם: 44 ותפלטני מריבי עמי תשמרני לראש גוים עם לא ידעתי יעברני: 45 בני נכר יחבשו לי לשמוע און ישמעו לי: 46 בני נכר יבלו ויחגרו ממסגרותם: 47 חי יהוה וברוך צורי וירם אלהי צורי ישע: 48 האל נתן נקמת וימוריד עמי תחתני: 49 ומוציא מאיבי ומקמי תרוממי מאיש חמסים תצילני: 50 על כן אודך יהוה בנזים ולשמך אומר: 51 מגדיל ישועות מלכו ועשה חסד למשחיו לדוד ולזרעו עד עולם:

פרק 23

1 ואלה דברי דוד האחרנים נאם דוד בן ישי ונאם הגבר הקם על משיח אלהי יעקב ונעים זמרות ישראל: 2 רוח יהוה דבר בי ומלתו על לשוני: 3 אמר אלהי ישראל לי דבר צור ישראל מושל באדם צדיק מושל יראת אלהים: 4 באכור בקר יורח שמש בקר לא עבות מנגה ממטר דשא מארץ: 5 כי לא כן בתי עם אל כי ברית עולם שם לי ערובה בכל ושמרה כי כל ישעי וכל חפץ כי לא יצמיח: 6 ובלעיל בקוץ מנד בלחם כי לא ביד יקחו: 7 ואיש יגע בהם וימלא ברזל ועין חנית ובאש שרוף ישרפו בשבת: 8 אלה שמות הגברים אשר לדוד ישב בשבת תלכומי מאת השלש הוא עדינו העצב על שמנה מאות חלל בפעם אחד: 9 ואחריו אלעזר בן דדי בן אחי בשלשה גברים עם דוד בהרפס בפלשתים נאספו שם למלחמה ויעלו איש ישראל: 10 הוא קם וידך בפלשת עד כי ינעה ידו ותדבק ידו אל החרב וישע יהוה תשועה גדולה ביום ההוא והעם ישבו אחריו אך לפשט: 11 ואחריו שמא בן אנא הררי ויאספו פלשתים לחיה ותהי שם חלקת השדה מלאה עדשים והעם נס מפני פלשתים: 12 וייתצב בתוך החלקה ויצילה ויד את פלשתים ויעש יהוה תשועה גדולה: 13 וירדו שלשים מועד עדלם וחית פלשתים חנה בעמק רפאים: 14 ודוד אז במצודה ומצב פלשתים אז בית לחם: 15 ויהוה דוד ויאמר מי ישקני מים מבאר בית לחם אשר בשער: 16 ויבקני שלש הגברים במחנה פלשתים וישאבו מים מבאר בית לחם אשר בשער וישאו ויבאו אל דוד ולא אבה לשתותם ויסך אותם ליהוה: 17 ויאמר חלילה לי יהוה ולעשתי זאת הדם האנשים ההלכים כנפשותם ואלה שותותם אלה עשו שלוש הגברים: 18 ואבישי אחי יואב בן צרויה הוה ראש השלש והוא עורר את חתניו על שלש מאות חלל ולו שם בשלשה: 19 מן השלשה הכי נכבד ויהי להם לשר ועד השלשה לא בא: 20 ובניהו בן יהוידע בן איש חי רב

המלך שלמה איש חדשו לא יעדרו דבר: 28 והשערים והחבן לסוסים ולרכש יבאו אל המקום אשר יהיה שם איש כמשפטו: 29 ויתן אלהים חכמה לשלמה ותבונה הרבה מאד ורחב לב כחול אשר על שפת הים: 30 ותרב חכמת שלמה מחכמת כל בני קדם ומכל חכמת מצרים: 31 ויחכם מכל האדם מאיתן האזרחי והימן וכלכל ודרדע בני מחול ויהי שמו בכל הגוים סביב: 32 וידבר שלשת אלפים משל ויהי שירו חמשה ואלף: 33 וידבר על העצים מן הארץ אשר בלבנון ועל האזוב אשר יצא בקיר וידבר על הבהמה ועל העוף ועל הרמש ועל הדינים: 34 ויבאו מכל העמים לשמע את חכמת שלמה מאת כל מלכי הארץ אשר שמעו את חכמתו:

פרק 5

1 וישלח חירם מלך צור את עבדיו אל שלמה כי שמע כי אתו משחו למלך תחת אביו: והוא היה חירם לדוד כל הימים: 2 וישלח שלמה אל חירם לאמר: 3 אהא ידעת את דוד אבי כי לא יכל לבנות בית לשם יהוה אלהיו מפני המלחמה אשר סבבוה עד תת יהוה אתם תחת כפות רגליו: 4 ועתה הניח יהוה אלהי לי מסבים אין שטן ואין פגע רע: 5 והנני אמר לבנות בית לשם יהוה אלהי ואשר דבר יהוה אל דוד אבי לאמר בנך אשר אתן תחתיו על כסאך הוא יבנה הבית לשמי: 6 ועתה צוה ויכרתו לי ארזים מן הלבנון ועבדיו יהיו עם עבדיו ושכר עבדיו אתן לך ככל אשר תאמר כי אתה ידעת כי אין פני איש ידע לבנות בעצים כצדוני: 7 ויהי כשמו חירם את דברי שלמה וישמח מאד ויאמר ברוך יהוה היום אשר נתן לדוד בן חכם על העם הרב הזה: 8 וישלח חירם אל שלמה לאמר שמעתי את אשר שלחת אלי אני אעשה את כל חפצך בעצי ארזים ובעצי ברושים: 9 עבדי ירדו מן הלבנון ימה ואני אטימם ודברתי בים עד המקום אשר תשלח אלי ונפצתי שם ואתה תשא ואתה תעשה את חפצי לתת לחם ביתי: 10 ויהי חירם נתן לשלמה עצי ארזים ועצי ברושים כל חטים מכלת לביתו ועשרים כר שמן כותית כה שלמה לחירם שנה בשנה: 12 ויהוה נתן חכמה לשלמה כאשר דבר לו ויהי שלם שניהם: 13 ויעל המלך שלמה מס מכל ישראל ויהי חכם שלשים אלף איש: 14 וישלח לבנונה עשרת אלפים כחדש חלפות חדש יהיו בלבנון שנים חדשים בביתו ואדנירם על חכם: 15 ויהי לשלמה שבעים אלף נשא סבל ושמונים אלף חצב בהר: 16 לבד משרי הנצבים לשלמה אשר על המלאכה שלשת אלפים ושלש מאות חרדים בעם העשים במלאכה: 17 ויצו המלך ויסעו אבנים גדולות אבנים יקרות ליסד הבית אבני גזית: 18 ויפסלו בני שלמה ובני חירם והגבילים ויכינו העצים והאבנים לבנות הבית:

פרק 6

1 ויהי בשמונים שנה וארבע מאות שנה לצאת בני ישראל מארץ מצרים בשנה הרביעית כחדש זו הוא החדש השני למלך שלמה על ישראל ויבן הבית ליהוה: 2 והבית אשר בנה המלך שלמה ליהוה ששים אמה ארבו ועשרים רחבו ושלשים אמה קומתו: 3 והאולם על פני היכל הבית עשרים אמה ארכו על פני רחב הבית עשר באמה רחבו על פני הבית: 4 ויעש לבית חלוני שקפים

ותאמר האשה האחת בי אדני אני והאשה הזאת ישבת בבית אחד ואלד עמה בבית: 18 ויהי ביום השלישי ללדתו ותלד גם האשה הזאת ואנחנו יחדו אין זר אתנו בבית וולתי שתיים אנחנו בבית: 19 וימת בן האשה הזאת לילא אשר שכבה עליו: 20 ותקם בתוך הלילה ותקח את בני מאצלי ואמתך ישנה ותשכיבוהו בחיקה ואת בנה המת השכיבה בחיקי: 21 ואקם בבקר להניק את בני והנה מת ואתבונן אליו בבקר והנה לא היה בני אשר ילדתי: 22 ותאמר האשה האחרת לא כי בני החי ובנך המת וזאת אמרת לא כי בנך המת ובני החי ותדברנה לפני המלך: 23 ויאמר המלך זאת אמרת זה בני החי ובנך המת וזאת אמרת לא כי בנך המת ובני החי: 24 ויאמר המלך קחו לי חרב ויבאו החרב לפני המלך: 25 ויאמר המלך גזרו את הילד החי לשנים ותנו את החצי לאחת ואת החצי האחר: 26 ותאמר האשה אשר בנה החי אל המלך כי נכמרו רחמיה על בנה ותאמר בי אדני תנו לה את הילוד החי והמת אל המיתוה וזאת אמרת גם לי גם לך לא יהיה גזרו: 27 ויען המלך ויאמר תנו לה את הילוד החי והמת לא המיתוה היא אמו: 28 וישמע בני ישראל את המשפט אשר שפט המלך ויראו מפני המלך כי ראו כי חכמת אלהים בקרבו לעשות משפט:

פרק 4

1 ויהי המלך שלמה מלך על כל ישראל: 2 ואלה השרים אשר לו עזריהו בן צדוק הכהן: 3 אליהרף ואחיה בני שישא ספרים ויהושפט בן אחילוד המוזכר: 4 ובניהו בן יהוידע על הצבא וצדוק ואביתר כהנים: 5 ועזריהו בן נתן על הנצבים וזכור בן נתן כהן רעה המלך: 6 ואחישר על הבית ואדנירם בן עבדא על חכם: 7 ולשלמה שנים עשר נציבים על כל ישראל וכלכלו את המלך ואת ביתו חדש בשנה יהיה על אחד לכלכל: 8 ואלה שמותם בן חור בהר אפרים: 9 בן דקר במקץ ובמשלבים ובית שמש ואילון בית חנן: 10 בן חסד בארבות לו שכה וכל ארץ חפר: 11 בן אבינבד כל נפת דאר מפת בן שלמה היתה לו לאשה: 12 בענא בן אחילוד המלך ומגדו וכל בית שאן אשר אצל צרתנה מתחת לזרעאל מבית שאן עד אבל מחולה עד מעבר ליקמעם: 13 בן גבר ברמת גלעד לו חות יאיר בן משה אשר בגלעד לו חבל ארגב אשר בבשן ששים ערים גדלות חומה ברוח נחשת: 14 אחזירב בן עזא מחזימה: 15 וחזימעץ בנפתלי גם הוא לקח את בשמת בת שלמה לאשה: 16 בענא בן חושי כאשר ובעלות: 17 יהושפט בן פרוח בישראל: 18 שמעי בן אלא בבנימין: 19 גבר בן ארי בארץ גלעד ארץ סיוחן מלך האמרי וענ מלך הבשן ונציב אחד אשר בארץ: 20 יהודה וישראל רבים כחול אשר על הים לרב אכלים ושתיים ושמונים: 21 ושלמה היה מושל בכל הממלכות מן הנהר ארץ פלשתים ועד גבול מצרים משנים מנחה ועברים את שלמה כל ימי חייו: 22 ויהי לחם שלמה ליום אחד שלשים כר סלת וששים כר קמח: 23 עשרה בקר בראים ויעשרים בקר רעי ומאה צאן לבד מאיל וצבי ויחמור וברברים אבוסים: 24 כי הוא רדה בכל עבר הנהר מתפסח ועד עזה בכל מלכי עבר הנהר ושלוש היה לו מכל עבריו מסבים: 25 וישב יהודה וישראל לבמת איש תחת נפנו ותחת האנתו מן ועד באר שבע כל ימי שלמה: 26 ויהי לשלמה ארבעים אלף ארות סוסים למרכבו ושנים עשר אלף פרשים: 27 וכלכלו הנצבים האלה את המלך שלמה ואת כל הקרב אל שלחן

את אבנר בן נר שר צבא ישראל ואת עמשא בן יתר שר צבא יהודה: 33 ושבו דמיה בראש יואב ובראש זרעו לעלם ולדוד ולזרעו ולביתו ולכסאו יהיה שלום עד עולם מעם יהוה: 34 ויעל בניו בן יהוידע ויפגע בו וימתו ויקבר בביתו במדבר: 35 ויתן המלך את בניו בן יהוידע תחתיו על הצבא ואת צדוק הכהן נתן המלך תחת אביתר: 36 וישלח המלך ויקרא לשמעי ויאמר לו בנה לך בית בירושלם וישבת שם ולא תצא משם אנה ואנה: 37 והיה ביום צאתך ועברת את נחל צדרון ידע תדע כי מות תמות דמך יהיה בראשך: 38 ויאמר שמעי למלך טוב הדבר כאשר דבר אדני המלך כן יעשה עבדך וישב שמעי בירושלם ימים רבים: 39 ויהי מקץ שלש שנים ויברחו שני עבדים לשמעי אל אכיש בן מעכה מלך גת ויגידו לשמעי לאמר הנה עבדך בנה: 40 ויקם שמעי ויחשב את חמרו וילך גתה אל אכיש לבקש את עבדיו וילך שמעי ויבא את עבדיו מנת: 41 ויגד לשלמה כי הלך שמעי מירושלם גת וישב: 42 וישלח המלך ויקרא לשמעי ויאמר אליו הלוא השבעתך ביהוה ואעד בך לאמר ביום צאתך והלכת אנה ואנה ידע תדע כי מות תמות והאמר אלי טוב הדבר שמעתי: 43 ויגד ומדוע לא שמרת את שבעת יהוה את המצוה אשר צויתי עליך: 44 ויאמר המלך אל שמעי אתה ידעת את כל הרעה אשר ידע לבבך אשר עשית לדוד אבי והשיב יהוה את רעתך בראשך: 45 והמלך שלמה ברוך וכסא דוד יהיה נכון לפני יהוה עד עולם: 46 ויצא המלך את בניו בן יהוידע ויצא ויפגע בו וימת והממלכה נכונה ביד שלמה:

פרק 3

1 ויתחתן שלמה את פרעה מלך מצרים ויקח את בת פרעה ויביאה אל עיר דוד עד כלתו לבנות את ביתו ויהי בית אלה ואת חומת ירושלם סביב: 2 רק העם מבחלים בכמות כי לא נבנה בית לשם יהוה עד הימים ההם: 3 ויאהב שלמה את יהוה ללכת בחקות דוד אביו רק בכמות הוא מובח ומקטיר: 4 וילך המלך נגענה לזבח שם כי היא הבמה הגדולה אלף עלות יעלה שלמה על מזבח ההוא: 5 בנגעון נראה יהוה אל שלמה בחלום הלילה ויאמר אלהים שאל מה אתן לך: 6 ויאמר שלמה אתה עשית עם עבדך דוד אבי חסד גדול כאשר הלך לפניך באמת ובצדקה ובישרת לבב עמך ותשמר לו את החסד הגדול הזה ותתן לו כי ישב על כסא כיום הזה: 7 ועתה יהוה אלהי אתה המלכות את עבדך תחת דוד אבי ואנכי נער קטן לא אדע צאת ובא: 8 ועבדך בתוך עמך אשר בחרת עם רב אשר לא ימנה ולא יספר מרב: 9 ונתת לעבדך לב שמע לשפט את עמך להבין בין טוב לרע כי מי ויכל לשפט את עמך הכבד הזה: 10 וייעבב המלך בעיני אדני כי שאל שלמה את הדבר הזה: 11 ויאמר אלהים אליו יען אשר שאלת את הדבר הזה ולא שאלת לך ימים רבים ולא שאלת לך עשר ולא שאלת נפש איבך ושאלת לך הבין לשמע משפט: 12 הנה עשיתי כדברך ונתתי לך לב חכם ונבון אשר כמך לא היה לפניך ואחריו לא יקום כמך: 13 וגם אשר לא שאלת נתתי לך גם עשר גם כבוד אשר לא היה כמך איש במלכים כל ימיו: 14 ואם תלך בדרכי לשמר חקי ומצותי כאשר הלך דוד אביך והארכתיו את ימיו: 15 ויקץ שלמה והנה חלום ויבוא ירושלם ויעמד לפני ארון ברית אדני ויעל עלות ויעש שלמים ויעש משתה לכל עבדיו: 16 אז תבאנה שתיים נשים וזנות אל המלך ותעמרנה לפניו: 17

חקתיו מצותיו ומשפטיו ועדותיו בכתוב בתורת משה למען תשכיל את כל אשר תעשה ואת כל אשר תפנה שם: 4 למען יקום יהוה את דברו אשר דבר עלי לאמר אם ישמרו בניך את דרכם ללכת לפני באמת בכל לבבם ובכל נפשם לאמר לא יכרת לך איש מעל כסא ישראל: 5 וגם אתה ידעת את אשר עשה לי יואב בן צרויה אשר עשה לשני שרי צבאות ישראל לאבנר בן נר ולעמשא בן יתר ויהרגם וישם דמי מלחמה בשלם ויתן דמי מלחמה בחגרתו אשר במתניו ובנעלו אשר ברגליו: 6 ועשית כחכמתך ואל תורד שיבתו בשלם שאל: 7 ותבא ברגלי הגלעדי תעשה חסד והיו באבלי שלחנך כי בן קרבו אלי בברחי מפני אבשלום אחיך: 8 והנה עמך שמעי בן נרא בן דימיני מבחלים והוא קללני קללה נמרצת ביום לבתי מחנים והוא ירד לקראתי חירון ואשבע לו ביהוה לאמר אם אמתך בחרב: 9 ועתה אל תנקוה כי איש חכם אתה וידעת את אשר תעשה לו והורדת את שיבתו כדם שאול: 10 וישכב דוד עם אבתי ויקבר בעיר דוד: 11 והימים אשר מלך דוד על ישראל ארבעים שנה בחברון מלך שבע שנים ובירושלם מלך שלשים שנים: 12 ושלמה ישב על כסא דוד אביו והכין מלכותו מאד: 13 ויבא אדניו בן חנית אל בת שבע אם שלמה ותאמר השלום באך ויאמר שלום: 14 ויאמר דבר לי אליך ותאמר דבר: 15 ויאמר את ידעת כי לי היתה המלוכה ועלי שמו כל ישראל פניהם למלך ותסב המלוכה ותתי לאחי כי מיהוה היתה לו: 16 ועתה שאלה אחת אנכי שאל מאתך אל תשבי את פני ותאמר אליו דבר: 17 ויאמר אמרי נא לשלמה המלך כי לא ישיב את פניך ויתן לי את אבישג השונמית לאשה: 18 ותאמר בת שבע טוב אנכי אדבר עליך אל המלך: 19 ותבא בת שבע אל המלך שלמה לדבר לו על אדניו ויקם המלך לקראתה וישתחו לה וישב על כסאו וישם כסא לאם המלך והשב לימינו: 20 ותאמר שאלה אחת קטנה אנכי שאלת מאתך אל תשב את פני ויאמר לי המלך שאלי אמי כי לא אשיב את פניך: 21 ותאמר יתן את אבישג השונמית לאדניו אחיך לאשה: 22 ויען המלך שלמה ויאמר לאמו ולמה את שאלת את אבישג השונמית לאדניו ושאלו לו את המלוכה כי הוא אחי הגדול ממני ולו ולאביתר הכהן הליואב בן צרויה: 23 וישבע המלך שלמה ביהוה לאמר כה יעשה לי אלהים וכה יוסף כי בנפשו דבר אדניו את הדבר הזה: 24 ועתה חי יהוה אשר הכיני וישיביני על כסא דוד אבי ואשר עשה לי בית כאשר דבר כי היום ימת אדניו: 25 וישלח המלך שלמה ביד בניו בן יהוידע ויפגע בו וימת: 26 ולאביתר הכהן אשר המלך ענתה לך על שדיך כי איש מות אתה וביום הזה לא אמתך כי נשאת את ארון אדני יהוה לפני דוד אבי ובי התענית בכל אשר התענה אבי: 27 ויגרש שלמה את אביתר מהיות כהן ליהוה למלא את דבר יהוה אשר דבר על בית עלי בשלה: 28 והשטעה באה עד יואב כי יואב נמא אחרי אדניו ואחרי אבשלום לא נמא וינס יואב אל אהל יהוה ויחזק בקרנות המזבח: 29 ויגר המלך שלמה כי נס יואב אל אהל יהוה והנה אצל המזבח וישלח שלמה את בניו בן יהוידע לאמר לך פגע בו: 30 ויבא בניו אל אהל יהוה ויאמר אליו כה אשר המלך צא ויאמר לא כי פה אמות וישב בניו את המלך דבר לאמר כה דבר יואב וכה ענני: 31 ויאמר לו המלך עשה כאשר דבר ופגע בו וקברתו והסירת דמי חנם אשר שפך יואב מעלי ומעל בית אבי: 32 והשיב יהוה את דמו על ראשו אשר פגע בשני אנשים צדיקים ומבים ממנו ויהרגם בחרב ואבי דוד לא ידע

יהוה: 12 אז אמר שלמה יהוה אמר לשכן בערפל: 13 בנה בניתי בית וכל לך מכון לשבתך עולמים: 14 ויסב המלך את פניו ויברך את כל קהל ישראל וכל קהל ישראל עמד: 15 ויאמר ברוך יהוה אלהי ישראל אשר דבר בפיו את דוד אבי ובידו מלא לאמר: 16 מן היום אשר הוצאת את עמי את ישראל ממצרים לא בחרתי בעיר מכל שבטי ישראל לבנות בית להיות שמי שם ואבחר בדוד להיות על עמי ישראל: 17 ויהי עם לבב דוד אבי לבנות בית לשם יהוה אלהי ישראל: 18 ויאמר יהוה אל דוד אבי עני אשר היה עם לבבך לבנות בית לשמי תשיבת כי היה עם לבבך: 19 רק אתה לא תבנה הבית כי אם בנך הוצא מחלצ'ך הוא יבנה הבית לשמי: 20 ויקם יהוה את דברו אשר דבר ואקם תחת דוד אבי ואשב על כסא ישראל כאשר דבר יהוה ואבנה הבית לשם יהוה אלהי ישראל: 21 ואשם שם מקום לארון אשר שם ברית יהוה אשר כרת עם אבותינו בחוציאו אתם מארץ מצרים: 22 ויעמד שלמה לפני מזבח יהוה נגד כל קהל ישראל ויפרש כפיו השמים: 23 ויאמר יהוה אלהי ישראל אל כבודך אלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת שמר הברית והחסד לעבדיך החלבים לפניך בכל לבם: 24 אשר שמרת לעבדך דוד אבי את אשר דברת לו ותדבר בפ'ך ובידך מלאת כיום הזה: 25 ועתה יהוה אלהי ישראל שמר לעבדך דוד אבי את אשר דברת לו לאמר לא יכרת כל איש לפני שם על כסא ישראל רק אם ישמרו בניך את דרכם ללכת לפני כאשר הלכת לפני: 26 ועתה אלהי ישראל יאמן נא דברך אשר דברת לעבדך דוד אבי: 27 כי האמנם ישב אלהים על הארץ הנה השמים ושמי השמים לא יכלכלוך אלהי הבית הזה אשר בנית: 28 ופנית אל תפלת עבדך ותחתו יהוה אלהי לשמע אל הנהגה ואל התפלה אשר עבדך מתפלל לפניך היום: 29 להיות עינך פתוחה אל הבית הזה לילה ויום אל המקום אשר אמרת יהוה שמי שם לשמע אל התפלה אשר יתפלל עבדך אל המקום הזה: 30 ושמעת אל תחת עבדך ועמך ישראל אשר יתפללו אל המקום הזה ואתה תשמע אל מקום שבתך אל השמים ושמעת וסלחת: 31 את אשר יטא איש לדעתו ונשא בו אלה להאחז ובא אלה לפני מזבחך בבית הזה: 32 ואתה תשמע השמים ועשית ושמעת את עבדך להרשיע רשע לתת דרכו בראש ולחצ'דיק צדיק לתת לו בצדקתו: 33 בהננף עמך ישראל לפני אויב אשר יחטאו לך ושבו אליך ותודו את שמך ותתפללו ותתחננו אליך בבית הזה: 34 ואתה תשמע השמים וסלחת לחטאת עמך ישראל והשבתם אל האדמה אשר נתת לאבותם: 35 בהעצור שמים ולא יהיה מטר כי יחטאו לך ותתפללו אל המקום הזה ותודו את שמך ומחטאתם ישובו כי תענם: 36 ואתה תשמע השמים וסלחת לחטאת עבדך ועמך ישראל כי תורם אל הדרך הטובה אשר ילכו בה ונתתה מטר על ארצך אשר נתת לעמך לנחלה: 37 מטר כי יהיה בארץ דבר כי יהיה שדפון ירקון ארבה חסיל כי יהיה כי יצר לו איבו בארץ שערי כל נעם כל מחלה: 38 כל תפלה כל תחנון אשר תחיה לכל האדם לכל עמך ישראל אשר ידעון איש נעם לבבו ופרש כפיו אל הבית הזה: 39 ואתה תשמע השמים מכון שבתך וסלחת ועשית ונתת לאיש ככל דרכו אשר תדע את לבבו כי אתה ידעת לבדך את לבב כל בני האדם: 40 למען יראוך כל הימים אשר חיים על פני האדמה אשר נתת לאבותינו: 41 וגם אל הנכרי אשר אל מעמך ישראל הוא ובא מארץ חרקה למען שמך: 42 כי ישמעון את שמך הגדול ואת ידך

האופנים כמעשה אופן המרכבה ידותם וגביהם וחשקיהם וחשיריהם הכל מוצק: 34 וארבע כתפות אל ארבע פנות המכנה האחת מן המכנה כתפיה: 35 ובראש המכונה חצי האמה קומה עגל סביב ועל ראש המכנה ידיתה ומסגרתיה ממנה: 36 ויפתח על הלחת ידיתה ועל מסגרתיה כרובים אריות ותמרת כמער איש וליות סביב: 37 כזאת עשה את עשר המכנות מוצק אחד מדה אחת קצב אחד לכלהנה: 38 ויעש עשרה כירות נחשת ארבעים בת יכיל הכיור האחד ארבע באמה הכיור האחד כיר אחד על המכנה האחת לשער העמודות: 39 ויתן את המכנות חמש על כתף הבית מימין וחמש על כתף הבית משמאלו ואת הים נתן מכתף הבית הימנית קדמה ממול נגב: 40 ויעש חירות את הכירות ואת היעים ואת המזוקות ויכל חירות לעשות את כל המלאכה אשר עשה למלך שלמה בית יהוה: 41 עמדים שנים וגבלת הכתרת אשר על ראש העמדים שנים והשכבות שנים לכסות את שתי גלת הכתרת אשר על ראש העמודים: 42 ואת הרמנים ארבע מאות לשתי השכבות שני טורים רמנים לשכבה האחת לכסות את שתי גלת הכתרת אשר על פני העמודים: 43 ואת המכנות עשר ואת הכירות עשרה על המכנות: 44 ואת הים האחד ואת הבקר שנים עשר תחת הים: 45 ואת הסירות ואת היעים ואת המזוקות ואת כל הכלים האהל אשר עשה חורם למלך שלמה בית יהוה נחשת מרמט: 46 בככר חירון יצק המלך במעבה האדמה בין סכות ובין צרתן: 47 וינח שלמה את כל הכלים מרב מאד מאד לא נחקר משקל הנחשת: 48 ויעש שלמה את כל הכלים אשר בית יהוה את מזבח הזהב ואת השלחן אשר עליו לחם הפנים זהב: 49 ואת המנורות חמש מימין וחמש משמאל לפני הדביר זהב סגור והפחת והנרת והמלקחים זהב: 50 והספות והמזמרות והמזוקות והכפות והמחנות זהב סגור והפחות לדלתות הבית הפנימי לקדש הקדשים לדלת הבית להיכל זהב: 51 ותשלם כל המלאכה אשר עשה המלך שלמה בית יהוה ויבא שלמה את קדשי דוד אבי את הכסף ואת הזהב ואת הכלים נתן באצרות בית יהוה:

פרק 8

1 אז יקהל שלמה את זקני ישראל את כל ראשי הממנות וישא יאמרו לבני ישראל אל המלך שלמה ירושלם להעלות את ארון ברית יהוה מירד דוד היא ציון: 2 ויקהל אל המלך שלמה כל איש ישראל בירח האתנים בה הוא החדש השביעי: 3 ויבאו כל זקני ישראל וישאו הכהנים את הארון: 4 ויעלו את ארון יהוה ואת אהל מועד ואת כל כלי הקדש אשר באהל ויעלו אתם הכהנים והלוים: 5 והמלך שלמה וכל עדת ישראל הנועדים עליו אתו לפני הארון מזבחים צאן ובקר אשר לא יספרו ולא ימנו מרב: 6 ויבאו הכהנים את ארון ברית יהוה אל מקומו אל דביר הבית אל קדש הקדשים אל תחת כנפי הכרובים: 7 כי הכרובים פרשים כנפים אל מקום הארון ויסכו הכרובים על הארון ועל בדיו מלמעלה: 8 ויארכו הבדים ויראו ראשי הבדים מן הקדש על פני הדביר ולא יראו החוצה ויהיו שם עד היום הזה: 9 אין בארון רק שתי לחות האבנים אשר הנחש משח כחרב אשר כרת יהוה עם בני ישראל בצאתם מארץ מצרים: 10 ויהי בצאת הכהנים מן הקדש והענין מלא את בית יהוה: 11 ולא יכלו הכהנים לעמד לשרת מפני הענין כי מלא כבוד יהוה את בית

הלבנון מאה אמה ארכו וחמשים אמה רחבו ושליש אמה קומתו על ארבעה טורי עמודי ארזים וכרתות ארזים על העמודים: 3 וספן בארז ממעל על הצלעת אשר על העמודים ארבעים וחמשה חמשה עשר הטור: 4 ושקפים שלשה טורים ומחזה אל מחזה שלש פעמים: 5 וכל הפתחים והמזוזות רבעים שקף ומול מחזה אל מחזה שלש פעמים: 6 ואת אולם העמודים עשה חמשים אמה ארכו ושליש אמה רחבו ואולם על פניהם ועמודים ועב על פניהם: 7 ואולם הכסא אשר יפוט שם אולם המשפט עשה וספן בארז מהקרע עד הקרקע: 8 וביתו אשר ישב שם חצר האחרת מבית לאולם כמעשה הזה היה ובית יעשה לבת פרעה אשר לקח שלמה כאולם הזה: 9 כל אלה אבנים יקרת כמדת גזית מגררות במגרה מבית ומחון וממסד עד הטפחות ומחון עד החצר הגדולה: 10 ומיסד אבנים יקרות אבנים גדולות אשר עשר אמות ואבני שונה אמות: 11 ומלמעלה אבנים יקרות כמדות גזית וארז: 12 וחצר הגדולה סביב שלשה טורים גזית וטור כרתת ארזים ולחצר בית יהוה הפנימית ולאולם הבית: 13 וישלח המלך שלמה ויקח את חירות מצר: 14 בן אשה אלמנה הוא מהמלך הפלני ואביו איש צרי חרש נחשת וימלא את החכמה ואת התבונה ואת הדעת לעשות כל מלאכה נחשת ויבוא אל המלך שלמה ויעש את כל מלאכתו: 15 ויצר את שני העמודים נחשת שונה עשרה אמה קומת העמוד האחד וחת שתיים עשרה אמה יסב את העמוד השני: 16 ושתי כרתת עשה לתת על ראשי העמודים מצק נחשת חמש אמות קומת הכתרת האחת וחמש אמות קומת הכתרת השנית: 17 שבבים מעשה שבכה גדלים מעשה שרשרות לכרתת אשר על ראש העמודים שבעה לכרתת האחת ושבעה לכרתת השנית: 18 ויעש את העמודים ושני טורים סביב על השכבה האחת לכסות את הכתרת אשר על ראש הרמנים וכן עשה לכרתת השנית: 19 וכרתת אשר על ראש העמודים מעשה שושן באולם ארבע אמות: 20 וכרתת על שני העמודים גם ממעל למעלה הבטן אשר לעבר שבכה והרמנים מאתים טורים סביב על הכתרת השנית: 21 ויקם את העמודים לאלם להיכל ויקם את העמוד הימני ויקרא את שמו יכין ויקם את העמוד השמאלי ויקרא את שמו בעז: 22 ועל ראש העמודים מעשה שושן ותחת מלאכת העמודים: 23 ויעש את הים מוצק עשר באמה משפתו עד שפתו עגל סביב וחמש באמה קומתו וקוה שלשים באמה יסב אותו סביב: 24 ופקעים מתחת לשפתו סביב סבבים אותו עשר באמה מקפים את הים סביב שני טורים הפקעים יצקים ביצקתו: 25 עמד על שני עשר בקר שלשה פנים צפונה ושלשה פנים ימה ושלשה פנים נגבה ושלשה פנים מזרחה והים עליהם מלמעלה וכל אחריהם ביתה: 26 ועביו מפת ושפתו כמעשה שפת כוס פרח שושן אלפים בת יכיל: 27 ויעש את המכנות עשר נחשת ארבע באמה ארך המכונה האחת וארבע באמה רחבה ושלש באמה קומתה: 28 וזה מעשה המכונה מסגרת להם ומסגרת בין השלבים: 29 ועל המסגרות אשר בין השלבים אריות בקר וכרובים ועל השלבים כן ממעל ומתחת לאריות ולבקר ליות מעשה מורד: 30 וארבעה אופני נחשת למכונה האחת וסרני נחשת וארבעה פעמתי כתפת להם מתחת לכיר הכתפת יצקות מעבר איש ליות: 31 ופיהו מבית לכרתת ומעלה באמה ופיה עגל מעשה כן אמה וחצי האמה וגם על פיה מקלעות ומסגרתיהם מרבעות לא עגלות: 32 וארבעת האופנים האופנים וקומת למסגרת וידות האופנים במכונה וקומת האופן האחד אמה וחצי האמה: 33 ומעשה

אטמים: 5 ויבן על קיר הבית יצוע סביב את קירות הבית סביב להיכל ולדביר ויעש צלעות סביב: 6 היצוע התחתנה חמש באמה רחבה והתיכנה שש באמה רחבה והשלשית שבע באמה רחבה כי מגרעות נתן לבית סביב חוצה לבלתי אחו בקירות הבית: 7 והבית בהכנתו אבן שלמה מסע בנה ומקבות והגרין כל כלי ברזל לא נשמע בבית בהכנתו: 8 פתח הצלע התיכנה אל כתף הבית הימנית ובלולים יעלו על התיכנה ומן התיכנה אל השלשים: 9 ויבן את הבית ויכלו ויספן את הבית גבים וסדרת בארזים: 10 ויבן את היצוע על כל הבית חמש אמות קומתו ויבנה את הבית בעצי ארזים: 11 ויהי דבר יהוה אל שלמה לאמר: 12 הבית הזה אשר אתה בנה אם תלך בחקתי ואת משפטי העשה ושמרת את כל מצותי ללכת בהם והקמתי את דברי אתך אשר דברתי אל דוד אביך: 13 ושמתי ושמתי בחוק בני ישראל ולא אעזב את עמי ישראל: 14 ויבן שלמה את הבית ויכלו: 15 ויבן את קירות הבית מביתו בצלעות ארזים מקרקע הבית עד קירות הספן צפה עץ מבית ויצף את קרקע הבית בצלעות ברושים: 16 ויבן את עשרים אמה מירכותיו הבית בצלעות ארזים מן הקרקע עד הקירות ויבן לו מבית לדביר לקדש הקדשים: 17 וארבעים באמה היה הבית הוא להיכל לפני: 18 וארז אל הבית פנימה מקלעת פקעים ופטורי צצים הכל ארז אין אבן נראה: 19 ודביר בתוך הבית מפנימה הכין לתת שם את ארון ברית יהוה: 20 ולפני הדביר עשרים אמה ארך ועשרים אמה רחב ועשרים אמה קומתו ויצפחו זהב סגור ויצף מזבח ארז: 21 ויצף שלמה את הבית מפנימה זהב סגור ויעבר ברתיקות זהב לפני הדביר ויצפחו זהב: 22 ואת כל הבית צפה זהב עד תם כל הבית וכל המזבח אשר לדביר צפה זהב: 23 ויעש בדביר שני כרובים עצי שמן עשר אמות קומתו: 24 וחמש אמות כנף הכרוב האחת וחמש אמות כנף הכרוב השנית עשר אמות מקצות כנפיו ועד קצות כנפיו: 25 ועשר באמה הכרוב השני מדה אותו וקצב אחד לשני הכרובים: 26 וקדש הכרוב האחד עשר באמה וכן הכרוב השני: 27 ויתן את הכרובים בתוך הבית הפנימי ויפרשו את כנפי הכרובים ותגע כנף האחד בקיר וכנף הכרוב השני נגעת בקיר השני וכנפיהם אל תוך הבית נגעת כנף אל כנף: 28 ויצף את הכרובים זהב: 29 ואת כל קירות הבית מסב קלע פתוחי מקלעות כרובים ותמרת ופטורי צצים מלפנים ולחציון: 30 ואת קרקע הבית צפה זהב לפנימה ולחציון: 31 ואת פתח הדביר עשה דלתות צפה שמן האיל מזוזות חמשי: 32 ושתי דלתות על שני שמן וקלע עליהם מקלעות כרובים ותמרות ופטורי צצים וצפה זהב ויורד על הכרובים ועל התמרות את הוזהב: 33 וכן עשה לפתח ההיכל מזוזות עצי שמן מאת רבעית: 34 ושתי דלתות עצי ברושים שני צלעים הדלת האחת ובלולים ושני קרושים הדלת השנית גלילים: 35 וקלע כרובים ותמרות ופטורי צצים וצפה זהב מישר על המחקה: 36 ויבן את החצר הפנימית שלשה טורי גזית וטור כרתת ארזים: 37 בשנה הרביעית יסד בית יהוה בירח זו: 38 ובשנה האחת עשרה בירח בול הוא החדש השמיני כלל הבית לכל דבריו ולכל משפטו ויבנו שבע שנים:

פרק 7

1 ואת ביתו בנה שלמה שלש עשרה שנה ויכל את עבדו ביתו: 2 ויבן את בית ער

יהוה ולא מלא אחרי יהוה כדוד אביו: 7 אז יבנה שלמה במה לכמוש שקץ מואב בהר אשר על פני ירושלים ולמלך שקץ בני עמון: 8 וכן עשה לכל נשיו הנכריות מקטירות ומובחות לאלהיהן: 9 ויהאנף יהוה בשלמה כי נטה לבבו מן יהוה אלהי ישראל הנראה אליו לפעמים: 10 וצוה אליו על הדבר הזה לבלתי לבת אחרי אלהים אחרים ולא שמר את אשר צוה יהוה: 11 ויאמר יהוה לשלמה יען אשר היתה זאת עמך ולא שמרת בריתי וחקתי אשר צויתני עליך קרע אקדע את הממלכה מעליך ונתתי לעבדך: 12 אך בימך לא אעשנה לעמך דוד אביך מיד בנך אקדענה: 13 רק לעת את החללים ויד כל הדבר אשר אתן לבנך למען דוד עבדי ולמען ירושלים אשר בחרתי: 14 ויקם יהוה שטן לשלמה את הדד האדמי מזרע המלך הוא באדום: 15 ויהי כהיות דוד את אדום בעלות יואב שר הצבא לקבר את החללים ויד כל זכר באדום: 16 כי ששת חדשים ישב שם יואב וכל ישראל עד הכרית כל זכר באדום: 17 ויברח אדד הוא ואנשים אדמים מעבדי אביו אתו לבוא מצרים והדד נער קטן: 18 ויקמו ממדין ויבאו פארן ויקחו אנשים עמם מפארן ויבאו מצרים אל פרעה מלך מצרים ויהן לו בית ולחם אמר לו וארץ נתן לו: 19 וימצא הדד חן בעיני פרעה מאד ויהן לו אשה את אחות אשתו אחות תחפנים הנכירה: 20 ותלך לו אחות תחפנים את נגבת בנו ותגמלוהו תחפנס בתוך בית פרעה ויהי נגבת בית פרעה בתוך שש פרעה: 21 והדד שמע במצרים כי שכב דוד עם אבתי ובי מת יואב שר הצבא ויאמר הדד אל פרעה שלחני ואלך אל ארצי: 22 ויאמר לו פרעה כי מה אתה חסר עמי והנך מבקש ללכת אל ארצך ויאמר לא כי שלח שלחני: 23 ויקם אלהים לו שטן את רזון בן אליעזר אשר ברח מאת הדרעור מלך צובה אדניו: 24 ויקבץ עליו אנשים ויהי שר גדוד בהרג דוד אתם וילכו דמשק וישבו בה וימלכו בדמשק: 25 ויהי שטן לישראל כל ימי שלמה ואת הרעה אשר הדד ויקץ בישראל וימלך על ארם: 26 וירבעם בן נבט אפרתי מן הצדרה ושמ אמו צדורעא אשה אלמנה עבד שלמה וירם יד במלך: 27 וזה הדבר אשר הרים יד במלך שלמה כנה את המלוא סגר את פרץ עיר דוד אביו: 28 והאיש ירבעם גבור חיל וירא שלמה את הנער כי עשה מלאכה הוא ויפקד אותו לכל סבל בית יוסף: 29 ויהי כנה הדין וירבעם יצא מצדורעא וימצא אתו אחיה השילני הנביא בדרך והוא מתכסה בשלמה חדשה ושניהם לבדם בשרה: 30 ויתפש אחיה בשלמה החדשה אשר עליו ויקרעה שנים עשר קרעים: 31 ויאמר לירבעם קח לך עשרה קרעים כי כה אמר יהוה אלי וירבעם יצא מצדורעא אשה אלמנה עבד מיד שלמה ונתתי לך את עשרה השבטים: 32 והשבט האחד יהיה לו למען עבדי דוד ולמען ירושלים העיר אשר בחרתי בה מכל שבטי ישראל: 33 יען אשר עזבוני וישתחוו לעשתרת אלהי צדני לכמוש אלהי מואב ולמלכם אלהי בני עמון ולא אלהי בדרכי לעשות חשר בעיני וחקתי ומשפטי כדוד אביו: 34 ולא אקח את כל הממלכה מידו כי נשא אשתו כל ימי חייו למען דוד עבדי אשר בחרתי אתו אשר שמר מצותי וחקתי: 35 ולקחתיו המלוכה מיד בנו ונתתי לך את עשרת השבטים: 36 ולבנו אתן שבט אחד למען היות ניר לדודי עבדי כל הימים לפני בירושלים העיר אשר בחרתי לי לשום שמי שם: 37 ואך אקח ומלכת ככל אשר תאוו נפשך והיית מלך על ישראל: 38 והיה אם תשמע את כל אשר אצוץ והלכת בדרכי וגשמת חשר בעיני לשמור חקותי ומצותי כאשר עשה דוד עבדי והייתי עמך ובניתי לך

ועלתו אשר יעלה בית יהוה ולא היה בה עוד רוח: 6 ותאמר אל המלך אמת היה הדבר אשר שמעתי בארצי על דברך ועל חכמתך: 7 ולא האמנתי לדברים עד אשר באתי ותראינה עיני והנה לא הגד לי חצי הוספת חכמה וטוב אל השמועה אשר שמעתי: 8 אשרי אנשך אשרי עבדך אלה העמדים לפניך תמיד השמעים את חכמתך: 9 יהי יהוה אלהיך ברוך אשר חפץ בך לתתך על כסא ישראל באהבת יהוה את ישראל לעלם וישימך למלך לעשות משפט וצדקה: 10 ותתן למלך מאה עשרים ככר זהב ובשמים הרבה מאד ואבן יקרה לא כסא למלך שלמה: 11 וגם אני חירם אשר נשא זהב מאופיר הביא מאפיר עצי אלמנים הרבה מאד ואבן יקרה: 12 ויעש המלך את עצי האלמנים מסעד לבית יהוה ולבית המלך וכנרות ונבלים לשרים לא בא כן עצי אלמנים ולא נראה עד היום הזה: 13 והמלך שלמה נתן למלכת שבא את כל חפצה אשר שאלה מלבד אשר נתן לה ביד המלך שלמה ותפן ותלך לארצה היא ועבדיה: 14 ויהי משקל הזהב אשר בא לשלמה כשנה אחת שש מאות ששים שש ככר זהב: 15 לבד מאנשי התרים ומסחר הרכלים וכל מלכי הערב ופחות הארץ: 16 ויעש המלך שלמה מאתים צנה זהב שחוט שש מאות זהב יעלה על הצנה האחת: 17 ושלש מאות מגנים זהב שחוט שלש מאות זהב יעלה על המגן האחת ויתנם המלך בית יער הלבנון: 18 ויעש המלך כסא שן גדול ויצפהו זהב מופז: 19 שש מעלות לכסה וראש עגל לכסה מאחוריו וידת מזה ומוזה אל מקום השבת ושנים אריות עמידים אצל הידות: 20 ושנים עשר אריות עמידים על שש המעלות מזה ומוזה לא נעשה כן לכל המלכות: 21 וכל כלי משקה המלך שלמה זהב וכל כלי בית יער הלבנון זהב סגור אין כסף לא נחשב בימי שלמה למאומה: 22 כי אני תרשיש למלך בים עם אני חירם אחת לשלש שנים תבוא אני תרשיש נשאת זהב וכסף שנהבים וקפים וחככים: 23 ויגדל המלך שלמה מכל מלכי הארץ לעשר ולחכמה: 24 וכל הארץ מבקשים את פני שלמה לשמע את חכמתו אשר נתן אלהים בלבו: 25 והמה מבאים איש מנחתו כלי כסף וכלי זהב ושלמות ונשק ובשמים סוסים ופרדים דבר שנה בשנה: 26 ויאסף שלמה רכב ופרשים ויהי לו אלף וארבע מאות רכב ושנים עשר אלף פרשים ויחם בערי הרכב ועם המלך בירושלים: 27 ויתן המלך את הכסף בירושלים כאבנים ואת האריות נתן כשקמים אשר בשפלה לרב: 28 ומוצא הסוסים אשר לשלמה מצרים ומקוה סחרי המלך יקחו מקוה במצרי: 29 ותעלה צדורעא מרכבה ממצרים בשש מאות כסף וסוס בחמשים ומאה וכן לכל מלכי החתים ולמלכי ארם בידם יצאו:

פרק 11

1 והמלך שלמה אהב נשים נכריות רבות ואת בת פרעה מואביות עמניות אדמית צדנית חתית: 2 מן הנשים אשר אמר יהוה אל בני ישראל לא תבאו בהם והם לא יבאו ככם ואתן ימו לא לבבכם אחרי אלהיהם בהם דבק שלמה לאברהם: 3 ויהי לו נשים שרות שבע מאות ופולגשים שלש מאות וימו אתן את לבו: 4 ויהי לעת זקנת שלמה נשיו חמו את לבבו אחרי אלהים אחרים ולא היה לבבו שלם עם יהוה אלהיו כלבב דוד אביו: 5 וילך שלמה אחרי עשתרת אלהי צדנים ואחרי מלכם שקץ עמנים: 6 וישש שלמה הרע בעיני

שם כל הימים: 4 ואתה אם תלך לפני כאשר הלך דוד אביך בתם לבב ובישר לעשות ככל אשר צויתך חקי ומשפטי תשמר: 5 והקמתי את כסא ממלכתך על ישראל לעלם כאשר דברתי על דוד אביך לאמר לא יכרת לך איש מעל כסא ישראל: 6 אם שוב תשבון אחר ובניכם מאחרי ולא תשמרו מצותי חקתי אשר נתתי לפניכם והלכתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחוויתם להם: 7 והכרתי את ישראל מעל פני האדמה אשר נתתי להם ואת הבית אשר הקדשתי לשמי ושלמה מעל פני והיה ישראל למשל ולשונה בכל העמים: 8 והבית הזה יהיה עלינו כל עבר עליו ישם ושרק ואמרו על מה עשה יהוה ככה לארץ הזאת ולבית הזה: 9 ואמרו על אשר עזבו את יהוה אלהיהם אשר הוציא את אבתם מארץ מצרים ויחזקו באלהים אחרים וישתחו להם ויעבדו על כל הביא יהוה עליהם את כל הרעה הזאת: 10 ויהי מקצה עשרים שנה אשר בנה שלמה את שני הבתים את בית יהוה ואת בית המלך: 11 חירם מלך צר נשא את שלמה בעצי ארזים ובעצי ברושים ובוהב לכל חפצו אז יתן המלך שלמה לחירם עשרים עיר בארץ הגליל: 12 ויצא חירם מצר לראות את הערים אשר נתן לו שלמה ולא ישרו בעיניו: 13 ויאמר מה הערים האלה אשר נתת לי אחי ויקרא להם ארץ כבול עד היום הזה: 14 וישלח חירם למלך מאה ועשרים ככר זהב: 15 וזה דבר חסם אשר העלה המלך שלמה לבנות את בית יהוה ואת ביתו ואת המלוא ואת חומת ירושלים ואת חצר היו מגדו ואת גזר: 16 פרעה מלך מצרים עלה וילכד את גזר וישרפה באש ואת הכנעני הישב בעיר הרג ויתנה שלחים לבתו אשת שלמה: 17 ויבן שלמה את גזר ואת בית חרן תחנות: 18 ואת בעלת ואת חמר במדבר בארץ: 19 ואת כל ערי המסכנות אשר היו לשלמה ואת ערי הרכב ואת ערי הפרשים ואת חשק שלמה אשר חשק לבנות בירושלים ובלבנון ובכל ארץ משגלתו: 20 כל העם הנותר מן האמרי החתי הפריזי החוי והיבסי אשר לא מבני ישראל אשר: 21 בנייהם אשר נתרו אחריהם בארץ אשר לא יכלו בני ישראל להחרימם ויעלם שלמה למס עבד עד היום הזה: 22 ומבני ישראל לא נתן שלמה עבד כי הם אנשי המלחמה ועבדיו ושריו ושלשיו ושרי רכבו ופרשיו: 23 אלה שרי הצבאים אשר על המלכאכה שלמה חמשים וחמש מאות הדרים בעם העשמי במלכאכה: 24 אך בת פרעה עלתה מעיר דוד אל ביתה אשר בנה לה אז בנה את המלוא: 25 והעלה שלמה שלש פעמים בשנה עלות ושלמים על המזבח אשר בנה ליהוה הקטיר אתו אשר לפני יהוה ושלם את הבית: 26 ואני עשר המלך שלמה בעציון גבר אשר את אלות על שפת ים סוף בארץ אדום: 27 וישלח חירם באני את עבדיו אנשי אופירה ויקחו משם זהב ארבע מאות ועשרים ככר ויבאו אל המלך שלמה:

פרק 10

1 ומלכת שבא שמעת את שמע שלמה לשם יהוה ותבא לנסתו בחידות: 2 ותבא וירושלמה בחיל כבוד מאד גמלים נשאים בשמים וזהב רב מאד ואבן יקרה ותבא אל שלמה ותדבר אליו את כל אשר היה עם לבבה: 3 ויגד לה שלמה את כל דבריה עם היה דבר נעלם מן המלך אשר לא הגיד לה: 4 ותרא מלכת שבא את כל חכמת שלמה והבית אשר בנה: 5 ומאכל שלחנו ומושב עבדיו ומעמד משרתו ומלבישיהם ומשקיו

החזקה וזרעך הנטויה ובא והתפלל אל הבית הזה: 43 אתה תשמע השמים מכון שבתך ועשית ככל אשר יקרא אליך הנכרי למען ידעו כל עמי הארץ את שמך ליראה אתך כעמך ישראל ולדעת כי שמך נקרא על הבית הזה אשר בניתי: 44 כי יצא עמך למלחמה על איבו בדרך אשר השלחם והתפללו אל יהוה דרך העיר אשר בחרת בה והבית אשר בנתי לשמך: 45 ושמעת השמים את תפלתם ואת תחנונם ועשית משפטם: 46 כי יחטאו לך כי אין אדם אשר לא יחטא ואנפת בם ונתתם לפני אויב ושבוים שביהם אל ארץ האויב רחוקה או קרובה: 47 והשיבו אל לבם בארץ אשר נשבו שם ושבו והתחננו אליך בארץ שביהם לאמר חסאנו והערינו רשענו: 48 ושבו אליך בכל לבבם ובכל נפשם בארץ איביהם אשר שבו אתם והתפללו אליך דרך ארצם אשר נתתה לאבותם העיר אשר בחרת והבית אשר בנית לשמך: 49 ושמעת השמים מכון שבתך את תפלתם ואת תחנונם ועשית משפטם: 50 וסלחת לעמך אשר חטאו לך ולכל פשעיהם אשר פשעו בך ונתתם לרחמים לפני שביהם ורחמם: 51 כי עמך ונתחתם להם אשר הוצאת ממצרים מתוך כור הברזל: 52 לדוית ענייך פתחות אל תחנת עבדך ואל תחנת עמך ישראל לשמע אליהם ככל קראם אליך: 53 כי אתה הברלתם לך לנחלה מכל עמי הארץ כאשר דברת ביד משה עבדך בהוציאך את אבותינו ממצרים אדני יהוה: 54 ויהי ככלות שלמה להתפלל אל יהוה את כל התפלה והתחנה הזאת קם מלפני מזבח יהוה מכרע על ברכיו וכפיו פרשות השמים: 55 ויעמד ויברך את כל קהל ישראל קול גדול לאמר: 56 ברוך יהוה אשר נתן מנוחה לעמו ישראל ככל אשר דבר אל נפל דבר אחד מכל דבריו הטוב אשר דבר ביד משה עבדו: 57 יהי יהוה אליהנו עמנו כאשר היה עם אבותינו אל יעזבונו ואל ימשנו: 58 להטות לבבנו אליו ללכת בכל דרכיו ולשמר מצותיו וחקיו ומשפטי אשר צוה את אבותינו: 59 ויהיו דברי אלה אשר הוצאתני לפני יהוה קרבים אל יהוה אליהנו יוםם וילילה ושלמה עבדו ומשפט עמי ישראל דבר יום ביומו: 60 למען דעת כל עמי הארץ כי יהוה הוא האלהים אין עוד: 61 והיה לבבכם שלם עם יהוה אליהנו ללכת בחקיו ולשמר מצותיו כיום הזה: 62 והמלך וכל ישראל עמו ובהים זהב לפני יהוה: 63 ויובח שלמה את זבח תחביל את זבח ליהוה בקר עשרים ושנים אלף וצאן מאה ועשרים אלף ויחנכו את בית יהוה המלך וכל בני ישראל: 64 ביום ההוא קדש המלך את הודך החצר אשר לפני בית יהוה כי עשה שם את העלת ואת המנחה ואת חלבי השלמים כי מזבח הנחשת אשר לפני יהוה קמן כהביל את העלה ואת המנחה ואת חלבי השלמים: 65 ויעש שלמה בעת ההוא את החג וכל ישראל עמו קהל גדול מלבוא חמת עד נחל מצרים לפני יהוה אליהנו שבעת ימים ושבעת ימים ארבעה עשר יום: 66 ביום השמיני שלח את העם ויברכו את המלך וילכו לאהליהם שמחים וטובי לב על כל הטובה אשר עשה יהוה לדוד עבדו ולישראל עמו:

פרק 9

1 ויהי ככלות שלמה לבנות את בית יהוה ואת בית המלך ואת כל חשק שלמה אשר חפץ לעשות: 2 וירא אלהים את שלמה שנית כאשר נראה אליו כנבעון: 3 ויאמר יהוה אליו שמעתי את תפלתך ואת תחנונך אשר התחננתה לפני הקדשתי את הבית הזה אשר בנתה לשום שמי שם עד עולם והיו עיני ולבי

ירבעם: 14 והקים יהוה לו מלך על ישראל אשר יכרית את בית ירבעם זה היום ומה גם עתה: 15 והכה יהוה את ישראל כאשר ינוד הקנה במים ונתש את ישראל מעל האדמה הטובה הזאת אשר נתן לאבותיהם וזרם מעבר לנהר יזן אשר עשו את אשריהם מכעיסים את יהוה: 16 ויתן את ישראל בגלל חטאת ירבעם אשר חטא ואשר החטיא את ישראל: 17 ותקם אשת ירבעם ותלך ותבא תרצתה היא באה בכף הכית והנער מת: 18 ויקברו אותו ויספדו לו כל ישראל כדבר יהוה אשר דבר ביד עבדו אחיהו הנביא: 19 ויתר דברי ירבעם אשר נלחם ואשר מלך הנם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: 20 והימים אשר מלך ירבעם עשרים ושתים שנה וישכב עם אביו וימלך נדב בנו תחתיו: 21 ורחבעם בן שלמה מלך ביהודה בן ארבעים ואחת שנה רחבעם במלכו ושבח עשרה שנה מלך בירושלם העיר אשר בחר יהוה לשון את שמו שם מכל שבטי ישראל ושם אמו נעמה העמנית: 22 ויעש יהודה הרע בעיני יהוה ויקנאו אותו מכל אשר עשו אבתם בחטאתם אשר חטאו: 23 ויבנו גם המה להם במות ומצבות ואשרים על כל גבעה גבהה ותחת כל עץ רענן: 24 וגם קדש היה בארץ עשו ככל התועבת הגוים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל: 25 ויהי בשנה החמישית למלך רחבעם עלה שושן מלך מצרים על ירושלם: 26 ויקח את אצרות בית יהוה ואת אוצרות בית המלך ואת הכל לקח ויקח את כל מני הזהב אשר עשה רחבעם: 27 ויעש המלך רחבעם תחתם מגני נחשת והפקיד על יד שרי הרצים השמרים פתח בית המלך: 28 ויהי מדי בא המלך בית יהוה ישאום הרצים והשיבום אל תא הרצים: 29 ויתר דברי רחבעם וכל אשר עשה הלא המה כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: 30 ומלחמה היתה בין רחבעם ובין ירבעם כל הימים: 31 וישכב רחבעם עם אביו ויקבר עם אביו בעיר דוד ושם אמו נעמה העמנית וימלך אבים בנו תחתיו:

פרק 15

1 ובשנת שמונה עשרה למלך ירבעם בן נבט מלך אבים על יהודה: 2 שלש שנים מלך בירושלם ושם אמו מעכה בת אבישילום: 3 וילך בכל חטאות אביו אשר עשה לפניו ולא היה לבבו שלם עם יהוה אלהיו כלבב דוד אביו: 4 כי למען דוד נתן יהוה אלהיו לו יתר בירושלם להקים את בנו אחריהו ולהעמיד את ירושלם: 5 אשר עשה דוד את הישר בעיני יהוה ולא סר מכל אשר צוהו כל ימי חייו רק דבר אוריהו החתי: 6 ומלחמה היתה בין רחבעם ובין ירבעם כל ימי חייו: 7 ויתר דברי אבים וכל אשר עשה הלא המה כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה ומלחמה היתה בין אבים ובין ירבעם: 8 וישכב אבים עם אביו ויקברו אותו בעיר דוד וימלך אסא בנו תחתיו: 9 ובשנת עשרים לירבעם מלך ישראל מלך אסא מלך יהודה: 10 וארבעים ואחת שנה מלך בירושלם ושם אמו מעכה בת אבישילום: 11 ויעש אסא הישר בעיני יהוה כדור אביו: 12 ויעבר הקדשים מן הארץ ויסר את כל הגללים אשר עשו אבתיו: 13 וגם את מעכה אמו ויסרה מגבירה אשר עשתה מפלצת לאשרה ויכרת אסא את מפלצתה וישפר בנחל דרדון: 14 והבמות אל סרו רק לבב אסא היה שלם עם יהוה כל ימיו: 15 ויבא אסא קדשי אביו וקדשו בית יהוה כסף וזהב וכלים: 16 ומלחמה היתה בין אסא ובין בעשא מלך ישראל כל ימיהם: 17 ויעל בעשא מלך ישראל על יהודה ויבן את הרמה

השלחן ויהי דבר יהוה אל הנביא אשר השיבו: 21 ויקרא אל איש האלהים אשר בא מיהודה לאמר כה אמר יהוה יען כי מרית פי יהוה ולא שמרת את המצוה אשר צוך יהוה אליך: 22 ותשב ותאכל לחם ותשת מים במקום אשר דבר אליך לא תאכל לחם ולא תשת מים לא תבוא נבלתך אל קבר אבתך: 23 ויהי אחרי אכלו לחם ואחרי שתותו ויתבש לו החמור לנביא אשר השיבו: 24 וילך וימצאוה אריה בדרך וימתוהו ותהי נבלתו משלכת בדרך והחמור עמד אצלה והאריה עמד אצל הנבלה: 25 והנה אנשים עברים ויראו את הנבלה משלכת בדרך ואת האריה עמד אצל הנבלה ויבאו וידברו בעיר אשר הנביא הזקן ישב בה: 26 וישמע הנביא אשר השיבו מן הדרך ויאמר איש האלהים הוא אשר מרה את פי יהוה ויתנהו יהוה לאריה וישברוהו וימתוהו כדבר יהוה אשר דבר לו: 27 וידבר אל בניו לאמר חבשו לי את החמור ויחבשו: 28 וילך וימצא את נבלתו משלכת בדרך וחמור והאריה עמדים אצל הנבלה לא אכל האריה את הנבלה ולא שבר את החמור: 29 וישא הנביא את נבלת איש האלהים וינחהו אל החמור וישיבוהו ויבא אל עיר הנביא הזקן לספד ולקברו: 30 וינח את נבלתו בקברו ויספדו עליו הוי אחי: 31 ויהי אחרי קברו אותו ויאמר אל בניו לאמר במותי וקברתם אתי בקבר אשר איש האלהים קבור בו אצל עצמותיו הניחו את עצמותי: 32 כי היה יהוה הדבר אשר קרא בדבר יהוה על המזבח אשר בבית אל ועל כל בתי הבמות אשר בערי שמרון: 33 אחר הדבר הזה לא שב ירבעם מדרבו הרעה וישב ויעש מקצות העם כהני במות החפץ ימלא את ידו ויהי כהני במות: 34 ויהי בדבר הזה לחטאת בית ירבעם ולהכבדו ולהשמיד מעל פני האדמה:

פרק 14

1 בעת ההיא חלה אביו בן ירבעם: 2 ויאמר ירבעם לאשתו קומי נא והשתנית ולא ידעו כי אשת ירבעם והכלת שלה הנה שם אחיה הנביא הוא דבר עלי למלך על העם הזה: 3 ולקחת בניו ויבאו עשרה לחם ונקדים ובקבקבש ובאת אליו הוא יגיד לך מה יהיה לנערי: 4 ותעש כן אשת ירבעם ותקם ותלך שלה ותבא בית אחיה ואחיהו לא יכל לראות כי קמו עיניו משיבו: 5 ויהוה אמר אל אחיהו הנה אשת ירבעם באה לדרש דבר מעמך אל בנה כי חלה הוא כזה וכזה תדבר אליה ויהי כבאה והיא מתנכרה: 6 ויהי כשעמ אחיהו את קול רגליה באה בפתח ויאמר באי אשת ירבעם למה זה את מתנכרה ואנכי שלוח אליך קשה: 7 לכי אמרי לירבעם כה אמר יהוה אלהי ישראל יען אשר הריתיך מתוך העם ואתנך נניד על עמי ישראל: 8 ואקיע את הממלכה מבית דוד ואתנה לך ולא היית כעבדי דוד אשר שמר מצותי ואשר הלך אחרי ככל לבבו לעשות רק הישר בעיני: 9 ותרע לעשות מכל אשר היו לפניך ותלך ותעשה לך אלהים אחרים ומסכות להכעיסני ואתי השלכת אחרי גוך: 10 לכן הגני מכיא רעה אל בית ירבעם והכבדתי לירבעם משתין בקיר עצור ועזוב בישראל ובערתי אחרי בית ירבעם כאשר יבער הגלגל עד תמו: 11 המת לירבעם בעיר יאכלו הכלבים והמת בשדה יאכלו עוף השמים כי יהוה דבר: 12 ואתה קומי לכי לביתך בבאה רגליך העירה ומת חילד: 13 וספדו לו כל ישראל וקברו אותו כי זה לבדו יבא לירבעם אל קבר יען נמצא בו דבר טוב אל יהוה אלהי ישראל בבית

נחיה הדבר הזה וישמעו את דבר יהוה וישבו ללכת כדבר יהוה: 25 ויבן ירבעם את שכם בהר אפרים וישב בה ויצא משם ויבן את פנואל: 26 ויאמר ירבעם בלבו עתה תשוב הממלכה לבית דוד: 27 אם יעלה העם הזה לעשות זבחים בבית יהוה בירושלם ושב לב העם הזה אל אדניהם אל רחבעם מלך יהודה והרגני ושב אל רחבעם מלך יהודה: 28 ויועץ המלך ויעש שני עגלי זהב ויאמר אלהם רב לכם מעלות ירושלם הנה אליהך ישראל אשר העלוק מארץ מצרים: 29 וישם את האחד בבית אל ואת האחד נתן בדן: 30 ויהי הדבר הזה לחטאת וילכו העם לפני האחד עד דן: 31 ויעש את בית במות ויעש כהנים מקצות העם אשר לא היו מבני לוי: 32 ויעש ירבעם חג בחדש השמיני בחמשה עשר יום לחדש כחג אשר ביהודה ויעל על המזבח כן עשה בבית אל לזבח לעגלים אשר עשה והעמיד בבית אל את כהני הבמות אשר עשה: 33 ויעל על המזבח אשר עשה בבית אל בחמשה עשר יום בחדש השמיני בחדש אשר ברא מלכו ויעש חג לבני ישראל ויעל על המזבח להקטיר:

פרק 13

1 והנה איש אלהים בא מיהודה כדבר יהוה אל בית אל וירבעם עמד על המזבח להקטיר: 2 ויקרא על המזבח כדבר יהוה ויאמר מזבח מזבח כה אמר יהוה הנה נולד לבית דוד יאשיהו שמו וזבח עליך את כהני הבמות המקטרים עליך ועצמות אדם ישרפו עליך: 3 ונתן ביום ההוא מופת לאמר זה המופת אשר דבר יהוה הנה המזבח נקרע ונשפך הדשן אשר עליו: 4 ויהי כשמע המלך את דבר איש האלהים אשר קרא על המזבח בבית אל וישלח ירבעם את ידו מעל המזבח לאמר תפשוהו ותיבש ידו אשר שלח עליו ולא יכל להשיבה אליו: 5 והמזבח נקרע וישפך הדשן מן המזבח כמופת אשר נתן איש האלהים כדבר יהוה: 6 ויען המלך ויאמר אל איש האלהים חל נא את פני יהוה אליהך והתפלל בעדי ותשב ידי אלי ויחל איש האלהים את פני יהוה ותשב יד המלך אליו ותחי כבראשנה: 7 וידבר המלך אל איש האלהים באה אתי הביתה וסעדה ואתנה לך מהת: 8 ויאמר איש האלהים אל המלך אם תתן לי את חצי ביתך לא אבא עמך ולא אכל לחם ולא אשתה מים במקום הזה: 9 כי כן צוה אתי בדבר יהוה לאמר לא תאכל לחם ולא תשתה מים ולא תשוב בדרך אשר תלכת: 10 וילך בדרך אחר ולא שב בדרך אשר בא בה אל בית אל: 11 ונביא אחד זקן ישב בבית אל ויבוא בנו ויספר לו את כל המעשה אשר עשה איש האלהים היום בבית אל את הדברים אשר דבר אל המלך ויספרם לאביהם: 12 וידבר אלהם אביהם וזה הדרך הלך ויראו בניו את הדרך אשר הלך איש האלהים אשר בא מיהודה: 13 ויאמר אל בניו חבשו לי החמור ויחבשו לו החמור וירכב עליו: 14 וילך אחרי איש האלהים וימצאוהו ישב תחת האלה ויאמר אליו האתה איש האלהים אשר באת ממיהודה ויאמר אני: 15 ויאמר אליו לא אתי הביתה ואכל לחם: 16 ויאמר לא אוכל לשוב אתך ולבוא אתך ולא אכל לחם ולא אשתה אתך מים במקום הזה: 17 כי דבר אלי בדבר יהוה לא תאכל לחם ולא תשתה שם מים לא תשוב ללכת בדרך אשר תלכת בה: 18 ויאמר לו דבר גם אני כמך ומלאך דבר אלי בדבר יהוה לאמר השבחה אתך אל ביתך ויאכל לחם וישת מים כחש לו: 19 וישב אותו ויאכל לחם בביתו וישת מים: 20 ויהי הם ישיבים אל

בית נאמן כאשר בניתי לדוד ונתתי לך את ישראל: 39 ואענה את זרע דוד למען זאת אך לא כל הימים: 40 ויבשק שלמה להמית את ירבעם ויקם ירבעם ויברח מצרים אל שישק מלך מצרים ויהי במצרים עד מות שלמה: 41 ויתר דברי שלמה וכל אשר עשה והכמתו הלא המה כתובים על ספר דברי שלמה: 42 והימים אשר מלך שלמה בירושלם על כל ישראל ארבעים שנה: 43 וישכב שלמה עם אביו ויקבר בעיר דוד אביו וימלך רחבעם בנו תחתיו:

פרק 12

1 וילך רחבעם שכם כי שכם בא כל ישראל להמליך אותו: 2 ויהי כשמע ירבעם בן נבט והוא עודנו במצרים אשר ברח מפני המלך שלמה וישב ירבעם במצרים: 3 וישלחו ויקראו לו ויבאו ירבעם וכל קהל ישראל וידברו אל רחבעם לאמר: 4 אביך הקשה את עלנו ואתה עתה הקל מעבדת אביך הקשה ומעלו הכבד אשר נתן עלינו ונעבדך: 5 ויאמר אליהם לכו עד שלשה ימים ושובו אלי וילכו העם: 6 ויועץ המלך רחבעם את הזקנים אשר היו עמדים את פני שלמה אביו בהיות חי לאמר איך אהם נועצים להשיב את העם הזה דבר: 7 וידבר אליו לאמר את יהוה תחיה עבד לעם הזה ועבדתם ועניתם ודברת אליהם דברים טובים והיו לך עבדים כל הימים: 8 ויעזב את עצת הזקנים אשר יעצוהו ויועץ את הילדים אשר גדלו אותו אשר עמדים לפניו: 9 ויאמר אליהם מה אהם נועצים ונשיב דבר אל העם הזה אשר דברו אלי לאמר הקל מן העל אשר נתן אביך עלינו: 10 וידברו אליו הילדים אשר גדלו אותו לאמר כה תאמר לעם הזה אשר דברו אליך לאמר אביך הכבד את עלנו ואתה הקל מעלינו כה תדבר אליהם קטני עבה ממחני אבי: 11 ועתה אבי העמים עליכם על כבוד ואני אוסיף על עלכם אבי יסר אתכם בשוטים ואני יסר אתכם בעקרבים: 12 ויבו ירבעם וכל העם אל רחבעם ביום השלישי כאשר דבר המלך לאמר שובו אלי ביום השלישי: 13 ויען המלך את העם קשה ויעזב את עצת הזקנים אשר יעצוהו: 14 וידבר אליהם כעצת הילדים לאמר אבי הכבד את עלכם ואני אוסיף על עלכם אבי יסר אתכם בשוטים ואני יסר אתכם בעקרבים: 15 ולא שמע המלך אל העם כי היתה סבה מעם יהוה למען הקים את דברו אשר דבר יהוה ביד אלהים השלישי אל ירבעם בן נבט: 16 ויהי ככל ישראל כי לא שמע המלך אליהם וישבו העם את המלך דבר לאמר מה לנו חלק בדוד ולא נחלה בבן ישי לאהליך ישראל עתה ראה ביתך דוד וילך ישראל לאהליו: 17 ובני ישראל השובים בערי יהודה וימלך אדרם רחבעם: 18 וישלח המלך רחבעם את אדרם אשר על חסם וירגמו כל ישראל בו אבן וימת והמלך רחבעם התאמץ לעלות במרכבה לנזם ירושלם: 19 ויפשעו ישראל בבית דוד עד היום הזה: 20 ויהי כשמע כל ישראל כי שב ירבעם וישלחו ויקראו אותו אל העדה וימליכו אותו על כל ישראל אל היה אחרי בית דוד וזולתי שבט יהודה לבדו: 21 ויבא רחבעם ירושלם ויקהל את כל בית יהודה ואת שבט בנימין מאה ושמנים אלה בחור עשה מלחמה לחלחם עם בית ישראל להשיב את המלוכה לרחבעם בן שלמה: 22 ויהי דבר האלהים אל שמעיה איש האלהים לאמר: 23 אמר אל רחבעם בן שלמה מלך יהודה ואל כל בית יהודה ובנימין ויתר העם לאמר: 24 כה אמר יהוה לא תעלו ולא תלחמו עם אויבכם בני ישראל שובו איש לביתו כי מאזי

ועתה שלח קבץ אלי את כל ישראל אל הר הכרמל ואת נביאי הבעל ארבע מאות וחמשים ונביאי האשרה ארבע מאות אכלי שלחן איזבל: 20 וישלח אחאב בכל בני ישראל ויקבץ את הנביאים אל הר הכרמל: 21 ויגש אליהו אל כל העם ויאמר עד מתי תעבד פסחים על שתי האלהים אם יהוה האלהים לכו אחריו ואם הבעל לכו אחריו ולא ענו העם אתו דבר: 22 ויאמר אליהו אל העם אני נותרתי נביא ליהוה לבדו ונביאי הבעל ארבע מאות וחמשים איש: 23 ויתנו לנו שנים פרים ויבחרו להם הפר האחד ויתנחלו וישימו על העצים ואש לא ישימו ואני אעשה את הפר האחד ונתתי על העצים ואש לא אשים: 24 וקראתם בשם אלהיכם ואני אקרא בשם יהוה והיה האלהים אשר יענה באש הוא האלהים ויען כל העם ויאמרו טוב הדבר: 25 ויאמר אליהו לנביאי הבעל בחרו לכם הפר האחד וששו ראשנה כי אתם הרבים וקראו בשם אלהיכם ואש לא תשימו: 26 ויקחו את הפר אשר נתן להם ויששו ויקראו בשם הבעל מהבקר ועד הצהריים לאמר הבעל עננו ואין קול ואין ענה וישפחו על המזבח אשר עשה: 27 ויהי בצהריים ויתהלל בהם אליהו ויאמר קראו בקול גדול כי אלהים הוא כי שיה ובי שיג לו וכי דרך לו אולי ישן הוא ויקין: 28 ויקראו בקול גדול ויתגדרו כמשפטם בחרבות וברמחים עד שפך דם עליהם: 29 ויהי כעבר הצהריים ויתנאבו עד לעלות המנחה ואין קול ואין ענה ואין קשב: 30 ויאמר אליהו לכל העם גשו אלי ויגשו כל העם אליו וירפא את מזבח יהוה ההרוס: 31 ויקח אליהו שתי עשרה אבנים במספר שבטי בני יעקב אשר היה דבר יהוה אליו לאמר ישראל יהיה שםך: 32 ויבנה את האבנים מזבח בשם יהוה וישש העלה כבית סאתים וזע סביב למזבח: 33 ויערך את העצים וינתח את הפר וישם על העצים: 34 ויאמר מלאו ארבעה כדים מים ויצקו על העלה ועל העצים ויאמר שמו וישנו ויאמר שלשו וישלשו: 35 וילכו המים סביב למזבח וגם את העתלה מלא מים: 36 ויהי בעלות המנחה וישש אליהו הנביא ויאמר יהוה אלהי אברהם יצחק וישראל היום יודע כי אתה אלהים בישראל ואני עבדך ובדברךך עשיתי את כל הדברים האלה: 37 ענני יהוה ענני וידעו העם הוזהבי אתה יהוה האלהים ואתה הסכת את לבם אחריתי: 38 ותפל ואש יהוה ותאכל את העלה ואת העצים ואת האבנים ואת העפר ואת המים אשר בתעלה לחבה: 39 וירא כל העם ויפלו על פניהם ויאמרו יהוה הוא האלהים יהוה הוא האלהים: 40 ויאמר אליהו להם תפשו את נביאי הבעל איש אל ימלט מהם ויתפשו ויורדו אליהו אל נחל קישון וישחטם שם: 41 ויאמר אליהו לאחאב עלה אכל ושתה כי קול המון הנשם: 42 ויעלה אחאב לאכל ולשתות ואליהו עלה אל ראש הכרמל ויגהר ארצה וישם פניו בין ברכו: 43 ויאמר אל נערו עלה נא הבט דרך ים וייעל ויבט ויאמר אין מאומה ויאמר שב שבע פעמים: 44 ויהי בשבעית ויאמר הנה עב קטנה ככף איש עלה מים ויאמר עלה אמר אל אחאב אשר ורד ולא יעצרכה הנשם: 45 ויהי עד כה ועד כה והשמים התקדרו עבים ורוח ויהי נגדו וירכב אחאב וילך וירמלאה: 46 ויד יהוה היתה אל אליהו וישם מתינו וירץ לפני אחאב עד באכה יזרעאלה:

פרק 19

1 ויגד אחאב לאיזבל את כל אשר

בכלי ואשתה: 11 ותלך לקחת ויקרא אליה ויאמר לקחי נא לי פת לחם בידך: 12 ותאמר חי יהוה אלהיך אם יש לי מעוג כי אם מלא כף קמח בכר ומעט שמן בצפחת והנני מקששת עצים ובאתי ועשיתיהו לי ולבני ואכלנהו ומתנו: 13 ויאמר אליה אליהו אל תיראי באי עשי כדברך אך עשי לי משע ענה קטנה בראשנה והוצאת לי ולך ולבנך תעשי באחרונה: 14 כי כה אמר יהוה אלהי ישראל כד הקמח לא תכלה וצפחת השמן לא תחסר עד יום תתן יהוה נשם על פני האדמה: 15 ותלך ותעשה כדבר אליהו ותאכל הוא והיא ויביתו הגוים: 16 כד הקמח לא תכלה וצפחת השמן לא חסר כדבר יהוה אשר דבר ביד אליהו: 17 ויהי אחר הדברים האלה חלה בן האשה בעלת הבית ויהי חליו חזק מאד עד אשר לא נותרה בו נשמה: 18 ותאמר אל אליהו מה לי ולך איש האלהים באת אלי להזיח את עוני ולהמית את בני: 19 ויאמר אליה תני לי את בנך ויקחהו מחיקה ויעלהו אל העליה אשר ישב שם וישכבהו על מטתו: 20 ויקרא אל יהוה ויאמר יהוה אלהי הגם על האלמנה אשר אני מתגורר עמה הרעות להמית את בנה: 21 ויתמרד על הילד שלש פעמים ויקרא אל יהוה ויאמר יהוה אלהי תשב כי נפש הילד הזה על קרבו: 22 וישמע יהוה בקול אליהו ותשב נפש הילד על קרבו ויהי: 23 ויקח אליהו את הילד וירדהו מן העליה הביתה ויתנחו לאמו ויאמר אליהו ראי חי בנך: 24 ותאמר האשה אל אליהו עתה חי ידעתי כי איש אלהים אתה ודבר יהוה בפךי אמת:

פרק 18

1 ויהי ימים רבים ודבר יהוה היה אל אליהו בשנה השלישית לאמר לך הראה אל אחאב ואתנה מטר על פני האדמה: 2 וילך אליהו להראות אל אחאב והרעב חזק בשמרון: 3 ויקרא אחאב אל עבדיו אשר על הבית ועבדיהו היה ירא את יהוה מאד: 4 ויהי בהבכית איזבל את נביאי יהוה ויקח עבדיהו מאה נכאים ויחביאם חמשים איש במערה וכלכלם לחם ומים: 5 ויאמר אחאב אל עבדיהו לך בארץ אל כל מעיני המים ואל כל הנחלים אולי נמצא חציר ונחיה סוס ופרד ולוא נכרית מהבמה: 6 ויחלקו להם את הארץ לעבר בה אחאב הלך בדרך אחד לבדו ועבדיהו הלך בדרך אחד לבדו: 7 ויהי עבדיהו בדרך והנה אליהו לקראתו ויכרהו ויפל על פניו ויאמר האתה זה אדני אליהו: 8 ויאמר לו אני לך אמר לאדניך הנה אליהו: 9 ויאמר מה חטאתי כי אתה נתן את עבדך ביד אחאב להמיתני: 10 חי יהוה אלהיך אם יש גוי וממלכה אשר לא שלח אדני שם לבקשך ואמרו אין והשביע את הממלכה ואת גוים כי לא ימצאכה: 11 ועתה תאכל אמר לך אמר לאדניך הנה אליהו: 12 והיה אני אלך מאתך ורוח יהוה ישאך על אשר לא אדע ובאתי להגיד לאחאב ולא ימצאך והרגני ועבדך ירא את יהוה מנערי: 13 הלא הגד לאדני את אשר עשיתי בהרג איזבל את נביאי יהוה ואחאב מנביאי יהוה מאה איש חמשים חמשים איש במערה ואכלכלם לחם ומים: 14 ועתה אתה אמר לך אמר לאדניך הנה אליהו והרגני: 15 ויאמר אליהו חי יהוה צבאות אשר עמדת לפניו כי היום אראה אליו: 16 וילך עבדיהו לקראת אחאב ויגד לו וילך אחאב לקראת אליהו: 17 ויהי כראותו ויאמר אל אליהו ויאמר אחאב אליו האתה זה עבר ישראל: 18 ויאמר לא עברתי את ישראל כי אם אתה ובית אביך בעזבכם את מצות יהוה ותלך אחרי הבעלים: 19

הנביא: 13 אל כל המאות בעשא וחמאות אלה בנו אשר חטאו ואשר החטיאו את ישראל להבעים את יהוה אלהי ישראל בהבליהם: 14 ויתר דברי אלה וכל אשר עשה הלאו הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: 15 בשנת עשרים ושבע שנה לאסא מלך יהודה מלך זמרי שבעת ימים בתרצה והעם חנים על גבתון אשר לפלשתים: 16 וישמע העם החנים לאמר קשר זמרי וגם הכה את המלך וימלכו כל ישראל את עמרי שר צבא על ישראל ביום ההוא במחנה: 17 ויעלה עמרי וכל ישראל עמו ויצרו על תרצה: 18 ויהי כראות זמרי כי נלכדה העיר ויבא אל ארמון בית המלך וישרף עליו את בית מלך באש וימת: 19 על חמאתיו אשר חמא לעשות הרע בעיני יהוה ללכת בדרך ירבעם ובחמאתו אשר עשה להחטיא את ישראל: 20 ויתר דברי זמרי וקשרו אשר קשר הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: 21 אז יחלק העם ישראל לחצי חצי העם היה אחרי תבני בן גינת להמליכו והחצי אחרי עמרי: 22 ויוחק העם אשר אחרי עמרי את העם אשר אחרי תבני בן גינת וימחה וימלך עמרי: 23 בשנת שלשים ואחת שנה לאסא מלך יהודה מלך עמרי על ישראל שנים עשרה שנה בתרצה מלך שש שנים: 24 ויקן את ההר שמרון מאת שמר בככרים כסף ויבן את ההר ויקרא את שם העיר אשר בנה על שם שמר אדני ההר שמרון: 25 ויעשה עמרי הרע בעיני יהוה וילך מכל אשר לפניו: 26 וילך בכל דרך ירבעם בן נבט ובחמאתיו אשר החטיא את ישראל להבעים את יהוה אלהי ישראל בהבליהם: 27 ויתר דברי עמרי אשר עשה וגבורתו אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: 28 וישכב עמרי עם אבתיו ויקברו בשמרון וימלך אחאב בנו תחתיו: 29 ואחאב בן עמרי מלך על ישראל בשנת שלשים ושמונה שנה לאסא מלך יהודה וימלך אחאב בן עמרי על ישראל בשמרון עשרים ושתיים שנה: 30 וישש אחאב בן עמרי הרע בעיני יהוה מכל אשר לפניו: 31 ויהי הנקל לבתו בחמאות ירבעם בן נבט ויקח אשה את איזבל בת אחבעל מלך צידנים וילך ויעבד את הבעל וישתחו לו: 32 ויקם מזבח לבעל בית הבעל אשר בנה בשמרון: 33 וישש אחאב את האשרה ויוסף אחאב לעשות להבעים את יהוה אלהי ישראל מכל מלכי ישראל אשר היו לפניו: 34 בימיו בנה חיאל בית האלי את יריחה באבירים בכרו יסדה ובשנים צעירו הציב דלתיה כדבר יהוה אשר דבר ביד יהושע בן נון:

פרק 17

1 ויאמר אליהו התשבי מחשבי גלעד אל אחאב חי יהוה אלהי ישראל אשר עמדת לפניו אם יהיה השנים האלה טל ומטר כי אם לפי דברי: 2 ויהי דבר יהוה אליו לאמר: 3 לך מזה ופנית לך קדמה ונסחרתה בנחל כרית אשר על פני הירדן: 4 והיה מהנחל שתהה ואת הערבים צוית ללכלכל שם: 5 ויילך וישש כדבר יהוה וילך וישש בנחל כרית אשר על פני הירדן: 6 והערבים מביאים לו לחם ובשר בבקר ולחם ובשר בערב ומן הנחל ישתה: 7 ויהי מקץ ימים ויישש הנחל כי לא היה גשם בארץ: 8 ויהי דבר יהוה אליו לאמר: 9 קום לך צרפתה אשר לצידון וישבת שם הנה צויתי שם אשה אלמנה לכלכלך: 10 ויקם וילך צרפתה ויבא אל פתח העיר והנה שם אשה אלמנה מקששת עצים ויקרא אליה ויאמר קחי נא לי מעט מים

לבלתי תת יצא ובא לאסא מלך יהודה: 18 ויקח אסא את כל הכסף והזהב הנותרים באוצרות בית יהוה ואת אוצרות בית מלך ויתנם ביד עבדיו וישלחם המלך אסא אל בן הדד בן טברמן בן חזיון מלך ארם הישב בדמשק לאמר: 19 ברית ביני ובינך בין אבי ובין אבך הנה שלחתו לך שחד כסף וזהב לך הפרה את בריתך את בעשא מלך ישראל ויעלה מעלי: 20 וישמע בן הדד אל המלך אסא וישלח את שרי החילים אשר לו על ערי ישראל ויך את עיון ואת דן ואת אבל בית מעכה ואת כל כנרתה על כל ארץ נפתלי: 21 ויהי כשמע בעשא ויחלל מבנות את הרמה וישב בתרצה: 22 והמלך אסא השמיע את כל יהודה אין נקי וישאו את אבני הרמה ואת עצייה אשר בנה בעשא ויבן בם המלך אסא את גבע בנימן ואת המצפה: 23 ויתר כל דברי אסא וכל גבורתו וכל אשר עשה והערים אשר בנה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה רק לעת זקנתו חלה את רגליו: 24 וישכב אסא עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד אביו וימלך יהושפט בנו תחתיו: 25 ונדב בן ירבעם מלך על ישראל בשנת ששים לאסא מלך יהודה וימלך על ישראל שנתים: 26 ויש הרע בעיני יהוה וילך בדרך אביו ובחמאתו אשר החטיא את ישראל: 27 ויקשר עליו בעשא בן אחיה לבית יששכר ויכהו בעשא בנבתון אשר לפלשתים ונדב וכל ישראל צרים על גבתון: 28 וימתחו בעשא בשנת שלש לאסא מלך יהודה וימלך תחתיו: 29 ויהי כמלכו הכה את כל בית ירבעם לא השאיר כל נשמה לירבעם עד השמדו כדבר יהוה אשר דבר ביד עבדו אחיה השילני: 30 על חמאות ירבעם אשר חמא ואשר החטיא את ישראל בכעסו אשר להבעים את יהוה אלהי ישראל: 31 ויתר דברי נדב וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: 32 ומלחמה היתה בין אסא ובין בעשא מלך ישראל כל ימיהם: 33 בשנת שלש לאסא מלך יהודה מלך בעשא בן אחיה על כל ישראל בתרצה עשרים וארבע שנה: 34 וישש הרע בעיני יהוה וילך בדרך ירבעם ובחמאתו אשר החטיא את ישראל:

פרק 16

1 ויהי דבר יהוה אל יהוא בן חנני על בעשא לאמר: 2 יען אשר הרימיתך מן העפר ואתנך נגיד על עמי ישראל ותלך בדרך ירבעם ותחמא על עמי ישראל להבעים את חמאתם: 3 הניני מבעיר אחרי בעשא ואחרי ביתו ונתתי את ביתך כבית ירבעם בן נבט: 4 המת לבעשא בעיר יאכלו הכלבים והמת לו בשדה יאכלו עוף השמים: 5 ויתר דברי בעשא ואשר עשה וגבורתו הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: 6 וישכב בעשא עם אבתיו ויקבר בתרצה וימלך אלה בנו תחתיו: 7 וגם ביד יהוא בן חנני הנביא דבר יהוה היה אל בעשא ואל ביתו ועל כל הרעה אשר עשה בעיני יהוה להבעים ברמשה ידיו להיות כבית ירבעם ועל אסא הכה אתו: 8 בשנת עשרים ושבע שנה לאסא מלך יהודה מלך אלה בן בעשא על ישראל בתרצה שנתים: 9 ויקשר עליו עבדו זמרי שר מחצית הרכב והוא בתרצה שתה שכור בית ארצא אשר על הבית בתרצה: 10 ויבא זמרי ויכהו וימיתוהו בשנת עשרים ושבע לאסא מלך יהודה וימלך תחתיו: 11 ויהי כמלכו שכבתו על כסאו הכה את כל בית בעשא לא השאיר לו משתין בקיר וגאליו ורעהו: 12 וישמד זמרי את כל בית בעשא כדבר יהוה אשר דבר אל בעשא ביד יהוא

עשה אליהו ואת כל אשר הרג את כל הנביאים בחרב: 2 ותשלח איזבל מלאך אל אליהו לאמר כה יעשון אלהים וכה יוספון כי כעת מחר אשים את נפשך כנפש אחד מהם: 3 וירא ויקם וילך אל נפשו ויבא באר שבע אשר ליהודה וינח את נערו שם: 4 והוא חלק במדבר דרך יום ויבא וישב תחת הרם אלה וישאל את נפשו למות ויאמר רב עתה יהיה קח נפשי כי לא טוב אנכי מאבתי: 5 וישכב וייושן תחת רתם אחד והנה זה מלאך נגע בו ויאמר לו קום אכול: 6 ויבט והנה מראשתו עגת צרפיים וצפחת מים ויאכל וישת וישב וישכב: 7 וישב מלאך יהוה שנית ויגע בו ויאמר קום אכל כי רב ממך הדרך: 8 ויקם ויאכל וישתה וילך בכח האכילה ההיא ארבעים יום וארבעים לילה עד הר האלהים הרב: 9 ויבא שם אל המערה וילך שם והנה דבר יהוה אליו ויאמר לו מה לך פה אליהו: 10 ויאמר קנא קנאתי ליהוה אלהי צבאות כי עזבו בריתי בני ישראל את מזבחתיך הרסו ואת נביאיך הרגו בחרב ואותה אני לבדי ויבקשו את נפשי לקחתה: 11 ויאמר צא ועמדת בחר לפני יהוה והנה יהוה עבר ורוח גדולה וחזק מפרק הרים ומשבר סלעים לפני יהוה לא ברזו יהוה ואחר הרוח רעש לא ברעש יהוה: 12 ואחר הרעש אש לא באש יהוה ואחר האש קול דממה רקת: 13 ויהי כשבע אליהו וילט פניו באדרתו ויצא ויעמד פתח המערה והנה אליו קול ויאמר מה לך פה אליהו: 14 ויאמר קנא קנאתי ליהוה אלהי צבאות כי עזבו בריתי בני ישראל את מזבחתיך הרסו ואת נביאיך הרגו בחרב ואותה אני לבדי ויבקשו את נפשי לקחתה: 15 ויאמר יהוה אליו לך שוב לדרכך מדברה דמשק ובאת ומשחת את חזאל למלך על ארם: 16 ואת יהוה בן נשמי תמשח למלך על ישראל ואת אלישע בן שפט מאכל מחולה תמשח לנביא תחתך: 17 והיה הנמלט מחרב חזאל ימית יהוה והנמלט מחרב יהוה ימית אלישע: 18 והשארתי בישראל שבעת אלפים כל הברכים אשר לא כרעו בשל וכל הפה אשר לא נשק לו: 19 וילך למש וימצא את אלישע בן שפט והוא חרש שנים עשר צדמים לפניו והוא בשנים העשר ויעבר אליהו אליו וישלך אדרתו אליו: 20 ויעזב את הבקר וירץ אחרי אליהו ויאמר אשקה נא לאבי ומאמי ולאכה אחרך ויאמר לו לך שוב כי מה עשיתי לך: 21 וישב מאחורי ויחבק את צמד הבקר ויבחרהו ובכלי הבקר בשלם הבשר ויתן לעם ויאכלו ויקם וילך אחרי אליהו וישרתהו:

פרק 20

1 וכן הדר מלך ארם קבץ את כל חילו ושלישם ושנים מלך אתו וסוס ורכב ויעל ויצר על שמרון וילחם בה: 2 וישלח מלאכים אל אחאב מלך ישראל העיר: 3 ויאמר לו כה אמר בן הדר כספך וזהבך לי הוא ונשיך ובניך הטובים לי הם: 4 ויען מלך ישראל ויאמר כדברך אדני המלך לך אני וכל אשר לי: 5 וישבו המלאכים ויאמרו כה אמר בן הדר לאמר כי שלחתך אליך לאחד כספך וזהבך ונשיך ובניך הטובים לי תתן: 6 כי אם כעת מחר אשלח את עבדי אליך וחפשו את ביתך ואת בתי עבדיך והיה כל מחמר עניך ישימו בידם ולקחו: 7 ויקרא מלך ישראל לכל זקני הארץ ויאמר דעו נא ורואו כי רעה זה מבקש כי שלח אלי לנשי ולבני ולכספי ולזוהבי ולא מנעתי ממנו: 8 ויאמרו אליו כל הזקנים וכל העם אל תשמע ולוא תאבה: 9 ויאמר למלאכי בן הדר אמרו לאדני המלך כל אשר שלחת אל עבדך בראשונה אעשה

ועבדך הזה לא אוכל לעשות וילכו המלאכים וישבהו דבר: 10 וישלח אליו בן הדר ויאמר כה יעשון לי אלהים וכה יוספו אם ישפק עפר שמרון לשעלים לכל העם אשר ברנלי: 11 ויען מלך ישראל ויאמר דברו אל יתחלל חגר כמפתח: 12 ויהי כשבע את הדר הזה והוא שותה הוא והמלכים בסכות ויאמר אל עבדיו שימו ושימו על העיר: 13 והנה נביא אחד נגש אל אחאב מלך ישראל ויאמר כה אמר יהוה הראית את כל ההמון הגדול הזה הנני נתנו בידך היום וידעת כי אני יהוה: 14 ויאמר אחאב במו ויאמר כה אמר יהוה כענרי שרי המדינות ויאמר מי יאסר המלחמה ויאמר אתה: 15 ויפקד את נערי שרי המדינות ויהיו מאתים שנים ושליש ואחריהם פקד את כל העם כל בני ישראל שבעת אלפים: 16 ויצאו בצהרים ובן הדר שותה שכור בסכות הוא והמלכים שלשים ושנים מלך עזר אתו: 17 ויצאו נערי שרי המדינות בראשונה וישלח בן הדר ויגידו לו לאמר אנשים יצאו משמרון: 18 ויאמר אם לשלום יצאו תפשו חיים ואם למלחמה יצאו חיים תפשו: 19 ואלה יצאו מן העיר נערי שרי המדינות והחילו אשר אחריהם: 20 ויכו איש איש וינסו ארם וירדפם ישראל וימלט בן הדר מלך ארם על סוס ופרשים: 21 ויצא מלך ישראל ויך את הסוס ואת הרכב והכה בארם מכה גדולה: 22 ויגש הנביא אל מלך ישראל ויאמר לו לך התחזק ודע ורואה את אשר תעשה כי להשובת השנה מלך ארם עלה עליך: 23 ועבדי מלך ארם אמרו אליו אליה הרים אלהים על בן חזקו ממנו ואולם נלחם אתם במישור אם לא נחזק מהם: 24 ואת הדר הזה עשה הסר המלכים איש ממקומו ושים פחות תחתיהם: 25 ואתה תמנה לך חיל כחיל הנפל מאותך וסוס כסוס ורכב כרכב ונלחמו אותם במישור אם לא נחזק מהם וישמע לקלם ויעש בן: 26 ויהי להשובת השנה ויפקד בן הדר את ארם ויעל אפקה למלחמה עם ישראל: 27 ובני ישראל התפקדו וכלכלו וילכו לקראתו ויחנו בני ישראל נגדם בשני חשפי עזים וארם מלאו את הארץ: 28 ויגש איש האלהים ויאמר אל מלך ישראל ויאמר כה אמר יהוה יען אשר אמרו ארם אלהי הרים יהוה ולא אלהי עמקים הוא ונתתי את כל ההמון הגדול הזה בידך וידעתם כי אני יהוה: 29 ויחנו אלה נכח אלה שבעת ימים ויהי ביום השביעי ותקרב המלחמה ויכו בני ישראל את ארם מאה אלף רגלי ביום אחד: 30 וינסו הנותרים אפקה אל העיר ותפל החומה על עשרים ושבעה אלף איש הנותרים ובן הדר נס ויבא אל העיר חדר בחדר: 31 ויאמרו אליו עבדיו הנה נא שמענו כי מלכי בית ישראל כי מלכי חסד הם נשימם נא שקים במתנינו וחבלים בראשונו ונצא אל מלך ישראל אולי יחיה את נפשך: 32 ויחגרו שקים במתניהם וחבלים בראשיהם ויבאו אל מלך ישראל ויאמרו עבדך בן הדר אמר תחי נא נפשי ויאמר העורנו חי אחי הוא: 33 והאנשים ינחשו ויחלטו ממנו ויאמרו אחיך בן הדר ויאמר באו קחהו ויצא אליו בן הדר ויעלהו על המרכבה: 34 ויאמר אליו הערים אשר לקח אבי מאת אביך אשים ותוצות תשים לך בדמשק כאשר שם אבי בשמרון ואני בברית אשלחך ויכרת לו ברית וישלחהו: 35 ואיש אחד מבני הנביאים אמר אל רעהו בדבר יהוה הכיני נא וימאן האיש להכתו: 36 ויאמר לו יען אשר לא שמעת בקול יהוה הנך הולך מאתי והנך הארית וילך מאצלו וימצאוהו הארית ויכהו: 37 וימצא איש אחד ויאמר הכיני נא ויכהו האיש חכה ופצע: 38 וילך הנביא ויעמד למלך על הדרך ויתחפש באפר על עיניו: 39 ויהי המלך עבר והוא

פרק 21

1 ויהי אחר הדברים האלה כרם היה לאחאב מלך שמרון: 2 וידבר אחאב אל נבות לאמר תנה לי את כרמך ויהי לי לגן ירק כי הוא קרוב אצל ביתי ואתנה לך תחתיו כרם טוב ממנו אם טוב בעיניך ואתנה לך כסף מחיר זה: 3 ויאמר נבות אל אחאב חלילה לי מיהוה מתתי את נחלת אבתי לך: 4 ויבא אחאב אל ביתו סר וזעף על הדבר אשר דבר אליו נבות היוזעאלי ויאמר לא אתן לך את נחלת אבותי וישכב על מטתו ויסב את פניו ולא אכל לחם: 5 ותבא אליו איזבל אשתו ותדבר אליו מה זה רוחך סרה ואיך אכל לחם: 6 וידבר אליה כי אדבר אל נבות היוזעאלי ואמר לו תנה לי את כרמך בכסף או אם חפץ אתה אתנה לך כרם תחתיו ויאמר לא אתן לך את כרמי: 7 ותאמר אליו איזבל אשתו ועתה תעשה מלובה על ישראל קום אכל לחם לבדך ואני אתן לך את כרם נבות היוזעאלי: 8 ותכתב ספרים בשם אחאב ותחתם בכתמו ותשלח הספרים אל הזקנים ואל החרים אשר בעירו הישבים את נבות: 9 ותכתב בספרים לאמר קראו צום והושיבו את נבות בראש העם: 10 והושיבו שנים אנשים בני בליעל נגדו ויעדוהו לאמר ברכת אלהים ומלך והוציאוהו וסקלחו וימת: 11 ויעשו אנשי עירו הזקנים והחרים אשר הישבים בעירו כאשר שלחה אליהם איזבל כאשר כתוב בספרים אשר שלחה אליהם: 12 קראו צום והושיבו את נבות בראש העם: 13 ויבאו שני האנשים בני בליעל וישבו נגדו ויעדוהו אנשי הבליעל את נבות נגד העם לאמר ברך נבות אלהים ומלך ויציאוהו מחוץ לעיר ויסקלוהו באבנים וימת: 14 וישלחו אל איזבל לאמר סקל נבות וימת: 15 ויהי כשבע איזבל כי סקל נבות וימת ותאמר איזבל אל אחאב קום רש את כרם נבות היוזעאלי אשר מאן לתת לך בכסף כי אין נבות חי כי מה: 16 ויהי כשבע אחאב כי מת נבות ויקם אחאב לדרת אל כרם נבות היוזעאלי לרשתו: 17 ויהי דבר יהוה אל אליהו התשבי לאמר: 18 קום רד לקראת אחאב מלך ישראל אשר בשמרון הנה בכרם נבות אשר ירד שם לרשתו: 19 ודברת אליו לאמר כה אמר יהוה הרצחת וגם ירשת ודברת אליו לאמר כה אמר יהוה במקום אשר לקקו הכלבים את דם נבות ילקו הכלבים את דמך גם אתה: 20 ויאמר אחאב אל אליהו הוצאתני איבי ויאמר מצאתי יען התמכר לעשות הרע בעיני יהוה: 21 הנני מבי אליך רעה ובערתי אחריך והכרתי לאחאב משתין בקר ועצור ועזוב בישראל: 22 ונתתי את ביתך כבית ירבעם בן נבט וכבית בעשא בן אחיה לא הכעס אשר הכעסת ותחטאת את ישראל: 23 וגם לאיזבל דבר יהוה לאמר הכלבים יאכלו את איזבל בחל יזרעאל: 24 המת לאחאב בעיר יאכלו הכלבים והמת בשדה יאכלו עוף השמים: 25

רק לא היה באחאב אשר התמכר לעשות הרע בעיני יהוה אשר הסתה אתו איזבל אשתו: 26 ויתעב מאד ללכת אחרי הגללים ככל אשר עשו האמרי אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל: 27 ויהי כשבע אחאב את הדברים האלה ויקרע בגדיו וישם שק על בשרו ויצום וישכב בשק ויהלך את: 28 ויהי דבר יהוה אל אליהו התשבי לאמר: 29 הראית כי נכנע אחאב מלפני יען כי נכנע מפני לא אבי הרעה בימיו בימי בנו אביא הרעה על ביתו:

פרק 22

1 וישבו שלש שנים אין מלחמה בין ארם ובין ישראל: 2 ויהי בשנה השלישית וירד יהושפט מלך יהודה אל מלך ישראל: 3 ויאמר מלך ישראל אל עבדיו הידעתם כי לנו רמת גלעד ואנחנו מחשים מקחת אתה מיד מלך ארם: 4 ויאמר אל יהושפט תהלך אתי למלחמה רמת גלעד ויאמר יהושפט אל מלך ישראל כמוני כמוך כעמי כעמך כסוסי כסוסך: 5 ויאמר יהושפט אל מלך ישראל דרש נא כיום את דבר יהוה: 6 ויקבץ מלך ישראל את הנביאים בארבע מאות איש ויאמר אלהם האלך על רמת גלעד למלחמה את אחד ויאמרו עלה ויתן אדני ביד המלך: 7 ויאמר יהושפט האין פה נביא ליהוה עוד וגדרשה מאותו: 8 ויאמר מלך ישראל אל יהושפט עוד איש אחד לדרש את יהוה מאתו ואני שנאתיו כי לא יתנבא עלי טוב כי אם רע מיכיהו בן ימלה ויאמר יהושפט אל יאמר המלך בן: 9 ויקרא מלך ישראל אל סרים אחד ויאמר מהרה מיכיהו בן ימלה: 10 ומלך ישראל ויהושפט מלכי יהודה ויהושפט איש על כסאו מלכשים בגדים בגרן פתח שער שמרון וכל הנביאים מתנבאים לפניהם: 11 ויעש לו צדקיה בן כנענה קרני ברזל ויאמר כה אמר יהוה באלה תנח את ארם עד כלתם: 12 וכל הנבאים נבאים בן לאמר עוד רמת גלעד והוצלח ונתן יהוה ביד המלך: 13 והמלאך אשר הלך לקרא מיכיהו דבר אליו לאמר הנה נא דברי הנביאים פה אחד טוב אל המלך יהי נא דבריך כדבר אחד מהם ודברת טוב: 14 ויאמר מיכיהו חי יהוה כי את אשר יאמר יהוה אלי אתו אדבר: 15 ויבוא אל המלך ויאמר המלך אליו מיכיהו הנלך אל רמת גלעד למלחמה אם נחדל ויאמר אליו עלה והצלח ונתן יהוה ביד המלך: 16 ויאמר אליו המלך עד כמה פעמים אני משכבך אשר לא תדבר אלי רק אמת בשם יהוה: 17 ויאמר ראיתי את כל ישראל נפצים אל ההרים כצאן אשר אל להם רעה ויאמר יהוה לא אדנים לאלה ישוּבו איש לביתו בשלום: 18 ויאמר מלך ישראל אל יהושפט הלא אמרתי אליך לוא יתנבא עלי טוב כי אם רע: 19 ויאמר לכן שמע דבר יהוה ראיתי את יהוה ישב על כסאו וכל השמים עמד עליו מימינו ומשמאלו: 20 ויאמר יהוה מי יפתה את אחאב ויעל ויפל ברמת גלעד ויאמר זה בכח וזה אמר בכח: 21 ויצא הרוח ויעמד לפני יהוה ויאמר אני אפתנו ויאמר יהוה אליו במה: 22 ויאמר צא והזית רוח שקר בן כל נביאיו ויאמר תפתה וזה תוכל צא ופשה בן: 23 ועתה הנה נתן יהוה רוח שקר בפי כל נביאיך אלה ויהוה דבר עליך רעה: 24 ויגש צדקיהו בן כנענה ויכה את מיכיהו על הלחי ויאמר אי זה עבר רוח יהוה מאתי לדבר אותך: 25 ויאמר מיכיהו הנך ראה ביום ההוא אשר תבא חדר בחדר מלך ישראל: 26 ויאמר מלך ישראל קח את מיכיהו והשיבהו אל אמן שר העיר ואל יואש בן המלך: 27 ואמרת כה אמר המלך שימו את זה בית הכלא והאכילו לחם

ומקניכם ובהמחכם: 18 ונקל זאת בעיני יהוה ונתן את מואב בידכם: 19 והכיתם כל עיר מבצר וכל עיר מבחור וכל עץ טוב תפילו וכל מעיני מים סתמנו וכל החלקה הטובה תכאבו באבנים: 20 ויהי בבקר בעלות המנחה והנה מים באים מדרך אדום ותמלא הארץ את המים: 21 וכל מואב שמעו כי עלו המלכים להלחם בם ויצעקו מכל חגור חגרה ומעלה ויעמדו על הגבול: 22 וישימו בבקר והשמש זרחה על המים ויראו מואב מגדל את המים אדמים כדם: 23 ויאמרו דם זה החרב נחרבו המלכים ויכו איש את רעהו ועתה לשלל מואב: 24 ויבאו אל מחנה ישראל ויקמו ישראל ויכו את מואב וינסו מפניהם ויבו בה והכות את מואב: 25 והערים יחרסו וכל חלקה טובה ישליכו איש אבנו ומלאוה וכל מעין מים יסתמו וכל עץ טוב יפילו עד השאיר אבניה בקיר חרשת ויסבו הקלעים ויכזה: 26 וירא מלך מואב כי חזק ממנו המלחמה ויחזק אותו שבע מאות איש שלף חרב להבקיע אל מלך אדום ולא יכלו: 27 ויחזק את בנו הבכור אשר ימלך תחתיו ויעלהו עלה על החמה ויהי קצף גדול על ישראל ויסעו מעליו וישבו לארץ:

פרק 4

1 ואשה אחת מנשי בני הנביאים צעקה אל אלישע לאמר עבדך אישי מת ואתה ידעת כי עבדך היה ירא את יהוה והנשה בא לקחת את שני ילדי לו לעבדים: 2 ויאמר אליה אלישע מה אעשה לך הגיד לי מה יש לבי בבית ותאמר אין לשפחתך כל בבית כי אם אסוך שמן: 3 ויאמר לבי שאליך כל כלים מן החוץ מאת כל שכנכי כלים רקים אל תמעיט: 4 ובאת וסגרת הדלת בעדך ובעד בניך ויצקת על כל הכלים והמלא תסיעי: 5 ותלך מאתו ותסגר הדלת בעדה ובעד בניה הם משים אליה והיא מיצקת: 6 ויהי כמלאת הכלים והאמר אל בנה הנישה אלי עוד כלי ויאמר אליה אין עוד כלי ויעמד השמן: 7 ותבא ותגד לאיש האלהים ויאמר לבי מכרי את השמן ושלמי את נשיכי ואת בניכי תחיי בנותר: 8 ויהי היום ויעבר אלישע אל שונם ושם אשה גדולה ותחזק בו לאכל לחם ויהי מדי עברו יום שמה לאכל לחם: 9 ותאמר אל אישה הנה נא ידעתי כי איש אלהים קרוש הוא עבר עלינו המיד: 10 נעשה נא עליה קיר קטנה ונשים לו שם מטה ושלחן וכסא ומגורה והיה בבאו אלינו יסור שמנו: 11 ויהי היום ויאמר אליה ויסר אל העליה וישכב שמה: 12 ויאמר אל נחיו נערו קרא לשונמית הזאת ויקרא לה ותעמד לפניו: 13 ויאמר לו אמר נא אליה הנה חרדת אלינו את כל החרדה הזאת מה לעשות להיש להרב לך אל המלך או אל שר הצבא ותאמר בתוך עמי אנכי ישבת: 14 ויאמר ומה לעשות לה ויאמר נחיו אבל בן אין לה ואישה זקן: 15 ויאמר קרא לה ויקרא לה ותעמד בפתח: 16 ויאמר למועד הזה כעת חיה אתי חבקת בן ותאמר אל אוני איש האלהים אל תכוב בשפחתך: 17 ותהר האשה ותלך בן למועד הזה כעת חיה אשר דבר אליה אלישע: 18 ויגדל הילד ויהי היום ויצא אל אביו אל הקצרים: 19 ויאמר אל אביו ראשי ראשי ויאמר אל הנער שאהו אל אמו: 20 וישארו ויביארו אל אמו וישב על ברכיה עד הצהרים וימת: 21 ותעל בתוכהו על מטה איש האלהים ותסגר בעדו ותצא: 22 ותקרא אל אישה ותאמר שלחנא לי אחד מן הנערים ואחת האתנות וארוצה עד איש האלהים ואשובה: 23 ויאמר מדוע אתי הלכתי אליו היום לא חדש ולא שבת ותאמר

אבי רכב ישראל ופרשיו ולא ראהו עוד ויחזק בבגדיו ויקרעם לשנים קרעים: 13 וירם את אדרתו אליהו אשר נפלה מעליו וישב ויעמד על שפת הירדן: 14 ויחזק את אדרתו אליהו אשר נפלה מעליו ויכח את המים ויאמר איה יהוה אלהי אליהו אף הוא ויכח את המים ויחצו חנה והנה ויעבר אלישע: 15 ויראהו בני הנביאים אשר ביריחו מנגד ויאמרו נחה רוח אליהו על אלישע ויבאו לקראתו וישתחו לו ארצה: 16 ויאמרו אליו הנה נא יש את עבדך חמשים אנשים בני חיל ילכו נא ויבקשו את ארדןך פן נשאו רוח יהוה וישלכוהו באחד ההרים או באת הגיאות ויאמר לא תשלחו: 17 ויפצרו בו עד בש ויאמר שלחו וישלחו חמשים איש ויבקשו שלשה ימים ולא מצאוהו: 18 וישבו אליו והוא ישב ביריחו ויאמר אלהם הלוא אמרתי וישלחו באתי תלכו: 19 ויאמרו אנשי העיר אל אלישע הנה נא נשוב העיר טוב כאשר אדני ראה והמים רעים והארץ משכלת: 20 ויאמר קחו לי צלחית חדשה ושימו שם מלח ויקחו אליו: 21 ויצא אל מוצא המים וישלך שם מלח ויאמר כה אמר יהוה רפאתי למים האלה לא יהיה משם עוד מות ומשכלת: 22 וירפו המים עד היום הנה כדבר אלישע ויאמר דבר: 23 ויעל משם בית אל והוא עלה בדרך ונערים קטנים יצאו מן העיר ויתקלסו בו ויאמרו לו עלה קרח עלה קרח: 24 ויפן אחרי ויראם ויקללם בשם יהוה ותצאנה שתיים דבים מן היער ותבקענה מהם ארבעים ושני ילדים: 25 ויילך משם אל הר הכרמל ומשם שב שמרון:

פרק 3

1 ויהורם בן אחאב מלך על ישראל בשמרון בשנת שמנה עשרה ליהושפט מלך יהודה וימלך שתיים עשרה שנה: 2 ויעשה הרע בעיני יהוה רק לא כאביו וכאמו ויסר את מצבת הבעל אשר עשה אביו: 3 רק בחטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל דבק לא סר ממנה: 4 ומישע מלך מואב היה נקד והשיב למלך ישראל מאה אלף כרים ומאה אלף אילים צמר: 5 ויהי כמות אחאב ויפשע מלך מואב במלך ישראל: 6 ויצא המלך יהורם ביום ההוא בשמרון ויפקד את כל ישראל: 7 ויילך וישלח אל יהושפט מלך יהודה לאמר מלך מואב פשע בי התלך אתי אל מואב למלחמה ויאמר אעלה כמוני כמוך כעמי כעמך כסוסי כסוסך: 8 ויאמר אי זה הדרך נסלו ויאמר דרך מדבר אדום: 9 ויילך מלך ישראל ומלך יהודה ומלך אדום ויסבו דרך שבעת ימים ולא היה מים למחנה ולבהמה אשר ברנגליהם: 10 ויאמר מלך ישראל אהה כי קרא יהוה לשלש המלכים האלה לתת אותם ביד מואב: 11 ויאמר יהושפט האין פה נביא ליהוה ויגדרשה את יהוה מאותו ויען אחד מעבדי מלך ישראל ויאמר פה אלישע בן שפט אשר יצק מים על ידי אליהו: 12 ויאמר יהושפט יש אותו דבר יהוה וירדו אליו מלך ישראל ויהושפט ומלך אדום: 13 ויאמר אלישע אל מלך ישראל מה לי ולך לך אל נביאי אבך ואל נביאי אמן ויאמר לו מלך ישראל אל כי קרא יהוה לשלש המלכים האלה לתת אותם ביד מואב: 14 ויאמר אלישע חי יהוה צבאות אשר עמדת לפני כי לולי פני יהושפט מלך יהודה אני נשאת אביט אילך ואם לא הייתי: 15 ועתה קחו לי מנגן והיה כנגן המנגן ותהי עליו יד יהוה: 16 ויאמר כה אמר יהוה עשה הנחל הזה גבים גבים: 17 כי כה אמר יהוה לא תראו רוח ולא תראו גשם והנחל ההוא ימלא מים ושתייתם אתם

אליה: 5 וישבו המלאכים אליו ויאמר אליהם מה זה שבתם: 6 ויאמרו אליו איש עלה לקראתנו ויאמר אלינו לכו שובו אל המלך אשר שלח אתכם ודברתם אליו כה אמר יהוה המבלי אין אליהם בישראל אתה שלח לדרש בבעל זבוב אלהי עקרון לכן המטה אשר עליה שם לא תרד ממנה כי מות חמות: 7 וידבר אלהם מה משפט האיש אשר עלה לקראתכם וידבר אליהם את הדברים האלה: 8 ויאמרו אליו איש בעל שער ואזור עור אזור במחניו ויאמר אליה התשבי הוא: 9 וישלח אליו שר חמשים וחמשי ויעל אליו והנה ישב על ראש ההר וידבר אליו איש האלהים המלך דבר רדה: 10 ויענה אליהו וידבר אל שר החמשים ואם איש אלהים אני תרד אש מן השמים ותאכל אתך ואת חמשיך ותרד אש מן השמים ותאכל אתו ואת חמשי: 11 וישב וישלח אליו שר חמשים אחר וחמשי ויען וידבר אליו איש האלהים כה אמר המלך מהרה רדה: 12 ויען אליה וידבר אליהם אם איש האלהים אני תרד אש מן השמים ותאכל אתך ואת חמשיך ותרד אש מן השמים ותאכל אתו ואת חמשי: 13 וישב וישלח שר חמשים שלשים וחמשי ויעל ויבא שר חמשים השלישי ויכרע על ברכיו לנגד אליהו ויתחנן אליו וידבר אליו איש האלהים תיקר נא נפשי ונפש עבדך אלה חמשים בעניך: 14 הנה ירדה אש מן השמים ותאכל את שני שרי החמשים הראשנים ואת חמשיהם ועתה תיקר נפשי בעניך: 15 וידבר מלאך יהוה אל אליהו וירד אותו אל המלך: 16 וידבר אליו כה אמר יהוה יען אשר שלחת מלאכים לדרש בבעל זבוב אלהי עקרון המבלי אין אלהים בישראל לדרש בדברו לכן המטה אשר עליה שם לא תרד ממנה כי מות חמות: 17 וימת כדבר יהוה אשר דבר אליהו וימלך יהורם תחתיו בשנת שתיים ליהורם בן יהושפט מלך יהודה כי לא היה לו בן: 18 ויהר דברי אחזיהו אשר עשה הלא חמה כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל:

פרק 2

1 ויהי בהעלות יהוה את אליהו בסערה השמים וילך אליהו ואלישע מן הגלגל: 2 ויאמר אליהו אל אלישע שב נא פה כי יהוה שלחני עד בית אל ויאמר אלישע חי יהוה וחי נפשך אם אעזוב וירדו בית אל: 3 ויצאו בני הנביאים אשר בית אל אל אלישע ויאמרו אליו חידעת כי היום יהיה לקח את אדניך מעל ראשך ויאמר גם אני ידעתי החשו: 4 ויאמר לו אליהו אלישע שב נא פה כי יהוה שלחני ויראו ויאמר חי יהוה וחי נפשך אם אעזוב ויבאו וירחו: 5 ויגשו בני הנביאים אשר ביריחו אל אלישע ויאמרו אליו חידעת כי היום יהיה לקח את אדניך מעל ראשך ויאמר גם אני ידעתי החשו: 6 ויאמר לו אליהו שב נא פה כי יהוה שלחני וירדנה ויאמר חי יהוה וחי נפשך אם אעזוב וילכו שניהם: 7 וחמשים איש מבני הנביאים הלכו ויעמדו מנגד מרחוק ושניהם עמדו על הירדן: 8 ויקח אליהו את אדרתו ויגלם ויכח את המים ויחצו חנה והנה ויעברו שניהם בחרבה: 9 ויהי כעברם ואליהו אמר אל אלישע שאל מה אעשה לך בטרם אלקח מעמך ויאמר אלישע וקחי נא פני שנים ברוחתי אליו: 10 ויאמר הקשית לשאול אם תראה אתי לקח מאתך יחי לך פן ואם אין לא יהיה: 11 ויהי חמה הלכים הלוך ודבר והנה רכב אש וסוסי אש ויפרדו בין שניהם ויעל אליהו בסערה חמשים: 12 ואלישע ראה והוא מצעק

לחץ ומים לחץ עד באי בשלום: 28 ויאמר מיכיהו אם שוב תשוב בשלום לא דבר יהוה בי ויאמר שמעו עמים כלם: 29 ויעל מלך ישראל ויהושפט מלך יהודה רמת גלעד: 30 ויאמר מלך ישראל אל יהושפט התחפש ובא במלחמה ואתה לבש בגדיך ויתחפש מלך ישראל ויבאו במלחמה: 31 ומלך ארם צוה את שרי הרכב אשר לו שלשים ושנים לאמר לא תלחמו את קטן ואת גדול כי אם את מלך ישראל לבדו: 32 ויהי כראות שרי הרכב את יהושפט והמה אמרו אך מלך ישראל הוא ויסרו עליו להלחם ויועק יהושפט: 33 ויהי כראות שרי הרכב כי לא מלך ישראל הוא וישבו מאחוריו: 34 ואיש משך בקשת להמו ויכה את מלך ישראל בין הדבקים ובין השרין ויאמר לרכבו הפך ירך והוציאני מן המחנה כי החליתי: 35 ותעלה המלחמה ביום ההוא והמלך היה מעמד במרכבה נכח ארם וימת בערב ויצק דם המכה אל חיק נלכד: 36 ויעבר הרנה במחנה כבא השמש לאמר איש אל עירו ואיש אל ארצו: 37 וימת המלך ויבאו שמרון ויקברו את המלך בשמרון: 38 וישטף את הרכב על ברכת שמרון וילקו הכלבים את דמו והזונות רצצו ככל רגלי יהוה אשר דבר: 39 ויהר דברי אחאב כדבר יהוה עשה ובית השן אשר בנה וכל הערים אשר בנה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: 40 וישכב אחאב עם אבתיו וימלך אחזיהו בנו תחתיו: 41 ויהושפט בן אסא מלך על יהודה בשנת ארבע לאחאב מלך ישראל: 42 ויהושפט בן שלשים וחמש שנה במלכו ועשרים וחמש שנה מלך בירושלם ושם אמו עזובה בת שלחי: 43 וילך בכל דרך אסא אביו לא סר ממנו לעשות הישר בעיני יהוה אך חמות לא סרו עוד העם מזובחים ומקטירים בבמות: 44 וישלם יהושפט עם מלך ישראל: 45 ויהר דברי יהושפט וגבורתו אשר עשה ואשר נלחם הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: 46 ויהר הקשקש אשר נשאר בימי אסא אביו בער מן הארץ: 47 ומלך אין באדום נצב מלך: 48 ויהושפט עשר אניות תרשיש תלכת אופירה לזהב ולא הליך כי נשברה אניות בעציון גבר: 49 אז אמר אחזיהו בן אחאב אל יהושפט ילכו עבדי עם עבדך באניות ולא אבה יהושפט: 50 וישכב יהושפט עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד אביו וימלך יהורם בנו תחתיו: 51 אחזיהו בן אחאב מלך על ישראל בשמרון בשנת שבע עשרה ליהושפט מלך יהודה וימלך על ישראל שנתיים: 52 ויעש הרע בעיני יהוה וילך בדרך אביו ובדרך אמו וברדך ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל: 53 ויעבד את הבעל וישתחוה לו ויכעם את יהוה אלהי ישראל ככל אשר עשה אביו:

2 מְלָכִים

פרק 1

1 ויפשע מואב בישראל אחרי מות אחאב: 2 ויפל אחזיה בעד השבכה בעליתו אשר בשמרון ויחל וישלח מלאכים ויאמר אלהם לכו דרשו בבעל זבוב אלהי עקרון אם אחיה מחלי זה: 3 ומלאך יהוה דבר אל אליהו התשבי קום עלה לקראת מלאכי מלך שמרון ודבר אליהם המבלי אין אלהים בישראל אתם הלכים לדרש בבעל זבוב אלהי עקרון: 4 ולכן כה אמר יהוה המטה אשר עליה שם לא תרד ממנה כי מות תמות וילך

את אהליהם ואת סוסיהם ואת חמריהם המחנה כאשר היא וינסו אל נפשם: 8 ויבאו המצרעים האלה עד קצה המחנה ויבאו אל אהל אחד ויאכלו וישתו וישאו משם כסף וזהב ובגדים וילכו ויטמנו וישבו ויבאו אל אהל אחר וישאו משם וילכו ויטמנו: 9 וישאו משם וילכו ויטמנו: 10 ויבאו ויקראו אל שער העיר ויגידו להם לאמר באנו אל מחנה ארם והנה אין שם איש וקול אדם כי אם הסוס אסור והחמור אסור ויפסקו כאשר המה: 11 ויקרא השערים ויגידו בית המלך פנימה: 12 ויקם המלך לילה ויאמר אל עבדיו אנידה נא לכם את אשר עשו לנו ארם ידעו כי רעבים אנחנו ויצאו מן המחנה להחכה בהשדה לאמר כי יצאו מן העיר ונתפשט חיים ואל העיר נבא: 13 וישן אחד מעבדיו ויאמר ויקחו נא חמשה מן הסוסים הנשארים אשר נשארו בה הנם ככל ההמון ישראל אשר נשארו בה הנם ככל ההמון אשר תמו ונשלחו ונראה: 14 ויקחו שני רכב סוסים וישלח המלך אחרי מחנה ארם לאמר לבו וראו: 15 וילכו אחריהם עד הירדן והנה כל הדרך מלאה בגדים וכלים אשר השליכו ארם בהחפזם וישבו המלאכים ויגידו למלך: 16 ויצא העם ויבאו את מחנה ארם ויהי סאה סלת בשקל וסאתים שערים בשקל דבבר יהוה: 17 והמלך הפקיד את השלישי אשר נשען על ידו על השער וירמסוהו העם בשער וימת כאשר דבר איש האלהים אשר דבר בדרת המלך אליו: 18 ויהי דבבר איש האלהים אל המלך לאמר סאתים שערים בשקל וסאה סלת בשקל יהיה בעת אשר בשער שמרון: 19 ויען השלישי את איש האלהים ויאמר והנה יהיה עשה ארבות בשמים היהיה דבבר הזה ויאמר הנך ראה בעיניך ומשם לא תאכל: 20 ויהי לו בן וירמסו אתו העם בשער וימת:

פרק 8

1 ואלישע דבר אל האשה אשר החיה את בנה לאמר קומי ולכי אתי וביתיה וגוריה כאשר תגורי כי קרא יהוה לרעב וגם בא אל הארץ שבע שנים: 2 ותקם האשה ותעש דבבר איש האלהים ותלך היא וביתה ותגר בארץ פלשתים שבע שנים: 3 ויהי מקצה שבע שנים ותשב האשה מארץ פלשתים ותצא לצעק אל המלך אל ביתה ואל שדה: 4 והמלך מדבר אל נחזיו נער איש האלהים לאמר ספרה נא לי את כל הגדלות אשר עשה אלישע: 5 ויהי הוא מספר למלך את אשר החיה את המת והנה האשה אשר החיה את בנה צעקת אל המלך על ביתה ועל שדה ויאמר נחזיו אדני המלך זאת האשה וזה בנה ואת שדה החיה אלישע: 6 וישאל המלך לאשה ותספר לו ויתן לה המלך סרים אחד לאמר השיב את כל אשר לה ואת כל תבואת השדה מיום עזבה את הארץ ועד עתה: 7 ויבא אלישע דמשק וכן הדר מלך ארם חלה ויגיד לו לאמר בא איש האלהים עד הנה: 8 ויאמר המלך אל חזאל קח בידך מנחה הולך לקראת איש האלהים ודרשת את יהוה מאותו לאמר האחיה מחלי זה: 9 וילך חזאל לקראתו ויקח מנחה בידו וכל טוב דמשק משא ארבעים נמל ויבא ויעמד לפניו ויאמר בנך בן הדר מלך ארם שלחני אליך לאמר האחיה מחלי זה: 10 ויאמר אליו אלישע ואלו אמר לא היה תחיה והראני יהוה כי מות ימות: 11 ויעמד את פניו וישם עד כש ויבך איש האלהים: 12 ויאמר חזאל מדוע אדני בכה ויאמר כי

יגיד למלך ישראל את הדברים אשר תדבר בחדר משכבך: 13 ויאמר לבו וראו איכה הוא ואשלח ואקחהו ויגיד לו לאמר הנה בדתך: 14 וישלח שמה סוסים ורכב וחיל כבד ויבאו לילה ויקפו על העיר: 15 וישכם משרת איש האלהים לקום ויצא והנה חיל סובב את העיר וסוס ורכב ויאמר נערו אליו אהה אדני איכה נעשה: 16 ויאמר אל תירא כי רבים אשר אתנו מאשר אותם: 17 ויתפלל אלישע ויאמר יהוה פקח נא את עיני ויראה ויפקח יהוה את עיני הנער וירא והנה הנה מלא סוסים ורכב איש סביבת אלישע: 18 ויגידו אליו ויתפלל אלישע אל יהוה ויאמר הן נא את הגוי הזה בסנורים ויכם בסנורים כדבר אלישע: 19 ויאמר אלהים אלישע לא זה הדרך ולא זה העיר לבו אחרי ואוליכה אתכם אל האיש אשר תבקשון וילך אותם משרונה: 20 ויהי כבאם שמרון ויאמר אלישע יהוה פקח את עיני אלה ויראו ויפקח יהוה את עיניהם ויראו והנה בתוך שמרון: 21 ויאמר מלך ישראל אל אלישע כראתו אותם האכה אכה אבי: 22 ויאמר לא תכה האשר שבית בחרבך ובקשתך אתה מכה שים לחם ומים לפניהם ויאכלו וישתו וילכו אל אדניהם: 23 ויכרה סלף כרה גדולה ויאכלו וישתו וישלחם וילכו אל אדניהם ולא יספו עוד גדודי ארם לבוא בארץ ישראל: 24 ויהי אחרי כן ויקבץ בן הדר מלך ארם את כל מחנהו ויעל ויצר על שמרון: 25 ויהי רעב גדול בשמרון והנה צרים עליה עד היות ראש חמור בשמים כסף ורובע הקב חרייונים בחמשה כסף: 26 ויהי מלך ישראל עבר על החמה ואשה צעקה אליו לאמר הושיעה אדני המלך: 27 ויאמר אל יושעך יהוה מאין אושיעך המן הגרן או מן היקב: 28 ויאמר לה המלך מה לך ותאמר האשה הזאת אמרה אלי תני את בנך ונאכלנו היום ואת בני נאכל מחר: 29 ונבשל את בני נאכלנו ואמר אליה ביום האחר תני את בנך ונאכלנו ותחבא את בנה: 30 ויהי כשעם המלך את דברי האשה ויקרע את בגדיו והוא עבר על החמה וירא העם והנה השק על בשרו מבית: 31 ויאמר לה כעש לא אלהים וכה יוסף אם יעמד ראש אלישע כן שפט עליו היום: 32 ואלישע ישב בביתו והזקנים ישיבים אתו וישלח איש מלפניו בשרם יבא המלאך אליו והוא אמר אל הזקנים הראיתם כי שלח בן המרצח הזה להסיר את ראשי ראו כבא המלאך סגרו להסיר ולחצות אתו בדלת הלא קול רגלי אדניו אחריו: 33 ועודנו מדבר עמם והנה המלאך ירד אליו ויאמר הנה זאת הרעה מאת יהוה מה אוחיל ליהוה עוד:

פרק 7

1 ויאמר אלישע שמעו דבר יהוה כה אמר יהוה בעת מחר סאה סלת בשקל וסאתים שערים בשקל בשער שמרון: 2 ויען השלישי אשר למלך נשען על ידו את איש האלהים ויאמר הנה יהוה עשה ארבות בשמים היהיה דבבר הזה ויאמר הנך ראה בעיניך ומשם לא תאכל: 3 וארבעה אנשים היו מצרעים פתח השער ויאמרו איש אל רעהו מה אנחנו ישיבים פה עד מתנו: 4 אם אמרנו נבוא העיר והרעב בעיר ומתנו שם ואם ישיבנו פה ומתנו ועתה לבו ונפלה אל מחנה ארם אם יחיו נחיה ואם ימותו ומתנו: 5 ויקומו בנשף לבוא מחנה ארם ויאמר עד קצה מחנה ארם והנה אין שם איש: 6 ואדני השמיע את מחנה ארם קול רכב קול סוס קול חיל גדול ויאמרו איש אל אחיו הנה שכר עלינו מלך ישראל את מלכי החתים ואת מלכי מצרים לבוא עלינו: 7 ויקומו וינוסו בנשף ויעזבו

פתח הבית לאלישע: 10 וישלח אליו אלישע מלאך לאמר הלך ורחצת שבע פעמים בירדן וישב בשרך לך וטהר: 11 ויקצף נעמן וילך ויאמר הנה אמרתי אלי יצא יצאו ועמד וקרא בשם יהוה אלהיו והניף ידו אל המקום וסאף המצרע: 12 הלא טוב אבנה ופרפר נהרות דמשק מכל מימי ישראל הלא ארחץ בהם וטהרתי ויפן וילך בחמה: 13 ויגשו עבדיו וידברו אליו ויאמרו אבי דבר גדול הנביא דבר אליך הלא תעשה ואף כי אמר אליך רחץ וטהר: 14 וירד ויטבל בירדן שבע פעמים כדבר איש האלהים וישב בשרו כבשר נער קמן ויטהר: 15 וישב אל איש האלהים הוא וכל מחנהו ויבא ויעמד לפניו ויאמר הנה נא ידעתי כי אין אלהים ככל הארץ כי אם בישראל ועתה קח נא ברכה מאת עבדך: 16 ויאמר חי יהוה אשר עמדת לפניו אם אקח ויפצר בו לקחת וימאן: 17 ויאמר נעמן ויתן נא לעבדך משא צמר פרדים אדמה כי לוא יעשה עוד עבדך עלה וזבח לאלהים אחרים כי אם ליהוה: 18 לדבר הזה יסלח יהוה לעבדך בבוא אדני בית רמון להשתחות שמה והוא נשען על ידי והשתחוית בית רמן בהשתחוית בית רמן יסלח נא יהוה לעבדך דבבר הזה: 19 ויאמר לו לך לשלום וילך מאתו כבדת ארץ: 20 ויאמר נחזיו נער אלישע איש האלהים הנה חשך אדני את נעמן הארמי הנה מקחת מידו את אשר הביא חי יהוה כי אם רצתי אחריו ולקחתי מאתו מאומה: 21 וירדף נחזיו אחרי נעמן ויראה נעמן רץ אחריו ויפל מעל המרכבה לקראתו ויאמר השלום: 22 ויאמר שלום אדני שלחני לאמר הנה עתה זה באו אלי שני נערים מהר אפרים מבני הנביאים הנה נא להם ככר כסף ושתי חלפות בגדים: 23 ויאמר נעמן הואל קח ככרים ויפירן בו ויצר ככרים כסף בשני חרטים ושתי חלפות בגדים ויתן אל שני נערים וישאו לפניו: 24 ויבא אל העפל ויקח מידם ויפקד בבית וישלח את האנשים וילכו: 25 והוא בא ויעמד אל אדניו ויאמר אליו אלישע מאן נחזיו ויאמר לא הלך עבדך אנה ואנה: 26 ויאמר אליו לא לבי הלך כאשר חפץ איש מעל מרכבתו לקראתו העת לקחת את הכסף ולקחת בגדים וזיתים וכרמים וצאן ובקר ועבדים ושפחות: 27 וצרעת נעמן תרפקך ובזרעך לעולם ויצא מלפניו מצרע כשלני:

פרק 6

1 ויאמרו בני הנביאים אל אלישע הנה נא המקום אשר אנחנו ישיבים שם לפניך צר ממנו: 2 נלכה נא עד הירדן ונקחה משם איש קורה אחת ונעשה לנו שם מקום לשבת שם ויאמר לבו: 3 ויאמר האחד הואל נא ולך את עבדך ויאמר אני אלך: 4 וילך אתם ויבאו הירדנה ויגורו העצים: 5 ויהי האחד מפיל הקורה ואת תברזל נפל אל תמים ויצעק ויאמר אהה אדני והוא שאול: 6 ויאמר איש האלהים אנה נפל ויראהו את המקום ויקצב עץ וישלך שמה ויצף תברזל: 7 ויאמר הרם לו וישלח ידו ויקחהו: 8 ומלך ארם היה נלחם בישראל וינעץ את עבדיו לאמר אל מקום פלני אלמני תחנתי: 9 וישלח איש האלהים אל מלך ישראל לאמר השמר מעבר המקום הזה כי שם ארם נחתים: 10 וישלח מלך ישראל אל המקום אשר אמר לו איש האלהים והזהירה ונשמר שם לא אחת ולא שתיים: 11 ויסעור לב מלך ארם על הדבר הזה ויקרא אל עבדיו ויאמר אליהם הלא תגידו לי מי משלנו אל מלך ישראל: 12 ויאמר אחד מעבדיו לוא אדני המלך כי אלישע הנביא אשר בישראל

שלום: 24 ותחשב האתון ותאמר אל נערה נהג ולך אל תעצר לי לרכב כי אם אמרתי לך: 25 ותלך ותבוא אל איש האלהים אל הר הכרמל ויהי בראות איש האלהים אתה מנגד ויאמר אל נחזיו נערו הנה השונמית הלז: 26 תעלה רון נא לקראתה ואמר לו השלום לך השלום לאליש השלום לנחזיו לילה ותאמר שלום: 27 ותבא אל איש האלהים אל ההר ותחזק ברגליו ויגש נחזיו להדפה ויאמר איש האלהים הרפה לה כי נפש מרה לה ויהיה העלים ממני ולא הגיד לי: 28 ותאמר השאלתי בן מאת אדני הלא אמרתי לי את השלם אחי: 29 ויאמר לנחזיו חנר מתניך וקח משענתי בידך ולך כי תמצא איש לא תברכנו וכי יברכך איש לא תענונו ושמת משענתי על פני הנער: 30 ותאמר אם הנער חי יהוה וחי נפשך אם אעזובך ויקם וילך אחריה: 31 ונחזיו עבר לפניו וישם את המשעננה על פני הנער ואין קול ואין קשב וישב לקראתו ויניח לו לאמר לא הקיץ הנער: 32 ויבא אלישע הביתה והנה הנער מת משכב על מטתו: 33 ויבא ויסגר הדלת בעד שניהם ויתפלל אל יהוה: 34 ויעל וישכב על הדלד וישם פיו על פיו ועיניו על עיניו וכפיו על כפו ויגהר עליו ויחם בשל הדלד: 35 וישב וילך בבית אחת הנה ואחת הנה ויעל ויגהר עליו ויזוור הנער עד שבע פעמים ויפקח הנער את עיניו: 36 ויקרא אל נחזיו ויאמר קרא אל השונמית הזאת ויקראה ותבוא אליו ויאמר שאי נבך: 37 ותבא ותפל על רגליו ותשתחו ארצה ותשא את בנה ותצא: 38 ואלישע שב הגלגל וחרעב בארץ ובני הנביאים ישיבים לפניו ויאמר לנערו שפת הסיר הגדולה ובשל נזיד לבני הנביאים: 39 ויצא אחד אל השדה ללקט ארת וימצא גפן שדה וילקט ממנו פקעת שדה מלא בגדו ויבא ויפלח אל סיר הנזיר כי לא ידעו: 40 ויקפו לאנשים לאכלו ויהי כאכלם מהנזיר והמה צעקו ויאמרו מות בסיר איש האלהים ולא יכלו לאכל: 41 ויאמר וקחו קמח וישלך אל הסיר ויאמר צק לעם ויאכלו ולא היה דבר רע בסיר: 42 ואיש בא מעל שלשה ויבא אל איש האלהים לחם בכורים שערים לחם שערים וכרמל בצלקט ויאמר תן לעם ויאכלו: 43 ויאמר משרתו מה אתן זה לפני מאה איש ויאמר תן לעם ויאכלו כי כה אמר יהוה אכל והותר: 44 ויתן לפניו ויאכלו ויותרו דבבר יהוה:

פרק 5

1 ונעמן שר צבא מלך ארם היה איש גדול לפני אדניו ונשא פנים כי בו נתן יהוה תשועה לארם והאיש היה גבור חיל מצרע: 2 וארם יצא נגדוים וישבו מארץ ישראל נערה קטנה ותהי לפני אשת נעמן: 3 ותאמר אל נברתה אחלי אדני לפני אלהים הנביא אשר בשמרון אז יאספה אתו מצרעתי: 4 ויבא ויגד לאדניו לאמר כזאת דברה הנערה אשר מארץ ישראל: 5 ויאמר מלך ארם לך בא ואשלח ספר אל מלך ישראל וילך ויקח בידו עשר ככרי כסף וששת אלפים זהב ועשר חליפות בגדים: 6 ויבא הספר אל מלך ישראל לאמר ועתה כבוא הספר הזה אליך הנה השלח אליך את נעמן עבדי ואספתו מצרעתי: 7 ויהי כקרא מלך ישראל את הספר ויקרע בגדיו ויאמר האלהים אני לחמת ולאהיות כי זה שלח אלי לאספ איש מצרעתי כי אך דעו נא וראו כי מאמנה הוא לי: 8 ויהי כשעם אלישע איש האלהים כי קרע מלך ישראל את בגדיו וישלח אל המלך לאמר למה קרעת בגדיך יבא נא אלי וידע כי יש נביא בישראל: 9 ויבא נעמן בסוסו וברכבו ויעמד

והבשן: 34 ויתר דברי יהוא וכל אשר עשה וכל גבורתו הלא הם בתוכם על ספר דברי הימים למלכי ישראל: 35 וישכב יהוא עם אביו ויקברו אתו בשמרון וימלך יהואחז בנו תחתיו: 36 והימים אשר מלך יהוא על ישראל עשרים וששנה שנה בשמרון:

פרק 11

1 ועתליה אם אחויה וראתה כי מת בנה ותקם ותאבד את כל זרע הממלכה: 2 ותקח יהושבע בת המלך יורם אחות אחויה את יואש בן אחויה ותגנב אתו מתוך בני המלך הממותים אתו ואת מינקתו בחדר המטות ויטרו אתו מפני עתליה ולא הזמין: 3 ויהי אתה ביה יהיה מתחבא שש שנים ועתליה מלכת על הארץ: 4 ובשנה השביעית שלח יהוידע ויקח את שרי המאות לבני ולרצים ויבא אתם אליו בית יהוה ויכרת להם ברית וישבע אתם בבית יהוה וירא אתם את בני המלך: 5 ויצאם למלך זה הדבר אשר תעשון השלישית מכס באי השבת ושמי' משמרת בית המלך: 6 והשלישית בשער סור והשלישית בשער אחר הרצים ושמרתם את משמרת הבית מסח: 7 ושתי היות בכס כל יצאי השבת ושמו את משמרת בית יהוה אל המלך: 8 והקפתם על המלך סביב איש וכליו בידו והבא אל השדרות יומת והיו את המלך בצאתו ובכבאו: 9 ויעשו שרי המאות ככל אשר צוה יהוידע הכהן ויקחו איש את אנשיו באי השבת עם יצאי השבת ויבאו אל יהוידע הכהן: 10 ויתן הכהן לשרי המאות את החנית ואת השלישית אשר ליד דוד אשר בבית יהוה: 11 ויעמדו הרצים איש וכליו בידו מכתף הבית הימנית עד כתף הבית השמאלית למזבח ולבית על המלך סביב: 12 ויוצא את בני המלך ויתן עליו את הנזר ואת העדות וימלכו אתו וימשחוה ויכו כף ויאמרו יהי המלך: 13 ותשמע עתליה את קול הרצין העם ותבא אל העם בית יהוה: 14 ותאמר והנה המלך עמד על העמוד כמשפט והשרים והחצצרות אל המלך וכל עם הארץ שמח ותקע בחצצרות ותקדע עתליה את בניה ואת קשר קשר: 15 ויצא יהוידע הכהן את שרי המאות פקדי החיל ויאמר אליהם הוציאו אתה אל מבית לשדרת ורחק אחריה המת בחרב כי אמר הכהן אל תומת בית יהוה: 16 וישמו לה ידים ותבאו דרך מבוא הסוסים בית המלך ותומת שם: 17 ויכרת יהוידע את הברית בין יהוה ובין המלך ובין העם להיות לעם לזיוהו ויהיו המלך ובין העם: 18 ויבאו כל עשרה אל המלך בית המלך ויתצוה את מזבחתו ואת צלמיו שברו היטב ואת מתן כהן הבעל הרגו לפני המזבחות וישם הכהן פקדות על בית יהוה: 19 ויקח את שרי המאות ואת הכרי ואת הרצים ואת כל עם הארץ וירידו את המלך מבית יהוה ויבואו דרך שער הרצים בית המלך וישב על כסא המלכים: 20 וישמח כל עם הארץ והעיר שקטה ואת עתליהו המיזר בחרב בית מלך: 21 בן שבע שנים יהואש במלכו:

פרק 12

1 בשנת שבע ליהוא מלך יהואש וארבעים שנה מלך בירושלם ושם אמו צביה מבאר שבע: 2 ויעש יהואש הישר בעיני יהוה כל ימיו אשר הורהו יהוידע הכהן: 3 רק הבמות לא סיר עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות: 4 ויאמר יהואש אל הכהנים כל כסף קדשים אשר יבוא בית יהוה כסף עובר איש כסף נפשות ערכו כל כסף אשר יעלה לב לב להביא בית יהוה: 5 ויקחו עלהם הכהנים

העיר והזקנים והאמנים אל יהוא לאמר עבדיך אנחנו וכל אשר תאמר אלינו נעשה לא נמליך איש הטוב בעיניך עשה: 6 ויכתב אליהם ספר שנית לאמר אם לי אתם ולקלי אתם שמעים קחו את ראשי אנשי בני אדניכם ובאו אלי כעת מחר וזרעאלה ובני המלך שבעים איש את גדליה העיר מגדלים אותם: 7 ויהי כבא הספר אליהם ויקחו את בני המלך וישחטו שבעים איש וישימו את ראשיהם בדורים וישלחו אליו יזרעאלה: 8 ויבא המלך ויגד לו לאמר הביאו ראשי בני המלך ויאמר שמו אתם שני צברים פתח השער עד הבקר: 9 ויהי בבקר ויצא ויעמד ויאמר אל כל העם צדקים אתם הנה אני קשרתי על אדני ואהרגה ומי הכה את כל אלה: 10 דעו אפוא כי לא יפל מדבר יהוה ארצה אשר דבר יהוה על בית אחאב ויהוה עשה את אשר דבר ביד עבדו אליהו: 11 ויך יהוא את כל הנשאים לבית אחאב ביזרעאל וכל גדליו ומידעיו וכהניו עד בלתי השאיר לו שריד: 12 ויקם ויבא וילך שמרון הוא בית עקד הרעים בדרך: 13 ויהוה מצא את אחי אחויה מלך יהודה ויאמר מי אתם ויאמר אחי אחויהו אנחנו ונרד לשלום בני המלך ובני הנביא: 14 ויאמר תפסו חיים ויתפסו חיים וישחטו אל בור בית עקד ארבעים ושנים איש ולא השאיר איש מהם: 15 וילך משם וימצא את יהונדב בן רכב לקראתו ויברכהו ויאמר אליו היש את לבבך ישר כאשר לבבי עם לבבך ויאמר יהונדב יש את תנא ויך ויתן ידו ויעלוהו אליו אל המרכבה: 16 ויאמר לכה אתי וראה בקנאות ליהוה וירכבו אתו ברכבו: 17 ויבא שמרון ויך את כל הנשאים לאחאב בשמרון עד השמידו ויכר יהוה אשר דבר אל אליהו: 18 ויבא יהוא את כל העם ויאמר אלהים אחאב עבד את הבעל יהוה יעבדו הרבה: 19 ועתה כל נביאי הבעל כל עבדיו וכל כהניו קראו אלי איש אל יפקד כי זבח גדול לי לבעל כל אשר יפקד לא יהיה ויהוה עשה בעקבה למען האביד את עבדי הבעל: 20 ויאמר יהוה קדשו עצרה לבעל ויקראו: 21 וישלח יהוה בכל ישראל ויבאו כל עבדי הבעל ולא נשאר איש אשר לא בא ויבאו בית הבעל וימלא בית הבעל פה לפה: 22 ויאמר לאשר על המלחמה הוצא לבוש לבש עבדי הבעל ויצא להם המלוכה: 23 ויבא יהוה ויהונדב בן רכב בית הבעל ויאמר לעבדי הבעל חפשו וראו פן יש פה עמכם מעבדי יהוה כי אם עבדי הבעל לבדם: 24 ויבאו לעשות זבחים ועלות ויהוה שם לו בחיין שמנים איש ויאמר האיש אשר ימלץ מן האנשים אשר אני מבוא על ידיכם נפשו תחת נפשו: 25 ויהי ככלתו לעשות תעלה ויאמר יהוה לרצים ולשלישי באו הכוס איש אל יצא ויכוס לפי חרב וישלכו הרצים והשלישי וילכו עד עיר בית הבעל: 26 ויצאו את מצבות בית הבעל וישרפוה: 27 ויחצו את מצבת הבעל ויחצו את בית הבעל וישמחו למחראות עד היום: 28 וישמר יהוה את הבעל מישראל: 29 רק חמאי ירבעם בן נבט אשר החמאי את ישראל לא סר יהוה מאחריהם ענלי הוהב אשר בית אל ואשר ברין: 30 ויאמר יהוה אל יהוא יען אשר המיכת לעשות הישר בעיני ככל אשר בלבי עשית לבית אחאב בני רבעים ישבו לך על כסת ישראל: 31 ויהוה לא שמר ללכת בתורת יהוה אלהי ישראל בכל לבבו לא סר מעל חמאות ירבעם אשר החמאי את ישראל: 32 בימים ההם החל יהוה לקצות בישראל ויכס חזאיו בכל גבול ישראל: 33 מן הירדן מורה השמש אל בן ארץ הגלעד הגדי והראובני והחמני מערער אשר על נחל ארנן והגלעד

גרם המעלות ויתקעו בשופר ויאמרו מלך יהוא: 14 ויתקשר יהוא בן יהושפט בן נמשי אל יורם ויורם היה שמר ברמת גלעד הוא וכל ישראל מפני חזאל מלך ארם: 15 וישב יהוא המלך להתרפא ביזרעאל מן המכים אשר יכהו ארמים בהלחמו את חזאל מלך ארם ויאמר יהוא אם יש נפשים אל יצא פליט מן העיר ללכת לגיד ביזרעאל: 16 וירכב יהוא וילך יזרעאלה כי יורם שכב שמה ואחויה מלך יהודה ירד לראות את יורם: 17 והצפה עמד על המגדל ביזרעאל וירא את שפעת יהוא בבאו ויאמר שפעת אני ראה ויאמר יהואם קח רכב ושלח לקראתם ויאמר השלום: 18 וילך רכב הסוס לקראתו ויאמר כה אמר המלך השלום ויאמר יהוא מה לך ולשלום סב אל אחרי ויגד הצפה לאמר בא המלך עד הם ולא שב: 19 וישלח רכב סוס שני ויבא אלהם ויאמר כה אמר המלך שלום ויאמר יהוא מה לך ולשלום סב אל אחרי: 20 ויגד הצפה לאמר בא עד אליהם ולא שב והמנהג כמנהג יהוא בן נמשי כי בשנעו ינהג: 21 ויאמר יהואם אסר ויאסר רכבו ויצא יהואם מלך ישראל ואחויהו מלך יהודה איש ברכבו ויצאו לקראת יהוא וימצאוהו בחלקת נבות הוירעאלי: 22 ויהי כראות יהואם את יהוא ויאמר השלום יהוא ויאמר מה השלום עד זונני איובל אמך וכשפיה הרבים: 23 ויהפך יהואם ידיו וינס ויאמר אל אחויהו מרמה אחויה: 24 ויהוא מלא ידו בקשת ויך את יהואם בין ורעיו ויצא החצי מלבו ויכרת ברכבו: 25 ויאמר אל בדקר שלשה שא השלכוה בחלקת שדה נבות הוירעאלי כי זכר אני ואתה את רכבים צמדים אחרי אחאב אביו ויהוה נשא עליו את חמטא הוה: 26 אם לא את דמי נבות ואת דמי בניו ראיתי אמש נאם יהוה ושלמתי לך בחלקה הוה: נאם יהוה ועתה שא השלכוה בחלקה כדבר יהוה: 27 ואחויה מלך יהודה ראה וינס דרך בית הגן וירדף אחריהו יהוא ויאמר גם אתה כהוה אל המרכבה במעלה גור אשר את יבלעם וינס מגדו וימת שם: 28 וירכבו אתו עבדיו וירושלמה ויקברו אתו בקברתו עם אביו בעיר דוד: 29 ובשנת אחת עשרה שנה ליורם בן אחאב מלך אחויה על יהודה: 30 ויבוא יהוא יזרעאלה ואיובל שמעה ותשם בפוך ענינה ותיטב את ראשה ותשקף בעד החלון: 31 ויהוה בא בשער ותאמר השלום זמרי אדניו: 32 וישא פניו אל החלון ויאמר מי אתי מי וישקפו אליו שנים שלשה סריסים: 33 ויאמר שמטוה וישמטוה וזי מדמה אל הקיר ואל הסוסים וירמסנה: 34 ויבא ואכל וישת ויאמר פקדו נא את הארורה הוה וקברוה כי בת מלך היא: 35 וילכו לקברה ולא מצאו בה כי אם הגלגלת והרגלים וכפות הידים: 36 וישבו ויגידו לו ויאמר דבר יהוה הוא אשר דבר ביד עבדו אליהו התשבי לאמר בחלק יזרעאל יאכלו הכלבים את בשר איובל: 37 והיה נבלת איובל כדמן על פני השדה בחלק יזרעאל אשר לא יאמרו זאת איובל:

פרק 10

1 ולאחאב שבעים בניו בשמרון ויכתב יהוא ספרים וישלח שמרון אל שרי יזרעאל הזקנים ואל האמנים אחאב לאמר: 2 ועתה כבא הספר הוה אליכם ואתכם בני אדניכם ואתכם הרכם והסוסים ועיר מבצר והנשק: 3 וראיתם הטוב והישר מבני אדניכם ושמעם על כסא אביו ותלחמו על בית אדניכם: 4 ויראו מאד מאד ויאמרו הנה שני המלכים לא עמדו לפניו ואיך נעמד אנחנו: 5 וישלח אשר על הבית ואשר על

ידעתי את אשר תעשה לבני ישראל רעה מבצריהם השלח באש ובחריהם בחרב תהרג ועלליהם תרמטם והרתיהם תבקע: 13 ויאמר חזאלה כי מה עבדך הכלב כי ישנה הדבר הגדול הוה ויאמר אלישע הראני יהוה את מלך על ארם: 14 וילך מאת אלישע ויבא אל אדניו ויאמר לו מה אמר לך אלישע ויאמר אמר לי חיה תחיה: 15 ויהי ממחרת ויקח המכבר ויטבל במים ויפרש על פניו וימת וימלך חזאלה תחתיו: 16 ובשנת חמש ליורם בן אחאב מלך ישראל ויהושפט מלך יהודה מלך יהואם בן יהושפט מלך יהודה: 17 בן שלשים ושנים שנה היה במלכו וששנה שנה מלך בירושלם: 18 וילך בדרך מלכי ישראל כאשר עשו בית אחאב כי בת אחאב היתה לו לאשה וישע הרע בעיני יהוה: 19 ולא אבה יהוה להשחית את יהודה למען דוד עבדו כאשר אמר לו לתת לו ניר לבניו כל הימים: 20 בימי פשע ארם מתחת יד יהודה וימלכו עליהם מלך: 21 ויעבר יורם צעירה וכל הרכב עמו ויהי הוא קם לילה ויכה את אדום הסביב אליו ואת שרי הרכב וינס העם לאחליו: 22 ויפשע אדום מתחת יד יהודה עד היום הוה את פשעו לבנה בעת ההיא: 23 ויתר דברי יורם וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: 24 וישכב יורם עם אביו ויקבר עם אביו בעיר דוד וימלך אחויהו בנו תחתיו: 25 בשנת שנים עשרה שנה ליורם בן אחאב מלך ישראל מלך אחויהו בן יהואם מלך יהודה: 26 בן ששים ושנים שנה אחויהו ושמלכו ושנה אחת מלך בירושלם ושם אמו עתליהו בת עמרי מלך ישראל: 27 וילך בדרך בית אחאב וישע הרע בעיני יהוה בבית אחאב כי חתן בית אחאב הוא: 28 וילך את יורם בן אחאב למלחמה עם חזאלה מלך ארם ברמת גלעד ויכו ארמם את יורם: 29 וישב יורם המלך להתרפא ביזרעאל מן המכים אשר יכהו ארמים ברמה בהלחמו את חזאלה מלך ארם ואחויהו בן יהואם מלך יהודה ירד לראות את יורם בן אחאב ביזרעאל כי חלה הוא:

פרק 9

1 ואלישע הנביא קרא לאחד מבני הנביאים ויאמר לו חגר מתניך וקח פך השמן הוה בידך ולך רמת גלעד: 2 ובאת שמה וראה שם יהוא בן יהושפט בן נמשי ובאת והקטמו מתוך אחיו והביאת אתו חדר בחדר: 3 ולקחת פך השמן ויצקת על ראשו ואמר כה אמר יהוה משחתיך למלך אל ישראל ופתחת הדלת ונסתה ולא תחכה: 4 וילך הנער הנער הנביא רמת גלעד: 5 ויבא והנה שרי החיל ישיבים ויאמר דבר לי אליך השר ויאמר יהוא אל מי כללנו ויאמר אליך השר: 6 ויקם ויבא הביתה ויצק השמן אל ראשו ויאמר לו כה אמר יהוה אלהי ישראל משחתיך למלך אל עם יהוה אל ישראל: 7 והביתה את בית אחאב אדניך ונקמתי דמי עבדי הנביאים ודמי כל עבדי יהוה מיד איובל: 8 ואבד כל בית אחאב והכרתי לאחאב משתין בקור ועצור ועווב כישראל: 9 ונתתי את בית אחאב כבית ירבעם בן נבט וכבית בעשא בן אחיה: 10 ואת איובל יאכלו הכלבים בחלק יזרעאל ואין קבר ויתח הדלת וינס: 11 ויהוה יצא עבדי אדניו ויאמר לו השלום מדוע אתם הלשע הוה אליהו: 12 ויאמר אליהם אתם ידעתם את האיש ואת שיתו: 13 ויאמרו שקר הגד נא לנו ויאמר כזאת וכזאת אמר אלי לאמר כה אמר יהוה משחתיך למלך אל ישראל: 13 וימחרו ויקחו איש בגדו וישימו תחתיו אל

על כל נבואי החיל לתת למלך אשור חמשים שקלים כסף לאיש אחד וישב מלך אשור ולא עמד שם בארץ: 21 ויתר דברי מנחם וכל אשר עשה הלאה הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: 22 וישב מנחם עם אביתו וימלך פקחיה בנו תחתיו: 23 בשנת חמשים שנה לעזריה מלך יהודה מלך פקחיה בן מנחם על ישראל בשמרון שנתים: 24 ויעש הרע בעיני יהוה לא סר מחטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל: 25 ויקשר עליו פקח בן רמליהו שלישי ויכהו בשמרון בארמון בית מלך את ארגב ואת הארריה ועמו חמשים איש מבני מלכיהם וימיתו וימלך תחתיו: 26 ויתר דברי פקחיה וכל אשר עשה הנם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: 27 בשנת חמשים ושתיים שנה לעזריה מלך יהודה מלך פקח בן רמליהו על ישראל בשמרון עשרים שנה: 28 ויעש הרע בעיני יהוה לא סר מן חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל: 29 בימי פקח מלך ישראל בא תגלת פלאסר מלך אשור ויקח את עיון ואת אבל בית מעכה ואת ינוח ואת קיש ואת חצור ואת הגלעד ואת הגלילה כל ארץ נפתלי ויגלם אשורה: 30 ויקשר קשר הושע בן אלה על פקח בן רמליהו ויכהו וימיתו וימלך תחתיו בשנת עשרים ליותם בן עזיה: 31 ויתר דברי פקח וכל אשר עשה הנם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: 32 בשנת שנים לפקח בן רמליהו מלך ישראל מלך יותם בן עזיהו מלך יהודה: 33 בן עשרים וחמש שנה היה במלכו ושש עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו ירושא בת צדוק: 34 ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה עזיהו אביו עשה: 35 רק הבמות לא סרו עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות הוא בנה את שער בית יהוה העליון: 36 ויתר דברי יותם אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: 37 בימים ההם החל יהוה להשליח ביהודה רצין מלך ארם ואת פקח בן רמליהו: 38 וישב יותם עם אביתו ויקבר עם אביתו בעיר דוד אביו וימלך אחז בנו תחתיו:

פרק 16

1 בשנת שבע עשרה שנה לפקח בן רמליהו מלך אחז בן יותם מלך יהודה: 2 בן עשרים שנה אחז במלכו ושש עשרה שנה מלך בירושלם ולא עשה הישר בעיני יהוה אלהי כדור אביו: 3 וילך בדרך מלכי ישראל וגם את בנו העביר כשם כעבודת הגוים אשר חורש יהוה אתם מפני בני ישראל: 4 ויזבח ויקטר בכמות ועל הגבעות ותחת כל עץ רעון: 5 אז יעלה רצין מלך ארם ופקח בן רמליהו מלך ישראל ירושלם למלחמה ויצאו על אחז ולא יכלו להלחם: 6 בשנת השני חשיב רצין מלך ארם את אילת הנמצא בית יהוה את היהודים מאילות וארמים באו אילת וישבו שם עד היום הזה: 7 וישלח אחז מלאכים אל תגלת פלאסר מלך אשור לאמר עבדך ובנך אני עלה והושעם מלך ארם ומכף מלך ישראל הקומים עלי: 8 ויקח אחז את הכסף והזהב הנמצא בית יהוה ובאצרות בית המלך וישלח למלך אשור שחד: 9 וישמע אליו מלך אשור ויעל מלך אשור אל דמשק ויתפשט ויגלח קירה ואת רצין המתי: 10 וילך המלך אחז לקראת תגלת פלאסר מלך אשור ודמשק וירא את המזבח אשר בדםשק וישלח המלך אחז אל אוריה הכהן את דמות המזבח ואת תבניתו לכל מעשהו: 11 ויבן אוריה הכהן את המזבח ככל אשר שלח המלך אחז מדמשק בן

תחתיו: 17 ויחי אמציהו בן יואש מלך יהודה אחרי מות יהואש בן יהואחז מלך ישראל חמש עשרה שנה: 18 ויתר דברי אמציהו הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: 19 ויקשרו עליו קשר בירושלם וינס לבקשה וישלחו אחריו לבקשה וימתוהו שם: 20 וישאו אתו על הסוסים ויקבר בירושלם עם אביתו בעיר דוד: 21 ויקחו כל עם יהודה את עזריה והוא בן שש עשרה שנה וימלכו אותו תחת אביו אמציהו: 22 הוא בנה את אילת וישבה ליהודה אחרי שכב המלך עם אביתו: 23 בשנת חמש עשרה שנה לאמציהו בן יואש מלך יהודה מלך ירבעם בן יואש מלך ישראל בשמרון ארבעים ואחת שנה: 24 ויעש הרע בעיני יהוה לא סר מכל חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל: 25 הוא השיב את גבול ישראל מלבוא חמת עד ים הערב כדבר יהוה אלהי ישראל אשר דבר ביד עבדו יונה בן אמתי הנביא אשר מנת החפר: 26 כי ראה יהוה את עני ישראל מרה מאד ואפס עצור ואפס עזוב ואין עור לישראל: 27 ולא דבר יהוה למחות את שם ישראל מתחת השמים ויושעים ביד ירבעם בן יואש: 28 ויתר דברי ירבעם וכל אשר עשה וגבורתו אשר נלחם ואשר השיב את דמשק ואת חמת ליהודה בישראל הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: 29 וישב ירבעם עם אביתו עם מלכי ישראל וימלך זכריה בנו תחתיו:

פרק 15

1 בשנת עשרים ושבע שנה לירבעם מלך ישראל מלך עזריה בן אמציה מלך יהודה: 2 בן שש עשרה שנה היה במלכו וחמשים ושנים שנה מלך בירושלם ושם אמו יכליהו מירושלם: 3 ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה אמציהו אביו: 4 רק הבמות לא סרו עוד העם מזבחים ומקטרים בכמות: 5 וינגע יהוה את המלך ויהי מצרע עד יום מתו וישב בבית החפשי ויותם בן המלך על הבית שפט את עם הארץ: 6 ויתר דברי עזריהו וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: 7 וישב עזריה עם אביתו ויקברו אתו עם אביתו בעיר דוד וימלך יותם בנו תחתיו: 8 בשנת שלשים ושמונה שנה לעזריהו מלך יהודה מלך זכריהו בן ירבעם על ישראל בשמרון ששה חדרים: 9 ויעש הרע בעיני יהוה כאשר עשו אביתו לא סר מחטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל: 10 ויקשר עליו שלם בן יבש ויכהו קבל עם וימיתו וימלך תחתיו: 11 ויתר דברי זכריה הנם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: 12 הוא דבר יהוה אשר דבר אל יהוה לאמר בני רביעים ישבו לך על כסא ישראל ויהי בן: 13 שלום בן יבש מלך בשנת שלשים ותשע שנה לעזריה מלך יהודה וימלך ירח ימים בשמרון: 14 ויעל מנחם בן גדי מתרצה ויבא שמרון ויך את שלום בן יבש בשמרון וימיתו וימלך תחתיו: 15 ויתר דברי שלום ויקשרו אשר קשר הנם כתבים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: 16 אז יבא מנחם את תפסא ואת כל אשר בה ואת הנמצא מתרצה כי לא פתח ויך את כל ההרזותיה בקע: 17 בשנת שלשים ותשע שנה לעזריה מלך יהודה מלך מנחם בן גדי על ישראל עשר שנים בשמרון: 18 ויעש הרע בעיני יהוה לא סר מעל חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל כל ימיו: 19 בא פול מלך אשור על הארץ ויתן מנחם לפול אלף ככר כסף להיות ידיו אותו להחזיק הממלכה בידו: 20 ויצא מנחם את הכסף על ישראל

ישראל: 13 וישב יואש עם אביתו וירבעם ישב על כסאו ויקבר יואש בשמרון עם מלכי ישראל: 14 ואלישע חלה את חליו אשר ימות בו וירד אליו יואש מלך ישראל ויבך על פניו ויאמר אבי אבי רכב ישראל ופרשו: 15 ויאמר לו אלישע קח קשת וקוצים ויקח אליו קשת וקוצים: 16 ויאמר למלך ישראל הרכב ידך על הקשת וירכב ידו וישם אלישע ידיו על ידי המלך: 17 ויאמר פתח החלון קדמה ויפתח ויאמר אלישע ירה וירד ויאמר חץ תשועה ליהוה וחץ תשועה בארם והכית את ארם באפע עד כלה: 18 ויאמר קח חצצים ויקח ויאמר למלך ישראל כך ארצה ויך שלש פעמים ויעמד: 19 ויקצף עליו איש האלהים ויאמר להכות חמש או שש פעמים אז הכית את ארם עד כלה ועתה שלש פעמים תכה את ארם: 20 וימת אלישע ויקברוהו וגדודי מואב יבאו בארץ באשנה: 21 ויהי הם קברים איש והנה ראו את הגדוד וישליכו את האיש בקבר אלישע וילך ויגע האיש בעצמות אלישע ויהי ויקם על רגליו: 22 וחזאל מלך ארם לחץ את ישראל כל ימי יהואש: 23 ויחי יהוה אתם וירחמם ויפן אליהם למען בריתו את אברהם יצחק ויעקב ולא אבה השחתים ולא השליכם מעל פניו עד עתה: 24 וימת חזאל מלך ארם וימלך בן הדר בנו תחתיו: 25 וישב יהואש בן יהואחז ויקח את הערים מיד בן הדר בן חזאל אשר לקח מיד יהואחז אביו במלחמה שלש פעמים הכהו יואש וישב את ערי ישראל:

פרק 14

1 בשנת שנים ליואש בן יהואחז מלך ישראל מלך אמציהו בן יואש מלך יהודה: 2 בן עשרים וחמש שנה היה במלכו ועשרים ותשע שנה מלך בירושלם ושם אמו יהועדין מן ירושלם: 3 ויעש הישר בעיני יהוה רק לא כדור אביו וכל אשר עשה יואש אביו עשה: 4 רק הבמות לא סרו עוד העם מזבחים ומקטרים בכמות: 5 ויהי כאשר חזקה הממלכה בידו ויך את עבדיו המכים את המלך אביו: 6 ואת בני המכים לא חמית ככתוב בספר תורת משה אשר צוה יהוה לאמר לא יומתו אבות על בנים ובנים לא יומתו על אבות כי אם איש בחטאו ימות: 7 הוא הכה את אדום בניא המלח עשרת אלפים ותפש את הסלע במלחמה ויקרא את שמה יקתאל עד היום הזה: 8 אז שלח אמציה מלאכים אל יהואש בן יהואחז בן יהוא מלך ישראל לאמר לכה נתראה פנים: 9 וישלח יהואש מלך ישראל אל אמציהו מלך יהודה לאמר החוח אשר בלבנון שלח אל הארז אשר בלבנון לאמר תנה את בתך לבני לאשה ותעבר חית השדה אשר בלבנון ותתמס את החוח: 10 הכה הכית את אדום ונשאך לבך הכבד ושב בביתך ולמה תתרה ברעה ונפלתה אתה ויהודה עמך: 11 ולא שמע אמציהו ויעל יהואש מלך ישראל ויתראו פנים הוא ואמציהו מלך יהודה בבית שמש אשר ליהודה: 12 וינגף יהודה לפני ישראל וינסו איש לאחלו: 13 ואת אמציהו מלך יהודה בן יהואש בן אחזיהו תפש יהואש מלך ישראל בבית שמש ויבאו ירושלם ויפרצו בחומת ירושלם בשער אפרים עד שער הפנה ארבע מאות אמה: 14 ולקח את כל הזהב והכסף ואת כל הכלים הנמצאים בית יהוה ובאצרות בית המלך ואת בני התערבות וישב שמרונה: 15 ויתר דברי יהואש אשר עשה וגבורתו ואשר נלחם עם אמציהו מלך יהודה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: 16 וישב יהואש עם אביתו ויקבר בשמרון עם מלכי ישראל וימלך ירבעם בנו

איש מאת מכרו והם יחזקו את בדיק הבית לכל אשר ימצא שם בדיק: 6 ויהי בשנת עשרים ושלוש שנה למלך יהואש לא חזקו הכהנים את בדיק הבית: 7 ויקרא המלך יהואש ליהוידע הכהן ולכהנים ויאמר אלם מדוע אינכם מחזקים את בדיק הבית ועתה אל תקחו כסף מאת מכריכם כי בדיק הבית תתנהו: 8 ויאתו הכהנים לבדתי קחת כסף מאת העם ולבדתי חזק את בדיק הבית: 9 ויקח יהוידע הכהן ארון אחד ויקב חר בדלתו ויתן אותו אצל המזבח בימין כבוא איש בית יהוה ונתנו שמה הכהנים שמרי הסף את כל הכסף המובא בית יהוה: 10 ויהי כראותם כי רב הכסף בארון ויעל ספר המלך והכהן הגדול ויצרו וימנו את הכסף הנמצא בית יהוה: 11 ונתנו את הכסף המכרן על יד עשי המלאכה הפקדים בית יהוה ויוציאו לחרשי העץ ולבנים העשים בית יהוה: 12 ולגדודים ולחצבי האבן ולקנות עצים ובני מחצב לחזק את בדיק בית יהוה ולכל אשר יצא על הבית לחזקה: 13 אך לא יעשה בית יהוה ספות כסף מזמרות מורקות הצצרות כל כלי זהב וכלי כסף מן הכסף המובא בית יהוה: 14 כי לשע המלאכה נתנהו וחזקו בו את בית יהוה: 15 ולא יחשבו את האנשים אשר יתנו את הכסף על ידם לתת לעשי המלאכה כי באמנה הם עשים: 16 כסף אשם וכסף חטאות לא יובא בית יהוה לכהנים יהיו: 17 אז יעלה חזאל מלך ארם וילחם על גת וילכדה וישם חזאל פניו לעלות על ירושלם: 18 ויקח יהואש מלך יהודה את כל הקדרים אשר קדשו יהושפט ויהורם ואחזיהו אביתו מלכי יהודה ואת קדשו ואת כל הזהב הנמצא באצרות בית יהוה ובית המלך וישלח לחזאל מלך ארם ויעל מעל ירושלם: 19 ויתר דברי יואש וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: 20 ויקמו עבדיו ויקשרו קשר ויכו את יואש בית מלא הדיור סלא: 21 ויזכר בן שמעת ויהוזבד בן שמר עבדיו הכהו וימת ויקברו אתו עם אביתו בעיר דוד וימלך אמציה בנו תחתיו:

פרק 13

1 בשנת עשרים ושלוש שנה ליואש בן אחזיהו מלך יהודה מלך יהואחז בן יהוא על ישראל בשמרון שבע עשרה שנה: 2 ויעש הרע בעיני יהוה וילך אחר חטאת ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל לא סר ממנה: 3 ויחרף אף יהוה בישראל ויתנס ביד חזאל מלך ארם וביד בן הדר בן חזאל כל הימים: 4 ויחל יהואחז את פני יהוה וישמע אליו יהוה כי ראה את לחץ ישראל כי לחץ אותם מלך ארם: 5 ויתן יהוה לישראל משיע ויצאו מתחת יד ארם וישבו בני ישראל באהליהם כבתול שלשים: 6 אך לא סרו מחטאות בית ירבעם אשר חטא את ישראל בה הלך וגם האשרה עמדה בשמרון: 7 כי לא השאיר ליהואחז עם כי אם חמשים פרשים ועשרה רכב ועשרת אלפים רגלי כי אבדם מלך ארם וישמע כעפר לדם: 8 ויתר דברי יהואחז וכל אשר עשה וגבורתו הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: 9 וישב יהואש עם אביתו ויקברוהו בשמרון וימלך יואש בנו תחתיו: 10 בשנת שלשים ושבע שנה ליואש מלך יהודה מלך יהואש בן יהואחז על ישראל בשמרון ששה עשרה שנה: 11 ויעשה הרע בעיני יהוה לא סר מכל חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל בה הלך: 12 ויתר דברי יואש וכל אשר עשה וגבורתו אשר נלחם עם אמציה מלך יהודה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי

מצות המלך הוא לאמר לא תענהו: 37 ויבא אליקים בן חלקיה אשר על הבית ושבנא הספר ויוואח בן אסף המוזכר אל חזקיהו קרועי בגדים ויגדו לו דברי רב שקח:

פרק 19

1 ויהי כשמע המלך חזקיהו ויקרע את בגדיו ויתכס בשק ויבא בית יהוה: 2 וישלח את אליקים אשר על הבית ושבנא הספר ואת זקני הכהנים מתכבסים בשקים אל ישיעיהו הנביא בן אמוץ: 3 ויאמרו אליו כה אמר חזקיהו יום צרה ותוכחה ונאצה היום הזה כי באו בנינו עד משבר וכה אין ללדה: 4 אולי ישמע יהוה אלהיך את כל דברי רב שקח אשר שלחו מלך אשור אדניו לחרף אלהים חי והוכיח בדבריהם אשר שמע יהוה אלהיך ונשאת תפלה בעד השארית הנמצאה: 5 ויבאו עבדי המלך חזקיהו אל ישיעיהו: 6 ויאמר להם ישיעיהו כה תאמרון אל אדניכם כה אמר יהוה אל תירא מפני הדברים אשר שמעת אשר נפו נערי מלך אשור אחי: 7 הנני נתן בו רוח ושמע שמועה ושב לארצו והפלתיו חרוב בארצו: 8 וישב רב שקח וימצא את מלך אשור נלחם על לבנה כי שמע כי נסע מלכיש: 9 וישמע אל תרחקה מלך כוש לאמר הנה יצא להלחם אתך וישב וישלח מלאכיהם אל חזקיהו לאמר: 10 כה תאמרון אל חזקיהו מלך יהודה לאמר אל ישאך אלהיך אשר אתה בטח בו לאמר לא נתנן ירושלם ביד מלך אשור: 11 הנה אתה שמעת את אשר עשו מלכיש אשור כשנה בשנה ויעצרתו מלך אשור ויאסרתו בית כלא: 12 ויעל מלך אשור בכל הארץ ויעל שמרון ויצר עליה שלש שנים: 13 ויבא מלך אשור ויגדל את ישראל וישב אתם בחלח ובחבור נהר גזון ועירי מדי: 14 ויהי כי חטאו בני ישראל ליהוה אלהיהם המעלה אתם מארץ מצרים מתחת יד פרעה מלך מצרים וייראו אלהים אחרים: 8 וילכו בחקות הגוים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל ומלכיש אשור עשו: 9 ויחפאו בני ישראל דברים אשר לא כן על יהוה אלהיהם ויבנו להם במות בכל עיריהם ממגדל נוצרים עד עיר מבצר: 10 ויצבו להם מצבות ואשרים על כל גבעה גבהה וחתת כל עץ רענן: 11 ויקטרו שם בכל במות כנוים אשר הגלה יהוה מפניהם ויעשו דברים רעים להכביש את יהוה: 12 ויעבדו הגללים אשר אמר יהוה להם לא תעשו את הדבר הזה: 13 ויעד יהוה בישראל וביהודה ביד כל נביאו כל חזה לאמר שבו מדרכיהם הרעים ושמרו מצותי כחוקי ככל התורה אשר צוית את אבותיהם ואשר שלחתי אליהם ביד עבדי הנביאים: 14 ולא שמעו ויקשו את ערפם כערף אבותם אשר לא האמינו ביהוה אלהיהם: 15 וימאסו את חקיו ואת בריתו אשר כרת את אבותם ואת עדותיו אשר העיד בם וילכו אחרי ההבל והחלו אחרי הגוים אשר שילבו אשר צוה יהוה אתם לבלתי עשות כהם: 16 ויעזבו את כל מצות יהוה אלהיהם ויעשו להם מסכה שנים עגלים ויעשו אשירה וישתחוו לכל צבא השמים ויעבדו את הבעל: 17 ויעבדו את בניהם ואת בנותיהם באש ויקטרו קסמים וינחשו ויתמכרו לעשות הרע בעיני יהוה להכבישם: 18 ויתאנקו יהוה מאד בישראל ויסרם מעל פניו לא נשאר רק שבט יהודה לבדו: 19 גם יהודה לא שמר את מצות יהוה אלהיהם וילכו בחקות ישראל

עד עיר מבצר: 9 ויהי בשנה הרביעית למלך חזקיהו היא השנה השביעית להושע בן אלה מלך ישראל עלה שלמנאסר מלך אשור על שמרון ויצר עליה: 10 וילכדה מקצה שלש שנים בשנת שש לחזקיהו היא שנת השע להושע מלך ישראל נלכדה שמרון: 11 ויגל מלך אשור את ישראל אשורה וינחם בחלח ובחבור נהר גזון ועירי מדי: 12 על אשר לא שמעו בקול יהוה אלהיהם ויעברו את בריתו את כל אשר צוה משה עבד יהוה ולא שמעו ולא עשו: 13 ובארבע עשרה שנה למלך חזקיהו עלה סנחריב מלך אשור על כל ערי יהודה הבצורות ויתפשט: 14 וישלח חזקיהו מלך יהודה אל מלך אשור לכישה לאמר חטאתי שוב מעלי את אשר תתן עלי אשא וישם מלך אשור על חזקיהו מלך יהודה שלש מאות ככר כסף ושלשים ככר זהב: 15 ויתן חזקיהו את כל הכסף הנמצא בית יהוה ובאצרות בית המלך: 16 ובעת ההיא קצץ חזקיהו את דלתות היכל יהוה ואת האמנות אשר צפה חזקיהו מלך יהודה ויתנם למלך אשור: 17 וישלח מלך אשור את תרתן ואת רב סרים ואת רב שקח מן לכיש אל המלך חזקיהו בחיל כבד ירושלם ויעלו ויבאו ירושלם ויעלו ויבאו ויעמדו בתעלה הברכה העליונה אשר במסלת שדה כובס: 18 ויקראו אל המלך ויצא אלהם אליקים בן חלקיהו אשר על הבית ושבנא הספר ויוואח בן אסף המוזכר: 19 ויאמר אלהם רב שקח אמרו נא אל חזקיהו כה אמר המלך הגדול מלך אשור מה הבטחתו הנה אשר הבטחת: 20 אמרת אך דבר שפתיים עצה וגבורה למלחמה עתה על מי בטחת כי מרדת כי: 21 עתה הנה בטחת לך על משענת הקנה הרצוץ הזה על מצרים אשר יסמך איש עליו ובא בכפו ונקבה כן פרעה מלך מצרים לכל הבטחים עליו: 22 וכי תאמרון אלי אל יהוה אלהינו בטחנו הלוא הוא אשר הסיר חזקיהו את במתיו ואת מזבחתיו ויאמר ליהודה ולירושלם לפני המזבח הזה תשתחוו בירושלם: 23 ועתה התערב נא את אדני את מלך אשור ואתנה לך אלפים סוסים אל תוכל לתת לך רכבים: 24 ואיך תשיב את פני פת אחד עבדי אדני הקטנים ותבטח לך על מצרים לרכב ולפרשים: 25 עתה המבלעדי יהוה עליתי על המקום הזה להשתחתי יהוה אמר אלי עלה על הארץ הזאת והשחיתיה: 26 ויאמר אליקים בן חלקיהו ושכנה ויוואח אל רב שקח דבר נא אל עבדך ארמית כי שמעתי אנחנו ואל תדבר עמנו יהודית באזני העם אשר על החמה: 27 ויאמר אליהם רב שקח הגל אדניך ואליך שלחני אדני לדבר את הדברים האלה הלא על האנשים הישבים על החמה לאכל את חריהם ולשתות את שיניהם עמכם: 28 ועמד רב שקח ויקרא בקול גדול יהודית וידבר ויאמר שמעו דבר המלך הגדול מלך אשור: 29 כה אמר המלך אל ישיא לכם חזקיהו כי לא יוכל להציל אתכם מידו: 30 ואל יבטח אתכם חזקיהו אל יהוה לאמר הצל יצילנו יהוה ולא נתנן את העיר הזאת ביד מלך אשור: 31 אל תשמעו אל חזקיהו כי כה אמר מלך אשור עש אתי ברכה וצאו אלי ואכלו איש גפנו ואיש תאנתו ושתו איש מי בורו: 32 עד באי ולקחתם אתכם אל ארץ כארצכם ארץ דגן ותירוש ארץ לחם וכרמים ארץ זית יצהר ודבש וחיו ולא תמחו את השמע אל חזקיהו כי יסת אתכם לאמר יהוה יצילנו: 33 החצל הצילו אלהי הגוים איש את ארצו מיד מלך אשור: 34 איה אלהי חמת וארפד איה אלהי ספרים הנע ועוה כי הצילו את שמרון מידו: 35 מי בכל אלהי הארצות אשר הצילו את ארצם מידו כי יציל יהוה את ירושלם מידו: 36 והחרישו העם ולא ענו אותו דבר כי

אשר עשו: 20 וימאס יהוה בכל זרע ישראל ויענם ויתנם ביד שסים עד אשר השליכם מפניו: 21 כי קרע ישראל מעל בית דוד וימליכו את ירבעם בן נבט וידא ירבעם את ישראל מאחרי יהוה והחטאים חטאה גדולה: 22 וילכו בני ישראל בכל חטאות ירבעם אשר עשה לא סורו ממנה: 23 עד אשר הסיר יהוה את ישראל מעל פניו כאשר דבר ביד כל עבדיו הנביאים ויגל ישראל מעל אדמתו אשורה עד היום הזה: 24 ויבא מלך אשור מכבל ומכותה ומעוא ומחמת וספרים וישב בערי שמרון תחת בני ישראל וירשו את שמרון וישבו בעריה: 25 ויהי בתחלת שבתם שם לא יראו את יהוה וישלח יהוה בהם את האריות ויהיו הרגים בהם: 26 ויאמרו למלך אשור לאמר הגוים אשר הגלית ותושב בערי שמרון לא ידעו את משפט אלהי הארץ וישלח בם את האריות והנם ממיתים אותם כאשר אינם ידעים את משפט אלהי הארץ: 27 ויצו מלך אשור לאמר הליכו שמה אחד מהכהנים אשר הגלית משם וילכו וישבו שם וירם את משפט אלהי הארץ: 28 ויבא אחד מהכהנים אשר הגלו משמרון וישב בבית אל ויהי מורה אתם איך ייראו את יהוה: 29 ויהיו עשים גוי גוי אלהיו ויניחו לבם בחמות אשר גוי השמרנים גוי גוי בעריהם אשר הם ישיבים שם: 30 ואנשי בבל עשו את סכות בנות ואנשי כות עשו את נרגל ואנשי חמת עשו את אשימא: 31 והעוים עשו נבחו ואת תרתן והספרים שרפים את בניהם באש לאדרמלך וענגלך אלה שנים: 32 ויהיו יראים את יהוה ויעשו להם מקצותם כהני במות ויהיו עשים להם בבית הבמות: 33 את יהוה היו יראים ואת אלהיהם היו עבדים כמשפט הגוים אשר הגלו אתם משם: 34 עד היום הזה הם עשים כמשפטים הארשנים אינם יראים את יהוה ואינם עשים כחוקם וכמשפטים ובתורה וכמצוה אשר צוה יהוה את בני יעקב אשר שם שמו ישראל: 35 ויכרת יהוה אתם ברית ויצום לאמר לא תיראו אלהים אחרים ולא תשתחוו להם ולא תעבדום ולא תזבחו להם: 36 כי אם את יהוה אשר הגלה אתכם מארץ מצרים בכח גדול ובורע נמורו אתו תיראו ולו תשתחוו ולו תזבחו: 37 ואת החקים ואת המשפטים והתורה והמצוה אשר כתב לכם תשמרון לעשות כל הימים ולא תיראו אלהים אחרים: 38 והברית אשר כרתו אתכם לא תשכחו ולא תיראו אלהים אחרים: 39 כי אם את יהוה אלהיכם תיראו והוא יציל אתכם מיד כל איביכם: 40 ולא שמעו כי אם כמשפטם הראשון הם עשים: 41 ויהיו הגוים האלה יראים את יהוה ואת פסיליהם היו עבדים גם בניהם ובני בניהם כאשר עשו אבתם הם עשים עד היום הזה:

פרק 18

1 ויהי בשנת שלש להושע בן אלה מלך ישראל מלך חזקיה בן אחז מלך יהודה: 2 בן עשרים וחמש שנה היה במלכו ועשרים וחמש שנה מלך בירושלם ושם אמו אבי בת זכריה: 3 ויעש ה' אשר בעיני יהוה ככל אשר עשה דוד אביו: 4 הוא הסיר את הבמות ושבר את המצבת וברת את האשרה וכתח נחש הנחשת אשר עשה משה כי עד הימים ההמה היו בני ישראל מקטרים לו ויקרא לו נחשתן: 5 ביהוה אלהי ישראל בטח ואחריו לא היה כמחו בכל מלכי יהודה ואשר היו לפניו: 6 וידבק ביהוה לא סר מאחוריו וישמר מצותיו אשר צוה יהוה את משה: 7 והיה יהוה עמו בכל אשר יצא ישיביל וימרד במלך אשור ולא עבדו: 8 הוא הכה את פלשתים עד אשר לא היה גבוליה ממגדל נוצרים

עשה אוריה הכהן עד בוא המלך אחז מרמשק: 12 ויבא המלך מרמשק וירא המלך את המזבח ויקרב המלך על המזבח ויעל עליו: 13 ויקטר את עלתו ואת מנתחו ויסק את נסכו ויזרק את דם השלמים אשר לו על המזבח: 14 ואת המזבח הנחשת אשר לפני יהוה ויקרב מאת פני הבית מבין המזבח ומבין בית יהוה ויתן אתו על ירך המזבח צפונה: 15 ויצוהו המלך אחז את אוריה הכהן לאמר על המזבח הגדול הקטר את עלת הבקר ואת מנתח הערב ואת עלת המלך ואת מנתחו ואת עלת כל עם הארץ ומנחתם ונסכיהם וכל דם עלה וכל דם זבח עליו תזרק ומזבח הנחשת יהיה לי לבקר: 16 ויעש אוריה הכהן ככל אשר צוה המלך אחז: 17 ויקצץ המלך אחז את המסגרות המכנות ויסר מעליהם ואת הכיר ואת חום הורד מעל הבקר הנחשת אשר תחתיה ויתן אתו על מרצפת אבנים: 18 ואת מיסך השבת אשר בנו בבית ואת מבוא המלך החיצונה הסב בית יהוה מפני מלך אשור: 19 ויתר דברי אחז אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: 20 וישבב אחז עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד וימלך חזקיהו בן תחתיו:

פרק 17

1 בשנת שנים עשרה לאחז מלך יהודה מלך הושע בן אלה בשמרון על ישראל תשע שנים: 2 ויעש הרע בעיני יהוה רק לא כמלכי ישראל אשר היו לפניו: 3 עליו עלה שלמנאסר מלך אשור ויהיו לו הושע עבד וישב לו מנחה: 4 וימצא מלך אשור בהושע קשר אשר שלח מלאכים אל סוא מלך מצרים ולא העלה מנחה למלך אשור כשנה בשנה ויעצרתו מלך אשור ויאסרתו בית כלא: 5 ויעל מלך אשור בכל הארץ ויעל שמרון ויצר עליה שלש שנים: 6 בשנת השביעית להושע לכד מלך אשור את שמרון ויגל את ישראל אשורה וישב אתם בחלח ובחבור נהר גזון ועירי מדי: 7 ויהי כי חטאו בני ישראל ליהוה אלהיהם המעלה אתם מארץ מצרים מתחת יד פרעה מלך מצרים וייראו אלהים אחרים: 8 וילכו בחקות הגוים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל ומלכיש אשור עשו: 9 ויחפאו בני ישראל דברים אשר לא כן על יהוה אלהיהם ויבנו להם במות בכל עיריהם ממגדל נוצרים עד עיר מבצר: 10 ויצבו להם מצבות ואשרים על כל גבעה גבהה וחתת כל עץ רענן: 11 ויקטרו שם בכל במות כנוים אשר הגלה יהוה מפניהם ויעשו דברים רעים להכביש את יהוה: 12 ויעבדו הגללים אשר אמר יהוה להם לא תעשו את הדבר הזה: 13 ויעד יהוה בישראל וביהודה ביד כל נביאו כל חזה לאמר שבו מדרכיהם הרעים ושמרו מצותי כחוקי ככל התורה אשר צוית את אבותיהם ואשר שלחתי אליהם ביד עבדי הנביאים: 14 ולא שמעו ויקשו את ערפם כערף אבותם אשר לא האמינו ביהוה אלהיהם: 15 וימאסו את חקיו ואת בריתו אשר כרת את אבותם ואת עדותיו אשר העיד בם וילכו אחרי ההבל והחלו אחרי הגוים אשר שילבו אשר צוה יהוה אתם לבלתי עשות כהם: 16 ויעזבו את כל מצות יהוה אלהיהם ויעשו להם מסכה שנים עגלים ויעשו אשירה וישתחוו לכל צבא השמים ויעבדו את הבעל: 17 ויעבדו את בניהם ואת בנותיהם באש ויקטרו קסמים וינחשו ויתמכרו לעשות הרע בעיני יהוה להכבישם: 18 ויתאנקו יהוה מאד בישראל ויסרם מעל פניו לא נשאר רק שבט יהודה לבדו: 19 גם יהודה לא שמר את מצות יהוה אלהיהם וילכו בחקות ישראל

כִּהְיֶה הַבְּמוֹת אֶל מִזְבֵּחַ יְהוָה בִּירוּשָׁלַם כִּי אֵת
אָכְלוּ מִצֹּתוֹ בַּתּוֹךְ אַחֵיהֶם׃ 10 וּשְׁמָא אֵת
הִתַּפֹּת אֲשֶׁר בְּנֵי בְנֵי הָנֶם לִבְלֹתִי לַהֲעִבִיר אִישׁ
אֶת בְּנוֹ אוֹתוֹ בְּתוֹ כְּאֵשׁ מִלֶּמֶךְ׃ 11 וַיִּשְׁבֹּת אִישׁ
הַסּוֹסִים אֲשֶׁר נָתַנוּ מַלְכֵי יְהוּדָה לִשְׁמֹשׁ מִבֵּא
בֵּית יְהוָה אֶל לִשְׁכַּת בְּנֵי מֶלֶךְ הַסּוֹסִים אֲשֶׁר
בְּפִרְזֵיהֶם וְאֵת מִרְכַּבוֹת הַשֶּׁשֶׁשׁ שָׂרָף בְּאֵשׁ׃ 12
וְאֵת הַמִּזְבְּחוֹת אֲשֶׁר עַל הַגֶּזֶז עָלִיתָ אוֹתוֹ אֲשֶׁר
עָשׂוּ מַלְכֵי יְהוּדָה וְאֵת הַמִּזְבְּחוֹת אֲשֶׁר עָשָׂה
מִנְשֵׁ בִשְׁתֵּי חֲצוֹתוֹ בֵּית יְהוָה נָתַן הַמֶּלֶךְ דָּוִד׃ 13
וַיִּשְׁלַח הַשֹּׁלִיחַ אֶת עֶפְרָם אֶל נָחַל קִרְדִּין׃ 14
וְאֵת הַבְּמוֹת אֲשֶׁר עַל פְּנֵי יְרוּשָׁלַם אֲשֶׁר מִיָּמִין
הָרֹם הַמִּשְׁחִית אֲשֶׁר בָּנָה שְׁלֹמֹה מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
לַשְׁתַּחֲרֵת שָׂקֶץ צִיִּדִים וּלְכַמּוֹשׁ שָׂקֶץ מִוֶּאֵב
וּלְמַלְכֵם תוֹעֵבֶת בְּנֵי עַמּוֹן טָמֵא אֲשֶׁר׃ 14
וַיִּשְׂרֹף אֶת הַעֲצָמוֹת וַיִּכְרֹת אֶת הַחֲרָדִים׃ 15
וְאֵת מִקְוֵי־הַעֲצָמוֹת אֲדָם׃ 15 וְגַם אֵת הַמִּזְבֵּחַ
אֲשֶׁר בְּכֵית אֶל הַבְּמָה אֲשֶׁר עָשָׂה יִרְבֵּעָם בֵּן
נֹכַח אֲשֶׁר הַחֲטִיטָא אֵת יִשְׂרָאֵל גַּם אֵת הַמִּזְבֵּחַ
הַהוּא וְאֵת הַבְּמָה נָתַן וַיִּשְׂרָף אֵת הַבְּמָה הָרֹק
לְעֶפְרַיִם וְשָׂרָף אֲשֶׁרָה׃ 16 וַיִּפֹּן יְאִשִּׁיהוּ וַיִּרְאֵהוּ אֵת
הַקִּבְרִים אֲשֶׁר שָׂם בְּהָרֵי יוֹשְׁלָם וַיִּקַּח אֵת
הָעֲצָמוֹת מִן הַקִּבְרִים וַיִּשְׂרָף עַל הַמִּזְבֵּחַ
וַיִּטְמְנֵהוּ כְּדִבְרֵי יְהוָה אֲשֶׁר קִרָּא אִישׁ הָאֱלֹהִים
אֲשֶׁר קִרָּא אֵת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה׃ 17 וַיֹּאמֶר מֶה
הַצִּיּוֹן הָלֹז אֲשֶׁר אֲנִי רֹאֶה וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אֲנָשִׁי
הַקִּבְרָא אֲשֶׁר הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר בָּא מִיְּהוּדָה
וַיִּקְרָא אֵת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עַל
הַמִּזְבֵּחַ בֵּית אֶל׃ 18 וַיֹּאמֶר הִנֵּחֻה לֹז אִישׁ אֶל
יַעַץ עֲצָמָיו וַיִּמְלֹטוּ עֲצָמוֹתָי אֵת עֲצָמוֹת
הַנִּבְיָא אֲשֶׁר בָּא מִשְׁמֵרָיו׃ 19 וְגַם אֵת כָּל בְּתֵי
הַבְּמוֹת אֲשֶׁר בְּעִיר שָׁמְרוֹן אֲשֶׁר עָשׂוּ מַלְכֵי
יִשְׂרָאֵל לַחֲכֵעִים אֲשִׁישָׁיו וַיַּעַשׂ לָהֶם כָּכָל
הַמַּעֲשִׂים אֲשֶׁר עָשָׂה הַבְּמָה בְּבֵית אֶל׃ 20 וַיּוֹבֵת אֵת
כָּל כִּהְנִי הַבְּמוֹת אֲשֶׁר שָׂם עַל הַמִּזְבְּחוֹת וַיִּשְׂרָף
אֵת עֲצָמוֹת אָדָם עֲלֵיהֶם וַיִּשֶׁב יְרוּשָׁלַם׃ 21
וַיֵּצֵא הַמֶּלֶךְ אֵת כָּל הָעָם לֵאמֹר עָשׂוּ פֶסַח
לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם כְּכַתּוּב עַל סֵפֶר הַבְּרִית׃
זוהו׃ 22 כִּי לֹא נִעֲשֶׂה כִּפְסַח הַזֶּה מִיָּמֵי
הַשִּׁפְטִים אֲשֶׁר שָׁפְטָנוּ אֶת יִשְׂרָאֵל וְכָל יָמֵי מַלְכֵי
יִשְׂרָאֵל וּמַלְכֵי יְהוּדָה׃ 23 כִּי אִם בְּשִׁמְנֵה
עֶשְׂרֵה שָׁנָה לִמְלֶכְךָ יְאִשִּׁיהוּ נִעֲשֶׂה הַפֶּסַח הַזֶּה
לַיהוָה בִּירוּשָׁלַם׃ 24 וְגַם אֵת הָאֲבֹת וְאֵת
הַיָּדְעִים אֵת הַתְּרָפִים וְאֵת הַגִּלְלִים וַיִּרְאֵהוּ כָּל
הַשִּׁפְטִים אֲשֶׁר נִרְאָו אֶרֶץ יְהוּדָה וַיִּשְׁלַח אֶת
בְּעֵר יְאִשִּׁיהוּ לִמְעַן הִקִּים אֶת דְּבָרֵי הַתּוֹרָה
כְּכַתְּבֵיהֶם עַל הַסֵּפֶר אֲשֶׁר מִצָּא חֲלָקִיו הַכֹּהֵן
בֵּית יְהוָה׃ 25 וּבְמִדָּה לֹא הָיָה לִפְנֵי מֶלֶךְ
אֲשֶׁר שָׂב אֶל יְהוָה לִבָּבוֹ וּבְכָל נַפְשׁוֹ
נִכְבַּל מִדָּוִד כָּכָל תּוֹרַת מֹשֶׁה אוֹתָרְיוֹ לֹא קָם
כִּמְהוּ׃ 26 אֲדָרְכָּ לֹא שָׁב יְהוָה מִתּוֹרָן אֲפִי הַגְּדוֹל
אֲשֶׁר חָרָה אֲפִי בִיהוּדָה עַל כָּל הַעֲשִׂים אֲשֶׁר
הִכְעִיסוּ מִנְשֵׁה׃ 27 וַיֹּאמֶר יְהוָה גַּם אֵת יְהוּדָה
אֲסִיר מִעַל פְּנֵי כְּאֶשֶׁר הִסְרֵתִי אֵת יִשְׂרָאֵל
וּמֵאֲסָתִי אֵת הָעִיר הָאֵת אֲשֶׁר בְּחָרָתִי אֵת
יְרוּשָׁלַם וְאֵת הַבְּמָה אֲמַרְתִּי יִהְיֶה שְׂמִי
שָׁם׃ 28 וַיִּתֵּר דְּבָרֵי יְאִשִּׁיהוּ וְכָל אֲשֶׁר עָשָׂה
הָלֹא הֵם כְּתוּבִים עַל סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לַמַּלְכֵי
יְהוּדָה׃ 29 בְּיָמָיו עָלָה פֶּרְעָה נֹכַח מֶלֶךְ
מִצְרַיִם עַל מֶלֶךְ אֲשׁוּר עַל הָרַם פֶּרֶת וַיִּלָּךְ
הַמֶּלֶךְ יְאִשִּׁיהוּ לִקְרָאָתוֹ וַיִּמְלִכֵהוּ בְּמִגְדוֹ
כִּרְאוֹתָ אוֹתוֹ׃ 30 וַיִּרְכַּבְהוּ עֲבָדָיו מֵת מִמְּגִדוֹ
וַיִּבְחָאוּ יְרוּשָׁלַם וַיִּקְרַבְהוּ בִּקְבֻרָתוֹ וַיִּקַּח עַל
הָאֶרֶץ אֵת יְהוֹאָח בֶּן יְאִשִּׁיהוּ וַיִּמְשְׁחֵהוּ אוֹתוֹ
וַיִּמְלִיכֵהוּ אוֹתוֹ

ולגדרים ולקנות עצים ואבני מחצב לחזק את
הבית: 7 אך לא יחשב אתם הכסף הנתן על
ידם כי באמונה הם עשים: 8 ויאמר הלוקהו
הכהן הגדול על שפן הספר ספר התורה
מצאתי בבית יהוה ויתן חלקהו אל הספר אל
שפן ויקראו: 9 ויבא שפן הספר אל המלך
ונשב את המלך דבר ויאמר התיכו עבדיך את
הכסף הנמצא בבית ויתנוהו על יד עשי
המלאכה המפקדים בית יהוה: 10 ויגד שפן
הספר למלך לאמר ספר נתן לי חלקה הכהן
ויקראוהו שפן לפני המלך: 11 ויהי כשמע
המלך את דברי ספר התורה ויקרע את
בגדיו: 12 ויצו המלך את חלקה הכהן ואת
אחיקם בן שפן ואת עכבור בן מיכיה ואת שפן
הספר ואת עזיהו עבד המלך להצטר לכו
דרשו את יהוה בעדו ובעד אחר ובעד
יהוה על דברי הספר הנמצא הזה כי גדולה
חמת יהוה אשר הוא נצתה בנו על אשר לא
שמעו אבתינו על דברי הספר הזה לעשות
ככל הכתוב עלינו: 14 ויולך חלקיהו הכהן
ואחיקם ועכבור ושפן ועזיהו אל חלדו
הנביא אשת שלם בן תקוה בן חרחם שמר
הנבונים והיא ישבת בירושלם במשנה ויודברו
אליה: 15 ותאמר אליהם כה אמר יהוה אלהי
ישראל אמרו לאיש אשר שלח אתכם אלי: 16
כה אמר יהוה הני מביא רעה אל המקום הזה
ועל ישובו את כל דברי הספר אשר קראו מלך
היהוה: 17 תחת אשר עזבוני ויקטרו
אלהים אחרים למען הכעיסני בכל מעשה
ידיהם ונצתה חמתי במקום הזה ולא
תכבה: 18 ואל מלך יהודה השלח אתכם
לדרש את יהוה כה תאמרו אליו כה אמר
יהוה אלהי ישראל הברכים אשר שמעת: 19
עין רך לבלבך ותנעם מפני יהוה בשמעת אשר
דרת על המקום הזה ועל ישובי לחיות
לשמה ולקללה הנהיגתי נאם יהוה: 20 לכן
הניי אספך על אבותיך ונאספת אל קברותיך
שלום ולא תראינה עיניך בכל הרעה אשר
אני מביא על המקום הזה וישיבו את המלך
בב:

פרק 23

1 וישלח המלך ויאספו אליו לב זקני יהודה וירושלם: 2 ויעל המלך בית יהוה וכל איש יהודה וכל יושבי ירושלם אתו ובהנים והנביאים וכל העם למקטן ספר גדול ויקרא וינבוייהם את כל דברי המלך הברית המצא בבית יהוה: 3 ויעל המלך על העמוד ויברך את הברית לפני יהוה ללכת אחרי יהוה ולשמר מצותיו ואת עדותיו ואת חקתיו בכל לב ובכל נפש להקים את ברית יהוה הזאת הכתבים על הספר הזה ויעמר כל העם בברית: 4 ויצא המלך את חלקיהו הכהן הגדול ואת כהני המשנה ואת שמרי הסף להוציא מהיכל יהוה את כל הכלים השונים לבעל ולאשרה ולכל צבא השמים וישרפם מחוץ לירושלם בשרדותן וקדרון וגשא את עפרם בית אל: 5 והשנית את הכמרים אשר נתנו מלכי יהודה ויקטר בכמות בערי יהודה ומסבי ירושלם ואת המקטרים לבעל לששש ולירח ולמזלות ולכל צבא השמים: 6 ויצא את האשרה מבית יהוה מחוץ לקדרון אל נחל קדרון וישרף אתה בנחל קדרון וידק לעפר וישלך את עפרה על קבר בני העם: 7 ויתן את בתי הקדשים אשר בבית יהוה אשר הנשים אונות שם בתים לאשרה: 8 ויבא את כל הכהנים מערי יהודה וישמא את הארמון אשר קטרו שמה הכהנים מנבע עד באר שבע ונתן את כמות השערים אשר פתח שער יהושע שר העיר אשר על שמאול איש בשער העיר: 9 אך לא יעלו

פרק 21

1 בן ששים עשרה שנה מנשה במלכו
והמשים וחמש שנה מלך בירושלם ושם אמר
חצפי בוז: 2 ויעש הרע בעיני יהוה כחזקת
הגוים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל: 3
וישב ויבן את הבמות אשר אבד חזקיהו אביו
ויקם מזבחת ובעל ויעש אשר כאשר עשה
אחאב מלך ישראל וישתחו לכל צבא השמים
ויעבד אתם: 4 ובנה מזבחת בבית יהוה אשר
אמר יהוה בירושלם אשים את שמי: 5 ויבן
במותות לכל צבא השמים כשתי הצורות בית
יהוה: 6 והעביר את בנו בנז ועונן ונחש
ועשה אוב וידענים הרבה לעשות חרען בעיני
יהוה להכעיס: 7 וישם את פסל האשרה אשר
עשה בבית אשר אמר יהוה אל דוד ואל שלמה
בנו בבית הזה ובירושלם אשר בחרתי מכל
שבטי ישראל אשים את שמי לעולם: 8 ולא
אסף להניד רגל ישראל את האדמה אשר
נחתי לאבותם רק אם ישמרו לעשות ככל
אשר צויתים ולכל התורה אשר צוה אתם
עבדי משה: 9 ולא שמעו ויתעם מנשה לעשות
את אשר מן הגוים השמיד יהוה מפני בני
ישראל: 10 ויבדד יהוה ביד עבדיו הנביאים
לאמר: 11 יען אשר עשה מנשה מלך יהודה
התעבות האלה הרע מכל אשר עשו האמרי
אשר לפניו ויחמא גם את יהודה בגלוליו: 12
לכן כה אמר יהוה אלהי ישראל הנני מבאי
לעשות את ירושלם יהודה אשר כל שמעיו
תצלחנה שתי אזני: 13 ונמיתי על ירושלם את
קו שמרנו ואת משקלת בית אחאב ומחיתי את
ירושלם כאשר ימחה את הצלחת מחה והפך
על פניה: 14 ונמטשתי את שארית נחלתי
ונתתיים ביד איביהם והיו לבז ולמססה לכל
איביהם: 15 יען אשר עשה את הרע בעיני
ויהו מבעסים אתי מן היום אשר יצאו אבותם
ממצרים ועד היום הזה: 16 וגם דם נקי שפך
מנשה הרבה מאד עד אשר מלא את ירושלם
פה לפה לבד ממאתו אשר החמיתי את יהודה
לעשות חרען בעיני יהוה: 17 ויתר דברי
מנשה וכל אשר עשה וחמטתו אשר חמא האלה
הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי
יהודה: 18 וישכב מנשה עם אבתיו ויקבר
בנו ביתו בן עזא וימלך אמון בנו
תחתיו: 19 בן עשרים וששים שנה אמון
במלכו וששים שנים מלך בירושלם ושם אמו
משלמת בת חרוץ מן יטבה: 20 ויעש הרע
בעיני יהוה כאשר עשה מנשה אביו: 21 וילך
בכל הדרך אשר הלך אביו ויעבד את הגללים
אשר עבד אביו וישתחו להם: 22 ויעזב את
יהוה אלהי אבתיו ולא הלך בדרך יהוה: 23
ויקשרו עבדי אמון עליו וימיתו את המלך
בביתו: 24 וידך עם הארץ את כל הקשרים על
המלך אמון וימליכו עם הארץ את יאשיהו
בנו תחתיו: 25 ויתר דברי אמון אשר עשה
יהוה הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי
יהודה: 26 ויקבר אמון בקברתו בן עזא
מלך יאשיהו בנו תחתיו:

פרק 22

1 בן שמונה שנה יאשיהו במלכו
ושלשים ואחת שנה מלך בירושלם ושם אמו
יהויכד בת עדיה מבצקת: 2 וישע הדיש בעיני
יהוה ויילך בכל דרך דוד אביו ולא סר ימין
ושמאלו: 3 ויהי חג שבועה ששנה שנה למלך
יאשיהו שלח המלך את ששן בן אצליוהו בן
משלם הספר בית יהוה לאמר: 4 עלה אל
תלפיתו כהן הגדול ויתם את הכסף המובא
בית יהוה אשר אספו שמרי הכסף מאת העם: 5
ויתנהו עד יל עשי המלאכה המפקדים בבית
יהוה ויתנו אותו לעשי המלאכה אשר בבית
יהוה לתקן בדם הבית: 6 לחצריהם ולגבנם

פליטת בית יהודה הנשארה שרש למטה ועשה
פר למעלה: 31 כי מירושלם תצא שארית
פליטה מהר ציון קנאת יהוה תעשה זאת: 32
לכן בה אמר יהוה אל מלך אשר לא יבא אל
העיר הזאת ולא יורה שם חץ ולא יקימנה מגן
ולא ישפך עליה סללה: 33 בדרך אשר ראו
בה ישוב ואל העיר הזאת לא יבא נאם
הוה: 34 וגוונתי אל העיר הזאת להושיעה
למעני למען דוד עבדי: 35 ויהי ביחלה
ההוא ויצא מלך יהודה ויך במחנה אשר מלה
שמונים וחמשה אלף וישיכמו בבקר והנה
כלם פגרים מותים: 36 ויסע וילך וישב
סנחריב מלך אשר וישב בניניה: 37 ויהי
הוא משהתהוה כי נסרך אלהיו ואדרמלך
הואצצר הכהן בחרב והמה נמלטו ארץ
אררש וימלך אסר חזן בנו תחתיו:

פרק 20

1 בימים ההם חלה חזקיהו למות ויבא אליו ישעיהו בן אמוץ הנביא ויאמר אליו כה אמר יהוה צו לביתך כי מת אתה ולא תחיה: 2 ויסב את פניו אל הקיר ויתפלל אל יהוה לאמר: 3 אנה יהוה זכר נא את אשר חלתו לפניך באמת ויחיה שלם ורומם בעיניך עשיתי ויבך חזקיהו בכי גדול: 4 ויהי ישעיהו לא יצא העיר התיכנה ודבר הוה היה אליו לאמר: 5 שוב ואמרת אל חזקיהו נגיד עמי כה אמר יהוה אלהי דוד אביך שמעתי את תפלתך ראיתי את דמעתך חנני רפא לך ביום השלישי העלה בית יהוה: 6 והספתי על ימין חמש עשרה שנה ומכר מלך אשור אצילך ואת העיר הזאת וגנותי על העיר הזאת למעני ולמען דוד עבדי: 7 ויאמר ישעיהו קחו דבלת תאנים ויחזקו וישמרו על השחין ויחי: 8 ויהיה חזקיהו אל ישעיהו מה אהתי כי רפא יהוה לי ועליתי ביום השלישי בית יהוה: 9 ויאמר ישעיהו זה לך הוות מאת יהוה כי יגשה יהוה את הדבר אשר דבר חלך הצל עשר מעלות אם ישוב עשר מעלות: 10 ויאמר חזקיהו נקל לצל למות עשר מעלות לא כי ישוב הצל אחרנית עשר מעלות: 11 ויקרא ישעיהו הנביא אל יהוה וישב את הצל במעלות אשר ברה במעלות אהו אחרנית עשר מעלות: 12 בעת ההוא ספר בראדך בלאדן בן בלאדן כלת כבל ספרים ומנחה אל חזקיהו כי שמע כי חלה חזקיהו: 13 וישמע עליהם חזקיהו ויראם את כל בית נכתה את הכסף ואת הזהב ואת הכשמים ואת שמן הטוב ואת בית כליו ואת כל אשר נמצא באוצרותיו לא היה דבר אשר לא חזקיהו חזקיהו ובכל מעשיו: 14 ויבא ישעיהו הנביא אל המלך חזקיהו ויאמר אליו מה אמרו האנשים האלה מאין יבאו אליך ויאמר חזקיהו מארץ רחוקה באו מכבל: 15 ויאמר מה ראו בביתך ויאמר חזקיהו את כל אשר בביתי ראו לא היה דבר אשר לא הראיתם באצותי: 16 ויאמר ישעיהו אל חזקיהו שמע דבר יהוה: 17 הנה ימים באים ונשא כל אשר בביתך ואשר אצרו אבתיך עד היום הזה בכלה לא יותר דבר אשר יהוה: 18 ומבניך אשר יצאו ממך אשר תוליד יקח והיו סרסים בהיכל מלך כבל: 19 ויאמר חזקיהו אל ישעיהו טוב דבר יהוה אשר דברתי ויאמר חלוא אם שלום ואמת יהיה בימי: 20 ויתר דברי חזקיהו וכל גבורתו ואשר עשה את הברכה ואת התעלה ויבא את המים העזיה חלא הם תרובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: 21 וישכב חזקיהו עם אבתיו וימלך

מנשה בנו תחתיו:

ירחמאל ואת רם ואת כלובי: 10 ורם הוליד את עמינדב ועמינדב הוליד את נחשון נשיא בני יהודה: 11 ונחשון הוליד את שלמא הוליד את בעז: 12 ובעז הוליד את עובד ועובד הוליד את ישי: 13 ואישי הוליד את בכור את אילאב ואביגיל השני ושמעא השלישי: 14 נתנאל הרביעי רדי החמישי: 15 אצם הששי דויד השבעי: 16 ואחיהם צוריה ואביגיל ובני צוריה אבשי ויואב ועשה אל שלשה: 17 ואביגיל ילדה את עמשא ואבי עמשא יתר הישמעאלי: 18 וכלב בן חצרון הוליד את עזובה אשה ואת יריעות ואלה בניה ישר ושובב וארדון: 19 ותמת עזובה ויקח לו כלב את אפרת ותלד לו את חור: 20 וחור הוליד את אורי ואורי הוליד את בצלאל: 21 ואחר בא חצרון אל בת מכיר אבי גלעד והוא לקחה והוא בן ששים שנה ותלד לו את נגוב: 22 ושגוב הוליד את יאיר ויהיו לו עשרים שלוש ערים בארץ הגלעד: 23 ויקח גשור וארם את חות יאיר מאחם את קנת ואת בנתיה ששים עיר כל אלה בני מכיר אבי גלעד: 24 ואחר מות חצרון בכלב אפרתה ואשת חצרון אביה ותלד לו את אשחור אבי תקוע: 25 ויהיו בני ירחמאל בכור חצרון הבכור רם ובונה וארן ואצם אחיה: 26 ותהי אשה אחרת לירחמאל ושמה עטרה היא אם אונם: 27 ויהיו בני רם בכור ירחמאל מעין וימין ועקב: 28 ויהיו בני אונם שמי וידע ובני שמי נדב ואבישור: 29 ושם אשת אבישור אביהול ותלד לו את אחבן ואת מוליד: 30 ובני נדב סלד ואפס וימת סלד לא בנים: 31 ובני אפס ישעי ובני ישעי ששן ובני ששן אחלי: 32 ובני ידע אחי שמי יתר ויונתן וימת יתר לא בנים: 33 ובני יונתן פלת וזוא אלה היו בני ירחמאל: 34 ולא היה לששן בנים כי אם בנות ולששן עבד מצרי ושמו ירחע: 35 ויתן ששן את בתו לירחע עבדו לאשה ותלד לו את עתי: 36 ועתי הליד את נתן ונתן הוליד את זבדי: 37 וזבדי הוליד את אפפל ואפפל הוליד את עובד: 38 ועובד הוליד את יהוא והוא הוליד את עזריה: 39 ועזריה הליד את הלץ וחלץ הליד את אלעשה: 40 ואלעשה הליד את ססמי וססמי הליד את שלום: 41 ושלום הוליד את יקמיה ויקמיה הליד את אלישמע: 42 ובני כלב אחי ירחמאל מישע בכור הוא אבי זיף ובני מרשה אבי בכרון: 43 ובני בכרון קרח ותפח ורקם ושמע הוליד את רחם אבי ירקעם ורקם הוליד את שמי: 45 ובן שמי מעון ומעון אבי בית צור: 46 ועיפה פילגש כלב ילדה את חרן ואת מוצא ואת בזו וחרן הליד את גזו: 47 ובני יהדי רגם ויוחם וגישן ופלם ועיפה ושקף: 48 פלגש כלב מעבה ילד שבר וחתנה: 49 ותלד שקף אבי מרדנא את שוא אבי מכבנה ואבי גבעא ובת כלב עכסה: 50 אלה היו בני כלב בן חור בכור אפרתה שובל אבי קרית יערים: 51 שלמא אבי בית לחם חרף אבי בית גדר: 52 ויהיו בנים לשובל אבי קרית יערים הראה חצי המנחות: 53 ומשפחות קרית יערים היתרי והפותי והשמתי והמשרעי מאלה יצאו הצרעתי והאשתאלי: 54 בני שלמא בית לחם ונשופתי עטרת בית יואב וחצי המנחת הצרעתי: 55 ומשפחות ספרים ישבו יעבץ הרעתיים שמעתיים שוכתיים המה הקינים הבאים מחמת אבי בית רכב:

פרק 3

1 ואלה היו בני דויד אשר נולד לו בחברון הבכור אמנן לאחיעזר הזורעאלי ואת דנאל לאביגיל והחמלתי: 2 השליש

וכנען: 9 ובני כוש סבא וחזילה וסבתא ורעמא וסבתבא ובני רעמא שבא ודדן: 10 וכוש ילד את נמרוד הוא החל להיות גבור בארץ: 11 ומצרים ילד את לודיים ואת ענמים ואת להבים ואת נפתחים: 12 ואת פתרסים ואת כסלסים אשר יצאו משם פלשתים ואת כפתרים: 13 וכנען ילד את צידון בכור ואת חת: 14 ואת חיבוס ואת האמרי ואת הגרגשי: 15 ואת החוי ואת הערקי ואת הסיני: 16 ואת הארודי ואת הצמרי ואת החמתי: 17 בני שם עילם ואשור וארפכשד ולוד וארם ועויץ וחול וגתר ומשך: 18 וארפכשד ילד את שלח ושלח ילד את עבר: 19 ולעבר ילד שני בנים שם האחד פלג כי בימיו נפלגה הארץ ושם אחיו יקטן: 20 ויקטן ילד את אלמורד ואת שלף ואת חצרמות ואת ירח: 21 ואת הדורם ואת אוזל ואת דקלה: 22 ואת עיבל ואת אבימאל ואת שבא: 23 ואת אופיר ואת חזילה ואת יובב כל אלה בני יקטן: 24 שם ארפכשד שלח: 25 עבר פלג רעו: 26 שרוג נחור תרח: 27 אברם הוא אברם: 28 בני אברם יצחק וישמעאל: 29 אלה תלדותם בכור ישמעאל בנות וקדר ואדבאל ומבשם: 30 משמע דומה משא חרד ותימא: 31 יטור נפיש וקדמה אלה הם בני ישמעאל: 32 ובני קטורה פילגש אברם ילדה את זמרן ויקטן ומרן ומדין וישבק ושוח ובני יקטן שבא ודדן: 33 ובני מדין עיפה ועפר וחנן ואבידע ואלדעה כל אלה בני קטורה: 34 ויולד אברם את יצחק בני יצחק עשו וישראל: 35 בני עשו אליפז רעואל ויעשו ויעלם וקרח: 36 בני אליפז תימן ואומר צפי ונעתם קנו ותמע ועמלק: 37 בני רעואל נחת זרח שמה ומוז: 38 ובני שעיר לוטן ושובל וצבעון וענה ודישן ואצר ודישן: 39 ובני לוטן חרי והומם ואחות לוטן תמע: 40 בני שובל עלין ומנחת ועיבל שפי ואונם ובני צבעון איה וענה: 41 בני ענה דישן ובני דישן חמרן ואשבן ויתרן וכרן: 42 בני אצר בלחן וועון יעקן בני דישן עין וארן: 43 ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני מלך מלך לבני ישראל בלע בן בעור ושם עירו דנהבה: 44 וימת בלע וימלך תחתיו יובב בן זרח מבצרה: 45 וימת יובב וימלך תחתיו חושם מארץ התימני: 46 וימת חושם וימלך תחתיו חרד בן ברד המכה את מדין בשדה מואב ושם עירו עית: 47 וימת חרד וימלך תחתיו שמלה ממשרקה: 48 וימת שמלה וימלך תחתיו שאול מרחבות הנרה: 49 וימת שאול וימלך תחתיו בעל חנן בן עכבור: 50 וימת בעל חנן וימלך תחתיו חרד ושם עירו פני ושם אשתו מהיטבאל בת ממטר בת מי זהב: 51 וימת חרד ויהיו אלוף אדום אלוף תמע אלוף עליה אלוף יתה: 52 אלוף אהליבמה אלוף אלה אלוף פינן: 53 אלוף קנו אלוף תימן אלוף מבצר: 54 אלוף מגדאל אלוף עירם אלה אלוף אדום:

פרק 2

1 אלה בני ישראל ראובן שמעון לוי ויהודה יששכר וזבלון: 2 דן יוסף ובנימין נפתלי גד ואשר: 3 בני יהודה ער ואונן ושלח שלוש נולד לו מבת שוע הכנענית ויהי ער בכור יהודה רע בעיני יהוה וימיתוהו: 4 ותמר בלתי ילדה לו את פרץ ואת זרח כל בני יהודה ילדה: 5 בני פרץ חצרון וחמול: 6 ובני זרח זמרי ואיתן והמין ולכלב ודרע כלם חמשה: 7 ובני כרמי עבר עובר ישראל אשר מעל בחרם: 8 ובני איתן עזריה: 9 ובני חצרון אשר נולד לו את

צדקיהו עור ויאסרהו בנחשתיים ויבאחו בכל: 8 ובחדש החמישי בשבעה לחדש היה שנת השע עשרה שנה למלך נבכדנאצר מלך בבל בא נבזוראדן רב מבחים עבד מלך בבל ירושלם: 9 וישרף את בית יהוה ואת בית המלך ואת כל בתי ירושלם ואת כל בית גדול שרף באש: 10 ואת חומת ירושלם סביב נצחו כל חיל כשדים אשר רב מבחים: 11 ואת יתר העם הנשארים בעיר ואת הנפלים אשר נפלו על המלך בבל ואת יתר החמון הגלה נבזוראדן רב מבחים: 12 ומדלת הארץ השאיר רב מבחים לכרמים וליגבים: 13 ואת עמודי הנחשת אשר בית יהוה ואת המכנות ואת ים הנחשת אשר בבית יהוה שברו כשדים וישאו את נחשתם בבלה: 14 ואת הסירת ואת היעים ואת המזמרות ואת הכפות ואת כל כלי הנחשת אשר ישרתו בס לקחו: 15 ואת המתחות ואת המזרקות אשר זהב זהב ואשר כסף כסף לקח רב מבחים: 16 העמודים שנים הים האחד והמכנות אשר עשה שלמה לבית יהוה לא היה משקל לנחשת כל הכלים האלה: 17 שמנה עשרה אמה קומת העמוד האחד וכתרת עליו נחשת וקומת הכתרת שלש אמה ושכבה ורמנים על הכתרת סביב הכל נחשת וכאלה לעמוד השני על השכבה: 18 ויקח רב מבחים את שריה כהן הראש ואת צפניהו כהן משנה ואת שלשת שמרי הסף: 19 וזמן העיר לקח סרים אחד אשר הוא פקיד על אנשי המלחמה וחמשה אנשים מראי פני המלך אשר נמצאו בעיר ואת הספר שר הצבא המצבא את עם הארץ וששים איש מעם הארץ הנמצאים בעיר: 20 ויקח אהם נבזוראדן רב מבחים וילך אתם על מלך בבל רבלתה: 21 וידך אתם מלך בבל וימיתם ברבלה בארץ חמת ויגל יהודה מעל אדמתו: 22 והעם הנשאר בארץ יהודה אשר השאיר נבכדנאצר מלך בבל ויפקד ויפחד אתם גדליהו בן אחיקם בן שפן: 23 וישמעו כל שרי החילים המה והאנשים כי הפקיד מלך בבל את גדליהו ויבאו אל גדליהו המצפה וישמעאל בן נתניה ויוחנן בן קרח ושריה בן תנחמת הנטפתי ואוניוהו בן המעבתי המה ואנשיהם: 24 וישבע להם גדליהו ולאנשיהם ויאמר להם אל תיראו מעבדי הכשדים שבו בארץ ועבדו את מלך בבל ויטב לכם: 25 ויהי בחדש השביעי בא ישמעאל בן נתניה בן אלישמע מזרע המלוכה ועשרה אנשים אתו ויכו את גדליהו וימת ואת היהודים ואת הכשדים אשר היו אתו ומלכיה: 26 ויקמו כל העם מקטן ועד גדול ושרי החילים ויבאו מצרים כי יראו מפני כשדים: 27 ויהי בשלשים ושבע שנה לגלות יהויכין מלך יהודה בשנים עשר חדש בעשרים ושבעה לחדש נשא אויל מרדך מלך בבל בשנת מלכו את ראש יהויכין מלך יהודה מבית בבל: 28 וידבר אתו טבות ויתן את כסאו מעל כסא המלכים אשר אתו בכבל: 29 ושנא את בגדי כלאו ואכל לחם תמיד לפניו כל ימי חייו: 30 וארחתה ארחת תמיד נתנה לו מאת המלך דבר יום ביומו כל ימי חייו:

1 דְּבָרֵי תִּמְיִם

פרק 1

1 אדם שת אנוש: 2 קינ מהללאל ירד: 3 חנוך מתושלה למך: 4 נח שם עם ויפת: 5 בני יפת נמר ומגוג ומדי ויון ותבל ומשך ותירס: 6 ובני נמר אשכנז ודיפת ותוגרמה: 7 ובני יון אלישה ותרישה כתיים ורודנים: 8 בני כוש ומצרים פוט

והכסף והזהב נתן יהויקים לפרעה אך העריך את הארץ לתת את הכסף על פי פרעה איש כערכו נגש את הכסף ואת הזהב את עם הארץ לתת לפרעה נכה: 36 בן עשרים וחמש שנה יהויקים במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו זבירה בת פדיה מן רומה: 37 ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר עשו אבותיו:

פרק 24

1 בימיו עלה נבכדנאצר מלך בבל ויהי לו יהויקים עבד שלש שנים וישב וימרר בו: 2 וישלח יהוה בו את גדודי כשדים ואת גדודי אום ואת גדודי מואב ואת גדודי בני עמון וישלחם ביהודה ויבאדו כדבר יהוה אשר דבר ביד עבדיו הנביאים: 3 אך על פי יהוה היתה ביהודה להסיר מעל פניו בחטאת מנשה ככל אשר עשה: 4 וגם דם הנקי אשר שפך יוסלם את ירושלם דם נקי ולא אבה יהוה יסלחו: 5 ויתר דברי יהויקים וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: 6 וישכב יהויקים עם אבתיו וימלך יהויכין בנו תחתיו: 7 ולא הסיף עוד מלך מצרים לצאת מארצו כי לקח מלך בבל מנחל מצרים עד נהר פרס כל אשר היתה למלך מצרים: 8 בן שמנה עשרה שנה יהויכין במלכו ושלשה חדשים מלך בירושלם ושם אמו נחשתא בת אלנתן מירושלם: 9 ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר עשה אביו: 10 בעת ההיא עלה עבדי נבכדנאצר מלך בבל ירושלם ותבא העיר במצור: 11 ויבא נבוכדנאצר מלך בבל על העיר ועבדי צרים עליה: 12 ויצא יהויכין מלך יהודה על מלך בבל הוא ואמו ועבדיו ושריו וסריסיו ויקח אותו מלך בבל בשנת שמנה למלכו: 13 ויוצא משם את כל אוצרות בית יהוה ואוצרות בית המלך ויקצץ את כל כלי הזהב אשר עשה שלמה מלך ישראל בחייל יהוה כאשר דבר יהוה: 14 והגלה את כל ירושלם ואת כל השרים ואת כל גבורי החיל עשרה אלפים גולה וכל החרש והמסגר לא נשאר וזלת דלת עם הארץ: 15 ויגל את יהויכין בבלה ואת אש המלך ואת נשי המלך ואת סריסיו ואת אויל הארץ הוליד גולה מירושלם בבלה: 16 ואת כל אנשי החיל שבעת אלפים והחרש והמסגר אלף הכל גבורים עשי מלחמה ויביאם מלך בבל גולה בבלה: 17 וימלך מלך בבל את מתניה דודו תחתיו ויסב את שמו צדקיהו: 18 בן עשרים ואחת שנה צדקיהו במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו חטיטל בת ירמיהו מלכנה: 19 ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר עשה יהויקים: 20 כי על אף יהוה היתה בירושלם וביהודה עד השלכו אתם מעל פניו וימרד צדקיהו במלך בבל:

פרק 25

1 ויהי בשנת התשיעית למלכו בחדש העשירי בעשור לחדש בא נבכדנאצר מלך בבל הוא וכל חילו על ירושלם ויוחן עליה ויבנו עליה דיק סביב: 2 ותבא העיר במצור עד עשתי עשרה שנה למלך צדקיהו: 3 בתשעה לחדש יחזק הרעב בעיר ולא היה לחם לעם הארץ: 4 ותבקע העיר וכל אנשי המלחמה הלילה דרך שער בין החמתיים אשר על גן המלך וכשדים על העיר סביב וילך דרך הערבה: 5 ויורדפו חיל כשדים אחר המלך וישנו אותו בערבות ירחו וכל חילו נפצו מעליו: 6 ויתפשו את המלך ויעלו אותו אל מלך בבל וירבהו וידברו אתו משפט: 7 ואת בני צדקיהו שחטו לעיניו ואת עיני

חרמון המה רבו: 24 ואלה ראשי בית אבותם ועפר וישעי ואליאל ועזריאל וירמיה והוריה ויחריאל אנשים גבורי חיל אנשי שמות ראשים לבית אבותם: 25 וימעלו באלהי אבותיהם ויונו אחרי אלהי עמי הארץ אשר השמיד אלהים מפניהם: 26 ויער אלהי ישראל את רוח פול מלך אשור ואת רוח תלגת פלנר מלך אשור ויגלם לראובני ולגדי ולחצי שבט מנשה ויביאם לחלח ולחבור והרא ונהר גזון עד היום הנה:

פרק 6

1 בני לוי גרשון קהת ומררי: 2 ובני קהת עמרם יצחק וחברון ועזאל: 3 ובני עמרם אהרן ומשה ומרים ובני אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר: 4 אלעזר הוליד את פינחס פינחס הוליד את אבישוע: 5 ואבישוע הוליד את בקי ובקי הוליד את עזי: 6 ועזי הוליד את זרחיה וזרחיה הוליד את מריות: 7 מריות הוליד את אמריה ואמרמה הוליד את אחיטוב: 8 ואחיטוב הוליד את צדוק וצדוק הוליד את אחימעץ: 9 ואחימעץ הוליד את עזריה ועזריה הוליד את יוחנן: 10 ויוחנן הוליד את עזריה הוא אשר כהן בבית אשר בנה שלמה בירושלה: 11 ויולד עזריה את אמריה ואמרמה הוליד את אחיטוב: 12 ואחיטוב הוליד את צדוק וצדוק הוליד את שלום: 13 ושלום הוליד את חלקיה וחלקיה הוליד את עזריה: 14 ועזריה הוליד את שריה ושריה הוליד את יהוצדק: 15 ויהוצדק הלך בהגלות יהודה וירושלם ביד נבכרנאצר: 16 בני לוי גרשם קהת ומררי: 17 ואלה שמות בני גרשם לבני ושמעי: 18 ובני קהת עמרם ויצחק וחברון ועזאל: 19 בני מררי מחלי ומשי ואלה משפחות הלוי אבותיהם: 20 לגרשם לבני משי יחז בן זמה בנו: 21 יואח בנו עדו בנו דוח בנו יאחזריה בנו: 22 בני קהת עמינדב בנו קרח בנו אסיר בנו: 23 אלקנה בנו ואביסף בנו ואסיר בנו: 24 תחת בנו אוריאל בנו עזיה בנו ושואל בנו: 25 ובני אלקנה עמשי ואחימות: 26 אלקנה בנו אלקנה צופי בנו נחח בנו: 27 אילאב בנו ירחם בנו אלקנה בנו: 28 ובני שמואל הבכור ושני ואביה: 29 בני מררי מחלי לבני בנו שמעי בנו עזה בנו: 30 שמעא בנו חניה בנו עשיה בנו: 31 ואלה אשר העמיד דוד על ידי שיר בית יהודה ממנו הארון: 32 ויהיו משרתים לפני משכן אהל מועד בשר עד בנו שלמה את בית יהודה בירושלם ויעמדו כמשפטם על עבודתם: 33 ואלה העמדים ובניהם מבני קהת הימין המשוור בן יואל בן שמואל: 34 בן אלקנה בן ירחם בן אילאב בן תוח: 35 בן ציף בן אלקנה בן מחת בן עמשי: 36 בן אלקנה בן יואל בן חזיה בן צפניה: 37 בן תחת בן אסיר בן אביסף בן קרח: 38 בן יצחק בן קהת בן לוי בן ישראל: 39 ואחיו אסף העמד על ימינו אסף בן ברכיהו בן שמעא: 40 בן מיכאל בן בעשיה בן מלכיה: 41 בן אתני בן זרח בן עדיה: 42 בן איתן בן זמה בן שמעי: 43 בן יחז בן גרשם בן לוי: 44 ובני מררי אחיהם על השמואל איתן בן קיש בן עבדי בן מלוד: 45 בן חשיה בן אמציה בן חלקיה: 46 בן אמציה בן בני בן שמר: 47 בן מחלי בן מושי בן מררי בן לוי: 48 ואחיהם הלויים נתונים לכל עבודת משכן בית האלהים: 49 ואהרן ובניו מקטירים על מזבח העולה ועל מזבח הקטרת לכל מלאכת קדש הקדשים ולכפר על ישראל ככל אשר צוה משה עבד האלהים: 50 ואלה בני אהרן אלעזר בנו פינחס בנו אבישוע

בנו מבשם בנו משמע בנו: 26 ובני משמע חמואל בנו זכור בנו שמעי בנו: 27 ולשמעי בנים ששה עשר ובנות שש ולאחיו אין בנים רבים וכל משפחתם לא הרבו עד בני יהודה: 28 וישבו בבאר שבע ומולדה וחצר שועל: 29 ובבלחה ובעצם ובתולד: 30 ובבתואל ובחרמה ובציקל: 31 ובבית מרכבות ובחצר סוסים ובבית בראי ובשערים אלה עריהם עד מלך דויד: 32 וחציריהם עיטם ועין רמון ותכן ועשן ערים חמש: 33 וכל חציריהם אשר סביבות הערים האלה עד בעל זאת מושבתם והחיצושים להם: 34 ומשובב וימלך ויושה בן אמציה: 35 ויואל ויהוא בן יושביה בן שריה בן עשיאל: 36 ואליועיני ויעקבה וישוחיה ועשיה ועדיאל וישימאל ובניהם: 37 ויוזא בן שפעי בן אלון בן ידיה בן שמרי בן שמעיה: 38 אלה הבאים בשמות נשיאים במשפחותם ובית אבותיהם פרצו לרוב: 39 וילכו למבוא נדר עד למזרח הנא לבקש מרעה לצאנם: 40 וימצאו מרעה שמן וטוב והארץ רחבת ידיים ושקמת ושילה כי מן חם הישבים שם לפנים: 41 ויבאו אלה הכתובים בשמות בימי 'חזקיהו מלך יהודה ויכו את האלהים ואת המעינים אשר נמצאו שמה ויחרימם עד היום הוה וישבו תחתיהם כי מרעה לצאנם שם: 42 ומחם מן בני שמעון הלכו להר שעיר אנשים חמש מאות ופלטיה ונעריה ורפיה ועזאל בני ישעי בראשם: 43 ויכו את שארית הפלטה לעמלק וישבו שם עד היום הוה:

פרק 5

1 ובני ראובן בכור ישראל כי הוא הבכור ובחללו יצועי אביו נתנה בכרתו לבני יוסף בן ישראל ולא להתחיש לבכרה: 2 כי יהודה גבר באחיו ולגנדי ממנו והבכרה ליוסף: 3 בני ראובן בכור ישראל חנוך ופלוזא חצרון וכרמי: 4 בני יואל שמעיה בנו גז בנו שמעי בנו: 5 מיכיה בנו ראייה בנו בעל בנו: 6 בארה בנו אשר הגלה חלגת פלנאסר מלך אשר הוא נשיא לראובני: 7 ואחיו למשפחתו בהתיחש לתלדותם הראש יעאל וזכריהו: 8 ובלע בן עז בן שמע בן יואל הוא יושב בערער ועד נבו ובעל מעון: 9 ולמזרח יעב עד לבוא מדברה למן הנהר פרתי כי מקניהם רבו בארץ נלעד: 10 ובימי שאול עשו מלחמה עם ההגריים ויפלו בידם וישבו באחיהם על כל פני מזרח לגלעד: 11 ובני גד לנגדם ישבו בארץ הבשן עד סלכא: 12 יואל הראש ושם הנשנה ויעני ושפט בבשן: 13 ואחיהם לבית אבותיהם מיכאל ומשלם ושבע ויורי ויעבן וזיע ועבר שבעה: 14 אלה בני אביחיל בן חזרי בן ירוח בן גלעד בן מיכאל בן ישיש בן יחדו בן בוז: 15 אחי בן עבדיאל בן גוני ראש לבית אבותם: 16 וישבו בגלעד בבשן ובבנתיה ובכל מגרשי שרון על תוצאותם: 17 כלם התיחשו בימי יותם מלך יהודה ובימי ירבעם מלך ישראל: 18 בני ראובן וגדי וחצי שבט מנשה בן בני חיל אנשים נשאי מן החרב ודרכי קשת ולמודי מלחמה ארבעים וארבעה אלף ושבע מאות וששים יצאי צבא: 19 וישעו מלחמה עם ההגריים ויטורו ונפשו ונודב: 20 ויעזרו עליהם וינתנו בידם ההגריים וכל שעמהם כי לאלהים זעקו במלחמה ונתעור להם כי בטחו בו: 21 וישבו מקניהם גמליהם משמים אלף וצאן מאתיים וחמשים אלף וחמורים אילפים ונפש אדם מאה אלף: 22 כי חללים רבים הפלו כי מהאלהים המלחמה וישבו תחתיהם עד הגלה: 23 ובני חצי שבט מנשה ישבו בארץ מבשן עד בעל חרמון ושירי ור

לאבשלום בן מעכה בת תלמי מלך גשור הרביעי אדניה בן חניה: 3 החמישי שפטיה לאביטל הששי יתרעם לעגלה אשתו: 4 ששה נולד לו בחברון וימלך שם שבע שנים וששה חדשים ושלוש שנה מלך בירושלם: 5 ואלה נולדו לו בירושלם שמעא ושוכב ונתן ושלמה ארבעה לבת שוע בת עמיאל: 6 ויבחר ואלישמע ואליפלט: 7 ונגה ונפג ויפיע: 8 ואלישמע ואלידע ואליפלט השעה: 9 כל בני דויד מלבד בני פילגשים ותמר אחותם: 10 ובן שלמה רחבעם אביה בנו אסא בנו יהושפט בנו: 11 יורם בנו אחזיהו בנו יואש בנו: 12 אמציהו בנו עזריה בנו יותם בנו: 13 אחז בנו חזקיהו בנו מנשה בנו: 14 אמון בנו יאשיהו בנו: 15 ובני יאשיהו הבכור יוחנן השני יהויקים השלישי צדקיהו הרביעי שלום: 16 ובני יהויקים יכניה בנו צדקיהו בנו: 17 ובני יכניה אסר שאלתיאל בנו: 18 ומלכירם ופדיה ושנאצר יקמה הושמע ונדיביה: 19 ובני פדיה זרבלל ושמעי ובן זרבלל משלם וחנניה ושלמית אחותם: 20 וחשבה ואחל וברכיה וחסדיה יושב חסד חפשי: 21 ובן חנניה פלטיה וישעיה בנו רפיה בני ארנן בני עבדיה בני שכניה: 22 ובני שכניה שמעיה ובני שמעיה חטוש וגאל ובריה ונעריה ושפט ששה: 23 ובן נעריה אליועיני וחזקיה ועזריקם שלשה: 24 ובני אליועיני הדידורו ואלישיב ופליה ועקוב ויוחנן ודליה וענני שבעה:

פרק 4

1 בני יהודה פרץ חצרון וכרמי וחור ושובל: 2 וראיה בן שובל הוליד את יחז ויחז הוליד את אחומי ואת להד אלה משפחות הצרעתי: 3 ואלה אבי עיטם יזרעאל וישמא וירבש ושם אחותם הצללפוני: 4 ופנואל אבי נדר ועזר אבי חושה אלה בני חור בכור אפרתה אבי בית לחם: 5 בלאחור אבי תקוע היו שתי נשים חלמה ונערה: 6 וחלד לו נערה את אחום ואת חפר ואת תימני ואת האחשתי אלה בני נערה: 7 ובני חלמה צרת יצחק ואתנן: 8 וקוץ הוליד את ענוב ואת העבכה ומשפחות אחחרל בן הרום: 9 ויהי יעבץ נכבד מאחיו ואתה קראה שמו יעבץ לאמר כי ילדתי בעצב: 10 ויקרא יעבץ לאלהי ישראל לאמר אם ברח תברכני והרביית את גבולי והיתה ירך עמי ועשית מרעה לבלתי עשבי ויבא אלהים את אשר שאל: 11 וכלוב אחי שוחה הוליד את חזיה הוא אבי אשתון: 12 ואשתון הוליד את חזיה רפא אבי פסח ואת תחנא אבי עיר נחם אלה אנשי רכה: 13 ובני קנו עתניאל ושריה ובני עתניאל תחת: 14 ומעונתי הוליד את עפרה ושריה הוליד את יואב אבי גיא חרשים כי חרשים היו: 15 ובני כלב בן יפנה עירו אלה ונעם ובני אלה וקנו: 16 ובני יהלאל זוף ויזיה תירא ואשראל: 17 ובן עזרה יתר ומרד ועפר וילון ותהר את מרים ואת שמי ואת ישבח אבי אשתמע: 18 ואשתו היהדיה ילדה את ירד אבי נדור ואת חבר אבי שוכי ואת יקותיאל אבי נזוח ואלה בני בתיה בת פרתה אשר לקח מרד: 19 ובני אשת הוריהם אחות נחם אבי קעילה הגרמי האשתמע המעבתי: 20 ובני שימון אמנון ורנה בן חנן ותולון ובני ישעי זוחת ובן זוחת: 21 בני שלה בן יהודה ער אבי לכה ובעדה אבי מרשה משפחות בית עבדת הבער לבית אשבע: 22 ויוקים ואנשי כובא ויואש ושרף אשר בעלו למואב וישיבו להם והדברים עתיקים: 23 המה היוצרים וישיבי נטעים וגדרה עם המלך במלאכתו וישבו שם: 24 בני שמעון נמואל וימין וירב רח שאול: 25 שלם

פרק 7

1 ולבני יששכר תולע ופואה ישיב ושמרון ארבעה: 2 ובני תולע עזי ורפיה ויריאל ויחמי ויבשם ושמואל ראשים לבית אבותם לתולע גבורי חיל לתלדותם מספרים בימי דויד עשרים ושנים אלף ושם מאות: 3 ובני עזי יזריה ובני יזריה מיכאל ועבדיה ויואל ישיה חמשה ראשים כלם: 4 ועליהם לתלדותם לבית אבותם גדודי צבא מלחמה שלשים וששה אלף כי הרבו נשים ובנים: 5 ואחיהם לכל משפחות יששכר גבורי חילים שמונים ושבעה אלף התיחשם כל: 6 בנימין בלע ובכר וידיעאל שלשה: 7 ובני בלע אצבון ועזי ועזאל וירמיות ועירי חמשה ראשי בית אבות גבורי חילים והתיחשם עשרים ושנים אלף ושלושים וארבעה: 8 ובני

גם שלושם גם בהיות שאול מלך אתה המוציא והמביא את ישראל ויאמר יהוה אלהיך לך אתה תרעה את עמי את ישראל ואתה תהיה נגיד על עמי ישראל: 3 ויבאו כל זקני ישראל אל המלך חבורה ויכרת להם דויד ברית בחברון לפני יהוה וימשיחו את דויד למלך על ישראל כדבר יהוה ביד שמואל: 4 וילך דויד וכל ישראל ירושלם היא יבוס ושם חיבוס ישיב הארץ: 5 ויאמרו ישיב יבוס לדויד לא תבוא הנה וילכך דויד את מצדת ציון היא עיר דויד: 6 ויאמר דויד כל מכה יבוס בראשונה יהיה לראש ולשר ועל בראשונה יואב בן צרויה יהיה לראש: 7 וישב דויד במצד על כן קראו לו עיר דויד: 8 ויבן העיר מסביב מן המלוא ועד הסביב ויואב יהיה את שאר העיר: 9 וילך דויד הלך וגדול ויהוה צבאות עמו: 10 ואלה ראשי הגבורים אשר לדויד המתחזקים עמו במלכותו על כל ישראל להמליכו כדבר יהוה על ישראל: 11 ואלה מספר הגבורים אשר לדויד ישבעם בן חכמוני ראש השלושים הוא עורר את חניתו על שלש מאות חלל בפעם אחת: 12 ואחריו אלעזר בן דודו אשר הלך ויהוה צבאות עמו: 13 הוא היה עם דויד בפס דמים והפלשתים נאספו שם למלחמה ותהי חלקת חשדה מלאה שמואל: והעם נסו מפני פלשתים: 14 ויחיצבו בתוך החלקה ויצילוהו ויכו את פלשתים ויושע יהוה תשועה גדולה: 15 וירדו שלושה מן השלושים ראש על הצר אל דויד אל מערת עדלם ומחנה פלשתים הנה בעמק רפאים: 16 ודויד אז במצודה ונציב פלשתים אז בבית לחם: 17 ויהא דויד ויאמר מי ישקני מים מבור בית לחם אשר בשעה: 18 ויבקעו השלושה במחנה פלשתים וישאבו מים מבור בית לחם ואיש בשער וישאו ויבאו אל דויד ולא אבה דויד לשתותם וינסך אתם ליהוה: 19 ויאמר חלילה לי מאלהי מעשות זאת הדם האנשים האלה אשתה כנפשותם כי כנפשותם הביאום ולא אבה לשתותם אלה עשו שלשת הגבורים: 20 ואבשי אחי יואב הוא היה ראש השלושה והוא עורר את חניתו על שלש מאות חלל ולא שם בשלושה: 21 ואלה השלושה בשנים נכבד ויהי להם לשר ועד השלושה לא בא: 22 בניה בן יהוידע בן איש חיל רב פעלים מן קבצאל הוא הכה את שני אריאל מואב והוא ירד והכה את הארי בתוך חבור ביום השלש: 23 והוא הכה את האיש המצרי אשר מדה חמש באמה וביד המצרי חנית כמנור ארגים וירד אליו בשבט ויגול את החנית מיד המצרי ויהרגהו בחניתו: 24 אלה עשה בניהו בן יהוידע ולו שם בשלושה הגבורים: 25 מן השלושים הנו נכבד הוא ואל השלושה לא בא וישמחו דויד על משערתו: 26 וגבורי החילים עשה אל אחי יואב אלחנן בן דודו מבית לחם: 27 שמות ההרורי חליץ הפלוני: 28 עירא בן עקש התקועי אביעזר הענתותי: 29 סבכי החשתי עילי האחוזי: 30 מהרי הנמסתי חלד בן בעה הנמסתי: 31 אחי בן ריבי מגבעת בני בנימין בניה הפרעתי: 32 חורו נחלי נש אביאל הערבותי: 33 עזמות הבחרומי אליחבא השעלבני: 34 בני השם הגזוני יונתן בן שנה ההררי: 35 אחיזם בן שכר ההררי אליפל בן אור: 36 חפר המכרתי אחיה הפלני: 37 חצרו הכרמלי נגרי בן אובי: 38 יואל אחי נתן מבחר בן הגרי: 39 צלק העמוני נחרי הכרתי נשא כלי יואב בן צרויה: 40 עירא היתרי גרב היתרי: 41 אוריה החתי זכר בן אחלי: 42 עדינא בן שיזא הראובני ראש לראובני ועליו שלושים: 43 חנן בן מעכה ויושפט המתי: 44 עזרא העשטרתי שם ועזאל בני חותם הערערי: 45 ידיעאל בן שמרי ויחא

פרק 10

1 ופלשתים נלחמו בישראל וינס איש ישראל מפני פלשתים ויפלו חללים בהר גלבוע: 2 וידבקו פלשתים אחרי שאול ואחרי בניו ויכו פלשתים את יונתן ואת אבינדב ואת מלכי שוע בני שאול: 3 ותכבד המלחמה על שאול וימצאו המורים בקשת ויחל מן הורים: 4 ויאמר שאול אל נשא כליו שלף חרבך ודקרני בה פן יבאו הערלים האלה והתעללו בי ולא אבה נשא כליו כי ירא מאד ויקח שאול את החרב ויפל עליה: 5 וירא נשא כליו כי מת שאול ויפל גם הוא על החרב וימת: 6 וימת שאול ושלש בניו וכל ביתו יחדו מתו: 7 ויבאו כל איש ישראל אשר בעמק כי נסו וכי מתו שאול ובניו ויעזבו עריהם וינסו ויבאו פלשתים וישבו בהם: 8 ויהי ממחרת ויבאו פלשתים לפשט את החללים וימצאו את שאול ואת בניו נפלים בהר גלבוע: 9 ויפשטוהו וישאו את ראשו ואת כליו ושלחו בראש פלשתים סביב לבשר את עצמותיו ואת העצמות: 10 וישמו את כליו בית אלהים ואת גלגלתו תקעו בית דגון: 11 וישמעו כל יביש גלעד את כל אשר עשו פלשתים לשאול: 12 ויקומו כל איש חיל וישאו את גופת שאול ואת גופת בניו ויביאום יבישה ויקברו את עצמותיהם תחת האלה ביבש ויצמום שבעת ימים: 13 וימת שאול במעלו אשר מעל ביהוה על דבר יהוה אשר לא שמר וגם לשאול באוב לדרוש: 14 ולא דרש ביהוה וימתוהו וינס את המלוכה לדויד בן ישי:

פרק 11

מזרח ימה צפונה ונגבה: 25 ואחיהם בחצריהם לבוא לשבעת הימים מעת אל עת עם אלה: 26 כי באמונה המה ארבעת גברי השערים הם הלויים והיו על הלשכות ועל האצרות בית האלהים: 27 וסביבות בית האלהים ילינו כי עליהם שמרתם והם על המפתח ולבקר לבקר: 28 ומהם על כלי העבודה כי במספר יבואם ובמספר יוציאום: 29 ומהם ממנים על הכלים ועל כל כלי הקדש ועל הסלת והיין והשמן והלבונה והבשמים: 30 ומן בני הכהנים רקחי המרקחת לבשמים: 31 ומתניה מן הלויים הוא הבכור לשלף הקדש באמונה על מעשה החבתיים: 32 ומן בני הקהתי מן אחיהם על לחם המערכת לחכין שבת שבת: 33 ואלה המשרדים ראשי אבות ללויים בלשכת פטרים כי יומם ולילה עליהם במלאכה: 34 אלה ראשי האבות ללויים לתלדותם ראשים אלה ישבו בירושלם: 35 ובגבעון ישבו אבי נבעון יעזאל ושם אשתו מעכה: 36 ובנו הבכור עבדון וצור וקיש ובעל נגר ונדב: 37 וגדור ואחיו וזכריה ומקלות: 38 ומקלות הוליד את שמאם ואף הם נגר אחיהם ישבו בירושלם עם אחיהם: 39 נגר הוליד את קיש וקיש הוליד את שאול ושאל הוליד את יהונתן ואת מלכי שוע ואת אבינדב ואת אשבעל: 40 ובן יהונתן מריב בעל ומרי בעל הוליד את מיכה: 41 ובני מיכה פיתון ומלך ותחרע: 42 ואחז הוליד את יערה ויערה הוליד את עלמת ואת עזמות ואת זמרי וזמרי הוליד את מוצא: 43 ומוצא הוליד את בנעא ורפיה בנו אלעשה בנו ורפיה בנו אלעשה בנו אצל בנו: 44 ולאצל ששה בנים ואלה שמותם עזריקם בכרו וישמעאל ושעריה ועבדיה וחנן אלה בני אצל:

פרק 11

1 וכל ישראל התיחשו והנם כתובים על ספר מלכי ישראל ויהודה הגלו לבבל במעלם: 2 והיושבים הראשנים אשר באחתם בעריהם ישראל הכהנים הלויים והנתינים: 3 ויבירושלם ישבו מן בני יהודה ומן בני בנימין ומן בני אפרים ומנשה: 4 עותי בן עמיחד בן עמרי מן אמרי בן בנימין בני פרץ בן יהודה: 5 ומן השילוני עשיה הבכור ובניו: 6 ומן זרח יעזאל ואחיהם שש מאות ותשעים: 7 ומן בני בנימין סלוא בן משלם בן הדודיה בן הסנאה: 8 ויבניה בן ירחם ואלה בן עזי בן מכרי ומשלם בן שפטיה בן רעואל בן יבניה: 9 ואחיהם לתלדותם השע מאות וחמשים וששה כל אלה אנשים ראשי אבות לבית אבותיהם: 10 ומן הכהנים ידיעה ויהויריב ויכין: 11 ועזריה בן חלקיה בן משלם בן צדוק בן מריות בן אחיטוב נגיד בית האלהים: 12 ועדיה בן ירחם בן פשחור בן מלכיה ומעשי בן עיראל בן חזורה בן משלם בן משלמית בן אמר: 13 ואחיהם ראשים לבית אבותם אלף ושבע מאות וששים גבורי חיל מלאכת עבודת בית האלהים: 14 ומן הלויים שמעיה בן חשוב בן עזריקם בן שמביה מן בני מררי: 15 וקבכקר חרש וגלל ומתניה בן מיכא בן זכרי בן אסף: 16 ועבדיה בן שמעיה בן גלל בן ידותון וברכיה בן אסא בן אלקנה היושב בחצרי נטופתי: 17 והשערים שלום ועקוב וטלמן ואחימן ואחיהם שלום הראש: 18 ועד הנה בשער המלך מזרחה המה השערים למחנות בני לוי: 19 ושלום בן קורא בן אביסף בן קרח ואחיו לבית אביו הקרחים על מלאכת העבודה שמרי הספים לאהל ואבותיהם על מחנה יהוה שמרי המבוא: 20 ופינחס בן אלעזר נגיד היה עליהם לפנים יהוה עמו: 21 וזכריה בן משלמיה שער פתח לאהל מועד: 22 כלם הכהנים לשערים בספים מאתם ושנים עשר המה בחצריהם התיחשם המה יסר דויד ושמאל הראה באמונתם: 23 והם ובניהם על השערים לבית יהוה תחת האהל למשמרות: 24 לארבע רוחות יהיו השערים

והכר: 18 וישמרי ויזליאה ויובב בני אלפעל: 19 ויקים וזכרי וזבדי: 20 ואלעיני וצלתי ואלילאל: 21 ועדיה ובראיה ושמרת בני שמעי: 22 וישפן ועבר ואלילאל: 23 ועבדון וזכרי וחנן: 24 וחגניה ועילם וענתהיה: 25 ופידיה ופינאל בני ששק: 26 ושממרי ושחריה ועתליה: 27 ויערשיה ואליה וזכרי בני ירחם: 28 אלה ראשי אבות לתלדותם ראשים אלה ישבו בירושלם: 29 ובגבעון ישבו אבי נבעון ושם אשתו מעכה: 30 ובנו הבכור עבדון וצור וקיש ובעל ונדב: 31 וגדור ואחיו וזכרי: 32 ומקלות הוליד את שמאם ואף המה נגר אחיהם ישבו בירושלם עם אחיהם: 33 ונר הוליד את קיש וקיש הוליד את שאול ושאל הוליד את יהונתן ואת מלכי שוע ואת אבינדב ואת אשבעל: 34 ובן יהונתן מריב בעל ומריב בעל הוליד את מיכה: 35 ובני מיכה פיתון ומלך ותחרע ואחז: 36 ואחז הוליד את יהועדה ויהועדה הוליד את עלמת ואת עזמות ואת זמרי וזמרי הוליד את מוצא: 37 ומוצא הוליד את בנעא רפה בנו אלעשה בנו אצל בנו: 38 ולאצל ששה בנים ואלה שמותם עזריקם בכרו וישמעאל ושעריה ועבדיה וחנן כל אלה בני אצל: 39 ובני ששק אחיזם בכרו ויעוש השני ואלילפלט השלשי: 40 ויהיו בני אולם אנשים גברי חיל דרכי קשת ומרבים בנים ובני בנים מאה וחמשים כל אלה מבני בנימין:

פרק 9

1 וכל ישראל התיחשו והנם כתובים על ספר מלכי ישראל ויהודה הגלו לבבל במעלם: 2 והיושבים הראשנים אשר באחתם בעריהם ישראל הכהנים הלויים והנתינים: 3 ויבירושלם ישבו מן בני יהודה ומן בני בנימין ומן בני אפרים ומנשה: 4 עותי בן עמיחד בן עמרי מן אמרי בן בנימין בני פרץ בן יהודה: 5 ומן השילוני עשיה הבכור ובניו: 6 ומן זרח יעזאל ואחיהם שש מאות ותשעים: 7 ומן בני בנימין סלוא בן משלם בן הדודיה בן הסנאה: 8 ויבניה בן ירחם ואלה בן עזי בן מכרי ומשלם בן שפטיה בן רעואל בן יבניה: 9 ואחיהם לתלדותם השע מאות וחמשים וששה כל אלה אנשים ראשי אבות לבית אבותיהם: 10 ומן הכהנים ידיעה ויהויריב ויכין: 11 ועזריה בן חלקיה בן משלם בן צדוק בן מריות בן אחיטוב נגיד בית האלהים: 12 ועדיה בן ירחם בן פשחור בן מלכיה ומעשי בן עיראל בן חזורה בן משלם בן משלמית בן אמר: 13 ואחיהם ראשים לבית אבותם אלף ושבע מאות וששים גבורי חיל מלאכת עבודת בית האלהים: 14 ומן הלויים שמעיה בן חשוב בן עזריקם בן שמביה מן בני מררי: 15 וקבכקר חרש וגלל ומתניה בן מיכא בן זכרי בן אסף: 16 ועבדיה בן שמעיה בן גלל בן ידותון וברכיה בן אסא בן אלקנה היושב בחצרי נטופתי: 17 והשערים שלום ועקוב וטלמן ואחימן ואחיהם שלום הראש: 18 ועד הנה בשער המלך מזרחה המה השערים למחנות בני לוי: 19 ושלום בן קורא בן אביסף בן קרח ואחיו לבית אביו הקרחים על מלאכת העבודה שמרי הספים לאהל ואבותיהם על מחנה יהוה שמרי המבוא: 20 ופינחס בן אלעזר נגיד היה עליהם לפנים יהוה עמו: 21 וזכריה בן משלמיה שער פתח לאהל מועד: 22 כלם הכהנים לשערים בספים מאתם ושנים עשר המה בחצריהם התיחשם המה יסר דויד ושמאל הראה באמונתם: 23 והם ובניהם על השערים לבית יהוה תחת האהל למשמרות: 24 לארבע רוחות יהיו השערים

בכר זמירה ויעוש ואליעזר ואליועיני ועמרי וירמות ואביה וענתות ועלמת כל אלה בני בכר: 9 והתיחשם לתלדותם ראשי בית אבותם גבורי חיל שערים אלף ומאתים: 10 ובני ידיעאל בלחן ובני בלחן יעיש ובנימין ואלהר וכנענה וזיתן ותרשיש ואחישחר: 11 כל אלה בני ידיעאל לראשי האבות גבורי חילים שבעה עשר אלף ומאתים יצאי צבא למלחמה: 12 ושפם וחפם בני עיר חשם בני אחר: 13 בני נפתלי יחציאל וגוני ויצר ושלום בני בלחה: 14 בני מנשה אשריאל אשר ילגשו הארמיה ילדה את מכיר אבי גלעד: 15 ומכיר לקח אשה לחפם ולשפים ושם אחתו מעכה ושם השני צלפחד ותחינה לצלפחד בנות: 16 ותלד מעכה אשת מכיר בן ותקרא שמו פרש ושם אחיו שרש ובניו אולם ורקם: 17 ובני אולם בן אלה בני גלעד בן מכיר בן מנשה: 18 ואחתו המלכת ילדה את אישחור ואת אביעזר ואת מחלה: 19 ויהיו בני שמידע אחין ושכם ולקחי ואניעם: 20 ובני אפרים שותלח וברד בןו ותחת בןו ואלעדה בןו ותחת בןו: 21 וזבד בןו ושותלח בןו ועזר ואלעד והרגום אנשי גת הנולדים בארץ בן ירדו לקחת את מקניהם: 22 ויהאביל אפרים אביהם ימים רבים ויבאו אחיו לנחמו: 23 ויבוא אל אשתו ותהר ותלד בן ויקרא את שמו בריעה כי ברעה היתה בביתו: 24 ובתו שארה ותבן את בית חורון התחתון ואת העליון ואת און שארה: 25 ורפח בןו ורשף ותלח בןו ותחן בןו: 26 לעד בן עמיחוד בןו ושלשם בןו: 27 נון בןו יהושע בןו: 28 ואחוזם ומשבותם בית אל ובנתיה ולמזרח נערן ולמערב נזר ובנתיה ושכם ובנתיה עד עיה ובנתיה: 29 ועל ידי בני מנשה בית שאן ובנתיה תענך ובנתיה מגדו ובנתיה דור ובנתיה באלה ישבו בני יוסף בן ישראל: 30 בני אשר ימנה וישוה וישוי ובריעה ושרח אחוזם: 31 ובני בריעה חבר ומלכיאל הוא אבי בריות: 32 וחבר הוליד את יפלט ואת שומר ואת חותם ואת שועא אחוזם: 33 ובני יפלט פסך ובמהל ועשות אלה בני יפלט: 34 ובני שמר אחי ורונה אפרים וארם: 35 ובן חלם אחיו צופה וימנע ושלש ועמל: 36 בני צופה סוח וחרנפר ושועל וברי וימרה: 37 בצר וחור ושמא ושלושה ויתרן ובארא: 38 ובני יתר יפנה ופספה וארא: 39 ובני עלא ארם וחינאל ורצאי: 40 כל אלה בני אשר ראשי בית האבות בירורים גבורי חילים ראשי הנשיאים והתיחשם בצבא במלחמה מספרם אנשים שערים וששה אלף:

פרק 8

1 ובנימין הוליד את בלע בכרו אשבל השני ואחרת שלשלי: 2 נוחה הרביעי ורפא החמישי: 3 ויהיו בנים בלע אדר וגרא ואביהוד: 4 ואבישוע ונעמן ואחוז: 5 וגרא ושפון וחורם: 6 ואלה בני אחור אלה הם ראשי אבות ליושבי גבע ויגלום אל מנחת: 7 ונעמן ואחיה וגרא הוא הגלם והוליד את עזא ואת אחיח: 8 ושחריהם הוליד בשדה מואב מן שלחו אתם חושים ואת בערא נשיו: 9 ויוולד מן חדש אשתו את יובב ואת צבאי ואת מישא ואת מלכם: 10 ואת יעוז ואת שכיה ואת מרמה אלה בניו ראשי אבות: 11 ומשמים הוליד את אביטוב ואת אלפעל: 12 ובני אלפעל עבר ומשעם ושמר הוא בנה את און ואת לד ובנתיה: 13 וברעה ושמרה המה ראשי האבות ליושבי אילון המה חבריהם את יושבי גת: 14 ואחיו ששק וירמות: 15 וזכריה ועזר ועדר: 16 ומיכאל וישפה ויוחא בני בריעה: 17 וזכריה ומשלם וחזקי

אחיו התיצו: 46 אליאל המחזים וירבי ויושויה בני אלנעם ויתמה המואבי: 47 אליאל ועובר ויעשאל המצביה:

פרק 12

1 ואלה הבאים אל דויד לציקלג עוד עצור מפני שאול בן קיש והמה בגבורים עזרי המלחמה: 2 נשקי קשת מימינים ומשמאלים באבנים ובחצים בקשת מאחי שאול מבנימן: 3 הראש אחיעזר ויואש בני השמעה הגבעתי ויואל ופלט בני עזמות וברכה ויהוא הענתתי: 4 וישמעה הגבעוני וגור בשלשים ועל השלשים וירמיה ויחזאל ויוחנן ויוזבד הגרתתי: 5 אלעזר וירמיה ובעליה ושמריה ושפתיה החריפי: 6 אלקנה וישיהו ועזראל ויועזר וישבעם הקרחים: 7 ויועאלה וזבדיה בני ירחם מן הגדוד: 8 ומן הגדי נבדלו אל דויד למצד מירבה גברי החיל אנשי צבא למלחמה ערכי צנה ורמח ופני אריה פניהם ועבכבאי אלף: 9 ויהוא וזבד עזר הראש ועבדיה השני אליאב השלשי: 10 משמנה הרביעי ירמיה החמשי: 11 עתי הששי אליאל השבעי: 12 יוחנן השמיני אלובר החשישי: 13 ירמיה העשירי מכבני עשתי עשר: 14 אלה מבני גד ראשי הצבא אחד למאה הקמן וחדול לאלף: 15 אלה הם אשר עברו את הירדן הראשון והוא ממלא על כל גדיתיו ויבריהו את כל העמקים למורה ולמערב: 16 ויבאו מן בני בנימן ויהודה עד למצד לדויד: 17 ויצא דויד לפניהם ויען ויאמר להם אם שלום באתם אלי לעזרני יהיה לי עליכם ככל ליהוד אלהי לרמותני לצרי בלא חסם לבבך ירא אלהי אבותינו ויוכח: 18 ורוח לבשה את עמשי ראש השלושים לך דויד ועמך בן ישי שלום שלום לך ושלום לעורך כי עורך אליהך ויקבלם דויד ויתנם בראשי הגדוד: 19 וממנשה נפלו על דויד כבאו עם פלשתים על שאול למלחמה ולא עזרם כי בעצה שלחלו סרני פלשתים לאמר בראשנו יפול אל אדניו שאול: 20 בלכתו אל ציקלג נפלו עליו ממנשה עדנח ויוזבד ויריעאל ומיכאל ויוזבד ואליהוא וצלתי ראשי האלפים אשר למנשה: 21 והמה עזרו עם דויד עד הגדוד כי גבורי חיל כלם ויהיו שרים בצבא: 22 כי לעת יום ביום יבאו על דויד לעזרו עד למחנה גדול כמחנה אלהים: 23 ואלה מספרי ראשי החילין לצבא באו על דויד חברונה להסב מלכות שאול אליו כפי יהוה: 24 בני יהודה נשאי צנה ורמח שתי אלפים ושמונה מאות חלוצי צבא: 25 ומן בני שמעון גבורי חיל לצבא שבעת אלפים ומאה: 26 מן בני הלוי ארבעת אלפים ושש מאות: 27 ויהודה הנגיד לאהרן ועמו שלשת אלפים ושבע מאות: 28 וצדוק נער גבור חיל וביט אביו שרים עשרים ושנים: 29 ומן בני בנימן אחי שאול שלשת אלפים ועד הנה מרביהם שמרים משמרת בית שאול: 30 ומן בני אפרים עשרים אלף ושמונה מאות גבורי חיל אנשי שמת לבית אבותם: 31 ומנצי מטה מנשה שמונה עשר אלף אשר נקבו בשמות לנשיה המליך את דויד: 32 ומבני יששכר יודעי בינה לעתים לדעת מה יעשה ישראל ראשיהם מאתים וכל אחיהם על פיהם: 33 מוזבלון ויצאי צבא ערכי מלחמה בכל כלי מלחמה חמשים אלף ולעדר בלא לב ולב: 34 ומנפתלי שרים אלף ועמם בצנה וחנית שלשים ושבעה אלף: 35 ומן הדני ערכי מלחמה עשרים ושמונה אלף ושש מאות: 36 ומאשר ויצאי צבא לערך מלחמה ארבעים אלף: 37 ומעבר לירדן מן הראובני והגדי וחצי שבט מנשה בכל כלי צבא מלחמה

מחנה פלשתים: 16 ויעש דויד כאשר צוהו האלהים ויכו את מחנה פלשתים מגבעון ועד נזרה: 17 ויצא שם דויד בכל הארצות ויהוה נתן את פחדו על כל הגוים:

פרק 15

1 ויעש לו בתים בעיר דויד ויכן מקום לאהרן האלילים ויט לו אהל: 2 אז אמר דויד לא לשאת את ארון האלילים כי אם הלויים כי הם בחר יהוה לשאת את ארון יהוה ולשרתו עד עולם: 3 ויקהל דויד את כל ישראל אל ירושלים להעלות את ארון יהוה אל מקומו אשר הכין לו: 4 ויאסף דויד את בני אהרן ואת הלויים: 5 לבני קהת אוריאל השר ואחיו מאה ועשרים: 6 לבני מררי עשיה השר ואחיו מאתים ועשרים: 7 לבני גרשום יואל השר ואחיו מאה ושלשים: 8 לבני אליצפן שמעיה השר ואחיו מאתים: 9 לבני חברון אליאל השר ואחיו שמונים: 10 לבני עזאל עמינדב השר ואחיו מאה ושנים עשר: 11 ויקרא דויד לצדוק ולאביתר הכהנים וללויים לאוריאלי עשיה ויואל שמעיה ואליאלי ועמינדב: 12 ויאמר להם אתם ראשי האבות ללויים התקדשו אתם ואחיכם והעלייתם את ארון יהוה אלהי ישראל אל הכינרת לו: 13 כי למכראשונה לא אתם פרץ יהוה אלהינו בנו כי לא דרשנו כמשפט: 14 ויתקדשו הכהנים והלויים להעלות את ארון יהוה אלהי ישראל: 15 וישאו בני הלויים את ארון האלילים כאשר צוה משה כדבר יהוה בכתפם במטות עזר: 16 ויאמר דויד לשרי הלויים להעמיד את אחיהם המשררים בכלי שיר נבלים וכנורות ומצלתיים משמיעים להרים בקול לשמחה: 17 ויעמידו הלויים את הימן בן יואל ומן אחיו אסף בן בכריו ומן בני מררי אחיהם איתן בן קושיה: 18 ועמם אחיהם הנשנים וברכיהו בן אליאב ובניהו ושמריה ויחזאל ועני אליאב ובניהו ומעשיהו ומתתיהו ואליפלה ומקניהו ועבד אדם ויעיאל השערים: 19 והמשררים הימן אסף ואיתן במצלתיים נחשת להשמיע: 20 וזכריה ועזאל ושמריה ויחזאל ועני ואליאב ומעשיהו ובניהו נבלים על עלמות: 21 ומתתיהו ואליפלה ומקניהו ועבד אדם ויעיאל ועזניהו בכנורות על השמינית לנצח: 22 ובניהו שר הלויים במשא יסר במשא כי מכין הוא: 23 וברכיהו ואלקנה שערים לאהרן: 24 ושניהו ויושפט ונתנאל ועמשי וזכריה ובניהו ואליעזר הכהנים מחצצרים בחצצרות לפני ארון האלילים ועבד אדם ויחיה שערים לאהרן: 25 ויהי דויד וזקני ישראל ושרי האלפים ההלכים להעלות את ארון ברית יהוה מן בית עבד אדם בשמחה: 26 ויהי בעזר האלילים את הלויים נשאי ארון ברית יהוה ויזכחו שבעה פרים ושבעה אילים: 27 ודויד מכרביל במעיל בוך וכל הלויים הנשאים את הארון והמשררים וכנניה השר המשא המשררים ועל דויד אפוד בד: 28 וכל ישראל מעלים את ארון ברית יהוה בתרועה ובקול שופר ובחצצרות ובמצלתיים משמעים נבלים ובנרות: 29 ויהי ארון ברית יהוה בא עד עיר דויד ומיכל בת שאול נשקפה בעד החלון ותרא את המלך דויד מרקד ומשחק ותבוי לו בלבה:

פרק 16

1 ויביאו את ארון האלילים ויצגו אתו בתוך האהל אשר נטה לו דויד ויקריבו עלות ושלמים לפני האלילים: 2 ויכל דויד

מהעלות העלה והשלמים ויברך את העם בשם יהוה: 3 ויחלק לכל איש ישראל מאיש ועד אשה לאיש ככר לחם ואשפר ואשישה: 4 ויתן לפני ארון יהוה מן הלויים משרתים ולהוכיר ולהודות ולהלל ליהוה אלהי ישראל: 5 אסף הראש ומשנהו זכריה יעיאל ושמריה ויחזאל ומתתיה ואליאב ובניהו ועבד אדם ויעיאל בכלי נבלים ובכנורות ואסף במצלתיים משמיע: 6 ובניהו ויחזאל הכהנים בחצצרות תמיד לפני ארון ברית האלילים: 7 ביום ההוא אז נתן דויד בראש להדות ליהוה ביד אסף ואחיו: 8 חודר ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו: 9 שירו לו זמרו לו שיחו בכל נפלאותיו: 10 התהללו בשם קדשו ישמח לב מבקשי יהוה: 11 דרשו יהוה ועזו בקשו פניו תמיד: 12 זכרו נפלאותיו אשר עשה מפתיו ומשפטיו פיהו: 13 זרע ישראל עבדו בני יעקב בחיוריו: 14 הוא יהוה אלהינו בכל הארץ משפטיו: 15 זכרו לעולם בריתו דבר צוה לאלף דור: 16 אשר כרת את אברהם ושבועתו ליצחק: 17 ויעמידה ליעקב לחק לישראל ברית עולם: 18 לאמר לך אתן ארץ כנען חבל נחלתכם: 19 בהיותכם מתי מספר כמעט וגרים בה: 20 ויתהלכו מנוי אל ניו וממלכה אל עם אחר: 21 לא הניח לאיש לעשקם ויוכח עליהם מלכים: 22 אל תנעו במשיחי ובנביאי אל תרעו: 23 שירו ליהוה כל הארץ בשרו מיום אל יום ישועתו: 24 ספרו בגוים את כבודו בכל העמים נפלאותיו: 25 כי גדול יהוה ומחלל מאד ונורא הוא על כל אלהים: 26 כי כל אלהי העמים אילילים ויהוה שמים עשה: 27 חוד והדר לפניו עז וחרוה במקמו: 28 חבו ליהוה משפחות עמים חבו ליהוה כבוד ועז: 29 חבו ליהוה כבוד שמו שאו מנחה ובאו לפניו השתחוו ליהוה בהדרת קדש: 30 חילו מלפניו כל הארץ אף תכון חבל כל תמוט: 31 ישמחו השמים ותגל הארץ ויאמרו בגוים יהוה מלך: 32 ירעם הים ומלואו יעלין השרה וכל אשר בו: 33 אז ירננו עצי היער מלפני יהוה כי בא לשפוט את הארץ: 34 חודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו: 35 ואמרו הושיענו אלהי ישענו וקבצנו והצילנו מן הגוים להדות לשם קדשך להשתבח בתהלתך: 36 ברוך יהוה אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ויאמרו כל העם אמן והלל ליהוה: 37 ויעזב שם לפני ארון ברית יהוה לאסף ואחיו ושרת לפני הארון תמיד לדבר ביום ביום: 38 ועבד אדם ואחיהם ששים ושמונה ועבד אדם בן ידיתון וחסה לשערים: 39 ואת צדוק הכהן ואחיו הכהנים לפני משכן יהוה בבמה אשר בגבעון: 40 להעלות עלות ליהוה על מזבח העלה חילוד לבקר ולערב ולכלל הכתוב בתורת יהוה אשר צוה עבד ישראל: 41 ועמם הימן וידיתון ושאר הכרורים אשר נקבו בשמות להדות ליהוה כי לעולם חסדו: 42 ועמם הימן וידיתון חצצרות ומצלתיים למשמיעים וכלי שיר האלילים ובני ידיתון לשער: 43 וילכו כל העם איש לביתו ויסב דויד לברך את ביתו:

פרק 17

1 ויהי כאשר ישב דויד בביתו ויאמר דויד אל נתן הנביא הנה אנכי יושב בבית הארזים וארון ברית יהוה תחת יריעות: 2 ויאמר נתן אל דויד כל אשר בלבבך עשה כי האלילים עמך: 3 ויהי בלילה ההוא ויהי דבר אלהים אל נתן לאמר: 4 לך ואמרת אל דויד עבדי כה אמר יהוה לא אתה תבנה לי הבית לשבת: 5 כי לא ישבתי בבית מן היום אשר העליתי את ישראל עד היום הזה ואחיה

מאהל אל אהל וממסכן: 6 בכל אשר התהלכתי בכל ישראל הדבר דברתי את אחד שפטי ישראל אשר צויתי לרעות את עמי לאמר למה לא בניתם לי בית ארזים: 7 ועתה כה תאמר לעבדי לדוד כה אמר יהוה צבאות אני לקחתין מן הנה מן אחרי הצאן להיות נניד על עמי ישראל: 8 ואחיה עמך בכל אשר הלכת ואכרית את כל אויביך מפניך ועשיתי לך שם כשם הגדולים אשר בארץ: 9 ושמתי מקום לעמי ישראל ונסעתיהו ושכן תחתיו ולא ירגז עוד ולא יוסיפו בני עולה לבלתו כאשר בראשונה: 10 ולמימים אשר צויתי שפטים על עמי ישראל והכנעתי את כל אויביך ואגיד לך ובית יבנה לך יהוה: 11 והיה כי מלאו ימיך ללכת עם אבותיך והקימתי את ורעך אחריך אשר יהיה מבניך והכניתי את מלכותו: 12 הוא יבנה לי בית וכננתי את כסאו עד עולם: 13 אני אחיה לו לאב והוא יהיה לי לבן וחסדי לא אסיר מעמו כאשר הסירותי מאשר היה לפניך: 14 והעמדתיהו בביתי ובמלכותי עד העולם וכסאו יהיה נכון עד עולם: 15 ככל הדברים האלה וככל החזון הזה כן דבר נתן אל דוד: 16 ויאב המלך דוד וישב וישלח את וואמר מי אני יהוה אלהים ומי ביתי כי הביאתי עד הלם: 17 ותקטן זאת בעיניך אלהים ותדבר על בית עבדך למרחוק וראיתי כתור האדם המעלה יהוה אלהים: 18 מה יוסיף עוד דוד אלך לכבוד את עבדך ואתה את עבדך ידע: 19 יהוה בעבור עבדך וכלבך עשית את כל הגדלות הזאת להדיע את כל הגדלות: 20 יהוה אין כבוד ואין אלהים וזולתך בכל אשר שמענו באזינינו: 21 ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ אשר הלך האלהים לפדות לו עם לשום לך שם גדלות ונראות לגרם מפני עמך אשר פדית ממצרים גוים: 22 ותתן את עמך ישראל לך לעם עד עולם ואתה יהוה היות להם אלהים: 23 ועתה יהוה הדבר אשר דברת על עבדך ועל ביתו יאמן עד עולם ועשה כאשר דברת: 24 ויאמן ויגדל שםך עד עולם לאמר יהוה צבאות אלהי ישראל אלהים לישראל ובית דוד דוד נכון לפניך: 25 כי אתה אלהי גלית את און עבדך לבנות לו בית על כן מצא עבדך להתפלל לפניך: 26 ועתה יהוה אתה הוא האלהים ותדבר על עבדך הטובה הזאת: 27 ועתה הואלת לברך את בית עבדך להיות לעולם לפניך כי אתה יהוה ברכת ומברך לעולם:

פרק 18

1 ויהי אחרי כן ויך דוד את פלשתים ויכניעם ויקח את גת ובתיה מיד פלשתים: 2 ויך את מואב והיהו מואב עבדים לדוד נשאי מן: 3 ויך דוד את הדרדעור מלך צובה חמתו בלכתו להציב ידו בנזר פתח: 4 וילכד דוד ממנו אלף רכב ושבעת אלפים פרשים ועשרים אלף איש רגלי ויעקר דוד את כל הרכב ויהוה ממנו מאה רכב: 5 ויבא ארם דרמשק לעזור להדרדעור מלך צובה ויך דוד בארם דרמשק ויהי ארם לדוד עבדים נשאי מנחה ויושע יהוה לדוד בכל אשר הלך: 7 ויקח דוד את שלטי הזהב אשר היו על עבדי הדרדעור ויביאם ירושלם: 8 ומטבתת ומכון ערי הדרדעור לקח דוד נחשת רבה מאד בה עליה שלמה את ים הנחשת ואת העמודים ואת כלי הנחשת: 9 וישמע תנו מלך חמת כי הכה דוד את כל חיל הדרדעור מלך צובה: 10 וישלח את הדורם בנו אל המלך דוד לשאול לו שלום ולברכו על

אשר נלחם בהדרדעור ויכהו כי איש מלחמות תנו היה הדרדעור וכל כלי זהב וכסף ונחשת: 11 גם אתם הקדיש המלך דוד ליהוה עם הכסף והזהב אשר נשא מכל הנשים מאדום וממואב ומבני עמון ומפלשתים ומעמלק: 12 ואבשי בן צרויה הכה את אדום בנזר המלח שמונה עשר אלף: 13 וישם באדום נציבים ויהיו כל אדום עבדים לדוד ויושע יהוה את דוד בכל אשר הלך: 14 וימלך דוד על כל ישראל ויהי עשה משפט וצדקה לכל עמו: 15 ויואב בן צרויה על הצבא והיושפט בן אחילוד מזכיר: 16 וצדוק בן אחישוב ואבילמך בן אביתר כהנים ושושא סופר: 17 ובניהו בן יהוידע על הכרתי והפלתי ובני דוד הראשנים ליד המלך:

פרק 19

1 ויהי אחרי כן וימת נחש מלך בני עמון וימלך בנו תחתיו: 2 ויאמר דוד ואעשה חסד עם חנון בן נחש כי עשה אביו עמי חסד וישלח דוד מלאכים לנחמו על אביו ויבאו עבדי דוד אל ארץ בני עמון אל חנון לנחמו: 3 ויאמרו שרי בני עמון לחנון המכבד דוד את אביו בעיניך כי שלח לך מנחמים הלא בעבור לחקר ולהפך ולרגל הארץ באו עבדיך אלך: 4 ויקח חנון את עבדי דוד ויגלהם ויכרת את מדויהם בחצי עד המפשעה וישלחם: 5 וילכו ויגידו לדוד על האנשים וישלח לקראתם כי היו האנשים נכלמים מאד ויאמר המלך שבו בירחו עד אשר יצמח זקנם ושבתם: 6 ויראו בני עמון כי התבאשו עם דוד וישלח חנון ובני עמון אלף בכר כסף לשכר להם מן ארם נהרים ומן ארם מעבה ומצובה רכב ופרשים: 7 וישכרו להם שנים ושלשים אלף רכב ואת מלך מעבה ואת עמו ויבאו ויחנו לפני מירבא ובני עמון נאספו מעריהם וינסו מפניו: 8 וישמע דוד וישלח את יואב ואת כל צבא הגבורים: 9 ויצאו בני עמון ויערכו מלחמה פתח העיר והמלכים אשר באו לבדם בסדרה: 10 וירא יואב כי היתה פני המלחמה אליו פנים ואחור ויבחר מכל בחור בישראל ויערך לקראת ארם: 11 ואת יתר העם נתן ביד אבשי אחיו ויערכו לקראת בני עמון: 12 ויאמר אם תחזק ממני ארם והיית לי להשועה ואם בני עמון יחזקו ממך והושעתיו: 13 חזק ונתחזקה בעד עמנו ובעד ערי אלהינו ויהוה הטוב בעיניו עשה: 14 ויגש יואב והעם אשר עמו לפני ארם למלחמה וינוסו מפניו: 15 ובני עמון ראו כי נס ארם וינוסו גם הם מפני אבשי אחיו ויבאו העירה ויבא יואב ירושלם: 16 וירא ארם כי נגפו לפני ישראל וישלחו מלאכים ויוציאו את ארם אשר מעבר הנהר ושוף שר צבא הדרדעור לפניהם: 17 ויגד לדוד ויאסף את כל ישראל ויעבר הירדן ויבא אלהים ויערך אלהים ויערך דוד לקראת ארם מלחמה וילחמו עמו: 18 וינס ארם מלפני ישראל ויהרג דוד מארם שבעת אלפים רכב וארבעים אלף איש רגלי ואת שופך שר הצבא המתי: 19 ויראו עבדי הדרדעור כי נגפו לפני ישראל וישלימו עבדי דוד ויעבדהו ולא אבה ארם להושיע את בני עמון עוד:

פרק 20

1 ויהי לעת תשובת הנחש צאת המלכים וינהג יואב את חיל הצבא וישחת את ארץ בני עמון ויבא ויצר את רבה ודודו וישב בירושלם ויך יואב את רבה ויהרס: 2 ויקח

דוד את עמרת מלכם מעל ראשו וימצאה משקל בכר זהב ובה אבן יקרה ותהי על ראש דוד ושלל העיר הוציא הרבה מאד: 3 ואת העם אשר בה הוציא וישר במגרה ובחרצי הבזול ובמגרות וכן יעשה דוד לכל ערי בני עמון וישב דוד וכל העם ירושלם: 4 ויהי אחריכן ותעמד מלחמה בנזר עם פלשתים אז הכה סבכי החשתי את ספי מילדי הרפאים ויכנעו: 5 ותהי עוד מלחמה את פלשתים ויך אלחנן בן יעור את לחמי אחי גלית גת ויגן חניתו כמנזר ארמים: 6 ותהי עוד מלחמה בנת יהי איש מדה ואצבעתיו ש ושש עשרים וארבע וגם הוא נולד להרפא: 7 ויחרף את ישראל ויכהו יהונתן בן שמעא אחי דוד: 8 אל נולדו להרפא בנת ויפלו ביד דוד וביד עבדיו:

פרק 21

1 ויעמד שטן על ישראל ויסת את דוד למנות את ישראל: 2 ויאמר דוד אל יואב ואל שרי העם לכו ספרו את ישראל מבאר שבע ועד דן והביאו אלי ואדעה את מספרם: 3 ויאמר יואב יוסף יהוה על עמו כהם מאה פעמים הלא אדני המלך כלם לאדני לעבדים למה יבקש זאת אדני למה יהיה לאשמה לישראל: 4 ודבר המלך חזק על יואב ויצא יואב ויתהלך בכל ישראל ויבא ירושלם: 5 ויתן יואב את מספר מפקד העם אל דוד ויהי כל ישראל אלף אלפים ומאה אלף איש שלף חרב ויהודה ארבע מאות ושבעים אלף איש שלף חרב: 6 ולוי ובנימין לא פקד כהונם כי נתעב דבר המלך את יואב: 7 וירע בעיני האלהים על הדבר הזה ויך את ישראל: 8 ויאמר דוד אל האלהים חטאתי מאד אשר עשיתי את הדבר הזה ועתה העבר נא את עון עבדך כי נסבלתי מאד: 9 וידבר יהוה אל גד חזה דוד לאמר: 10 לך ודברת אל דוד לאמר כה אמר יהוה שלוש אני נחם עליך בחר לך אחת מהנה ואעשה לך: 11 ויבא גד אל דוד ויאמר לו כה אמר יהוה קבל לך: 12 אם שלוש שנים רעב ואם שלשה חדשים נספה מפני צריך וחרב אויבך למשגת ואם שלשת ימים צר יהוה ודבר בארץ ומלאך יהוה משחית בכל נבול ישראל ועתה ראה מה אשיב את שלחי דבר: 13 ויאמר דוד אל גד צר לי מאד אפלה נא ביד יהוה כי רבים רחמי מאד וביד אדם אל אפל: 14 ויתן יהוה דבר בישראל ויפל מישראל שבעים אלף איש: 15 וישלח האלהים מלאך לירושלם להשחית וכתשחית ראה יהוה וינחם על הרעה ויאמר למלאך המשחית רב עתה הרף ירך ומלאך יהוה עמד עם גרן ארנן היבסי: 16 וישא דוד את עינו וירא את מלאך יהוה עמד בין הארץ ובין השמים וחרבו שלופה בידו נטויה על ירושלם ויפל דוד והזקנים מכסים בשקים על פניהם: 17 ויאמר דוד אל האלהים הלא אני אמרתי למנות בעם ואני הוא אשר חטאתי והרע הרעותי ואלה הצאן מה ששני יהוה אלהי תהי נא ירך בי ובביתי אבי ובעמך לא למגפה: 18 ומלאך יהוה אמר אל גד למך לדוד כי יעלה דוד להקים מזבח ליהוה בנזר ארנן היבסי: 19 ויעל דוד בדבר גד אשר דבר בשם יהוה: 20 וישב ארנן וירא את המלאך וארבעת בניו עמו מתחבאים וארנן דש חשים: 21 ויבא דוד עד ארנן ויבט ארנן וירא את דוד ויצא מן הגרן וישתחו לדוד אפים ארצה: 22 ויאמר דוד אל ארנן תנה לי מקום ארנן ואבנה בו מזבח ליהוה בכסף מלא תנהו לי ותעצר המגפה מעל העם: 23 ויאמר ארנן אל דוד קח לך ויעש אדני המלך הטוב בעיניו ראה נתתי

פרק 22

1 ויאמר דוד זה הוא בית יהוה האלהים וזה מזבח העלה לישראל: 2 ויאמר דוד לכונן את הגרם אשר בארץ ישראל ויעמד חצבים לחצוב אבני גזית לבנות בית האלהים: 3 וברזל לרב למסמרים לדלתות השערים ולמחברות הכין דוד ונחשת לרב אין משקל: 4 ועצי ארזים לאין מספר כי הביאו הצידנים והצרים עצי ארזים לרב לדוד: 5 ויאמר דוד שלמה בני נער ורך והבית לבנות ליהוה להגדיל מעלה לשם ולתפארת לכל הארצות אכינה נא לו ויבן דוד לרב לפני מותו: 6 ויקרא לשלמה בנו ויצוהו לבנות בית ליהוה אלהי ישראל: 7 ויאמר דוד לשלמה בנו אני היה עם לבבי לבנות בית לשם יהוה אלהי: 8 ויהי עלי דבר יהוה לאמר דם שפכת ומלחמות גדלות עשית לא תבנה בית לשמי כי דמים רבים שפכת ארצה לפני: 9 הנה בן נולד לך הוא יהיה איש מנוחה ותחתיו לו מכל אויביו מסכים כי שלמה יהיה שמו ושלוש ושקט אתן על ישראל בימיו: 10 הוא יבנה בית לשמי והוא יהיה לי לבן ואני לו לאב והכניתי כסא מלכותו על ישראל עד עולם: 11 עתה בני יהי יהוה עמך והצלחת ובנית בית יהוה אליך כאשר דבר עליך: 12 אך יתן לך יהוה שכל ובינה ויצוץ על ישראל ולשמור תשומות לעשות את החקים ואת המשפטים אשר צוה יהוה את משה על ישראל חזק ואמץ אל תירא ואל תחת: 14 והנה בעיני הכניוית לבית יהוה זהב ככרים מאה אלף וכסף אלף אלפים ככרים ולנחשת ולברזל אין משקל כי לרב היה ועצים ואבנים הכניוית עליהם חוסף: 15 ועמך לרב עשי מלאכה חצבים וחרשי אבן ועץ וכל חכם בכל מלאכה: 16 לזהב לכסף ולנחשת ולברזל אין מספר קום ועשה ויהי יהוה עמך: 17 ויצו דוד לכל שרי ישראל לעזור לשלמה בנו: 18 הלא יהוה אלהים עמך והניח לכם מסכים כי נתן ביד את ישיב הארץ ונכבשה הארץ לפני יהוה ולפני עמו: 19 עתה תנו לבבכם ונפשכם לדרוש ליהוה אלהים וקומו ובנו את מקדש יהוה האלהים להביא את ארון ברית יהוה וכלי קדש האלהים לבית הנבנה לשם יהוה:

פרק 23

1 ודוד זקן ושבע ימים וימלך את שלמה בנו על ישראל: 2 ויאסף את כל שרי ישראל והכהנים והלויים: 3 ויספרו הלויים מכן שלשים שנה ומעלה ויהי מספרם ללגלגות לגברים שלשים ושמונה אלף: 4 מאלה לצנע על מלאכת בית יהוה עשרים וארבעה אלף ושטרים ושפטים ששת

האחוזי ומחלקתו ומקלות הנגיד ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: 5 שר הצבא השלישי לחדש השלישי בניו בן יהוידע הכהן ראש ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: 6 הוא בניו גבור השלישי ועל השלישי ומחלקתו עמיוכד בנו: 7 הרביעי לחדש הרביעי עשה אל אחי יואב וזכריה בנו אחיו ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: 8 החמישי לחדש החמישי השר שמהות הירח ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: 9 הששי לחדש הששי עירא בן עקש התקועי ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: 10 השביעי לחדש השביעי חלץ הפלוני מן בני אפרים ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: 11 השמיני לחדש השמיני סבכי החשתי לורחי ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: 12 התשיעי לחדש התשיעי אביעזר הענתתי לבנימיני ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: 13 העשירי לחדש העשירי מהרי הנטופתי לורחי ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: 14 עשתי עשר לעשתי עשר החדש בניה הפרעתוני מן בני אפרים ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: 15 השנים עשר לשנים עשר החדש חלדי הנטופתי לעתניאל ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: 16 ועל שבטי ישראל לראובני נגיד אליעזר בן זכרי לשמעוני שפטיהו בן מעכה: 17 ללוי חשביה בן קמואל לאהרן צדוק: 18 ליהודה אליהו מאחי דוד ישישכר עמרי בן מיכאל: 19 לזבולן ישמעיהו בן עבדיהו לנפתלי ירימות בן עזריאל: 20 לבני אפרים הושע בן עזריהו לחצי שבט מנשה יואל בן פדיהו: 21 לחצי המנשה גלעדיהו בן זכריהו לבנימין ישיאל בן אבנר: 22 לדן עזראל בן ירחם אלה שרי שבטי ישראל: 23 ולא נשא דוד מספרם למבן עשרים שנה ולמטה כי אמר יהוה להרבות את ישראל ככוכבי השמים: 24 יואב בן צרויה החל למנות ולא כלה ויהי בואת קצף על ישראל ולא עלה המספר במספר דברי הימים למלך דוד: 25 ועל אצרות המלך עומות בן עדיאל ועל האצרות בשרה בערים ובכפרים ובמגדלות ויהונת בן עזריהו: 26 ועל עשי מלאכת השדה לעבדת האדמה עזרי בן כלוב: 27 ועל הכרמים שמעי הרמתי ועל שבכרמים לאצרות היין זבדי השפמי: 28 ועל היותים והשקמים אשר בשפלה בעל חנן הגדרי ועל אצרות השמן יועש: 29 ועל הבקר הרעים בשרון שטרי חשוני ועל הבקר בעמקם שפט בן עדלי: 30 ועל הגמלים אויביל הישמעלי ועל האמנות יחיהו המנתני: 31 ועל הצאן יוז החגרי כל אלה שרי הרכוש אשר למלך דוד: 32 ויהונתן דוד דוד יועץ איש מבין וסופר הוא ויחיהו בן חכמוני עבד בני המלך: 33 ואחיתפל יועץ למלך וחושי הארכי רע המלך: 34 ואחרי אחיתפל יהוידע בן בניהו ואביתר ושר צבא למלך יואב:

פרק 28

1 ויקהל דוד את כל שרי ישראל שרי השבטים ושרי המחלקות המשרתים את המלך ושרי האלפים ושרי המאות ושרי כל רכוש ומקנה למלך ולבניו עם הסריסים והגבורים ולכל גבור חיל אל ירושלם: 2 ויקם דוד המלך על רגליו ויאמר שמעוני אחי ועמי אני עם לבכי לבנות בית מנוחה לארון ברית יהוה ולחדש רגלי אלהינו והביתות לבנות: 3 והאלהים אמר לי לא תבנה בית לשמי כי איש מלחמות אתה ודמים שפכת: 4 ויבחר יהוה אלהי ישראל כי מכל בית אבי

פרק 26

1 למחלקות לשערים לקרחים משלמיהו בן קרא מן בני אסף: 2 ולמשלמיהו בניו זכריהו הכבד וידיעאל השני וזכריהו השלישי ותינאל הרביעי: 3 עילם החמישי ויהונתן הששי אליהוועני השביעי: 4 ולעבד אדם בניו שמעיה הכבד ויהונתן השני יואח השלישי ושכר הרביעי ונתנאל החמישי: 5 עמיאל הששי וישכר השביעי פעלתי השמיני כי ברכו אלהים: 6 ולשמעיהו בנו נולד בניו הממשלים לבית אביהם כי גבורי חיל מה: 7 בני שמעיה עתני ורפאל ועובד אלזבד אחיו בני חיל אליהו וסמכיהו: 8 כל אלה מבני עבד אלהי המה ובניהם ואחיהם איש חיל עבד אלהים ששים ועשרים לעבד אדם: 9 ולמשלמיהו בניו ואחים בני חיל שמונה עשר: 10 ולחסה מן בני מררי בניו שמרי הראש כי לא היה בכבוד וישימוהו אביוהו הראש: 11 חלקיהו השני טבליהו השלישי וזכריהו הרביעי כל בניו ואחים לחסה שלשה עשר: 12 לאלה מחלקות השערים לראשי הגברים משמרות לעמדת אחיהם לשרת בבית יהוה: 13 ויפילו גורלות כקמן כגדול לבית אבותם לשער ושער: 14 ויפל הגורל מזרחתה לשלמיהו וזכריהו בנו יועץ בשכל הפילו גורלות ויצא גורלו צפונה: 15 לעבד אדם נגבד ולבניו בית האלפים: 16 לשער ולחסה למערב עם שער שלכת במסלה העולה משמר לעמדת משמר: 17 למזרח חלום ששה לצפונה ליום ארבעה לנגבה ליום ארבעה ולאספים שנים שנים: 18 לפריבר למערב ארבעה למסלה לבני לפריבר: 19 אלה מחלקות השערים לבני הקרחי ולבני מררי: 20 והלויים אחיה על אצרות בית האלהים ולאצרות הקדשים: 21 בני לעדן בני הגרשני לעדן ראשי האבות ללעדן הגרשני יחיאלי: 22 בני יחיאלי וזה יואל אחיו על אצרות בית יהוה: 23 לעמרמי ליצחרי לחברוני לעזיאל: 24 ושבאל בן גרשום בן משה נגיד על האצרות: 25 ואחיו לאליעזר רחביהו בנו וישעיהו בנו וירם בנו וזכריהו בנו ושלמות בנו: 26 הוא שלמות ואחיו על כל אצרות הקדשים אשר הקדיש דוד המלך וראשי האבות לשרי האלפים והמאות ושרי הצבא: 27 מן המלחמות ומן השלל הקדישו לחזק לבית יהוה: 28 וכל ההקדש שמואל הראה ושאלו בן קיש ואבנר בן נר ויואב בן צרויה כל המקדש על יד שלמית ואחיו: 29 ליצחרי לנניהו ובניו למלאכה החיצונה על ישראל לשטרים ולשפטים: 30 לחברוני חשביהו ואחיו בני חיל אלף ושבע מאות על פקדת ישראל מעבר לירדן מערבה לכל מלאכת יהוה ולעבדת המלך: 31 לחברוני יריה הראש לחברוני לתלדתי לאבות בשנת הארבעים למלכות דוד נדרשו וימצא האם גבורי חיל בעיניו גלעד: 32 ואחיו בני חיל אלפים ושבע מאות ראשי האבות ויפקדם דוד המלך על הראובני והגדי וחצי שבט המנשי לכל דבר האלהים ודבר המלך:

פרק 27

1 ובני ישראל למספרם ראשי האבות ושרי האלפים והמאות ושטריהם המשרתים את המלך לכל דבר המחלקות הבאה והיצאה חדש בחדש לכל חדש השנה המחלקת האחת עשרים וארבעה אלף: 2 על המחלקת הראשונה לחדש הראשון ישבעם בן זבדיאל ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: 3 מן בני פרץ הראש לכל שרי הצבאות לחדש הראשון: 4 ועל מחלקת החדש השני דודי

להפצין שמונה עשר: 16 לפתחיה תשעה עשר ליחזקאל העשרים: 17 ליכין אחד ועשרים לגמול שנים ועשרים: 18 לדליהו שלשה ועשרים למעזיהו ארבעה ועשרים: 19 אלה פקדתם לעבדתם לבוא לבית יהוה כמשפטם ביד אהרן אביהם כאשר צוהו יהוה אלהי ישראל: 20 ולבני לוי הנותרים לבני עמרם שובאל לבני שובאל יחידהו: 21 לרחביהו לבני רחביהו הראש ישיה: 22 ליצחרי שלמות לבני שלמות יחת: 23 ובני יריהו אמריהו השני יחזקאל השלישי יקמם הרביעי: 24 בני עזיאל מיכה לבני מיכה שמו: 25 אחי מיכה ישיה לבני ישיה וזכריהו: 26 בני מררי מחלי ומושי בני יעזיהו בנו: 27 בני מררי לעזיהו בנו ושהו וזכור ועברי: 28 למחלי אלעזר ולא היה לו בנים: 29 לקיש בני קיש ירחמאל: 30 ובני מושי מחלי ועדר וירימות אלה בני הלויים לבית אבותיהם: 31 ויפילו גם הם גורלות לעמדת אחיהם בני אהרן לפני דוד המלך וצדוק ואחיתפלך וראשי האבות לכהנים וללויים אבות הראש לעמדת אחיו הקמן:

פרק 25

1 ויבדל דוד ושרי הצבא לעבדת בני אסף ויהימן ויהונתן הנביאים בכבודת כנבלים ובמצלותיהם ויהי מספרם אנשי מלאכה לעבדתם: 2 לבני אסף זכור ויוסף ונתניה ואשראלה בני אסף על יד אסף הנבא על ידי המלך: 3 לידותון בני ידותון גדליהו וצרי וישעיהו חשביהו ומתניהו ששה על ידי אביהם ידותון בכנור הנבא על הדות והלל ליהוה: 4 להימן בני הימן בקינה מתניהו עזיאל שבוואל וירימות חנניה חנני אליאחא גדלתי ורממתי עזר ישבקשה מלותי הותיר מחזיאות: 5 כל אלה בניו להימן חזה המלך בדבריה האלהים להרים בקרן ויתן האלהים להימן בנים ארבעה עשר ובנות שלוש: 6 כל אלה על ידי אביהם בשיר בית יהוה במצלותים נבלים וכנורות לעבדת בית האלהים על ידי המלך אסף וידותון ויהימן: 7 ויהי מספרם עם אחיהם מלמדי שיר ליהוה כל המבין מאתים שמונים ושמונה: 8 ויפילו גורלות משמרת לעמדת כקמן כגדול מבין עם תלמי: 9 ויצא הגורל הראשון לאסף ליוסף גדליהו השני הוא ואחיו ובניו שנים עשר: 10 השלישי זכור בניו ואחיו שנים עשר: 11 הרביעי ליצרי בניו ואחיו שנים עשר: 12 החמישי נתניהו בניו ואחיו שנים עשר: 13 הששי בקינה בניו ואחיו שנים עשר: 14 השביעי אשראלה בניו ואחיו שנים עשר: 15 השמיני ישעיהו בניו ואחיו שנים עשר: 16 התשיעי מתניהו בניו ואחיו שנים עשר: 17 העשירי שמעי בניו ואחיו שנים עשר: 18 עשתי עשר עזראל בניו ואחיו שנים עשר: 19 השנים עשר לחשביהו בניו ואחיו שנים עשר: 20 לשלשה עשר שובאל בניו ואחיו שנים עשר: 21 לארבעה עשר מתניהו בניו ואחיו שנים עשר: 22 לחמשה עשר לירמות בניו ואחיו שנים עשר: 23 לששה עשר לחנניהו בניו ואחיו שנים עשר: 24 לשבעה עשר לישיבקשה בניו ואחיו שנים עשר: 25 לשמונה עשר לחנני בניו ואחיו שנים עשר: 26 לתשעה עשר למלותי בניו ואחיו שנים עשר: 27 לעשרים לאליהו בניו ואחיו שנים עשר: 28 לאחד ועשרים להותיר בניו ואחיו שנים עשר: 29 לשנים ועשרים לגדלתי בניו ואחיו שנים עשר: 30 לשלשה ועשרים למחזיאות בניו ואחיו שנים עשר: 31 לארבעה עשרים לרוממתי עזר בניו ואחיו שנים עשר:

אלפים: 5 וארבעת אלפים עשרים וארבעת אלפים מחללים ליהוה בכלים אשר עשיתי להלל: 6 ויחלקם דוד מחלקות לבני לוי לגרשון קהת ומררי: 7 לגרשני לעדן ושמעי: 8 בני לעדן הראש יחזקאל וזתם ויואל שלשה: 9 בני שמעי שלמות וחזקאל ובני שלשה אלה ראשי האבות לעדן: 10 ובני שמעי יחת וזתם ויעוש ובריעה אלה בני שמעי ארבעה: 11 ויהי יחת הראש וזתם השני ויעוש ובריעה לא הרבו בניו ויהיו לבית אב לפקדה אחת: 12 בני קהת עמרם יצחיר חפרון ועזיאל ארבעה: 13 בני עמרם אהרן ומשה ויבדל אהרן להקדיש קיש קדשים הוא ובניו עד עולם להקמיר לפני יהוה לשרתו ולברך בשמו עד עולם: 14 ומשה איש האלהים בניו יקראו על שבט הלוי: 15 בני משה גרשם ואליעזר: 16 בני גרשם שבוואל הראש: 17 ויהיו בני אליעזר רחביה הראש ולא היה לאליעזר בנים אחרים ובני רחביה רבו למעלה: 18 בני יצחיר שלמית הראש: 19 בני חפרון יריהו הראש אמריה השני יחזקאל השלישי ויקמם הרביעי: 20 בני עזיאל מיכה הראש וישיה השני: 21 בני מררי מחלי ומושי בני מחלי אלעזר וקיש: 22 ויתם אלעזר ולא היו לו בנים כי אם בנות וישאום בני קיש אחיהם: 23 בני מושי מחלי ועדר וירמות שלשה: 24 אלה בני לוי לבית אבותיהם ראשי האבות לפקודיהם במספר שמות לגלגלם עשה המלאכה לעבדת בית יהוה מבן עשרים שנה ומעלה: 25 כי אמר דוד הניח יהוה אלהי ישראל לעמו וישכן בירושלם עד לעולם: 26 וגם ללויים אין לשאת את המשכן ואת כל כליו לעבדתו: 27 כי בדברי דודי האחרונים המה מספר בני לוי מבן עשרים שנה ומעלה: 28 כי מעמדם ליד בני אהרן לעבדת בית יהוה על החצרות ולעל השלכות ועל מחרת לכל קדש ומעשה עבדת בית האלהים: 29 וללחם המערכת ולסלת למנחה ולרקיקי המצות ולמחבת ולמרכבת ולכל משורה ומרה: 30 ולעמד בבקר בבקר לחדות ולהלל ליהוה וכן לערב: 31 ולכל העלות עלות ליהוה לשבתות ולחדשים ולמעדים במספר כמשפט עליהם המיד לפני יהוה: 32 ושמרו את משמרת אהל מועד ואת משמרת הקדש ומשמרת בני אהרן אחיהם לעבדת בית יהוה:

פרק 24

1 ולבני אהרן מחלקותם בני אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר: 2 ויתם נדב ואביהוא לפני אביהם ובנים לא היו להם ויבנהו אלעזר ואיתמר: 3 ויחלקם דוד ויצדוק מן בני אלעזר ואחיתפל מן בני איתמר לפקדתם לעבדתם: 4 וימצאו בני אלעזר רבים לראשי הגברים מן בני איתמר וישקם לבני אלעזר ראשים לבית אבות ששה עשר ולבני איתמר לבית אבותם שמונה: 5 ויחלקום בגורלות אלה עם אלה כי היו שרי קדש ושרי האלהים מבני אלעזר ובבני איתמר: 6 ויכתבם שמעיה בן נתנאל הסופר מן הלוי לפני המלך והשרים וצדוק הכהן ואחיתפל בן אביתר וראשי האבות לכהנים וללויים בית אב אחד אחי אלעזר ואחיו אחי איתמר: 7 ויצא הגורל הראשון ליהויהויכ לידעיה השני: 8 לחרם השלישי לשערים הרביעי: 9 למלכיה החמישי למימן הששי: 10 להקניז השביעי לאביתר השמיני: 11 לישוע השמיני לשכניהו העשירי: 12 לאלישיב עשתי עשר ליקים שנים עשר: 13 לחפה שלשה עשר לישבאב ארבעה עשר: 14 לבלגה חמשה עשר לאמר ששה עשר: 15 לחזיר שבעה עשר

מאות: 18 ויעש מהם שבעים אלף סבל ושמינים אלף חצב בהר ושלשת אלפים ושש מאות מנצחים להעביר את העם:

פרק 3

1 ויחל שלמה לבנות את בית יהוה בירושלם בהר המוריה אשר נראה לדוד אביו אשר הבין במקום דוד בנרן ארנן חיבוס: 2 ויחל לבנות בחדש השני בשני בשנת ארבע למלכותו: 3 ואלה הוסיף שלמה לבנות את בית האלהים הארץ אמות במדה הראשונה אמות ששים ורחב אמות עשרים: 4 והאולם אשר על פני הארץ על פני רחב הבית אמות עשרים והגבה מאה ועשרים ויצפהו מפנימה זהב טהור: 5 ואת הבית הגדול חפה עץ ברושים ויחפהו זהב טוב ויעל עליו תמרים ושרשרות: 6 ויצף את הבית אבן יקרה לתפארת והזהב זהב פרוים: 7 ויחף את הבית הקרות הספים וקירותיו ודלתותיו זהב ופתח כרובים על הקירות: 8 ויעש את בית קדש הקדשים ארכו על פני רחב הבית אמות עשרים ורחבו אמות עשרים ויחפהו זהב טוב לכברים שש מאות: 9 ומשקל למסמרות לשקלים חמשים זהב והעליות חפה זהב: 10 ויעש בבית קדש הקדשים כרובים שנים מעשה צעצעים ויצפו אתם זהב: 11 וכנפי הכרובים אורכם אמות עשרים כנף האחד לאמות חמש מגעת לקיר הבית והכנף האחרת אמות חמש מגיע לכנף הכרוב האחר: 12 וכנף הכרוב האחד אמות חמש מגיע לקיר הבית והכנף האחרת אמות חמש דקה לכנף הכרוב האחר: 13 כנפי הכרובים האלה פרוים אמות עשרים והם עמדים על רגליהם ופניהם לבית: 14 ויעש את הפרכת הבלת וארנומן וכרמיל ובזן ויעל עליו כרובים: 15 ויעש לפני הבית עמודים שנים אמות שלשים וחמש ארך והצפת אשר על ראשו אמות חמש: 16 ויעש שרשרות כבדיר ויתן על ראש העמודים ויעש רמונים מאה ויתן בשרשרות: 17 ויקם את העמודים על פני ההיכל אחד מימין ואחד מהשמאל ויקרא שם הימני יכין ושם השמאלי בעז:

פרק 4

1 ויעש מזבח נחשת עשרים אמה ארכו ועשרים אמה רחבו ועשר אמות קומתו: 2 ויעש את הים מוצק עשר באמה משפתו אל שפתו עגול סביב וחמש באמה קומתו וקו שלשים באמה יסב אתו סביב: 3 ודמות בקרים תחת לו סביב סביב וסובבים אתו עשר באמה מקיפים את הים סביב שנים טורים הבקר יצוקים במצקות: 4 עומד על שנים עשר בקר שלשה פנים צפונה ושלשה פנים ימה ושלשה פנים נגבה ושלשה פנים מזרחה והים עליהם מלמעלה וכל אחריהם ביתה: 5 ועביו טפח ושפתו כמעשה שפת כוס פרח שושנה מחזיק בתים שלשת אלפים יכיל: 6 ויעש כיריים עשרה ויתן חמשה מימין וחמשה משמאל לרחצה בהם את מעשה העולה ידיהו כם והים לרחצה לכהנים בו: 7 ויעש את מנרות הזהב עשר כמשפטם ויתן בהיכל חמש מימין וחמש משמאל: 8 ויעש שלחנות עשרה וינה בהיכל חמשה מימין וחמשה משמאל ויעש מזרק זהב מאה: 9 ויעש חצר הכהנים והעזרה הגדולה ודלתות לעזרה ודלתותיהם צפה נחשת: 10 ואת הים נתן מתקף הימנית קדמה ממול נגבה: 11 ויעש חורם את הסירות ואת היעים ואת המזרקות ויכל חירם לעשות את המלאכה אשר עשה המלך שלמה בבית האלהים: 12 עמדים שנים והגלות והכתרת על ראש העמודים שנים והשכבות

יהוה אלהים יאמן דברך עם דוד אבי כי אתה המלכתי על עם רב כעפר הארץ: 10 עתה חכמה ומדע תן לי ואצאה לפני העם הזה ואבואה כי מי ישפט את עמך הזה הגדול: 11 ויאמר אלהים לשלמה יען אשר היתה זאת עם לבבך ולא שאלת עשר נכסים וכבוד ואת נפש שנאך וגם ימים רבים לא שאלת ותשאל לך חכמה ומדע אשר תשפוט את עמי אשר המלכתיך עליו: 12 החכמה והמדע נתון לך ועשר ונכסים וכבוד אתן לך אשר לא היה כן למלכים אשר לפניך ואחריו לא יהיה כן: 13 ויבא שלמה לבמה אשר בגבעון וירושלם מלפני אהל מועד וימלך על ישראל: 14 ויאסף שלמה רכב ופרשים ויהי לו אלף וארבע מאות רכב ושנים עשר אלף פרשים ויניחם בערי הרכב ועם המלך בירושלם: 15 ויתן המלך את הכסף ואת הזהב בירושלם כאבנים ואת הארזים נתן כעסקים אשר בשפלה לרב: 16 ומוצא הסוסים אשר לשלמה ממצרים ומקוא סחרי המלך מקוא יקחו במחיר: 17 ויעלו ויוציאו ממצרים מרכבה בשש מאות כסף וסוסים בחמשים ומאה וכן לכל מלכי החתים ומלכי ארם בידם ויוציאו:

פרק 2

1 ויאמר שלמה לבנות בית לשם יהוה ובית למלכותו: 2 ויספר שלמה שבעים אלף איש סבל ושמונים אלף איש חצב בהר ומנצחים עליהם שלשת אלפים ושש מאות: 3 וישלח שלמה אל חורם מלך צר לאמר כאשר עשית עם דוד אבי ותשלח לו ארזים לבנות לו בית לשבת בו: 4 הנה אני בונה בית לשם יהוה אלהי להקדיש לו להקטיר לפניו קטרת סמים ומערכת המיד ועלות לבקר ולערב לשבתות ולחרישים ולמועדי יהוה אלהינו לעולם זאת על ישראל: 5 והבית אשר אני בונה גדול כי גדול אלהינו מכל האלהים: 6 ומי יעצר כח לבנות לו בית כי השמים שמי השמים לא יכלכלהו ומי אני אשר אבנה לו בית כי אם להקטיר לפניו: 7 ועתה שלח לי איש חכם לעשות בזהב ובכסף ובנחשת ובברזל ובארנון וכרמיל ותכלת וידע לפתח פתוחים עם החכמים אשר עמי ביהודה ובירושלם אשר הבין דוד אבי: 8 ושלח לי עצי ארזים ברושים ואלגומים מהלבנון כי אני ידעתי אשר עבדיך יודעים לברות עצי לבנון והנה עבדי עם עבדיך: 9 ולחבין לי עצים לרב כי הבית אשר אני בונה גדול והפלא: 10 והנה לחטבים לבכרת העצים נתיי חטים מכות לעבדיך כרים עשרים אלף ושערים כרים עשרים אלף ויין בתים עשרים אלף ושמן בתים עשרים אלף: 11 ויאמר חורם מלך צר בכתב וישלח אל שלמה באהבת יהוה את עמו נתקד עליהם מלך: 12 ויאמר חורם ברוך יהוה אלהי ישראל אשר עשה את השמים ואת הארץ אשר נתן לדוד המלך בן חכם יודע שכל ובינה אשר בינה בית ליהוה ובית למלכותו: 13 ועתה שלחתי איש חכם יודע בינה לחורם אבי: 14 בן אשה מן בנות דן ואביו איש צרי יודע לעשות בזהב ובכסף בנחשת בברזל ובכרמיל ולפתח כל בארנון בנחשת ובבזן ובכרמיל ולפתח כל פתוח ולחשב כל מחשבת אשר יתן לו עם חכמך וחכמי אדני דוד אביך: 15 ועתה השמים והשערים השמן והיין אשר אבד אדני ישלח לעבדיו: 16 ואנחנו נכרת עצים מן הלבנון ככל צרכך ונביאם לך רפסדות על ים יפו ואתה תעלה אתם וירושלם: 17 ויספר שלמה כל האנשים הגירים אשר בארץ ישראל אחר הספר אשר ספרם דוד אבי וימצאו מאה וחמשים אלף ושלשת אלפים ושש

דוד המלך שמח שמחה גדולה: 10 ויברך דוד את יהוה לעיני כל הקהל ויאמר דוד ברוך אתה יהוה אלהי ישראל אבינו מעולם ועד עולם: 11 לך יהוה הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים ובארץ לך יהוה הממלכה והתמשא לכל לראש: 12 והשש והכבוד מלפניך ואתה מושל בכל ובידך כח וגבורה ובידך לגדל ולחזק לכל: 13 ועתה אלהינו מודים אנחנו לך ומהללים לשם תפארתך: 14 וכי מי אני ומי עמי כי נעצר כח להתנבא כזאת כי ממך הכל ומידך נתנו לך: 15 כי גרים אנחנו לפניך ותושבים ככל אבותינו בצל ימינו על הארץ ואין מקוה: 16 יהוה אלהינו כל החמון הזה אשר הכינונו לבנות לך בית לשם קדש מידך הוא ולך הכל: 17 וידעתי אלהי כי אתה בחן לבב ומישרים תרצה אני בשר לבבי התנדבתי כל אלה ועתה עמך הנמצאו פה ראיתי בשמחה להתנבא לך: 18 יהוה אלהי אברהם יצחק וישראל אבותינו שמרה זאת לעולם ליצר מחשבות לבב עמך והכן לבבם אליך: 19 ולשלמה בני הן לבב שלם לשמור מצותיך עדותיך וחקיך ולעשות הכל ולבנות הבירה אשר הכינונו: 20 ויאמר דוד לכל הקהל ברכו נא את יהוה אלהיכם ויברכו כל הקהל ליהוה אלהי אבותיהם ויקדו וישתחו ליהוה ולמלך: 21 ויזבחו ליהוה זבחים ויעלו עלות ליהוה למחרת היום ההוא פרים אלף אילים אלף כבשים אלף ונסכים וזבחים לרב לכל ישראל: 22 ואכלו וישתו לפני יהוה ביום ההוא כההה גדולה וימליכו שנית לשלמה בן דוד וימשחו ליהוה לנגיד ולצדוק לכהן: 23 וישב שלמה על כסא יהוה למלך תחת דוד אביו ויצלח וישמענו אליו כל ישראל: 24 וכל השרים והגברים וגם כל בני המלך דוד נתנו יד תחת שלמה המלך: 25 ויגדל יהוה את שלמה למעלה לעיני כל ישראל ויתן עליו הוד מלכות אשר לא היה על כל מלך לפניו על ישראל: 26 ודוד בן ישי מלך על כל ישראל: 27 והימים אשר מלך על ישראל ארבעים שנה בחברון ומלך שבע שנים בירושלם מלך שלשים ושלוש: 28 וימת בשיבה טובה שבע ימים עשר וכבוד וימלך שלמה בנו תחתיו: 29 ודברי דוד המלך הראשנים והאחרנים הנם כתובים על דברי שמואל הראה ועל דברי נתן הנביא ועל דברי גד החזה: 30 עם כל מלכותו וגבורתו והעתים אשר עברו עליו ועל ישראל ועל כל ממלכות הארצות:

2 דְּבָרֵי תִּמְיָם

פרק 1

1 ויתחזק שלמה בן דוד על מלכותו ויהוה אלהיו עמו ויגדלהו למעלה: 2 ויאמר שלמה לכל ישראל לשירי האלפים והמאות ולשפטים ולכל נשיא לכל ישראל ראשי האבות: 3 וילכו שלמה וכל הקהל עמו לבמה אשר בגבעון כי שם היה אהל מועד האלהים אשר עשה משה עבד יהוה במדבר: 4 אבל ארון האלהים העלה דוד מקרית יערים בהבין לו דוד כי נטה לו אהל בירושלם: 5 ומוזב הנחשת אשר עשה בצלאל בן אורי בן חור שם לפני משכן יהוה וידרשהו שלמה והקהל: 6 ויעש שלמה שם על מזבח הנחשת לפני יהוה אשר לאהל מועד ויעל עליו עלות אלף: 7 בלילה ההוא נראה אלהים לשלמה ויאמר לו שאל מה אתן לך: 8 ויאמר שלמה לאלהים אתה עשית עם דוד אבי חסד גדול והמלכתי תחתיו: 9 עתה

להיות למלך על ישראל לעולם כי ביהודה בחר לנגיד ובבית יהודה בית אבי ובבני אבי כי רצה להמליך על כל ישראל: 5 ומכל בני כי רבים בנים נתן לי יהוה ויבחר בשלמה בני לשבת על כסא מלכות יהוה על ישראל: 6 ויאמר לי שלמה בנך הוא יבנה ביתי והצרותי כי בחרתי בו לי לבן ואני אחיה לו לאב: 7 והכינוני את מלכותו עד לעולם אם יחזק לעשות מצותי ומשפטי כיום הזה: 8 ועתה לעיני כל ישראל קהל יהוה ובאוני אלהינו שמרו ודרשו כל מצות יהוה אלהיכם למען תירשו את הארץ הטובה והנחלתם לבניכם אחרים עד עולם: 9 ואתה שלמה בני דע את אלהי אביך ועבדהו בלב שלם ובנפש חפה כי כל לבבות דורש יהוה וכל יצר מחשבות מבין אם תרשנו ימצא לך ואם תעזבו יזניחך לעד: 10 ראה עתה כי יהוה בחר בך לבנות בית למקדש חזק ועשה: 11 ויתן דוד שלמה בנו את תבנית האולם ואת בתיו וגנזיו ועליותיו וחדריו הפנימים ובית הכפרת: 12 ותבנית כל אשר היה ברוח עמו להצרות בית יהוה ולכל השלכות סביב לאצרות בית האלהים ולאצרות הקדשים: 13 למחלקות הכהנים והלוויים ולכל מלאכת עבודת בית יהוה ולכל כלי עבודת בית יהוה: 14 לזהב במשקל לזהב לכל כלי עבודה ועבודה לכל כלי הכסף במשקל לכל כלי עבודה ועבודה: 15 ומשקל למנרות הזהב ונרתיהם זהב במשקל מנורה ומנורה ונרתיה למנורות הכסף במשקל למנורה ונרתיה כעבודת מנורה ומנורה: 16 ואת הזהב משקל לשלחנות המערכת לשלחן ושלחן וכסף לשלחנות הכסף: 17 והמזלגות והמזרקות והקשות וזהב טהור ולכפורי הזהב במשקל לכפור וכפור ולכפורי הכסף במשקל לכפור וכפור: 18 ולמזבח הקטרת זהב מוקק מלכתב ואת הבית המרכבה הכרבים זהב לפרשים וסככים על ארון ברית יהוה: 19 הכל בכתב מיד יהוה עלי השכיל כל מלאכות התבנית: 20 ויאמר דוד שלמה בנו חזק ואמץ ועשה אל תירא ולא תחת כי יהוה אלהים אלהי עמך לא ירפק ולא יעזוב עד לבנות כל מלאכת עבודת בית יהוה: 21 והנה מחלקות הכהנים והלוויים לכל עבודת בית האלהים ועמך בכל מלאכה לכל נדיב בחכמה לכל עבודה ושירים וכל העם לכל דברך:

פרק 29

1 ויאמר דוד המלך לכל הקהל שלמה בני אחד בחר בו אלהים נער ורך והמלאכה גדולה כי לא לאדם הבירה כי ליהוה אלהים: 2 וככל כחי הכינוני לבית אלהי הזהב לזהב והכסף לכסף והנחשת לנחשת הברזל לברזל והעצים לעצים אבני שנה ומלאים אבני פזר ורממה וכל אבן יקרה ואבני שם לרב: 3 ועוד בריצותי בבית אלהי יש לי סגלה זהב וכסף נתתי לבית אלהי למעלה מכל הכינוני לבית הקדש: 4 שלשת אלפים ככר זהב מזהב אופיר ושבעת אלפים ככר כסף מוקק לטוח קירות הבתים: 5 לזהב לזהב ולכסף לכסף ולכל מלאכה ביד חרשים ומי מתנרב מלמאות בני היום ליהוה: 6 ויתנדבו שרי האבות ושרי שבטי ישראל ושרי האלפים והמאות ולשרי מלאכת המלך: 7 ויתנו לעבודת בית האלהים זהב ככרים חמשת אלפים ואדרכנים רבו וכסף ככרים עשרת אלפים ונחשת רבו ושמונת אלפים ככרים וברזל אלף ככרים: 8 והנמצא אתו אבנים נתנו לאוצר בית יהוה על יד יחיאל הגרשני: 9 וישמחו העם על התנבאם כי בלב שלם התנבאו ליהוה וגם

והלכתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחיתם להם: 20 ונתתם מעל אדמתי אשר נתתי אליהם מעל פני ואנחנו למשל ולשנינה בכל העמים: 21 והבית הזה אשר עלינו לכול עבר עליו יש ואמר במה עשה יהוה ככה לארץ הזאת ולבית הזה: 22 ואמר על אשר עזבו את יהוה אלהי אבותיהם אשר הוציאם מארץ מצרים ויחזיקו באלהים אחרים וישתחוו להם ויעבדו על כן הביא עליהם את כל הרעה הזאת:

פרק 8

1 ויהי מקץ עשרים שנה אשר בנה שלמה את בית יהוה ואת ביתו: 2 והערים אשר נתן חורם לשלמה בנה שלמה אתם ויושב שם את בני ישראל: 3 וילך שלמה חמת צובה ויחזק עליה: 4 ויבן את החרם במדבר ואת כל ערי המסכנות אשר בנה בחמת: 5 ויבן את בית חורון העליון ואת בית חורון התחתון ערי מצור חומות דלתים ובריח: 6 ואת בעלת ואת כל ערי המסכנות אשר היו לשלמה ואת כל ערי הרכב ואת ערי הפרשים ואת כל חשק שלמה אשר חשק לבנות בירושלם ובבלבון ובכל ארץ ממשלתו: 7 כל העם הנותר מן החתי והאמרי והפרזי והחוי והיבוי אשר לא משראלי חמ: 8 מן בניני אשר נותרו אחריהם בארץ אשר לא כלום בני ישראל ויעלם שלמה למס עד היום הזה: 9 ומן בני ישראל אשר לא נתן שלמה לעבדים למלאכתו כי חמא אנשי מלחמה ושרי גלישיו ושרי רכבו ופרשיו: 10 ואלה שרי השלישי אשר למלך שלמה חמשים ומאתים חרדים בעם: 11 ואת בת פרעה העלה שלמה מעיר דוד לבית אשר בנה לה כי אמר לא תשב אשה לי בבית דוד מלך ישראל כי קדש חמא אשר באה אליהם ארון יהוה: 12 אז העלה שלמה עליו ליהוה על מזבח יהוה אשר בנה לפני האולם: 13 ודבר יום ביום להעלות כמצות משה לשבחות ולחדשים ולמועדות שלוש פעמים בשנה בחג המצות ובחג השבועות ובחג חסכות: 14 ויעמד כמשפט דוד אביו את מחלקות הכהנים על עבדתם והלויים על משמרתם להלל ולשרת נגד הכהנים לדבר יום ביומו והשוערים במחלקות לשער ושער כי כן מצות דוד אביו אלהים: 15 ולא סרו מצות המלך על הכהנים והלויים לכל דבר ולאצרות: 16 ותכן כל מלאכת שלמה עד היום מוסד בית יהוה ועד כלתו שלם בית יהוה: 17 אז הלך שלמה לעציון גבר ואל אילות על שפת הים בארץ אדום: 18 וישלח לו חורם ביד עבדיו אוניות ועבדים יודעי ים ויבאו עם עבדי שלמה אופירה ויקחו משם ארבע מאות וחמשים ככר זהב ויבאו אל המלך שלמה:

פרק 9

1 ומלכת שבא שמעה את שמע שלמה ותבוא לנסות את שלמה בחידות בירושלם בחיל ככר מאד וגמלים נשאים בשמים וזהב לרב ואבן יקרה ותבוא אל שלמה ותדבר עמו את כל אשר היה עם לבבה: 2 ויגד לה שלמה את כל דבריה ולא נגלם דבר משלמה אשר לא הגיד לה: 3 ותרא מלכת שבא את חכמת שלמה והבית אשר בנה: 4 ומאכל שלחניו ומושב עבדיו ומעמד משרתיו ומלבושיהם ומשקיו ומלבושיהם ועליותו אשר יעלה בית יהוה ולא היה עוד בה רוח: 5 ותאמר אל המלך ואת הדבר אשר הוצאתי את עמי מארץ מצרים אל בחרתי בעיר מכל שמי ישראל לבנות בית להיות שמי שם ולא בחרתי

שמך נקרא על הבית הזה אשר בניתי: 34 כי יצא עמך למלחמה על אויביו בדרך אשר תשלחם והתפללו אליך דרך העיר הזאת אשר בחרת בה והבית אשר בניתי לשמך: 35 ושמעת מן השמים את תפלתם ואת תחנונם ועשית משפטם: 36 כי יחטאו לך כי אין אדם אשר לא יחטא ואנפת בם ונתתם לפני אויב ושבו שוביהם אל ארץ רחוקה או קרובה: 37 והשיבו אל לבכם בארץ אשר נשבו שם ושוב והתחננו אליך בארץ שבים לאמר חטאנו העונו ורשענו: 38 ושוב אליך בכל לבב ובכל נפשם בארץ שבים שבו ארץם והתפללו דרך ארצם אשר נתתם לאבותם והעיר אשר בחרת ולבית אשר בניתי לשמך: 39 ושמעת מן השמים ממכון שבתך את תפלתם ואת תחנוניהם ועשית משפטם וסלחת לעמך אשר חטאו לך: 40 עתה אלהי יהו נא עיניך פתחות ואוניך קשבות לתפלת המקום הזה: 41 ועתה קומה יהוה אלהים לנוקד אתה וארון עזך כהניך יהוה אלהים ילבשו תשועה וחסידך ישמחו בטוב: 42 יהוה אלהים אל תשב פני משיחך וזכרה לחסדי דוד עבדך:

פרק 7

1 ובכלות שלמה להתפלל והאש ירדה מהשמים ותאכל העלה והזבחים וכבוד יהוה מלא את הבית: 2 ולא יכלו הכהנים לבוא אל בית יהוה כי מלא כבוד יהוה את בית יהוה: 3 וכל בני ישראל ראים ברדת האש וכבוד יהוה על הבית ויכרתו אפים ארצה על ההצפה וישתחוו והודות ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו: 4 והמלך וכל העם וזבחים ובת לפני יהוה: 5 ויזבח המלך שלמה את זבח הבקר עשרים ושנים אלף וצאן מאה ועשרים אלף ויחנכו את בית האלהים המלך וכל העם: 6 והכהנים על משמרותם עמדים והלויים בכלי זמר יהוה אשר עשה דוד המלך להודות ליהוה כי לעולם חסדו בהלל דוד בידם והכהנים מחצצים נגדם וכל ישראל עמדים: 7 ויקדש שלמה את הוֹך החצר אשר לפני בית יהוה כי עשה שם העלות ואת חלבי השלמים כי מזבח הנחשת אשר עשה שלמה לא יכול להחיל את העלה ואת המנחה ואת החלבים: 8 וישע שלמה את חנן כעת ההיא שבעת ימים וכל ישראל עמו קהל גדול מאד מלבוא חמת עד נחל מצרים: 9 ויעשו ביום השמיני עצרת כי חננת המזבח עשו שבעת ימים והחג שבעת ימים: 10 וביום עשרים ושלשה ימים השביע שלח את העם לאחיהם ושמחים ומשוכי לב על הטובה אשר עשה יהוה לדוד ולשלמה ולישראל עמו: 11 ויכל שלמה את בית יהוה ואת בית המלך ואת כל הבא על לב שלמה לעשות בבית יהוה ובביתו הצלחי: 12 וירא יהוה אל שלמה כלילה ויאמר לו שמעתי את תפלתך ובחרתי במקום הזה לי לבית זבח: 13 הן אעצר חשמים ולא יהיה מטר והן אצוה על חגב לאכול הארץ ואם אשלח דבר בעמי: 14 ויכנעו עמי אשר נקרא שמי עליהם ויתפללו ויבקשו פני וישבו מדרכיהם הרעים ואני אשמע מן השמים ואסלח לחטאתם וארפא את ארצם: 15 עתה עיני יהו פתחות ואני קשבות לתפלת המקום הזה: 16 ועתה בחרתי והקדשתי את הבית הזה להיות שמי שם עד עולם והיו עיני ולבי שם כל הימים: 17 ואתה את תלך לפני כאשר הלך דוד אביך ולעשות ככל אשר צויתוך וחקי ומשפטי תשמרו: 18 והקימתי את כסא מלכותך כאשר ברת לדוד אביך לאמר לא יכרת לך איש מושל בישראל: 19 ואם תשובו אתם ועזבתם חקותי ומצותי אשר נתתי לפניכם

באש להיות נגיד על עמי ישראל: 6 ואבחר בירושלם להיות שמי שם ואבחר בדוד להיות על עמי ישראל: 7 ויהי עם לבב דוד אבי לבנות בית לשם יהוה אלהי ישראל: 8 ויאמר יהוה אל דוד אבי יען אשר היה עם לבבך לבנות בית לשמי מיטות כי היה עם לבבך: 9 רק אתה לא תבנה הבית כי בנך הוציא מחלצין הוא יבנה הבית לשמי: 10 ויקם יהוה את דברו אשר דבר ואקום תחת דוד אבי ואשב על כסא ישראל כאשר דבר יהוה ואבנה הבית לשם יהוה אלהי ישראל: 11 ואשים שם את הארון אשר שם ברית יהוה אשר כרת עם בני ישראל: 12 ויעמד לפני מזבח יהוה נגד כל קהל ישראל ויפרש כפיו: 13 כי עשה שלמה כדור נחשת ויתנהו בתוך העזרה חמש אמות ארכו וחמש אמות רחבו ואמות שלוש קומתו ויעמד עליו ויברך על ברכיו נגד כל קהל ישראל ויפרש כפיו השמימה: 14 ויאמר יהוה אלהי ישראל אין כמוך אלהים בשמים ובארץ שמר הבית והחסד לעבדיך ההלכים לפניך בכל לבב: 15 אשר שמרת לעבדך דוד אבי את אשר דברת לו ותדבר בפני ובירך מלאת כיום הזה: 16 ועתה יהוה אלהי ישראל שמר לעבדך דוד אבי את אשר דברת לו לאמר לא יכרת לך איש מלפני יושב על כסא ישראל רק אם ישמרו בניך את דרכם ללכת בתורתך כאשר הלכת לפני: 17 ועתה יהוה אלהי ישראל יאמן דברך אשר דברת לעבדך לדוד: 18 כי האמנתי ישב אלהים את האדם על הארץ הנה שמים ושמי השמים לא יכלכלוך אף כי הבית הזה אשר בניתי: 19 ופנית אל תפלת עבדך ואל תחנתו יהוה אלהי שלמע אל הרנה ואל תפלה אשר עבדך מתפלל לפניך: 20 להיות עיניך פתחות אל הבית הזה יומם ולילה אל המקום אשר אמרת לשם שמך שם לשמוע אל התפלה אשר יתפלל עבדך אל המקום הזה: 21 ושמעת אל תחנוני עבדך ועמד ישראל אשר יתפללו אל המקום הזה ואתה תשמע ממקום שבתך מן השמים ושמעת וסלחת: 22 אם יחטא איש לרעהו ונשא בו אלה להאחלו ובה אלה לפני מובחר בבית הזה: 23 ואתה תשמע מן השמים ועשית ושפטת את עבדיך להשיב לרשע לתת דרכו בראשו ולהצדיק צדיק לתת לו בעדקתו: 24 ואם יגנף עמך ישראל לפני אויב כי יחטאו לך ושוב והודו את שמך והתפללו והתחננו לפניך בבית הזה: 25 ואתה תשמע מן השמים וסלחת להזאת עמך ישראל והשיבותם אל האדמה אשר נתתם להם ולאבותיהם: 26 בהעצר השמים ולא יהיה מטר כי יחטאו לך והתפללו אל המקום הזה והודו את שמך מחמתם ישובו כי תענם: 27 ואתה תשמע השמים וסלחת לחטאת עבדיך ועמד ישראל כי תורם אל הדרך הטובה אשר ילכו בה ונתתה מטר על ארצך אשר נתתה לעמך לנחלה: 28 רעב כי יהיה בארץ דבר כי יהיה שדפון וירקון ארבה וחסיל כי יהיה כי יצר לו אויביו בארץ שערו כל נגע וכל מחלה: 29 כל תפלה כל תחנה אשר יהיה לכל האדם ולכל עמך ישראל אשר ידעו איש נגעו ומכאבו ופרש כפיו אל הבית הזה: 30 ואתה תשמע מן השמים מכון שבתך וסלחת ונתתה לאיש ככל דרכיו אשר תדע את לבבו כי אתה לבדך ידעת את לבב בני האדם: 31 למען ייראוך ללכת בדרכיך את הדימים אשר הם חיים על פני האדמה אשר נתתה לאבותינו: 32 וגם אל הנכרי אשר לא מעמד ישראל הוא ובא מארץ רחוקה למען שמך הגדול ודרך החזקה וזרועך הנטויה ובאו והתפללו אל הבית הזה: 33 ואתה תשמע מן השמים ממכון שבתך ועשית ככל אשר יקרא אליך הנכרי למען ידעו כי עמי הארץ את שמך וליראה אתך כעמך ישראל ולדעת כי

שמים לבסות את שתי גלות הכתרות אשר על ראש העמודים: 13 ואת הרמונים ארבע מאות לשתי השבכות שנים טורים רמונים לשבכה האחת לבסות את שתי גלות הכתרות אשר על פני העמודים: 14 ואת המכנות עשה ואת הכירות עשה על המכנות: 15 את הים אחד ואת הבקר שנים עשר תחתיו: 16 את הסירות ואת היעים ואת המזלגות ואת כל כליהם עשה חורם אביו למלך שלמה לבית יהוה נחשת מרוק: 17 בככר הירדן יצקם המלך בעבי האדמה בין סכות ובין צרדתה: 18 ויעש שלמה כל הכלים האלה לרב מאד כי לא נחקר משקל הנחשת: 19 ויעש שלמה את כל הכלים אשר בית האלהים ואת מזבח הזהב ואת השלחנות ועליהם לחם הפנים: 20 ואת המנורות ונרתיהם לבערם כמשפט לפני הדביר זהב סגור: 21 והפרח והגנרות והמלקחים וזהב הוא מכלות זהב: 22 והמזמרות והמזמרות והמזמרות והמזמרות וזהב סגור ופתח הבית דלתותיו הפנימיות לקדש הקדשים ודלתו הבית להיכל זהב:

פרק 5

1 ותשלם כל המלאכה אשר עשה שלמה לבית יהוה ויבא שלמה את קדשי דוד אביו ואת הכסף ואת הזהב ואת כל הכלים נתן באצרות בית האלהים: 2 אז יקהיל שלמה את זקני ישראל ואת כל ראשי המטות נשיא האבות לבני ישראל אל ירושלם להעלות את ארון ברית יהוה מעיר דוד היא ציון: 3 ויקהלו אל המלך כי איש ישראל בחג הוא החדש השבעי: 4 ויבאו כל זקני ישראל וישאו הלויים את הארון: 5 ויעלו את הארון ואת אהל מועד ואת כל כלי הקדש אשר באהל העלו אתם הכהנים הלויים: 6 והמלך שלמה וכל עשרת ישראל הנועדים עליו לפני הארון מזבחים צאן ובקר אשר לא יספרו ולא ימנו מזהבם: 7 ויבאו הכהנים את ארון ברית יהוה אל מקומו: 8 ויבאו הכהנים אל קדש הקדשים אל תחת כנפי הכרוכים: 8 ויהיו הכרוכים פרשים כנפים על מקום הארון ויכסו הכרוכים על הארון ועל בדיו מלמעלה: 9 ויארבו הכהנים ויראו ראשי הכהנים על פני הדביר ולא יראו החוצה ויהי שם עד היום הזה: 10 אין בלאו רק שני הלחות אשר נתן משה בחרב אשר כרת יהוה עם בני ישראל בצאתם ממצרים: 11 ויהי בצאת הכהנים מן הקדש כי כל הכהנים הנמצאים התקדשו אין לשמור למחלקות: 12 והלויים המשרתים לכלם לאסף להימן לידתון ולבניהם ולאחיהם מלבישים ביון במצולתם ובנבלים ובכורות עמדים מזרח למזבח ועמם כהנים למאה ועשרים מחצצרים בחצצרות: 13 ויהי כאשר למחצצרים ולמשרתים לחשמי קול אחד להלל ולהדות ליהוה וכהנים קול בחצצרות ובמצולתם ובכלי חצר ובהלל ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו והבית מלא ענן בית יהוה: 14 ולא יכלו הכהנים לעמוד לשרת מפני הענן כי מלא כבוד יהוה את בית האלהים:

פרק 6

1 אז אמר שלמה יהוה אמר לשכון בערפלי: 2 ואני בניתי בית זבל לך ומכון לשבתך עולמים: 3 ויסב המלך את פניו ויברך את כל קהל ישראל וכל קהל ישראל עומד: 4 ויאמר ברוך יהוה אלהי ישראל אשר דבר בפיו את דוד אבי ובידיו מלא לאמר: 5 מן היום אשר הוצאתי את עמי מארץ מצרים אל בחרתי בעיר מכל שמי ישראל לבנות בית להיות שמי שם ולא בחרתי

לא הגד לי חצי מרבית חכמתך יספת על השמועה אשר שמעתי: 7 אשרי אנשיך ואשרי עבדיך אלה העמדים לפניך חמיר ושמיים את חכמתך: 8 יהי יהוה אלהיך ברוך אשר הפיץ בך לתת על כסאו למלך ליהוה אלהיך באהבת אלהיך את ישראל להעמידו לעולם ויתן עליהם מלך לעשות משפט וצדקה: 9 והתן למלך מאה ועשרים ככר זהב ובשמים לרב מאד ואבן יקרה ולא היה כבשם ההוא אשר נתנה מלכת שבא למלך שלמה: 10 וגם עבדי חירם ועבדי שלמה אשר הביאו זהב מאופיר הביאו עצי אלגומים ואבן יקרה: 11 ויעש המלך את עצי האלגומים מסלות לבית יהוה ולבית המלך ובגרות ונבילים לשרים ולא נראו בהם לפנים בארץ יהודה: 12 והמלך שלמה נתן למלכת שבא את כל הפצה אשר שאלה מלבד אשר הביאה אל המלך והתחף ותלך לארצה היא ועבדיה: 13 ויהי משקל הזהב אשר בא לשלמה בשנה אחת שש מאות ושישים ושיש ככרי זהב: 14 לבד מאנשי התרים והסחרים מביאים וכל מלכי ערב ופחות הארץ מביאים זהב וכסף לשלמה: 15 ויעש המלך שלמה מאתים צנה זהב שחוט שש מאות זהב שחוט יעלה על הצנה האחת: 16 ושלש מאות מגנים וזהב שחוט שלש מאות זהב יעלה על המגן האחת ויתנם המלך בבית יער הלבנון: 17 ויעש המלך כסא שן גדול ויצפהו זהב מזהב: 18 ושש מעלות לכסא וכבש צוהב לכסא מאתים וידות מזה ומזה על מקום השבת ושינים אריות עמדים אצל הידות: 19 ושינים שש אריות עמדים שם על שש המעלות מזה ומזה לא נעשה כן לכל ממלכה: 20 וכל בלי משקה המלך שלמה זהב וכל בלי בית יער הלבנון זהב כסור אין כסף נחשב בימי שלמה למאומה: 21 כי אניות למלך הלכות תרשיש עם עבדי חורם אהת שלשול שינים תבואה אניות תרשיש נשאות זהב וכסף וספרי שנהבים וקופים ותוכיים: 22 ויגדל המלך שלמה מכל מלכי הארץ לשער וחכמה: 23 וכל מלכי הארץ במקשים את פני שלמה לשמע את חכמתו אשר נתן האלהים בלבבו: 24 והם מביאים איש מנתתו כלי כסף וכלי זהב ושלמות נשק ובשמים סוסים ופרדים דבר שנה בשנה: 25 ויהי לשלמה ארבעת אלפים אריות סוסים ומרכבות ושינים עשר אלף פרשים וינים בערי הרבב ועם המלך בירושלם: 26 ויהי מושל בכל המלכים מן הנזה ועד ארץ פלשתים ועד גבול מצרים: 27 ויתן המלך את הכסף בירושלם כאבנים ואת הארזים נתן כשקמים אשר בשפלה לרב: 28 ומוציאים סוסים ממצרים לשלמה ומכל הארצות: 29 ושאר דברי שלמה הראשונים והאחרונים הלא הם כתובים על דברי נתן הנביא ועל נבואת אחיה השילוני ובחזות יעדי ההוה על ירבעם בן נבט: 30 וימלך שלמה בירושלם על כל ישראל ארבעים שנה: 31 וישכב שלמה עם אבתיו ויקברו בעיר דוד אביו וימלך רחבעם בנו תחתיו:

פרק 10

1 וילך רחבעם שכמה כי שכס באו כל ישראל לחמליך אותו: 2 ויהי בשמע ירבעם בן נבט והוא במצרים אשר ברח מפני שלמה המלך וישב ירבעם ממצרים: 3 וישלחו ויקראו לו ויבא ירבעם וכל ישראל וידברו את רחבעם לאמר: 4 אביך הקשה את עלנו ועתה הקל מעבדת אביך הקשה ומעלה הכבד אשר נתן עלינו ועבדך: 5 ויאמר אלהם עוד שלשת ימים ושובו אלי וילך העם: 6 ויועץ המלך רחבעם את חוקנים אשר היו עמדים לפני שלמה אביו בהיותו חי לאמר איך אתם

ונועצים להשיב לעם הזה דבר: 7 ויידברו אליו לאמר אם תהיה לטוב להעם הזה ורציתם ודברת אלהם דברים טובים והיו לך עבדים כל הימים: 8 ויעזב את עצת חוקנים אשר יעצוהו ויועץ את הילדים אשר גדלו אותו העמדים לפניו: 9 ויאמר אלהם מה אתם נועצים ונשיב דבר את העם הזה אשר דברו אלי לאמר הקל מן העל אשר נתן אביך עלינו: 10 ויידברו אותו הילדים אשר גדלו אותו לאמר כה תאמר לעם אשר דברו אליך לאמר אביך הכביד את עלנו ואתה הקל מעלינו כה תאמר אלהם קטני עבה ממתינו אבי: 11 ועתה אבי העמים עליכם על כבד ואני אסיף על עלכם אבי יסר אתכם בשוטים ואני בעקרבם: 12 ויבא ירבעם וכל העם אל רחבעם ביום השלישי כאשר דבר המלך לאמר שובו אלי ביום השלישי: 13 ויענם המלך קשה ויעזב המלך רחבעם את עצת חוקנים: 14 וידבר אלהם כעצת הילדים לאמר אכביד את עלכם ואני אסיף עליו אבי יסר אתכם בשוטים ואני בעקרבם: 15 ולא שטע המלך אל העם כי היתה נסבה מעם האלהים למען הקים יהוה את דברו אשר דבר ביד אחיה השילוני אל ירבעם בן נבט: 16 וכל ישראל כי לא שטע המלך להם וישבו העם את המלך לאמר מה לנו חלק בדוד ולא נחלה בכך ישי איש לאלהיך ישראל עתה ראה ביתך דוד וילך כל ישראל לאהלו: 17 ובני ישראל הישבים בערי יהודה וימלך עליהם רחבעם: 18 וישלח המלך רחבעם את הדרם אשר על המט וירגמו בו בני ישראל אבן וימת והמלך רחבעם התאמץ לעלות במרכבה לנוס ירושלם: 19 ויפשעו ישראל בבית דוד עד היום הזה:

פרק 11

1 ויבא רחבעם ירושלם ויקהל את בית יהודה ובנימן מאה ושמנים אלף בחור עשה מלחמה להלחם עם ישראל להשיב את הממלכה לרחבעם: 2 ויהי דבר יהוה אל שמעיהו איש האלהים לאמר: 3 אמר אל רחבעם בן שלמה מלך יהודה ואל כל ישראל ביהודה ובנימן לאמר: 4 כה אמר יהוה לא תעלו ולא תלחמו עם אחיכם ושובו איש לביתו כי מאתי נהיה הרבב הזה וישמעו את דברי יהוה וישבו מלכת אל ירבעם: 5 וישב רחבעם בירושלם ויבן ערים למצור ביהודה: 6 ויבן את בית לחם ואת עייט ואת תקוע: 7 ואת בית צור ואת שוכו ואת עדלם: 8 ואת גת ואת מרשה ואת זוף: 9 ואת אדורים ואת לביש ואת עזקה: 10 ואת צרעה ואת אילון ואת חברון אשר ביהודה ובבנימן ערי מצרות: 11 ויחזק את המצרות ויתן בהם נגידים ואצרות מאכל ושמן ויין: 12 ובכל עיר ועיר צנות ורמחים ויחזק את החימה מאד ויהי לו יהודה ובנימן: 13 והכתנים והלויים אשר בכל ישראל התצבו עליו מכל גבולם: 14 כי עזבו הלויים את מגרשיהם ואחזתם וילכו ליהודה ולירושלם כי הוניהם ירבעם ובניו מכהן ליהוה: 15 ויעמד לו כהנים למחות ולשעירים ולעגלים אשר עשה: 16 ואחרים מכל שבט ישראל הנהנים את לבבם לבקש את יהוה אלהי ישראל באו ירושלם לזכות ליהוה אלהי אבותיהם: 17 ויחזקו את מלכות יהודה ויאמצו את רחבעם בן שלמה לשינוי שלוש כי יחזקו בדרך דוד ושלמה לשנים שלוש: 18 ויהי לו רחבעם אשה את מלחל בת ירימיהו: 19 ותלד לו בנים את יעוש ואת שמריה ואת זחם: 20 ואחריה לקח את מעכה בת אבשלום ותלד לו את אביה ואת עתי ואת יזא ואת שלמיה: 21

פרק 12

1 ויהי ככהן מלכות רחבעם וכחזקתו עזב את תורת יהוה וכל ישראל עמו: 2 ויהי בשנה החמישית למלך רחבעם עלה שישק מלך מצרים יתושלם כי מעלו ביהוה: 3 בשאלף ומאתים רכב ובששים אלף פרשים ואין מספר לעם אשר באו עמו ממצרים לזבים סכיים וכושים: 4 וילכד את ערי המצרות אשר ליהודה ויבא עד ירושלם: 5 ושמעיה הנביא בא אל רחבעם ושרי יהודה אשר נאספו אל ירושלם מפני שישק ויאמר להם כה אמר יהוה אתם עזבתם אתי ואף אני עזבתי אתכם ביד שישק: 6 ויכנעו שרי ישראל והמלך ויאמרו צדיק יהוה: 7 ובראות יהוה כי נכנעו היה דבר יהוה אל שמעיה לאמר כי נכנעו לא אשחיתם ונתתי להם כמעט לפליטה ולא תתן חמתי בירושלם ביד שישק: 8 כי יהיו לו לעבדים ויידעו עבודתי ועבודתי ממלכות הארצות: 9 ויעל שישק מלך מצרים על ירושלם ויקח את אצרות בית יהוה ואת אצרות בית המלך את הכל לקח ויקח את מגני הזהב אשר עשה שלמה: 10 ויעש המלך רחבעם תחתונים מגני נחשת והפקיד על יד שרי הרצים השמרים פתח בית המלך: 11 ויהי מדי בוא המלך בית יהוה באו הרצים ונשאום והשכסו אל תא הרצים: 12 ובהכנעו שב ממנו אף יהוה ולא להשחית לכלה וגם ביהודה היה דברים טובים: 13 ויתחזק המלך רחבעם בירושלם וימלך כי בן ארבעים ואחת שנה רחבעם במלכו ושבע עשרה שנה מלך בירושלם העיר אשר בחר יהוה לשום את שמו שם מכל שבטי ישראל ושם אמו נעמה העמנית: 14 ויעש הרע כי לא הכין לבו לדרוש את יהוה: 15 ודברי רחבעם הראשונים והאחרונים הלא הם כתובים בדברי שמעיה הנביא ועדו ההוה להתייש ומלחמות רחבעם וירבעם כל הימים: 16 וישכב רחבעם עם אבתיו ויקבר בעיר דוד וימלך אביה בנו תחתיו:

פרק 13

1 בשנת שמונה עשרה למלך ירבעם וימלך אביה על יהודה: 2 שלוש שנים מלך בירושלם ושם אמו מיכיהו בת אוראל מן גבעה ומלחמה היתה בין אביה ובין ירבעם: 3 ויאסר אביה את המלחמה בחיל גבורי מלחמה ארבע מאות אלף איש בחור וירבעם ערך עמו מלחמה בשמונה מאות אלף איש בחור גבור חיל: 4 ויקם אביה מעל להר צמרים אשר בהר אפרים ויאמר שמעוני ירבעם וכל ישראל: 5 הלא לכם לדעת כי יהוה אלהי ישראל נתן ממלכה לדוד על ישראל לעולם לו ולבניו ברית מלח: 6 ויקם ירבעם בן נבט עבד שלמה בן דוד וימרד על אדוניו: 7 ויקבעו עליו אנשים רקים בני בלעל ויהאמצו על רחבעם בן שלמה ורחבעם היה נער ורך לבב ולא התחזק לפניו: 8 ועתה אתם אמרים להתחזק לפני ממלכת יהוה ביד בני דוד ואתם המון רב ועמכם ענלי זהב אשר עשה לכם ירבעם לאלהים: 9 הלא הדחתם את כהני יהוה את בני אהרן והלויים ותעשו לכם כהנים כעמי

הארצות כל הבא למלא ידו בפר בן בקר ואילים שבעה והיה כהן ללא אלהים: 10 ואנחנו יהוה אלהינו ולא עובדנו וכהנים משרתים ליהוה בני אהרן והלויים במלאת: 11 ומקטרים ליהוה עלות בבקר בבקר ובערב בערב וקטרת סמים ומערכת לחם על השלחן השחור ומנורת הזהב ונרתיה לבער בערב בערב כי שמרים אנחנו את משמרת יהוה אלהינו ואתם עזבתם אותו: 12 והנה עמנו בראש האלהים וכחנו והמצרות התרועה להרע עליכם בני ישראל אל תלחמו עם יהוה אלהי אבותיכם כי לא תצליחו: 13 וירבעם הסב את המארב לבוא מאחריהם ויהיו לפני יהודה והמארב מאחריהם: 14 ויפנו יהודה והנה להם המלחמה פנים ואחור ויצעקו ליהוה וכהנים מחצצים בחצצרות: 15 ויריעו איש יהודה ויהי בהריג איש יהודה והאלהים נקף את ירבעם וכל ישראל לפני אביה ויהודה: 16 ויונסו בני ישראל מפני יהודה ויתנם אלהים בידם: 17 ויכו בהם אביה ועמו מכה רבה ויפלו חללים מישראל חמש מאות אלף איש בחור: 18 ויכנעו בני ישראל בעת ההיא ויאמצו בני יהודה כי נשענו על יהוה אלהי אבותיהם: 19 וירדף אביה אחרי ירבעם וילכד ממנו ערים את בית אל ואת בנותיה ואת ישנה ואת בנותיה ואת עפרון ובנותיה: 20 ולא עצר כח ירבעם עוד בימי אביהו ויגפהו יהוה וימת: 21 ויתחזק אביהו וישל לו נשים ארבע עשרה ויולד עשרים ושנים בנים ושש עשרה בנות: 22 ויתר דברי אביה ודרכיו ודבריו כתובים במדרש הנביא עדו:

פרק 14

1 וישכב אביה עם אבתיו ויקברו אותו בעיר דוד וימלך אסא בנו תחתיו בימיו שקמה הארץ עשר שנים: 2 ויעש אסא הטוב והישר בעיני יהוה אלהיו: 3 ויסר את מזבחות הנכר והבמות וישבר את המצבות ויגדע את האשרים: 4 ויאמר ליהודה לדרוש את יהוה אלהי אבותיהם ולעשות התורה והמצוה: 5 ויסר מכל ערי יהודה את הבמות ואת החמנים ותשקט הממלכה לפניו: 6 ויבן עיר מצורה ביהודה כי שקמה הארץ ואין עמו מלחמה בשנים האלה כי הניח יהוה לו: 7 ויאמר ליהודה נכנה את הערים האלה ונסב חומה ומגדלים דלתים ובריחים עורנו הארץ לפנינו כי דרשנו את יהוה אלהינו דרשנו וינתן לנו מסכים ויבנו ויצליחו: 8 ויהי לאסא חיל לנו צנה ורמח מיהודה שלש מאות אלף ומבנימן נשאי מגן ודרכי קשת מאתים ושמנים אלף כל אלה גבורי חיל: 9 ויצא אליהם זרח הכושי בחיל אלף אלפים ומרכבות שלש מאות ויבא עם מרשה: 10 ויצא אסא לפניו ויערכו ביהודה בנאי צפתה למרשה: 11 ויקרא אסא אל יהוה אלהיו ויאמר יהוה אין עמך לעזור בין רב לאין כח עזרנו יהוה אלהינו כי עליך נשענו ובשמך באנו על ההמון הזה יהוה אלהינו אותה אל יעצר עמך אנוש: 12 ויגף יהוה את הכושים לפני אסא ולפני יהודה וינסו הכושים: 13 וירדפם אסא והעם אשר עמו עד לגור ויפל מכושים לאין להם מחיה כי נשברו לפני יהוה ולפני מחנהו וישאו שלל הרבה מאד: 14 ויכו את כל הערים סביבות גרר כי היה פחד יהוה עליהם ויבזו את כל הערים כי בזה רבה היתה בהם: 15 וגם אהלי מקנה הכו וישבו צאן לרב וגמלים ושישו ירושלם:

פרק 15

1 ועזריהו בן עודד היתה עליו רוח אלהים: 2 ויצא לפני אסא ויאמר לו שמעוני אסא וכל יהודה ובנימן יהיה עמכם בהיותכם עמו ואם תדרשהו ימצא לכם ואם תעזבוהו יעזב אתכם: 3 וימים רבים לישראל ללא אלהי אמת וללא כהן מורה וללא תורה: 4 וישב בצר לו על יהודה וישראל ויבקשהו וימצא להם: 5 ובעתים חתם אין שלום ליוצא ולבא כי מהומת רבות על כל יושבי הארצות: 6 וכתתו גוי בגוי ועיר בעיר כי אלהים הממם בכל צרה: 7 ואתם חזקו ואל ירפו ידיכם כי ישכר לפעלכם: 8 וכשמע אסא הדברים האלה והנבואה אשר הנביא התחזק ועבר השקצים מכל ארץ יהודה ובנימן ומן הערים אשר לכד מהר אפרים ויחדש את מזבח יהוה אשר לפני אולם יהוה: 9 ויקבץ את כל יהודה ובנימן והגרים עמם מאפרים ומנשה ומשמעון כי נפלו עליו מישראל לרב בראתם כי יהוה אלהיו עמו: 10 ויקבצו ירושלם בחדש השלישי לשנת חמש עשרה למלכות אסא: 11 ויזבחו ליהוה ביום ההוא מן השלל הביאו בקר שבע מאות וצאן שבעת אלפים: 12 ויבאו בברית לדרוש את יהוה אלהי אבותיהם בכל לבבם ובכל נפשם: 13 וכל אשר לא ידרש ליהוה אלהי ישראל יומת למן קצו ועד גדול למאש ועד אשה: 14 וישבעו ליהוה בקול גדול ובתוועה ובחצצרות ובשופרות: 15 וישמחו כל יהודה על השבועה כי בכל לבבם נשבעו ובכל צדונם קשהו וימצא להם וינח יהוה להם מסכיהם: 16 וגם מעבד אסא אסא המלך הסירה מגבירה אשר נשח לאשרה מפלצת ויכרת אסא את מפלצתה וידק וישרף בנחל קדרון: 17 והכמות לא סרו מישראל רק לבב אסא היה שלם כל ימיו: 18 ויבא את קרשי אביו וקדשו בית האלהים כסף וזהב וכלים: 19 ומלכות לא היתה עד שנת שלשים וחמש למלכות אסא:

פרק 16

1 בשנת שלשים ושש למלכות אסא עלה בעשא מלך ישראל על יהודה ויבן את הרמה לבלתי תה יוצא ובא ממלך יהודה: 2 ויצא אסא כסף וזהב מאצרות בית יהוה ובית המלך וישלח אל בן הדר בן ארם היושב בדרמשק לאמר: 3 ברית ביני ובינך ובין אבי ובין אביך הנה שלחתי לך כסף וזהב לך הפר בריכתך את בעשא מלך ישראל ויעלה מעלי: 4 וישמע בן הדר אל המלך אסא וישלח את שרי החילים אשר לו אל ערי ישראל ויכו את עיו ואת דן את אבא מים ואת כל מסכנות ערי נפתלי: 5 ויהי כשמע בעשא ויחדל מכנות את הרמה וישבת את מלכותו: 6 ואסא המלך לקח את כל יהודה וישא את אבני הרמה ואת עצייה אשר בהן בעשא ויבן בהם את גבע ואת המצפה: 7 ובעת ההוא בן חנני הראה אל אסא מלך יהודה ויאמר אליו בהשעך על מלך ארם ולא נשענת על יהוה אלהיך על כן נמלט חיל מלך ארם מידך: 8 הלא חבושים וחלובים היו לחיל לרב לרכב ולפרשים להרבה מאד ובהשעך על יהוה נתנם בידך: 9 כי יהוה עיניו משטות בכל הארץ להתחזק עם לבבם שלם אליו נסכלת על זאת כי מעתה יש עמך מלחמות: 10 ויכעס אסא אל הראה ויתנהו בית המפכת כי בזקף עמו על זאת וירצץ אסא מן העם בעת ההיא: 11 והנה דברי אסא הראשונים והאחרונים הנם כתובים על ספר המלכים ליהודה וישראל: 12 ויחלא אסא בשנת שלושים ותשע למלכותו ברגליו עד

למעלה חליו וגם בחליו לא דרש את יהוה כי ברפאים: 13 וישכב אסא עם אבתיו וימת בשנת ארבעים ואחת למלכו: 14 ויקברוהו בקברתיו אשר כרה לו בעיר דוד וישיבוהו במשכב אשר מלא בשמים וזנים מרקחים במרקחת מעשה וישרפו לו שרפה גדולה עד למאד:

פרק 17

1 וימלך יהושפט בנו תחתיו ויתחזק על ישראל: 2 ויתן חיל בכל ערי יהודה הבצורות ויתן נציבים בארץ יהודה ובערי אפרים אשר לכד אסא אביו: 3 ויהי יהוה עם יהושפט כי הלך בדרכי דוד אביו הראשונים ולא דרש לבעלים: 4 כי לאלהי אביו דרש ובמצותיו הלך ולא כמעשה ישראל: 5 ויכן יהוה את הממלכה בידו ויתנו כל יהודה מנחה ליהושפט ויהי לו עשר וכבוד לרב: 6 ויגבה לבו בדרכי יהוה ועוד הסיר את הכמות ואת האשרים מיהודה: 7 ובשנת שלוש למלכו שלח לשרו לבן חיל ולעבדיו ולזכריה ולנתנאל ולמיכיהו ללמד בערי יהודה: 8 ועמם הלוי שמעיהו ונתניהו וזבדיהו ועשהאל ושמרימות ויהונתן ואדניהו וטוביהו וטוב אדוניה הלוי ועמם אלישע ויהורם הכהנים: 9 וילמדו ביהודה ועמם ספר תורת יהוה ויסבו בכל ערי יהודה וילמדו בעם: 10 ויהי פחד יהוה על כל ממלכות הארצות אשר סביבות יהודה ולא לחמו עם יהושפט: 11 ומן פלשתים מביאים ליהושפט מנחה וכסף משא גם הערביאים מביאים לו צאן אילים שבעת אלפים ושבע מאות ותשים שבעת אלפים ושבע מאות: 12 ויהי יהושפט הלך וגדל עד למעלה ויבן ביהודה ברינויות וערי מסכנות: 13 ומלאכה רבה היה לו בערי יהודה ואשני מלחמה גבורי חיל בירושלם: 14 ואלה פקדתם לבית אבותיהם ליהודה שרי אילים עדנה השר ועמו גבורי חיל שלש מאות אף: 15 ועל ידו יהונתן השר ועמו מאתים ושמונים אף: 16 ועל ידו עמסיה בן וברי המתנדב ליהוה ועמו מאתים אף גבור חיל: 17 ומן בנימן גבור חיל אלידע ועמו נשקי קשת ומנן מאתים אף: 18 ועל ידו יחזקיהו ועמו מאה ושמונים אף חלוצי צבא: 19 אלה הנשרתים את המלך מלבד אשר נתן המלך בערי המבצר בכל יהודה:

פרק 18

1 ויהי ליהושפט עשר וכבוד לרב ויתחתן לאחאב: 2 וירד לקץ שנים אל אחאב לשמרון ויזכר לו אחאב צאן ובקר לרב ולעם אשר עמו ויסיתוהו לעלות אל רמת גלעד: 3 ויאמר אחאב מלך ישראל אל יהושפט מלך יהודה התלך עמי רמת גלעד ויאמר לו כמוני כמוך וכעמך עמי ועמך במלחמה: 4 ויאמר יהושפט אל מלך ישראל דרש נא כיום את דבר יהוה: 5 ויקבץ מלך ישראל את הנבאים ארבע מאות איש ויאמר להם הנלך אל רמת גלעד למלחמה אם אהדל ויאמרו עלה ויתן האלהים ביד המלך: 6 ויאמר יהושפט האין פה נביא ליהוה עוד ונדרשה מאתו: 7 ויאמר מלך ישראל אל יהושפט עוד איש אחד לדרוש את יהוה מאתו ואני שנאיתו כי איננו מתנבא עלי לטובה כי כל ימי לרעה הוא מיכיהו בן ימלא ויאמר יהושפט אל יאמר המלך בן: 8 ויקרא מלך ישראל אל סרים אחד ויאמר מהר מיכיהו בן ימלא: 9 ומלך ישראל ויהושפט מלך יהודה וישיבים איש על כסאו מלבישם בגדים וישיבים בנר פתח שער שמרון וכל הנבאים מתנבאים לפניהם: 10 ויעש לו

אלהינו עולה ומשא פנים ומקח שחד: 8 וגם בירושלם העמיד יהושפט מן הלויים והכהנים ומראשי האבות לישראל למשפט יהוה ולרוב יושבו ירושלם: 9 ויצו עליהם לאמר כה תעשון ביראת יהוה באמונה ובלבב שלם: 10 וכל ריב אשר יבוא עליכם מאויכם הישיבים בעריהם בין דם לדם בין תורה למצוה לחקים ולמשפטים והזהרהם אתם ולא יאשמו ליהוה והיה קצף עליכם ועל אחיכם כה תעשון ולא תאשמו: 11 והנה אמריהו בן הראש עליכם לכל דבר יהוה וזבדיהו בן ישמעאל הנניד לבית יהודה לכל דבר המלך ושטרים הלויים לפניהם חזקו ועשו ויהי יהוה עם הטוב:

פרק 20

1 ויהי אחריבן באו בני מואב ובני עמון ועמם מהעמונים על יהושפט למלחמה: 2 ויבאו ויגידו ליהושפט לאמר בא עליך המון רב מעבר לים מארם והנם בחצצון תמר היא עין גדי: 3 וירא ויתן יהושפט את פניו לדרוש ליהוה ויקרא צום על כל יהודה: 4 ויקבצו יהודה לבקש מיהוה גם מכל ערי יהודה באו לבקש את יהוה: 5 ויעמד יהושפט בקהל יהודה בירושלם בבית יהוה לפני החצר החדשה: 6 ויאמר יהוה אלהי אבותינו הלא אתה הוא אלהים בשמים ואתה מושל בכל ממלכות הגוים ובידך כח וגבורה ואין עמך להתיצב: 7 הלא אתה אלהינו הורשת את ישרי הארץ הזאת מלפני עמך ישראל ונתנה לזרע אברהם אהבך לעולם: 8 וישב לו ויבנו לך בית מקדש לשמך לאמר: 9 אם תבוא עלינו רעה חרב שפוט ודבר ורעב נעמדה לפני הבית הזה ולפניך כי שמך בבית הזה ונועק אליך מצרתנו ותשמע ותושיע: 10 ועתה הנה בני עמון ומואב וחר שיער אשר לא נתתה לישראל לבוא בהם בבאם מארץ מצרים כי סרו מעליהם ולא השמידום: 11 וזאת הם גמלים עלינו לבוא לגרשנו מירשתך אשר הורשתנו: 12 אלהינו הלא תשפט בם כי אין בנו כח לפני החמון חרב הזה הבא עלינו ואנחנו לא נדע מה נעשה כי עליך עינינו: 13 וכל יהודה עמדים לפני יהוה גם טפס נשים ובניהם: 14 ויחזקאל בן זכריהו בן בניה בן יעאל בן מתניה הלוי מן בני אסף היתה עליו רוח יהוה בתוך הקהל: 15 ויאמר הקשיבו כל יהודה וישרי ירושלם והמלך יהושפט כה אמר יהוה לכם אתם אל תיראו ואל תחתו מפני החמון חרב הזה כי לא לכם המלחמה כי לאלהים: 16 חזקו רדו עליהם הנם עלים במעלה הציץ ומצאתם אתם בסוף הנחל פני מדבר ירואל: 17 לא לכם להלחם בזאת התיצבו עמרו וראו את ישועת יהוה עמכם יהודה וירושלם אל תיראו ואל תחתו מהר צאו לפניהם ויהיה עמכם: 18 ויקד יהושפט אפים ארצה וכל יהודה וישרי ירושלם נפלו לפני יהוה להשתחוות ליהוה: 19 ויקמו הלויים מן בני הקהתיים ומן בני הקרחים להלל ליהוה אלהי ישראל בקול גדול למעלה: 20 וישיבמו בבקר ויצאו למדבר תקוע ובצאתם עמד יהושפט ויאמר שמעוני יהודה וישרי ירושלם האמינו ביהוה אלהים ותאמינו האמינו בנביאיו והצליחו: 21 ויועץ אל העם ויעמד משרים ליהוה ומהללים להדרת קדש בעצת לפני החלוצי ואמרים הודו ליהוה כי לעולם חסדו: 22 ובעת החלו ברנה ותהלה נתן יהוה מארבים על בני עמון מואב וחר שיער הבאים ליהודה וינגפו: 23 ויעמדו ויראו עמון ומואב על ישרי הר שיער להחרים ולהשמיד ובכלותם ביושבי שיער עזרו איש ברעהו למשוחת: 24 ויהודה בא על המצפה

ויקברוהו בעיר דוד עם המלכים כי עשה טובה בישראל ועם האלהים וביתו: 17 ואחרי מות יהוידע באו שרי יהודה וישתחוו למלך או שמע המלך אליהם: 18 ויעזבו את בית יהודה אלהי אבותיהם ויעבדו את האשרים ואת העצבים ויהי קצף על יהודה וירושלם באשמתם זאת: 19 וישלח בהם נבאים להשיבם אל יהוה ויעידו בם ולא האזינו: 20 ורוח אלהים לבשה את זכריה בן יהוידע הכהן ויעמד מעל לשם ויאמר להם הבה אמר האלהים למה אתם עבדים את מצות יהוה ולא תצליחו כי עזבתם את יהוה ויעזבו אתכם: 21 ויקשרו עליו וירגמוהו אבן במצות המלך בחצר בית יהוה: 22 ולא זכר יואש המלך חסד אשר עשה יהוידע אביו עמו ויהרג את בנו וכמותו אמר ירא יהוה ויירש: 23 ויהי לתקופת השנה עלה עליו חיל ארם ויבאו אל יהודה וירושלם וישחיתו את כל שרי העם מעם וכל שללם שלחו למלך דרמשק: 24 כי במצער אנשים באו חיל ארם ויהוה נתן בידם חיל לרב מאד כי עזבו את יהוה אלהי אבותיהם ואת יואש עשו שפטים: 25 ובלכתם ממנו כי עזבו אותו במחליים רבים התקשרו עליו עבדיו בדמי בני יהוידע הכהן ויהרגוהו עליו עמדתו וימת ויקברוהו בעיר דוד ולא קברוהו בקברות המלכים: 26 ואלה המתקשרים עליו זכר בן שמעת העמונית ויהוהבד בן שמריה המואבית: 27 ובניו רב המשא עליו ויסוד בית האלהים הנם כתובים על מדרש ספר המלכים וימלך אמציהו בנו עת ההוא:

פרק 25

1 בן עשרים וחמש שנה מלך אמציהו ועשרים ותשע שנה מלך בירושלם ושם אמו יהועדן מירושלם: 2 וישע השיר בעיני יהוה רק לא בלבב שלם: 3 ויהי כאשר חזקה המלכה עליו ויהרג את עבדיו החצים את המלך אביו: 4 ואת בנייה לא המית כי ככתוב בתורה בספר משה אשר צוה יהוה לאמר לא ימותו אבות על בנים ובנים לא ימותו על אבות כי איש בחטאו ימותו: 5 ויקבץ אמציהו את יהודה ויעמידם לבית אבות לשירי האלפים ולשרי המאות לכל יהודה ובנימן ויפקדם למבן עשרים שנה ומעלה וימצאם שלש מאות אלף בחרו יוצא צבא אחז רמח וצנח: 6 וישכר מישראל מאה אלף גבור חיל במאה ככר כסף: 7 ואיש האלהים בא אליו לאמר המלך את יבא עמך צבא ישראל כי אין יהוה עש ישראל כל בני אפריים: 8 כי אם בא אתה עשה חזק למלחמה יכשילך האלהים לפני אויב כי יש כח באלהים לעזור ולהכשיל: 9 ויאמר אמציהו לאיש האלהים ומל לעשות למאת הכתר אשר נתתי לגדוד ישראל ויאמר איש האלהים יש ליהוה לתת לך הרבה מזה: 10 ויבדילם אמציהו להגדוד אשר בא אליו מאפריים ללכת למקומם ויחר אפם מאד ביהודה וישובו למקומם בחרי אף: 11 ואמציהו נתן שיער עשרת אלפים: 12 ועשרת אלפים חיים שבו בני יהודה ויבאום לראש הסלע וישליכוהו מראש הסלע וכלם נבקעו: 13 ובני הגדוד אשר השיב אמציהו מלכת עמו למלחמה ויפשטו בערי יהודה משמרון ועד בית חורון ויכו מהם שלשת אלפים ויבנו בזה רבה: 14 ויהי אחרי בוא אמציהו מהכות את אדומים ויבא את אלהי בני שיער ויעמידם לו לאלהים ולפניהם וישחיתו ולחם יקרב: 15 ויחר אף יהוה באמציהו וישלח אליו נביא ויאמר לו למה דרשת את אלהי עמך אשר לא הצילו את עמם מידך: 16 ויהי דברו אליו

כל העם ואיש שלחו בידו מכתף הבית הימנית עד כתף הבית השמאלית למזבח ולבית על המלך סביב: 11 ויוציאו את בן המלך ויתנו עליו את הנזר ואת העדות וימליכו אותו וימשחוהו יהוידע ובניו ויאמרו יהי המלך: 12 ותשבע עתליהו את קול העם הרצים והמחללים את המלך ותבוא אל העם בית יהוה: 13 ותרא והנה המלך עומד על עמודו במבוא והשרים והחצרנות על המלך וכל עם הארץ שמח ותוקע בחצצרות והמשוררים בכלי השיר ומודיעים להלל ותקדע עתליהו את בגדיה ותאמר קשר קשר: 14 ויוצא יהוידע הכהן את שרי המאות פקודי החיל ויאמר אלהם הוציאוהו אל מבית השדרות והבא אחריה יומת בחרב כי אמר הכהן לא המיתוהו בית יהוה: 15 וישימו לה ידים ותבוא אל מבוא שער הסוסים בית המלך וימיתוהו שם: 16 ויכרת יהוידע ברית בינו ובין כל העם ובין המלך להיות לעם ליהוה: 17 ויבאו כל העם בית הבעל ויתצוהו ואת מזבחתו ואת צלמיו שברו ואת מתן כהן הבעל הרגו לפני המזבחות: 18 וישע יהוידע פקדת בית יהוה ביד הכהנים הלויים אשר חלק דוד על בית יהוה להעלות עלות יהוה בכתוב בתורה משה בשמחה ובשיר על ידו דוד: 19 ויעמד השוערים על שערי בית יהוה ולא יבא טמא לכל דבר: 20 ויקח את שרי המאות ואת האדירים ואת המושלים בעם ואת כל עם הארץ ויורד את המלך מבית יהוה ויבאו בתוך שער העליון בית המלך וישיבו את המלך על כסא המלכה: 21 וישמחו כל עם הארץ והעיר שקטה ואת עתליהו המיתו בחרב:

פרק 24

1 בן שבע שנים יאש במלכו וארבעים שנה מלך בירושלם ושם אמו צביה מכאן שבע: 2 וישע השיר בעיני יהוה כי ימי יהוידע כהן: 3 וישא לו יהוידע נשים שתיים ויולד בנים ובנות: 4 ויהי אחריבן היה עם לב יואש לחדש את בית יהוה: 5 ויקבץ את הכהנים והלויים ויאמר להם צאו לערי יהודה וקבצו מכל ישראל כסף לחזק את בית אלהים מדי שנה שנה ואתם תמחרו לדבר ולא מהרו הלויים: 6 ויקרא המלך ליהוידע הראש ויאמר לו מרדע לא דרשת על הלויים להביא מיהודה ומירושלם את משאת משה עבד יהוה וחקל לישראל לאהל העדות: 7 כי עתליהו מרשעת בניה פרצו את בית האלהים וגם לו קדשי בית יהוה עשו לבעלים: 8 ויאמר המלך וישע ארון אחד ויתנהו בשער בית יהוה חוצה: 9 ויתנו קול ביהודה ובירושלם להביא ליהוה משאת משה עבד האלהים על ישראל במדבר: 10 וישמחו כל השרים וכל העם ויביאו וישליכו לארון עד לבלה: 11 ויהי בעת יביא את הארון אל פקדת המלך בית הלויים ונבראותם כי רב הכסף ובא סופר המלך ופקיד כהן הראש ויערו את הארון וישארו וישיבוהו אל מקומו כה עשו ליום ביום ויאספו כסף לרב: 12 ויתנהו המלך ויהוידע אל עושה מלאכת עבודת בית יהוה ויהיו שכרים חצבים וחרשים לחדש בית יהוה וגם לחרשי ברזל ונחשת לחזק את בית יהוה: 13 וישעו עשי המלאכה ותעל ארוכה למלאכת בידם ויעמידו את בית האלהים על מכתבתו ויאמרו: 14 ובכללותם הביאו לפני המלך ויהוידע את שאר הכסף ופשטו כלים חלצים יהוה כלי שרת והעלות וכפפות וכלי זהב וכסף ויהיו מעלים עלות בבית יהוה תמיד כל ימי יהוידע: 15 ויוקן יהוידע וישבע ימים וימת בן מאה ושלושים שנה במותו: 16

זאת נפשו יהוה במעיו לחלי לאין מרפא: 19 ויהי לימים מימים וכעת צאת הקץ לימים שנים יצאו מעיו עם חליו וימת בתחלואים רעים ולא עשו לו עמו שרפה כשרפת אבתיו: 20 בן שלשים ושתיים היה במלכו ושמנה שנים מלך בירושלם וילך בלא חמדה ויקברוהו בעיר דוד ולא בקברות המלכים:

פרק 22

1 וימליכו יושבי ירושלם את אחזיהו בנו הקטן תחתיו כי כל הראשנים הרג הגדוד הכא בערבים למחנה וימלך אחזיהו בן יהורם מלך יהודה: 2 בן ארבעים ושתיים שנה אחזיהו במלכו ושנה אחת מלך בירושלם ושם אמו עתליהו בת עמרי: 3 גם הוא הלך בדרכי בית אחאב כי אמו היתה יועצתו להרשיע: 4 ויעש הרע בעיני יהוה בבית אחאב כי המה היו לו יועצים אחרי מות אביו למשחית לו: 5 גם בעצתם הלך וילך את יהורם בן אחאב מלך ישראל למלחמה על חזאל מלך ארם ברמותו נלעד ויכו הרמים את יורם: 6 וישב להתרפא ביזרעאל כי המכים אשר הכוה ברמה בהלחמו את חזאל מלך ארם ועזריהו בן יהורם מלך יהודה ירד לראות את יהורם בן אחאב ביזרעאל כי חלה הוא: 7 ומאלהים היתה תבוסת אחזיהו לבוא אל יורם ובכא יצא עם יהורם אל יהוא בן נמשי אשר משחו יהוה להכרית את בית אחאב: 8 ויהי כהשפט יהוא עם בית אחאב וימצא את שרי יהודה ובני אחי אחזיהו משרתים לאחזיהו ויהרגם: 9 ויבקש את אחזיהו וילכדהו והוא מתחבא במשרון ויבאהו אל יהוא וימתוהו ויקברוהו כי אמרו בן יהושפט הוא אשר דרש את יהוה בכל לבבו ואין לבית אחזיהו לעצר כח לממלכה: 10 ועתליהו אם אחזיהו ראתה כי מת בנה ותקם ותדבר את כל זרע הממלכה לבית יהודה: 11 ותקם וישבעת בת המלך את יהואש בן אחזיהו ותנב אתו מתוך בן המלך המומתים ותתן אותו ואת מינתו בחדר המטות ותסחירהו וישבעת בת המלך יהורם אשת יהוידע הכהן כי היא היתה אחות אחזיהו מפני עתליהו ולא המיתתהו: 12 ויהי אתם בבית האלהים מתחבא שש שנים ועתליה מלכת על הארץ:

פרק 23

1 ובשנה השבעית התחזק יהוידע ויקח את שרי המאות לעזריהו בן ירחם ולישמעאל בן יהוחנן ולעזריהו בן עובד ואת מעשיהו בן עדיהו ואת אלישפט בן זכרי עמו בבכרית: 2 ויסבו ביהודה וייקבצו את הלויים מכל ערי יהודה וראשי אבות לישראל ויבאו אל ירושלם: 3 ויכרת כל הקהל ברית בבית האלהים עם המלך ויאמר להם הנה בן המלך ימלך כאשר דבר יהוה על בני דוד: 4 זה הדבר אשר תעשו השלשית מכס באי השבת לכהנים וללויים לשערי הספם: 5 והשלשית בבית המלך והשלשית בשער היסוד וכל העם בחצרות בית יהוה: 6 ואל יבוא בית יהוה כי אם הכהנים והמשרתים ללויים מהם יבאו כי קדש המה וכל העם ישמרו משמרת יהוה: 7 והקיפו הלויים את המלך סביב איש וכליו בידו והבא אל הבית יומת והיו את המלך בבא ובצאתו: 8 ויעשו הלויים וכל יהודה ככל אשר צוה יהוידע הכהן ויקחו איש את אנשיו באי השבת עם יוצאי השבת כי לא פטר יהוידע הכהן את המחלקות: 9 ויתן יהוידע הכהן לשרי המאות את החניתים ואת המגנות ואת השלשית אשר למלך דוד אשר ביה האלהים: 10 ויעמד את

למדבר ויפנו אל ההמון והנם פגרים נפלים ארצה ואין פליטה: 25 ויבא יהושפט ועמו לבו את שללם וימצאו בהם לרב ורכוש ופגרים וכלי חמדות וינצלו להם לאין משא ויהיו ימים שלושה בזוים את השלל כי רב הוא: 26 וביום הרביעי נקהלו לעמק ברכה כי שם ברכו את יהוה על בן קראו את שם המקום ההוא עמק ברכה עד היום: 27 וישבו כל איש יהודה וירושלם ויהושפט בראשם לשוב אל ירושלם בשמחה כי שמחם יהוה מאוויבם: 28 ויבאו ירושלם בנבלים ובכספרות ובחצצרות אל בית יהוה: 29 ויהי פחד אלהים על כל ממלכות הארצות בשמעם כי נלחם יהוה עם אויבי ישראל: 30 ותשקט מלכות יהושפט וינח לו אלהי מסביב: 31 וימלך יהושפט על יהודה בן שלשים וחמש שנה במלכו ועשרים וחמש שנה מלך בירושלם ושם אמו עזובה בת שלחי: 32 וילך בדרך אביו אסא ולא סר ממנה לעשות הישר בעיני יהוה: 33 אך הבמות לא סרו ועוד העם לא הכינו לבבם לאלהי אבותיהם: 34 ויתר דברי יהושפט הראשנים והאחרונים הנם כתובים בדברי יהוא בן חנני אשר העלה על ספר מלכי ישראל: 35 ואחריבן אתחבר יהושפט מלך יהודה עם אחזיה מלך ישראל הוא הרשיע לעשות: 36 ויחברוהו עמו לעשות אניות ללכת תרשיש ויעשו אניות בעציון גבר: 37 ויתנבא אליעזר בן דודיה ממרשה על יהושפט לאמר כהתחברך עם אחזיהו פרץ יהוה את מעשיך וישברו אניות ולא עצרו ללכת את תרשיש:

פרק 21

1 וישכב יהושפט עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד וימלך יהורם בנו תחתיו: 2 ולו אחים בני יהושפט עזריה ויחזאל וזכריהו ועזריהו ומיכאל ושפטיהו וכל אלה בני יהושפט מלך ישראל: 3 ויתן להם אביתם ממונות רבות ללכת וללוחם ולמגדנות עם ערי מצרות ביהודה ואת הממלכה נתן ליהורם כי הוא הבכור: 4 ויוקם יהורם על ממלכת אביו ויתחזק ויהרג את כל אחיו בחרב וגם משרי ישראל: 5 בן שלשים ושתיים שנה יהורם במלכו ושמנה שנים מלך בירושלם: 6 וילך בדרך מלכי ישראל כאשר עשו בית אחאב כי בת אחאב היתה לו אשה ויעש הרע בעיני יהוה: 7 ולא אבה יהוה להשחית את בית דוד למען הברית אשר כרת לדוד וכאשר אמר לתת לו ניר ולבניו כל הימים: 8 כימיו פשע אדום מתחת יד יהודה וימליכו עליהם מלך: 9 ויעבר יהורם עם שריו וכל הרכב עמו ויהי קס לילה ויך את אדום הסובב אליו ואת שרי הרכב: 10 ויפשע אדום מתחת יד יהודה עד היום הזה אז תפשע לבנה בעת ההוא מתחת ידו כי עזב את יהוה אלהי אבתיו: 11 גם הוא עשה במות כהני יהודה ויון את ישיבי ירושלם וידת את יהודה: 12 ויבא אליו מכתב ממלחיה הנביא לאמר כה אמר יהוה אלהי דוד אביך תחת אשר לא הלכת בדרכי יהושפט אביך ובדרכי אסא מלך יהודה: 13 ותלך בדרך מלכי ישראל ותזנה את יהודה ואת ישיבי ירושלם כהונות כהן אחאב וגם את אחיך בית אביך הטובים ממך הרגת: 14 הנה יהוה נגף מגפה גדולה בעמך ובבניך ובנשיך ובכל רכבושך: 15 ואתה בחליים רבים במחלה מעיד עד יצאו מידך מן החלי ימים על ימים: 16 ויער יהוה על יהורם את רוח הפלשתים והערבים אשר על יד כושים: 17 ויעלו ביהודה ויבקעוהו וישבו את כל הרכוש הנמצא לבית המלך וגם בניו ונשיו ולא נשאר לו בן כי אם יהואחז קטן בניו: 18 ואחרי כל

לפנימה בית יהוה לטהר ויוציאו את כל הטמאה אשר מצאו בדוכל יהוה לחצר בית יהוה ויקבלו הלויים להוציא לנחל קדרון חוצה: 17 ויחלו באחד לחדש הראשון לקדש וביום שמונה לחדש באו לאולם יהוה ויקדשו את בית יהוה לימים שמונה וביום ששה עשר לחודש הראשון כלו: 18 ויבאו פנימה אל חזקיהו המלך ויאמרו טהרנו את כל בית יהוה את מזבח העולה ואת כל כליו ואת שלחן המערכת ואת כל כליו: 19 ואת כל הכלים אשר הונח המלך אחז במלכותו במעלו הכנו והקדשנו והנם לפני מזבח יהוה: 20 וישכם יחזקיהו המלך ויאסף את שרי העיר ויעל בית יהוה: 21 ויבאו פרים שבעה ואילים שבעה וכבשים שבעה וצפירי עזים שבעה לחטאת על המזבח ועל המקדש ועל יהודה ויאמר לפני הכהנים להעלות על מזבח יהוה: 22 וישחטו בבקר ויקבלו הכהנים את הדם ויזרקו המזבח וישחטו האילים ויזרקו הדם המזבח וישחטו הכבשים ויזרקו הדם המזבח: 23 ויגישו את שעירי החטאת לפני המלך והקהל ויסמכו ידיהם עליהם: 24 וישחטום הכהנים ויחטאו את דמם המזבח לכפר על כל ישראל כי לכל ישראל אשר מלכו היהוה הוא המלך ויעמד את הלויים בית יהוה במצולות בנבליים ובכנרות במצות דוד וגד חזה המלך ונתן הנביא כי ביד יהוה המצוה ביד נביאו: 26 ויעמדו הלויים בכלי דוד והכהנים החצצרות: 27 ויאמר חזקיהו להעלות העלה למזבח ובעת החל העולה החל שיר יהוה והחצצרות ועל ידי כלי דוד מלך ישראל: 28 וכל הקהל משתחוים והשיר משורר והחצצרות מתחצצרים הכל עד לבלות העלה: 29 וככלות להעלות כרעו המלך וכל הנמצאים אתו וישתחוו: 30 ויאמר יחזקיהו המלך והשרים הלויים לחלל ליהוה בדברי דוד ואסף החזה ויחללו עד לשמחה ויקדו וישתחוו: 31 ויען יחזקיהו ויאמר עתה מלאהם ידכם ליהוה נשו והביאו זבחים ותודות לבית יהוה ויבאו הקהל וזבחים ותודות וכל נדיב לב עלות: 32 ויהי מספר העלה אשר הביאו הקהל בקר שבעים אילים מאה כבשים מאהים לעלה ליהוה כל אלה: 33 והקדשים בקר שש מאות וצאן שלשת אלפים: 34 רק הכהנים היו למעט ולא יכלו להפשיט את כל העלות ויחזקום אחיהם הלויים עד כלות המלאכה ועד יתקדשו הכהנים כי הלויים שרי לבב למעט חזקיהו מהכהנים: 35 וגם עלה לרב בחבלי השלמים ובנסכים לעלה ותכון עבודת בית יהוה: 36 וישמח יחזקיהו וכל העם על הכהן האלהים לעם כי כפתאם היה הדבר:

פרק 30

1 וישלח יחזקיהו על כל ישראל ויהודה וגם אגרות כתב על אפרים ומנשה לבוא לבית יהוה בירושלם לעשות פסח ליהוה אלהי ישראל: 2 ויועץ המלך ושריו וכל הקהל בירושלם לעשות הפסח בחדש השני: 3 כי לא יכלו לעשות בעת ההיא כי הכהנים לא התקדשו למדי והעם לא נאספו לירושלם: 4 וישר הדבר בעיני המלך ובעיני כל הקהל: 5 ויעמדו דבר להעביר קול בכל ישראל מבאר שבע ועד דן לבוא לעשות פסח ליהוה אלהי ישראל בירושלם כי לא לרב עשו ככתוב: 6 וילכו ישראל באגרות מיד המלך ושריו בכל ישראל ויהודה וכבצות המלך לאמר בני ישראל שובו אל יהוה אלהי אברהם יצחק וישראל וישב אל הפליטה הנשאת לכם מכף מלכי אשור: 7 ואל תהיו כאבותיכם וכאחיהם אשר

ברכיהו בן משלמות ויחזקיהו בן שלם ועמשא בן חדלי על הבאים מן הצבא: 13 ויאמרו להם לא תביאו את השביה הנה כי לאשמת יהוה עלינו אתם אמרים להסיף על חטאתינו ועל אשמתנו כי רבה אשמה לנו וחרון אף על ישראל: 14 ויעזב החלוק את השביה ואת הבזה לפני השרים וכל מלכי אשור לעזר האנשים אשר נקבו בשמות ויחזקיהו בשביה וכל מערמיהם הלבישו מן השלל וילבשו וינעלו ויאכלו וישקו ויסקו וינהלום בחמרים לכל כושל ויביאום ירחו עיר התמרים אצל אחיהם וישבו שמרון: 16 כעת הוא שלח המלך אחז על מלכי אשור לעזר לו: 17 ועוד אדומים באו ויכו ביהודה וישבו שבי: 18 ופלשתים פשטו בערי השפלה והנגב ליהודה וילכדו את בית שמש ואת אילון ואת הגדרות ואת שוכו ובנותיה ואת חמם ובנותיה ואת גמזו ואת בנתיה וישבו שבי: 19 כי הכניע יהוה את יהודה בעבור אחז מלך ישראל כי הפריע ביהודה ומעול מעל ביהוה: 20 ויבא עליו תלגת פלנאסר מלך אשור ויצר לו ולא חזקו: 21 כי חלק אחז את בית יהוה ואת בית המלך והשרים ויתן למלך אשור ולא לעזרה לו: 22 ובעת העז לו ויוסף למעול ביהוה הוא המלך אחז: 23 ויזבח לאלהי דרמשק המכים בו ויאמר כי אלהי מלכי ארם הם מעזרים אותם להם אזבח ויעזרני והם היו לו להשכילו ולכל ישראל: 24 ויאסף אחז את כלי בית האלהים ויקצץ את כלי בית האלהים ויסגר את דלתות בית יהוה וישל לו מזבחות בכל פנה בירושלם: 25 ובכל עיר ועיר ליהודה עשה כמות לקטר לאלהים אחרים ויכעם את יהוה אלהי אבותיו: 26 ויתר דבריו וכל דרכיו הראשונים והאחרונים הנם כתובים על ספר מלכי יהודה וישראל: 27 וישכב אחז עם אבתיו ויקברו בעיר בירושלם כי לא הביאחו לקבר מלכי ישראל וימלך יחזקיהו בנו תחתיו:

פרק 29

1 יחזקיהו מלך בן עשרים וחמש שנה ועשרים ותשע שנה מלך בירושלם ושם אמו אביה ובתיה: 2 וישע הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה דוד אביו: 3 הוא בשנה הראשונה למלכו בחדש הראשון פתח את דלתות בית יהוה ויחזקם: 4 ויבא את הכהנים ואת הלויים ויאספם לרחוב המזרח: 5 ויאמר להם שמעוני הלויים עתה התקדשו וקדשו את בית יהוה אלהי אבותיכם והוציאו את הנדה מן הקדש: 6 כי מעלו אבותינו ועשו הרע בעיני יהוה אלהינו ויעזבו ויסבו פניהם ממשכן יהוה ויתנו ערף: 7 גם סגרו דלתות האולם ויכבו את הנרות וקטרת לא הקטירו ועלה לא העלו בקדש לאלהי ישראל: 8 ויהי קצף יהוה על יהודה וירושלם ויתנם לזוועה לשמה ולשרקה כאשר אתם ראים בעיניכם: 9 והנה נפלו אבותינו בחרב ובנינו ובנותינו ונשינו בשבי על זאת: 10 עתה עם לבבי לכרות ברית ליהוה אלהי ישראל וישב ממנו חרון אפי: 11 בני עתה אל תשלו כי בכם בחר יהוה לעמד לפניו לשרתו ולחיות לו משרתים ומקטרים: 12 ויקמו הלויים מחת בן עמי ויואל בן עזריהו מן בני הקהתי ומן בני מררי קיש בן עבדי ועזריהו בן יהלאל מן הגרשני ויחבן זמה ועדן ויחבן יואח: 13 ומן בני אליצפן שמרי ויגאל ומן בני אסף ושמעי ומן ומתניה: 14 ומן בני הזמרי ויחבן ויחבן בני ידותן שמעיה ועזאל: 15 ויאספו את אחיהם ויתקדשו ויבאו כמצות המלך בדבריו יהוה לטהר בית יהוה: 16 ויבאו הכהנים

להקטיר על מזבח הקטרת: 17 ויבא אחריז עזריהו הכהן ועמו כהנים ליהוה שמונים בני חיל: 18 ויעמדו על עזרה המלך ויאמרו לו לא לך עזרה להקטיר ליהוה כי הכהנים בני אהרן המקדשים להקטיר צא מן המקדש כי מעלת ולא לך לכבוד מיהוה אלהים: 19 ויועץ עזרה ובידו מקטרת להקטיר ובזעפו עם הכהנים והצרעת זרחה במצחו לפני הכהנים בבית יהוה מעל למזבח הקטרת: 20 ויפן אליו עזריהו כהן הראש וכל הכהנים והנה הוא מצרע במצחו ויבהלוהו משם וגם הוא נדחק לצאת כי נגעו יהוה: 21 ויהי עזרה המלך מצרע עד יום מותו וישב בית החפשות מצרע כי נגזר מבית יהוה ויותם בנו על בית המלך שופט את עם הארץ: 22 ויתר דברי עזרה הראשונים והאחרונים כתב ישעיהו בן אמוץ הנביא: 23 וישכב עזיהו עם אבתיו ויקברו אתו עם אבתיו כשדה הקבורה אשר למלכים כי אמרו מצרע הוא וימלך יותם בנו תחתיו:

פרק 27

1 בן עשרים וחמש שנה יותם במלכו ושש עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו ירושה בת צדוק: 2 וישע הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה עזיהו אביו רק לא בא אל היכל יהוה ועוד העם משחיתים: 3 הוא בנה את שער בית יהוה העליון ובחומת העפל בנה לרב: 4 וערים בנה בהר יהודה ובחרשים בנה בירניות ומגדלים: 5 והוא נלחם עם מלך בני עמון ויחזק עליהם ויתנו לו בני עמון בשנה ההיא מאה ככר כסף ועשרת אלפים כרים חטים ושעורים עשרת אלפים ואת השיבו לו בני עמון ובשנה השנית והשלשית: 6 ויתחזק יותם כי הכין דרכיו לפני יהוה אלהיו: 7 ויתר דברי יותם וכל מלחמתו ודרכיו הנם כתובים על ספר מלכי ישראל ויהודה: 8 בן עשרים וחמש שנה היה במלכו ושש עשרה שנה מלך בירושלם: 9 וישכב יותם עם אבתיו ויקברו אתו בעיר דוד וימלך אחז בנו תחתיו:

פרק 28

1 בן עשרים שנה אחז במלכו ושש עשרה שנה מלך בירושלם ולא עשה הישר בעיני יהוה כדוד אביו: 2 וילך בדרכי מלכי ישראל וגם מסכות עשה לבעלים: 3 והוא הקטיר בנאי בן הנם ויבער את בני באש כתעבות הגוים אשר הירש יהוה מפני בני ישראל: 4 ויזבח ויקטר בכמות ועל הגבעות ותחת כל עץ רענן: 5 ויתנהו יהוה אלהי ביד מלך ארם ויכו בו וישבו ממנו שביה גדולה ויבאו דרמשק וגם ביד מלך ישראל נתן ויך בו מכה גדולה: 6 ויהרג פח בן רמליהו ביהודה מאה ועשרים אף ביום אחד הכל בני חיל בעזבם את יהוה אלהי אבותם: 7 ויהרג זכרי נגור אפרים את מעשיהו בן המלך ואת עזריקם נגיד הבית ואת אלקנה משנה המלך: 8 וישבו בני ישראל מאחיהם מאתים אלף נשים בנים ובנות וגם שלל רב בזוו מהם ויבאו את השלל לשמרון: 9 ושם היה נביא ליהוה ערד שמו ויצא לפני הצבא הבא לשמרון ויאמר להם הנה בתחת יהוה אלהי אבותיכם על יהודה נתנם בידכם ותהרגו בם בזעף עד לשמים הגיע: 10 ועתה בני יהודה וירושלם אתם אמרים לבכש לעבדים ולשפחות לכם הלא רק אתם עמכם אשמות ליהוה אלהיכם: 11 ועתה שמעוני והשיבו השביה אשר שבתם מאחיהם כי חרון אף יהוה עליכם: 12 ויקמו אנשים מראשי בני אפרים עזריהו בן יהוחנן

ויאמר לו הליועץ למלך נתנחל חדל לך למה יכוד ויחדל הנביא ויאמר ידעתי כי יעץ אלהים להשחית כי עשית זאת ולא שמעת לעצתי: 17 ויועץ אמציהו מלך יהודה וישלח אל יואש בן יהואחז בן יהוא מלך ישראל לאמר לך נתראה פנים: 18 וישלח יואש מלך ישראל אל אמציהו מלך יהודה לאמר הנה אתה בלבנון שלח את האדו אשר בלבנון לאמר תנה את בתך לבני לאשה ותעבר חית השדה אשר בלבנון ותרמס את החוח: 19 אמרת הנה הכית את אדום ונשאת לבך להכביר עתה שבה בביתך למה תתגרנה כרעה ונפלת אתה ויהודה עמך: 20 ולא שמע אמציהו כי מהאלהים היא למען תהם ביד כי דרשו את אלהי אדום: 21 ויעל יואש מלך ישראל ויתראו פנים הוא ואמציהו מלך יהודה בבית שמש אשר ליהודה: 22 וינגף יהודה לפני ישראל וינסו את אלהיו: 23 ואת אמציהו מלך יהודה בן יואש בן יהואחז תפש יואש מלך ישראל בבית שמש ויביאחו ירושלם ויפרץ בחומת ירושלם משער אפרים עד שער הפונה ארבע מאות אמה: 24 וכל הזהב והכסף ואת כל הכלים הנמצאים בבית האלהים עם עבד אדום ואת אצרות בית המלך ואת בני התעבות וישב שמרון: 25 ויחי אמציהו בן יואש מלך יהודה אחרי מות יואש בן יהואחז מלך ישראל חמש עשרה שנה: 26 ויתר דברי אמציהו הראשונים והאחרונים הלא הנם כתובים על ספר מלכי יהודה וישראל: 27 ומעת אשר סר אמציהו מאחרי יהוה ויחזקו עליו קשר בירושלם וינסו לכישה וישלחו אחריי לכישה וימיתוהו שם: 28 וישאחו על הסוסים ויקברו אתו עם אבתיו בעיר יהודה:

פרק 26

1 ויקחו כל עם יהודה את עזיהו ואמו בן שש עשרה שנה וימליכו אתו תחת אביו אמציהו: 2 הוא בנה את אילות ושיבה ליהודה אחרי שכב המלך עם אבתיו: 3 בן שש עשרה שנה עזיהו במלכו וחמשים ושתים שנה מלך בירושלם ושם אמו יכיליה מן ירושלם: 4 וישע הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה אמציהו אביו: 5 ויהי לדרש אלהים בימי זכריהו הנביא בראת האלהים וביום דרשו את יהוה הצליחו האלהים: 6 ויצא וילחם בפלשתים ויפרץ את חומת גת ואת חומת יבנה ואת חומת אשדוד ויבנה ערים באשדוד ובפלשתים: 7 ויעזרהו האלהים על פלשתים ועל הערבים הישבים בגור בעל והמעזרים: 8 ויתנו העמונים מנחה לעזיהו וילך שמו עד לבוא מצרים כי החזיק עד למעלה: 9 ויבן עזיהו מגדלים בירושלם על שער הפנה ועל שער הגוי ועל המקצוע ויחזקם: 10 ויבן מגדלים מדבר ויחבצ ברות רבים כי מקנה בר היה לו ובשפלה ובמישור אכרים וכרמים בהרים ובכרמל את אהב אדמה היה: 11 ויהי לעזיהו חיל עשה מלחמה ויצאי צבא לגדוד במספר פקדתם ביד יגאל הסופר ומעשיהו השומר על יד חנניהו שר המלך: 12 כל מספר ראשי האבות לגבורי חיל אלפים ושש מאות: 13 ועל ידם חיל צבא שלש מאות אלף ושבעת אלפים וחמש מאות עושי מלחמה בכח חיל לעזר למלך על האויב: 14 ויכן להם עזיהו לכל הצבא מגנים ורמחים וכובעים ושריונות וקשתות ולאבני קלעים: 15 ויעש בירושלם חשבות מחשבת חושב לחיות על המגדלים ועל הפנות לירא בחצים ובאבנים גדלות ויצא שמו עד למרחוק כי הפליא להעזר עד כי חזק: 16 וכחזקתו גבה לבו עד להשחית וימעל ביהוה אלהיו ויבא אל היכל יהוה

מנשה את יהודה וישיב ירושלם לעשות רע מן הגוים אשר השמיד יהוה מפני בני ישראל: 10 וידבר יהוה אל מנשה ואל עמו ולא הקשיבו: 11 ויבא יהוה עליהם את שרי הצבא אשר למלך אשור וילכדו את מנשה בחיים ויאסרוהו בנחשתים ויוליכיהו בבבלה: 12 ובהרה לו חשב פני יהוה אלהיו ויכנע מאד מלפני אלהי אבתיו: 13 ויתפלל אליו ויעתר לו וישמע תחנונו וישיבהו ירושלם למלכותו וידע מנשה כי יהוה הוא האלהים: 14 ואחרי כן בנה חומה וצינונה לעיר דויד מלכו אשר בנה בהר בית ולבאו בשער הדגים וסבב לעפל ויגביהו מאד וישם שרי חיל בכל הערים הבצורות ביהודה: 15 ויסר את אלהי הנכר ואת הסמל מבית יהוה וכל המזבחות אשר בנה בהר בית יהוה ובירושלם וישלך חוצה לעיר: 16 ויכן את מזבח יהוה ויזבח עליו זבחי שלמים ותורה ויאמר ליהוה לעבור את יהוה אלתי ישראל: 17 אבל עוד העם זבחים בבמות רק ליהוה אלהיהם: 18 ויתר דברי מנשה ותפלתו אל אלהיו ודברי החיים המדברים אליו בשם יהוה אלהי ישראל הנם על דברי מלכי ישראל: 19 ותפלתו והעתר לו וכל חלתי ומעלתי והמקדש אשר בנה בהר בם במת בעהמי האשרים והפסלים לפני הכנעו הנם כתובים על דברי חזו: 20 וישכב מנשה עם אבתיו ויקברוהו ביתו וימלך אמון בנו תחתיו: 21 בן עשרים ושתים שנה אמון במלכו ושתים שנים מלך בירושלם: 22 וישלח הרע בעני יהוה כאשר עשה מנשה אביו ולכל הפסילים אשר עשה מנשה אביו וזבח אמון ויעבדם: 23 ולא נכנע מלפני יהוה כהכנע מנשה אביו כי הוא אמון הרבה אשמה: 24 ויקשרו עליו עבדיו וימיתוהו בביתו: 25 ויכו עם הארץ את כל הקשרים על המלך אמון וימליכו עם הארץ את יאשיהו בנו תחתיו:

פרק 34

1 בן שמונה שנים יאשיהו במלכו ושלשים ואחת שנה מלך בירושלם: 2 וישלח בנעני יהוה וילך בדרכי דויד אביו ולא סר ימין ושמאלו: 3 ובשמונה שנים למלכו והוא עודנו נער החל לדרוש אלתי דויד אביו ובשנים עשרה שנה החל למחור את יהודה וירושלם מן הבמות והאשרים והפסלים והמסכות: 4 וינתצו לפניו את מזבחות הבעלים והחמנים אשר למעלה מעליהם גדם והאשרים והפסלים והמסכות שבר והדק וירקע על פני הקברים וזבחים: 5 ועצמות בהנים שרק על מזבחותיהם ויטהר את יהודה ואת ירושלם: 6 ובערי מנשה ואפרים ושמעון ועד נפתלי בהר בתרים סביב: 7 וינתץ את המזבחות ואת האשרים והפסלים כתת להדק וכל החמנים גדם בכל ארץ ישראל וישב לירושלם: 8 ובשנת שמונה עשרה שלח למלכו לטהר הארץ והבית שלח את שפן בן אצליהו ואת מעשיהו שר העיר ואת יואח בן יואחז המזכיר לחזק את בית יהוה אלהיו: 9 ויבאו אל חלקיהו הכהן הגדול ויתנו אל הכסף המובא בית אלהים אשר אסף הלוים שמרי חסם מיד מנשה ואפרים ומכל שארית ישראל ומכל יהודה ובנימן וישיב ירושלם: 10 ויתנו על ידי עשה המלאכה המפקדים בבית יהוה ויתנו אתו עושי המלאכה אשר עשים בבית יהוה לבדוק ולחזק לבית: 11 ויתנו לחברשים ולבנים לקנות אבני חצבז ועצים למזבחות ולקרות את הבתים אשר השחיתו מלכי יהודה: 12 והאנשים עשים באמונה במלאכה ועליהם מפקדים יחזק ועבדיהו הלוים מן בני מררי וזכריה ומשלם מן בני הקהתים לצנצ

החריםו אבותי אשר יכול להציל את עמו מידו כי יוכל אלהים להציל אתכם מידו: 15 ועתה אל ישיא אתכם חזקיהו ואל יסית אתכם כזאת ואל תאמינו לו כי לא יוכל כל אלוה כל גוי וממלכה להציל עמו מידו ומיד אבותי אף כי אלהים לא יצילו אתכם מידו: 16 ועוד דברו עבדיו על יהוה האלהים ועל יחזקיהו עבדו: 17 וספרים כתב לחקר ליהוה אלהי ישראל ולאמר עליו לאמר כאלהי גוי הארצות אשר לא הצילו עמם מיד כן לא יציל אלהי יחזקיהו עמו מידו: 18 ויקראו בקול גדול יהודית על עם ירושלם אשר על החומה ליראם ולבהלם למען ילכדו את העיר: 19 וידברו אל אלהי ירושלם כעל אלהי עמי הארץ מעשה ידי האדם: 20 ויתפלל יחזקיהו המלך וישעיהו בן אמוץ הנביא על זאת ויועזקו השמים: 21 וישלח יהוה מלאך ויכחד כל גבור חיל ונגיד ושר במחנה מלך אשור וישב בבשתי פנים לארצו ויבא בית אלהיו ומציאו מעיו שם הפילהו בחרב: 22 ויועש יהוה את יחזקיהו ואת ישיב ירושלם מיד סנחריב מלך אשור ומיד כל וינהלם מסביב: 23 ורבים מבאים מנחה ליהוה לירושלם ומגדנות ליהזקיהו מלך יהודה וישא אשור וישב בגמלי מאחרי כן: 24 בימים ההם חלה יחזקיהו עד למותו ויתפלל אל יהוה ויאמר לו ומופת נתן לי: 25 ולא נכנע עליו השיב יחזקיהו כי גבה לבו ויהי עליו קצף ועל יהודה וירושלם: 26 ויכנע יחזקיהו בגבה לבו הוא וישיב ירושלם ולא בא עליהם קצף יהוה בימי יחזקיהו: 27 ויהי ליחזקיהו עשר וכבוד הרבה מאד ואצרות עשה לו לכסף ולזהב ולאבן יקרה ולבשמים ולמגנים ולכל כלי חמדה: 28 ומסכנות לתבואת דגן ויתורש ויצהר וארות לכל בהמה ובהמה ועדרים לאורות: 29 וערים עשה לו ומקנה צאן ובקר לרב כי נתן לו אלהים רכוש רב מאד: 30 והוא יחזקיהו סתם את מוצא מימי גיחון העליון ויירשם למטה מערבה לעיר דויד ויצלח יחזקיהו בכל מעשהו: 31 וכן במלציו שרי בכל המשלחים עליו לדרש מופת אשר היה בארץ עובי האלהים לנסותו לדעת כל בלבבו: 32 ויתר דברי יחזקיהו וחסדיו הנם כתובים בחזון ישעיהו בן אמוץ הנביא על ספר מלכי יהודה וישראל: 33 וישכב יחזקיהו עם אבתיו ויקברוהו במעלה קברי בני דויד וכבוד עשו לו במותו כל יהודה וישיב ירושלם וימלך מנשה בנו תחתיו:

פרק 33

1 בן שתיים עשרה שנה מנשה במלכו וחמשים וחמש שנה מלך בירושלם: 2 וישלח הרע בעני יהוה כתועבות הגוים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל: 3 וישב ויבן את הבמות אשר נתן יחזקיהו אביו ויקם מזבחות לבעלים ויעש אשרות וישתחו לכל צבא השמים ויעבד אתם: 4 ובנה מזבחות בבית יהוה אשר אמר יהוה בירושלם יהיה שמי לעולם: 5 ויבן מזבחות לכל צבא השמים בשתי אצרות בית יהוה: 6 והוא העביר את בניו באש בני בן הנם ועונן ונחש וכסף ועשה אוב וידעוני הרבה לעשות הרע בעני יהוה להבעים: 7 וישם את פסל הסמל אשר עשה בבית האלהים אשר אמר אלהים אל דויד ואל שלמה בנו בבית הזה ובירושלם אשר בחרתי מכל שבטי ישראל אשר שמי לעולם: 8 ולא אסוף להסיר את רגל ישראל מעל האדמה אשר העמדתי לאבותיכם רק אם ישמרו לעשות את כל אשר צויתים לכל יהודה והחזקים והמשפטים ביד משה: 9 ויתע

ערמות: 7 בחדש השלישי החלו הערמות ליסוד ובחדש השביעי בלו: 8 ויבאו יחזקיהו והשרים ויראו את הערמות ויברכו את יהוה ואת עמו ישראל: 9 וידרש יחזקיהו על הכהנים והלוים על הערמות: 10 ויאמר אליו עזריהו הכהן הראש לבית צדוק ויאמר מהחל התרומה לבוא בית יהוה אכול ושבוע והותר עד לרוב כי יהוה ברח את עמו והנתיר את ההמון הזה: 11 ויאמר יחזקיהו להכין לשכות בבית יהוה ויכינו: 12 ויבאו את התרומה והמעשר והקדשים באמונה ועליהם נגיד כונניהו הלוי ושמעי אחיהו משנה: 13 ויחזקיהו ונזויהו ונחזק ונשהאל וירימות ויוזבד ואלאיל ויסמכיהו ומחת ובניהו פקידים מיד כונניהו ושמעי אחיו במפקד יחזקיהו המלך ועזריהו נגיד בית האלהים: 14 וקורא בן ימנה הלוי השוער למזרח על נדבות האלהים לתת תרומת יהוה וקדשי הקדשים: 15 ועל ידי עדן ומנימן וישוע ושמעיהו אמריהו ושכניהו בערי הכהנים באמונה לתת לאחיהם במחלקות כנדול כקמן: 16 מלבד התיחש לזכרים מכן שלוש שנים ולמעלה לכל הבא לבית יהוה לדבר יום כימות לעבודתם במשמרותם במחלקותיהם: 17 ואת התיחש הכהנים לבית אבותיהם והלוים מכן עשרים שנה ולמעלה במשמרותיהם במחלקותיהם: 18 ולהתיחש בכל טפס נשים ובניהם ובנותיהם לכל קהל כי באמונתם יתקדשו קדש: 19 ולבני אהרן הכהנים בשדי מגרש ערמה בכל עיר ועיר אנשים אשר נקבו בשמות לתת מנות לכל וזכר בכהנים ולכל התיחש בלוים: 20 ויעש כזאת יחזקיהו בכל יהודה ויעש הטוב והישר והאמת לפני יהוה אלהיו: 21 ובכל מעשה אשר החל בעבודת בית האלהים ובתורה ובמצוה לדרש לאלהיו בכל לבבו עשה והצליח:

פרק 32

1 אחרי הדברים והאמת האלה בא סנחריב מלך אשור ויבא ביהודה ויחן על הערים הבצורות ויאמר לבקעם אליו: 2 וירא יחזקיהו כי בא סנחריב ופניו למלחמה על ירושלם: 3 ויועץ עם שריו ונבדו ויסתו את מימי העינות אשר מחוץ לעיר ויעזרוהו: 4 ויקבצו עם רב ויסתמו את כל המעינות ואת הנחל השוטף בתוך הארץ לאמר למה יבואו מלכי אשור ומצאו מים רבים: 5 ויתחזקו ויבן את כל החומה הפרוצה ויעל על המגדלות ולחוצה החומה אחרת ויחזק את המלוא אשר דויד ויעש שלח לרב ומגנים: 6 ויתר שרי מלחמות על העם ויקבצם אליו אל רחוב שער העיר וידבר על לבבם לאמר: 7 חזקו ואמצו אל תיראו ואל תחתו מפני מלך אשור ומלפני כל ההמון אשר עמו כי עמנו רב מעמו: 8 עמו רועש בשר ועמנו יהוה אלהינו עלזרנו ולהלחם במלחמתנו ויטמכו העם על דברי יחזקיהו מלך יהודה: 9 אחר זה שלח סנחריב מלך אשור עבדיו וירושלימה והוא על לכיש וכל ממשתלו עמו על יחזקיהו מלך יהודה ועל כל יהודה אשר בירושלם לאמר: 10 כה אמר סנחריב מלך אשור על מה אתם בטחים וישיבים במצור בירושלם: 11 הלא יחזקיהו מסית אתכם לתת אתכם למות ברעב ובצמא לאמר יהוה אלהינו יצילנו מקף מלך אשור: 12 הלא הוא יחזקיהו הסיר את במתיו ואת מזבחתיו ויאמר ליהודה ולירושלם לאמר לפני מוצא אחר תשתחו ועליו תקטירו: 13 הלא תדעו מה עשיתי אני ואבותי לכל עמי הארצות היכול יכלו אלהי גוי הארצות להציל את ארצם מיד: 14 מי בכל אלהי הגוים האלה אשר

מעלו ביהוה אלהי אבותיהם ויתנם לשמה כאשר אתם ראים: 8 עתה אל תקשו ערפכם כאבותיכם תנו יד ליהוה ובאו למקדשו אשר הקדיש לעולם ועבדו את יהוה אלהים וישב מכם חרון אפו: 9 כי בשובכם על יהוה אחיכם ובניכם לחזקים לפני שוביהם ולשוב לארץ הזאת כי תנו ורחום יהוה אלהים ולא יסיר פנים מכם אם תשובו אליו: 10 ויהיו הרצים עברים מעיר לעיר בארץ אפרים ומנשה ועד זבלון ויהיו משחיקים עליהם ומלעגים בם: 11 אך אנשים מאשר ומנשה ומזבלון נכנעו ויבאו לירושלם: 12 גם ביהודה ויהוה יד האלהים לתת להם לב אחד לעשות מצות המלך והשרים בדבר יהוה: 13 ויאספו ירושלם עם רב לעשות את חג המצות בחדש השני קהל לרב מאד: 14 וייקמו ויסירו את המזבחות אשר בירושלם ואת כל המקדשות הסירו וישליכו נחל קדרון: 15 וישחטו הפסח בארבעה עשר לחדש השני והכהנים והלוים נכלמו ויתקדשו ויביאו עלות בית יהוה: 16 ויעמדו על עמדם כמשפטם בתורת משה איש האלהים הכהנים ורקים את הדם מיד הלוים: 17 כי רבת בקהל אשר אל התקדשו והלוים על שחיטת הפסחים לכל לא מחור להקריש ליהוה: 18 כי מרבית העם רבת מאפרים ומנשה וישכר וזבלון לא הטהרו כי אכלו את הפסח בלא ככתוב כי התפלל יחזקיהו עליהם לאמר יהוה הטוב יכפר בעד: 19 כל לבבו הכין לדרוש האלהים יהוה אלהי אבותיו ולא כסתרהו הקדש: 20 וישמע יהוה אל יחזקיהו וירפא את העם: 21 ויעשו בני ישראל הנמצאים בירושלם את חג המצות שבעת ימים בשמחה גדולה ומחללים ליהוה יום ביום הלוים והכהנים בכלי עז ליהוה: 22 וידבר יחזקיהו על לב כל הלוים המשבילים שכל טוב ליהוה ויאכלו את המועד שבעת ימים מזבחים זבחי שלמים ומתודים ליהוה אלהי אבותיהם: 23 ויועצו כל הקהל לעשות שבעת ימים אחרים ויעשו שבעת ימים שמחה: 24 כי חזקיהו מלך יהודה הרים לקהל אלף פרים ושבעת אלפים צאן והשרים הרמו לקהל פרים אלף וצאן עשרת אלפים ויתקדשו כהנים לרב: 25 וישמחו כל קהל יהודה והכהנים והלוים וכל הקהל הבאים מירושלם והגרים הבאים מארץ ישראל והיושבים ביהודה: 26 ותהי שמחה גדולה בירושלם כי מימי שלמה בן דויד מלך ישראל לא כזאת בירושלם: 27 וייקמו הכהנים הלוים ויברכו את העם וישמע בקולם ותבוא תפלתם למעון קדשו לשמים:

פרק 31

1 וכבדות כל זאת יצאו כל ישראל הנמצאים לערי יהודה וישיבו המצבות ויגדעו האשרים וינתצו את הבמות ואת המזבחות מכל יהודה ובנימן ובאפרים ומנשה עד לכלה וישובו כל בני ישראל איש לאחוזתו לעריהם: 2 ויעמד יחזקיהו את מחלקות הכהנים והלוים על מחלקותם איש כפי עבודתו לכהנים וללוים לעלה ולשלמים לשרת ולהודות ולהלל בשערי מנחת יהוה: 3 ומנת המלך מן רכושו לעלות לעלות הבקר והעז והעזות לשבתות ולחדשים ולמעדים ככתוב בתורת יהוה: 4 ויאמר לעם ליושבי ירושלם לתת מנת הכהנים והלוים למען יחזקו בתורת יהוה: 5 וספרך הדבר הרבו בני ישראל ראשית דגן תירוש ויצהר ודבש וכל מנחת שדה ומעשר הכל לרב הביאו: 6 ובני ישראל ויהודה היושבים בערי יהודה גם הם מעשר בקר וצאן ומעשר קדשים המקדשים ליהוה אלהים הביאו ויתנו ערמות

ליהודה: 9 ואלה מספרם אגרטלי זהב שלשים אגרטלי כסף אֶלֶף מחלפים תשעה ועשרים: 10 כפורי זהב שלשים כפורי כסף משנים ארבע מאות ועשרה כלים אחרים אֶלֶף: 11 כל כלים לזהב ולכסף חמשת אלפים וארבע מאות הכל העלה ששכצר עם העלות הגולה מבבל לירושלם:

פרק 2

1 ואלה בני המדינה העלים משבי הגולה אשר הגלה נבוכדנאצר מלך בבל לבבל וישבו לירושלם ויהודה איש לעירו: 2 אשר באו עם זרובבל ישוע נחמיה שריה עשרה מרדכי בלשן מספר בניו רחום בענה מספר אנשי עם ישראל: 3 בני פרעש אלפים מאה שבעים ושנים: 4 בני שפטיה שלש מאות שבעים ושנים: 5 בני ארח שבע מאות חמשה ושבעים: 6 בני פחת מואב לבני ישוע יואב אלפים שמנה מאות ושנים עשר: 7 בני זלוא אֶלֶף מאתים חמשים וארבעה: 8 בני תזאא תשע מאות וארבעים וחמשה: 9 בני זכי שבע מאות וששים: 10 בני שש מאות ארבעים ושנים: 11 בני כבי שש מאות עשרים ושלשה: 12 בני עוגד אֶלֶף מאתים עשרים ושנים: 13 בני אדניקם שש מאות ששים וששה: 14 בני בניו אלפים חמשים וששה: 15 בני עדין ארבע מאות חמשים וארבעה: 16 בני אטר ליחזקיה תשעים ושמונה: 17 בני בצי שלש מאות עשרים ושלשה: 18 בני יורה מאה ושנים עשר: 19 בני חשם מאתים עשרים ושלשה: 20 בני גבר תשעים וחמשה: 21 בני בית לחם מאה עשרים ושלשה: 22 אנשי נטפסה חמשים וששה: 23 אנשי ענתות מאה ששמה: 24 בני עזמות ארבעים ושנים: 25 בני קרית ערים כפירה ובארות שבע מאות וארבעים ושלשה: 26 בני הרמא וגבע שש מאות עשרים ואחד: 27 אנשי מכמס מאה עשרים ושנים: 28 אנשי בית אל והעי מאתים עשרים ושלשה: 29 בני נבו המעשים ושנים: 30 בני מגביש מאה חמשים וששה: 31 בני עילם אחר אֶלֶף מאתים חמשים וארבעה: 32 בני חרם שלש מאות ועשרים: 33 בני לד חרד ואונו שבע מאות עשרים וחמשה: 34 בני ירחו שלש מאות ארבעים וחמשה: 35 בני סנאה שלשה אלפים ושש מאות ושלשים: 36 הכהנים בני ידעיה לבית ישוע תשע מאות שבעים ושלשה: 37 בני אמר אֶלֶף חמשים ושנים: 38 בני פשחור אֶלֶף מאתים ארבעים ושבעה: 39 בני חרם אֶלֶף ושבעה עשר: 40 הלויים בני ישיע וקרימאל לבני הורדיה שבעים וארבעה: 41 המשררים בני אסף מאה עשרים ושמונה: 42 בני השערים בני שלום בני אטר בני מלמון בני עקוב בני חטיטא בני שבי הכל מאה שלשים ותשעה: 43 הנתינים בני ציחא בני חשופא בני מבעות: 44 בני קרם בני סיעהא בני פדון: 45 בני לבנה בני חנבה בני עקוב: 46 בני חגב בני שמלי בני חנן: 47 בני גדל בני גחר בני ראיח: 48 בני רצין בני נקראא בני גום: 49 בני עזא בני פסח בני בסי: 50 בני אסנה בני מעונים בני נפיסים: 51 בני בסקוק בני קיקואא בני חחרור: 52 בני בצלות בני מחרדא בני חרשא: 53 בני ברקום בני סיסרא בני חמח: 54 בני נציח בני חטיפא: 55 בני עבדי שלמה בני סמי בני הספרת בני פרורא: 56 בני יעלה בני דרקון בני גדל: 57 בני שפטיה בני חטיל בני פכרת הצבירים בני אמי: 58 בני הנתינים ובני עבדי שלמה שלש מאות חמשים ושנים: 59 ואלה העלים מתל מלח תל חרשא כרוב אדן אמר ולא יכלו להגיד בית אבותם וזרעם אם מִיִּשְׂרָאֵל הם: 60 בני דליה בני

בנחשתים להליו בבלה: 7 ומבלי בית יהוה הביא נבוכדנאצר לבבל ויתנם בהיכלו בבבל: 8 ויתר דברי יהויקים ותעבתיו אשר עשה והנמצא עליו הנם כתובים על ספר מלכי ישראל ויהודה וימלך יהויכין בנו וחתניו: 9 בן שמונה שנים יהויכין במלכו ושלש חודשים ועשרת ימים מלך בירושלם ויעש הרע בעיני יהוה: 10 ולחשובת השנה שלח המלך נבוכדנאצר ויבאחו בבלה עם כלי חמדת בית יהוה וימלך את צדקיהו אחיו על יהודה וירושלם: 11 בן עשרים ואחת שנה צדקיהו במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם: 12 ויעש הרע בעיני יהוה אלהיו לא נכנע מלפני ירמיהו הנביא מפי יהוה: 13 וגם במלך נבוכדנאצר מרד אשר השביעו באלהים ויקש את ערפו ויאמץ את לבבו משום אל יהוה אלהי ישראל: 14 גם כל שרי הכהנים והעם הרבו למעול מעל ככל תעבות הגוים וישמאו את בית יהוה אשר הקדיש בירושלם: 15 וישלח יהוה אלהי אבותיהם עליהם ביד מלאכיו השכם ושלוח כי חמל על עמו ועל מעונו: 16 והיו מלעבים במלאכי האלהים ובזוים דבריו ומתעתעים בנבאיו עד עלות חמת יהוה בעמו עד לאין מרפא: 17 ויעל עליהם מלך כשדיים ויהרג בחוריהם בחרב בבית מקדשם ולא חמל על בחור ובתולה זקן וישש הכל נתן בידו: 18 וכל כלי בית האלהים הגדלים והקטנים ואצרות בית יהוה ואצרות המלך ושריו הכל הביא בבל: 19 וישרפו את בית האלהים וינתצו את חומת ירושלם וכל ארמנותיה שרפו באש וכל כלי מחמדיה להשחית: 20 ויגל השארית מן החרב אל בבל ויהיו לו ולבניו לעבדים עד מלך מלכות פרס: 21 למלאות דבר יהוה בפי ירמיהו עד רצתה הארץ את שבתותיה כל ימי שמה שבת למלאות שבעים שנה: 22 ובשנת אחת לכורש מלך פרס לכלות דבר יהוה בפי ירמיהו העיר יהוה את רוח כורש מלך פרס ויעבר קול בכל מלכותו וגם במכתב לאמר: 23 כה אמר כורש מלך פרס כה מלכות הארץ נתן לי יהוה אלהי השמים הוא פקד עלי לבנות לו בית בירושלם אשר ביהודה מי בכס מכל עמו יהוה אלהיו עמו ויעל:

עֶזְרָא

פרק 1

1 ובשנת אחת לכורש מלך פרס לכלות דבר יהוה מפי ירמיהו העיר יהוה את רוח כרש מלך פרס ויעבר קול בכל מלכותו וגם במכתב לאמר: 2 כה אמר כרש מלך פרס כל ממלכות הארץ נתן לי יהוה אלהי השמים והוא פקד עלי לבנות לו בית בירושלם ואשר ביהודה: 3 מי בכס מכל עמו יהוה אלהיו עמו ויעל לירושלם אשר ביהודה ויבן את בית יהוה אלהי ישראל הוא האלהים אשר בירושלם: 4 וכל הנשאר מכל המקומות אשר הוא גר שם ינשאוהו אנשי מקומו בכסף ובזהב וברכוש ובבשמה עם הנדבה לבית האלהים ואשר ושלמה: 5 ויקומו ראשי האבות ליהודה ובנימן והכהנים והלויים לכל העיר האלהים את רוחו לעלות לבנות את בית יהוה אשר בירושלם: 6 וכל סביבותיהם וזקני בימיהם בכל כסף כזהב ברכוש ובבשמה ובמגדנות לבד על כל התנדב: 7 והמלך כורש הוציא את כלי בית יהוה אשר הוציא נבוכדנאצר מירושלם ויתנם בבית אלהיו: 8 ויוציאם כורש מלך פרס על יד מתידת הגזבר ויספרם לשכצר הנשיא

בני העם וחלקת בית אב ללוים: 6 ושחטו הפסח והתקדשו והכינו לאחיהם לעשות כדבר יהוה ביד משה: 7 ויום יאשיהו לבני העם צאן כבשים ובני עזים הכל לפסחים לכל הנמצא למספר שלשים אֶלֶף ובקר שלשת אלפים אלה מרכוש המלך: 8 ושריו לנדבה לעם לכהנים וללויים הרימו חלקה וזכריהו ויחזאל נגיד בית האלהים לכהנים נתנו לפסחים אלפים ושש מאות ובקר שלש מאות: 9 וכונניהו ושמשיהו ונתנאל אחיו וחשביהו ויעזאל ויוזבד שרי הלויים הרימו ללוים לפסחים חמשת אלפים ובקר חמש מאות: 10 ותכון העבודה ויעמדו הכהנים על עמדם והלויים על מחלקותם כמצות המלך: 11 וישחטו הפסח ויזרקו הכהנים מִדָּם והלויים מפשיטתם: 12 ויסירו העלה לתהם למפלגות לבית אבות לבני העם להקריב ליהוה ככתוב בספר משה וכן לבקר: 13 ויבשלו הפסח באש כמשפט והקדשים בשלו בסירות ובדורים ובצלחות ויריצו לכל בני העם: 14 ואחר הכינו להם ולכהנים כי הכהנים בני אהרן בהעלות העולה והחלבים עד לילה והלויים הכינו להם ולכהנים בני אהרן: 15 והמזרימים בני אסף על מעמדם כמצות דוד ויאסף והיו וידתון חוזה המלך והעשרים לשער ושער אין להם לסור מעל עבדתם כי אחיהם הלויים הכינו להם: 16 ותכון כל עבודת יהוה ביום ההוא לעשות הפסח והעלות עלות על מזבח יהוה כמצות המלך יאשיהו: 17 ויעשו ככל ישראל הנמצאים את הפסח בעת ההוא ואת חג המצות שבעת ימים: 18 ולא נעשה פסח כמהו בישראל מימי שמואל הנביא וכל מלכי ישראל לא עשו כפסח אשר עשה יאשיהו והכהנים והלויים וכל יהודה וישראל הנמצא ויושבי ירושלם: 19 בשמונה עשרה שנה למלכות יאשיהו נעשה הפסח הזה: 20 אחרי כל זאת אשר הכין יאשיהו את הבית עלה נכו מלך מצרים להלחם בכרכמיש על פרת ויצא לקראתו יאשיהו: 21 וישלח אליו מלאכים לאמר מה לי ולך מלך יהודה לא עליך אתה היום כי אל בית מלחמתי יאשיהו אמר לבהלני חדל לך מאלהים אשר עמי ואל ישחיתך: 22 ולא הסב יאשיהו פניו ממנו כי להלחם בו התחפש ולא שמע אל דברי נכו מִפִּי אֱלֹהִים ויבא להלחם בבקעת מגדו: 23 וירדו הירם למלך יאשיהו ויאמר המלך לעבדיו העברוני כי החליתי מאד: 24 ויעבירוהו עבדיו יום המרכבה וירכיבוהו על רכב המשנה אשר לו ויוליכוהו ירושלם וימת ויקבר בקברות אבתיו וכל יהודה וירושלם מאבילים על יאשיהו: 25 ויקונו ירמיהו על יאשיהו ויאמרו כל השרים והשרות כקניניהם על יאשיהו עד היום ויתנום לחק על ישראל והנם כתובים על הקינות: 26 ויתר דברי יאשיהו וחסדיו ככתוב בתורת יהוה: 27 ודבריו הראשנים והאחרנים הנם כתובים על ספר מלכי ישראל ויהודה:

פרק 36

1 ויקחו עם הארץ את יהואחז בן יאשיהו וימליכוהו תחת אביו בירושלם: 2 בן שלוש ועשרים שנה ויאוהז במלכו ושלשה חדשים מלך בירושלם: 3 ויסירהו מלך מצרים בירושלם ויענש את הארץ מאה ככר כסף וככר זהב: 4 וימלך מלך מצרים את אליקים אחיו על יהודה וירושלם ויסב את שמו יהויקים ואת יואחז אחיו ויסב נכו ויבאיהו מצרימה: 5 בן עשרים ותשע שנה יהויקים במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם ויעש הרע בעיני יהוה אלהיו: 6 עליו עלה נבוכדנאצר מלך בבל ויאסרהו

והלויים כל מבין בכלי שיר: 13 ועל הסבלים ומנצחים לכל עשה מלאכה לעבודה ועבודה ומהלויים סופרים ושטרים ושוערים: 14 ובהוציאם את הכסף המובא בית יהוה מצא חלקיהו הכהן את ספר תורת יהוה ביד משה: 15 ויען חלקיהו ויאמר אל שפן הסופר ספר התורה ממצאתי בבית יהוה ויתן חלקיהו את הספר אל שפן: 16 ויבא שפן את הספר אל המלך וישב עוד את המלך דבר לאמר כל אשר נתן ביד עבדיך הם עשים: 17 ויתניו את הכסף הנמצא בבית יהוה ויתנוהו על יד המפקדים ועל יד עושי המלאכה: 18 ויגד שפן הסופר למלך לאמר ספר נתן לי חלקיהו הכהן ויקרא בו שפן לפני המלך: 19 ויהי כשמע המלך את דברי התורה ויקרע את בגדיו: 20 ויצו המלך את חלקיהו ואת אחיקם בן שפן ואת עבדיו בן מיכה ואת שפן הסופר ואת עשיה עבד המלך לאמר: 21 לבו דרשו את יהוה ובעד הנשאר בישראל וביהודה על דברי הספר אשר נמצא כי גדולה חמת יהוה אשר נתכה בנו על אשר לא שמרו אבותינו את דבר יהוה לעשות ככל הכתוב על הספר הזה: 22 ויולך חלקיהו ואשר המלך אל חלדה הנביאה ושה שלם בן חלקיהו בן חסיה שומר הכהנים והוא יושבת בירושלם במשנה וידברו אליה כזאת: 23 ותאמר להם כה אמר יהוה אלהי ישראל אמרו לאיש אשר שלח אתכם אלי: 24 כה אמר יהוה הנני מביא רעה על המקום הזה ועל יושביו את כל האלות הכתובות על הספר אשר קראו לפני מלך יהודה: 25 תחת אשר עזבוני ויקטירו לאלהים אחרים למען הכעיסני בכל מעשי ידיהם ותחת חמתי במקום הזה ולא תכבה: 26 ואל מלך יהודה השלח אתכם לדרוש ביהוה כה תאמרו אליו כה אמר יהוה אלהי ישראל הדברים אשר שמעת: 27 יען רך לבבך ותכנע מלפני אלהים בשמעך את דבריו על המקום הזה ועל יושביו ותכנע לפני ותקרע את בגדיך ותבך לפני וגם אני שמעתי נאם יהוה: 28 הנני אספך אל אבתיו ונאספת אל קברתיך בשלום ולא תראינה עיניך בכל הרעה אשר אני מביא על המקום הזה ועל יושביו וישבו את המלך דבר: 29 וישלח המלך ויאסף את כל זקני יהודה וירושלם: 30 ויעל המלך בית יהוה וכל איש יהודה וישבי ירושלם והכהנים והלויים וכל העם מגדול ועד קטן ויקרא באזניהם את כל דברי ספר הברית הנמצא בית יהוה: 31 ויעמד המלך על עמדו ויברך את הברית לפני יהוה ללכת אחרי יהוה ולשמור את מצותיו ועדותיו וחקיו בכל לבבו ובכל נפשו לעשות את דברי הברית הכתובים על הספר הזה: 32 ויעמד את כל הנמצא בירושלם ובנימן ועשו ישיב ירושלם כברית אלהים אבותיהם: 33 ויסר יאשיהו את כל התועבות מכל הארצות אשר לבני ישראל ויעבד את כל הנמצא בישראל לעבוד את יהוה אלהים כל ימיו לא סרו מאחרי יהוה אלהי אבותיהם:

פרק 35

1 ויעש יאשיהו בירושלם פסח ליהוה וישחטו הפסח בארבעה עשר לחדש הראשון: 2 ויעמד הכהנים על משמרותם ויחזקם לעבודה בית יהוה: 3 ויאמר ללויים המבונים לכל ישראל הקדושים ליהוה תנו את ארון הקדש בבית אשר בנה שלמה בן דוד מלך ישראל אין לכם משא ככתב עתה עבדו את יהוה אלהים ואת עמי ישראל: 4 והכינו לבית אבותיכם כמחלקותיכם ככתב דוד מלך ישראל ובמכתב שלמה בנו: 5 ויעמדו בקדש לפלגות בית האבות לאחיהם

בנבואת חגי נביאה וזכריה בר עדוא ובנו ושכללו מן מעם אלה ישראל ומטעם כורש ודריוש ורתחששתא מלך פרס: 15 ושיצא ביתה דנה עד יום תלתא לירח אדר די היא שנת שת למלכות דריוש מלכא: 16 ועבדו בני ישראל כהניא ולויא ושאר בני גלותא חנכת בית אלהא דנה תורין מאה דכרין מאתינ אמרין ארבע מאה וצפירי עזין לחטיא על כל ישראל תרי עשר למנין שבטי ישראל: 18 והקימו כהניא בפלתתהון ולויא במחלקתהון על עבדיה אלהא די בירושלם בכתב ספר מש: 19 ויעשו בני הגולה את הפסח בארבעה עשר לחדש הראשון: 20 כי סהירו הכהנים והלויים כאחד כלם סהורים וישתמו הפסח לכל בני הגולה ולאחיהם הכהנים ולחם: 21 ויאכלו בני ישראל חשבים מהגולה וכל הנכדל מטמאת גוי הארץ אלהם לדרש ליהוה אלהי ישראל: 22 ויעשו חג מצות שבעת ימים בשמחה כי שמעם יהוה והסב לב מלך אשור עליהם לחזק ידיהם במלאכת בית האלהים אלהי ישראל:

פרק 7

1 ואחר החדשים האלה במלכות ארתחששתא מלך פרס עזרא בן שריה בן עזריה בן חלקיה: 2 בן שלום בן צדוק בן אחיטוב: 3 בן אמריה בן עזריה בן מריות: 4 בן זרחיה בן עזי בן בקי: 5 בן אבישוע בן פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן הראש: 6 הוא עזרא עלה מבבל והוא ספר מהיר בתורת משה אשר נתן יהוה אלהי ישראל ויתן לו המלך כיד יהוה אלהיו עליו בן בקשתו: 7 ויעלו מבני ישראל ומן הכהנים והלויים והמשרתים והשערים והנתינים אל ירושלם בשנת שבע לארתחששתא המלך: 8 ויבא ירושלם בחדש החמישי היא שנת השביעית למלך: 9 כי באחד לחדש הראשון הוא יסד המעלה מבבל ובאחד לחדש החמישי בא אל ירושלם כיד אלהיו הטובה עליו: 10 כי עזרא הכין לבבו לדרוש את תורת יהוה ולעשות וללמד בישראל חק ומשפט: 11 וזה פרשגן הנשתון אשר נתן המלך ארתחששתא לעזרא הכהן הספר ספר דברי מצות יהוה וחוקי ישראל: 12 ארתחששתא מלך מלכיא לעזרא כהנא ספר דתא די אלה שמיא גמיר ובענת: 13 מני שים טעם די כל מתנדב במלכותי מן עמא ישראל ובכנותיו ולויא למקח לירושלם עמך יחך: 14 כל קבל די מן קדם מלכא ושבעת ימתי שליח לבקרא על יהודי וליירושלם בית אלהך די ביהך: 15 ולהיכלה כסף ודחב די מלכא ויעטודי התנדבו אלה ישראל די בירושלם משכנח: 16 וכל כסף ודחב די תהשכח בכל מדינת בבל עם התנדבות עמא וכהניא מתנדבין לבית אלההם די בירושלם: 17 כל קבל דנה אספרנא תקנא בכספא דנה תורין דכרין אמרין ומנתתהון ונסכיהון ותקרב חמו על מדבחה די בית אלהם די בירושלם: 18 ומה די עליך ועל אחיך ייעב בשאר כספא ודחבה למעבד כרעות אלהם תעבדון: 19 ומאניא די מתיהבין לך לפלח בית אלהך השלים קדם אלה ירושלם: 20 ושאר חשוחות בית אלהך די יפל לך למנתן נתנת מן בית גנזי מלכא: 21 ומני אנה ארתחששתא מלכא שים טעם לכל גזבריא די בעבר נהרה די כל די ישאלנכון עזרא כהנא ספר דתא די אלה שמיא אספרנא ותעבד: 22 ער כסף ככרין מאה ועד חמין כרין מאה ועד חמר בתין מאה ועד בתין משח מאה ומלח די לא כתב: 23 כל די מן מעם אלה שמיא תעבד ארורוא לבית אלה שמיא די למה להוא קצף

אנתחא די שלח תתני פחת עבר נהרה ושתר בוזני וכנותה אפרסכיא די בעבר נהרה על דריוש מלכא: 7 פתגמא שלחו עלוהו וכדנה כתיב בנזה לדריוש מלכא שלמא כלא: 8 ידיע להוא למלכא די אזלנא ליהודי מדינתא לבית אלהא רבא והוא מתבנא אבן גלל ואע ממשם בכתליא ועבידתא דך אספרנא מתעבדא ומצלח בידהם: 9 אדין שאלנא לשביא אלך כנמא אמרנא להם מן שם לם טעם ביתא דנה למבניה ואשרנא דנה לשכללה: 10 ואף שמהתם שאלנא להם להודעתך די נכתב שם גבריא די בראשיהם: 11 וכנמא פתגמא התיבונא למר אנחנא חמו עבדוהי די אלה שמיא ואדעא ובנין ביתא די הוא בנה מקדמת דנה שנין שניאן ומלך לישראל רב בניה ושכללה: 12 לחן מן די הרגנו אבהתנא לאלה שמיא יחב חמו ביד נבוכדנצר מלך בבל כסדיא וביתה דנה סתרה ועמא הנלי לבבלי: 13 ברם בשנת חדה לכורש מלכא די בבל כורש מלכא שם טעם בית אלהא דנה לבנא: 14 ואף מאניא די בית אלהא די דחבה וכספא די נבוכדנצר הנפק מן חיכלא די בירושלם וחיכל חמו די בבל הנפק חמו כורש מלכא מן חיכלא די בבל ויהיבו לששכר שמה די פחת שמה: 15 ואמר לה אלה מאניא שא אזל אחת חמו בחיכלא די בירושלם ובית אלהא יתבנא על אתרה: 16 אדין ששכר דך אתא יחב אשא די בית אלהא די בירושלם ומן אדין ועד כען מתבנא ולא שלם: 17 וכען חן על מלכא טב לתקרב בבית גנזיא די מלכא תמה די בבבל חן אתי די מן כורש מלכא שים טעם למבנא בית אלהא דך בירושלם ורעות מלכא על דנה שלח עלינא:

פרק 6

1 באדין דריוש מלכא שם טעם ובקרו בבית ספריא די גנזיא מהחתין תמה כעבל: 2 ותהשכח באחתא כבירתא די במדי מדינתה מגלה חדה וכן כתיב בנזה דכרונה: 3 בשנת חדה לכורש מלכא כורש מלכא שם טעם בית אלהא בירושלם ביתא יתבנא אתר די דבחין דבחין ואשודי מסובלין רומה אמין שתין פתיה אמין שתין: 4 נדבכין די אבן גלל תלתא ונדבך די אה חרת ונפקתא מן בית מלכא תתיחב: 5 ואף מאני בית אלהא די דחבה וכספא די נבוכדנצר הנפק מן חיכלא די בירושלם וחיכל לבבל יתחיבון ויהך להיכלא די בירושלם לאתרה ותחת בבית אלהא: 6 כען תתני פחת עבר נהרה שתר בוזני וכנותהון אפרסכיא די בעבר נהרה רחיקין חו מן תמה: 7 שבקו לעבדת בית אלהא דך פחת יהוריא ולשבי יהודיא בית אלהא דך יבגון על אתרה: 8 ומני שים טעם למא די תעבדון עם שבי יהודיא אלך למבנא בית אלהא דך ומנכס מלכא די מרת עבר נהרה אספרנא נפקתא תהוא מתיחבא לגבריא אלך די לא לבטלא: 9 ומה חשן ובני תורין ודכרין ואמרין לעלון לאלה שמיא חננין מלח חמר ומשח כמאמר כהניא די בירושלם להוא מתיחב להם יום ביום די לא שלו: 10 די לחון מהקרבין יתחיזון אלהא שמיא ומצלחין לחי מלכא ובנותיו: 11 ומני שים טעם די כל אנש די יהשנא פתגמא דנה יתנסח אע מן ביתא וזקף יתמחא עלהי וביתה נולו יתעבד על דנה: 12 ואלהא די שכן שמה תמה ימגר לב מלך ועם די ישלח ידה להשניה לחלה בית אלהא דך די בירושלם אנה דריוש שמת טעם אספרנא יתעבד: 13 אדין תתני פחת עבר נהרה שתר בוזני וכנותהון לקבל די שלח דריוש מלכא כנמא אספרנא עבדו: 14 ושבי יהודיא בנין ומצלחין

המעלה אתנו פה: 3 ויאמר להם וזרבל וישוע ושאר ראשי האבות לישראל לא לכם ולנו לבנות בית לאלהינו כי אנחנו יחד נכנה ליהוה אלהי ישראל כאשר צונו המלך כורש מלך פרס: 4 ויהי עם הארץ מרפין ידי עם יהודה ומבלחים אותם לבנות: 5 וסכרים עליהם ויעצים להפר עצתם כל ימי כורש מלך פרס ועד מלכות דריוש מלך פרס: 6 ובמלכות אחשורוש בתחלת מלכותו כתבו שטנה על ישבי יהודה וירושלם: 7 ובימי ארתחששתא כתב בשלם מתרדת מבאל ושאר כנותהון על ארתחששתא מלך פרס וכתב הנשתון כתוב ארמית ומתרנס ארמית: 8 רחום בעל טעם ושמי ספרא כתבו אגרה חדה על ירושלם לארתחששתא מלכא כנמא: 9 אדין רחום בעל טעם ושמי ספרא ושאר כנותהון דינא ואפרסכיא טרפליא אפרסיא ארכוי בבליא שושנכיא דהוא עליא: 10 ושאר אמיא די הגלי אסנפר רבא ויקרא והותב חמו בקריה די שמרין ושאר עבר נהרה ובענת: 11 דנה פרשגן אנתחא די שלחו עלוהי על ארתחששתא מלכא עבדיך אנש עבר נהרה ובענת: 12 ידיע להוא למלכא די יהודיא די סלקו מן לותך עלינא אתו לירושלם קריאת מרדתא ובאישתא בנין ושורי אשכללו ואשיא יחיטו: 13 כען ידיע להוא למלכא די חן קריאת דך תתבנא ושוריה ישתכללון מנדה בלו והלך לא יתנזון ואפתם מלכים תהנוק: 14 כען כל קבל די מלח חיכלא מלחנא וערות מלכא לא אריך לנו למחא על דנה שלחנא והודענא למלכא: 15 די יבקר בספר דכרניא די אבהך ותהשכח בספר דכרניא ותנעד די קריאת דך קריא מרדא ומתהנוק מלכין ומדן ואשתדור עבדין בנזה מן יומת עלמא על דנה קריאת דך חתרבת: 16 מהודעין אנחנא למלכא די חן קריאת דך תתבנא ושוריה ישתכללון לקבל דנה חלק בעבר נהרה לא אתי לך: 17 פתגמא שלח מלכא על רחום בעל טעם ושמי ספרא ושאר כנותהון די יתבין בשמרין ושאר עבר נהרה שלם ובענת: 18 נשתונא די שלחון עלינא מפרש קרי קדמי: 19 ומני שים טעם ובקרו ותהשכחו די קריאת דך מן יומת עלמא על מלכין מתנשאה ומרד ואשתדור מתעבד בה: 20 ומלכין תקיפין חו על ירושלם ושלשין בכל עבר נהרה ומדה בלו והלך מתיחב לחון: 21 כען שימו טעם לבטלא גבריא אלך וקריאת דך לא תתבנא עד מני טעמא תשם: 22 וזוהרין חו שלו למעבד על דנה למה ישנא חבלא להנוקת מלכין: 23 אדין מן די פרשגן נשתונא די ארתחששתא מלכא קרי קדם רחום ושמי ספרא וכנותהון אזלו בבחילו לירושלם על יהודיא ובטלו חמו באדרע וחיל: 24 באדין במלת עבדת בית אלהא די בירושלם והותב בטלא עד שנת תרתין למלכות דריוש מלך פרס:

פרק 5

1 והתנבי חגי נביאה וזכריה בר עדוא נביאא על יהודיא די ביהוד בירושלם בשם אלה ישראל עליהון: 2 באדין קמו ורבלל בר שאלתיאל וישוע בר יוצקד ושקרי למבנא בית אלהא די בירושלם ועמהון נביאא די אלהא מסעדין לחון: 3 בה ומנא אתא עליהון תתני פחת עבר נהרה ושתר בוזני וכנותהון וכן אמרין להם מן שם לם טעם ביתא דנה לבנא ואשרנא דנה לשכללה: 4 אדין כנמא אמרנא להם מן אנון סהתא גבריא די דנה בנינא בנין: 5 ועין אלהם הות על שבי יהודיא ולא בטלו חמו עד טעמא לדריוש יחך ואדין יתבין נשתונא על דנה: 6 פרשגן

טוביה בני נקודא שש מאות חמשים ושנים: 61 ומבני הכהנים בני חביה בני הקוץ בני ברולי אשר לקח מבנות ברולי הגלעדי אשר ויקרא על שמם: 62 אלה בקשו כתבם המתחשים ולא נמצאו ויגאלו מן הכהנה: 63 ויאמר התרשתא להם אשר לא יאכלו מקדש הקדשים עד עמד כהן לאורים ולחמים: 64 כל הקהל כאחד ארבע רבוא אלפים שלש מאות ששים: 65 מלבד עבדיהם ואמתיהם אלה שבעת אלפים שלש מאות שלשים ושבעה ולחם משררים ומשררות מאתים: 66 סוסיים שבע מאות שלשים וששה פרדיהם מאתים ארבעים וחמשה: 67 גמליהם ארבע מאות שלשים וחמשה חמרים ששת אלפים שבע מאות ועשרים: 68 ומראשי האבות בבואם לבית יהוה אשר בירושלם התנדבו לבית האלהים להעמידו על מקונו: 69 ככח תתנו לאוצר המלאכה וזהב דרכמונים שש רבאות אלף וכסף מנים חמשת אלפים וכתנת כהנים מאה: 70 וישבו הכהנים והלויים ומן העם והמשררים והשוערים והנתינים בעריהם וכל ישראל בעריהם:

פרק 3

1 ויגע החדש השביעי ובני ישראל בערים ויאספו העם כאיש אחד אל ירושלם: 2 ויקם ישוע בן יוצקד ואחיו הכהנים וזרבלל בן שאלתיאל ואחיו ויבנו את מזבח אלהי ישראל להעלות עליו עלות ככתוב בתורת משה איש האלהים: 3 ויבינו המזבח על מכנותיה כי באימה עליהם מעמי הארצות ויעל עליו עלות ליהוה עלות בקר ולעזב: 4 ויעשו את חג הסכות בכתוב ועלת יום ביום במספר כמשפט דבר יום ביומו: 5 ואחריכן עלת תמיד ולחדשים ולכל מועדי יהוה המקדשים ולכל מתנדב נדבה ליהוה: 6 מיום אחד לחמש השביעי החלו להעלות עלות ליהוה וחיכל יהוה לא יסד: 7 ויהנו כסף לחצבים ולחרשים ומאכל ומשתה ושמן לצדנים ולצרים להביא עצי ארזים מן הלבנון אל ים יפוא ברשיון כורש מלך פרס עליהם: 8 ובשנה השנית לבואם אל בית האלהים לירושלם בחדש השני החלו ורבלל בן שאלתיאל וישוע בן יוצקד ושאר אחיהם הכהנים והלויים וכל הבאים מהשבי ירושלם ויעמידו את הלויים מכן עשרים שנה ומעלה לנצח על מלאכת בית יהוה: 9 ויעמד ישוע בניו ואחיו קדמיאל ובניו בני יהודה כאחד לנצח על עשה המלאכה בבית האלהים כי חננד בניהם ואחיהם הלויים: 10 ויסדו הבנים את חיכל יהוה ויעמידו הכהנים מלמשים בחצרות והלויים בני אסף במצלתים לחלל את יהוה על ידי דוד מלך ישראל: 11 ויענו כהלל ובהודת ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו על ישראל וכל העם הרעו תרועה גדולה בהלל ליהוה על הוסד בית יהוה: 12 ורבים מהכהנים והלויים וראשי האבות הזקנים אשר ראו את הבית הראשון ביסודו זה הבית בעיניהם בכים בקול גדול ורבים בתרועה בשמחה להרים קול: 13 ואין העם מכירים קול תרועת השמחה לקול בני העם כי העם מריעים תרועה גדולה והקול נשמע עד למרחוק:

פרק 4

1 וישמעו צרי יהודה ובנימן כי בני הגולה בונים חיכל ליהוה אלהי ישראל: 2 ויגשו אל זרבלל ואל ראשי האבות ויאמרו להם נבנה עמכם כי ככם נדרוש לאלהים ולא אנחנו וזבחים מימי אסר חדר מלך אשור

נחמיה

פרק 1

1 דברי נחמיה בן חכליה ויהי בחדש כסלו שנת עשרים ואני הייתי בטושן הבירה: 2 ויבא חנני אחד מאחי הוא ואנשים מיהודה ואשאלם על היהודים הפליטה אשר נשאר מן השבי ועל ירושלים: 3 ויאמרו לי הנשאר אשר נשאר מן השבי שם במדינה ברעה גדלה ובחרפה וחומת ירושלים מפרצת ושעריה נצחו באש: 4 ויהי כשמעתי את הדברים האלה ישבתי ואבכתי ואחאבלתי ימים ואהי צם ומתפלל לפני אלהי השמים: 5 ואמר אנא יהוה אלהי השמים האל הגדול והגורא שמר הברית וחסד לאהבו ולשמרי מצותיו: 6 תהי נא אנך קשבת ועיניך פתוחות לשמע אל תפלת עבדך אשר אנכי מתפלל לפניך היום יומם ולילה על בני ישראל עבדיך ומתודה על חטאות בני ישראל אשר חטאתו לך ואני ובית אבי חטאתו: 7 חבל חבלנו לך ולא שמרנו את המצוות ואת החקים ואת המשפטים אשר צוית את משה עבדיך: 8 זכר נא את הדבר אשר צוית את משה עבדיך לאמר אתם תעלו ושמרתם מצותי אתכם בעמים: 9 ושבתם אלי ושמרתם מצותי ועשייתם אותם אם יחיה נדחכם בקצה השמים משם אקבצם והבואתיים אל המקום אשר בחרתי לשכן את שמי שם: 10 והם עבדיך ועמך אשר פדית בכחך הגדול ובידך החזקה: 11 אנא אדני תהי נא אנך קשבת אל תפלת עבדיך ואל תפלת עבדיך החפצים ליראה את שמך והצליחה נא לעבדיך היום ותנהו לרחמים לפני האיש הזה ואני הייתי משקה למלך:

פרק 2

1 ויהי בחדש ניסן שנת עשרים לארתחששתא ויהי יין לפני ואשא את היין ואהננו למלך ולא חייתי רע לפניו: 2 ויאמר לי המלך מדוע פניך רעים ואתה אינך חולה אין זה כי אם רע לב ואירא הרבה מאד: 3 ואמר למלך המלך לעולם יהיה מדוע לא ירעו פני אשר העיר בית קברות אבתי חרבה ושעריה אכלו באש: 4 ויאמר לי המלך על מה זה אתה מבקש ואתפלל אל אלהי השמים: 5 ואמר למלך אם על המלך טוב ואם ייטב עבדיך לפניך אשר תשלחני אל יהודה אל עיר קברות אבתי ואבננה: 6 ויאמר לי המלך והשגל יושבת אצל עד מתי יהיה מהלכך ומתי תשוב וייטב לפני המלך וישלחני ואתנה לו זמן: 7 ואמר לי המלך על המלך טוב אגרות יתנו לי על פחוות עבר הנהר אשר יעברוני עד אשר אבוא אל יהודה: 8 ואגרת אל אסף שמר הפרדס אשר למלך אשר יתן לי עצים לקרות את שערי הבירה אשר לבית ולחומת העיר ולבית אשר אבוא אליו ויתן לי המלך כיד אלהי הטובה עלי: 9 ואבוא אל פחוות עבר הנהר ואתנה להם את אגרות המלך וישלח עמי המלך שרי חיל ופרשים: 10 וישמע סנבלט החרני וטוביה העבד העמני וירע להם רעה גדלה אשר בא אדם לבקש טובה לבני ישראל: 11 ואבוא אל ירושלים ואחי שם ימים ששה: 12 ואקום לילה אני ואנשים מעט עמי ולא הגדתי לאדם מה אלהי נתן אל לבי לעשות לירושלים ובהמה אין עמי כי אם הבהמה אשר אני רכב בה: 13 ואצא בשער הגיא לילה ואל פני עין התנין ואל שער האשפת ואחי שבר בחומת ירושלים אשר הם פרוצים ושעריה אכלו באש: 14 ואעבר אל שער העין ואל ברכת

מישראל קהל רב מאד אנשים ונשים וילדים כי בכי העם הרבה בכה: 2 ויען שכניו בן יחאל מבני עולם ויאמר לעזרא אנחנו מעלנו באלהינו ונשב נשים נכריות מעמי הארץ ועתה יש מקוה לישראל על זאת: 3 ועתה נכרת ברית לאלהינו להוציא כל נשים והנולד מהם בעצת אדני והחרדים במצות אלהינו ובתורה יעשה: 4 קום כי עליך הדבר ואנחנו עמך חזק ועשה: 5 ויקם עזרא וישבע את שרי הכהנים הלויים וכל ישראל לעשות כדבר הזה וישבעו: 6 ויקם עזרא מלפני בית האלהים וילך אל לשכת יחזקן בן אלישיב וילך שם להם לא אכל ומים לא שתה כי מתאבל על מעל הגולה: 7 ויעבירו קול ביהודה וירושלם לכל בני הגולה להקבץ לירושלם: 8 וכל אשר לא יבוא לשלש הימים בעצת השרים והזקנים יחרם כל רכושו והוא יבדל מקהל הגולה: 9 ויקבצו כל אנשי יהודה ובנימן לירושלם לשלש הימים הוא חדש החשעי בעשרים בחדש וישבו כל העם ברחוב בית האלהים מרעידים על הדבר ומתנשמים: 10 ויקם עזרא הכהן ויאמר אלהם אתם מעלתם וחשיבו נשים נכריות להוסיף על אשמת ישראל: 11 ועתה תנו תורה ליהוה אלהי אבותיכם ועשו רצונו והבדלו מעמי הארץ ומן הנשים הנכריות: 12 ויענו כל הקהל ויאמרו קול גדול בן כדבריהם עלינו לעשות: 13 אבל העם רב והעת גשמים ואין כח לעמוד בחוץ והמלאכה לא ליום אחד ולא לשנים כי הרבינו לפשע בדבר הזה: 14 יעמדו נא שרינו לכל הקהל וכל אשר בערינו החשיב נשים נכריות יבא לעתים מזמנים ועמם זקני עיר ועיר ושפטיה עד להשיב חרון אף אלהינו ממנו עד לדבר הזה: 15 אך יונתן בן שהאל ויחזיה בן תקוה עמדו על זאת ומשלם ושבתי הלוי עזרם: 16 ויעשו בן בני הגולה ויבדלו עזרא הכהן אנשים ראשי האבות לבית אבתם וכלם בשמות וישבו ביום אחד לחדש העשירי לדריוש הדבר: 17 ויכלו בכל אנשים החשיבו נשים נכריות עד יום אחד לחדש הראשון: 18 וימצא מבני הכהנים אשר השיבו נשים נכריות מבני ישוע בן יוצבק ואחיו מעשיה ואליעזר ויריב וגדליה: 19 ויתנו ידם להוציא נשים ואנשים אל צאן על אשמתם: 20 ומבני אמר חנני וזבדיה: 21 ומבני חרם מעשיה ואליה ושמעיה ויחאל ויעזיה: 22 ומבני פשוור אליועני מעשיה שימעאל נתנאל יובד ואלעשה: 23 ומן הלויים יובד ושמעיה וקליה הוא קליטא פתחיה יהודה ואליעזר: 24 ומן המשפטים אלישיב ומן השערים שלם ושלם ואורי: 25 ומישראל מבני פרעש רמיה ויויה ומלכיה ומימן ואלעזר ומלכיה ובניה: 26 ומבני עילם מתניה וכריה ויחאל ועבדי וירמות ואליה: 27 ומבני חזוא אליועני אלישיב מתניה וירמות וזבד ועזיזא: 28 ומבני בבי יחזקן חנניה ובי עתלי: 29 ומבני בני משלם מלך ועדיה ישוב ושאל ירמות: 30 ומבני פחת מואב עדנא וכלל בניה מעשיה מתניה בצלאל ובניו ומנשה: 31 ובני חרם אליעזר וישיה מלכיה שמעיה שמעוני: 32 בנימן מלך שמריה: 33 מבני חשם מתניה וזבד אליפלט ירמי מנשה שמעי: 34 מבני בני מעדי עמרם ואואל: 35 בניה בדיה כלדיה: 36 וניה מרמות אלישיב: 37 מתניה מתני ויעשו: 38 ובני ובניו שמעי: 39 ושלמיה ונתן ועדיה: 40 מכנדבי שני שרי: 41 עזראל ושלמיהו שמריה: 42 שלום אמריה ויוסף: 43 מבני נבו יעזאל מתניה וזבד וזבינא ידו ויואל בניה: 44 כל אלה נשאי נשים נכריות ויש מהם נשים וישמו בנים:

עד תשקלו לפני שרי הכהנים והלויים ושרי האבות לישראל בירושלם הלשכות בית יהוה: 30 וקבלו הכהנים והלויים משקל הכסף והזהב והכלים להביא לירושלם לבית אלהינו: 31 ונסעם מנהר אחוא בשנים עשר לחדש הראשון ללכת לירושלם ויד אלהינו היתה עלינו ויצילנו מכף אויב ואורב על הדרך: 32 ונבוא ירושלם ונשב שם ימים שלשה: 33 וביום הרביעי נשקל הכסף והזהב והכלים בבית אלהינו על יד מרמות בן אוריה הכהן ועמו אלעזר בן פינחס ועמם יוובד בן ישוע ונועדיה בן בניו הלויים: 34 במספר במשקל לכל ויכתב כל המשקל בעת ההיא: 35 הבאים מהשבי בני הגולה הקריבו עלות לאלהי ישראל פרים שנים עשר על כל ישראל אילים תשעים וששה כבשים שבעים ושבעה צפירי חמאת שנים עשר הכל עולה ליהוה: 36 ויתנו את דתי המלך לאחשדרפני המלך ופחוות עבר הנהר ונשאו את העם ואת בית האלהים:

פרק 9

1 ובכלות אלה נגשו אלי השרים לאמר לא נבדלו העם ישראל וכהנים והלויים מעמי הארצות כתועבתיהם לכנעני החתי הפרזי הירבסי העמני המאבי המצרי והאמורי: 2 כי נשאו מבנותיהם להם והמזינות והתערבו ורע הקדש בעמי הארצות ויד השרים והסגנים היתה במעל הזה ראשונה: 3 וכשמעתי את הדבר הזה קרעתי את בגדי ומעילי ואמרטה משער שער וזקני ואשבה משומם: 4 ואלי יאספו כל חרז בדברי אלהי ישראל על מעל הגולה ואני ישב משומם עד למנחת הערב: 5 ובמנחת הערב קמתי מתעניתי ובקרעי בגדי ומעילי ואכרעה על ברכי ואפרשה כפי אל יהוה אלהי: 6 ואמרה אלהי בשתי ונכלמתי להרים אלהי פני אליך כי עונתינו רבו למעלה ראש ואנחנו גדלה עד לשמים: 7 מימי אבותינו אנחנו באשמה גדלה עד היום הזה ובעונותינו נתנו אנחנו מלכינו כהנינו ביד מלכי הארצות כחרב שבבי ובכזו ובבשת פנים כהיום הזה: 8 ועתה כמעט רגע היתה תחנה מאת יהוה אלהינו להשאיר לנו פליטה ולתת לנו יתד במקום קדשי להאיר עינינו אלהינו ולתתנו מחיה מעט בעבדתנו: 9 כי עבדים אנחנו ובעבדתנו לא עזבונו אלהינו ויש עלינו חסד לפני מלכי פרס לתת לנו מחיה לרומם את בית אלהינו ולהעמיד את חרבותיו ולתת לנו גדר ביהודה ובירושלים: 10 ועתה מה נאמר אלהינו אחרי זאת כי עזבונו מצותיך: 11 אשר צוית ביד עבדיך הנביאים לאמר הארץ אשר אתם באים לרשתה ארץ נדה היא בנדת עמי הארצות כתועבתיהם אשר מלאוה מפה אל פה בטמאתם: 12 ועתה בנוותיכם אל התנו לבניהם ובנותיהם אל תשאו לבנים ולא תדרשו שלמם וטובתם עד עולם למען תחזקו ואכלתם את טוב הארץ והורשתם לבניהם עד עולם: 13 ואחרי כל הבא עלינו במעשינו הרעים ובאשמתנו הגדלה כי אתה אלהינו חשבת למטה מעוננו ונתתה לנו פליטה כנאות: 14 השוב להפך מצותיך ולהתחזק בעמי התעבות האלה הלא התנבא בנביא כלל לאין שארית ופליטה: 15 יהוה אלהי ישראל צדיק אתה כי נשארנו פליטה כהיום הזה חנו לפניך באשמתנו כי אין לעמוד לפניך על זאת:

פרק 10

1 וכתהפלל עזרא וכתהודתו בכה ומתפלל לפני בית האלהים נקבצו אליו

על מלכות מלכא ובנוהי: 24 ולכם מהודעין די כל כהניא ולוויא זמריא תרעיא נתיניא ופלחי בית אלהא דנה מנדה בלו והלך לא שליט למרמא עליהם: 25 ואנת עזרא כחכמת אלהך די בידך מני שפטין ודינין די להון דאנין לכל עמה די בעבר נהרה לכל ידיע דתי אלהך ודי לא ידיע תהודעון: 26 וכל די לא להוא עבד דתא די אלהך ודתא די מלכא אספרנא דינה להוא מתעבד מנה הן למות הן לשרשו הן לעשנ נכסין ולאסורין: 27 ברוך יהוה אלהי אבותינו אשר נתן כזאת בלב המלך לפאר את בית יהוה אשר בירושלם: 28 ועלי המה חסד לפני המלך ויועציו ולכל שרי המלך הגבירים ואני התחזקתי כיד יהוה אלהי עלי ואקבצה מישראל ראשים לעלות עמי:

פרק 8

1 ואלה ראשי אבותיהם והתיחסם העלים עמי במלכות ארתחששתא המלך מבבל: 2 מבני פינחס נרשם מבני איתמר דניאל מבני דוד חטוש: 3 מבני שכניה מבני פרעש זכריה ועמו התיחס לזכרים מאה וחמשים: 4 מבני פחת מואב אליהועני בן רחיה ועמו מאתים הזכרים: 5 מבני שכניה בן יחזיאל ועמו שלש מאות הזכרים: 6 ומבני עדן עבד בן יונתן ועמו חמשים הזכרים: 7 ומבני עילם ישעיה בן עתליה ועמו שבעים הזכרים: 8 ומבני שפטיה וזבדיה בן מיכאל ועמו שמיים הזכרים: 9 מבני יואב עבדיה בן יחזיאל ועמו מאתים ושמה עשר הזכרים: 10 ומבני שלומית בן יוספיה ועמו מאה וששים הזכרים: 11 ומבני בני וכריה בן בבי ועמו עשרים ושמה הזכרים: 12 ומבני עוגד יונתן בן הקטן ועמו מאה ועשרה הזכרים: 13 ומבני דוניקם אחרנים ואלה שמותם אליפלט יעזאל ושמעיה ועמם ששים הזכרים: 14 ומבני בניו עותי וזבד ועמו שבעים הזכרים: 15 ואקבצם אל הנהר הבא אל אחוא ונחנה שם ימים שלשה ואבינה בעם ובכהנים ומבני לוי לא מצאתי שם: 16 ואשלח לאליעזר לאריאל לשעיה ולאלנתן וליריב ואלאלנתן לנתן ולזכריה ולמשלם ראשים ללוייתן ואלאלנתן מבינים: 17 ואיצאה אותם על אדו הראש בכספאי המקום ואשימה בפיחם דברים לדבר אל אדו אחיו הנתונים בכספאי המקום להביא לנו משרתים לבית אלהינו: 18 ויביאו לנו כיד אלהינו הטובה עלינו איש שכל מבני מחלי בן לוי בן ישראל ושרביה ובניו ואחיו שמה עשר: 19 ואת חשביה ואחיו ישעיה מבני מררי אחיו ובניהם עשרים: 20 ומן הנתינים שנתן דוד והשרים לעבדת הלויים נתינים מאתים עשרים כלם נקבו בשמות: 21 ואקרא שם צום על הנהר אחוא להתענות לפני אלהינו לבקש ממנו דרך ישרה לנו ולטפנו ולכל רכבותנו: 22 כי בשתי לשאל מן המלך חיל ופרשים לעזרנו מאויב בדרך כי אמרנו למלך לאמר יד אלהינו על כל מבקשי לשונו ועזו ואפו על כל עוביו: 23 ונצומה ונבקשה מאלהינו עד זאת ויעתר לנו: 24 ואבדליה משרי הכהנים שנים עשר לאשרקלה חשביה ועמם מאתים עשרה: 25 ואשרקלה להם את הכסף ואת הזהב ואת הכלים תרומת בית אלהינו ההרימו המלך ויעציו ושריו וכל ישראל הנמצאים: 26 ואשקלה על יום כסף ככר שם מאות וחמשים וכלי כסף מאה לככרים וזה מאה ככר: 27 ובפרי זהב עשרים לאדרכנים נחש וכלי נחשת מצבה טובה שנים חמורת כזהב: 28 ואמרה אלהם אתם קדש ליהוה והכלים קדש והכסף והזהב נדבה ליהוה אלהי אבותיכם: 29 שקדו ושמרו

עליך בירושלם לאמר מלך ביהודה ועתה ישמע למלך כדברים האלה ועתה לכה ונועצה יחדו: 8 ואשלחה אליו לאמר לא נחיה כדברים האלה אשר אתה אומר כי מלכך אתה בודאם: 9 כי כלם מיראים אותנו לאמר ירפו ידיהם מן המלאכה ולא תעשה ועתה חזק את ידי: 10 ואני באתי בראש שמעיה בן דליה בן מדויטבאל והוא עצור ויאמר נועד אל בית האלהים אל תוך ההיכל ונסגרה דלתות ההיכל כי באים להרנג ולילול באים להרנג: 11 ואמרה האיש כמוני יברח ומי כמוני אשר יבוא אל ההיכל וחי לא באו: 12 ואבירה והנה לא אלהים שלחו כי הנבואה דבר עלי וטוביה וסנבלט שכרו: 13 למען שכור הוא למען אירא ואעשה כן וחטאתי והיה להם לשם רע למען יחרפוני: 14 זכרה אלהי לטוביה וסנבלט כמעשיו אלה וגם לנועדיה הנביאה וליתר הנביאים אשר היו מיראים אותי: 15 ותשלם החומה בעשרים וחמשה לאלול לחמשים ושנים יום: 16 ויהי כאשר שמעו כל אויביו ויראו כל הגוים אשר סביבותינו ויפלו מאד בעיניהם וידעו כי מאת אלהינו נעשתה המלאכה הזאת: 17 גם בימים ההם מרבים חרי יהודה ונחמיה הולכות על טוביה ואשר לטוביה באות אליהם: 18 כי רבים ביהודה בעלי שבעה לו כי חתן הוא לשכניה בן ארץ ויהיו חתן בנו לקח את בת משלם בן ברכיה: 19 גם טובתיו היו אמרים לפני יורדני: היו מוציאים לו אגרות שלח טוביה ליראני:

פרק 7

1 ויהי כאשר נבנתה החומה ואעמיד הדלתות ויפקדו השוערים והמשררים הלולים: 2 ואצוה את חנני אחי ואת חנניה ואת חבירה על ירושלם כי הוא כאיש אמת וירא את האלהים מרבים: 3 ויאמר להם לא יפתחו שערי ירושלם עד עם השמש ועד עם עמדים יניפו הדלתות ואחזו והעמיד משמרות ישיבי ירושלם איש במשמרו ואיש נגד ביתו: 4 והעיר רחבת ידים וגדולה והעם מעט בחוכה ואין בתים בנוים: 5 ויתן אלהי אל לבי ואקצצה את ההרים ואת הסגנים ואת השם להתיחש ואמצא ספר היחס העולים בראשונה ואמצא כתוב בו: 6 אלה בני המדינה העלים משבי הגולה אשר הגלה נבוכדנצר מלך בבל וישבו לירושלם וליהודה איש לעירו: 7 הבאים עם זרבלל ישוע נחמיה עזריה רעמיה חנני מרדכי בלשן מספרת בנוי נחום בענה מספר אשעי עם ישראל: 8 בני פרעש מלפנים מאה ושבעים ושנים: 9 בני שפטיה שלש מאות שבעים ושנים: 10 בני ארח שש מאות חמשים ושנים: 11 בני פחת מואב לבני ישוע ויואב אלפים ושמונה מאות שמונה: 12 בני עילם אלף מאתיים חמשים וארבעה: 13 בני זהא אלף מאות ארבעים וחמשה: 14 בני זכי שבע מאות ושישים: 15 בני בנוי שש מאות ארבעים ושמונה: 16 בני בני שש מאות עשרים ושמונה: 17 בני עזרי אלפים שלש מאות עשרים ושנים: 18 בני אדניקים שש מאות שנים: 19 בני בניו אלפים ששים ושבעה: 20 בני עדן שש מאות חמשים וחמשה: 21 בני אשר לחזקיה חשעים ושמונה: 22 בני חשם שלש מאות עשרים ושמונה: 23 בני בצי שלש מאות עשרים וארבעה: 24 בני חרף מאה שנים עשר: 25 בני נבעון חשעים וחמשה: 26 אנשי בית לחם וגטפא מאה שמונים ושמונה: 27 אנשי ננתות מאה עשרים ושמונה: 28 אנשי בית עזמות ארבעים ושנים: 29 אנשי קרית יערים כפירה ובארות שבע מאות ארבעים ושלושה: 30

המשמר אשר אחרי אין אנחנו פשטים בגדינו איש שלחו המים:

פרק 5

1 ותהי צעקת העם ונשיהם גדולה אל אחיהם היהודים: 2 ויש אשר אמרים בנינו ובנותינו אנחנו רבים ונקחה דגן ונאכלה ונחיה: 3 ויש אשר אמרים שדהינו וכרמינו וביתנו אנחנו ערבים ונקחה דגן ברבע: 4 ויש אשר אמרים לוינו כסף למדת המלך שדהינו וכרמינו: 5 ועתה כבשר אחינו בשרנו כבנינו בנינו והנה אנחנו כבשים את בנינו ואת בנותינו לעבדים ויש מבנותינו נכבשות ואין לאל ידנו ושדהינו וכרמינו לא אחיהם: 6 ויחר לי מאד כאשר שמעתי את זעקתם ואת הדברים האלה: 7 וימלך לבי עלי ואריבה את ההרים ואת הסגנים ואמרה להם משא איש באחיו אתם נשאים אתן עליהם קהלה גדולה: 8 ואמרה להם אנחנו קנינו את אחינו היהודים הנמכרים לגוים כדי בנו וגם אתם תמכרו את אחיהם ונמכרו לנו ויחרשו ולא מצאו דבר: 9 ויאמר לא טוב הדבר אשר אתם עשים הלוא ביראת אלהינו תלכו מחרפת הגוים אויבינו: 10 וגם אני אחי ונערי נשים בהם כסף ודגן נעזבה נא את חמשה הזה: 11 השובו נא להם כהיום שרתיהם כרמיים וזיתיהם ובתיהם ומאת הכסף והדגן תתירשו והיצהר אשר אתם נשים בהם: 12 ויאמרו נשים ומהם לא נבקש בן נעשה כאשר אתה אומר ואקרא את כהניהם ואשביעם לעשות כדבר הזה: 13 גם חצני נעתי ואמרה ככה ינער האלהים את כל האיש אשר לא יקום את הדבר הזה במיתו ומיגיעו וככה יהיה נעור ורק ויאמרו כל קהל אמן ויהללו את יהוה ויעש העם כדבר הזה: 14 גם מיום אשר צוה אתי להיות פחם בארץ יהודה משנת עשרים ועד שנת שלשים ושנים לארתחשטא המלך שנים שתיים עשרה אני ואחי לחם הפחח לא אכלתי: 15 והנפחות הראשנים אשר לפני הכבדו על העם ויקחו מהם בלחם ויין אחר כסף שקלים ארבעים גם נעריהם שלטו על העם ואני לא עשיתי כן מפני יראת אלהים: 16 וגם במלאכת החומה הזאת החזקתי ושדה לא קנינו וכל נערי קבוצים שם על המלאכה: 17 והיהודים והסגנים מאה וחמשים איש והבאים אלינו מן הגוים אשר סביבותינו על שלחני: 18 ואשר היה נעשה ליום אחד שור אחד צאן שש ברורות וצפרים נעשו לי ובין עשרת ימים בכל יין להרבה ועם זה לחם הפחח לא בקשתי על כדבר העבודה על העם הזה: 19 זכרה לי אלהי לטובה כל אשר עשיתי על העם הזה:

פרק 6

1 ויהי כאשר נשמע לסנבלט וטוביה ולגשם הערבי וליתר אויביו כי בנית את החומה ולא נותר בה פריץ גם עד העת ההיא דלתות לא העמדתי בשערים: 2 וישלח סנבלט וגשם אלי לאמר לכה ונועדה יחדו בכפירים בבקעת אונו והמה חשבים לעשות לי רעה: 3 ואשלחה עליהם מלאכים לאמר מלאכה גדולה אני עשה ולא אוכל לדרת למה תהבת המלאכה כאשר ארפה וירדה אליכם: 4 וישלחו אלי כדבר הזה ארבע פעמים ואשיב אותם כדבר הזה: 5 וישלח אלי סנבלט כדבר הזה פעם חמישית את נערו ואגרת פתוחה בידו: 6 כתוב בה בגוים נשמע וגשמו אמר אתה והיהודים חשבים למרוד על כן אתה בונה החומה ואתה הוה להם למלך כדברים האלה: 7 וגם נביאים העמדת לקרא

החזיק בנוי בן חננד מדה שנית מבית עזריה עד המקצוע ועד הפנה: 25 פלל בן אוזי מנגד המקצוע והמגדל היוצא מבית המלך העליון אשר לחצר המטרה אחרי פדיה בן פרעש: 26 ונתתנים היו ישיבים בעפל עד נגד שער המים למזרח והמגדל היוצא: 27 ואחרי החזיקו התקעים מדה שנית מנגד המגדל הגדול היוצא ועד חומת העפל: 28 מעל שער הסוסים החזיקו הכהנים איש לנגד ביתו: 29 ואחרי החזיק צדוק בן אמר נגד ביתו ואחרי החזיק שמעיה בן שכניה שמר שער המזרח: 30 אחרי החזיק חנניה בן שלמיה וחנן בן צלף חששי מדה שני אחרי החזיק משלם בן ברכיה נגד נשכתי: 31 אחרי החזיק מלכיה בן הצרפי עד בית הנתינים והרכלים נגד שער המפקד ועד עלית הפנה: 32 ובין עלית הפנה לשער הצאן החזיקו הצרפים והרכלים:

פרק 4

1 ויהי כאשר שמע סנבלט כי אנחנו בונים את החומה ויחר לו ויבעס הרבה וילעג על היהודים: 2 ויאמר לפני אחי וחיל שמרון ויאמר מה היהודים האמללים עשים היעזבו להם היזבחו היכלו ביום החיו את הכהנים מערמות והעפר והחמה שרפות: 3 וטוביה ושמעיה ואלעזר וגם אשר הם בונים אם יעלה שועל ופרץ חומת אבניהם: 4 שמע אלהינו כי היינו בוזת והשב הרפתם אל ראשם ותנם לבזה בארץ שביה: 5 ואל תסם על עונם וחטאתם מפניך אל תמחה כי הכעיסו לנגד הכהנים: 6 ונבנה את החומה ותקשר כל החומה עד חצייה ויהי לב לעם לעשות: 7 ויהי כאשר שמע סנבלט וטוביה והערבים והעמנים והאשדודים כי עלתה ארובה לחמות ירושלם כי החלו הפרצים להסתם ויחר להם מאד: 8 ויקשרו כלם יחדו לבוא להלחם בירושלם ולעשות לו תועה: 9 ונתפלל אל אלהינו ונעמיד משמר עליהם יומם ולילה מפניהם: 10 ויאמר יהודה כשל כח הסבל והעפר הרבה ואנחנו לא נוכל לבנות בחומה: 11 ויאמרו צרינו לא ידעו ולא יראו עד אשר נבוא את תוכם והרגנום והשבתנו את המלאכה: 12 ויהי כאשר שמו היהודים הישבים אצלם ויאמרו לנו עשר פעמים מכל המקומות אשר תשובו עלינו: 13 ואעמיד מתחתיות למקום מאחרי לחומה בצחחים ואעמיד את העם למשפחות עם ברתיים רמחים וקשתתיהם: 14 ואר אקום ואמר אל החרים ואל הסגנים ואל העם אל תיראו מפניהם את אדני הגדול והנורא וזכרו והלחמו על אחיהם בניכם ובנותיהם נשים ובתיהם: 15 ויהי כאשר שמעו אויבינו כי נודע לנו ויפר האלהים את צאתם ונשוב כלנו אל החומה איש אלי מלאכתו: 16 ויהי מן היום ההוא חצי נערי עשים במלאכה וחצים מחזיקים והרמחים המגנים והקשתות והשרינים והשרים אחרי כל בית יהודה: 17 הכהנים בחומה והנשיאים בסבל עמשים באחת ידו עשה במלאכה ואחת מחזקת השלח: 18 והכהנים איש חרבו אסורים על מתניו ובונים והתקוע בשופר אצלי: 19 ואמר אל החרים ואל הסגנים ואל יתר העם המלאכה הרבה ורחבה ואנחנו נפדרים על החומה רחוקים איש מאחיו: 20 במקום אשר תשמעו את קול השופר שמה תקבצו אלינו אלהינו ילחם לנו: 21 ואנחנו עשים במלאכה וחצים מחזיקים ברחמים מעלות השחר עד צאת הכוכבים: 22 גם בעת ההיא אמרתי לעם איש ונערו ולינו בתוך ירושלם והיו לנו הלילה משמר והיום מלאכה: 23 ואין אני ואחי ונערי ואנשי

המלך ואין מקום לבהמה לעבר תחתיו: 15 ואחי עלה בנחל לילה ואחי שבר בחומה ואשוב ואבוא בשער הגיא ואשוב: 16 והסגנים לא ידעו אנה הלכתי ומה אני עשה וליהודים ולכהנים ולחרים ולסגנים וליתר עשה המלאכה עד כן לא הגדת: 17 ואומר אלהם אתם ראים הרעה אשר אנחנו בה אשר ירושלם חרבה ושעריה נצתו באש לכו ונבנה את חומת ירושלם ולא נחיה עוד חרפה: 18 ואניד להם את יד אלהי אשר הוא טובה עלי ואף דברי המלך אשר אמר לי ויאמרו נקום ובנינו ויחזקו ידיהם לטובה: 19 וישמע סנבלט החרני וטוביה העבר העמוני וגשם הערבי וילעגו לנו ויבזו עלינו ויאמרו מה הדבר הזה אשר אתם עשים העל המלך אתם מרדים: 20 ואשיב אותם דבר ואומר להם אלהי השמים הוא יצליח לנו ואנחנו עבדיו נקום ובנינו ולכם אין חלק וצדקה וזכרון בירושלם:

פרק 3

1 ויקם אלישיב הכהן הגדול ואחיו הכהנים ויבנו את שער הצאן המה קדשוהו ויעמידו דלתתיו ועד מגדל המה קדשוהו ועד מגדל חננאל: 2 ועל ידו בנו אנשי ירחו על ידו בנה זכור בן אמרי: 3 ואת שער הדגים בנו סנבלט המה קדוהו ויעמידו דלתתיו מנעוליו ובריהיו: 4 ועל ידם החזיק מרמות בן אוריה בן הקוץ ועל ידם החזיק משלם בן ברכיה בן משיבאל ועל ידם החזיק צדוק בן בענא: 5 ועל ידם החזיקו התקועים ואדיריהם אל הביא צורם כעבדת אדניהם: 6 ואת שער הישנה החזיקו ויידע בן פסח ומשלם בן בסודיה המה קדוהו ויעמידו דלתתיו ומנעוליו ובריהיו: 7 ועל ידם החזיק מלטיה הגבעני וירון חמרני אנשי גבעון והמצפה לכסא פחת עבר גזרה: 8 על ידו החזיק עזיאל בן חרהיה צורפים ועל ידו החזיק חנניה בן ברכיהם ויעזבו ירושלם עד החומה הרחבה: 9 ועל ידם החזיק רפיה בן חור שר חצי פלך ירושלם: 10 ועל ידם החזיק ידיה בן חוימן ונגד ביתו ועל ידו החזיק חטוש בן חשבניה: 11 מדה שנית החזיק מלכיה בן חרם והשוב בן פחת מואב ואת מגדל התנורים: 12 ועל ידו החזיק שלום בן הלוחש שר חצי פלך ירושלם הוא ובנותיו: 13 את שער הגיא החזיק חנן וישיב וזנח המה בנוהו ויעמידו דלתתיו מנעוליו ובריהיו ואלף אמה בחומה עד שער השפות: 14 ואת שער האשפות החזיק מלכיה בן רכב שר פלך בית הכרם הוא ויבנו ויעמידו דלתתיו מנעוליו ובריהיו: 15 ואת שער העין החזיק שלון בן כל חזה שר פלך המצפה הוא ויבנו ויטללנו ויעמידו דלתתיו מנעוליו ובריהיו ואת חומת ברבת השלח לגן המלך ועד מעלות היורדות מעל דרוד: 16 ואחרי החזיק נחמיה בן עזבוק שר חצי פלך בית צור עד נגד קברי דוד ועד הברכה העשויה ועד בית הנבירים: 17 ואחרי החזיקו הלויים רחום בן בני על ידו החזיק חשביה שר חצי פלך קעילה לפלכו: 18 ואחרי החזיקו אחיהם בוי בן חננד שר חצי פלך קעילה: 19 ויחזק על ידו עזר בן ישוע שר המצפה מדה שנית מנגד עלת הנשק המקצע: 20 ואחרי החרה החזיק ברוך בן זבי מדה שנית מן המקצוע עד פחת בית אלישיב הכהן הגדול: 21 ואחרי החזיק מרמות בן אוריה בן הקוץ מדה שנית מפתח בית אלישיב ועד הכלית בית אלישיב: 22 ואחרי החזיקו הכהנים אנשי הככר: 23 ואחרי החזיק בנימן וחשוב נגד ביתם אחרי החזיק עזריה בן מעשיה בן ענניה אצל ביתו: 24 ואחרי

אמנה וכתבים ועל החתום שרינו לוינו כהנינו:

פרק 10

1 ועל החתומים נחמיה התרשאה בן חכיה וצדקיה: 2 שריה עזריה ירמיה: 3 פשחור אמריה מלכיה: 4 חטוש שבניה מלך: 5 חרם מרמות עבדיה: 6 דניאל גנתון ברוך: 7 משלם אביה מימן: 8 מעזיה בלגי שמעיה אלה הכהנים: 9 והלויים וישוע ואחיהם שבניה הודיה קליטא פלאיה חנן: 11 מיכא רחוב חשביה: 12 זכור שרביה שבניה: 13 הודיה בני בנינו: 14 ראשי העם פרעש פחת מואב עילם וזוא בני: 15 בני עוגד בבי: 16 אדניה בניו עדין: 17 אשר חזקיה עזור: 18 הודיה חשם בצי: 19 חרף ענתות נובי: 20 מפיעש משלם חזיר: 21 משיבאל צדוק ידוע: 22 פלטיה חנן עניה: 23 חושע חניניה חשוב: 24 הלוחש פלחא שובב: 25 חושע חשבה מעשיה: 26 ואחיה חנן ענין: 27 מלך חרם בענה: 28 ושאר העם הכהנים הלויים השוערים המשחרים הנתינים וכל הנכבדל מעמי הארצות אל תורת האלהים נשיהם בניהם ובנותיהם כל יודע מבין: 29 מחזיקים על אחיהם אדיריהם ובאים בבלה ובשבעה ללכת בתורת האלהים אשר נתנה ביד משה עבד האלהים ולשמור ולעשות את כל מצות יהוה אדנינו ומשפטי וחקיו: 30 ואשר לא נתן בנתינו לעמי הארץ ואת בנותיהם לא נקח לבנינו: 31 ועמי הארץ המכביאים את המקחות וכל שבר ביום השבת למכור לא נקח מהם בשבת וביום קדש ונטש את השנה השביעית ומשא כל יד: 32 והעמדנו עלינו מצות לתת עלינו שלשת השקל בשנה לעבדת בית אלהינו: 33 ללחם המערכת ומנחת התמיד ולעולת התמיד השבתות והחדשים למועדים ולקדשים ולחטאות לכפר על ישראל וכל מלאכת בית אלהינו: 34 והגדולות הפלנו על קרבן העצים הכהנים הלויים והעם להביא לבית אלהינו לבית אבותינו לעתים מזמנים שנה בשנה לבער על מזבח יהוה אלהינו ככתוב בתורה: 35 ולהביא את בכורי אדמתנו ובכורי כל פרי כל עץ שנה בשנה לבית יהוה: 36 ואת בכרות בנינו ובהמתינו ככתוב בתורה ואת בכורי בקריו וצאנינו להביא לבית אלהינו לכהנים המשחרים בבית אלהינו: 37 ואת ראשית עריסתינו ותרומתינו ופרי כל עץ תירוש ויצהר נביא לכהנים אל לשכות בית אלהינו ומשכר אדמתנו ללויים והם הלויים המעשרים בכל עיר עבדתנו: 38 והיה הכהן בן אהרן עם הלויים בעשר הלויים והלויים יעלו את מעשר המשכר לבית אלהינו אל הלשכות לבית האוצר: 39 כי אל הלשכות יביאו בני ישראל ובני הלוי את תרומת הדגן התירוש והיצהר ושם כלי המקדש והכהנים המשחרים והשוערים והמשררים ולא נעזב את בית אלהינו:

פרק 11

1 וישבו שרי העם בירושלם ושאר העם הפילו גורלות להביא אחד מן העשרה לשבת בירושלם עיר הקדש ותשע הידות בערים: 2 ויברכו העם לכל האנשים המגדלים לשבת בירושלם: 3 ואלה ראשי המדינה אשר ישבו בירושלם ובערי יהודה ישבו איש באחוזתו כעריהם ישראל הכהנים והלויים והנתינים ובני עבדי שלמה: 4 ובירושלם ישבו מבני יהודה ומבני בנימן

הים ביבשה ואת רדפיהם השלכת במצולת כמו אבן במים עזים: 12 ובעמוד ענן נחניהם יומם ובעמוד אש לילה להאיר להם את הדרך אשר ילכו בה: 13 ועל הר סיני ירדת ודבר עמהם משמים ותתן להם משפטים ואת תורות אמת חקים ומצות טובים: 14 ושר שבת קדשך הודעת להם ומצות וחקים ותורה צוית להם ביד משה עבדך: 15 ולחם משמים נתת להם לרעבם ומים מסעל הוצאת להם לצמאם ותאמר להם לבוא לרשת את הארץ אשר נשאת את ירך לתת להם: 16 והם אלהינו הוידו ויקשו את ערפם ולא שמעו אל מצותיך: 17 וימאנו לשמע ולא זכרו נפלאותיך אשר עשית עמהם ויקשו את ערפם ויתנו ראש לשוב לעבדתם במרים ואחיה אלוה סליחות חנון ורחום ארך אפים ורב חסד ולא עזבתם: 18 אף כי עשו להם עגל מסכה ויאמרו זה אלהינו אשר העלך במצרים וישעו נאצות גדולות: 19 ואתה ברחמיך הרבים לא עזבתם במדבר את עמוד הענן לא סר מעליהם ביוםם להנחתם בהדרך ואת עמוד האש בלילה להאיר להם ואת הדרך אשר ילכו בה: 20 ורוחך הטובה נתת להשכילם ומנך לא מנעת מפניהם ומים נתת להם לצמאם: 21 וארבעים שנה כלכלתם במדבר לא חסרו שלמתיכם לא בלו ורגליהם לא בצקו: 22 ותתן להם ממלכות ועממים ותחלקם לפאה ויירשו את ארץ סיחון ואת ארץ מלך חשבון ואת ארץ עוג מלך כנען: 23 ובניהם הרבית ככבדי השמים ותביתם אל הארץ אשר אמרת לאבותיהם לבוא לרשת: 24 ויבאו הבנים ויירשו את הארץ ותכנע לפניהם את ישיבי הארץ הכנענים ותתנם בידם ואת מלכיהם ואת עממי הארץ לעשות בהם כרצונם: 25 וילכדו ערים בצרות ואדמה שמנה ויירשו בתים מלאים כל טוב ברות חצובים כרמים וזיתים ועץ מאכל לרב ויאכלו וישבעו וישמנו ויתעדנו בטובך הגדול: 26 וימרו וימרדו כך וישלכו את תורתך אחרי גוים ואת נביאך רגנו אשר העידו בם להשיבם אליך וישעו נאצות גדולות: 27 ותתנם ביד צריהם ויצרו להם ובעת צרתם יצעקו אליך ואתה משמים תשמע וכרחמיך הרבים תתן להם מושיעים וישיעו מיד צריהם: 28 וכנוח להם ישובו לעשות רע לפניך ותעזבם ביד איביהם וירדו בהם וישבו ויזעקו ואתה משמים תשמע ותצילם כרחמיך רבות עתים: 29 ותבד חשם להשיבם אל תורתך והמה הוידו ולא שמעו למצותיך ובמשפטך חטאו בם אשר ישעו אדם וזיהו בהם ויתנו כחף סוררת וערפם הקשו ולא שמעו: 30 ותמשך עליהם שנים רבות ותעד בם ברוחך ביד נביאך ואלה האויזו הרבים לא עשיתם: 31 וברחמיך הרבים לא עשיתם כלה ולא עזבתם כי אל חנון ורחום אתה: 32 ועתה אלהינו האל הגדול הגבור והנורא שומר הבית והחסד אל ימעט לפניך את כל תבלא אשר מצאתנו למלכינו לשרינו ולכהנינו ולנביאנו ולאבותינו ולכל עמך מימי מלכי אשר עד היום הזה: 33 ואתה צדיק על כל האב עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו: 34 ואת מלכינו שרינו כהנינו ואבותינו לא עשו תורתך ולא הקשיבו אל מצותיך ולעדותיך אשר העידת בהם: 35 והם במלכותם ובטובך הרב אשר נתת להם ובארץ רחבת והשמנה אשר נתת לפניהם לא עבדוך ולא שבו ממעלליהם הרעים: 36 הנה אנחנו היום עבדים והארץ אשר נתתה לאבותינו לאכל את פריה ואת טובה הנה אנחנו עבדים עליה: 37 ותבואתה מרבה למלכים אשר נתתה לנו ולאבותינו ועל נותינו משלים ובבהמתנו כרצונם ובצרה גדולה אנחנו: 38 ובכל זאת אנחנו כרתים

לדבר ויעמד אצלו מתתיה ושמע ועניה ואוריה וחלקיה ומעשיה על ימינו ומשמאלו פדיה ומישאל ומלכיה וחשם וחשבדנה וזכריה משלם: 5 ויפתח עזרא הספר לעיני כל העם כי מעל כל העם היה וכפתחו עמודו כל העם: 6 ויברך עזרא את יהוה האלהים הגדול ויענו כל העם אמן ואמן בעל ידיהם ויקדו וישתחו ליהוה אפים ארצה: 7 וישוע ובני ושרביה ימין עקוב שבתי הודיה מעשיה קליטא עזריה יוובד חנן פלאיה והלויים מבניו את העם לתורה והעם על עמדם: 8 ויקראו בספר בתורת האלהים מפרש ושם שכל ויבינו במקרא: 9 ואמר נחמיה הוא התרשאה ועזרא הכהן הספר והלויים המכביים את העם לכל העם היום קדש הוא ליהוה אלהיהם אל תאכלו ולא תכבו כי בוכים כל העם כשמע את דברי התורה: 10 ויאמר להם לכו אכלו משמנים ושמו ממתיקים ושלחו מנות לאין נכון לו כי קדש היום לאדנינו ואל תעצבו כי חדות יהוה היא מעוזם: 11 והלויים מחשים לכל העם לאמר הסו כי היום קדש ואל תעצבו: 12 וילכו כל העם לאכל ולשתות ולשלח מנות ולעשות שמחה גדולה כי הבינו דבריהם אשר הודיעו להם: 13 וביום השני נאספו ראשי האבות לכל העם הכהנים והלויים אל עזרא הספר ולחשכיל אל דברי התורה: 14 וימצאו כתוב בתורה אשר צוה יהוה ביד משה אשר ישבו בני ישראל בסכות בהן בחדש השביעי: 15 ואשר ישימנו ויעבירו קול בכל עריהם ובירושלם לאמר צאו הרה ותביאו עלי וית ועלי עץ שמן ועלי הדם ועלי תמרים ועלי עץ עבת לעשת סכת ככתוב: 16 ויצאו העם ויביאו וישעו להם סכות איש על גוו ובחצרותיהם ובחצרות בית האלהים וברחוב שער המים וברחוב שער אפרים: 17 וישעו כל הקהל השבים מן השבי סכות וישבו בסכות כי לא עשו מימי ישוע בני נון בן בני ישראל עד היום ההוא ותהי שמחה גדולה מאד: 18 ויקרא בספר תורת האלהים יום ביום מן היום הראשון עד היום האחרון ויעשו חג שבועת ימים וביום השמיני עצרת כמשפט:

פרק 9

1 וביום עשרים וארבעה לחדש הזה נאספו בני ישראל בצום ובשקים ואדמה עליהם: 2 ויבדלו דרע ישראל מכל בני נכר ויעמדו ויתורו על חטאותיהם ועונות אבותיהם: 3 ויקומו על עמדם ויקראו בספר תורת יהוה אלהיהם רבעית היום ורבעית מתוירים ומשתחוים ליהוה אלהיהם: 4 ויקם על מעלה הלויים ישוע ובני קדמיאל שבניה בני שרביה בני כנני ויזעקו בקול גדול אל יהוה אלהיהם: 5 ויאמרו הלויים ישוע וקדמיאל בני חשבניה שרביה הודיה שבניה פתחיה קומו ברכו את יהוה אלהיהם מן העולם עד העולם ויברכו שם כבודך ומרומם על כל ברכה ותהלה: 6 אתה הוא יהוה לבדך את עשית את השמים שמי השמים וכל צבאם הארץ וכל אשר עליה הימים וכל אשר בהם ואתה מחיה את כלם וצבא השמים לך משתחוים: 7 אתה הוא יהוה אלהים אשר בחרת באברהם והוצאתו מארץ כשדים ושמט שמו אברהם: 8 ומצאת את לבבו נאמן לפניך וכרות עמו הבית לתת את ארץ הכנעני חתני האמרי והפריז והיבסי והגרגשי לתת לזרעו ותקם את דברייך ביד צדיק אתה: 9 ותרא את עמי אבותינו במצרים ואת עמקם שבעת אל ים סוף: 10 ותתן אתם ומפתים בפרעה ובכל עבדיו ובכל עם ארצו כי ידעת כי הוידו עליהם ותעש לך שם כהיום הזה: 11 והיום בקעת לפניהם ויעברו בתוך

אנשי הרמה וגבע שש מאות עשרים ואחד: 31 אנשי מכסם מאה ועשרים ושנים: 32 אנשי בית אל והעי מאה עשרים ושלשה: 33 אנשי נבו אחר חמשים ושנים: 34 בני עילם אחר אלף מאות חמשים וארבעה: 35 בני חרם שלש מאות ועשרים: 36 בני ירחו שלש מאות ארבעים וחמשה: 37 בני לך חרדי ואונו שבע מאות ועשרים ואחד: 38 בני סנאה שלשת אלפים תשע מאות ושלשים: 39 הכהנים בני ידעיה לבית ישוע תשע מאות שבעים ושלשה: 40 בני אמר אלף חמשים ושנים: 41 בני פשחור אלף מאותים ארבעים ושבعة: 42 בני חרם אלף שבעה עשר: 43 הלויים בני ישוע לקדמיאל לבני להודיה שבעים וארבעה: 44 המשחרים בני אסף מאה ארבעים ושמנה: 45 השוערים בני שלום בני אמר בני טלמן בני עקוב בני חטימא בני שבי מאה שלשים ושמנה: 46 הנתינים בני צחא בני חטפא בני מבעות: 47 בני קירם בני סיעא בני פדון: 48 בני לבנה בני גנבה בני שלמי: 49 בני חנן בני גדל בני נחר: 50 בני ראיא בני רצין בני נקודא: 51 בני גזם בני עזא בני פסח: 52 בני בסי בני מעונים בני נפושטים: 53 בני בקבוק בני חקופא בני חרחור: 54 בני בצלית בני שלמה שלש בני חרשא: 55 בני ברקוס בני סיסרא בני חמח: 56 בני נציח בני חטימא: 57 בני עבדי שלמה בני סוטי בני סופרת בני פרידא: 58 בני יעלא בני דרקון בני גדל: 59 בני שפטיה בני חטיל בני פכרת הצבאים בני אמון: 60 כל הנתינים ובני עבדי שלמה שלש מאות תשעים ושנים: 61 ואלה העולים מתל מלח תל חרשא כרוב אדון ואמר ולא יכלו להגיד בית אבותם וזרעם אם מישראל הם: 62 בני דליה בני טוביה בני נקודא שש מאות וארבעים ושנים: 63 ומן הכהנים בני כהיה בני חקין בני ברזלי אשר לקח מבנות ברזלי הגלעדי אשה ויקרא על שמם: 64 אלה בקשו כתבם המת'חשים ולא נמצא וינאלו מן הכהנים: 65 ויאמר התרשאה להם אשר לא יאכלו מקדש הקדשים עד עמד הכהן לאורים ותומים: 66 כל הקהל כאחד ארבע רבוא אלפים שלש מאות וששים: 67 מלבד עבדיהם ואמהתיהם אלה שבעת אלפים שלש מאות וששים וארבעים וחמשה: 68 סוסיים שבע מאות שלשים וששה פרדסים מאות ארבעים וחמשה: 69 גמלים ארבע מאות שלשים וחמשה חמרים ששת אלפים שבע מאות ועשרים: 70 ומקצת ראשי האבות נתנו למלאכה התרשאה נתן לאוצר זהב דרכמנים אלף מוזקות חמשים כתנות כהנים שלשים וחמש מאות: 71 ומראשי האבות נתנו לאוצר המלאכה זהב דרכמנים שתי רבות ובכסף מניא אלפים ומאתים: 72 ואשר נתנו שארית העם זהב דרכמנים שתי רבוא ובכסף מניא אלפים וכתנות כהנים ששים ושבעה: 73 וישבו הכהנים והלויים והשוערים והמשחררים ומן העם והנתינים וכל ישראל בעריהם ויגע החדש השביעי ובני ישראל בעריהם:

פרק 8

1 ויאספו כל העם כאיש אחד אל הרחוב אשר לפני שער המים ויאמרו לעזרא הספר להביא את ספר תורת משה אשר צוה יהוה את ישראל: 2 ויביא עזרא הכהן את התורה לפני הקהל מאיש וישע וכל מבין לשמע ביום אחד לחדש השביעי: 3 ויקראו בני לפני הרחוב אשר לפני שער המים מן האור עד מחצית היום נגד האנשים והנשים והמכביים ואוני כל העם אל ספר התורה: 4 ויגמד עזרא הספר על מגדל עץ אשר עשו

המלך מהדו ועד כוש שבע ועשרים ומאה מדינה: 2 בימים ההם כשבת המלך אחשורוש על כסא מלכותו אשר בשושן הבירה: 3 בשנת שלוש למלכו עשה משתה לכל שריו ועבדיו חיל פרס ומדי הפרתתים ושירי המדינות לפניו: 4 בהראתו את עשר כבוד מלכותו ואת יקר הפארת גדולתו ימים רבים שמונים ומאת יום: 5 במלואת הימים האלה עשה המלך לכל העם הנמצאים בשושן הבירה למגדול ועד קטן משתה שבעת ימים בחצר גת ביתן המלך: 6 חור כרפס ותכלת אחוזי כחשלי בוץ וארגמן על גלילי כסף ועמודי כחשלי וזה וכסף עד רצפת בחד ושש ודר וסחרת: 7 והקשות בכלי זהב וכלים מכלים שונים ויון מלכות רב כיד המלך: 8 והשתיה כדת אין אדם כי בן יסד המלך על כל רב ביתו לעשות כרצון איש ואיש: 9 גם ושתי המלכה עשתה משתה נשים בית המלכות אשר למלך אחשורוש: 10 ביום השביעי כמבוב לב המלך ביין אמר למחזמן בותא חרבונוא בנתא ואבנתא ותר ורכס שבעת הסריסים הנשרתים את פני המלך אחשורוש: 11 להביא את ושתי המלכה לפני המלך בכתר מלכות להראות העמים והשרים את יפה כי טובת מראה האי: 12 ותמאן המלכה ושתי לבוא בדבר המלך אשר ביד הסריסים ויקצף המלך מאד וחמתו בערה בו: 13 ויאמר המלך לחכמים ידעי העתים כי בן דבר המלך לפני כל ידעי דת ודין: 14 והקרב אליו כרשנא שתר אדמתא תרששו מרס מרסנא ממזן שבעת שתי פרס ומדי ראי פני המלך חושבים ראשנה במלכות: 15 כדת מה לעשות במלכה ושתי על אשר לא עשתה את מאמר המלך אחשורוש ביד הסריסים: 16 ויאמר מומכן לפני המלך והשרים לא על המלך לבדו עותה ושתי המלכה כי על כל השרים ועל כל העמים אשר בכל מדינות המלך אחשורוש: 17 כי יצא דבר המלכה על כל הנשים להבזות בעליהן בעיניהן באמרם המלך אחשורוש אמר להביא את ושתי המלכה לפניו ולא באה: 18 והיום הזה תאמרנה שרות פרס ומדי אשר שמעו את דבר המלכה לכל שר המלך וכדי בזיון וקצף: 19 אם על המלך טוב יצא דבר מלכותו לפניו ויכתב בדתו פרס ומדי ולא יעבור אשר לא תבוא ושתי לפני המלך אחשורוש ומלכותה יתן המלך לרעותה הטובה ממנה: 20 ונשמע פתא המלך אשר יעשה בכל מלכותו כי רבה היה וכל אלהי יתנו יקר לבעליה למגדול ועד קטן: 21 וייתב הדבר בעיני המלך והשרים ויעש המלך כדבר ממוכן: 22 וישלח ספרים אל כל מדינות המלך אל מדינה ומדינה ככתבה ואל עם ועם כלשונו להיות כל איש שרר בביתו ומדבר כלשון עמו:

פרק 2

1 אחר הדברים האלה כשך חמת המלך אחשורוש זכר את ושתי ואת אשר עשתה ואת אשר נגזר עליה: 2 ויאמרו נערי המלך משרתיו יבקשו למלך נערות בתולות טובות מראה: 3 ויפקד המלך פקידים בכל מדינות מלכותו ויקבצו אל כל נערה בתולה טובת מראה אל שושן הבירה אל בית הנשים אל יד הגא סרים המלך שמר הנשים ונתון תמרוקיהן: 4 והנערה אשר תיטב בעיני המלך תמלך תחת ושתי וייתב הדבר בעיני המלך ויעש כן: 5 איש יהודי היה בשושן הבירה ושמו מרדכי בן יאיר בן שמעי בן קיש איש ימיני: 6 אשר הגלה מירושלים עם הגלה אשר הגלתה עם יכניה מלך יהודה אשר הגלה נבוכדנאצר מלך בבל: 7 ויהי אמן את הדסה היא אסתר בת דוד כי אין לה אב ואם

לפנים נתנים את המנחה הלבונה והכלים ומעשר הדגן התיירוש והיצהר מצות הלויים והמשררים והשערים ותרומת הכהנים: 6 ובכל זה לא חיותו בירושלם כי בשנת שלשים ושתים לארתחשסתא מלך בבל באתי אל המלך ולקץ ימים שנאלתי מן המלך: 7 ואבוא לירושלם ואבינא ברעה אשר עשה אלישיב לטוביה לעשות לו נשכה בחצר בית האלהים: 8 וירע לי מאד ואשליכה את כל כלי בית טוביה החוץ מן הלשכה: 9 ואמרה ויטהרו הלשכות ואשיבה שם כלי בית האלהים את המנחה והלבונה: 10 ואדעה כי מניתי הלויים לא נתנה ויברחו איש לשדהו הלויים והמשררים עשי המלאכה: 11 ואריבה את הסגנים ואמרה מדוע נעזב בית האלהים ואקבצם ואעמדם על עמדם: 12 וכל יהודה ויטהרו הלשכות והתיירוש והיצהר לאוצרות: 13 ואוצרה על אוצרות שלמה הכהן וצדוק הסופר ופדיה מן הלויים ועל ידם חנן בן זכור בן מתניה כי נאמנים נחשבו ועליהם לחלק לאחיהם: 14 וזכרה לי אלהי על זאת ואל המז חסדי אשר עשיתי בבית אלהי ובמשמריו: 15 בימים ההמה ראיתי ביהודה דרכים גתות בשבת ומביאים הערמות ועמסים על החמרים ואף יין ענבים ותאניה וכל משא ומביאים ירושלם ביום השבת ואעיד ביום מכרם ציד: 16 והצרים ישובו בה מביאים דגן וכל מכר ומכרים בשבת לבני יהודה ובירושלם: 17 ואריבה את חרי יהודה ואמרה להם מה הדבר הרע הזה אשר אתם עשים ומחללים את יום השבת: 18 הלאו כה עשו אבתכם ויבא אלהינו עלינו את כל הרעה הזאת ועל העיר הזאת ואתם מוסיפים חרון על ישראל לחלל את השבת: 19 ויהי כאשר צללו שערי ירושלם לפני השבת ואמרה ויסגרו הדלתות ואמרה אשר לא יפתחום עד אחר השבת ומערי העמדת על השערים לא יבוא משא ביום השבת: 20 וילינו הרכלים ומכרי כל ממכר מחוץ לירושלם פעם ושתים: 21 ואעידה בהם ואמרה אליהם מדוע אתם לנים נגד החומה אם תשנו יד אשלא בכס מן העת ההיא לא באו בשבת: 22 ואמרה ללויים אשר יהיו מטהרים ובאים שמרים השערים לקדש את יום השבת גם זאת זכרה לי אלהי וחוסה עלי כרב חסדך: 23 גם בימים ההם ראיתי את היהודים ישיבו נשים אשדודיות עמוניות מואביות: 24 ובניהם חצי מדבר אשדודית ואינם מכירים לדבר יהודית ובלשון עם ועם: 25 ואריב עמם ואקללם ואבה מהם אנשים ואמרטם ואשביעם באלהים אם תתנו בנתיבם לבניהם ואם תשאוב מנתיבם לבניהם ולכם: 26 הלאו על אלה חטא שלמה מלך ישראל ובגינו הרבים לא היה מלך כמהו ואהוב לאלהיו היה ויתנהו אלהים מלך על כל ישראל גם אותו החטאו הנשים הנכריות: 27 ולכם הנשמע לעשת את כל הרעה הגדולה הזאת למעל באלהינו להשיב נשים נכריות: 28 ומבני יוידע בן אלישיב הכהן הגדול חתן לסנבלס החרני ואבריהו מעלי: 29 וזכרה להם אלהי על גאל הכהנה וברית הכהנה והלויים: 30 וטהרתים מכל נכר ואעמידה משמרות לכהנים וללויים איש במלאכתו: 31 ולקרבן העצים בעתים מזומנות ולבכורים וזכרה לי אלהי לטוביה:

אָסתר

פרק 1

1 ויהי בימי אחשורוש הוא אחשורוש

עזי: 20 לסלי קלי לעמוק עברי: 21 לחלקיה חשיבה לידעיה נתנאל: 22 הלויים בימי אלישיב יוידע ויוחנן וידוע כתובים ראשי אבות והכהנים על מלכות דריוש הפרסי: 23 בני לוי ראשי האבות כתובים על ספר דברי הימים ועד ימי יוחנן בן אלישיב: 24 וראשי הלויים חשיבה שריבי וישוע בן קדמיאל ואחיהם לנגדם לחלל להודות במצות דויד איש האלהים משמר לעמת משמר: 25 מתניה ובקביקה עבדיה משלם מלמון עקוב שמרים שוערים משמר באספי השערים: 26 אלה בימי יויקים בן ישוע בן יצקד ובימי נחמיה הפחה ועזרא הסופר: 27 ובחנות חומת ירושלם בקשו את הלויים מכל מקומתם להביאם לירושלם לעשת חנכה ושמחה ובתורות ובשיר מצלתיס נבלים ובכנרות: 28 ויאספו בני המשררים ומן הכהר סביבות ירושלם ומן חצרי נפתתי: 29 ומבית הגלגל ומשדות נבע ועזומת כי חצרים בנו להם המשררים סביבות ירושלם: 30 ויטהרו הכהנים והלויים ויטהרו את העם ואת השערים ואת החומה: 31 ואעלה את שרי יהודה מעל לחומה ואעמידה שתי תודת גדולת ותהלכת לימים מעל לחומה לשער האשפת: 32 וילך אחריהם השמיעה וחצי שרי יהודה: 33 ועזריה עזרא ומשלם: 34 יהודה ובנימן ושמעיה וירמיה: 35 ומבני הכהנים בחצרות זכריה בן יונתן בן שמעיה בן מתניה בן מיכיה בן זכור בן אסף: 36 ואחיו שמעיה ועזראל מללי גללי מעי נתנאל ויהודה חנני בכלי שיר דויד איש האלהים ועזרא הסופר לפניהם: 37 ועל שער העין ונגדם עלו על מעלות עיר דויד במעלה לחומה מעל לבית דויד ועד שער המים מזרח: 38 והתודה השנית ההולכת למואל ואני אחריה וחצי העם מעל להחומה מעל למגדל התנורים ועד החומה הרחבה: 39 ומעל לשער אפרים ועל שער הישנה ועל שער הדגים ומגדל חננאל ומגדל המאה ועד שער הצאן ועמדו בשער המזרח: 40 ותעמדה שתי התודת בבית האלהים ואני וחצי הסגנים עמי: 41 והכהנים אליקים מעשיה מנימין מיכיה אילועיה זכריה חנניה בחצרות: 42 ומעשיה השמיעה ואלעזר ועזי ויהוחנן ומלכיה ועילם ועזר וישמיעו המשררים ויזרחיה הפקיד: 43 ויזבחו ביום ההוא זבחים גדולים וישמחו כי האלהים שמח שמחה גדולה וגם הנשים והילדים שמחו ותשמע שמחת ירושלם מרחוק: 44 ויפקדו ביום ההוא אנשים על הנשכות לאוצרות לתרומות לראשית ולמעשרות לבנוס בהם לשדי הערים מנאות התורה לכהנים וללויים כי שמחת יהודה על הכהנים ועל הלויים העמדים: 45 וישמרו משמרת אלהים ומשמרת המזרה המשררים והשערים כמצות דויד שלמה בנו: 46 כי בימי דויד ואסף מקדם ראש המשררים ושיר תהלה והדות לאלהים: 47 וכל ישראל בימי זרבבל ובימי נחמיה נתנים מניית המשררים והשערים דבר יום ביומו ומקדשים ללויים והלויים מקדשים לבני אהרן:

פרק 13

1 ביום ההוא נקרא בספר משה באוני העם ונמצא כתוב בו אשר לא יבוא עמני ומאבי בקהל האלהים עד עולם: 2 כי לא קדמו את בני ישראל בלחם ובמים ויטכר עליו את בלעם לקללו ויהפך אלהינו הקללה לברכה: 3 ויהי כששמע את התורה ויבדילו כל ערב מישראל: 4 ולפני מזה אלישיב הכהן נתון בלשכת בית אלהינו קרוב לטוביה: 5 ויעש לו לשכה גדולה ושם היו

מבני יהודה עתה בן עזיה בן זכריה בן אמריה בן שפטיה בן מהללאל מבני פרץ: 5 ומעשיה בן ברוך בן כל חזה בן חויה בן עדיה בן יויריב בן זכריה בן השלני: 6 כל בני פרץ הישבים בירושלם ארבע מאות ששים ושמנה אנשי חיל: 7 ואלה בני בנימן סלא בן משלם בן יועד בן פדיה בן קוליה בן מעשיה בן איתאל בן ישעיה: 8 ואחריו גבי סלי תשע מאות עשרים ושמנה: 9 ויואל בן זכרי פקיד עליהם ויהודה בן הסנואה על העיר משנה: 10 מן הכהנים ידעיה בן יויריב יכין: 11 שריה בן חלקיה בן משלם בן צדוק בן מריות בן אחיטוב נגד בית האלהים: 12 ואחיהם עשי המלאכה לבית שמנה מאות עשרים ושנים ועדיה בן ירחם בן פלליה בן אמציה בן זכריה בן פשחור בן מלכיה: 13 ואחיו ראשים לאבות מאתים ארבעים ושנים ועמטשי בן עזראל בן אחי בן שלמנות בן אמר: 14 ואחיהם גבורי חיל מאה עשרים ושמנה ופקיד עליהם זבדיאל בן הגדולים: 15 ומן הלויים שמעיה בן חשוב בן עזריקם בן חשיבה בן בוני: 16 ושבעתי ויועבד על המלאכה החיצנה לבית האלהים מראשי הלויים: 17 ומתניה בן מיכיה בן זכדי בן אסף ראש התחלה יהודה לחלקיה ובקביקה משנה מאחיו ועבדא בן שמוע בן גלל בן ידיתון: 18 כל הלויים בעיר הקדש מאתים שמיים וארבעה: 19 והשערים עקוב מלמון ואחיהם השמרים בשערים מאה שבעים ושנים: 20 ושאר ישראל הכהנים הלויים בכל ערי יהודה איש בתחלתו: 21 והתנתיים שבים בעפל וציחא ונשפא על הנתניים: 22 ופקיד הלויים בירושלם עזי בן בני בן חשיבה בן מתניה בן מיכא מבני אסף המשררים לנגד מלאכת בית האלהים: 23 כי מצות המלך עליהם ואמנה על המשררים דבר יום ביומו: 24 ופתחיה בן משיבאל מבני זרח בן יהודה ליד המלך לכל דבר לעם: 25 ואל החצרים בשדהם מבני יהודה ישובו בקרית הארבע ובנתיה ובדיבן ובנתיה ובקבצאל וחקציה: 26 ובישוע ובמולדה ובבית פלט: 27 ובחצר שועל ובבאר שבע ובנתיה: 28 ובצקלז ובמכנה ובבנתיה: 29 ורשע רמון ובצרעה וברירמות: 30 וזנח עדלם וחקציהם לכיש ושדחיה עזקה ובנתיה ויחנו מבאר שבע עד גיא הנם: 31 ובני בנימן מגבע מכמש ועיה ובית אל ובנתיה: 32 ענתות נב ענניה: 33 חצור רמה גתים: 34 חריר צבעיה נבלט: 35 לד ואוני נ החרשים: 36 ומן הלויים מחלקות יהודה לבנימין:

פרק 12

1 ואלה הכהנים והלויים אשר עלו עם זרבבל בן שאלתיאל וישוע שריה ירמיה עזרא: 2 אמריה מלךך חוש: 3 שכניה רחם מרמה: 4 עדוא גתווי אביה: 5 מימין מעדיה בלגה: 6 שמעיה ויויריב ידעיה: 7 סלו עמוק חלקיה ידעיה אלה ראשי הכהנים ואחיהם בימי ישוע: 8 והלויים ישוע בנוי קדמיאל שריבי יהודה מנניה על הדות הוא ואחיו: 9 ובקביקה וענו אחיהם לנגדם למשמרות: 10 וישוע הוליד את יויקים ויויקים הוליד את אלישיב ואלישיב את יוידע: 11 ויוידע הוליד את יונתן ויונתן הוליד את ידוע: 12 ובימי יויקים היו כהנים ראשי האבות לשריה מריה לירמיה חנניה: 13 לעזרא משלם המלך אמריה יהוחנן: 14 למלכיה ונתן לשלביה יוסף: 15 לחם עדנא למריות חלקי: 16 לעדיא זכריה לנתון משלם: 17 לאביה זכרי למנימין למועדיה פלמי: 18 לבלגה שמוע לשמעיה ויונתן: 19 וליויריב מתני לידעיה

אל המשתה אשר עשתה אסתר:

פרק 7

1 ויבא המלך והמן לשתות עם אסתר המלכה: 2 ויאמר המלך לאסתר גם כיום השני במשתה היין מה שאלתך אסתר המלכה ותתן לך ומה בקשתך עד חצי המלכות את תעש: 3 ותען אסתר המלכה והיא אמרה אם מצאתי חן בעיניך המלך ואם על המלך טוב נתת לי נפשי בשאלתי ועמי בבקשתי: 4 כי נמכרנו אני ועמי להשמיד להרוג ולאבד ואלו לעבדים ולשפחות נמכרנו החרשתי כי אין הצד שיה בנוק המלך: 5 ויאמר המלך ואחשורוש ואמר לאסתר המלכה מי הוא זה ואי זה הוא אשר מלאו לבו לעשות כן: 6 ותאמר אסתר איש צר ואויב המן הרע הזה והמן נבעת מלפני המלך והמלכה: 7 והמלך קם בחמתו ממשתה היין אל גת הביתן והמן עמד לבקש על נפשו מאסתר המלכה כי ראה כי כלתה אליו הרעה מאת המלך: 8 והמלך שב מגנת הביתן אל בית משתה היין והמן נפל על המטה אשר אסתר עליה ויאמר המלך הגם לכבוש את המלכה עמי בבית הדבר יצא מפי המלך ופני המן חפו: 9 ויאמר הרבונה אחד מן הסריסים לפני המלך גם הנה העץ אשר עשה המלך למרדכי אשר דבר טוב על המלך עמד בבית המן נבה חמשים אמה ויאמר המלך תלהו עליו: 10 ויתלו את המן על העץ אשר הכין למרדכי וחמת המלך שככה:

פרק 8

1 ביום ההוא נתן המלך אחשורוש לאסתר המלכה את בית המן צרר היהודיים ומרדכי בא לפני המלך כי הגידה אסתר מה הוא לה: 2 ויסר המלך את טבעתו אשר העביר מהמן ויתנה למרדכי ותשם אסתר את מרדכי על בית המן: 3 ותוסף אסתר ותדבר לפני המלך ותפל לפני רגליו ותתחנן לו להעביר את רעת המן האגני ואת מחשבתו אשר חשב על היהודים: 4 ויושט המלך לאסתר את שרבת הזהב ותקם אסתר ותעמד לפני המלך: 5 ותאמר אם על המלך טוב ואם מצאתי חן לפניו וכשר הדבר לפני המלך וטובה אני בעיניו יכתב להשיב את הספרים מחשבת המן בן המדחא האגני אשר כתב לאבד את היהודים אשר בכל מדינות המלך: 6 כי איכבה אוכל וראיתי ברעה אשר ימצא את עמי ואיכבה אוכל וראיתי באבדן מולדתי: 7 ויאמר המלך אחשורוש לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי הנה בית המן נתתי לאסתר ואתו תלו על העץ על אשר שלח ידו ביהודיים: 8 ואתם כתבו על היהודים כטוב בעיניכם בשם המלך וחתמו בטבעת המלך כי כתב אשר נכתב בשם המלך ונחתום בטבעת המלך אין להשיב: 9 ויקראו ספרי המלך בשעת ההיא בחדש השלישי הוא חדש סיון בשלושה עשרים בו ויכתב ככל אשר צוה מרדכי אל היהודים ואל האשכנזים והפחות ושרי המדינות אשר מהדו ועד כוש שבע ועשרים ומאה מדינה מדינה ומדינה ככתבה ועם ועם כלשנו ואל היהודים ככתבם וכלשונם: 10 ויכתב בשם המלך אחשורוש ויחתם בטבעת המלך וישלח ספרים ביד הרצים בסוסים רכבי הרשע האשכנזים ביד הרמכים: 11 אשר נתן המלך ליהודים אשר בכל עיר ועיר להקהל ולעמד על נפשם להשמיד ולהרג ולאבד את כל חיל עם ומדינה הצרים אחם טף ונשים ושללם לבו: 12 ביום אחד בכל מדינות המלך אחשורוש בשלושה עשר לחודש שבט עשר הוא חדש אדר: 13 פתשגן הכתב להנתן דת בכל

כראות המלך את אסתר המלכה עמדת בחצר נשאה חן בעיניו ויושט המלך לאסתר את שרביט הזהב אשר בידו ותקרב אסתר ותגע בראש השרביט: 3 ויאמר לה המלך מה לך אסתר המלכה ומה בקשתך עד חצי המלכות ונתת לך: 4 ותאמר אסתר אם על המלך טוב יבוא המלך והמן היום אל המשתה אשר עשיתי לו: 5 ויאמר המלך מהרו את המן לעשות את דבר אסתר ויבא המלך והמן אל המשתה אשר עשתה אסתר: 6 ויאמר המלך לאסתר במשתה היין מה שאלתך ונתת לך ומה בקשתך עד חצי המלכות ותעש: 7 ותען אסתר המלכה ויאמר שאלתי ובקשתי: 8 אם מצאתי חן בעיני המלך ואם על המלך טוב לתת את שאלתי ולעשות את בקשתי יבוא המלך והמן אל המשתה אשר עשה להם ומהר אעשה כדבר המלך: 9 ויצא המן ביום ההוא שטח וטוב לב וכראות המן את מרדכי בשער המלך ולא קם ולא זע ממנו וימלא המן על מרדכי חמה: 10 ויחאפק המן ויבוא אל ביתו וישלח ויבא את אחיבו ואת זרש אשתו: 11 ויספר להם המן את כבוד עשרו ורב בניו ואת כל אשר גדלו המלך ואת אשר נשאו על השמים ועבדי המלך: 12 ויאמר המן אף לא הביא אסתר המלכה עם המלך אל המשתה אשר עשתה כי אם אותי וגם למחר אני קרוא לה עם המלך: 13 וכל זה איננו שוה לי בכל עת אשר אני ראה את מרדכי היהודי וישב בשער המלך: 14 ותאמר לו זרש אשתו וכל אחיבו יעשו עין נבה חמשים אמה ובבקר אמר למלך ויתלו את מרדכי עליו ובה עם המלך אל המשתה שטח וייתב הדבר לפני המן ויעש העץ:

פרק 6

1 בלילה ההוא נדרה שנת המלך ויאמר להביא את ספר הזכרונות דברי הימים ויהיו נקראים לפני המלך: 2 וימצא כתוב אשר הגיד מרדכי על בנתה ותרש שני סריסי המלך משמרי הסף אשר בקשו לשלח יד במלך אחשורוש: 3 ויאמר המלך מה נעשה יקר וגדולה למרדכי על זה ויאמרו נערי המלך משרתיו לא נעשה עמו דבר: 4 ויאמר המלך מי בחצר והמן בא להצר בית המלך החיצונה לאמר למלך תלתות את מרדכי על העץ אשר הכין לו: 5 ויאמרו נערי המלך אליו הנה המן עמד בחצר ויאמר המלך יבוא: 6 ויבוא המן ויאמר לו המלך מה לעשות באיש אשר המלך חפץ ביקרו ויאמר המן כלבו למי יחפץ המלך לעשות יקר יותר ממני: 7 ויאמר המן אל המלך איש אשר המלך חפץ ביקרו: 8 יביאו לבוש מלכות אשר לבש בו המלך וסוס אשר רכב עליו המלך ואשר נתן כתר מלכות בראשו: 9 ונתן הלבוש והסוס על יד איש משרי המלך הפרתמים והלבישו את האיש אשר המלך חפץ ביקרו והרכיבו על הסוס ברחוב העיר וקראו לפניו ככה יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו: 10 ויאמר המלך להמן מהר קח את הלבוש ואת הסוס כאשר דברת ועשה כן למרדכי היהודי היושב בשער המלך אל הפל דבר מכל אשר דברת: 11 ויוקח המן את הלבוש ואת הסוס וילבש את מרדכי וירכיבוהו ברחוב העיר ויקרא לפניו ככה יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו: 12 וישב מרדכי אל שער המלך והמן נדחף אל ביתו אבל וחפזי ראש: 13 ויספר המן לזרש אשתו ולכל אחיבו את כל אשר קרהו ויאמרו לו חכמי וזרש אשתו עם מורע היהודים מרדכי אשר החלות לנפל לפניו לא תוכל לו כי נפול תפול לפניו: 14 עודם מדברים עמו וסריסי המלך הגיעו ויבהלו להביא את המן

המלך טוב יכתב לאבדם ועשרת אלפים כבר כסף אשקול על ידי עשי המלאכה להביא אל נגזי המלך: 10 ויסר המלך את טבעתו מעל ידו ויתנה להמן בן המדחא האגני צרר היהודים: 11 ויאמר המלך להמן הכסף נתון לך והעם לעשות בו כטוב בעיניך: 12 ויקראו ספרי המלך בחדש הראשון בשלושה עשר יום בו ויכתב ככל אשר צוה המן אל אחשורוש המלך ואל הפחות אשר על מדינה ומדינה ואל שרי עם ועם מדינה ומדינה ככתבה ועם כלשנו בשם המלך אחשורוש נכתב ונחתם בטבעת המלך: 13 ונשלחו ספרים ביד הרצים אל כל מדינות המלך להשמיד להרג ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן טף ונשים ביום אחד בשלושה עשר לחודש שבט עשר הוא חדש אדר ושללם לבו: 14 פתשגן הכתב להנתן דת בכל מדינה ומדינה גלוי לכל העמים להיות עתידים ליום הזה: 15 הרצים יצאו החופים בדבר המלך והדת נתנה בשושן הבירה והמלך והמן ישבו לשתות והעיר שושן נבוכה:

פרק 4

1 ומרדכי ידע את כל אשר נעשה ויקרע מרדכי את בגדיו וילבש שק ואפר ויצא בתוך העיר ויועק זעקה גדלה ומרה: 2 ויבוא עד לפני שער המלך כי אין לבוא אל שער המלך בלבוש שק: 3 ובכל מדינה ומדינה מקום אשר דבר המלך ודחו מגיע אבל גדול ליהודים וצום ובכי ומספד שק ואפר יצע לרבים: 4 ותתחלחל המלכה מאד ושתלה בגדים להלביש את מרדכי ולהסיר שקו מעליו ולא קבל: 5 ותקרא אסתר להחך סמריסי המלך אשר העמיד לפניו ותצוהו על מרדכי לדעת מה זה ועל מה זה: 6 ויצא החך אל מרדכי אל רחוב העיר אשר לפני שער המלך: 7 ויגד לו מרדכי את כל אשר קרהו ואת פרשת הכסף אשר אמר המן לשקול על נגזי המלך ביהודיים לאבדם: 8 ואת פרשגן כתב הדת אשר נתן בשושן להשמידם נתי לו להראות את אסתר ולהגיד לה ולצוות עליה לבוא אל המלך להתחנן לו ולבקש מלפניו על עמה: 9 ויבוא החך ויגד לאסתר את דברי מרדכי: 10 ותאמר אסתר להחך ותצוהו אל מרדכי: 11 כל עבדי המלך ועם מדינות המלך יורעים אשר כל איש ואשה אשר יבוא אל המלך אל החצר הפנימית אשר לא יקרא אחת דתו להמית לבד מאשר וישט לו המלך את שרביט הזהב ויהי ואני לא נקראתי לבוא אל המלך זה שלושים יום: 12 ויגידו למרדכי את דברי אסתר: 13 ויאמר מרדכי להשיב אל אסתר אל תרמי בנפשך להמלט בית המלך מכל היהודים: 14 כי אם תחריש תחרישי בעת הזאת רוח והוצלה ועמוד ליהודים ממקום אחר ואת וביא אביך תאבדו ומי יודע אם לעת כזאת הגעת למלכות: 15 ותאמר אסתר להשיב אל מרדכי: 16 לך כנוס את כל היהודים הנמצאים בשושן וצומו עלי ואל תאכלו ואל תשתו שלשת ימים לילה ויום גם אני ונערתי אצום כי ובכן אבוא אל המלך אשר לא כדת וכאשר אבדתי אבדתי: 17 ויעבר מרדכי ויעש ככל אשר צוהתה עליו אסתר:

פרק 5

1 ויהי ביום השלישי תהלך הפנימית מלכות ותעמד בחצר בית המלך הפנימית נכח בית המלך והמלך יושב על כסא מלכותו בבית המלכות נכח פתח הבית: 2 ויהי

והנערה יפת תאר וטובת מראה ובמות אביה ואמה לקחה מרדכי לו לבת: 8 ויהי בחשמע דבר המלך ודחו ובהקבץ נערות רבות אל שושן הבירה אל יד הני ותלקח אסתר אל בית המלך אל יד הני שמר הנשים: 9 ותיטב הנערה בעיניו ותשא חסד לפניו ויבהל את תמרקיה ואת מנותה לתת לה ואת שבע הנערות הראיות לתת לה מבית המלך וישנה ואת נערותיה לטוב בית הנשים: 10 לא הגידה אסתר את עמה ואת מולדתה כי מרדכי צוה עליה אשר לא תגיד: 11 ובכל יום ויום מרדכי מתהלך לפני חצר בית הנשים לדעת את שלום אסתר ומה יעשה בה: 12 ובהגיע תר נערה ונערה לבוא אל המלך אחשורוש מקץ היות לה כדת הנשים שנים עשר חדש כי כן ימלאו ימי מרדוקיה ששה חודשים בשמן המר וששה חודשים בבשמים ובתמרוקי הנשים: 13 ובזה הנערה באה אל המלך את כל אשר תאמר יתן לה לבוא עמה מבית הנשים עד בית המלך: 14 בערב היא באה ובבקר היא שבה אל בית הנשים שני אל יד שעשני סרים המלך שמר הפילגשים לא תבוא עוד אל המלך כי אם חפץ בה המלך ונקראה בשם: 15 ובהגיע תר אסתר בת אביחיל דר מרדכי אשר לקח לו לבת לבוא אל המלך לא בקשה דבר כי אם את אשר יאמר הני סרים המלך שמר הנשים ותחי אסתר נשאת חן בעיני כל ראה: 16 ותלקח אסתר אל המלך אחשורוש אל בית מלכותו בחדש העשירי הוא חדש טבת בשנת שבע למלכותו: 17 ויאבה המלך את אסתר מכל הנשים ותשא חן וחסד לפניו מכל הבתולות וישם כתר מלכות בראשה וימליכה תחת ושתי: 18 ויעש המלך משתה גדול לכל שריו ועבדיו את משתה אסתר והנחה למדינות עשה ויתן משאת ביד המלך: 19 ובהקבץ בתולות שנית ומרדכי ישב בשער המלך: 20 אין אסתר מגדת מולדתה ואת עמה כאשר צוה עליה מרדכי ואת מאמר מרדכי אסתר עשה כאשר היה באמנה אותו: 21 בימים ההם ומרדכי ישב בשער המלך קצף בנתן ותרש שני סריסי המלך משמרי הסף ויבקשו לשלח יד במלך אחשורוש: 22 וידעו הדבר למרדכי ויגד לאסתר המלכה ותאמר אסתר למלך בשם מרדכי: 23 ויבקש הדבר וימצא ויתלו שניהם על עץ ויכתב בספר דברי הימים לפני המלך:

פרק 3

1 אחר הדברים האלה גדל המלך אחשורוש את המן בן המדחא האגני וינשאו וישם את כסאו מעל כל השרים אשר אותו: 2 וכל עבדי המלך אשר בשער המלך כרעים ומשתחוים להמן כי בן צוה לו המלך ומרדכי לא יכרע ולא ישתחוה: 3 ויאמרו עבדי המלך אשר בשער המלך למרדכי מדוע אתה עובר את מצות המלך: 4 ויהי באמרם אליו יום ויום ולא שמע אליהם ויגידו להמן לראות היעמדו דברי מרדכי כי הגיד להם אשר הוא יהודי: 5 ויירא המן כי אין מרדכי כרע ומשתחוה לו וימלא המן חמה: 6 ויבן בעיניו לשלח יד במרדכי לבדו כי הגידו לו את עמו ויבקש המן להשמיד את כל היהודים אשר בכל מלכות אחשורוש עם מרדכי: 7 בחדש הראשון הוא חדש ניסן בשנת שתיים עשרה למלך אחשורוש הפיל פור הוא הגורל לפני מיום מיום אחד ומחדש אחד שנים עשר הוא חדש אדר: 8 ויאמר המן למלך אחשורוש ישנו עם אחד מפוזר ומפרד בין העמים בכל מדינות מלכותך ודתיהם שנות מכל עם ואת דתי המלך אינם עשים ולמלך אין שוה להניחם: 9 אם על

חדלו רנז ושם ינוחו יגיעי כח: 18 יחד אסירים שאננו לא שמעו קול ננש: 19 קטן וגדול שם הוא ועבד חפשי מאדניו: 20 למה יתן לעמל אור וחיים למרי נפש: 21 המחכים למות ואיננו ויחפרו ממטמונים: 22 משתחים אלי גיל ישישו כי ימצאו קבר: 23 לגבר אשר דרכו נסתרה ויסק אלוה בעדו: 24 כי לפני לחמי אנחתי תבא ויחבו כמים שאנתי: 25 כי פחד פחדתי ויאתני ואשר יגרתו יבא לי: 26 לא שלותי ולא שקטתי ולא נחתי ויבא רנז:

פרק 4

1 ויען אליפו התימי ויאמר: 2 הנסה דבר אליך תלעה ועצר במלין מי יוכל: 3 הנה יסרת רבים וידיים רפות תחזק: 4 כושל יקימון מליך וברכים כרעות האמץ: 5 כי עתה תבוא אליך ותלא תנע עדיך ותבהל: 6 הלא יראתך כסלתך תקותך ותם דרכיך: 7 זכר נא מי הוא נקי אבד ויפיה ישרים נכחרו: 8 כאשר ראיתי חרש און וזרעי עמל יקצרו: 9 מנשמת אלוה יאבדו ומרוח אפו יכלו: 10 שאגת אריה וקול שחל ושני כפירים נחעו: 11 ליש אבד מבלי טרף ובני לביא יתפרדו: 12 ואלו דבר יגנב ותקח אזני שמץ מנהו: 13 בשעפיה מחזיונות לילה בנפל תדרמה על אנשים: 14 פחד קראני ורעדתי ורב עצמותי הפחיד: 15 ורוח על פני יחלף תסמר שערתי כשרי: 16 יעמד ולא אכיר מראהו תמונה לגנר עיני דממה וקול אשמע: 17 האנוש מאלוה יצדק אם מעשהו יבחר גבר: 18 הן כעבדיו לא יאמין יצא מעפר און ומאדמה לא יצמח עמל: 7 כי לא אדם לעמל יולד ובני רשף יגיביו עוף: 8 אולם אני אדרש אל אל ואל אלהים אשים דברתי: 9 עשה גדלות ואין חקר נפלאות עד אין מספר: 10 הנתן מטר על פני ארץ ושלא מים על פני חוצות: 11 לשום שפלים למרום וקדרים שגבו ישע: 12 מפר מחשבות ערומים ולא תעשינה ידיהם תושיה: 13 לכד חכמים בערמם ועצת נפתלים נמהרה: 14 יומם יפנשו חשך וכלילה ימששו בצהריום: 15 וישע מחרב מפיחם ומיד חזק אביון: 16 ותחי לדל תקוה ועלתה קפצה פיה: 17 הנה אשרי אנוש יוכתנו אלוה ומוסר שדי לא תמאס: 18 כי הוא יבאוב ויחשב ימחץ וידו תרפינה: 19 בש צרות יצילך ובשבע לא יגע בך רע: 20 ברעב פדך ממות ובמלחמה מידי חרב: 21 בשון לשון תחבא ולא תירא משד כי יבוא: 22 לשד ולכפן תשחק ומחית הארץ אל תירא: 23 כי עבני השדה בריחך וזית השדה תשלמה לך: 24 וידעת כי שלום אהלך ופקדת נוך ולא תחמא: 25 וידעת כי רב ורעך וצאצאריך כעשב הארץ: 26 תבוא ככלח אלי קבר בעלות גדיש בעתו: 27 הנה זאת חקרונה כן היא שמענה ואתה דע לך:

פרק 5

1 קרא נא היש עונך ואל מי מקדשים תפנה: 2 כי לאויל ירהג כעש ופתה תמית קנאה: 3 אני ראיתי אויל משריש ואקוב נהוה תפאם: 4 ירחקו בניו מישע וידכאו בשער ואין מציל: 5 אשר קצירו רעב יאכל ואל מצנים יקחור ושקף צמים חילם: 6 כי לא יצא מעפר און ומאדמה לא יצמח עמל: 7 כי לא אדם לעמל יולד ובני רשף יגיביו עוף: 8 אולם אני אדרש אל אל ואל אלהים אשים דברתי: 9 עשה גדלות ואין חקר נפלאות עד אין מספר: 10 הנתן מטר על פני ארץ ושלא מים על פני חוצות: 11 לשום שפלים למרום וקדרים שגבו ישע: 12 מפר מחשבות ערומים ולא תעשינה ידיהם תושיה: 13 לכד חכמים בערמם ועצת נפתלים נמהרה: 14 יומם יפנשו חשך וכלילה ימששו בצהריום: 15 וישע מחרב מפיחם ומיד חזק אביון: 16 ותחי לדל תקוה ועלתה קפצה פיה: 17 הנה אשרי אנוש יוכתנו אלוה ומוסר שדי לא תמאס: 18 כי הוא יבאוב ויחשב ימחץ וידו תרפינה: 19 בש צרות יצילך ובשבע לא יגע בך רע: 20 ברעב פדך ממות ובמלחמה מידי חרב: 21 בשון לשון תחבא ולא תירא משד כי יבוא: 22 לשד ולכפן תשחק ומחית הארץ אל תירא: 23 כי עבני השדה בריחך וזית השדה תשלמה לך: 24 וידעת כי שלום אהלך ופקדת נוך ולא תחמא: 25 וידעת כי רב ורעך וצאצאריך כעשב הארץ: 26 תבוא ככלח אלי קבר בעלות גדיש בעתו: 27 הנה זאת חקרונה כן היא שמענה ואתה דע לך:

ידיהם: 15 ותפל שבא ותקחם ואת הנערים הכו לפי חרב ואמלטה רק אני לבדי להגיד לך: 16 עוד זה מדבר וזה בא ויאמר אש אלהים נפלה מן השמים ותבער בצאן ובנערים ותאכלם ואמלטה רק אני לבדי להגיד לך: 17 עוד זה מדבר וזה בא ויאמר כשדים שמו שלשה ראשים ויפשטו על הנגלים ויקחום ואת הנערים הכו לפי חרב ואמלטה רק אני לבדי להגיד לך: 18 עוד זה מדבר וזה בא ויאמר בניך ובנותיך אכלים ושתיים יין בבית אחיהם הבכור: 19 והנה רוח גדולה באה מעבר המדבר ויגע בארבע פנות הבית ויפל על הנערים וימותו ואמלטה רק אני לבדי להגיד לך: 20 ויקם איוב ויקרע את מעלו ויגז את ראשו ויפל ארצה וישתחו: 21 ויאמר ערם יצתי מבטן אמי וערם אשוב שמה יהוה נתן ויהוה לקח יהי שם יהוה מברך: 22 בכל זאת לא חמא איוב ולא נתן תפלה לאלהים:

פרק 2

1 ויהי היום ויבאו בני האלהים להתיצב על יהוה ויבוא גם השטן בתכם להתיצב על יהוה: 2 ויאמר יהוה אל השטן אי מזה תבא ויען השטן את יהוה ויאמר משט בארץ ומהתהלך בה: 3 ויאמר יהוה אל השטן השמת לבך אל עבדי איוב כי אין כמותו בארץ איש תם וישר ירא אלהים וסר מרע ועדנו מחזיק בתמחו ותסיתני בו לבלעו חנם: 4 ויען השטן את יהוה ויאמר עור בעד עור וכל אשר לאיש יתן בעד נפשו: 5 אולם שלח נא ידך וגע אל עצמו ואל בשרו אם לא אל פניך יברכך: 6 ויאמר יהוה אל השטן הנו בידך אך את נפשו שמר: 7 ויצא השטן מאת פני יהוה ויך את איוב בשחין רע מכף רגלו עד קדקדו: 8 ויקח לו חרש להתגרד בו והוא ישב בתוך האפר: 9 ותאמר לו אשתו עדיך מחזיק בתמך ברך אלהים ומח: 10 ויאמר אליה כדרך אמת הנבלות תדברי גם את הטוב נקבל מאת האלהים ואת הרע לא נקבל בכל זאת לא חמא איוב בשפתיו: 11 וישמעו שלשת רעי איוב את כל הרעה הזאת והבדד עליו ויבאו איש ממקומו אליפו התימי ובלדד השחוי וצופר הנעמתי ויועזר יחדו לבוא לגדל לו ולנחמו: 12 וישאו את עיניהם מרחוק ולא הכירוהו וישאו קולם ויבכו ויקרעו איש מעלו ויזרקו עפר על ראשיהם השמימה: 13 וישבו אתו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות ואין דבר אליו דבר כי ראו כי גדל הכאב מאד:

פרק 3

1 אחרי כן פתח איוב את פיהו ויקלל את יומו: 2 ויען איוב ויאמר: 3 יאבד יום אוילד בו והלילה אמר הרה גבר: 4 היום ההוא יהי חשך אל ידרשהו אלוה ממעל ואל תופע עליו נהנה: 5 יגאלחו חשך וצלמות השכן עליו עננה יבעתהו כמריד יום: 6 הלילה ההוא יקחחו אפל אל יחד בימי שנה במספר ירחים אל יבא: 7 הנה הלילה ההוא יהי גלמוד אל תבא רננה בו: 8 יקבחו אררי יום העתידים ערר לויתן: 9 יחשכו כוכבי נשפו יקו לאור ואין ואל יראה בעפעפי שחר: 10 כי לא סגר דלתי במני ויסתר עמל מעיני: 11 למה לא מרחם אמות מבטן יצאתי ואנוע: 12 מדוע קדמוני ברכים ומה שדים כי אינק: 13 כי עתה שכבתי ואשקוט ישנתי אז ינוח לי: 14 עם מלכים ויעצי ארץ הבנים חרבות למו: 15 אים שרים זהב להם הממלאים בתים כסף: 16 או כנפל ממנון אל אדמה כעללים לא ראו אור: 17 שם רשעים

המדתא האנני צרר כל היהודים חשב על היהודים לאבדם והפיל פור הוא הגורל להם ולאבדם: 25 ובבאה לפני המלך אמר עם הספר ישוב מחשבתו הרעה אשר חשב על היהודים על ראשו ותלו אותו ואת בניו על העץ: 26 על כן קראו לימים האלה פורים על שם הפור על כן על כל דברי האגרת הזאת ומה ראו על ככה ומה הגיע אליהם: 27 קימו וקבל היהודים עליהם ועל זרעם ועל כל הנלוים עליהם ולא יעבור להיות עשים את שני הימים האלה ככתבם וכזמנם בכל שנה ושנה: 28 והימים האלה נזכרים ונעשים בכל דור ודור משפחה ומשפחה מדינה ומדינה ועיר ועיר וימי הפורים האלה לא יעברו מתוך היהודים וזכרם לא יסוף מזרעם: 29 ותכתב אסתר המלכה בת אביחיל ומרדכי היהודי את כל הקף לקים את אגרת הפורים הזאת השנית: 30 וישלח ספרים אל כל היהודים אל שבע ועשרים ומאה מדינה מלכות אחשורוש דברי שלום ואמת: 31 לקים את ימי הפורים האלה בזמניהם כאשר קים עליהם מרדכי היהודי ואסתר המלכה וכאשר קימו על נפשם ועל זרעם דברי הצמות וזעקתם: 32 ומאמר אסתר קים דברי הפורים האלה ונכתב בספר:

פרק 10

1 וישם המלך אחשרש מס על הארץ ואיי חים: 2 וכל מעשה תקפו וגבורתו ופרשת גדלת מרדכי אשר גדלו המלך הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי מדי פרס: 3 כי מרדכי היהודי משנה למלך אחשורוש וגדול ליהודים ורצוי לרב אחיו דרש טוב לעמו ודבר שלום לכל זרעו:

איוב

פרק 1

1 איש היה בארץ עוף איוב שמו והיה האיש ההוא תם וישר וירא אלהים וסר מרע: 2 ויולדו לו שבעה בנים ושלוש בנות: 3 ויהי מקנהו שבעת אלפי צאן ושלשת אלים נמלים וחמש מאות צמד בקר וחמש מאות אתונות ועבדה רבה מאד ויהי האיש ההוא גדול מכל בני קדם: 4 והלכו בניו ועשו משתה בית איש יומו ושלחו וקראו לשלשת אחותיהם לאכל ולשתות עמחם: 5 ויהי כי הקיפו ימי הגשמה ושלח איוב ויקרשם והשכים בבקר והעלה עולת מספר כלם כי אמר איוב אולי חטאו בני וברכו אלהים בלבכם ככה יעשה איוב כל הימים: 6 ויהי היום ויבאו בני האלהים להתיצב על יהוה ויבאו גם השטן בתוכם: 7 ויאמר יהוה אל השטן מאין תבא ויען השטן את יהוה ויאמר משוט בארץ ומהתהלך בה: 8 ויאמר יהוה אל השטן השמת לבך על עבדי איוב כי אין כמותו בארץ איש תם וישר ירא אלהים וסר מרע: 9 ויען השטן את יהוה ויאמר החנם ירא איוב אלהים: 10 הלא את שבת בעדו ובעד ביתו ובעד כל אשר לו מסכים מעשה ידיו ברכת ומקנהו פריץ בארץ: 11 ואולם שלח נא ידך וגע בכל אשר לו אם לא על פניך יברכך: 12 ויאמר יהוה אל השטן הנה כל אשר לו בידך רק אליו אל תשלח ידך ויצא השטן מעם פני יהוה: 13 ויהי היום ובניו ובנותיו אכלים ושתיים יין בבית אחיהם הבכור: 14 ומלאך בל אלוה בא איוב ויאמר הבקר היו חרשתי והאתנות רעות על

מדינה ומדינה גלוי לכל העמים ולהיות היהודיים עתודים ליום הזה להנקם מאיביהם: 14 הרצים רכבי הרכש האחתהרנים יצאו מבחלים ורחופים בדבר המלך והדת נתנה בשושן הבירה: 15 ומרדכי יצא מלפני המלך בלבשו מלכות תכלת וחור ועשרת זהב גדולה ותכריך בין וארגמן והעיר שושן צהלה ושמחה: 16 ליהודים היתה אורה ושמחה וששן ויקר: 17 ובכל מדינה ומדינה ובכל עיר ועיר מקום אשר דבר המלך ודתו מגיע שמחה וששן ליהודים משתה ויום טוב ורבים מעמי הארץ מתייהדים כי נפל פחד היהודים עליהם:

פרק 9

1 ובשנים עשר חדש הוא חדש אדר בשלושה עשר יום בו אשר הגיע דבר המלך ודתו להשעות ביום אשר שברו איבי היהודים לשלום בהם ונהפוך הוא אשר ישלטו היהודים בהם בשנאים: 2 נקהלו היהודים בעריהם בכל מדינות המלך אחשורוש לשלח יד במבקשי רעתם ואיש לא עמד לפניהם כי נפל פחדם על כל העמים: 3 וכל שרי המדינות והאחשדרפנים והפחות ועשי המלאכה אשר למלך מנשאים את היהודים כי נפל פחד מרדכי עליהם: 4 כי גדול מרדכי בבית המלך ושמעו הולך בכל המדינות כי האיש מרדכי הולך וגדול: 5 ויכו היהודים בכל איביהם מכת חרב והרג ואבדו וישעו בשנאיהם כרצונם: 6 ובששון הבירה הרגו היהודים ואבד חמש מאות איש: 7 ואת פרשנדהא ואת דלפון ואת אספתא: 8 ואת פורתא ואת אדליא ואת ארידתא: 9 ואת פרמשתא ואת אריסי ואת ארדי ואת ויוחא: 10 עשרת בני המן בן המדתא צרר היהודים הרגו ובבזה לא שלחו את ידם: 11 לפני המלך: 12 ויאמר המלך לאסתר המלכה בשושן הבירה הרגו היהודים ואבד חמש מאות איש ואת עשרת בני המן בשאר מדינות המלך מה עשו ומה שאלתך וינתן לך ומה בקשתך עוד ותעש: 13 ותאמר אסתר אם על המלך טוב ינתן גם מחר ליהודים אשר בשושן לעשות כדת היום ואת עשרת בני המן יתלו על העץ: 14 ויאמר המלך להשעות כן ותנתן דת בשושן ואת עשרת בני המן תלו: 15 ויקהלו היהודיים אשר בשושן גם ביום ארבעה עשר לחדש אדר ויהרגו בשושן שלש מאות איש ובבזה לא שלחו את ידם: 16 ושאר היהודים אשר במדינות המלך נקהלו ועמד על נפשם ונחו מאיביהם והרגו בשנאים חמשה ושבעים אלף ובבזה לא שלחו את ידם: 17 ביום שלשה עשר לחדש אדר ונחו בארבעה עשר בו ועשה אתו יום משתה ושמחה: 18 והיהודיים אשר בשושן נקהלו בשלשה עשר בו ובארבעה עשר בו ונחו בחמשה עשר בו ועשה אתו יום משתה ושמחה: 19 על כן היהודים הפרושים הישבים בערי הפרוות עשים את יום ארבעה עשר לחדש אדר שמחה ומשתה ויום טוב ומשלוח מנות איש לרעהו: 20 ויכתב מרדכי את הדברים האלה וישלח ספרים אל כל היהודים אשר בכל מדינות המלך אחשורוש הקרובים והרחוקים: 21 לקים עליהם להיות עשים את יום ארבעה עשר לחדש אדר ואת יום חמשה עשר בו בכל שנה ושנה: 22 כימים אשר נחו בהם היהודים מאויביהם והחדש אשר נהפך להם מינון לשמחה ומאכל ליום טוב לעשות אותם ימי משתה ושמחה ומשלוח מנות איש לרעהו ומתנות לאבינוים: 23 וקבל היהודים את אשר החלו לעשות ואת אשר כתב מרדכי אליהם: 24 כי המן בן

מכם: 3 אולם אני אל שדי אדבר והוכח אל אל אחפץ: 4 ואולם אתם מפלי שקר רפאי אלל כלכם: 5 מי יתן החרש תחרישון ותהי לכם לחכמה: 6 שמעו נא תוכחתי ורבות שפתי הקשיבו: 7 הלאל תדברו עולה ולו תדברו רמיה: 8 הפניו תשאון אם לאל תריבו: 9 הטוב כי יחקר אתכם אם כהלת באנוש תהתלו בו: 10 הוכח יוכיח אתכם אם בסתר פנים תשאון: 11 הלא שאתו תבעת אתכם ופחדו יפל עליכם: 12 זכרניכם משלי אפר לגבי חמר גביכם: 13 החרשו ממני ואדברה אני ויעבר עלי מה: 14 על מה אשא בשני נפשי ואשים בכפי: 15 הן יקטלני לא איחל אך דרכי אל פניו אוכיח: 16 גם הוא לי לישועה כי לא לפניו חנף יבוא: 17 שמעו שמעו מלתי ואחותי באזניכם: 18 הנה נא ערכתי משפט ידעתי כי אני אצדק: 19 מי הוא יריב עמדי כי עתה אחריש ואנוע: 20 אך תשים אל תעש עמדי אז מפניך לא אסתר: 21 כפך מעלי הרחק ואמתך אל תבעתני: 22 וקרא ואנכי אענה או אדבר וחישיני: 23 כמה לי עונות וחטאות פשעי וחטאתי הדיעני: 24 למה פניך הסתיר ותחשבני לאויב לך: 25 העלה נדף תערוץ ואת קשי יבש תדרף: 26 כי תכתב עלי מררותי ותורישני עונות נעורי: 27 ותשם בסד רגלי ותשמור כל ארחותי על שרשי רגלי תתקחה: 28 והוא כרעב יבלה כבנר אכלו עש:

פרק 14

1 אדם ילוד אשה קצר ימים ושבע רגז: 2 כצניץ יצא וימל ויברח כצל ולא יעמוד: 3 אף על זה פקחת עינך ואתי תביא במשפט עמך: 4 מי יתן מהור מטמא לא אחר: 5 אם חרוצים ימיו מספר חדשי אותך חקו עשית ולא יעבור: 6 שעה מעליו ויחדל עד ירצה כשכיר יומיו: 7 כי יש לעץ תקוה אם יכרת ועוד יחליף וינקתו לא תחדל: 8 אם יזקין בארץ שרשו ובעפר ימות גזעו: 9 מריח מים יפריח ועשה קציר כמו נטע: 10 גבר ימות ויחלש ויגוע אדם ואיו: 11 אולו מים מני ים ונהר יחרב ויבש: 12 ואיש שכב ולא יקום עד בלותי שמים לא יקצו ולא יערו משנתם: 13 מי יתן בשאול תצפני הסתירני עד שוב אפך תשית לי חק ותזכרני: 14 אם ימות גבר היחיה כל ימי צבאי איחל עד בוא חליפתיו: 15 תקרא ואנכי אגיד למעשה ידיך תכסך: 16 כי עתה צעדי תספור לא תסמור על חטאתי: 17 חתם בצרור פשעי ותתפלל על עוני: 18 ואולם הר נופל יבול וצור יעקק ממקומו: 19 אבנים שחקו מים תשטף ספיחיה עפר ארץ ותקות אנוש האבדת: 20 תתקפהו לצנח ויהלך משנה פניו ותשלחו: 21 יכבדו בניו ולא ידע ויצערו ולא יבין למו: 22 אך משרו עליו יכאב ונפשו עליו תאבל:

פרק 15

1 ויען אליפו התימני ויאמר: 2 החכם יענה דעת רוח וימלא קדים בטנו: 3 הוכח בדבר לא יסכון ומלים לא יועיל בם: 4 אף אתה תפר יראה ותגרע שיחה לפני אל: 5 כי יאלף עונך פיך ותבחר לשון ערומים: 6 ירשיעך פיך ולא אני ושפתיך יענו בך: 7 הראישון אדם תולד ולפני נבעות חוללת: 8 הבסדר אלוה תשמע ותגרע אליך חכמה: 9 מה ידעת ולא נדע תבין ולא עמנו הוא: 10 גם שב גם ישיש בנו כביר מאביר ימים: 11 המעט ממך תנחמות אל ודבר לאט עמך: 12 מה יקחך לבך ומה ירמוץ עיניך: 13 כי תשיב אל אל רוחך והצאת

ידעתי כי זאת עמך: 14 אם חטאתי ושמרתי ומעוני לא תנקני: 15 אם רשעתי אללי לי וצדקתי לא אשא ראשי שבע קלון וראה עניי: 16 וינאה כשחל תצודני ותשב תתפלא בי: 17 תחדש עדיך נגדי ותרב כעשך עמדי חליפות וצבא עמי: 18 ולמה מרחם הצאתני אנוע ועין לא תראני: 19 באשר לא הייתי אהיה מבטן לקבר אוכל: 20 הלא מעט ימי יחדל ישיט ממני ואבליגה מעט: 21 בטרם אלו ולא אשוב אל ארץ חשך וצלמות: 22 ארץ עפתה כמו אפל צלמות ולא סדרים ותפע כמו אפל:

פרק 11

1 ויען צפר הנעמתי ויאמר: 2 הרב דברים לא יענה ואם איש שפתי יצדק: 3 בידך מתיים יחרישו ותלעג ואין מכלם: 4 ותאמר וך לקחי ובר הייתי בעיניך: 5 ואולם מי יתן אלוה דבר ויפתח שפתי עמך: 6 ויגיד לך תלמות חכמה כי כפלים לתושיה ודע כי ישה לך אלוה מעוני: 7 החקר אלוה תמצא אם עד תכלית שדי תמצא: 8 גבדי שמים מה תפעל עמקה משאול מה תדע: 9 ארכה מארץ מדה ורחבה מני ים: 10 אם יחלף ויסגר ויקהל ומי ישיבנו: 11 כי הוא ידע מתי שוא ויורא און ולא יתבוין: 12 ואיש נבוב ילבב ועיר פרא אדם יולד: 13 אם אהה הכינות לבך ופרשת אליו כפך: 14 אם און בידך הרחיקהו ואל תשכן באהליך עולה: 15 כי אז תשא פניך ממום והיית מצק ולא תירא: 16 כי אהה עמל תשכח כמים עברו וזכרו: 17 ומצהירים יקום חלד תעפה כבקר תהיה: 18 וכתבת כי יש תקוה ותפרת לבטח תשכב: 19 ורבעצת ואין מחירך וחלו פניך רבים: 20 ועיני רשעים תכלינה ומנוס אבד מנהם ותקותם מפח נפש:

פרק 12

1 ויען איוב ויאמר: 2 אמנם כי אתם עם ועמכם תמות חכמה: 3 גם לי ללבב כמובים לא נפל אנכי מכם ואת מי אין כמו אלה: 4 שחק לרעהו אהיה קרא לאלוה ויענהו שחוק צדיק תמים: 5 לפיד בוז לעשתות שאנן נכון למועדי רגל: 6 ישליו אהלים לשדרים לבטחות למרגיו לא לאשר הביא אלוה בידו: 7 ואולם שאל נא בהמות ותרח ועור השמים ויגד לך: 8 או שיה לארץ ותרח ויספרו לך דגי הים: 9 מי לא ידע בכל אלה כי יד יהוה עשתה זאת: 10 אשר בידו נפש כל חי ורוח כל בשר איש: 11 הלא און מלין תבחן וחק אכל יטעם לו: 12 בישישים חכמה וארץ תבונתו: 13 עמו חכמה וגבורה לו עצה ותבונה: 14 הן יהרום ולא יבנה יסגר על איש ולא יפתח: 15 הן יעצר במים ויבשו וישלחם ויהפכו ארץ: 16 עמו עז ותושיה לו שגג ומשגה: 17 מוליד יעצים שולל ושפטים יחולל: 18 מוסר מלכים פתח ויאסר אזור במתניהם: 19 מוליד כהנים שולל ואותנים יסלף: 20 מסיר שפה לנאמנים ומעם זקנים יקח: 21 שופך בוז על נדיבים ומזויה אפיקים רפה: 22 מגלה עמקות מני חשך ויצא לאור צלמות: 23 משגיא לגוים ויאבדם שטח לגוים וינחם: 24 מסיר לב ראשי עם הארץ ויתעם בתהו לא דרך: 25 ימששו חשך ולא אור ויתעם כשכור:

פרק 13

1 הן כל ראתה עיני שמעה אזני ותכן לה: 2 כדעתכם ידעתי גם אני לא נפל אנכי

כי שאל נא לדר רישון וכוונן לחקר אבותם: 9 כי המול אנחנו ולא נדע כי צל ימינו עלי ארץ: 10 הלא הם יורוך יאמרו לך ומלכם יוצאו מלים: 11 הינאה נמא בלא בצה ישנה אחו בלי מים: 12 עדנו באבו לא יקטר ולפני כל חציר ייבש: 13 כן ארחות כל שכחי אל ותקות חנף תאבד: 14 אשר יקוט כסלו ובית עכביש במסחו: 15 ישען על ביתו ולא יעמד יחזיק בו ולא יקום: 16 רטב הוא לפני שמש ועל גנתו ינקתו תצא: 17 על גל שרשו יסבכו בית אבנים יחזה: 18 אם יבלעו ממקומו וכחש בו לא ראיתוך: 19 הן הוא שמש דרכו ומעפר אחר יצמחו: 20 הן אל לא ימאס הם ולא יחזיק ביד מרעים: 21 עד ימלה שחוק פיך ושפתיך תרועה: 22 שנואיך ילבשו בשת ואהל רשעים איננו:

פרק 9

1 ויען איוב ויאמר: 2 אמנם ידעתי כי בן ומה יצדק אנוש עם אל: 3 אם יחפץ לרוב עמו לא יענו אחת מני אלה: 4 חכם לבב ואמיץ כח מי הקשה אליו וישלם: 5 המשתיק הרים ולא ידעו אשר הפכם באפו: 6 המרגיז ארץ ממקומה ועמודיה יתפלצון: 7 האמר לחרם ולא יזרח ובעד כוכבים יחתם: 8 נטה שמים לבדו ודורך על במתי ים: 9 עשה עש כסיל וכימה וחדרי חמן: 10 עשה גדלות עד אין חקר ונפלאות עד אין מספר: 11 הן יעבר עלי ולא אראה ויחלף ולא אבין לו: 12 הן יחלף מי ישיבנו מי יאמר אליו מה תעשה: 13 אלוה לא ישיב אפי תחתו שחחו עזרי רהב: 14 אף כי אנכי אענונו ואבחרה דברי אלה: 15 אשר אם צדקתי לא אענה למשפטי אתחנן: 16 אם קראתי ויעני לא אאמין כי יאזין קולי: 17 אשר בשערה יסופני והרבה פצעו חנם: 18 לא יתני השב רוחי כי ישבעני ממררים: 19 אם לבח אמיץ הנה ואם למשפט מי יועיני: 20 אם אצדק פי ירשיעני תם אני ויעקשני: 21 תם אני לא אדע נפשי אמאס חיי: 22 אחת היא על כן אמרתי תם ורשע הוא מכלה: 23 אם שוט ימית פתאם למסת נקים ילעני: 24 ארץ נתנה ביד רשע פני שפטיה יכסה אם לא אפוא מי הוא: 25 וימי קלו מני רץ ברחו לא ראו טובה: 26 חלפו עם אניות אבה כנשר יטוש עלי אכל: 27 אם אמרי אשכחה שיחי אעזבה פני ואבליגה: 28 יגרתה כל עצבתי ידעתי כי לא תנקני: 29 אנכי ארשע למה זה תבל איגע: 30 אם התרחצתי במו שלג והוכזתי בבר כפי: 31 אם בשת תטבלני ותעבבני שולמותי: 32 כי לא איש כמני אענונו נבוא יחדו במשפט: 33 לא יש בינינו מוכיח ישת ידו על שנינו: 34 יסר מעלי בשמו ואמתו אל תבעתני: 35 אדברה ולא איראנו כי לא כן אנכי עמדי:

פרק 10

1 נקטה נפשי בחיי אעזבה עלי שיחי אדברה במר נפשי: 2 אמר אל אלוה אל תרשיעני הודיעני על מה תריבני: 3 הטוב לך כי תעשק כי תמאס יגיע כפיך ועל עצת רשעים הופעת: 4 העיני בשר לך אם כרואת אנוש תראה: 5 הכימי אנוש ימך אם שנותך כימי נגר: 6 כי תבקש לעוני ולחטאתי תדרוש: 7 על דעתך כי לא ארשע ואין מידך מציל: 8 ידיך עצבוני ויעשוני יחד סביב ותבלעני: 9 זכר נא כי כחמר עשיתי ואל עפר תשיבני: 10 הלא כחלב תיכני וכגבנה תקפיאני: 11 עור ובשר תליבישני ובעצמותי וגידים תסבבני: 12 חיים וחסד עשית עמדי ופקדתך שמרתי רוחי: 13 ואלה צפנת בלבבך

פרק 6

1 ויען איוב ויאמר: 2 לו שקול ישקל כעשי והיית במאזנים ישאו יחד: 3 כי עתה מחול ימים יכבד על כן דברי לעו: 4 כי חצי שדי עמדי אשר חמתם שתה רוחי בעותי אלוה יערכוני: 5 הניחק פרא עלי דשא אם יגעה שור על בלילו: 6 היאכל תפל מבלי מלח אם יש טעם בריר חלמות: 7 מאנה לנגוע נפשי חמה בדיר לחמי: 8 מי יתן תבוא שאלתי ותקותי יתן אלוה: 9 ויאל אלוה וידכאני יתר ידו ויבצעני: 10 ותהי עוד נחמתי ואסלדה בחילה לא יחמול כי לא כחדתי אמרי קדוש: 11 מה כחי כי איחל ומה קצי כי אאריך נפשי: 12 אם כח אבנים כחי אם בשרי נחוש: 13 האם אין עזרתו בי ותשיה נדחה ממני: 14 למס מרעהו חסד ויראת שדי יעזוב: 15 אחי בגדו כמו נחל כאפיק נחלים יעברו: 16 הקדרים מני קרח עלימי יתעלם שלג: 17 בעת יזרבו נצמתו בחמו נדעלו ממקומם: 18 ילפתו ארחות דרכם יעלו בתהו ויאבדו: 19 הביטו ארחות תמא הליכת שבא קו למו: 20 בשו כי בטח באו עדיה ויחפרו: 21 כי עתה הויתם לא תראו חתת ותיראו: 22 הכי אמרתי הבו לי ומכחכם שחדו בעדי: 23 ומלשוני מיד צר ומיד עריצים תפדוני: 24 הורוני ואני אחריש ומה שניתי תבינו לי: 25 מה נאמרצו אמרי ישר ומה יוכיח הוכח מכם: 26 הלהוכח מלים תחשבו ולרוח אמרי נאש: 27 אף על יתום תפילו ותכרו על ריעכם: 28 ועתה הואילו פנו בי ועל פניכם אם אכזב: 29 שבו נא אל תהי עולה ושבני עוד צדקי בה: 30 היש בלשוני עולה אם חבי לא יבין חוות:

פרק 7

1 הלא צבא לאנוש על ארץ וכימי שכיר ימיו: 2 כעבד ישאף צל וכשכיר יקוה פעלו: 3 כן הגחלה לי ירחי שוא ולילות עמל מנו לי: 4 אם שכבתי ואמרתי מתי אקום ומד ערב ושבעתי נדדים עדי נשף: 5 לבש בשרי רמה וגיש עפר עורי רגע וימאס: 6 ימי קלו מני ארג ויכלו באפס תקוה: 7 זכר כי רוח חיי לא תשוב עיני לראות טוב: 8 לא תשורני עין ראי עיניך בי ואינני: 9 כלה ענן וילך כן יורד שאל לא יעלה: 10 לא ישוב ענן לברית ולא יכירנו עוד מקומו: 11 גם אני לא אחשך פי אדברה בצר רוחי אשיחה במר נפשי: 12 הים אני אם תנין כי תשים עלי משמר: 13 כי אמרתי תנחמני ערשי ישא בשיחי משכבי: 14 ותחתני בחלמות ומחזינות תבעתני: 15 ותבחר מחנק נפשי מות מעצמותי: 16 מאסתי לא לעלם אחיה חדל ממני כי תבל ימי: 17 מה אנוש כי תגדלנו וכי תשית אליו לבך: 18 ותפקדנו לבקרים לרגעים תבחננו: 19 כמה לא תשעה ממני לא תרפני עד בלעי רקי: 20 חטאתי מה אפעל לך נצר האדם למה שמתני למפגע לך ואחיה עלי למשא: 21 ומה לא תשא פשעי ותעבירי את עוני כי עתה לעפר אשכב ושחרתני ואינני:

פרק 8

1 ויען בלדד שוחי ויאמר: 2 עד אן תמול אלה ורוח כביר אמרי פיך: 3 הלא יעות משפט ואם שדי יעות צדק: 4 אם כח חטאת לו וישלחם ביד פשעם: 5 אם אתה תשחר אל אל ואל שדי תתחנן: 6 אם זך וישר אתה כי עתה יעיר עליך ושלם נות צדקך: 7 והיה ראשיתך מצער ואחריתך ישגה מאד: 8

עפר נחת:

פרק 18

1 ויען בלדד חשתי ויאמר: 2 עד אנה תשימון קנצי למלין תבינו ואחר נדבר: 3 מדוע נחשבנו כבמה נמנינו בעיניכם: 4 טרף נפשו באפו הלמענך תעזב ארץ ויעתק צור ממקמו: 5 גם אור רשעים ידעך ולא ינה שביב אשו: 6 אור חשך באהלו ונרו עליו ידעך: 7 יצרו צעדי אונו ותשליכוהו עתה: 8 כי שלח ברשת ברגליו ועל שבכה יתהלך: 9 יאחו בעקב פה יחזק עליו צמים: 10 טמון בארץ חבלו ומלכתה עלי נתיב: 11 סביב בעתהו בלחות והפיצוהו לרגליו: 12 יהי רעב אנו ואחר נבחר לצלעו: 13 יאכל בדי עורו יאכל בדיו בכור מות: 14 ינתק מאהלו מכמחו ותצעהו למלך בלחות: 15 תשכון באהלו מבלי לו יורה על נוהו גפרית: 16 מתחת שרשיו יבשו וממלל ימל קצירו: 17 וכרו אבד מני ארץ ולא שם לו על פני חוץ: 18 יחרפה מאור אל חשך ומתבל ינדהו: 19 לא נין לו ולא נכד בעמו ואין שריר במגוריו: 20 על יומו נשמו אחרנים וקדמנים אחוזו שער: 21 אך אלה משכנות עול וזה מקום לא ידע אל:

מפיך מלין: 14 מה אנוש כי יזכה וכי יצדק ילוד אשה: 15 הן בקדשו לא יאמין ושמם לא זכו בעיניו: 16 אף כי נתעב ונאלח איש שותה כמים עולה: 17 אחזק שמע לי וזה חיותי ואספרה: 18 אשר חכמים יגידו ולא כחדו מבהות: 19 להם לבדם נתנה הארץ ולא עבר זר בתוכם: 20 כל ימי רשע הוא מתחולל ומספר שנים נצפנו לעריץ: 21 קול פחדים באונו בשלום שודר יבואנו: 22 לא יאמין שוב מני חשך וצפו הוא אלי חרב: 23 נדד הוא ללחם איה ידע כי נכון בידו יום חשך: 24 יבעתהו צר ומצוקה תתקפוהו כמלך עתיד לכיורו: 25 כי נמה אל אל ידו ואל שדי יתגבר: 26 ירוץ אליו בצואר בעבי גבי מגניו: 27 כי כסה פניו בחלבו ויעש פימה עלי כסל: 28 וישכון ערים נכחדות בתים לא ישבו למו אשר התעתדו לגלים: 29 לא יעשר ולא יקום חילו ולא יטה לארץ מגלם: 30 לא יסור מני חשך ינקתו תיבש שלחבת ויסור ברוח פיו: 31 אל יאמן בשו נתעה כי שוא תהיה תמורתו: 32 בלא יומו תמלא וכפתו לא רעננה: 33 יחמס כנפן בסרו וישלך בוית נצתו: 34 כי עדת חנף גלמוד ואש אכלה אהלי שחר: 35 חרה עמל וילד און ובטנם תכין מרמה:

פרק 16

1 ויען איוב ויאמר: 2 שמעתי כאלה רבות מנחמ עמל כלכם: 3 הקץ לדברי רוח או מה ימריצך כי תענה: 4 גם אנכי ככם אדברה לו יש נפשכם תחת נפשי אחבירה עליכם במלים ואנישע עליכם כמו ראשי: 5 אאמנכם במו פ' וינר שפתי יאמר: 6 אם אדברה לא יחשך כאבי ואחדלה מה מני יחלך: 7 אך עתה הלאתי השמות כל עדתי: 8 ותקמטני לעד היה יוקם כי כחשי בפני עיני: 9 אפו טרף וישטמני חרק עלי בשניו צרי לטוש עיניו לי: 10 פערו עלי בפיהם בחרפה הכו לחיי יחד עלי ותמלאון: 11 יסגירני אל אל עויל ועל ידי רשעים ירמני: 12 שלו היותי ויפרפני ואחז בערפי ויפצפני ויקימני לו למטרה: 13 יסבו עלי רביו יפלה כלייתי ולא יחמול ישפך לארץ מרתתי: 14 יפרצני פרץ על פני פרץ ירץ עלי כמבור: 15 חשק תפרתי עלי גלדי ועלתי בעפר קרני: 16 פני חמרמה מני בכי ועל עפעפי צלמות: 17 על לא חמס ככפי ותפילתי זכה: 18 ארץ אל תכסי דמי ואל יהי מקום לזעקתי: 19 גם עתה הנה בשמים עדי ושהדי מברומים: 20 מליצ' רע אל אלה דלפה עיני: 21 ויובח לגבר עם אלוה ובן אדם לרעהו: 22 כי שנות מספר יאתיו וארח לא אשוב אהלך:

פרק 17

1 רוחי חבלה ימי נזעכו קברים לי: 2 אם לא תחלים עמדי ובהמרות תלן עיני: 3 שימה נא ערבי עמך מי הוא לירי תקעו: 4 כי לבם צפנת משכל על כן לא תרמם: 5 לחלק יגיד רעים ועיני בניו תכלנה: 6 והצני למשל עמים ותפת לפנים אהיו: 7 והכה כמעש עיני ויציר כצל כלם: 8 ישימו ישרים על זאת ונקי על חנף יתעדר: 9 ויאחו צדיק דרכו ומהר ידים יסיף אמן: 10 ואילו כלם חשבו ובאו נא ולא אמצא ככם חכם: 11 ימי עברו זמתי נתקו מורשי לבבי: 12 לילה ליום ישימו אור קרוב מפני חשך: 13 אם אקוה שאול ביתי בחשך רפדתי יצועי: 14 לשחת קראתי אבי אתה אמי ואחתי לרמתי: 15 ואיה אפו תקותי ותקותי מי ישרנה: 16 בדי שאל תרדנה אם יחד על

לילה: 9 עין שזפתו ולא תוסיף ולא עוד תשרנו מקומי: 10 בניו ירצו דלים וידיו תשבנה אונו: 11 עצמותיו מלאו עלומו ועמו על עפר תשכב: 12 אם תמתיק בפיו רעה יכחידנה תחת לשונו: 13 יחמל עליה ולא יעזבה וימנענה בתוך חכו: 14 לחמו במעיו נהפך מרורת פתנים בקרבו: 15 חיל בלע ויקאנו מבטנו וירשנו אל: 16 ראש פתנים יינק תהרגהו לשון אפעה: 17 אל ירא בפלגות נהרי נחלי דבש וחמאה: 18 משיב יגע ולא יבלע כחיל תמורתו ולא יעלם: 19 כי רצץ עוב דלים בית גזל ולא יבנהו: 20 כי לא ידע שלו בבטנו בחמודו לא ימלט: 21 אין שריר לאכול על כן לא יחיל טובו: 22 במלאות שפקו יצר לו כל יד עמל הבואנו: 23 יהי למלא בטנו ישלח בו חרון אפו וימטר עלימו בלחמו: 24 יברח מנשק ברזל תחלפהו קשת נחושה: 25 שלף ויצא מגנה וברק ממרתו יהלך עליו אמים: 26 כל חשך טמון לצפוניו תאכלהו אש לא נפח ירע שריר באהלו: 27 יגלו שמים עונו וארץ מקוקממה לו: 28 יגל יבול ביתו נגרות ביום אפו: 29 זה חלק אדם רשע מאלהים ונחלת אמרו מאל:

פרק 21

1 ויען איוב ויאמר: 2 שמעו שמוע מלתי ותהי זאת תנחומתיכם: 3 שאוני ואנכי אדבר ואחר דברי תלעני: 4 האנכי לאדם שיחי ואם מדוע לא תקצר רוחי: 5 פני אלי והשמו ושימו לי על פה: 6 ואם זכרתי ונבחרתי ואחז בשירי פלצות: 7 מדוע רשעים יחיו עתקו גם נברו חיל: 8 זרעם עמל לפניהם עמם וצאצאיהם לעיניהם: 9 בתיהם שלום מפחד ולא שבט אלוה עליהם: 10 שורו עבר ולא ינעל תפלט פרתו ולא תשכל: 11 ישלחו כצאן עויליהם וילדיהם ירקדון: 12 ישאו כחף וכנור וישמחו לקול עוגב: 13 יבול כמבס ימיהם וברגע שאול יחתו: 14 ויאמרו לאל סור ממנו ודעת דרכיך לא הפצנו: 15 מה שדי כי נעבדנו ומה ניעל כי נפגע בו: 16 הן לא בידם טובם עצת רשעים רחקה מני: 17 כמה נר רשעים ידעך ויבא עלימו איום חבלים יחלק באפו: 18 יהיו כתבן לפני רוח וכמין נגבתו סופה: 19 אלוה יצפן לבניו אונו ישלם אליו וידע: 20 יראו עינו כידו ומחמת שדי ישתה: 21 כי מה חפצו בביתו אחריו ומספר חרשיו חצצו: 22 הלאל ילמד דעת והוא רמים ישיפוט: 23 זה ימות בעצם תמי כלו שלאן ושלו: 24 משנינו מלאו חלב ומח עצמותיו ישקו: 25 וזה ימות בנפש מרה ולא אכל בטובה: 26 יחד על עפר ישכבו ורמה תכסה עליהם: 27 הן ידעתי מחשבותיכם ומזמות עלי תחמסו: 28 כי האמרו איה בית נדיב ואיה אהל משכנות רשעים: 29 הלא שאלתם עובדי דרך ואתם לא תנכרו: 30 כי ליום איד יחשך רע ליום עברות יובלו: 31 מי יגיד על פניו דרכו והוא עשה מי ישלם לו: 32 והוא לקברות יובל ועל נדיש ישקוד: 33 מתקן לו רגבי נחל ואחריו כל אדם ימשוך ולפניו אין מספר: 34 ואיך תנחמני תכל ותשובתיכם נשאר מעל:

פרק 22

1 ויען אליפז התמני ויאמר: 2 הלאל יסכן גבר כי יסכן עלימו משכיל: 3 תהפץ לשדי כי תצדק ואם בצע כי תחם דרכיך: 4 המראתך יכיוחך יבוא עמך במשפט: 5 הלא רעתך רבה ואין קץ לעונתיך: 6 כי תחבל אדך חנם ובגדי רעמים תפשיט: 7 לא מים

עיף תשקה ומרעב תמנע לחם: 8 ואיש זרוע לו הארץ ונשוא פנים ישב בה: 9 אלמנות שלחת ריקם וזרעות יתמים ידבא: 10 על כן סביבותיך פחים ויבהלך פחד פחאם: 11 או חשך לא תראה ושפעת מים תכסך: 12 הלא אלוה גבה שמיו וראה ראש כוכבים כי רמו: 13 אחרת מה ידע אל הבעד ערפל ישיפוט: 14 עבים סחר לו ולא יראה וחוג שמיו יתהלך: 15 הארע עולם תשמר אשר דרכו מתי און: 16 אשר קממו ולא עת נהר יוצק יסודם: 17 האמרים לאל סור ממנו ומה יפעל שדי למו: 18 והוא מלא בתיהם טוב ועצת רשעים רחקה מני: 19 יראו צדיקים וישמחו ונקי ילעג למו: 20 אם לא נכחד קימנו ויתרם אכלה אש: 21 חסכן נא עמו ושלם בדם הבואתך טובה: 22 קח נא מפיו תורה ושים אמריו בלבבך: 23 אם תשוב עד שדי תבנה תרחיק עולה מאהלך: 24 ושית על עפר בצר ובצור נחלים אופיר: 25 והיה שדי בצריך וכסף תועפות לך: 26 כי אז על שדי תתענו ותשא אל אלוה פניך: 27 תעתיר אליו וישמעך ונדרוך תשלם: 28 ותגדו אומר ויקם לך ועל דרכיך נגה אור: 29 כי השפילו ותאמר גוה ויש עינים וישע: 30 ימלט אי נקי ונמלט בבר כפריך:

פרק 23

1 ויען איוב ויאמר: 2 גם היום מרי שחי ידי כבדה על אנחתי: 3 מי יתן ידעתי ואמצאנה אבוא עד תכונתי: 4 אערכה לפני משפט ופי אמלא תוכחות: 5 אדעה מלים יעני ואבינה מה יאמר לי: 6 הברכ כח יריב עמדי לא אך הוא ישיט בי: 7 שם ישר נוכח עמו ואפלטת לנצח משפטי: 8 הן קדם אהלך ואיננו ואחרו ולא אבין לו: 9 שמאול בעשתו ולא אחז יעטף ימין ולא אראה: 10 כי ידע דרך עמדי דחנני כזהב אצא: 11 באשרו אחזה רגלי ארמי שמרתיו ולא אש: 12 מצות שפתי ולא אדמי מחקי צפנתי אמרי פיו: 13 והוא באחד ומי ישיבנו ונפשו אותה ויעש: 14 כי ישלם חקי וכהנה רבות עמו: 15 על כן מפניו אבדה אתבונן ואפחד ממנו: 16 ואל הרך לבי ושדי הבהילני: 17 כי לא נצמתי מפני חשך ומפני כסה אפל:

פרק 24

1 מדוע משדי לא נצפנו עתים וידעו לא חזו ימיו: 2 גבלות ישיגו עדר גזלו וירעו: 3 חמור יתומים ינהנו ויחבלו שור אלמנה: 4 יטו אביונים מדרך יחד חבאו עניי ארץ: 5 הן פראים במדבר יצאו כפעלים משחירי לשרף ערבה לו לחם לרערים: 6 בשדה בלילו יקצירו וכרם רשע ילקשו: 7 ערום ילינו מכלי לבוש ואין כסות בקרה: 8 מזרם הרים ירטבו ומכלי מחסה חבקו צור: 9 יגזלו משד יתום ועל עני יחבלו: 10 ערום הלכו בלי לבוש ורעבים נשאו חמא: 11 בין שורתם יצארו קבים דרכו ויצמאו: 12 מעיר מתים ינאקו ונפש חללים תשוע ואלוה לא ישים תפלה: 13 המה היו במרדי אור לא הכירו דרכיו ולא ישבו בנתיבותיו: 14 לאור יקום רוצח יקטל עני ואביון ובלילה יהי כננגב: 15 ועין נאף שמרה נשף לשרר לא תשורני עין וסתר פנים ישים: 16 חתר בחשך בתים יומם תחמו למו לא ידעו אור: 17 כי יחדו בקר למו צלמות כי יכיר בלחות צלמות: 18 קל הוא על פני מים תקלל חלקם בארץ לא יפנה דרך חרמים: 19 ציה גם חם יגזלו מימי שלג שאול חמא: 20 שבעתו רחם מתקן רמה עוד לא יוכר ותשבר כעץ עולה: 21 רעה עקרה לא

תלד ואלמנה לא ייטיב: 22 ומשך אבירים בכחו יקום ולא יאמין בחייו: 23 יתן לו לבטח וישען ועיניהו על דרכיהם: 24 רומז מעט ואינו והמכו ככל יקצצון וכראש שבלת ימלו: 25 ואם לא אפו מי יכויבני וישם לאל מלתי:

פרק 25

1 ויען בלדר השחי ויאמר: 2 המשל ופחד עמו עשה שלום במרומיו: 3 חיש מספר לגדודיו ועל מי לא יקום אורהו: 4 ומה יצדק אנוש עם אל ומה יזכה ילוד אשה: 5 הן עד ירח ולא יאהיל וכוכבים לא זכו בעיניו: 6 אף כי אנוש רמה וכן אדם תולעה:

פרק 26

1 ויען איוב ויאמר: 2 מה עזרת ללא כח הושעת ורוע לא עז: 3 מה יעצת ללא חכמה ותושיה לרב הודעת: 4 את מי הגדת מלין ונשמת מי יצאה ממך: 5 הרפאים יחוללו מלחת מים ושכניהם: 6 ערום שאל נגדו ואין כסות לאבדון: 7 נטה צפון על תהו תלה ארץ על בלי מה: 8 צרר מים בעביו ולא נבקע ענן תחתם: 9 מאוז פני כסה פרשו עליו עננו: 10 חק חק על פני מים עד תכלית אור עם חשך: 11 עמודי שמים ירופפו ויתמחו מגערות: 12 בכחו רנע הים ובתובנות מחץ רחב: 13 ברוחו שמים שפרה חללה ידו נחש בריח: 14 הן אלה קצות דרכו ומה שמץ דבר נשמע בו ורעם נבחרתו מי יתבונן:

פרק 27

1 ויסף איוב שאת משלו ויאמר: 2 חי אל חסיר משפטי ושרי חמר נפשי: 3 כי כל עוד נשמתו בי ורוח אלוה באפי: 4 אם תדברנה שפתי עולה ולשוני אם יהנה רמיה: 5 חלילה לי אם אצדיק אתכם עד אנוע לא אסיר תמתי ממני: 6 בצדקתי החזקתי ולא ארפה לא יחרף לבבי מימי: 7 יחי ברשע איבי ומתקוממי כעול: 8 כי מה תקות חנף כי יבצע כי ישל אלוה נפשו: 9 הצעקתי ישמע אל כי תבוא עליו צרה: 10 אם על שדי יתענג יקרא אלוה בכל עת: 11 אורה אתכם ביד אל אשר עם שדי לא אכזה: 12 הן אתם כלכם חזיתם ולמה זה חבל תהבילו: 13 זה חלק אדם רשע עם אל ונחלת עריצים משדי יקחו: 14 אם ירבו בניו למו חרב וצאצאיו לא ישבעו לחם: 15 שרידו כמות יקברו ואלמנתיו לא תבכינה: 16 אם יצבר כעפר כסף וכחמר יכין מלכו: 17 יכין וצדקו ילכש וכסף נקן יחלק: 18 בנה כעש ביתו ובסכה עשה נצר: 19 עשיר ישכב ולא יאסף עיניו פקח ואינו: 20 תשיגהו כמים בלחות לילה נגבתו סופה: 21 ישארו קרים ויולך וישערהו ממקמו: 22 וישלך עליו ולא יחמל מידו ברוח יברחה: 23 ישפך עלימו כפימו וישרק עליו ממקמו:

פרק 28

1 כי יש לכסף מוצא ומקום לזחב יזקו: 2 ברזל מעפר יקח ואבן יצוק נחושה: 3 קץ שם לחשך ולכל תכלית הוא חוקר אבן אפל וצלמות: 4 פרץ נחל מעם גר הנשכחים מני רגל דלו מאנוש נגז: 5 ארץ ממנה יצא לחם ותחתיה נהפך כמו אש:

מקום ספיר אבניה ועפרת זהב לו: 7 נתיב לא ידעו עיט ולא שזפתו עין איה: 8 לא הרכיבה בני שחץ לא עדה עליו שחל: 9 בחלמיש שלח ידו הפך משרש הרים: 10 בצורות יארים בקע וכל יקר ראתה עינו: 11 מכבי נהרות חשב ותעלמה יצא אור: 12 והחכמה מאין תמצא ואי זה מקום בינה: 13 לא ידע אנוש ערכה ולא תמצא בארץ החיים: 14 תהום אמר לא כי היא וים אמר אין עמדי: 15 לא יתן סגור תחתיה ולא ישקל כסף מחירה: 16 לא תסלה בכתם אופיר בשם יקר וספיר: 17 לא יערכנה זהב וזוכבות ותמורתה כלי פז: 18 ראמות ונביש לא יזכר ומשך חכמה מפנינים: 19 לא יערכנה פטרת כוש בכתם טהור לא תסלה: 20 והחכמה מאין תבוא ואי זה מקום בינה: 21 ונעלמה מעיני כל חי ומעוף השמים נסתרה: 22 אבדון ומות אמרו באזינו שמענו שמעה: 23 אלהים הבין דרכה והוא ידע את מקומה: 24 כי הוא לקצות הארץ יביט תחת כל השמים יראה: 25 לעשות לרוח משקל ומים תכן במדה: 26 בעשתו למטר חק ודרך לחויו קלות: 27 אז ראה ויספרה הכינה וגם חקרה: 28 ויאמר לאדם הן יראת אדני הוא חכמה וסוד מרע בינה:

פרק 29

1 ויסף איוב שאת משלו ויאמר: 2 מי יתנני כירחי קדם כימי אלוה ישמרני: 3 כהלו נרו עלי ראשי לאורו אלך חשך: 4 כאשר הייתי כימי חרפי כסוד אלוה עלי אולתי: 5 בעוד שדי עמדי כסודותי נערי: 6 ברחץ הליכי בחמה וצור יצוק עמדי פלגי שמן: 7 בצאתי שער עלי קרת ברחוב אבין מושבי: 8 ראוני נערים ונחבאו וישישים קמו עמדי: 9 שרים עצרו במלים וכף ישימו לפיהם: 10 קול נגידים נחבאו ולשונו לחכם דרכה: 11 כי און שמעה ותאשרני ועין ראתה ותעדיני: 12 כי אמלט עני משוע ויתום ולא עזר לו: 13 ברכת אבד עלי תבא ולב אלמנה ארין: 14 צדק לבשתי ויולבשני כמעיל וצינף משפטי: 15 עינים הייתי לעור ורגלים לפסח אני: 16 אב אנכי לאביונים ורב לא ידעתי אחזקרהו: 17 ואשברה מתלעות עול ומשני אשליך טרף: 18 ואמר עם קני אנוע וכחול ארבה ימים: 19 שרשי פתוח אלי מים ומל ילון בקצרי: 20 כבודי חוש עמדי וקשתי ביד תחליף: 21 לי שמעו ויחלו וידמו למו עעתי: 22 אחרי דברי לא ישנו עלימו תהף מלתי: 23 ויחלו כמטר לא ויפיהם פערו למלקוש: 24 אשחק אלהם לא יאמינו ואור פני לא יפילון: 25 אבחר דרכם ואשב ראש ואשכון במלך בגדוד כאשר אכלים ינחם:

פרק 30

1 ועתה שחקו עלי צעירים ממתי לימים אשר מאסתי אבותם לשת עם כלבי צאני: 2 גם כח ידיהם למח לי עלימו אבד כלח: 3 בחסר ובכפון גלמוד הערקים ציה אנש שואה ומשא: 4 הקטפים מלוח עלי שיח ושרש רחמים לחמם: 5 מן גו יגרשו ריעו עלימו כננב: 6 בערוץ נחלים לשכן חיי עפר וכפים: 7 בין שיחים ינהקו תחת חרול יספחו: 8 בני נבל גם בני בלי שם נכאו מן הארץ: 9 ועתה נגניתם הייתי ואחי להם למלה: 10 תעבונני רחקו מני ומפני לא חשכו רק: 11 כי יתרו פתח ויענני ורסן מפני שלחו: 12 על ימין פרחה יקומו רגלי שלחו ויסלו עלי ארחות אידם: 13 נחסו נתתיבתי לחותי יעילו לא עזר למו: 14 כפרץ רחב

יאתו תחת שאה התגלגלו: 15 ההפך עלי בלחות תדרף כרוח נדבתי וכעב עברה ישעתי: 16 ועתה עלי תשתפך נפשי יאחזוני ימי עני: 17 לילה עצמי נקר מעלי וערקי לא ישכבון: 18 ברב כח יתחפש לבושי כפי כתתי יאורני: 19 חרני לחמר ואחמשל כעפר ואפר: 20 אשוע אליך ולא תענני עמדתי ותתבנן בי: 21 תהפך לאכזר לי בעצם ירך תשטמני: 22 תשאני אל רוח תרכיבני ותמגנני תשוה: 23 כי ידעתי מות תשיבני ובית מועד לכל חי: 24 אך לא בעי ישלח יד אם בפידו להן שוע: 25 אם לא בכיתי לקשה יום ענמה נפשי לאביון: 26 כי טוב קייתי ויבא רע ואיחלה לאור ויבא אפלי: 27 מעי רתחו ולא דמו קדמני ימי עני: 28 קדר תלכתי בלא חמה קמתי בקהל אשוע: 29 אח הייתי לתנים ורע לבנות יענה: 30 עורי שחר מעלי ועצמי חרה מני חרב: 31 ויהי לאכל כנרי וענבי לקול בכים:

פרק 31

1 ברית ברתני לעיני ומה אתבונן על בתולה: 2 ומה חלק אלוה ממעל ונחלת שדי ממרים: 3 הלא איד לעול ונכר לפעלי און: 4 הלא חוא יראה דרכי וכל צערי יספור: 5 אם הלכתי עם שוא ותחש על מרמה רגלי: 6 ישקלני במאזני צדק וידע אלוה תמתי: 7 אם תמה אשרי מני הדרך ואחר עיני חלך לבי ובכפי דבק מאוס: 8 אורעה ואחר יאכל וצאצאי ישרשו: 9 אם נפתח לבי על אשה ועל פתח רעו ארחתי: 10 תטחן לאמר אשתי ועליה יכמרו אחרי: 11 כי הוא מדי והיא עון פלילים: 12 כי אש היא עד אבדון תאכל ובכל תבואתי תשרש: 13 אם אמאם משפט עבדי ואמתי ברבם עמדי: 14 ומה אעשה כי יקום אל וכי יפקד מה אשיבני: 15 הלא בכטן עשני שדווי וכלני ברחם אחד: 16 אלא אמנע מחפץ ידעתי ועיני אלמנה אכלה: 17 ואכל פתי לבדי ולא אכל יתום ממנה: 18 כי מגעורי גדלני כאב ומכמן אמי אונחתי: 19 אם אורא אובד מבלי לבוש ואין כסות לאביון: 20 אם לא ברכוני חלצו ומנו כבשי יתחמם: 21 אם הניפותי על יתום ידי כפי אורא בשער עזרתי: 22 כתפי משכמה תפול ואורעי מקנה תשבר: 23 כי פחד אלי איד אל ומשאוא לא אוכל: 24 אם שמתו זהב כסלי ולכתם אמרתי מבטחי: 25 אם אשטח כי רב חילי וכי כביר מצאה ידי: 26 אם אורא אור כי יחל וירח ליף: 27 ויפת בטרר לבי ותשק ידי לקי: 28 גם הוא עין פלילי כי כחשתי לאל ממעל: 29 אם אשטח כפיד משנאי והתעררתי כי מצאו רע: 30 ולא נתתי לחטא חכי לשאל באלה נפשו: 31 אם לא אמרו מתי אהלי מי יתן מבשרו לא נשבע: 32 בחוץ לא ילין גר דלתי לארח אפתי: 33 אם כסיתי כאדם פשעי לשמן בחבי עוני: 34 כי אערוץ המון רבה ובזו משפחות יחתי ואדם לא אצא פתח: 35 מי יתן לי שמע לי הן תוי שדי יעניני וספר כתב איש ריבי: 36 אם לא על שכמי אשאנו אנדנו עמרות לי: 37 מספר צעדי אנידנו כמנ נידר אקרבנו: 38 אם עלי אדמתי תועק ויחד תלמיה יבכיון: 39 אם כחה אכלתי בלי כסף ונפש בעליה הפתתי: 40 תחת חמתי יצא חוז ותחת שערתי באשה תמו דברי איוב:

פרק 32

1 וישבתו שלשת האנשים האלה מענות את איוב כי הוא צדיק בעיניו: 2 ויחר אף אליהוא בן ברכאל הבזי ממשפחת רם באיוב

חרה אפו על צדקו נפשו מאלהים: 3 ובשלשת רעיו חרה אפו על אשר לא מצאו מענה וירשעו את איוב: 4 ואליהו חכה את איוב בדבריו כי זקנים מהם ממנו לימים: 5 וירא אליהוא כי אין מענה בפי שלשת האנשים ויחר אפו: 6 ויען אליהוא בן ברכאל הבזי ויאמר צעיר אני לימים אתה דעי ישישים על כן זחלתי ואירא מחות דעי אחכם: 7 אמרתי ימים ידברו ורב שנים ידעו חכמה: 8 אכן רוח היא באנוש ונשמת שדי תבינו: 9 לא רבים יחכמו וזקנים יבינו משפט: 10 לכן אמרתי שמעתי לא אחזה דעי אף אני: 11 הן הוחלתי ללברכים און עד תבונתיכם עד תחקרון מלין: 12 ועדיכם אתבונן והנה אין לאיוב מוכיח עונה אמרוי מכם: 13 פן האמרו מצאנו חכמה אל ידפנו לא איש: 14 ולא ערך אלי מלין ובאמריכם לא אשיבנו: 15 חתו לא ענו עוד העתקי מהם מלים: 16 הוחלתי כי לא ידברו כי עמדו לא ענו עוד: 17 אענה אף אני חלקי אחזה דעי אף אני: 18 כי מלתי מלים הציקתני רוח בגיני: 19 הנה בגיני כיון לא יפתח כאבות חרשים יבקע: 20 אדברה וירוח לי אפתח שפתי ואענה: 21 אל נא אשא פני איש ואל אדם לא אכנה: 22 כי לא ידעתי אכנה כמעט ישאני עשני:

פרק 33

1 ואולם שמע נא איוב מלי וכל דברי האזינה: 2 הנה נא פתחת פי דברה לשוני בחכמי: 3 ישר לבי אמרי ודעת שפתי ברור מללו: 4 רוח לא שעתני וענבת שדי תחירני: 5 אם תוכל השיבני ונשמה לפני התיצבה: 6 הן אני כפיך לאל מחמר קרצתי גם אני: 7 הנה אמרו לא תבעוק ואכפי עליך לא יכבד: 8 אך אמרת באוני וקול מלין אשמע: 9 הן אני בלי פשע חף אנכי ולא עון לי: 10 הן תנאנו עלי ימצא יתשבני לאויבי לוי: 11 ישם בסד רגלי ישמר כל ארחתי: 12 הן זאת לא צדקת אנעך כי ירבה אלוה מאנוש: 13 מדוע אליו ריבות כי כל דבריו לא יענה: 14 כי באחת ידבר אל ובשתיים לא ישרנה: 15 בחלום חזיון לילה בנפל תרמנה על אנשים בתנומות עלי משכב: 16 אז יגלה און אנשים ובסתר יחתם: 17 להסיר אדם מעשה וגוה מגבר יכסה: 18 יחשך נפשו מני שחת וחיתו מעבר בשלח: 19 והוכח במכאוב על משכבו וריב עצמיו אתן: 20 וזהמתו חיתו לחם ונפשו מאכל תאוה: 21 יכל בשרו מרא ויפשי עצמותיו לא ראו: 22 ותקרב לשחת נפשו וחיתו לממותים: 23 אם יש עליו מלאך מלין אחד מני אלף להגיד לאדם ישרו: 24 ויחננו ויאמר פדעוהו מדרת שחת מצאתי כפרי: 25 רטפש בשרו מגער ישוב לימי עלומיו: 26 יעתר אל אלוה וירצהו וירא פניו בתרועה וישב לאנוש צדקתו: 27 ישר על אנשים ויאמר חטאתי וישר העויתי ולא שוה לי: 28 פדה נפשי מעבר בשחת וחיתי באור תראה: 29 הן כל אלה יפעל אל פעמים שלוש עם גבר: 30 לחשיב נפשו מני שחת לאור באור החיים: 31 הקשב איוב שמע לי החרש ואנכי אדבר: 32 אם יש מלין השיבני דבר כי חפצתי צדקך: 33 אם אין אתה שמע לי החרש ואאלפך חכמה:

פרק 34

1 ויען אליהוא ויאמר: 2 שמעו חכמים מלי וידעוהם האזינו לי: 3 כי און מלין תבחן וחק ישעם לאלכי: 4 משפט נבחרה לנו נדעה בינינו מה טוב: 5 כי אמר איוב צדקתי

סערה ויאמר: 7 אור נא כגבר חלצ'ך אשאלך והודיעני: 8 האף תפר משפטי תרשיעני למען תצדק: 9 ואם ורוע כאל לך ובקול כמחו תרעם: 10 עדה נא נאון וגבה יהוד והדר תלבש: 11 הפץ עברות אפך וראה כל נאה והשפילחו: 12 ראה כל נאה הכניעו והדר רשעים תחתם: 13 ממנם בעפר יחד פניהם חשב בטמון: 14 וגם אני אודך כי תושע לך ימינך: 15 הנה נא בהמות אשר עשיתי עמך חציר בקבר יאכל: 16 הנה נא כחו במתניו ואנו בשרירי בטנו: 17 יחפץ ונבו כמו ארז גידי פחדו ישרנו: 18 עצמיו אפיק נחושה נרמיו כמטיל ברזל: 19 הוא ראשית דרכי אל העשו גש חרבו: 20 כי בול הרים ישאו לו וכל חית השדה ישחקו שם: 21 תחת צאלים ישכב בסתר קנה ובצה: 22 יסכחו צאלים צללו יסכוהו ערבי נחל: 23 הן ישק נהר לא יחפזו יבטח כי יגיה ירדן אל פיו: 24 בעיניו יקחנו במוקשים ינקב אף:

פרק 41

1 תמשך לויתן בחכה ובחבל תשקיע לשנו: 2 תחשים אנמון באפו ובחוח תקוב לחיו: 3 חירבה אליך תחנונים אם ידבר אליך רכות: 4 חירבת בריח עמך תקחנו לעבד עולם: 5 תשחקו בו כצפור ותקשרנו לנערותיך: 6 יכרו עליו חברים יחצוהו בין כנענים: 7 תתמלא בשכות עורו ובצלצל דגים ראשו: 8 שים עליו כפך וכר מלחמה אל תוסף: 9 הן תחלתו נכובה הגם אל מראיו יטל: 10 לא אכור כי יעורנו ומי הוא לפני יתיצב: 11 מי יקדימני ואשלם תחת כל השמים לי הוא: 12 לא אחריש בדיו ודבר גבורות וחין ערכו: 13 מי גלה פני לבושו כבפל רסנו מי יבוא: 14 דלתי פניו מי פתח סביבות שניו אימה: 15 גאווה אפיק מגנים סגור חותם צר: 16 אחד באחד יגשו ורוחו לא נבוך ביניו: 17 איש באחיו ידבקו יתלכדו ולא יתפרדו: 18 עמישתי תהל אור ועיניו כעפעפי שחר: 19 מפיו לפידים יחלכו כידורי אש יתמלטו: 20 מנחיריו יצא עשן כדוד נפוח ואנמן: 21 נפשו גחלים תלהט ולהם מפיו יצא: 22 בצוארו ילין עז ולפניו תרוץ ראבה: 23 מפלי בשרו דבקו יצוק עליו בל ימוט: 24 לבו יצוק כמו אבן ויצוק כפלח תחתית: 25 משחו יגורו אלים משברים יתחטאו: 26 משיגוהו חרב בלי תקום חנית מסע ושריה: 27 יחשב תלבן ברזל לעץ קרפון נחושה: 28 לא יבריקו בן קשת לקש נחפכו לו אבני קלע: 29 כקש תחשבו ותחח וישחק לרעש כידון: 30 תחתיו חדודי חרש ירפד חרוץ על מיט: 31 ירתיה כסיר מצולה ים ישים כמרחקה: 32 אחריו יאיר נתיב יחשב תהום לשיבה: 33 אין על עפר משלו העשו לבלי חת: 34 את כל גבה יראה הוא מלך על כל בני שחין:

פרק 42

1 ויען איוב את יהוה ויאמר: 2 ידעת כי כל תובל ולא יבצר ממך מומה: 3 מי זה מעלים עצה בלי דעת לכן הגדת ולא אבין נפלאות ממני ולא אדע: 4 שמע נא ואנכי אדבר אשאלך והודיעני: 5 לשמע און שמעתיך ועתה עיני ראתך: 6 על בן אמאס ונחמתי על עפר ואפר: 7 ויהי אחר דבר יהוה את הרברים האלה אל איוב ויאמר יהוה אל אליפו התימני חרה אפי בך ובשני רעיק כי לא דברתם אלי נכונה כעבדי איוב: 8 ועתה קחו לכם שבעה פרים ושבעה אילים ולכו אל עבדי איוב והעליהם עולה בעדכם

ים ובחקר תהום תהלכת: 17 הגנלו לך שערי מות ושערי צלמות תראה: 18 תהבנת עד רחבי ארץ הגד אם ידעת כלה: 19 אי זה הדרך ישכן אור וחשך אי זה מקמו: 20 כי תחקנו אל גבולו וכי תבין נתיבות ביתו: 21 ידעת כי אז תולד ומספר ימך רבים: 22 הבאת אל אצרות שלג ואצרות ברד תראה: 23 אשר חשכתי לעת צר ליום קרב ומלחמה: 24 אי זה הדרך יחלק אור יפץ קדים עלי ארץ: 25 מי פלג לשמף העלה ודרך לחזיו קלות: 26 להמטיר על ארץ לא איש מדבר לא אדם בו: 27 להשביע שאה ומשאה ולהצמיח מצא דשא: 28 היש למטר אב או מי הוליד אנלי טל: 29 מבטן מי יצא הקרח וכפר שמים מי ילדו: 30 כאבן מים יתחבאו ופני תהום יתלכדו: 31 התקשר מעדנות כימה או משכות כסיל תפתח: 32 תציא מורות כפתו ועיש על בניה תנחם: 33 חידעת חקות שמים אם תשים משטרו בארץ: 34 תחרים לעב קולך ושפעת מים חכסך: 35 תהשלח ברכים וילכו ויאמרו לך הנו: 36 מי שת בשחות חכמה או מי נתן לשכבו כינה: 37 מי יספר שחקים בחכמה ונבלי שמים מי ידע: 38 בצקת עפר למוצק ורננים ידבקו: 39 תצודו ללכד טרף וחקת כפירים תמלא: 40 כי ישחו במעונות ישבו בסכה למו ארב: 41 מי יכין לערב צידו כי ילדו אל אל ישועו ותנו לבלי אכל:

פרק 39

1 חידעת עת לדת יעלי סלע חלל אילות תשמר: 2 תספר ירחים תמלאה וידעת עת לדתנה: 3 תכרענה ילדיהן תפלחנה חבליהם תשלחנה: 4 יחלמו בניהם ירבו כבד יצאו ולא שבו למו: 5 מי שלח פרא חפשי ומסרות ערוד מי פתח: 6 אשר שמתי ערבה ביהו ומשכנותיו מלחה: 7 ישחק להמן קריה תשאור נונם לא ישמע: 8 יתור הרים מרעהו ואחר כל ירוק ידרוש: 9 חואבה רים עבדך אם ילין על אבוסך: 10 התקשר רים בתלם עבתו אם ישדר עמקים אחריו: 11 תהבטח בו כי רב כחו ותעזב אליו יגיעך: 12 תהאמין בו כי ישוב ורשך וגורנך יאסף: 13 כנף רננים בעלסאם אברה חסידה ונצה: 14 כי תעזב לארץ בציה ועל עפר תחמם: 15 ותשכח כי רגל הזורה וחי חסידה תרדשה: 16 הקשיח בניה ללא לה לריק יגיעה אל פחד: 17 כי השא אלוה חכמה ולא חלק לה בכינה: 18 כעת במרום תמריא תשחק לסוס ולרכבו: 19 תחתן לסוס גבורה תתלביש צוארו רעמה: 20 תתרגישנו בארבה הוד נחרו אימה: 21 יחפרו בעמק וישיש בבח יצא לקראת נשק: 22 ישחק לפחד ולא יחת ולא ישוב מפני חרב: 23 עליו תרנה אשפה להב חנית וכידון: 24 ברעש ורגו יגמא ארץ ולא יאמין כי קול שופר: 25 בדי שפר יאמר האח ומרחוק יריח מלחמה רעם שרים ותרועה: 26 המכינתך יאבר נין יפרש כנפו לחימן: 27 אם על פיך יגיבה נשר וכי ריים קנו: 28 סלע ישכן ויתלנן על שן סלע ומצודה: 29 משם חפר אכל למרחוק עיניו יביטו: 30 ואפרחו יעלעו דם ובאשר חללים שם הוא:

פרק 40

1 ויען יהוה את איוב ויאמר: 2 הרב עם שדי יסור מוכיה אלוה יעננה: 3 ויען איוב את יהוה ויאמר: 4 הן קלתי מה אשיבך ידי שומי למו פי: 5 אחת דברתי ולא אעשה ושתי ולא אוסר: 6 ויען יהוה את איוב מן

ישמעו בשלח יעברו ויגועו בבלי דעת: 13 וחנפי לב ישימו אף לא ישועו כי אסרם: 14 תמת בנער נפשם וחיתם בקדרים: 15 יחליץ עני בעניו ויגל בלחץ אונם: 16 ואף חסידך מפר צר רחב לא מוצק תחתיה ונחת שלחנך מלא דשן: 17 ודין רשע מלאת דין ומשפט יתמכו: 18 כי חמה פן יסיתך בספק ורב כפר אל יטך: 19 היערך שועך לא בצר וכל מאמצי כח: 20 אל תשאף הלילה לעלות עמים תחתם: 21 השמר אל תפן אל און כי על זה בחרת מעני: 22 הן אל ישגיב ככחו מי כמחו מורה: 23 מי פקד עליו דרכו ומי אמר פעלת עולה: 24 זכר כי תשניא פעלו אשר שררו אנשים: 25 כל אדם חזו בו אנוש יביט מרחוק: 26 הן אל שניא ולא נדע מספר שניו ולא חקר: 27 כי גירע נטפי מים זיקו מטר לאדו: 28 אשר יזלו שחקים ירעפו עלי אדם רב: 29 אף אם יבין מפרשי עב תשאות סכחו: 30 הן פרש עליו אורו ושרשי הים כסה: 31 כי בם ידין עמים יתן אכל למכביר: 32 על כפים כסה אור ויצו עליה במפניו: 33 יגיד עליו רעו מקנה אף על עולה:

פרק 37

1 אף לזאת יחרד לבי ויתר ממקומו: 2 שמעו שמוע ברנו קלו והנה מפיו יצא: 3 תחת כל השמים ישרהו ואורו על כנפות הארץ: 4 אחריו ישאן קול ירעם בקול נאווה ולא יעקבם כי ישמע קולו: 5 ירעם אל בקולו נפלאות עשה גדלות ולא נדע: 6 כי לשלג יאמר הוא ארץ וגשם מטר וגשם מטרות עזו: 7 ביד כל אדם יתחום לדעת כל אנשי מעשהו: 8 ותבא חיה כמו ארב ובמעונתיה תשכן: 9 מן החרד תבוא סופה וממורים קרה: 10 משמעת אל יתן קרח ורחב מים במוצק: 11 אף ברי יטריח עב יפין ענן אורו: 12 והוא מסכות מתהפך בתחולתו לפעלם כל אשר יצום על פני תבל ארצה: 13 אם לשבת אם לארצו אם לחסד ימצאהו: 14 האוינה זאת איוב עמד והתבונן נפלאות אל: 15 תדע בשום אלוה עליהם והופיע אור עננו: 16 תדע על מפלשי עב מפלאות תמים דעים: 17 אשר גנרד חמים בהשקט ארץ מדרום: 18 תריקע ענן לשחקים חזקים כראי מוצק: 19 הודיענו מה נאמר לו לא נערך מפני חשך: 20 חוספר לו כי אדבר אם אמר איש כי יבלע: 21 ועתה לא ראו אור בהיר הוא בשחקים ורוח עברה ותטהרים: 22 מצפון זהב יצאה על אלוה נורא הוד: 23 שדי לא יצאה שניא כח ומשפט ורב צדקה לא יענה: 24 לכן יראוהו אנשים לא יראה כל חכמי לב:

פרק 38

1 ויען יהוה את איוב מן הסערה ויאמר: 2 מי זה מחשיך עצה במלין בלי דעת: 3 אור נא כגבר חלצ'ך ואשאלך והודיעני: 4 איפה היית ביסדי ארץ הגד אם ידעת כינה: 5 מי שם ממדיה כי תדע או מי נטה עליה קן: 6 על מה אדניה המבטע או מי ירה אבן פנתה: 7 ברן יחד כוכבי בקר ויריעו כל בני אלהים: 8 ויסק דבלתים ים בניחו מרחם יצא: 9 בשומי ענן לבשו וערפל תחלתו: 10 ואשבר עליו חקי ואשים בריח ודלתים: 11 ואמר עד פה תבוא ולא חסיף ופא ישיח בנאון גליך: 12 המימיק צוית בקר ידעתה שחר מקמו: 13 לאחו בכנפות הארץ וינערו רשעים ממנה: 14 ותהפך כחמר חותם ויתצבו כמו לבוש: 15 וימעט מרשעים אורם וזרוע רמה תשבר: 16 הבאת עד נכבי

ואל חסיר משפטי: 6 על משפטי אכזב אנוש חצי בלי פשע: 7 מי גבר כאיוב ישתה לעג כמים: 8 וארח לחברה עם פעלי און וללכת עם אנשי רשע: 9 כי אמר לא יסכן גבר ברצתו עם אלהים: 10 לכן אנשי לבב שמעו לי חללה לאל מרשע ושדי מעול: 11 כי פעל אדם ישלם לו ימארה איש ימצאנו: 12 אף אמנם אל לא ירשיע ושדי לא יעזת משפט: 13 מי פקד עליו ארצה ומי שם תבל כלה: 14 אם ישים אליו לבו רוחו ונשמתו אליו יאסף: 15 יגוע כל בשר יחד ואדם על עפר ישוב: 16 ואם כינה שמעה זאת האוינה לקול מלי: 17 האף שונא משפט יחבוש ואם צדיק כביר תרשיע: 18 האמר למלך בליעל רשע אל נדיבים: 19 אשר לא נשא פני שרים ולא נבר שוע לפני דל כי מעשה ידיו כלם: 20 רגע ימתו וחצות לילה יגעשו עם ויעברו ויסירו אביר לא ביד: 21 כי עיניו על דרכי איש וכל צעדי יראה: 22 אין חשך ואין צלמות להסתיר שם פעלי און: 23 כי לא על איש ישים עוד לחלק אל אל במשפט: 24 ירע כבירים לא חקר ויעמד אחרים תחתם: 25 לכן יכיר מעבדיהם והפך לילה וידבאו: 26 תחת רשעים ספקם במקום ראם: 27 אשר על כן סרו מאחריו וכל דרכיו לא חשכילו: 28 להביא עליו צעקת דל וצעקת עניים ישמע: 29 והוא ישקט ומי ירשע ויסתר פנים ומי ישרנו ועל גיו ועל אדם יחד: 30 ממלך אדם חנף ממקשי עם: 31 כי אל האמר נשאתי לא אהבל: 32 בלעדי אחזה אתה הרני אם עול פעלתי לא אסיר: 33 המעמד ישלמה כי מאסת כי אתה תבחר ולא אני ומה ידעת דבר: 34 אנשי לבב יאמרו לי וגבר חכם שמע לי: 35 איוב לא בדעת ידבר ודבריו לא בהשכיל: 36 אבי יבחן איוב עד נצח על השבת באנשי און: 37 כי יסוף על חשאתו פשע בינינו יספוק וירב אמריו לאל:

פרק 35

1 ויען אליהו ויאמר: 2 הזאת חשבת למשפט אמרת צדיק מאל: 3 כי תאמר מה יסכן לך מה אעיל מחמאתי: 4 אני אשיבך מלין אור רעיק עמך: 5 חבט שמים וראה ושוה וקאת גבהו ממך: 6 אם חשית מה תפעל בו ורבו פשעיך מה תעשה לו: 7 אם צדקת מה תתן לו או מה מידך יקח: 8 לאיש כמוך רשעך ולבן אדם צדקתך: 9 מרב ששקים יזעיקו ישועו מזרוע רבים: 10 ולא אמר איה אלוה עשי נתן ומרות בלילה: 11 מלפנו מבחמות ארץ ומעוף השמים יחכמנו: 12 שם יצעקו ולא יענה מפני גאון רעים: 13 אך שוא לא ישמע אל ושדי לא ישרנה: 14 אף כי תאמר לא תשונו דין לפניו ותחולל לו: 15 ועתה כי אין פקד אפו ולא ידע בפש מאד: 16 ואיוב הבל יפצה פיהו בבלי דעת מלין יכבר:

פרק 36

1 ויסק אליהו ויאמר: 2 כתר לי זעיר ואחרך כי עוד לאילוח מלים: 3 אשא דעי למרחוק ולפעלי אתך צדק: 4 כי אמנם לא שקר מלי תמים דעות עמך: 5 הן אל כביר ולא ימאס כביר כח לב: 6 לא יחיה רשע ומשפט עניים יתן: 7 לא יגרע מצדיק עיניו ואת מלכים לכסא וישיבם לנצח ויגבהו: 8 ואם אסורים בוקים ילכדון בחבלי עני: 9 ויגד להם פעלם ופשעיהם כי יתגברו: 10 ויגל אונם למוסר ויאמר כי ישבון מאון: 11 אם ישמעו ויעברו יכלו ימים בטוב ושיניהם כנעמים: 12 ואם לא

ואיוב עבדי והפלל עליכם כי אם פניו אשא לבלתי עשות עמכם נבלה כי לא דברתם אלי נכונה כעבדי איוב: 9 וילכו אליפו התימני ובלדרד השויו צפר הנעמתי ויעשו כאשר דבר אליהם יהוה וישא יהוה את פני איוב: 10 ויהוה שב את שבית איוב בהתפללו בעד רעהו ויסף יהוה את כל אשר לאיוב למשנה: 11 ויבאו אליו כל אחיו וכל אחיותיו וכל ידיעיו לפניו ויאכלו עמו לחם בביתו וינידו לו וינחמו אותו על כל הרעה אשר הביא יהוה עליו ויהיו לו איש קשיטה אחת ואיש נזם וזה אחד: 12 ויהוה ברכך את אחרית איוב מראשיתו ויהי לו ארבעה עשר אלף צאן וששת אלפים גמלים ואלף צמד בקר ואלף אוניות: 13 ויהי לו שבענה בנים ושלוש בנות: 14 ויקרא שם האחת ימימה ושם השנית קציעה ושם השלישית קרן הפוך: 15 ולא נמצא נשים יפות כבנות איוב בכל הארץ ויהיו להם אבירים נחלה בתוך אחיהם: 16 ויהי איוב אחרי זאת מאה וארבעים שנה וירא את בניו ואת בני בניו ארבעה דורות: 17 וימת איוב זקן ושבע ימים:

תהילים

תהילים 1

1 אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים ובדרך חטאים לא עמד ובמשב לצים לא ישב: 2 כי אם בתורת יהוה חפצו ובתורתו יהנה יומם ולילה: 3 ויהי כעץ שתול על פלגי מים אשר פריו יתן בעתו ועלה לו איבול וכל אשר יעשה יצליח: 4 לא כן הרשעים כי אם כמץ אשר תדפנו רוח: 5 על כן לא יקמו רשעים במשפט וחטאים בעדת צדיקים: 6 כי יודע יהוה דרך צדיקים ודרך רשעים תאבד:

תהילים 2

1 למה רגשו גוים ולאמים יהגו ריק: 2 יתיצבו מלכי ארץ ורוזנים נוסדו יחד על יהוה ועל משיחו: 3 ננתקה את מוסרותינו ונשליכה ממנו עבתימו: 4 יושב בשמים ישחק אדני ילעג למו: 5 אז ידבר אלימו באפו ובחרונו יבהלמו: 6 ואני נסכתי מלכי על ציון הר קדשי: 7 אספרה אל חק יהוה אמר אלי בני אתה אני היום ילדתוך: 8 שאל ממני ואתנה גוים נחלתך ואחוזתך אפסי ארץ: 9 תרעם בשבט ברזל ככלי יוצר תנפצם: 10 ועתה מלכים השכילו הוסרו שפטי ארץ: 11 עבדו את יהוה ביראה וגילו ברעדה: 12 נשקו בר פן יאנפו ותאבדו דרך כי יבער כמעט אפי אשרי כל חוסי בו:

תהילים 3

1 מזמור לדוד בברחו מפני אבשלום בנו יהוה מה רבו צרי רבים קמים עלי: 2 רבים אמרים לנפשי אין ישועתה לו באלהים סלה: 3 ואתה יהוה מן בעדי כבודי ומרים ראשי: 4 קולי אל יהוה אקרא ויענני מהר קדשו סלה: 5 אני שכבתי ואישנה הקיצוני כי יהוה יסמכני: 6 לא אירא מרכבות עם אשר סביב שתי עלי: 7 קומה יהוה הושיעני אלהי כי הכית את כל איבי לחי שני רשעים שברתי: 8 ליהוה הישועה על עמך ברכתך סלה:

תהילים 4

1 למנצח בנגינות מזמור לדוד בקראי ענני אלהי צדקי בצר הרחבת לי חנני ושמע תפלת: 2 בני איש עד מה כבודי לכלמה האהבון ריק תבקשו כזב סלה: 3 ודעו כי הפלה יהוה חסיד לו יהוה ישמע בקראי אליו: 4 רגזו ואל תחטאו אמרו בלבבכם על משכבכם ודמו סלה: 5 זכחו וזכוי צדק ובטחו אל יהוה: 6 רבים אמרים מי יראנו טוב נסה עלינו אור פניך יהוה: 7 נתתה שמחה בלבי מעת דגנם ותירושם רבו: 8 בשלום יחדו אשכבה ואישן כי אתה יהוה לבדך לבטח תושיבני:

תהילים 5

1 למנצח אל הנחילות מזמור לדוד אמרי האזינה יהוה בינה הגני: 2 הקשיבה לקול שועי מלכי ואלהי כי אליך אתפלל: 3 יהוה בקר תשמע קולי בקר אעריך לך ואצפה: 4 כי לא אל חפץ רשע אתה לא יגרך רע: 5 לא יתיצבו הוללים לנגד עיניך שנאת כל פשלי און: 6 תאבד דברי כזב איש דמים ומרמה יתעב יהוה: 7 ואני ברב חסדך אבוא ביתך אשתחוה אל היכל קדשך ביראתך: 8 יהוה נחני בצדקתך למען שוררי הושר לפני דרכך: 9 כי אין בפיח נכונה קרבם הוות קבר פתוח גרונם לשונם יחליקון: 10 האשמים אלהים יפלו ממעצותיהם ברב פשעיהם הדיחמו כי מרו בד: 11 וישמחו כל חוסי בד לעולם ירגנו ותסך עלימו ויעלצו בד אהבי שמך: 12 כי אתה תברך צדיק יהוה כצנה רצון תעטרנו:

תהילים 6

1 למנצח בנגינות על השמינית מזמור לדוד יהוה אל באפך תוכיחני ואל בחמך תיסרני: 2 חנני יהוה כי אמלל אני רפאני יהוה כי נבהל עצמי: 3 ונפשי נבהלה מאד ואת יהוה עד מתי: 4 שובבי יהוה חלצה נפשי הושיעני למען חסדך: 5 כי אין במות וזכר בשאול מי יודה לך: 6 יגדתי באנחותי אשחה בכל לילה מטתי בדמעתי ערשי אמסח: 7 עששה מכעס עיני עתקת בכל צוררי: 8 סורו ממני כל פעלי און כי שמע יהוה קול בכיי: 9 שמע יהוה תחנוני יהוה תפילתי יקח: 10 יבשו ויבהלו מאד כל איבי ישבו יבשו רגע:

תהילים 7

1 שניון לדוד אשר שר ליהוה על דברי כוש בן ימיני יהוה אלהי בד חסיתי הושיעני מכל רדפי והצילני: 2 פן יטרף כאריה נפשי פרק ואין מציל: 3 יהוה אלהי אם עשיתי זאת אם יש עול בכפי: 4 אם גמלתי שולמי רע ואחלצה צוררי יריס: 5 ירדף איוב נפשי וישן וירמס לארץ חיי וכבודי לעפר ישכן סלה: 6 קומה יהוה באפך הנשא בעברות צוררי ועורה אלי משפט צוית: 7 ועדת לאמים תסובך ועליה למרום שובה: 8 יהוה ידין עמים שפטני יהוה בצדקי וכתמי עלי: 9 יגמר נא רע רשעים ותכונן צדיק ובחן לבות וכליות אלהים צדיק: 10 מגני על אלהים מושיע ישרי לב: 11 אלהים שופט צדיק ואל זעם בכל יום: 12 אם לא ישוב חרבו ילמוש קשתו דרך ויכוננה: 13 ולו הכין כלי מות חציו לדלקים יפעל: 14 הגה יחבל און והרה עמל וילד שקר: 15 בור כרה ויחפרו ויפל בשחת יפעל: 16 ישוב עמלו בראשו ועל קדקדו

חמסו ירד: 17 אודה יהוה כצדקו ואזמרה שם יהוה עליון:

תהילים 8

1 למנצח על הגתית מזמור לדוד יהוה אדנינו מה אדיר שמך בכל הארץ אשר תנה יורדך על השמים: 2 מפי עוללים וינקים יסדת עז למען צורריך להשבית איוב ומתנקם: 3 כי אראה שמך מעשי אצבעתיך ירח וכוכבים אשר כוננתה: 4 מה אנוש כי תזכרנו ובן אדם כי תפקדנו: 5 ותחסרהו מעט מאלהים וכבוד והדר תעטרהו: 6 תגשילוהו כמעשי ירך כל שתה תחת רגליו: 7 צנה ואלפים כלם וגם בהמות שדי: 8 צפור שמים ודגי הים עבר ארחות ימים: 9 יהוה אדנינו מה אדיר שמך בכל הארץ:

תהילים 9

1 למנצח עלמות לבן מזמור לדוד אודה יהוה בכל לבי אספרה כל נפלאותיך: 2 אשמחה ואעלצה בדך אזמרה שמך עליון: 3 בשוב אויבי אחר וישלכו ויאבדו מפניך: 4 כי עשית משפטי ודיני ישת לבסא שופט צדק: 5 נערת גוים אבדת רשע שמם מחית לעולם ועד: 6 האויב חמו חרבות לנצח וערים נתשת אבד זכרם המה: 7 יהוה לעולם ישב כונן למשפט כסאו: 8 והוא ישפט תבל בצדק ידין לאמים במישרים: 9 ויהי יהוה משגב לידך משגב לעתות בצרה: 10 ויבטחו בדך וידעי שמך כי לא עזבת דרשך יהוה: 11 זמרו ליהוה ישב ציון הגידו בעמים עלילותיו: 12 כי דרש דמים אותם זכר לא שחב צעקת עניים: 13 חננני יהוה ראה עניי משנאי מרומי משערי מות: 14 למען אספרה כל תהלתך בשערי בת ציון אנילה בישועתך: 15 טבעו גוים בשחת עשו ברהט זו טמנו נלכדה רגלם: 16 נודע יהוה משפט עשו בפעל כפיו נוקש רשע הגיון סלה: 17 ישובו רשעים לשאולה כל גוים שכחי אלהים: 18 כי לא לנצח ישכח אביון תקות עניים תאבד לעד: 19 קומה יהוה אל יעז אנוש ישפטו גוים על פניך: 20 שיתה יהוה מורה להם ידעו גוים אנוש המה סלה:

תהילים 10

1 למה יהוה תעמד ברחוק תעלים לעתות בצרה: 2 בנאות רשע ידלק עני יתפשו במזמות זו חשבו: 3 כי הלל רשע על תאות נפשו ובצע בך נאץ יהוה: 4 רשע כנבה אפו כל ידרש אין אלהים כל מזמותיו: 5 יחילו דרכו בכל עת מרום משפטך מגדוד כל צוררי ויפח בהם: 6 אמר בלבו כל אמוט לדר ודר אשר לא ברע: 7 אלה פיהו מלא ומרמות ותך תחת לשונו עמל ואון: 8 ישב במארב הצרים במסתרים יהגו נקי עיניו לחלצה יצפנו: 9 יארב במסתר כאריה בסכה יארב לחמוק עני יחמף עני במשכו ברהטו: 10 ודכה ישח ונפל בעצמוי חלכאים: 11 אמר בלבו שכח אל חסיתי פניו כל ראה לנצח: 12 קומה יהוה אל נשא ירך אל תשכח עניים: 13 על מה נאץ רשע אלהים אמר בלבו לא תדרש: 14 ראתה כי אתה עמל וכעס תביט לתת בידך עליך יעזב חלכה יתום אתה חיתי עור: 15 שבר זרוע רשע ורע תדרוש רשעו כל תמצא: 16 יהוה מלך עולם ועד אבדו גוים מארצו: 17 תאות עניים שמעת יהוה תכין לבם תקשיב

אונך: 18 לשפט יתום ודך כל יוסף עוד לערץ אנוש מן הארץ:

תהילים 11

1 למנצח לדוד ביהוה חסיתי איך תאמרו לנפשי נודו הרכם צפור: 2 כי הנה הרשעים ידרכון קשת כוננו חצם על יתר לירות כמו אפל לישרי לב: 3 כי השתות יחרסון צדיק מה פעל: 4 יהוה בחיכל קדשו יהוה בשמים כסאו עיניו יחזו עפעפיו יבחנו בני אדם: 5 יהוה צדיק יבחן ורשע ואהב חמס שנאה נפשו: 6 ימטר על רשעים פחים אש וגופרית ורוח זלעפות מנת כוסם: 7 כי צדיק יהוה צדקות אהב ישר יחזו פנימו:

תהילים 12

1 למנצח על השמינית מזמור לדוד הושיעה יהוה כי גמר חסיד כי פסו אמונים מבני אדם: 2 שוא ידברו איש את רעהו שפת חלקות בלב ולב ידברו: 3 יכרת יהוה כל שפתי חלקות לשון מדברת גדלות: 4 אשר אמרו ללשנו נגביר שפתינו אנוני מי אדון לנו: 5 משד עניים מאנקת אביונים עתה אקום יאמר יהוה אשית בישע יפח לו: 6 אמרות יהוה אמרות טהרות כסף צרוף בעליל לארץ מוקק שבעתים: 7 אתה יהוה תשמרם תצרנו מן הדור וזו לעולם: 8 סביב רשעים יתהלכון כרם ולות לבני אדם:

תהילים 13

1 למנצח מזמור לדוד עד אנה יהוה תשכחני נצח עד אנה תסתיר את פניך ממני: 2 עד אנה אשית עצות בנפשי יגון בלבבי יומם עד אנה ירום איבי עלי: 3 הביטה ענני יהוה אלהי האירה עיני פן אישן חמות: 4 פן יאמר איבי יכלתיו צרי יגילו כי אמוט: 5 ואני בחסדך בטחתי יגל לבי בישועתך: 6 אשירה ליהוה כי נמל עלי:

תהילים 14

1 למנצח לדוד אמר נבל בלבבו אין אלהים השחיתו התעיבו עלילה אין עשה טוב: 2 יהוה משמים השקוף על בני אדם לראות חוש משכיל דרש את אלהים: 3 הכל סר יחדו נאלחו אין עשה טוב אין גם אחד: 4 הלא ידעו כל פעלי און אכלי עמי אכלו לחם יהוה לא קראו: 5 שם פחדו פחד כי אלהים בדר צדיק: 6 עצת עני תבישו כי יהוה מחסונו: 7 מי יתן יצו ישרע ישראל שוב יהוה שבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל:

תהילים 15

1 מזמור לדוד יהוה מי יגור באהלך מי ישכן בהר קדשך: 2 הולך תמים ופעל צדק ודבר אמת בלבבו: 3 לא רגל על לשנו לא עשה לרעהו רעה וחפרה לא נשא על קרבו: 4 נבזה בעיניו נמאס ואת יראי יהוה יכבד נשבע להרע ולא ימר: 5 כספו לא נתן בנשך וישחד על נקי לא לקח עשה אלה לא ימוט לעולם:

תהילים 16

1 מכתם לדוד שמרני אל כי חסיתי בדך: 2 אמת ליהוה אדני אתה טובתי כל עליך: 3 לקדושים אשר בארץ המה ואדירי

למרמה: 5 ישא ברכה מאת יהוה וצדקה מאלהי ישעו: 6 זה דור דרשו מבקשי פניך יעקב סלה: 7 שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבוא מלך הכבוד: 8 מי זה מלך הכבוד יהוה עזו וגבור יהוה גבור מלחמה: 9 שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבוא מלך הכבוד: 10 מי הוא זה מלך הכבוד יהוה צבאות הוא מלך הכבוד סלה:

תהלים 25

1 לדוד אליך יהוה נפשי אשא: 2 אלהי כך בטחתי אל אבושה אל יעלצו איבי לִי: 3 גם כל קיץ לא יבשו יבשו הבוגדים רִיקם: 4 דרכיך יהוה וידועני ארחותיך למיני: 5 הדרכיך באמתך ולמדני אתה אלהי ישעי אותך קרית כל היום: 6 זכר רחמיך יהוה וחסדיך כי מעולם המה: 7 חטאות נעורי ופשעי אל תזכר כחסדך זכר לי אתה למען טובך יהוה: 8 טוב ישר יהוה על כן יורה חמאיך בדרך: 9 ידרך ענוים במשפט וילמד ענוים דרכו: 10 כל ארחות יהוה חסד ואמת לנצרי בריתו ועדתיו: 11 למען שמך יהוה וסלחת לעוני כי רב הוא: 12 מי זה האיש ירא יהוה וירנו בדרך יבחר: 13 נפשו בטוב תלין וזרעו יירש ארץ: 14 סוד יהוה ליראיו ובריתו להודיעם: 15 עיני תמיד לי יהוה כי הוא יוציא מרשתי רגלי: 16 פנה אלי וחנני כי יחיד ועני אני: 17 צרות לבבי הרחיבו ממזקותי הוציאני: 18 ראה עיני ועמלי ושא לכל חטאותי: 19 ראה אויבי כי רבו ושנאת חמס שנאוני: 20 שמרה נפשי והצילני אל אבש כי חסיתי בך: 21 תם וישר יצרוני כי קריתך: 22 פדה אלהים את ישראל מכל צרותיו:

תהלים 26

1 לדוד שפטני יהוה כי אני בחמי הלכתי וביהוה בטחתי לא אעמד: 2 בחנני יהוה ונסכי צרופה בליותי ולבי: 3 כי חסדך לנגד עיני והתהלכתי באמתך: 4 לא ישבתי עם מתי שוא ועם נעלמים לא אבוא: 5 שנאתי קהל מרעים ועם רשעים לא אשב: 6 ארחץ בנקיון כפי ואסבבה את מובדך יהוה: 7 לשמע בקול תודה ולספר כל נפלאותיך: 8 יהוה אהבתי מעון ביתך ומקום משכן כבודך: 9 אל תאסף עם חמאים נפשי ועם אנשי דמים חיי: 10 אשר בידיהם זמה וימינם מלאה שחד: 11 ואני בחמי אלך פדני וחנני: 12 רגלי עמדה במישור במקלהים אברך יהוה:

תהלים 27

1 לדוד יהוה אורי וישעי ממי אירא יהוה מעוז חיי ממי אפחד: 2 בקרב עלי מרעים לאכל את בשרי צרי ואיבי לי המה כשלו ונפלו: 3 אם תנחה עלי מחנה לא יירא לבי אם תקום עלי מלחמה בזאת אני בוטח: 4 אחת שאלתי מאת יהוה אותה אבקש שבתי בבית יהוה כל ימי חיי לחיות בנעם יהוה ולבקר בהיכלו: 5 כי יצפני בסכה ביום רעה יסתרי בסתר אהלו בצור ירומני: 6 ועתה ירוא ראשי על איבי סביבותי ואזבחה באהלו וזבחי תרועה אשירה ואזמרה ליהוה: 7 שמע יהוה קולי אקרא וחנני ונעני: 8 לך אמר לבי בקשו פני את פניך יהוה אבקש: 9 אל חסתר פניך ממני אל חט באף עבדך עזרתי היית אל תטשני ואל תעזבני אלהי ישעי: 10 כי אבי ואמי עזבוני

הוד והדר תשוע עלי: 6 כי תשיתו ברכות לעד תחדתו בשמחה את פניך: 7 כי המלך בטח ביהוה ובחסד עליון כל ימיו: 8 תמצא ירך לכל איביך ימינך תמצא שנאיך: 9 תשתתמו כנתור אש לעת פניך יהוה באפו יבלעם והאכלם אש: 10 פרימו מארץ האבד וזרעם מבני אדם: 11 כי נטו עליך רעה חשבו מזמה כל יוכלו: 12 כי תשיתמו שכם במיתריך תכונן על פניהם: 13 רומה יהוה בעזך נשירה ונזמרה גבורתך:

תהלים 22

1 למנצח על אילת השחר מזמור לדוד אלי אלי למה עזבתני רחוק מישועתי דברי שאנתי: 2 אלהי אקרא יומם ולא תענה ולילה ולא דומיה לי: 3 ואהה קדוש יושב תהלות ישראל: 4 כך בטחו אבותינו בטחו ותפלסמו: 5 אליך זעקו ונמלטו כך בטחו ולא בושו: 6 ואנכי תולעת ולא איש תרפת אדם ובויו עם: 7 כל ראי ילענו לי ופסירו בשפה יניעו ראש: 8 גל אל יהוה יפלטו יצילוה כי חפץ בו: 9 כי אתה נחי מבטן מבטיחי על שדי אמי: 10 עליך השלכתי מרחם מבטן אמי אלי אתה: 11 אל תרחק ממני כי צרה קרובה כי אין עוזר: 12 סכבוני פרים רבים אבירי בשן כתרונני: 13 פצו עלי פיהם אריה טרף ושאו: 14 כמים נשפכתי והתפרדו כל עצמותי היה לבי כדונג נמס בתוך מעי: 15 יבש כחרש כחי ולשוני מרבק מלקחי ולעפר מות תשפתי: 16 כי סכבוני כלבים עדת מרעים הקיפוני כארי ידי ורגלי: 17 אספר כל עצמותי המה יביטו יראו בִי: 18 יחלקו בגדי להם ועל לבושי יפילו גורל: 19 ואתה יהוה אל תרחק אילותי לעזרתי חושה: 20 הצילה מחרב נפשי מיד כלב יחידתי: 21 הושיעני מפִי אריה ומקרני רמים עניתני: 22 אספרה שמך לאחי בתוך קהל אהללך: 23 יראי יהוה הללוהו כל זרע יעקב כבודוהו וגורו ממנו כל זרע ישראל: 24 כי לא בזה ולא שקץ ענות עני ולא הסתור פניו ממנו ובשועו אליו שמע: 25 מאתך תהלתי בקהל רב נדרי אשלם נגד יראיו: 26 יאכלו ענוים וישבעו יהללו יהוה דרשיו יחי לבבכם לעד: 27 יזכרו וישבו אל יהוה כל אפסי ארץ וישתחוו לפניך כל משפחות גוים: 28 כי ליהוה המלוכה ומשל בגוים: 29 אכלו וישתחוו כל דשני ארץ לפניו יכרעו כל יורדי עפר ונפשו לא חיה: 30 זרע יעבדנו יספר לאדני לדור: 31 יבאו ויגידו צדקתו לעם נולד כי עשה:

תהלים 23

1 מזמור לדוד יהוה רעי לא אחסר: 2 בנאות דשא רביציני על מי מנחות ינהלני: 3 נפשי ישובם יחנני במעגלי צדק למען שמו: 4 גם כי אלך בגיא צלמות לא אירא רע כי אתה עמדי שבך ומשעתך המה ינחמני: 5 תעריך לפני שלחן נגד צררי דשנת בשמן ראשי כוסי רייה: 6 אך טוב וחסד ירדפוני כל ימי חיי ושבתי בבית יהוה לארך ימים:

תהלים 24

1 לדוד מזמור ליהוה הארץ ומלואה תבל וישבי בה: 2 כי הוא על ימים יסדה ועל נהרות יכוננה: 3 מי יעלה בהר יהוה ומי יקום במקום קדשו: 4 נקי כפים ובר לבב אשר לא נשא לשוא נפשי ולא נשבע

ובאלהי אדלג שור: 30 האל תמים דרכו אמרת יהוה צרופה מן הוא לכל החסים בו: 31 כי מי אלוה מבלעדי יהוה ומי צור זולתי אלהינו: 32 האל המאזני חיל ויתן תמים דרכי: 33 משוה רגלי כאילות ועל במתי יעמידני: 34 מלמד ידי למלחמה ונתתה קשת נחושה וזרועתי: 35 ותתן לי מגן ישעך וימינך תסעדני וענתך תרבני: 36 תרחיב צעדי תחתי ולא מעדו קרסלי: 37 ארדוף אויבי ואשיגם ולא אשוב עד כלותם: 38 אמהצם ולא יכלו קום יפלו תחת רגלי: 39 ותאזוני חיל למלחמה תכריע קמי תחת: 40 ואיבי נתת לי ערף ומשנאי אצמיחם: 41 ישועו ואין מושיע על יהוה ולא ענם: 42 ואשחקם כעפר על פני רוח כטיט חוצות ארקים: 43 תפלסני מרובי עם תשימני לראש גוים עם לא ידעתי יעבדוני: 44 לשמע און ישמעו לי בני נכר יכחו לי: 45 בני נכר יבלו ויחרנו ממסגרותיהם: 46 חי יהוה וברוך צורי וירום אלוהי ישעי: 47 האל הנותן נקמות לי וידבר עמים תחת: 48 מפלטי מאיבי אף מן קמי תרוממני מאיש חמס תצילני: 49 על כן אווד בגוים יהוה ולשמך אזמרה: 50 מגדל ישועות מלכו ועשה חסד למשחיו לדוד ולזרעו עד עולם:

תהלים 19

1 למנצח מזמור לדוד השמים מספרים כבוד אל ומעשה ידיו מיד הרקיע: 2 יום ליום יביע אמר ולילה ללילה יהוה דעת: 3 אין אמר ואין דברים בלי נשמע קולם: 4 בכל הארץ יצא קום ובקצה תבל מלידה לשמש שם אהל בהם: 5 והוא כותח יצא מחפתו ישיש כנבור לרוץ ארח: 6 מקצה השמים מוצאו ותקופתו על קצותם ואין נסתר מחמתו: 7 תורת יהוה תמימה משיבת נפש עדות יהוה נאמנה מחכימת פתי: 8 פקודי יהוה ישרים משמחי לב מצות יהוה עומדת מאירת עינים: 9 יראת יהוה מתורה עומדת לעד משפטי יהוה אמת צדקן יחדו: 10 הנחמדים מזהב ומפז רב ומתקוים מדבש ונפת צופים: 11 גם עבדך נזרה בהם בשמרם עקב רב: 12 שגיאות מי יבין מנסתרות נקני: 13 גם מזדים חשך עבדך אל ימשלו בי אז איהם ונקיתי מפשע רב: 14 יהיו כרחוק אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי:

תהלים 20

1 למנצח מזמור לדוד יענך יהוה ביום צרה ישנבך שם אלהי יעקב: 2 ישלח עורך מקדש ומציון יסעדך: 3 יזכר כל מנחתך ועולתך ידשנה סלה: 4 יתן לך כלבבך וכל עצתך ימלא: 5 נרננה בישועתך ובשם אלהינו נדגל ימלא יהוה כל משאלותיך: 6 עתה ידעתי כי הושיע יהוה משיחו יענהו משמי קדשו בגברות ישע ימינו: 7 אלה ברכב ואלה בסוסים ואנחנו בשם יהוה אלהינו נזכיר: 8 המה כרעו ונפלו ואנחנו קמנו ונתעורר: 9 יהוה הושיעה המלך יעננו ביום קראנו:

תהלים 21

1 למנצח מזמור לדוד יהוה בעזך ישמח מלך ובישועתך מה יגיל מאד: 2 תאות לבו נתת לו וארשת שפתיו כל מנעת סלה: 3 כי תקדמנו בברכות טוב תשית לראשו עמרת פו: 4 חיים שאל ממך נתתה לו ארך ימים עולם ועד: 5 גדול כבודו בישועתך

כל חפצי בם: 4 רבו עצבותם אחר מהרו בל אסיד נסכיחם מדם ובל אשא את שמותם על שפתי: 5 יהוה מנת חלקי וכוסי אותה תומיך גורלי: 6 חבלים נפלו לי בנעמים אף נחלת שפרה עלי: 7 אברך את יהוה אשר יעצני אף לילות יסרוני בליותי: 8 שויתי יהוה לנגדי תמיד כי מימיני בל לאמוס: 9 לכן שמח לבי ויגל כבודי אף בשרי ישכן לבטח: 10 כי לא תעזב נפשי לשאול לא תתן חסידך לראות שחת: 11 תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך נעמות בימינך נצח:

תהלים 17

1 תפלה לדוד שמעה יהוה צדק הקשיבה רנתי האזינה תפלתי בלא שפתי מרמה: 2 מלפניך משפטי יצא עיניך תחזינה מישרים: 3 בחנת לבי פקדת לילה צרפתי כל תמצא זמתי בל יעבר פי: 4 לפעלות אדם בדבר שפתיך אני שמרתי ארחות פריץ: 5 חמך אשתי במעגלותיך בל נמוטו פעמי: 6 אני קראתיך כי תענני אל הט אונך לי שמע אמרתי: 7 הפלה חסידך מושיע חוסים ממחקוממים בימינך: 8 שמרני כאישון בת עין בצל כנפך חסיתרני: 9 מפני רשעים זו שדוני איבי בנפש יקיפו עלי: 10 חלבונו סגרו פימו דברו בנאות: 11 אשירנו עתה סכבוני עיניהם ישיתו לנמות בארץ: 12 דמינו כאריה יסוף לטרוף וככפיר ישב במסתרים: 13 קומה יהוה קדמה פניו הכריעהו פלטה נפשי מרשע חרבך: 14 ממתים ירך יהוה ממתים מחלד חלקם בחיים וצפינך תמלא בטנם וישבעו בנים והניחו יתרם לעולליתם: 15 אני בצדק אחזה פניך אשבעה בהקיץ תמונתך:

תהלים 18

1 למנצח לעבד יהוה לדוד אשר דבר ליהוה את דברי השירה הזאת ביום הציל יהוה אותו מקפ כל איביו ומיד שאול ואמר ארחקך יהוה חזקי: 2 יהוה סלע ומצודתי ומפלטי אלי צורי אחסה בו מגני וקרן ישעי משגבי: 3 מהלל אקרא יהוה ומן איבי אושע: 4 אפפוני חבלי מות ונחילי בלעיל יבעתוני: 5 חבלי שאול סכבוני קדמוני מוקשי מות: 6 בצר לי אקרא יהוה ואל אלהי אשוע ישמע מחיכלי קולי ושועתי לפניו תבוא באזוני: 7 ותגשש ותרעש הארץ ומוסדי הרים ירגזו ויתגעשו כי חרה לו: 8 עלה עשן באפו ואש מפיו האכל נחלים בערו ממנו: 9 ויט שמים וירד וערפל תחת רגליו: 10 וירכב על כרוב ויעף וידא על כפי רוח: 11 ישת חשך סתרו סביבותיו סבתו חשכת מים עבי שחקים: 12 מננה נגדו עביו עברו ברד וגחלי אש: 13 וירעם בשמים יהוה ועליון יתן קלו ברד וגחלי אש: 14 וישלח חציו ויפצם וברקים רב ויהחם: 15 ויראו אפיקי מים ויגלו מוסדות תבל מנערתך יהוה מנשמת רוח אפך: 16 ישלח ממרום יקחני ימשני ממים רבים: 17 יצילני מאיבי עז ומשנאי כי אמצו ממני: 18 יקדמוני ביום אירי ויהי יהוה למשען לי: 19 ויוציאני למרחב יחלצני כי חפץ בִי: 20 יגמלני יהוה כצדקן כבר ידי ישיב לי: 21 כי שמרתי דרכי יהוה ולא רשעתי מאלהי: 22 כי כל משפטיו לנגדי וחקתי לא אסיר מני: 23 ואחי תמים עמו ואשתמר מעוני: 24 וישב יהוה לי כצדקן כבר ידי לנגד עיני: 25 עם חסיד התחסד עם גבר תמים התמם: 26 עם נכר תחברר ועם עקש תתפול: 27 כי אתה עם עני תושיע ועינים רמות תשפיל: 28 כי אתה תאיר נרי יהוה אלהי גינה חשבי: 29 כי בך ארץ גדוד

לשנא: 3 דברי פיו און ומרמה חדל להשכיל להיטיב: 4 און יחשב על משכבו ויתעב על דרך לא טוב רע לא יאמא: 5 יהוה בהשמים חסדך אמונתך עד שחקים: 6 צדקתך כהררי ארץ משפטך תהום רבה אדם ובהמה תושיע יהוה: 7 מה יקר חסדך אלהים ובני אדם בצל כנפיד יחסיו: 8 ירוני מרשן בידך ונחל עדינך תשקם: 9 כי עמך מקור חיים באורך נראה אור: 10 משך חסדך לידעך וצדקתך לישרי לב: 11 אל תבואני רגל נאווה ויד רשעים אל תנדיני: 12 שם נפלו פעלי און דחו ולא יכלו קום:

תהילים 37

1 לדוד אל תתחר במרעים אל תקנא בעשי עולה: 2 כי כחציר מהרה ימלו וכירק דשא יבולון: 3 במח ביהוה ועשה טוב שכן ארץ ורעה אטונה: 4 ותתענג על יהוה ויתן לך משאלת לבך: 5 גול על יהוה דרכך ובטח עליו והוא יעשה: 6 והוציא כאור צדקך ומשפטך כצהרים: 7 דום ליהוה ותחולל לו אל תתחר במצליח דרכו באיש עשה זמזומות: 8 הרף מאף ועזב חמה אל תתחר אך להרע: 9 כי מרעים יכרתו וקויו יהוה חמה יירשו ארץ: 10 ועוד מעט ואין רשע ותבוננת מן מקומם ואיננו: 11 ועניים יירשו ארץ ותתענגו על רב שלום: 12 זמם רשע לצדיק וחרק עליו שניו: 13 אדני ישחק לו כי ראה כי יבא יומו: 14 חרב פתחו רשעים ודרכו קשתם להפיל עני ואביון לטבח ישרי דרך: 15 חרבם תבוא בלבם וקשתותם תשברנה: 16 טוב מעט לצדיק מהמון רשעים רבים: 17 כי זרעות רשעים תשברנה וסומך צדיקים יהוה: 18 יודע יהוה ימי תמינם ונחלתם לעולם תהיה: 19 לא יבשו בעת רעה ובימי רעבון יושבנו: 20 כי רשעים יאבדו ואיבי יהוה כיקר כרים כלו בששן כלו: 21 לזה רשע ולא ישלם וצדיק חונן ונותן: 22 כי מכרבו יירשו ארץ ומקלליו יכרתו: 23 מיהוה מצעדי גבר בוננו ודרכו יחפץ: 24 כי יפל לא ויטל כי יהוה סומך ידיו: 25 נער הייתי גם וקנתי ולא ראיתי צדיק נעזב וזרעו מבקש לחם: 26 כל היום חונן ומלוה וזרעו לברכה: 27 סור מרע ועשה טוב ושכן לעולם: 28 כי יהוה אהב משפט ולא יעזב את חסידיו לעולם נשמרו וזרע רשעים נכרת: 29 צדיקים יירשו ארץ וישכנו לעד עליה: 30 פי צדיק יהנה חכמה ולשונו תדבר משפט: 31 תורת אלהים בלבו אל תעמד אשוריו: 32 צופה רשע לצדיק ומבקש להחיותו: 33 יהוה לא יעזבונו בידו ולא ירשיענו בהשפטו: 34 קוה אל יהוה ושמר דרכו וירוממך לרשת ארץ בהכרת רשעים תראה: 35 ראיתי רשע עריץ ומתערה כאורח רענן: 36 ויעבר והנה איננו ואבקשהו ולא נמצא: 37 שמר תם וראה ישר כי אחריה לאיש שלום: 38 ופשעים נשמרו יחדו אחרית רשעים נכרתה: 39 ותשועת צדיקים מיהוה מעולם בעת צרה: 40 ויעזרם יהוה ויפלטם ויפלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו:

תהילים 38

1 מזמור לדוד להזכיר יהוה אל בקצפך תוכיחני ובחמתך תיסרני: 2 כי חציך נחתו בי ותנחת עלי ידך: 3 אין מהם בבשרי מפני ועמך אין שלום בעצמי מפני חמאתי: 4 כי עונתי עברו ראשי כמשא כבד יכבדו ממני: 5 הבאישו נמקו חבורתי מפני אולתי: 6 נעויתי שחתי עד מאד כל היום קדר הלכתי: 7 כי כסלי מלאו נקלה ואין

תהילים 34

1 לדוד בשנותו את טעמו לפני אבימלך ויגרשוהו וילך אברכה את יהוה בכל עת תמיד תהלתו בפי: 2 ביהוה תתהלל נפשי ישמעו עניים וישמחו: 3 גדלו ליהוה אתי וגרוממה שמו יחדו: 4 דרשני את יהוה ועניי ומכל מגורתי הצילני: 5 הביטו אליו ונהרו ופניהם אל יחפרו: 6 זה עני קרא ויהוה שמע ומכל צרותיו הושיעו: 7 חנה מלאך יהוה סביב ליראיו ויחלצם: 8 טעמו וראו כי טוב יהוה אשרי הגבר יחסה בו: 9 יראו את יהוה קדשו כי אין מחסור ליראיו: 10 כפירים רשו ורעבו ודרשי יהוה לא יחסרו כל טוב: 11 לבו בנים שמעו לי יראת יהוה אלמדכם: 12 מי האיש החפץ חיים אהב ימים לראות טוב: 13 נצר לשונך מרע ושפתך מדבר מרמה: 14 סור מרע ועשה טוב בקש שלום ורחמנו: 15 עני יהוה אל צדיקים ואזניו אל שועתם: 16 פני יהוה בעשי רע להכבירי מארץ ורכם: 17 צעקו ויהוה שמע ומכל צרותם הצילם: 18 קרבו יהוה לנשברי לב ואת דבאי רוח יושיע: 19 רבות רעות צדיק ומכלם יצילנו יהוה: 20 שמר כל עצמותיו אתה מהנה לא נשברה: 21 תמותה רשע רעה ושנאי צדיק יאשמו: 22 פודה יהוה נפש עבדיו ולא יאשמו כל החסידים בו:

תהילים 35

1 לדוד ריבה יהוה את יריבי לחם את לחמי: 2 החזק מנן וצנה וקומה בעזרת: 3 וחרק תנית וסגר לקראת רדפי אמר לנפשי ישעתך אני: 4 יבשו ויכלמו מבקשי נפשי יסגו אחור ויחפרו חשבי רעתי: 5 יהיו כמץ לפני רוח ומלאך יהוה דוחת: 6 יהי דרכם חשך וחלקלקות ומלאך יהוה רדפם: 7 כי חנם טמנו לי שחת רשתם חנם חפרו לנפשי: 8 תבואתו שואה לא ידע ורשתו אשר טמן תלכדו בשואה יפל בה: 9 ונפשי תגיל ביהוה תשיש בישועתו: 10 כל עצמותי תאמרנה יהוה מי כמך מציל עני מחזק ממנו ועני ואביון מגולו: 11 יקומון עדי חמס אשר לא ידעתי ישאלוני: 12 ישלמוני רעה תחת טובה שכול לנפשי: 13 ואני בחלוחם לבושי שק עניתו בצום נפשי ותפילתי על חיקי תשוב: 14 כרע כאח לי התהלכתי כאכל אם קדר שחותי: 15 ובצלעי שמחו ונאספו נאספו עלי נכים ולא ידעתי קרעו ולא דמו: 16 בחנפי לעני מעוג חרק עלי שנימו: 17 אדני כמה תראה השיבה נפשי משאיהם מכפירים יחידתי: 18 אודך בקהל רב בעם עצום אהללך: 19 אל ישמחו לי איבי שקר שנאי חנם יקיצו עין: 20 כי לא שלום ידברו ועל רגעי ארץ דברי מרמות יחשבו: 21 וירחיבו עלי פיהם אמרו האח האח ראתה עינינו: 22 ראתה יהוה אל תחרש אדני אל תרחק ממני: 23 העירה והקיצה למשפטי אלהי ואדני ליריבי: 24 שפטני כצדקך יהוה אלהי ואל ישמחו לי: 25 אל יאמרו בלבם האח נפשנו אל יאמרו בלענוהו: 26 יבשו ויחפרו יחדו שמחי רעתי וילבשו בשת וכלמה המגדילים עלי: 27 ירנו וישמחו חפצי צדקי ויאמרו תמיד יגדל יהוה חפץ שלום עבדו: 28 ולשוני תהנה צדקך כל היום תהלתיך:

תהילים 36

1 למנצח לעבד יהוה לדוד נאם פשע לרשע בקרב לבי אין פחד אלהים לנגד עיניו: 2 כי החליק אליו בעיניו למצא ענוי

חנני יהוה כי צר לי עששה בכעס עיני נפשי ובטנתי: 10 כי כלו ביגון חיי ושנותי באנחה כשל בעוניי כחי ועצמי עששו: 11 מכל צררי הייתי חרפה ולשכני מאד ופחד למידעי ראי בחוץ נדרו ממני: 12 נשכחתי כמת מלב הייתי ככלי אבד: 13 כי שמעתי דבת רבים מגור מסביב בהוסדם יחד עלי לקחת נפשי וזמנו: 14 ואני עליך בטחתי יהוה אמרתי אלהי אתה: 15 בדרך עתתי הצילני מיד אויבי ומרדפי: 16 האירה פניך על עבדך הושיעני בחסדך: 17 יהוה אל אבוסה כי קראתיך יבשו רשעים ידמו לשאול: 18 תאלמנה שפתי שקר הדברות על צדיק עתך בנאותו ובוז: 19 מה רב טובך אשר צפנת ליראך פעלת לחסידים כך נגד בני אדם: 20 הסתירים בסתר פניך מרכסי איש תצפנם בסכה מריב לשנות: 21 ברוך יהוה כי הפליא חסדו לי בעיר מצור: 22 ואני אמרתי בחפזי נגרותי מנגד עיניך אכן שמעת קול תחנוני בשועי אליך: 23 אהבו את יהוה כל חסידיו אמונים נצר יהוה ומשלם על יתר עשה נאווה: 24 חזקו ויאמץ לבבכם כל המיחלים ליהוה:

תהילים 32

1 לדוד משכיל אשרי נשוי פשע כסוי חמאה: 2 אשרי אדם לא יחשב יהוה לו עון ואין ברוחו רמיה: 3 כי החרשתי בלו עצמי בשגותי כל היום: 4 כי יומם ולילה הכבד עלי ידך נחפך לשדי בחרבני קיץ סלה: 5 חמאתי אודיעך ועוני לא כסיתי אמרתי אודה עלי פשעי ליהוה ואתה שאת עון חמאתי סלה: 6 על זאת יתפלל כל חסיד אלהי לעת מצא רק לשפט מים רבים אליו לא יגיעו: 7 אתה סתר לי מצר תצרני רני פלט תסובבני סלה: 8 אשכילך ואורך בדרך זו תלך איעצה עליך עיני: 9 אל תהיו כסוס כפרד אין הבין במתג ורסן ועל בלוים כל קרב אליך: 10 רבים מכאובים לרשע והבטח ביהוה חסד יסובבנו: 11 שמחו ביהוה וגילו צדיקים והרנינו כל ישרי לב:

תהילים 33

1 רנו צדיקים ביהוה לישרים נאווה תהלה: 2 הודו ליהוה בכבודו בנבל ששור וזמר לו: 3 שירו לו שיר חדש הושיבו נגן בתרועה: 4 כי ישר דבר יהוה וכל מעשהו באמונה: 5 אהב צדקה ומשפט חסד יהוה מלאה הארץ: 6 בדבר יהוה שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם: 7 כנס כנר מים הים נתן באצרות תהומות: 8 ייראו מיהוה כל הארץ ממנו יגורו כל ישרי תבל: 9 כי הוא אמר ויהי הוא צוה ויעמד: 10 יהוה הפיר עצת גוים הניא מחשבות עמים: 11 עצת יהוה לעולם תעמד מחשבות לבו לדר ודר: 12 אשרי הגוי אשר יהוה אלהיו העם בחר לנחלה לו: 13 משמים הביט יהוה ראה את כל בני האדם: 14 ממכון שבתו השגיח אל כל ישרי הארץ: 15 היצר יחד לבם המבין אל כל מעשיהם: 16 אין המלך נושע כרב חיל גבור לא ינצל כרב כח: 17 שקר הסוס לתשועה וברב חילו לא ימלט: 18 הנה עין יהוה אל יראוי למיחלים לחסדו: 19 להציל ממות נפשו ולחיותם ברעם: 20 נפשנו הכתה ליהוה עזרנו ומגנו הוא: 21 כי בו ישמח לבנו כי בשם קדשו בטחנו: 22 יהי חסדך יהוה עלינו כאשר יחלנו לך:

ויהוה יאספני: 11 הורני יהוה דרכך ונחני בארח מישור למען שוררי: 12 אל תחנני כנפש צרי כי קמו בי עדי שקר ויפח חמס: 13 לולא האמנתי לראות בטוב יהוה בארץ חיים: 14 קוה אל יהוה חזק ויאמץ לבך וקוה אל יהוה:

תהילים 28

1 לדוד אליך יהוה אקרא צורי אל תחרש ממני פן תחשה ממני ונמשלתי עם יורדי בור: 2 שמע קול תחנוני בשועי אליך בנשאי ידי אל דברי קדשך: 3 אל תמשכני עם רשעים ועם פעלי און דברי שלום עם רעיהם ורעה כמעשה ידיהם תן לחם השב וגמולם להם: 5 כי לא יבינו אל פעלת יהוה ואל מעשה ידיו יחרסם ולא יבנם: 6 ברוך יהוה כי שמע קול תחנוני: 7 יהוה עזי ומגני בו בטח לבי ונעזרתי ויעלו לבי ומשירי אהורני: 8 יהוה עז למו ומעוז ישועות משיחו הוא: 9 הושיעה את עמך וברך את נחלתך ורעם ונשאם עד העולם:

תהילים 29

1 מזמור לדוד חבו ליהוה בני אלים חבו ליהוה כבוד ועז: 2 חבו ליהוה כבוד שמו השתחוו ליהוה בחדרת קדש: 3 קול יהוה על המים אל הכבוד הרעים יהוה על מים רבים: 4 קול יהוה בכח קול יהוה בחדר: 5 קול יהוה שבר ארוים וישר יהוה את ארוי הלבנון: 6 וירקיעם כמו ענל לבנון ושרין כמו בן ראמים: 7 קול יהוה חצב להבות אש: 8 קול יהוה יחיל מדבר יחיל יהוה מדבר קדש: 9 קול יהוה יחולל אילות ויחשף יערות ובהיכלו כלו אמר כבוד: 10 יהוה למבול יבש ויבש יהוה מלך לעולם: 11 יהוה עז לעמו יתן יהוה יברך את עמו בשלום:

תהילים 30

1 מזמור שיר חנכת הבית לדוד ארוממך יהוה כי דליתני ולא שמחת איבי לי: 2 יהוה אלהי שועתי אליך ותרפאני: 3 יהוה העלית מן שאול נפשי חיותני מיורדי בור: 4 זמרו ליהוה חסידיו והודו לזכר קדשו: 5 כי רגע באפו חיים ברוצנו בערב ילין כבי ולבקר רנה: 6 ואני אמרתי בשלוי כל אמוי לעולם: 7 יהוה ברצונך העמדתה להררי עז הסתרת פניך הייתי נבהל: 8 אליך יהוה אקרא ואל אדני אתחנן: 9 מה בצע בדמי בדרתי אל שחת חיווך עפר היגיד אמתך: 10 שמע יהוה וחנני יהוה היה עזר לי: 11 הפכת מספדי למחול לי פתחת שקי ותאורני שמחה: 12 למען יומרך כבוד ולא ידם יהוה אלהי לעולם אודך:

תהילים 31

1 למנצח מזמור לדוד בך יהוה חסיתי אל אבוסה לעולם בצדקתך פלטני: 2 חמה אלי אונק מהרה הצילני היה לי לצור מעוז לבית מצודות להושיעני: 3 כי סלעי ומצודתי אתה ולמען שמך תנחני ותנחלני: 4 תוציאני מרשת זו טמנו לי כי אתה מעווי: 5 בידך אפקיד רוחי פדית אתי יהוה אל אמת: 6 שנאתי השמררים הבלי שוא ואני אל יהוה בטחתי: 7 אגילה ואשמחה בחסדך אשר ראית את עניי ידעת בצרות נפשי: 8 ולא הסגרתיני ביד אויבי העמדת במרחב רגלי: 9

בקול שופר: 6 זמרו אלהים זמרו זמרו למלכנו זמרו: 7 כי מלך כל הארץ אלהים זמרו משכיל: 8 מלך אלהים על גוים אלהים ישב על כסא קדשו: 9 ידביר עמים נאספו עם אלהי אברהם כי לאלהים מגני ארץ מאד נעלה:

תהלים 48

1 שיר מזמור לבני קרח גדול יהוה ומהלל מאד בעיר אלהינו הר קדשו: 2 יפה נוף משוש כל הארץ הר ציון ירכתי צפון קרית מלך רב: 3 אלהים בארמנותיה נודע למשגב: 4 כי הנה המלכים נועדו עברו יחדו: 5 המה ראו בן תמחו נכחלו נחפזו: 6 רעהו אחותם שם חיל כיוולדה: 7 ברוח קדים תשבר אניות תרשיש: 8 כאשר שמענו בן ראינו בעיר יהוה צבאות בעיר אלהינו אלהים יכוננה עד עולם סלה: 9 דמינו אלהים חסדך בקרב היכלך: 10 כשמך אלהים בן תהלך על קצוי ארץ צדק מלאה ימינך: 11 ישמח הר ציון תלנה בנות יהודה למען משפטך: 12 סבו ציון והקיפוה ספרו מגדליה: 13 שיתו לבכם לחילה פסנו ארמנותיה למען תספרו לדור אחרון: 14 כי זה אלהים אלהינו עולם ועד הוא ינהגנו על מות:

תהלים 49

1 למנצח לבני קרח מזמור שמעו זאת כל העמים האוינו כל ישיב חלד: 2 גם בני אדם גם בני איש יחד עשיר ואביון: 3 פי ידבר חכמות והגות לבי תבונות: 4 אטח למשל אוני אפתח כנור חידתי: 5 למה אירא בימי רע עון עקבי יסובני: 6 הבטחים על חילם וברב עשרם יתהללו: 7 אח לא פדה יפדה איש לא יתן לאלהים כפרו: 8 ויקר פדיון נפשם וחלד לעולם: 9 ויחי עוד לצח לא יראה השחת: 10 כי יראה חכמים מותו יחד כסיל ובער יאבדו ועזבו לאחרים חילם: 11 קרבם בתימו לעולם משכנות לדרם ודר קראו בשמותם עלי אדמות: 12 ואדם ביקר בל ילין נמשל כבהמות נדמו: 13 זה דרכם כסל למו ואחריהם בפיהם ירצו סלה: 14 כצאן לשאול שחו מות ירעם וירדו בם ישרים לבקר צירים נבלות שאול מובל לו: 15 אך אלהים יפדה נפש מיד שאול כי יקחני סלה: 16 אל תירא כי יעשר איש כי ירבה כבוד ביתו: 17 כי לא במותו יקח הכל לא ידר אחריו כבודו: 18 כי נפשו בחייו יבקר ויודך כי תיטב לך: 19 תבוא עד דור אבותיו עד נצח לא יראו אור: 20 אדם ביקר ולא יבין נמשל כבהמות נדמו:

תהלים 50

1 מזמור לאסף אל אלהים יהוה דבר ויקרא ארץ ממזרח שמש עד מבוא: 2 מציון מכלל יפי אלהים הופיע: 3 יבא אלהינו ואל יחרש אש לפניו תאכל וסביביו נשערה מאד: 4 יקרא אל השמים מעל ואל הארץ לדון עמו: 5 אספו לי חסידים כרתי בריתי עלי זבח: 6 ויגידו שמים צדקך כי אלהים שפט הוא סלה: 7 שמעה עמי ואדבריה ישראל ואעזיזה בך אלהים אלהיך אנכי: 8 לא על זבחך אוכילך ועולותיך לנגדי תמיד: 9 לא אקח מביחך פח ממכללותיך שעוירים: 10 כי כל חיותו יער בחמותו בחררי אלף: 11 ידעתי כל עוף הרים וזיו שדי עמדי: 12 אם ארעב לא אמר לך כי לי תבל ומלאה: 13 האוכל בשר אבירים ודם עתודים אשתה: 14

רבות במחיריהם: 13 תשימו חרפה לשכנינו לעג וקלס לסביבותינו: 14 תשימו משל בגוים מנוד ראש כל אמים: 15 כל היום כלמתי נגדי ובשתי פני כסתי: 16 מקול מחרף ומגדף מפני אויב ומתנקם: 17 כל זאת באנתו ולא שכחנך ולא שקרנו בבריתך: 18 לא נסוג אחר לבנו ותט אשרינו מני ארדך: 19 כי דכיתנו במקום תנים ותחס עלינו בצלמות: 20 אם שכחנו שם אלהינו ונפרש כפינו לאל נר: 21 הלא אלהים יחקר זאת כי הוא ידע תעלמות לב: 22 כי עליך הרגנו כל היום נחשבנו כצאן טבחה: 23 עורה למה תישן אדני הקיצה אל תזנח לנוצח: 24 למה פניך הסתיר תשכח ענינו ולחצנו: 25 כי שחח לעפר נפשנו דבקה לארץ בטננו: 26 קומה עזרתה לנו ופדרנו למען חסדך:

תהלים 45

1 למנצח על ששנים לבני קרח משכיל שיר ידית רחש לבי דבר טוב אמר אני מעשי למלך לשוני עט סופר מהיר: 2 יפיית מבני אדם הוצק חן בשפתותיך על בן ברכך אלהים לעולם: 3 חנור חרבך על ירך גבור הודך והדרך: 4 והדרך צלח רכב על דבר אמת ועגוה צדק ותורך נוראות ימינך: 5 חציך שנונים עמים תחתך יפלו בלב אויבי המלך: 6 כסאך אלהים עולם ועד שבט משר שבט מלכותך: 7 אהבת צדק ותשנא רשע על בן משחק אלהים אלהיך שמן ששון מחברך: 8 מר ואהלות קציעות כל בנדרתך מן היכלי שן מני שמחך: 9 בנות מלכים ביקרותיך נצבה שגל לימינך בכתם אופיר: 10 שמעי בת וראי והמי אונך ושכחי עמך ובית אביך: 11 ויהא המלך יפוך כי הוא אדריך ותשתחי לו: 12 ובת צר במנחה פניך יחלו עשירי עם: 13 כל כבודך בת מלך פנימה ממשבצות זהב לבושה: 14 לרקמות תובל למלך בתולות אחריה רעותיה מובאות לך: 15 תובלנה בשמחת וגיל תבאניה בחיכל מלך: 16 תחת אבתיך יהיו בניך תשתחו לשרים בכל הארץ: 17 אוכירה שמך בכל דר ודר על בן עמים יהודך לעלם ועד:

תהלים 46

1 למנצח לבני קרח על עלמות שיר אלהים לנו מחסה ועז עזרה בצרות נמצא מאד: 2 על בן לא נירא בהמיר ארץ ובמוט הרים בלב ימים: 3 יחמו יחמרו מימיו ירעשו הרים ובאותו סלה: 4 נהר פלגיו ישמחו עיר אלהים קדש משכניו עליון: 5 אלהים בקרבה בל המוט יעזרה אלהים לפנות בקר: 6 חמו גוים ממו מלכות נתן בקולו תמוג ארץ: 7 יהוה צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: 8 לבו חזו מפעלות יהוה אשר שם שמות ארץ: 9 משבית מלחמות עד קצה הארץ קשת ישר וקצץ חנית עגלות ישרף באש: 10 הרפו ודעו כי אנכי אלהים ארום בגוים ארום בארץ: 11 יהוה צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה:

תהלים 47

1 למנצח לבני קרח מזמור כל העמים תקעו בן הריעו לאלהים בקול רנה: 2 כי יהוה עליון נורא מלך גדול על כל הארץ: 3 ידבר עמים תחתיו ולאמים תחת רגלינו: 4 יבחר לנו את נחלתנו את גאון יעקב אשר אוהב סלה: 5 עלה אלהים בתרועה יהוה

תהלים 41

1 למנצח מזמור לדוד אשרי משכיל אל דל ביום רעה ימלטנו יהוה: 2 יהוה ישמרה ויחיהו יאשר בארץ ואל תתנהו בנפש אויבו: 3 יהוה יסעדנו על ערש דוי כל משכבו הפכת בחליו: 4 אני אמרתי יהוה חנני רפאה נפשי כי חטאתי לך: 5 אויבי יאמרו רע לי מתי ימות ואבר שמו: 6 ואם בא לראות שוא ידבר לבו יבקע און לו יצא לחוץ ידבר: 7 יחד עלי יתלשחו כל שנאי עלי יחשבו רעה לי: 8 דבר בלעיל צוק בו ואשר שכב לא יוסיף לקום: 9 גם איש שלומי אשר בסחתי בו אוכל לחמי הגדיל עלי עקב: 10 ואתה יהוה חנני והקימני ואשלמה להם: 11 בואת ידיעתי כי תפצת בי כי לא ירוע אויבי עלי: 12 ואני בהמי המכת בי והציבני לפניך לעולם: 13 ברוך יהוה אלהי ישראל מהעולם ועד העולם אמן ואמן:

תהלים 42

1 למנצח משכיל לבני קרח כאיל תערג על אפיקי מים בן נפשי תערג אילך אלהים: 2 צמאה נפשי לאלהים לאל חי מתי אבוא ואראה פני אלהים: 3 היתה לי דמעתה לחם יומם ולילה באמר אלי כל היום איה אלהיך: 4 אלה אוכרה ואשפכה עלי נפשי כי אעבר בסך אדם עד בית אלהים בקול רנה ותודה המון חונני: 5 מה תשתוחחי נפשי ותחמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פניו: 6 אלה עלי נפשי תשתוחח על בן אוכרך מארץ ירדן והרמונים מהר מצער: 7 תהום אל תהום קורא לקול צנורך כל משברך וגליך עלי עברו: 8 יומם יצוה יהוה חסדו ובלילה שירה עמי תפלה לאל חיי: 9 אומרה לאל סלעי למה שכחתי למה קרר אלך בלחץ אויב: 10 ברצח בעצמותי הרפוני צוררי באמרם אלי כל היום איה אלהיך: 11 מה תשתוחחי נפשי ומה תחמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פני ואלהי:

תהלים 43

1 שפטינו אלהים וריבה ריבי מגוי לא חסיד מאיש מרמה ועולה תפלטני: 2 כי אתה אלהי מעוזי למה ונתחני למה קדר אתהלך בלחץ אויב: 3 שלח אורך ואמתך חמה ינחוני יביאוני אל הר קדשך ואל משכנותיך: 4 ואבואה אל מזבח אלהים אל שם שמחת גילי ואודך בכבוד אלהים אלהי: 5 מה תשתוחחי נפשי ומה תחמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פני ואלהי:

תהלים 44

1 למנצח לבני קרח משכיל אלהים באזינו שמענו אבותינו ספרו לנו פעל פעלת בימינו בימי קדם: 2 אתה ידך גוים הורשת ותטעם תרע לאמים ותשלחם: 3 כי לא בחרבם ירשו ארץ וזרועם לא הושיעה למו כי ימינך וזרועך ואור פניך כי רציחם: 4 אתה הוא מלכי אלהים צוה ישועות יעקב: 5 כך צרינו נגנח בשמך ביום קמינו: 6 כי לא בקשת אבטח וחרבי לא תושיעני: 7 כי הושעתנו מצרינו ומשנאנו הבישות: 8 באלהים הללנו כל היום ושמך לעולם נודה סלה: 9 אף ונחת ותכלימונו ולא תצא בצבאותינו: 10 תשיבנו אחר מני צר ומשנאנו שסו למו: 11 תתנו כצאן מאכל ובגוים זריתנו: 12 תמכר עמך בלא חון ולא

מתם בבשרי: 8 נפונותי ונדכיתי עד מאד שאנתי מנהמת לבי: 9 אדני נגדך כל תאותי ואנחתי ממך לא נסתרה: 10 לבי סחרחר עזבני כחי ואור עיני גם הם אין אהי: 11 אהבי ורעי מנגד ננעי יעמדו וקרובי מרחק עמדו: 12 וינקשו מבקשי נפשי ודרשי רעתי דברו הוות ומרמות כל היום יחנו: 13 ואני כחרש לא אשמע וכאלם לא יפתח פיו: 14 ואחי כאיש אשר לא שמע ואין בפיו תוכחות: 15 כי לך יהוה הוחלתי אתה תענה אדני אלהי: 16 כי אמרתי פן ישמחו לי במוט רגלי עלי הגדילו: 17 כי אני לצלע נכון ומבאובי נגדי תמיד: 18 כי עוני אני אדאג מחטאתי: 19 ואיבי חיים עצמו ורבו שנאי שקר: 20 ומשלמי רעה תחת טובה ישמוני תחת רדופי טוב: 21 אל תעזבני יהוה אלהי אל תרחק ממני: 22 חושה לעזרתי אדני תשועתי:

תהלים 39

1 למנצח לידיתון מזמור לדוד אמרתי אשמרה דרכי מחטא בלשוני אשמרה לפי מחסום בעד רשע לנגדי: 2 נאלמתי דומיה החשיתי מטוב וכאבי נעכר: 3 חם לבי בקרבי בהגיתי תבער אש דברתי בלשוני: 4 הודיעתי יהוה קצי ומדת ימי מה היא אדעה מה חלד אני: 5 הנה שפחות נחתני ימי וחלדי כאין נגדך אך כל חבל כל אדם נצב סלה: 6 אך בצלם יתהלך איש אך הבל יהיוני יצבר ולא ידע מי אספם: 7 ועתה מה קויתי אדני ותחלתי לך היא: 8 מכל פשעי הציילי חרפת נבל אל תשימי: 9 נאלמתי לא אפתח פי כי אתה עשית: 10 חסר מעלי נעך מתגרת ידך אני כליתי: 11 בתוכחות על עון יסרת איש ותמס כעש חמדו אך הבל כל אדם סלה: 12 שמעה תפלתי יהוה ושועתי האזינה אל דמעתי אל תחרש כי גר אנכי עמך תושב ככל אבותי: 13 השע ממני ואבליגה בטרם אלך ואיני:

תהלים 40

1 למנצח לדוד מזמור קוה קויתי יהוה ויט אלי וישמע שועתי: 2 ויעלני מבור שאון מטיט הוין ויקם על סלע רגלי כונן אשרי: 3 ויתן בפי שיר חדש תהלה לאלהינו יראו רבים ויראו ויבטחו ביהוה: 4 אשרי הגבר אשר שם יהוה מבטחו ולא פנה אל רהבים ושטי כוב: 5 רבות עשית אתה יהוה אלהי נפלאותיך ומתשבתך אלינו אין ערך אליך אנידה ואדברה עצמו מספר: 6 זבח ומנחה לא חפצת אונים כרתי לי עולה וחטאה לא שאלתי: 7 אז אמרתי הנה באתי במגלת ספר כתוב עלי: 8 לעשות רצונך אלהי חפצתי ותורתך בתוך מעי: 9 בשרתי צדק בקהל רב הנה שפתי לא אכלא יהוה אתה ידעת: 10 צדקתך לא כסיתי בתוך לבי אמונתך ותשועתך אמתה לא כחתיך חסדך ואמתך לקהל רב: 11 אתה יהוה אל תכלא רחמיך ממני חסדך ואמתך תמיד יצרוני: 12 כי אפפו עלי רעות עד אין מספר השיגוני עונתי ולא יכולתי לראות עצמו משערות ראשי ולבי עזבני: 13 רצה יהוה להצילני יהוה לעזרתי חושה: 14 ישנו ויחפרו יחד מבקשי נפשי לספופתי יסנו אחר ויבכלמו חפצי רעתי: 15 ישמו על עקב בשתם האמרים לי האח האח: 16 ישישו וישמחו בך כל מבקשיך יאמרו תמיד יגדל יהוה אויבי תשועתך: 17 ואני עני ואביון אדני יחשב לי עזרתי ומפלטי אתה אלהי אל תאחר:

אמר: 7 לי גלעד ולי מנשה ואפרים מעו ראשי יהודה מחקקי: 8 מואב סיר רחצי על אדום אשליך נעלי עלי פלשת התרעעי: 9 מי יכלני עיר מצור מי חנני עד אדום: 10 הלא אתה אלהים ונחנתו ולא תצא אלהים בצבאותינו: 11 הבה לנו עזרת מצר ושוא תשועת אדם: 12 באלהים נעשה חיל והוא יבוס צרינו:

תהילים 61

1 למנצח על נגינת לדוד שמעה אלהים רנתי הקשיבה תפילתי: 2 מקצת הארץ אליך אקרא בעתף לבי בצור ירום ממני תנחני: 3 כי היות מחסה לי מגדל עז מפני אויבי: 4 אנורה באהלך עולמים אחסה בסתר כנפוך סלה: 5 כי אתה אלהים שמעת לנדרי נתת ירתת יראי שמך: 6 ימים על ימי מלך תוסיף שנותיו כמו דר ודר: 7 ישב עולם לפני אלהים חסד ואמת מן יצארהו: 8 כן אומרה שמך לעד לשלמי נדרי יום יום:

תהילים 62

1 למנצח על ידותון מזמור לדוד אך אל אלהים דומיה נפשי ממנו ישועתי: 2 אך הוא צורי וישועתי משגבי לא אמוט רבה: 3 עד אנה תהותתו על איש תרצחו כלכם כקור נטוי גדר הדחוי: 4 אך משאתו יעצו להדריח ירצו כזב בפיו יברכו ובקרבם יקללו סלה: 5 אך לאלהים דומי נפשי כי ממנו תקותי: 6 אך הוא צורי וישועתי משגבי לא אמוט: 7 על אלהים ישי ובכודי צור עזי מחסי באלהים: 8 בטחו בו בכל עת עם שפכו לפניו לבבכם אלהים מחסה לנו סלה: 9 אך תבל בני אדם כזב בני איש במאזנים לעלות המה מהבל יחד: 10 אל תבטחו בעשק ובגזל אל תהבלו חיל כי ינוב אל תשיתו לב: 11 אחת דבר אלהים שתיים זו שמעתי כי עז לאלהים: 12 ולך אדני חסד כי אתה תשלם לאיש כמעשהו:

תהילים 63

1 מזמור לדוד בהיותו במדבר יהודה אלהים אלי אתה אשחרך צמאה לך נפשי כמה לך בשרי בארץ ציה ועיף בלי מים: 2 כן בקרש חיותיך לראות עוז ובכבודך: 3 כי טוב חסדך מחיים שפתי ישבחונך: 4 כן אברכך בחי בשמך אשא כפי: 5 כמו חלב ודשן תשבע נפשי ושפתי רגנתי יחללי פה: 6 אם זכרתך על יצועי באשמות אהגה בך: 7 כי היות עזרתה לי ובצל כנפוך ארנן: 8 דבקה נפשי אחריך כי תמכה ימיני: 9 והמה לשואה יבקשו נפשי יבאו בתחתיות הארץ: 10 יגירוהו על ידי חרב מנת שעלים יהיו: 11 והמלך ישמח באלהים יתחלל כל הנשבע בו כי יסכר פי דוברי שקר:

תהילים 64

1 למנצח מזמור לדוד שמע אלהים קולי בשיחי מפחד אויב תצר חיי: 2 הסתירני מסוד מרעים מרגשת פעלי און: 3 אשר שנוו כחרב לשונם דרכו חצם דבר מר: 4 לירות במסתרים תם פתאם ירהו ולא ייראו: 5 יחזקו למו דבר רע יספרו לממון מוקשים אמרו מי יראה למו: 6 יחפשו עולת תמונו חפש מחפש וקרב איש ולב עמק: 7 וירם אלהים חץ פתאום היו מכותם: 8 ויבטלוהו עלימו לשונם יתגדדו כל יקללם בם: 9 וייראו כל אדם ויגידו פעל אלהים

יעבר הוות: 2 אקרא לאלהים עליון לאל גמר עלי: 3 ישלח משמים ויושיעני חרף שאפי סלה ישלח אלהים חסדו ואמתו: 4 נפשי בתוך לבאם אשכבה להמים בני אדם שניהם הנית וחצים ולשונם חרב חדה: 5 רומה על השמים אלהים על כל הארץ כבודך: 6 רשת הכינו לפעמי כפף נפשי כרו לפני שיחה נפלו בתוכה סלה: 7 נכון לבי אלהים נכון לבי אשירה ואומרה: 8 עורה כבודי עורה הנבל וכנור אעירה שחר: 9 אודך בעמים אדני אומרך בל אמים: 10 כי גדל עד שמים חסדך ועד שחקים אמתך: 11 רומה על שמים אלהים על כל הארץ כבודך:

תהילים 58

1 למנצח אל תשחת לדוד מכתם האמנם אלם צדק תדברון משרים תשפטו בני אדם: 2 אף בלב עולת תפעלון בארץ חמס יריכם תפסון: 3 דרו רשעים מרחם תעו מבטן דברי כזב: 4 חמת למו כדמות חמת נחש כמו פתן חרש יאטם אזנו: 5 אשר לא ישמע לקול מלחשים חובר חברים מחכים: 6 אלהים חרם שנימו בפימו מלחעות כפירים נתן יהוה: 7 ימאסו כמו מים יתהלכו למו ידרך חצו כמו יתמללו: 8 כמו שכלול חמס יחלך נפל אשת בל חזו שמש: 9 במרם יבינו סירתיכם אטד כמו חי כמו חרון ישערגו: 10 ישמח צדיק כי חזו נקם פעמיו ירחץ בדם הרשע: 11 ויאמר אדם אך פרי לצדיק אך יש אלהים שפטם בארץ:

תהילים 59

1 למנצח אל תשחת לדוד מכתם בשלח שאול וישמרו את הבית לחמיתו הצילני מאיבי אלהי ממתקוממי תשגבני: 2 הצילני מפעלי און ומאנשי דמים הושיעני: 3 כי הנה ארבו לנפשי יגורו עלי עזים לא פשעי ולא חטאתי יהוה: 4 בלי עון ירוצון ויכונונו עורה לקראתי וראה: 5 ואתה יהוה אלהים צבאות אלהי ישראל הקיצה לפקד כל הגוים אל תחן כל בגדי און סלה: 6 ישובו לערב יתמו ככלב ויסובכו עיר: 7 הנה יביעון בפיחם חרבות בשפתותיהם כי מי שמע: 8 ואתה יהוה תשחק למו תלעג לכל גוים: 9 עזו אליך אשכבה כי אלהים משגבי: 10 אלהי חסדו יקדמי אלהים יראני בשרירי: 11 אל תהרגם פן ישכחו עמי הניעמו בחילך והורידמו מגנוג אדני: 12 חטאת פימו דבר שפתימו וילכדו בנאונים ומאלה ומכחש יספרו: 13 כלה בחמה כלה ואינמו וידעו כי אלהים משל ביעקב לאפסי הארץ סלה: 14 וישובו לערב יתמו ככלב ויסובכו עיר: 15 חמה ינועון לאכל אם לא ישבעו וילינו: 16 ואני אשיר עזך וארנן לבקר חסדך כי היות משגב לי ומנוס ביום צר לי: 17 עזי אליך אומרה כי אלהים משגבי אלהי חסדי:

תהילים 60

1 למנצח על שושן עדות מכתם לדוד ללמד בהצותו את אדם נהרים ואת אדם צובה וישב יואב ויך את אדום בניא מלח שנים עשר אלף אלהים ונחנתו פרצתנו אנפת תשובכ לנו: 2 הרעשתה ארץ פצמתה רפה שברתי כי משה: 3 הראיתו עמך קשה השקינתו יין תרעלה: 4 נתתה ליראדך נס להתנוסס מפני קטש סלה: 5 למען יחלצון ירידיך הושיעה ימינך ועננו: 6 אלהים דבר בקדשו מלעזה אלקהא שכם ועמק סכות

תהילים 54

1 למנצח בנגינת משכיל לדוד בבוא הויפים ויאמרו לשאול הלא דוד מסתתר עמנו אלהים בשמך הושיעני ובנבורתך הדינני: 2 אלהים שמע תפילתי האזינה לאמרי פי: 3 כי זרים קמו עלי וערצים בקשו נפשי לא שמו אלהים לנגדם סלה: 4 הנה אלהים עזר לי אדני בסמכי נפשי: 5 ישוב חרע לשירי באמתך הצמיחם: 6 בגדבה אובחה לך אודה שמך יהוה כי טוב: 7 כי מכל צרה הצילני ובאיבי ראתה עיני:

תהילים 55

1 למנצח בנגינת משכיל לדוד האזינה אלהים תפילתי ואל תעלם מתחתני: 2 הקשיבה לי וענני אריד בשיחי ואחימה: 3 מקול אויב מפני עקת רשע כי ימיטו עלי און ובאף ישממוני: 4 לבי יחיל בקרבי ואימות מות נפלו עלי: 5 ראהו ורעד יבא בי ותכסני פלצות: 6 ואמר מי יתן לי אבר כיונה אעופה ואשכנה: 7 הנה ארחיק נדר אלין במדבר סלה: 8 אחישה מפלט לי מרוח סעם מסער: 9 בלע אדני פלג לשונם כי ראיתי חמס ורוב בעיר: 10 יומם ולילה יסובבה על חומותיה ואון ועמל בקרבה: 11 הוות בקרבה ולא ימיש מרחבה תך ומרמה: 12 כי לא אויב יחרפני ואשא לא משנאי עלי הגדיל ואסתר ממנו: 13 ואתה אנוש בערבי אלופי ומידעי: 14 אשר יחדו נמתק סוד בבית אלהים נחלך ברגש: 15 ישימות עלימו ידרו שאול חיים כי רעות במגורם בקרבם: 16 אני אל אלהים אקרא ויהוה יושיעני: 17 ערב ובקר וצהרים אשיחה ואחמה וישמע קולי: 18 פדה בשלום נפשי מקרב לי כי ברבים היו עמדי: 19 ישמע אל ויענם וישב קדם סלה אשר אין חליפות למו ולא יראו אלהים: 20 שלח ידיו בשלמי חלל בריות: 21 חלקו מחמאת פיו וקרב לבו רבו דבריו משמן והמה פתחות: 22 השלך על יהוה יתבך והוא יכלכלך לא יתן לעולם מוט לצדיק: 23 ואתה אלהים תורדם לבאר שחת אנשי דמים ומרמה לא יחצו ימיהם ואני אבטח בך:

תהילים 56

1 למנצח על יונת אלם רחקים לדוד מכתם באחו אתו פלשתים בנת חנני אלהים כי שאפני אנוש כל היום לחם פלשתים: 2 שאפני שוררי כל היום כי רבים לחמים לי מרום: 3 יום אירא אני אליך אבטח: 4 באלהים אהלל דברו באלהים בטחתי לא אירא מה יעשה בשר לי: 5 כל היום דברי יעצבו עלי כל מחשבתם לרע: 6 יגורו יצפינו המה עקבי ישמרו כאשר קוץ נפשי: 7 על און פלט למו באף עמים הורד אלהים: 8 נדי ספרתה אתה שימה דמעתי בנאדך הלא בספרתך: 9 אז ישובו אויבי אחור ביום אקרא זה ידעתי כי אלהים לי: 10 באלהים אהלל דבר ביהוה אהלל דבר: 11 באלהים בטחתי לא אירא מה יעשה אדם לי: 12 עלי אלהים אהלל אשלם תודת לך: 13 כי הצלת נפשי ממות הלא רגלי מדחי להתהלך לפני אלהים באור החיים:

תהילים 57

1 למנצח אל תשחת לדוד מכתם בברחו מפני שאול במערה חנני אלהים חנני כי בך חסיה נפשי ובצל כנפוך אחסה עד

זבח לאלהים תודה ושלם לעליון נדריך: 15 וקראני ביום צרה אחלצך ותכבדני: 16 ולרשע אמר אלהים מה לך לספר חקי ותשא ביותי עלי פיך: 17 ואתה שנאת מוסר ותשלך דברי אחריו: 18 אם ראיתי נגב ותרץ עמו ועם מנאפים חלקך: 19 פיך שלחת ברעה ולשונך הצמיד מרמה: 20 תשב באחריך תדבר בכן אמך תתן דפי: 21 אלה עשית והחרשתי דמית היות אהיה כמון אויבך ואערכה לעיניך: 22 בינו נא זאת שכחי אלוה פן אטרף ואין מציל: 23 זבח תודה יכבדני ושם דרך אראנו בישה אלהים:

תהילים 51

1 למנצח מזמור לדוד בבוא אליו נתן הנביא כאשר בא אל בת שבע חנני אלהים כחסדך כרב רחמין מחה פשעי: 2 הרבה כבסני מעוני ומחטאתי מחרני: 3 כי פשעי אני אדע וחטאתי נגדי תמיד: 4 לך לבדך חטאתי והרע בעיניך עשיתי למען תצדק בדברך תזכה בצדק: 5 הן בעוון חוללתי ובחטאי יחמטני אמי: 6 הן אמת חפצת בטחות ובסתם חכמה תודיעני: 7 חטאתי באזוב ואטתר חכבסני ומשגל אלבין: 8 תשמיעני ששון ושמחה תגלנה עצמות דכיתי: 9 חסתר פניך מחטאי וכל עונתי מוח: 10 לב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חרש בקרבי: 11 אל תשליכני מלפניך ורוח קדשך אל תקח ממני: 12 תשיבה לי ששון ישעך ורוח נדיבה תסמכני: 13 אלממה פשעים דרכיך וחטאים אליך ישובו: 14 הצילני מדמים אלהים אלהי תשועתי תרנן לשוני צדקתך: 15 אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך: 16 כי לא תחפץ זבח ואתנה עולה לא תרצה: 17 זבחי אלהים רוח נשברה לב נשבר ונדכה אלהים לא תבזה: 18 היטיבה ברצונך את ציון תבנה חומות ירושלם: 19 אז תחפץ זבחי צדק עולה וכליל אז יעלו על מזבך פרים:

תהילים 52

1 למנצח משכיל לדוד בבוא דואג האדמי ויגד לשאול ויאמר לו בא דוד אל בית אחימלך מה תהלהל ברעה הגבור חסד אל כל היום: 2 הוות תחשב לשונך כחער מלשע עשה רמיה: 3 אהבת רע מטוב שקר מרבה צדק סלה: 4 אהבת כל דברי שקר לשון מרמה: 5 גם אל יתצד לנצח יחתך ויסחך מאהל ושרשך מארץ חיים סלה: 6 ויראו צדיקים וייראו ועליו ישחקו: 7 הנה הגבר לא ישם אלהים מעונו ויבטח ברב עשרו יעז בהותו: 8 ואני כוית רענן בבית אלהים בטחתי בחסד אלהים עולם ועד: 9 אודך לעולם כי עשית ואקוה שמך כי טוב נגד חסדיך:

תהילים 53

1 למנצח על מחלת משכיל לדוד אמר נבל בלבו אין אלהים השחיתו והתעיבו עול אין עשה טוב: 2 אלהים משמים השקיף על בני אדם לראות היש משכיל רשע את אלהים: 3 כלו סג יחדו נאלחו אין עשה טוב אין גם אחד: 4 הלא ידעו פעלי און אבלי עמי אכלו לחם אלהים לא קראו: 5 שם פחדו פחד לא היה פחד כי אלהים פור עצמות חנק הבטחה כי אלהים מאסם: 6 מי יתן מציון ישעות ישראל בשוב אלהים שבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל:

ומעשהו השבילו: 10 ישמח צדיק ביהוה וחסה בו ויתהללו כל ישרי לב:

תהלים 65

1 למנצח מזמור לדוד שיר לך דמיה תהלה אלהים בציון ולך ישלם נדר: 2 שמע תפלה עדיך כל בשר יבאו: 3 דברי עונת גברו מני פשעיו אתה תכפרם: 4 אשרי תבחר ותקרב ישכן חצריך נשבעה בטוב ביתך קדש היכלך: 5 נוראות בצדק תעננו אלהי ישענו ממכת כל קצוי ארץ וים רחקים: 6 מכין הרים בכחו נאזר בגבורה: 7 משבית שאון ימים שאון גלילים וחמון לאמים: 8 וייראו ישיבי קצות מאותהיד מוצאי בקר וערב תרנין: 9 פקדת הארץ ותשקקה רבת תעשרנה פלג אלהים מלא מים תבין דגנם כי כן הכינה: 10 תלמיה רוח נחת נדודיה ברכיבים תמננה צמחה תברך: 11 עטרת נאות טובתך ומעגליך ירעפון דשן: 12 ירעפו נאות מדבר וגיל גבעות תחננה: 13 לבשו כרים הצאן ועמקים יעטפו בר יתרועעו אף ישירו:

תהלים 66

1 למנצח שיר מזמור הריעו לאלהים כל הארץ: 2 זמרו כבוד שמו שימו כבוד תהלתו: 3 אמרו לאלהים מה נורא מעשיך ברב עזך וכחש לך אויבך: 4 כל הארץ ישתחו לך ויזמרו לך ויזמרו שמך סלה: 5 לכו וראו מפעלות אלהים נורא עליה על בני אדם: 6 הפך ים ליבשה בנהר יעברו ברגל שם נשמח בו: 7 משל בגבורתו עולם ענינו בגוים תצפינה הסוררים אל ירימו למו סלה: 8 ברבו עמים אלהינו והשמיעו קול תהלתו: 9 השם נפשנו בחיים ולא נתן למוט רגלנו: 10 כי בחנתנו אלהים צרפתנו בצרף כסף: 11 הבאתנו במצודה שמת מועקה במתנינו: 12 הרכבת אנוש לראשנו באנו באש ובמים ותוציאנו לרויה: 13 אבוא ביתך בעלות אשלם לך נדרי: 14 אשר פצו שפתי ודבר פי בצר לי: 15 עלות מחים אעלה לך עם קטרת אילים אעשה בקר עם עתודים סלה: 16 לכו שמעו ואספרה כל יראי אלהים אשר עשה לנפשי: 17 אליו פי קראתי ורומם תחת לשוני: 18 און אם ראיתי לבלי לא ישמע אדני: 19 אכן שמע אלהים הקשיב בקול תפילתי: 20 ברוך אלהים אשר לא הסיר תפילתי וחסדו מאתי:

תהלים 67

1 למנצח בנגינת מזמור שיר אלהים ייחנו ויברכנו בכל פניו אתנו סלה: 2 לדעת בארץ דרכך בכל גוים ישועתך: 3 יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם: 4 ישמחו וירננו לאמים כי תשפט עמים מישור ולאמים בארץ תנחם סלה: 5 יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם: 6 ארץ תננה יבולה יברכנו אלהים אלהינו: 7 יברכנו אלהים וייראו אתו כל אפסי ארץ:

תהלים 68

1 למנצח לדוד מזמור שיר יקום אלהים יפוצו אויביו וינוסו משנאיו מפניו: 2 כהנף עשן תנף כהם דונג מפני אש יאבדו רשעים מפני אלהים: 3 וצדיקים ישמחו יעלצו לפני אלהים וישישו בשמחה: 4 שירו לאלהים זמרו שמו סלו לרוב בערבות ביה שמו ועלו לפניו: 5 אבי יתומים ודין

אלמנות אלהים במעון קדשו: 6 אלהים מושיב יחידים ביתה מוציא אסירים בכושרות אך סוררים שכנו צחיחה: 7 אלהים בצאתך לפני עמך בצעך בשימון סלה: 8 ארץ רעשה אף שמים נטפו מפני אלהים זה סיני מפני אלהים אלהי ישראל: 9 גשם נדבות תנף אלהים נחלתך ונלאה אתה כוננתה: 10 חיתך ישבו בה תבין בטובתך לפני אלהים: 11 אדני יתן אמר המבשרות צבא רב: 12 מלכי צבאות ידרון וידון ונות בית תחלק שלל: 13 אם תשכבון בין שפתים כנפי יונה נחפה בכסף ואברותיה בירקרק חרוץ: 14 בפרש שדי מלכים בה השלג בצלמון: 15 הר אלהים הר בשן הר גבנים הר בשן: 16 למה תרצדון הרים גבנים החר חמד אלהים לשבתו אף יהוה ישכן לנצח: 17 רכב אלהים רבתיים אלפי שנאן אדני במ סיני בקדש: 18 עלית למרום שבית שבי לקחת מתנות באדם ואף סוררים לשכן יח אלהים: 19 ברוך אדני יום יום יעמם לנו האל ישועתנו סלה: 20 האל לנו אל למושעות וליהוה אדני למות תוצאות: 21 אך אלהים ימחץ ראש אויבו קדקד שער מתהלך באשמו: 22 אמר אדני מבשן אשבי אשבי ממצלות ים: 23 למען תמחין רגלך בדם לשון כלביך מאיבים מנוה: 24 ראו הליכותיך אלהים הליכות אלי מלכי בקדש: 25 קדמו שרים אחר נגנים בתוך עלמות תופפות: 26 במקלות ברכו אלהים יהוה ממקור ישראל: 27 שם בנינו צעיר רדם שרי יהודה רגמת שרי ובלון שרי נפתלי: 28 צוה אלהיך עזך עוזה אלהים זו פעלת לנו: 29 מהיכלך על ירושלם לך יובילו מלכים שי: 30 נגר חית קנה עדת אבירים בעגלי עמים מתרפס ברצי כסף בור עמים קרבות יחפצו: 31 יאתיו חמנים מני מצרים כוש תרין ידיו לאלהים: 32 ממלכות הארץ שירו לאלהים זמרו אדני סלה: 33 לרכב בשמי שמי קדם הן יתן בקולו קול עז: 34 תנו עז לאלהים על ישראל נאותו ועזו בשחקים: 35 נורא אלהים ממקדשך אל ישראל הוא נתן עז ותעצמות לעם ברוך אלהים:

תהלים 69

1 למנצח על שושנים לדוד הושיעני אלהים כי באו מים עד נפש: 2 טבעתי ביון מצולה ואין מעמד באחי במעמקי מים ושבלת שטפתי: 3 יגעתי בקראי נחר גרוני כלו עיני מחל לאלה: 4 רבו משערת ראשי שנאי חנם עצמו מצמיתי איבי שקר אשר לא נזלתי אז אשבי: 5 אלהים אתה ידעת לאולתי ואשמותי ממך לא נכחדו: 6 אל יבשו בי קירך אדני יהוה צבאות אל יכלמו בי מבקשיך אלהי ישראל: 7 כי עליך נשאתי חרפה כסתה כלמה פני: 8 מזור היתה לאחי ונכרי לבני אמי: 9 כי קנאת ביתך אצלתני וחרפות חורפך נפלו עלי: 10 ואבכה בצום נפשי ותחי לחרפות לי: 11 ואחזה לבושי שק ואחי להם למשל: 12 ישיחו בי ישיבי שער ונגינות שותי שכר: 13 ואני תפילתי לך יהוה עת רצון אלהים ברב חסדך ענני באמת ישעך: 14 הצילני ממים ואל אטבעה אנצלה משנאי וממעמקי מים: 15 אל תשטפני שבלת מים ואל תבלעני מצולה ואל האמר עלי באר פיה: 16 ענני יהוה כי טוב חסדך כרב רחמיך פנה אלי: 17 ואל תסתה פניך מעבדך כי צר לי מהר ענני: 18 קרבה אל נפשי גאלה למען איבי פדני: 19 אתה ידעת חרפתי ובשתי וכלמתי נגדך כל צוררי: 20 חרפה שברה לבי ואנושה ואקוה לנוד ואין ולמנחמים ולא מצאתי: 21 ויתנו כבודתי

ראש ולצמאי ישקוני חמץ: 22 יהי שלחנם לפנים לפח ולשלומים למוקש: 23 תחשכנה עיניהם מראות ומתניהם תמיד המעד: 24 שפך עליהם ועמך וחרון אפך ישינם: 25 תהי מרתם נשמה באהליהם אל יהי ישב: 26 כי אתה אשר הכית רדפו ואל מכאוב חלליך יספרו: 27 תנה עון על עונם ואל יבאו בצדקתך: 28 ימחו מספר חיים ועם צדיקים אל יכתבו: 29 ואני עני וכואב ישועתך אלהים תשנבני: 30 אהללה שם אלהים בשיר ואגדלנו בתודה: 31 ותיטב ליהוה משור פר מקרן מפריס: 32 ראו ענוים ישמחו דרשי אלהים ויחי לבבכם: 33 כי שמע אל אביונים יהוה ואת אסיריו לא בזה: 34 יהללוהו שמים וארץ ימים וכל רמש בם: 35 כי אלהים ישיע ציון ויבנה ערי יהודה וישבו שם וירשוה: 36 וזרע עבדיו ינחלה ואחבי שמו ישכנו בה:

תהלים 70

1 למנצח לדוד להזכיר אלהים להצילני יהוה לעזרתי חושה: 2 יבשו ויחפרו מבקשי נפשי יסנו אחר ויכלמו חפצי רעתי: 3 ישובו על עקב בשתם האמרים האח האח: 4 ישישו וישמחו בך כל מבקשיך ויאמרו תמיד וגדל אלהים אהבי ישועתך: 5 ואני עני ואחרון אלהים חושה לי עזרי ומפלטי אתה יהוה אל תאחר:

תהלים 71

1 בך יהוה חסיתי אל אבושא לעולם: 2 בצדקתך הצילני ותפלטני הטח אלי אונק והושיעני: 3 היה לי לצור מעון לבוא תמיד צוית להושיעני כי סלעי ומצודתי אתה: 4 אלהי פלטני מיד רשע מקף מעול וחומץ: 5 כי אתה תקותי אדני יהוה מבטחי מעוררי: 6 עליך נסמכתי מבטן ממעי אמי אתה גוזי בך תהלתי תמיד: 7 כמופת הייתי לרבים ואתה מחסי עז: 8 ימלא פי תהלתך כל היום ותאחרתי: 9 אל תשליכני לעת זקנה ככלות כחי אל תעזבני: 10 כי אמרו אויבי לי ושמרי נפשי נועצו יחדו: 11 לאמר אלהים עזבו רדפו ותפשוהו כי אין מציל: 12 אלהים אל תרחק ממני אלהי לעזרתי חושה: 13 יבשו יכלו שטני נפשי יעטו חרפה וכלמה מבקשי רעתי: 14 ואני תמיד איחל והוספתי על כל תהלתך: 15 פי יספר צדקתך כל היום תשועתך כי לא ידעתי ספרות: 16 אבוא בגבורות אדני יהוה אוזכר צדקתך לבדך: 17 אלהים למדתני מעוררי ועד הנה אניד נפלאותיך: 18 וגם עד זקנה ושיבה אלהים אל תעזבני עד אניד וזרעך לדור לכל יבוא גבורתך: 19 וצדקתך אלהים עד מרום אשר עשית גדלות אלהים מי כמוך: 20 אשר הראיתנו צרות רבות ורעות חשוב תחינו ומתהמות הארץ תשוב תעלני: 21 תרב גדלתי ותסב תנחמני: 22 גם אני אודך בכלי נבל אמקד אלהי אומרה לך בכבוד קדוש ישראל: 23 תרננה שפתי כי אומרה לך ונפשי אשר פדית: 24 גם לשוני כל היום תהנה צדקתך כי בשו כי חפרו מבקשי רעתי:

תהלים 72

1 לשלמה אלהים משפטך למלך תן וצדקתך לבן מלך: 2 ידן עמך בצדק וענייך במשפט: 3 ישאו הרים שלום לעם וגבעות בצדקה: 4 ישפט עניי עם וישיע לבני אביון וירכא עושק: 5 ייראוך עם שמש ולפני רח

דור דורים: 6 ידר כמטר על גז כרביבים וריוף ארץ: 7 יפרח בימיו צדיק ורב שלום עד בלי ירח: 8 וירד מים עד ים ומנהר עד אפסי ארץ: 9 לפניו יכרעו ציים ואיביו עפר ילכו: 10 מלכי תרששו ואיים מנחה ישיבו מלכי שבא וסבא אשכר יקריבו: 11 וישתחוו לו כל מלכים כל גוים יעבדוהו: 12 כי יציל אביון משוע ועני ואין עזר לו: 13 יחס על דל ואביון ונפשות אביונים יושיע: 14 מתוך ומחמם יגאל נפשם וייוקר דמם בעיניו: 15 ויחי ויתן לו מזהב שבא ויתפלל בעדו תמיד בראש הרים ירעש כלבנון פרי ויציצו מעיר כעשב הארץ: 17 יהי שמו לעולם לפני שמש ינין שמו ויתברכו בו כל גוים יאשרוהו: 18 ברוך יהוה אלהים אלהי ישראל עשה נפלאות לבדו: 19 וברוך שם כבודו לעולם וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן: 20 כלו תפלות דוד בן ישי:

תהלים 73

1 מזמור לאסף אך טוב לישראל אלהים לברי לבב: 2 ואני כמעט נטווי רגלי כאין שפכה אשרי: 3 כי קנאתי בהוללים שלום רשעים אראה: 4 כי אין הרצבות למוותם ובריא אולם: 5 בעמל אנוש אינמו וגם אדם לא יינעם: 6 לכן ענקתמו נאווה יעטף שית חמס למו: 7 יצא מחלב עינמו עברו משכיות לבב: 8 ימיקו ויודברו ברע עשק ממרום ידברו: 9 שתי בשמים פיהם ולשונו תהלך בארץ: 10 לכן ישיב עמו הלים ומי מלא ימצו למו: 11 ואמרו איכה ידע אל ויש דעה בעליון: 12 הנה אלה רשעים ושלוי עולם השנו חיל: 13 אך ריק זכיתי לבבי וארחץ בנקיון כפי: 14 ואחי ננוע כל היום ותוכחתי לבקרים: 15 אם אמרתי אספרה כמו הנה דור בניך בנגדי: 16 ואחשבה מקדשי אל אבינה לאחוריהם: 17 עד אבוא אל תשית למו הפלתם למשואות: 19 איך היו לשמה כרגע ספר תמו מן בלהות: 20 כחלום מהקיץ אדני בעיר צלמם תבוה: 21 כי יתחמך לבבי וכליותי אשתונן: 22 ואני בער ולא אדע בהמות הייתי עמך: 23 ואני תמיד עמך אחוז ביד ימיני: 24 בעצתך תנחני ואחר כבוד תקחני: 25 מי לי בשמים ועמך לא חפצתי בארץ: 26 כלה שאריו ולבבי צור לבבי וחלקי אלהים לעולם: 27 כי הזה רחוקך יאבדו הצמחה כל זונה ממך: 28 ואני קרבת אלהים לי טוב שתי באדני יהוה מחסי לספר כלא מלאכותיך:

תהלים 74

1 משכיל לאסף למה אלהים זנחת לנצח יעשן אפך בצאן מרעיתך: 2 זכר ערתך קנית קדם גאלת שבט נחלתך הר ציון זה שכנת בו: 3 הרימה פעמיו למשאות נצח להם הרע אויב בקרב: 4 שאנקו צורריך בקרב מועדך שמו אותהם אותות: 5 יודע כמביא למעלה בסבך עץ קרדמות: 6 ועת תפוחיה יחד בכשיל ויכלתף יהלמון: 7 שלחו באש מקדשך לארץ חללו משכן שמך: 8 אמרו בלבם נינם יחד שרפו כל מועדי אל בארץ: 9 אותהינו לא ראונו אין עוד נביא ולא אתנו ידע עד מה: 10 עד מתי אלהים יחרף צר ינאץ אויב שמך לנצח: 11 למה תשיב ירך וימיק מקרב חוקך כלה: 12 ואלהים מלכי מקדם פעל ישועות בקרב הארץ: 13 אתה פוררת בעון כי שברת ראשי תנינו על המים: 14 אתה רצעת ראשי ליוות תתנו מאכל לעם לציים: 15 אתה בקעת

בחדש שופר בכסה ליום חגנו: 4 כי חק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב: 5 עדות ביהוסף שמו בצאתו על ארץ מצרים שפת לא ידעתי אשמע: 6 חסירותי מסבל שכמו כפיו מדוד תעברנה: 7 בצרה קראת ואחלצך אענק בסתר רעם אבחקך על מי מריבה סלה: 8 שמע עמי ואעירה בך ישראל אם תשמע לי: 9 לא יהיה בך אל זר ולא תשתחווה לאל נכר: 10 אנכי יהוה אלהיך המעלך מארץ מצרים הרחב פיך ואמלאהו: 11 ולא שמע עמי לקולי ישראל לא אבה לי: 12 ואשלחהו בשרירות לבם ליכנס בישראל במועצותיהם: 13 לו עמי שמע לי ישראל בדרכי יחלכו: 14 כמעט אויביהם אכניע ועל צריהם אשיב ידי: 15 משנאי יהוה יכחשו לו ויהו עתם לעולם: 16 ואיכילו מחלב חטה ומצור דבש אשיבעך:

תהילים 82

1 מזמור לאסף אלהים נצב בעדת אל בקרב אלהים ישפט: 2 עד מתי תשפטו עול לפני רשעים תשא סלה: 3 שפטו דל ויתום עני ורש הצדיק: 4 פלטו דל ואביון מיד רשעים הצילו: 5 לא ידעו ולא יבינו בחשכה יתהלכו ימוטו כל מוסדי ארץ: 6 אני אמרתי אלהים אתם ובני עליהם כלכם: 7 אכן כאדם תמותון ובכחד חסרית תפלו: 8 קומה אלהים שפטה הארץ כי אתה תנחל בכל הגוים:

תהילים 83

1 שיר מזמור לאסף אלהים אל דמי לך אל תחרש ואל תשקט אל: 2 כי הזה אויביך יחמיו ומשנאיך נשאו ראש: 3 על עמך יערימו סוד ויתיעצו על צפוניך: 4 אמרו לבו ונכחדים מגוי ולא יזכר שם ישראל עוד: 5 כי נועצו לב יחדו עליך ברית יברתו: 6 אהלי אדום וישמעאלים מואב והגרים: 7 גבל ועמון ועמלק פלשת עם ישרי צור: 8 גם אשור נלוה עמם היו ורוע לבני לוט סלה: 9 עשה להם כמדון כסיסרא ביבין בנחל קישון: 10 נשמדו בעין דאר היו דמן אדמה: 11 שיתמו נדיבמו כערב וכזאב וכזבוב וכצלמנע כל נסיכמו: 12 אשר אמרו נירשה לנו את נאות אלהים: 13 אלהי שיתמו וכלכה תלחש חרים: 15 בן תרדפם בסערך ובסופתך תבהלם: 16 מלא פניהם קלון ויבקשו שמך יהוה: 17 יבשו ויבהלו עדי עד ויתפרו ויאכדו: 18 וידעו כי אתה שמך יהוה לבדך עליון על כל הארץ:

תהילים 84

1 למנצח על הגתית לבני קרח מזמור מה ידידות משכנותיך יהוה צבאות: 2 נכספה וגם כלתה נפשי לחצרות יהוה לבי ובשרי ירננו אל אל חי: 3 גם צפור מצאה בית ודרור קן לה אשר שתה אפרחיה את מזבחותיך יהוה צבאות מלכי ואלהי: 4 אשרי יושבי ביתך עזר יהללך סלה: 5 אשרי אדם עוזו לב כי מסלות בלבבם: 6 עברי בעמק הבכא מעין ישיהוה גם ברכות יעשה מורה: 7 ילכו מחיל אל חיל יראה אל אלהים בציון: 8 יהוה אלהים צבאות שמעה תפילתי האזינה אלהי יעקב סלה: 9 מגננו ראה אלהים והבט פני משחיק: 10 כי טוב יום בחציך מאלף בחברת הסתופף בבית אלהי מדור באהלי רשע: 11 כי שמש ומגן יהוה אלהים חן ורכות יתן יהוה לא ימנע טוב להלכים בתמים: 12 יהוה צבאות אשרי אדם

יקניאיהו: 59 שמע אלהים ויתעבר וימאס מאד בישראל: 60 ויטש משכן שלו אהל שכן באדם: 61 ויתן לשבי עזו ותפארתו ביד צר: 62 ויסגר לחרב עמו ובנחלתו התעבר: 63 בחוריו אכלה אש ובתולתיו לא חוללו: 64 כהניו בחרב נפלו ואלמנתיו לא תבכינה: 65 ויקן כישן אדני כגבור מתרונן מיין: 66 ויך צריו אחור חרפת עולם נתן למו: 67 וימאס באהל יוסף ובשכט אפרים לא בחר: 68 ויבחר את שבט יהודה את הר ציון אשר אהב: 69 ויבן כמו רמים מקדשו בארץ יסדה לעולם: 70 ויבחר בדוד עבדו ויקחהו ממבלאת צאן: 71 מאחר עלות הביאו לרעות ביעקב עמו ובישראל נחלתו: 72 וירעם חתם לבבו ובתבונות כפיו ינחם:

תהילים 79

1 מזמור לאסף אלהים באו גוים בנחלתך טמאו את היכל קדשך שמו את ירושלם לעיים: 2 נתנו את נבלת עבדך מאכל לעוף השמים בשר חסידך לחיותו ארץ: 3 שפכו דמם כמים סביבות ירושלם ואין קובר: 4 חיינו חרפה לשכנינו לעג וקלס לסביבותינו: 5 עד מה יהוה תאנף לנצח תבער כמו אש קנאותך: 6 שפך חמתך אל הגוים אשר לא ידעוך ועל ממלכות אשר בשמך לא קראו: 7 כי אכל את יעקב ואת נדוה השמו: 8 אל תזכר לנו עונת ראשנים מה יקרמונו רחמך כי לדלנו מאד: 9 עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך והצילנו וכפר על חטאותינו למען שמך: 10 למה יאמרו הגוים איה אלהיהם יודע בגוים לעינינו נקמת דם עבדיך השפוך: 11 תבוא לפניך אנקת אסיר כגדל ורועך הוחר בני תמותה: 12 והשב לשכנינו שבעתים אל חיקם וצפתם אשר חרפוך אדני: 13 ואנחנו עמך וצאן מרעיתך נודה לך לעולם לדר ודר נספר תהלתך:

תהילים 80

1 למנצח אל ששנים עדות לאסף מזמור רעה ישראל האזינה נהג כצאן יוסף ישב הכרובים הופיעה: 2 לפני אפרים ובנימן ומנשה עוררה את גבורתך ולכה לישעתה לנו: 3 אלהים השיבנו והאר פניך ונושעה: 4 יהוה אלהים צבאות עד מתי עשנת בתפלת עמך: 5 האכלתם לחם דמעה ותשקמו בדמעות שליש: 6 תשימו מדון לשכנינו ואיבינו ילעגו למו: 7 אלהים צבאות השיבנו והאר פניך ונושעה: 8 גפן ממצרים תסיע תגרש גוים ותטעה: 9 פנית לפניה ותשרש שרשיה והמלא ארץ: 10 כסו חרים צלה וענפיה ארזי אל: 11 תשלח קצירה עד ים ואל נהר וינוקתיה: 12 למה פרצת גדריה ואורוה כל עברי דרך: 13 יכרסמנה חזיר מיער וזיו שדי ירענה: 14 אלהים צבאות שוב נא הבט משמים וראה ופקד גפן זאת: 15 וכנה אשר נטעה ימינך ועל בן אמצעה לך: 16 שרפה באש כסוחה מגרת פניך יאבדו: 17 תהי ידך על אש ימינך על בן אדם אמצה לך: 18 ולא נסוג מנך תחינו ובשמך נקרא: 19 יהוה אלהים צבאות השיבנו האר פניך ונושעה:

תהילים 81

1 למנצח על הגתית לאסף הרנינו לאלהים עזונו הריעו לאלהי יעקב: 2 שאו זמרה ותנו תף כנור נעים עם נבל: 3 תקנו

תהילים 78

1 משכיל לאסף האזינה עמי תורת ה'טו אונכם לאמרי פי: 2 אפתחה במשל פי אביעה חידות מני קדם: 3 אשר שמענו ונדעם ואבותינו ספרו לנו: 4 לא נכחד מבניהם לדור אחרון מספרים תהלות יהוה ועוזו ונפלאותיו אשר עשה: 5 ויקם עדות ביעקב ותורה שם בישראל אשר צוה את אבותינו להודיעם לבניהם: 6 למען ידעו דור אחרון בנים יולדו יקמו ויספרו לבניהם: 7 וישימו באלהים כסלם ולא ישכחו מעללי אל ומצותיו יצצרו: 8 ולא יהיו כאלבות דור סורר ומרה דור לא הכין לבו ולא נאמנה את אל רוחו: 9 בני אפרים נושקו רומי קשת הפכו ביום קרב: 10 לא שמרו ברית אלהים ובתורתו מאנו ללכת: 11 וישכחו עלילותיו ונפלאותיו אשר הראם: 12 נגד אבותם עשה פלא בארץ מצרים שדה צען: 13 בקע ים ויעבידו ויצב מים כמו נד: 14 וינחם בענין יוםם וכל הלילה באור אש: 15 יבקע צירים במדבר וישק כתהמות רבה: 16 ויוצא נוולים מסלע ויורד כנהרות מים: 17 ויוסיפו עוד לחטא לו למרות עליון בציה: 18 וינסו אל בלבבם לשאל אכל לנפשם: 19 ויודברו באלהים אמרו חיובל לא לערך שלחן במדבר: 20 הן חבה צור ויוזבו מים ונחלים ישטפו הגם לחם יוכל תת אם יכין שאר לעמו: 21 לכן שמע יהוה ויתעבר ואש נשקה ביעקב וגם אף עלה בישראל: 22 כי לא האמינו באלהים ולא בטחו בישועתו: 23 ויצו שחקים ממעל ודלתי שמים פתח: 24 וימטר עליהם מן האכל ודגן שמים נתן למו: 25 לחם אבירים אכל איש צידה שלח לחם לשבע: 26 יסע קדים בשמים וינהג בעזו תימן: 27 וימטר עליהם כעפר שאר וכחול ימים עוף כנף: 28 ויפל בקרב מחנהו סביב למשכנותיו: 29 ואכלו וישבעו מאד ותאותם יבא להם: 30 לא חזו ותאותם עוד אכלם בפיהם: 31 ואף אלהים עלה בהם ויהרג במשמניהם ובחוריו ישראל הכריע: 32 בכל זאת חטאו עוד ולא האמינו בנפלאותיו: 33 ויכל בהבל ימיהם ושנותם בבחלה: 34 אם הרגם ודרשוהו ושבו ויחזרו אל: 35 ויזכרו כי אלהים צורם ואל עליון גאלם: 36 ויפתוהו בפיהם ובלשונם יכזבו לו: 37 ולבם לא נכון עמו ולא נאמנו בבריתו: 38 והוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו ויער כל חמתו: 39 ויזכר כי בשר מה רוח הולך ולא ישוב: 40 כמה ימרוהו במדבר יעצבוהו בישימון: 41 וישבו וינסו אל וקדוש ישראל התוו: 42 לא זכרו את ידו יום אשר פדם מני צר: 43 אשר שם במצרים אתותיו ומופתיו בשדה צען: 44 ויהפך לדם יאריהם ונוליתם כל ישיחיו: 45 ישלח בהם ערב ויאכלם וצפרדע ותשחיתם: 46 ויך כל חסיל יבולם ויגיעם לארבה: 47 יהרג בכרד גפנם ושקמותם בחנמל: 48 ויסגר לברד בעירם ומקיניהם לרשפים: 49 ישלח בם חרון אפו עברה וזעם וצרה משלחת מלאכי רעים: 50 יפלט נתיב לאפו לא חשך ממות נפשם חיותם לדבר חסדיו: 51 ויך כל בכור במצרים ראשית אונים באהלי חם: 52 ויסע כצאן עמו וינהגם בעדר במדבר: 53 וינחם לבטח ולא פחדו ואת אויביהם כסה חים: 54 ויביאם אל גבול קדשו הר זה קנתה ימינו: 55 ויגרש מפניהם גוים ויפילם בחבל נחלה וישכן באהליהם שבטי ישראל: 56 וינסו וימרו את אלהים עליון ועדותיו לא שמרו: 57 ויסגו ויבגדו באבותם נחפכו כקשת רמיה: 58 ויבסויהו בכמותם ובפסיליהם

מעין ונחל אתה חובשת נהרות איתן: 16 לך יום אף לך לילה אתה הכינות מאור ושמש: 17 אתה הצבת כל גבולות ארץ קיץ וחרף אתה יצרתם: 18 וכבר זאת אויב חרף יהוה ועם נבל נאצו שמך: 19 אל תתן לחות נפש תורך חית ענייך אל תשכח לנצח: 20 הבט לברית כי מלאו מחשכי ארץ נאות חמס: 21 אל ישב דך נבלם עני ואביון יחללו שמך: 22 קומה אלהים ריבה ריבך זכר חרפתך מני נבל כל היום: 23 אל תשכח קול צרריך שאון קמך עלה תמיד:

תהילים 75

1 למנצח אל תשחת מזמור לאסף שיר הודינו לך אלהים הודינו וקרוב שמך ספרו נפלאותיך: 2 כי אקח מועד אני מישרים אשפט: 3 נמנים ארץ וכל ישיבה אנכי תכנתי עמוריה סלה: 4 אמרתי להוללים אל תהלו ולרשעים אל תרימו קרן: 5 אל תרימו למרום קרנכם תדברו בצואר עתק: 6 כי לא ממוצא וממערב ולא ממדבר הרים: 7 כי אלהים שפט זה ישיפל וזה ירים: 8 כי כוס ביד יהוה ויין חמר מלא מסך ויגר מזה אך שמריה ימצו ישתו כל רשעי ארץ: 9 ואני אניד לעלם אומרה לאלהי יעקב: 10 וכל קרני רשעים אנדע תרוממנה קרנות צדיק:

תהילים 76

1 למנצח בנגינת מזמור לאסף שיר נודע ביהודה אלהים בישראל גדול שמו: 2 ויהי בשלם סבו ומענותו בציון: 3 שמה שבר רשפי קשת מגן וחרב ומלחמה סלה: 4 נאור אתה אדיר מהררי טרף: 5 אשתוללו אבירי לב נמו שנתם ולא מצאו כל אנשי חיל ידיהם: 6 מנערתך אלהי יעקב נרדם ורכב וסוס: 7 אתה נורא אתה ומי יעמד לפניך מאז אפך: 8 משמים השמעת דין ארץ יראה ושקטה: 9 בקום למשפט אלהים להושיע כל ענוי ארץ סלה: 10 כי חמת אדם תודך שארית חמת תחגור: 11 נדרו ושלמו ליהוה אלהים כל סביביו ויבילו שי למורא: 12 יבצר רוח נגידים נורא למלכי ארץ:

תהילים 77

1 למנצח על ידיתון לאסף מזמור קולי אלהים ואצעקה קולי אל אלהים והאזין אלי: 2 ביום צרתי ונתת ידי לילה נגדה ולא תפוג מאנה אדני נפשי: 3 אזכרה אלהים ואהמיה אשיחה ותתעמף רוחי סלה: 4 אחות שמרות עיני נפעמתי ולא אדבר: 5 חשבתי ימים מקדם שנות עולמים: 6 אזכרה נגיתי בלילה עם לבבי אשיחה ויחפש רוחי: 7 הלעולמים זינא אדני ולא יסף לרצות עוד: 8 האפס לנצח חסדו גמר אמר לדר ודר: 9 השכח חנות אל אם קפץ באף רחמיו סלה: 10 ואמר חליתי היא שנות ימין עליון: 11 אזכיר מעללי יי כי אזכרה מקדם פלאך: 12 והגיתי בכל פעלך ובעלילותיך אשיחה: 13 אלהים בקדש דררך מי אל גדול כאלהים: 14 אתה האל עשה פלא הודעת בעמים עוך: 15 גאלת בזרוע עמך בני יעקב ויוסף סלה: 16 ראוך מים אלהים ארמון מים יחילו אף ירגו תהמות: 17 וזרמו מים עבות קול נתנו שחקים אף חציץ יתהלכו: 18 קול רעמך בגלגל הארז בריקים תבל רגזו ותרעש הארץ: 19 בים דרכך ושביליך במים רבים ועקבותיך לא נדעו: 20 נחית כצאן עמך ביד משה ואהרן:

בטח בך:

תהלים 85

1 למנצח לבני קרח מזמור רצית יהוה ארצך שבת שבות יעקב: 2 נשאת עון עמך כסית כל חטאתם סלה: 3 אספת כל עברתך השיבות מחרון אפך: 4 שובנו אלהי ישענו והפך כעסך עמנו: 5 הלעולם תאנף בנו תמשיך אפך לדר ודרי: 6 הלא אתה תשוב תחינו ועמך ישמחו בך: 7 הראנו יהוה חסדך וישעך תתן לנו: 8 אשמעה מה ידבר האל יהוה כי ידבר שלום אל עמו ואל חסידיו ואל ישובו כסלה: 9 אך קרוב ליראיו ישעו לשכן כבוד בארצנו: 10 חסד ואמת נפנשו צדק ושלום נשקו: 11 אמת מארץ הצמח וצדק משמים נשקף: 12 גם יהוה יתן הטוב וארצנו תתן יכולה: 13 צדק לפניו יחלך וישם לדרך פעמיו:

תהלים 86

1 תפלה לדרוד המה יהוה אונק ענני כי עני ואביון אני: 2 שמרה נפשי כי חסיד אני הושע עבדך אתה אלהי הבוטח אליך: 3 חנני אדני כי אליך אקרא כל היום: 4 שמח נפש עבדך כי אליך אדני נפשי אשא: 5 כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קראיך: 6 האוניה יהוה תפלתו והקשיבה בקול תחנונותי: 7 ביום צרתי אקראך כי תענני: 8 אין כמוך באלהים אדני ואין כמעשיך: 9 כל גוים אשר עשית יבואו וישתחוו לפניך אדני ויכבדו לשמך: 10 כי גדול אתה ועשה נפלאות אתה אלהים לבדך: 11 הורני יהוה דרכך האלך באמתך יחד לבבי ליראה שמך: 12 אודך אדני אלהי בכל לבבי ואכבדה שמך לעולם: 13 כי חסדך גדול עלי והצלתי נפשי משאול תחתיה: 14 אלהים זדים קמו עלי ועדת עריצים בקשו נפשי ולא שמוך לנגדם: 15 ואתה אדני אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: 16 פנה אלי ותני תנה עוף לעבדך והושיעה לבן אמתך: 17 עשה עמי אות לטובה ויראו שנאי ויבשו כי אתה יהוה עזרתני ונחמתני:

תהלים 87

1 לבני קרח מזמור שיר יסודותי בהררי קדש: 2 אהב יהוה שערי ציון מכל משכנות יעקב: 3 נכבדות מדרב בך עיר האלהים עקב: 4 אוכירי רהב ובכל יודעי הנה פלשת וצור עם כוש זה ילד שם: 5 ולציון יאמר איש ואיש ילד בה והוא יכוננה עליון: 6 יהוה יספר בכתוב עמים זה ילד שם סלה: 7 ושרים כחללים כל מעיני בך:

תהלים 88

1 שיר מזמור לבני קרח למנצח על מחלת לענות משכיל להימן האזרחי יהוה אלהי ישועתי יום צעקתי בלילה נגדך: 2 תבוא לפניך תפילתי המה אונק לרנתי: 3 כי שבעה ברעות נפשי וחיי לשאול הגיעו: 4 נשחבתי עם יורדי בור הייתי כגבר אין איל: 5 במתים חפשי כמו חללים שכבי קבר אשר לא זכרתם עוד והמה מידך נגזרו: 6 שיתי בבור תחתיות במחשכים במצללות: 7 עלי סמכה תמך וכל משריך ענית סלה: 8 הרחקת מידעי ממני שיתי תועבות למו כלא ולא אצא: 9 עיני דאבה מני עני קראתיך יהוה בכל יום שמתתי אליך שפתי: 10 הלמתים תעשה פלא אם רפאים יקומו יודוך

סלה: 11 היספר בקבר חסדך אמונתך באבדון: 12 היוודע בחשך פלאך וצדקתך בארץ נשיה: 13 ואני אליך יהוה שועתי ובבקר תפילתי תקדמך: 14 למח יהוה תזנח נפשי הסתיר פניך ממני: 15 עני אני וגוע מער נשאתי אמיך אפונה: 16 עלי עברו חרוניך בעותיך צמחותי: 17 סבוני כמים כל היום הקיפו עלי יחד: 18 הרחקת ממני אהב ורע מידעי מחשך:

תהלים 89

1 משכיל לאיתן האזרחי חסדי יהוה עולם אשירה לדר ודר אודיע אמונתך בפי: 2 כי אמרתי עולם חסד ורחמים תבן אמונתך בהם: 3 כרתית ברית לבחורי נשבעתי לדוד עבדי: 4 עד עולם אבין זרעך ובניתי לדר ודור כסאך סלה: 5 ויודו שמים פלאך יהוה אף אמונתך בקהל קדשים: 6 כי מי בשחק יערך ליהוה ידמה ליהוה בבני אלים: 7 אל נערץ בסוד קדשים רבה ונורא על כל סביביו: 8 יהוה אלהי צבאות מי כמוך חסן יה ואמונתך סביבותיך: 9 אתה מושל בנאות הים כשוא גליו אתה תשבחם: 10 אתה דבאת כחלל רהב בזרוע עזך פורת אויביך: 11 לך שמים אף לך ארץ תבל ומלאה אתה יסדתם: 12 צפון וימין אתה בראתם תבור וחרמון בשמך ירננו: 13 לך זרוע עם גבורה תעז ידך תרום ימינך: 14 צדק ומשפט מכון כסאך חסד ואמת יקדמו פניך: 15 אשרי הגם יודעי תרועה יהוה באור פניך יחלכון: 16 בשמך יגליון כל היום ובצדקתך ירומנו: 17 כי תפארת עזמו אתה וברצונך תרים קרננו: 18 כי ליהוה מגננו ולקדוש ישראל מלכנו: 19 אז דברת בחזון לחסידך ותאמר שויתי עזר על גבור הרימותי בחור מעם: 20 מצאתי דוד עבדי בשמן קדשי משחתיו: 21 אשר ידי תכון עמו אף ורועי לאמצנו: 22 לא ישא אויב בו וכן עולה לא יעננו: 23 וכתתנו מפניו צריו ומשנאיו אנוף: 24 ואמונתו וחסדי עמו ובשמי תרום קרנו: 25 ושמי בים ידו ובנחרות ימינו: 26 הוא יקראני אבי אתה אלי וצור ישועתי: 27 אף אני בכור אתנהו עליון למלכי ארץ: 28 לעולם אשמור לו חסדי ובריתי נאמנת לו: 29 ופרצתי לעד זרעו וכסאו כימי שמים: 30 אם יעזבו בני תורתי ובמשפטי לא ילכון: 31 אם חקתי יחללו ומצותי לא ישמרו: 32 ופקדתי בשבט פשעם ובכוננים עונם: 33 וחסדי לא אפיר מעמו ולא אשקר באמונתו: 34 לא אהת בריתי ומוצא שפתי לא אנה: 35 אתה נשבעתי בקדשי אם לדוד אכזב: 36 זרעו לעולם יהיה וכסאו כשמש נגדי: 37 כירח יכון עולם ועד בשחק נאמן סלה: 38 ואתה נזחת ותמאס התעברת עם משיחך: 39 נארתה ברית עבדך חללת לארץ נורו: 40 פרצת כל גדרתי שמת מבצרי מחתה: 41 שרפת כל עברי דרך היה חרפה לשכניו: 42 הרימות ימין צריו השמחת כל אויביו: 43 אף תשיב צור חרבו ולא הקימתו במלחמה: 44 השבת מטהרו וכסאו לארץ מגרתה: 45 הקצרת ימי עלומי העשית עליו בושח סלה: 46 עד מה יהוה הסתר לנצח תבער כמו אש תתך: 47 זכר אני מה חלד על מה שוא בראת כל בני אדם: 48 מי גבר יחיה ולא יראה מות ימלט נפשו מיד שאול סלה: 49 איה חסידך הראשנים אדני נשבעת לדוד באמונתך: 50 זכר אדני חרפת עבדך שאתי בחיקי כל רבים עמים: 51 אשר חרפו אויביך יהוה אשר חרפו עקבות משיחך: 52 ברוך יהוה לעולם אמן ואמן:

תהלים 90

1 תפלה למשה איש האלהים אדני מעון אתה היית לנו בדר ודרי: 2 במרם הרים ילדו ותחולל ארץ ותבל ומעולם עד עולם אתה אל: 3 תשב אנוש עד דכא ותאמר שובו בני אדם: 4 כי אלה שנים בעיניך כיום אהמול כי יעבר ואשמורה בלילה: 5 וזרמם שנה יהיו בבקר כחציר יחלף: 6 בבקר יציץ וחלף לערב ימולל ויבש: 7 כי כלינו באפך ובחמתך נבהלנו: 8 שת עונותינו לנגדך עלמנו למאור פניך: 9 כי כל ימינו פנו בעברתך כלינו שנינו כמו הגה: 10 ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת שמונים שנה ורחבם עמל ואון כי גז חיש ונעפה: 11 מי יודע זו אפך וכיראתך עברתך: 12 למנות ימינו כן הודע ונבא לבב חכמה: 13 שובה יהוה עד מתי והנחם על עבדיך: 14 שבענו בבקר חסדך ונרננה ונשמחה בכל ימינו: 15 שמחנו כימות עניתנו שנות ראינו רעה: 16 יראה אל עבדיך פעלך והחרך על בנייהם: 17 ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

תהלים 91

1 ישב בסתר עליון בצל שדי יתלונן: 2 אמר ליהוה מחסי ומצודתי אלהי אבטח בו: 3 כי הוא יצילך מפח יקוש מדרב הוות: 4 באברתו יסך לך ותחת כנפיו תחסה צנה וסחרה אמתו: 5 לא תירא מפחד לילה מחץ יעוף יומם: 6 מדבר באפל יחלך מקטב ישוד צהרים: 7 יפל מצדך אלהי ורחבה מימיןך אליך לא יגש: 8 רק בעיניך תביט ושלמת רשעים תראה: 9 כי אתה יהוה מחסי עליון שמת מעונך: 10 לא תאנה אליך רעה ונגע לא יקרב באהלך: 11 כי מלאכיו יצוה לך לשמרך בכל דרכיך: 12 על כפים ישאונך פן תגף באבן רגלך: 13 על שחל ופתן תדרך תרמס כפיר ותנין: 14 כי בי חשק ואפלטוהו אשגבהו כי ידע שמי: 15 יקראני ואענהו עמו אנכי בצרה אחלצהו ואכבדהו: 16 ארך ימים אשיבעהו ואראהו בישועתי:

תהלים 92

1 מזמור שיר ליום השבת טוב להדות ליהוה ולומר לשמך עליון: 2 להגיד בבקר חסדך ואמונתך בלילות: 3 עלי עשור ועלי נבל עלי הגיון בכנור: 4 כי שמחתני יהוה בפעלך במעשי ייך ארנן: 5 מה גדלו מעשיך יהוה מאד עמקו מחשבתך: 6 איש בער לא ידע וכסיל לא יבין את זאת: 7 בפרח רשעים כמו עשב ויציצו כל פעלי און להשמדם עדי עד: 8 ואתה מרום עלם יהוה: 9 כי הנה איביך יהוה כי הנה איביך יאבדו ותפרדו כל פעלי און: 10 ותרים כראים קרני בלתי בשמן רענן: 11 ותבט עיני בשרי בקמים עלי מרעים השמעה אונני: 12 צדיק כהמר יפרח ככרו ובלבנון ישנה: 13 שתולים בבית יהוה בחצרות אלהינו יפריחו: 14 עוד ינובון בשיבה דשנים ורעננים יהיו: 15 להגיד כי ישר יהוה צורי ולא עלתה בו:

תהלים 93

1 יהוה מלך גאות לבש יהוה עז התאזר אף תכון תבל כל המוט: 2 נכון כסאך מאז מעולם אתה: 3 נשאו נהרות יהוה

נשאו נהרות קולם ישאו נהרות דכים: 4 מקלות מים רבים אדירים משברי ים אדיר במרום יהוה: 5 עדתיך נאמנו מאד לביתך נאזה קדש יהוה לארך ימים:

תהלים 94

1 אל נקמות יהוה אל נקמות הופיע: 2 הנשא שפט הארץ חשב גמול על גאים: 3 עד מתי רשעים יהוה עד מתי רשעים יעלזו: 4 יביעו ידברו עתק יתאמרו כל פעלי און: 5 עמך יהוה ידכאו ונחלחך יענו: 6 אלמנה גר והרנו ויתומים ירצחו: 7 ויאמרו לא יראה יהוה ואל יבין אלהי יעקב: 8 כינו בערים בעם וכסילים מתי תשכילו: 9 הנטע און הלא ישמע אם יצר עין הלא יביט: 10 חסר גוים הלא יוכיח המלמד אדם דעת: 11 יהוה ידע מחשבות אדם כי המה הבל: 12 אשרי הגבר אשר תיסרנו יה מתורתך תלמדנו: 13 הלשקט לו מימי רע עד יכרה לרשע שחת: 14 כי לא ישל יהוה עמו ונחלתו לא יעזב: 15 כי עד צדק ישוב משפט ואחריו כל ישרי לב: 16 מי יקום לי עם מרעים מי יוציא לי עם פעלי און: 17 לולי יהוה עזרתה לי כמעט שכנה דומה נפשי: 18 אם אמרתי מטה רגלי חסדך יהוה יסעדני: 19 ברב שרעפי בקרבי תחומיך ישעשע נפשי: 20 היתברך כסא הוות יצר עמל עלי חק: 21 יגודו על נפש צדיק ודם נקי ירישעו: 22 ויהי יהוה לי למשגב ואלהי לצור מחסי: 23 וישב עליהם את אונם וברעתם יצמיתם יצמיתם יהוה אלהינו:

תהלים 95

1 לבו נרננה ליהוה נריעה לצור ישענו: 2 נקדמה פניו בתודה בזמרות נריע לו: 3 כי אל גדול יהוה ומלך גדול על כל אלהים: 4 אשר בידו מחקרי ארץ ותועפות הרים לו: 5 אשר לו הים והוא עשהו ויבשת ידיו יצרו: 6 באו נשתחוה ונכרעה נברכה לפני יהוה עשנו: 7 כי הוא אלהינו ואנחנו עם מרעיתו וצאן ידו היום אם בקלו תשמעו: 8 אל תקשו לבבכם כמריבה כיום מסה במדבר: 9 אשר נסונו אבותיכם בחנוני גם ראו פעלי: 10 ארבעים שנה אקוט בדור ואמר עם תעי לבב הם והם לא ידעו דרכי: 11 אשר נשבעתי באפי אם יבאון אל מנוחת:

תהלים 96

1 שירו ליהוה שיר חדש שירו ליהוה כל הארץ: 2 שירו ליהוה ברכו שמו בשיר מיום ליום ישועתו: 3 ספרו בגוים כבודו בכל העמים נפלאותיו: 4 כי גדול יהוה ומחלל מאד נורא הוא על כל אלהים: 5 כי כל אלהי העמים אליילים ויהוה שמים עשה: 6 הוד והדר לפניו עז ותפארת במקדשו: 7 הבו ליהוה משפחות עמים הבו ליהוה כבוד ועז: 8 הבו ליהוה כבוד שמו שאו מנחה ובאו להצרותיו: 9 השתחוה ליהוה בחדרת קדש חילו מפניו כל הארץ: 10 אמרו בגוים יהוה מלך אף תכון תבל כל תמוט ידיו עמים במישרים: 11 ישמחו השמים ותגל הארץ ירעם הים ומלאו: 12 יעלו שרי וכל אשר בו אז ירננו כל עצי יער: 13 לפני יהוה כי בא כי בא לשפט הארץ ישפט תבל בצדק ועמים באמונתו:

בכל גבולם: 32 נתן נשמים ברד אש להבות בארצם: 33 ויך גפנם ותאנתם וישבר עץ גבולם: 34 אמר ויבא ארבה וילק ואין מספר: 35 ויאכל כל עשב בארצם ויאכל פרי אדמתם: 36 ויך כל בכור בארצם ראשית לכל אונם: 37 ויוציאם בכסף וזהב ואין בשבטיו כושל: 38 שמח מצרים בצאתם כי נפל פחדם עליהם: 39 פרש ענן למסך ואש להאיר לילה: 40 שאל ויבא שלו ולחם שמים ישיבים: 41 פתח צור ויזונו מים הלכו בציות נהר: 42 כי זכר את דבר קדשו את אברהם עבדו: 43 ויוצא עמו בששון ברנה את בחיריו: 44 ויתן להם אירצונו גוים ועמל לאמים יירשו: 45 בעבור ישמרו חקיו ותורתיו יצירו הללו יה:

תהילים 106

1 הללויה הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו: 2 מי ימלא גבורות יהוה ישמיע כל תהלתו: 3 אשרי שמרי משפט עשה צדקה בכל עת: 4 זכרנו יהוה ברצון עמך פקדני בישועתך: 5 לראות בטובת בחיריך לשמח בשמחת גויך להתהלל עם נחלתך: 6 חטאתנו עם אבותינו העוינו הרשענו: 7 אבותינו במצרים לא השכילו נפלאותיך לא זכרו את ברך הסדיר וימרו על ים בים סוף: 8 ויושיעם למען שמו להודיע את גבורתו: 9 ויגער בים סוף ויחרב ויוליכם בתהמות במדבר: 10 ויושיעם מיד שונא ויגאלם מיד אויב: 11 ויכסו מים צריהם אחד מהם לא נותר: 12 ויאמינו בדבריו ישירו תהלתו: 13 מהרו שכחו מעשיו לא חלו לעצתו: 14 ויתאוהו האוה במדבר וינסו את בישמון: 15 ויתן להם שאלתם וישלח רוזן בנפשם: 16 ויקאו למשה במחנה לאהרן קדוש יהוה: 17 תפתח ארץ ותבלע דתן וחכס על עדת אבירים: 18 ותבער אש בעדתם להבה תלהט רשעים: 19 ישעו עגל חרבר וישתחוו למסכה: 20 וימירו את כבודם בתבנית שור אכל עשב: 21 שכחו אל מושיעם עשה גדלות במצרים: 22 נפלאות בארץ חם נוראות על ים סוף: 23 ויאמר להשמידם לולי משה בחירו עמד בפרץ לפניו להשיב חמתו מהשחית: 24 וימאסו בארץ המדה לא האמינו לדברו: 25 וירגנו באחליות לא שמעו בקול יהוה: 26 וישא ידו להם להפיל אותם במדבר: 27 ולהפיל זרעם בגוים ולזרותם בארצות: 28 ויצמרו לבעל פעור ויאכלו זבחי תמים: 29 ויבעיסו במעללים ותפתח בם מנפה: 30 ויעמד פינחס ויפול ותעצר המנפה: 31 ותחשב לו לצדק לדר ודר עד עולם: 32 ויקציפו על מי מריבה וירע למשה בעבורם: 33 כי המרו את רוחו ויבאש בשפתיו: 34 לא השמידו את העמים אשר אמר יהוה להם: 35 ויתעברו בגוים וילמנו מעשיהם: 36 ויעבדו את עצציהם ויהיו להם למוקש: 37 ויזבחו את בניהם ואת בנותיהם לשדים: 38 וישפכו דם נקי דם בניהם ובנותיהם אשר זכחו לעצבי כנען ותחנק הארץ ברמים: 39 ויטמאו במעשיהם ויוזנו במעלליהם: 40 ויחר אף יהוה בעמו ויתעב כחם נחלתו: 41 ויתנחם ביד גוים וימשלו בהם שנאים: 42 וילחצו ארוביהם ויכנעו תחת ידם: 43 פעמים רבות יצילם והמה ימרו בעצתם וימכו בעונם: 44 וירא בצר להם בשמנו את רתם: 45 ויזכר להם בריתו וינחם כרחם חסדו: 46 ויתן אותם להרחמים לפני כל שוביהם: 47 וישוענו יהוה אלהינו וקבצנו מן הגוים להדות לשם קדשך להשתבח בתהלתך: 48 ברוך יהוה אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ואמר כל העם אמן הללו יה:

עליותיו השם עבים רכובו המהלך על כנפי רוח: 4 עשה מלאכיו רוחות משרתיו אש להם: 5 יסד ארץ על מכוניה כל תמוט עולם ועד: 6 תהום כלבוש כסיתו על הרים יעמדו מים: 7 מן גערתך ינוסון מן קול רעמך יחפזון: 8 יעלו הרים וירדו בקעות אל מקום זה וסדת להם: 9 גבול שמת כל יעברון כל ישובון לכסות הארץ: 10 המשלח מעינים בנחלים בין הרים יהלכון: 11 ישקו כל חיותו שדי ישרו פראים צמאם: 12 עליהם עוף השמים ישכון מבין עפאים יתנו קול: 13 משקה הרים מעליותיו מפרי מעשיך תשבע הארץ: 14 צממת חציר לבהמה ועשב לעבדת האדם להוציא לחם מן הארץ: 15 ויין ישמח לבב אנוש להצחיל פנים משמן ולחם לבב אנוש יסעד: 16 ישבעו עצי יהוה ארזי לבנון אשר נטע: 17 אשר שם צפרים יקננו חסידה ברושים ביתה: 18 הרים הגבהים ליעלים סלעים מחסה לשפנים: 19 עשה ירח למועדים שמש ידע מבואו: 20 תשת חשך ויהי לילה בו תרמס כל חיתו יער: 21 הכפירים שאנים לטרף ולבקש מאל אכלם: 22 תזרח השמש יאספון ואל מעונתם ירבצון: 23 יצא אדם לפעלו ולעבדתו ערי ערב: 24 מה רבו מעשיך יהוה כלם בחכמה עשית מלאה הארץ קנינד: 25 זה חם גדול ורחב ידים שם רמש ואין מספר חיות קמנות עם גדלות: 26 שם אניות יהלכון ליותן זה יצרת לשחק בו: 27 כלם אליך ישרון לתת אכלם בעתו: 28 תתן להם ילקטון תפתח ירך ישרון טוב: 29 תסתיר פניך יבדלון חסך רוחם יגועון ואל עפרם ישובון: 30 תשלח רוחך יבראון ותחדש פני אדמה: 31 יהי כבוד יהוה לעולם ישמח יהוה במעשיו: 32 המכים לארץ ותחדש יגע בהרים ויעשנו: 33 אשירה ליהוה בחיי אומרה לאלהי בעדו: 34 יערב עליו שיחי אנכי אשמח ביהוה: 35 יחמו חטאים מן הארץ ורשעים עוד אינם ברכי נפשי את יהוה הללו יה:

תהילים 105

1 הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו: 2 שירו לו זמרו לו שיחו בכל נפלאותיו: 3 תהללו בשם קדשו ישמח לב מבקשי יהוה: 4 דרשו יהוה ועזו בקשו פניו תמיד: 5 זכרו נפלאותיו אשר עשה מפתי ומשפטי פיו: 6 וזע אברהם עבדו בני יעקב בחיריו: 7 הוא יהוה אלהינו בכל הארץ משפטיו: 8 זכר לעולם בריתו דבר צוה לאלף דור: 9 אשר כרת את אברהם ושבועתו לישחק: 10 ויעמידו ליעקב לחק לישראל ברית עולם: 11 לאמר לך אתן את ארץ כנען חבל נחלתכם: 12 בהיותם מתי מספר כמעט וגרים בה: 13 ויתהלכו מגוי אל גוי מממלכה אל עם אחר: 14 לא הניח אדם לעשקם ויזכר עליהם מלכים: 15 אל תגעו בשמיהו ולנביאי אל תרעו: 16 ויקרא רעב על הארץ כל מטה לחם שבר: 17 שלח לפניהם איש לעבד נמכר ויסף: 18 ענו כבכל רגליו ברול באה נפש: 19 עד עת בא דברו אמרת יהוה צרפתהו: 20 שלח מלך ויתירוהו משל עמים ויפתחהו: 21 שמו ארזו לביתו ומשל בכל קנינו: 22 לאסר שורו בנפשו וקנינו יחכם: 23 ויבא ישראל מצרים ויעקב גר בארץ חם: 24 ויפר את עמו מאד ויעצמחו מצרים: 25 הפך לבם לשנא עמו להחנכל בעבדיו: 26 שלח משה עבדו אהרן ואהרן בן: 27 שמו בם דברי אתותיו ומפתים בארץ חם: 28 שלח חשך ויחשך ולא מרו את דבריו: 29 הפך את מימיהם לדם וימת את דגתם: 30 שרץ ארצם צפרדעים בחרי מלכיהם: 31 אמר ויבא ערב כנים

עיני: 8 לבקרים אצמית כל רשעי ארץ להכרית מעיר יהוה כל פעלי און:

תהילים 102

1 תפלה לעני כי יעטף ולפני יהוה ישפך שיחו יהוה שמעה תפלתי ושועתו אליך תבוא: 2 אל תסתר פניך ממני ביום צר לי מהה אלי אונך ביום אקרא מהר ענני: 3 כי כלו בעשן ימי ועצמותי כמו קד נחרו: 4 הוכה כעשב ויבש לבי כי שכחתי מאכל לחמי: 5 מקול אנחתי דבקה עצמי לבשרי: 6 דמיתי לקאה מדבר הייתי ככוס רבבות: 7 שקדתי ואהיה כצפור בודד על גג: 8 כל היום חרפוני אויבי מהוללי בי נשבעו: 9 כי אפר כלחתי אכלתי ושקוי בבכי מסכתי: 10 מפני זעמך וקצפך כי נשאתי ותשליכני: 11 ימי כצל נטוי ואני כעשב איבש: 12 ואתה יהוה לעולם תשב וזכרך לדר ודר: 13 אתה תקום תרחם ציון כי עת להננה כי בא מועד: 14 כי רצו עבדיך את אבניה ואת עפרה יחננו: 15 וייראו גוים את שם יהוה וכל מלכי הארץ את כבודך: 16 כי בנה יהוה ציון נראה בכבודו: 17 פנה אל תפלת הערער ולא בזה את תפלתם: 18 כתבת זאת לדור אחרון ועם נכרא הלל יה: 19 כי השקיף ממרום קדשו יהוה משמים אל ארץ הבית: 20 לשמע אנקת אלהי תפתח בני תמותה: 21 לספר בציון שם יהוה ותהלתו בירושלם: 22 בהקבץ עמים יחדו וממלכות לעבד את יהוה: 23 ענה בדרך כחו קצר ימי: 24 אמר אלי אל תעלני בחצי ימי בדור דורים שנותיך: 25 לפנים הארץ יסדת ומעשה ידך שמים: 26 המה יאבדו ואתה תעמד וכלם כבנך יבלו כלבוש תחליפם ויחלפו: 27 ואתה הוא ושנותיך לא יתמו: 28 בני עבדיך ישכנו וזרעם לפניך יכון:

תהילים 103

1 לדוד ברכי נפשי את יהוה וכל קרבי את שם קדשו: 2 ברכי נפשי את יהוה ואל תשכחי כל גמוליו: 3 הסלח לכל עונכי הרפא לכל תחלואי: 4 הנואל משחת חייבי המעטרכי חסד ורחמים: 5 המשביע בטוב עריך ותחדש כנשר נעורכי: 6 עשה צדקות יהוה ומשפטים לכל עשוקים: 7 יודיע דרכיו למשה לבני ישראל עלילותיו: 8 רחום וחנן יהוה ארך אפים ורב חסד: 9 לא לנצח יריב ולא לעולם יטור: 10 לא כחטאינו עשה לנו ולא כעונותינו גמל עלינו: 11 כי כנבה שמים על הארץ גבר חסדו על יראיו: 12 כרחק מורח ממערב הרחיק ממנו את פשעיו: 13 כרחם אב על בניו רחם יהוה על יראיו: 14 כי הוא ידע יצרנו וזכר כי עפר אנחנו: 15 אנוש כחציר ימיו כציון השדה כן יצין: 16 כי רוח עברה בו ואיננו ולא יכירנו עוד מקומו: 17 וחסד יהוה מעולם ועד עולם על יראיו וצדקתו לבני בניו: 18 לשמרי בריתו ולזכרי פקדיו לעשועם: 19 יהוה בשמים הכין כסאו ומלכותו בכל משלה: 20 ברכו יהוה מלאכיו וגברי כח עשי דברו לשמע בקול דברו: 21 ברכו יהוה כל צבאו משרתיו עשי רצונו: 22 ברכו יהוה כל מעשיו בכל מקומות ממשתלתו ברכי נפשי את יהוה:

תהילים 104

1 ברכי נפשי את יהוה יהוה אלהי גדלת מאד הוד והדר לבשת: 2 עטה אור כשלמה נוטה שמים כיריעה: 3 חמקה במים

תהילים 97

1 יהוה מלך תגל הארץ ישמחו איים רבים: 2 ענן וערפל סביבו צדק ומשפט מכון כסאו: 3 אש לפניו תלק ותלהט סביב צריו: 4 האירו ברקיו תבל ראתה ותחל הארץ: 5 הרים כדונג נמסו מלפני יהוה מלפני אדון כל הארץ: 6 הגידו השמים צדקו ורוא כל העמים כבודו: 7 יבשו כל עברי פסל המתהללים באלילים השתחוו לו כל אלהים: 8 שמעה ותשמח ציון ותגלנה בנות יהודה למען משפטך יהוה: 9 כי אתה יהוה עליון על כל הארץ מאד נעלית על כל אלהים: 10 אהבי יהוה שנאו רע שמר נפשות חסידיו מיד רשעים יצילם: 11 אור יזרע לצדיק ולירשי לב שמחה: 12 שמחו צדיקים ביהוה והודו לזכר קדשו:

תהילים 98

1 מזמור שירו ליהוה שיר חדש כי נפלאות עשה הושיעה לו ימינו וזרוע קדשו: 2 הודיע יהוה ישועתו לעיני הגוים גלה צדקתו: 3 זכר חסדו ואמונתו לביית ישראל ראו כל אפסי ארץ את ישועת אלהינו: 4 הריעו ליהוה כל הארץ פצחו ורגנו וזמרו: 5 זמרו ליהוה בכנור בכנור וקול זמרה: 6 בחצצרות וקול שופר הריעו לפני המלך יהוה: 7 רעם הים ומלאו תבל וישבי בה: 8 נהרות ימחאו כף יחד הרים ירגנו: 9 לפני יהוה כי בא לשפט הארץ ישפט תבל בצדק ועמים במישרים:

תהילים 99

1 יהוה מלך ירגנו עמים ישב כרובים תנוט הארץ: 2 יהוה בציון גדול ורם הוא על כל העמים: 3 יודו שמך גדול ונורא קדוש הוא: 4 ועז מלך משפט ארב אתה כוננת מישרים משפט וצדקה ביעקב אתה עשית: 5 רוממו יהוה אלהינו והשתחוו להם רגליו קדוש הוא: 6 משה ואהרן בכהנו ושמואל בקראי שמו קראים אל יהוה והוא יענם: 7 בעמוד ענן ידבר אליהם שמרו עדותיו וחק נתן למו: 8 יהוה אלהינו אתה עניתם אל נשא היית להם ונקם על עלילותם: 9 רוממו יהוה אלהינו והשתחוו להר קדשו כי קדוש יהוה אלהינו:

תהילים 100

1 מזמור לתודה הריעו ליהוה כל הארץ: 2 עבדו את יהוה בשמחה באו לפניו ברננה: 3 דעו כי יהוה הוא אלהים הוא עשנו ולא אנחנו עמו וצאן מרעיתו: 4 באו שעריו בתודה חצרתיו בתהלה הודו לו ברכו שמו: 5 כי טוב יהוה לעולם חסדו ועד דר ודר אמונתו:

תהילים 101

1 לדוד מזמור חסד ומשפט אשירה לך יהוה אומרה: 2 אשכילה בדרך תמים מתי תבוא אלי אתהלך בתם לבכי בקרב ביתי: 3 לא אשית לנגד עיני דבר בליעל עשה סטים שנאתי לא ידבק בי: 4 לבב עקש יסור ממני רע לא אדע: 5 מלושני ורחב רעהו אותו אצמית גבה עינים ורחב לבב אתו לא אוכל: 6 עיני בנאמי ארץ לשבת עמדי הלך בדרך תמים הוא ישרתני: 7 לא ישב בקרב ביתי עשה רמיה דבר שקרים לא יכון לנגד

תהלים 107

1 חדו ליהוה כי טוב כי לעולם
 חסדו: 2 יאמרו נאולי יהוה אשר גאלם מיד
 צר: 3 ומאצרות קבצם ממזרח וממערב
 מצפון ומים: 4 תעו במדבר בשימון דרך
 עיר מושב לא מצאו: 5 רעבים גם צמאים
 נפשם בהם תתעמף: 6 ויוצקו אל יהוה בצר
 להם ממצוקותיהם יצילם: 7 ויורכבו בדרך
 ישרה ללכת אל עיר מושב: 8 יודו ליהוה
 חסדו ונפלאותיו לבני אדם: 9 כי השביע
 נפש שקקה ונפש רעבה מלא טוב: 10 ישיב
 חשך וצלמות אסירי עני וברול: 11 כי המרו
 אמרי אל וצעת עליון נאצי: 12 ויכנס בעמל
 לבם כשלו ואין עזר: 13 ויוצקו אל יהוה
 בצר להם ממצוקותיהם וישעם: 14 יוציאם
 מחשך וצלמות ומסרותיהם ינתק: 15 יודו
 ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם: 16 כי
 שבר דלתות נחשת ובריחי ברזל גדע: 17
 אולים מדרך פשעם ומענותיהם יתענו: 18
 כל אבל תתעב נפשם ויגיעו עד שערי
 מות: 19 ויוצקו אל יהוה בצר להם
 ממצוקותיהם וישעם: 20 ישלח דברו וירפאם
 וימלט משחתותם: 21 יודו ליהוה חסדו
 ונפלאותיו לבני אדם: 22 ויזכרו ובחי תודה
 ויספרו מעשיו ברנה: 23 יורדי הים באניות
 עשי מלאכה במים רבים: 24 חמה ראו מעשי
 יהוה ונפלאותיו במצולה: 25 ויאמר ויעמד
 רוח סערה ותרום גליו: 26 יעלו שמים
 וירדו תהומות נפשם ברעה התמוגג: 27 יחוננו
 וינועו כשכור וכל חכמתם תתבלע: 28
 ויצקו אל יהוה בצר להם וממצוקותיהם
 יוציאם: 29 יקם סערה לרדמה ויחשו
 גליהם: 30 וישמחו כי ישתקו וינחם אל מחוז
 חפצם: 31 יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו
 לבני אדם: 32 וירממוהו בקהל עם ובמושב
 זקנים יתללוהו: 33 ישם נהרות למדבר
 ומצאי מים לצמאון: 34 ארץ פרי למלחה
 מרעת ישב בה: 35 ישם מורב לאגם מים
 וארץ ציה למצאי מים: 36 ויושב שם רעבים
 ויכוננו עיר מושב: 37 ויורעו שדות ויטעו
 כרמים ויעשו פרי תבואה: 38 ויברכבו וירבו
 מאד ובהמתם לא ימיעט: 39 וימעטו וישחו
 מעצר רעה ויגון: 40 שפך בוז על נדיבים
 ויתעמו בתהו לא דרך: 41 וישגב אביון מעוני
 וישם כצאן משפחות: 42 יראו ישרים וישמחו
 וכל עולה קפצה פיה: 43 מי חכם וישמר
 אלה ויתבוננו חסדי יהוה:

תהלים 108

1 שיר מזמור לדוד נכון לבי אלהים
 אשירה ואזמרה אף כבודי: 2 עזרה הנבל
 וכנור אעירה שחר: 3 אודך בעמים יהוה
 ואומרך כל אמים: 4 כי גדול מעל שמים
 חסדך ועד שחקים אמתך: 5 רומה על שמים
 אלהים ועל כל הארץ כבודך: 6 למען
 יחלצוני ידיךך הושיעה ימינך וענני: 7
 אלהים דבר בקדשו אעלה אחלקה שכם
 ועמק סכות אמרד: 8 לי גלעד לי מנשה
 ואפרים מעוז ראשי יהודה מחקקי: 9 מואב
 סיר רחצי על אדום אשליך נעלי עלי פלשת
 אתרועע: 10 מי יבלני עיר מבצר מי נחני עד
 אדום: 11 הלא אלהים זנחתנו ולא תצא
 אלהים בצבאותינו: 12 הבה לנו עזרת מצר
 ושוא תשועת אדם: 13 באלהים נעשה חיל
 והוא יבוס צרינו:

תהלים 109

1 למנצח לדוד מזמור אלהי תהלה

אל תחרש: 2 כי פי רשע ופי מרמה עלי פתחו
 דברו אתי לשון שקר: 3 ודברי שנאה סבבני
 וילחמוני חנם: 4 תחת אהבתי ישטנוני ואני
 תפלה: 5 וישמו עלי רעה תחת טובה ושנאה
 תחת אהבתי: 6 הפקד עליו רשע ושמן יעמד
 על ימינו: 7 בהשפטו יצא רשע ותפלתו תהיה
 לחטאה: 8 יהיו ימי מעשים פקדתו יקח
 אחר: 9 יהיו בניו יתומים ואשתו אלמנה: 10
 ונוע ינועו בניו ושאלו ודרשו
 מחברותיהם: 11 ינקש נושה לכל אשר לו
 ויבזו זרים יגיעו: 12 אל יהי לו משך חסד
 ואל יהי חונן ליתומיו: 13 יהי אחריתו
 להכרית בדור אחר ימח שמו: 14 יזכר עון
 אבתיו אל יהוה וחטאת אמו אל תמח: 15
 יהיו נגד יהוה תמיד ויכרת מארץ זכרם: 16
 יען אשר לא זכר עשות חסד וירדף איש עני
 ואביון ונכחה לבב למותו: 17 ויאהב קללה
 ותבואהו ולא חפץ בברכה ותרחק ממנו: 18
 וילבש קללה כמדו ותבא כמים בקרבו וכשמן
 בעצמותיו: 19 תהי לו כבגד יעטה ולמזון
 תמיד יתגרה: 20 זאת פעלת שטני מאת יהוה
 והדברים רע על נפשי: 21 ואתה יהוה אדני
 עשה אתי למען שמך כי טוב חסדך
 הצילני: 22 כי עני ואביון אנכי ולבי חלל
 בקרבי: 23 כצל כשנתו נחלכתי ננערת
 כארבה: 24 ברכי כשלו מצום ובשרי כחש
 משמן: 25 ואני הייתי חרפה להם יראוני
 יגיעו ראשם: 26 עורני יהוה אלהי הושיעני
 כחסדך: 27 וידעו כי ידך זאת אתה יהוה
 עשית: 28 יקללו מה ואתה בדרך קמו
 ויבשו ועבדך ישמח: 29 ילבשו שטני כלמה
 ויעטו כמעיל בשחם: 30 אודה יהוה מאד
 בפי ובתוך רבים אהללנו: 31 כי יעמד לימין
 אביון להושיע משפטי נפשו:

תהלים 110

1 לדוד מזמור נאם יהוה אדני שב
 לימיני עד אשית איביך הדם לרגליך: 2 מטה
 עזך ישלח יהוה מציון דרה בקרב איביך: 3 מצה
 עמך נדבת ביום חילך בהדרי קדש מרחם
 משחר לך טל ילדתך: 4 נשבע יהוה ולא
 ינחם אתה כהן לעולם על דברתי מלכי
 צדק: 5 אדני על ימינך מחץ ביום אפו
 מלכים: 6 ידין בגוים מלא גיוות מחץ ראש
 על ארץ רבה: 7 מנחל בדרך ישתה על כן
 ירים ראש:

תהלים 111

1 הללו יה אודה יהוה בכל לבב
 בסוד ישרים ועדה: 2 גדלים מעשי יהוה
 דרושים לכל חפציהם: 3 חוד וחדר פעלו
 וצדקתו עמדת לעד: 4 זכר עשו ונפלאותיו
 חנון ורחום יהוה: 5 טרף נתן ליראיו וזכר
 לעולם בריתו: 6 כח מעשיו הגיד לעמו לתת
 להם נחלת גוים: 7 מעשי ידיו אמת ומשפט
 נאמנים כל פקודיו: 8 סמוכים לעד לעולם
 עשויים באמת וישר: 9 פדות שלח לעמו צוה
 לעולם בריתו קדשו ונורא שמו: 10 לעולם
 חכמה יראת יהוה שכל טוב לכל עשיהם
 תהלתו עמדת לעד:

תהלים 112

1 הללו יה אשרי איש ירא את יהוה
 במצותיו חפץ מאד: 2 גבור בארץ יהוה ורעו
 דור ישרים יברך: 3 חון ונשך בביתו
 וצדקתו עמדת לעד: 4 זרח ונשך אור
 לישרים חנון ורחום וצדיק: 5 טוב איש חנון
 ומלוה יכלכל דבריו במשפט: 6 כי לעולם
 לא ימוט לזכר עולם יחיה צדיק: 7 משמועה

רעה לא יירא נכון לבו בטח ביהוה: 8 סמוך
 לבו לא יירא עד אשר יראה בצריו: 9 פזר
 נתן לאביונים צדקתו עמדת לעד קרנו תרום
 כבכבוד: 10 רשע יראה וכעס שניו יחרק ונמס
 תאות רשעים תאבד:

תהלים 113

1 הללו יה הללו עבדי יהוה הללו את
 שם יהוה: 2 יהי שם יהוה מברך מעתה ועד
 עולם: 3 ממזרח שמש עד מבוא מהלל שם
 יהוה: 4 רם על כל גוים יהוה על השמים
 כבודו: 5 מי כיהוה אלהינו המגביה
 לשבת: 6 המשפיל לראות בשמים ובארץ: 7
 מקימ מעפר דב נאשפת ריום אביון: 8
 להושיע עם נדיבם שם נדיבי עמו: 9
 מושיע עקרת הבית אם הבנים שמחה הללו
 יה:

תהלים 114

1 בצאת ישראל ממצרים בית יעקב
 מעם לעז: 2 היתה יהודה לקדשו ישראל
 ממשלותיו: 3 הים ראה וינס הירדן יסב
 לאחור: 4 ההרים רקדו באילים גבעות כבני
 צאן: 5 מה לך הים כי תנוס הירדן חסב
 לאחור: 6 ההרים תרקדו באילים גבעות
 כבני צאן: 7 מלפני אדון חולי ארץ מלפני
 אלוה יעקב: 8 ההפכי הצור אנם מים חלמיש
 למעינו מים:

תהלים 115

1 לא לנו יהוה לא לנו כי לשמך תן
 כבוד על חסדך על אמתך: 2 למה יאמרו
 הגוים איה נא אלהיהם: 3 ואלהינו בשמים
 כל אשר חפץ עשה: 4 עצביהם כסף וזהב
 מעשה ידי אדם: 5 פה להם ולא ידברו עינים
 להם ולא יראו: 6 אונים להם ולא ישמעו אף
 להם ולא ירחיקו: 7 ידיהם ולא ימישון
 רגליהם ולא יהלכו לא יגנו בגרונם: 8
 כמולם יהיו עשיהם כל אשר בטח בהם: 9
 ישראל בטח ביהוה עזרם ומגנם הוא: 10 בית
 אהרן בטחו ביהוה עזרם ומגנם הוא: 11
 יראי יהוה בטחו ביהוה עזרם ומגנם הוא: 12
 יהוה זכרנו יברך יברך את בית ישראל יברך
 את בית אהרן: 13 יברך יראי יהוה הקטנים
 עם הגדלים: 14 יספ יהוה עליכם עליכם
 ועל בניכם: 15 ברוכים אתם ליהוה עשה
 שמים וארץ: 16 השמים שמים ליהוה והארץ
 נתן לבני אדם: 17 לא המתים יהללו יה ולא
 כל ירדי דומה: 18 ואנחנו נברך יה מעתה
 ועד עולם הללו יה:

תהלים 116

1 אהבתי כי ישמע יהוה את קולי
 תחנוני: 2 כי חטה אנוני לי ובימי אקרא: 3
 אפוני חבלי מות ומצרי שאול מצאוני צרה
 ויגון אמצא: 4 ובשם יהוה אקרא אנה יהוה
 מלטה נפשי: 5 חנון יהוה וצדיק ואלהינו
 מרחם: 6 שמר פתאים יהוה דלותי ולי
 יהושיע: 7 שובי נפשי למנוחיו כי יהוה גמל
 עלי: 8 כי חלצת נפשי ממות את עיני מן
 דמעה את רגלי מרחי: 9 אתהלך לפני יהוה
 בארצות החיים: 10 האמנתי כי אדבר אני
 עניתי מאד: 11 אני אמרתי בחפזי כל האדם
 כזב: 12 מה אשיב ליהוה כל תגמולותיו
 עלי: 13 כוס ישועות אשא ובשם יהוה
 אקרא: 14 נדרי ליהוה אשלם נגדה נא לכל
 עמו: 15 יקרי בעיני יהוה המותה
 לחסידיו: 16 אנה יהוה כי אני עבדך אני

עבדך בן אמתך פתחת למוסרי: 17 לך אזכר
 זבח תודה ובשם יהוה אקרא: 18 נדרי ליהוה
 אשלם נגדה נא לכל עמו: 19 בחצרות בית
 יהוה בתוככי ירושלם הללו יה:

תהלים 117

1 הללו את יהוה כל גוים שבחוהו כל
 האמים: 2 כי גבר עלינו חסדו ואמת יהוה
 לעולם הללו יה:

תהלים 118

1 חדו ליהוה כי טוב כי לעולם
 חסדו: 2 יאמר נא ישראל כי לעולם
 חסדו: 3 יאמרו נא בית אהרן כי לעולם
 חסדו: 4 יאמרו נא יראי יהוה כי לעולם
 חסדו: 5 מן המצר קראתי יה ענני במרחב
 יה: 6 יהוה לי לא איראמה יעשה לי אדם: 7
 יהוה לי בעזרי ואני אראה בשנאי: 8 טוב
 לחסות ביהוה מבטח באדם: 9 טוב לחסות
 ביהוה מבטח בגדוים: 10 כל גוים סבבני
 בשם יהוה כי אמילם: 11 סבוני גם סבבני
 בשם יהוה כי אמילם: 12 סבוני כדבורים
 דעכו כאש קוצים בשם יהוה כי אמילם: 13
 דחה דחיתני לנפל ויהוה עזרני: 14 עזי
 וזמרת יה ויהי לי לישועה: 15 קול רנה
 וישועה באחלי צדיקים ימין יהוה עשה
 חיל: 16 ימין יהוה רוממה ימין יהוה עשה
 חיל: 17 לא אמות כי אחיה ואספר מעשי
 יה: 18 יסר יסרני יה ולמות לא נתנני: 19
 פתחו לי שערי צדק אבא בם אודה יה: 20 זה
 השער ליהוה צדיקים יבאו בו: 21 אודך כי
 עניתני ותחי לי לישועה: 22 אבן מאסר
 חבונים היתה לראש פנה: 23 מאת יהוה
 היתה זאת היא נפלאת בעינינו: 24 זה היום
 עשה יהוה נגילה ונשמחה בו: 25 אנא יהוה
 הושיעה נא אנא יהוה הצליחה נא: 26 ברוך
 הבא בשם יהוה ברכונכם מבית יהוה: 27 אל
 יהוה ויאר לנו אסרו חג בעבתים עד קרנות
 המזבח: 28 אלי אתה ואודך אלהי
 ארומם: 29 חודו ליהוה כי טוב כי לעולם
 חסדו:

תהלים 119

1 אשרי תמימי דרך ההלכים בתורת
 יהוה: 2 אשרי נצרי ערותיו בכל לב
 ודרשוהו: 3 אף לא פעלו עולה בדרכיו
 להלכו: 4 אותה ציותה פקדיך לשמר מאד: 5
 אחלי יכנו דרכי לשמר חקך: 6 אז לא אבוש
 בהביטי אל כל מצותיך: 7 אודך בשר לבב
 בלמדי משפטי צדקך: 8 את חקך אשמר אל
 תעזובני עד מאד: 9 במה יוכה נער את ארחו
 לשמר כדברך: 10 בכל לבי דרשתיך אל
 תשגני ממצותיך: 11 בלכי צנתי אמרתך
 למען לא אחטא לך: 12 ברוך אתה יהוה
 למדני חקך: 13 בשפתי ספרתי כל משפטי
 פיך: 14 בדרך עדותיך ששתי כעל כל
 חון: 15 בפקדיך אשחה ואביטה
 ארצותיך: 16 בחקתיך אשתעשע לא אשכח
 דברך: 17 גמל על עבדך אחיה ואשמרה
 דברך: 18 גל עיני ואביטה נפלאות
 מתורתך: 19 גר אנכי בארץ אל תסתר ממני
 מצותיך: 20 גרסה נפשי לתאבה אל משפטיך
 ככל עת: 21 נגרת זרים ארורים השנים
 מצותיך: 22 גמל מעלי חרפה ובוני כי עדתיך
 צדתי: 23 גם ישרים שרים כי נדברו עבדך
 ישיח בחוקך: 24 גם עדתיך משעשע אני
 עצתי: 25 דבקה לעפר נפשי חינו
 כדברך: 26 דרכי ספרתי ותענני למדני
 חקך: 27 דרך פקודיך הבינני ואשיחה

עולם: 3 כי לא ינוח שבת הרשע על גורל הצדיקים למען לא ישלחו הצדיקים בעולתה ידיהם: 4 חטיבה יהיה לטובים ולישרים בלבבותם: 5 וחמשים עקלקלותם ויליכם יהיה את פעלי האון שלום על ישראל:

תהלים 126

1 שיר המעלות בשוב יהוה את שיבת ציון היינו כחלמים: 2 אז ימלא שחוק פינו ולשונו רנה אז יאמרו בנוים הגדיל יהוה לעשות עם אלה: 3 הגדיל יהוה לעשות עמנו היינו שמחים: 4 שובה יהוה את שבותנו כאפיקים בנגב: 5 הזרעים בדמעה ברנה יקצרו: 6 הלחך ילך ובכה נשא משך הזרע בא יבוא ברנה נשא אלמתי:

תהלים 127

1 שיר המעלות לשלמה אם יהוה לא יבנה בית שוא עמלו בוניו בו אם יהוה לא ישמר עיר שוא שקד שומר: 2 שוא לכם משכימי קום מאחרי שבת אכלי לחם העצבים כן יתן לידידו שגא: 3 הנה נחלת יהוה בניו שבר פרי הבטן: 4 כחצים ביד גבור כן בני הנעורים: 5 אשרי הגבר אשר מלא את אשתו מהם לא יבשו כי ידברו את אויבים בשער:

תהלים 128

1 שיר המעלות אשרי כל ירא יהוה ההלך בדרכיו: 2 יגיע כפיך כי תאכל אשריך וטוב לך: 3 אשתך כנפן פריה בירכתי ביתך בניך כשתלי זיתים סביב לשלחנך: 4 הנה כי כן יברך גבר ירא יהוה: 5 יברך יהוה מציון וראה בטוב ירושלם כל ימי חייו: 6 וראה בניו לבניך שלום על ישראל:

תהלים 129

1 שיר המעלות רבת צררוני מנעורי יאמר נא ישראל: 2 רבת צררוני מנעורי גם לא יכלו לי: 3 על גבי חרשו חרשים האריכו למענותם: 4 יהוה צדיק קצץ עבות רשעים: 5 יבשו ויסנו אחור כל שנאי ציון: 6 יהיו כחציר גנות שקדמת שלף יבש: 7 שלא מלא כפו קוצר וחצנו מעמר: 8 ולא אמרו העברים ברכת יהוה אליכם ברכנו אתכם בשם יהוה:

תהלים 130

1 שיר המעלות ממעמקים קראתיך יהוה: 2 אדני שמעה בקולי תהינה אוניך קשבות לקול תחנוני: 3 אם עונות חשמו יח אדני מי יעמר: 4 כי עמך הסליחה למען תורא: 5 קויתי יהוה קותה נפשי ולדברתי הוחלתי: 6 נפשי לאדני משמרים לבקר שמרים לבקר: 7 יחל ישראל אל יהוה כי עם יהוה חסד ורחבה עמו פדות: 8 והוא יפדה את ישראל מכל עונותיו:

תהלים 131

1 שיר המעלות לדוד יהוה לא נבה לבי ולא רמו עיני ולא הלכתי בגדלות ובנפלאות ממני: 2 אם לא שויתי ודוממתי נפשי כנמל עלי אמו כנמל עלי נפשי: 3 יחל ישראל אל יהוה מעתה ועד עולם:

תהלה כי תלמדני חקך: 172 תען לשוני אמרתך כי כל מצותיך צדק: 173 תחי ירך לעזרני כי פקודיך בחרתי: 174 תאבתי לישועתך יהוה ותורתך שעשעי: 175 תחי נפשי ותהללך ומשפטך יעזרני: 176 תעיתי כשה אבד בקש עבדך כי מצותיך לא שכחתי:

תהלים 120

1 שיר המעלות אל יהוה בצרתה לי קראתי ויענני: 2 יהוה הצילה נפשי משפת שקר מלשון רמיה: 3 מה יתן לך ומה יסיר לך לשון רמיה: 4 חצי גבור שנונים עם גחלי תרמים: 5 אויה לי כי גרתי משך שכנתי עם אחלי קר: 6 רבת שכנתי לה נפשי עם שונא שלום: 7 אני שלום וכי אדבר המה למלחמה:

תהלים 121

1 שיר המעלות אשא עיני אל ההרים מאין יבא עזרי: 2 עזרי מעם יהוה עשה שמים וארץ: 3 אל יתן למוט רגלך אל ינום שמרך: 4 הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל: 5 יהוה שמרך יהוה צלך על יד ימינך: 6 יומם השמש לא יכבה וירח בלילה: 7 יהוה ישמך מכל רע ישמר את נפשך: 8 יהוה ישמר צאתך ובואך מעתה ועד עולם:

תהלים 122

1 שיר המעלות לדוד שמחתי באמרים לי בית יהוה נלך: 2 עמדות היו רגליו בשעריך ירושלם: 3 ירושלם הבנויה כעיר שחברה לה יחדו: 4 ששם עלו שבטים שבטי יה עדות לישראל להדות לשם יהוה: 5 כי שמה ישבו כסאות למשפט כסאות לבית דוד: 6 שאלו שלום ירושלם ישליו אהביך: 7 יהי שלום בחילך שלוח בארמונותיך: 8 למען אחי ורעי אדברנה נא שלום בך: 9 למען בית יהוה אלהינו אבקשה טוב לך:

תהלים 123

1 שיר המעלות אליך נשאתי את עיני הישבי בשמים: 2 הנה כעיני עבדים אל יד אדונייהם כעיני שפחה אל יד גברתה כן עינינו אל יהוה אלהינו עד שיחנונו: 3 חננו יהוה חננו כי רב שבענו ברו: 4 רבת שבעה לה נפשנו הלעג השאננים הבו לגאוינים:

תהלים 124

1 שיר המעלות לדוד לולי יהוה שהיה לנו יאמר נא ישראל: 2 לולי יהוה שהיה לנו בקום עלינו אדם: 3 אזי חיים בלענו בחרות אפם בנו: 4 אזי המים שטפנונו נחלה עבר על נפשנו: 5 אזי עבר על נפשנו המים הזורמים: 6 ברזי יהוה שלא נתננו מרף לשניהם: 7 נפשנו כצפור נמלטה מפח יוקשים הפח נשבר ואנחנו נמלטנו: 8 עזרנו בשם יהוה עשה שמים וארץ:

תהלים 125

1 שיר המעלות הבטמים ביהוה כהר ציון לא ימוט לעולם ישב: 2 ירושלם הרים סביב לה ויהוה סביב לעמו מעתה ועד

עדותיך שיחה לי: 100 מזקנים אתבונן כי פקודיך נצרת: 101 מכל ארח רע כלאתי רגלי למען אשמך דברך: 102 ממשפטיך לא סרתי כי אתה הורתני: 103 מה נמלצו לחבי אמרתך מדבש לפי: 104 מפקודיך אתבונן על כן שנאתי כל ארח שקר: 105 נר לרגלי דברך ואור לנתיבותי: 106 נשבעתי ואקימה לשמר משפטי צדקך: 107 נענית עד מאד יהוה חני כדברך: 108 נדבות פי רצה נא יהוה ומשפטיך למדני: 109 נפשי בכפי תמיד ותורתך לא שכחתי: 110 נתנו רשעים פח לי ומפקודיך לא תעיתי: 111 נחלתי עדותיך לעולם כי ששון לבי המה: 112 נטיתי לבי לעשות חקך לעולם עקב: 113 סעפים שנאתי ותורתך אהבתי: 114 סתרי ומגני אתה ליברך יחלתי: 115 סורו ממני מרעים ואצרה מצות אלהי: 116 סמכני כאמרתך ואחיה ואל תבישני משברי: 117 סעדני ואושעה ואשעה בחקך תמיד: 118 סלית כל שונים מחקך כי שקר תרמיתם: 119 סגים השבת כל רשעי ארץ לכן אהבתי עדותיך: 120 סמר מפחדך בשרי וממשפטיך יראתי: 121 עשיתי משפט וצדק כל תניחני לעשוק: 122 ערב עבדך לטוב אל יעשני ודי: 123 עיני כלו לישועתך ולאמרתך צדקך: 124 עשה עם עבדך כחסדך וחקך למדני: 125 עבדך אני הבינני ואדעה עדותיך: 126 עת לעשות ליהוה הפרו תורתך: 127 על כן אהבתי מצותיך מזוהב ומפו: 128 על כן כל פקודי כל ישרתי כל ארח שקר שנאתי: 129 פלאות עדותיך על כן נצרת נפשי: 130 פתח דבריך יאיר מבין פתיים: 131 פי פערתי ואשאפה כי למצותיך יאבתי: 132 פנה אלי וחנני כמשפט לאהבי שמך: 133 פעמי חכן באמרתך ואל תשלט בי כל און: 134 פדני מעשק אדם ואשמרה פקודיך: 135 פיך האר בעבדך ולמדני את חקך: 136 פלגי מים ירדו עיני על לא שמרו תורתך: 137 צדיק אתה יהוה וישר משפטיך: 138 צוית צדק עדותיך ואמונה מאד: 139 צמתחני קנאתי כי שכחו דבריך צרי: 140 צרופה אמרתך מאד ועבדך אהבה: 141 צעיר אנכי ובנוה פקדיך לא שכחתי: 142 צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת: 143 צר ומצוק מצאוני מצותיך שעשעי: 144 צדק עדותיך לעולם הבינני ואחיה: 145 קראתי בכל לב ענני יהוה חקך אצרה: 146 קראתיך הושיעני ואשמרה עדותיך: 147 קדמתי בנשף ואשועה לדבריך יחלתי: 148 קדמו עיני אשמרות לשיח באמרתך: 149 קולי שמעה כחסדך יהוה כמשפטך חני: 150 קרבו רדפי זמה מתורתך רחקו: 151 קרוב אתה יהוה וכל מצותיך אמת: 152 קדם ידעתי מעדותך כי לעולם יסדתם: 153 ראה עניי וחלצני כי תורתך לא שכחתי: 154 ריבה ריבי וגאלני לאמרתך חני: 155 רחוק מרשעים ישועה כי חקך לא דרשו: 156 רחמיך רבים יהוה כמשפטך חני: 157 רבים רדפי וצרי מעדותיך לא נטיתי: 158 ראיתי גברים ואתקוטטה אשר אמרתך לא שמרו: 159 ראה כי פקודיך אהבתי יהוה כחסדך חני: 160 ראש דברך אמת ולעולם כל משפט צדקך: 161 שרים רדפוני חנם ומדברריך פחד לבי: 162 שש אנכי על אמרתך כמוצא שלל רב: 163 שקר שנאתי ואתעבה תורתך אהבתי: 164 שבע ביום הללתיך על משפטי צדקך: 165 שלום רב לאהבי תורתך ואין למו מכשול: 166 שברתי לישועתך יהוה ומצותיך שיתי: 167 שמרה נפשי עדותיך ואהבם מאד: 168 שמרתי פקודיך ועדותיך כי כל דרכי נגדך: 169 שמרתך רתני לפתני יהוה כדברך היבנני: 170 תבוא תהנתי לפניך כאמרתך הצילני: 171 תבענה שפתי

בנפלאותיך: 28 דלפה נפשי מתונה קימני כדברך: 29 דרך שקר חסר ממני ותורתך חנני: 30 דרך אמונה בחרתי משפטיך שויתי: 31 דבקתי בעדותיך יהוה אל הבישני: 32 דרך מצותיך ארוץ כי תרחיב לבי: 33 הורני יהוה דרך חקך ואצרנה עקב: 34 הבינני ואצרה תורתך ואשמרנה בכל לב: 35 הדריכני בנתיב מצותיך כי בו חפצתי: 36 הט לבי אל עדותיך ואל אל בצע: 37 העבר עיני מראות שוא בדרכך חני: 38 הקם לעבדך אמרתך אשר ליראתך: 39 העבר חרפתי אשר יגרת כי משפטך טובים: 40 הנה תאבתי לפקדיך בצדקתך חני: 41 ויבאני חסדך יהוה תשועתך כאמרתך: 42 ואענה חרפי דבר כי בטחתי בדברך: 43 ואל תצל מפי דבר אמת עד מאד כי למשפטך יחלתי: 44 ואשמרה תורתך תמיד לעולם ועד: 45 ואתהלכה ברחבה כי פקדיך דרשתי: 46 ואדברנה בעדותיך נגד מלכים ולא אבוש: 47 ואשתעשע במצותיך אשר אהבתי: 48 ואשא כפי אל מצותיך אשר אהבתי ואשיחה בחקך: 49 וזכר דבר לעבדך על אשר יחלתי: 50 זאת נחמתי בעיני כי אמרתך יחתני: 51 וזים חליצני עד מאד מחורתיך לא נטיתי: 52 זכרתי משפטיך מעולם יהוה ואתנחם: 53 ולעפה אחותני מרשעים עובי תורתך: 54 זמרות היו לי חקך בבית מגורי: 55 זכרתי בלילה שמך יהוה ואשמרה תורתך: 56 זאת חיתת לי כי פקדיך נצרת: 57 חלקי יהוה אמרתי לשמר דבריך: 58 חליתי פיך בכל לב חנני כאמרתך: 59 חשבותי דרכי ואשיבה רגלי אל עדותיך: 60 חשתי ולא התמהמהתי לשמר מצותיך: 61 חבלי רשעים עודני תורתך לא שכחתי: 62 חצות לילה אקום להודות לך על משפטי צדקך: 63 חזר אני לכל אשר יראוך ולשמרי פקודיך: 64 חסדך יהוה מלאה הארץ חקך למדני: 65 טוב עשית עם עבדך יהוה כדברך: 66 טוב טעם ודעת למדני כי במצותיך האמנתי: 67 טרם אענה אני שגג ועתה אמרתך שמרתי: 68 טוב אתה ומטיב למדני חקך: 69 שפלו עלי שקר ודמא אני בכל לב אצר פקודיך: 70 משפ כחלב לבם אני תורתך שעשעתי: 71 טוב לי כי ענית למען אלמד חקך: 72 טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף: 73 ידיך עשוני ויכוננוני הבינני ואלמדה מצותיך: 74 יראיך יהוה כי צדק משפטיך ואמונה עניתי: 75 ידעתי יהוה כי צדק משפטיך ואמונה עניתי: 76 יהי נא חסדך לנחמני כאמרתך לעבדך: 77 יבאוני רחמיך ואחיה כי תורתך שעשעי: 78 יבשו וזים כי שקר פתונוני אני אשיח בפקודיך: 79 ישובו לי יראיך וידעו עדותיך: 80 יהי לבי תמים בחקך למען לא אבוש: 81 כלתה לתשועתך נפשי לדברך יחלתי: 82 כלו עיני לאמרתך לאמר מתי תנחמני: 83 כי הייתי כנאד בקיטור חקך לא שכחתי: 84 כמה ימי עבדך מתי העשה כרדפי משפט: 85 כרו לי וזים שיחות אשר לא כחורתיך: 86 כל מצותיך אמונה שקר רדפוני עזרני: 87 כמעט כלוני בארץ ואני לא עזבתי פקודיך: 88 כחסדך חני ואשמרה עדות פיך: 89 לעולם יהוה דברך נצב בשמים: 90 לדר ודר אמונתך כוננת ארץ ותעמד: 91 למשפטיך עמדו היום כי הכל עבדתיך: 92 לולי תורתך שעשעי אז אביתי בעיני: 93 לעולם לא אשכח פקודיך כי בס חיתני: 94 לך אני הושיעני כי פקודיך דרשתי: 95 לי קור רשעים לאבדני עדותיך אתבונן: 96 לכל תבלה ראיתי קץ רחבה מצותך מאד: 97 מה אהבתי תורתך כל היום הוא שיתי: 98 מאביב תחמני מצותך כי לעולם היא לי: 99 מכל מלמדי השכלתי כי

תהלים 132

1 שיר המעלות וזכור יהוה לדוד את כל ענותיו: 2 אשר נשבע ליהוה נדר לאביר יעקב: 3 אם אבא באהל ביתי אם אעלה על ערש יצועי: 4 אם אתן שנת לעיני לעפעפי תנומה: 5 עד אמצא מקום ליהוה משכנות לאביר יעקב: 6 הנה שמעונה באפרתה מצאנוה בשדי יער: 7 נבואה למשכנותיו נשתחוו להם רגליו: 8 קומה יהוה למנוחתך אתה וארון עוזך: 9 כהניך ילבשו צדק וחסידך ירגנו: 10 בעבור דוד עבדך אל תשב פני משיחך: 11 נשבע יהוה לדוד אמת לא ישוב ממנה מפרי במנך אשית לכסא לך: 12 אם ישמרו בניך בריתי ועדתי זו אלמדם גם בניהם עדי עד ישובו לכסא לך: 13 כי בחר יהוה בציון אוה למושב לו: 14 זאת מנוחתו עדי עד פה אשב כי אותה: 15 צידה ברך אברך אביוניה אשביע לחם: 16 וכהניה אלביש ידע וחסידיה רנן ירגנו: 17 שם אצמית קרן לדוד וערכתי נר למשיחי: 18 אויביו אלביש בשת ועליו יציץ נורו:

תהלים 133

1 שיר המעלות לדוד הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד: 2 כשמן הטוב על הראש ירד על הזקן וכן אהרן שירד על פי מדותיו: 3 כטל חרמן שירד על הררי ציון כי שם צוה יהוה את הכהנים חיים עד העולם:

תהלים 134

1 שיר המעלות הנה ברכו את יהוה כל עבדי יהוה העמדים בבית יהוה בלילות: 2 שוא ידכם קדש וברכו את יהוה: 3 יברכך יהוה מציון עשה שמים וארץ:

תהלים 135

1 הללו יה הללו את שם יהוה הללו עבדי יהוה: 2 שעמדים בבית יהוה בחצרות בית אלהיו: 3 הללו יה כי טוב יהוה וזמרו לשמו כי נעים: 4 כי יעקב בחר לו יה ישראל לסגלתו: 5 כי אני ידעתי כי גדול יהוה ואדינו מכל אלהים: 6 כל אשר חפץ יהוה עשה בשמים ובארץ בימים וכל תחומות: 7 מעלה נשאים מקצה הארץ ברקים למטר עשה מוצא רוח מאוצרותיו: 8 שהכה בכורי מצרים מאדם עד בהמה: 9 שלח אתות ומפתים בתוככי מצרים בפרעה ובכל עבדיו: 10 שהכה גוים וחרג מלכים עצומים: 11 לסיחון מלך האמרי ולעוג מלך הבשן ולכל ממלכות כנען: 12 נתן ארצם נחלה נחלה לישראל עמו: 13 יהוה שמך לעולם יהוה זוכרך לדור ודור: 14 כי ידון יהוה עמו ועל עבדיו יתנחם: 15 עצבי הגוים כסף וזהב מעשה ידי אדם: 16 פה להם ולא ידברו עינים להם ולא יראו: 17 אזנים להם ולא יאזינו אף אין שם רוח בפיהם: 18 כמוהם יהיו עשיתם כל אשר בטח בהם: 19 בית ישראל ברכו את יהוה בית אהרן ברכו את יהוה: 20 בית הלוי ברכו את יהוה יראי יהוה ברכו את יהוה: 21 ברוך יהוה מציון שכן ירושלים הללו יה:

תהלים 136

1 הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו: 2 הודו לאלהי האלהים כי לעולם חסדו: 3 הודו לאדני האדנים כי לעולם חסדו: 4 לעשה נפלאות גדולות לבדו כי לעולם חסדו: 5 לעשה השמים בתבונה כי לעולם חסדו: 6 לרקע הארץ על המים כי לעולם חסדו: 7 לעשה אורים גדלים כי לעולם חסדו: 8 את השמש למשלה ביום כי לעולם חסדו: 9 את הירח וכוכבים למשלות בלילה כי לעולם חסדו: 10 למכה מצרים בכבורים כי לעולם חסדו: 11 ויוצא ישראל מתוכם כי לעולם חסדו: 12 ביד חזקה ובורוע נטויה כי לעולם חסדו: 13 לגור ים סוף לגזרים כי לעולם חסדו: 14 והעביר ישראל בתוכו כי לעולם חסדו: 15 ונער פרעה וחילו בים סוף כי לעולם חסדו: 16 למולך עמו במדבר כי לעולם חסדו: 17 למכה מלכים גדלים כי לעולם חסדו: 18 ויחרג מלכים אדירים כי לעולם חסדו: 19 ויסחון מלך האמרי כי לעולם חסדו: 20 ולעוג מלך הבשן כי לעולם חסדו: 21 ונתן ארצם לנחלה כי לעולם חסדו: 22 נחלה לישראל עבדו כי לעולם חסדו: 23 שבשפלנו זכר לנו כי לעולם חסדו: 24 ויפרקנו מצרינו כי לעולם חסדו: 25 נתן לחם לכל בשר כי לעולם חסדו: 26 הודו לאל השמים כי לעולם חסדו:

תהלים 137

1 על נהרות בבל שם ישבנו גם בכינו בזכרנו את ציון: 2 על ערבים בתוכה תלינו כנרותינו: 3 כי שם שאלונו שובינו דברי שיר ותוללנו שמחה שירו לנו משיר ציון: 4 איך נשיר את שיר יהוה על אדמת נכר: 5 אם אשכח ירושלים השבח ימינו: 6 תדבק לשוני לחכי אם לא אזכרכי אם לא אעלה את ירושלים על ראש שמחתי: 7 זכר יהוה לבני אדם את יום ירושלים האמרים ערו ערו עד היסוד בה: 8 בת בבל השדודה אשרי שישלם לך את גמולך שגמלת לנו: 9 אשרי שיאחו ונפץ את עלליך אל הסלע:

תהלים 138

1 לדוד אודך בכל לבי נגד אלהים אומרך: 2 אשתחוו אל היכל קדשך ואודה את שמך על חסדך ועל אמתך כי הגדלת על כל שמך אמרתך: 3 ביום קראתי ותענני תרהבני בנפשי עז: 4 יודוך יהוה כל מלכי ארץ כי שמעו אמרי פיך: 5 וישירו בדרכי יהוה כי גדול כבוד יהוה: 6 כי רם יהוה ושלל יראה וגבה ממרחק ידע: 7 אם אלק בקרב צרה תחיני על אף איבי תשלח ידך ותושיעני ימינך: 8 יהוה יגמר בעדי יהוה חסדך לעולם מעשי ידיך אל תרף:

תהלים 139

1 למנצח לדוד מזמור יהוה חקרתני ותדע: 2 אתה ידעת שבתי וקומי בנחת לרעי מרחוק: 3 ארחו ורבעו זרית וכל דרכי הסכנתה: 4 כי אין מלה בלשוני הן יהוה ידעת כלה: 5 אחר וקדם צרתני ותשת עלי כפכה: 6 פלאיה דעת ממני נשכח לא אוכל לה: 7 אנה אלק מרוחק ואנה מפניך אברה: 8 אם אסך שמים שם אתה ואציעה שואל הנך: 9 אשא כנפי שחר אשכנה באחרית ים: 10 גם שם ידך תנחני ותאחזני

ימינך: 11 ואמר אך חשך ישופני ולילה אור בעדני: 12 גם חשך לא יחשך ממך ולילה כיום יאיר כחשיכה כאורה: 13 כי אתה קנית כליתי תסבני בבטן אמי: 14 אודך על כי נוראות נפילתי נפלאים מעשיך ונפשי ידעת מאד: 15 לא נכחד עצמי ממך אשר עשיתי בסתר רקמתי בתחתיות ארץ: 16 גלמי ראו עיניך ועל ספרך כלם יכתבו ימים יצרו ולא אחד בהם: 17 ולי מה יקר רעיד אל מה עצמו ראשיהם: 18 אספרם מחול ירבון הקצות ועודי עמך: 19 אם תקטל אלוה רשע ואנשי דמים סורו מני: 20 אשר יאמרך למזמה נשא לשוא עריך: 21 הלא משנאיך יהוה אשנא ובתקומתך אתקוטט: 22 תכלית שנאה שנאתים לאויבים היו לי: 23 חקרני אל דע לבבי בהנני ודע שרעפי: 24 וראה אם דרך עצב בי ונחני בדרך עולם:

תהלים 140

1 למנצח מזמור לדוד הלצני יהוה מאדם רע מאיש חמסים הנצירני: 2 אשר חשבו רעות בלב כל יום יגורו מלחמות: 3 שנונו לשונם כמו נחש חמת עכשוב תחת שפתיו סלה: 4 שמרני יהוה מידי רשע מאיש חמסים הנצירני אשר חשבו לדחות פעמי: 5 ממני נאים פח לי וחבלים פרשו רשת ליד מעגל מקשים שתו לי סלה: 6 אמרתי ליהוה אלי אתה האזינה יהוה קול תחנוני: 7 יהוה אדני עז ישועתי סכתה לראשי ביום נשק: 8 אל תתן יהוה מאויי רשע וממו אל תפק ירומו סלה: 9 ראש מסבי עמל שפתימו יכסומו: 10 ימיטו עליהם נחלים באש יפלים במהמות בל יקומו: 11 איש לשון בל יכון בארץ איש חמס רע יצודנו למדחת: 12 ידעת כי יעשה יהוה דין עני משפט אבנים: 13 אך צדיקים יורו לשמך ישובו ישרים את פיך:

תהלים 141

1 מזמור לדוד יהוה קראתיך חושה לי האזינה קולי בקראי לך: 2 תכון תפילתי קמרת לפניך משאת כפי מנחת ערב: 3 שיתח יהוה שמרה לפי נצרה על דל שפתי: 4 אל חט לבי לדבר רע להתעולל עללות ברשע את אישים פעלי און ובל אלחם במעשיהם: 5 יהלמי צדיק חסד ויוביחני שמן ראש אל יני ראשי כי עוד ותפילתי ברעותיהם: 6 נשמטו בידי סלע שפתיים ושמעו אמרי כי נעמו: 7 כמו פלח ובקע בארץ נפזרו עצמינו לפי שאול: 8 כי אלק יהוה אדני עיני בכה חסיתי אל תער נפשי: 9 שמרני מידי פח יקשו לי ומקשות פעלי און: 10 יפלו במכמרי רשעים יחד אנכי עד אעבור:

תהלים 142

1 משכיל לדוד בהיותו במערה תפלה קולי אל יהוה אועק קולי אל יהוה אתחנן: 2 אשפך לפני שיתי צרתי לפניו אנד: 3 בהתעמף עלי רוחי ואחת ידעת נתיבתי בארץ זו אהלך טמנו פח לי: 4 הביט ימין וראה ואין לי מכיר אבד מנוס ממני אין דורש לנפשי: 5 נעקתי אלקי יהוה אמרתי אתה מחסי חלקי בארץ החיים: 6 הקשיבה אל רנתי כי דלותי מאד הצילני מרדפי כי אמצו ממני: 7 הוציאה ממסגר נפשי להודות את שמך כי יכתרו צדיקים כי תגמל עלי:

תהלים 143

1 מזמור לדוד יהוה שמע תפילתי האזינה אל תחנוני באמתך עני בצדקתך: 2 ואל תבוא במשפט את עבדך כי לא יצדק לפניך כל חי: 3 כי רדף אויב נפשי דכא לארץ חיתי הושבני במחשבים כמתי עולם: 4 ותתעמף עלי רוחי בתוכי ישחוטם לבי: 5 וזכרתי ימים מקדם הגיתי בכל פעלך כמעשה ידך אשוחח: 6 פרשתי ידי אלקי נפשי כארץ עיפה לך סלה: 7 מהר ענני יהוה בלתה רוחי אל הסתר פניך ממני ונמשלתי עם ירדי בור: 8 השמיעני בבקר חסדך כי כך בטחתי הודיעני דרך זו אלק כי אלקי נשאתי נפשי: 9 הצילני מאיבי יהוה אלקי כסתי: 10 למדני לעשות צדונך כי אתה אלוהי רוחך טובה תנחני בארץ מישור: 11 למען שמך יהוה תחיני בצדקתך תוציא מצרה נפשי: 12 ובחסדך תצמית איבי והאבדת כל צררי נפשי כי אני עבדך:

תהלים 144

1 לדוד ברוך יהוה צורי המלמד ידי לקרב אצבעותי למלחמה: 2 חסדי ומצודתי משגבי ומפלט לי ממני ובו חסיתי הרודד עמי תחת: 3 יהוה מה אדם ותדעוהו בן אנוש ותחשבוהו: 4 אדם להבל דמה ימיו כצל עובר: 5 יהוה חט שמך ותרד גע בהרים ויעשנו: 6 ברוך ברק ותפיצם שלח חציך ותחמם: 7 שלח ידיך ממרום פצני והצילני ממים רבים מיד בני נכר: 8 אשר פיהם דבר שוא וימים ימין שקר: 9 אלהים שיר חדש אשירה לך בנבל עשור אומרה לך: 10 הנותן תשועה למלכים הפוצה את דוד עבדו מהחרב רעה: 11 פצני והצילני מיד בני נכר אשר פיהם דבר שוא וימים ימין שקר: 12 אשר בנינו כנטעים מגדלים בנעוריהם בנותינו כויות מחטבות תבנית היכל: 13 מזונו מלאים מפיקים מון אל זן צאונו מאלפיות מרבבות כחוצותינו: 14 אלופינו מסבילים בין פרץ ואין יוצאת ואין צוחה ברחבתיו: 15 אשרי העם שככה לו אשרי העם שיהוה אלהיו:

תהלים 145

1 תהלה לדוד ארומק אלוה המלך ואברכה שמך לעולם ועד: 2 בכל יום אברכך ואהללה שמך לעולם ועד: 3 גדול יהוה ומהלל מאד ולגדלותו אין חקר: 4 דור לדור ישבח מעשיך וגבורתך יגידו: 5 הדר כבוד הודך ודברי נפלאותיך אשיחה: 6 ועזו נוראותיך יאמרו וגדולתך אספרנה: 7 זכר רב טובך יביעו וצדקתך ירגנו: 8 חנון ורחום יהוה ארך אפים וגדל חסד: 9 טוב יהוה לכל ורחמי על כל מעשיו: 10 יודוך יהוה כל מעשיך וחסידך יברכוכה: 11 כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו: 12 להודיע לבני האדם וגבורתו וכבוד הדר ומלכותו: 13 מלכותך מלכות כל עלמים וממשלתך בכל דור ודור: 14 סומך יהוה לכל הנפלים וזוקף לכל הכפופים: 15 עיני כל אלק ישברו ואתה נתן לחם את אכלם בעתו: 16 פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון: 17 צדיק יהוה בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו: 18 קרוב יהוה לכל קראיו לכל אשר יקראוהו באמת: 19 רצון יראיו עשה ואת שועתם ישמע וישיעם: 20 שומר יהוה את כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיד: 21 תהלת יהוה יברך פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד:

תאשר בדרך רעים: 15 פרעהו אל תעבר בו שטה מעליו ועבור: 16 כי לא ישנו אם לא ירעו ונגזלה שנתם אם לא יכשולו: 17 כי לחמו לחם רשע ויין חמסים ישנו: 18 וארח צדיקים כאור ננה הולך ואור עד נכון היום: 19 דרך רשעים כאפלה לא ידעו במה יכשלו: 20 בני לדברי הקשיבה לאמרי הט אוני: 21 אל יליו מעיניך שמרם בתוך לבבך: 22 כי חיים הם למצואהם ולכל בשרו מרפא: 23 מכל משמר נצר לבך כי ממנו תוצאות חיים: 24 חסר ממך עקשות פה ולוות שפתים הרחק ממך: 25 עיניך לנכח יביטו ועפעפיך יישרו נגדך: 26 פלס מעגל רגלך וכל דרכיך יכנו: 27 אל תט ימין ושמאלו חסר רגלך מרע:

פרק 5

1 בני לחכמתי הקשיבה לחכונתי הט אוני: 2 לשמר מזמות ודעת שפתיך ניצור: 3 כי נפת הטמנה שפתי ורה וחלק משמן חכה: 4 ואחריתה מרה בלענה חרה כחרב פיות: 5 רגליה ירדות מות שאול צעירה יתמכו: 6 ארח חיים פן תפס נעו מעגלותיה לא תרע: 7 ועתה בנים שמעו לי ואל תסורו מאמרי פי: 8 הרחק מעליה דרכך ואל תקרר אל פתח ביתה: 9 פן תתן לאחרים הודך ושנתיך לאכזרי: 10 פן ישבעו זרים כחך ועצביך בבית נכרי: 11 ונחמת באחריתך בכלות בשרך ושארך: 12 ואמרת איך שנאתי מוסר ותוכחת נאץ לבי: 13 ולא שמעתי בקול מורי ולמלמדי לא השיתי אוני: 14 כמעט הייתי בכל רע בתוך קהל ועדה: 15 שטה מים מבורך ונזלים מתוך בארך: 16 יפוצו מעיניך חוצה ברחבות פלגי מים: 17 יהיו לך לבדך ואין לזרים אתך: 18 יהי מקורך ברוך ושמה מאשת נעורך: 19 אילת אהבים ויעלת חן דדיה ירוך בכל עת באהבה תשנה תמיד: 20 ולמה תשנה בני בורה ותחבק חן נכריה: 21 כי נכח עיני יהוה דרכי איש וכל מעגלתי מפלס: 22 עוונותי ילכדנו את הרשע ובחבלי חטאתו יתכן: 23 הוא ימות באין מוסר וברב אולות ישנה:

פרק 6

1 בני אם ערבת לרעך תקעת לזר כפיך: 2 נוקשת באמרי פיך נלכדת באמרי פיך: 3 עשה זאת אפוא בני והנצל כי באה בקך רעך לך תהרפס ורחב רעך: 4 אל תתן שנה לעיניך ותנומה לעפעפיך: 5 הנצל כצבי מיד וכצפור מיד יקש: 6 פך אל נמלה עזל ראה דרכיך ורחם: 7 אשר אין לה בקיץ שטר ומשל: 8 תבין בקיץ לחמה אגרה בקציר מאכלה: 9 עד מתי עצל תשכב מתי תקום משנתך: 10 מעט שנות מעט תנומות מעט חבק ידיים לשכב: 11 ובא במהלך ראשך ומחסך כאיש מגן: 12 אדם בליעל איש און הולך עקשות פה: 13 קרין בעינו מלל ברגלו מרה באצבעותיו: 14 תהפכות בלבו חרש רע בכל עת מדינים ישלח: 15 על כן תפאם יבוא אידו תפת ישבר ואין מרפא: 16 שש הנה שוא יהוה ושבע תועבות נפשו: 17 עינים חרש לשון שקר וידיים שפכות דם נקי: 18 אל חרש משכבות און רגלים ממהרות לרוץ לרעה: 19 יפיח כזבים עד שקר ומשלח מדינים בין אחים: 20 נצר בני מצות אביך ואל תמש תורת אמן: 21 קשרם על לבך תמיד ענדם על גרגרתך: 22 בהתהלךך תנחה אתך בשכבך תשמר עליך והקיצות היא תשיחך: 23 כי נר מצוה ותורה אור ודרך חיים תוכחת מוסר: 24 לשמרך מאשת רע

תצרכה: 12 להצילך מדרך רע מאיש מדבר תהפכות: 13 העזבים ארחות ישר ללכת בדרכי חשך: 14 השמחים לעשות רע יגילו בתהפכות רע: 15 אשר ארחותיהם עקשים ונלוזים במעגלותם: 16 להצילך מאשה זרה מנכריה אמריה החליקה: 17 העזבת אלוף נעוריה ואת ברית אלהיה שכחה: 18 כי שטה אל מות ביתה ואל רפאים מעגלותיה: 19 כל באיה לא ישוכן ולא ישיגו ארחות חיים: 20 למען תלך בדרך טובים וארחות צדיקים תשמר: 21 כי ישרים ישכנו ארץ ותמימים יתרו בה: 22 ורשעים מאריך יכרתו ובוגדים יסחו ממנה:

פרק 3

1 בני תורת אל תשכח ומצותי יצר לבך: 2 כי ארך ימים ושנות חיים ושלום יוסיפו לך: 3 חסד ואמת אל יעזובך קשרם על גרגרתך כתבם על לוח לבך: 4 ומצא חן ושבח טוב בעיני אלהים ואדם: 5 בטח אל יהוה בכל לבך ואל ביתך אל תשען: 6 בכל דרכיך דעהו והוא ישר ארחתיך: 7 אל תהי חכם בעיניך ורא את יהוה וסור מרע: 8 רפאות תהי לשרך ושקיו לעצמותיך: 9 כבד את יהוה מהונך ומראשית כל תבואתך: 10 וימלאו אסמך שבע ותירוש יקביך יפרצו: 11 מוסר יהוה בני אל תמאס ואל תקץ בתוכחתו: 12 כי את אשר יאהב יהוה יוכיח וכאב את כן ירצה: 13 אשרי אדם מצא חכמה ואדם יפיק תבונה: 14 כי טוב סחרה מסחר כסף ומחרון תבואתה: 15 יקרה היא מפניים וכל חפציך אל ישו בה: 16 ארך ימים בימינה בשמאולה עשר וכבוד: 17 דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום: 18 עץ חיים היא למחזיקים בה ותמכיה מאשר: 19 יהוה בחכמה יסר ארץ בונן שמים בתבונה: 20 בדעתו תהומות נבקעו ושחקים יתעפרו טל: 21 בני אל יליו מעיניך נצר תשיה ומזמה: 22 ויהיו חיים לנפשך וכן לגרגרתך: 23 אז תלך לבטח דרךך ורגלך לא תנוף: 24 אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך: 25 אל תירא מפחד פתאם ומשאת רשעים כי תבא: 26 כי יהוה יהיה כמסלךך ושמר רגלך מכלד: 27 אל תמנע טוב מבעליך בחיות לאל ידך לעשות: 28 אל תאמר לרעך לך ושוב ומחר אתן ויש אתך: 29 אל תחרש על רעך רעה והוא יושב לבטח אתך: 30 אל תרוב עם אדם חנם אם לא גמלך רעה: 31 אל תקנא באיש חנם ואל תבחר בכל דרכיו: 32 כי תועבת יהוה נלוז ואת ישרים סודו: 33 מארת יהוה בבית רשע ונוה צדיקים יברך: 34 אם ללצים הוא יליץ ולעניים יתן חן: 35 כבוד חכמים ינחלו וכסילים מרים קלון:

פרק 4

1 שמעו בנים מוסר אב והקשיבו לדעת בינה: 2 כי לקח טוב נתתי לכם תורתי אל תעזבו: 3 כי בן הייתי לאבי רך ויחיד לפני אמי: 4 וירני ויאמר לי יתמד דברי לבך שמר מצותי וחי: 5 קנה חכמה קנה בינה אל תשכח ואל תט מאמרי פי: 6 אל תעזבה תשמרך אהבה ותצרך: 7 ראשית חכמה קנה חכמה ובכל קנינך קנה בינה: 8 סלסלה ותורומך הכבדך כי תחבקנה: 9 תתן לראשך לזית חן עטרת תפארת תמנך: 10 שמע בני וקח אמרי וירבו לך שנות חיים: 11 בדרך חכמה הרחיק הדרכתך במעגלי ישר: 12 בלכתך לא יצר צעדך ואם תרוץ לא תתשל: 13 החזק במוסר אל תרף נצרה כי היא חייד: 14 בארש רשעים אל תבא ואל

לאסר מלכיהם בזקים ונכבדיהם בכבלי ברזל: 9 לעשות בהם משפט כתוב הדר הוא לכל חסידיו הללו יה:

תהילים 150

1 הללו יה הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו: 2 הללוהו בגבורתו הללוהו כרב גדלו: 3 הללוהו בתקע שופר הללוהו בנבל וכנור: 4 הללוהו בתף ומחול הללוהו במנים ועוגב: 5 הללוהו בצלצלי שמע הללוהו בצלצלי תרועה: 6 כל הנשמה תהלל יה הללו יה:

משלי

פרק 1

1 משלי שלמה בן דוד מלך ישראל: 2 לדעת חכמה ומוסר להבין אמרי בינה: 3 לקחת מוסר השכל צדק ומשפט ומישרים: 4 לתת לפתאים ערמה לנער דעת ומזמה: 5 ישמע חכם ויוסף לקח ונכון תחבולות יקנה: 6 להבין משל ומליצה דברי חכמים וחידתם: 7 יראת יהוה ראשית דעת חכמה ומוסר אוילים בזו: 8 שמע בני מוסר אביך ואל תמש תורת אמן: 9 כי לזית חן הם לראשך וענקים לגרגרתך: 10 בני אם יפתוך חטאים אל תבא: 11 אם יאמרו לכה אתנו נארבה לדם נצפנה לנקי חנם: 12 נבלעם כשאל חיים ותמימים ביורדי בור: 13 כל חון יקר נמצא נמלא בתינו של: 14 גורלך תפיל בתוכנו כיס אחד יהיה לכלנו: 15 בני אל תלך בדרך אדם מעג רגלך מנתיבתם: 16 כי רגליהם לרע ירוצו וימהרו לשפך דם: 17 כי חנם מזרה הרשת בעיני כל בעל כנף: 18 והם לדגם יארכו יצפנו לנפשחם: 19 כן ארחות כל בצע בצע את נפש בעליו יקח: 20 חכמות בחון תרנה ברחבות תתן קולה: 21 בראש המיות תקרא בפחתו שערם בעיר אמריה תאמר: 22 עד מתי פתים תאהבו פתי ולצים לצון חמדו להם וכסילים ישנאו דעת: 23 תשובו לתוכחתו הנה אביעה לכם רוחי אודיעה דברי אתכם: 24 יען קראתי ותמאנו נטיתי ידי ואין מקשים: 25 ותפרעו כל עצתי ותוכחתי לא אביחם: 26 גם אני באידכם אשחק אלעג כבא פחדכם: 27 כבא כשאוה פחדכם ואידכם כסופה יאתה כבא עליכם צרה וצוקה: 28 אז יקראני ולא אענה ישחרנני ולא ימצאני: 29 תחת כי שנוא דעת ויראת יהוה לא בחרו: 30 לא אבו לעצתי נאצו כל תוכחתי: 31 ויאבלו מפרי דרכם וממעצותיהם ישבעו: 32 כי משובת פתים תהרגם ושלוח כסילים תאבדם: 33 ושמע לי ישכן בטח ושנאן מפחד רעה:

פרק 2

1 בני אם תקח אמרי ומצותי תצפן אתך: 2 להקשיב לחכמה אזנך תשמ לבך לתבונה: 3 כי אם לבינה תקרא לתבונה תתן קולך: 4 אם תבקשנה ככסף וככסמנים תתפשנה: 5 אז תבין יראת יהוה ודעת אלהים תמצא: 6 כי יהוה יראת חכמה מפיו דעת ותבונה: 7 וצפן ישרים תושיה מן להלכי חם: 8 לנצר ארחות משפט ודרך חסידו ישמר: 9 אז תבין צדק ומשפט ומישרים כל מעגל טוב: 10 כי תבוא חכמה בלבך ודעת לנפשך ינעם: 11 מזמה תשמר עליך תבונה

תהילים 146

1 הללו יה הללו נפשי את יהוה: 2 אהללה יהוה בחיי אומרה לאלהי בעודי: 3 אל תבטחו בגדיבים כבן אדם שאין לו תשועה: 4 תצא רוחו ישב לאדמתו ביום השועה: 5 אשרי שאל יעקב בעזרו שברו על יהוה אלהיו: 6 עשה שמים וארץ את הים ואת כל אשר בה השמר אמת לעולם: 7 עשה משפט לעשוקים נתן לחם לרעבים יהוה מתיר אסורים: 8 יהוה פקח עורים יהוה זקף כפופים יהוה אהב צדיקים: 9 יהוה שמר את גרים יתום ואלמנה יעזר ודרך רשעים יעור: 10 ימלך יהוה לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללו יה:

תהילים 147

1 הללו יה כי טוב זמרה אלהינו כי נעים נאווה תהלה: 2 בונה ירושלם יהוה נדחי ישראל יכנס: 3 הרפא לשבורי לב ומחשב לעצבותם: 4 מונה מספר לכוכבים לכלם שמות יקרא: 5 גדול אדונינו ורב כח לתבונתו אין מספר: 6 מעורד עננים יהוה משפיל רשעים עדי ארץ: 7 ענו ליהוה בתודה זמרו לאלהינו בכנור: 8 תמכסה שמים בעבים המכין לארץ מטר המצמיח הרים חציר: 9 נותן לבחמה לחמה לבני ערב אשר יקראו: 10 לא בגבורת חסם יחפץ לא בשוקי האיש ירצה: 11 רוצה יהוה את יראיו את המיחלים לחסדו: 12 שבחי ירושלם את יהוה הללו אלהיך ציון: 13 כי חזק בריחי שעריך ברך בניך בקרבך: 14 השם גבוך שלום חלב חטים ישיבעך: 15 השלח אמרתו ארץ עד מהרה ירוץ דברו: 16 הנתן שלג כצמר כפור כאפר יפור: 17 משליך קרחו כפתים לפני קרתו מי יעמד: 18 ישלח דברו וימסם ישב רוחו יזלו מים: 19 מגיד דברו ליעקב חקיו ומשפטיו לישראל: 20 לא עשה כן לכל גוי ומשפטים בל ידעום הללו יה:

תהילים 148

1 הללו יה הללו את יהוה מן השמים הללוהו במרומים: 2 הללוהו כל מלאכיו הללוהו כל צבאו: 3 הללוהו שמש וירח הללוהו כל כוכבי אור: 4 הללוהו שמי השמים והמים אשר מעל השמים: 5 יהללו את שם יהוה כי הוא צוה ונבראו: 6 ויעמידם לעד לעולם חן וחס לא יעבור: 7 הללו את יהוה מן הארץ תנינים וכל תהמות: 8 אש וברד שלג וקיטור רוח סערה עשה דברו: 9 ההרים וכל נבעות עץ פרי וכל אדירים: 10 החיה וכל בהמה רמש וצפור כנף: 11 מלכי ארץ וכל לאמים שרים וכל שפטי ארץ: 12 בחורים וגם בתולות זקנים עם נערים: 13 יהללו את שם יהוה כי נשגב שמו לבדו הודו על ארץ ושמים: 14 וירם קרן לעמו תהלה לכל חסידיו לבני ישראל עם קרבו הללו יה:

תהילים 149

1 הללו יה שירו ליהוה שיר חדש תהלתו בקהל חסידים: 2 ישמח ישראל בעשיו בני ציון יגילו במלכם: 3 יהללו שמו במחול בתף וכנור וזמור לו: 4 כי רוצה יהוה בעמו יפאר עננים בישועה: 5 יעלו חסידים בכבוד ירננו עם משכבותם: 6 רוממות אל בגרונם וחרב פיפיות בידם: 7 לעשות נקמה בגוים תוכחת כל אמים: 8

תתעם: 27 לא יחרך רמיה צידו והון אדם יקר חרוץ: 28 בארה צדקה חיים ודרך נתיבה אל מות:

פרק 13

1 בן חכם מוסר אב ולץ לא שמע גערה: 2 מפרי פי איש יאכל טוב ונפש בגדים חכם: 3 נצר פיו שמר נפשו פשק שפתיו מחתה לו: 4 מתאזה ואין נפשו נעצל ונפש חרצים תדשן: 5 דבר שקר ישנא צדיק ורשע יבאיש ויחפיר: 6 צדקה תצר תם דרך ורשעה תסלף חטאת: 7 יש מתעשר ואין כל מתרשש והון רב: 8 כפר נפש איש עשור ורש לא שמע גערה: 9 אור צדיקים ישמח וגר רשעים ידעך: 10 רק בודד יתן מצה ואת נועצים חכמה: 11 הון מהבל ימעט וקבץ על יד ירבה: 12 תוחלת ממשכה מחלה לב ועץ חיים תאוצה באה: 13 בו לדבר יחבל לו וירא מצוה הוא ישלם: 14 תורת חכם מקור חיים לסור ממקשי מות: 15 שכל טוב יתן חן ודרך בגדים איתן: 16 כל ערומ נעשה ברעת וכסיל יפרש אולת: 17 מלאך רשע יפל ברע וציר אמונים מרפא: 18 ריש וקלון פורע מוסר ושומר תוכחת יכבד: 19 תאוה נהיה תערב לנפש ותועבת כסילים סור מרע: 20 הולך את חכמים וחכם ורעה כסילים ירעו: 21 חסיד תרדף רעה ואת צדיקים ישלם טוב: 22 טוב ינחיל בני בנים וצפון לצדיק חיל חומא: 23 רב אכל ניר ראשים ויש נספה בלא משפט: 24 חושך שבטו שונא בנו ואהבו שחרו מוסר: 25 צדיק אכל לשבע נפשו ובטן רשעים תחסר:

פרק 14

1 חכמות נשים בנתה ביתה ואולת בידיה תהרסנו: 2 הולך בישרו ירא יהוה ונלוז דרכיו בוהו: 3 בפי אויל חסר נאווה ושפתי חכמים תשמורם: 4 באין אלפים אבוס בר ורב תבואנה בכח שור: 5 עד אמונים לא יכזב ויפח כוזבים עד שקר: 6 בקש לץ חכמה ואין ודעת לנכון נקל: 7 לך מנגד לאיש כסיל ובל ידעת שפתי דעת: 8 חכמת ערומ הבין דרכו ואולת כסילים מרמה: 9 אולים יליץ אשם ובין ישרים רצון: 10 לב יודע מרת נפשו ובשמחתו לא יתערב זר: 11 בית רשעים ישמר ואהל ישרים יפריח: 12 יש דרך ישר לפני איש ואחריתו דרכי מות: 13 גם בשחוק יכאב לב ואחריתו שמחה תגנה: 14 מדרכיו ישבע סוג לב ומעליו איש טוב: 15 פתי יאמין לכל דבר וערומ יבין לאשרו: 16 חכם ירא וסר מרע וכסיל מתעבר ובוטח: 17 קצר אפים חשתי אולת ואיש מזמות ישנא: 18 נחלו פתאים אולת וערומים יכתרו דעת: 19 שחו רעים לפני טובים ורשעים על שערי צדיק: 20 גם לרעהו ישנא רש ואהבי עשיר רבים: 21 בו לרעהו חומא ומחונן עניים אשוריו: 22 הלוא יתעו חרשי רע וחסד ואמת חרשי טוב: 23 בכל עצב יהיה מותר ודבר שפתיים אך למחסור: 24 עמרת חכמים עשרם אולת כסילים אולת: 25 מציל נפשות עד אמת ויפח כוזבים מרמה: 26 ביראת יהוה מבטח ובלבדו יהיה מחסה: 27 יראת יהוה מקור חיים לסור ממקשי מות: 28 ברב עד הדרת מלך ובאפס לאם מחתה ריון: 29 ארך אפים רב תבונה וקצר רוח מרים אולת: 30 חיי בשרים לב מרפא ורקב עצמות קנאה: 31 עשק דל חרף עשור ומכבדו חנן אביון: 32 ברעתו ידעו רשע וחסה כמותו צדיק: 33 בלב נכון תנוח ותיבות משפט: 34 להנחיל תודע: 34 צדקה תרומם גוי וחסד לאמים

רשעים תאבד: 29 מעזו לתם דרך יהוה ומחתה לפעלי און: 30 צדיק לעולם כל ימוט ורשעים לא ישכנו ארץ: 31 פי צדיק ינוב חכמה ולשון תהפכות תכרת: 32 שפתי צדיק ידעון רצון ופי רשעים תהפכות:

פרק 11

1 מאוני מרמה תועבת יהוה ואבן שלמה רצונו: 2 בא זרזן ויבא קלון ואת צנונים חכמה: 3 תמת ישרים תנחם וסלף בוגדים ושדם: 4 לא יועיל הון ביום עברה וצדקה תציל ממות: 5 צדקת תמים תשר דרכו וברשעתו יפל רשע: 6 צדקת ישרים תצילם ובהות בגדים ילכדו: 7 במות אדם רשע תאבד תקוה ותוחלת אונים אבדה: 8 צדיק מצרה נחלץ ויבא רשע תחתיו: 9 בפה חנף ישחת רעהו וברעת צדיקים יחלצו: 10 בטוב צדיקים תעלץ קריה ובאבד רשעים רנה: 11 בברכת ישרים תרום קרת ובפי רשעים תהרס: 12 בו לרעהו חסר לב ואיש תבונתו יחרש: 13 הולך רכיל מגלה סוד ונאמן רוח מכסה דבר: 14 באין תחבולות יפל עם ותשועה ברכ יועץ: 15 רע ירוע כי ערב זר ושנא תקעים בוטח: 16 אשת חן תתמך כבוד ועריצים יתמכו עשר: 17 גמל נפשו איש חסד ועבר שחרו אכזרי: 18 רשע עשה פעלת שקר וזרע צדקה שבר אמת: 19 בן צדקה לחיים ומרדף רעה למותו: 20 תועבת יהוה עקשי לב ורצונו תמימי דרך: 21 יד ליד לא ינקה רע וזרע צדיקים נמלט: 22 נוס זהב באף חזיר אשה יפה וסרת מעם: 23 תאות צדיקים אך טוב תקות רשעים עברה: 24 יש מפור ונוסף עוד וחושך משר אך למחסור: 25 נפש ברכה תדשן ומרוה גם הוא יורא: 26 מנע בר יקבחו לאום וברכה לראש משביר: 27 שחר טוב יבקש רצון ודרש רעה תבואנו: 28 בוטח בעשורו הוא יפל ובעלה צדיקים יפרחו: 29 עוכר ביתו ינחל רוח ועבד אויל לחכם לב: 30 פרי צדיק עץ חיים ולקח נפשות חכם: 31 הן צדיק בארץ ישלם אף כי רשע וחוטא:

פרק 12

1 אהב מוסר אהב דעת ושנא תוכחת ירשע: 2 טוב יפיק רצון מיהוה ואיש מזמות ירשע: 3 לא יכון אדם ברשע ושרש צדיקים בל ימוט: 4 אשת חיל עמרת בעלה וברקב בעצמותיו מבישה: 5 מחשבות צדיקים משפט תחבולות רשעים מרמה: 6 דברי רשעים ארב דם ופי ישרים יצילם: 7 הפוך רשעים ואינם ובית צדיקים יעמר: 8 לפי שכלו יחלל איש ונעה לב יהיה לבו: 9 טוב נקלה ועבד לו ממחבד וחסר לחם: 10 יודע צדיק נפש בהמתו ורחמי רשעים אכזרי: 11 עבד אדמתו ישבע לחם ומרדף ריקים חסר לב: 12 חמד רשע מצוד רעים ושרש צדיקים יתן: 13 בפשע שפתיים מוקש רע ויצא מצרה צדיק: 14 מפרי פי איש ישבע טוב וגמול ידו אדם ישוב לו: 15 דרך אויל ישר בעיניו ושמע לעצה חכם: 16 אויל ביום יודע כעסו וכסה קלון ערומ: 17 יפח אמונה יגיד צדק ועד שקרים מרמה: 18 יש בוטח במדקרות חרב ולשון חכמים מרפא: 19 שפת אמת תכון לעד ועד ארגיעה לשון שקר: 20 מרמה בול חרשי רע וליעצי שלום שמחה: 21 לא יאנה לצדיק כל און ורשעים מלאו רע: 22 תועבת יהוה שפתי שקר ועשי אמונה רצונו: 23 אדם ערומ כסה דעת ולב כסילים יקרא אולת: 24 יד חרוצים תמשול ורמיה תחיה למס: 25 אהנה בלב איש ישחנה ודבר טוב ישמחנה: 26 יתר מרעהו צדיק ודרך רשעים

ראשית דרכו קדם מפעליו מאז: 23 מעולם נסכתי מראש מקדמי ארץ: 24 באין תהמות חוללתי באין מעינות נכבדי מים: 25 במרם הרים הטבעו לפני נבעות חוללתי: 26 עד לא עשה ארץ וחוצות וראש עפרות תבל: 27 כהניו שמים שם אני בחוקו חוג על פני תהום: 28 באמצו שחקים ממעל בעונו עינות תהום: 29 בשומו לים חקו ומים לא יעברו פיו בחוקו מוסדי ארץ: 30 ואהיה אצלו אמן ואהיה שעשעים יום יום משחקת לפניו בכל עת: 31 משחקת בתבל ארצו ושעשעי את בני אדם: 32 ועתה בניו שמעו לי ואשרי דרכי ישמרו: 33 שמעו מוסר וחכמו ולא תפרעו: 34 אשרי אדם שמע לי לשקד על דלתתי יום יום לשמר מזוות פתחי: 35 כי מצאי מצאי חיים ויפק רצון מיהוה: 36 וחמאי חמס נפשו לך משנאי אהבו מות:

פרק 9

1 חכמות בנתה ביתה חכמה חכמה עמודיה שבעה: 2 מבחה טבחה מסכה יינה אף ערכה שלחנה: 3 שלחה נערתיה תקרא על נפי מרמי קרת: 4 מי פתי יסר הנה חסר לב אסרה לו: 5 לבו לחמו בלחמי ושתו ביין מסכתי: 6 עזבו פתאים וחיו ואשרו בדרך בינה: 7 יסר לץ לקח לו קלון ומוכיה לרשע מומה: 8 אל תוכח לץ פן יגדל תוכח לחכם ויאבהך: 9 תן לחכם ויחכם עוד הודע לצדיק ויוסף לקח: 10 תחלת חכמה יראת יהוה ודעת קדשים בינה: 11 כי בי ירבו ימין ויוסיפו לך שנות חיים: 12 אם תכמת חכמת לך ולצת לבדך תשא: 13 אשת כסילות חמה פתיות ובל ידעה מה: 14 וישבה לפתח ביתה על כסא מרמי קרת: 15 לקרא לעברי דרך המישרים ארחותם: 16 מי פתי יסר הנה וחסר לב ואמרה לו: 17 מים גנובים ימתקו ולחם סתרים ינעם: 18 ולא ידע כי רפאים שם בעמקי שאול קראיה:

פרק 10

1 משלי שלמה בן חכם ישמח אב ובן כסיל תוגת אמו: 2 לא יועילו אוצרות רשע וצדקה תציל ממות: 3 לא ירעיב יהוה נפש צדיק והות רשעים ידהף: 4 ראש עשה כף רמיה ויד חרוצים תעשיר: 5 אגר בקץ בן משכיל נדרם בקציר בן מביש: 6 ברכות לראש צדיק ופי רשעים יכסה חמס: 7 זכר צדיק לברכה ושם רשעים ירקב: 8 חכם לב יקח מצות ואויל שפתיים ילכב: 9 הולך בתם ילך בטח ומעקש דרכיו יודע: 10 קרץ עין יתן עצבת ואויל שפתיים ילבט: 11 מקור חיים פי צדיק ופי רשעים יכסה חמס: 12 שנאה תעורר מדנים ועל כל פשעים תכסה אהבה: 13 בשפתי נבון תמצא חכמה ושבת לנו חסר לב: 14 חכמים יצפנו דעת ופי אויל מחתה קרבה: 15 הון עשיר קרית עזו מחתה דלים ירשם: 16 פעלת צדיק לחיים ושמח רשע לחטאת: 17 ארח לחיים תבור מוסר ועזוב תוכחת מתעה: 18 מכסה שנאה שפתי שקר ומוצא דבה הוא כסיל: 19 ברב דברים לא יחדל פשע וחשך שפתיו משכיל: 20 כסף נכחר לשון צדיק לב רשעים כמעט: 21 שפתי צדיק ירעו רבים ואוילים בחסר לב ימותו: 22 ברכת יהוה היא תעשיר ולא יוסף עצב עמה: 23 כשחוק לכסיל עשות זמה וחכמה לאיש תבונה: 24 מגורת רשע היא תבואנו ותאות צדיקים יתן: 25 כעבור סופה ואין רשע וצדיק יסוד עולם: 26 בחמץ לשנים וכעשן לעינים כן העצל לשלחיו: 27 יראת יהוה תוסיף ימים ושנות רשעים תקצרנה: 28 תוחלת צדיקים שמחה ותקות

מחלקת לשון נכריה: 25 אל תחמד יפיה בלבבך ואל תקחך בעפעפיה: 26 כי בעד אשה זונה עד ככר לחם ואשת איש נפש יקרה הצור: 27 היחתה איש אש בחיקו ובגדיו לא תשרפנה: 28 אם יחלך איש על הגחלים ורגליו לא תכווניה: 29 כן הבא אל אשת רעהו לא ינקה כל הנגע בה: 30 לא יביוו לגנב כי יגנוב למלא נפשו כי ירעב: 31 ונמצא ישלם שבועתים את כל הון ביתו יתן: 32 נאף אשה חסר לב משחית נפשו הוא יעשנה: 33 נגע וקלון ימצא וחרפתו לא תמחה: 34 כי קנאה חמת גבר ולא יחמול ביום נקם: 35 לא ישא פני כל כפר ולא יאבה כי תרבה שחד:

פרק 7

1 בני שמר אמרי ומצותי הצפן אהך: 2 שמר מצותי וחיה ותורתי כאישון עיניך: 3 קשרם על אצבעתיך כתבם על לוח לבך: 4 אמר לחכמה אחתי את ומדע לביתה תקרא: 5 לשמך משה וזה מנכריה אמריה החליקה: 6 כי בחלון ביתי בעד אשכני נשקפתי: 7 וארא בפתאים אבינה כבנים נער חסר לב: 8 עבר בשוק אצל פנה ודרך ביתה יצעד: 9 בנשף בערב יום באישון לילה ואפלה: 10 והנה אשה לקראתו שית זונה ונצרת לב: 11 חמה היא וסרתה בביתו לא ישכנו רגליה: 12 פעם בחוץ פעם ברחבות ואצל כל פנה תארב: 13 והחזיקה בו ונשקה לו העזוה פניה ותאמר לו: 14 זבחי שלמים עלי היום שלמתי נדרי: 15 על כן יצאתי לקראתך לשחר פיך ואמצאך: 16 ונפתי רבדתי ערש חטבות אטון מצרים: 17 נפתי משכבי מר אהלים וקנמון: 18 לכה נרוה ידיים עד הבקר תעלסם באהבים: 19 כי אין האיש בביתו חלך בדרך מרחוק: 20 צורר הכסף לקח בידו ליום הכסא יבא ביתו: 21 חמתו ברב לקחה בחלק שפתייה תדיחנה: 22 הולך אחריה פתאם כשור אל טבח יבוא ובעכס אל מוסר אויל: 23 עד יפלה חץ כבדו כמה צפור אל פח ולא ידע כי בנפשו הוא: 24 ועתה בנים שמעו לי ותקשיבו לאמרי פי: 25 אם ישא אל דרכיה לבך אל תתע בנתיבותיה: 26 כי רבים חללים הפילה ועצמים כם הרגיה: 27 דרכי שאול ביתה ירדות אל חדרי מות:

פרק 8

1 הלא חכמה תקרא ותבונה תתן קולה: 2 בראש מרומים עלי דרך בית נתיבות נצבה: 3 ליד שערים לפי קרת מבוא פתחים תרנה: 4 אליכם אישים אקרא וקולי אל בני אדם: 5 הבינו פתאים ערמה וכסילים הבינו לב: 6 שמעו כי נגידים אדבר ומפתח שפתי מישרים: 7 כי אמת יגנה חכי ותועבת שפתי רשע: 8 בצדק כל אמרי פי אין בהם נפתל ועקש: 9 כלם נכחים למבין וישרים למצאי דעת: 10 קחו מוסרי ואל כסף ודעת מחרון נבחר: 11 כי טובה חכמה מפנינים וכל חפצים לא ישוו בה: 12 אני חכמה שכנתי ערמה ודעת מזמות אמצא: 13 יראת יהוה שנאת רע נאה וגאון ודרך רע ופי תהפכות שנאתי: 14 לי עצה ותושיה אני בינה לי גבורה: 15 לא כל מלכים ימלכו ורוזנים יחקקו צדק: 16 בי שרים ישרו ונגידים כל שפתי צדק: 17 אני אהביה אהב ומשחרי ימצאני: 18 עשר וכבוד אתי הון וחק וצדקה: 19 טוב פריי מחרון ומפו תחבואתי מכסף נבחר: 20 בארת צדקה אהלך בתוך נתיבות משפט: 21 להנחיל אהבי יש ואצרתהם אמלא: 22 יהוה קנני

חטאת: 35 רצון מלך לעבד משכיל ועברתו תהיה מביש:

פרק 15

1 מענה רך ישיב חמה ודבר עצב יעלה אף: 2 לשון חכמים תיטיב דעת ופי כסילים יביע אולת: 3 בכל מקום עיני יהיה צותה רעים ומטובים: 4 מרפא לשון עץ חיים וסלף בה שבר ברוח: 5 אויל ינאץ מוסר אביו ושמר תוכחת יערם: 6 בית צדיק חסן רב ובתבואת רשע נעכרת: 7 שפתי חכמים יחזרו דעת ולב כסילים לא כן: 8 זבח רשעים תועבת יהוה ותפלת ישרים רצונו: 9 תועבת יהוה דרך רשע ומרדף צדקה יאהב: 10 מוסר רע לעזב ארח שונא תוכחת ימות: 11 שואל ואבדון נגד יהוה אף כי לבות בני אדם: 12 לא יאהב לץ הוכח לו אל חכמים לא ילך: 13 לב שמח ייטב פנים ובעצבת לב רוח נכאה: 14 לב נכון יבקש דעת ופני כסילים ירעה אולת: 15 לב מי עני רעים וטוב לב מרעה תמיד: 16 טוב מעט ביראת יהוה מאוצר רב ומהומה בו: 17 טוב ארחת ירק ואהבה שם משור אכוס ושנאה בו: 18 איש חמה יגרה מדון וארך אפים ישקט ריב: 19 דרך צלל כמשכת חדק וארח ישרים סללה: 20 לב חכם ישמח אב וכסיל אדם בוזח אמו: 21 אולת שמחה לחסר לב ואיש תבונה יישר לבת: 22 הפר מחשבות באין סוד וברב יועצים תקום: 23 שמחה לאיש במענה פיו ודבר בעתו מה טוב: 24 ארח חיים למעלה למשכיל למען סוד משאול מטה: 25 בית נאעים יסח יהוה ויצב גבול אלמנה: 26 תועבת יהוה מחשבות רע וטהרים אמרי נעם: 27 עבר ביתו בוצע בצע ושונא מתנת יחיה: 28 לב צדיק יחגה לענות ופי רשעים יביע רעות: 29 רחוק יהוה מרשעים ותפלת צדיקים ישמע: 30 מאור עינים ישמח לב שמועה טובה תדשן עצם: 31 און שמעת תוכחת חיים בקרב חכמים תלין: 32 פורע מוסר מואס נפשו ושומע תוכחת קונה לב: 33 יראת יהוה מוסר חכמה ולפני כבוד ענוה:

פרק 16

1 לאדם מערכי לב ומהוה מענה לשון: 2 כל דרכי איש יד בעיניו ותכן רוחות יהוה: 3 גל אל יהוה מעשיך ויכנו מחשבתך: 4 כל פעל יהוה למענהו וגם רשע ליום רעה: 5 תועבת יהוה כל גבה לב יד ליד לא ינקח: 6 בחסד ואמת יכפר עון וביראת יהוה סור מרע: 7 ברוצות יהוה דרכי איש גם אויביו ישלם אתו: 8 טוב מעט בצדקה מתבואת בלא משפט: 9 לב אדם יחשב דרכו ויהוה יכין צעדו: 10 קסם על שפתי מלך במשפט לא ימעל פיו: 11 פלס ומאזני משפט ליהוה מעשהו כל אבני כים: 12 תועבת מלכים עשות רשע כי בצדקה יכון כסא: 13 רצון מלכים שפתי צדק ודבר ישרים יאהב: 14 חמת מלך מלאכי מות ואיש חכם יכפרנה: 15 באור פני מלך חיים ורצונו כעב מלקוש: 16 קנה חכמה מה טוב מחרוץ וקנות בינה נבחר מכסף: 17 מסלת ישרים סור מרע שמר נפשו נצר דרכו: 18 לפני שבר נאון ולפני כשלון גבה רוח: 19 טוב שפל רוח את עניים מחלק שלל את נאעים: 20 משכיל על דבר ימצא טוב ובוטח ביהוה אשיו: 21 לחכם לב יקרא נכון ומחק שפתי יסוף לקח: 22 מקור חיים שכל בעליו ומוסר אולים אולת: 23 לב חכם ישיביל פיהו ועל שפתי יסוף לקח: 24 צוק דבש אמרי נעם מתוק לנפש ומרפא

פריה: 22 מצא אשה מצא טוב ויפק רצון מיהוה: 23 תחנונים ידבר רש ועשיר יענה ענות: 24 איש רעים להתרעע ויש אהב דבק מאח:

פרק 19

1 טוב רש הולך בתמו מעקש שפתי והוא כסיל: 2 גם בלא דעת נפש לא טוב ואין ברנלים חוטא: 3 אולת אדם תסלף דרכו ועל יהוה יועץ לבו: 4 הון יסוף רעים רבים ודל מרעהו יפריד: 5 עד שקרים לא ינקח ויפית כזבים לא ימלט: 6 רבים יחלו פני נדיב וכל הרע לאיש מתן: 7 כל אחי רש שנאהו אף כי מרעהו רחוק ממנו מרדף אמרים לא אהב: 8 קנה לב אהב נפשו שמר תבונה למצא טוב: 9 עד שקרים לא ינקח ויפית כזבים יאבד: 10 לא נאווה לכסיל תענוג אף כי לעבד משל בשרים: 11 שכל אדם האריך אפו ותפארתו עבר על פשע: 12 נהם ככפיר זעף מלך וכלל על עשב רצונו: 13 הות לאביו בן כסיל ודלף מרד מדיני אשה: 14 בית הון נחלת אבות ומיהוה אשה משכלת: 15 עצלה תפיל תרדמה ונפש רמיה תרעב: 16 שמר מצוה שמר נפשו בזוה דרכו יומת: 17 מלוח יהוה חונן דל וגמלו ישלם לו: 18 יסר בנך כי יש תקוה ואש תמיתו אל תשא נפשך: 19 גול חמה נשא רעל כי אם תציל ועוד תוסף: 20 שמע עצה וקבל מוסר למען תחכם באחריתך: 21 רבות מחשבות בלב איש ועצת יהוה היא תקום: 22 תאות אדם חסדו וטוב רש מאיש כוב: 23 יראת יהוה לחיים ורשע ילין בל יפקד רע: 24 הון עצל ידו בצלחת גם אל פיהו לא ישיבנה: 25 לץ תכה ופתי יערם והוכיח לנכון יבין דעת: 26 משדר אב יבירח אם בן מבש ומחפיר: 27 חרל בני לשמע מוסר לשונות מאמרי דעת: 28 עד בליעל יליץ משפט ופי רשעים יבלע און: 29 נכונו ללצים שפטים מהלמות לנו כסילים:

פרק 20

1 לץ היין חמה שבר וכל שגה בו לא יחכם: 2 נהם ככפיר אימת מלך מתעברו חוטא נפשו: 3 כבוד לאיש שבת מרים וכל אויל יתגלע: 4 מחרף עצל לא יחרש ישאל בקציר ואין: 5 מים עמקים עצה בלב אש ואיש תבונה ידלנה: 6 רב אדם יקרא איש חסדו ואיש אמונים ימצא: 7 מתהלך בתמו צדיק אשרי בניו אחריו: 8 מלך יושב על כסא דין מזרה בעיניו כל רע: 9 מי יאמר וכיתי לבי טהרתי מחטאתי: 10 אבן ואבן איפה ואיפה תועבת יהוה גם שניהם: 11 גם במעלליו יתנכר נער אם יד ואם ישר פעלו: 12 און שמעת ועין ראה יהוה עשה גם שניהם: 13 אל תאהב שנה פן תורש פקח עניך שבע לחם: 14 רע רע יאמר הקונה אול לו אז יתהלל: 15 יש זהב ורב פנינים וכל יקר שפתי דעת: 16 לקח בגדו כי ערב זר ובעד נכרים חבלהו: 17 ערב לאיש לחם שקר ואחר ימלא פיהו חציץ: 18 מחשבות בעצה חסון ובתחבולות עשה מלחמה: 19 גולה סוד הולך רכיל ולפתה שפתי לא תעטרם: 20 מקלל אביו ואמו ידעך נרו באישון חשך: 21 נחלה מבחלת בראשנה ואחריתה לא תברך: 22 אל תאמר אשלמה רע קנה ליהוה וישלם לך: 23 תועבת יהוה אבן ואבן ומאזני מרמה לא טוב: 24 מיהוה מצעדי גבר ואדם מה יבין דרכו: 25 מוקש אדם ילע קש ואחר נדרים לבקר: 26 מזרה רשעים מלך חכם יושב עליהם אופן: 27 נר יהוה נשמת אדם חפש כל חדרי בטן: 28 חסד

ואמת יצרו מלך וסעד בחסד כסאו: 29 תפארת בחורים כחם והדר זקנים שיבה: 30 חברות פצע תמריק ברע ומכות חדרי בטן:

פרק 21

1 פלגי מים לב מלך ביד יהוה על כל אשר יחפץ יטנו: 2 כל דרך איש ישר בעיניו ותכן לבות יהוה: 3 עשה צדקה ומשפט נבחר ליהוה מזבח: 4 רום עינים ורחב לב נהר רשעים חטאת: 5 מחשבות חרוץ אך למוטר וכל אץ אך למחסור: 6 פעל אוצרות בלשון שקר חבל נדף מבקשי מות: 7 שר רשעים יגורם כי מאנו לעשות משפט: 8 הפכפך דרך איש וזר וזך ישר פעלו: 9 טוב לשבת על פנת נג מאשת מדונים ובית חבר: 10 נפש רשע אותה רע לא יחן בעיניו רעהו: 11 בענש לץ יחכם פתי ובחשכיל לחכם יקח דעת: 12 משכיל צדיק לבית רשע מסלף רשעים לרע: 13 אטם אזנו מועקת דל גם הוא יקרא ולא יענה: 14 מון כסתר יכפה אף ושות בחן חמה עזה: 15 שמחה לצדיק ושמד משפט ומחתה לפעלי און: 16 אדם תועה מדרך השכל בקהל רפאים ינוח: 17 איש מחסור אהב שמחה אהב יין ושמן לא יעשיר: 18 כפר לצדיק רשע ותחת ישרים בוגד: 19 טוב שבת בארץ מדרב מאשת מדונים וכעס: 20 אוצר נחמד ושמן בונה חכם וכסיל אדם יבלענו: 21 רדף צדקה וחסד ימצא חיים צדקה וכבוד: 22 עיר גברים עלה חכם וירר עז מבטחה: 23 שמר פיו ולשונו שמר מצרות נפשו: 24 זד יחזיר לץ שמו עושה בעברת זדון: 25 תאות עצל תמיתו כי מאנו ידיו לעשות: 26 כל חיים התאות תאוה וצדיק יתן ולא יחשך: 27 זבח רשעים תועבה אף כי בזמה יביאנו: 28 עד כזבים יאבד ואיש שומע לנצח ידבר: 29 העז איש רשע בפניו וישר הוא יכין דרכו: 30 און חכמה ואין תבונה ואין עצה לנגד יהוה: 31 סוס מוכן ליום מלחמה וליהוה התשועה:

פרק 22

1 נבחר שם מעשר רב מכסף ומזהב חן טוב: 2 עשיר ורש נפשו עשה כלם יהוה: 3 ערום ראה רעה ויסתר ופתיו עברו ונענשו: 4 עקב ענוה יראת יהוה עשיר וכבוד וחיים: 5 צנים פחים בדרך עקש שומר נפשו ירחק מהם: 6 חנך לנער על פי דרכו גם כי יוקן לא יסור ממנה: 7 עשיר ברשים ימשול ועבד לוח לאיש מלוח: 8 זורע עולה יקצור און ושבט עברתו יכלה: 9 טוב עין הוא יברך כי נתן מלחמו ליד: 10 גרש לץ יוצא מדון וישבת דין וקלון: 11 אהב טהור לב חן שפתי רעהו מלך: 12 עיני יהוה נצרו דעת ויסלף דברי בוגד: 13 אשר עצל ארי בחוץ בתוך רחבות ארצה: 14 שוחה עמקה פי ורות זעום יהוה יפול שם: 15 אולת קשורה בלב נער שבט מוסר ירחיקה ממנו: 16 עשק דל להרבות לו נתן לעשיר אך למחסור: 17 הט אונק ושמע דברי חכמים ולבך תשית לדעת: 18 כי נעים כי תשמר בבטנך יכנו יחדו על שפתיך: 19 להיות ביהוה מבטחך הודעתךך חיים אף אהה: 20 הלא כתבתך לך שלוש בממוצות ודעת: 21 להודיעך קטט אמרי אמת להשיב אמרים אמת לשלחך: 22 אל תגול דל כי דל הוא ואל תדכא עני בשער: 23 כי יהוה יריב ריבים וקבע את קבעיהם נפש: 24 אל תתערע את בעל אף ואת איש חמות לא תבוא: 25 פן תאלף ארחתה ללקח מוקש ולנפשך: 26 אל תהי בתקף כף בערבים משאות: 27 אם אין לך לשלם למה

ימים: 17 אדם עשק בדם נפש עד בור ינוס אל יחמכו בו: 18 הולך תמים ישע ונעקש דרכים יפול באחת: 19 עבד אדמתו ישבע לחם ומררף רקים ישבע ריש: 20 איש אמונות רב ברכות ואין להעשיר לא ינקה: 21 חבר פנים לא טוב ועל פת לחם יפגע גבר: 22 נבחר לחון איש רע עין ולא ידע כי חסר יבאנו: 23 מוכיח אדם אחרי חן ימצא ממחליק לשון: 24 גזול אביו ואמו ואמר אין פשע חבר הוא לאיש משחת: 25 רחב נפש יגרה מדון ובוטח על יהוה ידשן: 26 בוטח בלבבו הוא כסיל והולך בחכמה הוא ימלט: 27 נתן לרש אין מחסור ומעלים עיניו רב מאדות: 28 בקום רשעים יסתר אדם ובאבדם ירבו צדיקים:

פרק 29

1 איש תוכחות מקשה ערף פתע ישבר ואין מרפא: 2 ברבות צדיקים ישמח חכם ובמשל רשע יאנח עם: 3 איש אהב חכמה ישמח אביו ורעה וזנות יאבד חון: 4 מלך במשפט יעמיד ארץ ואיש תרומות ייהרסנה: 5 גבר מחליק על רעהו רשת פורש על פעמיו: 6 בפשע איש רע מוקש וצדיק ירון ושמו: 7 ידע צדיק דין דלים רשע לא יבין דעת: 8 אנשי לצון יפחיו קריה וחכמים ישיבו אף: 9 איש חכם נשפט מאי איש אויל ורגזו ושחק ואין נחת: 10 אנשי דמים ישנאו חם וישרים יבקשו נפשו: 11 כל רוחו יוציא כסיל וחכם באחור ישבחנה: 12 משל מקשיב על דבר שקר כל משרתיו רשעים: 13 רש ואל תחכים ונפשו מאיר עיני שיהם יהוה: 14 מלך שופט באמת דלים כסאו לעד יכון: 15 שבת ותוכחת יתן חכמה ונער משלח מביש אמו: 16 ברבות רשעים ירבה פשע וצדיקים במפלתם יראו: 17 יסר בנך ויניחך ויתן מעדנים לנפשך: 18 באין חזון יפרע עם ושמר תורה אשרהו: 19 בדברים לא יוסר עבד כי יבין ואין מענה: 20 חזית איש אין בדבריו תקוה לכסיל ממנו: 21 מפנק מנער עבדו ואחריתו יהיה מנון: 22 איש אף יגרה מדון ובעל חמה רב פשע: 23 נאות אדם תשפילו ושפל רוח יתמך כבוד: 24 חולק עם גנב שונא נפשו וזה ישמע ולא יגיד: 25 חדרת אדם יתן מוקש ובוטח ביהוה ישגב: 26 רבים מבקשים פני מושל ומיהוה משפט איש: 27 תועבת צדיקים איש עול ותועבת רשע ישר דרך:

פרק 30

1 דברי אגור בן יקה המשא נאם הגבר לאיתיאל לאיתיאל ואכל: 2 כי בער אנכי מאיש ולא בית אדם לי: 3 ולא למדתי חכמה ודעת קדשים אדע: 4 מי עלה שמים ויורד מי אסף רוח בחפניו מי צרר מים בשמלה מי הקים כל אפסי ארץ מה שמו ומה שם בנו כי תדע: 5 כל אמרת אלוה צרופה מן הולך לחסות בו: 6 אל תוסף על דבריו פן יוכיח בך ונכזבת: 7 שמים שאלתי מאתך אל תמנע ממני בטרם אמות: 8 שוא ודבר כזב הרחק ממני ראש ועשר אל תתן לי הטרפני לחם חקי: 9 פן אשבע ובחשתי ואמרת מי יהוה ופן אורשו ונגבתי ותפסתי שם אלהי: 10 אל תלשן עבד אל אדוני פן יקללך ואשמת: 11 דור אביו יקלל ואת אמו לא יברך: 12 דור טהור בעיניו ומצאתו לא רחן: 13 דור מה רמו עיניו ועפעפיו ינשאנו: 14 דור חרבות שניו ומאכלות מלתעו לאכל לאכל עניים מארץ ואביונים מאדם: 15 לעלוקת שנים ביתו חל הב שלוש הנה לא תשבענה ארבע לא אמרו חון: 16

מאתו: 15 טמן עצל ידו בצלחת נלאה להשיבה אל פיו: 16 חכם עצל בעיניו משבעה משיבי טעם: 17 מחזיק באוני כלב עבר מתעבר על ריב לא לו: 18 כמתלהלה הירה זקום חצים ומות: 19 כן איש רמה את רעהו ואמר הלא משחק אני: 20 באפס עצים תכבה אש ובאין נרגן ישתק מדון: 21 פתם לגחלים ועצים לאש ואיש מדונים להחרר ריב: 22 דברי נרגן כמתלהמים והם ידרו חדרי בטן: 23 כסף סינים מצפה על חרש שפתים דלקים ולב רע: 24 בשפתו יוכר שונא ובקרביו ישית מרמה: 25 כי יתנן קולו אל האמן כי יש שבע תועבות בלבו: 26 תכסה שונא במשאון תגלה רעתו בקהל: 27 כרה שחת בה יפל וגלל אבן אליו תשוב: 28 לשון שקר ישנא דכיו ופה חלק יעשה מוחה:

פרק 27

1 אל תתהלל ביום מחר כי לא תדע מה ילך יום: 2 יהלך זר ולא פיך נכרי ואל שפתיך: 3 כבד אבן ונטל החול וכעס אויל כבד משניהם: 4 אכזריות חמה ושטף אף ומי יעמד לפני קנאה: 5 טובה תוכחת מגלה מאהבה מסתרת: 6 נאמנים פצעי אהב ונעתרות נשיות שונא: 7 נפש שבעה תבוס נפת ונפש רעבה כל מר מוק: 8 כצפור נודדת מן קנה כן איש נורד ממקומו: 9 שמן וקטרת ישמח לב ומתק רעהו מעצת נפש: 10 רעך ורעה אביך אל תעזב ובית אחיך אל תבוא ביום אירך טוב שכן קרוב מאח רחוק: 11 חכם בני ושמו לאי ונשיבה חרפי דבר: 12 ערום ראה רעה וסתר פתאים עברו נעשו: 13 קח בגדו כי ערב זר ובעד נכריה חבלהו: 14 מברך רעהו בקול גדול בברך השבים קללה תחשב לו: 15 דלף מורד ביום סגיר ואשת מדונים נשחזו: 16 צפניה צפן רוח ושמן ימינו יקרא: 17 ברזל בברזל יחד ואיש יחד פני רעהו: 18 נצר האנה יאכל פריה ושמר אדניו יכבד: 19 כמים הפנים לפנים כן לב האדם לאדם: 20 שאול ואבדה לא תשבענה ועיני האדם לא תשבענה: 21 מצרף לכסף וכוזר לזהב ואיש לפי מהללו: 22 אם תכתוש את האויל במכתש בתוך הריפות בעלי יד חסור מעליו אולתו: 23 ידע תדע פני צאנך שית לבך לעדרים: 24 כי לא לעולם חסן ואם נזר לדור דור: 25 גלה חציר ונראה דשא ונאספו עשבות הרים: 26 כבשים ללבושך ומחיר שדה עתודים: 27 ודי חלב עוים ללחמך ללחם ביתך וחיים לנערוהיך:

פרק 28

1 נסו ואין רדף רשע וצדיקים ככפיר יבטח: 2 בפשע ארץ רבים שריה ובאדם מבין ידע כן יאריך: 3 גבר רש ועשק דלים מטר סחף ואין לחם: 4 עזבי תורה יהללו רשע ושמרי תורה יתרו בם: 5 אנשי רע לא יבינו משפט ומבקשי יהוה יבינו כל: 6 טוב רע הולך בתמו מעקש דרכים והוא עשיר: 7 נוצר תורה בן מבין ורעה זוללים יכלים אביו: 8 מרבה חנון בנשך ובתרבות לחונן דלים יקבצנו: 9 מסיר אונזו משמע תורה גם תפלות תועבה: 10 משגה שרים בדרך אל בשחותו הוא יפול ותמימים ינחלו טוב: 11 חכם בעיניו איש עשיר ודל מבין יחקרנו: 12 בעלץ צדיקים רבה תפארת ובקום רשעים יחפש אדם: 13 מכסה פשעיו לא יצליח ומודה ועזב ירחם: 14 אשרי אדם מפחד חמיר ומקשה לבו יפול ברעה: 15 ארי נהם ורב שוקק משל רשע על עם דל: 16 נגיד חסר תבונות ורב מעשקות שנאי בצע יאריך

את יהוה בני ומלך עם שונים אל תתעבר: 22 כי פתאם יקום אידם ופיד שניהם מי יודע: 23 גם אלה לחכמים הכר פנים במשפט בל טוב: 24 אמר לרשע צדיק אתה יקבחו עמים יזעמיהו לאמים: 25 ולמוכיחים ינעם ועליהם תבוא ברכת טוב: 26 שפתים ישק משיב דברים נכחים: 27 הכן בחוץ מלאכתך ועתדה בשדה לך אחר ובבית ביתך: 28 אל תהי עד חנם ברעך והפתית בשפתך: 29 אל האמר כאשר עשה לי כן אעשה לו אשיב לאיש כפעלו: 30 על שדה איש עצל עברתי ועל כרם אדם חסר לב: 31 והנה עלה כלו קמשיים כסו פניו חרלים וגדר אבניו נהרסה: 32 ואחזה אנכי אשית לבי ראיתי לקחתי מוסר: 33 מעט שנות מעט תנומות מעט חבק ידיים לשכב: 34 ובא מתהלך רישך ומחסריך כאיש מגן:

פרק 25

1 גם אלה משלי שלמה אשר העתיקו אנשי חזקיה מלך יהודה: 2 כבד אלהים הסתר דבר וכבד מלכים חקר דבר: 3 שמים לרום וארץ לעמק ולב מלכים אין חקר: 4 הנו סינים מכסף ויצא לצרף כלי: 5 הנו רשע לפני מלך ויכון בצדק כסאו: 6 אל תהדר לפני מלך ובמקום גדלים אל תעמד: 7 כי טוב אמר לך עלה הנה מהשפילך לפני נדיב אשר ראו עיניך: 8 אל תצא לרב מחר פן מה תעשה באחריתך בחכמים אתך רעך: 9 ריבך ריב את רשע וסוד אחר אל תגל: 10 יחסדך שמע ודבךך לא תשוב: 11 תפוחי זהב במשכיות כסף דבר דבר על אפניו: 12 נזם זהב וחלי כתם מוכיח חכם על און שמעת: 13 כצנת שלג ביום קציר קציר ציר נאמן לשלחו ונפש אדניו ישיב: 14 נשיאים ורוח וגשם אין איש מתהלל במחת שקר: 15 בארץ אפים יפתה צדיק ולשון רכה תשבר גרם: 16 דבש מצאת אכל דרך פן תשבענו והקאתו: 17 חקר רגלך מבית רעך פן ישבעך ושנאך: 18 מפיו וחרב וחץ שנון איש ענה ברעהו עד שקר: 19 שן רעה ורגל מועדת מבטח בגוד ביום צרה: 20 מעדה בגד ביום קרה חמץ על נתר ושר שרים על לב רע: 21 אם רעה שונאך האכילו לחם ואם צמא שקוהו מים: 22 כי גחלים אתה חתה על ראשו ויהוה ישלם לך: 23 רוח צפון תחולל גשם ופנים נזעמים לשון סתר: 24 טוב שבת על פת נג מאשת מדונים ובית חבר: 25 מים קרים על נפש עיפה ושמועה טובה מארץ מרחק: 26 מעין נרפש ומקור משחת צדיק מט לפני רשע: 27 אכל דבש הרבות לא טוב וחקר כבדם כבוד: 28 עיר פרוצה אין חומה איש אשר אין מעצר לרוחו:

פרק 26

1 כשלג בקיץ ובמטר בקציר כן לא נאזה לכסיל כבוד: 2 כצפור לנוד כדוריד לעוף כן קללת חנם לא תבא: 3 שוט לסוס מתג לחמור ושבת לנו כסילים: 4 אל תען כסיל באולתו פן תשוה לו גם אתה: 5 ענה כסיל באולתו פן יהיה חכם בעיניו: 6 מקצה רגלים חמס שתה שלח דברים ביד כסיל: 7 דליו שקים מפסח ומשל בפי כסילים: 8 כצורר אבן במרגמה כן נוהג לכסיל כבוד: 9 חוח עלה ביד שכור ומשל בפי כסילים: 10 רב מחולל כל ושכר כסיל ושכר בערים: 11 ככלב שב על קאו כסיל שונה באולתו: 12 ראית איש חכם בעיניו תקוה לכסיל ממנו: 13 אמר עצל שכן בדרך ארי כי לא הרחבות: 14 הדלת הסוב על צירה ועצל על

יקח משכבך מתחתיד: 28 אל חסנ גבול עולם אשר עשו אבותיך: 29 חזית איש מהיר במלאכתו לפני מלכים יתיצב בל יתיצב לפני חשכים:

פרק 23

1 כי תשב ללחום את מושל בין תבין את אשר לפניך: 2 ושמת שכין בלעך אם בעל נפש אתה: 3 אל תתאו למטעמותיו והוא לחם כזבים: 4 אל תיגע להעשיר מבינתך חרל: 5 התעורף עיניך בו ואיננו כי עשה יעשה לו כנפים כנשר ועיף השמים: 6 אל תלחם את לחם רע עין ואל תתאו למטעמותיו: 7 כי כמו שער כנפשו כן הוא אכל ושתה יאמר לך ולבו בל עמך: 8 פתח אכלת תקיאנה ושתה דברייך הנעימים: 9 באוני כסיל אל תדבר כי יבזו לשכל מליך: 10 אל חסנ גבול עולם ובשרי יתומים אל תבא: 11 כי נאלם חזק הוא יריב את ריבם אתך: 12 הביאה למוסר לבך ואונך לאמרי דעת: 13 אל תמנע מנער מוסר כי תכנו בשבת לא ימות: 14 אתה בשבת תכנו ונפשו משאול תציל: 15 בני אם חכם לבך ישמח לבי גם אני: 16 ותעלזנה כליותי בדבר שפתיך משרים: 17 אל יקנא לבך בחטאים כי אם ביראת יהוה כל היום: 18 כי אם יש אחרית ותקוהך לא תכרת: 19 שמע אתה בני וחכם ואשר בדרך לבך: 20 אתה בני בסבאי יין בזוללי בשר למו: 21 כי סבא וזולל יורש וקרעים תלביש נומה: 22 שמע לאביך זה ילדך ואל תבזו כי זקנה אמן: 23 אמת קנה ואל תמכר חכמה ומוסר ובינה: 24 גול יגול אבי צדיק וילד חכם וישמח בו: 25 ישמח אביך ואמך צדיק וילד חכם וישמח בו: 26 תנה בני לבך לי ועיניך דרכי תרצנה: 27 כי שוחה עמקה זונה ובאר צרה נכריה: 28 אף היא כותף הארץ ובוגדים באדם תוסף: 29 למי אויב אביו למי מדונים למי שיה למי פצעים חנם למי חבללות עינים: 30 למאחיים על היין לבאים לחקר ממסך: 31 אל תרא יין כי יתאדם כי יתן בכים עינו יתהלך במישרים: 32 אחריתו כנחש ישך וכצפוני יפרש: 33 עיניך יראו ורות ולבך ידבר התפכחות: 34 והזית כשכב בלב ים ומשכני בראש חבל: 35 חכוני בל חליתי הלטמי בל ידעתי מתי אקין אוסיף אבקטנו עוד:

פרק 24

1 אל תקנא באנשי רעה ואל תתאו להיות אתם: 2 כי שר יהנה לבם ועמל שפתיהם תדברנה: 3 בחכמה יבנה בית ובתבונה ירכונו: 4 וברעת חזרים למלא כל חון יקר ונעים: 5 גבר חכם בעוז ואיש דעת מאמץ כח: 6 כי בתחבולות תעשה לך מלחמה ותשועה ברב יועץ: 7 ראמות לאויל חכמות בשער לא יפתח פיהו: 8 מחשב להרע לו בעל מזומת יקראו: 9 זמת אולת חטאת ותועבת לאדם לץ: 10 התרפית ביום צרה צר כחכה: 11 הצל לקחים למות ומטים להרג את תחשוק: 12 כי האמר הן לא ידענו זה הלא תכן לבות הוא יבין ונצר נפשו הוא ידע והשיב לאדם כפעלו: 13 אכל בני דבש כי טוב ונפת מתוק על חכך: 14 כן דעה חכמה לנפשך אם מצאת איש אחרית ותקוהך לא תכרת: 15 אל תארה רשע לנזה צדיק אל תשדר רבצו: 16 כי שבע יפול צדיק וקם ורשעים יכשלו ברעה: 17 בנפל אויביך אל תשמח ובכשלו אל יגל לבך: 18 פן יראה יהוה ורע בעיניו והשיב מעליו אפו: 19 אל תתחר במרעיש אל תקנא ברשעים: 20 כי לא תהיה אחרית לרע נר רשעים ידעד: 21 ירא

וחכם ממלך זקן וכסיל אשר לא ידע להזהר
עוד: 14 כי מבית הסורים יצא למלך כי גם
במלכותו נולד רש: 15 ראיתי את כל החיים
המהלכים תחת השמש עם הילד השני אשר
יעמד תחתיו: 16 אין קץ לכל העם לכל אשר
היה לפניו גם האחרונים לא ישמחו בו כי
גם זה הכל ורעיון רוח:

פרק 5

1 שמר רגליך כאשר תלך אל בית
האלהים וקרב לשמע מהת הכסילים וזכר כי
איום יורעים לשנות רע: 2 אל תבחל על
פיך ולבך אל ימהר להוציא דבר לפני
האלהים כי האלהים בשמים ואהל על הארץ
על כן יהיו דבריו כשמים: 3 כי בא החלום
ברב ענין וקול כסיל ברב דברים: 4 כאשר
תדר נדר לאלהים אל תאחר לשלמו כי אין
חפץ בכסילים את אשר תדר שלם: 5 טוב
אשר לא תדר משתדור ולא תשלם: 6 אל תתן
את פיך לחטא את שפך הדם ואל תאמר לפני
המלך כי שגנה היא בלתי יקצף האלהים על
קולך וחבל את מעשה ידיך: 7 כי ברב
חלמות והבלים ודברים הרבה כי את
האלהים ירא: 8 אם עשק רש וגזל משפט
וצדק תראה במדינה אל תתמה על החפץ כי
גבה מעל גבה שמר וגבהים עליהם: 9 ויתרון
אין בכל היא מלך לשרה נעבד: 10 אהב
כסף לא ישבע כסף ומי אהב בהמון לא
תבואה גם זה הכל: 11 ברכות הטובה רבו
אויבליה ומה כשרון לבעליה כי אם ראית
עניי: 12 מתוקה שנת העבד אם מעט ואם
הרבה יאכל והשבע לששיר איננו מניח לו
לשון: 13 יש רעה חולה ראיתי תחת השמש
עשר שמור לבעליה לרעתו: 14 ואבד העשר
ההוא בענין רע והוליד בן ואין בידו
מאומה: 15 כאשר יצא מבטן אמו ערום ישוב
ללכת כשוא ומואומה לא ישא בעמלו שילך
בידו: 16 וגם זה רעה חולה כל עמל שגם בן
ילך וגם יתרון לו שיעמל לרוח: 17 אם כל
ימיו בחשך יאכל וכעס הרבה וחליו
וקצף: 18 הנה אשר ראיתי אני טוב אשר יפה
לאכול ולשתות טובה בכל עמלו
שיעמל תחת השמש מספר ימי חיו אשר נתן לו
האלהים כי הוא חלקו: 19 גם כל האדם אשר
נתן לו האלהים עשר ונכסים והשליטו לאכל
ממנו ולשאת את חלקו ולשמח בעמלו זה מתת
אלהים היא: 20 כי לא הרבה יזכר את ימי
חיו כי האלהים מענה בשמחת לבו:

פרק 6

1 יש רעה אשר ראיתי תחת השמש
ורבה היא על האדם: 2 איש אשר יתן לו
האלהים עשר ונכסים וכבוד ואינו חסר
לנפשו מכל אשר יתאוה ולא ישליטנו
האלהים לאכל ממנו כי איש נכרי יאכלנו זה
הכל וחלי רע הוא: 3 אם יוליד איש מאה
ושנים רבות יחיה ורב שיהיו ימי שניו ונפשו
לא תשבע מן המעלה וגם קבורה לא היתה לו
אמרתו טוב ממנו הנפל: 4 כי בהבל בא
ובחשך ילך ובחשך שמו יכסה: 5 גם שמש לא
ראה ולא ידע נחת לזו מזה: 6 ואילו היה
אלף שנים פעמים וטובה לא ראה הלא אל
מקום אחד הכל הולך: 7 כל עמל האדם
לפיו וגם הנפש לא תמלא: 8 כי מה יתור
לחכם מן הכסיל מה לעני יודע לחלך נגד
החיים: 9 טוב מראה עינים מהלך נפש גם זה
הכל ורעות רוח: 10 מה שהיה כבר נקרא
שמו ונודע אשר הוא אדם ולא יוכל לדון עם
שהתקף ממנו: 11 כי יש דברים הרבה
מרבם והכל מה יתר האדם: 12 כי מי יודע
מה טוב לאדם בחיים מספר ימי חי הכל

שכב לבו גם זה הכל הוא: 24 אין טוב באדם
שיאכל ושתה והראה את נפשו טוב בעמלו גם
זה ראיתי אני כי מיד האלהים היא: 25 כי מי
יאכל ומי יחוש חוץ ממנו: 26 כי לאדם שטוב
לפניו נתן חכמה ודעת ושמחה ולחוטא נתן
ענין לאסוף ולכנסו לתת לטוב לפני האלהים
גם זה הכל ורעות רוח:

פרק 3

1 לכל זמן ועת לכל חפץ תחת
השמים: 2 עת ללדת ועת למות עת למשח
ועת לעקור נמוע: 3 עת להרוג ועת לרפוא
עת לפרוץ ועת לבנות: 4 עת לבכות ועת
לשחוק עת לפד ועת קרד: 5 עת להשליך
אבנים ועת כנוס אבנים עת לחבוק ועת
לרחק מחבק: 6 עת לבקש ועת לאבד עת
לשמור ועת להשליך: 7 עת לקרוע ועת
לתפור עת לחשות ועת לדבר: 8 עת לאהב
ועת לשנא עת מלחמה ועת שלום: 9 מה
יתרון רעושה באשר הוא עמל: 10 ראיתי את
הענין אשר נתן אלהים לבני האדם לענות
בו: 11 את הכל עשה יפה בעתו גם את העלם
נתן בלבם מבלי אשר לא ימצא האדם את
המעשה אשר עשה האלהים מראש ועד
סוף: 12 ידעתי כי אין טוב כס כי אם לשמח
ולעשות טוב בחייו: 13 וגם כל האדם שיאכל
ושתה ורואה טוב בכל עמלו מתת אלהים
היא: 14 ידעתי כי כל אשר יעשה האלהים
הוא יהיה לעולם עליו אין להוסיף וממנו אין
לגרע והאלהים עשה שיראו מלפניו: 15 מה
שהיה כבר הוא ואשר להיות כבר היה
האלהים יבקש את נדרף: 16 ועוד ראיתי
תחת השמש מקום בהשפט שמה הרשע ומקום
הצדק שמה הרשע: 17 אמרתי אני בלבי את
הצדיק ואת הרשע ישפט האלהים כי עת לכל
חפץ ועל כל המעשה שם: 18 אמרתי אני
בלבי על דברת בני האדם לברם האלהים
ולראות שהם בדמה חמה להם: 19 כי מקרה
בני האדם ומקרה הבמה ומקרה אחד להם
כמות זה כן מות זה ורוח אחד לכל ומותר
האדם מן הבמה אין כי הכל הכל: 20 הכל
הולך אל מקום אחד הכל היה מן העפר והכל
שב אל העפר: 21 מי יודע רוח בני האדם
העלה היא למעלה הרוח הבמה הירדת היא
למטה לארץ: 22 וראיתי כי אין טוב מאשר
ישמח האדם במעשיו כי הוא חלקו כי מי
יביאנו לראות במה שיהיה אחריו:

פרק 4

1 ושבתי אני ואראה את כל העשקים
אשר נעשים תחת השמש והנה דמעת העשקים
ואין להם מנוח ומיד עשקיהם כח ואין להם
מנוח: 2 ושכח אני את המתים שכבר מתו מן
החיים אשר המה חיים עדנה: 3 וטוב משניהם
את אשר עדן לא היה אשר לא ראה את
המעשה הרע אשר נעשה תחת השמש: 4
וראיתי אני את כל עמל ואת כל כשרון
המעשה כי היא קנאת איש מרעהו גם זה הכל
ורעות רוח: 5 הכסיל חבק את ידיו ואכל את
בשרו: 6 טוב מלא כף נחת ממלא חפנים עמל
ורעות רוח: 7 ושבתי אני ואראה הכל תחת
השמש: 8 יש אחד ואין שני גם בן ואח אין לו
ואין קץ לכל עמלו גם ענינו לא תשבע עשר
ולמי אני עמל ומחסר את נפשי מטובה גם זה
הכל וענין רע הוא: 9 טובים השנים מן האחד
אשר יש להם שכר טוב בעמלם: 10 כי אם
יפלו האחד יקים את חברו ואילו האחד
שיפול ואין שני להקומו: 11 גם אם ישכבו
שנים וחס להם ולאחד איך יחס: 12 ואם
יתקפו האחד השנים יעמדו נגדו והחוט
המשלך במהרה ינתק: 13 טוב ילד מסכן

הולך הרוח ועל סביבתי שם הרוח: 7 כל
הנחלים הלכים אל הים והים איננו מלא אל
מקום שהנחלים הלכים שם הם שבים
ללכת: 8 כל הדברים יגיעים לא יוכל איש
לדבר לא תשבע עין לראות ולא תמלא און
משמע: 9 מה שהיה הוא שיהיה ומה שנעשה
הוא שיעשה ואין כל חדש תחת השמש: 10 יש
דבר שיאמר ראה זה חדש הוא כבר היה
לעמים אשר היה מלפניו: 11 אין זכרון
לראשנים וגם לאחרנים שיהיו לא יהיה להם
זכרון עם שיהיו לאחרנה: 12 אני קהלת
יהיתי מלך על ישראל בירושלם: 13 ונתתי
את לבי לדרוש ולתור בחכמה על כל אשר
נעשה תחת השמים הוא ענין רע נתן אלהים
לבני האדם לענות בו: 14 ראיתי את כל
המעשים שנעשו תחת השמש והנה הכל הכל
ורעות רוח: 15 מעות לא יוכל לתקן וחסרון
לא יוכל להמנות: 16 דברתי אני עם לבי
לאמר אני הנה הגדלתי והוספתי חכמה על
כל אשר היה לפני על ירושלם ולבי ראה
הרבה חכמה ודעת: 17 ואתנה לבי לדעת
חכמה ודעת הוללות ושכלות ידעתי שגם זה
הוא רעיון רוח: 18 כי ברב חכמה רב כעס
ויסוף דעת ויסוף מכאוב:

פרק 2

1 אמרתי אני בלבי לכה נא אנסכה
בשמחה וראה בטוב והנה גם הוא הכל: 2
לשחוק אמרתי מהולל ולשמחה מה זה
עשה: 3 תרתי בלבי למשך בין את בשרי
ולבי נהג בחכמה ולאחז בסכלות עד אשר
אראה אי זה טוב לבני האדם אשר יעשה תחת
השמים מספר ימי חייהם: 4 הדלת מעשי
בנית לי בתים נטעתי לי כרמים: 5 עשיתי
לי גנות ופרדסים ונטעתי בהם עץ כל
פרי: 6 עשיתי לי ברכות מים להשקות מהם
יער צומח עצים: 7 קניתי עבדים ושפחות
ובני בית היה לי גם מקנה בקר וצאן הרבה
היה לי מכל שהיו לפני בירושלם: 8 כנסתי
לי גם כסף וזהב וסגלת מלכים והמדינות
עשיתי לי שרים ושירות ותענוגות בני האדם
שהיה ושרות: 9 וגדלתי והוספתי מכל שהיה
לפני בירושלם אף חכמתי עמדה לי: 10 וכל
אשר שאלו עניי לא אצלתי מהם לא מנעתי
את לבי מכל שמחה כי לבי שמח מכל עמלי
וזה היה חלקי מכל עמלי: 11 ופניתי אני
בכל מעשי שעשו ידי ובעמל שעמלתי לעשות
והנה הכל הכל ורעות רוח ואין יתרון תחת
השמש: 12 ופניתי אני לראות חכמה
והוללות וסכלות כי מה האדם שיבוא אחרי
המלך את אשר כבר עשהו: 13 וראיתי אני
שיש יתרון לחכמה מן הסכלות ביתרון האור
מן החשך: 14 החכם ענינו בראשו והכסיל
בחשך הולך וידעתי גם אני שמקרה אחד
יקרה את כלם: 15 ואמרתי אני בלבי במקרה
הכסיל גם אני יקרני ולמה חכמתי אני או
יתר ודברתי בלבי שגם זה הכל: 16 כי אין
זכרון לחכם עם הכסיל לעולם בשכבר
הימים הבאים הכל נשכח ואין ימות החכם
עם הכסיל: 17 ושאיתי את החיים כי רע עלי
המעשה שנעשה תחת השמש כי הכל הכל
ורעות רוח: 18 ושנאתי אני את כל עמלי
שאני עמל תחת השמש שאניחני לאדם שיהיה
אחרי: 19 ומי יודע החכם יהיה או סכל
וישלט בכל עמלי שעמלתי ושחכמתי תחת
השמש גם זה הכל: 20 וסבתי אני לראש את
לבי על כל העמל שעמלתי תחת השמש: 21
כי יש אדם שעמלו בחכמה ובידעת ובכשרון
ולאדם שלא עמל בו יתנו חלקו גם זה הכל
ורעה רבה: 22 כי מה הוה לאדם בכל עמלו
וברעיון לבו שהוא עמל תחת השמש: 23 כי
כל ימיו מכאבים וכעס ענינו גם בלילה לא

שאלו ועצר רחם ארץ לא שבעה מים ואש לא
אמרה הון: 17 עין תלגע לאב ותבזו ליקחת
אם יקרה ערבי נחל ויאכלוה בני נשר: 18
שלשה חמה נפלאו ממני וארבע לא
ידעתי: 19 דרך הנשר בשמים דרך נחש עלי
צור דרך אניה בלב ים ודרך גבר
בעלמה: 20 בן דרך אשר מנאפת אכלה
ומחתה פיה ואמרה לא פעלתי און: 21 תחת
שלוש רגזה ארץ ותחת ארבע לא תוכל
שאת: 22 תחת עבר כי ימלך ונבל כי ישבע
לחם: 23 תחת שנואה כי תבעל ושפחה כי
תירש נברתה: 24 ארבעה הם קמני ארץ
והמה חכמים מחכמים: 25 הנמלים עם לא עז
ויכינו בקיץ לחמם: 26 שפנים עם לא עצום
וישימו בסלע ביתם: 27 מלך אין לארבה
ויצא חצין כלו: 28 שממתי בידים תתפש
והיה בחיכלי מלך: 29 שלשה חמה מיטיבי
צעד וארבעה מיטיבי לכת: 30 ליש גבור
בבהמה ולא ישוב מפני כל: 31 זרזיר כחמס
או תיש ומלך אלקים עמו: 32 אם נבלת
בהתנשא ואם זמות יד לפה: 33 כי מיץ חלב
יוצא חמאה ומיץ אף יוצא דם ומיץ אפים
יוצא ריב:

פרק 31

1 דברי למואל מלך משא אשר יסרתו
אמו: 2 מה ברו ומה ברו בטני ומה ברו
נדרתי: 3 אל תתן לנשים חילך ודרכיך למחות
מלכין: 4 אל למלכים למואל אל למלכים
שתו יין ולרוזנים או שכר: 5 פן ישתה וישכח
מחקק וישנה דין כל בני עני: 6 תנו שכר
לאובד ויין למרי נפש: 7 ישתה וישכח ריש
ועמלו לא יזכר עוד: 8 פתח פיך לאלם אל
דין כל בני חלופ: 9 פתח פיך שפט צדק ודין
עני ואביון: 10 אשת חיל מי ימצא ורחק
מפנינים מכרה: 11 במח בה לב בעלה ושלל
לא יחסר: 12 גמלתוהו טוב ולא רע כל ימי
חיה: 13 דרשה צמר ופשתים ותעש כחפץ
כפיה: 14 הרבה כנאיות סוחר מנחות תביא
לחמה: 15 ותקם בעוד לילה ותתן טרף
לביתה וחק לנערותיה: 16 זממה שדה
ותקחהו מפרי כפיה נטע כרם: 17 חגרה
בעז מהניה ותאמץ ורעותיה: 18 טעמה כי
טוב סחרה לא יכבה בליה נרה: 19 יהיה
שלחה בכישור ויכפה תמכו פלך: 20 כפה
פרשה לעני וידיה שלחה לאביון: 21 לא
תירא לביתה משלג כי כל ביתה לבש
שנים: 22 מרבדים עשתה לה שש וארגמן
לבושה: 23 נודע בשערים בעלה בשבתו עם
קני ארץ: 24 סדין עשתה ותמכר ותחור
נתנה לכענני: 25 עני ושתה לבושה ותשחר
ליום אחרון: 26 פיה פתחה בחכמה ותורת
חסד על לשונה: 27 צופיה הליכות ביתה
ולחם עצלות לא תאכל: 28 קמו בניה
ויאשרוה בעלה ויהללה: 29 רבות בנות עשו
חיל ואת עליה על כלנה: 30 שקה חן והכל
היפי אשה יראת יהוה היא תתלל: 31 תנו
לה מפרי ידיה ויהללוה בשערים מעשיה:

קהלת

פרק 1

1 דברי קהלת בן דוד מלך
בירושלם: 2 הכל הבלים אמר קהלת הכל
הבלים הכל הבל: 3 מה יתרון לאדם בכל
עמלו שיעמל תחת השמש: 4 דור חלק ודור
בא והארץ לעולם עמדת: 5 וזרח השמש ובה
השמש ואל מקומו שואף וזרח הוא שם: 6
הולך אל דרום וסובב אל צפון סובב סבב

עשות ספרים הרבה אין קץ ולהנה הרבה ינעת בשר: 13 סוף דבר הכל נשמע את האלהים ירא ואת מצותיו שמור כי זה כל האדם: 14 כי את כל מעשה האלהים יבא במשפט על כל נעלם אם טוב ואם רע:

שיר השירים

פרק 1

1 שיר השירים אשר לשלמה: 2 ישקני משיקות פיהו כי טובים דדיך מיין: 3 לריח שמניך טובים שמן תורק שמך על כן עלמות אהבך: 4 משכני אחרריך נרוצה הביאני המלך חדריו נגילה ונשמחה בך נוכירה דדיך מיין משרים אהבך: 5 שחורה אני ונאווה בנות ירושלם באחלי קדר כיריעות שלמה: 6 אל תראוני שאני שחרחרת שזפתני השמש בני אמי נחרו כי שמני נטרה את הכרמים כרמי שלי לא נטרת: 7 הגידה לי שאהבה נפשי איכה תרעה איכה תרביץ בצהרים שלמה אחיה כעמיה על עדרי חבריך: 8 אם לא תדעי לך היפה בנשים צאי לך בעקבי הצאן ורעי את גדיהתך על משכנות הרעים: 9 לססתי ברכבי פרעה דמיוך רעיית: 10 נאוו בחייך בחרים צוארך בחרוזים: 11 תורי זהב נעשה לך עם נקדות הכסף: 12 עד שהמלך במסכו נרדי נתן ריחו: 13 צורור חמר דודי לי בין שדי ילין: 14 אשכל הכפר דודי לי בכרמי עין גדי: 15 הנך יפה רעיית הנך יפה עיניך יוניים: 16 הנך יפה דודי אף עיניך אף עשרתך רעננה: 17 קרות בתינו ארזים רחישנו ברותים:

פרק 2

1 אני הבצלת השרון שושנת העמקים: 2 כשושנה בין החוחים כן רעיית בין הבנות: 3 כתפוח בעצי הדרן כן דודי בין הבנות בצלו מדרתי וישבתי ופריו מתוק לחבי: 4 הביאני אל בית היין ודגלנו עלי אהבה: 5 סמכנוי באשישות רפדוני בתפוחים כי חולת אהבה אני: 6 שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני: 7 השבעתי אחכם בנות ירושלם בצבאות או באילות השדה אם תעירו ואם תעוררו את האהבה עד שתחפץ: 8 קול דודי הנה זה בא מדלג על ההרים מקפץ על הגבעות: 9 דומה דודי לצבי או לעפר האילים הנה זה עומד אחר כהלנו משגיח מן החלונות מציץ מן החרכים: 10 ענה דודי ואמר לי קומי לך רעיית יפתי ולכי לך: 11 כי הנה הסתו עבר הגשם חלף הלך לו: 12 הנצנים נראו בארץ עת הזמיר הגיע וקול התור נשמע בארצנו: 13 התאנה חנטה פניה והנפנים סמדר נתנו ריח קומי לבי רעיית יפתי ולכי לך: 14 יוניתי בחגוי הסלע בסתר המדרגה הראני את מראיך השמיעני את קולך כי קולך ערב ומראיך נאוו: 15 אחו לני שועלים שועלים קטנים מחבלים כרמים וכרמינו סמדר: 16 דודי לי ואני לו הרעה בשושנים: 17 עד שיפוח היום ונסו הצללים סב דמה לך דודי לצבי או לעפר האילים על הרי בתר:

פרק 3

1 על משכבי בלילות בקשתי את שאהבה נפשי בקשתיו ולא מצאתיו: 2 אקומה נא ואסובבה בעיר בשוקים וברחובות אבקשה את שאהבה נפשי בקשתיו ולא מצאתיו: 3

אל תנח כי מרפא יניח חמאים גדולים: 5 יש רעה ראיתי תחת השמש כשגנה שיצא מלפני השליט: 6 נתן הסכל במרומים רבים ועשירים בשפל ישבו: 7 ראיתי עבדים על סוסים ושרים הלכים כעבדים על הארץ: 8 חפר גומץ בו יפול ופרץ גדר ישכנו נחש: 9 מסיע אבנים יעצב בהם בוקע עצים יסכן בם: 10 אם קהה הברזל והוא לא פנים קלקל וחילים יגבר ויתרון הכשרי חכמה: 11 אם ישך הנחש בלוא לחש ואין יתרון לבעל הלשון: 12 דברי פי חכם חן ושפתות כסיל חבלענו: 13 תחלת דברי פיהו סכלות ואחרית פיהו הוללות רעה: 14 והסכל ירבה דברים לא ידע האדם מה שיהיה ואשר יהיה מאחריו מי יגיד לו: 15 עמל הכסילים תיגענו אשר לא ידע ללכת אל עיר: 16 אי לך ארץ שמלכך נער ושריך בבקר יאכלו: 17 אשריך ארץ שמלכך בן חורים ושריך בעת יאכלו בגבורה ולא בשתי: 18 בעצלותם ימך המקרה ובשפלות ידים ידלף הבית: 19 לשחוק עשים לחם ויין ישמח חיים והכסף יענה את הכל: 20 גם במדעך מלך אל תקלל ובחדרי משכבך אל תקלל עשיר כי עוף השמים יוליד את הקול ובעל הכנפים יגיד דבר:

פרק 11

1 שלח לחמך על פני המים כי ברב הימים תמצאנו: 2 תן חלק לשבעה וגם לשמונה כי לא תדע מה יהיה רעה על הארץ: 3 אם ימלאו העבים גשם על הארץ יריקו ואם יפול עין בדרום ואם בצפון מקום שיפול העין שם יהא: 4 שמר רוח לא יזרע וראה בעבים לא יקצור: 5 כאשר אינך יודע מה דרך הרוח כעצמים בכסן המלאה ככה לא תדע את מעשה האלהים אשר יעשה את הכל: 6 בבקר זרע את זרעך ולערב אל תנח ידך כי אינך יודע אי זה יבשר הוא או זה ואם שניים כאחד טובים: 7 ותמוק האזור וטוב לעינים לראות את השמש: 8 כי אם שנים הרבה יחיה האדם בכלם ישמח ויוזכר את ימי החשך כי הרבה יהיו כל שבא הכל: 9 שמח בחור בילדותיך ויטיבך לבך בימי בחורותך והלך בדרך לבך ובמראי עיניך ודע על כל כל איכה יביאך האלהים במשפט: 10 וחסר כעס מלכך והעבר רעה מבשרך כי הילדות והשחרות הכל:

פרק 12

1 וזכר את בוראיך בימי בחורותיך עד אשר לא יבאו ימי הרעה והגיעו שנים אשר האמר אלי לי בהם חפץ: 2 עד אשר לא תחשך השמש והאור והיחור והכוכבים ושבו העבים אחר הגשם: 3 ביום שיועו שמרי הבית והתעו את אנשי החיל ובטלו המחנות כי מעטו וחשכו הראות בארבות: 4 וסגרו דלתים בשוק בשפל קול המחנה וקיום לקול הצפור וישחו כל בנות השיר: 5 גם מגבה יראו ותחתיתם בדרך וינאץ השקד ויסחבל החגב ותפר האביזנה כי הלך האדם אל בית עולמו וסבבו בשוק הספרים: 6 עד אשר לא ירחק חבל הכסף ותרחץ גלת הזהב ותשבר כד על המבוע ונרץ הגלגל אל הבור: 7 וישב העפר על הארץ בשחיה והרוח תשוב אל האלהים אשר נתנה: 8 הכל הבלים אמר הקהולת הכל הבל: 9 ויתר שהיה קהלת חכם עוד למד דעת את העם ואזן וחקר תקן משלים תרחב: 10 בקש קהלת למצא דברי חפץ וכתוב ישר דברי אמת: 11 דברי חכמה כדרכות ובמשפחות נמוטים בעלי אספות נתנו מרעה אחד: 12 ויתר מהמה בני הזהר

אשר חמא עשה רע מאת ומאריך לו כי גם יודע אני אשר יהיה טוב ליראי האלהים אשר ייראו מלפניו: 13 וטוב לא יהיה לרשע ולא יאריך ימים כצל אשר איננו ירא מלפני אלהים: 14 יש הבל אשר נעשה על הארץ אשר יש צדיקים אשר מגיע אלהם כמעשה הרשעים ויש רשעים שמגיע אלהם כמעשה הצדיקים אמרתי שגם זה הבל: 15 ושבחתי אני את השמחה אשר אין טוב לאדם תחת השמש כי אם לאכול ולשתות ולשמוח והוא ילוגו בעמלו ימי חייו אשר נתן לו האלהים תחת השמש: 16 כאשר נתתי את לבי לדעת חכמה ולראות את הענין אשר נעשה על הארץ כי גם ביום ובלילה שנה בעיניו איננו ראה: 17 וראיתי את כל מעשה האלהים כי לא יוכל האדם למצוא את המעשה אשר נעשה תחת השמש בשל אשר יעמל האדם לבקש ולא ימצא וגם אם יאמר החכם לדעת לא יוכל למצא:

פרק 9

1 כי את כל זה נתתי אל לבי ולבור את כל זה אשר הצדיקים והחכמים ועבדיהם ביד האלהים גם אהבה גם שנאה אין יודע האדם הכל לפניו: 2 הכל כאשר לכל מקרה אחד לצדיק ולרשע לטוב ולמאור ולטמא ולזבח ולאשר איננו זבח כטוב כחמא הנשבע כאשר שבועה ירא: 3 זה רע בכל אשר נעשה תחת השמש כי מקרה אחד לכל וגם לב בני האדם מלא רע והוללות בלבבם בחייהם ואחריו ימותים: 4 כי מי אשר יבחר אל כל החיים יש בחסון כי לכלב חי הוא טוב מן האריה המת: 5 כי החיים יודעים שימתו והמתים אינם יודעים מאומה ואין עוד להם שכר כי נשכח זכרם: 6 גם אהבתם גם שנאתם גם קנאתם כבר אברה וחלק אין להם עוד לעולם בכל אשר נעשה תחת השמש: 7 לך אבל בשמחה לחמך ושתה בלב טוב ייך כי כבר רצה האלהים את מעשיך: 8 טוב עת יהיו בגדיך לבנים ושמן על ראשך אל יחסר: 9 ראה חיים עם אשה אשר אהבת כל ימי חיי הבלך אשר נתן לך תחת השמש כל ימי הבלך כי הוא חלקך בחיים ובעמלך אשר אתה עמל תחת השמש: 10 כל אשר תמצא ידך לעשות בכחך עשה כי אין מעשה וחשבון ודעת וחכמה בשאול אשר אתה הלך שמה: 11 שבתי וראה תחת השמש כי לא לקלים המרוץ ולא לגבורים המלחמה וגם לא לחכמים לחם וגם לא לנכבים עשר וגם לא לירעים חן כי עת ופגע יקרה את כלם: 12 כי גם לא ידע האדם את עתו בדנים שנאחזים במצודה רעה וכצפרים האחזות בפח כהם יוקשים בני האדם לעת רעה כשתפול עליהם פתאם: 13 גם זה ראיתי חכמה תחת השמש וגדולה היא אלי: 14 עיר קטנה ואנשים בה מעט ובא אליה מלך גדול וסבב אתה ובה עליה מצודים גדלים: 15 ומצא בה איש מסכן חכם ומלט הוא את העיר בחכמתו ואדם לא זכר את האיש המסכן ההוא: 16 ואמרתי אני טובה חכמה מגבורה וחכמת המסכן בזויה ודבריו אינם נשמעים: 17 דברי חכמים נהנת משמעים מזועקת מושל בכסילים: 18 טובה חכמה מכלי קרב וחומא אחד יאבד טובה הרבה:

פרק 10

1 זכובי מות יבאיש יביע שמן רוקח יקר מחכמה ממכוד סכלות מעט: 2 לב חכם לימינו ולב כסיל כסילאול: 3 וגם בבל ככל שהסכל הלך לבו חסר ואמר לכל סכל הוא: 4 אם רוח המושל תעלה עליך מקומך

ויעשם כצל אשר מי יגיד לאדם מה יהיה אחריו תחת השמש:

פרק 7

1 טוב שם משמן טוב ויום המות מיום הולדו: 2 טוב ללכת אל בית אבל מלכת אל בית שמחה באשר הוא סוף כל האדם והחי יתן אל לבו: 3 טוב כעס משחק כי ברע פנים ייטב לב: 4 לב חכמים בבית אבל ולב כסילים בבית שמחה: 5 טוב לשמע נערה חכם מאיש שמע שיר כסילים: 6 כי כקול הסירים תחת הסיר כן שחק הכסיל וגם זה הבל: 7 כי העשק יחולל חכם ויאבד את לב מתנה: 8 טוב אחרית דבר מראשיתו טוב ארך רוח מגבה רוח: 9 אל תבהל ברוחק לכעוס כי כעס בחיק כסילים ינוח: 10 אל תאמר מה היה שהימים הראשנים היו טובים מאלה כי לא מחכמה שאלת על זה: 11 טובה חכמה עם נחלה ויתר לראי השמש: 12 כי בצל החכמה בצל הכסף ויתרון דעת החכמה תחיה בעליה: 13 ראה את מעשה האלהים כי מי יוכל לתקן את אשר עתו: 14 ביום טובה היה בטוב וביום רעה ראה גם את זה לעמת זה עשה האלהים על דברת שלא ימצא האדם אחריו מאומה: 15 את הכל ראיתי בימי הבלי יש צדיק אבד בצדקו ויש רשע מאריך ברעתו: 16 אל תחזי צדיק הרבה ואל תתחכם יותר למה תשומם: 17 אל תרשע הרבה ואל תחי סכל למה תמות בלא עתך: 18 טוב אשר אלהים יצא את כלם: 19 החכמה תעז לחכם מעשרה שלימים אשר היו יעשה: 20 כי אדם אין צדיק בארץ אשר ישרה טוב ולא יחמא: 21 גם לכל הדברים אשר ידברו אל תתן לבך אשר לא תשמע את עבדך מקללך: 22 כי גם פעמים רבות ידע לבך אשר גם את קללת אחרים: 23 כל זה נסיתי בחכמה אמרתי ואחכמה וראו רחוקה ממני: 24 רחוק מה שחיה ועמק עמק מי ימצאנו: 25 סבותי אני ולבי לדעת ולתור ובקש חכמה וחשבון ולדעת רשע כסל והסכלות הוללות: 26 ומצא אני מר ממות את האשה אשר היא מצודים וחרמים לבה אסורים וידה טוב לפני האלהים ימלט ממנה וחומא ילכד בה: 27 ראה זה מצאתי אמרה קהלת אחת לאחת למצא חשבון: 28 אשר עוד בקשה נפשי ולא מצאתי אדם אחד מאלף מצאתי ואשה בכל אלה לא מצאתי: 29 לבד ראה זה מצאתי אשר עשה האלהים את האדם ישר והמה בקשו חשבנות רבים:

פרק 8

1 מי כחכם ומי יודע פשר דבר חכמת אדם תאיר פניו ועז פניו ישנא: 2 אני פי מלך שמור ועל דברת שבועת אלהים: 3 אל תבהל מפניו תלך אל תעמר בדבר רע כי כל אשר יחפץ יעשה: 4 באשר דבר מלך שלטון ומי יאמר לו מה תעשה: 5 שומר מצוה לא ידע דבר רע ועת ומשפט ידע לב חכם: 6 כי לכל חפץ יש עת ומשפט כי רעת האדם רבה עליו: 7 כי איננו ידע מה שיהיה כי כאשר יהיה מי יגיד לו: 8 אין אדם שליט ברוח לכלוא את הרוח ואין שלטון ביום המות ואין משלחת במלחמה ולא ימלט רשע את בעליו: 9 את כל זה ראיתי ונתון את לבי לכל מעשה אשר נעשה תחת השמש עת אשר שלט האדם באדם לרע לו: 10 ובכר ראיתי רשעים קברים ובאו וממקום קרש יחלכו וישתכחו בעיר אשר כן עשו גם זה הבל: 11 אשר אין נעשה פתגם מעשה הרעה מהרה על כן מלא לב בני האדם בהם לעשות רע: 12

מצאוני השמרים הסבבים בעיר את שאהבה נפשי ראיחם: 4 כמעט שעברתי מהם עד שמצאתי את שאהבה נפשי אחותי ולא ארפנו עד שהביאתני אל בית אמי ואל חדר הורתי: 5 השבעתי אתכם בנות ירושלם בצבאות או באילות השדה אם תעירו ואם תעוררו את האהבה עד שתחפץ: 6 מי זאת עלה מן המדבר כתימרות עשן מקטרת מור ולבונה מכל אבקת רוכל: 7 הנה מטתו שלשלמה ששים גברים סביב לה מגברי ישראל: 8 כלם אחזי חרב מלמדי מלחמה איש חרבו על ירכו מפחד בלילות: 9 אפריק עשה לו המלך שלמה מעצי הלבנון: 10 עמודיו עשה כסף רפידתו זהב מרכבו ארגמן תוכו רצוף אהבה מבנות ירושלם: 11 צאינה וראינה בנות ציון במלך שלמה בעטרה שעטרה לו אמו ביום חתנתו ובוים שמחת לבו:

פרק 4

1 הנך יפה רעיתי הנך יפה עיניך יונים מבעד לצמתך שערך כעדר העזים שגלשו מהר גלעד: 2 שניך כעדר הקצובות שגלו מן הרחצה שכלם מתאימות ושכלה אין בהם: 3 כחוט השני שפתיתך ומדבריתך נאה כפלת הרמון רקתך מבעד לצמתך: 4 כמגדל דוד צוארך בנוי לתלפיות אלף המנן תלוי עליו כל שלטי הגבורים: 5 שני שדיך כשני עפרים תאומי צביה הרועים בשושנים: 6 עד שיפוח היום ונסו הצללים אלך לי אל הר המור ואל גבעת לבונה: 7 בכל יפה רעיתי ומוס אין כך: 8 אתי לבנון כל מה אתי מלבנון תבואי תשורי מראש אמנה מראש שניר וחרמון ממענות אריות מהררי נמרים: 9 לבבתי אחתי כלה לבבתיני באחד מעיניך באחד ענק מצוריתך: 10 מה יפו דדיך אחתי כלה מה טבו דדיך מין וריח שמיך מכל משמים: 11 נפת תטפנה שפתותיך כלה דבש וחלב תחת לשונך וריח שלמתך בריח לבנון: 12 גן נעול אחתי כלה גל נעול מעין חתום: 13 שלחך פרדס רמונים עם פרי מגדים בפרים עם נרדים: 14 נרד וכרכם קנה וקנמן עם כל עצי לבונה מר והחלות עם כל ראשי משמים: 15 מעין גנים באר מים חיים וגזלים מן לבנון: 16 עורי צפון ובואי תימן הפיחי גני יזול בשמי יבא דודי לגנו ויאכל פרי מגדיו:

פרק 5

1 באתי לגני אחתי כלה אריתי מורי עם בשמי אכלתי יערי עם דבשי שתיתי ייני עם חלב אכלתי רעים שתי ושכרו ירודים: 2 אני ישנה ולבי ער קול דודי דופק פתחי לי אחתי רעיתי יונתי תמתי שראשי נמלא מל קוצותי רסיסי לילה: 3 פשטתי את כתנתי איכבה אלבשנה רחצתי את רגלי איכבה אטנפם: 4 דודי שלח ידו מן החר ובעי המו עליו: 5 קמתי ואני לפתח לדודי וידי נטפו מור ואצבעתי מור עבר על כפות המגעול: 6 פתחתי אני לדודי ודודי חמק עבר נפשי יצאה בדברו בקשתיהו ולא מצאתיהו קראתיו ולא ענני: 7 מצאני השמרים הסבבים בעיר הכוני פצעני נשאו את רידיי מעלי שמרי החמות: 8 השבעתי אתכם בנות ירושלם אם תמצאו את דודי מה תגידו לו שחולת אהבה אני: 9 מה דורך מדוד היפה בנשים מה דורך מדוד שככה השבעתני: 10 דודי צח ואדום דגול מרכבה: 11 ראשו כחם פז קוצותיו תחללים שחרות מעורב: 12 עיניו כיונים על אפיקי מים רחצתי חלבלב שחות על מלאח: 13 לחיו כערגנת הבשם מגדלות

מרקחים שפתותיו שושנים נטפות מור עבר: 14 ידיו גלילי זהב ממלאים בחרשיש מעיו עשת שן מעלפת ספירים: 15 שוקיו עמודי שש מיסדים על אדני פז מראהו כלבנון בחור כארזים: 16 חכו ממתקים וכלו מחמדים זה דודי וזה רעי בנות ירושלם:

פרק 6

1 אנה הלך דודך היפה בנשים אנה פנה דודך ונבקשנו עמך: 2 דודי ירד לגנו לערוגות הבשם לרעות בגנים וללקט שושנים: 3 אני לדודי ודודי לי הרעה בשושנים: 4 יפה את רעיתי תרצה נאה בירושלם אימה כנדגלות: 5 חסבי עיניך מנגדי שהם הרחיבי שערך כעדר העזים שגלשו מן הגלעד: 6 שניך כעדר הרחלים שגלו מן הרחצה שכלם מתאימות ושכלה אין בהם: 7 כפלת הרמון רקתך מבעד לצמתך: 8 ששים המה מלכות שושנים פילגשים ועלמות אין מספר: 9 אחת היא יונתי תמתי אחת היא לאמה ברה היא לילדתה ראוה בנות ויאשרוה מלכות ופילגשים ויהללוה: 10 מי זאת הנשקפה כמו שחר יפה כלבנה ברה כחמה אימה כנדגלות: 11 אנת אנוני ירדתי לראות באבי הנחל לראות הפרחה הגפן הנצו הרמנים: 12 לא ידעתי נפשי שמתי מרכבות עמי נדיב: 13 שובי שובי השולמית שובי שובי ונחזה כך מה תחוו בשולמית כמחלת המחנים:

פרק 7

1 מה יפו פעמך בנעלים בת נדיב חמוקי ורכיך כמו חלאים מעשה ידי אמן: 2 שררך אגן הסהר אל יחסר המזג בטנך ערמת חטים סוגה בשושנים: 3 שני שדיך כשני עפרים תאמי צביה: 4 צוארך כמגדל השן עיניך ברכות כחשבון על שער בת רבים אפך כמגדל הלבנון צופה פני דמשק: 5 ראשך עליך ככרמל ודלת ראשך כארגמן מלך אסור ברהמים: 6 מה יפית ומה נעמת אהבה בתענוגים: 7 זאת קומתך דמתה לתמר ושדיך לאשכלות: 8 אמרתי אעלה בתמר אחזה בסנסניו ויהיו נא שדיך כאשכלות הגפן וריח אפך כתפוחים: 9 וחכך כיון הטוב הולך לדודי למישרים דובב שפתי ישנים: 10 אני לדודי ועלי תשוקתו: 11 לכה דודי נצא השדה נלינה בכפרים: 12 נשכימה לכרמים נראה אם פרחה הגפן פתח הסמדר הנצו הרמונים שם אתן את דדי לך: 13 הדודאים נתנו ריח ועל פתחיהו כל מגדים חדשים גם ישנים דודי צפנתי לך:

פרק 8

1 מי יתנך כאח לי יונק שדי אמי אמצאך בחוץ אשקך גם לא יביוו לי: 2 אנהנך אביאך אל בית אמי תלמדני אשקך מין הרקח מעסים רמני: 3 שמאלו תחת ראשי וימינו תחבקני: 4 השבעתי אתכם בנות ירושלם מה תעירו ומה תעוררו את האהבה עד שתחפץ: 5 מי זאת עלה מן המדבר מררפת על דודה תחת התפוח עוררתך שמה חבלתך אמן שמה חבלה ילדתך: 6 שימי כחותם על לבך כחותם על ורועי כי עזת כמות אהבה קשה כשאל קנאה רשפה רשפי אש שלהבתיה: 7 מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה ונהרות לא ישטפוה אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה בוז יביוו

לו: 8 אחות לנו קטנה ושדים אין לה מה נעשה לאחתנו ביום שידבר בה: 9 אם חומה היא נבנה עליה טירת כסף ואם דלת היא נצור עליה לוח ארז: 10 אני חומה ושדי כמגדלות או הייתי בעיניו כמוצאת שלום: 11 כרם היה לשלמה בבעל המון נתן את הכרם לנשירים איש יבא בפריו אלף כסף: 12 כרמי שלי לפני האלף לך שלמה ומאתים לנשירים את פרי: 13 היושבת בגנים חבריים מקשיבים לקולך השמיעני: 14 ברח דודי ודמה לך לצבי או לעפר האילים על הרי בשמים:

ישעיהו

פרק 1

1 חזון ישעיהו בן אמוץ אשר חזה על יהודה וירושלם בימי עזיהו יותם אחז יחזקיהו מלכי יהודה: 2 שמעו שמים והאזינו ארץ כי יהוה דבר בנים גדלתי ורוממתי והם פשעו בו: 3 ידע שור קנהו וחמור אכוס בעליו ישראל לא ידע עמי לא תחבונן: 4 הוי גוי חטא עם כבד עון זרע מרעים בנים משחיתים עזבו את יהוה נאצו את קדושו ישראל נזרו אחרו: 5 על מה תבו עוד תוסיפו סרה כל ראש לחלי וכל לבב דוי: 6 מכף רגל ועד ראש אין בו מתם פצע וחבורה ומכה טריה לא זרו ולא חבשו ולא רכבה בשמן: 7 ארצכם שממה עריכם שרפות אש אדמתכם לנגדם ורים אכלים אתה ושממה כמחצת ורים: 8 ונתורה בת ציון כסכה בכרם כמלונה במקשה כעיר נצורה: 9 לולי יהוה צבאות הותיר לנו שריד כמעט כסדם חיינו לעמרה דמינו: 10 שמעו דברי יהוה קציני סדם האזינו תורת אלהינו עם עמרה: 11 למח לי רב ובחיים יאמר יהוה שבעתי עלות אילים וחלב מיראים ודם פרים וכבשים ועתודים לא חפצתי: 12 כי תבאו לראות פני מי בקש זאת מידכם רמס חצוי: 13 לא תוסיפו הביא מנחת שוא קטרת תועבה היא לי חדש ושבט קרא מקרא לא שונא און ועצרה: 14 חדשים ומועדים שונא נפשי הוי עלי למרח נלאיתי נשא: 15 ובפרשכם כפיכם אעלים עיני מכם גם כי תרבו תפלה איני שמע ידיכם דמים מלאו: 16 רחצו הזכו הסירו רע מעלליכם מנגד עיני חדלו הרע: 17 למדו היטב דרשו משפט אשור חמוץ פשמו יתום ריבו אלמנה: 18 לכו לא ונוכחתי יאמר יהוה אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג יליבינו אם יאדימו כתולע כצמר יהיו: 19 אם תאבו ושמעתם טוב הארץ תאכלו: 20 ואם תמאנו ומירתם חרב תאכלו כי פי יהוה דבר: 21 איכה היתה לזונה קריה נאמנה מלאתי משפט צדק ילין בה ועתה מרחמים: 22 כספך היה לטינים סבאך מהול במים: 23 שריך סוררים וחברי נגבים כלו אהב שחד ודרף שלמנים יתום לא יפטר ורוב אלמנה לא יבוא אליהם: 24 לכן נאם האדון יהוה צבאות אביר ישראל הוי אנחם מצרי ואנקה מאויבי: 25 ואשיבה ידו עליך ואזקך כבר סיניך ואסירה כל בדיליך: 26 ואשיבה שפטיך ככראשנה ויעציר כבתחלה אחרי כן יקרא לך עיר הצדק קריה נאמנה: 27 ציון במשפט תפדה ושביה בצדקה: 28 ושבך פשעים וחטאים יחדו ועזבי יהוה יכלו: 29 כי יבשו מאילים אשר חרתם ותחפרו מהגנות אשר בחרתם: 30 כי תהיו כאלה נבלת עלה וכננה אשר מים אין לה: 31 והיה החסן לנערת ופעלו לניצוץ ובערו שניהם יחדו ואין

מכבה:

פרק 2

1 הדבר אשר חזה ישעיהו בן אמוץ על יהודה וירושלם: 2 והיה באחרית הימים נכון יהיה הר בית יהוה בראש ההרים ונשא מגבעות ונהרו אליו כל הגוים: 3 והלכו עמים רבים ואמרו לכו ונעלה אל הר יהוה אל בית אלהי יעקב וירנו מדרכיו ונלכה בארחתיו כי מציון תצא תורה ודבר יהוה מירושלם: 4 ושפט בין הגוים והוכיח לעמים רבים וכתתו חרבותם לאתים וחניתותיהם למזמרות לא ישא גוי אל גוי חרב ולא ילמדו עוד מלחמה: 5 בית יעקב לכו ונלכה באור יהוה: 6 כי נשטתה עמך בית יעקב כי מלאו מקדם ועניים כפלשתים ובילדי נכרים ישיפיקו: 7 ותמלא ארצו כסף וזהב ואין קצה לאצרתיו ותמלא ארצו סוסים ואין קצה למרכבתיו: 8 ותמלא ארצו אלילים למעשה ידיו וישחוו לאשר עשו אצבעתיו: 9 וישא אדם וישאל איש ואל תשא להם: 10 וישא בצור והטמן בעפר מפני פחד יהוה ומהדר גאוו: 11 עיני גבהות אדם שפל ושח רום אנשים ונשגב יהוה לבדו ביום ההוא: 12 כי יום הליהו צבאות על כל גאה ורם ועל כל נשא ושפל: 13 ועל כל ארזי הלבנון הרמים והנשאים ועל כל אלונים הבשן: 14 ועל כל ההרים הרמים ועל כל הגבעות הנשאות: 15 ועל כל מגדל גבה ועל כל חומה בצורה: 16 ועל כל אניות תרשיש ועל כל שכיות החמדה: 17 ושח גבהות האדם ושפל רום אנשים ונשגב יהוה לבדו ביום ההוא: 18 והאילים כליף יחולק: 19 ובאו במעשרות צרים ובמחלות עפר מפני פחד יהוה ומהדר גאוו בקומו לערץ הארץ: 20 ביום ההוא ישליך האדם את אלילי כספו ואת אלילי זהבו אשר עשו לו להשתחות להפך פרות ולעלפלים: 21 לבוא בנקרות חצרים ובסעפי הסלעים מפני פחד יהוה ומהדר גאוו בקומו לערץ הארץ: 22 חדלו לכם מן האדם אשר נשמה באפו כי במה נחשב הוא:

פרק 3

1 כי הנה האדון יהוה צבאות מסיר מירושלם ומיהודה משען ומשענה כל משען לחם וכל משען מים: 2 גבור ואיש מלחמה שופט ונביא וקסם וזקן: 3 שר חמשים ונשוא פנים ויועץ וחכם חרשים ונכון לחש: 4 ונתתי נערים שריהם ותעלולים ישגלו בהם: 5 ונגש חכם איש באיש ואיש ברעהו ירחבו הגער בזקן והנקלה כנכבד: 6 כי יתפש איש באחיו בית אביו שטלה לבח קצין תהיה לנו והמכשלה הזאת תחת ידך: 7 ישא ביום ההוא לאמר לא אהיה חכם ובכיתי אין לחם ואין שמלה לא תשימי קצין עם: 8 כי כשלה ירושלם ויהודה נפל כי לשונם ומעלליהם אל יהוה למרות עני כבודו: 9 חברת פניהם ענתה בהם וחטאתם כסדם הגידו לא כחורו אוי לפנשם כי גמלו להם רעה: 10 אמרו צדיק כי טוב כי פרי מעלליהם יאכלו: 11 אוי לרשע רע כי נגמול ידיו יעשה לו: 12 עמי נגשו מעולל ונשים משלו בו עמי מאשריך מתעים ודרך אחרתך בלעז: 13 נצב לריב יהוה ועמד לדין עמים: 14 יהוה במשפט יבוא עם זקני עמו ושריו ואהם בערתם הכרם גולת העני בבתיכם: 15 מלכם תדכאו עמי ופני עניים תחתנו נאם אדני יהוה צבאות: 16 ויאמר יהוה יען כי גבהו בנות ציון ותלכנה נטוות גרון ומשקרות עינים הלוך ופוף תלכנה ובכרוליהם תכסכנה: 17 ושפח אדני קדקד בנות ציון ויהוה פתחן

הרביית הגוי לא הגדלת השמחה שמחו לפניך כשמתח בקציר כאשר יגילו בחלקם שלל: 4 כי את על סבלו ואת מטה שכמו שבט הגנש בו תחת כיום מדין: 5 כי כל סאון סאן ברעש ושמלה מגוללה בדמים תחתה לשרפה וסבלת אש: 6 כי ילד ילד לנו בן נתן לנו ותהי המשרה על שכמו ויקרא שמו פלא יועץ אל גבור אביעד שר שלום: 7 למרבה המשרה ולשלום אין קץ על כסא דוד ועל ממלכתו להכין אתה ולסעדה במשפט ובצדקה מעתה ועד עולם קנאת יהוה צבאות תעשה זאת: 8 דבר שלח אדני ביעקב ונפל בישראל: 9 וידעו העם כלו אפרים ויושב שמרון בנאה ובגדל לבב לאמר: 10 לבנים נפלו וגזית נבנה שקמים גדעו וארזים נחליף: 11 וישנב יהוה את צרי רצין עליו ואת איביו יסבסך: 12 ארם מקדם ופלשתים מאחור ויאכלו את ישראל בכל פה בכל זאת לא שב אפו ועוד ירו נמויה: 13 והעם לא שב עד המכה ואת יהוה צבאות לא דרשו: 14 ויכרת יהוה מישראל ראש וזנב כפה ואגמון יום אחד: 15 וכן ונשוו פנים הוא הראש ונביא מורה שקר הוא הזנב: 16 ויהיו מאשרי העם הזה מתעים ומאשריו מבלעים: 17 על כן על בבוריו לא ישמח אדני ואת יתמיו ואת אלמנתיו לא ירחם כי כלו חנף ומרע וכל פה דבר נבלה בכל זאת לא שב אפו ועוד ירו נמויה: 18 כי בערה כאש רשעה שמיר ושית תאכל ותצת בסככי חיער ויתאכבו גאות עשן: 19 בעברת יהוה צבאות נעתם ארץ ויהי העם כמאכלת אש אש אל אחיו לא יחמלו: 20 ויגזר על ימין ורעב ויאכל על שמאול ולא שבעו איש בשר זרעו יאכלו: 21 מנשה את אפרים ואפרים את מנשה יהיו רמה על יהודה בכל זאת לא שב אפו ועוד ירו נמויה:

פרק 10

1 הוי החקקים חקקי און ומכתבים עמל כתבו: 2 להטות מדין דלים ולגזל משפט עניי עמי להיות אלמנות שללם ואת יתומים יבזו: 3 ומה תעשו ליום פקדה ולשווא ממרחק תבוא על מי תנסו לעזרה ואנה תעזבו כבודכם: 4 בלתי כרע תחת אסיר ותחת הרונים יפלו בכל זאת לא שב אפו ועוד ירו נמויה: 5 הוי אשור שבט אפי ומטה הוא בידם ועמי: 6 בניו חנף אשחלנו ועל עם עברתי אצוני לשלל שלל ולבו בו וליטמו מרמס כחמר חוצות: 7 והוא לא כן ידמה ולבבו לא כן יחשב כי להשמיד בלבבו ולהכרית לגים אל מות: 8 כי יאמר הלא שרי יחדו מלכים: 9 הלא ככרעמיש כלנו אם לא כארפד חמת אם לא כדמשק שמרון: 10 כאשר מצאת ידו לממלכת האילל ופסיליהם מירושלם ומשמרון: 11 הלא כאשר עשיתי לשמרון ולמלכיה כן אעשה לירושלם ולעצביה: 12 והיה כי יבצע אדני את כל מעשהו בהר ציון ובירושלם אפקד על פרי גדל לבב מלך אשור ועל תפארת רום עיניו: 13 כי אמר בכח ידי עשיתי ובכחמתי כי נבנותי ואסיר גבולת עמים ותהיתיהם כששתי ואורדי כמביר יושבים: 14 והמצא כקן יד לחיל העמים ובאסף ביצים עזבות כל הארץ אני אספתי ולא היה נדד כנף ופצה פה ומצפצף: 15 היתפאר הגרון על החצב בו אם יתגדל המשור על מגיפו כהניף שבט את מרימו כהרים מטה לא עץ: 16 לכן ישלח אדני יהוה צבאותי שמוני רון ותחת כבודו יקר יקר ביקוד אש: 17 והיה אור ישראל לאש וקדרשו ללהבה ובערה ואכלה שיתו ושמירו ביום אחד: 18 וכבודו יערו וכרמלו מנפש ועד בשר יכלה והיה כמסס נסס: 19

בן וקראת שמו עמנו אל: 15 חמאה ודבש יאכל לדעתו מאוס ברע ובחור בטוב: 16 כי בטרם ידע הנער מאס ברע ובחר בטוב תעזב האדמה אשר אתה קץ מפני שני מלכיה: 17 יביא יהוה עליך ועל עמך ועל בית אביך ימים אשר לא באו למיזם סור אפרים מעל יהודה את מלך אשור: 18 והיה ביום ההוא ישרק יהוה לזכוב אשר בקצה יארי מצרים ולדבורה אשר בארץ אשור: 19 ובאו ונחו כלם בנחלי תבתות ובנקיקי הסלעים ובכל הנעוצים ובכל הנחללים: 20 ביום ההוא יגלה אדני בתער השכירה בעברי נהר במלך אשור את הראש ושער הרגלים וגם את הזקן הספה: 21 והיה ביום ההוא יהיה איש עגלת בקר ושתי צאן: 22 והיה מרב עשות חלב יאכל חמאה כי חמאה ודבש יאכל כל הנוטר בקרב הארץ: 23 והיה ביום ההוא יהיה כל מקום אשר יהיה שם אלף גפן באלף כסף לשמיר ולשתי יהיה: 24 בחצים ובקשת יבוא שמה כי שמיר ושתי תהיה כל הארץ: 25 וכל ההרים אשר במעדר יעדרון לא תבוא שמה יראת שמיר ושתי והיה למשלח שור ולמרמס ש:

פרק 8

1 ויאמר יהוה אלי קח לך גליון גדול וכתב עליו בחרט אנוש למחר שלל חש בו: 2 ואעידה לי עדים נאמנים את אוריה הכהן ואת זכריהו בן יברכיהו: 3 ואקרב אל הנביאה ותהר ותלד בן ויאמר יהוה אלי קרא שמו מהר שלל חש בו: 4 כי בטרם ידע הנער קרא אפי ואמי ישא את חיל דמשק ואת שלל שמרון לפני מלך אשור: 5 ויסף יהוה דבר אלי עוד לאמר: 6 יען כי מאס העם הזה את רמליהו: 7 ולכן הנה אדני מעלה עליהם את מי הנהר העצומים והרבים את מלך אשר יאמר עד מתי אדני יאמר עד אשר אם שמי ערים מאין יושב ובתיים מאין אדם והאדמה תשא שממה: 12 ורחק יהוה את האדם ורבה העזובה בקרב הארץ: 13 ועוד בה עשריה ושבה והיתה לבער כאלה וכאלון אשר בשלכת מצבת בם זרע קרש מצבתה:

ופרחם כאבק יעלה כי מאסו את תורת יהוה צבאות ואת אמרת קדוש ישראל נאצו: 25 על כן חרה אף יהוה בעמו ויט ידו עליו ויכבו וירגזו ההרים ותהי נבלתם כסוחה בקרב חוצות בכל זאת לא שב אפו ועוד ירו נמויה: 26 ונשא נס לגוים מרחוק ושרק לו מקצה הארץ והנה מהרה קל יבוא: 27 אין עיף ואין כושל בו לא ינום ולא יישן ולא נפתח אזור חלציו ולא נתק שרוק נעליו: 28 אשר חציו שנונים וכל קשתתו דרכות פרסות סוסיו בצר נחשבו וגלגליו כסופה: 29 שאנה לו כלביא ושגן ככפירים וינהם ויאחו מרף ויפליט ואין מציל: 30 וינהם עליו ביום ההוא כנהמת ים ונבט לארץ והנה חשך צר ואור חשך בעריפיה:

פרק 6

1 בשנת מות המלך עזיהו ואדראה את אדני ישב על כסא רם ונשא ושלוליו מלאים את ההיכל: 2 שרפים עמדים יממה לו שש כנפים שש כנפים לאחד בשתיים כנפיו פניו ובשתיים יכסה רגליו ובשתיים יעופף: 3 וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש יהוה צבאות מלא כל הארץ כבודו: 4 ויגזר אמות הספים מקול הקורא והבית ימלא עשן: 5 ואמר אוי לי כי נדמיתי כי איש טמא שפתיים אנכי ובתוך עם טמא שפתיים אנכי יושב כי את המלך יהוה צבאות ראו עיני: 6 ויעף אלי אחד מן השרפים ובידו רצפה במלקחים לקח מעל המזבח: 7 ויגע על פי ויאמר הנה נגע זה על שפתיך וסר עונך וחטאתך תכפר: 8 ואשמע את קול אדני אמר את מי אשלח ומי ילך לנו ואמר הנני שלחני: 9 ויאמר לך ואמרת לעם הזה שמעו שמוע ואל תבינו וראו ראו ואל תדעו: 10 השמן לב העם הזה ואוניו הכבד ועיניו השע פן יראה בעיניו ובאוניו ישמע ולבבו יבין ושם ורפא לו: 11 ואמר עד מתי אדני יאמר עד אשר אם שמי ערים מאין יושב ובתיים מאין אדם והאדמה תשא שממה: 12 ורחק יהוה את האדם ורבה העזובה בקרב הארץ: 13 ועוד בה עשריה ושבה והיתה לבער כאלה וכאלון אשר בשלכת מצבת בם זרע קרש מצבתה:

פרק 7

1 ויהי בימי אחז בן יותם בן עזיהו מלך יהודה עלה רצין מלך ארם ופקח בן רמליהו מלך ישראל ירושלם למלחמה עליה ולא יכל להלחם עליה: 2 ויגד לבית דוד לאמר נחה ארם על אפרים וינע לבבו ולבב עמו כנוע עצי יער מפני רוח: 3 ויאמר ירמיה אל ישעיהו צא נא לקראת אחז אתה ושרך ישוב בנך אל קצה תעלת הברכה העליונה אל מסלת שדה כובס: 4 ואמרת אליו השמר והשקט אל תירא ולבבך אל ירך משני זנבות האודים העשנים האלה בחרי אף רצין וארם ובן רמליהו: 5 יען כי יעץ עליך ארם רעה אפרים ובן רמליהו לאמר: 6 געלה ביהודה ונקיצנה ונבקענה אלינו ונמליך מלך בתוכה את בן טבאל: 7 כה אמר אדני יהוה לא תקום ולא תהיה: 8 כי ראש איש דמשק וראש דמשק רצין ובעוד שנים וחמש שנה יחת אפרים מעם: 9 וראש אפרים שמרון וראש שמרון וראש רמליהו אם לא תאמינו כי לא תאמינו: 10 ויוסף יהוה דבר אל אחז לאמר: 11 שאל לך אות מעם יהוה אלהיך העמק שאלה או הנבה למעלה: 12 ויאמר אחז לא אשאל אם אנסה את יהוה: 13 ויאמר שמוע נא בית דוד המעט מכם הלאות אנשים כי תלאו גם את אלהי: 14 לכן יתן אדני הוא לכם אות הנה העלמה הרה וילדת

יערה: 18 ביום ההוא יסיר אדני את תפארת העבסים והשביסים והשהרנים: 19 הנמטות והשרות והרעלות: 20 הפארים והצעדות והקשרים ובתי הנפש והלחשים: 21 המבעות וזנמי האף: 22 המחלצות והמעטפות והמטפחות והחרושים: 23 הגלילים והסרדינים והצניפות והרדודים: 24 והיה תחת בשם מק יהיה ותחת חגורה נקפה ותחת מעשה מקשה קרחה ותחת פתגיל מחגרת שק כי תחת יפי: 25 מתוך ברבר יפלו וגבורתך במלחמה: 26 ואנו ואבלו פתחיה ונקתה לארץ תשב:

פרק 4

1 ותחזיקו שבע נשים באיש אחד ביום ההוא לאמר לחמנו נאכל ושמלטנו נלבש רק יקרא שמך עלינו אסף חרפתנו: 2 ביום ההוא יהיה צמח יהוה לצבי ולכבוד ופרי הארץ לגאון ותפארת לפליטת קדוש ישראל: 3 והיה כאשר בציון והנותר בירושלם קדוש יאמר לו כל הכתוב לחיים בירושלם: 4 אם רחין אדני את צאת בנות ציון ואת דמי ירושלם ידית מקרבה כרוח משפט וברוח בער: 5 וברא יהוה על כל מכון הר ציון ועל מקראה ענן יומם ועשן וננה אש להבה לילה כי על כל כבוד חפה: 6 וסכה תהיה לצל יומם מחרב ולמחסה ולמסתור מזרם וממטר:

פרק 5

1 אשירה נא לירידי שירת דודי לכרמו כרם היה לירידי בקרן בן שמן: 2 ויעקרו ויסקלחו וישעוהו שרק ויבן מגדל בתוכו וגם יקב חצב בו ויקר לעשות ענבים וישש באשם: 3 ועתה יושב ירושלם ואיש יהודה שפטו נא ביני ובין כרמי: 4 מה לעשות עוד לכרמי ולא עשיתי בו מדוע קייתי לעשות ענבים ויעש באשם: 5 ועתה אודיעה נא אתכם את אשר אני עשה לכרמי הסר משוכתו והיה לבער פרץ גדרו והיה למרמס: 6 ואשיתוהו בתה לא יזמר ולא יעדו ועלה שמיר ושית ועל העבים אצוה מהמטיר עליו מטר: 7 כי כרם יהוה צבאות בית ישראל ואיש יהודה נמשע שעשועיו ויקן למשפט והנה משפט לצדקה והנה צעקה: 8 הוי מגיעי בית בבית שדה בשדה יקריבו עד אפס מקום והושבתו לבדכם בקרב הארץ: 9 באוני יהוה צבאות אם לא בתים רבים לשמה יהיו גדלים וטובים מאין יושב: 10 כי עשרת צמדי כרם יששו בת אחת וזרע חמר יעשה איהם: 11 הוי משכימי בבקר שכר ירדפו מאחרי בנשף יין ידליקם: 12 והיה כנור ונבל תף וחליל ויון ממתיהם ואת פה יהוה לא יביטו ומעשה ידיו לא ראו: 13 לכן גלה עמי מכלי דעת וכבודו מתי רעב וחמונו צחה צמא: 14 לכן הרחיבה שאול נפשה ופערה פיה לבלי חק וירד הדרה והמונה ושאונה ועלו בה: 15 וישא אדם וישפא איש ועיני נהוהו תשפלה: 16 ויגבה יהוה צבאות במשפט והאל הקדוש נקדש בצדקה: 17 ורעו כבשים כדברים וחרבות מחים גרים יאכלו: 18 הוי משכי העון בחבלי השוא וכעבות העגלה חמאה: 19 האמרים ימהר יחשה מעשהו למען נראה וחקרבו ותבואה עזת קדוש ישראל ונדעה: 20 הוי האמרים לרע טוב ולטוב רע שמים חשך לאור ואור לחשך שמים מר למחוק ומחוק למר: 21 הוי חכמים בעיניהם ונגד פניהם נבנים: 22 הוי גבורים לשותת יין ואנשי חיל למסך שבור: 23 מצדיקי רשע עקב שחד וצדקת צדיקים יסירו ממנו: 24 לכן כאכל קש לשון אש וחשש להבה יפרה שרשם כמק יהיה

1 כי לא מועף לאשר מוצק לה כעת הראשון הקל ארצה וזבלון וארצה נפתלי והאחרון הכביר דרך דים עבר הדרך גלילי הגוים: 2 העם החליכם בחשך ראו אור גדול ישיבי בארץ צלמות אור ננה עליהם: 3

יהיה לאמר בשלש שנים בשני שכיר ונקלה כבוד מואב בכל החמון הרב ושאר מעט מזער לוא כביר:

פרק 17

1 משא דמשק חנה דמשק מוסר מעיר והיתה מעי מפלה: 2 עזבות ערי ערערה לעררים תהינה ורבעו ואין מחזירי: 3 ונשבת מבצר מאפרים וממלכת מרדמשק ושאר ארם ככבוד בני ישראל יהיו נאם יהוה צבאות: 4 והיה ביום ההוא ידל כבוד יעקב ונשמן בשור ירוה: 5 והיה כאסף קציר קמה וזרעו שבלים יקצור והיה כמלקט שבלים בעמק רפאים: 6 ונשאר בו עוללת כנקף זית שנים שלשה נגרנים בראש אמיר ארבעה חמשה בסעפיה פריה נאם יהוה אלהי ישראל: 7 ביום ההוא ישעה האדם על עשהו וענינו אל קדוש ישראל תראנה: 8 ולא ישעה אל המזבחות מעשה ידיו ואשר עשו אצבעותיו לא יראה והאשרים והחמנים: 9 ביום ההוא יהיו ערי מעוז כעזבות החרש והאמיר אשר עזבו מפני בני ישראל והיתה שממה: 10 כי שכחת אלהי ישעך וצור מעונך לא זכרת על כן תשעי נשעי נעמנים וזמרת זור תזרענו: 11 ביום נמשך תשגשגי ובבקר וזרעך תפריח נד קציר ביום נחלה וכאם אנוש: 12 הוי תפריח עמים רבים בחלומות ימים יחמיו ושאון לאמים כשאון מים כבירים ישאון: 13 לאמים כשאון מים רבים ישאון וגער בו ונס מרחוק ודורף כמץ הרים לפני רוח ונבלגל לפני סופה: 14 לעת ערב והנה בלהה בטרם בקר איננו זה חלק שוסינו וגורל לבוינו:

פרק 18

1 הוי ארץ צלצל כנפים אשר מעבר לנהרי כוש: 2 השלח בים צירים ובכלי גמא על פני מים לבו מלאכים קלים אל גוי ממשך ומורט אל עם נורא מן הוא והלאה גוי קו קו ומבוסה אשר בזאו נהרים ארצו: 3 כל כי ישיב תבל ושכני ארץ כנשג נס הרים תראו וכתהי שופר תשמעו: 4 כי כה אמר יהוה אלי אשקוטה ואביטה במכוני כחם צח עלי אור כעב טל בחם קציר: 5 כי לפני קציר בחם פרח ובסר גמל יהיה נצה וברת הזולזים במזמרות ואת הנמשות חסיר התז: 6 יעזבו יחדו לעיט הרים ולבהמת הארץ וקץ בעת העיט וכל בהמת הארץ עליו תחרף: 7 בעת ההוא יובל שי ליהוה צבאות עם ממשך ומורט ומעם נורא מן הוא והלאה גוי קו קו ומבוסה אשר בזאו נהרים ארצו אל מקום שם יהוה צבאות הר ציון:

פרק 19

1 משא מצרים הנה יהוה רכב על עב קל ובא מצרים ונעו אלילי מצרים מפניו ולבב מצרים ימס בקרביו: 2 וסכסכתי מצרים במצרים ונחלמו איש באחיו ואיש ברעהו עיר בעיר ממלכה בממלכה: 3 ונבכה רוח מצרים בקרביו ועצתו אכלע ודרשו אל האלילים והאל האמים והאל האבות והאל הודענים: 4 וסכרתי את מצרים ביד אדונים קשה ומלך עז ימשל בם נאם האדון יהוה צבאות: 5 ונשתו מים מרים ונהר יחרב ויבש: 6 והאזינו נהרות דללו וחרבו עלי מצור קנה וסוף קמלו: 7 ערות על יאור על פי יאור וכל מזרע יאור ייבש נדף ואינו: 8 ואנו הדינים ואבלו כל משליכי ביאור חכה ופרשי ממברת על פני מים אמללו: 9 ובשו עבדי פשתים שריקות וארגים חור: 10 והיו

השלכת מקברך כנצר נחשב לבוש הרנים מטעני חרב יורדי אל אבני בור כפנר מובס: 20 לא תחד אתם בקבורה כי ארצך שחת עמך הרגת לא יקרא לעולם זרע מרעים: 21 חכינו לבנינו מטבח בעון אבותם כל יקמו וירשו ארץ ומלאו פני תבל ערים: 22 וקמתי עליהם נאם יהוה צבאות והכרתי לבבל שם ושאר ונין ונכד נאם יהוה: 23 ושמתי למורש קפד ואנמי מים ושמתי למורש השמר נאם יהוה צבאות: 24 נשבע יהוה צבאות לאמר אם לא כאשר דמיתן כי היתה וכאשר יעצתי היא תקום: 25 לשבר אשור בארצי ועל הרי אבוסו וסר מעליהם עלו וסבלו מעל שכמו יסור: 26 זאת העצה היעוצה על כל הארץ וזאת היר הנטויה על כל הגוים: 27 כי יהוה צבאות יעץ ומי יפר וידו הנטויה ומי ישיבה: 28 בשנת מות המלך אחז היה המשא הזה: 29 אל תשמחי פלשת כלך כי נשבר שבט מלך כי משרש נחש יצא צפע ופריו שרף מעופף: 30 ורעו בכורי דלים ואבינוים לבטח ירבעו ודמתי ברעב שרשך ושאריתך יחרג: 31 חילילי שער זעקן עיר נמוג פלשת כלך כי מצפון ששן בא ואין בורד במועדי: 32 ומי יענה מלאכי גוי כי יהוה יסד ציון ובה יחסו עניי עמו:

פרק 15

1 משא מואב כי בליל שדר ער מואב נדמה כי בליל שדר קור מואב נדמה: 2 עלה הבית ודיכן הבמות לבכי על נבו ועל מידבא מואב יילל בכל ראשי קרחא כל זקן נדועה: 3 בחוצותיו חגרו שק על גנותיה וברחבתיה כלה יילל ירד בכבי: 4 ותזעק חשבון ואלעלה עד יהץ נשמע קולם על כן חלצי מואב ירעו נפשו ירעה לו: 5 לבי למואב יזעק בריחה עצה צער עגלת שלשה כי מעלה הלויתת בכבי יעלה בו כי דרך חורנים זקת שבר יעצרו: 6 כי מי נמרים שממות יהיו כי יבש חציר כלה דשא ירק לא היה: 7 על כן יחרה עשה ופקדתם על נחל הערבים ישאום: 8 כי הקיפה הזעקה את גבול מואב עד אנלים יללחה ובאר אילים יללחה: 9 כי מי דימון מלאו דם כי אשית על דימון נוספות לפליטת מואב אריה ולשארית אדמה:

פרק 16

1 שלחו כר משל ארץ מסלע מדבריה אל הר בת ציון: 2 והיה כעוף נודד קן משלח תהינה בנות מואב מעברת לארנון: 3 הביאו עצה עשו פלילה שיתי כליל צלך בתוך צהרים סתרי נדחים נדל אל תללי: 4 יגורו כך נדחי מואב הוי סתר למו מפני שודד כי אפס המץ כלה שד תמו רמס מן הארץ: 5 והוכן בחסד כסא וישב עליו באמת באהל דוד שפט ודרש משפט ומהר צדק: 6 שמענו נאון מואב גאם מאד גאותו וגאוונו ועברתו לא כן בדיו: 7 לכן יילל מואב למואב כלה יילל לאשישי קור חרשת תהגו אך נכאים: 8 כי שדמות חשבון אמלל גפן שבמה בעלי גוים חלמו שרוקיה עד יעור ננעו תעו מדבר שלחותיה נמשו עברו ים: 9 על כן אבכה בכבי יעור גפן שבמה אריוך דמעתו חשבון ואלעלה כי על קיפץ ועל קציצר הירד נפל: 10 ונאסף שמחה וגיל מן הכרמל ובכרמים לא ירנן לא ירעה יין ביקבים לא יירך הדרך הירד השבת: 11 על כן מגי למואב ככנור יהמו וקרב לקיר חרש: 12 והיה כי נראה כי נלאה מואב על הכמה ובא אל מקדשו להתפלל ולא יוכל: 13 זה הדרך אשר דבר יהוה אל מואב מאז: 14 ועתה דבר

פרק 13

1 משא בבל אשר חזה ישעיהו בן אמוץ: 2 על הר נשפה שאו נס הרימו קול להם הניפו יד ויבאו פתחי נדיבים: 3 אני צויתי למקדשי גם קראתי וכוזרי לאפי עליו נאותי: 4 קול חמון בהרים דמות עם רב קול שאון ממלכות גוים נאספים יהוה צבאות מפקד צבא מלחמה: 5 באים מארץ מרחק מקצה השמים יהוה וכלי זעמו לחבל כל הארץ: 6 חילילו כי קרוב יום יהוה כשד משדי יבוא: 7 על כן כל ידים תרפינה וכל לבב אנוש ימס: 8 ונבהלו צירים וחבלים יאחזון כיולדה יחילוץ איש את רעהו ויתמו פני להבים פניהם: 9 הנה יום יהוה כי אכזרי ועברה וחרון אף לשום הארץ לשמה וחטאיה ישימדי ממנה: 10 כי כוכבי השמים וכסיליהם לא יחלו אורם חשך השמש בצאתו וירח לא יגיה אורו: 11 ופקדתי על תבל רעה ועל רשעים עונם והשכתי גאון זדים וגאות רעיצים אשפיל: 12 אוקיר אנוש מפז ואדם מכתם אופיר: 13 על כן שמים ארגיו ותרגש הארץ ממקומה בעברת יהוה צבאות וביום חרון אפו: 14 והיה כצבי מרח וכצאן ואין מקבץ איש אל עמו ויפנו ואיש אל ארצו ינוסו: 15 כל הנמצא ידקר וכל הנספה יפול בחרב: 16 ועלליהם ירששו לעיניהם יסו בתיהם ונשיהם תשגלנה: 17 הנני מעיר עליהם את מדי אשר כסף לא יחשבו וזהב לא יחפצו בו: 18 וקשתות נערים תרששנה ופרי בטן לא ירחמו על בנים לא תחוס עינים: 19 והיתה בבל צבי ממלכות תפארת גאון שרים כמהפכת אלהים את סרם ואת עמרתה: 20 לא תשב לנצה ולא תשכן עד דור ודור ולא יהל שם ערבי ורעים לא ירבעו שם: 21 ורבעו שם צים ומלאו בתיהם אחים ושכנו שם בנות יענה ושעירים ירקדו שם: 22 וענה אים באלמנותיו ותנים בדיכילי ענן וקרוב לבוא עתה וימיה לא ימשכו:

פרק 14

1 כי ירחם יהוה את יעקב ובחר עוד בישראל והניחם על אדמתם ונלוה הרג עליהם ונספחו על בית יעקב: 2 ולקחום עמים והביאום אל מקומם והתנחלו ביה ישראל על אדמת יהוה לעבדים ולשפחות והיו שבים לשביהם ורדו בנשיהם: 3 והיה ביום הניח יהוה לך מעצבך ומרגנך ומן העבדה הקשה אשר עבדך: 4 ונשאת המשל הזה על מלך בבל ואמרת איך שבת נגש שבתה מדהבה: 5 שבר יהוה מטה רשעים שבט משלים: 6 מכה עמים בעברת מכה בלתי סרה רדה באף גוים מרדף בלי חשך: 7 נחה שקמה כל הארץ פצחו רנה: 8 גם ברושים שמחו לך ארזי לבנון מאז שכבת לא יעלה הכרת עלינו: 9 שאול מתחת רגזה לך לקראת בואך עורר לך רפאים: 10 כע תעודי ארץ הקים מכסאותיהם כל מלכי גוים: 10 כלב יענו ויאמרו אליך גם אתה חלית כמונו אלינו נמשלת: 11 הורד שאול גאונך המית נבליך תתחדי יצע רמה ומכסיד תולעה: 12 איך נפלת משמים חילל בן שחר נגדעת לארץ חולש על גוים: 13 ואתה אמרת בלבבך השמים אעלה ממעל לכוכבי אל ארים כסאי ואשב בהר מועד בירכתי צפון: 14 אעלה על במתי עב אדמה לעליון: 15 אך אל שאול תורד אל ירכתי בור: 16 ראוי אליך ישיגיו אליך יתבוננו הזה האיש מרגיו הארץ מרעיש ממלכות: 17 שם תבל כמבדר ועריו הרס אציריו לא פתח בבל: 18 כל מלכי גוים כלם שכבו בכבוד איש בביתו: 19 ואתה

ושאר עין יערו מספר יהיו ועד יכתבם: 20 והיה ביום ההוא לא יוסיף עוד שאר ישראל ופליטת בית יעקב להשען על מכהו ונשען על יהוה קדוש ישראל באמת: 21 שאר ישוב שאר יעקב אל אל גבור: 22 כי אם יהיה עמך ישראל כחול חים שאר ישוב בו כליון חרוץ שומף צדקה: 23 כי כלה ונחרצה אדני יהוה צבאות עשה בקרב כל הארץ: 24 לכן כה אמר אדני יהוה צבאות אל תירא עמי ישב ציון מאשור בשבט יכבה ומטהו יאש עליך בדרך מצרים: 25 כי עוד מעט מזער וכלה זעם ואפי על תבליהם: 26 ועורר עליי יהוה צבאות שוט כמכת מדין בצור עורב ומטהו על הים ונשאו בדרך מצרים: 27 והיה ביום ההוא יסור סבלו מעל שכמך ועלו מעל צווארך וחבל על מפני שמן: 28 בא על עית עבר במגרון למכמש ופקיד כליו: 29 עברו מעברה גבע מלון לנו חרדה הרמה גבעת שאול נסה: 30 צהלי קולך בת גלים הקשיבי לישא עניה ענתות: 31 נדדה מדמנה ישיב הגבים העיזו: 32 עוד היום בנכ לעמד ינפץ ידו הר בית ציון גבעת ירושלים: 33 הנה האדון יהוה צבאות מסעף פארה במערצה ורמי הקומה גדועים והגבהים ישפלו: 34 ונקע סככי היער בברור והלכנון באדיר יפול:

פרק 11

1 ויצא חמר מגזע ישי ונצר משרשו יפרה: 2 ונחה עליו רוח יהוה רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת יהוה: 3 ותרחינו ביארת יהוה ולא תמארה עיניו ישפוט ולא תשפוט אנוני ויכחי: 4 וישפט בצדק דלים והוכיח במישור לענוי ארץ והכה ארץ בשבט פיו וברוח שפתיו ימית רשע: 5 והיה צדק אזור מתניו והאמונה אזור חלציו: 6 וגר זאב עם כבש ונמר עם גדי ירביץ ועגל וכפיר ומריא יחדו ונער קמן נהג בם: 7 ופרה ודב תרעינה יחדו ירבעו ילדיהן ואריה כבקר יאכל תבן: 8 ושעשע יונק על הר פתן ועל מאורת צפעוני נמול ידו הדח: 9 לא ירעו ולא ישחיתו בכל הר קדשי כי מלאה הארץ דעה את יהוה כמים לים מכסים: 10 והיה ביום ההוא שרש ישי אשר עמד לנס עמים אלילי גוים ידרשו והיתה מנחתו כבוד: 11 והיה ביום ההוא יוסיף אדני שנית ידו לקנות את שאר עמו אשר יאשר מאשור וממצרים ומפתרוס ומכוש ומעילם ומשנער ומחמת ומאיי הים: 12 ונשא נס לגוים ואסף נדתי ישראל ונפצות יהודה יקבץ מארבע קנפות הארץ: 13 וסרה קנאת אפרים וצורי יהודה יכרתו אפרים לא יקנא את יהודה ויהודה לא יצר את אפרים: 14 ועפו ככתף פלשתים ימה יחדו יבזו את בני קדם אדום ומואב משלוש ידם ובני עמון משעמם: 15 והחרום יהוה את לשון ים מצרים והניף ידו על הנהר בעים רוחו והכחו לשבעה נחלים והדרוך בנעלים: 16 והיתה מסלה לשאר עמו אשר יאשר מאשור כאשר היתה לישראל ביום עלתו מארץ מצרים:

פרק 12

1 ואמרת ביום ההוא אודך יהוה כי אנפת בי ישב אפך ותחמני: 2 הנה אל ישועתי אבטח ולא אפחד כי עזי וזמרת יה יהוה ויה לי לישועה: 3 ושואבתם מים בששון ממעיני הישועה: 4 ואמרתם ביום ההוא הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו וכוזרי כי נשגב שמו: 5 זמרו יהוה כי גאות עשה מידעת זאת בכל הארץ: 6 צהלי רוני יושבת ציון כי גדול בקרבך קדוש ישראל:

על כל העמים והממלכה הנסוכה על כל הגוים: 8 בלע המות לנצח ומחא אדני יהוה דמעה מעל כל פנים וחרפת עמו יסיר מעל כל הארץ כי יהוה דבר: 9 ואמר ביום ההוא הנה אלהינו זה קוינו לו ויושיענו זה יהוה קוינו לו נגילה ונשמחה בישועתו: 10 כי תנוח יד יהוה בהר הזה ונדשו מוצא התתיו כחדש מתבן במי מדמנה: 11 ופרש ידיו בקרביו כאשר יפרש השחה לשחות והשפיל נאותו עם ארבות ידיו: 12 ומכצר משבב חומתוך השח השפיל הגיע לארץ עד עפר:

פרק 26

1 ביום ההוא יושר השיר הזה בארץ יהודה עיר עז לנו ישועה ישית חומותיה: 2 פתחו שערים ויבא גוי צדיק שמר אמונים: 3 יצר סמוך תצר שלום שלום כי כך במחוא: 4 במחוא ביהוה עדי עד כי ביה יהוה צור עולמים: 5 כי השח ישיבי מרום קריה נשגבה שיפילנה ויפילה עד ארץ גינענה עד עפר: 6 תרססנה רגל רגלי עני פעמי דלים: 7 ארח לצדיק משרים ישר מעגל צדיק תפסל: 8 אף ארח משפטיך יהוה קוינוך לשמך ולזכרך תאות נפש: 9 נפשי איותיך בלילה אף רוחי בקרבי אשחרך כי כאשר משפטיך לארץ צדק למדו ישיבי תכל: 10 יחן רשע בה למד צדק בארץ נכחות יעול וכל יראה נאות יהוה: 11 יהוה רמה ידך כל יחיונין יחזו ויבשו קנאת עם אף אש צריך תאכלם: 12 יהוה תשפת שלום לנו כי גם כל מעשינו פעלת לנו: 13 יהוה אלהינו בעלוננו אדנים וזולתך לבד כך נזכיר שמך: 14 מחים כל יחיו רפאים כל יקמו לכן פקדת ותשמירם ותאבד כל זכר למו: 15 יספת לגוי יהוה יספת לגוי נכבדת רחקת כל קצוי ארץ: 16 יהוה בצר פקדוך צקון לחש מוסרך למו: 17 כמו הרה תקרוב ללדת תחיל תזעק כבחבליה כי היינו מפניך יהוה: 18 חרינו חלנו כמו ילדנו רוח ישועתך נעשה ארץ וכל יפלו ישיבי תכל: 19 יחיו מתוך נבלתו יקומון הקיצו ורננו שכני עפר כי טל אורת טלך וארץ רפאים תפיל: 20 לך עמי בא בחדריך וסגר דלתוך בערך חבי צמט רגע עד יעבור זעם: 21 כי הנה יהוה יצא ממקומו לפקד עון ישב הארץ עליו וגלתה הארץ את דמיה ואל תחסה עוד על הרוגיה:

פרק 27

1 ביום ההוא יפקד יהוה בחרבו הקשה והגדולה והחזקה על לוייתן נחש ברח ועל לוייתן נחש עקלתון והרג את התנין אשר בים: 2 ביום ההוא כרם חמד עז לו: 3 ארץ יהוה נצרה לרגעים אשקנה פן יפקד עליה לילה ויום אצרנה: 4 חמה אין לי מי יתני שמיר שית במלחמה אפשעה בה אציתנה יחד: 5 או יחוק במעוזי יעשה שלום לי שלום יעשה לי: 6 הבאים ישרש יעקב יציץ ופרח ישראל ומלאו פני תבל תנובה: 7 תכמט מכוח הכוח אם כהרג הרגיו הרג: 8 בסאסאה בשלחה תריבנה הנה ברוחו הקשה ביום קרים: 9 לכן בואת יכפר עון יעקב וזה כל פרי חסר חטאתו בשומו כל אבני מזבח כאבני גר מנפצות לא יקמו אשירים וחמנים: 10 כי עיר בצורה בדר נזה משלח ונעזב כמדבר שם ירעה עגל ושם ירביץ וכלה סעפיה: 11 ביבש קצירה תשברנה נשים באות מאירות אותה כי לא עם בינות הוא על כן לא ירחמנו עשונו ויצרו לא יחננו: 12 והיה ביום ההוא יחבט יהוה משבליה אחר עד נחל מצרים ואתה תלקטו לאחד אחד בני ישראל: 13 והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול ובאו האבדים

ביאר בת תרשיש אין מזה עוד: 11 ידו נטה על הים הרגיו ממלכות יהוה צוה אל כנען לשמד מעוניה: 12 ויאמר לא תוסיפי עוד לעלו המעשקה בתולת בת צידון כתיים קומי עברי גם שם לא ינוח לך: 13 הן ארץ שדים זה השם לא היה אשור יסדה לציים הקימו בחיניו עדרו ארמנוניה שמה למפלח: 14 הילילו אניות תרשיש כי שדר מעוזן: 15 והיה ביום ההוא ונשכחת צר שבטים שנה כימי מלך אחד מקץ שבטים שנה יהיה לצר כשירת הזונה: 16 קחי כנור סבי עיר וזנה נשכחה היטיבי נגן הרבי שיר למען תזכרי: 17 והיה מקץ שבטים שנה יפקד יהוה את צר ושבה לאתננה וזנתה את כל ממלכות הארץ על פני האדמה: 18 והיה סחרה ואתננה קרש ליהוה לא יאצר ולא יחסן כי לישיבים לפני יהוה יהיה סחרה לאכל לשבעה ולמכסה עתיק:

פרק 24

1 הנה יהוה בוקק הארץ ובולקה ועוה פניה והפיץ ישיביה: 2 והיה כעם ככהן כעבד כאדניו כשפחה כנברתה כקונה כמוכר כמלוה כלוה כנשה כאשר נשא בו: 3 תבוק תבוק הארץ ותבון תבון כי יהוה דבר את הדבר הזה: 4 אבלה נבלה הארץ אמללה נבלה תבל אמללו חמורם עם הארץ: 5 הארץ חנפה תחת ישיביה כי עברו תורת חלפו חק הפרו ברית עולם: 6 על כן אלה אכלה ארץ ויאטמו ישיבי בה על כן חרו ישיבי ארץ ונשאר אנוש מזער: 7 אבל תירוש אמללה נפן נאנחו כל שמחי לב: 8 שבת משוש תפס חדל שאון עליוזים שבת משוש כנור: 9 בשיר לב ישרו יין ימר שכר לשתיו: 10 נשברה קרית תהו סגר כל בית מבוא: 11 צוחה על היין בחוצות ערבה כל ששחה גלה משוש הארץ: 12 נשאר בעיר שמה ושאייה יבת שער: 13 כי כה יהיה בקרב הארץ בתוך העמים כנקה זית כעוללת אם כלה בציר: 14 חמה ישאו קולם ירנו בגאון יהוה צהלו מים: 15 על כן בארים כבדו יהוה באי הים שם יהוה אלהי ישראל: 16 מכנף הארץ זמרת בגדים צבי לצדיק ואמר רוי לי רוי לי או לי בגדים בגדו ובגד בגדים בגדו: 17 פחד ופחת ופח עלוך יושב הארץ: 18 והיה חס מקול הפחד יפל אל הפחת והעולה מתוך הפחת ילכד בפח כי ארבות ממרום נפתחו וירששו מוסרי ארץ: 19 רעה התרעעה הארץ פור התפוררה ארץ מוט התמוטטה ארץ: 20 נוע תנוע ארץ משכור והתנוודה כמלונה וכבד פשעה ונפלה ולא תסוף קום: 21 והיה ביום ההוא יפקד יהוה על צבא המרום ומרום ועל מלכי האדמה על האדמה: 22 ואספו אספה אסיר על בור וסגרו על מסגר ומרב ימים יפקדו: 23 וחפרה הלבנה ובושה החמה כי מלך יהוה צבאות בהר ציון ובירושלה ונגד וקניו כבוד:

פרק 25

1 יהוה אלהי אתה ארוממך אודיה שמך כי עשית פלא יצות מרחוק אמונה אמן: 2 כי שמת מעיר לגל קריה בצורה למפלח ארמון זרים מעיר לעולם לא יבנה: 3 על כן יכבדוך עם עז קרית גוים עריצים ויראוך: 4 כי היית מעוז לדל מעוז לאביון בצר לו מחסה מורם צל מחרב כי רוח עריצים כורם קיר: 5 כחרב בציון שאון זרים תכניע חרב בצל עב זמיר עריצים יענה: 6 ועשה יהוה צבאות לכל העמים בהר הזה משתה שמנים משתה שמרים שמנים ממחים שמרים מזקקים: 7 ובלע בהר הזה פני הלוט הלוט

בעיו שבו אחיו: 13 משא בערב ביער בערב תלינו ארחות דדנים: 14 לקראת צמא התיו מים ישיבי ארץ תימא בלחמו קרמו נרד: 15 כי מפני חרבות נדרו מפני חרב נוטוה ומפני קשת דרובה ומפני כבד מלחמה: 16 כי כה אמר אדני אלי בעוד שנה כשני שכיר וכלה כל כבוד קרד: 17 ושאר מספר קשת נבזרי בני קרד ימעטו כי יהוה אלהי ישראל דבר:

פרק 22

1 משא גיא חזיון מה לך אפוא כי עלית כלך לגנות: 2 תשאות מלאה עיר הומיה קריה עליזה חלליך לא חללי חרב ולא מתי מלחמה: 3 כל צעקיך נדרו יחד מקשת אסרו כל נמצאך אסרו יחדו מרחוק ברחו: 4 על כן אמרתי שעו מני אמרר בככי אל תאיצו לנחמני על שד בת עמי: 5 כי יום מחומה ומבוסה ומבוכה לאדני יהוה צבאות בגיא חזיון מקרקרך ברשע אל ההר: 6 ועילם נשא אשפה כרכב אדם פרשים וקיר ערה מן: 7 ויהי מבחר עמקיך מלאו רכב והפרשים שת שתו השערה: 8 ויגל את מסך היער: 9 ואת בקיעי עיר דוד ראתם כי רבו ותקבצו את מי הברכה התחננה: 10 ואת בתי ירושלם ספרתם ותחצו הבתים לבצר החומה: 11 ומקוה עשיתם בין החממים למי הברכה הישנה ולא הבטתם אל עשיה ויצרה מרחוק לא ראתם: 12 ויקרא אדני יהוה צבאות ביום ההוא לככי ולמספר ולקרחת ולחגר שק: 13 והנה ששון ושמחה הרג בקר ושמח צאן אכל בשר ושתות יין אכול ושתו כי וחרט נמות: 14 ונגלה באוני יהוה צבאות אם יכפר העון הזה לכם עד חמתון אמר אדני יהוה צבאות: 15 כה אמר אדני יהוה צבאות לך בא אל חסכן הזה על שכנא אשר על הבית: 16 מה לך פה ומי לך פה כי חצבת לך פה קבר חצבי מרום קברו חקקי בסלע משכן לו: 17 הנה יהוה ממטלך שטלך נגבר ועטף עטה: 18 צנוף יצנפך צנפה כדור אל ארץ רחבת ידיים שמה תמות ושמה מרכבות כבודך קלון בית אדוניך: 19 והדפתיך ממצבך וממעמדך יחרסך: 20 והיה ביום ההוא וקראתי לעבדי לאילוקים ואלקיהו: 21 והלבשתיו כתנתך ואבנטך אחזקנו וממשלתך אתן בידו והיה לאב ליושב ירושלם ולבית יהודה: 22 ונתתי מפתח בית דוד על שכמו ופתח ואין סגר וסגר ואין פתח: 23 ותקעתי יתד במקום נאמן והיה לכסא כבוד לבית אביו: 24 ותלו עליו כל כבוד בית אביו הצאצאים והצפעות כל כלי הקטן מכלי האגנות ועד כל כלי הנבלים: 25 ביום ההוא נאם יהוה צבאות תמוש היתד התקועה במקום נאמן ונגדעה ונפלה ונכרת המשא אשר עליה כי יהוה דבר:

פרק 23

1 משא צר הילילו אניות תרשיש כי שדר מבית מבוא מארץ כתיים נגלה למו: 2 דמו ישיבי אי סחר צידון עבר ים מלאוך: 3 ובמים רבים זרע שחר קציר יאור תבואתה ותחי סחר גוים: 4 בוש צידון כי אמר ולא מעוז הים לאמר לא חלתו ולא ילדתו ולא גדלתו בחורים רוממתי בתולות: 5 כאשר שמע למצרים יחילו כשמע צר: 6 עברו תרשישה הילילו ישיבי אי: 7 הוואת לכם עליוה מימי קדם קרמתה יבלוה רגליה מרחוק לגור: 8 מי יעץ זאת על צר המעטירה אשר סחריה שרים כנעניה נכבדי ארץ: 9 יהוה צבאות יעצה לחלל גאון כל צבי להקל כל נכבדי ארץ: 10 עברי ארצך

שתיה מרכבים כל עשי שכר אנמי נפש: 11 אך אולים שרי צען חכמי יעצי פרעה עצה נבערה איך תאמרו אל פרעה בן חכמים אני בן מלכי קדם: 12 אים אפוא חכמך ויגידו נא לך וידעו מה יעץ יהוה צבאות על מצרים: 13 נואלו שרי צען נשאו שרי נף התעו את מצרים פנת שבטיה: 14 יהוה מסך בקרבה רוח עושים והתעו את מצרים בכל מעשהו כחתעות שכור בקאו: 15 ולא יהיה למצרים מעשה אשר יעשה ראש וזנב כפה ואגמון: 16 ביום ההוא יהיה מצרים כנשים וחרד ופחד מפני תנופת יד יהוה צבאות אשר הוא מגיף עליו: 17 והיתה אדמת יהודה למצרים לחגא כל אשר יזכיר אתה אליו יפחד מפני עצת יהוה צבאות אשר הוא יועץ עליו: 18 ביום ההוא יהיו חמש ערים בארץ מצרים מדברות שפת כנען ונשבעות ליהוה צבאות עיר ההרם יאמר לאחת: 19 ביום ההוא יהיה מזבח ליהוה בתוך ארץ מצרים ומצבה אצל גבולה ליהוה: 20 והיה לאות ולעד ליהוה צבאות בארץ מצרים כי יצעקו אל יהוה מפני לחצים וישלח להם מושיע ורב והצילים: 21 ונודע יהוה למצרים וידעו מצרים את יהוה ביום ההוא ועבדו וזכר ומנחה ונדדו נדר ליהוה ושלמו: 22 ונגף יהוה את מצרים נגף ורפוא ושוב עד יהוה ונעתר להם ורפאם: 23 ביום ההוא תהיה מסלה ממצרים אשורה ובא אשור במצרים ומצרים באשור ועבדו מצרים את אשור: 24 ביום ההוא יהיה ישראל שלישה למצרים ולאשור ברכה בקרב הארץ: 25 אשר ברכו יהוה צבאות לאמר ברוך עמי מצרים ומעשה יד אשור ונחלתו ישראל:

פרק 20

1 בשנת בא תרתן אשדורדה בשלח אתו סרגון אשור וילחם באשדור וילכדה: 2 בעת ההיא דבר יהוה ביד ישעיהו בן אמוץ לאמר לך ופתחת חשק משל מתניך ונעלך תחליץ מעל רגליך ויעש בן הלך ערום ויחף: 3 ויאמר יהוה כאשר הלך עבדי ישעיהו ערום ויחף שלש שנים אות ומופת על מצרים ועל כוש: 4 בן ינהג מלך אשור את שבי מצרים ואת גלות כוש נערים וקונים ערום ויחף וחשופי שם ערותו מצרים: 5 וחתו ובשו מכוש מבטם ומן מצרים תפארתם: 6 ואמר ישב האי הזה ביום ההוא הנה כה מבטנו אשר נסנו שם לעזרה להנצל מפני מלך אשור ואין נמלט אנחנו:

פרק 21

1 משא מדבר ים כסופות בנגב לחלף ממדבר בא מארץ נוראה: 2 חוות קשה הגד לי הכונג בונג והשודר שודר עלי עילם צורי מדי כל אנתחת השבתי: 3 על כן מלאו מתני לחללה צירים אחוזני כצירי יולדה נעויתי משמע נבחלה מראות: 4 תעה לבכי פלצות בעתתי את נשף חקך שם לי לחרדה: 5 ערך השלחן צפה הצפית אכול שחה קומו השרים משחו מגן: 6 כי כה אמר אלי אדני לך העמד המצפה אשר יראה יגיד: 7 וראה רכב צמד פרשים רכב חמור רכב גמל והקשיב קשב רב קשב: 8 ויקרא אריה על מצפה אדני אנכי עמד תמיד וימם ועל משמרתי אנכי נצב כל הלילות: 9 והנה זה בא רכב איש צמד פרשים ויען ויאמר נפלה נפלה בבל וכל פסילי אלהיה שבר לארץ: 10 מרשתי וכן רגני אשר שמעתי מאת יהוה צבאות אלהי ישראל הגדתי לכם: 11 משא דומה אלי קרא משעיר שמר מה מליה שמר מה מליל: 12 אמר שמר אתה בקר וגם לילה אם תבעיון

בארץ אשור והנדרים בארץ מצרים והשתחו ליהוה בהר הקדש בירושלם:

פרק 28

1 הוי עמרת גאות שכרי אפרים וציון נבל צבי תפארתו אשר על ראש גיא שמיים הלומי יין: 2 הנה חזק ואמץ לאדני כורם ברך שער קטב כורם מים כבירים שטפים הניח לארץ ביד: 3 ברגלים תרמסנה עמרת גאות שכורי אפרים: 4 והיתה ציצת נבל צבי תפארתו אשר על ראש גיא שמיים כבכורה במרס קין אשר יראה הראה אותה בעודה בכפו יבלענה: 5 ביום ההוא יהיה יהוה צבאות לעמרת צבי ולצפירת תפארה לשאר עמו: 6 ולרוח משפט ליושב על המשפט ולנבוכה משיבי מלחמה שערה: 7 וגם אלה ביין שגו ובשכר תעו כהן ונביא שגו בשכר נבלעו מן היין תעו מן השכר שגו בראש פקו פליליה: 8 כי כל שלחנות מלאו קיא צאה בלי מקום: 9 את מי יורה דעה ואת מי יבין שמועה גמולי מעתה יחקיר משדלים: 10 כי צו לצו צו לקו לקו לקו זעיר שם זעיר שם: 11 כי בלעגני שפה ובלשון אחרת ידבר אל העם הזה: 12 אשר אמר אליהם זאת המנוחה הניחו להם וואת המרגעה ולא אבוא שמוע: 13 והיה ליהר דבר יהוה צו לצו צו לצו קו לקו קו לקו זעיר שם זעיר שם למען ילכו וכשלו אחור ונשברו ונוקשו ונלכדו: 14 לכן שמעו דבר יהוה אנשי לצון משלי העם הזה אשר בירושלם: 15 כי אמרתם ברתנו ברית את מות ועם שאול עשינו חוה שיט שוטף כי עבר לא יבואנו כי שמונו כזב מחסנו ובשקר נסתרנו: 16 לכן בה אמר אדני יהוה הנני יסד בציון אבן אבן כהן פנת יקרת מוסד מוסד המאמץ לא יחיש: 17 ושמתי משפט לקו וצדקה למשקלת ויעה ברך מחסה כזב וסתר מים יטשפו: 18 וכפר בריחם את מות וחיותם את שאול לא תקום שוט שוטף כי יעבר והייה לו למרס: 19 מדי עברו יקח אתכם כי בבקר בבקר יעבר ביום ובלילה והיה רק זועה הבין שמועה: 20 כי קצר המצע מהשתרע והמסכה צרה כהתכנס: 21 כי כהר פראים יקום יהוה כעמק גנבעון ירגו לעשות מעשהו זר מעשהו ולעבר עבדתו נכריה עבדתו: 22 ועתה אל התלוצצו פן יחזקו מוסריכם כי כלה ונחרצה שמעתי מאת אדני יהוה צבאות על כל הארץ: 23 האזינו ושמעו קולי הקשיבו ושמעו אמרתי: 24 הכל היום יחרש החרש לזרע יפתח וישדד אדמתו: 25 חלה אם שרה פניה וחיפץ קצח וכמן יורק ושם חטא שוה ושערה נסמן וכסמת גבלתו: 26 ויסרו למשפט אלהיו יורנו: 27 כי לא בחרוץ יודש קצח ואופן עגלה על כמן יוסב כי במטה יחבט קצח וכמן בשבט: 28 לחם יודק כי לא לנצח אדוש ידושנו וזהם גלגל עגלתו ופרשיו לא ידקנו: 29 וגם זאת מעה יהוה צבאות יצאה הפליא עצה הגדיל תושיה:

פרק 29

1 הוי אריאל אריאל קרית חנה דוד ספו שנה על שנה חגים ינקפו: 2 והציקותי לאריאל והיתה תאניה ואניה והיתה לי באריאל: 3 וחנתי כדור עליך וצאתי עליך מצב והקימתי עליך מצרת: 4 ושפלת מארץ תדברי ומעפר תשא אמרתך והיה כאוב מארץ קולך ומעפר אמרתך תצפץ: 5 והיה כאבך דק המון זורק וכמץ עבר המון עריצים והיה לפתע פתאם: 6 מעם יהוה צבאות תפקד ברעם וברעם יוקול גדול וזהם וסערה ולבה אש אוכלה: 7 והיה כחלום חזון לילה המון

נערת חמשה תנסו עד אם נותרתם כתרן על ראש ההר וכנסו על הגבעה: 18 ולכן יחבה יהוה לחננכם ולכן ירום לרחמכם כי אלהי משפט יהוה אשרי כל חובי לו: 19 כי עם בציון ישב בירושלם כבו לא תבכה חזון יחנך לקול זעקך כשמעתו ענק: 20 נתן לכם אדני לחם ומים לחץ ולא יכנף עוד מוריד והיו עניך ראות את מוריד: 21 ואזניך תשמענה דבר מאחריך לאמר זה הדרך לכו בו כי תאמינו וכי תשמאלו: 22 ושמאתם את צפוי פסילי כספך ואת אפדת מסכת וזהב תורם כמו דוה צא תאמר לו: 23 ונתן מטר ורעך אשר תורע את האדמה ולחם תבואת האדמה והיה דשן ושמן ירעה מקניך ביום ההוא בר נרחב: 24 והאלפים והעירים עבדי האדמה כליל חמץ יאכלו אשר זרה ברכת ובמזרה: 25 והיה על כל הר גבה ועל כל גבעה נשאה פלנים יבלי מים ביום הרג רב בנפל מגדלים: 26 והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים ביום חשב יהוה את שבר עמו ומחץ מכתו ירפא: 27 הנה שם יהוה בא ממרחק בער אפו וכבד משא שפתיו מלאו זעם ולשונו כאש אכלת: 28 ורוחו כנחל שוטף עד צואר יחצה להדפה גוים בנפת שוא ורסן מתעה על לחיי עמים: 29 השיר יהיה לכם כליל התקדש חג ושמחת לבב כהולך בחליל לבוא בהר יהוה אל צור ישראל: 30 והשמיע יהוה את הוד קולו ונחת זרועו יראה בועף אף ולהב אש אוכלה נפץ וזרם ואבן ברד: 31 כי מקול יהוה יחת אשר בשבט יכה: 32 והיה כל מעבר מטה מוסדה אשר יניח יהוה עליו בתפים ובכנרות ובמלחמות תנופה נלחם בה: 33 כי ערוך מאתמול תפתה גם הוא למלך הוכן העמיק הרחב נפרתה אש ועצים הרבה נשמת יהוה כנחל נפרת בערה בה:

פרק 31

1 הוי הירדים מצרים לעזרה על סוסים ישענו ויבטחו על רכב כי רב ועל פרשים כי עצמו מאד ולא שנו על קדוש ישראל ואת יהוה לא דרשו: 2 וגם הוא חכם ויבא רע ואת דבריו לא הסיר וקם על בית מרעים ועל עזרת פעלי און: 3 ומצרים אדם ולא אל וסוסייהם בשר ולא רוח ויהוה יטה ידו וכשל עוזר ונפל עזר ויחדו כלם יכליון: 4 כי בה אמר יהוה אלי כאשר יהיה האריה והכפיר על מרפו אשר יקרא עליו מלא רעים מקולם לא יחת ומחמום לא יענה כן ירד יהוה צבאות לצבא על הר ציון ועל גבעתה: 5 כצפרים עפות כן יגן יהוה צבאות על ירושלם נגון והציל פסח והמליט: 6 שובו לאשר העמיקו סרה בני ישראל: 7 כי ביום ההוא ימאסון איש אלילי כספך ואלילי זהבו עשו לכם ידבים חטא: 8 ונפל אשור בחרב לא איש וחרב לא אדם תאכלנו ונס לו מפני חרב ובחוריו למס יהיו: 9 וסלעו ממגור יעבור וחתו מנס שריו נאם יהוה אשר אור לו בציון ותנור לו בירושלם:

פרק 32

1 הן לצדק ימלך מלך ולשרים למשפט ישיר: 2 והיה איש במחבא רוח וסתר זרם כפלגי מים בציון כצל סלע כבד בארץ עיפה: 3 ולא תשענה עיני ראים ואזני שמעים תקשבתו: 4 ולבב נמהרים יבין לדעת ולשון עלגים תמהר לדבר צחות: 5 לא יקרא עוד לנבל נדיב ולבילי לא יאמר שוע: 6 כי נבל נבלה ידבר ולבו ינשה אור לעשות חשט ולדבר אל יהוה תועה להריק נפש רעב

ומשקה צמא יחסיר: 7 וכלי כליו רעים הוא זמות יעץ לחבל ענוים באמרי שקר ובדבר אביון משפט: 8 ונדיב נדיבות יעץ והוא על נדיבות יקום: 9 נשים שאננות קמנה שמענה קולי בנות בסחות האזנה אמרתי: 10 ימים על שנה תרגזנה בסחות כי כלה בציר אסף בלי יבוא: 11 חדרו שאננות קמנה בסחות פשטה וערה וחגורה על חלצים: 12 על שדים ספדים על שדי חמד על גפן פריה: 13 על אדמת עמי קוץ שמיר תעלה כי על כל בתי משוש קריה עליזה: 14 כי ארמון נטש המון עיר עוב עפל ובחן היה בעד מערות עד עולם משוש פראים מרעה עדרים: 15 עד יערה עלינו רוח ממרום והיה מדבר לכרמל וכרמל ליער יחשב: 16 ושכן במדבר משפט וצדקה בכרמל תשב: 17 והיה משטה הצדקה שלום ועבדת הצדקה חשקט ובטח עד עולם: 18 וישב עמי בנזה שלום ובמשכנות מבטחים ובמנוחת שאננות: 19 וברד ברדת היער ובשפלה תשפל העיר: 20 אשריכם זרעי על כל מים משלחי רגל השור והחמור:

פרק 33

1 הוי שודר ואתה לא שודר ובוגד ולא בגדו בך: 2 יהוה חננו לך קוינו היה ידעם לבקרים אף ישועתנו בעת צרה: 3 מקול המון נדרו עמים מרוממתך נפצו גוים: 4 ואסף שללכם אסף החסיל כמשק נבים שוקק בו: 5 נשגו יהוה כי שכן מרום מלא ציון משפט וצדקה: 6 והיה אמונת עתיד חסן ישועת חכמת ודעת יראת יהוה היא איצרו: 7 הן אראלם צעקו חצה מלאכי שלום מר יבכיון: 8 נשמו מסלות שבת עבר ארה הפר ברית מאס ערים לא חשב אנוש: 9 אבל אמללה ארץ החפיר לבנון קמל היה השרון כערבה ונער בשן וכרמל: 10 עתה אקום יאמר יהוה עתה ארומם עתה אנש: 11 תהרו חשש תלדו קש ורוחם אש תאכלכם: 12 והיו עמים משרפות שיד קוצים כסוחים באש יצתו: 13 שמעו רחוקים אשר עשיתי ודעו קרובים גבתי: 14 פחדו בציון חטאים אחזה רעדה חנפים מי יגור לנו אש אוכלה מי יגור לנו מוקדי עולם: 15 הלך צדקות ודבר מישרים מאס בנעצ משקות נער כפיו מתמך בשחד אטם אזנו משמע דמים ועצם עיניו מראות ברע: 16 הוא מרומים ישכן מצדות סלעים משגבו לחמו נתן מימיו מאננים: 17 מלך ביפיו תחזינו ענייך תראינה ארץ מחקרים: 18 לבך ירינה אימה איש ספר איש שקל לא יחיה ספר את המגדלים: 19 את עם נועז לא תראה עם עמקי שפה משמוע נלעג לשון אין בינה: 20 חוה ציון קרית מועדנו ענייך תראינה ירושלם נוה שאכל אהל בן יצחק בן יסע יתדתי לנצח וכן חבליי כל ינתקו: 21 כי אש דם יצא רוח יהוה לנו מקום נהרים יארים רחבי ידים כל תלך בו אני שיט וצי אדיר לא יעברנו: 22 כי יהוה שפטנו יהוה מחקקנו יהוה מלכנו הוא ישיענו: 23 נטשו חבליך כל יחזקו כן תרנס כל פרשו נס או חלק עד שלל מרבה פסחום בזוו בו: 24 וכל יאמר שכן חליתי העם הישב בן שא עון:

פרק 34

1 קרבו גוים לשמע ולאמים הקשיבו תשמע הארץ ומלאה תבל וכל צאצאיה: 2 כי קצף ליהוה על כל הגוים וחמה על כל צבאם החרימם נתנם לטבח: 3 וחלליהם ילכו ביערם ונעלה באשם ונמסו הרים מדרם: 4 ונמקו כל צבא השמים ונגלו כספר השמים

עד בקר בארץ כן ישבר כל עצמותי מיום עד לילה תשלימיני: 14 כסוס עגור כן אצפצף אהנה כיונה דלו עיני למרום אדני עשקה לי ערבני: 15 מה אדבר ואמר לי והוא עשה אדדה כל שנותי על מר נפשי: 16 אדני עליהם יחיו ולכל בהן חיי רוחי ותחלימיני והחייני: 17 הנה לשלום מר לי מר ואהה חשקת נפשי משחת בלי כי השלכת אחרי גוך כל חטאי: 18 כי לא שאול תודך מות יהללך לא ישברו יורדי בור אל אמתך: 19 חי חי הוא יודך כמוני היום אב לבנים יודיע אל אמתך: 20 יהוה להושיעני ונגננתי נגנן כל ימי חיינו על בית יהוה: 21 ויאמר ישעיהו ישאו דבלת האנים וימרחו על השחין ויחי: 22 ויאמר חזקיהו מה אות כי אעלה בית יהוה:

פרק 39

1 בעת ההיא שלח מרדך בלאדן בן בלאדן מלך בבל ספרים ומנחה אל חזקיהו וישמע כי חלה ויחזק: 2 וישמע עליהם חזקיהו ויראם את בית נכתה את הכסף ואת הזהב ואת המשמים ואת השמן הטוב ואת כל בית כליו ואת כל אשר נמצא באצרתיו לא היה דבר אשר לא הראה חזקיהו בביתו ובכל ממשלתו: 3 ויבא ישעיהו הנביא אל המלך חזקיהו ויאמר אליו מה אמרו האנשים האלה ומאין יבאו אליך ויאמר חזקיהו מארץ החוקה באו אלי מבבל: 4 ויאמר מה ראו בביתך ויאמר חזקיהו את כל אשר בביתי ראו לא היה דבר אשר לא הראיתים באוצרתי: 5 ויאמר ישעיהו אל חזקיהו שמע דבר יהוה צבאות: 6 הנה ימים באים ושאל כל אשר בביתך ואשר אצרו אבתך עד היום הזה בכל לא יותר דבר אמר יהוה: 7 ומבניך אשר יצאו ממך אשר תוליד יקחו והיו סריסים בהיכל מלך בבל: 8 ויאמר חזקיהו אל ישעיהו טוב דבר יהוה אשר דברתי ויאמר כי יהיה שלום ואמת בימי:

פרק 40

1 נחמו נחמו עמי יאמר אלהיכם: 2 דברו על לב ירושלים וקראו אליה כי מלאה צבאה כי נרצה עונה כי לקחה מיד יהוה כפלים בכל חטאתיה: 3 קול קורא במדבר פנו דרך יהוה ישרו בערבה מסלה לאלהינו: 4 כל גיא ינשא וכל הר וגבעה ישפלו והיה העקב למישור והרכסים לבקעה: 5 ונגלה כבוד יהוה וראו כל בשר יחדו כי פי יהוה דבר: 6 קול אמר קרא ואמר מה אקרא כל הבשר חציר וכל חסדו כעצן חשדה: 7 יבש חציר נבל ציץ כי רוח יהוה נשבה בו אכן חציר העם: 8 יבש חציר נבל ציץ ודבר אלהינו יקום לעולם: 9 על הר גבה עלי לך מבשרת ציון הרימי בכח קולך מבשרת ירושלים הרימי אל תיראי אמרי לערי יהודה הנה אלהיכם: 10 הנה אדני יהוה חזק ויבוא ונרעו משלו להנה שברו אתו ופעלתו לפניו: 11 כרעה עדרו ירעה בורעו יקבץ טלאים ובחיקו ישא עלות ינחל: 12 מי מדר בשעלו מים ושמים בורת חכן וכל בשלש עפר הארץ ושקל בפלס הרים וגבעות במאזנים: 13 מי חכן אל רוח יהוה ואיש עצתו יודיענו: 14 את מי נוניץ ויבינו ויולמדהו בארץ משפט ויולמדהו דעת ודרך תבונות יודיענו: 15 הן גוים כמר מדלי ובשחק מאזנים נחשבו הן איים כרק יטול: 16 ולבנון אין די בער וחיותו אין די עולה: 17 כל הרים כאין נגדו מאפס ותהו נחשבו לו: 18 ואיש תדמינו לא ומה דמות תערכו לו: 19 הפסל נסך חרש וצרף בזהב

שלח להרף אלהים חי: 18 אמנם יהוה החריבו מלכי אשור את כל הארצות ואת ארצם: 19 ונתן את אלהיהם באש כי לא אלהים המה כי אם מעשה ידי אדם עין ואבן ויאבדום: 20 ועתה יהוה אלהינו הושיענו מידו וידעו כל ממלכות הארץ כי אתה יהוה לבדך: 21 וישלח ישעיהו בן אמוץ אל חזקיהו לאמר כה אמר יהוה אלהי ישראל אשר התפללת אלי אל סנחריב מלך אשור: 22 זה הדבר אשר דבר יהוה עליו בזה לך לענה לך בתולת בת ציון אחריו ראש הניעה בת ירושלים: 23 את מי חרפת וגדפת ועל מי הרימותה קול ותשא מרום עיניך אל קדוש ישראל: 24 ביד עבדיך חרפת אדני ותאמר ברכ רכבי אני עליתי מרום הרים ירכני לבנון ואכרת קומת אדויו מבחר ברשיו ואבוא מרום קצו יער כרמלו: 25 אני קרתי ושחיתו מים ואחרב בכף פעמי כל יארי מצור: 26 הלא שמעת למרחוק אותה עשיתי מימי קדם ויצרתייה עתה הבאתיה ותחי לחשאות גלים נצים ערים בצרות: 27 וישביהן קצרי יד ותו ובשו היו עשב שדה וירק דשא חציר גנות ושדמה לפני קמה: 28 וישתדך וצאתך בבוך ידעתי ואת התרנגול אלי: 29 יען התרנגול אלי ושאנך עלה באזני ושמתי חחי באפך ומתני בשפתך והשיבתיך בדרך אשר באת בה: 30 וזה לך האות אכול השנה ספיח ובשנה השנית שחים ובשנה השלישית זרעו וקצרו ונטעו כרמים ואכול פרים: 31 ויספה פליטת בית יהודה הנשארה רש לממה ועשה פרי למעלה: 32 כי מירושלם תצא שארית ופליטה מהר ציון קנאת יהוה צבאות תעשה זאת: 33 לכן כה אמר יהוה אל מלך אשור לא יבוא אל העיר הזאת ולא יורה שם חץ ולא יקרמנה מגן ולא ישפך עליה סללה: 34 בדרך אשר בא בה ישוב ואל העיר הזאת לא יבוא נאם יהוה: 35 וגנתי על העיר הזאת להושיעה למעני ולמען דוד עבדי: 36 ויצא מלאך יהוה ויכה במחנה אשור מאה ושמינים וחמשה אלף וישיכמו בבקר והנה כלם פגרים מתים: 37 ויסע וילך וישב סנחריב מלך אשור וישב בניניו: 38 ויהי הוא משתחזה בית נסרך אלהיו ואדרמלך ושראצר בניו הכהו בחרב והמה נמלטו ארץ אררט וימלך אסר חדן בנו תחתיו:

פרק 38

1 בימים ההם חלה חזקיהו למות ויבוא אליו ישעיהו בן אמוץ הנביא ויאמר אליו כה אמר יהוה צו לביתך כי מת אתה ולא תחיה: 2 ויסב חזקיהו פניו אל הקיר ויתפלל אל יהוה: 3 ויאמר אנה יהוה זכר נא את אשר התחלתי לפניך באמת ובלב שלם והטוב בעיניך עשיתי ויבך חזקיהו בכי גדול: 4 ויהי דבר יהוה אל ישעיהו לאמר: 5 הלך ואמרת אל חזקיהו כה אמר יהוה אלהי דוד אביך שמעתי את תפלתך ראיתי את דמעתך הנני יוסף על ימין חמש עשרה שנה: 6 ומכף מלך אשור אצילך ואת העיר הזאת וגננתי על העיר הזאת: 7 וזה לך האות מאת יהוה אשר יעשה יהוה אל הדבר הזה אשר דבר: 8 הנני משיב את צל המעלות אשר ירדה במעלות אחז בשמש אחרנית עשר מעלות ותשב השמש עשר מעלות במעלות אשר ירדה: 9 מכתב לחזקיהו מלך יהודה בתחתיו ויחי מחליו: 10 אני אמרתי בדמי ימי אלבה בשערי שאלה פקדתי יתר שנותי: 11 אמרתי לא אראה פקדתי יהוה אלהים לא אביט אדם עוד עם יושבי חדל: 12 דורי נסע ונגלה מני באהל רעי קפדתי כארג חיי מדלה יבצעני מיום עד לילה תשלימיני: 13 שויתי

עבדי אדני הקטנים ותבטח לך על מצרים לרכב ולפרשים: 10 ועתה המבלעדי יהוה עליתי על הארץ הזאת להשחיתה יהוה אמר אלי עלה אל הארץ הזאת והשחיתה: 11 ויאמר אליקים ושבנא ויואח אל רבשקה דבר נא אל עבדיך ארמתי כי שמעתי אנחנו ואל תדבר אלינו יהודית באוני העם אשר על החומה: 12 ויאמר רבשקה האל אדניך ואליך שלחני אדני לדבר את הדברים האלה הלא על האנשים הישבים על החומה לאכל את הראיהם ולשתות את שיניהם עמכם: 13 ויעמד רבשקה ויקרא בקול גדול יהודית ויאמר שמעו את דברי המלך הגדול מלך אשור: 14 כה אמר המלך אל ישא לכם חזקיהו כי לא יוכל להציל אתכם: 15 ואל יבטח אתכם חזקיהו אל יהוה לאמר הצל יצילנו יהוה לא נתן העיר הזאת ביד מלך אשור: 16 אל תשמעו אל חזקיהו כי כה אמר המלך אשור עשו אתי ברכה וצאו אלי ואכלו איש גפנו ואיש תאנתו ושתי איש מי בורו: 17 עד באי ולקחתי אתכם אל ארץ כארצכם ארץ דגן ותירוש ארץ לחם וכרמים: 18 פן יסית אתכם חזקיהו לאמר יהוה יצילנו ההצילו אלהי הגוים איש את ארצו מיד מלך אשור: 19 איה אלהי חמת וארפך איה אלהי ספרים וכי הצילו את שמרון מיד: 20 מי בכל אלהי הארצות האלה אשר הצילו את ארצם מיד: כי יציל יהוה את ירושלים מיד: 21 ויחרישו ולא ענו אתו דבר כי מצות המלך היא לאמר לא תענהו: 22 וישא אליקים בן חלקיהו אשר על הבית ושבנא הסופר ויואח בן אסף המזכיר אל חזקיהו קרועי בגדים ויגידו לו את דברי רבשקה:

פרק 37

1 ויהי כשמע המלך חזקיהו ויקרע את בגדיו ויתכסם בשק ויבא בית יהוה: 2 וישלח את אליקים אשר על הבית ואת שבנא הסופר ואת זקני הכהנים מתכסים בשקים אל ישעיהו בן אמוץ הנביא: 3 ויאמרו אליו כה אמר חזקיהו יום צרה ותוכחה ונאצה היום הזה כי באו בנים עד משבר וכח אין ללדה: 4 אולי ישמע יהוה אלהיך את דברי רבשקה אשר שלחו מלך אשור אדניו להרף אלהים חי והוכיח בדברים אשר שמע יהוה אלהיך ונשאת תפלה בעד השארית הנמצאה: 5 ויבאו עבדי המלך חזקיהו אל ישעיהו: 6 ויאמר אליהם ישעיהו כה תאמר אל אדניכם כה אמר יהוה אל תירא מפני הדברים אשר שרת אשור גדפו נערי מלך אשור אותי: 7 הנני נותן בו רוח ושמע שמעיה ושב אל ארצו והפלתיו בחרב בארצו: 8 וישב רבשקה וימצא את מלך אשור נלחם על לבנה כי שמע כי נסע מלכיש: 9 וישמע על תרחקה מלך כוש לאמר יצא להלחם אתך וישמע וישלח מלאכים אל חזקיהו לאמר: 10 הנה תאמר אל חזקיהו מלך יהודה לאמר אל ישאך אלהיך אשר אתה בוטח בו לאמר לא נתן ירושלים ביד מלך אשור: 11 הנה אתה שמעת אשר עשו מלכי אשור לכל הארצות להחרימם ואתה תנצל: 12 ההצילו אותם אלהי הגוים אשר השחיתו אבותי את גוון ואת חרן ורפך ובני עדן אשר בתלשר: 13 איה מלך חמת ומלך ארפך ומלך לעיר ספרים הנע ועזה: 14 ויקח חזקיהו את הספרים מיד המלאכים ויקראוהו ויעל בית יהוה ויפרשוהו חזקיהו לפני יהוה: 15 ויתפלל חזקיהו אל יהוה לאמר: 16 יהוה צבאות אלהי ישראל ישב הכרבים אתה הוא האלהים לבדך לכל ממלכות הארץ אתה עשית את השמים ואת הארץ: 17 המה יהוה אונך ושמע פקח יהוה עיניך וראה ושמע את כל דברי סנחריב אשר

וכל צבאם יבול כנבל עלה מגנן וכנבלת מתאנה: 5 כי רותה בשמים חרבי הנה על אדום תרד ועל עם חרמי למשפט: 6 חרב ליהוה מלאה דם הדשנה מחלב מדם כרים ועתודים מחלב כליות אילים כי זבח ליהוה בבצרה וטבח גדול בארץ אדום: 7 וירדו ראמים עמם ופרים עם אבירים ורותה ארצם מדם ועפרם מחלב ידשן: 8 כי יום נקם ליהוה שנת שלומים לריב ציון: 9 ונהפכו נחליה לזפת ועפרה לנפריח ויהיה ארצה לזפת בערה: 10 לילה ויומם לא תכבה לעולם יעלה עשנה מדור לדור תחרב לנצח נצחים אין עבר בה: 11 וירשוה קאת וקסוד וינשוף וערב ישכנו בה ונטה עליה קו תהו ואבני בהו: 12 חריה ואין שם מלוכה יקראו וכל שריה יהיו אפס: 13 ועלתה ארמנתיה סירים קמוש וחוח במבצרה ויהיה נוח תנים חציר לבנות יענה: 14 ופנשו ציים את איים ושעיר על רעהו יקרא אך שם הרניעה לילית ומצאה לה מנוח: 15 שמה קננה קפוז ותמלט ובקעה ודגרה בצלה אך שם נקבצו דיות אשה רעותה: 16 דרשו מעל ספר יהוה וקראו אחת מהנה לא נעדרה אשה רעותה לא פקדו כי פי הוא צוה ורוחו הוא קבצן: 17 והוא הפיל לחן גורל וידו חלוקת לב בקו עד עולם יירשוה לדור ודור ישכנו בה:

פרק 35

1 יששום מדבר וציה ותגל ערבה ותפרח כחבצלת: 2 פרח תפרח ותגל אף גילת ורגן כבוד הלבנון נתן לה הדר הכרמל והשחרן המה יראו כבוד יד יהוה הדר אלהינו: 3 חזקו ידים רפות וברכים כשלות אמצו: 4 אמרו לנמהרי לב חזקו אל תיראו הנה אלהיכם נקם יבוא גמול אלהים הוא יבוא וישעכם: 5 אז תפקחנה עיני עורים ואוני חרשים תפתחנה: 6 אז ידלג כאיל פסח ותהן לשון אלה כי נבקעו במדבר מים ונחלים בערבה: 7 והיה השרב לאנן וצמאון למבועי מים בנוה תנים רבצה חציר לקנה וגמא: 8 והיה שם מסלול ודרך ודרך הקדש יקרא לה לא יעברנו טמא והוא למו חלק דרך ואוילים לא יתעו: 9 לא יהיה שם אריה ופרך חיות לא יעלנה אל תמצא שם והכלו נאולים: 10 ופרווי יהוה ישכון ובאו ציון ברנה ושמחת עולם על ראשם ששון ושמחה ישיגו ונסו יגון ואנחה:

פרק 36

1 ויהי בארבע עשרה שנה למלך חזקיהו עלה סנחריב מלך אשור על כל ערי יהודה הבצורות ויתפסם: 2 וישלח מלך אשור את רבשקה מלכיש ירושלמה אל המלך חזקיהו בחיל כבד ויעמד בתעלת הברכה העליונה במסלת שדה כובס: 3 ויצא אליו אליקים בן חלקיהו אשר על הבית ושבנא הספר ויואח בן אסף המזכיר: 4 ויאמר אליהם רבשקה אמרו נא אל חזקיהו כה אמר המלך הגדול מלך אשור מה הבטחון הזה אשר בטחת: 5 אמרתי אך דבר שפתים עצה וגבורה למלחמה עתה על מי בטחת כי מרדת בזה: 6 הנה בטחת על משענת הקנה הרצוץ היו על מצרים אשר יסמך איש עליו ובא בכפו ונקבה כן פרעה מלך מצרים לכל הבטחים עליו: 7 וכי תאמר אלי אל יהוה אלהינו בטחנו הלא הוא אשר הסיר חזקיהו את במותיו ואת מזבחתיו ויאמר ליהודה ולירושלם לפני המזבח הזה תשתחוו: 8 ועתה תעזבם נא את אדני המלך אשור ואחנה לך אלפים סוסים את תובל לתת לך רכבים עליהם: 9 ואיך תשיב את פני תחת אחד

עבדי אתה יצרתך עבד לי אתה ישראל לא תנשני: 22 מחיתי כעב פשעך ובענן חטאותיך שובה אלי כי גאלתיך: 23 רנו שמים כי עשה יהוה הרעיו תחתיות ארץ פצחו הרים רנה יער וכל עץ בו כי גאל יהוה יעקב ובישראל יתפאר: 24 כה אמר יהוה גאלך ויצרך מבטן אנכי יהוה עשה כל נטש שמים לבדי רקע הארץ מי אתי: 25 מפר אותות בדים וקסמים יחולל משיב חכמים אחר ועתם ישכל: 26 מקים דבר עבדו ועצת מלאכיו שלים האמר לירושלם תושב ולערי יהודה תבנינה וחברותיה אקומם: 27 האמר לצולה חרבי ונהרתיך אוביש: 28 האמר לכורש רעי וכל חפצי ישלם ולאמר לירושלם תבנה והיכל תוסד:

פרק 45

1 כה אמר יהוה למשיחו לכורש אשר החזקתי בימינו לרד לפניו גוים ומלכים אפתח לפתח אלתיס ושערים לא יסגרו: 2 אני לפניך דלך והדורים אשר דלתות נחושה אשבר וברחי ברזל אנדע: 3 ונתתי לך אוצרות חשך ומטמני מסתרים למען תדע כי אני יהוה הקורא בשמך אלהי ישראל: 4 למען עבדי יעקב וישראל בחירי ואקרא לך בשמך אבנך ולידעתי: 5 אני יהוה ואין עוד זולתי אין אלהים אחרך ולא ידעתי: 6 למען ידעו ממזרח שמש וממערבה כי אפס בלעדי אני יהוה ואין עוד: 7 יוצר אור ובורא חשך עשה שלום ובורא רע אני יהוה עשה כל אלה: 8 הרעיפו שמים ממעל ושחקים יזלו צדק תפתח ארץ ויפרו ישע וצדקה תצמיח יחד אני יהוה בראתי: 9 הוי רב את יצרו חרש את חרשי אדמה היאמר חמר ליצרו מה תעשה ופעלך אין ידים לו: 10 הוי אומר לאב מה תוליד ולאשה מה תחילין: 11 כה אמר יהוה קדוש ישראל ויצור האתיות שאמרני על בני ועל פעל ידי וציוני: 12 אנכי עשיתי ארץ ואדם עליה בראתי אני ידי נטו שמים וכל צבאם צויתי: 13 אנכי העירתיהו בצדק וכל דרכיו אשר הוא יבנה עירי וזולתי ישלח לא במחיר ולא בשחד אמר יהוה צבאות: 14 כה אמר יהוה יגיע מצרים וסחר כוש וסבאים אנכי יהוה עליך יעברו ולך יהיו וסחר ילכו בוקים יעברו ואלך ישתחוו אליך יתפללו אך כך אל ואין עוד אפס אלהים: 15 אכן אתה אל מסתתר אלהי ישראל משיע: 16 בוש וגם נכלמו כלם יחדו הלכו בכלמה חרשי צירים: 17 ישראל נושע ביהוה חשועת עולמים לא תבשו ולא תכלמו עד עולמי עד: 18 כי כה אמר יהוה בורא השמים הוא האלהים יצר הארץ ועשה הוא כוננה לא תהו ברא לשבת יצרה אני יהוה ואין עוד: 19 לא בסתר דברתי במקום ארץ חשך לא אמרתי לזרע יעקב תהו כשועני אני יהוה דבר צדק מגיד משרים: 20 חקצבו ובאו התנגשו יחדו פליטי הגוים לא ידעו הנשאים את עץ פסלם ומתפללים אל אל לא יושע: 21 הגידו והגישו אף ויעצו יחדו מי חשמע ואת מקדם מאז הגידה הלא אני יהוה ואין עוד אלהים מבלעדי אל צדיק ומושיע אין זולתי: 22 פנו אלי והושעו לא אפסי ארץ כי אני אל ואין עוד: 23 כי נשבעתי יצא מפי צדקה דבר ולא ישוב כי לי חכרע כל צדקות ועו עדיו יבוא ויבשו כל הנחרים בו: 25 ביהוה יצדקו ויתהללו כל זרע ישראל:

תדעו ותאמינו לי ותבינו כי אני הוא לפני לא נוצר אל ואחרי לא יהיה: 11 אנכי אנכי יהוה ואין מבלעדי משיע: 12 אנכי הגדתי והושעתי והשמעתי ואין בכם זר ואתם עדי נאם יהוה ואני אל: 13 גם מיום אני הוא ואין ימדי מצלי אפעל ומי ישיבנה: 14 כה אמר יהוה נאלצם קדוש ישראל למענכם שלחתי בבלה והורדתי בריחים כלם וכשדים באניות נתנם: 15 אני יהוה קדושכם בורא ישראל מלככם: 16 כה אמר יהוה הנותן בים דרך ובמים עזים נתיבה: 17 המוציא רכב וסוס חיל ועזו יחדו ישכבו בל יקומו דעכו כפשתה כבו: 18 אל תזכרו ראשנות וקדמוניות אל תתבנו: 19 הנני עשה חדשה עתה תצמח הלא תדעוה אף אשים במדבר דרך בישומן נהרות: 20 תכבדני חית השדה תנים ובנות יענה כי נתתי במדבר מים נהרות בישומן להשקות עמי בחירי: 21 עם זו יצרת לי תהלת יספרו: 22 ולא אתי קראת יעקב כי יגעת בי ישראל: 23 לא הביאת לי שה עלתיך וזבחיך לא כבדתי לא העבדתך במנחה ולא הונעתך בלבונה: 24 לא קנית לי בכסף קנה וחלב זבחיך לא הרויתי אך העבדתי בחטאותיך הונעתני בעונתיך: 25 אנכי אני הוא מחה פשעך למעני וחטאתי לא אזכר: 26 הזכירני נשפטה יחד ספר אתה למען תצדק: 27 אביך הראשון חטא ומליציך פשעו בי: 28 ואחלל שיר קדש ואתנה לחרם יעקב וישראל לגדופים:

פרק 44

1 ועתה שמע יעקב עבדי וישראל בחרתי בו: 2 כה אמר יהוה עשך ויצרך מבטן יעזרך אל תירא עבדי יעקב וישרון בחרתי בו: 3 כי אצק מים על צמא ונזלים על יבשה אצק רוחי על רועך וברכתי על יצאצאך: 4 ואצמחו בבין חציר כערבים על בלי מים: 5 זה יאמר ליהוה אני וזה יקרא בשמי יעקב וזה יכבד וזה ליהוה ובשם ישראל יכנה: 6 כה אמר יהוה מלך ישראל וגאלו יהוה צבאות אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלהים: 7 ומי כמוני יקרא ויגידה ויערבה לי משומי עם עולם ואותיות ואשר כתבאנה יגידו למו: 8 אל תפחדו ואל תהו חלא מאז השמעתיוך והגדתי ואותם עדי הש אלה מבלעדי ואין צור בל ידעתי: 9 יצירי פסל כלם תהו וחמוריהם בל יועילו ועדיהם חמל כל יראו וכל ידעו למען יבשו: 10 מי יצר אל ופסל נסך בלתי הועיל: 11 הן כל חמור יבשו וחרשיהם חמה מאדם יתקבצו כלם יעמדו ויבשו יחד: 12 חרש ברזל מעצד ופעל בפחם ובמקבות יצרהו ויפעלהו בזרוע כחו גם רעב ואין כח לא שחה מים וייעף: 13 חרש עצים נמה קו יתארהו בשרד יעשהו מלכצנות ובמחנות יתארהו ויעשהו כתבתי אשך כתפארת אדם לשבת בית: 14 לבת לו אדוים ויקח תהו ואלון ויאמץ לו בעצי יער נטע ארן וגשם יגדל: 15 והיה לאדם לבער ויקח מהם ויחם אף ישיק ואפה לחם אף יפעל אל וישתחו עשהו פסל ויסגר למו: 16 חציו שרף כמו אש על חציו בשר יאכל יצלה צלי וישבע אף יחם ויאמר השח חמתי ריאתי אור: 17 ושריתו ולא עשה לפסלו יסגור לו וישתחו ויתפלל אליו ויאמר הצילני כי אלי אתה: 18 לא ידעו ולא יבינו כי מח מראות עיניהם מהשכיל לבתם: 19 ולא ישיב אל לבו ולא דעת ולא חבונה לאמר חציו שרפתי כמו אש ואף אפיתי על גחליו לחם אצלם בשר ואכל ויתרו לתועבה אעשה לבול עץ אסגוד: 20 רעה אפר לב הותל הטוה ולא יציל את נפשו ולא יאמר הלא שקר בימיני: 21 זכר אלה יעקב וישראל כי

אין משמיע אף אין שמע אמריכם: 27 ראשון לציון הנה הנם ולירושלם מבשר אתן: 28 וארא ואין איש ומאלה ואין יועץ ואשאלם וישיבו דבר: 29 הן כלם אין אפס מעשיהם רוח ותהו נסכיחם:

פרק 42

1 הן עבדי אתמך בו בחירי רצתה נפשי נתתי רוחי עליו משפט לגוים וציואי: 2 לא יצעק ולא ישא ולא ישמיע בחור קולו: 3 קנה רצוין לא ישבור ופשתה כחה לא יכבנה לאמת יוציא משפט: 4 לא יכה ולא ירוץ עד ישים בארץ משפט ולתורתו אים ייחילו: 5 כה אמר האל יהוה בורא השמים ונוטחים רקע הארץ וצאצאיה נתן נשמה לעם עליה ורוח להלכים בה: 6 אני יהוה קראתיך בצדק ואחזק בידך ואצרך ואתנך לברית עם לאור גוים: 7 לפקח עינים עורות להוציא ממסגר אסיר מבית כלא ישיב חשך: 8 אני יהוה הוא שמי וכבודי לאחר לא אתן ותהלתי לפסילים: 9 הראשנות הנה באו וחדשות אני מגיד בטרם תצמחנה אשמי אהכם: 10 שירו ליהוה שיר חדש תהללו מקצה הארץ יורדי הים ומלא אים וישיביהם: 11 ישאו מדבר ועירו חצרים תשב קרר ירנו ישיב סלע מראש הרים יצוהו: 12 ישמו ליהוה כבוד ותהללו באים יגידו: 13 יהוה כננה יצא כאש מלחמות יעיר קנאה יריע אף יצריח על איביו יתגבר: 14 חשיתי מעולם אחרים אתאפק כילולה אפעה אשם ואשאף יחד: 15 אחרוב הרים וגבעות וכל עשבם אוביש ושמתי נהרות לאים ואגמים אוביש: 16 והולכתי עורים בדרך לא ידעו בנתיבות לא ידעו אדריים אשים מחשך לפניהם לאור ומעקים למישור אלה הדברים עשיתם ולא עובתים: 17 נסנו אחר ויבשו בשת הבטחים בפסל האמרים למסכה אתם אלהינו: 18 החרשים שמעו והעורים הביטו לראות: 19 מי עור כי אם עבדי וחרש כמלאכי אשלח מי עור כמשלר ועור כעבד יהוה: 20 ראיתי רבות ולא תשמר פקוח אונים ולא ישמע: 21 יהוה הפין למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר: 22 והוא עם בזוז ושסוי הפח בחורים כלם ובבתי כלאים תחבאו היו לבו ואין מציל משם ואין אמר חטב: 23 מי בכס יאזין זאת יקשה וישמע לאחור: 24 מי נתן למשוסה יעקב וישראל לבזוים הלא יהוה זו חטאנו לו ולא אבו בדרכיו הלך ולא שמעו בתורתו: 25 וישפך עליו חמה אפו ועזו מלחמה ותלהטו מסכים ולא ידע ותבער בו ולא ישים על לב:

פרק 43

1 ועתה כה אמר יהוה בראך יעקב ויצרך ישראל אל תירא כי גאלתיך קראתי בשמך לי אתה: 2 כי תעבר במים אתך אני ובנהרות לא ישטפוך כי תלך כמו אש לא תבוה ולהבה לא תבער כך: 3 כי אני יהוה אלהיך קדוש ישראל מושיעך נתתי כפרך מצרים כוש וסבא תחתך: 4 מאשר יקרת בעיני נכבדת ואני אהבתיך ואתן אדם תחתך ולאמים תחת נפשך: 5 אל תירא כי אתך אני ממזרח אביא זרעך וממערב אקבצך: 6 אמר לצפון תני ולתימן אל תכלאי הביאי בני מרחוק ובנותי מקצה הארץ: 7 כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו אף ששיתיו: 8 הוציא עם עור ועינים יש וחרשים ואזנים למו: 9 כל הגוים נקבצו יחדו ויאספו לאמים מי בהם יגיד זאת וראשנות ישמיענו יתנו עדיהם ויצדקו וישמעו ויאמרו אמת: 10 אתם עדי נאם יהוה ועבדי אשר בחרתי למען

ירקענו ורתקו כסף צורף: 20 המסכן תרומה עץ לא ירקב יבחר חרש חכם יבקש לו להבין פסל לא ימוט: 21 הלא תדעו הלא השמעו הלא הנד מראש לכם הלא הבינתם מוסדות הארץ: 22 הישב על חוג הארץ וישיבה להגבים הנותן בדרך שמים וימתחם כאהל כשבת: 23 הנותן רזונים לאין שפתי ארץ כתהו עשה: 24 אף בל נטעו אף בל זרעו אף בל שרש בארץ גועם וגם נשף בהם ויבשו וסערה כקש תשאם: 25 ואל מי תדמינו ואשור יאמר קדוש: 26 שאו מרום עיניכם וראו מי ברא אלה המוציא במספר צבאם וכלם בשם יקרא מרב אונים ואמין כח איש לא נעדר: 27 למה תאמר יעקב ותדבר ישראל נסתרה דרכי מיהוה ומאלהי משפטי יעבור: 28 הלא ידעת אם לא שמעת אלהי עולם יהוה בורא קצות הארץ לא ייעף ולא ייגע אין חקר לחבונותו: 29 נתן ליער כח ולאין אונים עצמה ירבה: 30 ויעפו נערים ויגעו ובחורים כשול יכשלו: 31 וקוי יהוה יחליפו כח יעלו אבר כנשרים ירוצו ולא ייגעו ילכו ולא ייעפו:

פרק 41

1 החרשי אלי אים ולאמים יחליפו כח ישור אז ידברו יחדו למשפט נקבה: 2 מי הגיש ממזרח צדק יקראו לרגלו יתן לפניו גוים ומלכים ירד יתן כעפר חרבו כקש נדף קשתו: 3 ירדפם יעבור שלום ארח ברגליו לא יבוא: 4 מי פעל ועשה קרא הדרות מראש אני יהוה ראשון ואת אחרים אני הוא: 5 ראו אים וייראו קצות הארץ יחדו קרבו ויאתו: 6 איש את רעהו ועירו ולאחיו יאמר חזק: 7 ויחזק חרש את צרף מחליק פטיש את הולם פעם אמר לדבק טוב הוא ויחזקוה במסמרים לא ימוט: 8 ואתה ישראל עבדי יעקב אשר בחרתיך זרע אברהם אבי: 9 אשר החזקתיך מקצות הארץ ומאציליה קראתיך ואמר לך עבדי אתה בחרתיך ולא מאסתך: 10 אל תירא כי עמך אני אל תשתע כי אני אלהיך אמצתיך אף עזרתך אף תמכתך בימן צדקי: 11 הן יבשו ויכלמו כל הנחרים כך יהיו כאין יאבדו ויפשו ריבך: 12 תבקשם ולא תמצאם אנשי מצות יהיו כאין וכאפס אנשי מלחמתך: 13 כי אני יהוה אלהיך מחזיק ימינך האמר לך אל תירא אני עזרתך: 14 אל תירא תולעת יעקב מתי ישראל אני עזרתך נאם יהוה וגאלך קדוש ישראל: 15 הנה שמתך למרגז הרוץ חדש בעל פיפות תדוש הרים ותדק ונבעת כמץ תשים: 16 תזרם רוח תשאם וסערה תפיץ אותם ואתה תגיל ביהוה בקדוש ישראל תתהלל: 17 העניים והאבינים מבקשים מים ואין לשונם צמא נשחה אל יהוה אענם אלהי ישראל לא אעזבם: 18 אפתח על שפיים נהרות ובהוך בקעות מעינות אשים מדבר לאנם מים וארץ ציה למוצאי מים: 19 אתן במדבר ארו שטה וחדם ועץ שמן אשים בערבה ברוש תדהר ותאסור יחדו: 20 למען יראו וידעו וישימו וישיכלו יחדו כי יד יהוה עשתה זאת וקדוש ישראל בראת: 21 קרבו ריבכם יאמר יהוה הגישו עצמותיכם יאמר מלך יעקב: 22 יגישו ויגידו לנו את אשר תקרינה הראשנות מה הנה הגידו ונשימה לבנו ונדעה אחרית או הבאות השמיענו: 23 הגידו האתיות לאחור ונדעה כי אלהים אתם אף תיטיבו ותדעו ונשתעה ונרא יחדו: 24 את אדם מאין וצפון יצא תועבה יבחר בכם: 25 העירתי מציפון ואת ממזרח שמש יקרא בשמי ויבא סגנים כמו חמר וכמו יוצר ירמס מיט: 26 מי הגיד מראש ונדעה ומלפנים ונאמר צדיק אף אין מגיד אף

פרק 46

1 כרע כל קרס נבו היו עצביהם לחיה ולבהמה נשאתיכם עמוסות משא לעיפה: 2 קרסו כרעו יחדו לא יכלו מלט משא ונפשם בשבי הלכה: 3 שמעו אלי בית יעקב וכל שארית בית ישראל העמסים מני בטן הנשאים מני רחם: 4 ועד זקנה אני הוא ועד סביל אני אסבל אני עשיתי ואני אשא ואני אסבל ואמלט: 5 למי תדמינוי ותשוו ותמשלוני ונדמה: 6 הולים זהב מכיס וכסף בקנה יסקלו ישכרו צורף ויעשהו אל יסגדו אף ישתחוו: 7 ישארו על כתף יסבלו ויניחו תחתיו ויעמד ממקומו לא ימש אף יעקב אליו ולא יענה מצרתו לא וישענו: 8 זכרו זאת והתאששו השיבו פושעים על לב: 9 זכרו ראשונת מעולם כי אנכי אל ואין עוד אלהים ואפס כמוני: 10 מגיד מראשית אחרית ומקדם אשר לא נעשו אמר ענתי תקום וכל חפצי אעשה: 11 קרא ממורח עיט מארץ מרחק איש עצתו אף דברתי אף אביאנה יצרתי אף אעשנה: 12 שמעו אלי אבירי לב הרחוקים מצדקה: 13 קרבתני צדקתי לא תרחק ותשועתי לא תאחר ונתתי בציון תשועה לישראל תפארתה:

פרק 47

1 רדי ושבני על עפר בתולת בת בבל שבי לארץ אין כסא בת כשדים כי לא תוסיפי יקראו לך רבה ועננה: 2 קחי רחים וטחני קמח גלי צמתך חשפי שבל גלי שוק עברי נהרות: 3 תגל ערותך גם תראה חרפתך נקם אקח ולא אפגע אדם: 4 נאלנו יהוה צבאות שמו קדוש ישראל: 5 שבי דומם ובאי בחשך בת כשדים כי לא תוסיפי יקראו לך גברת ממלכות: 6 קצפתו על עמי חללתי נחלתי ואחנם בידך לא שמת להם רחמים על זקן הכבדה עלך מאד: 7 ותאמרי לעולם אחיה גברת עד לא שמת אלה על לבך לא זכרת אחריתה: 8 ועתה שמעי זאת עדינה היושבת לבטח האמרה בלבבה אני ואפסי עוד לא אשב אלמנה ולא אדע שכול: 9 ותבאנה לך שתי אלה רגע ביום אחד שכול ואלמן כתמם באו עליך ברב כשפיד בעצמת חבירך מאד: 10 ותבטחי ברעתך אמרת אין ראוי חכמתך ודעתך היא שובכתך ותאמרי בלבך אני ואפסי עוד: 11 ובא עליך רעה לא תדעי שחרה ותפל עליך הוה לא תוכלי כפרה ותבא עליך פתאם שואה לא תדעי: 12 עמדי נא בחבירך וברב כשפיד באשר יגעת מנעורך אולי תוכלי הועיל אולי תערוצי: 13 נלאית ברב עצותך יעמדו נא וישעו חברו שמים החזים בכוכבים מודיעם לחדשים מאשר יבאו עליך: 14 הנה היו כקש אש שרפתם לא יצילו את נפשם מיד להבה אין נחלת לחם אור לשבת נגדו: 15 כן היו לך אשר יגעת סחרך מנעורך איש לעברו תעו אין מושיעך:

פרק 48

1 שמעו זאת בית יעקב הנקראים בשם ישראל וממי יהודה יצאו הנשבעים בשם יהוה ובאלהי ישראל יזכירו לא באמת ולא בצדקה: 2 כי מעיר הקדש נקראו ועל אלהי ישראל נסמכו יהוה צבאות שמו: 3 הראשונות מאז נגדתי ומפי יצאו מאמרים פתאם עשיתי ותבאנה: 4 מיערתי כי קשה אלה וגיד ברזל ערפך ומצחק נחושה: 5 ואניד לך מאז בטרם תבוא השמעתך פן תאמר עצבי עשם ופסלי ונסכי צום: 6 שמעת חזם כלה ואתה הלוא

תנידו השמעתך חדשות מעתה ונצרות ולא ידעתם: 7 עתה נבראו ולא מאז ולפני יום ולא שמעתם פן תאמר הנה ידעתני: 8 גם לא שבעת גם לא ידעת גם מאז לא פתחה אוזן כי ידעתי בגוד תבגוד ופשע מבטן קרא לך: 9 למען שמי אארך אפי ותהלתי אחטם לסף לבלתי הכריתך: 10 הנה צרפתיך ולא בכסף בחרתיך בכור עני: 11 למעני למעני אעשה כי איך יחל וכבודי לאחר לא אתן: 12 שמע אלי יעקב וישראל מקרא אני הוא אני ראשון אף אני אחרון: 13 אף ידי יסדה ארץ וימיני טפחה שמים קרא אני אליהם יעמדו יחדו: 14 הקבצו כלכם ושמעו מי בהם הגיד את אלה יהוה אהבו יעשה חפצו בבבל וזרעו כשדים: 15 אני אני דברתי אף קראתיו הביאתיו והצליח דרכו: 16 קרבו אלי שמעו זאת לא מראש בסתר דברתי מעת היותה שם אני ועתה אדני יהוה שלחני ורוחו: 17 כה אמר יהוה גאלך קדוש ישראל אני יהוה אלהיך מלמדך להועיל מדריכך בדרך הלך: 18 לוא הקשבת למצותי ויהי כנחר שלומך וצדקתך כגלי חים: 19 ויהי כחול זרעך וצאצא מעיק כמעתי לא יכרת ולא ישמד שמו מלפני: 20 צאו מבלב ברחו מכשדים בקול רנה הגידו תשמעו זאת הוציאנוה עד קצה הארץ אמרו גאל יהוה עבדו יעקב: 21 ולא צמאו בחרבות הולכים מים מצור הויל למו ויבקע צור ויזבו מים: 22 אין שלום אמר יהוה לרשעים:

פרק 49

1 שמעו איים אלי והקשיבו לאמים מרחוק יהוה מבטן קראני ממני אמי הזכיר שמי: 2 וישם פי כחרב חדה בצל ידו החביאני וישימיני לחץ ברור באשפתו הסתירני: 3 ויאמר לי עבדי אתה ישראל אשר בך אתפאר: 4 ואני אמרתי לריק יגעתו לתהו והבל כחי בליתי אכן משפטו את יהוה ופעלתי את אלהי: 5 ועתה אמר אליה יצירי מבטן לעבד לו לשובב יעקב אליו וישראל לא יאסף ואכבד בעיני יהוה ואלהי היה עזי: 6 ויאמר נקל מהיותך לי עבד להקים את שבטי יעקב ונצירי ישראל לחשים ונתתיך לאור גוים להיות ישועתי עד קצה הארץ: 7 כה אמר יהוה גאל ישראל קדושו לבוש נפש למתעב גוי לעבד משלים מלכים יראו וקמו שרים וישתחוו למען יהוה אשר נאמן קדש ישראל ויבחרך: 8 כה אמר יהוה בעת רצון עניתיך וביום ישועה עזרתך ואצרך ואתנך לברית עם להקים ארץ להנחיל לחיות נשמות: 9 לאמר לאסורים צאו לאשר בחשך הגלו על דרכים ירעו ובכל שפיים מרעיתם: 10 לא ירעבו ולא יצמאו ולא יכם שרב ושמע כי מרחם ינהם ועל מבועי מים ינהלם: 11 ושמתי בך הרי לדרך ומסלתי ירמון: 12 הנה אלה מרחוק יבאו והנה אלה מצפון ומים ואלה מארץ סינים: 13 רנו שמים וגילי ארץ יפצחו הרים רנה כי נחם יהוה עמו ועניו ירחם: 14 ותאמר ציון עזבני יהוה ואדני שכחני: 15 התשכח אשה עולה מרחם בן בטנה גם אלה תשכחנה ואנכי לא אשכחך: 16 הן על כפים חקתיך וחומתיך נגדי תמיד: 17 מהרו בני מחרשך ומחרביך ממך יצאו: 18 שאי סביב עיניך וראי כלם נקבצו באו לך חי אני נאם יהוה כי כלם כעדי תלבשי ותקשרים ככלה: 19 כי בחרתיך ושממתיך ארץ הרסותך כי עתה חצרי מיושב ורחקו מבלעדי: 20 עוד יאמרו באוניד בני שכליך צר לי המקום נשה לי ואשבה: 21 ואמרת בלבבך מי ילד לי את אלה ואני שכולה וגלמודה גלה וסורה ואלה מי גדל הן אני נשארתי לבדי אלה איפה

הם: 22 כה אמר אדני יהוה הנה אשא אל גוים ידי ואל עמים ארים נסי והביאו בניך בחצן ובנתך על כתף תנשאנה: 23 והיו מלכים אמניך ושרותיהם מיניקתיך אפים ארץ ישתחוו לך ועפר רגליך ילחכו וידעת כי אני יהוה אשר לא יבשו קוי: 24 חיזק מגבור מלקוח ואם שבי צדיק ימלט: 25 כי כה אמר יהוה גם שבי גבור יקח ומלקוח עריץ ימלט ואת יריבך אנכי אריב ואת בניך אנכי אושיע: 26 והאכלתי את מוניך את בשרם וכעסים דמם ישכרון וידעו כל בשר כי אני יהוה מושיעך וגאלך אביר יעקב:

פרק 50

1 כה אמר יהוה אי זה ספר בריתות אמכם אשר שלחתיה או מי מנשוי אשר מברתי אתכם לו הן בענותיכם נמכרתם ובפשעים שלחה אתכם: 2 מדוע באתי ואין איש קראתי ואין עונה הקצור קצרה ידי מפותות ואם אין כי כח להציל הן בנערת אחריב ים אשים נהרות מדבר תבאש דגנם מאין מים ותחת בצמא: 3 אלביש שמים קדרות ושק אשים בסותם: 4 אדני יהוה נתן לי לשון למודים לדעת לעות את יעף דבר דעיר בבקר בבקר יעיר לי און לשמע כלמודים: 5 אדני יהוה פתח לי און ואנכי לא מריתי אחר לא נסוגתי: 6 גוי נתתי למכים ולחיי למרשים פני לא הסתרתי מכלמות ורק: 7 ואדני יהוה יעזר לי על כן לא נכלמתי על כן שמתי פני כחלמיש ואדע כי לא אבוש: 8 קרוב מצדיק מי יריב אתי נעמדה יחד מי בעל משפטי יגש אלי: 9 הן אדני יהוה יעזר לי מי הוא ירשעני הן כלם כבגד יבלו עש יאכלם: 10 מי בכס ירא יהוה שמע בקול עבדו אשר הלך חשכים ואין ננה לו יבטח בשם יהוה וישען באלהיו: 11 הן כלכם קדחי אש מאורי ויקות לכו באור אשכם וביזקות בערתם מיד יתה זאת לכם למעצבה תשכבון:

פרק 51

1 שמעו אלי רדפי צדק מבקשי יהוה הביטו אל צור הצבתם ואל מקבת בור נקרתם: 2 הביטו אל אברהם אביכם ואל שרה תחוללכם כי אחד קראתיו ואברכהו ואברכהו: 3 כי נחם יהוה ציון נחם כל חובריה ויש מברכה כעון ועברתה כן יהוה ששון ושמחה ימצא בה תודה וקול זמרה: 4 הקשיבו אלי עמי ולאומי אלי האזינו כי תורה מאתי תצא ומשפטי לאור עמים ארגיע: 5 קרוב צדיק יצא ישעי וזרעי עמים ישפטו אלי איים יקו ואל זרעי ייחלון: 6 שאו לשמים עיניכם והביטו אל הארץ מתחת כי שמים כעשן נמלחו והארץ כבגד תבלה וישביה כמו כן ימותו וישועתי לעולם תהיה וצדקתי לא תחת: 7 שמעו אלי ידעי צדק עם תורתו בלבם אל תיראו חרפת אנוש ומגדפתם אל תחתו: 8 כי כבגד יאכלם עש וכצמר יאכלם סם וצדקתי לעולם תהיה וישועתי לדור דורים: 9 עורי עורי לבשי עז זרוע יהוה עורי כימי קדם דרות עולמים הלוא את היא המחצבת רהב מחוללת תנין: 10 הלוא את היא המחברת ים מי תהום רבני השמה מעמקי ים דרך לעבר גאלים: 11 ופדויו יהוה ישוהו ובאו ציון ברנה ושמחת עולם על ראשם ששון ושמחה ישיגון נסו יגון ואנחה: 12 אנכי אנכי הוא מתחמם מי את ותירא מאנוש ימות ומכן אדם חציר יתן: 13 ותשכח יהוה עשך נוטה שמים ויסד ארץ ותפחד תמיד כל היום מפני חמת המציק כאשר כונו להשחית ויהי חמת המציק: 14 מהר צעה להפתח ולבוא אל ימות

לשחת ולא יחסר לחמו: 15 ואנכי יהוה אלהיך רגע הים ויהמו גליו יהוה צבאות שמו: 16 ואשים דברי בפך ובצל ידי כסיתך לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה: 17 התעוררי התעוררי קומי ירושלם אשר שחית מיד יהוה את כוס חמתו את קבעת כוס התרעלה שחית מציתי: 18 אין מנהל לה מכל בני ילדה ואין מחזיק בידה מכל בני גדלה: 19 שחית הנה קראתיך מי יגור לך השר והשבר והרעב והחרב מי אנחמך: 20 בניך עלפו שכבו בראש כל חוצות כהוא מכמר המלאים חמת יהוה גערת את קבעת כוס חמתי לא תוסיפי לשתותה עוד: 23 ושמתי ביד מוניך אשר אמרו לנפשך שחי ונעברה ותשימי כארץ גזר וכחון לעברים:

פרק 52

1 עורי עורי לבשי עוך ציון לבשי בגדי תפארתך ירושלם עיר הקדש כי לא יוסיף יבא בך עוד ערל וטמא: 2 התנערי מעפר קומי שבי ירושלם התפתחו מוסרי צוארך סביה בת ציון: 3 כי כה אמר יהוה חנם נמכרתם ולא בכסף תגאלו: 4 כי כה אמר אדני יהוה מצרים ירד עמי בראשנה לגור שם ואשור באפס עשקו: 5 ועתה מה לי פה נאם יהוה כי לקח עמי חנם משלו יהלילו נאם יהוה והמיד כל היום שמי מאנץ: 6 לכן ידע עמי שמי לכן ביום ההוא כי אני הוא המדבר הנני: 7 כן נאוו על ההרים רגלי מבשר משמעי שלום מבשר טוב משמעי ישועה אמר לציון מלך אלהיך: 8 קול צפיד נשאו קול יחדו וירננו כי עין בעין יראו בשוב יהוה ציון: 9 פצחו רננו יחדו חרבות ירושלם כי נחם יהוה עמו גאל ירושלם: 10 חשף יהוה את זרוע קדשו לעלי כל הגוים וראו כל אפסי ארץ את ישועת אלהינו: 11 סורו סורו צאו משם טמא אל תגעו צאו מרזוחה חברו נשאי כלי יהוה: 12 כי לא בחפזון תצאו ובמנוסה לא תלכוון כי הלך לפניכם יהוה ומאספכם אלהי ישראל: 13 הנה ישיכל עבדי ירום ונשא וגבה מאד: 14 כאשר שממו עליך רבים כן משחת מאיש מראהו ותארו מכני אדם: 15 כן יזה גוים רבים עליו יקפצו מלכים פיהם כי אשר לא ספר להם ראו ואשר לא שמעו התבוננו:

פרק 53

1 מי האמין לשמענתו וזרוע יהוה על מי נגלתה: 2 ויעל כיונק לפניו וכשרש מארץ ציה לא תאר לו ולא הדר ונראהו ולא מראה ונחמדהו: 3 נבזה וחדל אישים איש מכאבות וידוע חלי וכמסתר פנים ממנו נבזה ולא חשבהו: 4 אכן חלינו הוא נשא ומכאביו סבלם ואנחנו חשבהו ננוע מכה אלהים ומענה: 5 והוא מחלל מפשענו מדכא מעונותינו מוסר שלומנו עליו ובחברתו נרפא לנו: 6 כלנו כצאן תעניו איש לדרכו פנינו ויהוה הפנינו בו את עון כלנו: 7 נגש והוא נענה ולא יפתח פיו כשה לטבח ויבל וברחל לפני נזויה נאלמה ולא יפתח פיו: 8 מעצר וממשפט לקח ואת דורו מי ישוחח כי נגזר מארץ חיים מפשע עמי נגע למו: 9 ויתן את רשעים קברו ואת עשיר במתיו על לא חמס עשה ולא מרמה בפיו: 10 ויהיה חפץ דבאו החלי אם תשים אשם נפשו יראה זרע יאריך ימים ויחפץ יהוה בציולה: 11 מעמל נפשו יראה ישבע בדעתו יצדיק צדיק עבדי לרבים

ועונתם הוא יסבל: 12 לכן אחלק לו ברבים ואת עצומים יחלק שלל תחת אשר הערה למות נפשו ואת פשעים נמנה והוא חטא רבים נשא ולפשעים יפניע:

פרק 54

1 רני עקרה לא ילדה פצחי רנה וצחלי לא חלה כי רבים בני שוממה מבני בעולה אמר יהוה: 2 הרחיבי מקום אהלך ויריעות משכנותיך יטו אל תחשבי הארכי מיתריך ויתרחק חוקיך: 3 כי ימין ושמאל תפריצי וזרעך גוים יירש וערים נשמות ישיבו: 4 אל תיראי כי לא תבושי ואל תכלמי כי לא תחפירי כי בשת עלומיך תשכחי ותחפת אלמנותיך לא תוכרי עוד: 5 כי בעליך עשיר יהוה צבאות שמו וגאלך קדוש ישראל אלהי כל הארץ יקרא: 6 כי כאשר עזובה ועצובה רוח קראך יהוה ואשת נעורים כי תמאס אמר אלהיך: 7 ברנע קטן עזבתך וברחמים גדלים אקבצך: 8 בשעך קצף הסתתתי פני רנע ממך ובחסד עולם רחמתיך אמר גאלך יהוה: 9 כי מי נח זאת לי אשר נשבעתי מעבר מי נח עוד על הארץ כן נשבעתי מקצף עליך ומגער בך: 10 כי ההרים ימושו והגבעות תמוטנה וחסדי מאתך לא ימושו וברית שלומי לא תמוט אמר מרחמי יהוה: 11 עניה סערה לא תחמה הנה אנכי מרביץ בך בן אבניך ויסדתיך בספירים: 12 ושמתי כדכר שמשתיך ושעריך לאבני אקדח וכל נבולך לאבני חפץ: 13 וכל בניך למורי יהוה ורב שלום בניך: 14 בצדקה תכונני רחמי מעשך כי לא תיראי ממחמתה כי לא תקרב אליך: 15 הן גור יגור אפס מאותי מי לא גר אתך עליך יפול: 16 הן אנכי בראתי חרש נפח באש פחם ומוציא כלי למעשהו ואנכי בראתי משיחת לחבל: 17 כל כלי יוצר עליך לא יצלח וכל לשון תקום אתך לנשפט תרשיע: זאת נחלת עבדי יהוה וצדקתם מאתי נאם יהוה:

פרק 55

1 הוי כל צמא לבו למים ואשר אין לו כסף לבו שברו ואכלו ולכו שברו בלוא כסף ובלוא מחיר יין וחלב: 2 למה תשקלו כסף בלוא להם ויגיעכם בלוא לשבעה שמעו שמוע אולי ואכלו טוב ותתענג בדשן נפשכם: 3 חמו אזונכם ולכו אלי שמעו ותחי נפשכם ואכרתה לכם ברית עולם חסדי דוד הנאמנים: 4 הן עד לאומים נתתי נגיד ומצוא לאמים: 5 הן גוי לא תדע תקרא וגוי לא ידעך אליך ירצו למען יהוה אלהיך ולקדוש ישראל כי פארך: 6 דרשו יהוה בהמצאו קראתו בחיותו קרוב: 7 יעזב רשע דרכו ואיש און מחשבתו וישב אל יהוה וירחמהו ואל אלהינו כי ירבה לסלוח: 8 כי לא מחשבותי מחשבותיכם ולא דרכיכם דרכי נאם יהוה: 9 כי גבהו שמים מארץ כן גבהו דרכי מדרכיכם ומחשבותי ממחשבותיכם: 10 כי כאשר ירד הגשם והשלג מן השמים ושמה לא ישוב כי אם הרוה את הארץ והולידה והצמיחה ונתן זרע לזרע ולחם לאכל: 11 כן יהיה דברי אשר יצא מפי לא ישוב אלי ריקם כי אם עשה את אשר חפצתי והצליח אשר שלחתי: 12 כי בשמחה תצאו ובשלום תובלון ההרים והגבעות יפצצו לפניכם רנה וכל עצי השדה ימחאו כף: 13 תחת הנהעצין יעלה ברוש תחת הסרפד יעלה הים והיה ליהוה לשם לאות עולם לא יכרת:

פרק 56

1 כה אמר יהוה שמרו משפט ועשו צדקה כי קרובה ישועתי לבוא וצדקתי להגלות: 2 אשרי אנוש יעשה זאת וכן אדם יחזיק בה שמר שבת מחללו ושמר ידו מעשות כל רע: 3 ואל יאמר בן הנכר הנלוה אל יהוה לאמר הברל יבדילני יהוה מעל עמו ואל יאמר הסרים הן אני עץ יבש: 4 כי כה אמר יהוה לסרים אשר ישמרו את שבתותי ובחרו באשר חפצתי ומחזיקים בבריתי: 5 ונתתי להם בביית ובחומתי יד ושם טוב מבנים ומבנות שם עולם אתן לו אשר לא יכרת: 6 ובני הנכר הנלוה על יהוה לשרתו ולאחבה את שם יהוה להיות לו לעבדים כל שמר שבת מחללו ומחזיקים בבריתי: 7 והביאותים אל הר קדשי ושמחתים בבית תפלותי עולתיהם וזבוחיהם לרצון על מזבחי כי ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים: 8 נאם אדני יהוה מקבץ נדחי ישראל עוד אקבץ עליו ונקבציו: 9 כל חיתו שם אתיו לאכל כל חיתו ביער: 10 צפו ועורים כלל לא ידעו כלם כלבים אלמים לא יוכלו לנכח היום שוכבים אהבי לנום: 11 והכלבים עזי נפש לא ידעו כבעה וזמה רעים לא ידעו הבין כלם לדרכם פנו איש לבצעו מקצתו: 12 אתיו אקחה יין ונסכאה שכר והיה כזה יום מחר גדול יתר מאד:

פרק 57

1 הצדיק אבד ואין איש שם על לב ואנשי חסד נאספים באין מבין כי מפני הערה נאסף הצדיק: 2 יבוא שלום יניחו על משכבותם חלק נכחו: 3 ואחם קרבו הנה בני עננה זרע מנאף ותזונה: 4 על מי תתענגו על מי תרחיבו פה תאדרכו לשון הלא אתם ילדי פשע זרע שקר: 5 הנחמים באלים תחת כל עץ רענן שחטי הילדים בנהלים תחת סעפי הסלעים: 6 בחלקי נחל חלקך הם הם גורלך גם להם שפכת נסך העלית מנחה העל אלה נאחם: 7 על הר גבה ונשא שמת משכבך גם שם עלית לזבח זבח: 8 ואחר הדלת והמזוזה שמת וזכרונך כי מאתי גלית ותעלי הרחבת משכבך ותכרת לך מהם אוהבת משכבך יד חזית: 9 ותשרי למלך בשמן ותרבי רקחך ותשלחי צריך עד מרחק ותשפילי עד שאול: 10 ברב דרכך ינעת לא אמרת נואש חית ירך מצאת על כן לא חלית: 11 ואת מי דאגת ותיראי כי תכובי ואותי לא זכרת לא שמת על לבך הלא אני מחשה ומעלם ואותי לא תיראי: 12 אני אני צדקתך ואת מעשיך ולא יעילוך: 13 בזעקך יצילך קבוציך ואת כלם ישא רוח יקח חבל והתחסה כי ינחל ארץ ויירש זרע קדשי: 14 ואמר סלו סלו פנו דרך הרימו מכשול מדרך עמי: 15 כי כה אמר רם ונשא שכן עד וקדוש שמו מרום וקדוש אשכון ואת דכא ושפל רוח להחיות רוח שפלים ולהחיות לב נדכאים: 16 כי לא לעולם אריב ולא לנצח אקצוף כי רוח מלפני יעטוף ונשמות אני עשיתי: 17 בעון בצעו קצפתי ואכחה הסתר ואקצף וילך שובב בדרך לבו: 18 דרכיו ראיתי וארפאהו ואנחתו ואשלם נחמים לו ולאכליו: 19 בורא נוב שפתיים שלום שלום לרחוק וצדקתו אמר יהוה ורפאתו: 20 ותרשיעם בים נגרש כי השקט לא יוכל ויגרשו מימי רפש וטיט: 21 אין שלום אמר אלהי לרשעים:

פרק 58

1 קרא בגרון אל תחשך בשופר הרם

קולך והגד לעמי פשעם ולבית יעקב חטאתם: 2 ואותי יום יום ידרשון ודעת דרכי יחפצון כנוי אשר צדקה עשה ומשפט אלהים לא עזב ישאלוני משפטי צדק קרבת אלהים יחפצון: 3 למה צמנו ולא ראית ענינו נפשנו ולא תדע הן ביום צמכם תמצאו חפץ וכל עצביכם תנשנו: 4 הן לריב ומצה תצמו ולחכות באגרף רשע לא תצמו ביום להשמיע במרום קולכם: 5 הכזה יהיה צום אכרתהו יום ענות אדם נפשו חלכף כאנמן ראשו ושק ואפר יציע הלזה תקרא צום ויום רצון ליהוה: 6 הלא זה צום אכרתהו פתח חרצותי רשע החר אנדות מוטה ושלל רצוצים חפשים וכל מוטה תנתקו: 7 הלא פרס לרעב לחמך ועניים מרודים תביא בית כי תראה ערם וכסיתו ומבשרך לא תתעלם: 8 אז יבקע כשחר אורך וארכתך מהרה תצמו וחלק לפניך צדקך כבוד יהוה יאספך: 9 אז תקרא ויהוה יענה תשוע ויאמר הנני אם חסיר מתוכך מוטה שלח אצבע ודבר און: 10 ותפק לרעב נפשך ונפש נענה תשביע וזרע בחשך אורך ואפלתך כצהרים: 11 ונחך יהוה תמיד והשביע בצחצחות נפשך ועצמתך יחליץ והיית כגן רוח וכמנוצא מים אשר לא יכובו מימי: 12 ובנו ממך חרבות עולם מוסדי דור ודור תקומם וקרא לך גדר פרץ משבב נתיבות לשבת: 13 אם תשיב משבת רגלך עשות חפציך ביום קדשי וקראת לשבת ענג לקדוש יהוה מכבד וכבדתו מעשות דרכיך ממצוא חפצך ודבר דבר: 14 אז תתענג על יהוה והרכבתך על במותי ארץ והאכלתך נחלת יעקב אביך כי פי יהוה דבר:

פרק 59

1 הן לא קצרה יד יהוה מהושיע ולא כבדה אזנו משמוע: 2 כי אם עונתיכם היו במדלים בינכם לבין אלהיכם וחטאותיכם הסתירו פנים מכם משמוע: 3 כי כפיכם נגאלו בדם ואצבעותיכם בעון שפתותיכם דברו שקר לשונכם עולה תהנה: 4 אין קרא בצדק ואין נשפט באמונה במות על תהו ודבר שוא הרו עמל והוליד און: 5 ביצי צפעוני בקעו וקורו עכביש יארגו האכל מביצייה ימות והזוזה תבקע אפעת: 6 קוריהם לא יהיו לבגד ולא יתכסו במעשיהם מעשיהם מעשי און ופעל חסם בכפיהם: 7 רגליהם לרע ירצו וימהרו לשפך דם נקי מחשבותיהם מחשבות און שד ושבר במסלותם: 8 דרך שלום לא ידעו ואין משפט במעגלותם נתיבותיהם עקשו והן לך דרך בה לא ידע שלום: 9 על כן רחק משפט ממנו ולא השיגו צדקה נקוה לאור והנה חשך לנגהות באפלות נחלך: 10 נגששה כעורים קיר וכאין עינים נגששה כשלנו בצהרים כנשף באשמים כמתיים: 11 נדמה כדכים כלנו וכיונים הנה נהנה נקוה למשפט ואין לישועה רחקה ממנו: 12 כי רבו פשעינו נגדך וחטאותינו ענתה בנו כי פשעינו אתנו ועונותינו ידענום: 13 פשע וכחש ביהוה ונסוג מאחר אלהינו דבר עשק וסרה הרו והגו מלב דברי שקר: 14 והסג אחור מציצת צדקה מרחוק תעמר כי בשלה ברחוב אמת ונכחה לא תוכל לבוא: 15 ותהי האמת נעדרת וסר מרע משתולל וירא יהוה וירע בעיניו כי אין משפט: 16 וירא כי אין איש וישתומם כי אין מפגיע ותושע לו זרעו וצדקתו היא סמכתהו: 17 וילבש צדקה כשרין וכובע ישועה בראשו וילבש בגדי נקם תלבשת ויעט כמעיל קנאה: 18 כעל גמלות כעל ישלם חמה לצריי גמול לאיביו לאיים גמול ישלם: 19 וייראו ממערב את שם יהוה

וממזרח שמש את כבודו כי יבוא כנחר צר רוח יהוה נססה בו: 20 ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם יהוה: 21 ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליך ודברי אשר שמתו בפיך לא ימושו מפיך ומפי זרעך ומפי זרע זרעך אמר יהוה מעתה ועד עולם:

פרק 60

1 קומי אורי כי בא אורך וכבוד יהוה עליך זרה: 2 כי הנה החשך יכסה ארץ וערפל לאמים ועליו יורח יהוה וכבודו עליך יראה: 3 והלכו גוים לאורך ומלכים כלנה ורוחך: 4 שאי סבים עיניך וראי כלם נקבצו באו לך בניך מרחוק יבאו ורבותי על צד תאמנה: 5 אז תראי ונהרת ופחד ורחב לבבך כי יתפך עליך המון ים חיל גוים יבאו לך: 6 פשעת נמלים תסכך בכרי מדין ועיפה כלם משבא יבאו זהב ולבונה ישאו ותהלה יהוה ישראו: 7 כל צאן קרד יקבצו לך אילי נביות ישתוהך יעלו על רצון מזבחי וביתי תפארתו אפאר: 8 מי אלה כעב תעופינה וכיונים אל ארבותיהם: 9 כי לי איים יקוו ואניות תרשיש בראשונה להביא בניך מרחוק כספם וזהבם אחם לשם יהוה אלהיך ולקדוש ישראל כי פארך: 10 ובנו בני נכר מחתיך ומלכיהם ישרתוהך כי בקצף הכיתוהך וברצוני רחמתיך: 11 ופתחו שעריך תמיד וימם ולילה לא יסגרו להביא אליך חיל גוים ומלכיהם נהונים: 12 כי הגוי והממלכה אשר לא יעבדוך יאבדו והגוים חרב יחרבו: 13 לבוא הלבנון אליך יבוא ברוש תהדר ותאשור יחור לפאר מקדש ומקדש רגלי אכבד: 14 והלכו אליך שחוח בני מעניך והשתחוו על כפות רגליך כל מנאציק וקראו לך עיר יהוה ציון קדוש ישראל: 15 תחת היותך עזובה ושנואה ואין עובר ושמתיך לגאון עולם משוש דור ודור: 16 וינקת חלב גוים ושד מלכים תינקי וידעת כי אני יהוה מושיעך וגאלך אביר יעקב: 17 תחת הנחשת אביא זהב ותחת הברזל אביא כסף ותחת העצים נחשת ותחת האבנים ברזל ושמתי פקדתך שלום ונגשיך צדקה: 18 לא ישמע עוד חסם בארצך שד ושבר בגבוליי וקראת ישועה חומתיך ושעריך תהלה: 19 לא יהיה לך עוד השמש לאור יומם וללנה וירח לא יאיר לך והיה לך יהוה לאור עולם ואלהיך לתפארתך: 20 לא יבוא עוד שמשך וירחך לא יאסף כי יהוה יהיה לך לאור עולם ושלמי ימי אבלך: 21 ועמך כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ נצר מטעו מעשה ידי להתפאר: 22 חקטן יהיה לאלף והצעיר לגוי עצום אני יהוה בעתה אחישנה:

פרק 61

1 רוח אדני יהוה עלי יען מזה יהוה אתי לבשר עניים שלחני לחפש נשברי לב לקרא לשבויים דרוור ולאסורים פקח קוה: 2 לקרא שנת רצון ליהוה ויום נקם לאלהינו לנחם כל אבלים: 3 לשום לאבלי ציון לתת להם פאר תחת אפר שמן ששון תחת אבל מעטה תהלה תחת רוח כחה וקרא להם אילי הצדק מטע יהוה להתפאר: 4 ובנו חרבות עולם שממות ראשנים יקוממו ותחדשו ערי חרב שממות דור ודור: 5 ועמדו זרים ורעו צאנכם ובני נכר אכריכם וברמיכם: 6 ואחם כהני יהוה תקראו משרתי אלהינו יאמר לכם חיל גוים תאכלו ובכבודם תתימרו: 7 תחת בשתכם משנה וכלמה ירנו חלקם לכן בארצם משנה יירשו שמחת עולם תהיה להם: 8 כי אני יהוה אהב משפט שוא גול בעולה ונתתי

פעלתם באמת ובדירת עולם אברות להם: 9 ונודע בגוים זרעם וצאצאיהם בתוך העמים כל ראיהם יכירוהם כי הם זרע ברך יהוה: 10 שוש אשש ביהוה תגל נפשי באלהי כי הלבשוני בגדי ישע מעיל צדקה יעטני כחתן יכהן פאר ובכלה תעדה כליה: 11 כי כארץ תוציא צמחה ובכנה זרועיה הצמיח כן אדני יהוה יצמיח צדקה ותהלה נגד כל הגוים:

פרק 62

1 למען ציון לא אחשה ולמען ירושלים לא אשקוט עד יצא כננה צדקה וישועתה כלפיד יבער: 2 וראו גוים צדקך וכל מלכים כבודך וקרא לך שוש חדש אשר פי יהוה יקבנו: 3 ויהי עשרת תפארתך ביד יהוה וצנוף מלוכה בכף אלהיך: 4 לא יאמר לך עוד עזובה ולא רצך לא יאמר עוד שממה כי לך יקרא חפצי בה ולא רצך בעולה כי חפץ יהוה בך וארצך תבעל: 5 כי יבעל בחור בתולה יבעלך בניך ומשוש חתן על כלה ישיש עליך אלהיך: 6 על חומותיך ירושלים הפקדתי שמרים כל היום וכל הלילה תמיד לא יחשו המזכרים את יהוה אל דמי לכם: 7 ואל תתנו דמי לו עד יבונן ועד ישים את ירושלים תהלה בארץ: 8 נשבע יהוה בימינו ובזרוע עזו אם אתן את דגנך עוד מאכל לאיביך ואם ישוה בני נכר תירושך אשר יגעת בו: 9 כי מאספיו יאכלהו והללו את יהוה ומקבציו ישתחו בחצרות קדשי: 10 עברו עברו בשערים פנו דרך העם סלו סלו המסלה סקלו מאבן הרימו נס על העמים: 11 הנה יהוה ישמע אל קצה הארץ אמרו לבת ציון הנה ישעתי בא הנה שכרו אתו ופעלתו לפניו: 12 וקראו להם עם הקדש נאולי יהוה ולך יקרא דרושה עיר לא נעזבה:

פרק 63

1 מי זה בא מאדום חמוץ בגדים מבצרה זה הדור בלבשוש צעה ברב כחו אני מדבר בצדקה רב להושיע: 2 מרוע אדם ללבושך ובגדיך בדרך בנת: 3 פורה דרכתי לבדי ומעמים אין איש אתי ואדרכם באפי וארסם בחמתי ויו נצחם על בגדי וכל מלבושי אנאלי: 4 כי יום נקם בלבי ושנת גאולי סאה: 5 ואביט ואין עזר ואשתומם ואין סומך ותושע לי ורמי וחמתי היא סמכתי: 6 ואבוס עמיים באפי ואשכרם בחמתי ואוריד לארץ נצחם: 7 חסדי יהוה אזכיר תהלת יהוה כעל כל אשר נמלנו יהוה ורב טוב לבית ישראל אשר גמלם כרחמי וכרב חסדיו: 8 יאמר אך עמי מהם בניו לא ישקרו ויהי להם קנאשע: 9 בבלי צרעת לא צר מלאך פניו הושיעם באהבתו ובחמלתו הוא נאלם וינטלם וינשאם כל ימי עולם: 10 והמה מרו ועצבו את רוח קדשו ויהפך להם לאויב הוא נלחם בהם: 11 ויזכר ימי עולם משה עמו איה המעלה מים את רעי צאנו איה השם בקרבו את רוח קדשו: 12 מוליך לימין משה זרוע תפארתו בוקע מים מפניהם לעשות לו שם עולם: 13 מוליכם בתהמות כסוס במדבר לא יבשליו: 14 כבהמה בבקעה תרד רוח יהוה תניחם בן נהגה עמך לעשות לך שם תפארת: 15 הבט משמים וראה מזבל קדשך ותפארתך את רוח קדשו: 16 כי אתה אבינו כי ורחמך אלי התאפקן: 17 כי אתה אבינו כי אברהם לא ידענו וישראל לא יכירונו אתה יהוה אבינו נאלנו מעולם שמך: 17 למה התענו יהוה מדרכיך תקשיח לבנו מיראתך שוב למען עבדיך בשמי נחלתך: 18 למצער ריש עם קדשך צרינו בוסס מקדשך: 19 היינו מעולם לא משלת בהם לא נקרא שמך

עליהם:

פרק 64

1 לוא קרעת שמים ירדת מפניך הרים נזלו: 2 כקדח אש המסים מים תבעה אש להודיע שמך לצריך מפניך גוים ירגזו: 3 בעשוקת נוראות לא נקוה ירדת מפניך הרים נזלו: 4 ומעולם לא שמעו לא האזינו עין לא ראתה אלהים וזולתך יעשה למחכה לו: 5 פנעת את שש ועשה צדק בדרכיך יזכרך הן אתה קצפת ונחמא בהם עולם ונושע: 6 ונהי כשמא כלנו וכבגד עדים כל צדקתנו ונבל כעלה כלנו ועוננו כרוח ישאנו: 7 ואין קורא בשמך מתעורר להחזיק בך כי הסתרת פניך ממנו ותמוגנו ביד עוננו: 8 ועתה יהוה אבינו אתה אנחנו החמר ואתה יצרנו ומעשה ידך כלנו: 9 אל תקצף יהוה עד מאד ואל לעד תזכר עון הן הבט נא עמך כלנו: 10 ערי קדשך היו מדבר ציון מדבר היתה ירושלים שממה: 11 בית קדשנו ותפארתנו אשר הללוק אבותינו היה לשרפת אש וכל מחמירנו היה לחרבה: 12 העל אלה התאפק יהוה תחשה ותעננו עד מאד:

פרק 65

1 נדרשתי ללוא שאלו נמצאתי ללא בקשני אמרתי הנני הנני אל גוי לא קורא בשמי: 2 פרשתי ידי כל היום אל עם סורר ההלכים הדרך לא טוב אחר מחשבותיהם: 3 העם המכעיסים אותי על פני תמיד זבחים בנות ומקטרים על הלבנים: 4 הישבים בקברים ובנצורים ילינו האכלים בשר החזיר ופרק פגלים כליהם: 5 האמרים קרב אליך אל תגש בי כי קדשתך אלה עשן באפי אש יקדת כל היום: 6 הנה כתובה לפני לא אחשה כי אם שלמתי ושלמתי על חיקם: 7 עונתיכם ועונת אבותיכם יחדו אמר יהוה אשר קטרו על ההרים ועל הגבעות הרפוני ומדתי פעלתם ראשנה על חיקם: 8 כה אמר יהוה כאשר ימצא תירוש באשכול ואמר אל תשחיתוהו כי ברכה בו כן אעשה למען עבדי לבלתי השחית הכל: 9 והוצאתי מיעקב זרע ומיהודה יורש הרי יירשוה בחירי ועבדי ישכנו שמה: 10 והיה השרון לנוה צאן ועמק כבור לרביץ בקר לעמי אשר תדרשוני: 11 ואתם עובי יהוה השכחים את הר קדשי הערכים לגד שלחן והממלאים למני ממסך: 12 ומינתי אחכם להרב וכלכם למבח חכרעו יען קראתי ולא עניתם דברתי ולא שמעתם ותעשו הרע בעיני ובאשר לא חפצתי בחרתם: 13 לכן כה אמר אדני יהוה הנה עבדי יאכלו ואתם תרעבוהו ארנו בשמי ישתו ואתם תצמאו הנה עבדי ישמחו ואתם תבשו: 14 הנה עבדי ירנו מטוב לב ואתם תצעקו מכאב לב ומשבר רוח תילילו: 15 והנחתם שמכם לשבועה לבחורי והמיתך אדני יהוה ולעבדיו יקרא שם אחר: 16 אשר מתברך בארץ יתברך באלהי אמן והשבעה בארץ ישבע באלהי אמן כי נשכחו הצרות הראשונות וכי נסתרו מעיני: 17 כי הנני בורא שמים חדשים וארץ חדשה ולא תזכרנה הראשונות ולא תעלינה על לב: 18 כי אם ישיש וגילו עדי עד אשר אני בורא כי הנני בורא את ירושלים גילה ועמתי בשמי: 19 וגלתי בירושלים וששתי בעמי ולא ישמע בה עוד קול בבי וקול זעקה: 20 לא יהיה משם עוד עול ימים וזקן אשר לא ימלא את ימיו כי הנער בן מאה שנה ימות והחומא בן מאה שנה יקלל: 21 ובנו בתים וישבו ונטשו כרמים ואכלו פרים: 22 לא יבנו ואחר יש לא ישעו ואחר יאכל כי כימי העץ ימי עמי ומעשה

ידיהם יבלו בחירי: 23 לא ייגעו לריק ולא ילדו לבחלה כי זרע ברוכי יהוה המה וצאצאיהם אחם: 24 והיה טרם יקראו ואני אענה עוד הם מדברים ואני אשמע: 25 ואב וטלה ירעו כאחד ואריה כבקר יאכל תבן ונחש עפר לחמו לא ירעו ולא ישחיתו בכל הר קדשי אמר יהוה:

פרק 66

1 כה אמר יהוה השמים כסאי והארץ הדם רגלי אי זה בית אשר תבנו לי ואי זה מקום מנוחתי: 2 ואת כל אלה ידי עשתה ויהיו כל אלה נאם יהוה ואל זה אביט אל עני ונכה רוח וחרד על דברי: 3 שוחט תשור מכה איש וזבח תשה ערף כלב מעלה מנחה דם חזיר מזכיר לבנה מברך און גם המה בחרו בדרכיהם ובשקוציהם נפשם חפצה: 4 גם אני אבחר בתעלילים ומגורתם אביא להם יען קראתי ואין עונה דברתי ולא שמעו ויעשו הרע בעיני ובאשר לא חפצתי בחרו: 5 שמעו דברי יהוה החזרים אל דברו אמרו אויבים שנאיכם מגדיכם למען שמי יכבד יהוה ונראה בשמחתכם והם יבשו: 6 קול שאון מעיר קול מחיבל קול יהוה משלם גמול לאיביו: 7 בטרם תחיל ילדה בטרם יבוא תכל לה והמליטה זכר: 8 מי שעב כזאת מל ראה כאלה היוחל ארץ ביום אחד אם יולד גוי פעם אחת כי חלה גם ילדה ציון את בניה: 9 האני אשכיר ולא אוליד יאמר יהוה אם אני המוליד ועצרתי אמר אלהיך: 10 שמוח את ירושלים וגילו בה כל אהביה יששו אתה משוש כל המתאבלים עליה: 11 למען תיזקן ושבעתם מלך ונחמיה למען תמצו ותתענגנה מזיו כבודך: 12 כי כה אמר יהוה הנני נטה אליה כנהר שלום וכנחל שוטף כבוד גוים וינקתם על צד תנשאו ועל ברכים תשעשעו: 13 כאיש אשר אמו נתנחם כן אנכי אנחמכם ובירושלים נתנחמו: 14 וראיתם ושש לבכם ועצמותיכם כדשא תפרחנה ונוודעה יד יהוה את עבדיו וועם את איביו: 15 כי הנה יהוה באש יבוא וכסופה מרכבתיו לחשיב בחמה אפו ונערתו בלחבי אש: 16 כי באש יהוה תשפט ובחברו את כל בשר ורבו חללי יהוה: 17 המתקדשים והמטהרים אל הגנות אחר אחר בתוך אכלי בשר החזיר והשקץ והעכבר יחדו יספו נאם יהוה: 18 ואנכי מעשים ומחשבותיהם באה לקבץ את כל הגוים והגשנות ובאו וראו את כבודי: 19 ושמתי בהם אות ושלחתי מהם פליטים אל הגוים תרשיש פול ולוד משכי קשת תבל ויון האיים הרחוקים אשר לא שמעו את שמעי ולא ראו את כבודי והגידו את כבודי בגוים: 20 והביאו את כל אחיהם מכל הגוים מנחה ליהוה בסוסים וברכב ובצעבים ובפרדים ובכרכרות על הר קדשי ירושלים אמר יהוה כאשר יביאו בני ישראל את המנחה בכלי שחרור בית יהוה: 21 וגם מהם אקח לכהנים ללויים אמר יהוה: 22 כי כאשר השמים בורא ימידי חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו יבוא כל בשר להשתחוות לפני אמר יהוה: 23 ויצאו ויבנו בפגרי האנשים הפשעים כי תולעתם לא תמות ואשם לא תכבה והיו דראון לכל בשר:

ירמיהו

פרק 1

1 דברי ירמיהו בן חלקיהו מן הכהנים אשר בעתות בארץ בנימן: 2 אשר היה דבר יהוה אליו בימי יאשיהו בן אמון מלך יהודה בשלש עשרה שנה למלכו: 3 ויהי בימי יהויקים בן יאשיהו מלך יהודה עד תם עשתי עשרה שנה לצדקיהו בן יאשיהו מלך יהודה עד גלות ירושלים בחדש החמישי: 4 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 5 בטרם אצורך בבטן ידעתוך ובטרם תצא מרחם הקדשתך נביא לגוים נתתוך: 6 ואמר אהה אדני יהוה הנה אני ידעתי דבר כי נער אנכי: 7 ויאמר יהוה אלי אל תאמר נער אנכי כי על כל אשר אשלחך תלך ואת כל אשר אצוך תדבר: 8 אל תירא מפניהם כי אתך אני להצילך נאם יהוה: 9 וישלח יהוה את ידו ויגע על פי ויאמר יהוה אלי הנה נתתי דברי בפיך: 10 ראה הפקדתיך היום הנה על הגוים ועל הממלכות לנתוש ולנתוץ ולהאביד ולהרוס לבנות ולנטוע: 11 ויהי דבר יהוה אלי לאמר מה אתה ראה ויאמר יהוה אלי הטיבת לראות כי שקד אני על דברי לעשות: 13 ויהי דבר יהוה אלי שנית לאמר מה אתה ראה ואמר סיר נפוח אני ראה ופניו מפני צפונה: 14 ויאמר יהוה אלי מצפון תפתח הרעה על כל ישיבי הארץ: 15 כי הנני קרא לכל משפחות ממלכות צפונה נאם יהוה ובאו ונתנו איש כסאו פתח שערי ירושלים ועל כל חומותיה סביב ועל כל ערי יהודה: 16 ודברתי משפטי אותם על כל רעתם אשר עזבוני ויקטרו לאלהים אחרים וישתחוו למעשי ויהיו: 17 ואתה תאור מתניך וקמת ודברת אליהם את כל אשר אנכי אצוך אל תחת מפניהם ביום אחרת כל פניהם: 18 ואני הנה נתתיך היום לעיר מבצר ולעמוד ברזל ולחמות נחשת על כל הארץ למלכי יהודה לשריה לכהניה ולעם הארץ: 19 ונלחמו אליך ולא יוכלו לך כי אתך אני נאם יהוה להצילך:

פרק 2

1 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 2 הלך וקראת באזני ירושלים לאמר כה אמר יהוה זכרתי לך חסד נעורידך אהבת כלולותיך לבחך אחרי במדבר בארץ לא זרועה: 3 קדש ישראל ליהוה ראשית תבואתה כל אכליו יאשמו רעה תבא אליהם נאם יהוה: 4 שמעו דברי יהוה בית יעקב וכל משפחות בית ישראל: 5 כה אמר יהוה מה מצאו אבותיכם בי עול כי רחקו מעלי וילכו אחרי ההבל ויהבלו: 6 ולא אמרו איה יהוה המעלה אתנו מארץ מצרים המוליד אתנו במדבר בארץ ערבה ושוחה בארץ ציה וצלמות בארץ לא עבר בה איש ולא יש אדם שם: 7 ואבאי אתכם אל ארץ חכרמל לאכל פריה וטובה ותבאו ותטמאו את ארצי ונחלתי שמתם לתועבה: 8 הכהנים לא אמרו איה יהוה ותפשי תהורה לא ידעונו והרעים פשעו בי והנביאים נבאו כבעל ואחרי לא יועלו חלבו: 9 לכן עד ארוב אתכם נאם יהוה ואת בני בניכם ארוב: 10 כי עברו איי בתיים וראו וקדר שלחו ותחבוננו מאד וראו הן היתה כזאת: 11 ההימיר גוי אלהים והמה לא אלהים ועמי המיר כבודו בלוא יועיל: 12 שמו שמם על זאת ושערו חרבו מאד נאם יהוה: 13 כי שתים רעות עשה עמי אתי עזבו מקור מים חיים לחצב להם בארות בארת

נשברים אשר לא יכלו המים: 14 העבר
ישראל אם יליד בית הוא מדוע היה לבן: 15
עליו ישאנו כפרים נתנו קולם וישיתו ארצו
לשמה עריו נצתה מבלי ישב: 16 גם בני נף
ותחפנס ירעוך קדקד: 17 הלוא זאת תעשה
לך עובד כי יהיה אליהך בעת מוליכך
בדרך: 18 ועתה מה לך לדרך מצרים
לשתות מי שחור ומה לך לדרך אשור לשתות
מי נהר: 19 תיסרך רעתך ומשבותיך תוכבך
ודעי וראי כי רע ומר עובד את יהוה אליהך
ולא פחדתי אליך נאם אדני יהוה צבאות: 20
כי מגולם שברתי עלך נתקתי מוסרתיך
ותאמרי לא אעבר כי על כל גבעה נבהה
ותחת כל עץ רענן את צעה זונה: 21 ואנכי
נשתתך שרק כלה זרע אמת ואיך נהפכת לי
סורי הנפן נכריתי: 22 כי אם תבכני בותר
ותרבי לך ברית נכחם עונך לפני נאם אדני
יהוה: 23 איך תאמרי לא נטמאתי אחרי
הבעלים אל תלכתי אחרי דרכך בנא דעי מה
עשית בכרה קלה משרכת דרכיך: 24 פרה
למד מדבר באות נפשו שאפה רוח האנתה מי
ישיבנה כל מבקשיה לא ייעפו בחדשה
ימצאונה: 25 מנעי רגלך מיחף וגורניך
ממצאה ותאמרי נושא לוא כי אהבתי זרים
ואחריהם אלך: 26 כבשת גנב כי ימצא כן
הבישו בית ישראל המה מלביחם שריהם
וכהניהם ונביאייהם: 27 אמרים לעץ אבי
אתה ולאבן את ילדתי כי פנו אלי ערף ולא
פנים ובעת רעם יאמרו קומה והושיענו: 28
ואיה אליהך אשר עשית לך יקומו אם
ישיעוך בעת רעתך כי מספר עריך היו
אליהך יהודה: 29 למה תריבו אלי כלכם
פשעתם כי נאם יהוה: 30 לשוא הכיתי את
בניכם מוסר לא לקחו אכלה חרובכם
נביאיכם כאריה משחית: 31 הדור אתם ראו
דבר יהוה המדבר הייתי לישראל אם ארץ
מאפליה מדוע אמרו עמי רדנו לוא נבוא עוד
אליך: 32 התשכח בתולה עדיה כלה קשריה
ועמי שכחוני ימים אין מספר: 33 מה תיטבי
דרכך לבקש אהבה לכן את הרעות למחתי
את דרכיך: 34 גם בכנפיך נמצאו דם נפשות
אביונים נקיים לא במחמתך מצאתים כי על
כל אלה: 35 ותאמרי כי נתקתי אך שב אפו
ממני הנני נשפט אותך על אמרך לא
חטאתי: 36 מה תולי מאד לשנות את דרכך
גם ממצרים תבושי כאשר בשת מאשור: 37
גם מאת זה תצאי וידיך על ראשך כי מאס
יהוה במבטחך ולא תצליחי להם:

פרק 3

1 לאמר הן ישלח איש את אשתו
והלכה מאתו והיתה לאיש אחר הישוב אליה
עוד הלוא חנוף תחנף הארץ ההיא ואת זנית
רעים רבים ושוב אלי נאם יהוה: 2 שאי
עניך על שפים וראי איפה לא שגלת על
דרכי ישתת להם כעשרי במדבר ותחביתי
ארץ בנותיך וברעך: 3 וימנעו רבבים
ומלקוש לוא היה ומצא אשה זונה היה לך
מאנת הכלם: 4 הלוא מעתה קראתי לי אבי
אלוף נערי אתה: 5 הוינמר לעולם אם ישמר
לנצח הנה דברתי ותעשי הרעות ותוכל: 6
ואמר יהוה לי בימי יאשיהו המלך הארצות
אשר עשה משבי ישראל הלכה היא על כל
הר גבה ואל תחת כל עץ רענן ותזני שם: 7
ואמר אחרי עשותה את כל אלה אלי תשוב
ולא שבה ותראה בגורה אחותה יהודה: 8
וארא כי על כל אדות אשר נאפה משבה
ישראל לשלחתי ואותן את ספר כריתיה אליה
ולא יראה בגדה יהודה אחותה ותלת ותזן
היא: 9 והיה מקל זנותה ותחנף את הארץ
ותנאף את האבן ואת העץ: 10 וגם בכל זאת
לא שבה אלי בגורה אחותה יהודה בכל לבה

כי אם בשקר נאם יהוה: 11 ויאמר יהוה אלי
צדקה נפשה משבה ישראל מבגדה יהודה: 12
הלך וקראת את הדברים האלה צפונה ואמרת
שובה משבה ישראל נאם יהוה לוא אפיל פני
בכם כי חסיד אני נאם יהוה לא אטור
לעולם: 13 אך דעי עונך כי ביהוה אליהך
פשעת ותפורי את דרכך לזרים תחת כל עץ
רענן ובקולי לא שמעתם נאם יהוה: 14 שוב
בנים שובבים נאם יהוה כי אנכי בעלתי בכם
ולקחתי אתכם אחד מעיר ושנים ממשפחה
והבאתי אתכם ציון: 15 ונתתי לכם רעים
כלבי ורעו אתכם דעה והשכיל: 16 והיה כי
תריבו ופריהם בארץ בימים ההמה נאם יהוה
לא יאמרו עוד ארון ברית יהוה ולא יעלה על
לב ולא יזכרו בו ולא יפקדו ולא יעשה
עוד: 17 בעת ההיא יקראו לירושלם כסא
יהוה ונקוו אליה כל הגוים לשם יהוה
לירושלם ולא ילכו עוד אחרי שררות לבם
הרע: 18 בימים ההמה ילכו בית יהודה על
בית ישראל ויבאו יחדו מארץ צפון על הארץ
אשר הנחלתי את אבותיכם: 19 ואנכי אמרתי
איך אשתך בבנים ואותן לך ארץ המדה נחלת
צבי צבאות גוים ואמר אבי תקראו לי
ומאחרי לא תשובו: 20 אכן בגדה אשה מרעה
כן בגדתם כי בית ישראל נאם יהוה: 21 קול
על שפיים נשמע בכי תחנוני בני ישראל כי
הענו את דרכם שכחו את יהוה אליהם: 22
שובו בנים שובבים ארפה משובתיכם הננו
אתנו לך כי אתה יהוה אליהם: 23 אכן
לשקר מנבעות המון הרים אכן ביהוה אליהם
תשועת ישראל: 24 ותבשת אכלה את יגיע
אבותינו מנעורינו את צאנם ואת בקרם את
בניהם ואת בנותיהם: 25 נשכבה בבשתנו
ותבכנו כלמתנו כי ליהוה אליהם חטאו
אנחנו ואבותינו מנעורינו ועד היום הזה ולא
שמענו בקול יהוה אליהם:

פרק 4

1 אם תשוב ישראל נאם יהוה אלי
תשוב ואם חסיר שקוציך מפני ולא תנוד: 2
ונשבעת חי יהוה באמת במשפט ובצדקה
והתברכו בו גוים ובי יתהללו: 3 כי בה אמר
יהוה לאישי יהודה ולירושלם נירו לכם ניר
ואל תורעו אל קוצים: 4 המלו ליהוה והסרו
ערלות לבבכם אישי יהודה וישיבי ירושלם רע
תצא כאש חמתי ובערה ואין מכבה מפני רע
מעליכם: 5 הגידו ביהודה ובירושלם
השמיעו ואמרו ותקעו שופר בארץ קראו
מלאו ואמרו האספו ונבואה אל ערי
המדבר: 6 שאו נס ציונה העיזו אל תעמדו
כי רעה אנכי מבין מצפון ושבר גדול: 7
עלה אריה מסבכו ומשחית גוים נסע יצא
ממקמי לשום ארצך לשמה עריך תצינה מאין
יושב: 8 על זאת חגרו שקים ספרו והלילו
כי לא שב חרון אף יהוה ממנו: 9 והיה ביום
ההוא נאם יהוה יאבד כל המלך ולב השרים
ונשמו הכהנים והנביאים יתחמו: 10 ואמר
אהה אדני יהוה אכן השא השאת לעם הזה
ולירושלם לאמר שלום יהיה לכם ונגעה חרב
עד תופש: 11 בעת ההיא יאמר לעם הזה
ולירושלם רוח צח שפיים במדבר דרך בת
עמי לוא זלזלת ולוא תלכתי: 12 רוח מלא
מאלה יבוא לי עתה גם אני אדבר משפטים
אותם: 13 הנה כעננים יעלה וכסופה
מרכבותיו קלו מנשרים סוסיו אוי לנו כי
שרדנו: 14 כבסי מרעה לבך ירושלם למען
תושעי עד מתי תלין בקרבך מחשבות
אונך: 15 כי קול מגיד מדן ומשמיע אן מהר
אפריים: 16 תזכירו לגוים הנה תשמיעו על
ירושלם נצרים באים מארץ המרחק ויתנו על
ערי יהודה קולם: 17 כשמרי שדי היו עליה
מסביב כי אתי מרתה נאם יהוה: 18 דרכך

ומעלליך עשו אלה לך זאת רעתך כי מר כי
נגע עד לבך: 19 מעי מעי אחולה קירות לבי
המה לי לבי לא אחרישי כי קול שופר שמעתי
נפשי תרועת מלחמה: 20 שבר על שבר נקרא
כי שרדה כל הארץ פתאם שדרו אחלי רגע
יריעתי: 21 עד מתי אראה נס אשמעה קול
שופר: 22 כי אויל עמי אותי לא ידעו בני
סכלים המה ולא נבונים המה חכמים המה
להרע ולחטיב לא ידעו: 23 ראיתי את
הארץ והנה תהו ובהו ואל השמים ואין
אורם: 24 ראיתי ההרים והנה רעשים וכל
הגבעות התקלקלו: 25 ראיתי והנה אין
האדם וכל עוף השמים נדרו: 26 ראיתי והנה
הכרמל המדבר וכל עריו נתצו מפני יהוה
מפני חרון אפו: 27 כי בה אמר יהוה שממה
תהיה כל הארץ וכלה לא אעשה: 28 על זאת
תאבל הארץ וקדור השמים ממעל על כי
דברתי זמתי ולא נחמתי ולא אשוב ממנה: 29
מקול פרש ורמה קטב ברחת כל העיר באו
בעבים ובכפים עלו כל העיר עזובה ואין
יושב בהן איש: 30 ואחי שדוד מה תעשי כי
תלכשי שני כי תעדי עיר וחב כי תקרעי בפורך
עיניך לשוא תחיפי מאסו כך עגבים נפשך
במכירתה: 31 כי קול כחולה שמעתי צרה
אוי נא לי כי עיפה נפשי להרגים:

פרק 5

1 שוטטו בחוצות ירושלם וראו נא
ודעו ובקשו ברחובותיה אם תמצאו איש אם
יש עשה משפט מבקש אמונה ואסלח לה: 2
ואם חי יהוה יאמרו לכן לשקר ישבעו: 3
יהוה עיני הלא לאמונה הכיתה אתם ולא
חלו כליהם מאנו קחת מוסר חזקו פניהם
מסלע מאנו לשוב: 4 ואני אמרתי אך דלים
הם נואלו כי לא ידעו דרך יהוה משפט
אליהם: 5 אלכה לי אל הגדלים ואדברנה
אותם כי המה ידעו דרך יהוה משפט אליהם
אולי המה יתורו שברו ועל נתקו מוסרות: 6
כן חכם אריה מיער זאב ערבות ישדדם נמר
שקר על עריהם כל היוצא מהנה יטרף כי
רבו פשעים עצמו משבותיהם: 7 אי לזאת
אסלוח לך בניך עזבוני וישבעו בלא אליהם
ואשבע אותם וינאפו ויבית זונה יתגדרו: 8
סוסים מיונים משכים יהוה איש אל אשת רעהו
יצהלו: 9 העל אלה לוא אפקד נאם יהוה
ואם בגוי אשר כזה לא תחנקם נפשי: 10 עלו
בשרותיה ושתו וכלה אל תעשו חסירו
נמישותיה כי לוא ליהוה המה: 11 כי בגוד
בגדו כי בית ישראל ובית יהודה נאם
יהוה: 12 כחשו ביהוה ויאמרו לא הוא ולא
תבוא עלינו רעה וחרב ורעב לוא נראה: 13
והנביאים יהיו לרוח והדבר אין בהם כה
יעשה להם: 14 לכן כה אמר יהוה אליה
צבאות יען דברכם את הדבר הזה הנני נתן
דברי בפיך לראש והעם הזה עצים
ואכלתם: 15 הנני נביא עליכם גוי ממרחק
בית ישראל נאם יהוה גוי איתן הוא גוי
מעולם הוא גוי לא תדע לשנו ולא תשמע מה
יגבר: 16 אשפתו כקבר פתוח כלם
גבורים: 17 ואכל קצירך ולחמך יאכלו
בניך ובנותיך יאכל צאנך ובקרך יאכל נפקך
ותאנחך ירשע עיר מבצריך אשר אתה בוסת
בהנה בחרב: 18 וגם בימים ההמה נאם יהוה
לא אעשה אתכם כלה: 19 והיה כי תאמרו
תחת מה עשה יהוה אליהם לנו את כל אלה
ואמרת אליהם כאשר עזבתם אותי ותעבדו
אלהי נכר בארצכם כן תעבדו זרים מארץ לא
לכם: 20 הגידו דבר אבותי יעקב והשמיעוה
ביהודה לאמר: 21 שמעו נא זאת עם סכל
ואין לב עינים להם ולא יראו אזנים להם ולא
ישמעו: 22 האותי לא תיראו נאם יהוה אם

1 העזו בני בנימן מקרב ירושלם
ובתקוע תקעו שופר ועל בית הכרם שאו
משאת כי רעה נשקפה מצפון ושבר גדול: 2
הנה והמענה דמיתי בת ציון: 3 אליה יבאו
רעים ועדריהם תקעו עליה אהלים סביב רעו
איש את ידו: 4 קדשו עליה מלחמה קומו
ונעלה בצרהים אוי לנו כי פנה היום כי ינמו
צללי ערב: 5 קומו ונעלה בלילה ונשחיתה
ארמנותיה: 6 כי בה אמר יהוה צבאות כרתו
עצה ושפכו על ירושלם סללה היא העיר
הפקד כלה עשק בקרבה: 7 בחקירי בור
מימיה חן חקרה רעתה חסם ושר ישמע בה עול
פני תמיד חלי ומכח: 8 חוסרי ירושלם פן
תקע נפשי ממך פן אישמך שממה ארץ לוא
נושבה: 9 כה אמר יהוה צבאות עולל
יעוללו כנפן שארית ישראל השב ירך כבוצר
על סלסלות: 10 על מי אדברנה ואעידה
וישמע הנה ערלה אונם ולא יוכלו להקשיב
הנה דבר יהוה היה להם לחרפה לא יתפצו
בו: 11 ואת חמת יהוה מלאתי נלאיתי הכיל
שפך על עולל בחוץ ועל סוד בחוורים יחדו
כי גם איש עם אשה ילכדו זקן עם מלא
ימים: 12 ונסכו בתיים לאחרים שדות ונשים
יחדו כי אשה את רי על ישיב הארץ נאם
יהוה: 13 כי מקטנם ועד גדולם כלו בוצע
בצע ומנביא ועד כהן כלו עשה שקר: 14
וירפאו את שבר עמי על נקלה לאמר שלום
שלום ואין שלום: 15 הבישו כי תועבה עשו
גם בוש לא יבושו את הכלים לא ידעו לכן
יהוה: 16 בנפלים בעת פקדונים יכשלו אמר
יהוה: 17 כה אמר יהוה עמדו על דרכים
וראו ושאלו לנחבות עולם אי זה דרך הטוב
ולכו בה ומצאו מרגוע לנפשכם ויאמרו לא
נלך: 17 והקמתי עליכם צפים הקשיבו לקול
שופר ויאמרו לא נקשיב: 18 לכן שמעו
הגוים ודעו עדה את אשר הם: 19 שמעו
הארץ הנה אנכי מבין רעה אל העם הזה פרי
מחשבותם כי על דברי לא הקשיבו ותורתי
וימאסו בה: 20 למה זה לי לבונה משבא
תבוא וקנה הטוב מארץ מרחק עלותיכם לא
לרצון וזבחיכם לא ערבו לי: 21 לכן כה
אמר יהוה הנני נתן אל העם הזה ממשלים
ויכשלו גם אבות ובנים יחדו שכן ורעו
יאבדו: 22 כה אמר יהוה הנה עם בא מארץ
צפון וגוי גדול יעור מירכתי ארץ: 23 קשת
ובידון וחיזקון אבוסיה הוא ולא ירחמו קולם
כים יחמה ועל שיונים ירכבו ערוך כאיש
למלחמה עליך בת ציון: 24 שמענו את שמעו
רפי ידינו צרה החזיקתנו חיל כיוולדה: 25
אל תצאי השדה ובדרך אל תלכי כי חרב
לאים מגור מסביב: 26 בת עמי חגרו שק
והתפלשו באפר אבל יחיד עשי לך מספר

תמוררים כי פתאם יבא השדר עלינו: 27 בחון נתתיך בעמי מבצר ותדע ובחנת את דרכם: 28 כלם סרי סוררים הלכי רכיל נחשת וברול כלם משחיתים המה: 29 נחר מפח מאשם עפרת לשוא צרף צרופ ורעים לא נתקו: 30 כסף נמאס קראו להם כי מאס יהוה בהם:

פרק 7

1 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר: 2 עמד בשער בית יהוה וקראת שם את הדבר הזה ואמרת שמעו דבר יהוה כל יהודה הבאים בשערים האלה להשתחות ליהוה: 3 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל היטיבו דרכיכם ומעלליכם ואשכנכו אתכם במקום הזה: 4 אל תבטחו לכם אל דברי השקר לאמר היכל יהוה היכל יהוה היכל יהוה המה: 5 כי אם היטיב תיטיבו את דרכיכם ואת מעלליכם אם עשו תעשו משפט בין איש ובין רעהו: 6 גר יתום ולאמנה לא תעשקו ודם נקי אל תשפכו במקום הזה ואחרי אלהים אחרים לא תלכו לרע לכם: 7 ושכנתי אתכם במקום הזה בארץ אשר נתתי לאבותיכם למן עולם ועד עולם: 8 הנה אתם בטחים לכם על דברי השקר בלילתי הועיל: 9 הגנב רצח ונאף והשבע לשקר וקטר לבעל וזלזל אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם: 10 ובאתם ועמדתם לפני בבית הזה אשר נקרא שמי עלי ואמרתם נצלנו למען שעות את כל התועבות האלה: 11 המערת פרצים היה הבית הזה אשר נקרא שמי עלי ועיניכם לא תהינה רואותי נאם יהוה: 12 כי לכו נא אל מקומי אשר שבילו אשר שכנתי שמי שם בראשונה וראו את אשר עשיתי לי מפני רעת עמי ישראל: 13 ועתה יען עשיתם את כל המעשים האלה נאם יהוה ואדבר אליכם השכם ודבר ולא שמעתם והועיל: 14 ואקרא אתכם ולא עניתם: 15 ועשיתי לבית אשר נקרא שמי עלי אשר אתם בטחים בו ולמקום אשר נתתי לכם ולאבותיכם כאשר עשיתי לשלוי: 15 והשכלתי אתכם מעל פני כאשר השכלתי את כל אחיכם את כל זרע אפרים: 16 ואתה אל תתפלל בעד העם הזה ואל תשא בעדם רנה ותפלה ואל תפגע בי כי איני שמוע אותך: 17 האניק ראה מה המה עשים בערי יהודה ובחצות ירושלים: 18 הבנים מלקטים עצים והאבות מבערים את האש והנשים לשות בצק לשעות כונים למלכת השמים והסך נסכים לאלהים אחרים למען הכעסני: 19 האתי הם מכעסים נאם יהוה הלו אתם למען בשת פניהם: 20 לכן את אמר אדני יהוה הנה אפי וחמתי נתכת אל המקום הזה על האדם ועל הבמה ועל עץ השדה ועל פרי האדמה ובערה ולא תשכח: 21 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל עלותיכם ספו על זבוחים ואכלו בשר: 22 כי לא דברתי את אבותיכם ולא צויתים ביום הוציא אותם מארץ מצרים על דברי עולה וזבח: 23 כי אם את הדבר הזה צויתי אותם לאמר שמעו בקולי והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו לי לעם והלכתם בכל הדרך אשר אצוה אתכם למען ייטב לכם: 24 ולא שמעו ולא חמו את אוזנם וילכו במעצות בשררות לבם הרע ויהיו לאחור ולא לפנים: 25 למן היום אשר יצאו אבותיכם מארץ מצרים עד היום הזה ואשלה אליכם את כל עבדי הנביאים יום השכם ושלח: 26 ולוא שמעו אלי ולא חמו את אוזנם ויקשו את ערפם הרעו משע אותם: 27 ודברתי אליהם את כל הדברים האלה ולא ישמעו אליך וקראת אליהם ולא יענובה: 28 ואמרת אליהם זה הגוי אשר לוא שמעו בקול יהוה אלהיו ולא

לקחו מוסר אבדה האמונה ונכרתה מפיהם: 29 גזי נורך והשליכי ושאי על שפים קינה כי מאס יהוה ויטש את דור עברתו: 30 כי עשו בני יהודה הרע בעיני נאום יהוה שמו שקוציהם בבית אשר נקרא שמי עליו למאס: 31 ובנו במות התפת אשר בניא בן הנם לשקר את בנייהם ואת בנותיהם באש אשר לא צויתי ולא עלתה על לבי: 32 לכן הנה ימים באים נאם יהוה ולא יאמר עוד התפת וניא בן הנם כי אם ניא ההרנה וקברו בתפת מאין מקום: 33 והיתה נבלת העם הזה מאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ ואין מחירי: 34 והשבתו מערי יהודה ומחצות ירושלים קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה כי לחרבה תהיה הארץ:

פרק 8

1 בעת ההיא נאם יהוה ויצאו את עצמות מלכי יהודה ואת עצמות שריו ואת עצמות הכהנים ואת עצמות הנביאים: 2 ושטחו עצמות יושבי ירושלים מקבריהם: 3 ושטחו לשמש ולירח ולכל צבא השמים אשר אהבו ואשר עבדום ואשר הלכו אחריהם ואשר דרשו ואשר השתחוו להם לא יאספו ולא יקברו לדמן על פני האדמה יהיו: 3 ונבחר מות מחיים לכל האסוריה הנשארים מן המשפחה הרעה הזאת בכל המקומות הנשארים אשר הדחתים שם נאם יהוה צבאות: 4 ואמרת אליהם כה אמר יהוה הויפלו ולא יקומו אם ישוב ולא ישוב: 5 מדוע שובבה העם הזה ירושלים משבה נצחת החזיון בתרמית מאנו לשוב: 6 הקשבתם ואשמתם לוא כן ידברו אין איש נחם על רעתו לאמר מה עשיתי כלה שב במרצותם כסוס שוטף במלחמה: 7 גם חסידה בשמים ידעה מועדיה ותר וסוס ועגור שמרו את עת באנה ועמי לא ידעו את משפט יהוה: 8 איכה האמרו חכמים אנחנו ותורת יהוה אתנו אנה הלכנו לשקר שמו עט שקר ספרים: 9 חבישו חכמים חתו וילכדו הנה בדבר יהוה מאסו וחכמת מה להם: 10 לכן אתן את נשיותם לאחריים שדותיהם ליורשים כי מקפן ועד גדול כלה בצע בצע מנכיא ועד כהן כלה עשה שקר: 11 ויורפו את שבר בת עמי על נקלה לאמר שלום שלום ואין שלום: 12 הבשו כי תועבה עשו גם בוש לא יבשו והכלם לא ידעו לכן יפלו בנפלים בעת פקדתם יכשלו אמר יהוה: 13 אסף אסיפם נאם יהוה אין ענבים בגפן ואין תאנים בתאנה והעלה נבל ואתן להם יעברום: 14 על מאנחם ישיבים האספו ונבאו אל ערי המבצר וינרמם שם כי יהוה אלהינו הדמנו וישקנו מי ראש כי חטאנו ליהוה: 15 קוה שלום ואין טוב לעת מרפה והנה בעתה: 16 מרן נשמע נחרת סוסיו מקול מצהלות אביריו רעשה כל הארץ ויבואו ויאכלו ארץ ומלואה עיר וישוב בה: 17 כי הניי משלח בכמ נחשים צפענים אשר אין להם לחש ונשכו אתכם נאם יהוה: 18 מכליגיתי עלי יגון עלי לבי דוי: 19 הנה קול שועת בת עמי מארץ מרחקים היהוה אין בציון אם מלכה אין בה מדוע הכעסוני בפסליהם מלכתי נכר: 20 עבר קציר כלה קיץ ואנחנו לוא נושענו: 21 על שבר בת עמי השברתי קדרתי שמה החזקתני: 22 הצרי אין בגלעד אם רפא אין שם כי מדוע לא עלתה אריכת בת עמי:

פרק 9

1 מי יתן ראשי מים ועיני מקור דמעה ואבכבה יומם ולילה את חללי בת עמי: 2 מי יתני במדבר מלון ארחים ואעזבה את עמי

ואלכה מאתם כי כלם מנאפים עצרת בגדים: 3 ויורדכו את לשונם קשתם שקר ולא לאמונה גברו בארץ כי מרעה אל רעה יצאו ואתי לא ידעו נאם יהוה: 4 איש מרעהו השמרו ועל כל אח אל תבטחו כי כל אח עקוב יעקב וכל רע רכיל יהלך: 5 ואיש ברעהו יתלול ואמת לא ידברו למדו לשונם דבר שקר העזה נלאו: 6 שבתך בתוך מרמה במרמה מאנו דעת אותי נאם יהוה: 7 לכן כה אמר יהוה צבאות הנני צורפם ובחנתים כי איך אעשה מפני בת עמי: 8 חן שוחט לשונם מרמה דבר בפיו שלום את רעהו ידבר ובקברו ישים ארבו: 9 העל אלה לא אפקד בם נאם יהוה אם בגוי אשר כזה לא תתנסם נפשי: 10 על ההרים אשא בכי וגהי ועל נאות מדבר קינה כי נצתו מבלי איש עבר ולא שמעו קול מקנה מעוף השמים ועד בחמה נדרו הלוכי: 11 ונתתי את ירושלים לגלים מעון תנים ואת ערי יהודה אתן שממה מבלי יושב: 12 מי האיש החכם ויבן את זאת ואשר דבר פי יהוה אליו ויגדה על מה אבדה הארץ נצתה במדבר מבלי עבר: 13 ויאמר יהוה על עזבם את תורתיה אשר נתתי לפניהם ולא שמעו בקולי ולא הלכו בה: 14 וילכו אחרי שררות לבם ואחרי הבעלים אשר למדום אבותם: 15 לכן כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני מאכילם את העם הזה לענה והשקיתים מי ראש: 16 והפצותים בגוים אשר לא ידעו חמה ואבותם ושלחתי אחריהם את החרב עד כלותי אותם: 17 כה אמר יהוה צבאות החבונינו וקראו למקוננות ותבואינה ואל החכמות שלחו ותבואנה: 18 ותמהנה ותשנה עלינו נחי ותרדנה עינינו דמעה ועפעפינו יזלו מים: 19 כי קול נחי נשמע מציון איך שדדנו בשנו מאד כי עזבנו ארץ כי השליכו במשכנותיהם: 20 כי שמענה נשים דבר יהוה ותקח אוננים דבר פיו ולמדנה בנותיהם נחי ואשה רעותה קינה: 21 כי עלה מות בחלונינו בא בארמנותינו להכרית עולל מחוץ בחורים מרחבות: 22 דבר כה נאם יהוה ונפלה נבלת האדם כדמן על פני השדה בעמרי מאחרי הקצר ואין מאסף: 23 כה אמר יהוה אל יתהלל חכם בחכמתו ולא יתהלל הגבור בגבורתו אל יתהלל עשיר בעשרו: 24 כי אם בזאת יתהלל המתהלל השכל וידע אותי כי אני יהוה עשה חסד משפט וצדקה בארץ כי באלה חפצתי נאם יהוה: 25 הנה ימים באים נאם יהוה ופקדתי על כל מול בערלה: 26 על מצרים ועל יהודה ועל אדום ועל בני עמון ועל מואב ועל כל קצוצי פאה הישבים במדבר כי כל הגוים ערלים וכל בית ישראל ערלי לב:

פרק 10

1 שמעו את הדבר אשר דבר יהוה עליכם בית ישראל: 2 כה אמר יהוה אל דרך הגוים אל תלמדו ומאמות השמים אל תתחוו כי יחתו הגוים מהמה: 3 כי חקות העמים הבל הוא כי עץ מיער כרתו מעשה ידי חרש כמעצד: 4 בכסף ובזבח ייפחו במסמרות ובמקבות יחזקום ולוא יפיק: 5 כחמר מקשה המה ולא ידברו נשוא ינשאו כי לא יצדור אל תיראו מהם כי לא ירעו וגם היטיב אין אותם: 6 מאין כמוך יהוה גדול אתה וגדול שמך בגבורה: 7 מי לא יראך מלך הגוים כי לך יאתה כי בכל חכמי הגוים ובכל מלכותם מאין כמוך: 8 ובאחת יבערו ויכסלו מוסר הבלים עץ הוא: 9 כסף מרקע מתרשיש יבוא וזהב מאופר מעשה חרש יירי צורף תכלת וארגמן לבושם מעשה חכמים כלם: 10 ויהוה אלהים אמת הוא אלהים חיים ומלך עולם מקצפו תרעש הארץ ולא יכלו גוים ועמו: 11

כדנה תאמרון להום אלהיא די שמיא וארקא לא עבדו יאבדו מארעא ומן תחות שמיא אלה: 12 עשה ארץ ככחו מכין תבל בחכמתו ובתבונתו נמה שמים: 13 לקול תתו המון מים בשמים ויעלה נשאים מקצה ארץ ברקים למטר עשה ויוצא רוח מאצרתיו: 14 נכשר כל אדם מדרת הבש כל צורף מפסל כי שקר נסכו ולא רוח בס: 15 הבל חמה מעשה תעתעים בעת פקדתם יאבדו: 16 לא כאלה חלק יעקב כי יוצר הבל הוא וישראל שבט נחלתו יהוה צבאות שמו: 17 אספי מארץ כנעתך ישבתו במצור: 18 כי כה אמר יהוה הנני קולע את יושבי הארץ בפעם הזאת והצרותי להם למען ימצאו: 19 אוי לי על שברי נחלה מבתי ואני אמרתי אך זה חלי ואשאנו: 20 אהלי שדר וכל מיתרי נתקו בני יצאני ואינם אין נטה עוד אהלי ומקים יריעותי: 21 כי נבערו הרעים ואת יהוה לא רישו על כן לא השכילו וכל מרעיתם נפוצה: 22 קול שמועה הנה באה ורעש גדול מארץ צפון לשום את ערי יהודה שממה מעון תנים: 23 ידעתי יהוה כי לא לאדם דרכו לא לאיש חלק והכין את צעדו: 24 יסרני יהוה אך במשפט אב באפק פן תעטעטי: 25 שפך חמקך על הגוים אשר לא ידעוך ועל משפחות אשר בשמך לא קראו כי אכלו את יעקב ואכלהו ויכלהו ואת נוהו השמו:

פרק 11

1 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר: 2 שמעו את דברי יהוה הזאת ודברתם אל איש יהודה ועל יושבי ירושלים: 3 ואמרת אליהם כה אמר יהוה אלהי ישראל ארור האיש אשר לא ישמע את דברי הברית הזאת: 4 אשר צויתי את אבותיכם ביום הוציא אותם מארץ מצרים מכור הברול לאמר שמעו בקולי ועשיתם אותם ככל אשר אצוה אתכם והייתם לי לעם ואנכי אהיה לכם לאלהים: 5 למען הקים את השבעה אשר נשבעתי לאבותיכם לתת להם ארץ זבת חלב ודבש ביום הזה ואען ואמר אמן יהוה: 6 ויאמר יהוה אלי קרא את כל הדברים האלה בערי יהודה ובחצות ירושלים לאמר שמעו את דברי הברית הזאת ועשיתם אותם: 7 כי העד העדתי לאבותיכם ביום העלאתי אותם מארץ מצרים ועד היום הזה השכם והעד לאמר שמעו בקולי: 8 ולא שמעו ולא חמו את אוזנם וילכו איש בשרירות לבם הרע ואבאי עליהם את כל דברי הברית הזאת אשר צויתי לעשות באש עשו: 9 ויאמר יהוה אלי נמצא קשר בלש יהודה ובישבי ירושלים: 10 שבו על עונת אבותם הראשנים אשר מאנו לשמוע את דברי והמה הלכו אחרי אלהים אחרים לעבדם הפירו בית ישראל ובית יהודה את בריתי אשר כרתו את אבותם: 11 לכן כה אמר יהוה הנני מבוא אליהם רעה אשר לא יוכלו לצאת ממנה וזעקו אלי ולא אשמע אליהם: 12 והלכו ערי יהודה ויושבי ירושלים וזעקו אל האלהים אשר הם מקמרים להם והושע לא ישיעו להם בעת רעתם: 13 כי מספר עריך היו אלהיך ויהודה ומספר חצות ירושלים שמתם מוכחות לבשת מוכחות לקמר לבעל: 14 ואתה אל תתפלל בעד העם הזה ואל תשא בעדם רנה ותפלה כי איני שמע בעת קראם אלי בעד רעתם: 15 מה לידידי בביתי עשותה המומתה הרבים ובשר קרש יעברו מעליך כי רעתכי אז תעלו: 16 זית רענן יפה פרי תאר קצית יהוה שמך לקול המולה גללה הקיאת אש עליה ורעו דליותיו: 17 ויהוה צבאות הנוטע אותך דבר עליך רעה בגלל רעת בית ישראל ובית יהודה אשר עשו להם להכעסני לקמר

לבעל: 18 ויהוה הודיעני ואדעה אז הראיתי מעלליהם: 19 ואני כבשם אלוף יובל לטבוח ולא ידעתי כי עלי חשבו מחשבות נשחיתות עין בלחמו ונכרתנו מארץ חיים ושמו לא יזכר עוד: 20 ויהוה צבאות שפט צדק בחן כליות ולב אראה נקמתך מהם כי אליך גליתיו את ריבוי: 21 לכן כה אמר יהוה על אנשי ענתות המבקשים את נפשך לאמר לא תנבא בשם יהוה ולא תמות בידוני: 22 לכן כה אמר יהוה צבאות הנני פקד עליהם הבחורים ימותו בחרב בנייהם ובנותיהם ימותו ברעב: 23 ושארית לא תהיה להם כי אביא רעה אל אנשי ענתות שנת פקדתם:

פרק 12

1 צדיק אתה יהוה כי אריב אליך אך משפטים אדבר אותך מדוע דרך רשעים יצלה שלו כל בגדי בגד: 2 נטעתם גם שרשו ילכו גם עשו פרי קרוב אתה בפייהם ורחוק מכליותיהם: 3 ואתה יהוה ידעתי תראני ובחנת לבי אתך התקם כצאן לטבחה והקדשם ליום הרגה: 4 עד מתי תאכל הארץ ועשב כל השדה ייבש מרעת ישיבי בה ספתה בהמות ועוף כי אמרו לא יראה את אחרייתנו: 5 כי אתה תגלים רצתה ויאלוץ ואיך תתחרה את הסוסים ובארץ שלום אתה בוטח ואיך תעשה כנאון הירדן: 6 כי גם אחיך ובית אביך גם המה בגדו בך גם המה קראו אחריך מלא אל האמץ בם כי ידברו אליך טובות: 7 עונתי את ביתי נשתי את נחלתי נתתי את ירדות נפשי בכף אביה: 8 היתה לי נחלתי כאריה ביער נתנה עלי בקולה על כן נחלתי: 9 העיט צבוע נחלתי לי העיט סביב עליה לבו אספו כל חית השדה התיי לאכלה: 10 רעים רבים שחתו ברמי בססו את חלקתי נתנו את חלקת חמדתי למדבר שממה: 11 שמה לשממה אכלה עלי שממה נשמה כל הארץ כי אין איש שם על לב: 12 על כל שפים במדבר באו שרדים כי חרב ליהוה אכלה מקצה ארץ ועד קצה הארץ אין שלום לכל בשר: 13 זרעו חטים וקצים קצרו נחלו לא יועלו ובשו מתבואתיים מחרון אף יהוה: 14 כה אמר יהוה על כל שכני הרעים הננעים בנחלה אשר הנחלתי את עמי את ישראל הנני נתנם מעל אדמתם ואת בית יהודה אתוש מתוכם: 15 והיה אחרי נתשי אותם אשוב ורחמתיים והשתבים איש לנחלתו ואיש לארצו: 16 והיה אם למד ילמדו את דרכי עמי להשבע בשמי חי יהוה כאשר למדו את עמי להשבע בכעל ובכנו ביהוה עמי: 17 ואם לא יושבעו ונתשתי את הגוי ההוא נתוש ואבד נאם יהוה:

פרק 13

1 כה אמר יהוה אלי הלוך וקניתי לך אזור פשתים ושמתו על מתניך ובמים לא תבאבה: 2 ואקנה את האזור כדבר יהוה ואשם על מתני: 3 ויהי דבר יהוה אלי שנית לאמרי: 4 קח את האזור אשר קניתי אשר על מתניך וקום לך פרתה וטמנהו שם בנקיק הסלע: 5 ואלך ואטמנהו בפרת כאשר צוה יהוה אותי: 6 ויהי מקץ ימים רבים ויאמר יהוה אלי קום לך פרתה וקח משם את האזור אשר צויתך לטמנו שם: 7 ואלך פרתה ואחפר ואקח את האזור מן המקום אשר טמנתיו שמה והנה נשחת האזור לא יצלח לכל: 8 ויהי דבר יהוה אלי לאמרי: 9 כה אמר יהוה ככה אשחית את גאון יהודה ואת גאון ירושלים הרב: 10 העם הזה רעה המאנים לשמוע את דברי ההלכים בשררות

והמה אמרים חרב ורעב לא יהיה בארץ הזאת בחרב וברעב יתמו הנבאים ההמה: 16 והעם אשר המה נבאים להם יהיו משלכים בחצות ירושלם מפני הרעב והחרב ואין מקבר להמה המה נשיהם ובניהם ובנותיהם ושפכתי עליהם את רעתי: 17 ואמרת אליהם את הדבר הזה תדרתו עיני ירושלם לילה ויומם ואל תדמינה כי שבר גדול נשברה בתולת בת עמי מכה נחלה מאד: 18 אם יצאתי השדה והנה חללי חרב ואם באתי העיר והנה תחלואי רעב כי גם נביא גם כהן שחרו אל ארץ ולא ידעו: 19 מהאם מאמס את יהודה אם בציון געלה נפשך מדוע הכיתנו ואין לנו מרפא קוה לשלום ואין טוב ולעת מרפא והנה בעתה: 20 ידענו יהוה רשענו עון אבותינו כי חטאנו לך: 21 אל נתאץ למען שמך אל תנבל כסא כבודך וזכר אל תפר ברידת אהנו: 22 חיש בתבלי הגוים מנשמים ואם השמים יתנו רכבים הלא אתה הוא יהוה אלהינו ונקוה לך כי אתה עשית את כל אלה:

פרק 15

1 ויאמר יהוה אלי אם יעמד משה ושמאל לפני אין נפשי אל העם הזה שלח מעל פני ויצאו: 2 והיה כי אמרו אליך אנה נצא ואמרת אליהם כה אמר יהוה אשר למות למות ואמר לחרב לחרב ואשר לרעב לרעב ואשר לשבי לשבי: 3 ופקדתי עליהם ארבע משפחות נאם יהוה את החרב להרג ואת הכלבים לסחב ואת עוף השמים ואת בהמת הארץ לאכל ולהשחית: 4 ונתתם לזועה לכל ממלכות הארץ בגלל מנשה בן יהוה ויהי מלך יהודה על אשר עשה בירושלם: 5 כי מי יחמל עליך ירושלם ומי ינוד לך ומי יסור לשאל לשלם לך: 6 את נשמת אתי נאם יהוה אחור תלכי ואט את ידי עליך ואשחיתך נלאיתי הנחם: 7 ואזרם מזורה בשערי הארץ שכלתי אברהם את עמי מדרביהם לוא שבו: 8 עצמו לי אלמנתו מחול ימים הבאתי להם על אסם בחור שדד בצהרים הפלתי עליה פתאם עיר ובהלות: 9 אמללה ילדת השבעה נפחה נפשה באה ששמה בעד יומם בושה וחפרה ושאריתם לחרב אתן לפני איביהם נאם יהוה: 10 או לי אמי כי ילדתני איש ריב ואיש מדון לכל הארץ לא נשיתי ולא נשו בי כלה מקללני: 11 אמר יהוה אם לא שרוותך לטוב אם לוא הפנעתי בך בעת רעה ובעת צרה את האיב: 12 הירע ברזל ברזל מצפון ונחשתי: 13 חילך ואוצרותיך לבו אתן לא בזהבתי ובכל חטאותיך ובכל גבולך: 14 ומהרת את איבתי וברך ארץ לא ידעת כי איש קדחה באפי עליכם תוקד: 15 אתה ידעת יהוה זכרני ופקדני והנקם לי מרדפי אל לאורך אפך תקחני דע שאתי עליך חרפה: 16 נמצאו דברך ואכלם ויהי דברך לי לששון ולשמחת לבבי כי נקרא שמך עלי יהוה אלהי צבאות: 17 לא ישיבו בסוד משחקים ואעלו מפני ירך בדר ישבתי כי זעם מלאחתי: 18 למה היה כאבי נצח ומכתי אנושה מאנה הרפא היו תהיה לי כמו אכזב מים לא נאמנו: 19 לכן כה אמר יהוה אם תשוב ואשיבך לפני תעמד ואם תוציא יקר מזולל כפי תהיה ישוב המה אליך ותהיה לא תשוב אליהם: 20 ונתתיך לעם הזה לחומת נחשת בצורה ונלחמו אליך ולא יוכלו לך כי אתך אני להושיעך ולהצילך נאם יהוה: 21 והצלתוך מיד רעים ופדתוך מכף ערצים:

פרק 16

1 ויהי דבר יהוה אלי לאמרי: 2 לא תקח לך אשה ולא יהיו לך בנים ובנות

במקום הזה: 3 כי כה אמר יהוה על הבנים ועל הבנות הילודים במקום הזה ועל אמהם הילדות אותם ועל אבותם המולדים אותם בארץ הזאת: 4 ממותי תחלואי ימותי לא יספדו ולא יקברו לדמן על פני האדמה יהיו ובחרב וברעב יכלו והיתה נבלתם למאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ: 5 כי כה אמר יהוה אל תבוא בית מרוח ואל תלך לספור ואל תנדר להם כי אספתי את שלומי מאת העם הזה נאם יהוה את החסד ואת הרחמים: 6 ומתו גדלים וקטנים בארץ הזאת לא יקברו ולא יספדו להם ולא יתגדר ולא יקרה להם: 7 ולא יפרסו להם על אכל לנחמו על מת ולא יקשו אותם כוס תנחומים על אביו ועל אמו: 8 ובית משתה לא תבוא לשבת אותם לאכל ולשתות: 9 כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני משבית מן המקום הזה לעיניכם ובימיכם קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול נלה: 10 והיה כי תגיד לעם הזה את כל הדברים האלה ואמרו אליך על מה דבר יהוה עלינו את כל הרעה הגדולה הזאת ומה עוננו ומה חטאתנו אשר חטאנו ליהוה אלהינו: 11 ואמרת אליהם על אשר עזבו אבותיכם אותי נאם יהוה ויילכו אחרי אלהים אחרים ויעבדו וישתחוו להם ואיתי עזבו ואת תורת לא שמרו: 12 ואתם הרעתם לעשות מאבותיכם והנכם הלכים איש אחרי שריות לבו הרע לבחתי שמע אלי: 13 והטלתי אתכם מעל הארץ הזאת על הארץ אשר לא ידעתם אתם ואבותיכם ועבדתם שם את אלהים אחרים יומם וליילה אשר לא אתן לכם חנינה: 14 לכן הנה ימים באים נאם יהוה ולא יאמר עוד חי יהוה אשר העלה את בני ישראל מארץ מצרים: 15 כי אם חי יהוה אשר העלה את בני ישראל מארץ צפון ומכל הארצות אשר הדיחם שמה והשתבתם על אדמתם אשר נתתי לאבותם: 16 הנה שלח לדוגים רבים נאם יהוה ודיגים ואחרי כן אשלח לרבים צידים וצדום מעל כל הר ומעל כל גבעה ומקיקר הסלעים: 17 כי עיני על כל דרכיהם לא נסתרו מלפני ולא נצפון עונם מנגד עיני: 18 ושלמתי ראשונה משנה עונם וחטאתם על חללם את ארצי בגלגל שקוצים ותועבותיהם מלאו את נחלתי: 19 יהוה עזי ומעזי ומנוסי ביום צרה אליך גוים יבאו מאפסי ארץ ויאמרו אך שקר נחלו אבותינו הבל ואין בם מועיל: 20 העשה לו אדם אלהים והמה לא אלהים: 21 לכן הנני מודיעם בפעם הזאת אודיעם את ידי ואת גבורתי וידעו כי שמי יהוה:

פרק 17

1 חטאת יהודה כתובה בעט ברזל בצפרן שמיר חרושה על לוח לבם ולקרות מוזכותיהם: 2 בזכר בנייהם מוזכותות: 3 ואשריהם על עץ רענן על נבעות גזבות: 4 חריי בשדה חילך כל אוצרותיך לבו אתן במתיך בחטאת בכל גבולך: 4 שמטתה ובך מנחלתך אשר נתתי לך והעבדתוך את איבך בארץ אשר לא ידעת כי איש קדחתה באפי עד עולם תוקד: 5 כה אמר יהוה ארור הגבר אשר יבטח באדם ושם בשר רענו ומן יהוה יסור לבו: 6 עקב כסערג בשרו ולא יראה כי יבוא טוב ושכן חררים במדבר ארץ מלחה ולא תשב: 7 ברזל הגבר אשר יבטח ביהוה והיה יהוה במסכתו: 8 והיה כעץ שתול על מים ועל יובל ישלח שרשיו ולא ירא כי יא יא חם ויהי עלחו רענן ובשנת בצרת לא יבא ולא ימיש מעשות פרי: 9 עקב חלב מכל ואנש הוא מי ידענו: 10 אני יהוה חקר לב בחן כליות ולהת לאיש בדרכי כפרי מעלליו: 11 קרא דגך ולא ילד עשה עשר

פרק 22

1 כה אמר יהוה רד בית מלך יהודה ודברת שם את הדבר הזה: 2 ואמרת שמע דבר יהוה מלך יהודה הישב על כסא דוד אתה ועבדיך ועמך הבאים בשערים האלה: 3 כה אמר יהוה עשו משפט וצדקה והצילו גזול מיד עשוק וגר יתום ואלמנה אל תנו אל תחמסו ודם נקי אל תשפכו במקום הזה: 4 כי אם עשו תעשו את הדבר הזה ובאו בשערי הבית הזה מלכים ישיבים לדוד על כסאו רכבים ברכב ובסוסים הוא ועבדו ועמו: 5 ואם לא תשמעו את הדברים האלה כי נשבעתי נאם יהוה כי לחרבה יהיה הבית הזה: 6 כי כה אמר יהוה על בית מלך יהודה גלעד אתה לי ראש הלבנון אם לא יהיה מדבר ערים לא נושבה: 7 וקדשתי עליך משחתים איש וכליו וברתו מכתר ארויך והפילו על האש: 8 ועברו גוים רבים על העיר הזאת ואמרו איש אל רעהו על מה עשה יהוה ככה לעיר הגדולה הזאת: 9 ואמרו על אשר עזבו את ברית יהוה אלהיהם וישתחוו לאלהים אחרים ויעבדו: 10 אל תבכו למת ואל תגדו לו בכו בכי להלך כי לא ישוב עוד וראה את ארץ מולדתו: 11 כי כה אמר יהוה אל שלם בן יאשיהו מלך יהודה המלך תחת יאשיהו אביו אשר יצא מן המקום הזה לא ישוב עוד: 12 כי במקום אשר הלך אתו שם ימות ואת הארץ הזאת לא יראה עוד: 13 הוי בנה ביתו בלא צדק ועליותיו בלא משפט ברעהו יעבד חנם ופעלו לא יתן לו: 14 האמר אבנה לי בית מדות ועליות מרוחים וקדש לו חלוני וספון בארז מרוחים בשער: 15 התמלך כי אתה מתחרה בארז אביך הלא אכל ושתה ועשה משפט וצדקה או טוב לו: 16 דן דין עני ואביון או טוב הלא הוא הרעה אתי נאם יהוה: 17 כי אין ענייך וכלך כי אם על בצעך ועל דם הנקי לשפוך ועל דם העשק ועל המרוצה לעשות: 18 לכן כה אמר יהוה אל יהויקים בן יאשיהו מלך יהודה לא יספדו לו הוי אחי ואחות לא יספדו לו הוי אדון והוי הדה: 19 קבורת חמור יקבר סחוב והשלך מהלאה לשערי ירושלים: 20 עלי הלבנון וצעקי ובשכן תני קולך וצעקי מעברים כי נשברו כל מאהביך: 21 דברתי אליך בשלותיך אמרת לא אשמע זה דרכך מנעוריי כי לא שמעת בקולי: 22 כל רעיק תרעה רוח ומאהביך בשבי ילכו כי אז תבשי ונכלמת מכל רעתך: 23 ישבתי בלבנון מקננתי בארזים מה נחנת בבא כל הצבים חיל בילדה: 24 חי אני נאם יהוה כי אם יחיה כניויון בן יהויקים מלך יהודה חותם על יד ימיני כי משש אתקנך: 25 ונתתיך ביד מבקשי נפשך וביד אשר אתה יגור מפניהם וביד נבוכדראצר מלך בבל וביד הכשדים: 26 והטלתי אתך ואת אמך אשר ילדתך על הארץ אחרת אשר לא ילדתם שם ושם תמותו: 27 ועל הארץ אשר הם מנשאים את נפשם לשוב שם שמה לא ישובו: 28 העצב נבזה נפוץ האיש הזה כניוה אם בלי אין חפץ בו מדוע הוטלו הוא וזרעו והשלכו על הארץ אשר לא ידעו: 29 ארץ אשר ילדתך שמי דבר יהוה: 30 כה אמר יהוה כחבו את האיש הזה ערירי גבר לא יצלח בימיו כי לא יצלח מזרעו איש ישב על כסא דוד ומשל עוד ביהודה:

פרק 23

1 הוי רעים מאבדים ומפצים את צאן מרעיתם נאם יהוה: 2 לכן כה אמר יהוה אליי ישראל על הרעים הרעים את עמי אתם הפצתם את צאני ותדחום ולא פקדתם אתם

בחרב: 5 ונתתי את כל חסן העיר הזאת ואת כל יגיעה ואת כל יקרה ואת כל אוצרות מלכי יהודה אתן ביד איביהם ובזוזם ולקחום והביאום בבלה: 6 ואתה פשחור וכל ישבי ביתך תלכו בשבי ובכל הבוא ושם המות ושם הקבר אתה וכל אהביך אשר נבאת להם בשקר: 7 פתיתי יהוה ואת חוקתי ותוכלי הייתי לשחוק כל היום כלה לעג לי: 8 כי מדי אדבר אועק חסם ושר אקרא כי היה דבר יהוה לי להרפה ולקלס כל היום: 9 ואמרתי לא אוכרנו ולא אדבר עוד בשמו והיה בלבי כאש בערת עצר בעצמתי ונלאיתי כלכל ולא אוכל: 10 כי שמעתי דבת רבים מגור מסביב הגידו ונגידנו כל אנוש שלומי שמרי צלעי אולי יפתה ונוכלה לו ונקחה נקמתנו ממנו: 11 ויהוה אותי כגבור עריץ על כן רדפי יכשלו ולא יכלו בשו מאד כי לא השכילו כלמת עולם לא תשכח: 12 ויהוה צבאות בתן צדיק ראה כליות ולב אראה נקמתך מהם כי אליך גליתי את ריבי: 13 שירו ליהוה הללו את יהוה כי הציל את נפש אביון מיד מרעים: 14 ארור היום אשר ילדתי בו יום אשר ילדתי אמי אל יהוה ברוך: 15 ארור האיש אשר בשר את אבי לאמר ילד לך בן זכר שמח שמחתו: 16 והיה האיש ההוא כערים אשר הפך יהוה ולא נחם ושמע זעקה בבקר ותרועה בעת צהרים: 17 אשר לא מותחתי מרחם ותחי לי אמי קברי ורחמה חרת עולם: 18 למה זה מרחם יצאתי לראות עמל ויגון ויכלו בבשת ימי:

פרק 21

1 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה בשלח אליו המלך צדקיהו את פשחור בן מלכיה ואת צפניה בן מעשיה הכהן לאמר: 2 דרש נא בעדנו את יהוה כי נבוכדראצר מלך בבל נלחם עלינו אולי יעשה ייחוס ואלוהינו יצילנו מעלינו: 3 ויאמר ירמיהו אליהם כה תאמרו אל צדקיהו: 4 כה אמר יהוה אלהי ישראל הנני מסב את כלי המלחמה אשר בידכם אשר אתם נלחמים כם את מלך בבל ואת הכשדים הצרים עליכם מחוץ לחומה ואספתי אותם אל תוך העיר הזאת: 5 ונלחמתי אני אתכם ביד נטויה ובזרוע חזקה ובאף ובחמה ובקצף גדול: 6 והכיתי את יושבי העיר הזאת ואת האדם ואת הבכמה בדבר גדול ימתי: 7 ואחרי כן נאם יהוה אתך את צדקיהו מלך יהודה ואת עבדיו ואת העם ואת הנשאים בעיר הזאת מן הדבר מן החרב ומן הרעב ביד נבוכדראצר מלך בבל וביד איביהם וביד מבקשי נפשם והכם לפי חרב לא יחוס עליהם ולא יחמל ולא ירחם: 8 ואל העם הזה תאמר כה אמר יהוה הנני נתן לפניכם את דרך החיים ואת דרך המות: 9 הישב בעיר הזאת ימות בחרב וברעב ובדבר והיוצא ונפל על הכשדים הצרים עליכם יחיה והיתה לו נפשו לשלל: 10 כי שמתי פני בעיר הזאת לרעה ולא לטובה נאם יהוה ביד מלך בבל נתתן ושרפה באש: 11 ולבית מלך יהודה שמעו דבר יהוה: 12 בית דוד כה אמר יהוה דינו לבקר משפט והצילו גזול מיד עשוק פן תצא כאש ממתי ובערה ואין מכתבה מפני רע מעלליהם: 13 הנני אליך ישבת העמק צור המישר נאם יהוה האמרים מי יחת עלינו ומי יבוא במעונותינו: 14 ופקדתי עליכם כפרי מעלליכם נאם יהוה והצתי אש ביערה ואכלה כל סביביה:

על ירמיהו מחשבות כי לא תאבד תורה מכתב וצעה מחכם ודבר מנביא לכו ונכחו בלשון ואל נקשיבה אל כל דבריו: 19 הקשיבה יהוה אלי ושמע לקול יריבי: 20 השלם תחת טובה רעה כי כרו שוחה לנפשי זכר עמדי לפניך לדבר עליהם טובה להשיב את חמתך מהם: 21 לכן תן את בנייהם לרעב והגרם על ידי חרב ותהינה נשיות שכולות ואלמנות ואנשיהם יהיו הרגי מות בחוריהם מבי חרב במלחמה: 22 תשמע זעקה מבתיהם כי תביא עליהם גדוד פתאם כי כרו שיחה ללכדני ופחים טמנו לרגלי: 23 ואתה יהוה ידעת את כל עצתם עלי למות אל תכפר על עונם וחתמאם מלפניך אל תמחי והיו מכשלים לפניך בעת אפך עשה בהם:

פרק 19

1 כה אמר יהוה הלך וקנית בקבץ יוצר חרש ומוקני העם ומוקני הכהנים: 2 ויוצאת אל גיא כן הנם אשר פתח שער החרסות וקראת שם את הדברים אשר אדבר אליך: 3 ואמרת שמעו דבר יהוה מלכי יהודה וישיבי ירושלים כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני מביא רעה על המקום הזה אשר כל שמעה תצלנה אזניו: 4 יען אשר עובני וינכרו את המקום הזה ויקטרו בו לאלהים אחרים אשר אל ידעום המה ואבותיהם ומלכי יהודה ומלאו את המקום הזה דם נקים: 5 ובנו את במות הבעל לשרף את בנייהם באש עלות לבעל אשר לא צייתי ולא דברתי ולא עלתה על לבי: 6 לכן הנה ימים באים נאם יהוה ולא יקרא למקום הזה עוד תהפך וגיא כן הנם כי אם גיא ההרנה: 7 ובקתי את עצת יהודה וירושלים במקום הזה והפלתים בחרב לפני איביהם וביד מבקשי נפשם ונתתי את נכלתם למאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ: 8 ושמתי את העיר הזאת לשמה ולשרקה כל עבר עליה יש ושרק על כל מכתה: 9 והאכלתים את בשר בנייהם ואת בשר בנתייהם ואיש בשר רעהו יאכלו במצור ובמצוק אשר יציקו להם איביהם ומבקשי נפשם: 10 ושברת הבקב לעיני האנשים ההלכים אותך: 11 ואמרת אליהם כה אמר יהוה צבאות ככה אשכר את העם הזה את העיר הזאת כאשר ישכר את כלי היוצר אשר לא יוכל להרפה עוד ובתפת יקברו מאין מקום לקבור: 12 כן אעשה למקום הזה נאם יהוה וליושביו ולתת את העיר הזאת כתפת: 13 והיו בתי ירושלים ובתי מלכי יהודה כמקום התפת הממאים לכל הבתים אשר קטרו על נתיניהם לשלל צבא השמים והסך נסכים לאלהים אחרים: 14 ויבא ירמיהו מהתפת אשר שלחו יהוה שם להנבא ויעמד בחצר בית יהוה ויאמר אל כל העם: 15 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני מביא אל העיר הזאת ועל כל עריה את כל הרעה אשר דברתי עליה כי הקטו את ערפם לבלתי שמוע את דברי:

פרק 20

1 וישמע פשחור בן אמר הכהן והוא פקיד נגיד בבית יהוה את ירמיהו נבא את הדברים האלה: 2 ויכה פשחור את ירמיהו הנביא ויתן אתו על המהפכת אשר בשער בנימן העליון אשר בבית יהוה: 3 ויהי ממחרת ויצא פשחור את ירמיהו מן המהפכת ויאמר אליו ירמיהו לא פשחור קרא יהוה שמך כי אם מגור מסביב: 4 כי כה אמר יהוה הנני נתןך למגור לך ולכל אהביך ונפלו בחרב איביהם ועיניך ראות ואת כל יהודה אתן ביד מלך בבל והגלם בבלה והכם

ולא במשפט בחצי ימו יעזבונו ובאחריתו יהיה נבל: 12 כסא כבוד מרום מראשון מקום מקדשנו: 13 מקוה ישראל יהוה כל עובדיך יבשו יסורי בארץ וכתבו כי עזבו מקור מים חיים את יהוה: 14 רפאני יהוה וארפא הושיעני ואושעה כי תהלתי אתה: 15 הנה המה אמרים אלי איך דבר יהוה יבוא נא: 16 ואני לא אצתי מרעה אחריו ויום אנוש לא תהאיתי אתה ידעת מוצא שפתי נכח פניך היה: 17 אל תחיה לי למחנה מחסי אתה ביום רעה: 18 יבשו רדפי ואל אבשה אני יחתו המה ואל אחתה אני הביא עליהם יום רעה ומשלה שברון שברים: 19 כה אמר יהוה אלי הלך ועמדת בשער בני עם אשר יבאו בו מלכי יהודה ואשר יצאו בו ובכל שערי ירושלים: 20 ואמרת אליהם שמעו דבר יהוה מלכי יהודה וכל יהודה וכל ישבי ירושלים הבאים בשערים האלה: 21 כה אמר יהוה השמרו בנפשותיכם ואל תשאו משא ביום השבת והבאתם בשערי ירושלים: 22 ולא תוציאו משא מבתיכם ביום השבת וכל מלאכה לא תעשו וקשרתם את יום השבת כאשר צויתי את אבותיכם: 23 ולא שמעו ולא חטו את אונם ויקשו את ערפם לבלתי שומע ולבלתי קחת מוסר: 24 והיה אם שמע תשמעון אלי נאם יהוה לבלתי הביא משא בשערי העיר הזאת ביום השבת ולקדש את יום השבת לבלתי עשות בה כל מלאכה: 25 ובאו בשערי העיר הזאת מלכים ושרים ישיבים על כסא דוד רכבים ברכב ובסוסים המה ושריהם איש יהודה וישיבי ירושלים וישבה העיר הזאת לעולם: 26 ובאו מערי יהודה ומסביבות ירושלים ומארץ בנימן ומן השפלה ומן ההר ומן הנגב מבאים עולה וזבח ומנחה ולבונה ומבאי תודה בית יהוה: 27 ואם לא תשמעו אלי לקדש את יום השבת ולבלתי שאת משא ובא בשערי ירושלים ביום השבת והצתי אש בשעריה ואכלה ארמנות ירושלים ולא תכבה:

פרק 18

1 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר: 2 קום וירדת בית היוצר ושמה אשמיעך את דבריו: 3 וארד בית היוצר והנהו עשה מלחמה על הכהנים: 4 ונשתה כהלי אשר הוא עשה בחמר ביד היוצר ושב ויעשהו כלי אחר כאשר ישר עיני היוצר לעשות: 5 והיו דבר יהוה אלי לאמר: 6 הכיוצר הזה לא אוכל לעשות לכם בית ישראל נאם יהוה הנה כחמר ביד היוצר בן אדם בירי בית ישראל: 7 רגע אדבר על גוי ועל ממלכה לנתוש ולנתוץ ולהאבד: 8 ושב הגוי ההוא מרעתו אשר דברתי עליו ונחמתי על הרעה אשר חשבתי לעשות לו: 9 ורגע אדבר על גוי ועל ממלכה לבנת ולנטש: 10 ועשה הרעה בעיני לבלתי שמע בקולי ונחמתי על הטובה אשר אמרתי להיטיב אותו: 11 ועתה אמר נא אל איש יהודה ועל יושבי ירושלים לאמר כה אמר יהוה הנה אנכי יוצר עליכם רעה וחשב עליכם מחשבה רעה נא איש מדרכו הרעה והיטיבו דרכיכם ומעלליכם: 12 ואמרו נואש כי אחר מחשבותינו נלך ואיש שררות לבו הרע נעשה: 13 לכן כה אמר יהוה שלול נא בגוים מי שמע כאלה שעררת עשתה מאד בתולת ישראל: 14 היעזב מצור שדי של לבנון אם ינתשו מים וריים קרים נוזלים: 15 כי שכחני עמי עולם יקטרו וישכשלו בדרכיהם שכלי שלול ללכת נתיבות דרך לא סלולה: 16 לשום ארצם לשמה שרורת עולם כל עובר עליה יש ויניד בראשו: 17 כרוח קדים אפיצם לפני אויב ערף ולא פנים אראם ביום אירם: 18 ויאמרו לכו ונחשבה

הנני פקד עליכם את רע מעלליכם נאם יהוה: 3 ואני אקבץ את שארית צאני מכל הארצות אשר הדחתי אתם שם והשבתי אתהן על נוהן ופרו ורבו: 4 והקמתי עליהם רעים ורעום ולא ייראו עוד ולא יחתו ולא יפקדו נאם יהוה: 5 הנה ימים באים נאם יהוה והקמתי לירד צמח צדיק ומלך מלך והשכיל ועשה משפט וצדקה בארץ: 6 בימי תושע יהודה וישראל ישכן לבטח וזה שמו אשר יקראו יהוה צדקנו: 7 לכן הנה ימים באים נאם יהוה ולא יאמרו עוד חי יהוה אשר העלה את בני ישראל מארץ מצרים: 8 כי אם חי יהוה אשר העלה ויבא את זרע בית ישראל מארץ צפונה ומכל הארצות אשר הדחתי שם וישבו על אדמתם: 9 לנבאים נשבר לבי בקרבי רחפו כל עצמותי הייתי כאיש שכור וכנער עברו יין מפני יהוה ומפני דברי קשיו: 10 כי מנאפים מלאו הארץ מפני אלה אובלה בחרץ בשלל נאות מדרב וחתו מרוצתם רעה וגבורתם לא כן: 11 כי גם נביא גם כהן חנפו גם בביתי מצאתי רעתם נאם יהוה: 12 לכן יהוה דרכם להם כחלקלקות באפלה ידחו ונפלו בה כי אבאי עליהם רעה שנת פקדתם נאם יהוה: 13 ובנביאי שמרון ראיתי חפלה הנבואה כבעל ויתעו את עמי את ישראל: 14 ובנביאי ירושלים ראיתי שערורה נאוף והלך בשקר וחזקו ידי מרעים לבלתי שבו איש מרעתו היו לי כלם כסדם וישיביה כעמרה: 15 לכן בה אמר יהוה צבאות על הנבאים הנני מאכיל אותם לענה והשקרים מ ראש כי מאת נביאי ירושלים יצאה חנפה לכל הארץ: 16 בה אמר יהוה צבאות אל תשמעו על דברי הנבאים הנבאים לכם מהבילים המה אתכם חזון לבם ידברו לא מפי יהוה: 17 אמרים אמור למנאצי דבר יהוה שלום יהיה לכם וכל הילך בשררה לא יאמר לא תבוא עליכם רעה: 18 כי מי עמד בסוד יהוה וירא וישמע את דברו מי הקשיב דברי וישמע: 19 הנה סגרת יהוה חמה יצאה וסער מתחולל על ראש רשעים ויחול: 20 לא ישוב אף יהוה עד עשהו ועד הקימו מזמות לבו באחרית הימים תחבשו בנר בה בינה: 21 לא שלחתי את הנבאים והם רצו לא דברתי אליהם והם נבאו: 22 ואם עמדו בסודי וישמעו דברי את עמי וישבום מדרכם הרע ומרע מעלליהם: 23 האלהי מקרב אני נאם יהוה ולא אלהי מרחק: 24 אם יסתור איש במסתרים ואני לא אראנו נאם יהוה אלוא את השמים ואת הארץ אני מלא נאם יהוה: 25 שמעתי את אשר אמרו הנבאים הנבאים בשמי שקר לאמר חלמתי חלמתי: 26 עד מתי היש בלב הנבאים נבאי השקר ונביאי תרמית לבם: 27 החשבים להשכיח את עמי שמי בחלומות אשר יספרו איש לרעהו כאשר שכחו אבותם שמי שם כבעל: 28 הנביא אשר אתו חלום יספר חלום ואשר דברי אתו ידבר דברי אמת מה לחבן את הבר נאם יהוה: 29 הלוא בה דברי כאש נאם יהוה וכפמיש יפצץ סלע: 30 לכן הנני על את הנבאים נאם יהוה מגנבי דברי אתי מאת רעהו: 31 הנני גם כנביא נאם יהוה להלקים לשונם וינאמו נאם: 32 הנני על נבאי חלמות שקר נאם יהוה ויספרו ויתעו את עמי בשקריהם ובפחזותם ואנכי לא שלחתי ולא צויתים והועיל לא ויעילו לעם הזה נאם יהוה: 33 וכי ישאלך העם הזה או הנביא את הבר לא תשמיך יהוה ואמרת אליהם את מה משא ונטשתי אתכם נאם יהוה: 34 והנביא והכהן והעם אשר יאמר משא יהוה ופקדתי על האיש ההוא ועל ביתו: 35 בה אמרו איש על רעהו ואיש אל אחיו מה ענה יהוה ומה דבר יהוה: 36 ונשמה יהוה לא תוכרע עוד כי המשא יהיה לאיש דברו והפקתם את דברי אלהים חיים יהוה

פרק 24

1 הראני יהוה והנה שני דודאי תאנים מועדים לפני חיבל יהוה אחרי הגלות נבוכדראצר מלך בבל את יכניהו בן יהויקים מלך יהודה ואת שרי יהודה ואת חרש ואת המסגר מירושלם ויבאם בבל: 2 הודו אחד האנים טבות מאד כתאני הככרות והודו אחד האנים רעות מאד אשר לא תאכלנה מרע: 3 ויאמר יהוה אלי מה אתה ראה ירמיהו ואמר האנים התאנים הטבות טבות מאד והרעות רעות מאד אשר לא תאכלנה מרע: 4 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 5 בה אמר יהוה אלהי ישראל כתאנים הטבות האלה כן אכיר את גלות יהודה אשר שלחתי מן המקום הזה ארץ שדים לטובה: 6 ושמתי עיני עליהם לטובה והשבתיים על הארץ הזאת ובניהם ולא אהרם ונטשתיים ולא אתוש: 7 ונתתי להם לב לדעת אתי כי אני יהוה והיו לי לעם ואנכי אהיה להם לאלהים כי ישבו אלי בכל לבם: 8 וכתאנים הרעות אשר לא תאכלנה מרע כי בה אמר יהוה כן אתן את צדקיהו מלך יהודה ואת שריו ואת שארית ירושלים הנשארים בארץ הזאת והישבים בארץ מצרים: 9 ונתתיים לזועה לרעה לכל ממלכות הארץ להרפה ולמשל לשנינה ולקללה בכל המקומות אשר אדוים שם: 10 ושלחתי כם את החרב את הרעב ואת הדבר עד תמם מעל האדמה אשר נתתי להם ולאבותיהם:

פרק 25

1 הדבר אשר היה על ירמיהו על כל עם יהודה בשנה הרבעית ליהויקים בן יאשיהו מלך יהודה היא השנה הראשנית לנבוכדראצר מלך בבל: 2 אשר דבר ירמיהו הנביא על כל עם יהודה ואל כל ישיבי ירושלם לאמר: 3 מן שלש עשרה שנה ליאשיהו בן אמן מלך יהודה ועד היום הזה זה שלש ועשרים שנה היה דבר יהוה אלי ואדבר אליכם אשכים ודבר ולא שמעתם: 4 ושלח יהוה אליכם את כל עבדיו הנבאים השכם ושלח אליכם שמעתם ולא היתחתם את אזניהם לשמע: 5 לאמר שובו אל אש מדרכו הרעה ומרע מעלליכם ושובו על האדמה אשר נתן יהוה לכם ולאבותיכם למן עולם ועד עולם: 6 ואל תלכו אחרי אלהים אחרים לעבדם ולהשתחוות להם ולא תכעסו אותי במעשה ידיכם ולא ארע לכם: 7 ולא שמעתם אלי נאם יהוה למען הכעסוני במעשה ידיכם לרע לכם: 8 לכן בה אמר יהוה צבאות יען אשר לא שמעתם את דברי: 9 הנני שלח ולקחתי את כל משפחות צפון נאם יהוה ואל נבוכדראצר מלך בבל עבדי והבאתים על הארץ הזאת ועל ישיביה ועל כל הגוים האלה סביב והחרמתיים ושמתיים לשמה ולשרקה ולחרבות עולם: 10 והאבדתי מהם קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה קול רחים ואור נר: 11 והיתה כל הארץ הזאת לחרבה לשמה ועבדו הגוים האלה את מלך בבל שבעים שנה: 12 והיה כמלאות שבעים שנה אפקד על מלך בבל ועל הגוי ההוא נאם יהוה את עונם ועל ארץ שדים ושמתי אתו

לשממות עולם: 13 והבאתי על הארץ ההיא את כל דברי אשר דברתי עליה את כל הכתוב בספר הזה אשר נבא ירמיהו על כל הגוים: 14 כי עבדו כם גם המה גוים רבים ומלכים גדולים ושלמתי להם כפעלם וכמעשה ידיהם: 15 כי בה אמר יהוה אלהי ישראל אלי קח את כוס היין החמה הזאת מידי והשקיתה אתו את כל הגוים אשר אנכי שלח אותך אליהם: 16 ושתו והתנעשו והתהללו מפני החרב אשר אנכי שלח בינתם: 17 ואקח את הכוס מיד יהוה ואשקה את כל הגוים אשר שלחתי יהוה אליהם: 18 את ירושלם ואת ערי יהודה ואת מלכיה את שריה לתת אתם לחרבה לשמה לשרקה ולקללה כיום הזה: 19 את פרעה מלך מצרים ואת עבדיו ואת שריו ואת כל עמו: 20 ואת כל הערב ואת כל מלכי ארץ עקרון ואת כל מלכי ארץ פלשתים ואת האשקנזי ואת עזה ואת עקרון ואת שארית אשדוד: 21 את אדום ואת מואב ואת בני עמון: 22 ואת כל מלכי צר ואת כל מלכי צידון ואת מלכי האי אשר בעבר הים: 23 ואת דדן ואת תימא ואת בוז ואת כל קצוצי פאה: 24 ואת כל מלכי ערב ואת כל מלכי הערב השכנים במדבר: 25 ואת כל מלכי זמרי ואת כל מלכי עילם ואת כל מלכי מדי: 26 ואת כל מלכי הצפון הקרבים והרחקים איש אל אחיו ואת כל הממלכות הארץ אשר על פני האדמה ומלך ששך ושתה צחריהם: 27 ואמרת אליהם בה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל שמו ושכרו וקיו ונפלו ולא תקומו מפני החרב אשר אנכי שלח ביניכם: 28 והיה כי ימאנו לקחת הכוס מידך לשתות ואמרת אליהם בה אמר יהוה צבאות שמו ושתו: 29 כי הנה בעיר אשר נקרא שמי עליה אנכי מחל להרע ואתם הנקה נתקו לא תנקו כי חרב אני קרא על כל ישיבי הארץ נאם יהוה צבאות: 30 ואתה תנבא אליהם את כל הדברים האלה ואמרת אליהם יהוה ממרם ישאג וממעון קדשו יתן קולו שאג ישאג על נוהו הידד בדרכים יענה אל כל ישיבי הארץ: 31 בא שאון עד קצה הארץ כי ריב ליהוה בגוים נשפט הוא לכל בשר הרשעים נתנם לחרב נאם יהוה: 32 בה אמר יהוה צבאות הנה רעה יצאת מגוי אל גוי וסער גדול יעור מירכתי ארץ: 33 והיו חללי יהוה ביום ההוא מקצה הארץ ועד קצה הארץ לא יספרו ולא יאספו ולא יקברו לדמן על פני האדמה יהיו: 34 חלילו הרעים וזעקו והתפלשו אדירי הצאן כי מלאו ימיכם לטבוח ותפוצויותיכם ונפלתם ככלי חמרה: 35 ואבד מנוס מן הרעים ופליטה מאדירי הצאן: 36 קול צעקת הרעים ויללת אדירי הצאן כי שדר יהוה את מרעיתם: 37 וגרמו נאות תשלים מפני חרון אף יהוה: 38 עוב ככפיר סכו כי היתה ארצם לשמה מפני חרון היונה ומפני חרון אפו:

פרק 26

1 בראשית ממלכות יהויקים בן יאשיהו מלך יהודה היה הדבר הזה מאת יהוה לאמר: 2 בה אמר יהוה עמד בחצר בית יהוה ודברת על כל ערי יהודה ואלהם להשתחוות בית יהוה את כל הדברים אשר צויתך לדבר אליהם אל תגרע דבר: 3 אולי ישמעו וישבו איש מדרכו הרעה ויחמתי אל הרעה אשר אנכי חשב לעשות להם מפני רוע מעלליהם: 4 ואמרת אליהם בה אמר יהוה אם לא תשמעו אלי ללכת בתורתי אשר נתתי לפניכם: 5 לשמע על דברי עבדי הנבאים אשר אנכי שלח אליכם והשכם ושלח ולא שמעתם: 6 ונתתי את חרתי הוז כשלה ואת

העיר הזאתה אתן לקללה לכל גויי הארץ: 7 וישמעו הכהנים והנבאים וכל העם את ירמיהו מדבר את הדברים האלה בבית יהוה: 8 ויהי ככלות ירמיהו לדבר את כל אשר צוה יהוה לדבר אל כל העם ויתפשו אתו הכהנים והנבאים וכל העם לאמר מות תמות: 9 מדוע נבית בשם יהוה האשר בשול יהוה הבית הזה והעיר הזאת תחרב מאין יושב ויקהל כל העם אל ירמיהו בבית יהוה: 10 וישמעו שרי יהודה את הדברים האלה ויעלו מבית המלך בית יהוה וישבו בפתח שער יהוה החדש: 11 ויאמרו הכהנים והנבאים אל השרים ואל כל העם לאמר משפט מות לאיש הזה כי נבא אל העיר הזאת כאשר שמעתם באזניהם: 12 ויאמר ירמיהו אל כל השרים ואל כל העם לאמר יהוה שלחני להנבא אל הבית הזה ואל העיר הזאת את כל הדברים אשר שמעתם: 13 ועתה היטיבו דרכיכם ומעלליכם ושמעו בקול יהוה אלהיכם וינחם יהוה אל הרעה אשר דבר עליכם: 14 ואני הנני בידכם עשו לי כטוב וכישר בעיניכם: 15 אך ידעו העו כי אם מתמים אתם אתי כי דם נקי אתם נתנים עליכם ואל העיר הזאת ואל ישיביה כי באמת שלחני יהוה העיר הזאת לדבר באזניהם וכל הדברים האלה: 16 ויאמרו השרים וכל העם אל הכהנים ואל הנביאים אין לאיש הזה משפט מות כי בשם יהוה אלהינו דבר אליו: 17 ויקמו אנשים מוקני הארץ ויאמרו אל כל קהל העם לאמר: 18 מיכיה המורשת היה נבא בימי חזקיהו מלך יהודה ויאמר אל כל עם יהודה לאמר בה אמר יהוה צבאות ציון שדה תחרש וירושלם עיים תהיה והר הבית לבמות יער: 19 ההמת המתהו חזקיהו מלך יהודה וכל יהודה הלא ירא את יהוה ויחל את פני יהוה וינחם יהוה אל הרעה אשר דבר עליהם ואנחנו ששים רעה גדולה על נפשותינו: 20 וגם איש היה מתנבא בשם יהוה אוריהו בן שמעיהו מקרית היערים וינבא על העיר הזאת ועל הארץ הזאת ככל דברי ירמיהו: 21 וישמע המלך יהויקים וכל גבוריו וכל השרים את דבריו ויבקש חמלם וישמע אוריהו וירא ויבקר ויבא מצרים: 22 וישלח המלך יהויקים אנשים מצרים את אלנתן בן עכבור ואנשים אתו אל מצרים: 23 ויוציאו את אוריהו ממצרים ויבאחו אל המלך יהויקים ויכחו בחרב וישלך את נבלתו אל קברי בני העם: 24 אך יד אהיקם בן שפן היתה את ירמיהו בבלתי תת אתו ביד העם להחיותו:

פרק 27

1 בראשית ממלכת יהויקים בן יאשיהו מלך יהודה היה הדבר הזה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר: 2 בה אמר יהוה אלי עשה קל מוסרות ומטות ונתתם על צווארך: 3 ושלחתם אל מלך אדום ואל מלך מואב ואל מלך בני עמון ואל מלך צר ואל מלך צידון ביד מלאכים הבאים ירושלם אל צדקיהו מלך יהודה: 4 וצוית אתם אל אזניהם לאמר בה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל בה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל ואלהם להשתחוות אל פני הארץ בבחי הגדול ובזורעי הנטייה ונתתיה לאשר ישר בעיני: 6 ועתה אנכי נתתי את כל הארצות האלה ביד נבוכדראצר מלך בבל עבדי וגם את חית השדה נתתי לו לעבדו: 7 ועבדו אתו כל הגוים ואת בני ואת בני עד בא עת ארצו גם הוא ועבדו בו גוים רבים ומלכים גדלים: 8 והיה הגוי והממלכה אשר לא יעבדו אתו את נבוכדראצר מלך בבל ואת אשר לא יתן את צווארו בעל מלך בבל בחרב

1 ויהי בשנה ההיא בראשית מלכות
צדקיהו מלך יהודה בשנת הרבעית בחדש
החמישי אמר אל חנניה בן עוזור הנביא אשר
מגבשון בבית יהוה לעיני הכהנים וכל העם
לאמר: 2 כה אמר יהוה בצאתו אלדי ישראל
לאמר שברתי את על מלך בבל: 3 בעוד
שנתיים ימים אני משבי אל המקום הזה את כל
כלי בית יהוה אשר לקח נבוכדנאצר מלך
בבל מן המקום הזה ויביאם בבל: 4 ואת
יבניה בן יהויקים מלך יהודה ואת כל גלות
יהודה הבאים בבלה אני משבי אל המקום
הזה נאם יהוה כי אשבר את על מלך בבל: 5
ויאמר ירמיה הנביא אל חנניה הנביא לעיני
הכהנים ולעיני כל העם העומדים בבית
יהוה: 6 ויאמר ירמיה הנביא אמן כי נעשה
יהוה יקם ויעל את דבריו אשר נאמר להשיב
כלי בית יהוה וכל הגולה מבבל אל המקום
הזה: 7 אך ששע נא חרבר הזה אשר אנכי
דבר באוניך ובאויני כל העם: 8 הנביאים
אשר היו לפני ובעלי פה העולים וינאפו ויאמר
אריצות רבות ועל מלכות גדולות למלחמה
ולרעה ולדבר: 9 הנביא אשר ינבא שלום
בכא דבר הנביא יודע הנביא אשר שלחו יהוה
באמת: 10 ויחק חנניה הנביא את המוטה
מעל צואר ירמיה וישברוהו: 11 ויאמר
חנניה לעיני כל העם לאמר כה אמר יהוה
ככה אשבר את על נבכדנאצר מלך בבל
בעוד שנתיים ימים מעל צואר כל הגוים וילך
ירמיה הנביא לדבר: 12 ויהי דבר יהוה אל
ירמיה אחרי שבור חנניה הנביא את המוטה
מעל צואר ירמיה הנביא הנביא: 13 הלך

את אחיו לאמר דעו את יהוה כי כולם ידעו אותי למקנמם ועד גדולם נאם יהוה כי אסלח לעונם ולחטאתם לא אוכר עוד: 35 כה אמר יהוה נתן שמש לאור וינמס חקת ירח וכוכבים לאור לילה רגע הים ויחמו גליו יהוה צבאות שמו: 36 אם ימשו החקים האלה מלפני נאם יהוה גם אם ישראל ישבתו מהיות גוי לפני כל הימים: 37 כה אמר יהוה אם ימדו שמים מלמעלה ויחקרו מוסדי ארץ למטה גם אני אמאם בכל זרע ישראל על כל אשר עשו נאם יהוה: 38 הנה ימים נאם יהוה ונבנתה העיר ליהוה ממגדל חננאל שער הפנה: 39 ויצא עוד קוה המדה נדדו על גבעת גרב ונסב געתה: 40 וכל העמק הפגרים וחדשן וכל השרמות עד נחל קדרון עד פנת שער הסוסים מורחה קרש ליהוה לא ינתש ולא יחרס עוד לעולם:

פרק 32

1 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה בשנת העשרית לצדקיהו מלך יהודה היא השנה שמנה עשרה שנה לנובוכדראצר: 2 ואז חיל מלך בבל צרים על ירושלים וירמיהו הנביא היה כלוא בחצר המטרה אשר בית מלך יהודה: 3 אשר כלוא צדקיהו מלך יהודה לאמר מדוע אתה נכא לאמר כה אמר יהוה הנני נתן את העיר הזאת ביד מלך בבל ולכדה: 4 וצדקיהו מלך יהודה לא ימלט ודבר פיו עם פיו ועיניו את עינו וראיניה: 5 ובבל יולך את צדקיהו ושם יהיה עד פקדי אותו נאם יהוה כי תלחמו את הכשדים לא תצליחו: 6 ויאמר ירמיהו היה דבר יהוה אלי לאמר: 7 הנה חנמאל בן שלם דרך בא אליך לאמר קנה לך את שדי אשר בענתות כי לך משפט הנאלי לקנות: 8 ויבא אלי חנמאל בן דדי כדבר יהוה אל חצר המטרה ויאמר אלי קנה נא את שדי אשר בענתות אשר בארץ בנימין כי לך משפט הירשה ולך הנאלי קנה לך ואדע כי דבר יהוה הוא: 9 ואקנה את השדה מאת חנמאל בן דדי אשר בענתות ואשקלה לו את הכסף שבעה שקלים ועשרה הכסף: 10 ואכתב בספר ואחתם ואעד עדים ואשקל הכסף במאזנים: 11 ואקח את ספר המקנה את החתום המצוה והחקים ואת הגלוי: 12 ואתן את הספר המקנה אל ברוך בן נריה בן מחסיה לעיני חנמאל דדי ולעיני העדים הכתובים בספר המקנה לעיני כל היהודים הישבים בחצר המטרה: 13 ואצוה את ברוך לעיניהם לאמר: 14 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לקוח את הספרים האלה את ספר המקנה הזה ואת החתום ואת ספר הגלוי הזה ונתתם בכלי חרש למען יעמדו ימים רבים: 15 כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל עוד יקנו בתים ושרדות וחרמים בארץ יהודה: 16 ואתפלל אל יהוה אחרייתי ואת ספר המקנה לברוך בן נריה לאמר: 17 אהה אדני יהוה הנה אתה עשית את השמים ואת הארץ בכחך הגדול ובזרעך הנמויה לא יפלא ממך כל דבר: 18 עשה חסד לאלפים ומשלם עול אבות אל חיק בניהם אחריהם האל הגדול הגבור יהוה צבאות שמו: 19 גדל העצה ורב העלילות אשר עיניך פקחות על כל דרכי בני אדם לתת לאיש כדרכיו וכפרי מעלליו: 20 אשר שמת אותם ומפתים בארץ מצרים עד היום הזה ובישראל ובאדם ותעשה לך שם כיום הזה: 21 ותצא את עמך את ישראל מארץ מצרים באותות ובמופתים וביד חזקה ובאזרוע נטויה ובמורא גדול: 22 ותתן להם את הארץ הזאת אשר נשבעת לאבותם לתת להם ארץ זבת חלב ודבש: 23 ויבאו וירשו אתה ולא שמעו

חטאו לי ואשר פשעו בי: 9 והיתה לי לשם ששון לתהלה ולתפארת לכל גויי הארץ אשר ישמעו את כל הטובה אשר אנכי עשה אתם ופחדו ורגזו על כל הטובה ועל כל השלום אשר אנכי עשה להם: 10 כה אמר יהוה עוד ישמע במקום הזה אשר אתם אמרים חרב הוא מאין אדם ומאין בהמה בערי יהודה ובחצות ירושלים הנשמות מאין אדם ומאין יושב ומאין בהמה: 11 קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול בלה קול אמרים הודו את יהוה צבאות כי טוב יהוה כי לעולם חסדו מבאים תודה בית יהוה כי אשיב את שבות הארץ כבראשנה אמר יהוה: 12 כה אמר יהוה צבאות עוד יהיה במקום הזה החרב מאין אדם ועד בהמה ובכל עריו נזה רעים מרובצים צאן: 13 בערי החרב בערי השפלה ובערי הנגב ובארץ בנימין ובסביבי ירושלים ובערי יהודה עד תעברנה צאן על ידי מונה אמר יהוה: 14 הנה ימים באים נאם יהוה והקמתי את הדבר הטוב אשר דברתי אל בית ישראל ועל בית יהודה: 15 בימים ההם ובעת ההיא אצמיח לדוד צמח צדקה ונשמה משפט וצדקה בארץ: 16 בימים ההם תושע יהודה וירושלם תשכון לבטח וזה אשר יקרא לה יהוה צדקני: 17 כי כה אמר יהוה לא ילילה בחרב אשר ישב על כסא בית ישראל: 18 ולכהנים הלויים לא יכרת איש מלפני מעלה עולה ומקטיר מנחה ועשה זבח כל הימים: 19 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו לאמר: 20 כה אמר יהוה אם תפרו את בריתי היום ואת בריתי הלילה ולבלתי חיות יומם לילה בחרת: 21 גם בריתי תפר את דוד עבדי מהיות לו בן מלך על כסאו ואת הלויים הכהנים משרתי: 22 אשר לא יספר צבא השמים ולא ימד חול הים כן ארכה את זרע דוד עבדי ואת הלויים משרתי אתי: 23 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו לאמר: 24 הלאו ראית מה העם הזה דברו לאמר שתי המשפחות אשר בחר יהוה בהם וימאסם ואת עמי ינאצון מהיות עוד גוי לפניהם: 25 כה אמר יהוה אם לא בריתי וינמס ולילה חקת שמים וארץ לא שמת: 26 גם זרע יעקוב שמו עבדי אמאם מקחת מזרוע משלים אל זרע אברהם ישחק ויעקב כי אשוב את שבותם ורחמתי:

פרק 34

1 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה ונובוכדראצר מלך בבל וכל חילו וכל ממלכות ארץ ממשלת ידו וכל העמים נלחמים על ירושלים ועל כל עריה לאמר: 2 כה אמר יהוה אלהי ישראל חלך ואמרת אל צדקיהו מלך יהודה ואמרת אליו כה אמר יהוה הנני נתן את העיר הזאת ביד מלך בבל ושרפה באש: 3 ואתה לא תמלט מידו כי תפש תתפש ויבדו תנתן ועיניך את עיני מלך בבל תראינה ופיהו את פיך ידבר ובכל תבוא: 4 אך שמע דבר יהוה צדקיהו מלך יהודה כה אמר יהוה עליך לא תמות בחרב: 5 בשלום תמות וכמשפחות אבותיך המלכים הראשנים אשר היו לפניך כן ישרפו לך והיו ארון וידבר ירמיהו הנביא אל צדקיהו מלך יהודה את כל הדברים האלה בירושלם: 7 ויהיה מלך בבל נלחמים על ירושלים ועל כל ערי יהודה הנותרות אל לכיש ואל עזקה כי הנה נשאר בערי יהודה ערי מבצר: 8 הדבר הזה היה אל ירמיהו מאת יהוה אחרי כרת המלך צדקיהו ברית אל כל העם אשר בירושלם לקרא להם דרור: 9 לשלח איש את עבדו ואיש את שפחתו העברי והעבריה חפשים לבלתי עבד בם ביהודי אחיהו איש: 10 וישמעו כל השרים וכל העם אשר

בקהלך ובתורתך לא הלכו את כל אשר צויתם להם לעשות לא עשו ותקרא אתם כל הרעה הזאת: 24 הנה הסללות באו העיר ללכדה והעיר נתנה ביד הכשדים הנלחמים עליה מפני החרב והערב והדבר ואשר דברת היה וקנה ראה: 25 ואתה אמרת אלי אדני יהוה קנה לך השדה בכסף והעד עדים והעיר נתנה ביד הכשדים: 26 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו לאמר: 27 הנה אני יהוה אלהי כל בשר הממני יפלא כל דבר: 28 לכן כה אמר יהוה הנני נתן את העיר הזאת ביד הכשדים וביד נבוכדראצר מלך בבל ולכדה: 29 ובאו הכשדים הנלחמים על העיר הזאת והציתו את העיר הזאת באש ושרפוה ואת הבתים אשר קטרו על גגותיהם לבעל והסכו נסכים לאלהים אחרים למען הכעסני: 30 כי היו בני ישראל ובני יהודה אך עשים הרע בעיני מנערתיהם כי בני ישראל אך מכעסים אתי במעשה ידיהם נאם יהוה: 31 כי על אפי ועל חמתי היתה לי העיר הזאת למן היום אשר בנו אותה ועד היום הזה להסירה מעל פני: 32 על כל רעת בני ישראל ובני יהודה אשר עשו להכעסני המה מלכיהם שריהם כהניהם ונביאיהם ואיש יהודה וישיבי ירושלים: 33 ויפנו אלי ערף ולא פנים ולמד אתם השכם ולמד ואינם שמעים לקחת מוסר: 34 וישימו שקוציהם בבית אשר נקרא שמי עליי לטמא: 35 ויבנו את במות הבעל אשר בגיא בן הנם להעביר את בניהם ואת בנותיהם למלך אשר לא צויתים ולא עלתה על לבי לעשות התועבה הזאת למען החמתי את יהודה: 36 ועתה לכן כה אמר יהוה אלהי ישראל אל העיר הזאת אשר אתם אמרים נתנה ביד מלך בבל בחרב וברעב ודבר: 37 הנני מקבצם מכל הארצות אשר הדחתים שם באפי ובחמתי ובקצף גדול והשבתים אל המקום הנה והשבתים לבטח: 38 והיו לי לעם ואני אחיה להם לאלהים: 39 ונתתי להם לב אחד ודרך אחד ליראה אותי כל הימים לטוב להם ולבניהם אחריהם: 40 ובכרתי להם ברית עולם אשר לא אשוב מאחריהם לחיטיבי אותם אל יראתי אתן לבבם לבלתי סור מעלי: 41 וששתי עליהם להטיב אותם ונשתעים בארץ הזאת באמת בכל לבי ובכל נפשי: 42 כי כה אמר יהוה כאשר הבאתי אל העם הזה את כל הרעה הגדולה הזאת כן אנכי מביא עליהם את כל הטובה אשר אנכי דבר עליהם: 43 ונקנה השדה בארץ הזאת אשר אתם אמרים שממה היא מאין אדם ובחמה נתנה ביד הכשדים: 44 שדות בכסף יקנו וכתוב בספר וחתום והעד עדים בארץ בנימין ובסביבי ירושלים ובערי יהודה ובערי החרב ובערי השפלה ובערי הנגב כי אשיב את שבותם נאם יהוה:

פרק 33

1 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו שנית והוא עודנו עצור בחצר המטרה לאמר: 2 כה אמר יהוה עשה יהוה ויצר אותה לחכימה יהוה שמו: 3 קרא אלי ואענה ואניידה לך גדלות ובצרות לא ידעתם: 4 כי כה אמר יהוה אלהי ישראל על כל העיר הזאת ועל בתי מלכי יהודה הנתצים אל הסללות ואל החרב: 5 באים להלחם את הכשדים ולמלאם את פגרי האדם אשר הכיית באפי ובחמתי ואשר הסתרתני פני מהעיר הזאת על כל רעתם: 6 הנני מעלה לה ארובה ומרפא ורפואתם וגלית להם תערת שלום ואמתי: 7 והשבת את שבות יהודה ואת שבות ישראל ובתים כבראשנה: 8 וטהרתים מכל עונם אשר חטאו לי וסלחתי לכול עונותיהם אשר

באו בברית לשלח איש את עבדו ואיש את שפחתו חפשים לבלתי עבד בם עוד וישמעו וישלחו: 11 וישובו אחרי כן וישבו את העבדים ואת השפחות אשר שלחו חפשים ויכבשו לעבדים ולשפחות: 12 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר: 13 כה אמר יהוה אלהי ישראל אנכי ברת ברית אבותיכם ביום הוצאתי אותם מארץ מצרים מבית עבדים לאמר: 14 מקץ שבע שנים תשלחו איש את אחיו העברי אשר ימכר לך ועבדך שש שנים ושלחתו חפשי מעמך ולא שמעו אבותיכם אלי ולא חמו את אוזנם: 15 ותשבו אתם היום ותעשו את הישר בעיני לקרא דרור איש לרעהו ותכרתו ברית לפני בבית אשר נקרא שמי עליו: 16 ותשבו ותחללו את שמי ותשבו איש את עבדו ואיש את שפחתו אשר שלחתם חפשים לנפשם ותכבשו אתם להיות לכם לעבדים ולשפחות: 17 לכן כה אמר יהוה אל שמעתם אלי לקרא דרור איש לאחיו ואיש לרעהו הנני קרא לכם דרור נאם יהוה אל החרב אל הדבר ואל הרעב ונתתי אתם לזוזה לכל ממלכות הארץ: 18 ונתתי את האנשים העברים את ברתי אשר לא הקימו את דברי הברית אשר כרתו לפני העל אשר כרתו לשנים ויעברו בין בתריו: 19 שרי יהודה ושרי ירושלים הסרסים והכהנים וכל עם הארץ העברים בין חברי העל: 20 ונתתי אותם ביד איביהם וביד מבקשי נפשם והיתה נבלתם למאכל לזרע השמים ולבהמת הארץ: 21 ואת צדקיהו מלך יהודה ואת שריו אתן ביד איביהם וביד מבקשי נפשם וביד חיל מלך בבל העלים מעליכם: 22 הנני מצוה נאם יהוה והשבתים אל העיר הזאת ונלחמו עליה ולכדוה ושרפה באש ואת ערי יהודה אתן שממה מאין יושב:

פרק 35

1 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה בימי יהויקים בן אשיהו מלך יהודה לאמר: 2 חלוק אל בית הרכבים ודברת אותם והבאות בית יהוה אל אחת הלשכות והשקית אותם יין: 3 ואקח את יאזניה בן ירמיהו בן חבצניה ואת אחיו ואת כל בניו ואת כל בית הרכבים: 4 ואבא אתם שתי יהוה אל לשכת בני חנן בן יגדליהו איש האלהים אשר אצל לשכת השרים אשר ממעל ללשכת מעשיהו בן שלם שמר חסד: 5 ואתן לפני בני בית הרכבים יין ואלים יין וכסות ואמר אליהם שמו יין: 6 ויאמרו יין שותה יין כי יונגב את רכב אבינו צוה עלינו לאמר לא תשתו יין אתם ובניכם עד עולם: 7 ובית לא תבנו וזרע לא תורעו וכרם לא תטעו ולא יהיה לכם כי באהלים תשבו כל ימיכם למען תחיו ימים רבים על פני האדמה אשר אתם גרים שם: 8 ונשמע בקול היונדב בן רכב אבינו לכל אשר צונו לבלתי שותות יין כל ימינו אנחנו נשנו בנינו ובנותינו: 9 ולבלתי בנות בתים לשבתנו וכרם ושרה וזרע לא יהיה לנו: 10 ונשב באהלים ונשמע ונעש ככל אשר צונו יונדב אבינו: 11 ויהי בעלות נבוכדראצר מלך בבל אל הארץ ואמר באו ונבוא ירושלים מפני חיל הכשדים ומפני חיל ארם ונשב בירושלם: 12 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו לאמר: 13 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל חלך ואמרת לו ששאל וליטשי ירושלים חלך תקחו מוסר לשמע אל דברי נאם יהוה: 14 הוקם את דברי היונדב בן רכב אשר צוה את בניו לבלתי שותות יין ולא שתו עד היום הזה כי שמעו את מצות אביהם ואנכי דברתי אליהם השכם ודבר ולא שמעתם אלי: 15 ואשלח אליהם את כל עבדי

הנבאים השבים ושלת לאמר שבו נא איש מדרך הרעה והיטיבו מעליכם ואל תלכו אחרי אלהים אחרים לעבדם ושבו אל האדמה אשר נתתי לכם ולאבתיכם ולא המיתם את אזונכם ולא שמעתם אלי: 16 כי הקימו בני יהונדב בן רכב את מצות אביהם אשר צום והעם הזה לא שמעו אלי: 17 לכן כה אמר יהוה אלהי צבאות אלהי ישראל הנני מביא אל יהודה ואל כל יושבי ירושלם את כל הרעה אשר דברתי עליהם יען דברתי אליהם ולא שמעו ואקרא להם ולא ענו: 18 ולבית הרכבים אמר ירמיהו כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל יען אשר שמעתם על מצות יהונדב אביכם והשמרתם את כל מצותיו ותעשו ככל אשר צוה אתכם: 19 לכן כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לא יכרת איש ליהונדב בן רכב עמד לפני כל הימים:

פרק 36

1 ויהי בשנה הרביעית ליהויקים בן יאשיהו מלך יהודה היה הדבר הזה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר: 2 קח לך מגלת ספר וכתבת אליה את כל הדברים אשר דברתי אליך על ישראל ועל יהודה ועל כל הגוים מיום דברתי אליך מימי יאשיהו ועד היום הזה: 3 אולי ישמעו בית יהודה את כל הרעה אשר אנכי חשב לשבט להם למען ישוּבו איש מדרך הרעה וסלחתי לעונם ולחטאתם: 4 ויקרא ירמיהו את ברוך בן נריה ויכתב ברוך מפי ירמיהו את כל דברי יהוה אשר דבר אליו על מגלת ספר: 5 ויצוה ירמיהו את ברוך לאמר אל תעור לא אוכל לבוא בית יהוה: 6 ובאת אתה וקראת במגלה אשר כתבת מפי את דברי יהוה באזני העם בית יהוה ביום צום וגם באזני כל יהודה הבאים מעריהם לקראם: 7 אולי תפול תחנונם לפני יהוה וישבו איש מדרך הרעה כי גדול חַףּוּ והחמה אשר דבר יהוה אל העם הזה: 8 ויש ברוך בן נריה ככל אשר צוה ירמיהו הנביא לקרא בספר דברי יהוה בית יהוה: 9 ויהי בשנה החמישית ליהויקים בן יאשיהו מלך יהודה בחדש התשיעי קרא צום לפני יהוה כל העם בירושלם וכל העם הבאים מערי יהודה בירושלם: 10 ויקרא ברוך בספר את דברי ירמיהו בית יהוה לשבט ממריהו בן שפן הספר בחצר העליון פתח שער בית יהוה החדש באזני כל העם: 11 וישמע מכיהו בן נמריוהו בן שפן את כל דברי יהוה מעל הספר: 12 וירד בית המלך על לשכת הספר והנה שם כל השרים יושבים אלישמע הספר ודליוהו בן שמעיהו ואלנתן בן עכבור וגמריהו בן שפן וצדקיהו בן חנניהו וכל השרים: 13 ויגיד להם מכיהו את כל הדברים אשר שמע בקרא ברוך בספר באזני העם: 14 וישלחו כל השרים אל ברוך את יהודה בן נתניהו בן שלמיהו כי כושי לאמר המגלה אשר קראת כה באזני העם קתנה בידך ולך ויקח ברוך בן נריהו את המגלה בידו ויבא אליהם: 15 ויאמרו אליו שבו נא וקראנה באזנינו ויקרא ברוך באזניהם: 16 ויהי כשמעם את כל הדברים פחדו וישלחו אל רעהו ויאמרו אל ברוך הנני נניד למלך אל כל הדברים האלה: 17 ואת ברוך שאלו לאמר הגד נא לנו איך כתבת את כל הדברים האלה מפיו: 18 ויאמר להם ברוך מפיו יקרא אלי את כל הדברים האלה ואני כתב על הספר בדיו: 19 ויאמרו השרים אל ברוך לך הסתר אתה וירמיהו ואיש אל ידע איפה אתם: 20 ויבאו אל המלך חצרה ואת המגלה הפקדו בלשכת אלישמע הספר ויגידו באזני המלך את כל הדברים: 21 וישלח המלך את יהוידי לקחת את המגלה ויקחה מלשכת אלישמע

הספר ויקראה יהודי באזני המלך ובאזני כל השרים העמדים מעל המלך: 22 והמלך יושב בית החרף בחדש התשיעי ואת האח לפניו מבשרת: 23 ויהי בקראו יהודי שלש דלתות וארבעה יקרעה בחצר הספר והשלך אל האש אשר אל האח עד תם כל המגלה על האש אשר על האח: 24 ולא פחדו ולא קרעו הספר בגדיהם המלך וכל עבדיו השמעים את כל הדברים האלה: 25 וגם אלנתן ודליוהו וגמריהו הפגעו במלך לבלתי שרף את המגלה ולא שמע אליהם: 26 ויצוה המלך את ירחמאל בן המלך ואת שריהו בן עזריאל ואת שלמיהו בן עבדאל לקחת את ברוך הספר ואת ירמיהו הנביא ויסתרים יהוה: 27 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו אחרי שרף המלך את המגלה ואת הדברים אשר כתב ברוך מפי ירמיהו לאמר: 28 שוב קח לך מגלה אחרת וכתב עליה את כל הדברים הראשונים אשר היו על המגלה הראשנה אשר שרף יהויקים מלך יהודה: 29 ועל יהויקים מלך יהודה האמר כה אמר יהוה אתה שרפת את המגלה הזאת לאמר מדוע כתבת עליה לאמר בא יבוא מלך בבל וחשיתי את הארץ הזאת והשבית ממנה אדם ובהמה: 30 לכן כה אמר יהוה על יהויקים מלך יהודה לא יהיה לו יושב על כסא דוד ונבלתו תהיה משלכת לחרב ביום ולקרח בלילה: 31 ופקדתי עליו ועל זרעו ועל עבדיו את עונם והבאתי עליהם ועל יושבי ירושלם ואל איש יהודה את כל הרעה אשר דברתי אליהם ואל שמעו: 32 וירמיהו לקח מגלה אחרת ויתנה אל ברוך בן נריהו הספר ויכתב עליה מפי ירמיהו את כל דברי הספר אשר שרף יהויקים מלך יהודה באש ועוד נוסף עליהם דברים רבים כהמה:

פרק 37

1 וימלך מלך צדקיהו בן יאשיהו תחת כנייהו בן יהויקים אשר המליך נבוכדראצר מלך בבל בארץ יהודה: 2 ולא שמע הוא ועבדיו ועם הארץ אל דברי יהוה אשר דבר ביד ירמיהו הנביא: 3 וישלח המלך צדקיהו את יוחל בן שלמיהו ואת צפניהו בן מעשיה הכהן אל ירמיהו הנביא לאמר התפלל נא בעדני אל יהוה אלהינו: 4 וירמיהו בא ויצא בתוך העם ולא נתנו אתו בית הכלאי: 5 וחיל פרעה יצא ממצרים וישמעו הכשדים הצרים על ירושלם את שמעם ויעלו מעל ירושלם: 6 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו הנביא לאמר: 7 כה אמר יהוה אלהי ישראל כה תאמרו אל מלך יהודה השלח אתכם אל לדרשני הנה חיל פרעה הוצא לכם לעזרה שב לארצו מצרים: 8 ושבו הכשדים ונלחמו על העיר הזאת ולכדה ושרפה באש: 9 כה אמר יהוה אל תשא נפשתיכם לאמר הלך ילכו מעלינו הכשדים כי לא ילכו: 10 כי אם הכיתם כל חיל כשדים הנלחמים אתכם ונשארו כם אנשים מרדקים איש בחאלו יקומו ושרפו את העיר הזאת באש: 11 והיה בהעלות חיל הכשדים מעל ירושלם מפני חיל פרעה: 12 ויצא ירמיהו מירושלם ללכת ארץ בנימן לחלץ משם בתוך העם: 13 ויהי הוא בשער בנימן ושם בעל פקדת ושמו רבייה בן שלמיהו בן חנניה ויתפש את ירמיהו הנביא לאמר אל הכשדים אתה נפל: 14 ויאמר ירמיהו שקר אינני נפל על הכשדים ולא שמע אליו ויתפש רבייה בירמיהו ויבאחו אל השרים: 15 ויצפצפו השרים על ירמיהו והכו אתו ונתנו אותו בית האסור בית יהונתן הספר כי אתו עשו לבית הכלא: 16 כי בא ירמיהו אל בית הכור ואל החניות וישב שם ירמיהו ימים רבים: 17 וישלח המלך צדקיהו ויקחה וישאלהו המלך בביתו

בסתר ויאמר היש דבר מאת יהוה ויאמר ירמיהו יש ויאמר ביד מלך בבל נתנת: 18 ויאמר ירמיהו אל המלך צדקיהו מה חטאתי לך ולעבדיך ולעם הזה כי נתתם אותי אל בית הכלא: 19 ואיו נביאיכם אשר נבאו לכם לאמר לא יבא מלך בבל עליכם ועל הארץ הזאת: 20 ועתה שמע נא אדני המלך תפל נא תחנתי לפניך ואל תשבני בית יהונתן הספר ולא אמות שם: 21 ויצוה המלך צדקיהו ויפקדו את ירמיהו בחצר המטרה ונתן לו ככר לחם ליום מחוץ האפיס עד תם כל הלחם מן העיר וישב ירמיהו בחצר המטרה:

פרק 38

1 וישמע שפטיה בן מתן וגדליהו בן פשחור ויוכל בן שלמיהו ופשחור בן מלכיה את הדברים אשר ירמיהו מדבר אל כל העם לאמר: 2 כה אמר יהוה הישב בעיר הזאת ימות בחרב ברעב ובדבר והוציא אל הכשדים יהוה והיתה לו נפשו לשלל וחי: 3 כה אמר יהוה הנתי נתנת העיר הזאת ביד חיל מלך בבל ולכדה: 4 ויאמרו השרים אל המלך יומת נא את האיש הזה כי על בן הוא מרפא את ידי אנשי המלחמה הנשארים בעיר הזאת ואת ידי כל העם לדבר אליהם כדברים האלה כי האיש הזה איננו דרש לשלום לעם הזה כי אם לרעה: 5 ויאמר המלך צדקיהו הנה הוא בידכם כי אין המלך יוכל אחכם דבר: 6 ויקחו את ירמיהו וישלכו אותו אל הכור מלכיהו בן המלך אשר בחצר המטרה וישלחו את ירמיהו בחבלים ובכור אין מים כי אם טיט ויטבט ירמיהו בטיט: 7 וישמע עבד מלך הכושי איש סרים והוא בבית המלך כי נתנו את ירמיהו אל הכור והמלך יושב בשער בנימן: 8 ויצא עבד מלך מכית המלך וירדבר אל המלך לאמר: 9 אדני המלך הרעו האנשים האלה את כל אשר עשו לירמיהו הנביא את אשר השליכו אל הכור וימת תחתיו מפני הרעב כי אין הלחם עוד בעיר: 10 ויצוה המלך את עבד מלך הכושי לאמר קח בידך מזה שלשים אנשים והעלית את ירמיהו הנביא מן הכור בשרים ימות: 11 ויקח עבד מלך את האנשים בידו ויבא בית המלך אל תחת האוצר ויקח משם כליו הסחכות ובליז מלחים וישלחם אל ירמיהו אל הכור בחבלים: 12 ויאמר עבד מלך הכושי אל ירמיהו שים נא בלואי הסחכות והמלחים תחת אצלות ירך מתחת לחבלים ויעש ירמיהו כן: 13 וימשכו את ירמיהו בחבלים ויעלו אתו מן הכור וישב ירמיהו בחצר המטרה: 14 וישלח המלך צדקיהו ויקח את ירמיהו הנביא אליו אל מבוא השלישי אשר בבית יהוה ויאמר המלך אל ירמיהו שאל אני אתך דבר אל תכחד ממני דבר: 15 ויאמר ירמיהו אל צדקיהו כי אניד לך הלווא המת המתני וכי איעצך לא תשמע אלי: 16 וישבע המלך צדקיהו אל ירמיהו בסתר לאמר כי יהוה את אשר עשה לנו את הנפש הזאת אם אמתך ואם אתנך ביד האנשים האלה אשר במקשים את נפשך: 17 ויאמר ירמיהו אל צדקיהו כה אמר יהוה אלהי צבאות אלהי ישראל אם יצא תצא אל שרי מלך בבל ויתתי נפשך והעיר הזאת לא תשרף באש ויתתי אתה וביתך: 18 ואם לא תצא אל שרי מלך בבל ונתנה העיר הזאת ביד הכשדים ושרפה באש ואתה לא תמלט מידם: 19 ויאמר המלך צדקיהו אל ירמיהו אני דאג את היהודים אשר נפלו אל הכשדים פן יתנו אותי בידם והתעללו בי: 20 ויאמר ירמיהו לא יתנו שמע נא בקול יהוה לאשר אני דבר אליך ויטבט לך ותחי נפשך: 21 ואם מאן אתה לצאת זה הדבר אשר הראני יהוה: 22 והנה

כל הנשים אשר נשארו בבית מלך יהודה מוצאות אל שרי מלך בבל והנה אמרות הסיתוך ויכלו לך אנשי שלמך הטבעו בכין רגלך נסגו אחור: 23 ואת כל נשיך ואת בניך מוצאים אל הכשדים ואתה לא תמלט מידם כי ביד מלך בבל תתפש ואת העיר הזאת תשרף באש: 24 ויאמר צדקיהו אל ירמיהו איש אל ידע בדברים האלה ולא תמות: 25 וכי ישמעו השרים כי דברתי אתך ובאו אליך ואמרו אליך הנירה נא לנו מה דברת אל המלך אל תכחד ממנו ולא נמיתך ומה דבר אליך המלך: 26 ואמרת אליהם מפיל אני תחנתי לפני המלך לבלתי השיבני בית יהונתן למות שם: 27 ויבאו כל השרים אל ירמיהו וישאלו אתו ויגיד להם ככל הדברים האלה אשר צוה המלך ויחרשו ממנו כי לא נשמע הדבר: 28 וישב ירמיהו בחצר המטרה עד יום אשר נלכדה ירושלם והיה כאשר נלכדה ירושלם:

פרק 39

1 בשנה התשיעית לצדקיהו מלך יהודה בחדש העשירי בא נבוכדראצר מלך בבל וכל חילו אל ירושלם ויצרו עליה: 2 בעשתי עשרה שנה לצדקיהו בחדש הרביעי בתשעה לחודש הבקעה בשער: 3 ויבאו כל שרי מלך בבל וישבו בעיר התוך נרגל שר אצר סמגר נבו שר סכים רב סרים נרגל שר אצר רב מג וכל שארית שרי מלך בבל: 4 ויהי כאשר ראם צדקיהו מלך יהודה וכל אנשי המלחמה ויברחו ויצאו לילה מן העיר דרך גן המלך בשער בין החמתיים ויצא דרך הערבה: 5 ויורדו חיל שפדים אחריהם וישנו את צדקיהו בערבות ירחו ויקחו אותו ויעלוהו אל נבוכדראצר מלך בבל רבלתה בארץ חמת וידבר אתו משפטים: 6 וישחט מלך בבל את בני צדקיהו ברבלה לעיניו ואת כל חרי יהודה שחט מלך בבל: 7 ואת עני צדקיהו עור ויאסרוהו בנשחתים לבוא אתו בבלה: 8 ואת בית המלך ואת בית העם שרפו הכשדים באש ואת חמות ירושלם נתצו: 9 ואת יתר העם הנשארים בעיר ואת הנפלים אשר נפלו עליו ואת יתר העם הנשארים הגלה נבוכדראצר מלך בבל: 10 ומן העם השדים אשר אין להם מבואה השאיר נבוכדראצר רב טבחים ויתן להם כרמים ויגבים ביום ההוא: 11 ויצו נבוכדראצר מלך בבל על ירמיהו ביד נבוכדראצר רב טבחים לאמר: 12 קחנו ועיניך כים עליו ואל תעש לו מאומה רב כי אם שים עולו ידבר אליך בן עשה עמו: 13 וישלח נבוכדראצר רב טבחים ונכושובן רב סרים ונרגל שר אצר רב מג וכל רבי מלך בבל: 14 וישלחו ויקחו את ירמיהו מחצר המטרה ויתנו אתו אל גדליהו בן אחיקם בן שפן להוצאותו אל הבית וישב בתוך העם: 15 ואל ירמיהו היה דבר יהוה בחיותו עצור בחצר המטרה לאמר: 16 הלוך ואמרת לעבד מלך הכושי לאמר כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני מבי את דברי אל העיר הזאת לרעה ולא לטובה והיו לפניך ביום ההוא: 17 והצלתי ביום ההוא נאם יהוה ולא נתנן ביד האנשים אשר אתה נגור מפניהם: 18 כי מלט אמלטך ובחרב לא הפל והיתה לך נפשך לשלל כי בטחת בי נאם יהוה:

פרק 40

1 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה אחר שלח אתו נבוכדראצר רב טבחים מן הרמה בקחתו אתו והוא אסור באזקים בתוך

לשממה כיום הזה: 7 ועתה כה אמר יהוה אלהי צבאות אלהי ישראל למה אתם עשים רעה גדולה אל נפשכם להכרית לכם איש ואשה עולל ויונק מתוך יהודה לבלתי הותר לכם שארית: 8 להכעסני במעשי ידיכם לקטר לאלהים אחרים בארץ מצרים אשר אתם באים לגור שם למען הכרית לכם ולמען היוותכם לקללה ולחרפה בכל גווי הארץ: 9 השכחתם את רעות אבותיכם ואת רעות מלכי יהודה ואת רעות נשיו ואת רעתכם ואת רעת נשכם אשר עשו בארץ יהודה ובחצות ירושלים: 10 לא דבאו עד היום הזה ולא יראו ולא הלבבו בתורתו ובחקתי אשר נתתי לפניכם ולפני אבותיכם: 11 לכן כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני שם פני בכם לרעה ולהכרית את כל יהודה: 12 ולקחתי את שארית יהודה אשר שמו פניהם לבוא ארץ מצרים לגור שם ותמו כל בארץ מצרים יפלו בחרב ברעב יתמו מקמץ ועד גדול בחרב וברעב יתמו והיו לאלה לשמה ולקללה ולחרפה: 13 ופקדתי על היושבים בארץ מצרים כאשר פקדתי על ירושלים בחרב ברעב ובדבר: 14 ולא יהיה פליט ושריד לשארית יהודה לגור שם בארץ מצרים ולשוב ארץ יהודה אשר המה משאיתם את נפשם לשוב לשבת שם כי לא ישובו כי אם פלטים: 15 ועינו את ירמיהו כל האנשים הידעים כי מקשרות נשים לאלהים אחרים וכל הנשים העמדות קהל גדול וכל העם הישבים בארץ מצרים בפתורם לאמר: 16 הדבר אשר דברת אלינו בשם יהוה אינו שמעים אליך: 17 כי עשה נעשה את כל הדבר אשר יצא מפיו לקטר למלכת השמים והסדך לה נסכים כאשר שנינו אנתנו ואבתינו מלבינו ושרינו בערי יהודה ובחצות ירושלים ונשבע לחם ונחיה טובים ורעה לא ראינו: 18 ומן אז חדלנו לקטר למלכת השמים והסדך לה נסכים חסרנו כל ובחרב וברעב תמנו: 19 וכי אנתנו מקטרים למלכת השמים ולהסדך לה נסכים המבלעדי אנשינו שנינו לה כונים להעצבה והסדך לה נסכים: 20 ויאמר ירמיהו אל כל העם על הגברים ועל הנשים ועל כל העם העניים אתו דבר לאמר: 21 הלא את הקטר אשר קטרתם בערי יהודה ובחצות ירושלים אתם ואבותיכם מלביכם ושריכם ועם הארץ אתם וזכר יהוה ותעלה על לבו: 22 ולא יוכל יהוה עוד לשאת מפני רע מעלליכם מפני החוטאת אשר עשיתם ותחי ארצכם להחרבה ולשממה ולקללה מאין יושב כחיים הזה: 23 מפני אשר קטרתם ואשר חטאתם ליהוה ולא שמעתם בקול יהוה ובתרתו ובחקתיו ובעדותיו לא הלכתם על יאמר ירמיהו אל כל העם ואל כל הנשים שמעו דבר יהוה כל יהודה אשר בארץ מצרים: 25 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לאמר אתם ונשיכם ותדברנה בפיכם ובידיכם מלאכם לאמר עשה נעשה את נדרינו אשר נדרנו לקטר למלכת השמים ולהסדך לה נסכים הקים תקימה את נדריכם ועשה תשניתה את נדריכם: 26 לכן שמעו דבר יהוה כל יהודה הישבים בארץ מצרים הנני נשבעתי בשמי הגדול אמר יהוה אם יהיה עוד שמי נקרא בפי כל איש יהודה אמר חי אדני יהוה בכל ארץ מצרים: 27 הנני שקד עליהם לרעה ולא למובח ותמו כל איש יהודה אשר בארץ מצרים בחרב וברעב עד כלותם: 28 ופליטי רחי ישובו מן ארץ מצרים ארץ יהודה מתי מספר וידעו כל שארית יהודה הבאים ארץ מצרים לגור שם דבר מי יקום ממני ומחם: 29 וזאת לכם האות נאם יהוה כי פקד אני עליכם במקום הזה למען תדעו כי קום יקומי דברי עליכם לרעה: 30 כה אמר יהוה הנני נתן את פרעה חפרע מלך

שמו את פניהם לבוא מצרים לגור שם ימותו בחרב ברעב ובדבר ולא יהיה להם שריד ופליט מפני הרעה אשר אני מביא עליהם: 18 כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל כאשר נתן אפי וחמתי על ישיבי ירושלים כן תתן חמתי עליכם כבאכם מצרים והיותם לאלה ולשממה ולקללה ולחרפה ולא תראו עוד את המקום הזה: 19 דבר יהוה עליכם שארית יהודה אל תבאו מצרים ידעו תדעו כי העידתי בכם היום: 20 כי התעתים בנפשותיכם כי אתם שלחתם אתי אל יהוה אלהיכם לאמר התפלל בעדנו אל יהוה אלהינו וככל אשר יאמר יהוה אלהינו כן הגד לנו ועשינו: 21 ואנך לכם היום ולא שמעתם בקול יהוה אלהיכם ולכל אשר שלחתי אליכם: 22 ועתה ידע תדעו כי בחרב ברעב ובדבר תמותו במקום אשר חפצתם לבוא לגור שם:

פרק 43

1 ויהי ככלות ירמיהו לדבר אל כל העם את כל דברי יהוה אלהיהם אשר שלחו יהוה אלהיהם אליהם את כל הדברים האלה: 2 ויאמר עזריה בן הושעיה ויוחנן בן קרח וכל האנשים הזדים אמרים אל ירמיהו שקר אתה מברא לא תבוא לגור שם: 3 כי ברוך לאמר לא תבוא לגור שם: 4 ויהי כגדלו ביד בן נריה מסית אתך בנו למען תת אתנו ביד הכשדים לחמית אתנו ולהגלות אתנו בכל: 4 ולא שמע יוחנן בן קרח וכל שרי החילים וכל העם בקול יהוה לשבת בארץ יהודה: 5 ויקח יוחנן בן קרח וכל שרי החילים את כל שארית יהודה אשר שבו מכל הגוים אשר נדחו שם לגור בארץ יהודה: 6 את הגברים ואת הנשים ואת הטף ואת בנות המלך ואת כל הנפש אשר הניח נבוזראדן רב טבחים את גדליהו בן אחיקם בן שפן ואת ירמיהו הנביא ואת ברוך בן נריהו: 7 ויבאו ארץ מצרים כי לא שמעו בקול יהוה ויבאו עד תחפנחס: 8 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו בתחפנחס לאמר: 9 קח בידך אבנים גדולות וטמנתם במלט במלכן אשר בפתח בית פרעה בתחפנחס לעיני אנשים יהודים: 10 ואמרת אליהם כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני שלח ולקחתי את נבוכדראצר מלך בבל עבדי ושמתי כסאו ממעל לאבנים האלה אשר טמנתי ונמתי את שפרורו עליהם: 11 ובאה והכה את ארץ מצרים אשר למות למות ואשר לשבי לשבי ואשר לחרב לחרב: 12 והצאתי אש בבתי אלהי מצרים ושרפתי ושבם ועטה את ארץ מצרים כאשר עטה הרעה את כנזו ויצא משם בשלום: 13 ושבר את מצבות בית שמש אשר בארץ מצרים ואת בתי אלהי מצרים ישרף כאש:

פרק 44

1 הדבר אשר היה אל ירמיהו אל כל היהודים הישבים בארץ מצרים הישבים במגדל ובתחפנחס ובניף ובארץ פתרוס לאמר: 2 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל אתם ראיתם את כל הרעה אשר הבאתי על ירושלים ועל כל ערי יהודה והנם חרבה היום הזה ואין בהם יושב: 3 מפני רעתם אשר עשו להכעסני ללכת לקטר לעבד לאלהים אחרים אשר לא ידעום המה אתם ואבותיכם: 4 ואשלח אליכם את כל עבדי הנביאים השכים ושלח לאמר אל נא תעשו את דבר התעבה הזאת אשר שנאתי: 5 ולא שמעו ולא חמו את אוזנם לשוב מרעתם לבלתי קטר לאלהים אחרים: 6 ויתקד חמתי ואפי ותבער בערי יהודה ובחצות ירושלים ותהיינה להחרבה

בתוך אחיהם: 9 והבור אשר שלחך שם ישמעאל את כל פגרי האנשים אשר הכה ביד גדליהו הוא אשר עשה המלך אסא מפני בששא מלך ישראל אתו מלא ישמעאל בן נתניהו חללים: 10 וישב ישמעאל את כל שארית העם אשר במצפה את בנות המלך ואת כל העם הנשארים במצפה אשר הפקיד נבוזראדן רב טבחים את גדליהו בן אחיקם וישבם ישמעאל בן נתניהו וילך לעבר אל בני עמון: 11 וישמע יוחנן בן קרח וכל שרי החילים אשר אתו את כל הרעה אשר עשה ישמעאל בן נתניהו: 12 ויקחו את כל האנשים וילכו להלחם עם ישמעאל בן נתניהו וימצאו אתו אל מים רבים אשר בגבעון: 13 ויהי כראות כל העם אשר את ישמעאל את יוחנן בן קרח ואת כל שרי החילים אשר אתו וישמחו: 14 ויסבו כל העם אשר שבה ישמעאל מן המצפה וישבו וילכו אל יוחנן בן קרח: 15 וישמעאל בן נתניהו נמלט בשמנה אנשים מפני יוחנן וילך אל בני עמון: 16 ויקח יוחנן בן קרח וכל שרי החילים אשר אתו את כל שארית העם אשר השיב מאת ישמעאל בן נתניהו מן המצפה אחר הכה את גדליהו בן אחיקם גברים אנשי המלחמה ונשים וטף וסוסים אשר השיב מבגבעון: 17 וילכו וישבו בנרות כמזה אשר אצל בית לחם ללכת לבוא מצרים: 18 מפני הכשדים כי יראו מפניהם כי הכה ישמעאל בן נתניהו את גדליהו בן אחיקם אשר הפקיד מלך בבל בארץ:

פרק 42

1 ויגשו כל שרי החילים ויוחנן בן קרח ויוזניה בן הושעיה וכל העם מקמץ ועד גדול: 2 ויאמרו אל ירמיהו הנביא תפל נא תתנתנו לפניך ותתפלל בעדנו אל יהוה אלהיך בעד כל השארית הזאת כי נשארנו מעט מהחיה כאשר עניך ראות אתנו: 3 ויגד לנו יהוה אלהיך את הדבר אשר נלך בה ואת הדבר אשר נעשה: 4 ויאמר אליהם ירמיהו הנביא שמעתי הנני מתפלל אל יהוה אלהיכם כדבריהם והיה כל הדבר אשר יענה יהוה אתכם אניד לכם אל אמנע מכם דבר: 5 והמה אמרו אל ירמיהו יהי ידנו בנו לעד אמת ונאמן אם לא ככל הדבר אשר ישלחך יהוה אלהיך אלינו בן נעשה: 6 אם טוב ואם רע בקול יהוה אלהינו אשר אנו שלחים אתך אליו נשמע למען אשר ייטב לנו כי נשמע בקול יהוה אלהינו: 7 ויהי מקץ עשרת ימים ויהי דבר יהוה אל ירמיהו: 8 ויקרא אל יוחנן בן קרח ואל כל שרי החילים אשר אתו ולכל העם למקמץ ועד גדול: 9 ויאמר אליהם כה אמר יהוה אלהי ישראל אשר שלחתם אתי אליו להפיל תחנתכם לפניו: 10 אם שוב תשובו בארץ הזאת ובניתי אתכם ולא אהרם ונשעתי אתכם ולא אחוש כי נחמתי אל הרעה אשר עשית ליכם: 11 אל תיראו מפני מלך בבל אשר אתם יראים מפניו אל תיראו ממנו נאם יהוה כי אתכם אני להושיע אתכם ולהציל אתכם מידו: 12 ואתן לכם רחמים ורחם אתכם והשיב אתכם אל אדמתכם: 13 ואם אמרים אתם לא נשב בארץ הזאת לבלתי נשמע בקול יהוה אלהיכם: 14 לאמר לא כי ארץ מצרים נבוא אשר לא נראה מלחמה וקול שופר לא נשמע וללחם לא נרעב ושם נשב: 15 ועתה לכן שמעו דבר יהוה שארית יהודה כי אמר יהוה צבאות אלהי ישראל אם אתם שום תשמון פניכם לבא מצרים ובהם לגור שם: 16 והיתה חרבה אשר אתם יראים ממנה שם תשיג אתכם בארץ מצרים והרעב אשר אתם דאגים ממנו שם ידבק אחריכם מצרים ושם תמותו: 17 ויהיו כל האנשים אשר

כל גלות ירושלים ויהודה המגלים בבלה: 2 ויקח רב טבחים לירמיהו ויאמר אליו יהוה אלהיך דבר את הרעה הזאת אל המקום הזה: 3 ויבא וישע יהוה כאשר דבר כי חטאתם ליהוה ולא שמעתם בקולו והיה לכם דבר הזה: 4 ועתה הנה פתחתוך חיום את האזניים אשר על ידך אם טוב בעיניך לבוא אתי בכל בא ואשים את עיני עליך ואם רע בעיניך לבוא אתי בכל חדל ראה כל הארץ לפניך אל טוב ואל הישר בעיניך ללכת שמה לך: 5 ועודנו לא ישוב ושבה אל גדליהו בן אחיקם בן שפן אשר הפקיד מלך בבל בערי יהודה ושב אתו בתוך העם או אל כל הישר בעיניך ללכת לך ויתן לו רב טבחים ארחה ומשאית וישלחתי: 6 ויבא ירמיהו אל גדליהו בן אחיקם המצפה וישב אתו בתוך העם הנשארים בארץ: 7 וישמעו כל שרי החילים אשר בשדה המה ואנשיהם כי הפקיד מלך בבל את גדליהו בן אחיקם בארץ וכל הפקיד אתו אנשים ונשים וטף ומדלת הארץ מאשר לא הגלו בבלה: 8 ויבאו אל גדליהו המצפה וישמעאל בן נתניהו ויוחנן ויונתן בני קרח ושריה בן תנחמט ובני עופי הנשפתי ויוזניה בן המעכתי המה ואנשיהם: 9 וישבע להם גדליהו בן אחיקם בן שפן ולאנשיהם לאמר אל תיראו מעבוד הכשדים שבו בארץ ועבדו את מלך בבל וייטב לכם: 10 ואני הנני יושב במצפה לעמד לפני הכשדים אשר יבאו אלינו ואתם אספו יין וקין ושמן ושמו בכליכם ושובו בעריכם אשר תפתחם: 11 וגם כל היהודים אשר במואב ובבני עמון ובאדום ואשר בכל הארצות שמעו כי נתן מלך בבל שארית ליהודה וכי הפקיד עליהם את גדליהו בן אחיקם בן שפן: 12 וישבו כל היהודים מכל המקומות אשר נדחו שם ויבאו ארץ יהודה אל גדליהו המצפה ויאספו יין וקין החיה מאד: 13 ויוחנן בן קרח וכל שרי החילים אשר בשדה באו אל גדליהו המצפה: 14 ויאמרו אליו הירע תדע כי בעלים מלך בני עמון שלח את ישמעאל בן נתניהו להכותך נפש ולא האמין להם גדליהו בן אחיקם: 15 ויוחנן בן קרח אמר אל גדליהו בסתר במצפה לאמר אלכה ואבא את ישמעאל בן נתניהו ואיש לא ידע למה יכבה נפש ונפצו כל יהודה הנקבצים אליך ואבדה שארית יהודה: 16 ויאמר גדליהו בן אחיקם אל יוחנן בן קרח אל תעש את הדבר הזה כי שקר אתה דבר אל ישמעאל:

פרק 41

1 ויהי בחדש השביעי בא ישמעאל בן נתניהו בן אלישמע מזרע המלוכה ורבי המלך ועשרה אנשים אתו אל גדליהו בן אחיקם המצפה ויאכלו שם לחם יחדו במצפה: 2 ויקם ישמעאל בן נתניהו ועשרת האנשים אשר היו אתו ויכו את גדליהו בן אחיקם בן שפן בחרב וימת אתו אשר הפקיד מלך בבל בארץ: 3 ואת כל היהודים אשר היו אתו את גדליהו במצפה ואת הכשדים אשר נמצאו שם את אנשי המלחמה הכה ישמעאל: 4 ויהי כיום השני להמית את גדליהו ואיש לא ידע: 5 ויבאו אנשים משכם משלו ומשמרון שמיים איש מגלתי זקן וקרעי בגדים ומתגדדים ומנחה ולבונה בידם להביא בית יהוה: 6 ויצא ישמעאל בן נתניהו לקראתם מן המצפה חלך וכה ויהי כפוש אתם ויאמר אליהם באו אל גדליהו בן אחיקם: 7 ויהי כבואם אל תוך העיר וישחטם ישמעאל בן נתניהו את תוך חבור הוא והאנשים אשר אתו: 8 ועשרה אנשים נמצאו בם ויאמרו אל ישמעאל אל תמתנו כי יש לנו ממנים בשדה חמים ושערים ושמן ודבש ויחדל ולא המיתם

מצרים ביד איביו וביד מבקשי נפשו כאשר נתתי את צדקיהו מלך יהודה ביד נבוכדנאצר מלך בבל איביו ומבקש נפשו:

פרק 45

1 הדבר אשר דבר ירמיהו הנביא אל ברוך בן נריה בכתבו את הדברים האלה על ספר מפי ירמיהו בשנה הרביעית ליהויקים בן יאשיהו מלך יהודה לאמר: 2 כה אמר יהוה אלהי ישראל עליך ברוך: 3 אמרת אוי נא לי כי יסף יהוה יגון על מבאבי יגעיני באנחתי ומונחתי לא מצאתי: 4 כה תאמר אליו כה אמר יהוה הנה אשר בניתי אני הרים את אשר שטעתי אני גדלות את הארץ היא: 5 ואחת תבקש לי גדלות אל תבקש כי הני מביא רעה על כל בשר נאם יהוה ונתתי לך את נפשך לשלל על כל המקומות אשר תלך שם:

פרק 46

1 אשר היה דבר יהוה אל ירמיהו הנביא על הגוים: 2 למצרים על חיל פרעה נכו מלך מצרים אשר היה על נהר פרת בכרכמש אשר חכה נבוכדנאצר מלך בבל בשנת הרביעית ליהויקים בן יאשיהו מלך יהודה: 3 ערכו מן וצנח וגשו למלחמה: 4 אסרו הסוסים ועלו הפרשים והתיצבו בכובעים מרקו הרמחים לבשו חסריות: 5 מדוע ראיתי המה חתים נסגים אחור וגבוריהם יכתו ומנוס נסו ולא הפנו מגור מסביב נאם יהוה: 6 אל ינוס חקל ואל ימלט הגבור צפונה על יד נהר פרת כשלו ונפלו: 7 מי זה כיאר יעלה כנהרות יתגעשו מימיו: 8 מצרים כיאר יעלה וכנהרות יתגעשו מים וימרו אשר אכסה ארץ אבידה עיר וישובי בה: 9 עלו הסוסים והתהללו הרכב ויצאו הגבורים כוש ופוט תפשי מן ולודים תפשי דרכי קשת: 10 והיום ההוא לאדני יהוה צבאות יום נקמה להנקם מצרי ואכלה חרב ושבחה ורחתה מדמם כי זבח לאדני יהוה צבאות בארץ צפון אל נהר פרת: 11 עלי גלעד וקחי צרי בתולה בת מצרים לשוא הרביתי רפאות תעלה אין לך: 12 שמעו גוים קלונך וצוהתך מלאה הארץ: 13 גבור בגבור כשלו יחדיו נפלו שניהם: 14 הדבר אשר דבר יהוה אל ירמיהו הנביא לבוא ובכדנאצר מלך בבל להכות את ארץ מצרים: 14 הגידו במצרים והשמיעו במגדול והשמיעו בנף ובתחפנחס אמרו התיצב והכן לך כי אכלה חרב סביבך: 15 מדוע נסחף אבירך לא עמד כי יהוה הדפס: 16 הרבה כושל גם נפל איש אל רעהו ויאמרו קומה ונשבה אל עמנו ואל ארץ מולדתנו מפני חרב היונה: 17 קראו שם פרעה מלך מצרים שאון העביר המועד: 18 חי אני נאם המלך יהוה צבאות שמו כי תחבור בהרים וככרמל בים יבוא: 19 כלי גולה עשי לך ויושבת בת מצרים כי נף לשמה תהיה וצנחה מאין יושב: 20 עלה יפה פיה מצרים קרן מצפון בא בא: 21 גם שכריה בקרבה כעגלי מרבק כי גם המה הפנו נסו יחדיו לא עמדו כי יום אידם בא עליהם עת פקדם: 22 קולה כנחש ילך כי בחיל ילכו ובקדרמות באו לה כחטבי עצים: 23 כרתו יערה נאם יהוה כי לא יחקר כי רבו מארבה ואין להם מספר: 24 הבישה בת מצרים נתנה ביד עם צפון: 25 אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני פוקד אל אמון מנא ועל פרעה ועל מצרים ועל אלהיה ועל מלכיה ועל פרעה ועל הבתמים בו: 26 ונתתים ביד מבקשי נפשם וביד נבוכדנאצר מלך בבל וביד עבדיו ואחרי כי תשכן כימי קדם נאם

יהוה: 27 ואחת אל תירא עבדי יעקב ואל תחת ישראל כי הנני מושעך מרחוק ואת זרעך מארץ שבים ושב יעקב ושקט ושאנן ואין מחירי: 28 אתה אל תירא עבדי יעקב נאם יהוה כי אתך אני כי אעשה כלה בכל הגוים אשר הרחתיך שמה ואתך לא אעשה כלה ויסרתך למשפט ונקמה לא אנקד:

פרק 47

1 אשר היה דבר יהוה אל ירמיהו הנביא אל פלשתים בטרם יבה פרעה את עזה: 2 כה אמר יהוה הנה מים עלים מצפון והיו לנחל שוטף וישטפו ארץ ומלואה עיר וישובי בה וזעקו האדם והחלל כל יושב הארץ: 3 מקול שעמט פסות אביריו מרעש לרכבו המון גלגליו לא הפנו אבות אל בנים מרפיון ידים: 4 על היום הבא לשדוד את כל פלשתים להכרית לצר ולצידון כל שריד עזר כי שרד יהוה את פלשתים שארית אי כפתור: 5 באה קרחה אל עזה נדמתה אשקלון שארית עמקם עד מתי תתגודדי: 6 הוי חרב ליהוה עד אנה לא תשקטי האספי אל תערך הרגעי ודמי: 7 איך תשקטי ויהוה צוה לה אל אשקלון ואל חוף חים שם יעדה:

פרק 48

1 למוא כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הוי אל נבו כי שדדה הבישה נלכדה קריתים הבישה המשגב וחתה: 2 אין עוד תהלת מוא בחשבון חשבו עליה רעה לבו ונכריחנה מגוי גם מדרן תדמי אחריו תלך חרב: 3 קול צעקה מחורונים שד ושבר גדול: 4 נשברה מוא השמיעי זעקה צעוריה: 5 כי מעלה הלחות בבכי יעלה בבי כי במורד חורנים צרי צעקה שבר שמעו: 6 נסו מלטו נפשכם ותהיינה כערוער במדבר: 7 כי יען בטחך במעשיך ובאצרותיך גם את תלכדי ויצא כמיש בגולה כהני ושרי יחד: 8 ויבא שדד אל כל עיר ועיר לא תמלט ואבד העמק וישמד המדבר אשר אמר יהוה: 9 תנו ציץ למוא כי נצא תצא ועריה לשמה תהיינה מאין יושב בקן: 10 ארור עשה מלאכת יהוה רמיה וארור מנע חרבו מדם: 11 שאנן מוא מנעוריו ושקט הוא אל שמריו ולא הורק מכיל אל בלי ובגולה אל חלק על כן עמד טעמו בו וריחו לא נמר: 12 לכן הנה ימים באים נאם יהוה ושלחתי לו צעים וצעוהו וכילו יריקו ונבליהם ינפצו: 13 ובש מוא מכמוש כאשר בשו בית ישראל מבית אל במכתם: 14 איך תאמרו גבורים אנחנו ואנשי חיל למלחמה: 15 שרד מוא ועריה עלה ומבחר בחוריו ירדו לטבח נאם המלך יהוה צבאות שמו: 16 קרוב איד מוא לבוא ורעתו מהרה מאד: 17 נדו לו כל סביביו וכל ידעי שמו אמרו איכה נשבר מטה עז מקל תפארה: 18 רדי מכבודי עשי בצמא ישיבת בת דיבון כי שרד מוא עילי בת שחת מכצריך: 19 אל דרך עמדי וצפי יושבת ערוער שאלו נס ונמלטה אמרי מה נהיתה: 20 הביש מוא כי חתה חילילי וזעקי הגידו בארנון כי שדד מואב: 21 ומשפט בא אל ארץ המישר אל חלון ואל יחצה בעל מופעת: 22 על דיבון ועל נבו ועל בית דבלתים: 23 ועל קריתים ועל בית גמול ועל בית מעון: 24 ועל קרית ועל בצרה ועל כל ערי ארץ מוא הרחקות והקרבות: 25 נגדעה קרן מוא וזרעו נשברה נאם יהוה: 26 השכיריהו כי על יהוה הגדיל וספק מואב בקיאו ודיה לשחק נזל הוא: 27 ואם לוא השחק היה לך ישראל אם בגנבים נמצאה

כי מדי דברך בו תתגודד: 28 עזבו ערים ושכנו בסלע ישיבי מואב והיו כיונה תקנן בעברי פי פחת: 29 שמענו נאון מואב נאה מאד נבחו וגאונו וגאוותו ורם לבו: 30 אני ידעתי נאם יהוה עברתו ולא כן בדיו לא כן עשו: 31 על כן על מואב איליל ולמואב כלה אצק אל אנשי קיר חרש יחנה: 32 מכבי יעזר אבכה לך הגפן שבטת נמישתיך עברו ים עד ים יעזר נגעו על קיצך ועל בצריך שרד נפל: 33 ונאספה שמחה וגיל מכרמל ומארץ מואב ויין מיקבים חשבתי לא יירך הירד הירד לא הירד: 34 מועקת חשבון עד אלעלה עד יחן נמנו קולם מצער עד חרנים עגלת שלשיה כי גם מי נמרים למשמות יהיו: 35 והשבתי למואב נאם יהוה מעלה במה ומקטיר לאלהיו: 36 על כן לבי למואב כחללים יחמה ולבי אל אנשי קיר חרש כחללים יחמה על כן יחרת עשה אבריו: 37 כי כל ראש קרחה וכל זקן נרעה על כל ידים גודת ועל מתנים שק: 38 על כל נגות מואב וברחבתיה כלה מספד כי שברתי את מואב ככלי אין חפץ בו נאם יהוה: 39 איך חתה חילילו איך הפנה ערף מואב בוש והיה מואב לשחק ולמחחה לכל סביביו: 40 כי בה אמר יחנה הנה כנשר ידאה ופרש כנפיו אל מואב: 41 נלכדה הקריות והמצודות נתפשה ודיה לב גבורי מואב ביום ההוא כלב אשה מצרה: 42 ונשמד מואב מעם כי על יהוה הגדיל: 43 פחד ופחת ופח עליך יושב מואב נאם יהוה: 44 הניס מפני הפחד יפל אל הפחת והעלה מן הפחת ילכד בפח כי אביא אליה אל מואב שנת פקדהם נאם יהוה: 45 בצל חשבון עמדו מבח נסים כי אש יצא מחשבון ולבנה מבין סיוחן ותאכל פאת מואב וקדקד בני שאון: 46 אוי לך מואב אבד עם כמוש כי לקחו בניך בשבי ובנתך בשביה: 47 ושבותי שבות מואב באחרית הימים נאם יהוה עד הנה משפט מואב:

פרק 49

1 לבני עמון כה אמר יהוה הבנים אין לישראל אם יורש אין לו מדוע ירש מלכם את נד ועמו בעריו ישוב: 2 לכן הנה ימים באים נאם יהוה והשמעתי אל רבת בני עמון תרועת מלחמה והיתה לתל שממה ובנתיה באש תצתנה וירש ישראל את ירשיו אמר יהוה: 3 חילילי חשבון כי שדדה עי צעקנה בנות רבה חרנה שקום ספידנה ותהשטוטנה בגירות כי מלכם בגולה ילך כהניו ושריו יחדיו: 4 מה תהללילי בעמקים זב עמקך הבת השוכבה הבטחה באצרתה מי יבוא אלי: 5 הני מבאי עליך פחד נאם אדני יהוה צבאות מכל סביבך ונדחתם איש לפניו ואין מקבץ לנדה: 6 ואחרי כן אשיב את שבות בני עמון נאם יהוה: 7 לאדום כה אמר יהוה צבאות האין עוד חכמה בתוּמן אבדה עצה מבנים נסרתה כחכמת: 8 נסו הפנו העמיקו לשבת ישיבי דדן כי איד עשו הבאתי עליו עת עוללות את נגבים בלילה השחיתו דים: 10 כי אני יושפתי את עשו גליתי את מסתריו ונחבת לא יוכל שרד זרעו ואחיו ושכניו ואיננו: 11 עזבו תמך אני אחיה ואלמנתיך עלי תבטחו: 12 כי כה אמר יהוה הנה אשר אין משפטם לשונות הכוס שתו ישתו ואתה הוא נקה הנקה לא הנקה כי שתה השתה: 13 כי בי נשבעתי נאם יהוה כי לשמה לחרפה לחרב ולקללה תהיה בצרה וכל עריה תהיינה לחרבות עולם: 14 שמועה שמעתי מאת יהוה וציר בניים שלוח התקצצו ובאו עליה וקומו למלחמה: 15 כי הנה קטן נתתיך בגוים בזוי באדם: 16 תפליצך השיא אתך ודון לבך

שכני בחגיו הסלע תפשי מרום גבעה כי תגביה כנשר קנך משם אורידך נאם יהוה: 17 והיתה אדום לשמה כל עבר עליה יש וישרק על כל מכותה: 18 כמהפכת סוס ועמרה ושכניה אמר יהוה לא ישב שם איש ולא יגור בה כן אדם: 19 הנה באריה יעלה מגאון וירדן אל נוח איתן כי ארינעה אריצנו מעליה ומי בחור אליה אפקד כי מי כמוני ומי יעידני ומי זה רעה אשר יעמד לפני: 20 לכן שמעו עצת יהוה אשר יעץ אל אדום ומחשבותיו אשר חשב אל ישיבי תימן אם לא יסחבום צעירי הצאן אם לא ישרים עליהם נוה: 21 מקול נפלים רעשה הארץ צעקה בים סוף נשמע קולה: 22 הנה כנשר יעלה וידאה ויפרש כנפיו על בצרה ודיה לב גבורי אדום ביום ההוא כלב אשה מצרה: 23 לדמשק בושח חמת וארפד כי שמעה רעה שמעו נמנו בים דאנה השקט לא יוכל: 24 רפתה דמשק הפנתה לנוס ורשת החזיקה צרה וחבלים אחזתה כיולדה: 25 איך לא עזבה עיר תהלה קרית משושי: 26 לכן יפלו בחוריה ברחבתיה וכל אנשי המלחמה ידמו ביום ההוא נאם יהוה צבאות: 27 והצתי אש בחומת דמשק ואכלה ארמנות בן הדר: 28 יירדו אל לבמלכות חצור אשר הכה נבוכדנאצר מלך בבל כה אמר יהוה קומו עלו אל קרר ושדרו את בני קדם: 29 אהליהם וצאנם יקחו יירעותיהם וכל כלים וגמליהם ישאו להם וקראו עליהם מגור מסביב: 30 נסו נדו מאד העמיקו לשבת ישיבי חצור נאם יהוה כי יעץ עליכם נבוכדנאצר מלך בבל עצה וחשב עליהם מחשבה: 31 קומו עלו אל גוי שליו יושב לבטח נאם יהוה לא דלתים ולא בריה לו בדר ישכנו: 32 והיו גמליהם לבו והמון מקניהם לשלל וזרתים לכל רוח קוצצוי פאה ומכל עבריו אביא את חצור נאם יהוה: 33 והיתה חצור למקון תנים שממה עד עולם לא ישב שם איש ולא יגור בה כן אדם: 34 אשר היה דבר יהוה אל ירמיהו הנביא אל עולם בראשית מלכות צדקיהו מלך יהודה לאמר: 35 כה אמר יהוה צדקיהו הנני שבר את קשת עילם ראשית צבאותם: 36 ותבאתי אל עילם ארבע רוחות מארבע קצות השמים וזרתים לכל הרחות האלה ולא יהיה הגוי אשר לא יבוא שם נדחי עולם: 37 והחתתי את עילם לפני איביהם ולפני מבקשי נפשם והבאתי עליהם רעה את חרון אפי נאם יהוה ושלחתי אחריהם את החרב בת כלותי אותם: 38 ושמיני כסאי בעילם והאבדתי משם מלך ושרים נאם יהוה: 39 והיה באחרית הימים אשוב את שבות עילם נאם יהוה:

פרק 50

1 הדבר אשר דבר יהוה אל בבל אל ארץ השמיים ביד ירמיהו הנביא: 2 הגידו בגוים והשמיעו ושאו נס השמיעי אל תכחזו אמרו נלכדה בבל הביש בל חת מרדך הבישו עצביה חתו גלוליה: 3 כי עלה עליה גוי מצפון הוא ישיא את ארצה לשמה ולא יהיה יושב בה מאדם ועד בהמה נדו חלבו: 4 כימים ההמה ובעת ההיא נאם יהוה יבאו בני ישראל המה ובני יהודה יחדו חלוד ובנו ילכו ואת יהוה אלהיהם יבקשו: 5 ציון ישאלו דרך הנה פניהם באו ונלוו אל יהוה ברית עולם לא תשבת: 6 צאן אבדות היה עמי רעיהם התעום הרים שובבים מהר אל גבעת חלבו שכוו רבצו: 7 כל מוצאיהם אכלום וצריהם אכזרו לא נאשם תחת אשר חטאו ליהוה נזה צדק ומקוה אבותיהם יהוה: 8 נדו מתוך בבל ומארץ כשדים יצאו והיו כעתודים לפני צאן: 9 כי הנה אנכי

העשירי בעשור לחדש בא נבוכדראצר מלך בבל הוא וכל חילו על ירושלם ויחננו עליה ויבנו עליה דיק סביב: 5 ותבא העיר במצור עד עשתי עשרה שנה למלך צדקיהו: 6 בחשך הרביעי בתשעה לחדש ויחזק הרעב בעיר ולא היה לחם לעם הארץ: 7 ותבקע העיר וכל אנשי המלחמה יברחו ויצאו מהעיר לילה דרך שער בין החמטים אשר על גן המלך וכשדים על העיר סביב וילכו דרך הערבה: 8 וירדפו חיל כשדים אחרי המלך וישיגו את צדקיהו בערבת ירחו וכל חילו נפצו מעליו: 9 ויתפשו את המלך ויעלו אותו אל מלך בבל ברבלתה בארץ יבנה וידבר אתו משפטים: 10 וישחט מלך בבל את בני צדקיהו לעיניו וגם את כל שרי יהודה שחט ברבלתה: 11 ואת עיני צדקיהו עור ויאסרוהו בנחשנים ויבאוהו מלך בבל בבלה ויתנוהו בבית הפקדת עד יום מותו: 12 ובחדש החמישי בעשור לחדש היה שנת השע עשרה שנה למלך נבוכדראצר מלך בבל בא נבוכדראצר רב טבחים עמד לפני מלך בבל בירושלם: 13 וישרף את בית יהוה ואת בית המלך ואת כל בני ירושלם ואת כל בית הגדול שרף באש: 14 ואת כל חמות ירושלם סביב נתצו כל בית יהוה ואת המבנות ואת רב טבחים: 15 ומדלות העם ואת יתר העם הנשארים בעיר ואת הנפלים אשר נפלו אל מלך בבל ואת יתר האמון הגלה נבוכדראצר רב טבחים: 16 ומדלות הארץ השאיר נבוכדראצר רב טבחים לכרמים וליגבים: 17 ואת עמודי הנחשת אשר לבית יהוה ואת המבנות ואת ים הנחשת אשר בבית יהוה שברו כשדים וישאו את כל נחשתם בבלה: 18 ואת הסרות ואת היעים ואת המזמרות ואת המורקת ואת הכפות ואת כל כלי הנחשת אשר ישרתו בהם לקחו: 19 ואת הספים ואת המחתות ואת המורקות ואת הסירות ואת המנרות ואת הכפות ואת המנקיות אשר זהב זהב ואשר כסף כסף לקח רב טבחים: 20 העמודים שנים הים אחד והבקר שנים עשר נחשת אשר תחת המבנות אשר עשה המלך שלמה לבית יהוה אל היה משקל לנחשתם כל הכלים האלה: 21 והעמודים ששנה עשרה אמה קומה העמד האחד וחוט ששים עשרה אמה יסבנו ועביו ארבע אצבעות נכבו: 22 וכתרת עליו נחשת וקומת הכתרת האחת חמש אמות ושכבה ורמונים על הכותרת סביב נחשת וכאכלה לעמוד השני ורמונים: 23 ויהי הרמונים ששנה עשרה אמה קומה ורוחם כל הרמונים מהם על השכבה סביב: 24 ויקח רב טבחים את שריה כהן הראש ואת צפניה כהן המשנה ואת שלשת שמרי הסף: 25 ומן העיר לקח סרים אחד אשר היה פקיד על אנשי המלחמה ושבעה אנשים מראי פני המלך אשר נמצאו בעיר ואת ספר שר הצבא המצבא עם הארץ וששים איש מעם הארץ הנמצאים בתוך העיר: 26 ויקח אותם נבוכדראצר רב טבחים וילך אותם אל מלך בבל ברבלתה: 27 ויכה אותם מלך בבל וימתם ברבלה בארץ חמת ויגל יהודה מעל אדמתו: 28 זה העם אשר הגלה נבוכדראצר בלשנת שבע ויחזק שלשת אלפים ועשרים ושלשה: 29 בשנת שמונה עשרה לנבוכדראצר מירושלם נפש שמונה מאות שלשים ושנים: 30 בשנת שלש ועשרים לנבוכדראצר הגלה נבוכדראצר רב טבחים יהודים נפש שבע מאות ארבעים וחמשה כל נפש ארבעת אלפים ושש מאות: 31 ויהי בשלשים ושבע שנה לגלות יהויכין מלך יהודה בשנים עשר חדש בעשרים וחמשה נשא אויל מורדך מלך בבל בשנת מלכות את ראש יהויכין מלך יהודה ויצא אותו מבית הכלא: 32 ויבדד אתו טבות ויתן את כסאו ממלך לכסא מלכים אשר מלכו ארבעים ושלש שנה ואת בגדי כלאו ואכל לחם לפניו תמיד

הדריכה עוד מעט ובאה עת הקציר לה: 34 אכלנו חמנו נבוכדראצר מלך בבל הציגנו כלי ריק בלענו כתנן מלא כרשו מעדני הדוחנו: 35 חמסי ושארי על בבל האמר ישיבת ציון ודמי אל ישיבי כשדים האמר ירושלם: 36 לכן כה אמר יהוה הנני רב את ריבך ונקמתי את נקמתך והחרבתי את ימה והבשתי את מקורה: 37 והיתה בבל לגלים מעון תנים שמה ושרקה מאין יושב: 38 יחרו ככפרים ישאנו נערו כגורי אריות: 39 בחמם אשית את משתיהם והשכרתים למען יעלו וישנו שנת עולם ולא יקצו נאם יהוה: 40 אורידם ככרים למבטח כאילים עם עתודים: 41 איך נלכדה שך ותחפש תחלת כל הארץ איך היתה לשמה בבל בגוים: 42 עלה על בבל הים בהמון נליו נכסתה: 43 היו עריה לשמה ארץ ציה וערבה ארץ לא ישב בהן כל איש ולא יעבר בהן בן אדם: 44 ופקדתי על בבל והוצאתי את בלעו מפיו ולא ינחרו אליו עוד גוים גם חומת בבל נפלה: 45 צאו מחוכה עמי ומלמו איש את נפשו מחרון אף יהוה: 46 ופן ירך לבבכם ותיראו בשמועה הנשמעת בארץ ובא בשנה השמועה האחריו בשנה השמועה וחמס בארץ ומשל על משל: 47 לכן הנה ימים באים ופקדתי על פסילי בבל וכל ארצה תבוש וכל חלליה יפלו בתוכה: 48 ורננו על בבל שמים וארץ וכל אשר בהם כי מצפון יבוא לה השודדים נאם יהוה: 49 גם בבל לנפל חללי ישראל גם לבבל נפלו חללי כל הארץ: 50 פלטים מחרב הלכו אל תעמדם וזכרו מרחוק את יהוה וירושלם תעלה על לבבכם: 51 בשנו כי שמענו חרפה כסתה כלמה פנינו כי באו זרים על מקדשי בית יהוה: 52 לכן הנה ימים באים נאם יהוה ופקדתי על פסיליה ובכל ארצה יאנק חלל: 53 כי תעלה בבל השמים וכי תבצר מיום עזה מאתי יבאו שדדים לה נאם יהוה: 54 קול זעקה מכבל ושבר גדול מארץ כשדים: 55 כי שדר יהוה את בבל ואבד ממנה קול גדול והמו גלים כמים רבים נתן שאון קולם: 56 כי בא עליה על בבל שורד ונלכדה נבזריה תחתה קשתותם כי אל נפלות יהוה שלם ישלם: 57 והשכרתי שריה וחכמיה פחותיה וסגניה וגבוריה וישנו שנת עולם ולא יקצו נאם המלך יהוה צבאות שמו: 58 כה אמר יהוה צבאות חמות בבל הרחבה רערה תתערער ושעריה הגבהים באש יצתו ויגשו עמים בדי ריק ולאמים בדי אש ויעפו: 59 הדבר אשר צוה ירמיהו הנביא את שריה בן נריה בן מחסיה בלכתו את צדקיהו מלך יהודה בבל בשנת הרבעית למלכו ושריה שר מנוחה: 60 ויכתב ירמיהו את כל הרעה אשר תבוא אל בבל אל ספר אחד את כל הדברים האלה כתבים אל בבל: 61 ויאמר ירמיהו אל שריה כבאך בבל וראת וקראת את כל הדברים האלה: 62 ואמרת יהוה אתה דברת אל המקום הזה להכריתו לבלתי היות בו יושב למאד ועד בהמה כי שמתם עולם תהיה: 63 והיה ככלתך לקרא את הספר הזה תקשר עליו אבן והשלתה אל תוך הפר: 64 ואמרת ככה תשקע בבל ולא תקום עוד וירושלם אשר אנכי מביא עליה ויעפו עד הנה דברי ירמיהו:

פרק 52

1 בן עשרים ואחת שנה צדקיהו מלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו מיטל בת ירמיהו מלכנה: 2 וישע הרע בעיני יהוה ככל אשר עשה יהויקים: 3 כי על אף יהוה היתה בירושלם ויהודה עד השליכו אותם מעל פניו וימרד צדקיהו במלך בבל: 4 ויהי בשנה התשעית למלכו בחדש

לפני: 45 לכן שמעו עצת יהוה אשר יען אל בבל ומחשבותיו אשר חשב אל ארץ כשדים אם לא יסחבום צעירי הצאן אם לא ישים עליהם נוח: 46 מקול נתפשה בבל נרעשה הארץ וזעקה בגוים נשמע:

פרק 51

1 כה אמר יהוה הנני מעיר על בבל ואל ישיבי לב קמי רוח משחית: 2 ושלחתי לבבל זרים וזורה ויבקקו את ארצה כי היו עליה מסבים ביום רעה: 3 אל ידרך ידרך הדרך קשתו ואל יתעל בסרינו ואל תחמלו אל בחריה החרימו כל צבאה: 4 ונפלו חללים בארץ כשדים ומקדשים בחוצותיה: 5 כי לא אלמן ישראל ויהודה מאלהיו מיהוה צבאות כי ארצם מלאה אשם מקדשו ישראל: 6 נסו מתוך בבל ומלמו איש נפשו אל תדמו בעונה כי עת נקמה היא ליהוה נגמול הוא משלם לה: 7 כוס זהב בבל ביד יהוה משכרת כל הארץ מיינה שתי על כל יתהללו גוים: 8 פתאם נפלה בבל ותשבר הילילו עליה קחו צרי למכאוביה אולי תרפא: 9 רפאנו את בבל ולא נרפתה עזובה ונלך איש לארצו כי נגע אל השמים משפטה ונשא עד שחקים: 10 הוציא יהוה את צדקיהו באו ונספרה בציון אל מעשה יהוה אליהו: 11 חברו החצנים מלאו השלמים העיר יהוה את רוח מלכי מדי כי על בבל מזמתו להשחיתה כי נקמת יהוה היא נקמת היכלו: 12 אל חומת בבל שאו נס החזיקו הנשמר הקימו שמרים חכימו ארבים כי גם זמם יהוה גם עשה את אשר דבר אל ישיבי בבל: 13 שכנתי על מים רבים רבת אוצרת בא קצך אמת בצעך: 14 נשבע יהוה צבאות בנפשו כי אם מלאתיך אדם כילק וענו עליך חידד: 15 עשה ארץ בכתו מכין תבל כחכמתו ובחבונותו נטה שמים: 16 לקול תתו המון מים שמים ויעל נשאים מקצה ארץ ברוקים למטר עשה ויוצא ארץ ונאצרת: 17 נבער כל אדם מדעת הביש כל צרף מפסל כי שקר נסכו ולא רוח בם: 18 הכל המה מעשה תעתעים בעת פקדתם ואבדו: 19 לא כאלה חלק יעקוב כי יוצר הכל הוא ושבת נחלתו יהוה צבאות שמו: 20 מפץ אחת לי כל מלחמה ונפצתי בך גוים ושתחתי בך ממלכות: 21 ונפצתי בך סוס ורכבו ונפצתי בך רכב ורכבו: 22 ונפצתי בך איש ואשה ונפצתי בך זקן ונער ונפצתי בך בחור ובתולה: 23 ונפצתי בך רעה ועדרו ונפצתי בך אבר וצמדו ונפצתי בך פחות וסגנים: 24 ושלמתי לבבל ולכל יושבי כשדים את כל רעתם אשר עשו בציון לעיניכם נאם יהוה: 25 הנני אליך הר המשחית נאם יהוה המשחית את כל הארץ ונשיתי את ידי עליך וגלגלתיך מן הסלעים ונתתיה לחר שרפה: 26 ולא יקחו ממך אבן לפנה ואבן למוסדות כי שממות עולם תהיה נאם יהוה: 27 שאו נס בארץ תקעו שופר בגוים קדשו עליה גוים השמיעו עליה ממלכות ארט מני ואשכנו פקדו עליה מפסר העלו סוס כילק סמר: 28 קדשו עליה גוים את מלכי מדי את פחותיה ואת כל סגניה ואת כל ארץ משלתו: 29 ותרעש הארץ ותחל כי קמה על בבל מחשבות יהוה לשום את ארץ בבל לשמה מאין יושב: 30 חדלו גבורי בבל להלחם ישבו במצודות נשחת גבורתם היו לנשים הציתו משכנותיה נשברו בריחיה: 31 רץ לקראת רץ ירוץ ומגיד לקראת מגיד לחגידי המלך בבל כי נלכדה עיר מקצה: 32 והמעברות נתפשו ואת האנשים שרפו באש ואנשי המלחמה נבחרו: 33 כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל בת בבל כנרן עת

מעיר ומעלה על בבל קהל גוים גדלים מארץ צפון וערכו לה משם תלכדו חציו כגבור משכיל לא ישוב ריקם: 10 והיתה כשדים לשלל כל שלחיה ישיבעו נאם יהוה: 11 כי תשמחי כי תעלזי שסי נחלתי כי תפושי כעגלה דשה ותצחלי כאבריה: 12 בויסה אכנס מאד חפרה וילדתכם הנה אחריה גוים מדבר ציה וערבה: 13 מקצף יהוה לא תשב והיתה שממה כלה כל עבר על בבל ישם וישרק על כל מכותיה: 14 ערכו על בבל סביב כל דרכי קשת ידו אליה אל תחמלו אל חץ כי ליהוה תמאה: 15 הריעו עליה סביב נתנה ידה נפלו חומותיה נחרסו חומותיה כי נקמת יהוה היא הנקמו בה כאשר עשתה עשו לה: 16 כרתו זורע מבבל ותפש מגל בעת קציר מפני חרב היונה איש אל ממו פינו ואיש לארצו ינסו: 17 שח פוזרה ישראל אריות הדיחו הראשון אכלו מלך אשר וזה האחרון עצמו נבוכדראצר מלך בבל: 18 לכן כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני פקד אל מלך בבל ואל ארצו כאשר פקדתי אל מלך אשר: 19 ושכבתי את ישראל אל נדוה ורעה הכרמל והבשן ובהר אפרים והגלעד תשבע נפשו: 20 בימים ההם ובעת ההיא נאם יהוה יבקש את עון ישראל ואנינו ואת חטאת יהודה ולא תמצאנה כי אסלח לאשר אשאר: 21 על הארץ מרתים עלה עליה ואל יושבי פקוד חרב והחרם אחרים: נאם יהוה ונשה ככל אשר צויתך: 22 קול מלחמה בארץ ושבר גדול: 23 איך נגדה וישבר פשטי כל הארץ איך היתה להרעש בבל בגוים: 24 וקשתיו לך וגם נלכדת בבל ואת לא ידעת נמצאת וגם נתפשת כי ביהוה התגנרתי: 25 פתח יהוה את אוצרו ויוצא את כלי זממו כי מלאכה היא לאדני יהוה צבאות בארץ כשדים: 26 באו לה מקץ פתחו מאבסייה סלוה כמות ערמים והחתימה את תחיל לה שארית: 27 חרבו כל פריה וירדו למבחן היו עליהם כי בא יומם עת פקדתם: 28 קול נסים ופליטים מארץ בבל להגיד בציון את נקמת יהוה אליהו נקמת היכלו: 29 השמיעו אל בבל רבים כל דרכי קשת חנו עליה סביב אל יהוה פליטה שלמו כל כעגלה ככל אשר ששתה עשו לה כי אל יהוה זדה אל קדוש ישראל: 30 לכן יפלו בחוריה ברחבתיה וכל אנשי מלחמתה ידמו ביום ההוא נאם יהוה: 31 הנני אליך ודון נאם אדני יהוה צבאות כי בא יומך עת פקדתך: 32 ובשל ודון ונפל ואין לו מקים והצתי אש בעירי ואכלה כל סביבותי: 33 כה אמר יהוה צבאות עשוקים בני ישראל ובני יהודה יחדו וכל שביהם החזיקו בם מאנו שלחם: 34 נאלם חזק יהוה צבאות שמו ריב יריב את ריבם למען הרגיע את הארץ והרגינו לישיב בבל: 35 חרב על כשדים נאם יהוה ואל ישיב בבל ולא שריה ולא חכמיה: 36 חרב אל הבדדים ונאלו חרב אל גבוריה וחתו: 37 חרב אל סוסי ואל רכבו ואל כל הערב אשר בתוכה והיו לנשים חרב אל אוצרתיה ובזזו: 38 חרב אל מימיה ויבשו כי ארץ פסלים היא ובאמיים וישוב יתהללו: 39 לכן ישבו ציום את איים וישבו בה בנות אשר ולא תשב עוד לנצח ולא תשכון עד דור ודור: 40 כמהפכת אלהים את סדם ואת עמרה ואת שכניה נאם יהוה לא ישב שם איש ולא יגור בה בן אדם: 41 הנה עם בא מצפון וגוי גדול ומלכים רבים יערו מירכתי ארץ: 42 קשת ובין יחזיקו אבדויה מהם ולא ירחמו קולם כים יאכלה ועל סוסיים ירכבו ערוך כאיש למלחמה עליך בת בבל: 43 שטע מלך בבל את שמעם ורפו ידי צרה החזיקתהו חיל כיוולדה: 44 הנה כאריה יעלה מגאון הירדן אל גוה איתן כי ארגעה ארועם מעליה ומי בחור אליה אפקד כי מי כמוני ומי יעדני ומי זה רעה אשר יעמד

כל ימי חיו: 34 וארחתו ארחת תמיד נתנה לו מאת מלך בבל דבר יום ביומו עד יום מותו כל ימי חייו:

איכה

פרק 1

1 איכה ישבה בדר העיר רבתי עם היתה כאלמנה רבתי בנוים שרתי במדינות היתה למס: 2 כבו תכבה בלילה ודמעתה על לחיה אין לה מנחם מכל אהביה כל רעיה נגדו בה היו לה לאיבים: 3 גלתה יהודה מעני ומרע עבדה היא ישבה בנוים לא מצאה מנוח כל רדפיה השיגה בין המצרים: 4 דרכי ציון אכלות מבלי באי מועד כל שעריה שומטין כהניה נאנחים בתולתיה נוגות והיא מר לה: 5 היו צריה לראש איביה שלו כי יהוה הוגה על רב פשעיה עולליה הלכו שבי לפני צר: 6 ויצא מן בת ציון כל הדרה היו שריה כאילים לא מצאו מרעה וילכו בלא כח לפני רודף: 7 זכרה ירושלם ימי עניה ומרודיה כל מחמדיה אשר היו מימי קדם כנפל עמה ביד צר ואין עוזר לה ראוה צרים שחקו על משבתה: 8 חטא חטאה ירושלם על כן לנידה היתה כל מכבדיה הויללה כי ראו ערותה גם היא נאנחה ותשב אחר: 9 טמאתה בשוליה לא זכרה אחריתה ותרד פלאים אין מנחם לה ראה יהוה את עניי כי הגדיל אויב: 10 ידו פרש צר על כל מחמדיה כי ראתה גוים כחלל מקדשה אשר צויתה לא יבאו בקהל חי: 11 כל עמם נאנחים מבקשים לחם נתנו מחמודיהם כאכל להשיב נפש ראה יהוה והביטה כי הייתי זוללה: 12 לוא אליכם כל עברי דרך הבטו וראו אם יש מכאוב כמכאבי אשר עולל לי אשר אנש יהוה ביום חרון אפו: 13 ממורם שלח אש בעצמתי ויהרנה פרש רשת לרגלי השביני אחור נתנני שממה כל היום דוה: 14 נשקד על פשעי בידו ישתרנו עלו על צווארי הכשיל כחי נתנני אדני בירי לא אוכל קום: 15 סלה כל אבירי אדני בקרבי קרא עלי מועד לשבר בחורי את דרך אדני לבחולת בת יהודה: 16 על אלה אני בוכיה עיני יורדה מים כי רחק ממני מנחם משיב נפשי היו בני שוממים כי גבר אויב: 17 פרשה ציון בידיה אין מנחם לה צוה יהוה ליעקב כסביבו צריו היתה ירושלם לנדה ביניהם: 18 צדיק הוא יהוה כי פתחו מריתי שמעו נא כל עמים וראו מכאבי בתולתי ובחורי הילכו בשבי: 19 קראתי למאהבי המה רמוני כהני וזקני בעיר געו כי בקשו אכל למו וישיבו את נפשם: 20 ראה יהוה כי צר לי מעי חמרמו נחפד לבי בקרבי כי מרו מריתי מחוץ שכלה חרב בבית כמות: 21 שמעו כי נאנחה אני אין מנחם לי כל איבי שמעו רעתי שבו כי אתה עשית הבטת יום קראת ויהיו כמוני: 22 תבא כל רעתם לפניך ועולל למו כאשר עוללת לי על כל פשעי כי רבות אנחת ולבי דוה:

פרק 2

1 איכה יעביב באפו אדני את בת ציון השליך משמים ארץ תפארת ישראל ולא זכר הדם רגליו ביום אפו: 2 בלע אדני לא חמל את כל נאות יעקב חרס בעברתו מבצרי בת יהודה הגיע לארץ חלל ממלכת ושריה: 3 גדע בחרי אף כל קרן ישראל השיב אחור ימינו מפני אויב ויבער ביעקב כאשר הלכה אכלה סביב: 4 דרך קשתו כאויב נצב ימינו כצר ויהרג כל מחמדיו עין באהל בת ציון

שפך כאש חמתו: 5 היה אדני כאויב בלע ישראל בלע כל ארמנותיה שחת מבצרי וירב בבת יהודה תאניה ואניה: 6 ויחמס כגן שכו שחת מועדו שכו יהוה בציון מועד ושבת וינאץ בזעם אפי מלך וכחן: 7 זנח אדני מזבחו נאר מקדשו הסגיר ביד אויב חומת ארמנותיה קול נתנו חתני יהוה ביום מועד: 8 חשב יהוה להשחית חומת בת ציון נטה קו לא השיב ידו מבלע ויבאל חל וחומה יחדו אמללו: 9 טבעו בארץ שעריה אבד ושבר בריחה מלכה ושריה בנוים אין תורה גם נביאיה לא מצאו חזון מיהוה: 10 ישבו לארץ ידמו זקני בת ציון העלו עפר על ראשם חגרו שקים הורידו לארץ ראשן בתולת ירושלם: 11 כלו בדםעות עיני חמרמו מעי נשפך לארץ כבדו על שבר בת עמי בעטף עולל ויוגס ברחבות קריה: 12 לאמתם יאמרו איה דגן ויין בהתעטפם כחלל ברחבות עיר בהשתפך נפשם אל חיק אמתם: 13 מה אעודך מה אדמה לך הבת ירושלם מה אשה לך ואנחמך בתולת בת ציון כי גדול כים שכרך מי ירפא לך: 14 נביאך חזו לך שוא ותפל ולא גלו על עונך להשיב שביה ויחזו לך משאות שוא ומדוחים: 15 ספקו עליך כפים כל עברי דרך שרקי וינעו ראשם על בת ירושלם הוואת העיר שיאמרו כלילת יפי משוש לכל הארץ: 16 פצו עליך פיהם כל אויביך שרקו ויחרקו שן אמרו בלענו אך זה היום שקוניהו מצאנו ראינו: 17 עשה יהוה אשר זמם בצע אמרתו אשר צוה מימי קדם חרס ולא חמל וישמע עליך אויב הרים קרן צריך: 18 צעק לבם אל אדני חומת בת ציון הורידו כנחל דמעה יומם וילילה אל תחני פונת לך אל תדם בת עינך: 19 קומי רני בליל לראש אשמרות שפכי כמים לבך נכח פני אדני שאי אליו כפיך על נפש עוללך העטפים ברעב בראש כל חוצות: 20 ראה יהוה והביטה למי עוללת כה אם תאכלנה נשים פרים עללי טפחים אם יהרג במקדש אדני כהן ונביא: 21 שכבו לארץ חוצות נער וזקן בתולתי ובחורי נפלו בחרב הרגת ביום אפך טבחת לא חמלת: 22 תקרא ביום מועד מגורי מסכים ולא היה ביום אף יהוה עלט ושריד אשר מפחתי ורביתי איבי בלם:

פרק 3

1 אני הגבר ראה עני בשכט עברתו: 2 אותי ויגד ויחך ולא אור: 3 אך כי ישב יחפך ידו כל היום: 4 בלה בשרי ועורי שבר עצמותי: 5 בנה עלי ויפק ראש ותלאה: 6 במחשכים הושיבני כמותי עשר גדר בעדי ולא אצא הכביד נחשתי: 8 גם כי אזעק ואשוע שחת תפלת: 9 גדר דרכי בגזית נתיבתי עוה: 10 דב ארב הוא לי אריה במסתרים: 11 דרכי סורר ויפשתי שמני שמם: 12 דרך קשתו ויציבני כממרא לחץ: 13 הביא בכליותי בני אשפות: 14 הייתי שחק לכל עמי נניחם כל היום: 15 השביעני במרורים הרוני לענה: 16 ויגרס בחצץ שני הכפישני באפך: 17 ותזנח משלום נפשי ישיתי טובה: 18 ואמר אבד נצחי ותוחלתי מיהוה: 19 זכר עיני ומרודי לענה וראש: 20 זכור ותזכור ותשיח עלי נפשי: 21 זאת אשיב אל לבי על כן אוחיל: 22 חסדי יהוה כי לא תמנו כי לא כלו רחמיו: 23 חרשים לבקרים רבה אמונתך: 24 חלקי יהוה אמרה נפשי על כן אוחיל לו: 25 טוב יהוה לקו לנפש תרשנו: 26 טוב ויחלתי ודומם לחשוות יהוה: 27 טוב לגבר כי ישא על בנעוריו: 28 ישב בדר וידם כי נטל עליו: 29 יתן בעפר פיהו אולי יש תקוה: 30 יתן למכרו לחי ישבע בחרפה: 31 כי לא

יזנח לעולם אדני: 32 כי אם הוגה ורחם כרב חסדו: 33 כי לא ענה מלבו ויגה בני איש: 34 לדכא תחת רגליו כל אסירי ארץ: 35 להטות משפט נבר נגר פני עליון: 36 לעות אדם בריבו אדני לא ראה: 37 מי זה אמר ותהי אדני לא צוה: 38 מפי עליון לא תצא הרעות והטוב: 39 מה יתאונו אדם חי גבר על חטאו: 40 נחפשה דרכינו ונחקרה ונשובה עד יהוה: 41 נשא לבבנו אל כפים אל אל בשמים: 42 נתנו פשענו ומרינו אתה לא סלחת: 43 סכתה באף ותרדפנו הרגת לא חמלת: 44 סכותה בענן לך מעבור תפלה: 45 סחי ומאוס תשימנו בקרב העמים: 46 פצו עלינו פיהם כל איבינו: 47 פחד ופחת היה לנו השאת והשבר: 48 פלגי מים תרד עיני על שבר בת עמי: 49 עיני נגרה ולא תדמה מאין הפנות: 50 עד ישקף וירא יהוה משמים: 51 עיני עוללה לנפשי מכל בנות עירי: 52 צוד צדוני כצפור איבי חנם: 53 צמתו בבור חיי וידו אבן כי: 54 צפו מים על ראשי אמרתי נגורתי: 55 קראתי שמך יהוה מכור תחתיות: 56 קולי שמעת אל תעלם אונך לרוחתי לשועתי: 57 קרבת ביום אקראך אמרת אל תירא: 58 רבת אדני ריבי נפשי נאלת חיי: 59 ראתה יהוה עותתי שפטה משפטי: 60 ראתה כל נקמתם כל מחשבתם לי: 61 שמעת חרפתם יהוה כל מחשבתם עלי: 62 שפתי קמי והגיגום עלי כל היום: 63 שבתם וקמתם הביטה אני מגנינתם: 64 תשיב לחם נמול יהוה כמגשה ידיהם: 65 תתן לחם מגנת לב תאלתך להם: 66 תדרף באף ותשמדם מתחת שמי יהוה:

פרק 4

1 איכה יועם זהב ישנא הכתם הטוב תשתכנה אבני קדש בראש כל חוצות: 2 בני ציון ידקרים המטלאים בפז איכה נחשבו לנבלי חרש מעשה ידי יוצר: 3 גם תנין חלצו שר הוניתק גוריהן בת עמי לאכור כי ענים במדבר: 4 דבק לשון יונק אל חכו בצמא עוללים שאלו לחם פרש אין להם: 5 האכלים למעדרים נשמו בחוצות האמנים עלי תולע חבקי אשפות: 6 ויגדל עון בת עמי מחבאת סדם ההפוכה כמו רגע ולא חלו בה ידיים: 7 זכו נזיריה משלג צחו מחלב אדמו עצם מפנינים ספיר גורתם: 8 חשך משחור תארם לא נכרו בחוצות צפד עורם על עצמם יבש היה כשן: 9 טובים היו חללי חרב מחללי רעב עמים יזובו מדרקים מתובת שרי: 10 ידי נשים רחמניות בשלו ילדיהן היו לברות למו בשבר בת עמי: 11 כלה יהוה את חמתו שפך חרון אפו ויצת אש בציון ותאכל יסודתיה: 12 לא האמינו מלכי ארץ וכל ישיב תבל כי יבא צר ואויב בשערי ירושלם: 13 מחמתם נביאיה ענוות כהניה השפכים בקרבה דם צדיקים: 14 נעו עורים בחוצות נאלו בדם בלא יוכלו יגעו בלבשיהם: 15 סורו טמא קראו למו סורו סורו אל תנעו כי נצו גם נעו אמרו בנוים לא יוסיפו לגור: 16 פני יהוה חלק לא יוסיף להביטם פני כהנים על נשאו זקנים לא חננו: 17 עורדינה תכלינה עינינו אל עזרתנו חבל בצפינתו צפינו אל גוי לא יושע: 18 צרו צעדינו מלכת ברחבתינו קרב קצינו מלאו ימינו כי בא קצינו: 19 קלים היו רדפינו מנשרי שמים על החרים דלקנו במדבר ארבו לנו: 20 רוח אפינו משיח יהוה נלכד בשחיתותם אשר אמרנו בצלו נחיה בגוים: 21 שיש ושמחי בת אדום יושבתי בארץ עין גם עליך תעבר כוס תשכרי

ותתערי: 22 תם עונך בת ציון לא יוסיף להגלותך פקד עונך בת אדום גלה על חטאתיך:

פרק 5

1 זכר יהוה מה היה לנו הביט וראה את חרפתנו: 2 נחלתנו הנפכה לזרים בתינו לנכרים: 3 יתומים דיינו אין אב אמתינו כאלמנות: 4 מימינו בכסף שתינו עצינו במחיר יבאו: 5 על צוארנו נרדפנו יגענו לא הונח לנו: 6 מצרינו נתנו יד אשר לשבע לחם: 7 אבותינו חטאו אינם אנחנו עונותיהם סבלנו: 8 עבדים משלו בנו פרק אין מילד: 9 נפשונו נביא לחמנו מפני חרב המדבר: 10 עורנו כתנור נכמרו מפני ולעפות רעב: 11 נשים בציון ענו בתלת בערי יהודה: 12 שרים בידם נתלו פני זקנים לא נהדרו: 13 בחורים מחון נשאו ונערים בעץ כשלו: 14 זקנים משער שבתו בחורים מגנינתם: 15 שבת משוש לבנו נחפך לאבל מחלנו: 16 נפלה עמרת ראשנו אוי נא לנו כי חטאנו: 17 על זה היה דוה לבנו על אלה חשבו עינינו: 18 על הר ציון ששם שועלים חלכו בו: 19 אתה יהוה לעולם תשב כסאך לדר ודור: 20 למה לנצח תשכחנו תעזבנו לארץ ימים: 21 חשיבנו יהוה אליך ונשוב חש ימינו בקדם: 22 כי אם מאם מאסתנו קצפת עלינו עד מאד:

יחזקאל

פרק 1

1 ויהי בשלשים שנה ברביעי בחמשה לחדש ואני בתוך הגולה על נהר כבר נפתחו השמים ואראה מראות אלהים: 2 בחמשה לחדש הוא השנה החמישית לגלות המלך יויכין: 3 היה היה דבר יהוה אל יחזקאל בן בוזי הכהן בארץ כשדים על נהר כבר ותהי עליו שם יד יהוה: 4 וארא והנה רוח סערה באה מן הצפון ענן גדול ואש מתלקחת ונגה לו סביב ומתוכה כעין החשמל מתוך האש: 5 ומתוכה דמות ארבע חיות וזה מראיהן דמות אדם להנה: 6 וארבעה פנים לאחת וארבע כנפים לאחת להם: 7 והגליה רגל ישר ויכף רגליהם ככף רגל עגל ונצצים כעין נחשת קלל: 8 וידו אדם מתחת כנפיהם על ארבעת רבעיהם ופניהם וכנפיהם לארבעתם: 9 חברה אשה אל אחותה כנפיהם לא יסבו בלכתן איש אל עבר פניו ילכו: 10 ודמותם ומעשיהם כעין תרשיש ודמות אדם לארבעתם ופני שור מהשמואל לארבעתן ופני נשר לארבעתן: 11 ופניהם וכנפיהם פרדות מלמעלה לאיש שתיים חברות איש ושתיים מכסות את גויתיהנה: 12 ואיש אל עבר פניו ילכו אל אשר יהיה שמה הרוח לילכת ילכו לא יסבו בלכתן: 13 ודמותם מראיהם כנחלי אש בערות כמראה הלפדים היא מתהלכת בין החיות ונגה לאש ומן האש יוצא ברק: 14 והחיות רצו ושוב כמראה הבזק: 15 וארא החיות והנה אופן אחד בארץ אצל החיות לארבעת פניו: 16 מראה האופנים ומעשיהם כעין תרשיש ודמות אחד לארבעתן ומראיהם ומעשיהם כאשר יהיה האופן בתוך האופן: 17 על ארבעת רבעיהן בלכתם ילכו לא יסבו בלכתן: 18 וגביהן וגבה להם ויראה להם וגבתם מלאת עינים סביב לארבעתן: 19 ובלכתם החיות ילכו האופנים אצלם ובגשש החיות מעל הארץ ינשאו האופנים: 20 על אשר יהיה שם הרוח

ללכת ילכו שמה הרוח ללכת והאופנים ינשאו לעמדם כי רוח החיה באופנים: 21 בלכתם ילכו ובעמדם יעמדו ובהנשאת מעל הארץ ינשאו האופנים לעמדם כי רוח החיה באופנים: 22 ודמות על ראשי החיה רקיע כעין הקרן הנורא נטוי על ראשיהם מלמעלה: 23 ותחת הרקיע כנפיהם ישירות אשה אל אחותה לאיש שתיים מכסות להנה ולאיש שתיים מכסות להנה את גויתיהם: 24 ואשמת את קול כנפיהם בקול מים רבים בקול שרי בלכתם קול המלה בקול מחנה בעמדם תרפינה כנפיהן: 25 ויהי קול מעל לרקיע אשר על ראשם בעמדם תרפינה כנפיהם: 26 וממעל לרקיע אשר על ראשם כמראה אבן ספיר דמות כסא ועל דמות הכסא דמות כמראה אדם עליו מלמעלה: 27 וארא כעין חשמל כמראה אש בית לה סביב ממראה מתניו ולמעלה ממראה מתניו ולמטה ראיתי כמראה אש וננה לו סביב: 28 כמראה הקשת אשר יהיה בענן ביום הגשם כן מראה הננה סביב הוא מראה דמות כבוד יהוה ואראה ואפל על פני ואשמת קול מדבר:

פרק 2

1 ויאמר אלי בן אדם עמד על רגליך ואדבר אותך: 2 ותבא בי רוח כאשר דבר אלי ותעמדני על רגלי ואשמת את מדברי אלי: 3 ויאמר אלי בן אדם שולח אני אותך אל בני ישראל אל גוים המורדים אשר מרדו בי המה ואבותם פשעו בי עד עצם היום הזה: 4 והבנים קשי פנים וחזקי לב אני שולח אותך אליהם ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה: 5 והמה אם ישמעו ואם יחדלו כי בית מרי המה וידעו כי נביא היה בתוכם: 6 ואתה בן אדם אל תירא מהם ומדבריהם אל תירא כי סרבים וסלונים יהיו ואל עקריבים אתה יבית מדבריהם אל תירא ומפניהם אל תחת כי בית מרי המה: 7 ודברת את דברי אליהם אם ישמעו ואם יחדלו כי מרי המה: 8 ואתה בן אדם שמע את אשר אני מדבר אליך אל תהי מרי כבית המרי פצה פך ואכל את אשר אני נתן אליך: 9 ואראה והנה יד שלוחה אלי והנה בו מגלת ספר: 10 ויפרש אותה לפני והיא כתובה פנים ואחור וכתוב אליה קנים והנה והי:

פרק 3

1 ויאמר אלי בן אדם את אשר תמצא אכול אכול את המגלה הזאת ולך דבר אל בית ישראל: 2 ואפתח את פי ואכלני את המגלה הזאת: 3 ויאמר אלי בן אדם בטנך תאכל ומעיד תמלא את המגלה הזאת אשר אני נתן אליך ואכלה ותהי בפי כדבש למתוק: 4 ויאמר אלי בן אדם לך בא אל בית ישראל ודברת בדברי אליהם: 5 כי לא אל עם עמקי שפה כבדרי לשון אתה שלוח אל בית ישראל: 6 ללא אל עממי רבים עמקי שפה וכבדרי לשון אשר לא תשמע דבריהם אם לא אליהם שלחתיך המה ישמעו אליך: 7 ובית ישראל לא יאבו לשמע אליך כי אינם אבים לשמע אלי כי כל בית ישראל חזקי מצח וקשי לב המה: 8 הנה נתתי את פיך חזקי לעמת פניהם ואת מצחך חזק לעמת מצחם: 9 כשמיר חזק מצר נתתי מצחך לא תירא אותם ולא תחת מפניהם כי בית מרי המה: 10 ויאמר אלי בן אדם את כל דברי אשר אדבר אליך קח בלבבך ובאונדך שמע: 11 ולך בא אל הגולה אל בני עמך ודברת אליהם ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה אם ישמעו ואם יחדלו: 12 ותשאני רוח ואשמת אחרי קול

ובשמעו ישתו: 17 למען יחסרו לחם ומים ונשמו איש ואחיו ונמקו בעונם:

פרק 5

1 ואתה בן אדם קח לך חרב חדתה תער הגלבים תקנהה לך והעברתה על ראשך ועל זקנך ולקחת לך מאזני משקל וחלקתם: 2 שלשית באור תבעיר בתוך העיר כמלאה ימי המצור ולקחת את השלשית תכה בחרב סביבותיה והשלשית תורה לרוח וחרב אריק אחריהם: 3 ולקחת משם מעט במספר וצרת אותם בכנפך: 4 ומהם עוד תקח והשלכת אותם אל תוך האש ושרפת אותם באש ממנו תצא אש אל כל בית ישראל: 5 כה אמר אדני יהוה זאת ירושלים בתוך הגוים שמתה וסביבותיה ארצות: 6 ותמר את משפטי לרשעה מן הגוים ואת חקותי מן הארצות אשר סביבותיה כי במשפטי מאסו וחקותי לא הלכו בהם: 7 לכן כה אמר אדני יהוה יען המכם מן הגוים אשר סביבותיכם בחקותי לא הלכתם ואת משפטי לא עשיתם וכמשפטי הגוים אשר סביבותיכם לא עשיתם: 8 לכן כה אמר אדני יהוה הנני עליך גם אני ועשיתי בתוכך משפטים לעיני הגוים: 9 ועשיתי כך עוד אשר לא עשיתי ואת אשר לא אעשה כמה עוד יען לא תועבתיך: 10 לכן אבות יאכלו בנים בתוכך ובנים יאכלו אבותם ועשיתי כך שפטים וזריתי את כל שאריתך לכל רוח: 11 לכן חי אני נאם אדני יהוה אם לא יען את מקדשי טמאת בכל שקוציך ובכל תועבתיך וגם אני אגרע ולא תחוס עיני וגם אני לא אחמול: 12 ושלחתיך בחרב יפלו סביבותיך והשלשית לכל רוח אורה וחרב אריק אחריהם: 13 וכלה אפי והנחותי חמתי במ כללותי חמתי במ: 14 ואתנך לחרבה ולחרפה בגוים אשר סביבותיך לעיני כל עובר: 15 והיתה חרפה וגדופה מוסר ומשמה לגוים אשר סביבותיך בעשותי כך שפטים באף ובחמה ובתכחות חמה אני יהוה דברתי: 16 בשלחי את חצי הרעב הרעים בהם אשר היו למשחית אשר אשלח אותם לשחתכם ורעב אסף עליכם ושברתי לכם משל לחם: 17 ושלחתי עליכם רעב וחיה רעה ושכלך ודבר ודם יעבר כך וחרב אביא עליך אני יהוה דברתי:

פרק 6

1 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 2 בן אדם שים פינך אל הרי ישראל והנבא אליהם: 3 ואמרת הרי ישראל שמעו דבר אדני יהוה כה אמר אדני יהוה להרים ולגבעות לאפיקים ולגאות הנני אני מביא עליכם חרב ואבדתי במותיכם: 4 ונשמו מזבחותיכם ונשברו חמניכם והפלתי חלליכם לפני גלוליהם: 5 ונתתי את פגרי בני ישראל לפני גלוליהם וזריתי את עצמותיכם סביבות מזבחותיכם: 6 בכל מושבותיכם הערים תחרבנה והבמות תישמנה למען יחרבו ויאטמו מזבחותיכם ונשברו ונשבתו גלוליהם ונגדעו חמניכם ונמחו מעשיכם: 7 ונפל חלל בתוכםם וידעתם כי אני יהוה: 8 והותרתי בחיות לכם פליטי חרב בגוים בהזריותיכם בארצות: 9 וזכרו פליטיכם אותי בגוים אשר נשבו שם אשר נשברתי את לבם הזונה אשר סר מעלי ואת עיניהם הזונות אחרי גלוליהם ונקטו בפניהם אל הרעות אשר עשו לכל תועבותיהם: 10 וידעו כי אני יהוה לא אל חנם דברתי לנשות להם הרעה הזאת: 11 כה אמר אדני יהוה כהה בכפך ורקע ברגלך

ואמר את אל כל תועבות רעות בית ישראל אשר בחרב ברעב ובדבר יפלו: 12 הרחוק בדבר ימות והקרוב בחרב יפול והנשאר והנצור ברעב ימות וכליתי חמתי במ: 13 וידעתם כי אני יהוה בהיות חלליהם בתוך גלוליהם סביבות מזבחותיהם אל כל גבעה רמה בכל ראשי ההרים ותחת כל ירי רענן ותחת כל אלה עבתה מקום אשר נחננו שם רוח ניחח לכל גלוליהם: 14 ונשיתי את ידי עליהם ונתתי את הארץ שממה ומשמה ממדבר דבלתה בכל מושבותיהם וידעו כי אני יהוה:

פרק 7

1 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 2 ואתה בן אדם כה אמר אדני יהוה לאדמת ישראל קץ בא הקץ על ארבעת כנפות הארץ: 3 עתה הקץ עליך ושלחתי אפי כך ושפפתיך כדרכיך ונתתי עליך את כל תועבתיך: 4 ולא תחוס עיני עליך ולא אחמול כי דרכיך עליך אתן ותועבותיך בתוכך תהיון וידעתם כי אני יהוה: 5 כה אמר אדני יהוה רעה אחת רעה הנה באה: 6 קץ בא בא הקץ הקיץ אליך הנה באה: 7 באה הצפירה אליך יושב הארץ בא העת קרוב היום מהומה ולא חד הרים: 8 עתה מקרוב אשפוך חמתי עליך וכליתי אפי כך ושפפתיך כדרכיך ונתתי עליך את כל תועבותיך: 9 ולא תחוס עיני ולא אחמול כדרכיך עליך אתן ותועבותיך בתוכך תהיון וידעתם כי אני יהוה מכה: 10 הנה היום הנה באה יצאה הצפירה ציץ חמטה פרח הדוון: 11 החסם קח למטה רשע אל מים ולא מהמגום ולא מהמגם ולא נה בהם: 12 בא העת הגיע היום הקונה אל ישמח והמוכר אל יתאבל כי חרון אל כל המגות: 13 כי המוכר אל הממכר לא ישוב ועוד באיים חיות כי חזון אל כל המונה לא ישוב ואיש בעוני חיות לא יתחזק: 14 תקעו בתקוע וחזקי הכל ואין חלך למלחמה כי חרוני אל כל המונה: 15 החרב בחוץ והדבר והרעב מבית אשר משדה בחרב ימות ואשר בעיר רעב ודבר יאכלנו: 16 ופלמו פליטתם והיו אל ההרים כינוי הגאות כלם המות איש בעוני: 17 כל היום תרפינה וכל ברכים תלכנה מים: 18 ותהיו שקימ וכססה אותם פלצות ואל כל פנים בושה ובכל ראשיהם קרחה: 19 כספם בחוצות ישליכו וזהבם לנדה יהיה כספם וזהבם לא יוכל להצילם ביום עברת יהוה נפשם לא ישבעו ומעיהם לא ימלאו כי מכשול עונם היה: 20 וגבי עריו לגאון שמהו וצלמי תועבתם שקוציהם עשו בו על כן נתתיו להם לנדה: 21 ונתתיו ביד הזרים לבו ולרשעי הארץ לשלל וחללה: 22 והסבותי פני מים וחללו את צפוני ובאו בה פריצים וחללו: 23 עשה הרחוק כי הארץ מלאה משפט דמים והעיר מלאה חסם: 24 ותבאתי רעי גוים וירשו את בתיהם והשבתי גאון עזים ונחלו מקדשיהם: 25 קפדה בא ובקשו שלום ואין: 26 הוה על הוה תבוא ושמעה אל שמועה תהיה ובקשו חזון מנביא ותורה תאבד מבחן וצעה מוקנים: 27 המלך יתאבל ונשיא ילבש שממה וירי עם תחרב ובהבלנה מדרגם אעשה אותם ובמשפטיהם אשפטים וידעו כי אני יהוה:

פרק 8

1 ויהי בשנת הששית בששי בחמשה לחדש אני יושב בביתו וזקני יהודה יושבים לפני ותפל עלי שם יד אדני יהוה: 2 ואראה והנה דמות כמראה אש ממראה מתניו ולמטה

משיב דבר לאמר עשיתי כאשר צויתני:

פרק 10

1 ואראה והנה אל הרקיע אשר על ראש הכרובים כאבן ספיר כמראה דמות כסא נראה עליהם: 2 ויאמר אל האיש לבש הבדים ויאמר בא אל בינות לגלגל אל תחת לכרוב ומלא חפניך גחלי אש מבינות לכרובים וזרק על העיר ויבא לעיני: 3 והכרובים עמדו מימין לבית בכאון האיש והענין מלא את החצר הפנימית: 4 וירם כבוד יהוה מעל הכרוב על מפתן הבית וימלא הבית את הענין והחצר מלאה את נגה כבוד יהוה: 5 וקול כנפי הכרובים נשמע עד החצר החיצונה כקול אל שרי בדברו: 6 ויהי בצוותו את האיש לבש הבדים לאמר קח אש מבינות לגלגל מבינות לכרובים ויבא ויעמד אצל האופן: 7 וישלח הכרוב את ידו מבינות לכרובים אל האש אשר בינות הכרובים וישא ויתן אל חפני לבש הבדים ויקח ויצא: 8 וירא לכרובים תבנית יד אדם תחת כנפיהם: 9 ואראה והנה ארבעה אופנים אצל הכרובים אופן אחד אצל הכרוב אחד ואופן אחד אצל הכרוב אחד ומראה האופנים כעין אבן תרשיש: 10 ומראה דמות אחד לארבעתם כאשר יהיה האופן בתוך האופן: 11 מלכתם אל ארבעת רבניהם ילכו לא יסבו בלכתם כי המקום אשר יפנה הראש אחריו ילכו לא יסבו בלכתם: 12 וכל בשרם וגבהם וידיהם וכנפיהם והאופנים מלאים עינים סביב לארבעתם אופניהם: 13 לאופנים להם קורא הגלגל באזני: 14 וארבעה פנים לאחד פני אדם האחד פני הכרוב ופני השני פני אדם והשלישי פני אריה והרביעי פני נשר: 15 וירמו הכרובים היא החיה אשר ראיתו בנהר כבר: 16 ובלכת הכרובים ילכו האופנים אצלם ובשאת הכרובים את כנפיהם לרום מעל הארץ לא יסבו האופנים גם הם מאצלם: 17 בעמדם ועמדו וברומם ירומו אותם כי רוח החיה בהם: 18 ויצא כבוד יהוה מעל מפתן הבית ויעמד על הכרובים: 19 וישאו הכרובים את כנפיהם וירמו מן הארץ לעיני בצאתם והאופנים לעמם ויעמד פתח שער בית יהוה הקדמוני וכבוד אלהי ישראל עליהם מלמעלה: 20 היא החיה אשר ראיתי תחת אלהי ישראל בנהר כבר ואדע כי כרובים המה: 21 ארבעה ארבעה פנים לאחד וארבע כנפים לאחד ודמות ידי אדם תחת כנפיהם: 22 ודמות פניהם המה הפנים אשר ראיתי על גג כבר מראהם ואותם איש אל עבר פניו ילכו:

פרק 11

1 ותשא אתי רוח ותבא אתי אל שער בית יהוה הקדמוני הפונה קדימה והנה בפתח השער עשרים וחמשה איש ואראה בתוכה את יאזניה בן עזר ואת פלטיהו בן גינהו שרי העם: 2 ויאמר אלי בן אדם אלה האנשים החשבים און והיעצים עצת רע בעיר הזאת: 3 האמרים לא בקרוב בנות בתים היא חסיר ואנחנו הבשר: 4 לכן הנבא עליהם הנבא בן אדם: 5 ותפל עלי רוח יהוה ויאמר אלי אמר כה אמר יהוה בן אדם יהוה ישראל ומעלות רוחכם אני ידעתי: 6 הרביתם חלליכם בעיר הזאת ומלאתם חוצתיה חלל: 7 לכן כה אמר אדני יהוה חלליכם אשר שמתם בתוכה המה הבשר והיא חסיר ואתכם הוציא מתוכה: 8 חרב יראתם וחרב אביא עליכם נאם אדני יהוה: 9 והוצאתי אתכם מתוכה ונתתי אתכם ביד

אש וממתניו ולמעלה כמראה זהר כעין החשמלה: 3 וישלח תבנית יד ויקחני בציצת ראשי ותשא אתי רוח בין הארץ ובין השמים ותבא אתי וירושלמה כמראות אלהים אל פתח שער הפנימית הפונה צפונה אשר שם מושב סמל הקנאה המקנה: 4 והנה שם כבוד אלהי ישראל כמראה אשר ראיתי בבקעת: 5 ויאמר אלי בן אדם שא נא עניך דרך צפונה ואשא עיני דרך צפונה והנה מצפון לשער המזבח סמל הקנאה הזה בבאה: 6 ויאמר אלי בן אדם הראה אתה מהם עשים תועבות גדלות אשר בית ישראל עשים פה לרחקה מעל מקדשי ועוד תשוב תראה תועבות גדלות: 7 ויבא אתי אל פתח החצר ואראה והנה חר אחד בקיר: 8 ויאמר אלי בן אדם חתר נא בקיר ואחחר בקיר והנה פתח אחד: 9 ויאמר אלי בא וראה את התועבות הרעות אשר הם עשים פה: 10 ואבוא ואראה והנה כל תבנית רמש ובהמה שקן וכל גלולי בית ישראל מחקה על הקיר סביב סביב: 11 ושבעים איש מזקני בית ישראל ויאזניהו בן שפן עמד בתוכם עמדים לפניהם ואיש מקמרתו בידו ועתר ענן הקמרת עלה: 12 ויאמר אלי הראית בן אדם אשר זקני בית ישראל עשים בחשך איש בחדרו משכיתו כי אמרים אין יהוה ראה אתנו עוב יהוה את הארץ: 13 ויאמר אלי עוד תשוב תראה תועבות גדלות אשר המה עשים: 14 ויבא אתי אל פתח שער בית יהוה אשר אל הצפונה והנה שם הנשים ישיבות מבכות את החמוז: 15 ויאמר אלי הראית בן אדם עוד תשוב תראה תועבות גדלות מאלה: 16 ויבא אתי אל חצר בית יהוה הפנימית והנה פתח היכל יהוה בין האולם ובין המזבח כעשרים וחמשה איש אחרים אל היכל יהוה ופניהם קדמה והמה משתחוים קדמה לשמש: 17 ויאמר אלי הראית בן אדם הנקל לבית יהודה מעשות את התועבות אשר עשו פה כי מלאו את הארץ חמס וישבו להכעיסני והנם שלחים את הזמורה אל אפס: 18 וגם אני אעשה בחמה לא תחוס עיני ולא אחמל וקראו באזני קול גדול ולא אשמע אותם:

פרק 9

1 ויקרא באזני קול גדול לאמר קרבו פקדות העיר ואיש כלי משחתו בידו: 2 והנה ששה אנשים באים מדרך שער העליון אשר מפנה צפונה ואיש כלי מצצו בידו ואיש אחד בתוכם לבש בדים וקסת הספר במתניו ויבאו ויעמדו אצל מזבח הנתשת: 3 וכבוד אלהי ישראל נעלה מעל הכרוב אשר היה עליו אל מפתן הבית ויקרא אל האיש הלבש הבדים אשר קסת הספר במתניו: 4 ויאמר יהוה אלו עבר בתוך העיר בתוך ירושלים והתויתתו על מצחות האנשים הנאנחים והנאנקים על כל התועבות הנעשות בתוכה: 5 ואלאלה אמר באזני עברו בעיר אחריו והכו על תסם עיניכם ואל תחמלו: 6 זקן בחרו ובתולה וטף ונשים תהרגו למשחת ועל כל איש אשר עליו חתו אל תנשו וממקדשי תחלו ויחלו באנשים וקונים אשר לפני הבית: 7 ויאמר אליהם ממהו את הבית ומלאו את החצרות חללים צאו ויצאו וכוזו בעיר: 8 ויהי כהכותם ונאשאר אני ואפלה על פני ואעזק ואמר אלהי אדני יהוה הנמשחת אתה את כל שארית ישראל בשפכך את המדך על ירושלים: 9 ויאמר אלי עון בית ישראל ויהודה גדול במאד מאד ותמלאו הארץ דמים והעיר מלאה ממה כי אמרו עוב יהוה את הארץ ואין יהוה ראה: 10 וגם אני לא תחוס עיני ולא אחמל דרכם בראשם נתתי: 11 והנה האיש לבש הבדים אשר הקסת במתניו

זרים ועשיתי בכם שפטים: 10 בחרב תפלו על גבול ישראל אשפוט אתכם וידעתם כי אני יהוה: 11 היא לא תהיה לכם לסיר ואתם תהיו בתוכה לבשר אל גבול ישראל אשפוט אתכם: 12 וידעתם כי אני יהוה אשר בחקי לא חלכתם ומשפטי לא עשיתם וכמשפטי הגוים אשר סביבותיכם עשיתם: 13 ויהי כהנבא ופלטיהו בן בניה מת ואפל על פני ואעזק קול גדול ואמר אלהי אדני יהוה כלה אתה עשה את שארית ישראל: 14 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 15 בן אדם אחיך אחיך אנשי גאלתך וכל בית ישראל כלה אשר אמרו להם ישבי ירושלים רחקו מעל יהוה לנו היא נתנה הארץ למורשה: 16 לכן אמר כה אמר אדני יהוה כי הרחקתם בגוים וכי הפיצתם בארצות ואחי להם למקדש מעט בארצות אשר באו שם: 17 לכן אמר כה אמר אדני יהוה וקבצתי אתכם מן העמים ואספתי אתכם מן הארצות אשר נפצותם בהם ונתתי לכם את אדמת ישראל: 18 ובאו שמה וחסירו את כל שקוציה ואת כל תועבותיה ממנה: 19 ונתתי להם לב אחד ורוח חדשה אתן בקרבכם וחסרתי לב האבן מבשרם ונתתי להם לב בשר: 20 למען בחקתי ילכו ואת משפטי ישמרו ועשו אתם והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים: 21 ואל לב שקוציהם ותועבותיהם לבם חלך דרכם בראשם נתתי נאם אדני יהוה: 22 וישאו הכרובים את כנפיהם והאופנים לעמם וכבוד אלהי ישראל עליהם מלמעלה: 23 ויעל כבוד יהוה מעל תוך העיר ויעמד על החר אשר מקדם לעיר: 24 ורוח נשאתי ותבאני כשדימה אל הגולה כמראה ברוח אלהים ויעל מעלי המראה אשר ראיתי: 25 ואדבר אל הגולה את כל דברי יהוה אשר הראני:

פרק 12

1 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 2 בן אדם בתוך בית המרי אתה ישב אשר עינים להם לראות ולא ראו אזנים להם לשמע ולא שמעו כי בית מרי הם: 3 ואחרי בן אדם עשה לך כלי גולה וגלה יומם לעיניהם וגלית ממקומך אל מקום אחד לעיניהם אולי יראו כי בית מרי המה: 4 והוצאת כלך ככלי גולה יומם לעיניהם ואתה תצא בערב לעיניהם כמוצאי גולה: 5 לעיניהם חתר לך בקיר והוצאת בו: 6 לעיניהם על כתף תשא בעלטה תוציא פניך תכסה ולא תראה את הארץ כי מופת נתתיך לבית ישראל: 7 ואעש כן כאשר צויתי כלי הוצאתי ככלי גולה יומם ובערב תחזיריו לך בקיר ביד בעלטה הוצאתי על כתף נשאתי לעיניהם: 8 ויהי דבר יהוה אלי בבקר לאמר: 9 בן אדם הלא אמרו אליך בית ישראל בית המרי מה אתה עשה: 10 אמר אליהם כה אמר אדני יהוה הנשיא המשא הזה בירושלם וכל בית ישראל אשר המה בתוכם: 11 אמר אני מופתכם כאשר עשיתי בן יעשה להם בגולה בשבי ילכו: 12 והנשיא אשר בתוכם אל כתף ישא בעלטה ויצא בקיר ויחזרו להוציא בו פניו יכסה יען אשר לא יראה לעיני הוא את הארץ: 13 ופרשתי את רשתי עליו ונתשפ במצודתי והבאתי אותו כבללא ארץ כשדים ואותה לא יראה ושם ימות: 14 וכל אשר סביבותי עזרה וכל אנפיו אורה לכל רוח וחרב ארץ אחרים: 15 וידעו כי אני יהוה הכפיצי אותם בגוים וזריתי אותם בארצות: 16 והותרתיו מהם אנשי מסר מחרב מרעב ומדבר למען יספרו את כל תועבותיהם בגוים אשר באו שם וידעו כי אני יהוה: 17 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 18 בן אדם לחמך כרעש תאכל ומימך כרנזה

ובדאגה תשתה: 19 ואמרת אל עם הארץ כה אמר אדני יהוה ליושבי ירושלים אל אדמת ישראל לחמם בדאגה יאכלו ומימיהם בשממון ישו למען תשם ארצה ממלאה מחמם כל חושבים בה: 20 והערים הנושבות תחרבנה והארץ שממה תהיה וידעתם כי אני יהוה: 21 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 22 בן אדם מה המשל הזה לכם על אדמת ישראל לאמר יארכו הימים ואבד כל חזון: 23 לכן אמר אליהם כה אמר אדני יהוה השבתי את המשל הזה ולא ימשלו אותו עוד בישראל כי אם דבר אליהם קרבו הימים ודבר כל חזון: 24 כי לא יהיה עוד כל חזון שוא ומקסם חלק בתוך בית ישראל: 25 כי אני יהוה אדבר את אשר אדבר דבר ויעשה לא תמשך עוד כי בימיכם בית המרי אדבר דבר ועשיתיו נאם אדני יהוה: 26 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 27 בן אדם הנה בית ישראל אמרים החזון אשר הוא חזו לימים רבים ולעתים רחוקות הוא נבא: 28 לכן אמר אליהם כה אמר אדני יהוה לא תמשך עוד כל דברי אשר אדבר דבר ויעשה נאם אדני יהוה:

פרק 13

1 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 2 בן אדם הנבא אל נביאי ישראל הנבאים ואמרת לנביאי מלכם שמעו דבר יהוה: 3 כה אמר אדני יהוה הוי על הנביאים הנבלים אשר הלכים אחר רוחם ולבלתי ראו: 4 כשעלים בחריבות נביאוך ישראל היו: 5 לא עליהם בפרצות ותגדרו גדר על בית ישראל לעמד במלחמה ביום יהוה: 6 חזו שוא וקסם כזב האמרים נאם יהוה ויהוה אל שלחם ויחלו לקים דבר: 7 הלוא מחזה שוא חזיתם ומקסם כזב אמרתם ואמרים נאם יהוה ואני לא דברתי: 8 לכן כה אמר אדני יהוה יען דברכם שוא וחזיתם כזב כה הנני אליכם נאם אדני יהוה: 9 והיתה ידי אל הנביאים החזים שוא והקסמים כזב כבוד עמי לא יהיו ובכתב בית ישראל לא יכתבו ואל אדמת ישראל לא יבאו וידעתם כי אני אדני יהוה: 10 יען וביען הטעו את עמי לאמר שלום ואין שלום והוא בנה חוץ והנם טחים תפל: 11 אמר אל מתי תפל ויפל היה וגם שומע פאתה ואבני אלונגיש תפלנה ורוח סערות תבקע: 12 והנה נפל הקיר הלוא יאמר אליכם איך הטיח אשר מחתם: 13 לכן כה אמר אדני יהוה ובקעתי רוח סערות בחמתי וגשם שטף באפי יהיה ואבני אלונגיש מחתם תפל והצותיהו אל הארץ וגללה יסור ונפלה וכליתם בתוכה וידעתם כי אני יהוה: 15 וכליתי את חמתי בקיר ובטחים אתו תפל ואמר לכם אין הקיר ואין הטחים אתו: 16 נביאי ישראל שלחם אל ירושלים החזים לך חזון שלם ואין שלם נאם אדני יהוה: 17 ואחרי בן אדם שים פניך אל בנות עמך המתנבאות מלבהן והנבא עליהן: 18 ואמרת כה אמר אדני יהוה הוי למתפרות כסחות על כל אצילי ידי ועשות הכספחות על ראש כל קומה לצודר נפשות הנפשות תחללנה אתי אל עמי בשעלי שרים ובפתותי להם לחמית נפשות אשר לא תמותנה ולחיות נפשות אשר לא תחיינה ככוכבם לעמי שמעי כזב: 20 לכן כה אמר אדני יהוה הנני אל כסותיכנה אשר אתנה מצדדות שם את הנפשות לפרחות וקרעתי אתם מעל ורועתיכם ושלחתי את הנפשות אשר אתם מצדדות את נפשיכם לפרחת: 21 וקרעתי את מספחתיכם והצלתי את עמי מידכן ולא יהיו עוד בידכן למצודה וידעתן כי אני יהוה: 22

יען הכאות לב צדיק שקר ואני לא הכאתיו ולחזק ידי רשע לבלתי שוב מדרכו הרע להחיותו: 23 לכן שוא לא תחזיקה וקסם לא תקסמנה עוד והצלת את עמי מידכן וידעתן כי אני יהוה:

פרק 14

1 ויבוא אלי אנשים מזקני ישראל וישבו לפני: 2 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 3 בן אדם האנשים האלה העלו גלולים על לבם ומכשול עונם נתנו נכח פניהם האדרש אדרש להם: 4 לכן דבר אותם ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה איש איש מבית ישראל אשר יעלה את גלוליו אל לבו ומכשול עונו ישים נכח פניו ובא אל הנביא אני יהוה נעניתי לו בה ברב גלוליו: 5 למען תפש את בית ישראל בלבם אשר נורו מעלי בגלוליהם כלם: 6 לכן אמר אל בית ישראל כה אמר אדני יהוה שובו והשיבו מעל גלולים ומעל כל תועבותיהם השביעו פניהם: 7 כי איש איש מבית ישראל ומחנך אשר יגור בישראל ויגור מאחרי יועל גלוליו אל לבו ומכשול עונו ישים נכח פניו ובא אל הנביא לדרש לו כי אני יהוה נענה לו כי: 8 ונתתי פני באיש ההוא והשמתיהו לאות ולמשל והכרתיו מתוך עמי וידעתם כי אני יהוה: 9 והנביא י: יפתה ודבר דבר אני יהוה פתיתי את הנביא ההוא ונשיתי את ידי עליו והשמדתי מתוך עמי ישראל: 10 ונשאו עונם כעון הדרש כעון הנביא יהוה: 11 למען לא יתעו עוד בית ישראל מאחרי ולא יטמאו עוד בכל פשעיהם והיו לי לעם אני אהיה להם לאלהים נאם אדני יהוה: 12 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 13 בן אדם ארץ כי תחטא לי למעל מעל ונשיתי ידי עליה ושברתי לה מטה לחם והשלחתי בה רעב וזכרתי ממנה אדם ובהמה: 14 והיו שלשת האנשים האלה בתוכה נח דאוב המה בצדקתם ינצלו נפשם נאם אדני יהוה: 15 זה היה רעה אעביר בארץ ושכלתה והיתה שממה מבלי עובר מפני החיה: 16 שלשת האנשים האלה בתוכה חי אני נאם אדני יהוה אם בניו ואם בנות יצילו המה לבדם ינצלו והארץ תהיה שממה: 17 או חרב אביא על הארץ ההיא ואמרת חרב תעבר בארץ והכרתי ממנה אדם ובהמה: 18 ושלשת האנשים האלה בתוכה חי אני נאם אדני יהוה לא יצילו בניו ובנות כי הם לבדם ינצלו: 19 או דבר אשלח אל הארץ ההיא ושפתי חמתי עליה בדם להכרית ממנה אדם ובהמה: 20 ונח דנאל ואיוב בתוכה חי אני נאם אדני יהוה אם בן אדם בתי יצילו המה בצדקתם יצילו נפשם: 21 כי כה אמר אדני יהוה אף כי ארבעת שפתי הרעים חרב ורעב וחיה רעה ודבר שלחתי אל ירושלים להכרית ממנה אדם ובהמה: 22 והנה נותרה בה פלטה המוצאים בניו ובנות הם יוצאים אליכם ורואים את דרכם ואת עלילותם ונחמתם על הרעה אשר הבאתי על ירושלים את כל אשר הבאתי עליה: 23 ונחמו אתכם כי תראו את דרכם ואת עלילותם וידעתם כי לא חנם עשיתי את כל אשר עשיתי בה נאם אדני יהוה:

פרק 15

1 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 2 בן אדם מה יהיה עין הגפן מכל עין הזמורה אשר היה בעצי היער: 3 היקח ממנו עץ לשעות למלאכה אם יקחו ממנו יתר תולדות עליו כל כלי: 4 הנה לא נחן לאכלה את שני קצותיו אכלה הוא ותוכו נחר הוצלו נחר למלאכה: 5 הנה בהיותו תמים לא יעשה למלאכה אף כי

אש אכלתהו ויחר ונעשה עוד למלאכה: 6 לכן כה אמר אדני יהוה כאשר עין הגפן בעץ היער אשר נתתיו לאש לאכלה כן נתתי את ישיבי ירושלים: 7 ונתתי את פני בהם מהאש יצאו והאש תאכלם וידעתם כי אני יהוה בשומי את פני בהם: 8 ונתתי את הארץ שממה יען מעלו מעל נאם אדני יהוה:

פרק 16

1 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 2 בן אדם הודע את ירושלים את תועבותיה: 3 ואמרת כה אמר אדני יהוה לירושלים מכרתוך ומלדתוך מארץ הכנעני אביך האמרי ואמך חתית: 4 ומולדותיך ביום הולדת אתך לא כרת שרך ובמים לא רחצת למשגי ותמלח לא המלחת והחתלת לא חתלת: 5 לא חסה עליך עין לעשות לך אחת מאלה להמלה עליך ותשליכי אל פני השדה כנעל נפשך ביום הולדת אתך: 6 ואעבר עליך ואראך מתבוססת בדמך ואמר לך בדמך חיי ואמר לך בדמך חיי: 7 רבבה כצמח השדה נתתך ותרכי ותגדלי ותבאי בעדי עדיים שדים נכנו ושערך צמח ואת ערם ועריה: 8 ואעבר עליך ואראך והנה עתך עת דרים ואפרש כנפי עליך ואכסה ערותך ואשבע לך ואבוא בביתך אתך נאם אדני יהוה ונתתי לי: 9 וארחצך במים ואשפך דמך מעליך ואסכך בשמן: 10 ואלבישך רקמה ואנעלך תחש ואחבשך בשש ואכסך מש: 11 ואעך עדי ואתנה צמידים על ירך ורבידי על רגונך: 12 ואתן נזם על אפך ועגילים על אוזניך ועטרת תפארת בראשך: 13 ותעדי וזה ובשר ומלבושך שני ומשי ורקמה סלת ודבש ושמן אכלתי ותיפי במאד מאד ותצלחי למלוכה: 14 ויצא לך שם בנזים כיפך כי כליל הוא כהדרי אשר שמתי עליך נאם אדני יהוה: 15 ותבסחי כיפך ותזני על שמך ותשפכי את תזונותיך על כל עובר לו יחי: 16 ותקחי מבגדיך ותעשי לך במות מלאות ותזני עליהם לא באות ולא יהיה: 17 ותקחי כלי תפארתך מזהבי ומכספי אשר נתתי לך ותעשי לך צלמי וזכר ותזני בם: 18 ותקחי את בגדי רקמתך ותבססי ושמי וקטרת נתתי לפניך: 19 ולחמי אשר נתתי לך סלת ושמן ודבש אכלתיך ונתתיהו לפניך לריח ניחח ויהי נאם אדני יהוה: 20 ותקחי את בניך ואת בנותיך אשר ילדת לי ותזכירי להם לאכול המעט מתזונתך: 21 ותשחטי את בני ותתנים כהעביר אותם להם: 22 ואת כל תועבותיך ותזונותיך לא זכרתי את ימי נעוריי בהיותי ערם ועריה מתבוססת בדמך הייתי: 23 ויהי אחרי כל רעתך אוי אוי לך נאם אדני יהוה: 24 ותבני לך גב ותעשי לך רמה בכל רחוב: 25 אל כל ראש דרך בניית רמתך ותתעבי את יפך ותפשקי את הגליך לכל עובר ותרכי את תזונתך: 26 ותזני אל בני מצרים שכניך גדלי בשר ותרכי את תזונתך להכעיסני: 27 והנה נשיתי ידי עליך ואגרע חקך ואתנך בנפש שנאותיך בנות פלשתים הנכלמות מדרכך זמה: 28 ותזני אל בני אשור מבילתי שבעתך ותזנים וגם לא שבעתי: 29 ותרכי את תזונתך אל ארץ כנען כשרימה וגם בזאת לא שבעתי: 30 מה אמלה לבתך נאם אדני יהוה בעשותך את כל אלה מעשה אשה זונה שלטת: 31 בבנותיך נבך בראש כל דרך ורמתך עשיתי בכל רחוב ולא הייתי כיוונה לקלס אתנן: 32 לאכלה המנאפת תחת אישה תקח את זרים: 33 לכל גנות יתנו נדה ואת נתת את נדניך לכל מאהביך ותשחיתי אותם לבוא אליך מסביב בתזונותיך: 34 ויהי הפך מן הנשים בתזונותיך ואחרתך לא זונה ובתתך אתנן ואתנן לא נתן לך ותהי

להפך: 35 לכן זונה שמעי דבר יהוה: 36 כה אמר אדני יהוה יען השפך נחשתך ותגלה ערותך בתזונותיך על מאהביך ועל כל גלולי תועבותיך וכימי בניך אשר נתת להם: 37 לכן הנני מקבץ את כל מאהביך אשר ערבת עליהם ואת כל אשר אהבת על כל אשר שנאת וקבצתי אתם בכל אלך מסביב וגליתי ערותך אלהם וראו את כל ערותך: 38 ושפמתי משפטי נאפות ושפכת דם ונתתוך דם חמה וקנאת: 39 ונתתי אותך בידם והרסו נבך ונתצו רמתך והפשיטו אותך בגדיך ולקחו כלי תפארתך והניחוך עירם ועריה: 40 והעלו עליך קהל ורגמו אותך באבן ובתקוף בחרבותם: 41 ושרפו בתיך באש ועשו כך שפטים לעיני נשים רבות והשבתך מזונה וגם אתנן לא תתני עוד: 42 ונתתני חמתי כך וסרה קנאתי ממך ושקמתי ולא אכעס עוד: 43 יען אשר לא זכרתי את ימי נעוריי ותרגזו לי בכל אלך וגם אני הא דרכך בראש נתתי נאם אדני יהוה ולא עשיתי את הזמה על כל תועבותיך: 44 הנה כל המשל עליך ימשל לאמר כאמה בתה: 45 בת אמך את נעלת אישה ובניה ואחות אחותך את אשר געלו אנשיה ובניהן אמכן חתית ואביכן אמרי: 46 ואחותך הגדולה שמרון היא ובנותיה היושבת על שמאולך ואחותך הקטנה ממך היושבת מימין סדם ובנותיה: 47 ולא בדרכיהן הלכת ובתועבותיהן עשיתי כמעט קט ותשחיתי מקן בכל דרכיך: 48 חי אני נאם אדני יהוה אם עשית סדם אחותך דנה וזה היה עון סדם עשית את ובנותיך: 49 הנה זה היה עון סדם אחותך גאון שבעת לחם ושלות השקט היה לה ולבנותיה ויד עני ואביון לא החזיקה: 50 ותגבינה ותעשינה תועבה לפני ואסיר אתנן כאשר ראיתי: 51 ושמרון כחצי חמאתיך לא תמאה ותרכי את תועבותיך מהנה ותצדקי את אחותך בכל תועבותיך אשר עשיתי: 52 גם את שאי כלמתך אשר פללת לאחותך בחמאתיך אשר התעבת מקן הצדקנה ממך וגם את בושי ושאי כלמתך בצדקתך אחיותיך: 53 ושבותי את שבותן את שבות סדם ובנותיה ואת שבות שמרון ובנותיה ושבות שבתיה בתוכהנה: 54 למען תשאי כלמתך ונכלמת מכל אשר עשית בנחמך אתן: 55 ואחותיך סדם ובנותיה תשבן לקדמתן ושמרון ובנותיה תשבן לקדמתן ואת ובנותיך תשבניה לקדמתכן: 56 ולוא היתה סדם אחותך לשמועה כפיך ביום נאונך: 57 בשרם תגלה רעתך כמו עת חרפת בנות אשור וכל סביבותיה בנות פלשתים השאמות אותך מסביב: 58 את זמתך ואת תועבותיך את נשאותם נאם יהוה: 59 כי כה אמר אדני יהוה ועשיתי אותך כאשר עשית אשר בזית אלה להפך ברית: 60 וזכרתי אני את בריתי אותך בימי נעוריי וחקקותי לך ברית עולם: 61 וזכרת את דרכיך ונכלמת בקחתך את אחותיך הגדולה ממך אל הקטנות ממך ונתתני אתנן לך לבנות ולא מבריתך: 62 ותקיימתי אני את בריתי אותך וידעת כי אני יהוה: 63 למען תזכרי ובשת ולא יהיה לך עוד פתחון פה מפני כלמתך בכפרי לך לכל אשר עשית נאם אדני יהוה:

פרק 17

1 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 2 בן אדם חור חידה ומשל אל בית ישראל: 3 ואמרת כה אמר אדני יהוה הנשר הגדול גדול הכנפים ארך האבר מלא הנוצה אשר לו הרקמה בהן אל הלבנון ויקח את צמרת הארז: 4 את ראש יקיקותיו קפף וביאיהו את ארץ כנען בעיר רכלים שמו: 5 ויקח מזרע הארץ ויתנחו בשרה וזרע קח על מים רבים צצצפה שמו: 6 ויצמח ויהי לגפן סרחת

שפלת קומה לפנות דליותיו אליו ושרשיו תחתיו יהיו ותהי לגפן ותעש בדים ותשלח פארות: 7 ויהי נשר אחד גדול גדול כנפים ורב נוצה והנה הגפן הזאת כפנה שרשיה עליו ודליותיו שלחה לו להשקות אותה מערגות ממטה: 8 אל שדה טוב אל מים רבים היא שתלחה לעשות ענף ולשאת פרי לדיות לגפן אדרת: 9 אמר כה אמר אדני יהוה תצלח הלוא את שרשיה ינתק ואת פריה יקוסם ויבש כל טרפי צמחה תיבש ולא בורע גדולה ובעם רב למשאות אותה משרשיה: 10 והנה שתוליה תצלח הלוא כנעת בה רוח הקדים תיבש יבש על ערגת צמחה תיבש: 11 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 12 אמר נא לבית המרי הלא ידעתם מה אלה אמר הנה בא מלך ככל ירושלים ויקח את מלכה ואת שריה ויבא אותם אליו בבלה: 13 ויקח מזרע המלוכה ויכרת אתו ברית ויבא אתו באלה ואת אילי הארץ לקח: 14 להיות ממלכה שפלה לבלתי התנשא לשמר את בריתו לעמדה: 15 וימרד בו לשלח מלאכיו מצרים לתת לו סוסים ועם רב היצול הימלט העשה אלה והפך ברית ונמלט: 16 חי אני נאם אדני יהוה אם לא במקום המלך הממלכי אתו אשר בזה את אלתו ואשר הפך את בריתו בזה בתוך בבל ימות: 17 ולא בחיל גדול ובקהל רב יעשה אותו פרעה במלחמה בשפך סללה ובכנות דיק להכרית נפשות רבות: 18 ובוזה אלה להפך ברית והנה נתן ידו וכל אלה עשה לא ימלט: 19 לכן כה אמר אדני יהוה חי אני לא אלה ואשר הפך את בריתו אשר הפך ונתתיו בראשו: 20 ופרשתי עליו רשתי ונתפש במצודתי והביאותיהו בבלה ונשפמתי אתו שם מעלו אשר מעל בי: 21 ואת כל מברחו בכל אנפיו בחרב יפלו והנשארים לכל רוח יפרשו וידעתם כי אני יהוה דברתי: 22 כה אמר אדני יהוה ולקחתי אני צממרת הארץ הרמה ונתתי מראש ינקותיו רך אקמף ושתלתי אני על הר גבה ותלול: 23 בהר מרום ישראל אשתלנו ושאו ענף ועשה פרי והיה לארז אדיר ושכנו תחתיו כל צפור כל כנף בצל דליותיו תשכנה: 24 וידעו כל עצי השדה כי אני יהוה הנהיית עץ נבה הנהיית עץ שפל הובשתי עץ לח והפרכתה עץ יבש אני יהוה דברתי ועשיתי:

פרק 18

1 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 2 מה לכם אתם משלים את המשל הזה על אדמת ישראל לאמר אבותי יאכלו בסר ועלי הכנים תקיימה: 3 חי אני נאם אדני יהוה אם יהיה לכם עוד משל המשל הזה בישראל: 4 הן כל הנפשות לי הנה כנפש האב וכנפש הבן לי הנה הנפש החטאת היא תמות: 5 ואיש כי יהיה צדיק ועשה משפט וצדקה: 6 באל ההרים לא אשל ועיניו לא נשא אל גלולי בית ישראל ואת אשת רעהו לא טמא ואל אישה נדה לא יקרב: 7 ואיש לא יונה חבלתו חוב ישיב גולה לא יגול לחמו לרעב יתן ועירים יכסה בגי: 8 בנשך לא יתן ותרכיב לא יקח מעול ישיב ידו משפט אמת יעשה בין איש לאיש: 9 בחקותי יחלך ונשפט שמר לעשות אמת צדיק הוא חיה יהיה נאם אדני יהוה: 10 והוליד בן פריץ שפך דם ועשה אה מאחד מאלה: 11 והוא את כל אלה לא עשה כי גם אל ההרים אכל ואת אשת רעהו טמא: 12 עני ואביון הונה גזלות גזל חבל לא ישיב ואל הגלולים נשא עינוי תועבה עשה: 13 בנשך נתן ותרכיב לקח וחי לא ישיב את כל התועבות האלה עשה מות יומת דמיו בו יהיה: 14 והנה הוליד בן וירא את כל חטאת אביו אשר עשה וירא ולא יעשה כהן: 15 על

ההרים לא אכל ועיניו לא נשא אל גלולי בית ישראל את אשת רעהו לא טמא: 16 ואיש לא הונה חבל לא חבל וגולה לא גזל לחמו לרעב נתן וערום כסה בגד: 17 מעני השיב ידו נשך והרביט לא לקח משפטי עשה בחקותי חלך הוא לא ימות בעון אביו חיה יחיה: 18 אביו כי עשק עשק גזל גזל את ואשר לא טוב עשה בחוך עמיו והנה מת בעונו: 19 ואמרתי מדע לא נשא הבן בעון האב והבן משפט וצדקה עשה את כל חקותי שמר ויעשה את חיה יחיה: 20 הנפש החטאת היא המות בן לא בן בעון האב ואב לא ישא בעון הבן צדקת הצדיק עליו תהיה ורשעת רשע עליו תהיה: 21 והרשע כי ישוב מכל חטאתו אשר עשה ושמר את כל חקותי ועשה משפט וצדקה חיה יחיה לא ימות: 22 כל פשעיו אשר עשה לא יזכרו לו בצדקתו אשר עשה יחיה: 23 החפץ אחפץ מות רשע נאם אדני יהוה הלא בשובו מדרכיו וחי: 24 ובשוב צדיק מצדקתו ועשה עול ככל התועבות אשר עשה הרשע יעשה וחי כל צדקתו אשר עשה לא תזכרנה במעלו אשר מעל ובחטאתו אשר חטא בם ימות: 25 ואמרתי לא יחבן דרך אדני שמעו אל בית ישראל הדרכי לא יחבן הלא דרכיכם לא יחבנו: 26 בשוב צדיק מצדקתו ועשה עול ומת עליהם בעולו אשר עשה ימות: 27 ובשוב רשע מרשעתו אשר עשה ויעש משפט וצדקה הוא את נפשו יחיה: 28 ויראה וישוב מכל פשעיו אשר עשה חיו יחיה לא ימות: 29 ואמרתי בית ישראל לא יחבן דרך אדני הדרכי לא יחבנו בית ישראל הלא דרכיכם לא יחבן: 30 לכן איש כדרכיו אשפט אתכם בית ישראל נאם אדני יהוה שובו והשיבו מכל פשעיכם ולא יהיה לכם לממשול עון: 31 השליכו מעליכם את כל פשעיכם אשר פשעתם בם ועשו לכם כל חדש ורוח חדשה ולמה תתנו בית ישראל: 32 כי לא אחפץ במות חמת נאם אדני יהוה והשיבו וחי:

פרק 19

1 ואתה שא קינה אל נשיאי ישראל: 2 ואמרתי מה אמך לביאי בין אריות ברצה בתוך כפירי רבתי גוריה: 3 ותעל אחד מגריה כפיר היה וילמד לטרף אדם אכל: 4 וישמעו אליו גוים בשחתם נתפש ויבאחו בחחים אל ארץ מצרים: 5 ותרא כי נוחלה אבדה תקותה ותקח אחד מגריה כפיר שמתה: 6 ויתהלך בתוך אריות כפיר היה וילמד לטרף טרף אדם אכל: 7 וידע אלמנותיו והערים החריב והטם ארץ ומלאה מקול שאנתו: 8 ויתנו עליו גוים סביב ממדינות ויפרשו עליו רשתם בשחתם נתפש: 9 ויתנהו בסוגר בחחים ויבאחו אל מלך בבל ויאהו במצודות למען לא ישמע קולו עוד אל הרי ישראל: 10 אמך כנפן ברמך דג מים שתולה פריה וענפה היתה ממים רבים: 11 ויהיו לה מטות עז אל שבטי משלים והגבה קומתו על בין עבתיים וירא בנבחו ברב דליתיו: 12 ותתש בחמה לארץ השלכה ורוח הקדים הוביש פריה התפרקו ויבשו מטה עזה את צלהתה: 13 והעת שתולה במדבר בארץ ציה וצמא: 14 ותצא אש ממטה בדיה פריה אכלה ולא היה בה מטה עז שבט למשול קינה היא ותחי לקינה:

פרק 20

1 ויהי בשנה השביעית בחמשי בעשור לחדש באו אנשים מוקי ישראל לדרש את יהוה וישבו לפני: 2 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 3 בן אדם דבר את זקני ישראל

ובחמה שפוכה אמלך עליכם: 34 והוצאתי אתכם מן העמים וקבצתי אתכם מן הארצות אשר נפוצתם בם ביד חזקה ובורוע נטויה ובחמה שפוכה: 35 והבאתי אתכם אל מדבר העמים ונשפתי אתכם שם פנים אל פנים: 36 כאשר נשפתי את אבותיכם במדבר ארץ מצרים בן אשפט אתכם נאם אדני יהוה: 37 והעברתי אתכם תחת השבט והבאתי אתכם במסרת חברית: 38 וברותי מכם המרדים והפושעים בי מארץ מגוריהם אוציא אותם ואל אדמת ישראל לא יבוא וידעתם כי אני יהוה: 39 ואתם בית ישראל כה אמר אדני יהוה איש גלולי לבו עברו ואחר אם אינכם שמעים אלי ואת שם קדשי לא תחללו עוד במתנותיכם ובגלוליתכם: 40 כי בהר קדשי בהר מרום ישראל נאם אדני יהוה שם יעבדני כל בית ישראל כלה בארץ שם ארצם ושם אדרשו את תרומותי ואת ראשית משאותיכם בכל קדשיכם: 41 בריח ניחח ארצה אתכם בהוציא אתכם מן העמים וקבצתי אתכם מן הארצות אשר נפצתם בם ונקדשתי בכם לעיני הגוים: 42 וידעתם כי אני יהוה בהביאי אתכם אל אדמת ישראל אל הארץ אשר נשאתי את ידי לתת אותה לאבותיכם: 43 וזכרתם שם את דרכיכם ואת כל עלילותיכם אשר נטמאתם בם ונקטתם בפניכם בכל רעותיכם אשר עשיתם: 44 וידעתם כי אני יהוה בששתי אתכם למען שמי לא כדרכיכם הרעים ובעלילותיכם הנשחתות בית ישראל נאם אדני יהוה: 45 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 46 בן אדם שים פניך דרך תימנה והטף אל דרום והנבא אל יער השרה ננב: 47 ואמרתי ליער הנגב שמע דבר יהוה כה אמר אדני יהוה הנני מצית בך אש ואכלה בך כל עץ לח וכל עץ יבש לא תכבה לאחבת שלחתה ונצטרבו בה כל פנים מנגב צפונה: 48 וראו כל בשר כי אני יהוה בערתי לאחבתה: 49 ואמר אהה אדני יהוה כמה אמרים לי הלא ממשל משלים הוא:

פרק 21

1 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 2 בן אדם שים פניך אל ירושלם והטף אל מקדשים והנבא אל אדמת ישראל: 3 ואמרתי לאדמת ישראל כה אמר יהוה הנני אליך והוצאתי חרבי מתערה והכרתי ממך צדיק ורשע: 4 יען אשר חברתי ממך צדיק ורשע לכן תצא חרבי מתערה אל כל בשר מנגב צפון: 5 וידעו כל בשר כי אני יהוה הוצאתי חרבי מתערה לאחבתה: 6 ואתה בן אדם האנח בשכרון מתנים ובמריחות תאנח לעינייהם: 7 והיה כי יאמרו אליך על מה אתה נאנח ואמרתי אל שמועה כי באה וגמס כל לב ורפו כל ידים וכחתה כל רוח וכל ברכים תלכנה מים הנה באה ונחיתה נאם אדני יהוה: 8 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 9 בן אדם הנבא וגם מרוטה: 10 למען טבח טבח הוחדה למען היה לה ברק מרטה או ניש שבט בני מאסת כל עץ: 11 ויתן אתה למרטה לתפש בכף היא הוחדה חרב והיא מרטה לתת אותה ביד הורג: 12 וזקק וידלל בן אדם כי היא היתה בעמי היא בכל נשיאי ישראל מגורי אל חרב היא את עמי לכן ספק אל ירך: 13 כי בחן ומה אם גם שבט מאסת לא יהיה נאם אדני יהוה: 14 ואתה בן אדם הנבא והך כף אל כף ותכפל חרב שלישתה חרב חללים היא חרב חלל הגורל החדרת להם: 15 למען למנוג אל והרבה המטבילים על כל שעריהם נתתי אבחת חרב אח עשויה לברק מעטה לטבח: 16 והתאחדו הימיני השימי השמילי אנה פניך מעדות: 17 וגם אני אכה כפי אל כפי

והנחיתי חמתי אני יהוה דברתי: 18 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 19 ואתה בן אדם שים לך שנים דרכים לבוא חרב מלך בבל מארץ אחר יצאו שניהם ויד ברא בראש דרך עיר ברא: 20 דרך תשים לבוא חרב את רבת בני עמון ואת יהודה בירושלם בצורה: 21 כי עמד מלך בבל אל אלה החרב מוכיר עון הדרכים לקסם קסם קלקל בחצים שאל בתרופה לשום כרים על שערים לשפך סללה לבנות דיק: 22 והיה להם כקסום שוא בעיניהם שבעי בעות להם והוא מוכיר עון להתפש: 24 לכן כה אמר אדני יהוה יען הזכרכם עונכם בהגלות פשעיכם להראות חטאותיכם בכל עלילותיכם יען הזכרכם בכף תתפשו: 25 ואתה חלל רשע נשיא ישראל אשר בא ומו בעת עון קץ: 26 כה אמר אדני יהוה חסיר המצנפת והרעים העטרה זאת לא זאת השפלה הגבה והגבה השפיל: 27 עזה עזה עזה אשימנה גם זאת לא היה עד בא אשר לו המשפט ונתתיו: 28 ואתה בן אדם הנבא ואמרתי כה אמר אדני יהוה אל בני עמון ואל חרפתם ואמרתי חרב חרב פתוחה למטב מרוטה להכיל למען ברק: 29 בחזות לך שוא בקסם לך כזב לתת אותך אל צוארי חללי רשעים אשר בא יומם בעת עון קץ: 30 השב אל תערה במקום אשר נבראת בארץ מכרותיך אשפט אתך: 31 ופשתי עליך ועמי באש עברתי אפיח עליך ונתתיה ביד אנשים בערים חרש משחית: 32 לאש תהיה לאכלה דמך יהיה בתוך הארץ לא תזכיר כי אני יהוה דברתי:

פרק 22

1 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 2 ואתה בן אדם התשפט התשפט את עיר הרמים והורעית את כל תועבותיה: 3 ואמרתי כה אמר אדני יהוה עיר שפכת דם בתוכה לבוא עתה ועשתה גלולים עליה לטמאה: 4 בדמך אשר שפכת אשמת ובגלולך אשר עשית טמאת ותקריבי ימין ותבוא עד שנותך על בן נתחך חרפה לגוים וקלסה לכל הארצות: 5 הקרבות והרחקות נתחך יתקלסו בך טמאת השם רבת המהומה: 6 הנה נשיא ישראל איש לורעו היו בך למען שפך דם: 7 אב ואם הקלו בך לגר עשו בעשק בתוכך יהוה ואלמנה הונו בך: 8 קדשי בזית ואת שבתתי חללת: 9 אנשי רכיל היו בך למען שפך דם ואל ההרים אכלו בך זמה עשו בתוכך: 10 ערות אב גלה בך טמאת הנדה עון בך: 11 ואיש את אשת רעהו עשה תועבה ואיש את שבתתו נאם אדני יהוה: 13 והנה הכיתי כפי אל בצעך אשר עשית ועל דמך אשר היו בתוכך: 14 היעמד לבך אם תחזקנה ידיך לימים אשר אני עשה אותך אני יהוה דברתי וישחיתו: 15 ותפיצותי אותך בגוים וזריתך בארצות והתחמתי טמאתך ממך: 16 ונחלת בך לעיני גוים וידעת כי אני יהוה: 17 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 18 בן אדם היו לי בית ישראל לסוג כלם נחשת ובדיל וברזל ועופרת בתוך כור סנים כסף היו: 19 לכן כה אמר אדני יהוה יען היות כלכם לסנים לכן הנני קבץ אתכם אל תוך ירושלם: 20 קבצתי כסף ונחשת וברזל ועופרת ובדיל אל תוך כור ונחשת עליו את העיתוך בן אקבץ באפי ובחמתי והנחתי והתחתי אתכם: 21 וכנסתי אתכם ונפחתי עליכם באש עברתי ונתתם בתוכה: 22 כהתוך כסף בתוך כור

פרק 26

1 ויהי בעשתי עשרה שנה באחד לחדש היה דבר יהוה אלי לאמר: 2 בן אדם יען אשר אמרה צר על ירושלם האח נשברה דלתות העמים נסבה אלי אמלאה החרבה: 3 לכן כה אמר אדני יהוה הנני עליך צר והעליתי עליך גוים רבים כהעלות חים לגליו: 4 ושהחית חמות צר והרסו מרגליה וסחיתו עפרה ממנה ונתתי אותה לצחיה סלע: 5 משטח חרמים תהיה בתוך חים כי אני דברתי נאם אדני יהוה והיתה לבן לגוים: 6 ובנותיה אשר בשדה בחרב תהרגנה וידעו כי אני יהוה: 7 כי כה אמר אדני יהוה הנני מבאי אל צר נבוכדנאצר מלך בבל מצפון מלך מלכים בסוס וברכב ובפרשים וקהל ועם רב: 8 בנותיך בשדה בחרב יהרג ונתן עליך דיק ושפך עליך סללה והקים עליך צנח: 9 ומחי קבלו יתן בחמותיך ומגדלתיך יתן בחרבותיו: 10 משפעת סוסיו יכסך אבקם מקול פרש וגלגל ורכב תרעשנה חומותיך בבקו בשעריו כמבוא: עיר מבקעה: 11 בפרסות סוסיו ירמס את כל חוצותיך עמך בחרב יהרג ומצבות עזך לארץ תרד: 12 ושללו חילך ובזו רכלתך והרסו חומותיך ובתי חמדתך יתצו ואבניך ועציך ועפרך בקול מים ישימו: 13 והשבתיו המון שיריך תחול גורדי לא ישמע עוד: 14 ונתתיך לצחיה סלע משטח חרמים תהיה לא תבנה עוד כי אני יהוה דברתי נאם אדני יהוה: 15 כה אמר אדני יהוה לצור הלא מקול מפלתך באנך חלל בעל הרג בתוך כל ירעשו האיים: 16 וירדו מעל כסאותם כל נשיאי חים והסירו את מעליהם ואת גנדי רקמתם יפשטו חרדות ילבשו על הארץ ישובו וחרדו לרגעים ושממו עליך: 17 ונשאו עליך קינה ואמרו לך איך אבדת נושבת מימים העיר ההללה אשר היתה חזקה בים היא וישיבה אשר נתנו חתיתם לכל יושביה: 18 תעה יחרדו האין יום מפלתך ובחללו האיים אשר בים מצאתך: 19 כי כה אמר אדני יהוה בתתי אתך עיר נחרבת כערים אשר לא נושבו כהעלות עליך את תהום וכסוך המים הרבים: 20 והורדתיך את יורדי בור אל עם עולם והושבתך בארץ תחתיות בחרבותי מעולם את יורדי בור למען לא תשבי ונתתי צבי בארץ חיים: 21 בלהות אתך ואינך ותבקשי ולא תמצאי עוד לעולם נאם אדני יהוה:

פרק 27

1 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 2 ואחרי כן אדם שא על צר קינה: 3 ואמרת לצור הישבתי על מבואת ים רכלת העמים אל אים רבים כה אמר אדני יהוה צור את אמרת אני כלילת יפי: 4 בלב ימים נבוליד בניך כללו יפיך: 5 ברושם משניר בנו לך את כל לחתים ארוז מלבנך לקחו לעשות תרן עליך: 6 אלונים מבשר עשו משוורך קרשך עשו שן בת אשרים מאי בתים: 7 שש ברקמה ממצרים היה מפרשך להיות לך לנס תכלת וארגמן מאי אלישה היה מכסך: 8 ישיבי צידון וארוד היו שטים לך כחמך צור היו כן המה חבלים: 9 וקני גבל וחכמיה היו כן מחזיקי בדרך כל איניות חים ומלחיות היו כן לערב מערבך: 10 פרס ולוד ופוט היו בחילך אנשי מלחמתך מן וכובע תלו כן המה נתנו הדרך: 11 בני ארוד וחילך על חומותיך סביב וגמדים במגדלותיך היו שלשמה תלו על חומותיך סביב המה כללו יפיך: 12 תרשט שחרתך מרב כל הון בבסף ברזל בדיל ועופרת נתנו עזבוניך: 13 יון

עוד עד הניחי את חמתי כך: 14 אני יהוה דברתי באה ועשיתי לא אפרע ולא אחוס ולא אנחם כדרכיך וכעלילותיך שפטוך נאם אדני יהוה: 15 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 16 בן אדם הנני לקח ממך את מחמר עיניך במענה ולא תספד ולא תבכה ולוא תבוא דמעתיך: 17 האנק דם מתים אבל לא תעשה פאריך חבוש עליך ונעליך תשים ברגליך ולא תעטה על שפם ולחם אנשים לא תאכל: 18 ואדבר אל העם בבקר ותמת אשתי בערב ואעש בבקר כאשר צויתי: 19 ויאמרו אלי העם הלא תגיד לנו מה אלה לנו כי אתה עשה: 20 ואמר אליהם דבר יהוה היה אלי לאמר: 21 אמר לבית ישראל כה אמר אדני יהוה הנני מחלל את מקדשי גאון עזכם מחמר עיניכם ומחמל נפשכם ובניכם ובנותיכם אשר עזבתם בחרב יפלו: 22 ועשיתם כאשר עשיתי על שפם לא תעטו ולחם אנשים לא תאכלו: 23 ופארכם דם ראשיכם ונעליכם ברגליכם לא תספדו ולא תבכו ונמקתם בעונתיכם ונהמתם איש אל אחיו: 24 והיה יחזקאל לכם למופת ככל אשר עשה תעשו כבאה וידעתם כי אני אדני יהוה: 25 ואחרי כן אדם הלוא ביום קחתי מהם את מעום משוש תפארתם את מחמר עיניהם ואת משא נפשם בניהם ובנותיהם: 26 ביום ההוא יבוא הפליט אליך לחשמעות אונים: 27 ביום ההוא יפתח פ'ך את הפליט ותדבר ולא תאלם עוד והיית להם למופת וידעו כי אני יהוה:

פרק 25

1 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 2 בן אדם שים פניך אל בני עמון והנבא עליהם: 3 ואמרת לבני עמון שמעו דבר אדני יהוה כה אמר אדני יהוה יען אמרך האח אל מקדשי כי נחל ואל אדמת ישראל כי נשמה ואל בית יהודה כי הלכו בגולה: 4 לכן הנני נתנך לבני קדם למורשה וישובו מירדותיהם כך ונתנו כן משכניהם המה יאכלו פריך והמה ישחו חלבך: 5 ונתתי את רבה לנוה גמלים ואת בני עמון למרבץ צאן וידעתם כי אני יהוה: 6 כי כה אמר אדני יהוה יען מחאך יד ורקעך ברגל ותשחם בכל שאטך בנפש אל אדמת ישראל: 7 לכן הנני נמיתי את ידי עליך ונתתיך לבג לגוים והכרתוך מן העמים והאברתיך מן הארצות אשמך וידעת כי אני יהוה: 8 כה אמר אדני יהוה יען אמר מואב ושעיר הנה ככל הגוים בית יהודה: 9 לכן הנני פתח את כתף מואב מהערים מעריו מקצהו צבי ארץ בתי הישימת בעל עמון וקיריתיהם: 10 לבני קדם על בני עמון ונתתיה למורשה למען לא תזכר בני עמון בגוים: 11 ובמואב אעשה שפטים וידעו כי אני יהוה: 12 כה אמר אדני יהוה יען עשות אדום בנקם נקם לבית יהודה ויאשמו אשום ונקמו בהם: 13 לכן כה אמר אדני יהוה ונשתי ידי על אדום והכרתי ממנה אדום ובהמה ונתתיה חרבה מתימן ורדנה בחרב יפלו: 14 ונתתי את נקמתי באדום ביד עמי ישראל ועשו באדום כאפי ובחמתי וידעו את נקמתי נאם אדני יהוה: 15 כה אמר אדני יהוה יען עשות פלשתים בנקמה וינקמו נקם באדום בנפש למשחית איבת עולם: 16 לכן כה אמר אדני יהוה הנני נוטה ידי על פלשתים והכרתי את כרתים והאברתי את שארית חורף חים: 17 ועשיתי כם נקמות גדלות בתוכחות חמה וידעו כי אני יהוה בתתי את נקמתי כם:

ומתך ממך ואת זנותך מארץ מצרים ולא תשאי עיניך אליהם ומצרים לא תזכרי עוד: 28 כי כה אמר אדני יהוה הנני נתנך ביד אשר שנאת ביד אשר נקעה נפשך מהם: 29 ועשו אותך בשנאה ולקחו כל גייעך ועזבוך עירם ועיריה ונגלה ערות גונוך וזמך ותזנותיך: 30 עשה אלה לך בנותיך אחרי גוים על אשר נטמאת בגלוליהם: 31 בדרך אחותך הלכת ונתתי כוסה בידך: 32 כה אמר אדני יהוה כוס אחותך תשתי העמקה והרחבה תהיה לצחק וללעג מרבה להלל: 33 שכרון ויגון תמלאי כוס שמה ושמה כוס אחותך שמרון: 34 ושתיית אותה ומצית ואת חרשיה תגרמי ושדיך תנתקי כי אני דברתי נאם אדני יהוה: 35 לכן כה אמר אדני יהוה יען שכחת אותי ותשליכי אותי אחרי גוך וגם את שאי זמתך ואת תזנותיך: 36 ויאמר יהוה אלי בן אדם התשפטי את אהלה ואת אחליבה ותעד לכן את תועבותיהן: 37 כי נאפו ודם בידיהן ואת גלוליהן נאפו וגם את בניהן אשר ילדו לי העבירו להם לאכלה: 38 עוד זאת עשו לי ממאו את מקדשי ביום ההוא ואת שבתותי חללו: 39 ובשחתם את בניהם בגלוליהם ויבאו אל מקדשי ביום ההוא לחללו והנה כה עשו בתוך ביתי: 40 ואף כי תשלחנה לאנשים באים ממרחק אשר מלאך שלוח אליהם והנה באו לאשר רחצת כחלת עיניך ועדית עדי: 41 וישבת על מטה כבודך ושלחן ערוך לפניך וקמרתיו ושמיני שמת עליה: 42 וקול המון שלו בה ואל אנשים מרב אדם מובאים סובאים ממדבר ויתנו צמידים אל ידיהן ועטרת תפארת על ראשיהן: 43 ואמר לבלה נאופים עת יונה תזנותיה והיא: 44 ויבאו אליה כבוא אל אשה זונה כן באו אל אהלה ואל אחליבה אשת הזמה: 45 ואנשים צדיקים המה ישפטו אותהם משפט נאפות ומשפט שפכות דם כי נאפת הנה ודם בידיהן: 46 כי כה אמר אדני יהוה העלה עליהם קהל ונתן אתהן לזעזוע ולבז: 47 ורגמו עליהן אבן קהל וברא אותהן בחרבותם בניהם ובנותיהם יהרגו וכתיהן באש ישרפו: 48 והשבתיו ומה מן הארץ וגוסרו כל הששים ולא תשתינה כזמתכנה: 49 ונתנו זמתכנה עליכן וחמאי גלולכן תשאנה וידעתם כי אני אדני יהוה:

פרק 24

1 ויהי דבר יהוה אלי בשנה התשיעית בחדש העשירי בעשור לחדש עצם היום הזה אדם כתיב לך את שם היום אל צמח היום הזה סקך כתיב לך בבל אל ירושלם בעצם היום הזה: 3 ומשל אל בית המרי משל ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה שפת הסיר שפת וגם יצק בו מים: 4 אסף נתחיה אליה כל נחל טוב ירך וכתף מבחר עצמים מלא: 5 מבחר הצאן לקוח וגם דור העצמים תחתיה רחח רתחיה גם בשלו עצמייה בתוכה: 6 לכן כה אמר אדני יהוה אוי עיר הדמים סיר אשר חלאתה בה וחלאתה לא יצאה ממנה לנתחיה לנתחיה הוציאה לא נפל עליה גורל: 7 כי דמה בתוכה היה על צחיה סלע שמתהו לא שפכתה על הארץ לבסות עליו עפר: 8 להעלות חמה לקים נקם נתתי את דמה על צחיה סלע לבלתי הכסות: 9 לכן כה אמר אדני יהוה אוי עיר הדמים גם אני אנדיל מהרורה: 10 הרבה העצים הדלק האש התם הבשר והרקח המרקחה והעצמות יחרו: 11 והעמידה על גלחיה רקח למען תחם והרה נחשתה ונתכה בתוכה מטאתה תתם חלאתה: 12 תאנים הלאה ולא תצא ממנה רבת חלאתה באש חלאתה: 13 במטמאך ומה יען טהרתיך ולא מרתה מטמאך לא טהרה

כן תתכו בתוכה וידעתם כי אני יהוה שפכתי חמתי עליכם: 23 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 24 בן אדם אמר לה את ארץ לא מטרה היא לא נשמה ביום זעם: 25 קשר נביאיה בתוכה בארי שואן טרף טרף נפש אכלו חסן יקחו אלמנותיה הרבו בתוכה: 26 כהנייה חמסו תורתיו ויחללו קדשי בין קדש לחל לא הבדילו ובין הטמא לטהור לא הודיעו ומשבתותיה העלימו עיניהם ואחל בתוכם: 27 שריה בקרבה כזאבים טרפי טרף לשפך דם לאבד נפשות למען בצע בצע: 28 ונביאיה טחו להם תפל חוים שוא וקסמים להם כזב אמרים כה אמר אדני יהוה ויהוה לא דבר: 29 עם הארץ עשקו עשקו וגולו גול ועני ואביון הונו ואת הגר עשקו בלא משפט: 30 ואבקש מהם איש גדר גדר ועמד בפרץ לפני בעד הארץ לבלתי שחתה ולא מצאתי: 31 ואשפך עליהם זעמי באש עברתי כליתים דרכם בראשם נתתי נאם אדני יהוה:

פרק 23

1 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 2 בן אדם שטים נשים בנות אם אחת היו: 3 ותזוניה במצרים בנעוריהן וזו שמה מעכו שדיהן ושם עשו דדי בתוליהן: 4 ושמותן אהלה הגדולה ואחליבה אחותה ותהיינה לי ותלדנה בנים ובנות ושמותן שמרון אהלה וירושלם אחליבה: 5 ותון אהלה תחתית ותענב על מאהביה אל אשר קרובים: 6 לבשי תכלת פחות וסגנים בחורי חמר כלם פרשים רכבי סוסים: 7 ותתן תזנותיה עליהם מבחר בני אשר כלם ובכל אשר ענבה בכל גלוליהם נטמאה: 8 ואת תזנותיה ממצרים לא עזבה כי אותה שכבו בנעוריה והמה עשו דדי בתוליה וישפכו תזנותם עליה: 9 לכן נתתיה ביד מאהביה ביד בני אשר אשר ענבה עליהם: 10 המה גלו ערותה בניה ובנותיה לקחו אותה בחרב הרגו ותתי שם לנשים ושפוטים עשו בה: 11 ותרא אחותה אחליבה ותשחת ענבתה ממנה ואת תזנותיה מזונוי אחותה: 12 אל בני אשר ענבה פחות וסגנים קרבים לבשי מכלול פרשים רכבי סוסים בחורי חמר כלם: 13 וארא כי נטמאה דרך אחי לשתייהן: 14 ותוסף את תזנותיה ותרר אנשי מחקה על הקיר צלמי כשדיים חקקים בששר: 15 חגורי אזור במתניהם סרוחי מכולים בראשיהם מראה שלשים כלם דמות בני בבל כשדים ארץ מולדתם: 16 ותענב עליהם מראה עיניה ותשלח מלאכים אליהם כשדימה: 17 ויבאו אליה בני בבל למשכב דדים ויטמאו אותה בתזנותם והטמא בהם ותקע נפשה מהם: 18 ותגל תזנותיה ותגל את ערותה ותקע נפשי מעליה כאשר נקעה נפשי מעל אחותה: 19 ותרבה את תזנותיה לזכר את ימי נעוריה אשר נתתה בשר מצרים: 20 ותענבה על פלגשיה אשר בשר מהמרים בשרם וזרמת סוסים וזרמתם: 21 ותפקדי את זמת נעוריך בעשות ממצרים דדיך למען שדי נעוריך: 22 לכן אחליבה כה אמר אדני יהוה הנני מעיר את מאהביך עליך את אשר נקעה נפשך מהם והבאתים שועי מסביב: 23 בני בבל וכל כשדים פקוד וקוע כל בני אשר אשר אותם בחורי חמר פחות וסגנים כלם שלשים וקראוים רכבי סוסים כלם: 24 ובאו עליך הצן רכב וגלגל ובקהל עמים צנה ומנן וקובע ישימו עליך סביב ונתתי לפניהם משפט שפטוך במשפטיהם: 25 ונתתי קנאתי כך ועשו אותך כחמה אפך ואזוניך יסירו ואחריתך בחרב תפול המה בניך ובנותיך יקחו ואחריתך תאכל באש: 26 והפשטיוך את בגדיך ולקחו כלי תפארתך: 27 והשבתיו

חבל ומשך המה רכליך בנפש אדם וכלי נחשת נתנו מערבך: 14 מבית תוגרמה סוסים ופרשים ופרדים נתנו עזובוניך: 15 בני דרן רכליך איים רבים סחת ירך קרנות שן והובנים השיבו אשכרך: 16 ארם סחרתך מרב מעשיך בנפך ארגמן ורקמה ובוץ וראמת ובדכך נתנו בעזובוניך: 17 יהודה וארץ ישראל המה רכליך בחטי מנית ופגנ ודבש ושמן וצרי נתנו מערבך: 18 דמשק סחרתך ברב מעשיך מרב כל הון בין חלבון וצמר צחר: 19 ודן ויון מאוזל בעזובוניך נתנו ברזל עשות קדה וקנה במערבך היה: 20 דרן רכלתך בבגדי חפץ לרבעה: 21 ערב וכל נשיאי קדר המה סחרי ירך בכרים ואילים ועתודים בם סחרך: 22 רכלי שבא ורעמה המה רכליך בראש כל בשט ובכל אבן יקרה וזהב נתנו עזובוניך: 23 חרן וכנה ועדן רכלי שבא אשור כלמד רכלתך: 24 המה רכליך במכלים בגלומי תכלת ורקמה ובגוני ברמים בחבליים חבשים וארוים במרכלתך: 25 אניות תרשיש שרותיך מערבך ותמלאי ותבכדי מאד בלב ימים: 26 במים רבים הביאוך השמים אתך רוח הקדים שברך בלב ימים: 27 הונך ועזובוניך מערבך מלחך וחבליך מחוייך בדרך ועברי מערבך וכל אנשי מלחמתך אשר בך ובכל קהלך אשר בתוכך יפלו בלב ימים ביום מפלתך: 28 לקול זקת חבליך ירעשו מגרשות: 29 וירדו מאניותיהם כל תפשי משוט מלחים כל חבלי הים אל הארץ יעמדו: 30 והשמיעו עליך בוקוק מרה וייעלו עפר על ראשיהם באפר יתפלשו: 31 והקריחו אליך קרחה וחגרו שקים ובכו אליך במר נפש מספר מר: 32 ונשאו אליך בניהם קינה וקוננו עליך מי כצור כדמה בתוך הים: 33 בצאת עזובוניך מימים השבעת עמים רבים ברב הוניך ומערביך תעשרת מלכי ארץ: 34 עת נשברת מימים במעמקי מים מערבך וכל קהלך בתוכך נפלו: 35 כל ישיבי האיים שממו עליך ומלכיהם שערו שער רעמו פנים: 36 סחרים בעמים שרקו עליך בלהות היית ואינך עד עולם:

פרק 28

1 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 2 בן אדם אמר לנגיד צר כה אמר אדני יהוה יען נבה לבך ותאמר אל אני מושב אלהים ישבתי בלב ימים ואתה אדם ולא אל ותתן לבך בלב אלהים: 3 הנה חכם אתה מדנאל כל סתום לא עממתך: 4 בחכמתך ובחבונתך עשית לך חיל ותושש זהב וכסף באוצרותיך: 5 ברב חכמתך ברכלתך הרבית חילך ויגבה לבבך בחילך: 6 לכן כה אמר אדני יהוה יען תתן את לבבך בלב אלהים: 7 לכן הנני מביא עליך זרים עריצי גוים והריקו חרבותם על יפי חכמתך וחללו מפלתך: 8 לשחת ירדך וימתה ממותי חלל בלב ימים: 9 האמר האמר אלהים אני לפני הרגך ואתה אדם ולא אל ביד מחלליך: 10 מותי ערלים תמות ביד זרים כי אני דברתי נאם אדני יהוה: 11 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 12 בן אדם שא קינה ער מלך צור ואמרת לו כה אמר אדני יהוה אתה חותם תכונת מלא חכמה וכליל ישר: 13 בעדן גן אלהים היית כל אבן יקרה מסכתך אדם פטרה ויהלם תרשיש שהם וישפה ספיר נפך וברקת וזהב מלאכת תפיד ונקיףך בד ביום הבראך כוננו: 14 את כרוב ממשח הסוכך ונתתוך בחר קדש אלהים היית בתוך אבני אש תתלכט: 15 תמים אתה בדרכיך מיום הבראך עד נמצא עולתה בך: 16 ברב רכלתך מלו תוכך חמס ותחטא ואחללך מהר אלהים ואבדך כרוב הסכך מתוך אבני

אש: 17 נבה לבך ביפך שחת חכמתך על יפעתך על ארץ השלכתיך לפני מלכים נתתך לראוה בך: 18 מרב עוניך בעול רכלתך חללת מקדשיך ואוצא אש מתוכך היא אכלתך ואתנך לאפר על הארץ לעיני כל ראוי: 19 כל יודעיך בעמים שממו עליך בלהות היית ואינך עד עולם: 20 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 21 בן אדם שים פניך אל צידון והנבא עליה: 22 ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני עליך צידון ונכבדתי בתוכך וידעו כי אני יהוה בעשותי בה שפטים ונקדשתי ונפלל חלל בתוכה בחרב עליה מסביב וידעו כי אני יהוה: 24 ולא יהיה עוד לבית ישראל סלון ממאיר וקוץ מכאב מכל סביבתם השאטים אותם וידעו כי אני אדני יהוה: 25 כה אמר אדני יהוה בקבצי את בית ישראל מן העמים אשר נפצו בם ונקדשתי בם לעיני הגוים וישבו על אדמתם אשר נתתי לעבדי ליעקב: 26 וישבו עליה לבטח ובנו בתים ונטעו כרמים וישבו לבטח בעשותי שפטים בכל השאטים אתם מסביבותם וידעו כי אני יהוה אלהיהם:

פרק 29

1 בשנה העשרית בעשרי בשנים עשר לחדש היה דבר יהוה אלי לאמר: 2 בן אדם שים פניך על פרעה מלך מצרים והנבא עליו ועל מצרים כלה: 3 דבר ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני עליך פרעה מלך מצרים התנים הגדול הרבך בתוך יארי אשור אמר לי יארי ואני עשיתני: 4 ונתתי חיים בך בחיך והרבקתי דגת יאריך בקשקשתך והעליתך מתוך יאריך ואת כל דגת יאריך בקשקשתך תרבק: 5 ונטשתיך המדברה אותך ואת כל דגת יאריך על פני השרה תפול לא תאסף ולא תקבץ לחית הארץ ולשפי השמים נתתיך לאכלה: 6 וידעו כי ישיבי מצרים כי אני יהוה יען היותם בשענת קנה לבית ישראל: 7 כתפשמם בך בכפך תרוץ ובקעת להם כל כתף ובחשענם עליך תשבר והעמדת להם כל מתנים: 8 לכן כה אמר אדני יהוה הנני מביא עליך חרב והכרתי ממך אדם ובהמה: 9 ויהיה ארץ מצרים לשממה וחורבה וידעו כי אני יהוה יען אמר יארי לי ואני עשיתי: 10 לכן הנני אליך ואל יאריך ונתתי את ארץ מצרים לחרבות חרב שממה ממגדל סונה ועד גבול כוש: 11 לא תעבר בה רגל אדם ורגל בהמה לא תעבר בה ולא תשב ארבעים שנה: 12 ונתתי את ארץ מצרים שממה בתוך ארצות נשמות ועריה בתוך ערים מחורבות תהיינן שממה ארבעים שנה והפצתי את מצרים בגוים וזריתים בארצות: 13 כי כה אמר אדני יהוה מקץ ארבעים שנה אקבץ את מצרים מן העמים אשר נפצו שמה: 14 ושבתי את שבות מצרים והשבתי אותם ארץ פתחים על ארץ מכורתם והיו שם ממלכה שפלה: 15 מן הממלכות תהיה שפלה ולא תהנשא עוד על הגוים והמעטתם לבלתי דרות בגוים: 16 ולא יהיה עוד לבית ישראל למבטח מזכיר עון בפתונם אחריהם וידעו כי אני אדני יהוה: 17 ויהי בעשרים ושבע שנה בראשון באחד לחדש היה דבר יהוה אלי לאמר: 18 בן אדם נבוכדראצר מלך בבל העביר את חילו עבדה גדלה אל צר כל ראש מקרח וכל כתף מרושה ושכר לא היה לו ולחילו מצר על העבדה אשר עבד עליה: 19 לכן כה אמר אדני יהוה הנני נשא לנבוכדראצר מלך בבל את ארץ מצרים ונתן המנה ושלל שללה ובזו בזה והיתה שבר לחילו: 20 פעלתו אשר עבד בה נתתי לו את ארץ מצרים אשר עשו לי נאם אדני יהוה: 21

ביום ההוא אצמיח קרן לבית ישראל ולך אתן פתחון פה בתוכם וידעו כי אני יהוה:

פרק 30

1 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 2 בן אדם הנבא ואמרת כה אמר אדני יהוה חילי לך ליום: 3 כי קרוב יום וקרוב יום ליהוה יום ענן עת גוים יהיה: 4 ובאה חרב במצרים והיתה חלחלה בכוש בנפל חלל במצרים ולקחו המונה ונהרסו יסודותיה: 5 כוש ופוט ולוד וכל הערב וכבו ובני ארץ הכרית אתם בחרב יפלו: 6 כה אמר יהוה ונפלו סמכי מצרים וירד גאון עזה ממגדל סונה בחרב יפלו בה נאם אדני יהוה: 7 ונטשו בתוך ארצות נשמות ועריה בתוך ערים נחרבות תהיינה: 8 וידעו כי אני יהוה בתתי אש במצרים ונשכרו כל עזריה: 9 ביום ההוא יצאו מלאכים מלפני בצים להחריד את כוש בטח והיתה חלחלה בהם ביום מצרים כי הנה באה: 10 כה אמר אדני יהוה והשבתי את המון מצרים ביד נבוכדראצר מלך בבל: 11 הוא ועמו אתו עריצי גוים מובאים לשחת הארץ והריקו חרבותם על מצרים ומלאו את הארץ חלל: 12 ונתתי יארים חרבה ומכרתי את הארץ ביד רעים והשמתי ארץ ומלאה ביד זרים אני יהוה דברתי: 13 כה אמר אדני יהוה ותאבדתי גלולים והשבתי אליהם מן נשיא מארץ מצרים לא יהיה עוד ונתתי יראה בארץ מצרים: 14 והשמתי את פתחים ונתתי אש בצען ועשיתי שפטים בנא: 15 ושפכתי חמתי על סין מעוז מצרים והכרתי את המון נא: 16 ונתתי אש במצרים חול תחיל סין ונא תחיה להבקע ונף צרי יומם: 17 בחורי און ופי בסת בחרב יפלו והנה בשבי תלכנה: 18 ובתחפנחם חשך היום בשכרי שם את מטות מצרים ונשבת בה גאון עזה היא ענן יסכנה ובנותיה בשבי תלכנה: 19 ועשיתי שפטים במצרים וידעו כי אני יהוה: 20 ויהי באחת שנה בראשון בשבעה לחדש היה דבר יהוה אלי לאמר: 21 בן אדם את זרוע פרעה מלך מצרים שברתי והנה לא חבשה לתת רפאות לשום חתול לחבשה לחזקה לתפש בחרב: 22 לכן כה אמר אדני יהוה הנני אל פרעה מלך מצרים ושברתי את זרועתי את החזקה ואת הנשברת והפלתי את החרב מידו: 23 והפצתי את מצרים בגוים וזריתם בארצות: 24 וחזקתי את זרועות מלך בבל ונתתי את חרבי בידו ושברתי את זרועות פרעה ונאק נאקות חלל לפניו: 25 והחזקתי את זרועות מלך בבל וזרועות פרעה תפלנה וידעו כי אני יהוה בתתי חרבי ביד מלך בבל ונטה אותה אל ארץ מצרים: 26 והפצתי את מצרים בגוים וזריתי אותם בארצות וידעו כי אני יהוה:

פרק 31

1 ויהי באחת עשרה שנה בשלישי באחד לחדש היה דבר יהוה אלי לאמר: 2 בן אדם אמר אל פרעה מלך מצרים ואל המונו אל מי דמית בגדלך: 3 הנה אשור ארו בלבנון יפה ענף וחרש מצל וגבה קומה ובין עבתים היתה צמרתו: 4 מים גדלוהו תהום רממתהו את נהרתיה חלק סביבות מטעה ואת תעלתיה שלחה אל כל עצי השדה: 5 על בן גבהא קמתו מכל עצי השדה ותרבינה סרעפתיו ותארכנה פארתו ממים רבים בשלחו: 6 בסעפתיו קננו כל ענף השמים ותחת פארתיו ילדו כל חית השדה ובצלו ישבו כל גוים רבים: 7 ויף בגדלך בארך דליותיו כי היה שרשו אל מים רבים: 8 וארוים לא עממהו בגן אלהים ברושים לא דמו

אל סעפתיו וערמנים לא היו בפארתיו כל עץ בגן אלהים לא דמה אליו ביפיו: 9 יפה עשיתיו ברב דליותיו ויקנאהו כל עצי עדן אשר בגן האלהים: 10 לכן כה אמר אדני יהוה יען אשר גבהת בקומה ויתן צמרתו אל בין עבותים ורם לבבו בגבה: 11 ואחתהו ביד איל גוים עשו יעשה לו כרשנו גרשתהו: 12 ויכרתהו זרים עריצי גוים וימשהו אל ההרים ובכל נאיות נפלו דליותיו ותשברנה פארתיו בכל אפיקי הארץ וירדו מצלו כל עמי הארץ וימשהו: 13 על מפלתו ישכנו כל ענף השמים ואל פארתיו היו כל חית השדה: 14 למען אשר לא ינבחו בקומתם כל עצי מים ולא יתנו את צמרתם אל בין עבתים ולא יעמדו אליהם בגבהם כל שתי מים כי כלם נתנו למות אל ארץ תחתית בתוך בני אדם אל יורדי בור: 15 כה אמר אדני יהוה ביום רדתו שאולה האכלתי כסתי עליו את תהום ואמנע נהרותיה ויכלאו מים רבים ואקדר עליו לבנון וכל עצי השדה עליו עלפה: 16 מקול מפלתו הרעשתי גוים בהורדי אותו שאולה את יורדי בור וינחמו בארץ תחתית כל עצי עדן מבחר וטוב לבנון כל שתי מים: 17 גם הם אתו ירדו שאלה אל חללי חרב וזרעו ישבו בצלו בתוך גוים: 18 אל מי דמית ככה בכבודו ובגדל בעצי עדן והורדת את עצי עדן אל ארץ תחתית בתוך ערלים תשכב את חללי חרב הוא פרעה וכל המונה נאם אדני יהוה:

פרק 32

1 ויהי בשתי עשרה שנה בשני עשר חרש באחד לחדש היה דבר יהוה אלי לאמר: 2 בן אדם שא קינה על פרעה מלך מצרים ואמרת אליו כפיר גוים נדמית ואתה כנוים בימים ותנח בנהרותיך ותדלח מים בהגליך ותרפס ותרפס נהרותם: 3 כה אמר אדני יהוה ופרשתי עליך את רשתי בקהל עמים רבים והעלך בחרמי: 4 ונשטתך בארץ על פני השדה אטילך והשכנתי עליך כל ענף השמים והשבתי מןך חית כל הארץ: 5 ונתתי את בשךך על ההרים ומלאתי הנאיות רמותך: 6 והשקיתי ארץ צפתך מדמך אל ההרים ואפיקים ומלאון מןך: 7 וכסיתי בכבודך שמים והקדחתי את ככבישם משם בענן אכסנו וירח לא יאיר אורו: 8 כל מאורי אור בשמים אקדירם עליך ונתתי חשך על ארצך נאם אדני יהוה: 9 והכעסתי לב עמים רבים בהביאי שברך בגוים על ארצות אשר לא ידעתם: 10 והשמותי עליך עמים רבים ומלכיהם ישערו עליך שער בעופפי חרבי על פניהם וחרדו לרגעים איש לנפשו ביום מפלתך: 11 כי כה אמר אדני יהוה חרב מלך בבל תבואך: 12 בחרבות גבורים אפיל המונך עריצי גוים כלם ושרדו את גאון מצרים ונטמד כל המונה: 13 והאבדתי את כל בהמתה מעל מים רבים ולא תדלחם רגל אדם עוד ופרסות בהמה לא תדלחם: 14 אז אשקיע מימיהם ונהרותם כשמן אולך נאם אדני יהוה: 15 בתתי את ארץ מצרים שממה ונשמה ארץ ממלאה בהכותי את כל יושבי בה וידעו כי אני יהוה: 16 קינה היא וקוננוה בנות הגוים תקוננה אותה על מצרים ועל כל המונה תקוננה אותה נאם אדני יהוה: 17 ויהי בשתי עשרה שנה בחמשה עשר לחדש היה דבר יהוה אלי לאמר: 18 בן אדם נהה על המון מצרים והורדהו אותה ובנות גוים אדרם אל ארץ תחתית את יורדי בור: 19 ממי נעמט רדה ותשכבה את ערלים: 20 בתוך חללי חרב יפלו חרב נתנה משכו אותה וכל המוניה: 21 ידברו לו אלי גבורים מתוך שאול את עזורי ירדו שכבו הערלים חללי

לאפיקים ולגאיות ולחרבות השממות ולערים הנעזבות אשר היו לבן וללעג לשארית הגוים אשר מסביב: 5 לכן כה אמר אדני יהוה אם לא באש קנאתי דברתי על שארית הגוים ועל אדום כלא אשר נתנו את ארצי להם למורשה בשמחה כל לבב בשאש נפש למען מורשה לבן: 6 לכן הנבא על אדמת ישראל ואמרת להרים ולגבעות לאפיקים ולגאיות כה אמר אדני יהוה הנני בקנאתי ובחמתי דברתי יען כלמת גוים נשאתם: 7 לכן כה אמר אדני יהוה אני נשאתי את ידי אם לא הגוים אשר לכם מסביב המה כלמתם ישאו: 8 ואחרי שראש ענפכם נתנו ופריכם תרעו לעמי ישראל כי קרבו לבוא: 9 כי הנני אליכם ופניתי אליכם ונעבדתם ונזרעתם: 10 והרבותי עליכם אדם כל בית ישראל כלה ונשבו הערים והחרבות תבנינה: 11 והרבותי עליכם אדם ובמה ורבו ופרו והושבתי אתכם מקדושים ויהי שבת מראשיתם וידעתם כי אני יהוה: 12 והחללתי עליכם אדם את עמי ישראל וירשוך והיית להם לנחלה ולא תוסף עוד לשכלם: 13 כה אמר אדני יהוה יען אמרים לכם אכלת אדם ומשכלת גוים היית: 14 לכן אדם לא תאכל עוד וגו' לא תשלי עוד נאם אדני יהוה: 15 ולא אשמיע אלקי עוד כלמת הגוים וחרפת עמים לא תשאי עוד וגו' לא תשלי עוד נאם אדני יהוה: 16 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 17 בן אדם בית ישראל יושבים על אדמתם ויטמאו אותה בדרכם ובכלילותם כממאת הנדה היתה דרכם לפני: 18 ואשפך חמתי עליהם על הדם אשר שפכו על הארץ ובגלוליהם טמאוה: 19 ואפיץ אתכם בגוים ויזרו בארצות בדרכם ובכלילותם שפשתים: 20 ויבוא אל הגוים אשר באו שם ויחללו את שם קדשי באמר להם עם יהוה אלה ומאצו יצאו: 21 ואחמל על שם קדשי אשר חללוהו בית ישראל בגוים אשר באו שמה: 22 לכן אמר לבית ישראל כה אמר אדני יהוה לא למענכם אני עשה בית ישראל כי אם לשם קדשי אשר חללם בגוים אשר באתם שם: 23 וקדשתי את שמי הגדול הממלא בגוים אשר חללם בתוכם וידעו הגוים כי אני יהוה נאם אדני יהוה בהקדשי בכס לעיניהם: 24 ולקחתי אתכם מן הגוים וקבצתי אתכם מכל הארצות והבאתי אתכם אל אדמתכם: 25 וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טמאותיכם ומכל גלוליהם אשחר אתכם: 26 ונתתי לכם לב חדש ורוח חדשה אתן בקרבכם וחסרתי את לב האבן מכשרכם ונתתי לכם לב בשר: 27 ואת רוחי אתן בקרבכם ושיתי את אשר בחקי תלכו ומשפטי תשמרו ועשיהם: 28 וישבתם בארץ אשר נתתי לאבותיכם והייתם לי לעם ואנכי יהוה לכם לאלהים: 29 והושעתי אתכם מכל טמאותיכם וקראתי אל הדגן והרבותי אתו ולא אתן עליכם רעב: 30 והרבותי את פרי העץ ותנובת השדה למען אשר לא תקחו עוד חרפת רעב בגוים: 31 וזכרתם את דרכיכם הרעים ומעלליכם אשר לא טובים ונקמתם בפיכם על עונותיכם ועל תועבותיכם: 32 לא למענכם אני עשה נאם אדני יהוה יודע לכם בשוב והכלמו מדרכיכם בית ישראל: 33 כה אמר אדני יהוה ביום טהרי אתכם מכל עונותיכם והושבתי את הערים ונבנו החרבות: 34 והארצי הנשמה תעבר תחת אשר היתה שממה לעיני כל עובר: 35 ואמרו הארץ הלזו הנשמה היתה כגן עדן והערים החרבות והנשמות והנהרסות בצורות ישובו: 36 וידעו הגוים אשר ישארו סביבותיכם כי אני יהוה בנית הנהרסות נשתי הנשמה אני יהוה דברתי ועשיתי: 37 כה אמר אדני יהוה עוד זאת אדמה לבית ישראל לעשות להם ארבה אתם כצאן

במשפט: 17 ואתנה צאני כה אמר אדני יהוה הנני שפט בין שה לשה לאילים ולעמודים: 18 המעט מכם המרעה הטוב תרעו ויהר מרעים תרמסו בגלליכם ומשקע מים תשתו ואת הנותרים בגלליכם תרפשו: 19 וצאני מרמס בגלליכם תרעינה ומרעש בגלליכם תשתנה: 20 לכן כה אמר אדני יהוה אליהם הנני אני ושפסתי בין שה בריה ובין שה רוח: 21 יען בצד ובכחף תהרפו ובקנינים תנגחו כל הנחלות עד אשר הפיצתם אותנה אל החוצה: 22 והושעתי וצאני ולא תהיינה עוד לבן ושפסתי בין שה לשה: 23 ונתתי עליהם רעה אחד ורעה אחת את עבדי דודי הוא ירעה אתם והוא יהיה להן לרעה: 24 ואני יהוה אהיה להם לאלהים ועבדי דוד נשיא בתוכם אני יהוה דברתי: 25 וכרתי להם ברית שלום והושבתי ביה רעה מן הארץ וישובו במדבר לבטח וישנו ביערים: 26 ונתתי אותם וסביבות נבעתי ברכה והורדתי הגשם בעתו גשמי ברכה יהיו: 27 ונתן עץ השדה את פריו והארץ תתן יכולה והיו על אדמתם לבטח וידעו כי אני יהוה בשבתי את ממות עלם והצלתי מיד העבדים בהם: 28 ולא יהיו עוד בן לגוים ויהי הארץ לא תאכלם וישובו לבטח ואני מחריד: 29 והקמתי להם מטע לשם ולא יהיו עוד אספי רעב בארץ ולא ישאו עוד כלמת הגוים: 30 וידעו כי אני יהוה אלהיהם אתם והמה עמי בית ישראל נאם אדני יהוה: 31 ואחן צאני צאן מרעיתי אדם אתם אני אליהם נאם אדני יהוה:

פרק 35

1 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 2 בן אדם שים פניך על הר שער והנבא עליו: 3 ואמרת לו כה אמר אדני יהוה הנני אליך הר שער ונשתי ידי עליך ונתתיך שממה ושממה: 4 עריך חרבה אשים ואתה שממה תהיה וידעת כי אני יהוה: 5 יתן היות לך איבת עולם ותגר את בני ישראל על ידי הרב בעת אידם בעת עון קין: 6 לכן חי אני נאם אדני יהוה כי לדם אעשך ודם ירדפך אם לא דם שנאת ודם ירדפך: 7 ונתתי את הר שער לשממה ושממה והכרתי ממנו עבר ושב: 8 ומלאתי את הריו חלליו ובעותיך וגיאותיך וכל אפיקיך חללי חרב יפלו בהם: 9 שממות עולם אתנך ועריך לא תישבנה וידעתם כי אני יהוה: 10 יען אמרתי את שני הגוים ואת שתי הארצות לי תהיינה וירשנוה ויהוה שם היה: 11 לכן חי אני נאם אדני יהוה ועשיתי כאשר וכקנאתך אשר עשית שממתיך בם ונודעתי בם כאשר אשפטך: 12 וידעת כי אני יהוה שמעתי את כל נאצותיך אשר אמרת על הרי ישראל לאמר שממה לנו נתנו לאכלה: 13 ותגדילו עלי בפיכם והעתרתם עלי דברים כשם: 14 כה אמר אדני יהוה כשם כל הארץ שממה אעשה לך: 15 כשמתחך לנחלת בית ישראל על אשר שממה כן אעשה לך שממה תהיה הר שער וכל אדום כלה וידעו כי אני יהוה:

פרק 36

1 ואתה בן אדם הנבא אל הרי ישראל ואמרת הרי ישראל שמעו דבר יהוה: 2 כה אמר אדני יהוה יען אמר האויב עליכם האח ובמות עולם למורשה היתה לנו: 3 לכן הנבא ואמרת כה אמר אדני יהוה יען בינך שמות ושאר אתכם מסביב להיוותכם מורשה לשארית הגוים ותעלו על שפת לשון ודבת עם: 4 לכן הרי ישראל שמעו דבר אדני יהוה כה אמר אדני יהוה להרים ולגבעות

יהיה: 20 ואמרתם לא יתכן דרך אדני איש כדרכיו אשפוט אתכם בית ישראל: 21 ויהי בשתי עשרה שנה בעשרי בחמשה לחדש לגלותנו בא אלי הפליט מירושלם לאמר הכתה העיר: 22 ויד יהוה היתה אלי בערב לפני בוא הפליט ויפתח את פי עד בוא אלי בבקר ויפתח פי ולא נאלימתי עוד: 23 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 24 בן אדם ישובי החרבות האלה על אדמת ישראל אמרים לאמר אחד היה אברהם ויירש את הארץ ואנחנו רבים לנו נתנה הארץ למורשה: 25 לכן אמר אלהם כה אמר אדני יהוה על הדם האכול ועינכם תשאו אל גלוליהם ודם תשפכו והארץ תירשו: 26 עמדתם על חרבכם עשיתן תועבה ואיש את אשת רעהו טמאתם והארץ תירשו: 27 כה אמר אלהם כה אמר אדני יהוה חי אני אם לא אשר החרבות בחרב יפלו ואשר על פני השדה לחיה נתתיו לאכלו ואשר במצודות ובמערות בדבר ימותו: 28 ונתתי את הארץ שממה ומשמה ונשבת גאון עזה ושממו הרי ישראל מאין עובר: 29 וידעו כי אני יהוה בתתי את הארץ שממה ומשמה על כל תועבתם אשר עשו: 30 ואתה בן אדם בני עמך הנדברים כן צאל הקירות ובפתחי הבתים ודבר חד את אחד איש את אחיו לאמר באו נא ושמעו מה הדבר היוצא מאת יהוה: 31 ויבואו אליך כמבוא עם וישובו לפניך עמי ושמעו את דבריך ואותם לא יעשו כי עגבים בפיכם המה עשים אחרי בצעם לבם הלך: 32 והנך להם טעיר עגבים יפה קול ומשנה נגן ונחמה את דבריך ועשים אינם אותם: 33 ובבאה הגה באה וידעו כי נביא היה בתוכם:

פרק 34

1 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 2 בן אדם הנבא על רועי ישראל הנבא ואמרת אליהם לרעים כה אמר אדני יהוה הרי רעי ישראל אשר היו רעים אותם הלא הצאן ירעו הרעים: 3 את החלב תאכלו ואת הצמר תלבשו הבריהא תובחו הצאן לא תרעו: 4 את הנחלות לא תזקתם ואת החולה לא תשבתם ואת האבדת לא בקשתי ובחזקה דריתם אותם ובפדך: 5 ותפוצינה מכלי רעה ותהיינה לאכלה לכל חית השדה ותפוצינה: 6 ישנו צאני בכל ההרים ועל כל גבעה רמה ועל כל פני הארץ נפצו צאני ואין דורש יהוה מבקש: 7 לכן רעים שמעו את דבר יהוה: 8 חי אני נאם אדני יהוה אם לא יען היות צאני לבן ותהיינה צאני לאכלה לכל חית השדה מאין רעה ולא דרשו רעי את צאני וירעו הרעים אותם וצאני מפריעם ולא ירעו: 9 לכן הרעים שמעו דבר יהוה: 10 כה אמר אדני יהוה הנני אל הרעים ודרשתי את צאני מידם והשבתים מרעות צאן ולא ירעו עוד הרעים אותם והצלתי צאני מפריעם ולא תהיין להם לאכלה: 11 כי כה אמר אדני יהוה הנני אני ודרשתי את צאני ובקרתים: 12 כבקר רעה עדרו ביום היותו בתוך צאנו נפרשות כן אבקר את צאני והצלתי אותם מכל המקומות אשר נפצו שם ביום עון ורפלי: 13 והוצאתים מן העמים וקבצתיים מן הארצות והביאתים אל אדמתם ורעיתים אל הרי ישראל באפיקים ובכל מושבי הארץ: 14 במרעה טוב ארעה אתם ובחרי מרומ ישראל יהיה נוחם שם הרבצנה בנוה טוב ומרעה שמן תרעינה אל הרי ישראל: 15 אני ארעה צאני ואני ארביצם נאם אדני יהוה: 16 את האבדת אבקש ואת הנדחת אשיב ולנשברת אחשב ואת החולה אחזק ואת השמנה ואת החזקה אשמיר ארעה

חרב: 22 שם אשור וכל קהלה סביבותיו קברתי כלם חללים הנפלים בחרב: 23 אשר נתנו קברתיה בירכתי בור ויהי קהלה סביבות קברתה כלם חללים נפלים בחרב אשר נתנו חתית בארץ חיים: 24 שם עילם וכל המונה סביבות קברתה כלם חללים הנפלים בחרב אשר ירדו ערלים אל ארץ תחתית אשר נתנו חתיתם בארץ חיים וישאו כלמתם את יורדי בור: 25 בתוך חללים נתנו משכב לה בכל המונה סביבות קברתה כלם ערלים חללי חרב כי נתן חתיתם בארץ חיים וישאו כלמתם את יורדי בור בתוך חללים נתנו משכב תבל וכל המונה סביבות קברתיה כלם ערלים מחללי חרב כי נתנו חתיתם בארץ חיים: 27 ולא ישכבו את גבורים נפלים מערלים אשר ירדו שאול בכלי מלחמתם ויהנו את חרבותם תחת ראשיהם ותחי עונתם על עצמותם כי חתית גבורים בארץ חיים: 28 ואחרי בתוך ערלים תשבר ותשכב את חללי חרב: 29 שמה אדום מלכיה וכל נשיאיה אשר נתנו גנבורתם את חללי חרב המה את ערלים ישכבו ואת ירדי בור: 30 שמה נסיכי צפון כלם וכל צדני אשר ירדו את חללים בחתיתם מגבורתם בשים וישכבו ערלים את חללי חרב וישאו כלמתם את יורדי בור: 31 אותם יראה פרעה ונחם על כל המונה חללי חרב פרעה וכל חילו נאם אדני יהוה: 32 כי נתתי את חתיתו בארץ חיים והשכב בתוך ערלים את חללי חרב פרעה וכל המונה נאם אדני יהוה:

פרק 33

1 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 2 בן אדם דבר אל בני עמך ואמרת אליהם ארץ כי אביא עליה חרב ולקחו עם הארץ איש אחד מקציהם ונתנו אתה להם לצפה: 3 וראה את החרב באה על הארץ ותקע בשופר והזהיר את העם: 4 ושמע השמע את קול השופר ולא נזחר ותבוא חרב ותקחנה דמו בראשו יהיה: 5 את קול השופר שמע ולא נזחר דמו בו יהיה והוא נזחר נפשו מלט: 6 והצפה כי יראה את החרב באה ולא תקע בשופר והעם לא נזחר ותבוא חרב ותקח מהם נפש הוא בעונו נלקח דמו מיד הצפה אדרש: 7 ואתה בן אדם צפה נתתיך לבית ישראל משמעת מפי דבר והזהרת אתם ממני: 8 באמרי לרשע רשע מות תמות ולא דברת להזהיר רשע מדרכו הוא רשע בעונו ימות ודמו מידך אבקש: 9 ואתה כי הזהרת רשע מדרכו לשוב ממנו ולא שב מדרכו הוא בעונו ימות ואחת נפשך הצלה: 10 ואתה בן אדם אמר אלי בית ישראל כן אמרתם לאמר כי פשעינו וחטאתינו עלינו ובם אנחנו נמקים ואיך נחיה: 11 אמר אליהם חי אני נאם אדני יהוה אם אפניץ במות מות תמות ושב מחטאתו ועשה מדרכו ויהי שובו שובו מדרכיכם הרעים ולמה תמורו בית ישראל: 12 ואתה בן אדם אמר אל בני עמך צדקת הצדיק לא תצילנו ביום פשעו ורשעת הרשע לא ימשל בה ביום שובו מרשעו וצדיק לא יוכל לחיות בה ביום טמאות: 13 באמרי לצדיק חיה יחיה והוא במה על צדקתו ועשה עול כל צדקתו לא תזכרנה ובעולו אשר עשה בני ימות: 14 ובאמרי לרשע מות תמות ושב מחטאתו ועשה משפט וצדקה: 15 חבל ישוב רשע גולה ישלם בחקות החיים חלק לבלתי עשות עול חיו יהיה לא ימות: 16 כל חטאתו אשר חטא את תזכרנה לו משפט וצדקה עשה חיו יהיה: 17 ואמרו בני עמך לא יתכן דרך אדני והמה דרכם לא יתכן: 18 בשוב צדיק מצדקתו ועשה עול ומת בהם: 19 ובשוב רשע מרשעתו ועשה משפט וצדקה עליהם הוא

אדם: 38 כצאן קרשים כצאן ירושלם
במועדיה כן תהיינה הערים החרות מלאות
צאן אדם וידעו כי אני יהוה:

פרק 37

1 היתה עלי יד יהוה ויוצאני ברוח
יהוה ויניחני בתוך הבקעה והיא מלאה
עצמות: 2 והעברני עליהם סביב סביב
ונהנה רבות מאד על פני הבקעה והנה יבשות
מאד: 3 ויאמר אלי בן אדם תחיינה
העצמות האלה ואמר אדני יהוה אתה
ידעת: 4 ויאמר אלי הנבא על העצמות
האלה ואמרת אליהם השובתו שמועו
דבר יהוה: 5 כה אמר אדני יהוה לעצמות
האלה הנה אני מביא בכס רוח וחיותם: 6
ונתתי עליכם גדים והעלתי עליכם בשר
וקרמתי עליכם עור ונתתי בכס רוח וחיותם
וידעתם כי אני יהוה: 7 ונבאתי כאשר צויתי
וייתי קול כהנבא: 8 והנה רעש ותקרב עצמות
עצם אל עצמו: 9 וראיתי והנה עליהם גדים
ובשר עלה ויקרם עליהם עור למלמלה ורוח
אין בהם: 9 ויאמר אלי הנבא אל הרוח הנבא
בן אדם ואמרת אל הרוח כה אמר אדני יהוה
מארבע רוחות באי הרוח ופחי בהרוגים
האלה ויחיו: 10 והנבאתי כאשר צוני ותבוא
בהם הרוח ויחיו ועמדו על רגליהם חיל
גדול מאד: 11 ויאמר אלי בן אדם
העצמות האלה כל בית ישראל המה הנה
אמרים יבשו עצמותינו ואבדה תקונתנו ננוחני
לנו: 12 לכן הנבא ואמרת אליהם כה אמר
אדני יהוה הנה אני פתח את קברותיכם
ועליתי אתכם מקברותיכם עמי והבאתי
אתכם אל אדמת ישראל: 13 וידעתם כי אני
יהוה בפתחי את קברותיכם ובהעלותי אתכם
מקברותיכם עמי: 14 ונתתי רוחי בכס
וחיותם ונתתני אתכם על אדמתכם וידעתם
כי אני יהוה דברתי ועשיתי נאם יהוה: 15
ויחי דבר יהוה אלי לאמר: 16 ואתה בן אדם
קח לך קץ אחד ובכח עליו ליהרות ולבני
ישראל חברו ולקח עץ אחד וכתוב עליו
ליוסף עץ אפרים וכל בית ישראל חברו: 17
וקרב אתם אחד אל אחד לך לעץ אחד והיו
לאחדים בידך: 18 וכאשר יאמרו אליך בני
עמך לאמר לא תגיד לנו מה אלה לך: 19
דבר אליהם כה אמר אדני יהוה הנה אני לקח
את עץ יוסף אשר ביד אפרים ושבטי ישראל
חברו ונתתי אותם עליו את עץ יהודה
ועשיתם לעץ אחד והיו אחד ביד: 20 והיו
העצים אשר תכתב עליהם בידך
לעניינם: 21 ודבר אליהם כה אמר אדני
יהוה הנה אני לקח את בני ישראל מבין הגוים
אשר הלכו שם וקבצתי אתם מסביב והבאתי
אותם אל אדמתם: 22 ועשיתי אתם לגוי אחד
בארץ בהרי ישראל ומלך אחד יהיה לכלם
למלך ולא יהיה עוד לשני גוים ולא יחצו עוד
לשתי ממלכות עוד: 23 וכל ישמאו עוד
בגלוליהם ובשקוציהם ובכל פשעיהם
והושעתי אתם מכל מושבתיהם אשר חטאו
בהם ומהרתני אותם והיו לי לשם ואני אהיה
להם לאלהיהם: 24 ועבדי דוד מלך עליהם
והועה אחד יהיה לכלם ובמשפטי ילכו
וחקתי ישמרו ועשו אותם: 25 וישבו על
הארץ ונתתי לעבדי ליעקב אשר ישבו בה
אבותיהם וישבו עליה המה ובניהם ובני
בניהם עד עולם ודוד עבדי נשיא להם
לעולם: 26 וכרתי להם ברית שלום ברית
עולם יהיה אותם ונתתים והרבותי אותם
ונתתי את מקדשי בתוכם לעולם: 27 והיה
משכן עליהם והייתי להם לאלהים והמה
יהיו לי לשם: 28 וידעו הגוים כי אני יהוה
מקדש את ישראל בהיות מקדשי בתוכם
לעולם:

פרק 38

1 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 2 בן
אדם שים פניך אל גוג ארץ המגוג נשיא ראש
משך ותבל והנבא עליו: 3 ואמרת כה אמר
אדני יהוה הנני אליך גוג נשיא ראש משך
ותבל: 4 ושובבתיך ונתתי חכים בלחייך
והוצאתי אותך ואת כל חילך סוסים ופרשים
לבשי מכלול כלם קהל רב צנה ומגן תפשי
חרבות כלם: 5 פרס כוש ופוט אתם כלם מגן
וכובע: 6 גמר וכל אנפיה בית תוגרמה
ירכתי צפון ואת כל אנפיו עמים רבים
אתך: 7 הכן והכן לך אתה וכל קהלך
הנקהלים עליך והיית להם למשמר: 8 מימים
רבים תפקד באחרית השנים תבוא אל ארץ
משוכבת מחרב מקבצת מעמים רבים על הרי
ישראל אשר היו לחרבה תמיד והיו מעמים
הוצאה וישבו לבטח כלם: 9 ועלית כשאה
תבוא כענן לכסות תהיה אתה וכל
אנפיך ועמים רבים אותך: 10 כה אמר אדני
יהוה והיה ביום ההוא יעלו דברים על לבבך
וחשבת מחשבת רעה: 11 ואמרת אעלה על
ארץ פרוות אבוא השקטים ישיב לבטח כלם
ישיבים באין חומה ובריה ודלתים אין
להם: 12 לשלל שלל ולבז בו להשיב ידך על
חרבות נושבת ואל שם מאסף מגוים עשה
מקנה וקנין ישיב על טבור הארץ: 13 שבה
ורדן וסחרי תרשיש וכל כפריה יאמרו לך
הלשלל שלל אתה בא הלבז בו הקהלת קהלך
לשאת כסף וזהב לקחת מקנה וקנין לשלל
לגו גדול: 14 לכן הנבא בן אדם ואמרת
שלו כה אמר אדני יהוה הלא ביום ההוא
בשבת עמי ישראל לבחש תרע: 15 ובאת
ממקומך מירכתי צפון אתה ועמים רבים אתך
רכבי סוסים כלם קהל גדול וחיל רב: 16
ועלית על עמי ישראל כענן לכסות הארץ
באחרית הימים תהיה והבאותיך על ארצי
למען דעת הגוים אתי בהקדשי בך לעניינם
גוג: 17 כה אמר אדני יהוה האתה הוא אשר
דברתי בימים קדמונים ביד עבדי נביאי
ישראל הנבאים בימים ההם שנים להביא אתך
עליהם: 18 והיה ביום ההוא ביום בוא גוג
על אדמת ישראל נאם אדני יהוה תעלה חמתי
באפי: 19 ובקנאתי באש עברתי דברתי את
לא ביום ההוא יהיה רעש גדול על אדמת
ישראל: 20 ורעשו מפני דגי הים ועוף
השמים וחית השדה וכל הרמש הרמש על
האדמה וכל האדם אשר על פני האדמה
ונהרסו ההרים ונפלו המדרגות וכל חומה
לארץ תפול: 21 וקראתי עליו לכל הרי חרב
נאם אדני יהוה חרב איש באחי זהיה: 22
ונשפתי אתו בדבר ובדם וגשם שוטף ואבני
אלגביש אש וגפרית אמטיר עליו ועל אנפיו
ועל עמים רבים אשר אתו: 23 והתגדלתי
והתקדשתי ונודעתי לעיני גוים רבים וידעו
כי אני יהוה:

פרק 39

1 ואתה בן אדם הנבא על גוג ואמרת
כה אמר אדני יהוה הנני אליך גוג נשיא ראש
משך ותבל: 2 ושובבתיך ושנאתיך והעליתך
מירכתי צפון והבאותך על הרי ישראל: 3
והכיתי קשתך מיד שמאולך וחציך מיד ימיני
אפיל: 4 על הרי ישראל תפול אתה וכל
אנפיך ועמים אשר אתך לעיט צפור כל כנף
וחית השדה נתתיך לאכלה: 5 על פני השדה
תפול כי אני דברתי נאם אדני יהוה: 6
ושלחתי אש במגוג ובישבי האיים לבטח וידעו
כי אני יהוה: 7 ואת שם קדשי אודיע בתוך
עמי ישראל ולא אחל את שם קדשי עוד וידעו
הגוים כי אני יהוה קדוש בישראל: 8 הנה

באה ונחיתה נאם אדני יהוה הוא היום אשר
דברתי: 9 ויוצאו ישבי ערי ישראל ובערו
והשיקו בנשק ומגן וצנה בקשת ובחצים
ובמקל יד וברמה ובערו בהם אש שבע
שנים: 10 ולא ישאו עצים מן השדה ולא
יחטבו מן היערים כי בנשק יבערו אש ושללו
את שלליתם וזבזו את בזויהם נאם אדני
יהוה: 11 והיה ביום ההוא אתן לגוג מקום
שם קבר בישראל גי העברים קדמת הים
וחסמת היא את העברים וקברו שם את גוג
ואת כל המונה וקראו גיא המון גוג: 12
וקברום בית ישראל למען טהר את הארץ
שבעה חדשים: 13 וקברו כל עם הארץ והיה
להם לשם יום הכבדי נאם אדני יהוה: 14
ואנשי תמיד יבדילו עברים בארץ מקברים
את העברים את הנותנים על פני הארץ
לטהרה מקצה שבעה חדשים יחקרו: 15
ועברו העברים בארץ וראה עצם אדם ובנה
אצלו ציון עד קברו אותו המקברים אל גיא
המון גוג: 16 וגם שם עיר המונה וטהרו
הארץ: 17 ואתה בן אדם כה אמר אדני יהוה
אמר לצפור כל כנף ולכל חית השדה הקבצו
ובאו ואספו מסביב על זבחי אשר אני זבח
לכם זבח גדול על הרי ישראל ואכלתם בשר
ושתיתם דם: 18 בשר גבורים תאכלו ודם
נשיא הארץ תשתו אילים כרים ועתודים
פרים מריא בשן כלם: 19 ואכלתם חלב
לשבעה ושתיכם דם לשכרון מזבחי אשר
זבחתו לכם: 20 ושבעתם על שלחני סוס
ורכב גבור וכל איש מלחמה נאם אדני
יהוה: 21 ונתתי את כבודי בגוים וראו כל
הגוים את משפטי אשר עשיתי ואת ידי אשר
שמתי בהם: 22 וידעו בית ישראל כי אני
יהוה אלהיהם מן היום ההוא והלאה: 23
וידעו הגוים כי בעונם גלו בית ישראל על
אשר מעלו בי ואסתר פני מהם ואתנם ביד
צריהם ויפלו בחרב כלם: 24 כממאתם
וכפשעיהם עשיתי אתם ואסתר פני מהם: 25
לכן כה אמר אדני יהוה עתה אשיב את שבית
יעקב ורחמתי כל בית ישראל וקנאתי לשם
קדשי: 26 ונשו את כלמחם ואת כל מעלם
אשר מעלו בי בשבתם על אדמתם לבטח ואין
מחירי: 27 בשובבי אותם מן העמים וקבצתי
אתם מארצות איביהם ונקדשתי בם לעיני
הגוים רבים: 28 וידעו כי אני יהוה אלהיהם
בהגלותי אתם אל הגוים וכנסתים על אדמתם
ולא אותיר עוד מהם שם: 29 ולא אסתיר
עוד פני מהם אשר שפכתי את רוחי על בית
ישראל נאם אדני יהוה:

פרק 40

1 בעשרים וחמש שנה נגלונו בראש
השנה בעשור לחדש בארבע עשרה שנה אחר
אשר הכתה העיר בעצם היום הזה היתה עלי
יד יהוה ויבא אתי שמה: 2 במראות אלהים
הביאתי אל ארץ ישראל ויניחני אל הר גבה
מאד ועליו כמכנה עיר מננב: 3 ויביא אותי
שמה והנה איש מראהו כמראה נחשת ופתיל
פשתים בידו וקנה המדה והוא עמד בשער: 4
וירדב אלי האיש בן אדם ראה בעיניך
ובאזניך שמע ושים לבך לכל אשר אני מראה
אותך כי למען הראותיכה הבאתה הנה הגה
את כל אשר אתה ראה לבית ישראל: 5 והנה
חומה מחוץ לבית סביב סביב וביד האיש קנה
המדה שש אמות באמה וטפה וימד את רחב
הבנין קנה אחד וקומה קנה אחד: 6 ויבוא
אל שער אשר פניו דרך הקדימה ויעל
במעלתו וימד את סף השער קנה אחד רחב
ואת סף קנה אחד קנה אחד רחב: 7 והתא קנה
אחד ארך וקנה אחד רחב ובין התאים חמש
אמות וסף השער מאצל אולם השער מהבית
קנה אחד: 8 וימד את אולם השער מהבית קנה

ופניהם דרך הדרום אחד אל כתף שער הקדים פני דרך הצפון: 45 וידבר אלי זה הלשכה אשר פניה דרך הדרום לכהנים שמרי משמרת הבית: 46 והלשכה אשר פניה דרך הצפון לכהנים שמרי משמרת המזבח המה בני צדוק הקרבים מבני לוי אל יהוה לשרתו: 47 וימר את החצר ארך מאה אמה ורחב מאה אמה מרבעת והמזבח לפני הבית: 48 ויבאני אל אולם הבית וימד אל אולם חמש אמות מפה וחמש אמות מפה ורחב חשע שלש אמות מפו ושלש אמות מפו: 49 ארך האולם עשרים אמה ורחב עשתי עשרה אמה ובמעלות אשר יעלו אליה ועמודים אל האילים אחד מפה ואחד מפה:

פרק 41

1 ויביאני אל ההיכל וימד את האילים שש אמות רחב מפו ושש אמות רחב מפו רחב האהל: 2 ורחב הפתח עשר אמות וכתפות הפתח חמש אמות מפו וחמש אמות מפו וימר ארכו ארבעים אמה ורחב עשרים אמה: 3 ובא לפנימה וימד איל הפתח שתיים אמות והפתח שש אמות ורחב הפתח שבע אמות: 4 וימר את ארכו עשרים אמה ורחב עשרים אמה אל פני ההיכל ויאמר אלי זה קדש הקדשים: 5 וימד קיר הבית שש אמות ורחב הצלע ארבע אמות סביב סביב לבית סביב: 6 והצלעות צלע אל צלע שלוש ושלשים פעמים ובאות בקיר אשר לבית הצלעות סביב סביב להיות אחוזים ולא יהיו אחוזים בקיר הבית: 7 ורחבה ונסבה למעלה למעלה לצלעות כי מוסב בית המעלה למעלה סביב סביב לבית על כן רחב לבית למעלה וכן התחתונה יעלה על העליונה להתיכונה: 8 וראיתי לבית גבה סביב סביב מיסדות הצלעות מלו הקנה שש אמות אצילה: 9 רחב הקיר אשר צלע אל החוץ חמש אמות ואשר מנח בית צלעות אשר לבית: 10 ובין הלשכות רחב עשרים אמה סביב לבית סביב סביב: 11 ופתח הצלע למנח פתח אחד דרך הצפון ופתח אחד לדרום ורחב מקום המנח חמש אמות סביב סביב: 12 והבנין אשר אל פני הגזרה פאת דרך הים רחב שבעים אמה וקיר הבנין חמש אמות רחב סביב סביב וארכו עשרים אמה: 13 ומדר את הבית ארך מאה אמה והגזרה והבניה וקירותיה ארך מאה אמה: 14 ורחב פני הבית והגזרה לקדים מאה אמה: 15 ומדר ארך הבנין אל פני הגזרה אשר על אחריה ואותיקיה מפו ומפו מפה אמה וההיכל הפנימי ואולם החצר: 16 הספים והחלונות האטמות והאיתקים סביב לשלשתם נגד הסף שחוף עץ סביב סביב והארץ עד החלונות והחלונות מכסות: 17 על מעל הפתח ועד הבית הפנימי ולחוץ ואל כל הקיר סביב סביב בפנימי ובחוץ מדות: 18 ועשוי כרובים ותמרים ותהרת בין כרוב לכרוב ושנים פנים לכרוב: 19 ופני אדם אל התמרה מפו ופני כפיר אל התמרה מפו עשוי אל כל הבית סביב סביב: 20 מהארץ עד מעל הפתח הכרובים והתמרים עשויים וקיר ההיכל: 21 ההיכל מזוזת רבעה שפי הקדש המראה כמראה: 22 המזבח עץ שלש אמות גבה וארכו שתיים אמות ומקצעותיו לו וארכו וקירותיו עץ וידבר אלי זה השלחן אשר לפני יהוה: 23 ושתי דלתות להיכל ולקדש: 24 ושתי דלתות לדלתות שתיים מוסבות לדלתות שתיים דלת אחת ושתי דלתות לאחרת: 25 ועשויה אליהן אל דלתות ההיכל כרובים ותמרים כאשר עשויים לקירות ועב עץ אל פני האולם מהחוץ: 26 וחלונות אטמות ותמרים מפו ומפו אל כתפות האולם וצלעות הבית

והעבים:

פרק 42

1 ויוצאני אל החצר החיצונה הדרך דרך הצפון ויבאני אל הלשכה אשר נגד הגזרה ואשר נגד הבנין אל הצפון: 2 אל פני ארך אמות המאה פתח הצפון והרחב חמשים אמות: 3 נגד העשרים אשר לחצר הפנימי ונגד רצפה אשר לחצר החיצונה אתיק אל פני אתיק בשלשים: 4 ולפני הלשכות מהלך עשר אמות רחב אל הפנימית דרך אמה אחת ופתחים לצפון: 5 והלשכות העליונות קצרות כי יוכלו אתיקים מהנה מהתחתנות ומהתחתנות בנין: 6 כי משלוש הנה ואין להן עמודים כעמודי החצרות על כן נאצל מהתחתנות ומהתיכנות מהארץ: 7 וגדר אשר לחוץ לעמט הלשכות דרך החצר החיצונה אל פני הלשכות ארכו חמשים אמה: 8 כי ארך הלשכות אשר לחצר החיצונה חמשים אמה והנה על פני ההיכל מאה אמה: 9 ומתחתה לשכות האלה המבוא מהקדים בבוא להנה מהחצר החיצונה: 10 ברחב גדר החצר דרך הקדים אל פני הגזרה ואל פני הבנין לשכות: 11 ודרך לפנים כמראה הלשכות אשר דרך הצפון כארכן כן רחבן וכל מוצאיהן וכמפשטיהן וכפתוניהן: 12 וכפתוניה הלשכות אשר דרך הדרום פתח בראש דרך דרך בפני הגדרת הגינה דרך הקדים בבואן: 13 ויאמר אלי לשכות הצפון לשכות הדרום אשר אל פני הגזרה הנה לשכות הקדש אשר יאכלו שם הכהנים אשר קרובים ליהוה קדשי הקדשים שם יניחו קדשי הקדשים והמנחה והחטאת והאשם כי המקום קדש: 14 בבאם הכהנים ולא יצאו מהקדש אל החצר החיצונה ושם יניחו בנייהם אשר ישרתו בהן כי קדש הנה ילבשו בגדים אחרים וקרבו אל אשר לעם: 15 וכלה את מדות הבית הפנימי והיוצאני דרך השער אשר פניו דרך הקדים ומדרו סביב סביב: 16 מדר רוח הקדים בקנה המדה חמש אמות קנים בקנה המדה סביב: 17 מדר רוח הצפון חמש אמות קנים בקנה המדה סביב: 18 את רוח הדרום מדר חמש אמות קנים בקנה המדה: 19 סבב אל רוח הים מדר חמש אמות קנים בקנה המדה: 20 לארבע רוחות מדרו חומה לו סביב סביב ארך חמש אמות ורחב חמש אמות להבידיל בין הקדש לחל:

פרק 43

1 ויולכני אל השער שער אשר פנה דרך הקדים: 2 והנה כבוד אלהי ישראל בא מדרך הקדים וקולו כקול מים רבים והארץ האירה מכבודו: 3 וכמראה המראה אשר ראיתי כמראה אשר ראיתי בבאי לשחת את העיר ומראות כמראה אשר ראיתי אל נהר כבר ואפל אל פני: 4 וכבוד יהוה בא אל הבית דרך שער אשר פניו דרך הקדים: 5 והשאני רוח ותביאני אל החצר הפנימי והנה מלא כבוד יהוה הבית: 6 ואשמע מדבר אלי מכתוב ואיש היה עמד אצלי: 7 ויאמר אלי בן אדם את מקום כסאי ואת מקום כפות רגלי אשר אשכן שם בתוך בני ישראל לעולם ולא יטמאו עוד בית ישראל שם קדשי המה ומלכיהם בזונתם ובפגרי מלכיהם במותם: 8 בתתם ספם את ספי ומוזותם אצל מזוהי והקיר ביני וביניהם ושמאו את שם קדשי בתועבותם אשר עשו ואכל אתם באפי: 9 עתה ירחקו את זנותם ואת מלכיהם ממני ושכנתי בתוכם לעולם: 10 אתה בן אדם הנד את בית ישראל את הבית ויכלמו מענותיהם

ומדרו את הבית: 11 ואם נכלמו מכל אשר עשו צורת הבית ותכונתו ומוצאיו ומובאיו וכל צורתו ואת כל חקתיו וכל צורתו וכל תורתו הודע אותם וכתב לעיניהם וישמרו את כל צורתו ואת כל חקתיו ועשו אותם: 12 זאת תורת הבית על ראש החר כל גבולו סביב סביב קדשי הנה זאת תורת הבית: 13 ואלה מדות המזבח באמות אמה אמה וטפח וחיק האמה ואמה רחב וגבולה אל שפתה סביב ורת האחד וזה גב המזבח: 14 ומחוק הארץ עד העזרה התחתונה שתיים אמות ורחב אמה אחת מהעזרה הקטנה עד העזרה הגדולה ארבע אמות ורחב האמה: 15 וההארל ארבע אמות ומהארליל ולמעלה הקרנות ארבע: 16 וההארליל שתיים עשרה ארך בשתיים עשרה רחב רבע אל ארבעת רבעיו: 17 והעזרה ארבע עשרה ארך בארבע עשרה רחב אל ארבעת רבעיה והגבול סביב אותה חצי האמה והחיק לה אמה סביב ומעלתה פנות קדים: 18 ויאמר אלי בן אדם כה אמר אדני יהוה אלה חקות המזבח ביום העשותו להעלות עליו עולה ולזרק עליו דם: 19 ונתתה אל הכהנים חללים אשר הם מורש צדוק הקרבים אלי נאם אדני יהוה לשרתי פר בן בקר לחטאת: 20 ולקחת דמיו ונתתה על ארבע קרנתיו ואל ארבע פנות העזרה ואל הגבול סביב וחטאת אותו וכפרתהו: 21 ולקחת את הפר החטאת ושרפו במפקד הבית מחוץ למקדש: 22 וביום השני תקריב שעיר עזים תמים לחטאת וחטאו את המזבח כאשר חטאו בכפר: 23 בכלותך מחטאת תקריב פר בן בקר תמים ואיל מן הצאן תמים: 24 והקרבתם לפני יהוה והשליכו הכהנים עליהם מלח והעלו אותם עלה ליהוה: 25 שבעת ימים תעשה שעיר חטאת ליום ופר בן בקר ואיל מן הצאן תמימים יעשו: 26 שבעת ימים יכפרו את המזבח וטהרו אתו ומלאו ידו: 27 ויכלו את הימים והיה ביום השמיני והלאה יעשו הכהנים על המזבח את עולותיהם ואת שלמיכם ורצאתי אתכם נאם אדני יהוה:

פרק 44

1 וישב אתי דרך שער המקדש החיצון הפנה קדים והוא סגור: 2 ויאמר אלי יהוה השער הזה סגור יהיה לא יפתח ואיש לא יבא בו כי יהוה אלהי ישראל בא בו והיה סגור: 3 את הנשיא נשיא הוא ישב בו לאכול לחם לפני יהוה מדרך אולם השער יבוא ומדרו יצא: 4 ויביאני דרך שער הצפון אל פני הבית והנה מלא כבוד יהוה את בית יהוה ואפל אל פני: 5 ויאמר אלי יהוה בן אדם שים לבך וראה בעיניך ובאזניך שמע את כל אשר אני מדבר ארך לכל חקות בית יהוה ולכל תורתו ושמת לבך למבוא הבית בכל מוצאי המקדש: 6 ואמרת אל מרי אל בית ישראל כה אמר אדני יהוה רב לכם מכל תועבותיהם בית ישראל: 7 בהביאתם בני נכר ערלי לב וערלי בשר להיות במקדשי לחללו את ביתי בהקריבכם את לחמי חלב ודם ויפרו את בריתי אל כל תועבותיהם: 8 ולא שמרתם משמרת קדשי ותשימוני לשמרי משמרתו במקדשי לכם: 9 כה אמר אדני יהוה כל בן נכר ערל לב וערל בשר לא יבוא אל מקדשי לכל בן נכר אשר בתוך בני ישראל: 10 כי אלהים אשר רחוק מעלי תענות ישראל אשר תעו מעלי אחרי גלוליהם ונשאו עונם: 11 והיו במקדשי משמרתו פקדתי את שערי הבית ומשמרת את הבית המה ישחטו את העלה ואת הזבח לעם והמה יעמדו לפנייהם לשרתם: 12 יען אשר ישרתו אותם לפני גלוליהם והיו לבית ישראל

למכשול עון על כן נשאתי ידי עליהם נאם אדני יהוה ונשאו עונם: 13 ולא ינשו אלי לכהן לי ולגשת על כל קדשי אל קדשי הקדשים ונשאו כלמלתם ותועבותם אשר עשו: 14 ונתתי אותם שמרי משמרת הבית לכל עבדתו ולכל אשר יעשה בו: 15 והכהנים חללים בני צדוק אשר שמרו את משמרת מקדשי בחזקת בני ישראל מעלי המה יקרבו אלי לשרתני ועמדו לפני להקריב לי חלב ודם נאם אדני יהוה: 16 המה יבאו אל מקדשי והמה יקרבו אל שלחני לשרתני ושמרו את משמרת: 17 והיה בבואם אל שערי החצר הפנימית בגדי פשתים ילבשו ולא יעלה עליהם צמר בשרתם בשערי החצר הפנימית וביתה: 18 פארי פשתים יהיו על ראשם ומכנסי פשתים יהיו על מתניהם לא יחגרו ביזע: 19 ובצאתם אל החצר החיצונה אל החצר החיצונה אל העם ילבשו את בגדיהם: 20 וראשם לא יגלחו ופרע לא ישלחו כסום יכסמו את ראשיהם: 21 ויין לא ישתו כל כהן בבואם אל החצר הפנימית: 22 ואלמנה וגרושה לא יקחו להם לנשים כי אם בתולות מורש בן לאב ישראל והאלמנה אשר תהיה אלמנה מכהן יקחו: 23 ואת עמי יורו בין קדש לחל ובין טמא לטהור יודעם: 24 ועל ריב המה יעמדו לשפט במשפטי ושפטו ואת תורתו ואת חקתו בכל מועדי ישמרו ואת שבתותי יקדשו: 25 ואל מת אדם לא יבוא למטבח כי אם לאב ולאם ולבן ולבת לאח ולאחות אשר לא היתה לאיש יטמאו: 26 ואחרי מרתו שבעת ימים יספרו לו: 27 וביום באו אל הקדש אל החצר הפנימית לשרת בקדש יקריב חטאתו נאם אדני יהוה: 28 והיתה להם לנחלה אני נחלתם ואחזה לא תהנו להם בישראל אני אחותם: 29 המנחה והחטאת והאשם המה יאכלום וכל חרם בישראל להם יהיה: 30 וראשית כל בכורי כל וכל תרומת כל מכל תרומותיהם לכהנים יהיה וראשית ערסותיהם נתנו לכהן להניח ברכה אל ביתך: 31 כל נבלה ושרפה מן העוף ומן הבחמה לא יאכלו הכהנים:

פרק 45

1 ובהפילכם את הארץ בנחלה תרימו תרומה ליהוה קדש מן הארץ ארך חמשה ועשרים אלק ארך ורחב עשרה אלק קדש הוא בכל גבולה סביב: 2 יהיה מזה אל הקדש חמש אמות בחמש אמות מרבע סביב וחמשים אמה מגרש לו סביב: 3 ומן המדה הזאת תמוד ארך חמש ועשרים אלק ורחב עשרה אלקים ובו יהיה המקדש קדש קדשים: 4 קדש מן הארץ הוא לכהנים משמרתו המקדש יהיה הקרבים לשרת את יהוה להם מקום לביתם ומקדש למקדש: 5 והמשה ועשרים אלק ארך ועשרה אלקים רחב יהיה ללולים משמרתו הבית להם לאחזה עשרים לשבת: 6 ואחות העיר תהנו חמשת אלקים רחב ואורך חמשה ועשרים אלק לעמט תרומת הקדש לכל בית ישראל: 7 ולנשיא מזה מזה לתרומת הקדש ולחיות העיר אל פני תרומת הקדש ואל פני אחוזת העיר מפאת ים ימה ומפאת קדמה קדימה וארך לעמט אחד החלקים מגבול ים אל גבול קדימה: 8 לארץ יהיה לו לאחזה בישראל ולא יונו עוד נשיא את עמי והארץ יתנו לבית ישראל לשכניהם: 9 כה אמר אדני יהוה רב לכם נשיא ישראל חמס ושר חסירו ומשפט וצדקה עשו הרימו גרשתיכם מעל עמי נאם אדני יהוה: 10 מאזני צדק ואיפת צדק ובת צדק

צפון חמש מאות וארבעת אלפים מדה: 31 ושערי העיר על שמות שבטי ישראל שערים שלושה צפונה שער ראובן אחד שער יהודה אחד שער לוי אחד: 32 ואל פאת קדימה חמש מאות וארבעת אלפים ושערים שלשה ושער יוסף אחד שער בנימן אחד שער דן אחד: 33 ופאת נגבה חמש מאות וארבעת אלפים מדה ושערים שלשה שער שמעון אחד שער יששכר אחד שער זבולן אחד: 34 פאת ימה חמש מאות וארבעת אלפים ושערים שלשה שער גד אחד שער אשר אחד שער נפתלי אחד: 35 סביב שמונה עשר אלף ושם העיר מיזם יהוה שמה:

דְּנִיָּאל

פרק 1

1 בשנת שלוש למלכות יהויקים מלך יהודה בא נבוכדנאצר מלך בבל ירושלם ויצר עליה: 2 ויתן אדני בידו את יהויקים מלך יהודה ומקצת כלי בית האלהים ויביאם ארץ שנער בית אלהיו ואת הכלים הביא בית אוצר אלהיו: 3 ויאמר המלך לאשפזו רב חסיוני להביא מבני ישראל ומזרע המלוכה ומן הפרתמים: 4 לידים אשר אין בהם כל מאום וטובי מראה ומשכילים בכל חכמה וידעי דעת ומביני מדע ואשר כח בהם לעמד בחיובל המלך וללמדם ספר ולשון כסדים: 5 וימן להם המלך דבר יום ביומו מפת בן המלך ומיין משחיו ולגדלם שנים שלוש ומקצתם יעמרו לפני המלך: 6 ויהי בהם מבני יהודה דניאל חנניה מישאל ועזריה: 7 וישם להם שר הסריסים שמות וישם לדניאל בלששאצר ולחנניה שרדך ולמישאל מישך ולעזריה עבד ננו: 8 וישם דניאל על לבו אשר לא יתגאל בפתבג המלך ויבין משחיו ויבקש משר הסריסים אשר לא יתגאל: 9 ויהיו האלהים את דניאל לחסד ולרחמים לפני שר הסריסים: 10 ויאמר שר הסריסים לדניאל יא איני את אדני המלך אשר מנה את מאכלכם ואת משתיכם אשר למה יראה את פניכם ועפים ויהיו אלהים אשר כנילכם ויחביבם את ראשי למלך: 11 וישם דניאל אל המלצר אשר מנה שר הסריסים על דניאל חנניה מישאל ועזריה: 12 נס נא את עבדיך ימים עשרה ויתנו לנו מן הזרעים ונאכלה ומים ונשתה: 13 ויראו לפניך מראינו ומראה הילדים האכלים את פתבג המלך וכאשר תראה עשה עמם עבדיך: 14 וישמע להם לדבר הזה וינסם ימים עשרה: 15 ומקצת ימים עשרה נראה מראיהם טוב ובריא בשר מן כל הילדים האכלים את פתבג המלך: 16 ויהי המלצר נשא את פתבגם ויין משחיהם ונתן להם זרענים: 17 והילדים האלה ארבעתם נתן להם האלהים מדע והשכל בכל ספר וחכמה ודניאל הבין בכל חזון וחלמות: 18 ולמקצת הימים אשר אמר המלך להביאם ויביאם שר הסריסים לפני נבכדנצר: 19 וידבר אתם המלך ולא נמצא מכלם כדניאל חנניה מישאל ועזריה ויעמרו לפני המלך: 20 וכל דבר חכמת בינה אשר בקש מהם המלך וימצאם עשר ידות על כל ההרפתמים האשפים אשר בכל מלכותו: 21 ויהי דניאל עד שנת אחת לכורש המלך:

פרק 2

1 ובשנת שתים למלכות נבכדנצר חלם נבכדנצר חלמות ותתפעם רוחו ושנתו

אשר הולדו בנים בתוכםם והיו לבם כאורח בבני ישראל אתכם יפלו בנחלה בתוך שבטי ישראל: 23 והיה שבטם אשר גר הגר אתו שם תתנו נחלתו נאם אדני יהוה:

פרק 48

1 ואלה שמות השבטים מקצה צפונה אל יד דרך החלץ לבוא חמת חצר עינין גבול דמשק צפונה אל יד חמת והיו לו פאת קדים הים דן אחד: 2 ועל גבול דן מפאת קדים עד פאת ימה אשר אחד: 3 ועל גבול אשר מפאת קדימה ועד פאת ימה נפתלי אחד: 4 ועל גבול נפתלי מפאת קדימה עד פאת ימה מנשה אחד: 5 ועל גבול מנשה מפאת קדימה עד פאת ימה אפרים אחד: 6 ועל גבול אפרים מפאת קדים ועד פאת ימה ראובן אחד: 7 ועל גבול ראובן מפאת קדים עד פאת ימה יהודה אחד: 8 ועל גבול יהודה מפאת קדים עד פאת ימה תהיה התרומה אשר תרימו חמשה ושערים אלה רחב וארך כאחד החלוקים מפאת קדימה עד פאת ימה והיה המקדש בתוכו: 9 התרומה אשר תרימו ליהוה ארך חמשה ושערים אלה ורחב עשרת אלפים: 10 ולאלה תהיה תרומת הקדש לכהנים צפונה חמשה ושערים אלה וימה רחב עשרת אלפים וקדימה רחב עשרת אלפים ונגבה ארך חמשה ושערים אלה והיה מקדש יהוה בתוכו: 11 לכהנים המקדש מבני צדוק אשר שמרו משמרתו אשר לא תעו בתועות בני ישראל כאשר תעו חלויים: 12 והיתה להם תרומה מתרומת הארץ קדש קדשים אל גבול חלויים: 13 והלויים לעמדת גבול הכהנים חמשה ושערים אלה ארך ורחב עשרת אלפים כל ארך חמשה ושערים אלה ורחב עשרת אלפים: 14 ולא ימכרו ממנו ולא ימר ולא יעבור ראשית הארץ כי קדש ליהוה: 15 וחמשת אלפים הנותר ברחב על פני חמשה ושערים אלה הם הוא לעיר למושב ולמגשר והיתה העיר בתוכו: 16 ואלה מדרותיה פאת צפון חמש מאות וארבעת אלפים ופאת נגב חמש מאות וארבעת אלפים ומפאת קדים חמש מאות וארבעת אלפים ופאת ימה חמש מאות וארבעת אלפים: 17 והיה מגשר העיר צפונה חמשים ומאתים ונגבה חמשים ומאתים וקדימה חמשים ומאתים וימה חמשים ומאתים: 18 והנותר בארך לעמדת תרומת הקדש עשרת אלפים קדימה ועשרת אלפים ימה והיה לעמדת תרומת הקדש והיתה בראותה ללחם לעבדי העיר: 19 והעבד העיר יעבדוהו מכל שבטי ישראל: 20 כל התרומה חמשה ושערים אלה בחמשה ושערים אלה רביעית תרימו את תרומת הקדש אל אחוזת העיר: 21 והנותר לנשיא מזה ומזה לתרומת הקדש ולאחוזת העיר אל פני חמשה ושערים אלה תרומה עד גבול קדימה וימה עד פני חמשה ושערים אלה על גבול ימה לעמדת חלקים לנשיא והיתה תרומת הקדש ומקדש הבית בתוכה: 22 ומאחוזת חלויים ומאחוזת העיר בתוך אשר לנשיא יהיה בין גבול יהודה ובין גבול בנימן לנשיא יהיה: 23 ויתר השבטים מפאת קדימה עד פאת ימה בנימן אחד: 24 ועל גבול בנימן מפאת קדימה עד פאת ימה שמעון אחד: 25 ועל גבול שמעון מפאת קדימה עד פאת ימה יששכר אחד: 26 ועל גבול יששכר מפאת קדימה עד פאת ימה זבולן אחד: 27 ועל גבול זבולן מפאת קדימה עד פאת ימה גד אחד: 28 ועל גבול גד אל פאת נגב חמשה והיה גבול מתמר מי מריבות קדש נחלה על הים הגדול: 29 זאת הארץ אשר תפילו מנחלה לשבטי ישראל ואלה מחלקתם נאם אדני יהוה: 30 ואלה תוצאת העיר מפאת

אחוזתם היא בנחלה: 17 וכי יתן מנחה מנחלתו לאחד מעבדיו והיתה לו עד שנת הדרור ושבת לנשיא אך נחלתו בניו להם תהיה: 18 ולא יקח הנשיא מנחלת העם להנותם מאחוזתם מאחוזתו ונחלה בניו למען אשר לא יפצו עמי איש מאחוזתו: 19 ויביאני במבוא אשר על כתף השער אל הלשכונת הקדש אל הכהנים הפנות צפונה והנה שם מקום בירכתם ימה: 20 ויאמר אלי זה המקום אשר יבשלו שם הכהנים את האשם ואת החמטת אשר יאפו את המנחה לבלתי יוציא אל החצר החיצונה לקדש את העם: 21 ויוציאני אל החצר החיצונה ויעברני אל ארבעת מקצועי החצר והנה חצר במקצע החצר חצר במקצע החצר: 22 בארבעת מקצעות החצר הצרות קטורות ארבעים ארך ושלושים רחב מדה אחת לארבעתם מקצועות: 23 וטור סביב בהם סביב לארבעתם ומבשלות עשוי מתחת המירות סביב: 24 ויאמר אלי אלה בית המבשלים אשר יבשלו שם משרתי הבית את זבח העם:

פרק 47

1 וישבני אל פתח הבית והנה מים יצאים מתחת מפתן הבית קדימה כי פני הבית קדים והמים ירדים מתחת מבקרי הבית הימנית מנגב למוזבח: 2 ויוציאני דרך שער צפונה ויסבני דרך חוץ אל שער החוץ דרך הפונה קדים והנה מים מפכים מן הכתף הימנית: 3 בצאת האיש קדים וקן בידו וימד אלה באמה ויעברני במים מי אפסים: 4 וימד אלה ויעברני בכמים מים ברכים וימד אלה ויעברני מי מתנים: 5 וימד אלה נחל אשר לא אוכל לעבר כי נאו המים מי שחו נחל אשר לא יעבר: 6 ויאמר אלי הראית בן אדם ויולכני וישבני שפת הנחל: 7 בשובני והנה אל שפת הנחל עץ רב מאד מזה ומזה: 8 ויאמר אלי המים האלה יוצאים אל הגלילה הקדמונה וירדו על הערבה ובאו הימה אל הימה המוצאים ונרפאו המים: 9 והיה כל נפש חיה אשר ישירן אל כל אשר יבוא שם נחלים יחיה והיה הדגה רבה מאד כי באו שמה המים האלה וירפאו ויהי כל אשר יבוא שמה הנחל: 10 והיה יעמדו עליו דוגים מעין גדי ועד עין עגלים משטוח לחרמים יהיו למינה תהיה דגתם כדגת הים הגדול רבה מאד: 11 בצאתו וגבאיו ולא ירפאו למלח נתנו: 12 ועל הנחל יעלה על שפתו מזה ומזה כל עץ מאכל לא יבולו עלהו ולא יזד פריו לחדשו יכבר מן המקדש המה יוצאים והיו פריו למאכל ועלהו לתרופה: 13 כה אמר אדני יהוה גה גבול אשר תתנחלו את הארץ לשני עשר שבטי ישראל יוסף חבלים: 14 ונחלתם אותה איש כאחיו אשר נשאתי את ידי לתתה לאבותיהם ונפלה הארץ והאת לבם בנחלה: 15 וזה גבול הארץ לפאת צפונה מן הים הגדול הדרך חתלן לבוא צדדה: 16 חמת ברותה סברים אשר בין גבול דמשק ובין גבול חמת חצר התיכון אשר אל גבול חורן: 17 והיה גבול מן הים חצר עינין גבול דמשק וצפון צפונה וגבול חמת ואת פאת צפון: 18 ופאת קדים מבין חורן ומבין דמשק ומבין הגלעד ומבין ארץ ישראל הירדן מגבול על הים הקדמוני תמדר ואת פאת קדימה: 19 ופאת נגב תימנה מתמר עד מי מריבות קדש נחלה אל הים הגדול ואת פאת תימנה נגבה: 20 ופאת ים הים הגדול מגבול עד נגב לבוא חמת זאת פאת ים: 21 וחלקתם את הארץ הזאת לבם לשבטי ישראל: 22 והיה תפלו אותה בנחלה לבם ולהגרים הגרים בתוכםם

יהי לבם: 11 האיפה והבת תכן אחד יהיה לשאת מעשר החמר הבת ועשירת החמר האיפה אל החמר יהיה מתכנתו: 12 והשקל עשרים גרה עשרים שקלים חמשה ועשרים שקלים עשרה וחמשה שקל המנה יהיה לבם: 13 זאת התרומה אשר תרימו ששית האיפה מחמר החמשים וששית האיפה מחמר השערים: 14 וחק השמן הבת השמן מעשר הבת מן הכר עשרת הבתים חמר כי עשרת הבתים חמר: 15 ושה אחת מן הצאן מן המאתים ממשקה ישראל למנחה ולעולה ולשלמים לכפר עליהם נאם אדני יהוה: 16 כל העם הארץ יהיו אל התרומה הזאת לנשיא בישראל: 17 ועל הנשיא יהיה העולות והמנחה והנסך בחגים ובחדשים ובשבתות בכל מועדי בית ישראל הוא יעשה את החמטת ואת המנחה ואת העולה ואת השלמים לכפר בעד בית ישראל: 18 כה אמר אדני יהוה בראשון באחד לחדש תקח פד בן בקר חמים וחמטת את המקדש: 19 ולקח חכהן מדם החמטת ונתן אל מזוזת הבית ואל ארבע פנות העזרה למזבח ועל מזוזת שער החצר הפנימית: 20 וכן תעשה בשבעה בחדש מאיש שנה ומפתי וכפרתם את הבית: 21 בראשון בארבעה עשר יום לחדש יהיה לבם הפסח חג שבעת ימים מצות יאכל: 22 ועשה הנשיא ביום ההוא בעדו ובעד כל עם הארץ פר חמטת: 23 ושבעת ימי החג יעשה עולה ליהוה שבעת הרים ושבעת אילים תמימים ליום שבעת הימים וחמטת שעיר עזים ליום: 24 ומנחה איפה לפד ואיפה לאיל יעשה ושמן חין לאיפה: 25 בשביעי בחמשה עשר יום לחדש בחג יעשה כאלה שבעת הימים כחמטת כעלה וכמנחה וכשמן:

פרק 46

1 כה אמר אדני יהוה שער החצר הפנימית הפנה קדים יהיה סגור ששת ימי המעשה וביום השבת יפתח וביום החדש יפתח: 2 ובא הנשיא דרך אולם השער מחוץ ועמד על מזוזת השער ועשו הכהנים את עולתו ואת שלמיו והשתחוה על מפתן השער ויצא והשער לא יסגר עד הערב: 3 והשתחוו עם הארץ פתח השער ההוא בשבתות ובחדשים לפני יהוה: 4 והעלה אשר יקרבת הנשיא ליהוה ביום השבת ששה כבשים תמימים ואיל תמים: 5 ומנחה איפה לאיל ולכבשים מנחה ממת ידו ושמן חין לאיפה: 6 וביום החדש פר בן בקר תמימים וששת כבשים ואיל תמימים יהיו: 7 ואיפה לפד ואיפה לאיל יעשה מנחה ולכבשים כאשר תשיג ידו ושמן חין לאיפה: 8 ובבוא הנשיא דרך אולם השער יבוא ובדרכו יצא: 9 ובבוא עם הארץ לפני יהוה במועדים הבא דרך שער צפון להשתחוות יצא דרך שער נגב והבא דרך שער נגב יצא דרך שער צפונה לא ישוב דרך השער אשר בא בו כי נכחו יצאו: 10 והנשיא בתוכם כבואם יבוא ובצאתם יצאו: 11 ובחגים ובמועדים תהיה המנחה איפה לפד ואיפה לאיל ולכבשים ממת ידו ושמן חין לאיפה: 12 וכי יעשה הנשיא נדבה עולה או שלמים נדבה ליהוה ופתח לו את השער הפנה קדים ועשה את עלתו ואת שלמיו כאשר יעשה ביום השבת ויצא וסגר את השער אחרי צאתו: 13 וכבש בן שנתו תמים תעשה עולה ליום ליהוה בבקר בבקר תעשה אותו: 14 ומנחה תעשה עליו בבקר בבקר ששית האיפה ושמן שלישית החין לרם את הסלת מנחה ליהוה חקת עולות תמיד: 15 ושמן את הכבש ואת המנחה ואת השמן בבקר בבקר עולת תמיד: 16 כה אמר אדני יהוה כי יתן הנשיא מתנה לאיש מבניו נחלתו היא לבניו תהיה

נהיה עליו: 2 ויאמר המלך לקרא לחרטמים ולאשפים ולמכשפים ולכשדים להגיד למלך חלמתו ויבאו ויעמדו לפני המלך: 3 ויאמר להם המלך חלום חלמתי ותפעם רוחי לדעת את החלום: 4 ויודברו הכשדים למלך ארמית מלכא עלמין חי ואמר חלמא לעבדיך ואשרי נחוא: 5 ענה מלכא ואמר לכשדיא מלחא מני אודא הן לא תהודעוני חלמא ופשרה הדמין תתעבדון ובתיכון נול: יתשמו: 6 והן חלמא ופשרה תתחון מתנן ונבוכה ויקר שניא תקבלון מן קדמין להן חלמא ופשרה החוני: 7 ענו תנינות ואמרין מלכא ופשרה ואמר לעבדוהי ופשרה נהחיה: 8 ענה מלכא ואמר מן יציב ידע אנה די עדנא אנתון ובנין כל קבל די חזיתון די אודא מני מלחא: 9 די הן חלמא לא תהודעוני חדה היא דתכון ומלחא כדבה ושחיתה הומנתון למאמר קדמי עד די עדנא ישתנא להן חלמא אמרו לי ואנדע די פשרה תהחוני: 10 ענו כשדיא קדם מלכא ואמרין לא איתי אנש על יבשתא די מלת מלכא יוכל להחיה כל קבל די כל מלך רב ושלט מלה כדנה לא שאל לכל חרטם ואשף וכשדי: 11 ומלחתי מלכא שאל יקרה ואחרן לא איתי די יחונה קדם מלכא ופשרה אלהין די מדרבה עם בשרא לא איתוהי: 12 כל קבל דנה מלכא בנס וקצף שניא ואמר להוכדה לכל חכימי בכל: 13 ודחא נפקת וחכימיא מתקטלין ובעו דניאל וחברוהי להתקטלין: 14 באדין דניאל חתיב עטא וטעם לאריוך רב מביאי די מלכא די נפק לקטלה לחכימי בכל: 15 ענה ואמר לאריוך שליטא די מלכא על מה דחא מהחצפה מן קדם מלכא אדין מלחא הודע אריוך לדניאל: 16 ודניאל על ובעה מן מלכא די זמן יתן לה ופשרה להחיה למלכא: 17 אדין דניאל לביחא אול ולחניה מישאל ועזריה חברוהי מלחא הודע: 18 ורחמין למבעא מן קדם אלה שמיא על רוח דנה די לא יהבון דניאל וחברוהי עם שאר חכימי בכל: 19 אדין דניאל בחזוהי די ליליא רוח גלי אדין דניאל ברך אלה שמיא: 20 ענה דניאל ואמר להוה שמה די אלהא מברך מן עלמא ועד עלמא די חכמתא וגבורתא די לה היא: 21 והוא מהשנא עדניא וזמניא מהעדה מלכין ומחקים מלכין ירב חכמתא לחכימין ומנדעא לידעי בינה: 22 הוא גלא עמיקתא ומסתרתא ידע מה בחשוכא ונהירא עמה שרא: 23 כל דחא אבהתי מהורא ומשבח אנה די חכמתא וגבורתא יחבת לי וכען הודעתי די בעינא מנך די מלת מלכא הודעתנא: 24 כל קבל דנה דניאל על על אריוך די מני מלכא להוכדה לחכימי בכל אול וכן אמר לה לחכימי בכל אל התובד עלני קדם מלכא ופשרה למלכא אחוא: 25 אדין אריוך בהתבהלה הנעל לדניאל קדם מלכא וכן אמר לה די חשכת גבר מן בני גלותא די יהוד די פשרה למלכא יהודע: 26 ענה מלכא ואמר לדניאל די שמה די חזית ופשרה: 27 ענה דניאל קדם מלכא ואמר רוח די מלכא שנה לא חכימין אשפין חרטמין גזרין יכלין להחיה למלכא: 28 ברם איתי אלה בשמיא גלא רזין והודע למלכא נבוכדנצר מה די להוא באחרית יומיא חלמך וחזוי ראשך על משכבך דנה הוא: 29 אנתה מלכא רעיונך על משכבך סלקו מה די להוא אחרי דנה וגלא רזיא הודעך מה די להוא: 30 ואנה לא בחכמה די איתי בי מן חייא רזא דנה גלי לי להן על דברת די פשרה למלכא יהודעון ורעיוני לבבך תנדע: 31 אנתה מלכא חזה חיות ואלו צלם חד שניא צלמא דכן רב חזיה ויתר קאם לקבלך ורוח דחיל: 32 הוא צלמא ראשה די דלמב טב חדוהי ודרעוהי די כסף

מעוהי וירכתה די נחש: 33 שקוהי די פרול רגלוהי מנהון די פרול ומנהון די חסף: 34 חזה חיות עד די התגזרת אבן די לא בידין ומחת לצלמא על רגלוהי די פרולא וחספא והדקת המון: 35 באדין דקי כחדה פרולא חספא נחשא כספא ודחבא וכוכל כבור מן ארזי קיט ונשא המון רוחא וכל אתר לא השתבח להון ואבנא די מחת לצלמא הות לטור רב ומלת כל ארעא: 36 דנה חלמא ופשרה נאמר קדם מלכא: 37 אנתה מלכא מלכא מלכיא די אלה שמיא מלכותא חספא ותקא ויקרא ירב לך: 38 וכוכל די דארין בני אנשא חיות ברא ועוף שמיא ירב בידך והשלמך בכלהון אנתה הוא ראשה די דחבא: 39 ובתוך תקום מלכו אחרי ארעא מנך ומלכו תליחא אחרי די נחשא די השלט בכל ארעא: 40 ומלכו רביעיה תהוא תקיפה כפרולא כל קבל די פרולא מהדק וחשל כלא וכפרולא די מרעע כל אלין תדק ונרע: 41 ודי חזיתא רגליא ואצבעתא מנהון חסף די פחר ומנהון פרול מלכו פליגה תהוא ומן נצבתא די פרולא להוא בה כל קבל די חזיתא פרולא מערב בחסף מינא: 42 ואצבעת רגליא מנהון פרול ומנהון חסף מן קצת מלכותא תהוא תקיפה ומנה תהוא תבירה: 43 די חזית פרולא מערב בחסף מינא מתערבין להון בורע אנשא ולא להון דבקין דנה עם דנה הא כדי פרולא לא מתערב עם חספא: 44 וביומיהון די מלכיא אנון יקים אלה שמיא מלכו די לעלמין לא תתחבל ומלכותא לעם אחין לא תשתבך תדק וחסיף כל אלין מלכותא והיא תקום לעלמא: 45 כל קבל די חזית די מטורא אונגרות אבן די לא בידין והדקת פרולא נחשא חספא כספא ודחבא אלה רב הודע למלכא מה די להוא אחרי דנה ויציב חלמא ומחמין פשרה: 46 באדין מלכא נבוכדנצר נפל על אפוייה ולדניאל סגד ומנחה וניחחין אמר לנסכה לה: 47 ענה מלכא לדניאל ואמר מן קשט די אלהכון הוא אלה אלהין ומרא מלכין וגלה רזין די יכלת למגלא רזה דנה: 48 אדין מלכא לדניאל רבי ומתנן ברכין שניאן ירב לה והשלט על כל מדינת בכל ורב סגנין על כל חכימי בכל: 49 ודניאל בעא מן מלכא ומני על עבדתא די מדינת בכל לשדרך מישך ועבד ננו ודניאל בתרע מלכא:

פרק 3

1 נבוכדנצר מלכא עבד צלם די דהב רומא אמין שתיין פתיה אמין שת אקומה בבקעת דורא במדינת בכל: 2 ונבוכדנצר מלכא שלח למכנש לאחשדרפניא סגניא ופחותא אדרגזוריא גבריא דחבריא תפתיא וכל שלטני מדינתא למחא לחנכת צלמא די הקים נבוכדנצר מלכא: 3 באדין מתכנשין אשדרפניא סגניא ופחותא אדרגזוריא גבריא תפתיא וכל שלטני מדינתא למחא לחנכת צלמא די הקים נבוכדנצר מלכא: 4 וקאמין לקבל צלמא די הקים נבוכדנצר: 4 וברווא קרא בחיל לכון אמרין עממיא אמיא ולשניא: 5 בעדנא די תשמעון קל קרנא משרוקיאת קיתרס סבכא ופסנתרין סומפניה וכל זני זמרא תפלין ותסגדון לצלם דחבא די הקים נבוכדנצר מלכא: 6 ומן די לא יפל ויסגד בה שעתא יתרמא לגווא אתון נורא יקדחת: 7 כל קבל דנה בה זמנא כדי שמעין כל עממיא קל קרנא משרוקיאת קיתרס סבכא ופסנתרין וכל זני זמרא תפלין כל עממיא אמיא ולשניא סגדין לצלם דחבא די הקים נבוכדנצר מלכא: 8 כל קבל דנה בה זמנא קרבו גברין כשדאין ואכלו קרציוהן די

יהודיא: 9 ענו ואמרין לנבוכדנצר מלכא מלכא לעלמין חיי: 10 אנתה מלכא שמת טעם די כל אנש די ישמע קל קרנא משרוקיאת קיתרס סבכא ופסנתרין וסומפניה וכל זני זמרא יפל ויסגד לצלם דחבא: 11 ומן די לא יפל ויסגד יתרמא לגווא אתון נורא יקדחת: 12 איתי גברין יהודאין די מדינת יהתון על עבדיה מדינת בכל שדרך מישך ועבד ננו גבריא אלך לא שמו עליך מלכא טעם לאלהיך לא פלחין ולצלם דחבא די הקימת לא סגדין: 13 באדין נבוכדנצר ברנז וחמה אמר להותיה לשדרך מישך ועבד ננו באדין גבריא אלך חיותי קדם מלכא: 14 ענה נבוכדנצר ואמר להון הצדא שדרך מישך ועבד ננו לאלהי לא איתכון פלחין ולצלם דחבא די הקימת לא סגדין: 15 כען הן איתכון עתידין די בעדנא די תשמעון קל קרנא משרוקיאת קיתרס סבכא ופסנתרין וסומפניה וכל זני זמרא יפל ויסגד לצלם דחבא די הקימת לא סגדין: 16 ענו שדרך מישך ועבד ננו ואמרין למלכא נבוכדנצר לא חשחין אנחנו על דנה פתגם פלחיתוך: 17 חזי איתי אלהנא די אנתה פלחין יכל ישיבותנא מן אתון נורא יקדחת ומן ידך מלכא ישיוב: 18 והן לא ידע להוא לך מלכא די לאלהיך לא איתנא פלחין ולצלם דחבא די הקימת לא סגדין: 19 באדין נבוכדנצר התמלי חמא וצלם אנפוחי אשנתו על שדרך מישך ועבד ננו ענה ואמר למזא לאתונא חר שבעה על די חזה למזיה: 20 ולגברין גברי חיל די בחילהא אמר לכפתה לשדרך מישך ועבד ננו למרמא לאתון נורא יקדחת: 21 באדין גבריא אלך כפתו בסרבליהון פטישיוהן וכרבליהון ולבשיהון ורמיו לגווא אתון נורא יקדחת: 22 כל קבל דנה מן די מלת מלכא מחצפה ואתונא אזח יתירא גבריא אלך די חסין לשדרך מישך ועבד ננו קטל המון שביבא די נורא: 23 וגבריא אלך חתהון שדרך מישך ועבד ננו נפלו לגווא אתון נורא יקדחת מכפתין: 24 אדין נבוכדנצר מלכא הוה וקם בהתבהלה ענה ואמר להדברוהי מלכא גברין תלחא רמינא לגווא נורא מכפתין ענין ואמרין למלכא יציבא מלכא: 25 ענה ואמר הא אנה חזה גברין ארבעה שרין מהלכין בגווא נורא וחבל לא איתי בהון ורוה די רביעיז דמה לבר אלהין: 26 באדין קרב נבוכדנצר לתרע אתון נורא יקדחת ענה ואמר שדרך מישך ועבד ננו עבדוהי די אלהא עליא פקו ואחו באדין נפקין שדרך מישך ועבד ננו מן נוא נורא: 27 ומתכנשין אשדרפניא סגניא ופחותא והדברי מלכא חזין לגבריא אלך די לא שלט נורא בגשמהון ושער ראשהון לא התחרך וסרבליוהן לא שנו ורוח נור לא עתת בהון: 28 ענה נבוכדנצר ואמר בריך אלהון די שדרך מישך ועבד ננו די שלח מלאכה ושיוב לעבדוהי די התרחצו עלוהי ומלת מלכא שניו ויהבו גשמיהון די לא יפלחון ולא יסודון לכל אלה אלה אלה לאלהיו: 29 ומני שים טעם די כל עם אנה ולשן די יאמר שלח על אלהון די שדרך מישך ועבד ננוא הדמין יתעבד וביתה נול ישתוה כל קבל די לא איתי אלה אחין די יכל להצלה כדנה: 30 באדין מלכא הצלה לשדרך מישך ועבד ננו במדינת בכל:

פרק 4

1 נבוכדנצר מלכא לכל עממיא אמיא ולשניא די דארין בכל ארעא שלמכון ישנא: 2 אתיא ותמהידי די עבד עמי אלהא עליא שפר קדמי להחיה: 3 אתוהי כמה

ברבין ותמהוהי כמה תקיפין מלכותה מלכות עלם ושלטנה עם דר ודר: 4 אנה נבוכדנצר שלה חיות בביתי ורענן ביוכלי: 5 חלם חיות וידחלנני ורהרין על משכבי וחזוי ראשי יבהלנני: 6 ומני שים טעם להנעלה קדמי לכל חכימי בכל די פשר חלמא יהודעני: 7 באדין עליון חטמיא אשפא כשדיא וגזוריא וחזויא חלמא אמר אנה קדמיהון ופשרה לא מהודעין לי: 8 ועד אחיון על קדמי דניאל די שמה בלמשאצר כשם אלהי ודי רוח אלהין קדישין בה וחלמא קדמוהי אמרת: 9 בלמשאצר רב חרטמין אנה אלהי די רוח אלהין קדישין קר וכל די לא אנס לך חזוי חלמי די חזית ופשרה אמר: 10 וחזוי ראשי על משכבי חזה חיות ואלו אילין בגווא ארעא ורומה שניא: 11 רבה אילנא ותקף ורומה ימטא לשמיא וחזותה לסוף כל ארעא: 12 עפיה שפיר ואנבה שניא ומזון לכלא בה תחתוהי תטלל חיות ברא ובנפוחי ידרון צפרי שמיא ומנה יתוין כל בשרא: 13 חזה חיות בחזוי ראשי על משכבי ואלו עיר וקדיש מן שמיא נתח: 14 קרא בחיל וכן אמר גדו אילנא וקצצו ענפוחי אתרו עפיה ובדרו אנה תנן חיותהון תחתוהי וצפריא מן ענפוחי: 15 ברם עקר שרשוהי בארעא שבקו ובאסור די פרול ונחש בדחתא די ברא ובטל שמיא יצטבע ועם חיותה חלקה בעשב ארעא: 16 לבבה מן אנושא ישנון ולבב חזיה ויתיהב לה ושבעה עדנין יחלפון עלוהי: 17 בגזרת עירין פתנמא ומאמר קדישין שאלמא עד דברת די ינדעון חייא די שלט עליא במלכות אנושא ולמן די יצבא יתננה ושפל אנשים יקים עליה: 18 דנה חלמא חיות אנה מלכא נבוכדנצר ואנתה בלמשאצר פשרא אמר כל קבל די כל חכימי מלכותי לא יכלין פשרא להודעתי ואנתה כחל די רוח אלהין קדישין בדך: 19 אדין דניאל די שמה בלמשאצר אשתומם כשעה חדה ורעיהי יבהלנה ענה מלכא ואמר בלמשאצר חלמא ופשרה אל יבהלך ענה בלמשאצר ואמר מראי חלמא לשנאיו ופשרה לערין: 20 אילנא די חזית די רבה ותקף ואנתה כחל די רוח אלהין קדישין לכל ארעא: 21 ועפיה שפיר ואנבה שניא ומזון לכלא בה תחתוהי תדור חיות ברא ובנפוחי ישכנן צפרי שמיא: 22 אנתה הוא מלכא די רבית ותקפת ורבותך רבת ומסת לשמיא ושלטנך לסוף ארעא: 23 ודי חזה מלכא עיר וקדיש נתח מן שמיא ואמר חזה אילנא וחבלוהי ברם עקר שרשוהי בארעא שבקו ובאסור די פרול ונחש בדחתא די ברא ובטל שמיא יצטבע ועם חיות ברא חלקה עד די שבעה עדנין יחלפון עלוהי: 24 דנה פשרא מלכא וגזרתה עליא היא די מלת על מראי מלכא: 25 ולך מדרין מן אנשא ועם חיות ברא להוה מדרך ועשבא כתורין לך ישעמון ומטל שמיא לך מצבעין ושבעה עדנין יחלפון עליך עד די תנע די שלט עליא במלכות אנשא ולמן די יצבא יתננה: 26 ודי אמרו למשכב עקר שרשוהי די אילנא מלכותך לך קומה מן די תנע די שלטן שמיא: 27 להן מלכא מלכי ישפר עליך וחטיך בצדקה פרק ועויתך במחן ענין הן תהוא ארכה לשלוחך: 28 כלא מטא על נבוכדנצר מלכא: 29 לקצת ירחין תרי עשר על חיכל מלכותא די בכל מלכא הוה: 30 ענה מלכא ואמר הלא דא היא בכל בראת די אנה בניתה לביט מלכו בתקף חסני וליקר הדרי: 31 עוד מלחא בפם מלכא קל מן שמיא נפל לך אמרין נבוכדנצר מלכא ומלכותה עדת מנך: 32 ומן אנשא לך מדרין ועם חיות ברא מדרך עשבא כתורין לך ישעמון ושבעה עדנין יחלפון עליך עד די תנע די שלט עליא במלכות אנשא ולמן די

יצבא יתננה: 33 בה שעתא מלחא ספת על נבוכדנצר ומן אנשא טריד ועשבא כחורין יאכל ומטל שמיא גשמה יצטבע עד די שעה כנשרין רבה וטפרוהי בצפרין: 34 ולקצת יומיה אנה נבוכדנצר עיני לשמיא נטלת ומנדעי עלי יתוב ולעליא ברכתא ולחי עלמא שבת וחררת די שלמנה שלמן עלם ומלכותא עם דר ודר: 35 וכל דארי ארעא כלה חשיבין וכמצביה עבד בחיל שמיא ודארי ארעא ולא איתי די ימחא בידה ויאמר לה מה עבדת: 36 בה זמנא מנדעי יתוב עלי וליקר מלכותי חרי וזוי יתוב עלי ולי חדרי ורברבני יבעון ועל מלכותי חקנתה ורבו יתירה הוספת לי: 37 כען אנה נבוכדנצר משבח ומרום ומהדר למלך שמיא די כל מעבדוהי קשט ואחרתה דין ודי מחלכין בנוה יכל להשפלה:

פרק 5

1 בלשאצר מלכא עבד לחם רב לרברבנוהי אלף ולקבל אלפא חמרא שתה: 2 בלשאצר אמר בטעם חמרא להיתיה למאני דהבא ובספא די הנפק נבוכדנצר אבוהי מן היכלא די בירושלם וישתון בהון מלכא ורברבנוהי שגלתה ולחנתה: 3 באדין חיתיו מאני דהבא די הנפק מן היכלא די בית אלהי די בירושלם ואשתיו בהון מלכא ורברבנוהי שגלתה ולחנתה: 4 אשתיו חמרא ושכחו לאלהי דהבא ובספא נחשא פירולא אש ואבאנא: 5 בה שעתה נפקו אצבען די יד אנש וכתבן לקבל נברשתא על גפרא די כתל היכלא די מלכא ומלכא חזו פס ידה די כתבה: 6 אדין מלכא וזוהי שונוה ורעינהי יבהלונה וקטרי חרצה משתרין וארכבתה דא לדא נקשן: 7 קרא מלכא בחיל להעלה לאשפיא כשדיא וגוריא ענה מלכא ואמר לחכימי בכל די כל אנש די יקרה כתבה דנה ופשרה יחונני ארגונא ילשכ המונבא: 8 דהבא על צוורה ותלתי במלכותא ושלט: 9 אדין עללין כל חכימי מלכא ולא כהלין כתבא למקרא ופשרא להודעה למלכא: 9 אדין מלכא בלשאצר שניא מתבהל וזויה שנין עלוהי ורברבנוהי משתבשין: 10 מלכתא לקבל מלי מלכא ורברבנוהי לבית משתיו עללת ענת מלכתא ואמרת מלכא לעלמין חיי אל יבהלוך רעינך וזיויך אל ישתנו: 11 איתי גבר במלכותך די רוח אלהין קדישין בה וביומי אבך נחירו ושכלתו וחכמה כחכמת אלהין השתכחת בה ומלכא נבכדנצר אבך רב חרטמין אשפין כשדאין גזרין חקמת אבך מלכא: 12 כל קבל די רוח יתירה ומנדע ושכלתו מפשר חלמין ואחיות אחיון ומשרא קמרין השתכחת בה בדניאל די מלכא שם שמה בלשאצר כען דניאל יתקרי ופשרה יחחיה: 13 באדין דניאל העל קדם מלכא ענה מלכא ואמר לדניאל אנתה הוא דניאל די מן בני גלותא די יהוד די היתי מלכא אבי מן יהוד: 14 ושמעת עליך די רוח אלהין בך וגהירו ושכלתו וחכמה יתירה השתכחת בך: 15 וכען העלו קדמי חכימא אשפין די כתבה דנה יקרון ופשרה להודעתו ולא כהלין פשר מלכא להחיותו: 16 ואנה שמעת עליך די תוכל פשרין למפשר וקמרין למשרא כען הן תוכל כתבא למקרא ופשרה להודעתו ארגונא תלבש והמונבא די דהבא על צוורה ותלחא במלכותא ושלט: 17 באדין ענה דניאל ואמר קדם מלכא מתנתך לך להוין ונבוכדנצר לאחרן הב כרם כתבא אקרא למלכא ופשרא אהודענה: 18 אנתה מלכא אלהא עליא מלכותא ורבותא ויקרא וחררה יחב לנבכדנצר אבך: 19 ומן רבותא די יחב לה

כל עממיא אמיא ולשניא הוו ואעין ודחלין מן קדמוהי די הוה צבא הוא קטל ודי הוה צבא הוה מחא ודי הוה צבא הוה מרים ודי הוה צבא הוה משפיל: 20 וכדי רם לבבה ורוחה תקפת להזוהי נחנת מן כרסא מלכותה ויקרה העדיו מנה: 21 ומן בני אנשא טריד ולבבה עם חיותא שוי ועם ערדיא מדורה עשבא כחורין יעממונה ומטל שמיא גשמה יצטבע עד די ידע די שליט אלהא עליא במלכות אנשא ולמן די יצבא יהקים עליה: 22 ואנתה ברה בלשאצר לא השפלת לבבך כל קבל די כל דנה ידעת: 23 ועל מראש שמיא התרוממת ולמנא די ביתה חיתיו קרמך ואנתה ורברבניך שגלתך ולחנתך חמרא שתין בהון ולאליה כספא ודחבא נחשא פירולא אשא ואבנא די לא חזין ולא שמעין ולא ידעין שבתא ולאליה די נשמתך בידה וכל ארחתך לה לא הדרת: 24 באדין מן קדמוהי שליח פסא די ידא וכתבא דנה רשים: 25 ודנה כתבא די רשים מנא מנא תקל ופרסין: 26 דנה פשר מלחא מנא מנא אלהא מלכותך והשלמה: 27 תקל תקולתה במאזניא והשתכחת חסיר: 28 פרס פריסת מלכותך ויהיבת למדי ופרס: 29 באדין אמר בלשאצר והלבישו לדניאל ארגונא והמונבא די דהבא על צוורה וחררו עלוהי די שליט תלחא במלכותא: 30 בה בליליא קטיל בלשאצר מלכא כשדיא: 31 ודרישו מדיא קבל מלכותא כבר שנין שתין ותרתין:

פרק 6

1 שפר קדם דרישו והקים על מלכותא לאחשדרפניא מאה ועשרין די להון בכל מלכותא: 2 ועלא מנהון סרכין תלחא די דניאל חד מנהון די להון אחשדרפניא אלין יחבין להון טעמא ומלכא לא להוא נזק: 3 אדין דניאל דנה הוא מתנצה על סרכיא ואחשדרפניא כל קבל די רוח יתירה בה ומלכא עשית להקמתה על כל מלכותא: 4 אדין סרכיא ואחשדרפניא הוו בעין עלה להשכחה לדניאל מצד מלכותא וכל עלה ושחיתה לא יכלין להשכחה כל קבל די מהימן הוא וכל שלו ושחיתה לא השתכחת עלוהי: 5 אדין גבריא אלף אמרין די לא נחשכב לדניאל דנה כל עלה לקח השכחה עלוהי בדת אלהא: 6 אדין סרכיא ואחשדרפניא אלן הרגשו על מלכא וכן אמרין לה דרישו מלכא לעלמין חיי: 7 אתיעשו כל סרכי מלכותא סגניא ואחשדרפניא הרבריא כל די יבעה בעו מן כל אלה ואנש עד יומין תלחין להן מנך מלכא יתרמא לגב אריותא: 8 כען מלכא תקים אסרא ותרשם כתבא די לא להשניח כדת מדי ופרס די לא תעדא: 9 כל קבל דנה מלכא דרישו רשם כתבא ואסרא: 10 ודניאל כדו ידע די רשים כתבא על לביתה וכיון פתחן לה בעלתה נגד ירושלם וזומנין תלחא ביומא הוא ברך על ברכוהי ומצלא ומורא קדם אלהא כל קבל די הוא עבד מן קדמת דנה: 11 אדין גבריא אלף הרגשו והשכחו לדניאל בעא ומתחנן קדם אלהא: 12 באדין קרבוו אמרין קדם מלכא על אסר מלכא הלא אסר רשמך די כל אנש די יבעה מן כל אלה ואנש עד יומין תלחין להן מנך מלכא יתרמא לגוב אריותא ענה מלכא ואמר יצביא מלחא כדת מדי ופרס די לא תעדא: 13 באדין ענו ואמרין קדם מלכא די דניאל די מן בני גלותא די יהוד לא שרמט עשליך מלכא טעם ועל אסרא די רשמת וזומנין תלחא ביומא בעא בעותה: 14 אדין מלכא כדו מלחא שמע שניא באש עלוהי ועל דניאל שם כל לשיזבוהת ועד מעלי שמשא

הוא משתדר להצלחות: 15 באדין גבריא אלף הרגשו על מלכא ואמרין למלכא דע מלכא די דת למדי ופרס די כל אסר וקים די מלכא יהקים לא להשניח: 16 באדין מלכא אמר והיתיו לדניאל ורמו לגבא די אריותא ענה מלכא ואמר לדניאל אלחך די אנתה פלח לה בתדירא הוא ישיובך: 17 והיתיו אכן חדה ושמת על פס גבא וחתמה מלכא בעזקתה ובעזקת רברבנוהי די לא תשנא צבו בדניאל: 18 אדין אזל מלכא להיכלה ובת טות ודחון לא הנעל קדמוהי ושנתה נדת עלוהי: 19 באדין מלכא בשפרפרא יקום בננהא ובחתבהלה לגבא די אריותא אזל: 20 ובמקרהה לגבא לדניאל בקל עצים זעק ענה מלכא ואמר לדניאל דניאל עבד אלהא חיא אלחך די אנתה פלח לה בתדירא חיכל לשיזבוך מן אריותא: 21 אדין דניאל עם מלכא מלל מלכא לעלמין חיי: 22 אלהי שלח מלאכה וסגר פם אריותא וכל חבלוני כל קבל די קדמוהי זכו השתכחת לי ואף קרמך מלכא חבולה לא עבדת: 23 באדין מלכא שניא מאב עלוהי ולדניאל אמר להנסקה מן גבא וחסך דניאל מן גבא וכל חבל וכל השתכח בה די הימן באללה: 24 ואמר מלכא והיתיו גבריא אלף די אכלו קרצוהי די דניאל ולגב אריותא רמו אנון בניחון ונשיחון ולא מטו לארעית גבא עד די שלטו בהון אריותא וכל גרמיהון הדקן: 25 באדין דרישו מלכא כתב לכל עממיא אמיא ולשניא די דארין בכל ארעא שלמכון ישנא: 26 מן קדמי שים טעם די בכל שלמן מלכותי להון ואעין ודחלין מן קדם אלהא די דניאל די הוא אלהא חיא וקים לעלמין ומלכותה די לא תתחבל ושלמנה עד סופא: 27 משיזב ומצל ועבד אתין ותמחין בשמיא ובארעא די שניח לדניאל מן יד אריותא: 28 ודניאל דנה הצלה במלכות דרישו ובמלכות כורש פרסיא:

פרק 7

1 בשנת חדה בבלאשצר מלך בבל דניאל חלם חזו וחזוי ראשו על משכבה באדין חלמא כתב ראש מלין אמר: 2 ענה דניאל ואמר חזו היות בחזוי עם ליליא וארי אורבע רוחי שמיא מניחן לימא רבא: 3 וארבע חיון רברבן סלקן מן ימא שנין דא מן דא: 4 קדמיתא כאריה וגפין די נשר לה חזו היות עד די מרסו נפיה ונפילת מן ארעא ועל רגלין כאנש חקימת ולבב אנש יחב לה: 5 וארי חיות אחרי תנינה דמיה לדב ולששר חד הקמת ותלת עלעין בפמה בין שניה וכן אמרין לה קומי אכלי בשר שניא: 6 באתר דנה חזו היות וארי אחרי כנמר ולה גפין ארבע די עוף על גביה וארבעה ראשין לחיותא ושלמן יחב לה: 7 באתר דנה חזו היות בחזוי ליליא וארו אחיו רביעייה דחילה ואימתי ותקפא יתירא שנין די פרול לה רברבן אכלה ומדקה ושאר ארעא ברגליה רפסה והיא משניה מן כל חיותא די קדמיה וקרנין עשר לה: 8 משככל היות בקרניא ואלו קרן אחרי וזערה סלקת ביניהון ותלת מן קרניא קדמיתא אתעקרו מן קדמיה ואלו עינין בעיני אנשא בקרנא ואלו רפס מלל רברבן: 9 חזו היות עד די כרסון רמיו ועתיק יומין יחב לבושה כתלג חור ושער ראשה כעמר נקא כרסיה שביבין די נור גלגלוהי נור דלק: 10 נהר די נור נגד ונפק מן קדמוהי אלף אלפים ישמשוהו ורבו רבון קדמוהי יקומין דינא יחב וספרין פתחו: 11 חזו היות באדין מן קל מליא רברבתא די קרנא ממללה חזו היות עד די קטילת חיותא והובד גשמה ויהיבת ליקרת אסא: 12 ושאר חיותא העדיו שלמנהון

וארכה בחיין יהיבת להון עד זמן ועדן: 13 חזו היות בחזוי ליליא וארו עם ענני שמיא כבר אנש אתה חזו ועד עתיק יומיא מטה וקדמוהי הקרבוהי: 14 ולה יהיב שלמן ויקר ומלכו וכל עממיא אמיא ולשניא לה יפלחון לשלמנה שלמן עם דה יעדוהי מלכותה די לא תתחבל: 15 אכריתיה רוחי אנה דניאל בנוא נדנה וחזוי ראשי יבהלנני: 16 קרבת על חד מן קאמיא ויצביא אכעא מנה על כל דנה ואמר לי ופשר מליא יהודענני: 17 אלין חיותא רברבתא די אנין ארבע ארבעה מלכין יקומון מן ארעא: 18 ויקבלון מלכותא קדשי עליונין ויחסנון מלכותא עד עלמא ועד עלם עלמא: 19 אדין צבית ליצבא על חיותא רביעייתא די הות שניה מן כלהון דחילה יתירה שניה די פרול וטפריה די נחש אכלה מדקה ושאר ארעא ברגליה רפסה: 20 ועל קרניא עשר די בראשה ואחרי די סלקת ונפלו מן קרמיה תלת וקרנא דכן ועינין לה ופם ממלל רברבן וחזוהי רב מן חברתה: 21 חזו היות וקרנא דכן עבדה קרב עם קדישין ויכלה להון: 22 עד די אתה עתיק יומיא ודינא יחב לקדשי עליונין וזמנא מטה ומלכותא חסנון קדישין: 23 כן אמר חיותא רביעייתא מלכו רביעייה תהוא בארעא די תשנא מן כל מלכותא ותאכל כל ארעא ותדושנה ותדקנה: 24 וקרניא עשר מנה מלכותה עשרה מלכין יקמון ואחין יקום אחריהון והוא ישנא מן קדמיה ותלתה מלכין יהשפל: 25 ומלין לצד עליא ימלל ולקדישי עליונין יבלא ויסבר להשנייה זמנין ודת ויתיהבון בידה עד עדן ועדינן ופלג עדן: 26 ודינא יחב ושלמנה יחדון להשמדה ולהיכודה עד סופא: 27 ומלכותה ושלמא ורבותא די מלכות תחות כל שמיא יהיבת לעם קדישי עליונין מלכותה מלכות עלם וכל שלמניא לה יפלחון וישתמעון: 28 עד כה סופא די מלחא אנה דניאל שניא רעיני יבהלנני וזויו ישתנון עלי ומלחא בלבי נשרת:

פרק 8

1 בשנת שלוש מלכות בבלאשצר המלך חזון נראה אלי אני דניאל אחרי הנראה אלי בתלחה: 2 ואראה בחזון ויהי בראתי ואני בשושן הבירה אשר בעילם המדינה ואראה בחזון ואני הייתי על אוכל אולי: 3 ואשא עיני ואראה והנה איל אחד עמד לפני האכל ולו קרנים והקרנים גבהות והאחת גבהה מן השנית והגבהה עלה באחרונה: 4 ראיתי את האיל מגנה ימה וצפונה וגבהה וכל חיות לא יעמדו לפניו ואין מציל מידו ועשה כרצונו והגדיל: 5 ואני הייתי מבין והנה צפיר העוים בא מן המערב על פני כל הארץ ואין נוגע בארץ והצפיר קרן חזות בין עיניו: 6 ויבא עד האיל בעל הקרנים אשר ראיתי עמד לפני האיל וירץ אליו בחמת כחו: 7 וראיתיו מגיע אצל האיל ויתמרמר אליו ויד את האיל וישבר את שתי קרניו ולא היה כח באיל לעמד לפניו וישליכוהו ארצה וירמסוהו ולא היה מציל לאיל מידו: 8 וצפיר העוים הגדיל עד מאד ובעצמו נשברה הקרן הגדולה ותעלנה חזות ארבע תחתיה לארבע רוחות השמים: 9 ומן האחת מהם יצא קרן אחת מצעירה ותגדל יתר אל הגג ואל המזרח ואל הצבי: 10 ותגדל עד צבא השמים ותפל ארצה מן הצבא וכן הכוכבים והתרמסם: 11 ועד שר הצבא הגדיל וממנו היום החמיר והשלך מכון מקדשו: 12 וצבא נתת על החמיד בפשע ותשלך אמת ארצה ועשתה והצליחה: 13 ואשמעה אחד קדוש מדבר ויאמר אחד קדוש לפלמוני

המדבר עד מתי החזון התמיד והפשע שמם תת וקדש וצבא מרמס: 14 ויאמר אלי עד ערב בקר אלפים ושלש מאות ונצדק קדש: 15 ויהי בראתי אני דניאל את החזון ואבקשה בינה והנה עמד לנגדי כמראה גבר: 16 ואשמע קול אדם בין אולי ויקרא ויאמר גבראיה הבן לחלו את המראה: 17 ויבא אל עמדי ובבאו נבעתי ואפלה על פני ויאמר אלי הבן בן אדם כי לעת קץ החזון: 18 ובדברו עמי נרדמתי על פני ארצה ויגע בי ויעמידני על עמדי: 19 ויאמר הנני מודיעך את אשר יהיה באחרית היום כי למועד קץ: 20 האיל אשר ראית בעל הקנים מלכי מדי ופרס: 21 והצפיר השעיר מלך יון והקרן הגדולה אשר בין עיניו הוא המלך הראשון: 22 והנשברת והתעמדת ארבע תחתיה ארבע מלכויות מגוי יעמדתה ולא בכחו: 23 ובאחרית מלכותם כחתם הפשעים יעמד מלך עו פנים ומבין חידות: 24 ועם כחו ולא בכחו ונפלאות ישחית והצליח ועשה והשחית עצומים ועם קדשים: 25 ועל שכלו והצליח מרמה בידו ובלבבו יגדיל ובשלוה ישחית רבים ועל שר שרים יעמד ובאפס יד יאמר: 26 ומהאם הערב והבקר אשר נאמר אמת הוא ואתה חזון כי לימים רבים: 27 ואני דניאל נהייתי ונחליתי ימים ואקום ואעשה את מלאכת המלך ואשתומם על המראה ואין מבין:

פרק 9

השמש למען אדני: 18 המה אלהי אונק ושמע פקחה עיניך וראה שממתינו והעיר אשר נקרא שמך עליה כי לא על צדקתינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמך הרבים: 19 אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל האחר למען אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך: 20 ועוד אני מדבר ומתפלל ומתודה חטאתי וחטאת עמי ישראל ומפיל תחנתי לפני יהוה אלהי על הר קדש אלהי: 21 ועוד אני מדבר בתפלה והאיש גבראיה אשר ראיתי בחזון בתחלה מעף ביעף נגע אלי כעת מנחת ערב: 22 ויבן וידבר עמי ויאמר דניאל עתה יצאתי להשכילך בינה: 23 בתחלת תחנוניך יצא דבר ואני באתי להגיד כי חמדות אתה ובין דברך ובהן במראה: 24 שבעים שבועים נתתך על עמך ועל עיר קדשך לבלא הפשע ולחתם חטאות ולכפר עון ולהביא צדק עלמים ולחתם חזון ונביא ולמשת קדש קדשים: 25 ותדע ותשכל מן מצא דבר להשיב ולבנות ירושלם עד משיח נגיד שבעים שבועה ושבעים שנים ושנים תשוב ונבנתה רחוב וחרוץ ובצוק העתים: 26 ואחרי השבעים שנים ושנים יכרת משיח ואין לו והעיר והקדש ישחית עם נגיד הבא וקצו בשקף ועד קץ מלחמה נחרצת שממות: 27 והגבור ברית לרבים שבוע אחד וחצי השבוע ישיבת זבח ומנחה ועל כנף שקוצים משמם ועד כלה ונחרצה התך על שמם:

פרק 10

1 בשנת שלוש לכורש מלך פרס דבר נגלה לדניאל אשר נקרא שמו בלמשאצר ואמת הדבר וצבא גדול ובין את הדבר ובינה לו במראה: 2 בימים ההם אני דניאל הייתי מאביל שלשה שבועים ימים: 3 לחם חמדות לא אכלתי ובשר יוין לא בא אל פיו וסוך לא סכתי עד מלאות שלשת שבועים ימים: 4 וביום עשרים וארבעה לחדש הראשון ואני הייתי על יד הנהר הגדול הוא חדקל: 5 ואשא את עיני וארא והנה איש אחד לבוש בדים ומתניו חגרים בכתם אופז: 6 וגיותו כתרשש ופניו כמראה ברק ועיניו כפלפיד אש וזרעתיו ומרגלותיו כעין נחשת קלל וקול דבריו כקול מוין: 7 וראיתי אני דניאל לבדי את המראה והאנשים אשר היו עמי לא ראו את המראה אבל חרדה גדלה נפלה עליהם ויברחו בחיבא: 8 ואני נשאיתי לבדי ואראה את המראה הגדלה הזאת ולא נשאר בי כח והודי נהפך עלי למשחית ולא עצרתי כח: 9 ואשמע את קול דבריו ובשעתי את קול דבריו ואני הייתי נרדם על פני ופני ארצה: 10 והנה יד נגעה בי ותניעני על ברכי וכפות ידי: 11 ויאמר אלי דניאל איש חמדות הבן בדברים אשר אנכי דבר אליך ועמד על עמךך כי עתה שלחתי אליך ובדברתי עמי את הדבר הזה עמדת מרעיה: 12 ויאמר אלי אל תירא דניאל כי מן היום הראשון אשר נתת את לבך להבין ולהתענות לפני אלהיך נשמעו דברך ואני באתי בדברךך: 13 ושר מלכות פרס עמד לנגדי עשרים ואחד יום והנה מיכאל אחד השרים הראשנים בא לעזרני ואני נותרתי שם אצל מלכי פרס: 14 ובאתי להביןך את אשר יקרה לעמך באחרית הימים כי עוד חזון לימים: 15 ובדברתי עמי כדברים האלה נתתי פני ארצה ונאלמתי: 16 והנה כדמות בני אדם נגע על שפתי ואפתח פי ואדברת אמהרה אלי העמד לנגדי אדני במראה נהפכו צירי ועל ולא עצרתי כח: 17 והיך יוכל עבד אדני זה לדבר עם אדני זה ואני מעתה לא יעמד בי כח ונשמח לא נשאהר בי: 18 ויסף ויגע בי כמראה אדם

ויחזקני: 19 ויאמר אל תירא איש חמדות שלום לך חזק וחזק וכדברתי עמי התחזקתי ואמרה ידבר אדני כי חזקתני: 20 ויאמר חידעת למה באתי אליך ועתה אשוב להלחם עם שר פרס ואני יוצא והנה שר יון בא: 21 אבל אני לך את הרשום בכתב אמת ואין אחד מתחזק עמי על אלה כי אם מיכאל שרכם:

פרק 11

1 ואני בשנת אחת לדריוש המדי עמד למחזיק ולמעז לו: 2 ועתה אמת אני לך הנה עוד שלשה מלכים עמדים לפרס והרביעי ישעיה מלך גדול מכל ובחזקתו בעשרו עיר הכל את מלכות יון: 3 ועמד מלך גבור ומשל ממשל רב ועשה כרצונו: 4 וכעמדו תשבר מלכותו ותחץ לארבע רוחות השמים ולא לאחריתו ולא כמשלו אשר משל כי נתחש מלכותו ולאחרים מלבד אלה: 5 ויחזק מלך הנגב ומן שריו ויחזק עליו ומשל ממשל רב ממשלתו: 6 ולקץ שנים יתחברו ובת מלך הנגב תבוא אל מלך הצפון לעשות מישרים ולא תעצר כוח הורוע ולא יעמד וזרעו ותנתן היא ומביאיה ויהלדה ומחזקה בעתים: 7 ועמד מנצר שרשיה כנו ויבא אל החיל ויבא במעוזו מלך הצפון ועשה בהם והחזיק: 8 וגם אלהיהם עם נסכיהם עם כלי חמדתם כסף וזהב בשבי יבא מצרים והוא שנים יעמד ממלך הצפון: 9 ובא במלכות מלך הנגב ושב אל אדמתו: 10 ובנו יתגורו ואספו המון חילים רבים ובא בוא ושטף ועבר וישב ויתגור עד מעזה: 11 ויתמרמר מלך הנגב ויצא ולחם עמו עם מלך הצפון והעמיד המון רב ונתן ההמון בידו: 12 ונשא ההמון ירום לבבו והפיל רבאות ולא יעז: 13 ושב מלך הצפון והעמיד המון רב והראשון ולקץ העתים שנים יבוא בוא בחיל גדול ויברכשו: 14 ובעתים עמך רבים יעמדו על מלך הנגב ובני פריצי עמך ינשאו להעמיד חזון ונכשלו: 15 ויבא מלך הצפון וישפך סוללה ולכד עיר מבצרות וזרעות הנגב לא יעמדו ועם מבחירו ואין כח לעמד: 16 ויעש הבא אליו כרצונו ואין עומד יעמדו ויפמד בארץ הצבי וכלה בידו: 17 וישם לבוא בתקף כל מלכותו וישרים עמו ועשה ובת הנשים יתן לו להשחיתו ולא תעמד ולא לו תהיה: 18 וישב פניו לאיים ולכד רבים והשכית קצין חרפתו לו בלתי חרפתו ישיב לו: 19 וישב פניו למעוזי ארצו ונכשל ונפל ולא ימצא: 20 ועמד על כונו מעביר ונוש הדר מלכות ובימים אחדים ישבר ולא באפים ולא במלחמה: 21 ועמד על כנו נבזה ולא נתנו עליו הוד מלכות ובא בשלוה והחזיק מלכות בחלקלקות: 22 וזרעות השטף ישטפו בחלקלקות וישברו ונעם ברית: 23 ומן התחברות אליו יעשה מרמה ועלה ועצם במעט גוי: 24 בשלוה ובמשמני מדינה יבוא ועשה אשר לא עשו אבותיו ואבות אבותיו בזה ושלל ורכשו להם יבזור ועל מבצרים יחשב מחשבתו ועד עת: 25 ויער כחו ולבכבו על מלך הנגב בחיל גדול ומלך הנגב יתגרה למלחמה בחיל גדול ועצום עד מאד ויהי יעמד כי יחשבו עליו מחשבות: 26 ואכלי פת בנו ישברוהו וחילו ישטפו ונפלו חללים רבים: 27 ושניהם המלכים לבבם למרע ועל שלחן אחד כזב ידברו ולא תצלח כי עוד קץ למעמד: 28 וישב ארצו ברכוש גדול ולבכבו על ברית קדש ועשה ושב לארצו: 29 למעמד ישוב ובא בנגב ולא תהיה כראשנה וכאחרונה: 30 ובאו בו ציים כמים ונכאה ושב וזעם על ברית קודש ועשה ושב ויבן על

עזבי ברית קדש: 31 וזרעים ממנו יעמדו וחללו המקדש המעזו והסירו התמיד ונתנו השקוין משומם: 32 ומרשיעי ברית יחזיקו בחלקות ועם ידעי אלהיו יחזקו ועשו: 33 ומשכילי עם יבינו לרבים ונכשלו בחרב ובלחבה עשור ונבזוה ימים: 34 ובהכשלים יעזרו עוד מעט ונלוו מצרים רבים בחלקלקות: 35 ומן המשכילים יכשלו לצרופי בהם ולבכרו וללכבן עד עת קץ כי עוד למעמד: 36 ועשה כרצונו המלך ויתרוםם ויתגדל על כל אל ועל אל אלים ידבר נפלאות וצליח עד כלה ועם כי נחרצה נעשתה: 37 ואלה אבותי לא יבין ועל חמדת נשים ועל כל אלוה לא יבין כי על כל יתגדל: 38 ולא לה מעזים על כנו יכבד ולא לה אשר לא ידעוהו אבותיו יכבד בזה ובכסף ובאבן יקרה ובחמדות: 39 ועשה למבצרי מעזים עם אלוה נכר אשר הכיר ירבה כבוד והמשלים ברכים ואדמה יחלק במחור: 40 ובעת קץ יתנגח עמו מלך הנגב וישתער עליו מלך הצפון ברכב ובפרשים ובאניות רבות ובא בארצות ושטף ועבר: 41 ובא בארץ הצבי ורבות יכשלו ואלה ימלטו מידו אדום ומואב וראשית בני עמון: 42 וישלח ידו בארצות וארץ מצרים לא תהיה לפליטה: 43 ומשל במכמי הזהב והכסף ובכל חמדות מצרים ולבים וכשים במצעדיו: 44 ושמועות יבהלוהו ממוזח ומצפון ויצא בחמא גדלה להשמיד ולהחרים רבים: 45 וישע אהלי אפדנו בין ימים אחר צבי קדש ובא עד קצו ואין עוזר לו:

פרק 12

1 ובעת ההיא יעמד מיכאל השר הגדול העמד על בני עמך והיתה עת צרה אשר לא נתיחה ממות גוי עד העת ההיא ובעת ההיא ימלט עמך כל הנמצא כתוב בספר: 2 ורבים ישלח אדמת עפר יקצו אלה לחיי עולם ואלה לחרפות לדראון עולם: 3 והמשכילים יזהרו כזהר הרקיע ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד: 4 ואתה דניאל סתם הדברים וחתם הספר עד עת קץ ישטפו רבים ותרבה הדעת: 5 וראיתי אני דניאל והנה שנים אחרים עמדים אחד הנה לשפת היאר והנה לשפת היאר: 6 ויאמר לאיש לבוש חדים אשר ממעל למימי היאר עד מתי קץ הפלאות: 7 ואשמע את האיש לבוש חדים אשר ממעל למימי היאר וירם ימינו ושמאלו אל השמים וישבע בפי העולם כי למעמד מועדים וחצי ובכלות נחתי יד עם קדש תכלית כל כלה: 8 ואני שמעתי ולא אבין ואמרה אדני מה אחרית אלה: 9 ויאמר לך דניאל כי סתמים וחתמים הדברים עד עת קץ: 10 יתבררו ויתלבנו ויצרפו רבים והרשיעו רשעים ולא יבינו כל רשעים והמשכילים יבינו: 11 ומעת הוסר התמיד ולחת שקוין שמם ימים אלף מאותי ותשעים: 12 אשרי המחכה ויגיע לימים אלף שלש מאות שלשים וחמשה: 13 ואתה לך לקץ ותנוה ותעמד לגרלך לקץ הימים:

הושע

פרק 1

1 דבר יהוה אשר היה אל הושע בן בארי בימי עזיה יוחם אחז ויחזקיה מלכי יהודה ובימי ירבעם בן יואש מלך ישראל: 2 תחלת דבר יהוה בהושע ויאמר יהוה אל הושע לך קח לך אשת זנונים וילדי זנונים כי

המה מצרים ישובו: 14 וישכח ישראל את עשהו ויבן היכולות ויהודה הרבה ערים בצורות ושלחתי אש בעריו ואכלה ארמנותיה:

פרק 9

1 אל תשמח ישראל אל גיל כעמים כי זנית מעל אלהיך אהבת אתה על כל גרנות דגן: 2 גרן ויקב לא ירעם ותירוש יכחש בה: 3 לא ישבו בארץ יהוה ושב אפרים מצרים ובאשור טמא יאכלו: 4 לא יסכו ליהוה יין ולא יעברו לו וביהיהם כלחם אונים להם כל אכליו ישמאו כי להםם לנפשם לא יבואו בית יהוה: 5 מה תעשו ליום מועד וליום חגי יהוה: 6 כי הנה הלכו משד מצרים תקבצם מן הקברים מחמד לכספם קמוש יירשם חוח באהליהם: 7 באו ימי הפקדה באו ימי השלם ידעו ישראל אויל הנביא משגע איש הרוח על רב עונך ורבה משטמה: 8 צפה אפרים עם אלהי נביא פח יקשו על כל דרכיו משטמה בבית אלהיו: 9 העמיקו שחתו כימי הגבעה יזכור עונם יפקוד חמאתם: 10 כענבים במדבר מצאתי ישראל ככבורה בתאנה בראשיתה ראיתי אבותיכם תמה באו בעל פעור ויגורו לבשת ויהיו שקוצים כאהבהם: 11 אפרים כעוף יתעופף כשקודם מלדה ומכטן ומחריון: 12 כי אם יגרלו את בניהם ושכלתם מאדם כי גם אוי להם בשורי מהם: 13 אפרים כאשר ראיתי לצור שתולה בנוה ואפרים להוציא אל הורג בניו: 14 הן להם יהוה מה תתן הן להם רחם משכיל ושידם צמקים: 15 כל רעתם בגלגל כי שם שנאיתם על רע מעלליהם מביתו אנרשם לא אוסף אהבתם כל שריהם סררים: 16 חבה אפרים שרשם יבש פרי בלי יעשון גם כי ילדון והמתי מחמדי במנם: 17 ימאסם אלהי כי לא שמעו לו ויהיו נדרים בגוים:

פרק 10

1 גפן בוקק ישראל פרי ישוה לו כרב לפריו הרבה למזבחות כטוב לארצו היטבו מצבות: 2 חלק לבם עתה יאשמו הוא יערף מזבחותם ישדד מצבותם: 3 כי עתה יאמרו אין מלך לנו כי לא יראנו את יהוה והמלך מן יעשה לנו: 4 דברו דברים אלות שוא כרת ברית ופדח כרית משפט על תלמי שדי: 5 לעגלות בית און יגורו שכן שמרון כי אבל עליו עמו וכמרייו עליו יגילו על כבודו כי גלה ממנו: 6 גם אותו לאשור יובל מנחה למלך ירב בשנה אפרים יקח ויבשו ישראל מעצתו: 7 נדמה שמרון מלכה כקצף על פני מים: 8 ונשמדו במות און חמאת ישראל קין ודרדר יעלה על מזבחותם ואמרו להרים כסונו ולגבעות נפלו עלינו: 9 מימי הגבעה חמאת ישראל שם עמדו לא תשיגם בגבעה מלחמה על בני עלוה: 10 באותי ואסרם ואספו עליהם עמים באסרם לשתי עינתם: 11 ואפרים עגלה מלמדה אהבתי לדוש ואני עברתי על טוב צוארה ארכיב אפרים יחרוש יהודה ישדד לו יעקב: 12 והעו לכם לצדקה קצרו לפי חסד נירו לכם ניר ועת לדרוש את יהוה עד יבוא וירה צדק לכם: 13 חרשתם רשע עולתה קצרתם אכלתם פרי כוש כי בטחת בדרכך ברב גבוריך: 14 וקאם שאון בעמך וכל מכצריך יושד כשד שלמן בית ארבל ביום מלחמה אם על בנים רשעה: 15 ככה עשה לכם בית אל מפני רעת רעתכם בשחר נדמה נדמה מלך ישראל:

ישחרנני:

פרק 6

1 לבו ונשובה אל יהוה כי הוא מרף וירפאנו יך ויחבשנו: 2 יחינו מימים ביום השלישי יקמנו ונחיה לפניו: 3 ונדעה נדרפה לדעת את יהוה כשחר נכון מצאו ויבוא כנשם לנו כמלקוש יורה ארץ: 4 מה אעשה לך אפרים מה אעשה לך יהודה וחסדכם כענן בקר ובטל משכים הלך: 5 על כן חצבתי בנביאים הרגתים באמרי פי ומשפטין אור יצא: 6 כי חסד חפצתי ולא זבח ודעת אלהים מעלות: 7 והמה כאדם עברו ברית שם בגדו בו: 8 גלעד קריח פעלי און עקבה מרם: 9 וכתכני איש גדולים חבר כהנים דרך ירצחו שכמה כי זמה עשו: 10 בבית ישראל ראיתי שעריריה שם זנות לאפרים נטמא ישראל: 11 גם יהודה שת קציר לך בשובי שבות עמי:

פרק 7

1 כרפאי לישראל ונגלה עון אפרים ורעות שמרון כי פעלו שקר וגנב יבוא פשט גרוד בחוץ: 2 וכל יאמרו ללבבם כל רעתם זכרתי עתה סבבום מעלליהם נגר פני הוי: 3 ברעתם ישמחו מלך ובכשיהם שרים: 4 כלם מנאפים כמו תנור בערה מאפה ישובת מעיר מלוש בצק עד חמצתו: 5 יום מלכנו החלו שרים חמת מיון משך ידו את לצצים: 6 כי קרבו כתנור לבם בארבעם כל חלילה ישן אפרם בקר הוא בער כאש להבה: 7 כלם יחמו כתנור ואכלו את שפטיהם כל מלכיהם נפלו אין קרא בהם אלי: 8 אפרים בעמים הוא יחבולו אפרים היה ענה בלי הפוכה: 9 אכלו זרים כחו והוא לא ידע גם שיבה זרקה בו והוא לא ידע: 10 וענה גאון ישראל בפניו ולא שבו אל יהוה אלהיהם ולא בקשהו בכל זאת: 11 ויהי אפרים כיונה פותח אין לב מצרים קראו אשרו הלכו: 12 כאשר ילכו אפרש עליהם רשתי כעוף השמים אוריהם איסרם כשמע לעדתם: 13 אוי להם כי נדרו ממני שד להם כי פשעו בי ואנכי אפדם והמה דברו עלי כזבים: 14 ולא זעקו אלי בלבם כי ילילו על משכבותם על דגן ותירוש יתגוררו יסורו בי: 15 ואני יסרתי חוקתי ורועתם ואלי יתשובו רע: 16 ישובו לא על היו כקשת רמיה יפלו בחרב שריהם מזעם לשונם זו לעגם בארץ מצרים:

פרק 8

1 אל חכך שפר כנשר על בית יהוה יען עברו בריתי ועל תורתי פשעו: 2 לי יזעקו אלהי יזעקון ישראל: 3 זנח ישראל טוב אויב ירדפו: 4 הם המליכו ולא ממני השירו ולא ידעתי כספם וזהבם עשו להם עצבים למען יכרת: 5 זנח עגלך שמרון חרה אפי כם עד מתי לא יוכלו נקון: 6 כי מישראל והוא חרש עשהו ולא אלהים הוא כי שכבים יהוה עגל שמרון: 7 כי רוח ירשעו וסופתה יקמה אין לו צמח בלי יעשה קמה אולי יעשה זרים יבלעוהו: 8 נבלע ישראל עתה היו בגוים ככלי אין חפץ בו: 9 כי המה עלו אשר פרא בודד לו אפרים התנו אהבים: 10 גם כי יתנו בגוים עתה אקבצם ויחלו מעט ממשא מלך שרים: 11 כי חרבתם אפרים מובת לחמא היו לו מזבחות לחמא: 12 אכתוב לו רבו תורתיו כמו זר נחשבו: 13 ובתי הבהבי יזכור בשר ויאכלו יהוה לא רצם עתה יזכר עונם ויפקד חמאותם

ישראל והם פנים אל אלהים אחרים וארכי אשישי ענבים: 2 ואכרה לי בחמשה עשר כסף וחמר שערים ולתך שערים: 3 ואמר אליה ימים רבים תשבי לי לא תזני ולא תהיי לאיש וגם אני אליך: 4 כי ימים רבים ישבו בני ישראל אין מלך ואין שר ואין זבח ואין מצבה ואין אפור ותרפים: 5 אחרי ישבו בני ישראל ובקשו את יהוה אלהיהם ואת דודד מלכם ופחדו אל יהוה ואל טובו באחרית הימים:

פרק 4

1 שמעו דבר יהוה בני ישראל כי ריב ליהוה עם יושבי הארץ כי אין אמת ואין חסד ואין דעה אלהים בארץ: 2 אלה ובכש ורצח וגנב ונאף פרצו ודמים בדמים נענו: 3 על כן תאבל הארץ ואמלל כל יושב בה בחית השדה ובעוף השמים וגם דגי הים יאספו: 4 אך איש אל ירב ואל יזבח איש ועמך כמריבי כהן: 5 וכשלת היום וכשל גם נביא עמך לילה ודמיתי אמך: 6 נדמו עמי מבלי הדעת כי אתה הדעת מאסת ואמאסת מכחן לי ותשכת תורת אלהיך אשכח בניך גם אני: 7 כרבים כן חטאו לי כבודם בקלון אמרי: 8 חמאת עמי יאכלו ואל עונם ישאו נפשו: 9 והיה כעם ככהן ופקדתי עליו דרכיו ומעלליו אשיב לו: 10 ואכלו ולא ישבעו הזנו ולא יפרצו כי את יהוה עזבו לשמר: 11 זנות ויין ותירוש יקח לב: 12 עמי בעצו ישאל ומקלו יגיד לו כי רוח זנונים התעה ויונו מתחת אלהיהם: 13 על ראשי ההרים יזבחו ועל הגבעות יקטרו תחת אלון ולבנה ואלה כי טוב צלה על כן תזנינה ובעיותם וכלותיהם תנאפנה: 14 לא אפקודם כנאותים כי תזנינה ועל כלותיהם כי תנאפנה כי הם עם הזנות יפרדו ועם הקדשות יזבחו ועם לא יבין ילבט: 15 אם זנח אתה ישראל אל יאשם יהודה ואל תבאו לגלגל ואל תעלו בית און ואל תשבעו חי יהוה: 16 כי כפרה סרה סרר ישראל עתה ירעה יהוה ככבש במרחב: 17 חבור עצבים אפרים הנח לו: 18 סר סבאם הזנה הזנו אהבו חבו קלון מגניה: 19 צרר רוח אותה ככנפיה ויבשו מזבחותם:

פרק 5

1 שמעו זאת הכהנים והקשיבו בית ישראל ובית המלך האזינו כי לבם המשפט כי פח הייתם למצפה ורשת פרושה על תבור: 2 ושחמט שטים העמיקו ואני מוסר לבלם: 3 אני ידעתי אפרים וישראל לא נכחד ממני כי עתה הזנית אפרים נטמא ישראל: 4 לא תזנו מעלליהם לשוב אל אלהיהם כי רוח זנונים בקרבם ואת יהוה לא ידעו: 5 וענה גאון ישראל בפניו וישראל ואפרים יכשלו בעונם כשל גם יהודה עמם: 6 בצנאם ובבקרים ילכו לבקש את יהוה ולא ימצאו חליץ מהם: 7 ביהוה בגדו כי בנים זרים ילדו עתה יאכלם חרש את חלקיהם: 8 תקעו שופר בגבעה חצצרה ברמה הריעו בית און אחריו בנימין: 9 אפרים לשמה תהיה ביום תוכחה בשבטי ישראל הודעתי נאמנה: 10 היו שרי יהודה כמסיגי גבול עליהם אשפוך כמים עברתי: 11 עשוק אפרים רצון משפט כי הואיל הלך אחרי צו: 12 ואני כשש לאפרים וברקב לבית יהודה: 13 וירא אפרים את חליו ויהודה את מזרו וילך אפרים אל אשר וישלח אל מלך ירב והוא לא יוכל לרפא לכם ולא יגהה מכם מזור: 14 כי אנכי כשחל לאפרים וככפיר לבית יהודה אני אני אטמף ואלך אשא ואין מצלי: 15 אלך אשובה אל מקומי עד אשר ואשמו ובקשו פני בצר להם

זנח תזנה הארץ מאחרי יהוה: 3 וילך ויקח את גמר בת דבלים ותחר ותלד לו בן: 4 ויאמר יהוה אליו קרא שמו יזרעאל כי עוד מעט ופקדתי את דמי יזרעאל על בית יהוה והשכתי ממלכות בית ישראל: 5 והיה ביום ההוא ושבתי עוד קשת ישראל בעמק יזרעאל: 6 ותחר עוד ותלד בת ויאמר לו קרא שמה לא רחמה כי לא אוסיף עוד ארחם את בית ישראל כי נשא אשא להם: 7 ואת בית יהודה ארחם והושעתים ביהוה אלהיהם ולא אושיעם בקשת ובחרב ובמלחמה בסוסים ובפרשים: 8 ותגמל את לא רחמה ותחר ותלד בן: 9 ויאמר קרא שמו לא עמי כי אתם לא עמי ואנכי לא אהיה לכם: 10 והיה מספר בני ישראל כחול הים אשר לא ימד ולא יספר והיה במקום אשר יאמר להם לא עמי אתם יאמר להם בני אל חי: 11 ונקבצו בני יהודה ובני ישראל יחדו ושמנו להם ראש אחד ועלו מן הארץ כי גדול יום יזרעאל:

פרק 2

1 אמרו לאחיכם עמי ולאחותיכם רחמה: 2 ריבו באמכם ריבו כי היא לא אשתי ואנכי לא אישה ותסר זנוניה מפניה והאפופיה מבין שדיה: 3 פן אפשיטנה ערמה ונאצותיה ביום הולדה השמתי כמדבר ושתה כארץ ציה והמתיה בצמא: 4 ואת בנייה לא ארחם כי בני זנונים מהם: 5 כי זנתה אמם הבישה הורתם כי אמרה אלכה אחרי מאהבי נתני לחמי ומימי צמרי ופשתי שמני ושקויי: 6 לכן הנני שך את דרכך בסירים וגדרתי את גדרה ונתיבותיה לא תמצא: 7 ורדדתי אותה מארביה ולא תשיג אותם ובקשתם ולא תמצא ואמרה אלכה ואשובה אל אישי הראשון כי טוב לי אז מעתה: 8 והיא לא ידעה כי אנכי נתתי לה הדגן ותירוש ודחצרה וכסף הרביתי לה וזהב עשו לבעלי: 9 לכן אשוב ולקחתי דגני בעתו ותירשתי במוערו והצלת צמרי ופשתי לבסות את ערותה: 10 ועתה אנלה את נבלתה לעיני מאהביה ואיש לא יצילנה מידי: 11 וחשבתי כל משושה תנה חרשה ושבתה וכל מועדה: 12 והשמתי גפנה ותאנתה אשר אמרה אתנה המה לי אשר נתנו לי מאהבי ושמתי ליער ואכלתם חית השדה: 13 ופקדתי עליה את ימי הבעלים אשר תקטיר להם ותעד נזמה וחלילה ותלך אחרי מאהביה ואני שכחה נאם יהוה: 14 לכן הנה אנכי מפתינה והלכתיה חמדבר ודברתי על לבה: 15 ונתתי לה את כרמיה משם ואת עמק עכוור לפתח תקוה וענתה שמה כימי נעוריה וכיום עלתה מארץ מצרים: 16 והיה ביום ההוא נאם יהוה תקראי אישי ולא תקראי לי עוד בעלי: 17 וחסרתי את שמות הבעלים מפיה ולא יזכרו עוד שמות: 18 ובכרתי להם ברית ביום ההוא עם חית השדה ועם עוף השמים ורמש הארץ וקשת וחרב ומלחמה אשבור מן הארץ והשכבתים לבטח: 19 וארשתוך לי לעולם וארשתוך לי בצדק ובכשפט ובחסד וברחמים: 20 וארשתוך לי באמונה וידעת את יהוה: 21 והיה ביום ההוא אשנה נאם יהוה אשנה את השמים והם יענו את הארץ: 22 והארץ תענה את הרגן ואת התירוש ואת הדחצרה והם יענו את יזרעאל: 23 וזרעתיה לי בארץ ורחמתי את לא רחמה ואמרת לא עמי עמי אתה והוא יאמר אלהי:

פרק 3

1 ויאמר יהוה אלי עוד לך אהב אשה אהבת רע ומנאפת כאהבת יהוה את בני

פרק 11

1 כי נער ישראל ואהבה וממצרים קראתי לבני: 2 קראו להם כן הלכו מפניהם לבעלים יזבחו ולפסלים יקטרו: 3 ואנכי תרגלתי לאפרים קחם על זרועותי ולא ידעו כי רפאתים: 4 בחבלי ארם אמשכם בעבתות אהבה ואהיה להם כמירמי על על לחיהם ואט אליו אוכיל: 5 לא ישוב אל ארץ מצרים ואשור הוא מלכו כי מאנו לשוב: 6 וחלה חרב בעריו וכלתה בדיו ואכלה ממעצותיהם: 7 ועמי תלואים למשובתי ואל על יקראוהו יחד לא ירומם: 8 איך אתנך אפרים אמנך ישראל איך אתנך כאדמה אשימך כצבאים נהפך עלי לבי יחד נכמרו נחומי: 9 לא אעשה חרון אפי לא אטוב לשחת אפרים כי אל אנכי ולא איש בקרבך קדוש ולא אבוא בעיר: 10 אחרי יהוה ילכו כאריה ישאג כי הוא ישאג ויחרדו בנים מים: 11 יחרדו כצפור ממצרים וכיונה מארץ אשור והושבתים על בתיהם נאם יהוה: 12 סכבתי בכחש אפרים ובמרמה בית ישראל ויהודה עד רד עם אל ועם קדושים נאמן:

פרק 12

1 אפרים רעה רוח ודרך קדים כל היום כזב ושר ירבה וברית עם אשור יכרתו ושמן למצרים תשבו: 2 ורוב ליהוה עם יהודה ולפקד על יעקב בדרכיו כמעלליו ישיב לו: 3 כבטנן עקב את אחיו ובאונו שרה את אליהם: 4 וישר אל מלאך ויכל בכה ויתחנן לו בית אל ימצאנו ושם ידבר עמנו: 5 ויהוה אלהי הצבאות יהוה זכרו: 6 ואחא באלהיך תשוב חסד ומשפט שמר וקוה אל אלהיך תמיד: 7 כנענן בידו מאזני מרמה לעשק אהב: 8 ויאמר אפרים אך עשרתי מצאתי און לי כל יגיעי לא ימצאו לי עון אשר חטא: 9 ואנכי יהוה אלהיך מארץ מצרים עד אושיבך באהלים כימי מועד: 10 ודוברתי על הנביאים ואנכי חזון הרבתי וביד הנביאים אדמה: 11 אם נלעד און אך שוא היו בגלגל שורים וזכו גם מזבחותם כנלים על תלמי שדי: 12 ויברח יעקב שדה ארם ויעבד ישראל באשה ובאשה שמר: 13 ובנביא העלה יהוה את ישראל ממצרים ובנביא נשמר: 14 הכעיס אפרים תמרומים ודמו עליו יטוש וחרפתו ישיב לו אדניו:

פרק 13

1 כדבר אפרים רתת נשא הוא בישראל ויאשם בבעל וימת: 2 ועתה יוספו לחטא ומעשו להם מסכה מכספם כתבונם עצבים יעשו חרשים כלה להם הם אמרים זבחי אדם עגלים ישקון: 3 לכן יהיו כענן בקר ובטל משכים הלך כמץ יסער מגרן וכעשן מארבה: 4 ואנכי יהוה אלהיך מארץ מצרים ואלהים וזלתי לא תרע ומושיע אין בלתי: 5 אני ידעתך כמדבר בארץ תלמדות: 6 כמרעיתם ויטעו שבעו ויחל לבם על כן שכחוני: 7 ואחי להם כמו שחל כנמר על דרך אשור: 8 אפגשם כדב שכול ואקדע סגור לבם ואכלם שם כלביא חית השדה תבקעם: 9 שחתך ישראל כי בי בעורך: 10 אחי מלכך אפוא וישיעך בכל עריך ושפטך אשר אמרת תנה לי מלך ושרים: 11 אחי לך מלך כבפי ואקח בעברתי: 12 צרור עון אפרים צפונה חטאתו: 13 חבלי יולדה יבאו לו הוא כן לא חכם כי עת לא יעמר במשבר בנים: 14 מיד

שאל אפדם ממות אנאלם אחי דברך מות אחי קמבך שאול נחם יסתר מעיני: 15 כי הוא בין אחים יפריא יבוא קדים רוח יהוה ממדבר עלה ויבשו מקורו ויחרב מעינו הוא יססה אוצר כל כלי חמדו: 16 תאשם שמרון כי מרתה באלהיה בחרב יפלו עלליהם ירששו והריותו יבקעו:

פרק 14

1 שובה ישראל עד יהוה אלהיך כי כשלת בעונך: 2 קחו עמכם דברים ושובו אל יהוה אמרו אליו כל תשא עון וקח טוב ונשלמה פרים שפתינו: 3 אשור לא וישיענו על סוס לא נאכר כל ואמר עוד אלהינו למעשה ידינו אשר בך ירחם יתום: 4 ארפא משובתם אהבם נדבה כי שב אפי ממנו: 5 אחיה כמל לישראל יפרח כשושנה ויך שרשיו כלבנון: 6 ילכו ונקותו ויהי כזית הודו וירחי לו כלבנון: 7 ישבו ישיב בצליו יחיו דגן ויפרחו כנפן וזכרו כיין לבנון: 8 אפרים מה לי עוד לעצבים אני עניתי ואשורני אני כברוש רענן ממני פריך נמצא: 9 מי חכם ויבן אלה נכון וידעם כי ישרים דרכי יהוה וצדקים ילכו בם ופשעים יכשלו בם:

יואל

פרק 1

1 דבר יהוה אשר היה אל יואל בן פתואל: 2 שמעו זאת הזקנים והאזינו כל יושבי הארץ ההיתה זאת בימיכם ואם בימי אבותיכם: 3 עליה לבניכם ספרו ובניכם לבניהם ובניהם לדור אחר: 4 יתר הגזם אבל הארבה ויתר הארבה אבל הילק ויתר הילק אבל החסיל: 5 הקיצו שכורים ובכו והיללו כל שתי יין על עסיס כי נכרת מפיתם: 6 כי גוי עלה על ארצי עצום ואין מספר שניו שני אריה ומתלעות לבוא לו: 7 שם נפני לשמה ותאנתי לקצפה חשף חשפה והשליך הלבנון שריגיה: 8 אלי כבתולה חגרת שק על בעל נעוריה: 9 הכרת מנחה ונסך מבית יהוה אבלו הכהנים משרתי יהוה: 10 שדר שדה אכלה אדמה כי שדר דגן הוביש תירוש אמלל יצהר: 11 הבישו אכרים חילילו כרמים על חטה ועל שטרה כי אבד קציר שדה: 12 הגפן הובישה והתאננה אמללה רמון גם תמר ותפוח כל עצי השדה יבשו כי הביש ששון מן בני אדם: 13 חגרו וספרו הכהנים חילילו משרתי מזבח באו לינו בשקים משרתי אלהי כי נמנע מבית אלהים מנחה ונסך: 14 קדשו צום קראו עצרה אספו זקנים כל יושבי הארץ בית יהוה אלהים וזעקו אל יהוה: 15 אהה ליום כי קרוב יום יהוה וכשר משדי יבוא: 16 הלאו נגד עינינו אבל נכרת מבית אלהינו שמחה וגיל: 17 עבשו פירות תחת מגרפתיהם נשמנו אצרות נהיטנו מגררותי הביש דגן: 18 מה נאנחה בחמה נכבו עדרי בקר כי אין מרעה להם גם עדרי הצאן נאשמו: 19 אליך יהוה אקרא כי אש אכלה נאות מדבר ולהבה להטח כל עצי השדה: 20 גם בהמות שדה תערוגו אליך כי יבשו אפיקי מים ואש אכלה נאות המדבר:

פרק 2

1 תקעו שופר בציון והריעו בהר קדשי ויגנו כל יושבי הארץ כי בא יום יהוה כי קרוב: 2 יום חשך וצער יום ענן וצער

כשחר פרש על ההרים עם רב ועצום כמחו לא נחיה מן העולם ואחריו לא יוסף עד שני דור דור: 3 לפניו אכלה אש ואחריו תלהט להבה כגן עדן הארץ לפניו ואחריו מדבר שממה וגם פליטה לא היתה לו: 4 כמראה סוסים מראהו וכפרשים כן ירצון: 5 כקול מרכבות על ראשי ההרים ורקדון כקול להב אש אכלה קש כעם עצום ערוך מלחמה: 6 מפניו יחילו עמים כל פנים קצבו פאורו: 7 כנבזרים ירצון כאנשי מלחמה יעלו חומה ואש בדרכיו ילכון ולא יעבטון ארחותם: 8 ואש אחיו לא ירחקו גבר במסלתו ילכון ובעד השלח יפלו לא יבצעו: 9 בעיר ישקו בחומה ירצון בבתים יעלו בעד החלונים יבאו כגנב: 10 לפניו נזזה ארץ רעשו שמים שמש וירח קדרו וכוכבים אספו נגחם: 11 ויהוה נתן קולו לפני חילו כי רב מאד מחנהו כי עצום עשה דברו כי גדול יום יהוה ונורא מאד ומי יכילנו: 12 וגם עתה נאם יהוה שבו עדי בכל לבבכם ובצום ובכבי ובמספד: 13 וקרעו לבבכם ואל בנדיכם ושובו אל יהוה אלהיכם כי חנון ורחום הוא ארך אפים ורב חסד ונחם על הרעה: 14 מי יודע ישוב ונחם והשאיר אחריו ברכה מנחה ונסך ליהוה אלהים: 15 תקעו שופר בציון קדשו צום קראו עצרה: 16 אספו עם קדשו קהל קצבו זקנים אספו עוללים וינקי שדים יצא חתן מחדרו וכלה מחפתה: 17 בין האולם ולמזבח יבכו הכהנים משרתי יהוה ויאמרו חוסה יהוה על עמך ואל תתן נחלתך לחרפה למשל בם גוים למח יאמרו בעמים איה אלהיהם: 18 ויקא יהוה לארצו ויחמל על עמו: 19 ויען יהוה ויאמר לעמו הנני שלח לכם את הדגן והתירוש והיצהר ושבעתם אתו ולא אתן אתכם עוד חרפה בגוים: 20 זאת הצפוני ארחיק מעליכם והדחתיו אל ארץ ציה ושממה את פניו אל הים הקרמני וספו אל הים האחרון ועלה באשו ותעל צחנתו כי הגדיל לעשות: 21 אל תירא אדמה גילי ושמחי כי הגדיל יהוה לעשות: 22 אל תיראו בהמות שדי כי דשאו נאות מדבר כי עץ נשא פריו תאנה וגפן נתנו חילם: 23 ובני ציון גילו ושמחו ביהוה אלהיהם כי נתן לכם את המורה לצדקה ויורד לכם גשם מורה ומלקוש בראשון: 24 ומלאו הגרנות בר והשיקו חיקבים תירוש ויצהר: 25 ושלמתי לכם את השנים אשר אבל הארבה הילק והחסיל והגזם חילי הגדול אשר שלחתי בכם: 26 ואכלתם אכול ושבחו ואלהלתם את שם יהוה אלהים אשר עשה עמכם להפליא ולא יבשו עמי לעולם: 27 וידעתם כי בקרב ישראל אני ואני יהוה אלהיכם ואין עוד ולא יבשו עמי לעולם: 28 והיה אחר כך אשפוך את רוחי על כל בשר ונבאו בניכם ובנותיכם וזקנים חלמות יחלמו בחזקים חזיונות יראו: 29 וגם על העבדים ועל השפחות בימים ההמה אשפוך את רוחי: 30 ונתתי מופתים בשמים ובארץ דם ואש ותימרות עשן: 31 השמש יהפך לחשך והירח לדם לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא: 32 והיה כל אשר יקרא בשם יהוה ימלט כי בהר ציון ובירושלם תהיה פליטה כאשר אמר יהוה ובשרידים אשר יהוה קרא:

פרק 3

1 כי אנה בימים ההמה ובעת ההיא אשר אטוב איש שבות יהודה וירושלם: 2 וקבצתי את כל הגוים והורדתי את עמך יהושפט ונשפתי עמם שם על עמי ונחלתי ישראל אשר פזרו בגוים ואת ארצי חלקו: 3 ואל עמי ידו גורל ויתנו הילד ביונה והילדה מכרו ביין וישתו: 4 וגם מה אדם לי צר

וצידון וכל גלילות פלשת הגמול אתם משלמים עלי ואם גמלים אתם עלי קל מהרה אשיב גמלכם בראשכם: 5 אשר כספי וזהבי לקחתם ומחמדתי העטבים הבאתם להיכליכם: 6 ובני יהודה ובני ירושלם מכתרתם לבני היונים למען הרחיקם מעל גבולם: 7 הנני מעלים מן המקום אשר מכתרתם אתם שמה והשחתי גמלכם בראשכם: 8 ומכרתיו את בניכם ואת בנותיכם ביד בני יהודה ומכרום לשבאים אל גוי רחוק כי יהוה דבר: 9 קראו זאת בגוים קדשו מלחמה העירו הגבורים ינשו יעלו כל אנשי המלחמה: 10 בתו אתיכם להיכרות ומזמרתים לרמחים החלש יאמר גבור אני: 11 עשו ובאו כל הגוים מסביב ונקצו שמה הנחת יהוה גבוריך: 12 יעורו ויעלו הגוים אל עמך יהושפט כי שם אשב לשפט את כל הגוים מסביב: 13 שלחו מגל כי בשל קציר באו רדו כי מלאה נת השיקו היקבים כי רבה רעתם: 14 חמונים חמונים בעמק חחרון כי קרוב יום יהוה בעמק חחרון: 15 שמש וירח קדרו וכוכבים אספו נגחם: 16 ויהוה מציון ישאג ומירושלם יתן קולו ורעשו שמים וארץ ויהוה מחסה לעמו ומעוזה לבני ישראל: 17 וידעתם כי אני יהוה אלהיכם שכן בציון הר קדשי והיתה ירושלם קדש וזרים לא יעברו בה עוד: 18 והיה ביום ההוא יטפו ההרים עסיס והנבעות תלכנה חלב וכל אפיקי יהודה ילכו מים ועמין מבית יהוה יצא והשקה את נחל השמים: 19 מצרים תשלמה תהיה ואדום למדבר שממה תהיה מחמס בני יהודה אשר שפכו דם נקיא בארצם: 20 ויהודה לעולם תשב וירושלם לדור דור: 21 ונקיתי דם לא נקיתי ויהוה שכן בציון:

עמוס

פרק 1

1 דברי עמוס אשר היה בנקדיים מתקוע אשר חזה על ישראל בימי עזיה מלך יהודה ובימי ירבעם בן יואש מלך ישראל שנתים לפני: 2 ויאמר יהוה מציון ישאג ומירושלם יתן קולו ואכלו נאות הרעים ויבש ראש הכרמל: 3 כה אמר יהוה על שלשה פשעי דמשק ועל ארבעה לא אשיבנו על דושם בחרצות הברזל את הגלעד: 4 ושלחתי אש בבית חזאל ואכלה ארמנותו בן הדד: 5 ושבתי ברוח דמשק ותוכרתי יושב מבקעת און ותומך שבט מבית עדן וגלול עם ארם קירה אמר יהוה: 6 כה אמר יהוה על שלשה פשעי עזה ועל ארבעה לא אשיבנו על הגלות גלות שלמה להסניר לאדום: 7 ושלחתי אש בחומות עזה ואכלה ארמנותיה: 8 ותכרתי יושב מאסדודי ותומך שבט מאשקלון והשיבותי ידי על עקרון ואבדו שארית פלשתים אמר אדני יהוה: 9 כה אמר יהוה על שלשה פשעי צר ועל ארבעה לא אשיבנו על הסנירים גלות שלמה לאדום ולא זכרו ברית אהים: 10 ושלחתי אש בחומות צר ואכלה ארמנותיה: 11 כה אמר יהוה על שלשה פשעי אדום ועל ארבעה לא אשיבנו על רדפו בחרב אחיו ושחת רחמיו ויטרף לעד אפו ועברתו שמרה נצח: 12 ושלחתי אש בתימן ואכלה ארמנותיה: 13 כה אמר יהוה על שלשה פשעי בני עמון ועל ארבעה לא אשיבנו על בקעם הרת הגלעד למען הרחיב את גבולם: 14 והציתי אש בחומות רבה ואכלה ארמנותיה בתרועה ביום מלחמה בסער ביום סופה: 15 והלך מלכם

בגולה הוא ושריו יחדיו אמר יהוה:

פרק 2

1 כה אמר יהוה על שלשה פשעי מואב ועל ארבעה לא אשיבנו על שרפו עצמות מלך אדום לשיר: 2 ושלחתי אש במואב ואכלה ארמנות הקריות ומת בשאון מואב בתרועה בקול שופר: 3 והבכתי שופט מקרבעה וכל שריה אחרונ עמו אמר יהוה: 4 כה אמר יהוה על שלשה פשעי יהודה ועל חקיו לא שמרו ויתעשו כוביהם אשר הלכו אבותם אחריהם: 5 ושלחתי אש ביהודה ואכלה ארמנות ירושלים: 6 כה אמר יהוה על שלשה פשעי ישראל ועל ארבעה לא אשיבנו על מכרם בכסף צדיק ואביון בעבור נעלים: 7 השאפים על עפר ארץ בראש דלים ודרך עניים יטו ואיש ואביו ילכו אל הנערה למען חלל את שם קדשי: 8 ועל בגדים חבלים יטו אצל כל מזבח ויין ענושים ישתי בית אלהים: 9 ואני השמדתני את האמרי מפניהם אשר כנבה ארזים גבהו וחסן הוא כאלונים ואשמיד פרוו ממעל ושרשו מתחת: 10 ואני העליתי אתכם ארבעים שנה מצרים ואולך אתכם במדבר ארבעים שנה לרשת את ארץ האמרי: 11 ואקים מבנים לנביאים ומבכחוריים לנזירים האף אין זאת בני ישראל נאם יהוה: 12 ותשק את הנזירים יין ועל הנביאים צויתם לאמר לא תנבאו: 13 הנה אנכי מעיק תחתיתם כאשר תעיק עגלה המלאה לא עמיר: 14 ואבר מנוס מגל וזוק לא יאמץ כחו וגבור לא ימלט נפשו: 15 ותפש כשות לא יעמוד וכל ברגליו לא ימלט ורכב חסוס לא ימלט נפשו: 16 ואמיץ לבו בגבורים ערום ינוס ביום ההוא נאם יהוה:

פרק 4

1 שמעו הדבר הזה פרות הכשן אשר בהר שמרון העשקות דלים הרצצות אביונים האמרת לאדניהם הביאה ונשתה: 2 נשבע אדני יהוה בקדשו כי הנה ימים באים עליכם ונשא אתכם בצנות ואחיהותכן בסירות דוגה: 3 ופרצים תצאנה אשה נגדה והשלכתנה ההרמונה נאם יהוה: 4 באו בית אל ופשעו הגלגל הרבו לפשע והביאו לבקר וזבחים שלשת ימים מעשרתיכם: 5 וקטר מחמץ תודה וקראו נדבות השמינו כי כן אהבתם בני ישראל נאם אדני יהוה: 6 וגם אני נתתי לכם נקיון שנים ככל עריכם וחסר להם ככל מקומותיכם ולא שבתם עדי אשם יהוה: 7 וגם אנכי מנעתי מכם את הנשם בעוד שלשה חדשים לקציר והמטרתני על עיר אחת ועל עיר אחת לא אמשיר חלקה אחת המטר וחלקה אשר לא המטיר עליה תיבש: 8 ונעו שתיים שלש ערים אל עיר אחת לשלחת מים ולא ישבעו ולא שבתם עדי נאם יהוה: 9 הכיתי אתכם בשדפון ובירקון הרבות גנותיכם וכרמיכם ותאניכם וזיתותיכם יאכל הגום ולא שבתם עדי נאם יהוה: 10 שלחתי בכס דבר בדרך מצרים הרגתי בחרב בחוריים עם שבי סוסיכם ועגלה באש מחיכם ובאפכם 11 ונשבתם עדי נאם יהוה: 11 הפכתי בכס כמתפחת אלהים את סדם ואת עמרה ותהיו כאוד מצל משרפה ולא שבתם עדי נאם יהוה: 12 לכן כה אעשה לך ישראל עקב כי זאת אעשה לך הכון לקראת אליהך ישראל: 13 כי הנה יוצר הרים וברא רוח ומגיד לאדם מה שחו עשה שחר עיפה ודרך על במתי ארץ יהוה אלהי צבאות שמו:

פרק 5

1 שמעו את הדבר הזה אשר אנכי נשא עליכם קינה בית ישראל: 2 נפלה לא תוסף קום בתולת ישראל נטשה על אדמתה אין מקומה: 3 כי כה אמר אדני יהוה העיר היצאת אלף תשאר מאה והיוצאת מאה תשאר עשרה לבית ישראל: 4 כי כה אמר יהוה לבית ישראל דרשוני וחיו: 5 ואל תדרשו בית אל והגלגל לא תבאו ובאר שבע לא תעברו כי הגלגל גלה יגלה ובית אל יהיה לאון: 6 דרשו את יהוה ופני פן יצלה כח בית יוסף ואכלה ואין מכבה לבית אל: 7 ההפכים ללענה משפט וצדקה לארץ הניחוי: 8 עשה כימה וכסיל והפך לבקר צלמות ויום לילה החשיך הקורא למי הים וישפכם על פני הארץ יהוה שמו: 9 המבליג שד על עז ושר על מבצר יבוא: 10 שד בער בשער מוכיח ודבר תמים יתעבו: 11 לכן יען בושכם על דל ומשאת בר תקחו ממנו בתי גזית בנייתם ולא תשובו בם כרמי חמד נשתם ולא תשתו את יינם: 12 כי ידעתי רבים פשעים ועצמים חמאתיכם צררי צדיק לקחי כפר ואביונים בשער המו: 13 לכן המשיכלי בעת ההיא ידם כי עת רעה היא: 14 דרשו טוב ואל רע למען תחיו ויהי כן יהוה אלהי צבאות אתכם כאשר אמרתם: 15 שגאו רע ואהבו טוב והציגו בשער משפט אולי יחנן יהוה אלהי צבאות שארית יוסף: 16 לכן כה אמר יהוה אלהי צבאות אדני בכל רחבות מספד ובכל חוצות יאמרו הו וקראו אכר אל אבל ומספד אל יודעי נהי: 17 ובכל כרמים מספד כי אעבר בקרבך אמר יהוה: 18 הוי המתאווים את יום יהוה למא זה לכם יום יהוה הוא חשך ולא אור: 19 כאשר ינוס איש מפני הארי ופגעו הדב ובא הבית וסמך ידו על הקיר ונשכו הנחש: 20 הלא

חשך יום יהוה ולא אור ואפל ולא נה לו: 21 שנאתי מאסתי חגיכם ולא אריח בעצרתיהם: 22 כי אם תעלו לי עלות ומנחתיהם לא ארצה ושלם מריאכם לא אביט: 23 חסר מעלי המון שריך וזמרת נבליך לא אשמע: 24 ויגל כמים משפט וצדקה כנחל איתן: 25 הזבחים ומנחת הגשמים לי במדבר ארבעים שנה בית ישראל: 26 ונשתתם את סכות מלככם ואת כיון צלמיכם כוכב אלהים אשר עשיתם לכם: 27 והגליתני אתכם מהחלה לדמשק אמר יהוה אלהי צבאות שמו:

פרק 6

1 הוי השאננים בציון והבטחים בהר שמרון נקבי ראשית הגוים ובאו להם בית ישראל: 2 עברו כלנה וראו ולכו משם חמת רבה ודרו גת פלשתים הטובים מן הממלכות האלה אם רב גבולם מגבלכם: 3 המגדים ליום רע ותגישון שבת חסם: 4 השכבים על מטות שן וסרחים על ערשותם ואכלים כרים מצאן ועגלים מתוך מרבק: 5 הפרטים על פי הנבל כדוריד חשבו להם כלי שיר: 6 השתים במזרק יין וראשית שמיני ימשחו ולא נחלו על שבר יוסף: 7 לכן עתה יגלו בראש גלים וסר מרוח סרחים: 8 נשבע אדני יהוה בנפשו נאם יהוה אלהי צבאות מתאב אנכי את נאון יעקב וארמנותיו שנאתי והסגרתי עיר ומלאה: 9 והיה אם יותרו עשרה אנשים בבית אחד ומתו: 10 ונשאו דורו ומספרו להוציא עצמים מן הבית ואמר לאשר בירכתי הבית העוד עמך ואמר אף: 11 כי הנה יהוה מצוה להזכיר בשם יהוה: 12 הנה יהוה חקן והכה הבית הגדול רסיסים והבית הקטן בקעים: 12 הירצון בסלע סוסים אם יחרוש בכקרים כי הפכתם לראש משפט ופרי צדקה ללענה: 13 השמחים ללא דבר האמרים הלוא בחזקו לקחנו לנו קרנים: 14 כי הני מקים עליכם בית ישראל נאם יהוה אלהי הצבאות גוי ולחצו אתכם מלבוא חמת עד נחל הערבה:

פרק 7

1 כה הראני אדני יהוה והנה יוצר גבי בתחלת עלות הלשק והנה לקש אחר גוי המלך: 2 והיה אם כלל לאכול את עשב הארץ ואמר אדני יהוה סלח נא מי יקום יעקב כי קטן הוא: 3 נחם יהוה על זאת לא תהיה אמר יהוה: 4 כה הראני אדני יהוה והנה קרא לרב באש אדני יהוה ותאכל את תהום רבה ואכלה את החלק: 5 ואמר אדני יהוה חזל נא מי יקום יעקב כי קטן הוא: 6 נחם יהוה על זאת גם היא לא תהיה אמר אדני יהוה: 7 כה הראני והנה אדני נצב על חומת אנך ובירדו אנך: 8 ויאמר יהוה אלי מה אתה ראה עמוס ואמר אנך ויאמר אדני הנני שם אנך בקרב עמי ישראל לא אוסיף עוד עבור לו: 9 ונשמו במות יחשק ומקדשי ישראל יחרבו וקמתי על בית ירבעם בחרב: 10 וישלח אמציה כהן בית אל אל ירבעם מלך ישראל לאמר קשר עליך עמוס בקרב בית ישראל לא תוכל הארץ להכיל את כל דבריו: 11 כי כה אמר עמוס בחרב ימות ירבעם וישראל גלה יגלה מעל אדמתו: 12 ויאמר אמציה אל עמוס חזה לך ברח לך אל ארץ יהודה ואכל שם לחם ושם תנבא: 13 ובית אל לא תוסף עוד להנבא כי מקדש מלך הוא ובית ממלכה הוא: 14 ויען עמוס ויאמר אל אמציה לא נביא אנכי ולא בן נביא אנכי כי בוקר אנכי ובוול שקמתי: 15 ויקחני יהוה מאחרי הצאן ויאמר אלי יהוה

לך הנבא אל עמי ישראל: 16 ועתה שמע דבר יהוה אתה אמר לא תנבא על ישראל ולא תסוף על בית יחשק: 17 לכן כה אמר יהוה אשך בעיר תונה ובניך ובנותיך בחרב יפלו ואדמתך בחבל תחלק ואתה על אדמה טמאה תמות וישראל גלה יגלה מעל אדמתו:

פרק 8

1 כה הראני אדני יהוה והנה כלוב קיץ: 2 ויאמר מה אתה ראה עמוס ואמר כלוב קיץ ויאמר יהוה אלי בא הקץ אל עמי ישראל לא אוסיף עוד עבור לו: 3 והלילו שירות היכל ביום ההוא נאם אדני יהוה רב הפגר בכל מקום השליך הם: 4 שמו ואמר השאפים אביון ולשכתי ענוי ארץ: 5 ולא מתי יעבר החדש ונשכירה שבר והשבת ונפתחה בר להקטין איפה ולהגדיל שקל ולעות מאזני מרמה: 6 לקנות בכסף דלים ואביון בעבור נעלים ומפל בר נשכיר: 7 נשבע יהוה בנאון יעקב אם אשכח לנצח כל מעשיהם: 8 העל זאת לא תרנו הארץ אבל כל יושב בה ועלתה כאר כלה ונגרשה ונשקה כיאור מצרים: 9 והיה ביום ההוא נאם אדני יהוה והבאתי השמש בצהרים והחשכתי לארץ ביום אור: 10 והפכתי חגיכם לאבל וכל שיריכם לקינה והעליתי על כל מתניש שק ועל כל ראש קרחה ושמתיו כבבל יחיד ואחריתה ביום מר: 11 הנה ימים באים נאם אדני יהוה והשלחתי רעב בארץ לא רעב ללחם ולא צמא למים כי אם לשמע את דברי יהוה: 12 ונעו מים עד ים ומצפון ועד מזרח יושטמו לבקש את דבר יהוה וכל ימצאו: 13 ביום ההוא תעלפנה בתולות הידות והבחורים בצמא: 14 הנשבעים באשמת שמרון ואמרו חי אלהי דן וחי דרך באר שבע ונפלו ולא יקומו עוד:

פרק 9

1 ראיתי את אדני נצב על המזבח ויאמר הך הכפתור וירעשו הספים ובצעם בראש כלם ואחריתם בחרב אהרג לא ינוס להם נס ולא ימלט להם פליט: 2 אם יחררו בשאול מש יד תקחם ואם יעלו השמים משם אורידם: 3 ואם יחבאו בראש הכרמל משם אחש ולקחתים ואם יסתרו מנגד עיני בקרקע הים משם אצוה את הנהש ונטשם: 4 ואם ילכו בשבי לפני איביהם משם אצוה את חחרב והרגתם ושמתו עיני עליהם לרעה ולא לשובת: 5 ואיני יהוה הצבאות הנוגע בארץ ותמוג ואבולו כל יושבי בה ועלתה כיאר כלה שקעה כיאר מצרים: 6 בחונה בשמים מעלותו ואגדתו על ארץ יסדה הקרא למי הים וישפכם על פני הארץ יהוה שמו: 7 הלוא כבני כשיום אתם לי בני ישראל נאם יהוה הלוא את ישראל העליתי מארץ מצרים ופלשתיים מכפתור וארם מקיר: 8 הנה עיני אדני יהוה בממלכת החמאא והשמדתי אתה מעל פני האדמה אפס כי לא השמיד ישראל את בית יעקב נאם יהוה: 9 כי הנה אנכי מצוה והנעותי בכל הגוים את בית ישראל כאשר ינוע בכברה ולא יפול צרור ארץ: 10 בחרב ימותו כל חמאי עמי האמרים לא תניש ותקדים בעדינו הרעה: 11 ביום ההוא אקים את סבת דוריד הנפלה וגרתי את פריצתן והרסתיו אקים ובניתיה כימי עולם: 12 למען יירשו את שארית אדום וכל הגוים אשר נקרא שמי עליהם נאם יהוה עשה זאת: 13 הנה ימים באים נאם יהוה ונגש חורש בקצר ודרך ענבים במשך ונהר והטיפו ההרים עסיס וכל הנבעות תתמונה: 14 ושבתיו את שבות עמי ישראל ובנו ערים נשמות וישבו

ונשעו כרמים ושטו את יינם ועשו גנות ואכלו את פריהם: 15 ונסעתי על אדמתם ולא יתנו עוד מעל אדמתם אשר נתתי להם אמר יהוה אלהיך:

עבדיה

פרק 1

1 חזון עבדיה כה אמר אדני יהוה לאדום שמועה שמענו מאת יהוה וציר בנוים שלח קומו ונקומה עליה למלחמה: 2 הנה קמן נתתיך בנוים בזוי אתה מאד: 3 וזון לבך השיאך שכני בחנוי סלע מרום שבתו אמר בלבו מי יורדני ארץ: 4 אם תגביה כנשר ואם בין כוכבים שים קנך משם אורידך נאם יהוה: 5 אם גנבים באו לך אם שודרי לילה איך נדמיתם הלוא יגנבו דים אם בצרים באו לך הלוא ישאירו עללות: 6 איך נחפשו עשו נבשו מצפניו: 7 עד הגבול שלחוך כל אנשי בריתך השיאוך וכלו לך אנשי שלמך לחמך ישימו מזור תחתיו אין תבונה בו: 8 הלוא ביום ההוא נאם יהוה והאבדתי חכמים מאדום ותבונה מהר עשו: 9 וחתו גבוריך תימן למען יכרת איש מהר עשו מקטל: 10 מחמם אחיך יעקב תכסך בשוה ונכרת לעולם: 11 ביום עמך מנגד ביום שבות והים חילו ונכרים באו שערך ועל ירושלם ירו גורל גם אתה כאחד מהם: 12 ואל תרא ביום אחיך ביום נכרו ואל תשחם לבני יהודה ביום אבדם ואל תגדל פיה ביום צרה: 13 אל תבוא בשער עמי ביום אידם אל תרא גם אתה ברעתו ביום אידו ואל תשלחנה בחילו ביום אידו: 14 ואל תעמד על הפרק להכרית את פליטיו ואל תסגר שרידיו ביום צרה: 15 כי קרוב יום יהוה על כל הגוים כאשר עשית יעשה לך גמלך ישוב בראשך: 16 כי כאשר שתיתם על הר קדשי ישתו כל הגוים המיד ושטו ולעו והיו כלוא היו: 17 ובהר ציון תחיה פליטה והיה קדש וירשו בית יעקב את מורשיהם: 18 והיה בית יעקב אש ובית יוסף להבה ובית עשו לקש ודלקו בהם ואכלום ולא יהיה שריד לבית עשו כי יהוה דבר: 19 וירשו הנגב את הר עשו והשפלה את פלשתים וירשו את שדה אפרים ואת שדה שמרון ובנימן את הגלעד: 20 וגלת החל הזה לבני ישראל אשר כנענים עד צרפת וגלת ירושלם אשר בספרד ירשו את ערי הנגב: 21 ועלו מושעים בהר ציון לשפח את הר עשו והיתה ליהודה המלוכה:

יונה

פרק 1

1 ויהי דבר יהוה אל יונה בן אמתי לאמר: 2 קום לך אל נינוה העיר הגדולה וקרא עליה כי עלתה רעתם לפני: 3 ויקם יונה לברח תרשישה מלפני יהוה וירד יפו וימצא אניה באה תרשיש ויתן שכרה וירד בה לבוא עמה תרשישה מלפני יהוה: 4 ויהוה הטיל רוח גדולה אל הים והיו סער גדול בים והאניה חשבה להשבר: 5 וייראו המלחים ויועקו איש אל אלוהי וישלו את הכלים אשר באניה אל הים להקל מעליהם ויונה ירד אל ירכתי הספינה וישכב וירדם: 6 ויקרב אליו רב החבל ויאמר לו מה לך נרדם קום קרא אל אלהיך אולי יתעשת האלהים לנו ולא

קדמתי לברח תרשישה כי ידעתי כי אתה אל חנון ורחום אך אפים ורב חסד ונחם על הרעה: 3 ועתה יהוה קח נא את נפשי ממני כי טוב מותי מחי: 4 ויאמר יהוה ההיטב חרה לך: 5 ויצא יונה מן העיר וישב מקדם לעיר וישע לו שם סכה וישב תחתיה בצל עד אשר יראה מה יהיה בעיר: 6 וימן יהוה אלהים קיקיון ויעל מעל ליונה להיות צל על ראשו להציל לו מרעתו וישמח יונה על הקיקיון שמחה גדולה: 7 וימן האלהים תולעת בעלת השחר למחרת ותך את הקיקיון וייבש: 8 ויהי כזרח השמש וימן אלהים רוח קדים חרישת ותך השמש עד ראש יונה ויתעלה וישאל את נפשו למות ויאמר טוב מותי מחי: 9 ויאמר אלהים אל יונה ההיטב חרה לך על הקיקיון ויאמר היטב חרה לי עד מות: 10 ויאמר יהוה אתה חסת על הקיקיון אשר לא עמלת בו ולא גדלתו שכן לילה היה וכן לילה אבד: 11 ואני לא אחוס על נינוה העיר הגדולה אשר יש בה הרבה משתים עשרה רבו אדם אשר לא ידע בין ימינו לשמאלו ובהמה רבה:

מִיכָה

פרק 1

1 דבר יהוה אשר היה אל מיכה המרשתי בימי יותם אחז ויחזקיה מלכי יהודה אשר חזו על שמרון וירושלם: 2 שמעו עמים כלם הקשיבו ארץ ומלאה יהוה אדני יהוה כלם לעד אדני מהיכל קדשו: 3 כי הנה יהוה יצא ממקומו וירד ודרך על במות ארץ: 4 ונמסו ההרים תחתיו והעמקים יתבקעו כדונג מפני האש כמים מגרים במורד: 5 בפשע יעקב כל זאת ובחטאות בית ישראל מי פשע יעקב הלוא שמרון ומי במות יהודה הלוא ירושלם: 6 ושמתי שמרון ליע השדה למטעי כרם והגתרי לגי אבניה ויסדיה אגלה: 7 וכל פסיליה יכתו וכל אתנניה ישרפו באש וכל עצביה אשים שממה כי מאתן זונה קבצה ועד אתנן זונה ישובו: 8 על זאת אספדה ואילילה אילכל שילל וערום אעשה מספד כתנים יואבל כבנות יענה: 9 כי אנושה מכותיה כי באה עד יהודה נגע עד שער עמי עד ירושלם: 10 בנת אל תגידו בכו אל תכבכו בבית לעפרה עפר התפלשתי: 11 עברי לכם יושבת פיר עריה בשת לא יצאה יושבת צאנן מספד בית המצא יקח מכם עמדתו: 12 כי חלה לטוב יושבת ברות כי ירד רע מאת יהוה לשער ירושלם: 13 רחם המרעבה לרכש יושבת לכיש ראשית חמאת היא לבת ציון כי כך נמצאו פשעי ישראל: 14 לכן תתני שלוחים על מורשת גת בתי אכזיב לאכזיב למלכי ישראל: 15 עד הירש אבי לך יושבת מרשה עד עדלם יבוא כבוד ישראל: 16 קרחו וגזי על בני תענוגך הרחבי קרחתך כנשר כי גלו ממך:

פרק 2

1 הוי חשבי און ופעלי רע על משכבותם באור הבקר יעשוה כי יש לאל ידם: 2 וחמדו שדות וגולו ובתיים ונשאו ועשקו גבר וביתו ואיש ונחלתו: 3 לכן כה אמר יהוה הנני חשב על המשפחה הזאת רעה אשר לא המישו משם צוארתכם ולא תלכו רומה כי עת רעה היא: 4 ביום ההוא ישא עליכם משל ונחה נהי נהיה אמר שדוד נשדנו חלק עמי ימיר איך ימש לי לשובכ שדינו יחלק: 5 לכן לא יהיה לך משליך חבל

בגורל בקהל יהוה: 6 אל תטפו יטיפון לא יטפו לאלה לא יסג כלמות: 7 האמור בית יעקב הקצר רוח יהוה אם אלה מעלליו הלוא דברי ייטבו עם הישר הולך: 8 ואתמול עמי לאויב יקום ממול שלמה אור תפשטון מעברים בטח שובי מלחמה: 9 נשי עמי תגרשון מבית תענינה מעל עלליה וקחו הדרי לעולם: 10 קומו ולכו כי לא זאת המנוחה בעבור טמאה תחבל וחבל נמרץ: 11 לו איש חלק רוח ושקר כזב אסף לך ליון ולשכר והיה מטיף העם הזה: 12 אסף אאסף יעקב כלך קבץ אקבץ שארית ישראל יחד אשימנו כצאן בצרה בעדר בתוך הדברו תחמינה מאדם: 13 עלה הפרץ לפניכם פרצו ויעברו שער ויצאו בו ויעבר מלכם לפניכם ויהוה בראשם:

פרק 3

1 ואמר שמעו נא ראשי יעקב וקציני בית ישראל הלוא לכם לדעת את המשפט: 2 שאני טוב ואהבי רעה גולי עורם מעליהם ושארם מעל עצמותם: 3 ואשר אכלו שאר עמי ועורם מעליהם הפשיטו ואת עצמותיהם פצצו ופרשו כאשר בסיר וכבשר בתוך קלחת: 4 אז יזעקו אל יהוה ולא יענה אותם ויסתר פניו מהם בשת ההיא כאשר הרעו מעלליהם: 5 כה אמר יהוה על הנביאים המתעים את עמי הנשכים בשניהם וקראו שלום ואשר לא יתן על פיהם וקדשו עליו מלחמה: 6 לכן לילה לכם מחזון וחשכה לכם מקסם ובהא השמש על הנביאים וקדר עליהם דומם: 7 ובשו החזים וחפרו הקסמים ועטו על שפם כלם כי אין מענה אלהים: 8 ואולם אנכי מלאתי כח את רוח יהוה ומשפט וגבורה להגיד ליעקב פשעו ולישראל חטאתו: 9 שמעו נא זאת ראשי בית יעקב וקציני בית ישראל המתעבים משפט ואת כל הישרה יעקשו: 10 בנה ציון בדמם וירושלם בעולה: 11 ראשיה בשחר בדמם ובחניה במחיר יורו ונביאיה בכסף יקסמו ועל יהוה ישענו לאמר הלוא יהוה בקרבנו לא תבוא עלינו רעה: 12 לכן בלגלכם ציון שדה תחרש וירושלם עיין תהיה והר הבית לבמות יער:

פרק 4

1 והיה באחרית הימים יהיה הר בית יהוה נכון בראש ההרים ונשא הוא מגבעות ונהרו עליו עמים: 2 והלכו גוים רבים ואמרו לבו ונעלה אל הר יהוה ואל בית אלהי יעקב ויורנו מדרכיו ונלכה בארחתו כי מציון תצא תורה ודבר יהוה מירושלם: 3 ושפט בין עמים רבים והוכיח לגוים עצמים עד רחוק וכתתו חרבותיהם לאחים וחניתותיהם למזמרות לא ישאו גוי אל גוי חרב ולא ילמדון עוד מלחמה: 4 וישבו איש תחת גפנו ותחת תאנתו ואין מחריד כי פי יהוה צבאות דבר: 5 כי כל העמים ילכו איש בשם אלוהו ואנחנו נלך בשם יהוה אלהינו לעולם ועד: 6 ביום ההוא נאם יהוה אספה הצלעה והנדרה אקבצה ואשר הרעתי: 7 ושמתי את הצלעה לשארית והנהלאה לגוי עצום ומלך יהוה עליהם בהר ציון מעתה ועד עולם: 8 ואתה מגדל עדר עפל בת ציון עדיך תאתה ובאה הממשלה הראשנה ממלכת לבת ירושלם: 9 עתה למה תריעי רע המלך אין כך אם יועצך אבד כי החזיקך חיל כיוולדה: 10 חולי וגחי בת ציון כיוולדה כי עתה תצאי מקריה ושכנת בשדה ובואה עד בבל שם תנצלי שם יגאלך יהוה מבק אביך: 11 ועתה אספו עליך גוים רבים האמרים תחנף ותחזו בציון

עֵינֵינוּ: 12 וְהָמָּה לֹא יָדְעוּ מַחֲשֹׁבוֹת יְהוָה וְלֹא הִבִּינוּ עֲצָתוֹ כִּי קִצְצָם כְּעִמְרֵי גֵרְנָה: 13 קוֹמִי וְדוּשִׁי בַת צִיּוֹן כִּי קִרְנָךְ אֲשֶׁר בְּרוּל וּפְרַסְתִּיךְ אֲשֶׁר נַחֲשָׁה וְהִדְרֹת עַמִּים רַבִּים וְהַחֲרַמְתִּי לִיהוָה בְּצַעַם וְחִלָּם לֵאדוֹן כָּל הָאָרֶץ:

פרק 5

1 עֵתָּה תִּתְגַּדְּדִי בַת גְּדוּד מְצוֹר שֶׁם עָלִינוּ בִּשְׁבַט יָכוֹ עַל הַלְחִי אֶת שַׁפְט יִשְׂרָאֵל: 2 וְאַתָּה בֵּית לֶחֶם אֲפִרְתָּה צְעִיר לַהוּת בְּאַלְפֵי יְהוּדָה מִמֶּךָ לִי יֵצֵא לַהוּת מוֹשֵׁל בְּיִשְׂרָאֵל וּמוֹצֵאֲתוֹ מִקְדָּם יָמָיו עוֹלָם: 3 לִבֶּן יִתְנֶם עַד עֵת יוֹלְדָה יִלְדָּה וְיִתֵּר אֹחִיו יִשׁוּבוּן עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: 4 וְעַמּוּד רֹעֵה בְּעַן יְהוָה בְּנִינָאן שֶׁם יְהוָה אֱלֹהָיו וְיִשְׁבוּ בֵּי עֵתָּה יִגְדֵּל עַד אֲפָסֵי אֶרֶץ: 5 וְהִיא זֶה שְׁלוֹם אֲשׁוּר כִּי יָבֹא בְּאַרְצָנוּ וְכִי יִדְרֹךְ בְּאַרְמְנֵינוּ וְהִקְמֵנוּ עָלָיו שְׁבַע רַעִים וּשְׁמָנָה נְסִיכֵי אָדָם: 6 וְרַעַן אֶת אֶרֶץ אֲשׁוּר בַּחֲרָב וְאֶת אֶרֶץ נִמְרֹד בַּתְּחִיָּה וְהִצִּיל מֵאֲשׁוּר כִּי יָבֹא בְּאַרְצָנוּ וְכִי יִדְרֹךְ בְּנִבְלוֹנוּ: 7 וְהִיא שְׂאֵרִית יַעֲקֹב בְּקֶרֶב עַמִּים רַבִּים כִּשֵּׁל מֵאֵת יְהוָה כְּרִבִּיבִים עָלֵי עֵשָׂב אֲשֶׁר לֹא יִקְוֶה לְאִישׁ וְלֹא יִיחַל לְבֵן אָדָם: 8 וְהִיא שְׂאֵרִית יַעֲקֹב בְּנוֹים בְּקֶרֶב עַמִּים רַבִּים כְּאִרְיָה בִּבְחָמוֹת יַעַר כְּכַפְּרִי בְּעֵדֵי צֶאֱן אֲשֶׁר אֵם עֶבֶר וּרְמָס טֶרֶף וְאֵין מִצִּיל: 9 תָּרַם יִדְרֹךְ עַל צִירֶךָ וְכָל אִיבֶיךָ יִכְרַתוּ: 10 וְהִיא בְּיוֹם הַהוּא נָאִם יְהוָה וְהַכְרַתִּי סוֹסֶיךָ מִקֶּרְבֶּךָ וְהִאֲבַדְתִּי מִכְרַבְּיֶיךָ: 11 וְהַכְרַתִּי עִיר אֶרֶץ וְהִרְסֵתִי כָל מִבְצָרֶיךָ: 12 וְהַכְרַתִּי כְּשִׁפִּים מִיַּד וּמַעֲנִיִּים לֹא יִהְיוּ לָךְ: 13 וְהַכְרַתִּי פְסִילֶיךָ וּמַצֻּבוֹתֶיךָ מִקֶּרְבֶּךָ וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה עוֹד לַמַּעֲשֶׂה יָדֶיךָ: 14 וְנִתְשַׁתִּי אֲשִׁירֶיךָ מִקֶּרְבֶּךָ וְהִשְׁמַדְתִּי עִירֶיךָ: 15 וְעִשִׂיתִי בָאֵף וּבְחִמָּה נֶקֶם אֶת הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא שָׁמְעוּ:

פרק 6

1 שְׁמַעוּ נָא אֶת אֲשֶׁר יְהוָה אָמַר קוֹמִי רִיב אֶת הַהָרִים וְתִשְׁמַעְנָה הַגְּבֻעוֹת קוֹלֶךָ: 2 שְׁמַעוּ הָרִים אֶת רִיב יְהוָה וְהִתְאֲנִיחַ מִסְדֵּי אֶרֶץ כִּי רִיב לִיהוָה עִם עַמּוֹ וְעַם יִשְׂרָאֵל יִתְּכָה: 3 עַמִּי מִה עֲשִׂיתִי לָךְ וּמִה הִלְאֲתִיךָ עֲנֵה בִּי: 4 כִּי הִעֲלִיתִךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּמִבֵּית עַבְדִּים פְּדִיתִיךָ וְאַשְׁלַח לְפָנֶיךָ אֶת מִשָּׁה אֶהְרֹן וּמֹרִים: 5 עַמִּי זָכַר נָא מִה יַעַן בִּלְק מִלֶּךְ מוֹאָב וּמִה עֲנָה אֹתוֹ בִּלְעָם בֶּן בְּעוֹר מִן חֲשִׁימִים עַד הַגִּלְגָּל לִמְעַן דַּעַת צְדָקוֹת יְהוָה: 6 בְּמִה אֶקְדָּם יְהוָה אֶכְפֹּר לְאַלְהֵי מְרוֹם הָאֲקַדְמָנוּ בַּעֲלוֹת בַּעֲגָלִים בְּנֵי שֵׁנָה: 7 הִירְצָה יְהוָה בְּאַלְפֵי אִילִים בְּרַבְּבוֹת נְחָלֵי שֶׁמֶן הָאֶתָּן בְּכוֹרֵי פִשְׁעֵי פֶרִי בְּמִנֵּי חֲטָאֹת נִפְשִׁי: 8 הִגִּיד לָךְ אָדָם מִה טוֹב וּמִה יְהוָה דּוֹרֵשׁ מִמֶּךָ כִּי אִם עֲשׂוֹת מִשְׁפָּט וְאַהֲבַת חֶסֶד וְהִצַּנֵּעַ לִבְת עִם אֱלֹהֶיךָ: 9 קוֹל יְהוָה לְעִיר יִקְרָא וְתוֹשִׁיחַ יִרְאֶה שֹׁמֵךְ שְׁמַעוּ מִטָּה וּמִי יַעֲדֶה: 10 עוֹד הָאֵשׁ בֵּית רֶשַׁע אֲצִירוֹת רֶשַׁע וְאִפְתֵּי רוּחַ זַעֲמוֹת: 11 הָאֲזִכָּר בְּמֵאוֹתֵי רֶשַׁע וּבְכִסִּים חֲטָאֹת נִפְשִׁי: 12 אֲשֶׁר עֲשִׂיתִי מֵלֹא חֶסֶם וְיִשְׁבִּיָּה דִּבְרוּ שֹׁקֶר וּלְשׁוֹנֵם רִמְיָה בְּפִיהֶם: 13 וְגַם אֲנִי הַחֲלִיתִי הַכּוֹתֵךְ הַשֶּׁמֶם עַל הַטְּאֲתָךְ: 14 אֶתָּה תֹאכַל וְלֹא תִשְׂבַּח וְיִשְׁחַךְ בְּקֶרְבֶּךָ וְחֶסֶם וְלֹא תַפְלִיט וְאֲשֶׁר תַּפְלִיט לַחֲרָב אֶתָּה: 15 אֶתָּה תִּזְרַע וְלֹא תִקְצֹר אֶתָּה תִּדְרֹךְ וְיִת וְלֹא תִסְבֹּךְ שֶׁמֶן וְתִירֹשׁ וְלֹא תִשְׁתֶּה יַיִן: 16 וְיִשְׁתַּמֵּר חֲקוֹת עַמְרִי וְכָל מַעֲשֵׂה בֵּית אֲחָאָב וְתִלְכוּ בְּמַעֲשֵׂיכֶם לִמְעַן תִּתִּי אֶתְּךָ לְשִׁמָּה וְיִשְׁבִּיָּה לְשִׁרְקָה וְחִרְפָּת עַמִּי תִשָּׂאוּ:

פרק 7

1 אֱלֹלִי לִי כִי הִיִּיתִי בְּאֲסָפֵי קִיץ כַּעֲלֵלַת בְּצִיר אֵין אֲטִכּוּל לֹאכּוּל בְּכוֹרָה אוֹתָהּ נִפְשִׁי: 2 אֲבָד חֲסִיד מִן הָאָרֶץ וְיִשֵּׁר בְּאֵדָם אֵין כָּלֵם לְדַמִּים יִאֲרֹבוּ אִישׁ אֶת אֹחִיו וְיִצְדּוּ חֲרָם: 3 עַל הָרַע כְּפִים לְהוֹטִיב הָשָׁר שָׁאֵל וְהִשְׁפֵּט בְּשָׁלוֹם וְהִגְדוּל דִּבְרֵי הוֹת נִפְשׁוֹ הוּא וְיַעֲבֹתוּהָ: 4 טוֹבֵם כְּחֹדֶק יִשֵּׁר מִמְסוּכָה יוֹם מִצְפִּיךָ פִּקְדֶתְךָ בָּאָה עֵתָּה תִּתִּיָּה מִכּוֹסֶתְךָ: 5 אֵל תֹּאמִינוּ בְּרַע אֵל תִּבְטַחְוּ בְּאֶלּוֹף מִשְׁכַּבְתָּ חִיקֶךָ שֹׁמֵר פִּתְחֵי פִּיךָ: 6 כִּי בֶן מִגְבַּל אֵב בַּת קִמָּה בְּאֵמָה כָּלָה בְּחִמָּתָה אִיבִי אִישׁ אֲנִשִּׁי בִּיתוֹ: 7 וְאֲנִי בִּיהוָה אֲצַפֵּה אוֹחִילָה לְאַלְהֵי יִשְׁעֵי יִשְׁמַעְיָא אֱלֹהֵי: 8 אֵל תִּשְׁמָחִי אִיבִיתִי לִי כִּי נִפְלִיתִי קִמְתִּי כִּי אֲשַׁב בְּחִשָּׁךְ יְהוָה אוֹר לִי: 9 זַעַף יְהוָה אֲשָׁא כִּי חֲטָאתִי לוֹ עַד אֲשֶׁר יִרְיֵב רִיבִי וְעֲשֵׂה מִשְׁפָּטִי יוֹצִיאֲנִי לְאוֹר אֲרָאָה בַּצְדָּקָתוֹ: 10 וְהִרָא אִיבִיתִי וְתִכְסֶּה בּוֹשָׁה הָאֲמָרָה אֵלֵי אִיוֹ יְהוָה אֲשִׁלֹּךְ עֵינֵי תִרְאִינָה בָּה עֵתָּה תִּתִּיָּה לְמֶרְמֵס כְּשִׁיט חֲצוֹת: 11 יוֹם לִבְנוֹת גִּדְרֶיךָ יוֹם הַחַיָּה יִרְחַק חֶקֶךָ: 12 יוֹם הוּא וְעִדֶּיךָ יָבֹא לִמְנִי אֲשׁוּר וְעָרֵי מְצוֹר וּלְמִנִּי מְצוֹר וְעַד נֶהַר יוֹם מִים וְהָרַח הָהָר: 13 וְהִתִּיָּה הָאָרֶץ לְשִׁמְמָה עַל יִשְׁבִּיָּה מִפְּרִי מַעֲלִילֶיהָ: 14 רַעַה עֵמֶךְ בִּשְׁטֶמֶךָ צֶאֱן נִחְלַתְךָ שְׁכֵנִי לְבָדֵד יַעַר בְּחוּךְ כְּרַמִּל יִרְעוּ בֶּשֶׁן וְגִלְגַּד כִּימֵי עוֹלָם: 15 כִּימֵי צֶאֱתֶךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאָנוּ נִפְלְאוֹת: 16 יִרְאוּ גּוֹיִם וְיִבְשׁוּ מִכָּל גְּבוּרָתָם יִשְׁמִי יָד עַל פֶּה אוֹנִיָּהם תִּחְרַשְׁנָה: 17 לִיחְבוּ עֶפֶר כִּנְחָשׁ כֹּחֲלֵי אֶרֶץ יִרְגְּזוּ מִמִּסְגְּרֵיהֶם אֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִפְחָדוּ וְיִרְאוּ מִמֶּךָ: 18 מִי אֵל כְּמוֹךָ נִשָּׂא עוֹן וְעֹבֵר עַל פִּשְׁעֵי לְשִׁאֲרֵית נִחְלָתוֹ לֹא תַחְזִיק לְעַד אַפּוֹ כִּי חִפֵּץ חֶסֶד הוּא: 19 יִשׁוּב יִרְחַמְנִי וְיִכְשֵׁם עֲוֹנוֹתֵינוּ וְתִשְׁלִיךְ בְּמַצְלוֹת יוֹם כָּל חֲטָאוֹתָם: 20 תַּתֵּן אֶמֶת לִיעֲקֹב חֶסֶד לְאֲבֹרָתָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעַת לְאַבְתָּנוּ מִימֵי קֶדֶם:

נְחוֹם

פרק 1

1 מִשָּׂא נִינוּה סֹפֵר חֲזוֹן נְחוֹם הָאֲלַקְשִׁי: 2 אֵל קִנוּא וְנֶקֶם יְהוָה נֶקֶם יְהוָה וּבַעֲלֵ חֲמָה נֶקֶם יְהוָה לְצִירֵיו וְנוֹטֵר הוּא לְאִיבָיו: 3 יְהוָה אֶרֶץ אֲפִים וְגִדּוּל כַּח וְנִקְהָ לֹא יִנְקֶה יְהוָה בְּסוּפָה וּבִשְׁעָרָה דִּרְכוֹ וְעֵנָן אֲבָקִי רִגְלָיו: 4 גּוֹעַר בִּים וְיִבְשְׁהוּ וְכָל הַנְּהָרוֹת הַחֲרִיבִים אֲמַלֵּל בֶּשֶׁן וּכְרַמִּל וּפְרָח לְבָנוֹן אֲמַלֵּל: 5 הָרִים רִעְשׁוּ וּמִמֶּנּוּ הַתְּגִבּוֹת הַתְּמָנוּגָה וְתִשָּׂא הָאָרֶץ מִפְּנֵי וְתִבֵּל וְכָל יִשְׁבֵּי בָּהּ: 6 לִפְנֵי זַעֲמוֹ מִי יַעֲמֹד וּמִי יִקּוֹם בַּחֲרוֹן אַפּוֹ חֲמָתוֹ נִתְכַּה כְּאֵשׁ וְהִצְרִים נִתְצוּ מִמֶּנּוּ: 7 טוֹב יְהוָה לִמְעוֹ בְּיוֹם צָרָה וְיִדַּע חֲסִי בּוֹ: 8 וּבִשְׁטָף עֶבֶר כָּלָה יַעֲשֵׂה מִקּוֹמָה וְאִיבֵיו יִרְדָּף שֹׁךְ: 9 מִה תִּחְשְׁבוּן אֵל יְהוָה כָּלָה חֲמָה עֲשֵׂה אֵל תִּקּוֹם פְּעָמִים צָרָה: 10 כִּי עַד סִירִים סִכְכִּים וּסְכַבָּאִם סְבוּאִים אֲכָלוּ כִּקְשׁ יִבֵּשׁ מֹלָא: 11 מִמֶּךָ יֵצֵא חֲשֵׁב עַל יְהוָה רַעַה יַעַן בְּלִיעֵל: 12 כֹּה אָמַר יְהוָה אֵם שְׁלָמִים וְכֵן רַבִּים וְכֵן נִגְזּוּ וְעֹבֵר וְעֹנֶתְךָ לֹא אֲעֻנֶךָ עוֹד: 13 וְעֵתָּה אֲשַׁבֵּר מִטְהוּ מַעֲלִיךְ וּמוֹסִרְתִּיךָ אֶתָּה: 14 וְצִוָּה עֲלֶיךָ יְהוָה לֹא יִזְרַע מִשְׁמֶךָ עוֹד מִבֵּית אֱלֹהֶיךָ אֲכִרִית פֶּסֶל וּמִסְכָּה אֲשִׁים קֶבֶדְךָ כִּי קָלוֹת: 15 הִנֵּה עַל הָהָרִים רִגְלֵי מִבְּשָׁר מִשְׁמַע שְׁלוֹם חֲנִי יְהוּדָה חֲנִיךְ שְׁלָמִי נִדְרֶיךָ כִּי לֹא יוֹסִיף עוֹד לְעֹבֹר כֶּךָ בְּלִיעֵל כָּלָה נִכְרַת:

פרק 2

1 עֲלָה מִפִּיךָ עַל פִּיךָ נְצוֹר מְצָרָה צַפָּה דֶּרֶךְ חֲזוֹן מִתְנַיִם אֲמִץ בַּח מֵאֹד: 2 כִּי שֶׁב יְהוָה אֶת גֹּאֲוֹן יַעֲקֹב כְּנֹאֲוֹן יִשְׂרָאֵל כִּי בִקְקוֹם בִּקְקִים וּזְמִרֵיהֶם שַׁחְתּוּ: 3 מִגֵּן גְּבוּרֵיהוּ מֵאֹדִם אֲנִשִּׁי חֵיל מִתְלַעִים בְּאֵשׁ פִּלְדוֹת הֶרְכַּב בְּיוֹם הַכִּינוּ וְהִבְרִישִׁם הִרְעֵלוּ: 4 בַּחוּצוֹת יִתְהוֹלְלוּ הֶרְכַּב יִשְׁתַּקְשְׁקוּן בְּרַחְבוֹת מְרִאֲהֵן כְּלִפְיָהם כְּבִרְקִים יִרוּצְצוּ: 5 יִזְכֹּר אֲדִירָיו יִכְשֵׁלוּ בַּהֲלֹכוֹתֵם יִמְהָרוּ חוֹמָתָהּ וְהִכֵּן חֲסֶכֶךָ: 6 שַׁעֲרֵי הַנְּהָרוֹת נִפְתְּחוּ וְהִחִילֵם נִגְמוּ: 7 וְהִצַּב גִּלְתָּה הֶעֱלֵתָה וְאַמְהָתֶיהָ מִנְּהַגוֹת כְּקוֹל יוֹנִים מִתְּהַפֶּת עַל לִבְבָּנָהּ: 8 וְנִינוּהָ כְּכֹרֶכֶת מִים מִימֵי הָיָה וְהִמָּה נְסִים עֲמָדוֹ עֲמָדוֹ וְאֵין מִפְּנֵה: 9 בְּזוֹ כֶּסֶף בְּזוֹ זָהָב וְאֵין קֶצֶה לַחֲבוּנָה כְּכֹד מִכָּל כְּלֵי חֲמָדָה: 10 בּוֹקָה וּמִבּוֹקָה וּמִבְּלִקְהָ וּלְבָ נֶמֶס וּפֶקֶם בְּרַכִּים וְחִלְחֵלָה כָּל מִתְנַיִם וּפְנֵי כָלֵם קִבְצוֹ פִּאֲרוֹר: 11 אִיהָ מַעוֹן אֲרִיּוֹת וּמִרְעָה הוּא לְכַפְרִים אֲשֶׁר הִלֵּךְ אֲרִיָּה כִּבְיָא שֶׁם גּוֹר אֲרִיָּה וְאֵין מִחְרִיד: 12 אֲרִיָּה טֶרֶף בְּדִי גְרוֹתוֹ וְיִתְנוּ חֶלֶק לְבִלְבָּאֲתֵיו וּיְמַלֵּא טֶרֶף חֲרָיו וּמַעֲנֵתוֹ טֶרֶפָה: 13 הֲנִנִי אֱלִיךְ נָאִם יְהוָה צְבָאוֹת וְהַכְּרַתִּי בֶּשֶׁן רַכְבָּהּ וּכְפִירֶיךָ תֹאכַל חֶרֶב וְהַכְרַתִּי מֵאֶרֶץ טֶרֶף וְלֹא יִשְׁמַע עוֹד קוֹל מִלְּאֲכָכָה:

פרק 3

1 הוּי עִיר דְּמִים כָּלָה כַּחַשׁ פֶּרֶק מִלְּאָה לֹא יִמִּישׁ טֶרֶף: 2 קוֹל שׁוֹט וְקוֹל רֶעֶשׂ אוֹפֵן וְסוֹס דָּהָר וּמִרְכַּבָּה מִרְקָדָה: 3 פֶּרֶשׁ מַעֲלָה וְלֹהֵב חֶרֶב וּבִרְק חֲנִית וְרֵב חֵלֶל וְכֹבֵד פֶּנִּי וְאֵין קֶצֶה לְגִוְיָה יִכְשֵׁלוּ בְּגוֹיָתָם: 4 מִרְבַּב זִנּוּנִי זִנְנָה טוֹבַת חֵן כְּשִׁלְתָּ כְּשִׁפִּים הַמְכַרְתָּ גּוֹיִם בּוֹנוּנִיָּה וּמִשְׁפּוֹחֹת בְּכַשְׂפֵּיהֶם: 5 הֲנִנִי אֱלִיךְ נָאִם יְהוָה צְבָאוֹת וְגִלְתִּי שׁוֹלִיךְ עַל פִּיךָ וְהִרְאִיתִי גּוֹיִם מִעֶרֶךְ וּמִמְלָכוֹת קְלוֹנֶיךָ: 6 וְהִשְׁלַכְתִּי עֲלֶיךָ שְׁקָצִים וּנְבִלְתֶיךָ וְשִׁמְתִּיךָ בְּרָאִי: 7 וְהִיא כָּל רֵאִיךָ יִדּוּד מִמֶּךָ וְאִמֵּר שִׁדְרָה נִינוּה מִי יִגֹּד לָהּ מֵאֵין אֲבָקֶשׁ מִנְּחָמִים לָךְ: 8 הִתְרַמְּבִי מִנָּא אֲמוֹן הִישְׁבָּה בִּיאֲרִים מִים סָבִיב לָהּ אֲשֶׁר חֵיל יוֹם מִים חוֹמָתָהּ: 9 כּוֹשׁ עֲצָמָה וּמִצְרִים וְאֵין קֶצֶה פּוֹט וְלוֹבִיִּים הִיוּ בַּעֲזָרְתֶּךָ: 10 גַּם הִיא גִּלְתָּה הִלְכָה בִּשְׁבִי גַם עֲלִילָה יִרְטָשׁוּ בְּרֹאשׁ כָּל חֲצוֹתָהּ וְעַל נִכְבְּדֶיהָ יִדּוּ גּוֹרֵל וְכָל גְּדוּלָּהּ רָחֵקוּ בּוֹקִים: 11 גַּם אֶת הַשְּׁכִיבִי תִתִּי נַעֲלָמָה גַּם אֶת תִּבְקֶשֶׁי מַעוֹ מֵאוֹיִב: 12 כָּל מִבְצָרֶיךָ תֹּאנִים עִם בְּכוֹרִים אֵם יִנְעוּ וּנְפֹלָה עַל פִּי אוֹכֵל: 13 הִנֵּה עֵמֶךְ נָשִׁים בְּקֶרְבֶּךָ לְאִיבֶיךָ פִּתּוּחַ נִפְתְּחוּ שַׁעֲרֵי אֶרֶץ אֲכָלָה אֵשׁ בְּרִיחֶיךָ: 14 מִי מְצוֹר שֹׁאֲבִי לָךְ חֲזוֹק מִבְצָרֶיךָ בְּאִי בְּשִׁט וּרְמָסִי כִּחְמֵר הַחוּזִיק מִלְבָּן: 15 שֶׁם תֹּאכִילְךָ אֵשׁ הַכְּבִירְתִּיךָ חֶרֶב תֹּאכִילְךָ כִּילֵק תִּהְבְּכִידִי כֹאֲרַבָּה: 16 הִרְבִּית רִכְלֶיךָ מִכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם יִלְקֶשׁ פֶּשֶׁת וַיַּעַף: 17 מִנְּזוֹרֶיךָ כֹאֲרַבָּה וּתְפַסְרֶיךָ כְּנוֹב גְּבִי חֲחוּנִים בְּגִדְרוֹת בְּיוֹם קָרָה שֶׁמֶשׁ זָרַחָה וְנוֹדֵד וְלֹא נֹדֵד מִקּוֹמוֹ אִים: 18 נָמוּ רַעֲיָךְ מִלֵּךְ אֲשׁוּר יִשְׁכְּנוּ אֲדִירֶיךָ נִפְשׁוּ עֵמֶךְ עַל הָהָרִים וְאֵין מִקְבִּץ: 19 אֵין כֹּהֵה לְשִׁבְרֶךָ נִחְלָה מִכְתָּךְ כָּל שְׁמַעִי שְׁמַעְךָ תִּקְעוּ כָף עֲלֶיךָ כִּי עַל מִי לֹא עֲבַרְתָּ רַעַתְךָ תִּמְרִד:

חִבְקִיק

פרק 1

1 הַמִּשָּׂא אֲשֶׁר חִזָּה חִבְקִיק הַנְּבִיא: 2 עַד אֵנָה יְהוָה שׁוֹעִתִי וְלֹא תִשְׁמַע אֶעֱקֹב אֱלִיךְ

חֶסֶם וְלֹא תוֹשִׁיעַ: 3 לָמָּה תִּרְאִינִי אֵין וְעַמִּל תִּבְטִיט וְשִׁד וְחֶסֶם לְנִגְדִי וְיִהִי רִיב וּמִדּוֹן יִשָּׂא: 4 עַל כֵּן תִּפְגּוּ תוֹרָה וְלֹא יֵצֵא לְנֹצַח מִשְׁפָּט כִּי רֶשַׁע מִכְתִּיר אֶת הַצְדִּיק עַל כֵּן יֵצֵא מִשְׁפָּט מִעֶקֶל: 5 רֹאוּ בְנוֹיִם וְחִבְרִיטוּ וְהִתְמַחְוּ מִתְּחֵה כִּי פִעַל פִּעַל בִּימִיכָם לֹא תִאֲמִינוּ כִּי יִסְפֹּר: 6 כִּי הֲנִנִי מִקִּים אֶת הַכְּשָׁדִים הַגּוֹי הַמֵּר וְהַנְּמַהֵר הַחוּלֵךְ לְמִרְחָבֵי אֶרֶץ לְרִשְׁתָּ מִשְׁכְּנוֹת לֹא לוֹ: 7 אִים וְנוֹרָא הוּא מִמֶּנּוּ מִשְׁפָּטוֹ וְשִׁאֲתוֹ יֵצֵא: 8 וְקָלוּ מִנְּמָרִים סוֹסִיו וְחָדוּ מִזֹּאֲבֵי עֶרֶב וּפְשׁוּ פִרְשָׁיו וּפְרִשָׁיו מִרְחוֹ

1 בחדש השמיני בשנת שתיים לדרושו
יהיה דבר יהוה אל זכריה בן ברכיה בן עדו
הנביא לאמר: 2 קצף יהוה על אבותיכם
קצף: 3 ואמרת אלם כה אמר יהוה צבאות
שׁוּבוּ אֵלַי נָאם יהוה צבאות ואשוב אליכם
אמר יהוה צבאות: 4 אל תתוו באבותיכם
אשר קראו אליהם הנביאים הראשנים לאמר
כה אמר יהוה צבאות שׁוּבוּ נָא מִדְּרִכֵּיכֶם
הַרְעִים וּמַעֲלִילֵיכֶם הַרְעִים ולא שמעו ולא
הקשיבו אלי נָאם יהוה: 5 אבותיכם איה הם
הנבאים העלולים יהוה: 6 אך דברי וחקי
אשר צוית את עבדי הנביאים הלוא השנינו
אבותיכם וישׁוּבוּ ויאמרו כאשר זמם יהוה
צבאות לעשות לנו בדרכינו וכמעללנו בן
עשה אהנו: 7 כיום עשיתי וארבעה לעשיתי
עשר חדש הוא חדש בשנת שתיים לדרושו
יהיה דבר יהוה אל זכריה בן ברכיה בן עדו
הנביא לאמר: 8 ראתי חלילת והנה את
רכב על סוס אדם והוא עמד בין ההדסים
אשר במצלה ואחריו סוסים אדמים שריקים
ולבנים: 9 ואמר מה אלה אדני ויאמר אלי
המלאך הדבר בי אני אראך מה המה
אלה: 10 ויען האיש העמד בין ההדסים
ויאמר אלה אשר שלח יהוה להתהלך
בארץ: 11 ויענו את מלאך יהוה העמד בין
ההדסים ויאמרו התהלכנו בארץ והנה כל
הארץ ישבת ושקמת: 12 ויען מלאך יהוה
ויאמר יהוה צבאות עד מתי אתה לא תרחם
את ירושלם ואת ערי יהודה אשר עזמתה זה
שבעים שנה: 13 ויען יהוה את המלאך הדבר
בי דברים טובים דברים נחמים: 14 ויאמר
אלי המלאך הדבר בי קרא לאמר כה אמר
יהוה צבאות קנאתי ארצו לציון קנאה
תדולה: 15 וקצף גדול אני קצף על הגוים
השוננים אשר אני קצפתי מעט ומהם עורו
לרעה: 16 לכן כה אמר יהוה שבת לי ירושלם

והייתם ברכה אל תיראו תחזקנה ידיכם: 14 כי כה אמר יהוה צבאות כאשר זממתי להרע לכם בהקציף אבתיכם אתי אמר יהוה צבאות ולא נחמתי: 15 כן שבתי זממתי בימים האלה להטיב את ירושלם ואת בית יהודה אל תיראו: 16 אלה הדברים אשר תעשו דברו אמת איש את רעהו אמת ומשפט שלום שפטו בשעריכם: 17 ואיש את רעת רעהו אל תחשבו בלבבכם ושבעת שקר אל תאהבו כי את כל אלה אשר שנאתי נאם יהוה: 18 ויהי דבר יהוה צבאות אלי לאמר: 19 כה אמר יהוה צבאות צום הרביעי וצום החמישי וצום השביעי וצום העשירי יהיה לבית יהודה לששון ולשמחה ולמעדים טובים והאמת והשלום אהבו: 20 כה אמר יהוה צבאות עד אשר יבאו עמים וישבו ערים רבות: 21 והלכו ישיבי אחת אל אחת לאמר נלכה הלך לחלות את פני יהוה ולבקש את יהוה צבאות אלה גם אני: 22 ובאו עמים רבים וגוים עצומים לבקש את יהוה צבאות בירושלם ולחלות את פני יהוה: 23 כה אמר יהוה צבאות בימים ההם אשר יחיוקו ששרה אנשים מכל לשונות הגוים והחיוקו בכנף איש יהודי לאמר נלכה עמכם כי שמענו אלהים עמכם:

פרק 9

1 משא דבר יהוה בארץ חדרך ודמשק מנחתו כי ליהוה עין אדם וכל שבטי ישראל: 2 וגם חמת תגבל בה צר ועידון כי חכמה מאד: 3 ותבין צר מצור לה ותצטר כספך כעפר חורון כמיטת חצוית: 4 הנה אדני יורשנה ודוכה בים חילה והוא באש תאכל: 5 תרא אשקלון ותירא ועזה ותחיל מאד ועקרון כי הביש מבטה ואבד מלך מעזה ואשקלון לא תשב: 6 וישב ממזר באשדוד והכרתי גאון פלשתים: 7 והסרתי דמו מפיו ושקציו מבין שניו ונשאר אם הוא לאלהינו והיה באלף ביהודה ועקרון כביסו: 8 וחניתו לביתי מצבה מעבר ומשב ולא יעבר עליהם עוד נגש כי עתה ראיתי בעיני: 9 גילי מאד בת ציון הריעי בת ירושלם הנה מלכך יבוא לך צדיק ונושע הוא עני ורכב על חמור ועל עיר בן אתנות: 10 והכרתי רכב מפארים וסוס מירושלם ונכרתה קשת מלחמה ודבר שלום לגוים ומשלו מים עד ים ומנהר עד אפסי ארץ: 11 גם את בדם בריחך שלחתי אסיריך מבור אין מים בו: 12 שוב לבצרון אסירי התקוה גם היום מגיד משנה אשיב לך: 13 כי ירחיב לי יהודה קשת מלאתי אפרים ועוררתי בניך ציון על בניך יון ושמתיך כחרב גבור: 14 ויהוה עליהם יראה ויצא כברק חצו ואדני יהוה בשופר יתקע והלך בסערת תימן: 15 יהוה צבאות יגן עליהם ואכלו וכבשו אבני קלע ושתו כמו יין ומלאו כמורק כזויות מוכות: 16 והושיעם יהוה אלהיהם ביום ההוא כצאן עמו כי אבני נזר מתנוססות על אדמתו: 17 כי מה טובו ומה יפיו דגן בחורים ותירוש ינובב בתלות:

פרק 10

1 שאלו מיהוה מטר בעת מלקוש יהוה עשה חזוים ומטר גשם יתר להם לאיש עשב בשדה: 2 כי התרפים דברו און והקוסים חזו שקר וחלמות השוא ידברו חבל ינחמון על כן נסעו כמו צאן יענו כי אין רעה: 3 על הרעים חרה אפי ועל העתורים אפקוד כי פקד יהוה צבאות את עדרו את בית יהודה ושם אותם כסוס חודו במלחמה: 4 ממנו פנה ממנו יתר ממנו קשת מלחמה ממנו יצא כל נוגש יחדו: 5 והיו כנברים כוסים כמיט

הגדול: 12 ואמרת אליו לאמר כה אמר יהוה צבאות לאמר הנה איש צמח שמו ומתחתיו יצמח ובנה את היכל יהוה: 13 והוא יבנה את היכל יהוה והוא ישא חוד וישב ומשל על כסאו והיה כהן על כסאו ועצת שלום תהיה בין שניהם: 14 והעשרת תהיה לחלם ולטוביה ולידעיה ולחן כן צפניה לזכרון בחיבל יהוה: 15 ורחוקים יבאו ובנו בחיבל יהוה וידעתם כי יהוה צבאות שלחני אליכם והיה אם שמעו תשמעון בקול יהוה אלהיכם:

פרק 7

1 ויהי בשנת ארבע לדריוש המלך היה דבר יהוה אל זכריה בארבעה לחדש החשני בכסלו: 2 וישלח בית אל שר אצר ורגם מלך ואנשיו לחלות את פני יהוה: 3 לאמר אל הכהנים אשר לבית יהוה צבאות ואל הנביאים לאמר האבכה בחדש החשני הנזר כאשר עשית זה כמה שנים: 4 ויהי דבר יהוה צבאות אלי לאמר: 5 אמר אל כל עם הארץ ואל הכהנים לאמר כי צמתם וספוד בחמישי ובשביעי וזה שבעים שנה הצום צמתני אני: 6 וכי תאכלו וכי תשתו הלא אתם האכלים ואתם השתים: 7 הלא את הדברים אשר קרא יהוה ביד הנביאים הראשנים בחור ירושלם ישבת ושלוה ועזרה סביבותיה והנגב והשפלה ישב: 8 ויהי דבר יהוה אל זכריה לאמר: 9 כה אמר יהוה צבאות לאמר משפט אמת שפטו וחסד ורחמים עשו איש את אחיו: 10 ואלמנה ויתום נר ועני אל תעשוק ורעת איש אחיו אל תחשבו בלבבכם: 11 וימאנו להקשיב ויתנו כחף סורת ואזניים הכבירו משמוע: 12 ולבם שמו שמיר משמוע את התורה ואת הדברים אשר שלח יהוה צבאות ברוחו ביד הנביאים הראשנים ויהי קצף גדול מאת יהוה צבאות: 13 ויהי כאשר קרא ולא שמעו כי יקראו ולא אשמע אמר יהוה צבאות: 14 ואסערם על כל הגוים אשר לא ידעום והארץ נשמה אחריהם מעבר ומשב וישימו ארץ חמדה לשמה:

פרק 8

1 ויהי דבר יהוה צבאות לאמר: 2 כה אמר יהוה צבאות קנאתי לציון קנאה גדולה ותמה גדולה קנאתי לה: 3 כה אמר יהוה שבתי אל ציון ושכנתי בתוך ירושלם ונקראה ירושלם עיר האמת והר יהוה צבאות הה הקדש: 4 כה אמר יהוה צבאות עד ישוב זקנים וזקנות ברחבות ירושלם ואיש משענתו בידו מרב ימים: 5 ורחבות העיר ימלאו ילדים וילדות משחקים ברחבותיה: 6 כה אמר יהוה צבאות כי יפלא בעיני שארית העם הזה בימים ההם גם בעיני יפלא נאם יהוה צבאות: 7 כה אמר יהוה צבאות הנני מושיע את עמי מארץ מורח ומארץ מכוא השמש: 8 והבאתי אתם ושכנו בתוך ירושלם והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים באמת ובצדקה: 9 כה אמר יהוה צבאות תחזקנה ידיכם השמעים בימים האלה את הדברים האלה מפי הנביאים אשר ביום יסד בית יהוה צבאות החיבל להבנות: 10 כי לפני הימים ההם שכר האדם לא נהיה ושכר הכהמה איננה וליצוא ולבא אין שלום מן הצר ואשלח את כל האדם איש ברעהו: 11 ועתה לא כימים הראשנים אני לשארית העם הזה נאם יהוה צבאות: 12 כי רוע השלום הנפן תתן פריה והארץ תתן את יבולה והשמים יתנו טלם ותחלתי את שארית העם הזה את כל אלה: 13 והיה כאשר היוםם קללה בגוים בית יהודה ובית ישראל כי אושיע אתכם

ושבעה מוצקות לנרות אשר על ראשה: 3 ושנים וזתים עליה אחד מימין הגלה ואחד על שמאלה: 4 ואען ואמר אל המלאך הדבר בי לאמר מה אלה אדני: 5 ויען המלאך הדבר בי ויאמר אלי הלא ידעת מה המה אלה ואמר לא אדני: 6 ויען ויאמר אלי לאמר זה דבר יהוה אל זרובבל לאמר לא בחיל ולא בכח כי אם ברוחי אמר יהוה צבאות: 7 מי אתה הר הגדול לפני זרובבל למישר והוציא את האבן הראשה השאות חן חן לה: 8 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 9 ידי זרובבל יסדו הבית הזה וידיו תבצענה וידעת כי יהוה צבאות שלחני אלכם: 10 כי מי בו ליום קטנות ושמוחו וראו את האבן הבדיל ביד זרובבל שבעה אלה עיני יהוה המה משוטטים בכל הארץ: 11 ואען ואמר אליו מה שני היותים האלה על ימין המנורה ועל שמאלה: 12 ואען שנית ואמר אליו מה שתי שכלי היותים אשר ביד שני צנרתות הזהב המריקים מעליהם הזהב: 13 ויאמר אלי לאמר הלא ידעת מה אלה ואמר לא אדני: 14 ויאמר אלה שני בני היצחק העמדים על אדון כל הארץ:

פרק 5

1 ואשוב ואשא עיני ואראה והנה מגלה עפה: 2 ויאמר אלי מה אתה ראה ואמר אני ראה מגלה עפה ארכה עשרים באמה ורחבה עשר באמה: 3 ויאמר אלי זאת האלה היוצאת על פני כל הארץ כי כל הנגב מזה כמזה נקה וכל הנושבע מזה כמזה נקה: 4 ויהי ויצאתי נאם יהוה צבאות ובאה אל בית הנגב ואל בית הנושבע בשמי לשקר ולנה בתוך ביתו וכלתו ואת עציו ואת אבניו: 5 ויצא המלאך הדבר בי ויאמר אלי שא נא עיניך וראה מה היוצאת הזאת: 6 ואמר מה היא ויאמר זאת האיפה היוצאת ויאמר זאת עינם בכל הארץ: 7 והנה ככר עפרת נשאת וזאת אשה אחת יושבת בתוך האיפה: 8 ויאמר זאת הרשעה וישלך אותה אל תוך האיפה וישלך את אבן העפרת אל פיה: 9 ואשא עיני וארא והנה שתיים נשים ויוצאות ורוח בכנפיהם והלנה כנפים ככנפי החסידה ותשאנה את האיפה בין הארץ ובין השמים: 10 ואמר אל המלאך הדבר בי אנה המה מולכות את האיפה: 11 ויאמר אלי לבנות לה בית בארץ שנער והוכן והניחה שם על מכנתה:

פרק 6

1 ואשב ואשא עיני ואראה והנה ארבע מרכבות יצאות מבין שני ההרים וההרים הרי נחשת: 2 במרכבה הראשנה סוסים אדמים ובמרכבה השנית סוסים שחורים: 3 ובמרכבה השלישית סוסים לבנים ובמרכבה הרביעית סוסים כרדים אמצעים: 4 ואען ואמר אל המלאך הדבר בי מה אלה אדני: 5 ויען המלאך ויאמר אלי אלה ארבע רחות השמים יוצאות מחתיצב על אדון כל הארץ: 6 אשר בה הסוסים השחורים יצאים אל ארץ צפון והלבנים יצאו אל אחריהם והכרדים יצאו אל ארץ התימן: 7 והאמצעים יצאו ויבקשו ללכת להתהלך בארץ ויאמר לכו התהלכו בארץ ותהלכנה בארץ: 8 ויוצק ויתדבר אלי לאמר ראה היוצאים אל ארץ צפון הניחו את רוחי בארץ צפון: 9 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 10 לקוח מאת הגולה מחלדל ומאת טוביה ומאת ידעיה ובאת אתה ביום ההוא ובאת בית יאשיהו כהן צפניה אשר באו מבבל: 11 ולקחת כסף וזהב ועשית עטורת שמת בראש יהושע בן יהוצדק הכהן

ברחמים ביתי יבנה בה נאם יהוה צבאות וקוה ינמה על ירושלם: 17 עוד קרא לאמר כה אמר יהוה צבאות עוד תפוצינה ערי מטוב ונתם יהוה עוד את ציון ובחר עוד בירושלם: 18 ואשא את עיני וארא והנה ארבע קרנות: 19 ואמר אל המלאך הדבר בי מה אלה ויאמר אלי אלה הקרנות אשר זרו את יהודה את ישראל וירושלם: 20 ויראני יהוה ארבעה חרשים: 21 ואמר מה אלה באים לעשות ויאמר לאמר אלה הקרנות אשר זרו את יהודה כפי איש לא נשא ראשו ויבאו אלה להחריד אתם לידות את קרנות הגוים הנשאים קרן אל ארץ יהודה ולזרותה:

פרק 2

1 ואשא עיני וארא והנה איש ובידו חבל מדה: 2 ואמר אנה אתה הלך ויאמר אלי למד את ירושלם לראות כמה רחבה וכמה ארכה: 3 והנה המלאך הדבר בי יצא ומלאך אחר יצא לקראתו: 4 ויאמר אלו הרי דבר אל הנער הלז לאמר פרוזת תשב ירושלם מרב אדם ובהמה בתוכה: 5 ואני אהיה לה נאם יהוה חומת אש סביב ולכבוד אהיה בתוכה: 6 הוי הוי ונסו מארץ צפון נאם יהוה: 7 הוי ציון המלטי ישבת בת בבל: 8 כי כה אמר יהוה צבאות אחר כבוד שלחני אל הגוים השללים אתכם כי הנגע בכם נגע בבבת עיני: 9 כי הנני מניף את ידי עליהם והיו שלל לעבדיהם וידעתם כי יהוה צבאות שלחני: 10 רני ושמחי בת ציון כי הנני בא ושכנתי בתוכך נאם יהוה: 11 וגילו גוים רבים אל יהוה ביום ההוא והיו לי לעם ושכנתי בתוכך וידעת כי יהוה צבאות שלחני אליך: 12 ונחל יהוה את יהודה חלקו על אדמת הקדש ובחר עוד בירושלם: 13 חס כל בשר מפני יהוה כי נעור ממעון קדשו:

פרק 3

1 ויראני את יהושע הכהן הגדול עמד לפני מלאך יהוה והשטן עמד על ימינו לשטנו: 2 ויאמר יהוה אל השטן יגער יהוה כך השטן ויגער יהוה כך הבחר בירושלם הלא זה אוד מצל מאש: 3 ויהושע היה לבש בגדים צואים ועמד לפני המלאך: 4 ויען ויאמר אל העמדים לפניו לאמר הסירו הבגדים הצאים מעליו ויאמר אליו ראה העברתי מעליך עונך והלבש אתך מחלצות: 5 ואמר ישימו צניף סתור על ראשו וישימו הצניף הסתור על ראשו וילבשוה בגדים ומלאך יהוה עמד: 6 ויעד מלאך יהוה ביהושע לאמר: 7 כה אמר יהוה צבאות אם בדרכי תלך ואם את משמרתי תשמר וגם אתה תדין את ביתי וגם תשמר את חצרי ונתתי לך מחלבים בין העמדים האלה: 8 שמע נא יהושע הכהן הגדול אתה ורעיך הישיבים לפניך כי אנשי מופת המה כי הנני מבוא את עבדי צמח: 9 כי הנה האבן אשר נתתי לפני יהושע על אבן אחת שבעה עינים הנני מפתח פתחה נאם יהוה צבאות ומשתי את עון הארץ ההיא ביום אחד: 10 ביום ההוא נאם יהוה צבאות תקראו איש לרעהו אל תחת גפן ואל תחת תאנה:

פרק 4

1 וישב המלאך הדבר בי ויעירני כאיש אשר יעור משנתו: 2 ויאמר אלי מה אתה ראה ויאמר ראיתי והנה מגורת זהב כלה וגלה לראשה שבעה רחתי עליה שבעה

לב: 3 הנני גער לכם את הזרע וזריתי פרש על פניכם פרש חניכם ונשא אתכם אליו: 4 וידעתם כי שלחתי אליכם את המצוה הזאת להיות בריתי את לוי אמר יהוה צבאות: 5 בריתי היתה אתו החיים והשלום ואתנם לו מורא ויראני ומפני שמי נחת הוא: 6 תורת אתם היתה בפיהו ועולה לא נמצא בשפתיו בשלום ובמשור הלך אתי ורבים השיב מעון: 7 כי שפתי כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו מפיהו כי מלאך יהוה צבאות הוא: 8 ואחם סרתם מן הדרך הכשלתם רבים בתורה שחתם ברית הלוי אמר יהוה צבאות: 9 וגם אני נתתי אתכם נבזים וספלים לכל העם כפי אשר אינכם שמרים את דרכי ונשאים פנים בתורה: 10 הלוא אב אחד לכלנו הלוא אל אחד בראנו מדוע נבגר איש באחיו לחלל ברית אבותינו: 11 בנדה יהודה ותועבה נעשתה בישראל ובירושלם כי חלל יהודה קדש יהוה אשר אתו ובעל בת אל יהודה יכרת יהוה לאיש אשר יעשנה ער וענה מאחלי יעקב ומגיש מנחה ליהוה צבאות: 13 וזאת שנית תעשו כסות דמעה את מזבח יהוה בבי ואנקה מאין עוד פנות אל המנחה ולקחת צרצון מידכם: 14 ואמרתם על מה עלה יהוה העיר בנין וכן אטת נעוריק אשר אתה בגדתה בה והיא חברתך ואשת ברידתך: 15 ולא אחד עשה ושאר רוח לו ומה האחד מבקש זרע אלהים ונשמרתם ברוחכם ובאשת נעוריק אל יבגד: 16 כי שאל אמר יהוה אלהי ישראל וכסה חסם על לבושו אמר יהוה צבאות ונשמרתם ברוחכם ולא תבגדו: 17 הוגעתם יהוה בדברכים ואמרתם במה הוגענו באמרתם כל עשה רע טוב בעיני יהוה ובהם הוא חפץ או איה אלהי המשפט:

פרק 3

1 הנני שלח מלאכי ופנה דרך לפני ופתאם יבוא אל היכלו האדון אשר אתם מבקשים ומלאך הברית אשר אתם חפצים הנה בא אמר יהוה צבאות: 2 ומי מכלכל את יום כווא ומי העמד בהראותו כי הוא כאש מצרף ובכבדתי מכבסים: 3 וישב מצרף ומטהר כסף וטהר את בני לוי וזקק אתם כזהב וככסף והיו ליהוה מגישי מנחה צדקה: 4 ועברכה ליהוה מנחת יהודה וירושלם כימי עולם וכשנים קדמניות: 5 וקרבתיו אליכם למשפט והייתי עד ממחר במכשפים ובמנאפים ויתום ומטי גר ולא יראוני אמר יהוה צבאות: 6 כי אני יהוה לא שנית ואחם בני יעקב אל כליתם: 7 למיני אבותיכם סרתם מחקי ולא שמרתם שובו אלי ואשובה אליכם אמר יהוה צבאות ואמרתם במה נשוב: 8 היקבע אדם אלהים כי אתם קבעים אתי ואמרתם במה קבענוך המעשר והתרומה: 9 במארה אתם נארים ואתי אתם קבעים היום כלו: 10 הביאו את כל המעשר אל בית האוצר ויהי טרף בביתי ובחנוני נא בזאת אמר יהוה צבאות אם לא אפתח לכם את ארבות השמים והירקני לכם בריכה עד בלי די: 11 וגערתיו לכם באכל ולא ישתה לכם אמר פרי האדמה ולא תשכל לכם הגפן בשדה אמר יהוה צבאות: 12 ואשרו אתכם כל הגוים כי תהיו אתם ארץ חפץ אמר יהוה צבאות: 13 חזקו עלי דברכם אמר יהוה ואמרתם מה נדברנו עליך: 14 אמרתם שוא עבד אלהים ומה בצע כי שמרנו משמרתו וכי הלכנו קדנתי מפני יהוה צבאות: 15 ועתה אנתנו מאשרים ודים גם נבנו עשי רשעה כי בחנו אלהים וימלטו: 16 אז נדברו יראי יהוה איש את רעהו ויקשב יהוה וישמע ויכתב ספר זכרון לפניו ליראי יהוה ולחשבי

רגליו ועיניו תמקנה בחריהן ולשונו תמק בפיהם: 13 והיה ביום ההוא תהיה מהומת יהוה רבה בהם והחזיקו איש יד רעהו ועלתה ידו על יד רעהו: 14 וגם יהודה תלחם בירושלם ואסף חיל כל הגוים סביב זהב וכסף ובגדים לרב מאד: 15 וכן תהיה מגפת הסוס הפרד הנמל והחמור וכל בהמה אשר יהיה במחנות ההמה כמגפת הזאת: 16 והיה כל הנותר מכל הגוים הבאים על ירושלם ועלו מדי שנה בשנה להשתחות למלך יהוה צבאות ולחג את חג הסכות: 17 והיה אשר לא יעלה מאת משפחות הארץ אל ירושלם להשתחות למלך יהוה צבאות ולא עליהם יהיה הגשם: 18 ואם משפחת מצרים לא תעלה ולא באה ולא עליהם תהיה המגפה אשר יקף יהוה את הגוים אשר לא יעלו לחג את חג הסכות: 19 וזאת תהיה חמאת מצרים וחמאת כל הגוים אשר לא יעלו לחג את חג הסכות: 20 ביום ההוא יהיה על מצלות הסוס קדש ליהוה והיה הסירות בבית יהוה כמזריקים לפני המזבח: 21 והיה כל סיר בירושלם וביהודה קדש ליהוה צבאות ובאו כל הזבחים ולקחו מהם ובשלו בהם ולא יהיה כנעני עוד בבית יהוה צבאות ביום ההוא:

מלָאָכִי

פרק 1

1 משא דבר יהוה אל ישראל ביד מלאכי: 2 אהבתי אתכם אמר יהוה ואמרתם במה אהבתנו הלוא אה עשו ליעקב נאם יהוה ואהב את יעקב: 3 ואת עשו שנאתי ואשים את הריו שממה ואת נחלתו לתנות מדבר: 4 כי תאמר אדום רשעו ונשוב ונבנה חרבות כה אמר יהוה צבאות שמה יבנו ואני אהרום וקראו להם נבול רשעה והעם אשר זעם יהוה עד עולם: 5 ועיניכם תראינה ואותם תאמרו יגדל יהוה מעל לנבול ישראל: 6 בן יכבד אב ועבד אדניו ואם אב אני איה כבודי ואם אדוני אני איה מוראי אמר יהוה צבאות לכם הכהנים בזוי שמי ואמרתם במה בזינו את שמך: 7 מגישים על מזבחי לחם מגאל ואמרתם במה נאלונוך באמרתם שלחן יהוה נבזה הוא: 8 וכי תגשון עור לזבח אין רע וכי תגישו פסח וחלה אין רע הקריביו נא לפחתך הירצף או הישא פניך אמר יהוה צבאות: 9 ועתה חלו נא פני אל ויחננו מידכם היתה זאת יהוה מכם פנים אמר יהוה צבאות: 10 גם גם יסמר דלתים ולא תאירו מזבחי חנם אין לי חפץ בכסם אמר יהוה צבאות ומנחה לא ארצה מידכם: 11 כי ממזרח שמש ועד מבוא גדול שמי בגוים ובכל מקום מקטר מנחש לשמי ומנחה טהורה כי גדול שמי בגוים אמר יהוה צבאות: 12 ואחם מחללים אותם באמרתם שלחן אדני מגאל הוא וניבו נבזה אכלו: 13 ואמרתם הנה מתלאה והפחתם אותו אמר יהוה צבאות והבאתם גזול ואת הפסח ואת החולה והבאתם את המנחה הארצה אותה מידכם אמר יהוה: 14 ואורו נוכל ויש גדרו וזכר ונדר וזבח משחת לאדני כי מלך גדול אני אמר יהוה צבאות ושמי נורא בגוים:

פרק 2

1 ועתה אליכם המצוה הזאת הכהנים: 2 אם לא תשמעו ואם לא תשימו על לב לתת כבוד לשמי אמר יהוה צבאות ושלחתם בכסם את המארה ואריות את ברכותיכם וגם אריותיה כי אינכם שמים על

בראשנה למען לא תגדל תפארת בית דוד ותפארת ישב ירושלם על יהודה: 8 ביום ההוא יגן יהוה בעד יושב ירושלם והיה הנכשל בהם ביום ההוא כדוריד ובית דוד כאלחים כמלאך יהוה לפניכם: 9 והיה ביום ההוא אבקש להשמיד את כל הגוים הבאים על ירושלם: 10 ושפכתי על בית דוד ועל יושב ירושלם רוח חן ותחנונים והביטו אלי את אשר דקרו וספדו עליו כמספד על היחיד והמר עליו כהמר על הבכור: 11 ביום ההוא יגדל המספד בירושלם כמספד הדר רמון כבקעת מגדן: 12 וספדה הארץ משפחות משפחות לבד משפחת בית דוד לבד ונשיהם לבד משפחת בית נתן לבד ונשיהם לבד: 13 משפחת בית לוי לבד ונשיהם לבד משפחת השמעני לבד ונשיהם לבד: 14 כל המשפחות הנשארות משפחת משפחת לבד ונשיהם לבד:

פרק 13

1 ביום ההוא יהיה מקור נפתח לבית דוד ולישבי ירושלם לחמאת ולנדה: 2 והיה ביום ההוא נאם יהוה צבאות אכרית את שמות העצבים מן הארץ ולא יזכרו עוד וגם את הנביאים ואת רוח הטמאה אעביר מן הארץ: 3 והיה כי יבא איש עור ואמר אליו אביו ואמו ילדיו לא תחיה כי שר דברת בשם יהוה ודקרהו אביו ואמו ילדיו בהנבוא: 4 והיה ביום ההוא יבשו הנביאים איש מחזינו בהנבאתו ולא ילבשו אדרת שער למען כחש: 5 ואמר לא נביא אנכי איש עבד אדמה אנכי כי אדם הקניני מנעורי: 6 ואמר אליו מה המכות האלה בין ידיך ואמר אשר הכיתי בית מאהבי: 7 חרב עורי על רעי ועל גבר עמיתי נאם יהוה צבאות הן את הרעה ותפוצין הצאן והשכתי ידי על הצעירים: 8 והיה ככל הארץ נאם יהוה פי שנים בה יכרתו יגועו והשלשית יותר בה: 9 והבאתי את השלשית באש וצריתם כצרף את הכסף ובחנתים כבחן את הזהב הוא יקרא בשמי ואני אענה אותו אמרתי עמי הוא והוא יאמר יהוה אלהי:

פרק 14

1 הנה יום בא ליהוה וחקך שללך בקרבך: 2 ואספתי את כל הגוים אל ירושלם למלחמה ונלכדה העיר ונשסו הבתים והנשים תשגלנה ויצא חצי העיר כגולה ויתר העם לא יכרת מן העיר: 3 ויצא יהוה ונלחם בגוים ההם ביום הלחמו ביום קרב: 4 ועמדו רגליו ביום ההוא על הר הזתים אשר על פני ירושלם מקדם ונבקע הר והיזיתם מחציו מזרחה וימה גיא גדולה מאד ומש חצי ההר צפונה וחציו נגבה: 5 ונסתם גיא הרי כי יגיע ני הרים אל אצל ונסתם כאשר נסתם מפני הרעש בימי עזיה מלך יהודה ובא יהוה אלהי כל קדשים עמך: 6 והיה ביום ההוא לא יהיה אור יקרות יקפאון: 7 והיה יום אחד הוא יודע ליהוה לא יום ולא לילה והיה לעת ערב יהיה אור: 8 והיה ביום ההוא יצאו מים חיים מירושלם חצים אל הים הקדמוני וחצים אל הים האחרון בקיץ ובחפר יהיה: 9 והיה יהוה למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יהוה אחד ושמו אחד: 10 יסוב כל הארץ כערבה מגבע לרמון נגב ירושלם וראמה וישבה תחתיה למשער בנימן עד מקום שער הראשון עד שער הפנים ומגדל חננאל עד יקבי המלך: 11 וישבו בה וחרם לא יהיה עוד וישבה ירושלם לבטח: 12 וזאת תהיה המגפה אשר יקף יהוה את כל העמים אשר צבאו על ירושלם המק בשרו והוא עמד על

חוצות במלחמה ונלחמו כי יהוה עמם והבישו רכבי סוסים: 6 וגברתי את בית יהודה ואת בית יוסף אושיע והושבותים כי רחמתי והיו כאשר לא זנחתים כי אני יהוה אלהיהם ואענם: 7 והיו כגבור אפרים ושמו לבם כמו יין ובניהם יראו ושמו יגל לבם ביהוה: 8 ואשרקה להם ואקבצם כי פדיתם ורבו כמו רבו: 9 ואזרעם בעמים ובמרחקים יזכרני וחיו את בניהם ושובו: 10 והשיבותים מארץ מצרים ומאשור אקבצם ואל ארץ גלעד ולבנון אביאם ולא ימצא להם: 11 ועבר בים צרה והכה בים גלים והבישו כל מצולות יאר והורד נאון אשור ושכט מצרים יסור: 12 וגברתים ביהוה ובשמו יתהלכו נאם יהוה:

פרק 11

1 פתח לבנון דלתוך ותאכל אש בארזיך: 2 חילל ברוש כי נפל ארז אשר אדרים שדרו חילילו אלוני בשן כי ירד יער הבצור: 3 קול יללת הרעים כי שדדה אדרתם קול שאגת כפירים כי שדר ואון הירדן: 4 בה אמר יהוה אלהי רעה את צאן ההרנה: 5 אשר קניהן יחרגו ולא יאשמו ומכריון יאמר ברוך יהוה ואעשר ורעיהם לא יחמול עליהם: 6 כי לא אחמול עוד על ישבי הארץ נאם יהוה והנה אנכי ממציא את האדם איש ביד רעהו וביד מלכו ובתתו את הארץ ולא אציל מידם: 7 וארעה את צאן ההרנה לבן עניי הצאן ואקח לי שני מקלות לאחד קראתי נעם ולאחד קראתי חבלים בירעה את הצאן: 8 ואבחד את שלשת הרעים אחרת אחד ותקצר נפשי בהם וגם נפשם כחלה בי: 9 ואמר לא ארעה אותם מנחת תמות והנכחדת הכחד והנשארות תאכלנה אשה את בשר רעותה: 10 ואקח את מקלי את נעם ואגדע אתו להפיר את בריתי אשר כרתו את כל העמים: 11 ותפר ביום ההוא וידעו כן עניי הצאן השמרים אתי כי דבר יהוה הוא: 12 ואמר אלהים אם טוב בעיניכם הבו שכרי ואם לא חדלו וישקלו את שכרי שלשים כסף: 13 ויאמר יהוה אלי תשליכוה אל היוצר אדר היקר אשר יקרתי מעליהם ואקחה שלשים הכסף ואשליך אתו בית יהוה אל היוצר: 14 ואגדע את מקלי השני את החבילים להפיר את האחוה בין יהודה ואת ישראל: 15 ויאמר יהוה אלי עוד קח לך כלי רעה אולי: 16 כי הנה אנכי מקים רעה בארץ הנכחדות לא יפקד הנער לא יבקש והנשברת לא ירפא הנצבה לא יכלכל ובשר הבריא יאכל ופרסיתו יפרק: 17 הוי רעי האליל עזב הצאן חרב על זרועו ועל עין ימינו זרעו יבוש תיבש ועין ימינו כחה תכה:

פרק 12

1 משא דבר יהוה בעי ישראל נאם יהוה נטה שמים ויסד ארץ יוצר רוח אדם בקרבך: 2 הנה אנכי שם את ירושלם כף רעל לכל העמים סביב וגם על יהודה יהיה במצור על ירושלם: 3 והיה ביום ההוא אשים את ירושלם אבן מעמסה לכל העמים כל עמסה שרוט ישרטו ונאספו עליה כל גויי הארץ: 4 ביום ההוא נאם יהוה אכה כל סוס בתמהון ורכבו בשגעון ועל בית יהודה אפקח את עיני וכל סוס העמים אכה בעורו: 5 ואמרו אלפי יהודה בלבם אמצה לי ישיב ירושלם ביהוה צבאות אלהיהם: 6 ביום ההוא אשים את אלפי יהודה ככור אש בעצים וכלפיד אש בעמיר ואכלו על ימין ועל שמאל את כל העמים סביב וישבה ירושלם עוד תחתיה בירושלם: 7 והושיע יהוה את אחלי יהודה

שמו: 17 ויהי לו אמר יהוה צבאות ליום אשר אני עשה סגלה וחמלתי עליהם כאשר יחמל איש על בנו העבד אתו: 18 ושבתם וראיתם בין צדיק לרשע בין עבד אלהים לאשר לא עבדו:

פרק 4

1 כי הנה היום בא בער כתנור והיו כל זדים וכל עשה רשעה קש ולחט אתם היום הבא אמר יהוה צבאות אשר לא יעזב להם שרש וענף: 2 וזרחה לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא בכנפיה ויצאתם ופשתם כעגלי מרבק: 3 ועסותם רשעים כי יהיו אפר תחת כפות רגליכם כיום אשר אני עשה אמר יהוה צבאות: 4 וזכרו תורת משה עבדי אשר צויתי אותו בחרב על כל ישראל חקים ומשפטים: 5 הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא: 6 והשיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם פן אבאו והכיתו את הארץ חרם:

מתי

פרק 1

1 ספר תולדת ישוע המשיח בן דוד בן אברהם: 2 אברהם הוליד את יצחק ויצחק הוליד את יעקב ויעקב הוליד את יהודה ואת אחיו: 3 ויהודה הוליד את פרץ ואת זרח מתמר ופרץ הוליד את חצרון וחצרון הוליד את רם: 4 ורם הוליד את עמינדב ועמינדב הוליד את נחשון ונחשון הוליד את שלמון: 5 ושלמון הוליד את בעז מרחב ובעז הוליד את עובד מרות ועובד הוליד את ישי: 6 וישי הוליד את דוד המלך ודוד המלך הוליד את שלמה מאשת אוריה: 7 ושלמה הוליד את רחבעם ורחבעם הוליד את אביה ואביה הוליד את אסא: 8 ואסא הוליד את יהושפט ויהושפט הוליד את יורם ויורם הוליד את עזיהו: 9 ועזיהו הוליד את יוחם ויוחם הוליד את אחז ואחז הוליד את יחזקיהו: 10 ויחזקיהו הוליד את מנשה ומנשה הוליד את אמון ואמון הוליד את יאשיהו: 11 ויאשיהו הוליד את יכניהו ואת אחיו לעת גלות בבבל: 12 ואחרי גלותם בבבל הוליד יכניהו את שאלתיאל ושאלתיאל הוליד את זרבבל: 13 וזרבבל הוליד את אביהוד ואביהוד הוליד את אליקים ואליקים הוליד את עזור: 14 ועזור הוליד את צדוק וצדוק הוליד את יכין ויכין הוליד את אליהוד: 15 ואליהוד הוליד את אלעזר ואלעזר הוליד את מתן ומתן הוליד את יעקב: 16 ויעקב הוליד את יוסף בעל מרים אשר ממנה נולד ישוע הנקרא משיח: 17 והנה כל הדורות מן אברהם עד דוד ארבעה עשר דורות ומן דוד עד גלות בבבל ארבעה עשר דורות ומעת גלות בבבל עד המשיח ארבעה עשר דורות: 18 והולדת ישוע המשיח כה היתה מרים אמו ארשה ליוסף ובטרה יבא אליה נמצאת הרה לרוח הקדש: 19 ויוסף בעלה היה איש צדיק ולא אבה לתתה לבו ויאמר בלבו לשלחה בסתר: 20 הוא חשב כזאת והנה מלאך יהוה נראה אליו בחלום ויאמר יוסף בן דוד אל תירא מכנסו אליך את מרים אשתך כי אשר הרה בה מרוח הקדש הוא: 21 והיא ילדת בן וקראת את שמו ישוע כי הוא ישיע את עמו מעונותיהם: 22 ותחי כל זאת למלאת את אשר דבר יהוה ביד הנביא לאמר: 23 הנה העלמה הרה וילדת בן וקראו שמו עמנואל אשר פרושו האל עמנו: 24 וייקץ יוסף

משנתו ויעש כאשר צוהו מלאך יהוה ויקח אליו את אשתו: 25 ולא ידעה עד כי ילדה בן את בכורה ויקרא את שמו ישוע:

פרק 2

1 ויהי כאשר נולד ישוע בבית לחם יהודה בימי הורדוס המלך ויבאו מגושים מארץ מזרח ירושלימה לאמר: 2 איה מלך היהודים הנולד כי ראינו את כוכבו במזרח ונבא להשתחות לו: 3 ויהי כשמע הורדוס המלך את דבריהם ויבהל הוא וכל ירושלים עמו: 4 ויקהל את כל ראשי הכהנים וסופרי העם וידרש מאתם לאמר איהפא יולד המשיח: 5 ויאמרו לו בבית לחם יהודה כי בן כתוב ביד הנביא: 6 ואתה בית לחם ארץ יהודה אינך צעיר באלפי יהודה כי ממך יצא מושל אשר ירעה את עמי ישראל: 7 אז קרא הורדוס למגושים בסתר ויחקר אתם לדעת עת הראות הכוכב: 8 וישלחם בית לחם ויאמר להם חקרו היטב על דבר הילד והיה כי תמצאו אתו והגדתם לי ואלהה להשתחות לו גם אני: 9 ויהי כשמעם את דברי המלך וילכו והנה הכוכב אשר ראו במזרח דרך לפניהם עד באו אל מקום אשר שם הילד ויעמד ממעל לו: 10 ויראו את הכוכב וישמחו וימחה גדולה עד מאד: 11 ויבאו הכיתה וימצאו את הילד עם מרים אמו ויפל על פניהם וישתחו לו ויפתחו את אוצרותם ויקריבו לו מנחה זהב ולבונה ומיר: 12 ויצויו בחלום לבלתי שוב אל הורדוס וילכו בדרך אחר אל ארצם: 13 הם הלכו משם והנה מלאך יהוה נראה אל יוסף בחלום לאמר קום קח את הילד ואת אמו וברח לך למצרים ויהיה שם עד אשר אמר אליך כי הורדוס צדה את הילד לאבדו: 14 ויוסף ויחזק את הילד ואת אמו בלילה ויברח מצרימה: 15 ויהי שם עד מות הורדוס למלאת את אשר דבר יהוה ביד הנביא לאמר ממצרים קראתי לבני: 16 וירא הורדוס כי התלו בו המגושים ויקצף מאד וישלח וימא את כל הילדים אשר בבית לחם ובכל גבוליה מכן שנתיים ולמטה כפי העת אשר חקרה מפי המגושים: 17 וימלא הדבר הנאמר בפי ירמיה הנביא לאמר: 18 קול ברמה נשמע נהי ובכי תמרוהו רחל מכבה על בניה מאנה להנחם כי אינם: 19 ויהי אחרי מות הורדוס והנה מלאך יהוה נראה בחלום אל יוסף בארץ מצרים: 20 ויאמר אליו קום קח את הילד ואת אמו ולך שוב אל ארץ ישראל כי מתו המבקשים את נפש הילד: 21 ויוסף ויחזק את הילד ואת אמו ויבא ארצה ישראל: 22 וכשמעו כי ארקהל מלך ביהודה תחת הורדוס אביו ירא ללכת שמה ויצוה בחלום וילך לו אל ארצות הגליל: 23 ויבא וישב בעיר אשר שמה נצרת למלאת הדבר הנאמר על פי הנביאים כי נצרי יקרא לו:

פרק 3

1 בימים ההם בא יוחנן המטביל ויהי קרא במדבר יהודה לאמר: 2 שובו כי מלכות השמים הגיעה: 3 הלא זה הוא אשר נבא עליו ישעיהו הנביא לאמר קול קורא במדבר פנו דרך יהוה ישרו מסלולתי: 4 והוא יוחנן לבוש שער נמלים ואזור עור במתניו ומאכלו חגבים ודבש היער: 5 ויצאו אליו ישיבי ירושלים וכל יהודה וכל ככר הירדן: 6 ויטבלו על ידו בירדן מתוירים את חמאתם: 7 ויהי כראותו רבים מן הפרושים והצדוקים נגשים מטבילתו ויאמר להם ילדי הצפעונים מי השביל אתכם להטיל מן הקצף הבא: 8 לכן עשו פרי הראוי לתשובה: 9

ואל תחשבו בלבבכם לאמר אברהם הוא אבינו כי אני אמר לכם כי מן האבנים האלה יכול האלהים להקים בנים לאברהם: 10 וכבר הושם הגרזן על שרש העצים והנה כל עץ אשר איננו עשה פרי טוב יגדע וישלך באש: 11 הן אנכי טובל אתכם במים לתשובה והבא אחרי חזק הוא ממני אשר אינני כדי לשאת נעליי והוא יטבל אתכם ברוח הקדש ובאש: 12 אשר בידו המזרה וזרה את גרנו ואסף את גרנו אל אוצרו ואת המין ישרפנו באש אשר לא תכבה: 13 ויבא ישוע מן הגליל הירדנה אל יוחנן להטבל על ידו: 14 ויוחנן חשך לאמר אני צריך להטבל על ידך ואתה בא אלי: 15 ויען ישוע ויאמר אליו הניחה לי כי בן נאווה לנו למלא כל הצדקה וינח לו: 16 ויהי כאשר נטבל ישוע וימהר לעלות מן המים והנה נפתחו לו השמים וירא את רוח אלהים יורדת כיונה ונחה עליו: 17 והנה קול מן השמים אומר זה בני ידידי אשר רצתה נפשי בו:

פרק 4

1 אז נשא הרוח את ישוע המדברת למען ינסהו השטן: 2 ויהי אחרי צומו ארבעים יום וארבעים לילה וירעב: 3 ויגש אליו המנסה ויאמר אם בן האלהים אתה אמר לאבנים האלה לתהיין ללחם: 4 ויען ויאמר הן כתוב לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא פי יי: 5 וישארו השטן אל עיר הקרש ויעמידהו על פנת בית המקדש: 6 ויאמר אליו אם בן האלהים אתה התנפל למטה כי כתוב כי מלאכיו יצוה לך ועל כפים ישאונך פן תגף באבן רגליך: 7 ויאמר אליו ישוע ועוד כתוב לא תנסה את יהוה אלהיך: 8 ויוסף השטן וישארו אל הר גבה מאד ויראוו את כל ממלכות תבל וכבודן: 9 ויאמר אליו את כל זאת לך אנתנה אם תקד ותשתחוה לי: 10 ויאמר אליו שועור ממני השטן כי כתוב ליהוה אלהיך תשתחוה ואותו לבדו תעבד: 11 וירף ממנו השטן והנה נגשו אליו מלאכים וישרתוהו: 12 ויהי כשמעו כי הסגירו את יוחנן וילך לו ארץ הגליל: 13 ויעזב את נצרת ויבא וישב בכפר נחום אשר על שפת הים בנבול זבולן ונפתלי: 14 למלאת הנאמר על פי ישעיהו הנביא לאמר: 15 ארצה זבולן וארצה נפתלי דרך הים עבר הירדן גליל הגוים: 16 העם החלבים בחשך ראו אור גדול וישיב בארץ צלמות אור נגה עליהם: 17 מן העת ההיא החל ישוע לקרא קרוא ואמור שובו כי הגיעה מלכות השמים ויחזק את ידו: 18 ויהי בהתהלכו על יד הים הגליל וירא שני אנשים אחים את שמעון הנקרא פטרוס ואת אנדרי אחיו והמה משליכים מצודה בים כי דיגים היו: 19 ויאמר אליהם לבו אחרי ואשימכם לדיגי אנשים: 20 ויעזבו מהרה את הממורות וילכו אחריהו: 21 ויהי כעברו משם וירא שני אנשים אחים אחרים את יעקב בן זבדי ואת יוחנן אחיו באניה עם זבדי אביהם מתקנים את הממורות ויקרא אליהם: 22 ויעזבו מיד את האניה ואת אביהם וילכו אחריהו: 23 ויסב ישוע בכל הגליל וילמד בבתי כנסיותיהם ויבשר בשורת המלכות וירפא כל מחלה וכל מדוה בעם: 24 ויצא שמעו בכל ארץ סוריא וביאו אליו את כל החולים המעונים בכל חלים ומכאובים ואחוזי שדים ומכי ירח ונכי אברים וירפאם: 25 וילכו אחריהו המנים המנים מן הגליל ומן עשר הערים ומירושלים ויהודה ומעבר לירדן:

פרק 5

1 ויהי כראותו את המון העם ויעל ההרה וישב שם ויגשו אליו תלמידיו: 2 ויפתח את פיהו וילמד אותם לאמר: 3 אשרי עניי רוח כי להם מלכות השמים: 4 אשרי האבלים כי הם ינחמו: 5 אשרי העניים כי המה יירשו הארץ: 6 אשרי העניים כי ירצו להם כל רע בשמור: 7 אשרי הרחמנים כי הם ירחמו: 8 אשרי ברי לבב כי הם יחזו את האלהים: 9 אשרי רדפי שלום כי בני אלהים יקראו: 10 אשרי הנרדפים על דבר הצדקה כי להם מלכות השמים: 11 אשריכם אם ירפאו ויירדפו אתכם וידברו בשקר עליכם כל רע בעבורי: 12 שמחו וגילו כי תכבדו רב בשמים כי בן רדפו את הנביאים אשר היו לפניכם: 13 אתם מלח הארץ ואם המלח היה תפל במה ימלח הן לא יצלה עוד לכל כי אם להשליך חוצה והיה מרמס לבני אדם: 14 אתם אור העולם עיר יושבת על ההר לא תוכל להסתתר: 15 גם אין מלדליקים נר ושמים אותו תחת האפה כי אם על המזורה ויאר לכל אנשי הבית: 16 בן יאר אורכם לפני בני האדם למען יראו מעשיכם הטובים ושבחו את אביכם בשמים: 17 אל תחשבו כי באתי להפיר את תורה או את דברי הנביאים באתי להפיר אתם לא למלאת: 18 כי אמן אמר אני לכם עד כי יעברו השמים והארץ לא תעבר יוד אחת או קוץ אחד מן התורה עד אשר יעשה הכל: 19 לכן מי אשר יפיר אחת מן המצות הקטנות האלה וכן ילמד את בני האדם קטון יקרא במלכות השמים ואשר ישעיה וילמד יקרא נגדו הוא גדול יקרא במלכות השמים: 20 כי אני אמר לכם אם לא תרבה צדקתכם מצדקת הסופרים והפרושים לא תבאו אל מלכות השמים: 21 שמעתם כי נאמר לקרמנים לא תרצו ואשר ירצח מחיב הוא לבית דין: 22 אבל אני אמר לכם כי אשר יקצף על אחיו תנס מחיב הוא לבית דין ואשר יאמר אל אחיו רקא מחיב הוא לסנהדרין ואשר יאמר אתה הנבל מחיב לאש גיהנם: 23 לכן אם תקריב קרבנך אל המזבח ושם תזכר כי יש לאחריך דבר עליך: 24 עזוב תעזב שם את קרבנך דבר המזבח וקודם ללכת לכפר פני אחיך ואחרי כן בוא הקדש ואל תעזב: 25 מהר תרצה לאיש ריבך בעודך בדרך אתו פן יסגיר אתך איש ריבך אל השפט והשפט יסגירך לשוטט והשלכת את בית הכלא: 26 אמן אמר אני לך לא תצא משם עד אשר תשלמת את הפרושה האחרונה: 27 שמעתם כי נאמר לקרמנים לא תנאף: 28 אבל אני אמר לכם כל אשר יביט באשה לחמד אותה נאף נאפה בלבו: 29 ואם תבשילך עין ימינך נקר אותה והשלך ממך כי טוב לך אשר יאבד אחד מאברייך מדרת כל גופך אל גיהנם: 30 ואם ידך הימנית תבשילך קצץ אותה והשלך ממך כי טוב לך אשר יאבד אחד מאברייך מדרת כל גופך אל גיהנם: 31 ונאמר איש אשר ישלח את אשתו ונתן לה ספר כריתות: 32 אבל אני אמר לכם הנשלח את אשתו בלתי דבר נזות עשה אתה נאפט והלקח את הגרושה לו לאשה נאף הוא: 33 עוד שמעתם כי נאמר לקרמנים לא תשבע לשקר ושלם ליהוה שבעותיך: 34 אבל אני אמר לכם לא תשבעו כל שבועה לא בשמים כי בסא אלהים המה: 35 ולא בארץ כי הרום רגליו היא ולא בירושלים כי היא ארץ קרית מלך רב: 36-37 אף בראשך אל תשבע כי אין ביכולתך להפך שער אחד ללבן או לשחור אך יהי דברין הן לא לא והיוותר מאלה מן הרע הוא: 37-38 שמעתם כי נאמר עין תחת עין שן תחת שן: 39 אבל אני אמר

לכם אל התקוממו לרע אך דמבא אותך על
הלפי הימנית הטח לו גם את האחרת: 40
ואשר יחפץ לריב עמך ולקחת את כהנתך תן
לו גם את חמטל: 41 והאנס אותך ללכת
עמו דרך מיל לך אתו שנים: 42 השאל
מאדך תן לו והבא ללות מנך אל תשב
פניו: 43 שמעתי כי נאמר ואהבת לרעך
ושנאת את איבך: 44 אבל אני אמר לכם
אהבו את איביכם ברכו את מקלקליכם היטיבו
לשנאיכם והתפללו בעד מבאיביכם
ורדפיהם: 45 למען תהיו בני לאביכם
שבשמים אשר הוא מזריח שמשו לרעים
ולטובים וממטיר על הצדיקים וגם על
הרשעים: 46 כי אם תאהבו את אהביכם מה
הוא שברכם הלא גם המכסים יעשו זאת: 47
ואם תשאלו שלום אחיכם בלבד מה יתרון
לכם הלא גם המכסים יעשו זאת: 48 לכן
היו שלמים כאשר אביכם שבשמים שלם
הוא:

פרק 6

1 השמרו לכם מעשות צדקתכם לפני
בני אדם למען יראו אתכם ואם לא אין לכם
שכר מאת אביכם שבשמים: 2 לכן בעשותכם
צדקה אל תריע לפניך בשופר כמעשה
החנפים בבתי הכנסיות ובחרבות למען
יהללו אותם האמשים אמן אמר אני לכם כי
לקחו את שכרם: 3 ואתה בעשותך צדקה אל
תדע שמאלך את אשר עשה ימינך: 4 למען
תהיה צדקת בכתר ואביך הראה במסתרים
הוא בגלוי יגמלך: 5 וכי תתפלל אל תהי
כחנפים האהבים להתפלל בעמדם בבתי
הכנסיות ואצל פנות השוקים למען יראו לבני
אדם אמן אמר אני לכם כי לקחו את
שכרם: 6 ואתה כי תתפלל בוא בחדרך וסגר
דלתך בעדך ותתפלל אל אביך אשר בכתר
ואביך הראה במסתרים הוא בגלוי יגמלך: 7
ובהתפללכם אל תפספסו כגוים החשבים כי
בהרבות דבריהם ישמעו: 8 ואתם אל תדמו
להם כי יודע אביכם כל צרככם בטרם
תשאלו ממנו: 9 לכן כי תתפללו אבינו
שבשמים יתקדש שמך: 10 תבא מלכותך
יעשה רצונך כמו שבמים בן בארץ: 11 את
לחם חקנו תן לנו היום: 12 וסלח לנו את
חבותינו כאשר סלחנו גם אנחנו לחיבינו: 13
ואל תביאנו לידי נסיון כי אם חלצנו מן הרע
כי לך הממלכה והגבורה והתפארת לעולמי
עולמים אמן: 14 כי אם תסלחו לבני אדם
את חטאתם אביכם שבשמים יסלח לא
לכם: 15 ואם לא תסלחו לבני אדם גם
אביכם לא יסלח לכם את חטאתיכם: 16 וכי
תצטוו אל תהיו זעפים כחנפים המשנים את
פניהם להראות צמים לבני אדם אמן אמר אני
לכם כי לקחו את שכרם: 17 ואתה כי תצו
סוך את ראשך ורחיק את פניך: 18 למען לא
תראה בצומך לבני אדם כי אם לאביך אשר
בכתר ואביך הראה במסתרים הוא בגלוי
יגמלך: 19 אל תאצרו לכם אוצרות בארץ
אשר יאכלום שם סס ורקב וגנבים יחתרו שם
וגנבו: 20 אבל תאצרו לכם אוצרות בשמים
אשר שם ורקב לא יאכלום שם וגנבים לא
יחתרו שם ולא יגנבו: 21 כי במקום אשר
אוצרכם בו שם יהיה גם בלבכם: 22 נר הנוף
הוא העין ואם עיניך היא תמימה כל נופך
יאור: 23 ואם עיניך רעה כל נופך יחשך
והנה אם יחשך האור אשר בקרבך מה רב
החשך: 24 לא יוכל איש לעבר שני אורנים כי
אם ישנא את האחד ויאהב את האחר או ידבק
באחד ויבזה את האחר לא תוכלו עבוד את
האלהים ואת הממון: 25 על כן אמר אני לכם

נדולה: 28 ויהי בכלות ישוע לדבר את
הדברים האלה וישתומם המון העם על
תורתו: 29 כי היה מלמד אותם כבעל גבורה
ולא כסופרים:

פרק 8

1 וירד מן ההר וילך אחריו המון עם
רב: 2 והנה איש מצרע בא וישתחו לו ויאמר
אדני אם תרצה תוכל לטהרני: 3 וישלח ישוע
את ידו ויגע בו ויאמר חפץ אנכי טהר ומיד
נרפאה צרתו: 4 ויאמר אליו ישוע ראה פן
תספר לאיש כי אם לך לך והראה אל הכהן
והקרב את הקרבן אשר צוה משה לעדות
לחם: 5 ויהי כבואו אל כפר נחום ויגש אליו
שר מאה אחד ויתחנן לו לאמר: 6 אדני הנה
נערי נפל למשכב בביתי והוא נכה אברים
ומענה עד מאד: 7 ויאמר ישוע אליו אבא
וארפאך: 8 ויען שר המאה ויאמר אדני
לקלתי מבאך בצל קורתך אך דבר נא רק דבר
ונרפא נערי: 9 כי אנכי איש נתון תחת
השלטון וגם יש תחת ידי אנשי צבא ואמיתי
לזה לך והלך ולזה בוא ובא ולעבדי עשה
זאת ועשה: 10 וישמע ישוע ויתמה ויאמר אל
ההלכים אחריו אמן אמר אני לכם גם
ישראל לא מצאתי אמונה גדולה כזאת: 11
ואני אמר לכם רבים יבאו ממזרח וממערב
ויסבו עם אברהם ויצחק ויעקב במלכות
השמים: 12 אבל בני המלכות המה יגרשו אל
החשך החיצון שם תהיה היללה וחרוק
השנים: 13 ויאמר ישוע אל שר המאה לך
וכאמנתך בן יהיה לך וירפא נערו בשעה
ההוא: 14 ויבא ישוע ביתה פטרוס וירא את
חמורו נפילת למשכב כי חזותה הקדחת: 15
ויגע בידה ותרף ממנה הקדחת ותקם
ותשרת: 16 ויהי לעת ערב ויביאו אליו
רבים אחוזי שדים ויגרש את הרוחות בדבר
ויפא את כל החולים: 17 למלאת את אשר
דבר ישעיה הנביא לאמר חלינו הוא נשא
ומכאבינו סבלם: 18 ויהי כראות ישוע המון
עם רב סביבתי ויצו לעבר משם אל עבר
הים: 19 ויגש אליו אחד הסופרים ויאמר
אליו רבי אלכה אחרך אל כל אשר
תלך: 20 ויאמר אליו ישוע לשועלים יש
חורי עפר ולעוף השמים קנים וכן האדם אין
למקום להניח שם את ראשו: 21 ואחר מן
התלמידים אמר אליו אדני הניחה לי
בראשונה ללכת ולקבר את אבי: 22 ויאמר
אליו ישוע לך אחרי והנח למתים לקבר את
מתיהם: 23 וירד אל האניה וירדו אתו
תלמידיו: 24 והנה סער גדול היה בים
ותכסה האניה בגלים והוא ישן: 25 ויגש
אליו תלמידיו ויעירו אותו לאמר הושיענו
אדנינו אברנו: 26 ויאמר אליהם קמנו
האמונה למה זה יראתם ויגש ויגער ברוחות
ובים ותהי דממה גדולה: 27 ויתמהו האנשים
ויאמרו מי אלו אשר הם הרוחות והים
לוי שמענו: 28 ויהי כבואו אל עבר הים אל
ארץ הגרגשים ויפגשוהו שני אנשים אחוזי
שדים יצאים מבתי הקברות והמה רגונים
מאד עד אשר לא יכל איש לעבר בדרך
ההוא: 29 והנה הם צעקים לאמר מה לנו
ולך ישוע כי האלהים הבאת הלה לענותנו
כלא עתנו: 30 ועיר חזירים רבים היה שם
במרה הרחק מהם: 31 ויתחננו אליו השדים
לאמר אם תגרשנו שלחנו בעד החזירים: 32
ויאמר אליהם לכו לכם ויצאו ויבאו בעד
החזירים והנה השתחו כל עדר החזירים מן
המורה עד הים וימותו במים: 33 וינוסו
הרעים ויבאו העירה ויגידו את הכל ולא
אשר נעשה לאחוזי השדים: 34 והנה כל
העיר יצאה לקראת ישוע וכראות אתו
ויבקשו ממנו לעבר מגבולם:

פרק 9

1 וירד באניה ויעבר ויבא אל
עירו: 2 והנה הם מביאים אליו איש נכה
אברים והוא משכב על המטה ויהי כראות
ישוע את אמונתם ויאמר אל נכה האברים חזק
בני נסלחו לך חטאתיך: 3 והנה אנשים מן
הסופרים אמרו בלבכם מנרף הוא: 4 וירא
ישוע את מחשבתם ויאמר למה תחשבו רעה
בלבכם: 5 כי מה הנקל האמר נסלחו לך
חטאתיך אם אמר קום התהלך: 6 אך למען
תרעו כי בן האדם יש לו השלטון בארץ לסלח
חטאים ויאמר אל נכה האברים קום שא את
מטתך ולך לך אל ביתך: 7 ויקם וילך
לביתו: 8 והמון העם כראותם זאת השתוממו
וישבחו את האלהים אשר נתן שלטן כזה לבני
אדם: 9 ויהי בעבר ישוע משם וירא איש ישב
בבית תמס ושמו מתי ויאמר אליו לכה אחרי
ויקם וילך אחריו: 10 ויהי בהסבו בביתו
והנה מוכבים וחמטים רבים באו ויטבו עם
ישוע ותלמידיו: 11 ויראו הפרושים ויאמרו
אל תלמידיו מדוע עם המוכבים והחמטים
אכל רבכם: 12 וישמע זאת ישוע ויאמר
אליהם החוקים אינם צריכים לרפא כי אם
החולים: 13 ואתם צאו ולמדו מה הוא חסד
חפצתי ולא זבח כי לא באתי לקרא את
הצדיקים כי אם את החטאים לחשוב: 14
ויגשו אליו תלמידיו ויחנן ויאמרו מדוע אנחנו
והפרושים צמים הרבה ותלמידך אינם
צמים: 15 ויאמר אליהם ישוע איך יוכלו בני
החפה להתאבל בעוד חתן עמם הנה ימים
באים ולקח מאתם חתן ואז יצומו: 16 אינם
משים מפלית חדשה על שמלה בלה כי תנתק
מלאות מן השמלה ותרע הקריעה: 17 ואין
נותנים יין חדש בגזרות בלים פן יבקעו
הגזרות והיין ישפך והגזרות יאברו אבל
נותנים את היין החדש בגזרות חדשים ושניהם
יחדו ישמרו: 18 ויהי הוא מדבר אליהם את
אלה ושמרו אחד אחרת בא וישתחו לו ויאמר
עתה זה מתה בתי בא נא ושים את ידך עליה
ותחיה: 19 ויקם ישוע וילך אחריו הוא
ותלמידיו: 20 והנה אשה זבת דם שתיים
עשרה שנה נגשה מאחרי ותגע בציצת
בגדו: 21 כי אמרה בלבה אך אם אגע בבגדו
אישע: 22 ויפן ישוע וירא אותה ויאמר חזקי
בתי אמונתך הושיעה לך ותושע האשה מן
השעה ההיא: 23 ויבא ישוע אל בית השר
וירא את המחללים בחלילים ואת העם
ההומה ויאמר: 24 סורו מפה כי לא מתה
הילדה אך ישנה היא וישחקו לו: 25 ויהי
אחרי גרש העם ויבא הביתה וימצאו בידה
ותקם הנערה: 26 ותצא השמועה הזאת בכל
הארץ ההיא: 27 ויעבר ישוע משם וילכו
אחריו שני אנשים עורים והמה צעקם
ואמרים חנונו בן דוד: 28 וכבואו הביתה
נגשו אליו העורים ויאמר אליהם ישוע
המאמינים אתם כי יש לאל ידי לעשות זאת
ויאמרו אליו בן אדנינו: 29 ויגע בעיניהם
ויאמר יעשה לכם כאמונתכם: 30 ותפקחנה
עיניהם ויגער בם ישוע ויאמר ראו פן יודע
לאיש: 31 והמה בצאתם השמעו את שמעו
בכל הארץ ההיא: 32 חמה יצאו והנה הביאו
אליו איש אלם אחוז שד: 33 וכאשר גרש
השד וידבר האלם ויתמה המון האנשים
ויאמרו מעולם לא נראתה כזאת
בישראל: 34 והפרושים אמרו על ידי שר
השדים מגרש הוא את השדים: 35 ויסב ישוע
בכל הערים והכפרים וילמד בבתי
כנסיותיהם ויבשר בשורות המלכות וירפא כל
מחלה וכל מדוה בעם: 36 ובראותו את
ההמנים נכמרו רחמיו עליהם כי הם
מתעלפים ונדרים כצאן אשר אין להם

רעה: 37 או ידבר לתלמידיו ויאמר רב הקציר והפעלים מעטים: 38 לכן התחנונו אל בעל הקציר לשלח פעלים לקצירו:

פרק 10

1 ויקרא אליו את שנים עשר תלמידיו ויתן להם שלטון על רוחות הטמאה לגרשם ולרפוא כל חלי וכל מדוה: 2 ואלה שמות שנים עשר השליחים הראשון שמעון הנקרא פטרוס ואנדרי אחיו יעקב בן זבדי ויוחנן אחיו: 3 פילפוס ובר תלמי תומא ומתי המוכס יעקב בן חלפי ולבי המכנה תדי: 4 שמעון הקני ויהודה איש קריות אשר גם מסר אותו: 5 את שנים העשר האלה שלח ישוע ויצו אותם לאמר אל דרך הגוים אל תלכו ואל עיר השמרונים אל תבאו: 6 כי אם לכו אל הצאן האבדות לבית ישראל: 7 ובלכתכם קראו לאמר למכות השמים קרבה לבוא: 8 רפאו את החולים טהרו את המצרעים הקימו את המתים ואת השדים גרשו חנם וקחם חנם תתנו: 9 לא תקחו זהב ולא כסף ולא נחת בתגוריתם: 10 ולא תרמילו לדרך ולא שתי כתנות ולא נעלים ולא מטה כי שוה הפעל די מחיתו: 11 וכל עיר וכפר אשר תבאו שמה דרשו מי הוא ראוי לזה בתוכה ושמעו שבו עד כי תצאו: 12 ובאובכם אל הבית שאלו לו שלום: 13 והיה אם ראוי הבית יבואו עליו שלומכם ואם איננו ראוי שלומכם אליכם ישוב: 14 וכל אשר לא יקבל אתכם ולא ישמע לדברכם צאו לכם מן הבית ההוא ומן העיר ההיא ונערו את עפר גלייתכם: 15 אמן אמר להם כי יקל לארץ סדום ועמרה ביום הדין מן העיר ההיא: 16 חניי שלח אתכם ככבשים בין הזאבים לכן היו ערומים כנחשים ותמימים כיונים: 17 והשמרו לכם מבני האדם כי ימסרו אתכם לסנהדריות ויכו אתכם בשוטים בבתי כנסיותיהם: 18 ולפני משלים מלכים וסוואר למעני לעדות להם ולגוים: 19 וכי ימסרו אתכם אל תראו אתכם ומה תדברו כי יתן לכם בשעה ההיא את אשר תדברו: 20 כי לא אתם הם המדברים כי רוח אביכם הוא המדבר בפיהם: 21 והיה אחי ימסר את אחיו ומות ואב ימסר את בנו וקמו בנים באבות וימיתו אותם: 22 והדיות שנואיות לכל אדם למען שמי והמחכה עד עת קץ הוא יושע: 23 ואם ירדפו אתכם בעיר אחת נוסו לעיר אחרת כי אמן אמר אני לכם לא תכלו לעבר עיר ישראל עד כי יבוא בן האדם: 24 דין תלמיד עלה על רבו ועבד על אדניו: 25 אין לתלמיד להיות כרבו ולעבד להיות כאדניו ואם לא ילכו קראו בעל זבוב אף לאנשי ביתו: 26 על כן לא תיראום כי אין דבר מכסה אשר לא יגלה ואין נעלם אשר לא יודע: 27 את אשר אני אמר לכם בחשך דברו באור ואשר ילחש לאוזניים השומעים על הגנות: 28 ואל תיראו מן ההרגים את הגוף ואת הגוף לא יוכלו להרג אך תיראו את אשר יוכל לאבד גם את הנפש גם את הגוף בגיהנם: 29 הלא תמכרנה שתי צפרים באסר ואחת מזהב לא תפול ארצה מבלי עדי אביכם: 30 ואתם גם שערות ראשכם נמנות כלן: 31 לכן אל תיראו הנכם יקרים מצפרים רבות: 32 הן כל אשר יודע לא לפני האדם אודה בו גם אני לפני אבי שבשמים: 33 ואשר יכחש בי לפני האדם יכחש גם אני לפני אבי שבשמים: 34 אל תחשבו כי באתי להטיל שלום בארץ לא באתי להטיל שלום כי אם חרב: 35 כי הנה וכלת להפריד איש מאביו ובת מאמה וכלת מחמותה: 36 ואיבי איש אנשי ביתו: 37 האהב את אביו ואת אמו יותר ממני איננו כדי לי והאהב את בנו ובתו יותר ממני איננו כדי

לי: 38 ואשר לא יקח את צלבו והלך אחרי איננו כדי לי: 39 המצא את נפשו יאבדנה והמאבד את נפשו למעני הוא ימצאנה: 40 המקבל אתכם אותי הוא מקבל והמקבל אותי הוא מקבל את אשר שלחתי: 41 המקבל נביא לשם נביא שכר נביא יקח והמקבל צדיק לשם צדיק שכר צדיק יקח: 42 והמסקה את אחד הקטנים האלה רק כוס מים קרים לשם תלמיד אמן אמר אני לכם כי לא יאבד שכרו:

פרק 11

1 ויהי ככלות ישוע לצאת את שנים עשר תלמידיו וילך משם ללמד ולקרא בעריהם: 2 ויוחנן שמע בבית הסהר את מעשי המשיח וישלח שנים מתלמידיו: 3 ויאמר אליו האתה הוא הבא אם נחכה לאחר: 4 ויען ישוע ויאמר להם לכו הנידו ליוחנן את אשר שמעתם וראיתם: 5 עורים ראים ופסחים מתהלכים מצרעים מטהרים וחרשים שומעים ומתים קמים ועניים מתבשרים ישועה הם: 6 ואשרי אשר לו כי יבשל ביו: 7 המה הלכו להם וישוע החל לדבר אל המון העם על אדות יוחנן ויאמר מה זה יצאתם המדברה לראות הקנה אשר ניגע ברוח: 8 והם לא מה זה יצאתם לראות האיש לבוש בגדי עדנים הנה הלבשים עדנים בבתי המלכים מה: 9 ואם לא מה זה יצאתם לראות אם איש נביא הן אני אמר לכם כי גם גדול הוא מנביאי: 10 כי זה הוא אשר כתוב עליו הנני שלח מלאכי לפניך ופנה רדך לפניך: 11 אמן אמר אני לכם לא קם בילודי אשה איש גדול מיוחנן המטביל אך הקטן במלכות השמים גדול הוא ממנו: 12 ומימי יוחנן המטביל עד הנה מלכות השמים נתפשה בחזקה והמתחזקים יחטפיה: 13 כי כל הנביאים והתורה עד יוחנן נבאו: 14 ואם תרצו לקבל הנה הוא אליה העתיד לבוא: 15 מי אשר אזנים וזולל וסבא ואכל ישמע: 16 ואל מי אדמה את הדור הזה דומה הוא לילדים הישבים בשוקים וקראים להבריהם לאמר: 17 חללנו לכם בחלילים ולא רקדכם קוננו לכם קינה ולא ספדכם: 18 כי בא יוחנן לא אכל ולא שתה ויאמרו שד בו: 19 ויבא בן האדם והוא אכל ושתה ויאמרו הנה איש זולל וסבא ואכל מוכסים וחמאים ונצדקה החכמה מאת בניה: 20 אז החל לגער בערים אשר רב גבורותיו נעשו בתוכן ולא שבו: 21 אוי לך כורוין אוי לך בית צידה כי הגבורות אשר נעשו בקרבכם לו בצור ובצידון נעשו אשר נעשו שבו בשק ואפס: 22 אבל אני אמר לכם כי ביום הדין יקל לצור וצידון יותר מכם: 23 ואת כפר נחום המרוממה עד השמים עד שאול תורדי כי הגבורות אשר נעשו בתוכך לו בסדום נעשו כי עתה עמדה על תלה עד היום הזה: 24 אבל אני אמר לכם כי ביום הדין יקל לארמת סדום ממך: 25 בעת ההיא ענה ישוע ואמר אודך אבי ארון השמים והארץ כי הסתרת את אלה מן החכמים והנבונים וגילית לעוללים: 26 הן אבי כי בן היה רצון לפניך: 27 הכל נמסר לי מאת אבי ואני מכיר את הבן בלתי האב ואין מכיר את האב בלתי הבן ואשר יחפץ הבן לגלותו לו: 28 לכו אלי כל העמלים והמעמלים ואני אניח לכם: 29 קבלו עליכם את עלי ולמדו ממני כי עני ושפל רוח אנכי והמצאו מרגוע לנפשתיכם: 30 כי עלי נעים הוא וקל משאי:

פרק 12

1 בעת ההיא עבר ישוע בין הקמף ביום השבת ותלמידיו רעבו ויחלו לקמף מלילת ויאכלו: 2 ויראו הפרושים ויאמרו לו הנה תלמידריך עשים את אשר אסור לעשות בשבת: 3 ויאמר אליהם הלא קראתם את אשר עשה דוד בהיותו רעב הוא והאנשים אשר אתו: 4 כי בא אל בית האלהים ויאכל את לחם הפנים אשר איננו מתר לו ולאנשיו לאכלה רק לכהנים לבדם: 5 או הלא קראתם בתורה כי בשבתות יחללו הכהנים את השבת במקדש ואין להם עון: 6 אבל אני אמר לכם כי יש פה גדול מן המקדש: 7 ולו ידעתם מה הוא חסד חפצתי ולא זבח וגם הרשעותם את הנקים: 8 כי בן האדם הוא גם ארון השבת: 9 ויעבר משם אל בית כנסתם: 10 והנה שם איש אשר ידו יבשה וישאלוהו לאמר המתר לרפא בשבת למען ימצאו עליו שטנה: 11 ויאמר אליהם מי האיש בכס אשר לו כבש אחד ונפל בכור בשבת ולא יחזיק בו ויעלנו: 12 ומה יקר אדם מן הכבש לכן מתר להיטיב בשבת: 13 ויאמר אל האיש פשט את ירך ופשט אתה ותרפא ותשב כידו האחרת: 14 ויצא הפרושים ויתיעצו עליו לאבדו: 15 וידע ישוע ויסר משם וילך אחריו המון עם רב וירפאם כלם: 16 ויצא אתם בנערה שלא יגלחו: 17 למלאת את אשר דבר ישעיהו הנביא לאמר: 18 הן עבדי בחרתי בו וידי רצתה נפשי נתתי רוחי עליו ומשפט לגוים יוצאי: 19 לא יצעק ולא ישא ולא ישמע בחוץ קולו: 20 קנה רצוני לא ישיבו ופשתה כחה לא יכבנה עד ויצאי לנצח משפט: 21 ולשמו גוים ייחלו: 22 אז הובא אליו איש עור ואלם אשר אחוזו שד וירפאהו וידבר האלם וגם ראו: 23 וישתוממו כל המון העם ויאמרו הכי זה הוא בן דוד: 24 והפרושים כשמעו זאת אמרו לו איננו מגרש את השדים כי אם על ידי בעל זבוב שר השדים: 25 וישוע ידע את מחשבותם ויאמר אליהם כל ממלכה הנחלקה על עצמה תחרב וכל עיר ובית הנחלקים על עצמם לא יכוננו: 26 והשטן אם יגרש את השטן נחלק על עצמו ואיכבה הכון ממלכתו: 27 ואם אני מגרש את השדים בכבל זבוב בניכם במי הם מגרשים אתם על כן המה יהיו שפטיכם: 28 אך אם ברוח אלהים אני מגרש את השדים הנה הגיעה אליכם מלכות האלהים: 29 או איך יוכל איש לבוא לבית הגבור ולגולל את כליו אם לא יאסר בראשונה את הגבור ואחר יגשה את ביתו: 30 כל אשר איננו אתי הוא לגנדי ואשר איננו מכנס אתי הוא מפור: 31 על כן אני אמר לכם כל חטא וגדוף יסלח לאדם אך גדוף הרוח לא יסלח לאדם: 32 וכל אשר ידבר דבר חרפה על בן האדם יסלח לו והמחרף את רוח הקדש לא יסלח לו לא בעולם הזה ולא בעולם הבא: 33 או עשו את העץ טוב ופריו טוב או עשו את העץ משחת ופריו משחת כי כפריו נכר העץ: 34 ילדי הצפעונים איבה תוכלו למלל טוב ואתם רעים כי משפעתם הלב ימלל הפה: 35 האיש הטוב מאוצר לבו הטוב מוציא אתו הטוב והאיש הרע מאוצר הרע מוציא אתו: 36 ואני אמר לכם כל מלה בטלה אשר ידברו בני האדם יתנו עליה חשבון ביום הדין: 37 כי מדיברין תצדק ומדיברין תחייב: 38 ויענו מן הסופרים והפרושים ויאמרו רבי חפצנו לראות אות מידך: 39 ויען ויאמר אליהם דור רע ומנאף מבקש לו אות ואות לא יתן לו בלתי אם אות יונה הנביא: 40 כי כאשר היה יונה במעי הדג שלשה ימים ושלשה לילות כן יהיה בן האדם בלב האדמה שלשה

ימים ושלשה לילות: 41 אנשי נינוה יקומו במשפט עם הדור הזה וירשיעוהו כי הם שבו בקריאת יונה והנה פה גדול מיונה: 42 מלכת תימן תקום במשפט עם הדור הזה ותירשיענו כי באה מקצות הארץ לשמע את הכתה שלמה והנה פה גדול משלמה: 43 והרוח הטמאה אחרי צאתה רעה מראשיתו נטמט במקומות ציה לבקש לה מנוחה ולא תמצאנה: 44 אז תאמר אשובה אל ביתי אשר יצאתי משם וכבה ומצאה אתה מפנה וממאט ומתהדר: 45 ואחר תלך ולקחה אליה שבע רוחות אחרות רעות ממנה ובאו ושכנו שם והיתה אחרית האדם ההוא רעה מראשיתו כן יהיה גם לדור הרע הזה: 46 עודנו מדבר אל המון העם והנה אמו ואחיו עמדו בחוץ מבקשים לדבר אותו: 47 ויגד אליו הנה אמך ואחיך עמדים בחוץ ומבקשים לדבר אתך: 48 ויען ויאמר אל האיש המגיד לו מי היא אמי ומי הם אחי: 49 ויש ידו על תלמידיו ויאמר הנה אמי ואחי: 50 כי כל אשר יעשה רצון אבי שבשמים הוא אחי ואחותי ואמי:

פרק 13

1 ויהי ביום ההוא ויצא ישוע מן הבית וישב על הים: 2 ויקהלו אליו המון עם רב וירד אל האניה וישב בה וכל העם עומדים על שפת הים: 3 ויירב לדבר אליהם במשלים לאמר הנה הזורע יצא לזרע: 4 ובזרעו נפל מן הזרע על יד הדרך ויבא העוף ויאכלהו: 5 ויש אשר נפל על מקומות סלע ויש אשר אין לו שם אדמה הרבה וימהר לצמח כי לא היה לו עמק אדמה: 6 ויהי כזאת השמש ויצרב וייבש כי לא היה לו שרש: 7 ויש אשר נפל בין הקצים ויעלו הקצים וימנעוהו: 8 ויש אשר נפל על האדמה הטובה ויתן פרי זה מאה שירים וזה ששים וזה שלשים: 9 מי אשר יזרע יבשע יבשע: 10 ויגשו אליו התלמידים ויאמרו למה זה במשלים תדבר אליהם: 11 ויען ויאמר כי לכם נתן לדעת את סודות מלכות השמים ולחם לא נתן: 12 כי מי שיש לו נתן יתן לו ויעדיף ומי שאין לו גם את אשר יש לו יקח ממנו: 13 על כן במשלים אדבר אליהם כי בראתם לא יראו ובשמים לא ישמעו אף לא יבינו: 14 ותקום בהם נבואת ישעיהו האמרת שמעו שמעו ואל תבינו וראו ראו ואל תדעו: 15 כי השמן לב העם הזה ואוניו הכבד ועיניו השע פן יראה ועיניו ובאוניו ישמע ולבבו יבין ושב ורפא לו: 16 ואתם אשר יעיינים כי תראינה ואזניכם כי תשמענה: 17 כי אמן אמר אני לכם נביאים וצדיקים רבים נכספו לראות את אשר אתם ראים ולא ראוהו ולשמע את אשר אתם שמעים ולא שמעוהו: 18 לכן אתם שמעו נא את מלש הזורע: 19 כל איש שמע את דבר המלכות ולא יבינה ובא הרע והחף את הזרע בלבוהו הוא הנזרע על יד הדרך: 20 והנזרע על הסלע הוא השמע את הדבר וימהר ויקחנו בשמחה: 21 אך אין לו שרש תחתיו ורק שלשה יעמר ובחורות צרה ורדיפה על אדות הדבר מיד נכשל: 22 והנזרע בין הקצים הוא השמע את הדבר ודאגת העולם הזה מרמת העשר ימעכו את הדבר ופרי לא יהיה לו: 23 והנזרע על האדמה הטובה הוא השמע את הדבר ומבין אותו אף יעשה פרי ונתן זה מאה שפרים וזה ששים וזה שלשים: 24 וישם לפניהם משל אחד לאמר מלכות השמים דומה לאיש אשר זרע זרע טוב בשדהו: 25 ויהי כנפל תרומה על האנשים ויבא איבו ויזרע זונין בתוך החטים וילך לו: 26 וכאשר פרח הדשא ויעש פרי ויראו גם הזונין: 27 ויגשו עבדי בעל הבית ויאמרו

אליו אדנינו הלא זרע טוב זרעת בשדך ומאין לו הזונין: 28 ויאמר להם איש איש עשה זאת ויאמרו אליו העבדים היש את נפשך כי נלך ונלקט אתם: 29 ויאמר לא פן בלקטכם את הזונין תשרשו גם את החטים: 30 הניחו אתם ויגדלו שמה אחד עד הקציר והיה בעת הקציר איש לקוצרים לקטו בראשונה את הזונין ואגדו אתם אגדות לשרפם ואת החטים אספו לאוצרי: 31 וישם לפניהם משל אחר לאמר מלכות השמים דומה לגרנד של חרדל אשר לקחו איש ויזרעוהו בשדו: 32 והוא קטן מכל הזרעים וכאשר צמח גדול הוא מן הירקות והיה לעץ עד אשר יבאו עוף השמים ויקנו בענפיו: 33 ויש עוד משל ויאמר מלכות השמים דומה לשאר אשר לקחתו אשה ותמנהו בשלש סאים קמח עד כי יחמץ כלו: 34 כל זאת דבר ישוע במשלים אל המון העם ובכלי משל לא דבר אליהם: 35 למלאת את אשר דבר הנביא לאמר אפתח במשל פי אביעה חידות מני קדם: 36 אז שלח ישוע את המון העם ויבא הביתה ויגשו אליו תלמידיו ויאמרו באר נא לנו את משל זוני השדה: 37 ויען ויאמר אליהם הזורה את הזרע הטוב הוא בן האדם: 38 והשדה הוא העולם והזרע הטוב בני המלכות הם והזונין בני הרע המה: 39 והאויב אשר זרעם הוא השטן והקציר הוא קץ העולם והקצרים הם המלאכים: 40 והנה כאשר ילקטו הזונין וישרפו באש כן יהיה בקץ העולם הזה: 41 בן האדם ישלח את מלאכיו וילקטו ממלכותו את כל המכשלות ואת כל פעלי האון: 42 והשליכו אתם אל תנור האש שם תחיה היללה וחרק השנים: 43 אז יזהירו הצדיקים כשמש במלכות אביהם מי אשר אונים לו לשמע ישמע: 44 עוד דומה מלכות השמים לאוצר טמון בשדה אשר מצאו איש ויטמנהו ובשמחתו ילך ומכר את כל אשר לו וקנה את השדה ההוא: 45 עוד דומה מלכות השמים לסחר המכש מרגליות טבות: 46 וכאשר מצא מרגלית אחת יקרה מאד הלך לו וימכר את כל אשר לו ויקן אותה: 47 עוד דומה מלכות השמים למכירתה אשר הורדה לים ומינים שונים יאספו לתוכה: 48 וכאשר נמלאה הנה אתה אל שפת הים וישבו וילקטו את המינים הטובים לתוך הכלים ואת המשחתים השליכו חוצה: 49 כן יהיה בקץ העולם יצאו המלאכים והבדילו את הרשעים מתוך הצדיקים: 50 והשליכו אתם אל תנור האש שם תחיה היללה וחרק השנים: 51 ויאמר אליהם ישוע האתם הבינתם את כל זאת ויאמרו אליו כן אדנינו: 52 ויאמר אליהם על כן כל סופר המלמד למלכות השמים דומה לאיש בעל הבית המוציא מאוצרו חרדות וישנות: 53 ויהי בשלש עשרות את המשלוח ויעבר משם: 54 ויבא לארצו וילמד אתם בבית כנסתם עד כי השתוממו ויאמרו מאין לזה החכמה הזאת והנבירות: 55 הלא זה הוא בן החרש הלא אמו שמה מרים ואחיו יעקב ויוסי ושמעון ויהודה: 56 ואחותיו הלא כלן אתנו הן ומאין איופא לו כל אלה: 57 ויהי להם למכשול ויאמר ישוע אליהם אין הנביא נקלה כי אם בארצו ובביתו: 58 ולא עשה שם נבירות רבות מפני חסר אמונתם:

פרק 14

1 בעת ההיא חסד הורדוס שר רבע המדינה של שטח ישוע: 2 ויאמר אל נערי זה הוא יוחנן המטביל והוא קם מן המתים על כן הנבירות פעלות בו: 3 כי הורדוס תפש את יוחנן ויאסרהו וישמחו בבית הסהר בגלל הורדוסה אשת פילפוס אחיו: 4 כי יוחנן אמר

אליו לא נכון היתה לך לאשה: 5 ויבש המיתו אך ירא את החמון כי לנביא חשבו אותו: 6 ויהי ביום הולדת הורדוס ותרקד בת הורדוסיה בתוכם ותיטב בעיני הורדוס: 7 וישבע לה ויאמר מה תשאל נפשך ואתן לך: 8 ואמה שמח את הדברים בפיה ותשאל לאמר תנה לי פה בקערה את ראש יוחנן המטביל: 9 ויעצב המלך אך בעבור השבועה והמסכים עמו צוה לתת לה: 10 וישלח וישא את ראש יוחנן מעליו בבית הסהר: 11 ויביאו את הראש בקערה ויתנו לנערה ותביאהו אל אמה: 12 ויגשו תלמידיו וישאו את גויתו ויקברוה וילכו ויגידו לישוע: 13 ויהי כשמעו את זאת ויסר משם באניה אל מקום חרבה לבדד וישמעו המון העם וילכו אחריו ברנליהם מן הערים: 14 ויצא ישוע וירא המון עם רב ויהמו מעיו עליהם וירפא את החלשים אשר בהם: 15 ויהי לפנות ערב ויגשו אליו תלמידיו ויאמרו המקום חרוב וגם נטה היום שלחה את המון העם וילכו אל הכפרים לקנות להם אכל: 16 ויאמר אליהם אינם צריכים ללכת תנו אתם להם לאכל: 17 ויאמרו אליו אין לנו פה כי אם חמשת ככרות לחם ושני דגים: 18 ויאמר הביאו את כלם: 19 ויצאו את העם לשבת על הדשא ויקח את חמשת ככרות הלחם ואת שני הדגים וישא עיניו השמימה ויברך ויפרס ויתן את הלחם לתלמידים והתלמידים נתנו לעם: 20 ויאכלו כלם וישבעו וישאו מן הפתותיה הנותרים שנים עשר סלים מלאים: 21 והכלבים היו כחמשת אלפי איש מלבד הנשים והטף: 22 ויאין ישוע בתלמידיו לרדת באניה לעבר לפניו אל עבר הים עד אשר ישלח את העם: 23 ואחרי שלחו את העם עלה ההרה בדד להתפלל ויהי ערב והוא לבדו שמה: 24 והאניה הלכה בתוך הים והתמרמן הגלים כי הרוח לנגדה: 25 ויהי והשטרת הרביעית ויבא אליהם ישוע מתהלך על פני הים: 26 והתלמידים בראתם אותו מתהלך על פני הים נבהלו לאמר מראה רוח הוא ויצעקו מפחד: 27 וידבר ישוע פתאם אליהם חזקו כי אני הוא אל תיראו: 28 ויען פטרוס ויאמר אליו אם אתה הוא אדני צוה נא כי אבא אליך על המים: 29 ויאמר בוא וירד פטרוס מן האניה ויתהלך על המים לבוא אל ישוע: 30 ויהי כראתו את הרוח כי חזק הוא ויירא ויחל לטבע ויצעק לאמר אדני השועני: 31 וימחר ישוע לשלח את ידו ויחזק בו ויאמר אליו קמן האמנו למה לחק לבך: 32 הם עלו אל האניה והרוח שככה: 33 ואנשי האניה נגשו וישתחוו לו לאמר באמת בן אלהים אתה: 34 ויעברו את הים ויבאו ארצה גניסר: 35 ויכירו אתו אנשי המקום ההוא ושלחו אליו כל סביבותיהם ויבאו אליו את כל החללים: 36 ויבקשו ממנו כי יענו רק בציצת בגדו וכל הנגעים נשעו:

פרק 15

1 אז באו אל ישוע הסופרים והפרושים אשר מירושלים: 2 ויאמרו מדוע תלמידך עברים את קבלת הזקנים כי אינם רחצים את ידיהם באכלם לחם: 3 ויען ויאמר אליהם מדוע גם אתם עברים את מצות אלהים בעבור קבלתכם: 4 כי אלהים צוה לאמר כבד את אביך ואת אמך ומקלל אביו ואמו מות יומת: 5 ואתם אמרים האמר לאביו ולאמו קרבן כל מה שאתה נתנה לי אין עליו לכבד את אביו ואת אמו: 6 ותפרו את דבר האלהים בעבור קבלתכם: 7 חנפים היטב נבא עליכם ישעיהו לאמר: 8 העם הזה נגש בפיו ובשפתיו כבודני ולבו רחק ממני: 9

והתו יראתם אתי מצות אנשים מלמדים: 10 ויקרא אל העם ויאמר להם שמעו והבינו: 11 לא הבא אל הפה יטמא את האדם כי אם היוצא מן הפה הוא מטמא את האדם: 12 ויגשו אליו תלמידיו ויאמרו הידעת כי הפרושים בשמעם את הדבר הזה נכשלו בו: 13 ויען ויאמר אל משה אשר לא נטע אבי שבשמים עקור יעקב: 14 הניחו אותם מנהלים עורים המה לעורים וכי יוליך עור את העור ונפלו שניהם בתוך הבור: 15 ויען פטרוס ויאמר אליו באר לנו את המשל הזה: 16 ויאמר ישוע עדנה גם אתם באין בינה: 17 העוד לא תשכילו כי כל הבא אל הפה יורד אל הכרש וישפך משם למוצאות: 18 אבל היוצא מן הפה יוצא מן הלב והוא מטמא את האדם: 19 כי מן הלב יוצאות מחשבות רע רציחות נאופים זנונים נגבות עדות שקר וגדופים: 20 אלה הם המטמאים את האדם אבל אכול בלי נטילת ידים לא יטמא את האדם: 21 ויצא ישוע משם ויסר אל גלילות צור וצידון: 22 והנה אשה כנענית יצאה מן הנבולות ההם ותצעק אליו לאמר חנני אדני בן דוד כי בתי מענה מאד על ידי שד: 23 והוא לא ענה אותה דבר ויגשו תלמידיו ויבקשו ממנו לאמר שלחה כי צעקת היא אחרינו: 24 ויען ויאמר לא שלחתי כי אם אל הצאן האבודות לבית ישראל: 25 והיא באה ותשתחו לו לאמר אדני עזרני: 26 ויען ויאמר לא טוב לקחת את לחם הבנים ולהשליכו לצערי הכלבים: 27 ותאמר כן אדני אפס כי נם צעירי הכלבים יאכלו מפרורים הנפלים מעל שלחן אדניכם: 28 ויען ישוע ויאמר אליה אשה גדלה אמונתך יהי לך כרצונך ותרפא בתה מן השעה ההיא: 29 ויעבר ישוע משם ויבא אל ים הגליל ויעל ההרה וישב שם: 30 ויבאו אליו המון עם רב ועמם פסחים עורים חרשים קטעים ורבים כחמה ויפילו לרגלי ישוע וירפאם: 31 ויתמחו העם בראותם את האלמים מדברים והקטעים בריאים והפסחים מתהלכים והעורים ראים וישבחו את אלהי ישראל: 32 ויקרא ישוע אל תלמידיו ויאמר נכמרו רחמי על העם כי זה שלשת ימים עמרו עמדי ואין להם מה לאכל ואינני אבה לשלחם רעבים פן יתעלפו בדרך: 33 ויאמרו אליו התלמידים מאין לנו די לחם במדבר להשביע את החמון הגדול הזה: 34 ויאמר ישוע אליהם כמה ככרות לכם ויאמרו שבע ומעט דגים קטנים: 35 ויצא את המון העם לשבת לארץ: 36 ויקח את שבע ככרות הלחם ואת הדגים ויברך ויפרס ויתן אל התלמידים והתלמידים נתנו לעם: 37 ויאכלו כלם וישבעו וישאו מן הפתותיה הנותרים שבעה דודים מלאים: 38 והאכלים היו ארבעת אלפי איש מלבד הנשים והטף: 39 וישלח את העם וירד באניה ויבא אל נבול מגדלא:

פרק 16

1 ויגשו הפרושים והצדוקים לנסותו וישאלו מאתו להראותם אות מן השמים: 2 ויען ויאמר להם בערב תאמרו יום צח יהיה כי אדמו השמים: 3 ובבקר תאמרו היום סער כי אדמו והתקדרו השמים חנפים אתם את פני השמים ידעתם לבחן ואתות העתים לא תוכלו: 4 דור רע ומתאפ בקש לו אות ואת לא יתן לו בלתי אם אות יונה הנביא ויעזבם ויילך לו: 5 וכבשו התלמידים אל עבר הים שכחו לקחת אתם לחם: 6 ויאמר ישוע אליהם ראו והשמרו לכם משאר הפרושים והצדוקים: 7 ויהשכו בלבכם לאמר כי לא לקחנו אתנו לחם: 8 וידע ישוע ויאמר

אליהם קטני האמונה מה תחשבו בלבבכם כי לא לקחתם אתכם לחם: 9 העוד לא תשכילו ולא תזכרו את חמשת ככרות הלחם לחמשת אלפי איש וכמה סלים נשאתם: 10 ואת שבע ככרות הלחם לארבעת אלפי איש וכמה דודים נשאתם: 11 אך לא תבינו כי לא על הלחם אמתיה אליכם לשמרו לכם משאר הפרושים והצדוקים: 12 אז הבינו כי לא אמר להשמר משאר הלחם כי אם מלמוד הפרושים והצדוקים: 13 ויהי כבוא ישוע אל גלילות קיסרין של פילפוס וישאל את תלמידיו לאמר מה אמרים האנשים עלי מי הוא בן האדם: 14 ויאמרו יש אמרים ויוחנן המטביל הוא ואחרים אמרים אליהו ויש אמרים ירמיהו או אחד מן הנביאים: 15 ויאמר אליהם ואתם מה תאמרו מי אני: 16 ויען שמעון פטרוס ויאמר אתה הוא המשיח בן אלהים חיים: 17 ויען ויאמר אליו אשריך שמעון בן יונה כי בשר ודם לא גלה לך את זאת כי אם אבי שבשמים: 18 ואף אני אומר אליך כי אתה פטרוס ועל הסלע הזה אבנה את קהלתי ושערי שואל לא יגברו עליה: 19 ואתן לך את מפתחות מלכות השמים וכל אשר תאסר על הארץ יאסור יהיה בשמים וכל אשר תחיר על הארץ מתר יהיה בשמים: 20 אז צוה את התלמידים בנעה לבלתי הגיד לאיש כי הוא ישוע המשיח: 21 מן העת ההיא החל ישוע להורות את תלמידיו שהוא צריך ללכת לירושלים ויענה הרבה בידי הזקנים והכהנים הגדולים והסופרים ויהרג ויכוס השלישי קום יקום: 22 ויקחו פטרוס ויחל לגער בו לאמר כל כך אדני אל יהי לך כזאת: 23 ויפן ויאמר לפטרוס סור מעלי השטן למכשול אתה לי כי אין לך לדברי אלהים כי אם לדברי בני אדם: 24 ויאמר ישוע אל תלמידיו איש כי יחפץ ללכת אחרי יכחש בנפשו ונשא את צלבו ויחל אחרי: 25 כי כל אשר יחפץ להושיע את נפשו תאבד נפשו ממנו וכל אשר תאבד לו נפשו למעני הוא ימצאנה: 26 כי מה יועיל האדם כי יקנה את כל העולם ונפשו השתח או מה יתן האדם פדיון נפשו: 27 כי עתיד בן האדם לבוא בכבוד אביו עם מלאכיו ואז ישלם לכל איש כמשלחו: 28 אמן אמר אני לכם כי יש העמדים פה אשר לא יעממו מות עד כי יראו את בן האדם בא במלכותו:

פרק 17

1 ומקץ ששת ימים לקח לו ישוע את פטרוס ואת יעקב ואת יוחנן אחיו ויעלם בדד על הר נבוזה: 2 וישתנה לעיניהם ויזהירו פניו כשמש ובגדיו כאור הלבנים: 3 והנה נראו אליהם משה ואליהו מדברים אתו: 4 ויען פטרוס ויאמר אל ישוע אדני טוב היותנו פה אם תחפץ נעשה נא פה שלש סכות לך אחת ולמשה אחת ולאליהו אחת: 5 עודנו מדבר והנה ענן אור הצל עליהם והנה קול מתוך הענן אמר זה בני ידירי אשר רציתי כי אליו תשמעון: 6 ויהי כשמע התלמידים ויפלו על פניהם וייראו מאד: 7 וישע ישוע ויגע עם ויאמר קומו ואל תיראו: 8 וישאו עיניהם ולא ראו איש בלתי את ישוע לבדו: 9 ובדרתם מן ההר צוה ישוע אתם לאמר אל תגידו לאיש את דבר המראה עד אם קם בן האדם מעם המתים: 10 וישאלהו תלמידיו לאמר למה זה אמרים הסופרים כי אליהו בוא יבוא בראשונה: 11 ויען ישוע ויאמר אליהם אנה אליהו בא בראשונה והשיב את הכל: 12 אבל אמר אני לכם כי אליהו כבר בא ולא הכירוהו ויעשו כי לכס כי בראשונה וכן גם בן האדם יענה על ידם: 13 אז הבינו התלמידים כי על יוחנן המטביל דבר אליהם: 14 ויהי כבואם אל המון העם וישע אליו איש ויכרע

ותכלו שתות את הכוס אשר אני עתיד לשותותו והטבל בטבילה אשר אני נטבל בה ויאמרו אליו נוכל: 23 ויאמר אליהם הן את כוסי תשתו ובטבילה אשר אני נטבל בה טבבלו אך שבת לימימי ולשמאלי אין בידי להתה בלתי לאשר הוכן להם מאת אבי: 24 ויהי כאשר שמעו זאת העשרה ויכעסו אל שני האחים: 25 וישוע קרא להם ויאמר אתם ידעתם כי שרי הגוים רדים בהם והגדולים שלטים עליהם: 26 ואתם אל יהיו כן ביניכם כי אם החפז להיות גדול בכם יהיו לכם למשרת: 27 והחפץ להיות בכס לראש יהיו לכם עבד: 28 כאשר בן האדם לא בא למען ישרתוהו כי אם לשרת ולתת את נפשו כפר תחת רבים: 29 ויהי כצאתם מיריחו וילך אחריהו המון עם רב: 30 והנה שני עורים ישיבים על יד הדרך וישמעו כי ישוע עבר ויצעקו לאמר חננו נא אדנינו בן דוד: 31 ויגער בם העם לשתוקם והם הרבו לצעק ויאמרו אדנינו חננו נא בן דוד: 32 ויעמד ישוע ויקרא להם ויאמר מה תחפצו ואעשה לכם: 33 ויאמרו אליו אדנינו עשה שתפקחנה עינינו: 34 ורחמי ישוע נכמרו ויגע בעיניהם ופתאם החלו עיניהם לראות וילכו אחריהו:

פרק 21

1 ויהי כאשר קרבו לירושלים ובאו אל בית פני כהן הזיתים וישלח ישוע שנים מן התלמידים: 2 ויאמר אליהם לכו אל הכפר אשר ממוכלם שם תמצאו אתון סוסה ועיר עמה תתירו אתם והביאו אלי: 3 וכי יאמר איש אליכם דבר ואמרתם האדון צריך להם וברגע ישלחם: 4 וכל זאת היתה למלאת הנאמר ביד הנביא לאמר: 5 אמרו לבת ציון הנה מלכך יבוא לך עני ורכב על חמור ועל עיר בן אתנות: 6 וילכו התלמידים ויעשו כאשר צוה אותם ישוע: 7 ויביאו את האתון ואת העיר וישמרו עליהם את בניהם וירכיבוהו עליהם: 8 ורב ההמון פרשו את בניהם על הדרך ואחרים כרתו ענפי עצים וישמחו על הדרך: 9 והמון העם ההלכים לפניו ואחריו קראו להם הושע נא לבן דוד ברוך הבא בשם יהוה הושע נא במרומים: 10 ויהי בבוא ירושלים ותהם כל העיר לאמר מי הוא זה: 11 ויאמרו המני העם זה הוא הנביא ישוע מנצחת אשר בגליל: 12 ויבא ישוע אל מקדש האלהים ויגרש משם את כל המוכרים והקונים במקדש ויהפך את שלחנות השלחנים ואת מושבות מכרי הזיתים: 13 ויאמר אליהם ואת כתוב כי ביתי תפלה יקרא ואתם שמתם אותו למערת פריצים: 14 ויגשו אליו עורים ופסחים במקדש וירפאם: 15 ויהי כראות הכהנים הגדולים והסופרים את הנפלאות אשר עשה ואת הילדים הצעקים במקדש ואמרו הושע נא לבן דוד ויהי להם: 16 ויאמרו אליו השמע אתה את אשר אלה אמרים ויאמר ישוע אליהם כן הכי קרא לא קראתם מפי עוללים ויונקים יסדת עז: 17 ויעזבו ויצא מחוץ לעיר אל בית דני וילן שם: 18 ובבקר שב אל העיר והוא רעב: 19 וירא האנא אתה על הדרך ויקרב אליה ולא מצא בה מאומה מלבד העלים ויאמר אליה מעתה לא יהיה ממך פרי עד עולם והיבש התאנה פתאם: 20 ויראו התלמידים ויחמיו לאמר איך יבשה התאנה פתאם: 21 ויען ישוע ויאמר אליהם אמן אמר לכם אם תהיה לכם מאומה ואינכם מתפסקים לא לבד כמעשה התאנה והאת תעשו כי גם באמרכם אל החר הזה הנשא והעתק אל תוך הים היו תחיה: 22 וכל אשר תשאלו בתפלה ואתם מאמינים תקחון: 23

אלה הן לא תרצח לא תנאף לא תגנב לא תענה עד שקר: 19 כבד את אביך ואת אמך ואהבת לרעך כמוך: 20 ויאמר אליו הבחור את כל אלה שמרתי מנעורי ומה חסרתי עוד: 21 ויאמר ישוע אליו אם חפצך להיות שלם לך מכר את רכשך ותן לעניים והיה לך אוצר בשמים ושוב הלא ולך אחרי: 22 ויהי כשמע הבחור את הדבר הזה וילך משם נעצב כי היו לו נכסים רבים: 23 ויאמר ישוע אל תלמידיו אמן אמר אני לכם קשה לעשיר לבוא אל מלכות השמים: 24 ועוד אני אמר לכם כי נקל לגמל לעבר דרך נקב החמט מבא עשיר אל מלכות האלהים: 25 והתלמידים כשמעם זאת השתוממו מאד ויאמרו מי אפוא יוכל להושע: 26 ויבט בן ישוע ויאמר להם מבני אדם יפלא הדבר אבל מהאלהים לא יפלא כל דבר: 27 ויען פטרוס ויאמר אליו הן אנחנו עובדו את הכל ונלך אחריו מה יהיה לנו: 28 ויאמר ישוע אליהם אמן אמר אני לכם אתם ההלכים אחרי בהתחדש הבריהא כאשר ישב בן האדם על כסא כבודו תשבו גם אתם על שנים עשר כסאות ושפט את שנים עשר שבטי ישראל: 29 וכל איש אשר עזב את בתיו ואת אחיו ואת אחיותיו ואת אביו ואת אמו ואת אשתו ואת בניו ואת שדותיו למען שמי הוא יקח מאה עשרים וחצי עולמים יירש: 30 ואולם רבים מן הראשונים אשר יהיו אחרונים ומן האחרונים יהיו ראשונים:

פרק 20

1 כי דומה מלכות השמים לאדם בעל בית אשר השכים לצאת בבקר לשכר פעלים לכרמו: 2 והנה עם הפעלים שכר דינר ליום וישלחם אל כרמו: 3 ויצא משעה השלישית וירא אחרים עמדים בטלים בשוק: 4 ויאמר להם לכו גם אתם אל כרמי וכישר אתן לכם וילכו: 5 ויצא גם משעה הששית גם בחשיתית ויעש כדבר הזה: 6 ויצא בשעת עשתי עשרה וימצא אחרים עמדים ויאמר אליהם למה אתם עמדים פה בטלים כל היום: 7 ויאמרו לו כי לא שבר אותנו איש ויאמר אליהם לכו גם אתם אל הכרם וכישר יתן לכם: 8 ויהי בערב ויאמר בעל הכרם אל פקידו קרא את הפעלים ושלח להם את שכרם החל באחרונים וכלה בראשונים: 9 ויבאו הנשכרים בשעת אחת עשרה ויקחו איש איש דינר אחד: 10 ובבא הראשונים דמו כנפשם כי יקחו יותר ויקחו גם הם איש איש דינר אחד: 11 ויהי בקחתם וילוו על בעל הבית לאמר: 12 אלה האחרונים לא עשו כי אם שעה אחת ואתה השויתם אלינו אשר סבלנו את כבד היום ואת חמו: 13 ויען ויאמר אל אחד מהם רעי לא עשיתך הלא שכר דינר התנית עמי: 14 קח את שלך ולך ואני רצוני לתת גם לזה האחרון כמו לך: 15 הלא אוכל לעשות בשלי כרצוני האם תרע עינך על אשר טוב אנכי: 16 ככה יהיו האחרונים ראשונים והראשונים יהיו אחרונים כי רבים הם הקרואים ומעטים הנבחרים: 17 ויהי כעלות ישוע ירושלים ויקח אליו את שנים העשר לבדו ויאמר להם בדרך: 18 הנה עליכם לעשות בשלי כרצוני ימסר לראשי הכהנים ולסופרים והרשיעוהו למות: 19 ומסרו אותו לגוים להחל בו ולהכות אותו בשוטים ולצלב אותו ובוים השלישי קום יקום: 20 אז נגשה אליו אם בני ובדי עם בניו ותשתחו לו לבקש ממנו דבר: 21 ויאמר אליה מה בקשתך ותאמר אליו אמר נא כי ישבו שני בני אלה אחד לימינך ואחד לשמאלך במלכותך: 22 ויען ישוע ויאמר לא ידעתם את אשר שאלתם חיבל

יהיה בשמים וכל אשר תתירו על הארץ תתר מכס כי ויעצו יחדו בארץ על כל דבר אשר ישאלו היה יהיה להם מאת אבי שבשמים: 20 כי בכל מקום אשר שנים או שלשה נאספו בשמי שם אני בתוכם: 21 ויגש אליו פטרוס ויאמר לו אדני כמה פעמים יחטא לי ואחי וסלחתי לו העד שבע פעמים: 22 ויאמר אליו ישוע לא אמר לך עד שבע פעמים כי אם עד שבעים ושבע: 23 על כן דומה מלכות השמים למלך בשר ודם אשר חפץ לעשות ששון עם עבדיו: 24 וכאשר החל לחשב הובא לפניו איש אשר חוב לו קשת אלפים ככרי כסף: 25 ולא היה לו לשלם ויצא אדניו למכר אותו ואת אשתו ואת בניו ואת כל אשר לו וכן ישלם: 26 ויפל העבד וישתחו לו לאמר אדני הארך לי אפך ואת כל אשלמה לך: 27 ויהמו רחמי אדוני העבד ההוא ויפטרנהו וישמט לו את החוב: 28 ויצא העבד ההוא מלפניו וימצא אחד מחבריו העבדים והוא חוב לו מאה דינרים ויחזק בו ויחנקוהו לאמר שלם את אשר אתה חוב לי: 29 ויפל חברו לפני רגליו ויבקש ממנו לאמר הארך לי אפך ואשלמה לך הכל: 30 והוא מת וילך וישליכוהו במשמר עד כי ישלם לו את חובו: 31 וחבריו העבדים ראו את הנעשה ויעצבו מאד ויבאו ויגידו לאדניהם את כל אשר נעשה: 32 ויקרא אליו אדניו ויאמר לו אתה העבד הרע את כל החוב ההוא השמטתי לך יען אשר בקשת ממני: 33 הלא היה לך גם אתה לרחם על העבד חברך כאשר רחמתי אני עליך: 34 ויקצף אדניו ויסגר אותו למיסרים עד כי ישלם את כל חובו: 35 ככה יעשה לכם גם אבי שבשמים אם לא תסלחו איש איש לאחיו בכל לבבכם את המאמץ:

פרק 19

1 ויהי ככלות ישוע לדבר את הדברים האלה ויסע מן הגליל ויבא אל גבול יהודה בעבר הירדן: 2 וילכו אחריהו המון עם רב וירפאם שם: 3 ויגשו אליו הפרושים לנסותו לאמר היכול איש לשלח את אשתו על כל דבר: 4 ויען ויאמר אליהם הלא קראתם כי עשה בראשית זכר ונקבה עשה אתם: 5 ואמר על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו שניהם לבשר אחד: 6 אם כן אינם עוד שנים כי אם בשר אחד לכן את אשר חבר האלהים אל יפרידו האדם: 7 ויאמרו אליו ולמה זה צוה משה לתת לה ספר כריתת ולשלחה: 8 ויאמר אליהם בעיניכם קשי לבבכם הניח לכם משה לשלח את נשיכם אך מראש לא היתה ככה: 9 ואני אמר לכם המשלח את אשתו בלתי על דבר נזות ולקח לו אחרת נאף הוא והלקח את הגרושה נאף הוא: 10 ויאמרו אליו התלמידים אם כי כה הוא ענין איש ואשתו לא טוב לקחת אשה: 11 ויאמר אליהם לא יוכל כל אדם קבל את הדבר הזה כי אם אלה אשר נתן להם להבין: 12 יש סריסים אשר נולדו כן ממנן אדם ויש סריסים המסרסים על ידי אדם ויש סריסים אשר סרסו את עצמם למען מלכות השמים מי שיוכל לקבל יקבל: 13 אז יביאו אליו ילדים למען ישע עליהם את ידיו ויתפלל עליהם ויגערו בם התלמידים: 14 והוא ישוע אמר הניחו לילדים ואל המנעום מכוא אלי כי לאלה מלכות השמים: 15 ויש את ידיו עליהם ויעבר משם: 16 והנה איש נגש אליו ויאמר רבי הטוב אל זה הטוב אשר אנשני לקנות חיי עולמים: 17 ויאמר אליו מה תקראני טוב אין טוב כי אם אחד האלהים ואם חפצך לבוא אל החיים שמר את המצות: 18 ויאמר אליו מה הנה ויאמר ישוע

על ברכיו לנגדו: 15 ויאמר אדני רחם נא על בני כי מכה ירח הוא וחליו רע כי פעמים רבות הוא נפל באש ופעמים רבות אל תוך המים: 16 ואביא אותו אל תלמידך ולא יכלו לרפא לו: 17 ויען ישוע ויאמר הוי דוד בלתי מאמין ופתלתל עד מתי אחיה עמכם עד מתי אסבל אתכם הביאו אותו אלי הנה: 18 ויגער בו ישוע ויצא השד ממנו וירפא הנער מן השעה ההיא: 19 ויגשו התלמידים אל ישוע והוא לבדו ויאמרו מדוע אנחנו לא יכולנו לנגשו: 20 ויאמר ישוע אליהם מפני אשר אינכם מאמינים כי אמן אמר אני לכם אם יש לכם אמונה כנגדך החרדל ויתעצבו אל החר הזה העתק מזה שמה ונעתק ממקומו ואין דבר אשר יבצר מכם: 21 אבל המין הזה לא יצא כי אם בתפלה ובצום: 22 ויהי בהתהלכם בארץ הגליל ויאמר אליהם ישוע עתיד בן האדם להמסר ביד אנשים: 23 ויהרגנהו וביום השלישי קום יקום ויתעצבו מאד: 24 ויהי כבואם אל כפר נחום ויגשו אל פטרוס גבי מחצית השקל ויאמרו הלא יתן רבכם את מחצית השקל: 25 ויאמר הן ובבואו הביתה קדם אותו ישוע לשאל מה דעתך שמעון מלכי הארץ ממי יקח מכם ומס מאת בניהם או מאת הזרים: 26 ויאמר פטרוס אליו מאת הזרים ויאמר לו ישוע אם כן אפוא הבנים חפשים המה: 27 אך למען לא נהיה להם למכשול לך אל הים והשלכת אל תוכו חכה ואת הדג הראשון אשר יעלה שאהו וכאשר תפתח את פיו תמצא בו אסתריו אותו קח לך ונתת להם בעדי ובעדך:

פרק 18

1 בשעה ההיא נגשו התלמידים אל ישוע ויאמרו מי אפוא גדול מחבריו במלכות השמים: 2 ויקרא ישוע אליו ילד קטן ויעמידהו בתוכם: 3 ויאמר אמן אמר אני לכם אם לא תשובו להיות כילדים לא תבוא אל מלכות השמים: 4 לכן כל המשפיל את עצמו כילד הזה הוא הגדול במלכות השמים: 5 וכל אשר יקבל ילד אחד כזה בשמי אותי הוא מקבל: 6 וכל המכשיל את אחד מן הקטנים האלה המאמינים בי נוח לו שיתלה פלח רכב על צוארו וטבע במצולות ים: 7 אוי לעולם מפני המכשלים כי המכשלים צריכים לבוא אבל אוי לאיש ההוא אשר על ידו יבוא המכשול: 8 ואם תבשילך ידך או רגלך קצץ אותה והשלך ממך טוב לך לבוא לחיים פצח או קטע מהיות לך שתי ידים או שתי רגלים ותשלך אל אש עולם: 9 ואם עינך תבשילך נקר אותה והשלך ממך טוב לך לבוא לחיים בעין אחת מהיות לך שתי עינים ותשלך אל אש נהיגם: 10 ראו פן תבזו אחד הקטנים האלה כי אמר אני לכם כי מלאכיהם ראים תמיד את פני אבי שבשמים: 11 כי בא בן האדם להושיע את האבד: 12 מה דעתכם כי יהיו לאיש מאה כבשים ותעה אחד מהם הלא יעזב את התשעים ותעשה על ההרים והלך לבקש את ההתעה: 13 והיה כאשר ימצאהו אמן אמר אני לכם כי ישמח תעו: 14 ויהי מעל התשעים ותעשה אשר לא תעו: 15 כן איננו רצון מלפני אביכם שבשמים כי יאבד אחד מן הקטנים האלה: 15 וכי יחטא לך אחיך לך והוכחת אותו בינך ובינו לבדו ואם ישמע אליך קנית לך אחיך: 16 ואם לא ישמע קח עמך עוד אחד או שנים למען על פי שנים או שלשה עדים יקום כל דבר: 17 ואם לא ישמע אליהם הגד אל הקהל ואם לא ישמע גם אל הקהל והיה לך כנוי וכמוס: 18 אמן אמר אני לכם כל אשר תאסרו על הארץ אסור

ויבא אל המקדש ויהי בלמדו שם ויגשו אליו ראשי הכהנים וזקני העם ויאמרו באי זו רשות אתה עשה אלה ומי נתן לך הרשות הזאת: 24 ויען ישוע ויאמר אליהם גם אני אשאלה אתכם דבר אחד אשר אם תנידו אותו לי גם אני אגיד לכם באי זו רשות אני עשה אלה: 25 מטילת יוחנן משיח ויהיה הדין השמים אם מבני אדם ויחשבו בלבם לאמר: 26 אם נאמר מן השמים יאמר אלינו מדוע אפוא לא האמינתם לו ואם נאמר מבני אדם יראים אנחנו את המון העם כי כלם חשבים את יוחנן לנביא: 27 ויענו את ישוע ויאמרו לא ידענו ויאמר אליהם גם אני לא אמר לכם באי זו רשות אני עשה אלה: 28 אבל מה דעתכם איש היה ולו שני בנים ויגש אל הראשון ויאמר בני לך היום ועבד ככרמי: 29 ויען ויאמר איני אבא ואחרי כן נחם וילך: 30 ויגש אל השני וידבר בזה עם אליו ויען ויאמר הני אדני ולא הלך: 31 מי משניהם עשה את רצון האב ויאמרו אליו הראשון ויאמר להם ישוע אמר אני לכם המוכסים והזונות יקדמו אתכם לבוא אל מלכות האלהים: 32 כי יוחנן בא אליכם בדרך צדקה ולא האמינתם לו אבל המוכסים והזונות לא האמינו לו ואחר האיתם ולא שבתם אחרי כן להאמין לו: 33 משל אחר שמעו איש בעל בית היה וישע האיש כרם וישע גדר סביב לו ויחצב יקב ויבן מגדל בתוכו ויתנן אל כרמים וילך בדרך מרחוק: 34 ויהי בהגיע עת האסיף וישלח עבדיו אל הכרמים לקחת את פרי: 35 ויחזיקו הכרמים בעבדיו את זה חבו ואת זה הרגו ואת זה סקלו: 36 ויוסף שלח עבדים אחרים רבים מן הראשונים ויעשו ככה גם להם: 37 ובאחרונה שלח אליהם את בנו באמרו מפני בני יגורו: 38 ויהי כראות הכרמים את הבן ויאמרו איש אל אחיו זה הוא היושר לבן ונהרגנו ונאחזה בנחלתו: 39 ויחזיקו בו וידחפוהו אל מחוץ לכרם ויהרגו אותו: 40 והנה כבוא בעל הכרם מה יעשה לכרמים ההם: 41 ויאמרו אליו ידע לרעים ויאבדם ואת הכרם יתן לכרמנים אחרים אשר ישיבו לו ויאמר בעת: 42 ויאמר אליו ואלהם אליהם הכי קרא לא קראתם בכתובים אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה מאת יהוה היתה זאת היא נפלות בעינינו: 43 על כן אני אומר לכם כי תקח מכם מלכות האלהים ותתנן לגוי אשר יעשה את פריה: 44 והנפלי על האבן ההיא ישרו ואשר תפל העלוי תשחקו: 45 ויהי כשעם הכהנים הגדולים והפרושים את משליו ויבינו כי עליהם דבר: 46 ויבקשו לתפשו אך ראו מפני המון העם כי לנביא חשבו:

פרק 22

1 ויען ישוע ויוסף דבר במשלם אליהם לאמר: 2 דומה מלכות השמים למלך אשר ודם אשר עשה חתנה לבנו: 3 וישלח את עבדיו לקרא הקרואים אל החתנה ולא אבו לבוא: 4 ויוסף שלח עבדים אחרים לאמר אמרו אל הקרואים הנה ערכתי את סעודתי שורי ומריא ומכורים והכל מוכן באו אל החתנה: 5 וזה שם שולח לזאת וילכו להם זה אל שדהו וזה אל מסחרו: 6 והנשואים תפשו את עבדיו ותחללו בם ויהרגו: 7 ויקצף המלך וישלח צבאותיו באבד את המצאעים ההם ואת עירם שרף באש: 8 אז אמר אל עבדיו כי החתנה מוכנה והקרואים לא היו ראויים לה: 9 לכן לבו נא אל ראשי הדרכים וכל איש אשר תמצאו קראו אותו אל החתנה: 10 ויצאו העבדים ההם אל הדרכים ויאספו את כל אשר מצאו גם רעים

גם טובים וימלא בית החתנה מסבים: 11 ויהי כבוא המלך לראות את המסבים וירא בהם איש ולא היה לבוש בגדי חתנה: 12 ויאמר אליו רעי איכה באת הנה ואין לך בגדי חתנה ויראלם: 13 ויאמר המלך למשרתים אסרו ידיו הרגילו ונשאתם והשלכתם אותו אל החשך הצינור שם תהיה חיללה וחרק השנים: 14 כי רבים הם הקרואים ומעטים הנבחרים: 15 וילכו הפרושים ויתיעצו איך ישלחו בדבר: 16 וישלחו אליו את תלמידיהם עם ההורדוסים לאמר רבי ידענו כי איש אמת אתה ותורה באמת את דרך אלהים ולא תגור מפני איש כי אינך מכיר פני אדם: 17 לכן הגידה נא לנו את דעתך הנכון לנו לתת מס אל הקיסר אם לא: 18 וישוע ידע את רשתם ויאמר החנפים מה תנסוני: 19 הראוני את מטבע המס ויביאו לו דינר: 20 ויאמר אליהם של מי הצורה הזאת והמכתב אשר עליו: 21 ויאמרו אליו של הקיסר ויאמר אליהם לכן תנו לקיסר את אשר לקיסר ולא להם את אשר להם: 22 וכשמע את זאת מהמו ויעזבו וילכו להם: 23 ביום ההוא נגשו אליו צדוקים האמרים כי אין תחית המתים וישאלו אותו לאמר: 24 רבי הן משא אשר איש כי ימות ובנים אין לו אחיו ייבם את אשתו והקים זרע לאחיו: 25 ואחיו היו שבעה אחים והראשון נשא אשה וימת וזרע אין לו ויעזב את אשתו לאחיו: 26 וכמו כן גם השני וכן גם השלישי עד השבעה: 27 ואחרי כלם מתה גם האשה: 28 ועתה בתחית המתים למי מן השבעה תהיה לאשה כי לכלם היתה: 29 ויען ישוע ויאמר להם טעים אתם כאשר אינכם יודעים את הכתובים וגם את גבורת האלהים: 30 כי בתחית המתים לא ישאו נשים ולא תנשאה כי אם כמלאכי אלהים בשמים יהיו: 31 ועל דבר תחית המתים הלא קראתם את הנאמר לכם מפי האלהים לאמר: 32 אנכי אלהי אברהם ואלהי יצחק ואלהי יעקב והוא איננו אלהי המתים כי אם אלהי החיים: 33 וישמע המון העם וישתוממו על תורתו: 34 והפרושים כשמעם כי סבר פי הצדוקים ויעידו יחדו: 35 ואחד מהם מבין בתורה שאל אותו לנסותו לאמר: 36 רבי אי זו מצוה גדולה היא בתורה: 37 ויאמר ישוע אליו ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מדריך: 38 זאת היא המצוה הגדולה והראשונה: 39 והשנית דומה לה ואהבת לרעך כמוך: 40 בשתי המצוות האלה כל התורה תלויה וגם הנביאים: 41 ויהי בהקהל הפרושים וישאלם ישוע לאמר: 42 מה דעתכם על המשח בן מי הוא ויאמרו אליו בן דוד: 43 ויאמר אליהם ואיך קרא לו דוד ברוח אדון באמרו: 44 נאם יהוה לאדני שב לימיני עד אשית איביך חתם לרגליך: 45 ועתה אם דוד קרא לו אדון איך הוא בנו: 46 ולא יכל איש לענות אותו דבר ולא ערב עוד איש את לבו מן היום ההוא לשאל אותו:

פרק 23

1 אז ידבר ישוע אל המון העם ואל תלמידיו לאמר: 2 על כסא משה ישבו הסופרים והפרושים: 3 לכן כל אשר יאמרו לכם תשמרו לעשות אך כמעשיהם לא תעשו כי אמרים הם ואינם עשים: 4 כי אסורים משאת כבדים ועמסים על שכם האנשים ולא יאבו להניעם אף באצבעם: 5 ועשים את כל מעשיהם להראות בהם לבני אדם כי מרחיבים את תפליהם ומגדילים את ציציותיהם: 6 ואהבים את הסבת הראש בסעודות ואת מושבי הראש בבתי

הכנסיות: 7 ואת שאלות שלום בשוקים ואת אשר יקראו להם בני האדם רבי רבי: 8 אולם אתם אל תקראו רבי כי אחד הוא רבכם המשיח ואחם אחים כלכם: 9 ואל תקראו אב לאיש מכם על האדמה כי אחד הוא אביכם אשר בשמים: 10 גם אל תקראו מנהיגים כי אחד הוא מנהיגכם המשיח: 11 והגדול בכם יהי לכם למשרת: 12 כל המרום את עצמו ישפל והמשפיל את עצמו ירום: 13 אך אוי לכל הסופרים והפרושים החנפים כי נטרים אתם לפני האדם את מלכות השמים הן אתם לא תבאו בה ואת הבאים לא תניחו לבוא: 14 אוי לכם הסופרים והפרושים החנפים כי בלעים אתם את בתי האלמנות ומאריכים בתפלה למראה עין תחת זאת משפט על יתר תקוח: 15 אוי לכם הסופרים והפרושים החנפים כי סובבים אתם בים וביבשה למען גיר גר אחד וכי יתגיר תעשו אותו לכן ינהם כפלים יותר מכם: 16 אוי לכם מנהלים עורים האמרים הנשבע בחיכל אין זאת מאומה והנשבע בזהב החיכל יאשם: 17 אתם הכסילים והעורים כי מה הוא הגדול אם הזהב או הזהב או החיכל המקדש את הזהב: 18 ואמרתם הנשבע במוזב אין מאומה והנשבע בקרבן אשר עליו יאשם: 19 אתם הכסילים והעורים כי מה הוא הגדול אם הקרבן או המוזב המקדש את הקרבן: 20 לכן הנשבע במוזב נשבע בו ובכל אשר עליו: 21 והנשבע בחיכל נשבע בו ובשוכן בתוכו: 22 והנשבע בשמים נשבע בכסא אלהים ויבשם עליו: 23 אוי לכם הסופרים והפרושים החנפים כי מעשרים אתם את המנחם ואת השבת ואת הכסף ותניחו את הממורות בתורה את המשפט ואת החסד ואת האמונה ויהי לכם לעשות את אלה ולא להניח גם את אלה: 24 מנהלים עורים חנפנים את היתוש ובלעם את הגמל: 25 אוי לכם הסופרים והפרושים החנפים כי מטהרים אתם פני הכוס והקערה מחוץ ותוכן מלא נול ופריצות: 26 פרוש עור סהר בראשונה את תוך הכוס למען תטהר גם מחוץ: 27 אוי לכם הסופרים והפרושים החנפנים כי דמים אתם לקבדים המסידים הנראים נאים מחוץ ותוכם מלא עצמות מתים וכל טמאה: 28 ככה גם אתם מחוץ נראים כצדיקים אל בני אדם ותוככם מלא חנפה ואון: 29 אוי לכם הסופרים והפרושים החנפים כי בונים אתם את קברי הנביאים ותניפו את מצבות קברות הצדיקים: 30 ואמרתם אם היינו בימי אבותינו לא היתה ידנו עמהם לשפך דם הנביאים: 31 ובכן תעידו על נפשכם כי בנים אתם לרוצחי הנביאים: 32 אף אתם מלאו סאת אבותיכם: 33 נחשים אתם ילדי הצפעונים איכה תמלטו מרין ניהם: 34 לכן הני שלח לכם נביאים וחכמים וסופרים ומחם תהרגו ותחלבו ומחם חכו בשוטים בבתי כנסיותיכם ותהרפסו מעיר לעיר: 35 למען יבא עליכם כל דם נקי הנשפך בארץ מדם הכל הצדיק עד דם זכריה בן ברכיה אשר רצחתם אותו: 36 ויהי כל דם הנביאים אשר רצחתם ואתם תשלוחם אליה כמה פעמים רציתי לקבץ את בניך בתרגולת המקבצת את אפרחיה תחת כנפיה ולא אביחתם: 38 הנה ביתכם יעזב לכם שמים: 39 כי אני אומר אתכם ראה לך תראו מעתה עד אשר תאמרו ברוך הבא בשם יהוה:

פרק 24

1 ויצא ישוע מן המקדש ללכת לדרכו

לנו אם אתה הוא המשיח בן האלהים: 64 ויאמר אליו ישוע אתה אמרת אבל אני אמר לכם כי מעתה תראו את בן האדם ישב לימין הכבוד ובה עם ענני השמים: 65 ויקרע הכתן הגדול את בגדיו ויאמר הוא גוף ומה לנו עוד לבקש עדים הנה עתה שמעתם את גרופו: 66 מה דעתכם ויענו ויאמרו איש מות הוא: 67 וירקו בפניו ויכהו באגרופ ואחרים הכהו על הלחי: 68 ויאמרו הנבא לנו המשיח מי הוא המכה אותך: 69 ופטרס ישב מחוץ לבית בחצר ותגש אליו שפחה לאמר גם אתה לא ידעתי את האיש: 70 וכמעט אחרי כן ויגשו העמדים שם ויאמרו אל פטרס אמת כי גם אתה מהם כי גם לשונך מגלה אותך: 74 ויחל להחרים את נפשו ולהשבע לאמר לא ידעתי את האיש ומיד קרא התרגול: 75 ויזכר פטרס את דבר ישוע אשר אמר אליו לאמר במרים יקרא התרגול הבכש בי שלש פעמים ויצא החוצה וימרר בכבי:

פרק 27

1 ויהי לפנות הבקר ויתעצו כל ראשי הכהנים וזקני העם על ישוע להמיתו: 2 ויאסרו אותו ויוליכוהו משם וימסרוהו אל פונטיוס פילטוס ההגמוני: 3 וירא יהודה המסר אותו כי הרשיעה וינחם וישב את שלשום הכסף אל הכהנים הגדולים והזקנים לאמר: 4 חטאתי כי דם נקי מסרתי והם אמרו מה לנו ולזאת אתה תראה: 5 וישלך את הכסף אל ההיכל ויפן וילך ויחנק: 6 ויקחו ראשי הכהנים את הכסף ויאמרו לא נכון לנו לתתו אל ארון הקרבן כי מזה דמים הוא: 7 ויתיעצו ויקנו בו את שדה היוצר לקבורת הנזירים: 8 על כן שם השדה ההוא שדה הדם עד היום הזה: 9 אז נתמלא מה שנאמר ביד ירמיה הנביא ויקחו שלשים הכסף אדר הדיק אשר יקר מעל בני ישראל: 10 ויתנו אותם אל שדה היוצר כאשר צונו יהוה: 11 וישוע העמד לפני ההגמוני וישאלו ההגמוני לאמר האתה הוא מלך היהודים ויאמר ישוע אתה אמרת: 12 וידברו עליו ששנה הכהנים הגדולים והזקנים והוא לא ענה דבר: 13 ויאמר אליו פילטוס האין שמע כמה חם מעידים בך: 14 ולא ענהו אף דבר אחד ויתמה ההגמוני עד מאוד: 15 ומנחה הבוקר היה לפטרס לעם בכל שנה אסיר אחד את אשר יחפצו: 16 ובעת ההיא היה להם אסיר ידוע ושמו בר אבא: 17 ויהי כאשר נקחלו ויאמר אליהם פילטוס את מי תחפצו כי אפשר לכם את בר אבא או את ישוע הנקרא בשם משיח: 18 כי ידע אשר רק מקצאה מסר אתו: 19 ויהי כשבתו על כסא הדין והשלה אליו אשתו הגדולה ויחזקוהו דבר עם הצדיק הזה כי בעבורו עניתי הרבה היום בחלום: 20 והכהנים הגדולים והזקנים פתו את המון העם לשאל להם את בר אבא ולבצר את ישוע: 21 ויען ההגמוני ויאמר אליהם את מי משניהם תחפצו כי אפשר לכם ויאמרו את בר אבא: 22 ויאמר אליהם פילטוס ומה אעשה לישוע הנקרא בשם משיח ויענו כלם יצלב: 23 ויאמר ההגמוני מה אפוא רצונך עשה ויוסיפו עוד צעק לאמר יצלה: 24 ויהי כראות פילטוס כי לא יועיל מאומה ורבתה עוד המהומה ויקח מיס וירחץ את ידיו לעיני העם ויאמר נקי אנכי מדם הצדיק הזה אתם תראו: 25 ויענו כל העם ויאמרו דמו עלינו ועל בנינו: 26 אז

כי זה הוא דמי דם הברית החדשה הנשפך בעד רבים לסליחת חטאים: 29 ואני אמר לכם כי מעתה שחה לא אשתה מתנובת הגפן הזאת עד היום ההוא אשר אשתה אתה עמכם חדשה במלכות אבי: 30 ויהי אחרי גמרם את ההלל ויצאו אל הר הזיתים: 31 אז אמר אליהם ישוע אתם כלכם הכשלו בי בלילה הזה כי כתוב אכה את הרעה ותפוצץ הצאן: 32 ואחרי קומי אלך לפניכם הגלילה: 33 ויען פטרס ויאמר לו גם כי יכשלו בך כלם אני לעולם לא אכשל: 34 ויאמר אליו ישוע אמן אמר אני לך כי בלילה הזה במרים יקרא התרגול הבכש בי שלש פעמים: 35 ויאמר אליו פטרס גם כי יהיה עלי למות אתך כחש לא אכחש בך וכן אמרו גם כל התלמידים: 36 אחרי כן בא אדם ישוע אל חצר הנקרא גת שמני ויאמר אל התלמידים שבו לכם פה עד אשר אלך שמה והתפללתי: 37 ויקח אתו את פטרס ואת שני בני זבדי ויחל להעצב ולמוג: 38 ויאמר להם נפשי מרה לי עד מות עמדו פה ושקרו עמי: 39 וילך מעט האלה ויפל על פניו ויתפלל לאמר אבי אם יוכל להיות תעבר נא מעלי הכוס הזאת אך לא כרצוני כי אם כרצונך: 40 ויבא אל התלמידים וימצאם ישנים ויאמר אל פטרס הנה לא היה ביכלהם לשקד עמי שעה אחת: 41 שקרו והתפללו פן תבאו לידי נסיון הן הרוח היא חפצה והבשר הוא רפה: 42 ויוסף ללכת לו שנית ויתפלל לאמר אבי אם לא תוכל הכוס הזאת לעבר ממני מבלי שתותי אותה יהי כרצונך: 43 ויבא וימצאם גם בפעם הזאת ישנים כי עיניהם היו כבדות: 44 ויניחם ויוסף ללכת ויתפלל שלישית באמרו עוד הפעם כדבר הזה: 45 ויבא אל התלמידים ויאמר אליהם נומו מעתה ונוחו הנה השעה קרובה וכן האדם נמסר לידי חטאים: 46 קומו ונלכה הנה הלך וקרוב המסר אותי: 47 עודנו מדבר והנה בא יהודה אחד משנים העשר ועמו המון רב ברחבות ובמקלות מאת ראשי הכהנים וזקני העם: 48 והמסר אותו נתן להם את לואס האיש אשר אשקוה זה הוא תפשוהו: 49 ומיד נגש אל ישוע ויאמר שלום לך רבי וינשק לו: 50 ויאמר אליו ישוע רעי על מה באת ויגשו וישלחו את ידיהם ביצוע ויתפשו אותו: 51 והנה אחד מן האנשים אשר עם ישוע שלח ידו וישלף חרב ויך את עבד הכהן הגדול ויקצץ את אוזנו: 52 ויאמר אליו ישוע השב את החרב אל תערה כי כל אחי חרב בחרב יאבדו: 53 או היחשב לך כי לא יכלתי לשאל עתה מאת אבי והוא יצוה לי יותר משנים עשר לגיונות של מלאכים: 54 ואיכסב אפוא ימלאו הכותבים כי כן היה תהיה: 55 בשעה ההיא אמר ישוע אל המון העם כעל פריץ יצאתם בחרבות ובמקלות לתפשני ויום יום הייתי יושב ומלמד אצלכם במקדש ולא החזקתם בי: 56 וכל זאת היתה למלאת כתבי הנביאים או עובדו התלמידים כלם וינסו: 57 והאנשים אשר תפשו את ישוע הוליכוהו אל קיפא הכהן הגדול אשר נקחלו שם הסופרים והזקנים: 58 ופטרס הלך אחריו מרחוק עד לחצר הכהן הגדול ויבא פנימה וישב לו אצל המשרתים לראות את אחרית הדבר: 59 והכהנים הגדולים והסופרים וכל הסנהדרין בקשו עדות שקר בישוע להמיתו ולא מצאו: 60 ואף בעמד שני עדי שקר רבים לא מצאו ובאחרונה נגשו שני עדי שקר: 61 ויאמרו זה אמר יש ביכלתי להרס את היכל האלהים ולשוב לבנותו בשלשת ימים: 62 ויוקם הכהן הגדול ויאמר אליו אינך משיב דבר על אשר ענו בך אלה: 63 וישב החרש ויען הכהן הגדול ויאמר לו משיבעך אני באלהים חיים שתאמר

העתידים לשמאלו: 34 אז יאמר המלך אל הנציבים לימינו באו ברוכי אבי ורשו את המלכות המוכנה לכם למן הוסד העולם: 35 כי רעב הייתי ותאכילני צמא הייתי ותשקוני גר הייתי ותאספוני: 36 ערום ותכסוני חולה ותבקרוני במשמר הייתי ותבאאו אלי: 37 וענו הצדיקים ואמרו אדנינו מתי ראינוך רעב ונכלכלך או צמא ונשקה אותך: 38 ומתי ראינוך גר ונאספך או ערם ונכסך: 39 ומתי ראינוך חולה או במשמר ונבא אליך: 40 והמלך יענה ויאמר אליהם אמן אמר אני לכם מה עשיתם לאחד מאחי הצעירים האלה לי עשיתם: 41 ואני יאמר גם אל הנציבים לשמאלו לכו מעלי אתם האדורים אל אש עולם המוכנה לשטן ולמלאכיו: 42 כי רעב הייתי ולא האכלתם אותי צמא הייתי ולא השקיתם אותי: 43 גר הייתי ולא אספתם אותי ערום ולא כסיתם אותי חולה ובמשמר ולא בקרבתם אותי: 44 וענו גם הם ואמרו אדנינו מתי ראינוך רעב או צמא או גר או ערום או חולה או במשמר ולא שרתנוך: 45 אז יענה אתם לאמר אמן אמר אני לכם מה שלא עשיתם לאחד מן הצעירים האלה גם לי לא עשיתם: 46 וילכו אלה למעצבת עולם והצדיקים לחיי עולם:

פרק 26

1 ויהי ככלות ישוע לדבר את כל הדברים האלה ויאמר אל התלמידיו: 2 אתם ידעתם כי אחרי יומים יהיה הפסח וכן האדם ימסר להצלב: 3 ויקהלו הכהנים הגדולים והסופרים וזקני העם אל חצר הכהן הגדול הנקרא קיפא: 4 ויתעצו חזרו לתכנן את ישוע בערמה ולהמיתו: 5 ויאמרו אך לא בחג פן תהיה מהומה בעם: 6 ויהי בהיות ישוע בית הדין בבית שמעון המצרע: 7 ותקרב אליו אשה וביתה פך שמן יקר מאוד ותצק על ראשו בהסביו על השלחן: 8 ויראו התלמידים ויתרעמו לאמר על מה האבדו הנה: 9 כי השמן הזה היה ראוי להמכר במחיר רב ולתתו לעניים: 10 וידע ישוע ויאמר אליהם למה תגו את האשה הלא מעשה טוב עשיתם עמדי: 11 כי עניים תמיד עמכם ואנכי אינני אתכם תמיד: 12 כי אשר שפכת את השמן הזה על גופי לתנח אותי בשם זאת: 13 אמר אני לכם באשר תקרא הבשורה הזאת בכל העולם גם את אשר היא עשתה יספר לזכרון לה: 14 וילך אחד משנים העשר הנקרא יהודה איש קריות אל ראשי הכהנים: 15 ויאמר מה תתנו לי ואמסרתי בידכם וישקלו לו שלשים כסף: 16 וכן העת ההיא בקש תאנה למסר אותו: 17 ויהי בראשון לחג המצות ויגשו התלמידים אל ישוע לאמר באי זה מקום תחפץ כי נכין לך לאכל את הפסח: 18 ויאמר לכו העירה אל פלני אלמני ואמרתם אליו כה אמר הרב עתי קרובה היא ובביתך אנשה את הפסח עם תלמידי: 19 ויעשו התלמידים כאשר צום ישוע ויבינו את הפסח: 20 ויהי בערב ויסב עם שנים העשר: 21 ובאכלם ויאמר אמן אמר מאד ויחלו איש ואיש לאמר לו האנכי הוא אדני: 23 ויען ויאמר האיש אשר טבל עמי את ידו בקערה הוא ימסרני: 24 הן בן האדם הלוך ילך לו ככתוב עלי אכל אוי לאיש ההוא אשר על ידו ימסר בן האדם טוב לאיש ההוא אם לא נולד: 25 ויען יהודה המסר אותו ויאמר רבי האני הוא ויאמר אליו אתה אמרת: 26 ובאכלם ויקח ישוע את הלחם ויברך ויבצע ויתן לתלמידים ויאמר קחו ואכלו זה הוא גופי: 27 ויקח את הכוס ויברך ויתן להם לאמר שתו ממנה כלכם: 28

הפקידו אדני על בני ביתו לתת להם את אכלם בעתו: 46 אשרי העבד אשר אדניו כבואו ימצאהו עשה כן: 47 אמן אמר אני לכם כי יפקידוהו על כל אשר לו: 48 ואם העבד הרע יאמר בלבו בשא אדני לבוא: 49 ויחל להכות את חבריו ואכל ושתה עם הסובאים: 50 בוא יבוא אדני העבד ההוא ביום לא יצפה ובשעה לא ידע: 51 וישסף אותו וישים את חלקו עם החנפים שם תהיה היללה וחרק השנים:

פרק 25

1 או תדמה מלכות השמים לעשר עלמות אשר לקחו את נרותיהן ותצאנה לקראת החתן: 2 חמש מן היו חכמות וחמש כסילות: 3 הכסילות לקחו את הנרות ולא לקחו עממן שמן: 4 והחכמות לקחו שמן בכליהן ואת נרותיהן: 5 וכאשר בשח החתן לבוא ותמננה כלן ותרדמנה: 6 ויהי בחצות הלילה ותהי צוחה הנה החתן צאניה לקראתו: 7 אז התעוררו כל העלמות וקראו ותטיבנה את נרותיהן: 8 ותאמרנה הכסילות אל החכמות תנה לנו משמןכן כי יכבו נרותינו: 9 ותענינה החכמות לאמר לא כן פן יחסר לנו ולכן כי אם לבנה אל המוכרים וקיננה לבן: 10 ויהי בעת לכתן לקנות ויבוא החתן והכנות ללכת באו אתו אל החתנה ותסגר הדלת: 11 ואחרי כן באו גם שאר העלמות ותאמרנה אדנינו אדנינו פתח לנו: 12 ויען ויאמר אמן אמר אני לכן לא ידעתי אתכן: 13 לכן שקרו כי אינכם יודעים את היום ואת השעה אשר יבא בה בן האדם: 14 כי כמו איש נסע למרחוק אשר קרא אל עבדיו וימסר להם את רכושו: 15 ויתן לזה חמש בכרים ולזה שתיים ולזה אחת לכל איש ואיש כפי ערכו וימהר ויסע משם: 16 וילך האיש הלך חמש בכרים ויסחר בקו ויעש לו חמש בכרים אחרות: 17 וכן הלך ויעש לו חמש בכרים אחרות: 18 אך לקח האחת הלך ויחפר באדמה ויטמן את כסף אדניו: 19 ואחרי ימים רבים בא אדניו העבדים החם ויעש חשבון עמם: 20 ויגש הלך חמש בכרים ויבא חמש בכרים אחרות לאמר אדני חמש בכריך מסרת לי הנה חמש בכרים אחרות הרווחתי בהן: 21 ויאמר אליו אדניו בן העבד הטוב והנאמן כי במעט נאמן הייתי ועל הרבה אפקידך בוא אל שמחת אדניך: 22 ויגש גם לקח הככרים ויאמר אדני בכריך מסרת לי הנה בכרים הרווחתי בהן: 23 ויאמר אליו אדניו הישבת העבד הטוב והנאמן במזער נאמן ועל הרבה אפקידך בוא אל שמחת אדניך: 24 ויגש גם הלך חמש הכבר האחת ויאמר אדני ידעתך כי איש קשה אתה קצר באשר לא זרעת וכנס מאשר לא פורת: 25 ואירא ואלך ואטמן את ככרך באדמה ועתה הנה לך את אשר לך: 26 ויען אדניו ויאמר אליו העבד הרע והעצל אתה ידעת כי קצר אנכי באשר לא זרעת וכנס מאשר לא פורת: 27 לכן היה עליך לתת את כספי לשלחנים ואני בבואי הייתי לקח את אשר לי בתרבות: 28 על כן שאו ממנו את הכבר ותנו אל האיש אשר לו עשר הככרים: 29 כי כל איש אשר יש לו יתן לו ויעדיף והאיש אשר אין לו גם את אשר לו יקח ממנו: 30 ואת עבד הבליעל השליכו אל החשך החיצון שם תהיה היללה וחרק השנים: 31 והיה כי יבוא בן האדם בכבודו וכל המלאכים הקדשים עמו יושב על כסא כבודו: 32 ונאספו לפניו כל הגוים והפריד בינותם כאשר יפריד הרעה את הכבשים מן העתודים: 33 והציב את הכבשים לימינו ואת

בלבבכם: 9 מה הנקל האמר אל נכה האברים נסלחו לך חטאתיך אם אמור קום שא את משכבך ותהלהלך: 10 אך למען תדעון כי לכן האדם יש השלמן לסלח חטאים בארץ ויאמר אל נכה האברים: 11 לך אני אמר קום שא את משכבך ולך אל ביתך: 12 ויקם פתאם וישא את משכבו ויצא לשניו כלם עד כי השתממו כלם וישבחו את האללים לאמר מעולם לא ראינו כזאת: 13 וישב לצאת אל יד הים ויבאו אליו כל העם וילמדם: 14 ויהי בעברו וירא את לוי בן חלפי ישב בבית המכס ויאמר אליו לכה אחרי ויקם וילך אחרי: 15 ויהי כאשר הסב בביתו וישבו מוכסים וחטאים רבים עם ישוע ועם תלמידיו כי רבים היו ההלכים אחרי: 16 והסופרים והפרושים ראו אתו אבל עם המוכסים והחטאים ויאמרו אל תלמידיו למה זה עם החטאים והמוכסים אבל רבכם: 17 וישמע ישוע ויאמר החזקים אינם צריכים לרפא כי אם החללים לא באתי לקרא הצדיקים כי אם החטאים לתשובה: 18 ותלמידיו יוחנן והפרושים היו צמים ויבאו ויאמרו אליו מדוע תלמידיו יוחנן ותלמידיו הפרושים צמים ותלמידך אינם צמים: 19 ויאמר אליהם ישוע איך יוכלו בני החפץ לצום בעוד החתן עמם כל ימי חיות החתן עמם לא יוכלו לצום: 20 הנה ימים באים ולקח מאתם החתן ואז יצומו בימים ההם: 21 אין תפר מטלית בגד חדש על שמלה בלה כי אז יתקן מלוי חדש מן הכלה ויתר הקריעה: 22 ואין נתן יין חדש בנאדות בלתי כי אז יבקע היין את הנאדות והיין ישפך והנאדות יאבדו אבל בנאדות חדשים ינתן היין החדש: 23 ויהי בעברו בשבת בין הקמה ויחילו תלמידיו לקטף מלילת בלכתם: 24 ויאמרו אליו הפרושים ראה מה המה עשים בשבת דבר אשר לא נעשה: 25 ויאמר אליהם הכי לא קראתם את אשר עשה דוד בחיתו חסר ורעב הוא ואשר היו אתו: 26 כי בא אל בית אלהים בימי אביהר הכהן הגדול ויאכל את לחם הפנים אשר לא נכון לאכלה כי אם לכהנים ויתן גם לאנשים אשר אתו: 27 ויאמר אליהם השבת נפשך בעבור האדם ולא האדם בעבור השבת: 28 לכן בן האדם אדון הוא גם לשבת:

פרק 3

1 וישב ויבאו אל בית הכנסת ושם אש אשר ידו יבשה: 2 ויתבוננו בו אם ירפאהו מבטל למען ימצאו עליו שטנה: 3 ויאמר אל האיש אשר יבשה ידו קום עמד בתוך: 4 ויאמר אליהם הנכון בשבת להטיב או להרע להציל נפש או לאברה וחיורשו: 5 ויבט אליהם סביב כחמא ויתעצב על שטמום לבבם ויאמר אל האיש פשט את ירך ויפשט ידו ותרפא ותשב כאחרת: 6 והפרושים יצאו מהרה ויתיעצו עליו עם התורידוסים לאבדו: 7 וישוע סר משם עם תלמידיו אל יד הים וילכו אחרי המון עם רב מן הגליל ומיהודה: 8 ומירושלים ומאדום ומעבר הירדן ומסביבות צור וצידון המון רב אשר שמעו את כל אשר עשה ויבאו אליו: 9 ויאמר אל תלמידיו כי יכינו לו אניה קטנה מפני העם למען לא ילחצוהו: 10 כי רפא לרבים עד כי התנפלו עליו כל המנגעים לנגע בו: 11 ותרופות השמאיות כראותן אותו נפלו לפניו ותעקנה לאמר אתה הוא בן אלהים: 12 ויגער בהן מאד אשר לא תגלגלה אותו: 13 ויעל אל הארץ ויקרא אל אשר הוא חפץ בו ויבאו אליו: 14 וישם שנים עשר איש למען יהיו אתו ולמען ישלחם לקרא: 15 והיה לחם השלמן לרפא את התחללים ולגרש

האלחים לאמר: 15 מלאה העת והגיעה מלכות האלחים שובו והאמינו בששורה: 16 ויהי בהתהלכו על יד ים הגליל וירא את שמעון ואת אנדרי אחי שמעון פרשים מצודה בים כי דיגים היו: 17 ויאמר אליהם ישוע לכו אחרי ואשימכם לדיגי אנשים: 18 ויעזבו מהר את מכרתיהם וילכו אחרי: 19 ויהי כעברו מעט משם וירא את יעקב בן זבדי ואת יוחנן אחיו וגם המה באניה מתקנים את הסכמרות: 20 ויקרא מהרה אליהם ויעזבו את זבדי אביהם באניה עם השכירים וילכו אחרי: 21 ויבאו אל כפר נחום וימהר לבוא בשבת לבית הכנסת וילמד: 22 וישתוממו על תורתו כי היה מלמדם כבעל גבורה ולא כספרים: 23 ואיש היה בבית כנסתם אשר רוח טמא בו ויצעק לאמר: 24 אהה מה לנו ולך ישוע הנצרי באת להאבידנו ידעתי מי אתה קדוש האלחים: 25 ויגער בו ישוע לאמר האלם וצא ממני: 26 ויסחבכו רוח הטמא ויצעק בקול גדול ויצא ממנו: 27 ויבהלו כלם וישאלו איש את רעהו לאמר מה זאת מה היא התורה החדשה אשר אף לרוחות הטמא נגבורה הוא מצוה והנה שמעות לו: 28 ויצא שמעון מהר בכל מקומות ארץ הגליל: 29 ויהי אחרי צאתם מבית הכנסת ויבאו ביתה שמעון ואנדרי המה ויעקב ויוחנן עמם: 30 וחמות שמעון שכבה אחות הקדחת וימחרו לדבר אליו עליה: 31 ויש ויאחו בידה ויקימה ותרף ממנה הקדחת פתאם ותשרת אותם: 32 ויהי בערב כבוא השמש ויבאו אליו את כל החולים ואת אחותו השדים: 33 וכל העיר נאספו יחדו פתח הבית: 34 וירפא רבים אשר היו חולים חלים שונים ויגרש שדים הרבה ולא נתן את השדים לדבר כי ידעוהו: 35 וישכם ממחרת בעוד לילה וילך אל מקום הרבה ויתפלל שם: 36 וירדפו אחריו שמעון והאנשים אשר אתו: 37 וימצאוהו ויאמרו אליו הנה כלם מבקשים אותך: 38 ויאמר אליהם נעברה מזה אל ערי הפרוות הקרבות ואקרא גם שם כי בעבור זאת יצאתי: 39 ויהי קרא בבתי כנסיותיהם בכל הגליל ויגרש את השדים: 40 ויבאו אליו איש מצרע ויתחנן אליו ויכרע על ברכיו ויאמר לו אם תרצה תוכל לטהרני: 41 וירחם עליו וישלח את ידו ויגע בו ויאמר רצה אנכי טהר: 42 עודנו מדבר והצרעת סרה ממנו ויטהר: 43 ויגער בו וימהר להוציאו החוצה: 44 ויאמר אליו ראה אל הספר דבר לאיש כי אם לך הראה אל חכה והקרב על מחרתך את אשר צוה משה לעדות לחם: 45 אך הוא בצאתו החל לקרא הרבה ולהשמיע הדבר עד אשר לא יכל לבוא עוד אל עיר בגליו כי אם היה ישב מחוץ לעיר במקומות הרבה ויבאו אליו מכל עבריו:

פרק 2

1 ויהי מקץ ימים בשבו אל כפר נחום וישמעו כי הוא בבית: 2 ויאספו רבים מהרה עד אפס מקום לעמד אף מחוץ לפתח וידבר אליהם את הדבר: 3 ויבאו אליו אנשים נשאים איש נכה אברים ונכים בארבעה: 4 ולא יכלו לנשא אליו מפני העם ויסירו את הגג במקום אשר היה שם ויחתרו חתירה ויורידו את המשכב אשר שכב עליה נכה האברים: 5 ויהי כראות ישוע את אמונתם ויאמר אל נכה האברים בני נסלחו לך חטאתיך: 6 ויהיו מן הסופרים וישיבים שם וחשבים בלבם לאמר: 7 מה ידבר זה גרופים כאלה מי יוכל לסלח חטאים בלתי האלחים לבדו: 8 וידע ישוע ברוחו כי ככה חשבו בלבם ויאמר אליהם מדוע תחשבו כאלה

וילכו ויסכרו את מבוא הקבר ויחתמו את האבן ויעמידו עליו את המשמר:

פרק 28

1 ואחרי מוצאי השבת כשהאיר לאחד בשבת באה מרים המגדלית ומרים האחרת לראות את הקבר: 2 והנה רעש גדול היה כי מלאך יהוה ירד מן השמים וגש וגל את האבן מן הפתח וישב עליה: 3 ויהי מראהו כברק ולבושו לבן כשלג: 4 ומפחדו נבהלו השמרים ויהיו כמתים: 5 ויען המלאך ויאמר אל הנשים אתן אל תיראן הן ידעתי כי את ישוע הנצל אתן מבקשות: 6 איננו פה כי קם כאשר אמר באנה ראינה את המקום אשר שכב שם האדון: 7 ומחרתן ללכת ואמרתן אל תלמידיו כי קם מן המתים והנה הוא הולך לפניכם הגלילה ושם תראוה הנה אמרתי לכן: 8 ותמהנה לצאת מן הקבר ביראה ובשמחה גדולה ותצרנה להגיד לתלמידיו: 9 הנה הלכות להגיד לתלמידיו והנה ישוע נקרא אליהן ויאמר שלום לכן ותגשנה ותאחזנה ברגליו ותשתחוין לו: 10 ויאמר אליהן ישוע אל תיראן לכנה והגדן לאחי וילכו הגלילה ושם יראוה: 11 ויהי בבלכתן והנה אנשים מן המשמר באו העירה ויגידו להשיי הכהנים את כל הנעשה: 12 ויקהלו עם הזקנים ויתיעצו ויתנו כסף לרב אל אנשי הצבא לאמר: 13 אמרו כי באו תלמידיו לילה ויגנבו אותו בחיותנו ישנים: 14 ואם ישמע הדבר לפני ההגמון אנחנו נפיסוהו והיייתם בלי פחד: 15 ויקחו את הכסף ויעשו כאשר למדו ותצא השמועה הזאת בין היהודים עד היום הזה: 16 ועשתי עשר התלמידים הלכו הגלילה אל ההר אשר צום ישוע: 17 ויהי כראותם אתו וישתחוו לו ומקצתם נחלקו בלבם: 18 ויש ישוע וידבר אליהם לאמר נתן לי כח שלמן בשמים ובארץ: 19 לכו ועשו לתלמידים את כל הגוים וטבלתם אותם לשם האב והבן ורוח הקדש: 20 ולמדתם אתם לשמר את כל אשר צויתי אתכם והנה אנכי אתכם כל הימים עד קץ העולם אמן:

סנט מארק

פרק 1

1 ראשית בשורת ישוע המשיח בן האלחים: 2 ככתוב בנביאים הנני שלח מלאכי לפניך ופנה דרכך לפניך: 3 קול קורא במדבר פנו דרך יהוה וישו מסלותיו: 4 ויהי יוחנן טבל במדבר וקורא טבילת התשובה לסליחת החטאים: 5 ותצא אליו כל ארץ יהודה ובני ירושלים ויטבלו כלם על ידו בנהר הירדן מתוודים את חטאתם: 6 ויוחנן לבוש שער גמלי ואזור עור במתניו ואכל הגבים ודבש הלע: 7 ויקרא לאמר בוא יבא אחרי החזק ממני אשר אינני כדי לכרע ולהתיר את שרוך נעליו: 8 אנכי טבילתי אתכם במים והוא יטבל אתכם ברוח הקדש: 9 ויהי בימים ההם ויבא ישוע מנצרת אשר בגליל ויטבל על ידיו ויחנן בירדן: 10 ויהי אף עלה עלה מן המים וירא את השמים נבקעים והרוח כיונה ירדה עליו: 11 ויהי קול מן השמים אתה בני ידירי אשר רצתה נפשי בו: 12 ואחרי כן הוציאו הרוח המדברה: 13 ויהי שם במדבר ארבעים יום והשטן נסוה ויהי עם החיות והמלאכים ורשעותיה: 14 ואחרי אשר הסגר ויחנן בא ישוע הגלילה ויקרא את

פטר להם את בר אבא ואת ישוע הכה בשמים וימסר אותו להצלב: 27 ויקחו אנשי הצבא אשר להגמון את ישוע ויביאוהו אל בית המשפט ויאספו עליו את כל הגדוד: 28 ויפשטו אותו את בגדיו ויעטפוהו מעיל שני: 29 וישגרו קציו וישעו עטרת וישימו על ראשו וקנה בימינו ויכרעו לפניו ויתלוצצו בו לאמר שלום לך מלך היהודים: 30 וירקו בו ויקחו את הקנה ויכהו על ראשו: 31 ואחרי התלוצצם בו הפשיטו אותו את המעיל וילבישוהו את בגדיו ויוליכוהו לצלב: 32 ויהי בצאתם וימצאו איש קוריוני ושמו שמעון וראסו אתו לשאת לו את צלבו: 33 ויבאו אל המקום הנקרא גלגלתא הוא מקום גלגלת: 34 ויתנו לו לשותות חמץ מוזג במרורה וישעם ולא אבה לשתות: 35 ויהי כאשר צלבו אותו ויחלקו להם את בגדיו וגורל הפילו למלאכת ארשר נאמר בפי הנביא יחלקו בגדי להם ועל לבושי יפילו גורל: 36 וישבו שמה וישמרו אותו: 37 וישימו את דבר אשמתו כתוב ממעל לראשו זה הוא ישוע מלך היהודים: 38 ויצלבו אתו שני פריצים אחד לימינו ואחד לשמאלו: 39 והעברים גרפו אותו ויגעו את ראשו: 40 ויאמרו אתה החרס את החיכל ובנהו בשלשת ימים הושע לנפשך ואם בן האלחים אתה רדה מן הצלב: 41 וכן הלעינו גם ראשי הכהנים עם הסופרים והזקנים לאמר: 42 את אחרים הושע ולעצמו לא יוכל להושע אם מלך ישראל הוא ירד נא עתה מן הצלב ונאמך בו: 43 בטח באלחים עתה יפלטוהו אם חפץ בו כי אמר בן האלחים אני: 44 וגם הפריצים הנצלבים אתו חרפוהו בדברים האלה: 45 ומשעה חשית היה חשך על כל הארץ עד השעה חששית: 46 וכעת השעה חששית ויצעק ישוע בקול גדול אלי אלי למה שבקתני ותרגמו אלי אלי למה עזבתני: 47 ויאמרו מקצת העמדים שם כשמעם את זאת לאמר אל אליהו הוא קורא: 48 וימהר אחד מהם וירץ ויקח ספוג וימלא אותו חומץ וישימהו על קנה וישקוהו: 49 וישא האנשים אמרו הניחו לו ונראה אם יבוא אליהו להושיעו: 50 וישוע הוסיף לקרא בקול גדול ותצא רוחו: 51 והנה נקרעה פרכת החיכל מלמעלה למטה לשנים קרעים והארץ נרעשה והסלעים נבקעו: 52 והקברים נפתחו ורבים מגופות קדושים ישני אדמת עפר נעורו: 53 ויצאו מן הקברים אחרי הקדחת ויבאו אל העיר הקדושה ויראו לרבים: 54 ושר המאה והאנשים אשר אתו השמרים את ישוע כראותם את הרעש ואת אשר נדיתה נבהלו מאד ויאמרו אכן זה היה בן אלהים: 55 ותהיינה שם נשים רבות לראות מרחוק אשר הלכו אחרי ישוע מן הגליל לשתות: 56 ובתוכן מרים המגדלית ומרים אם יעקב ויוסי ואם בני זבדי: 57 ויהי בערב ויבא איש עשיר מן הרמתים ושמו יוסף וגם הוא היה מתלמיד ישוע: 58 ויש אל פילטוס לשאל את גוית ישוע ויצו פילטוס כי נתן לו: 59 ויקח יוסף את הגויה ויכרר אותה בסדן טהור: 60 וישמוה בקבר החדש אשר חצב לו בסלע ויגל אבן גדולה על פתח הקבר וילך לו: 61 ומרים המגדלית ומרים האחרת היו ישובות שם ממול הקבר: 62 ויהי ממחרת ערב השבת ויקהלו הכהנים הגדולים והפרושים אל פילטוס: 63 ויאמרו אדינו וכברנו כי אמר המתעה ההוא בעודנו חי מקצה שלשת ימים קום אקום: 64 לכן צוה נא ויסכר מבוא הקבר עד היום השלישי פן יבאו תלמידיו בלילה ונגנבוהו ואמרו אל העם הנה קם מן המתים והיתה התרמית האחרונה רעה מן הראשונה: 65 ויאמר אליהם פילטוס הנה לכם אנשי משמר לכו סכרוהו כדעתכם: 66

ועל כן פעלות בו הגבורות: 15 ואחרים אמרו כי הוא אליהו ואחרים אמרו כי נביא הוא או כאחד הנביאים: 16 וישמע הורדוס ויאמר יוחנן אשר אנכי נשאתי את ראשו מעלי הוא קם מן המתים: 17 כי הוא הורדוס שלח לחפש את יוחנן ויאסרהו בבית הסתר בגלל הורודיה אשת פילפוס אחיו כי אתה לקח לו לאשה: 18 יען אשר אמר יוחנן אל הורדוס אשת אחיך איננה מתרת לך: 19 ותשטם אותו הורודיה ותבקש המיתו ולא יכלה: 20 כי הורדוס ירא את יוחנן בדעתו כי הוא איש צדיק וקדוש ויגן בעדו והרבה עשה בשמעו אליו ויאבה לשמע אותו: 21 ויבא היום המכשר כי הורדוס ביום הולדתו עשה משחה לגדוליו ולשרי האלפים ולראשי הגליל: 22 ותבא בת הורודיה ותרחק ותיטב בעיני הורדוס ובעיני המסבים עמו ויאמר המלך אל הנערה שאלי ממני את השתר הצעיר ואותו לך: 23 וישבע לה לאמר כל אשר תשאל ממני אתן לך עד חצי מלכותי: 24 ותצא ותאמר לאמה מה אשאל ותאמר את ראש יוחנן המטביל: 25 ותמהר מאד לבוא אל המלך ותשאל לאמר רצוני אשר תתן לי עתה בקשרה את ראש יוחנן המטביל: 26 ויתעצב המלך מאד אך בעבור השבועה והמסבים עמו פל רצה לחשיב פניה: 27 ומיד שלח המלך אחד הטבחים ויצוהו להביא את ראשו: 28 וילך ויכרת את ראשו בבית הסתר ויביאהו בקערה ויתנחו להנערה והנערה נתנה אותו אל אמה: 29 וישמעו תלמידיו ויבאו וישאו את גוויתו וישמימו בקבר: 30 ויקהליו השליחים אל ישוע ויגידו לו את כל אשר עשו ואת אשר למדו: 31 ויאמר אליהם באו אותם לבדד אל מקום חרבה ונחו מעט כי רבים היו הבאים ויצאיהם עד לאין עת להם לאכול: 32 וילכו משם באניה אל מקום חרבה לבדד: 33 ויהיו שם ימים אחדים ויאמרו רבים וירצו שמה ברגליהם מכל הערים ויעברו אותם ויאספם אליו: 34 ויצא וירא המון עם רב ויהמו מעיו עליהם כי היו כצאן אשר לא היה רועה ויחל ללמד אותם דברים הרבה: 35 ויהי כאשר רפה היום לערוב ויגשו אליו ותלמידיו לאמר הנה המקום חרב והיום רד מאד: 36 שלח אותם וילכו אל החצרים והכפרים מסביב לקנות להם לחם כי אין להם מה לאכל: 37 ויען ויאמר אליהם קנו אתם להם לאכול ויאמרו אליו הנלך לקנות לחם במאתים דינר ונתן להם לאכלה: 38 ויאמר אליהם כמה כבדות לחם יש לכם לבו וראו וידעו ויאמרו חמש ושני דגים: 39 ויצא אותם לשבת כלם חברה חברה לבדה על ירק הדשא: 40 וישבו להם שורות שורות למאות ולחמשים: 41 ויקח את חמשת כבדות הלחם ואת שני הדגים וישא עיניו השמימה ויברך ויפרס את הלחם ויתן לתלמידיו לשום לפניהם ואת שני הדגים חלק לכלם: 42 ויאכלו כלם וישבעו: 43 וישאו מן הפתותיהם מלוא סלים שנים עשר וגם מן הדגים: 44 והאכלים מן הלחם היו כחמשת אלפים איש: 45 ואחריו בן הארץ בתלמידיו לדרת באניה ולעבור לפניו אל עבר הים אל בית צידה עד שלחו את העם: 46 ויהי אחר שלחו אתם ויעל ההר להתפלל: 47 ויהי ערב והאניה באה בתוך הים והוא לבדו ביבשה: 48 וירא אותם מתעמלים בשוטם כי הרוח לנדרם ויהי כעת האשחרת הרביעית ויבא אליהם מתהלך על פני הים ויואל לעבור לפניהם: 49 והם בראתם אותו מתהלך על פני הים חשבו כי מראה רוח הוא ויצעקו: 50 כי כלם ראוהו ויבהלו אז דבר אתם ויאמר אליהם חזקו כי אני הוא אל תיראו: 51 וירד אליהם אל האניה והרוח שכבה וישתוממו עוד יותר בלבבם

הגדלות אשר עשה לך יהוה ויחנך: 20 וילך לו ויחל לקרא בעשר הערים את הגדלות אשר עשה לו ישוע ויתמחו כלם: 21 וישב ישוע לעבר באניה אל עבר הים ויקהל אליו המון רב והוא על שפת הים: 22 והנה בא אחד מראשי הכנסת ושמו יאיר וירא אותו ויפל לרגליו: 23 ויתחנן אליו מאד לאמר בתי הקטנה חלתה עד למות אבא בוא נא ושים ידך עליה למען תרפא ותחיה: 24 וילך אותו וילכו אחריו המון רב וידחקו: 25 ואשה היתה זבת דם שנים עשרה שנה: 26 והוא סבלה הרבה תחת ידי רפאים רבים והוציאה את כל אשר לה ולא הוליד ויהי חליה חזק מאד: 27 ויהי כשמעה את שמע ישוע ותבוא בהמון העם מאחוריו ותגע בכגדו: 28 כי אמרה רק אם אגע בכגדיו אושע: 29 ויביש מקור דמיה פתאם ותבן בכשרה כי נרפא נגעה: 30 וכרגע ידע ישוע כנפשו כי גבורה יצאה ממנו ויפן בתוך העם ויאמר מי נגע בכגדיו: 31 ויאמר אליו תלמידיו אתה ראה את ההמון דוחק אתך ואמרת מי נגע בי: 32 ויבט סביב לראות את אשר עשתה זאת: 33 ותירא האשה ותחרד כי ידעה את אשר נעשה לה ותבא ותפל לפניו ותגד לו את האמת כלה: 34 ויאמר אליה בתי אמונתך הושיעה לך לבי לשלום וחיות מנגעד: 35 עודנו מדבר והנה באים מבית ראש הכנסת לאמר בתך מתה למח המטריח עוד את המורה: 36 וכשמע ישוע את הדבר אשר דברו ויאמר אל ראש הכנסת אל תירא רק האמינה: 37 ולא הניח לאיש ללכת אחריו בלתי אם לפטורים ולעיקבם וליוחנן אחי ועקב: 38 ויבא בית ראש הכנסת וירא המון הבבים והמלילים הרבה: 39 ובבאו אמר אליהם מה תחמו ותבכו הנערה לא מתה אך ישנה היא: 40 וישחקו לו והוא גרש את כלם ויקח את אבי הנערה ואת אמה ואת אשר אתו ויבא והחזירה אשר שם שכבת הנערה: 41 ויאחו ביד הנערה ויאמר אליה טליתא קומי אשר פרושו הולדה אני אמר לך קומי נא: 42 ומיד קמה הולדה ותתהלך והיא בת שנים עשרה שנה וישמו שמה גדולה: 43 ויזהר אותם מאד שלא יודע הדבר לאיש ויאמר לתת לה לאכול:

פרק 6

1 ויצא משם ויבא אל ארצו וילכו אחריו תלמידיו: 2 וביום השבת החל ללמד בבית הכנסת וישמעו רבים וישתוממו לאמר מאין לזה כשלו ומה היא החכמה הנתונה לו עד אשר נעשה גבורות כאלה על ידיו: 3 הלא זה הוא החרש בן מרים ואחיו יעקב ויוסי ויהודה ושמעון והלא אחיותיו אתנו פה ויהי להם למכשול: 4 ויאמר אליהם ישוע אין חשבותי: 5 ולא יכל לעשות שם פלא רק על חלשים מעטים שם את ידיו וירפאם: 6 ויתמה על חסרון אמונתם ויסב בכפריים סבוב ולמד: 7 ויקרא אל שנים העשר ויחל לשלח אותם שנים שנים ויתן להם שלטון על רוחות הממא: 8 ויצא אותם אשר לא ישאו מאומה לדרך וזולתי מקל לבדו לא תרמיל ולא לחם ולא נחשת כחגורה: 9 רק להיות נגולי סנדל ושתי כתנות לא ילבשו: 10 ויאמר אליהם במקום אשר תבאו בית איש שבו בו עד כי תצאו משם: 11 וכל אשר לא יקבלו אתכם ולא ישמעו אליכם צאו משם ונערו את עפר פתות רגליכם לעדות להם אמר אני אמר לכם לסדם ולעמרה יקל ביום הדין מן העיר הזאת: 12 ויצאו ויקראו לשוב בתשובה: 13 ויגרשו שדים רבים ויסוכו בשמן חלשים רבים וירפאום: 14 וישמעו עליו המלך הורדוס כי נודע שמו ויאמר יוחנן הטובל קם מן המתים

ולששים ולמאה: 21 ויאמר אליהם הכי יבואו הנר למען יושם תחת הארפה ותחת המטה ולא למען יעלהו על המנורה: 22 כי אין דבר סתום אשר לא יגלה ולא נעלם דבר כי אם למען יבא לגלוי: 23 כל אשר אונים לו לשמע ישמע: 24 ויאמר אליהם ראו מה אתם שומעים במדה אשר אתם מודרים בה ימד לכם ועוד יוסף לכם השמעיים: 25 כי מי שיש לו נתון ינתן לו ומי שאין לו גם את אשר יש לו יקח ממנו: 26 ויאמר מלכות האלהים היא כאשר ישליך איש זרע על האדמה: 27 וישן וקם לילה ויום והזרע יצמח וגדל והוא לא ידע: 28 כי הארץ מאליה מוציאה פריה את הדשא הראשונה ואחריו את השבלת ואחריו בן את החטה המלאה בשבלת: 29 וכאשר גמל הפרי ימחר לשלח את הגמל כי בשל הקציר: 30 ויאמר אל מה נדמה את מלכות האלהים ובאי זה משל נמשלנה: 31 כנגדן של חרדל אשר יזרע באדמה והוא קטן כמעט הזרעים אשר על הארץ: 32 ואחריו הזרעו יעלה ויגדל על כל הירקות ועשה ענפים גדולים עד אשר יוכלו ענף השמים לקנן בצליו: 33 ובמשלים רבים כאלה דבר אליהם את הדבר כפי אשר יכלו לשמע: 34 ובבבלי משל לא דבר אליהם והיה בהיותו ככל תלמידיו לבדם יבאר להם את הכל: 35 ויאמר אליהם ביום ההוא לפנות ערב נעברה העבר: 36 ויעזבו את המון העם ויקחו אותו כאשר הוא באניה וגם אניות אחרות הלכו עמו: 37 ותקם רוח סערה גדולה וישטפו הגלים אל תוך האניה עד אשר כמעט נמלאה: 38 והוא ישן על הכסת באחרי האניה ויעירו אותו ויאמרו אליו רבי האינוך דאג לנו כי נאבד: 39 ויעור ויגער ברוח ויאמר אל הים חס ודם ותשך הרוח ותהי דממה גדולה: 40 ויאמר אליהם למה ככה אתם חרדים איך אין לכם אמונה: 41 וייראו יראה גדולה ויאמרו איש אל רעהו מי אפוא הוא אשר גם הרוח והים שמעים לו:

פרק 5

1 ויבאו אל עבר הים אל ארץ הגדלים: 2 והוא יצא מן האניה והנה איש בא לקראתו מבין הקברים אשר רוח טמאה בו: 3 ומושבו בקברים וגם כעבתי לא יכל איש לאסרו: 4 כי פעמים הרבה אסרוהו כבבלים ובעבתיים וינתק את העבתיים וישבר את הכבלים ואין איש יכל לכבשו: 5 ותמיד לילה ויומם היה בהרים ובקברים צעק ופצע את עצמו באבנים: 6 ויהי כראותו את ישוע את מחוק וירץ וישתחו לו: 7 ויצעק בקול גדול ויאמר מה לי ולך ישוע בן אל עליון באלהים אני משביעך אשר לא תעניני: 8 כי הוא אמר אליו צא רוח טמא מן האדם הזה: 9 וישאל אותו מה שמך ויען ואמר לגיון שמי כי רבים אנתוני: 10 ויתחנן אליו מאד לבלתי שלח את מחוקי לארץ: 11 ועד חזיריים רבים היה שם במרעה ההרים: 12 ויתחננו לו כל השדים לאמר שלחנו אל החזיריים ונבאה אל תוכם: 13 וינח להם ויצאו רוחות הממאה ויבאו בחזיריים וישתער העדר מן המורד אל הים כאלפים במספר וישבעו בים: 14 ויניסו רעי החזיריים ויגידו זאת בעיר ובשדות ויצאו לראות מה נהיתה: 15 ויבאו אל ישוע ויראו את אחוז השדים אשר הלגיון בו והוא יושב מלבש שטוב שכל וייראו: 16 ויספרו להם הראים את אשר נעשה לאחוז השדים ואת דבר החזיריים: 17 ויחלו להתחנן לו לסור מגבוליהם: 18 ויהי ברדתו אל האניה התחנן אליו האיש אשר היה אחוז שדים לתתו לשבת עמו: 19 ולא הניח לו כי אם אמר אליו שוב לביתך אל בני משפחתך והגד להם את

את השדים: 16 ויכנה את שמעון בשם פטרוס: 17 ואת יעקב בן זבדי ואת יוחנן אחי יעקב ויכנה אתם בשם בני גרוש הוא בני רעם: 18 ואת אנדרי ואת פילפוס ואת בר תלמי ואת מתי ואת תומא ואת יעקב בן חלפי ואת תדי ואת שמעון הקני: 19 ואת יהודה איש קריות אשר גם מסר: 20 ויבאו הביתה וישב המון העם להתאסף עד כי לא יכלו אף לאכל לחם: 21 וישמעו קרוביו ויצאו להחזיק בו כי אמרו יצא מדעתו: 22 והסופרים אשר ירדו מירושלים אמרו כי בעל זבוב כנס בו ויד יד שר השדים הוא מגרש את השדים: 23 ויקרא אותם אליו וידבר להם במשלים לאמר איך יוכל השטן לגרש השטן: 24 ואם נחלקה ממלכה על עצמה לא תוכל לעמד הממלכה ההיא: 25 ובית אם נחלק על עצמו לא יוכל לעמד הבית ההוא: 26 ואם השטן יתקומם אל עצמו ונחלק לא יוכל לעמד בו בא קצו: 27 אין איש אשר יכל לבוא לבית הגבור ולגזל את כליו אם לא יאסר בראשונה את הגבור ואחר יסחה את ביתו: 28 אמן אמר אני לכם כי כל החמאים יסלחו לבני אדם וכל הגדופים אשר יגדפו: 29 אך המגרף את רוח הקדש אין לו סליחה לעולם כי יאשם בעונו לנצח: 30 כי אמן אמרו רוח טמאה בו: 31 ויבאו אמו ואחיו ויעמדו מחוץ לבית וישלחו אליו לקרא לו: 32 והמון העם ישבו סביביו ויאמרו אליו הנה אמן ואחיו בחוץ מבקשים אותך: 33 ויען ויאמר אליהם מי הם אמי ואחי: 34 ויבט סביב אל השבים סביביו ויאמר הנה אמי ואחי: 35 כי כל אשר יעשה רצון האלהים הוא אחי ואחותי ואמי:

פרק 4

1 וישב אל הים ויחל ללמד ויקהליו אליו המון עם רב עד אשר ירד לשבת באניה בים וכל העם עומד על חוף הים ביבשה: 2 וילמדם הרבה במשלים ויאמר אליהם בלמודם אותם: 3 שמעו שמוע הנה הזרע יצא לזרע: 4 ויהי בזרעו ויפל מן הזרע על יד הדרך ויבא ענף השמים ויאכלהו: 5 ויש אשר נפל על מקום הסלע אשר אין לו שם אדמה הרבה וימחר יצמח כי לא היה לו עמק אדמה: 6 ויהי כוחה השמש ויצרר וייבש כי אין לו שרש: 7 ויש אשר נפל בין הקצצים ויעלו הקצצים וימעכוהו ולא נתן פרי: 8 ויש אשר נפל על האדמה הטובה ויתן פרי עלה וגדל ויעש זה שלשים שערים וזה ששים וזה מאה: 9 ויאמר אליהם מה אשר אונים לו לשמע ישמע: 10 ויהי בהיותו לבדו וישאלוהו האנשים אשר סביביו עם שנים העשר על המשל: 11 ויאמר אליהם לכם נתן הכל במשלים: 12 למען יראו ראו ולא ידעו ושמעו שמעו ולא יבינו כי לא ידעתם את המשל הזה ואיך תבינו את המשלים כלם: 14 הזרע הוא זרע את הדבר: 15 ואלה הם הזרעים על יד הדרך אשר זרע כם הדבר וכשמעם אותו מיד בא השטן וישא את הקברת הזרוע בלבבם: 16 וכן הזרועים על מקומות הסלע הם השמעים את הדבר ומהר בטמחה יקחנהו: 17 אך אין להם שרש בקרבם ורק לשעה יעמדו ואחר כן בהיות צרה ורדיפה על אדות הדבר מתרה ויכשלו: 18 והאחרים הנזרעים בין הקצצים הם השמעים את הדבר: 19 ודאגות העולם הזה וממרת העשר ותאות שאר הדברים באות וממעכות את הדבר ופרי לא יהיה לו: 20 ואלה המזרעים על האדמה הטובה הם השמעים את הדבר ומקבלים אותו ועשים פרי לשלשים שערים

ויתמחו: 52 כי לא השכילו בדבר כבודת הלחם מפני מטמטם לבבם: 53 ויעברו את הים ויבאו ארצה גניסר ויקרבו אל היבשה: 54 ויהי כצאתם מן האניה או הכירהו: 55 וירוצו בכל סביבותיהם ויחלו לשאת את החולים במשכבות אל כל מקום אשר שמעו כי שם הוא: 56 ובכל מקום אשר יבא אל הכפרים או הערים ואל חדרות שם שמו את החולים בחוצות ויתחננו לו כי יגעו רק בציצת בגדו והיה כל אשר נגעו ונושעו:

פרק 7

1 ויקהלו אליו הפרושים ומן הסופרים אשר באו מירושלים: 2 ויהי כראותם מתלמידיו אכלים לחם בטמאת ידיהם בלא נטילה ויזכירו אתם: 3 כי הפרושים וכל היהודים לא יאכלו בלתי את רחצו את ידיהם עד הפרק באחזם בקבלת חוקנים: 4 ואת אשר מן השוק אינם אכלים בלא טבילה ועוד דברים אחרים רבים אשר קבלו לשמר כמו טבילת כפות וידיהם ומטות: 5 וישאלו אותו הפרושים והסופרים מדוע תלמידך אינם נהנים על פי קבלת חוקנים כי אכלים לחם בלא נטילת ידיהם: 6 ויען ויאמר אליהם היטב נבא ישעיהו עליכם החותים ככתוב העם הוזה בשפתיו ככדוריו ולבו רחק ממני: 7 ותתו ויראום את מצות אנשים מלמדים: 8 כי עזבתם את מצות אלהים לאחז בקבלת בני אדם טבילות כדים וכסות ובאלה רבות אתם עשים: 9 ויאמר אליהם מה יפה עשיתם אשר בטלתם את מצות האלהים כדי שתשמרו את קבלתם: 10 כי משה אמר כבד את אביך ואת אמך ומקלל אביו ואמו מות יומת: 11 ואתם אמרים איש כי יאמר לאביו ולאמו קרבן פרושו מחנה לאלהים כל מה שאתה נחנה לי: 12 ולא תניחו לו לעשות עוד מאומה לאביו ולאמו: 13 ותפרו את דבר הביתם על ידי קבלתם אשר קבלתם והרבה באלה אתם עשים: 14 ויקרא אל כל העם ויאמר אליהם שמעו אלי כלכם והבינו: 15 אין דבר מחוץ לאדם אשר יוכל למטא אותו בבואו אל קרבו כי אם הדברים היוצאים ממנו המה יטמאו את האדם: 16 כי אשר אוזנים לו לשמע ישמע: 17 ויהי כאשר שב הביתה מן ההמון וישאלהו תלמידיו על דבר המשל: 18 ויאמר אליהם האף אתם חסרי בינה הלא תשכילו כי כל תבא את תוך האדם מחוצה לו לא יטמאו: 19 כי לא יבוא אל לבו כי אם אל כרסו ויוצא למוצאות להכר כל אכל: 20 ויאמר ויצא מן האדם הוא מטמא את האדם: 21 22-12-21 כי מתוך לב האדם יוצאות המחשבות הרעות נאף זונה ורצוח וגנוב ואהבת בצע ורשעה ורמיה וזוללות וצרות עין וגדוף ודון וסכלות: 22-12-21 כל הרעות האלה תקרב האדם הן ויצאות ומטמאות אותו: 23 ויקם משם וילך לו אל גבולות צור וצידון ובבואו הביתה לא אבה כי יודע לאיש ולא יכל להסתיר: 25 כי אשה אשר רוח מטמא נכנסה בביתה הקטנה שמעה את שמעו ותבא ותפל לרגליו: 26 והאשה יונת וארץ מולדתה כענן אלה סלחתי ותבקש ממנו לגרש את חשד משה: 27 ויאמר אליה ישוע הניחו לשבע בראשונה הבנים כי לא טוב לקחת לחם הבנים ולהשליכו לצערי הכלבים: 28 ותען ותאמר אליו כן אדני אבל גם צערי הכלבים יאכלו תחת השולחן מפרורי לחם הבנים: 29 ויאמר אליה בגלל דברך זה לבי לך יצא חשד מבקך: 30 ותבא אל ביתה ותמצא את הילדה משכבת על חממה והשד יצא ממנה: 31 וישב ויצא מגבול צור וצידון

ויבא אל ים הגליל בתוך גבול עשר הערים: 32 ויבאו אליו איש אשר היה חרש ואלם ויתחננו לו לשום עליו את ידיו: 33 ויקח אתו לבדו מקרב ההמון וישם את אצבעותיו באוזניו וירק ויגע על לשנו: 34 ויבט השמיעה וינאח ויאמר אליו אפתח ופרשו הפתח: 35 וברגע נפתחו אוזניו ויתר קשר לשונו וידבר בשפה ברורה: 36 ויזהר אותם כי לא יספרו לאיש וכאשר יזהרו כן ירבו להכריז: 37 וישתוממו עד מאד ויאמרו את הכל עשה יפה גם החרשים הוא עשה לשמעם גם האלמים למדברים:

פרק 8

1 ויהי בימים ההם בהקבץ עם רב ואין לחם מה יאכלו ויקרא אל תלמידיו ויאמר אליהם: 2 נכמדו רחמי על העם כי זה שלשת ימים עמדו עמי ואין להם לחם לאכל: 3 והיה בשלחי אותי רעבים לבתיכם יתעלפו בדרך כי יש מהם אשר באו ממרחק: 4 ויענו אתו תלמידיו מאין יוכל איש להשיב את אלה פה במדבר לחם: 5 וישאל אותם כמה ככרות לחם יש לכם ויאמרו שבע: 6 ויצא את העם לשבת לארץ ויקח את שבע ככרות הלחם ויברך ויפרס ויתן אותם לתלמידיו לשום לפניהם וישימו לפני העם: 7 ויהי לחם מעט דגים קטנים ויברך ויאמר לשום לפניהם גם את אלה: 8 ויאכלו וישבעו וישאו מן הפתותים הנותרים שבעת דודים: 9 והאכלים היו כארבעת אלפי איש וישלחם: 10 ואל יזכר באניה עת תלמידיו ויבא אל גלילת דלמונתא: 11 ויצאו הפרושים ויחלו להתוכח אתו וישאלו מעמו אות מן השמים והם מנסים אותו: 12 וינאח ברוחו ויאמר מה הדור הזה מבקש לו אות אמר אני לכם אם ינתן אתי לדור הזה: 13 ויעזב אותם וירד באניה וישב ויעבר אל עבר הים: 14 וישכחו לקחת אתם לחם ולא היה להם באניה בלתי אם ככר לחם אחת: 15 ויזהר אותם לאמר ראו השמרו לכם משאר הפרושים ומשאר הרדוס: 16 ויחשבו ויאמרו איש אל רעהו על כי לחם אין אוננו: 17 וידע ישוע ויאמר להם מה תחשבו על כי לחם אין לכם העוד לא תשכילו ולא הבינו ולבכם עורנו מטמטם: 18 עינים לכם ולא תראו ואזנים לכם ולא תשמעו ולא תזכרו: 19 כאשר פרסתי את חמשת ככרות הלחם לחמשת אלפי איש כמה שלים מלא פתותים נשאתם ויאמרו אליו שנים עשר: 20 ובשבע לארבעת אלפי איש כמה דודים מלא פתותים נשאתם ויאמרו אליו שבעה: 21 ויאמר אליהם איך לא הבינו: 22 ויבא אל בית צידה ויבאו אליו איש עור ויתחננו לו לגעת בו: 23 ויאחז ביד העור והולוכה אל מחוץ לכפר וירק בענינו ואל ידיו עליו וישאלהו לאמר הראה אתה דבר: 24 ויבט ויאמר אראה את בני האדם כי מתהלכים כאילו את אי ראה: 25 ויוסף לשום את ידיו על עיניו ותפקנה עיניו וירא הכל היטב עד למרחוק: 26 וישלחוה אל ביתו לאמר אל תבא בתוך הכפר ואל תדבר לאיש בכפר: 27 ויצא ישוע ותלמידיו ללכת אל כפרי קיסרין של פילפוס ויהי בדרך וישאל את תלמידיו ויאמר אליהם מה אמרים עלי אנשים מי אני: 28 ויענו ויאמרו יוחנן המטביל ויש אמרים אחרים ואחרים אמרים אחר מן הנביאים: 29 וישאל אתם לאמר ואתם מה תאמרו עלי מי אני ויען פטרוס ויאמר אליו אתה הוא המשיח: 30 ויצא אתם בגנעה לבלתי דבר עליו לאיש: 31 ויחל

ללמד כי צריך בן האדם לענות הרבה וימאס על ידי חוקנים והכחנים הגדולים והסופרים ויומת ומקצה שלשת ימים קום יקום: 32 והוא בגלוי דבר את הדבר הזה ויקחהו פטרוס ויחל לגער בו: 33 ויפן אחריו ויבט את תלמידיו ויגער בפטרוס לאמר סור מעל פני השטן כי אין לך לדברי האלהים כי אם לדברי האדם: 34 ויקרא אל העם ואל תלמידיו ויאמר אליהם החפץ ללכת אחרי יכחש בנפשו וישא את צלבו וילך אחרי: 35 כי כל אשר יחפץ להושיע את נפשו תאבד נפשו ממנו וכל אשר תאבד לו נפשו ילמען ולמען הבשרה הוא יושיענה: 36 כי מה יסכן לאדם כי יקנה את כל העולם ונשתחה נפשו: 37 או מה יתן איש פדיון נפשו: 38 כי כל איש אשר חיינו אני ודברי לו לחרפה בדור הנאף והחוטא הזה אף הוא יהיה לחרפה לבן האדם בבואו בכבוד אביו עם המלאכים הקדושים:

פרק 9

1 ויאמר אליהם אמן אמר אני לכם כי יש מן העמדים פה אשר לא ישמעו מות עד כי יראו מלכות האלהים באה בגבורה: 2 ואחרי שאת ימים לקח ישוע את פטרוס ואת יעקב ויוחנן ויעלם על הר גבה אתו לבדם וישתנה לעיניהם: 3 ובגדיו נהיו מזהירים לבנים מאד כשלג אשר לא יוכל כובס בארץ להלבין כמותם: 4 וירא אליהם אליהו ומשה מדברים עם ישוע: 5 ויען פטרוס ויאמר אל ישוע רבי טוב היותנו פה נעשה נא שלש סבות לך אחת למשה אחת לאליהו אחת: 6 כי לא ידע מה ידבר כי היו נבדלים: 7 ויהי ענן סוכך עליהם ויצא מן הענן קול אמר זה בני ידידי אליו שמעו: 8 והמה הביטו בה ובה פתאם ולא ראו עוד איש בלתי את ישוע לבדו אתם: 9 וירדו מן ההר ויזהרו לבלתי הגיד אתם לאיש את אשר ראו עד כי יקום בן האדם מן המתים: 10 וישמרו את הדבר בלבבם וידרשו לדעת מה היא התקומה מן המתים: 11 וישאלהו לאמר מה זה אמרים הסופרים כי אליהו בוא יבוא בראשונה: 12 ויען ויאמר להם הנה אלהי בראשונה ישיב את הכל ומה כתוב על בן האדם הלא כי יענה הרבה וימאס: 13 אבל אמר אני לכם גם בא אליהו וגם עשו לו כרצונם כאשר כתוב עליו: 14 ויהי כבואו אל התלמידים וירא עם רב סביבותם וסופרים מתוכחים אתם: 15 וכל העם כראותם אתו כן תמחו וירוצו אליו וישאלו לו שלום: 16 וישאל את הסופרים מה אתם מתוכחים עמם: 17 ויען אחד מן העם ויאמר רבי הבאתי אליך את בני אשר רוח אלם בקרבם: 18 והיה בכל מקום אשר יאחזוהו הוא מרציץ אתו וירד רירו תחזק את שניו וישב גופו ואמר אל תלמידיו לגרשו ולא יכלו: 19 ויען ויאמר להם מהי דור בלתי מאמין עד מתי אהיה עמכם עד מתי אסבל אתכם הביאו אתו לפני: 20 ויביאהו לפניו ויהי כאשר ראהו הרוח וירוצצנו פתאם ויפל ארצה ויתגולל ויורד רירו: 21 וישאל את אביו כמה ימים היתה לו זאת ויאמר מי נעוריו: 22 ופעמים רבות הפיל אתו גם באש גם במים להאבדו אך אם יכל תוכל רחם עליו ועזרנו: 23 ויאמר אליו ישוע לאמר אם תוכל להאמין כל יוכל בכבי ויאמר אני מאמין עזר נא לחסרונך אמונתי: 25 וירא ישוע את העם מתקבץ אליו ויגער ברוח הטמא לאמר רוח אלם ותרש את מצוק צא ממנו ואל תספ לבוא בו עוד: 26 ויצעק וירציץ אתו מאד ויצא ויהי כמת עד אשר אמרו רבים כי נגע: 27 ויחזק ישוע

בירו ויניעוהו ויקם: 28 ויהי כאשר בא הביתה וישאלהו תלמידיו בהיותם לבדם אתו מדוע אנחנו לא יכלנו לגרשו: 29 ויאמר אליהם המין הזה יצא לא יצא כי אם בתפלה ובצום: 30 ויצאו משם ויעברו בגליל ולא אבה להודע לאיש: 31 כי היה מלמד את תלמידיו ואמר אליהם כי עתיד בן האדם להמסר בידי בני אדם ויתרגמו ואחרי אשר נהרג יקום ביום השלישי: 32 והם לא הבינו את הדבר וייראו לשאל אותו: 33 ויבא אל כפר נחום ובחיותו בבית וישאל אותם מה התוכחתם איש עם רעהו בדרך: 34 ויחירושו כי התעשקו בדרך מי הוא הגדול בהם: 35 וישב ויקרא אל שנים העשר ויאמר אליהם איש כי יחפץ להיות הראשון הוא יהיה האחרון לבלם ומשרת כלם: 36 ויקח ילד ויעמידהו בתוכם ויחבקוהו ויאמר להם: 37 כל אשר יקבל בשמי ילד אחד כזה הוא מקבל אותי וכל אשר אותי יקבל אותי יקבל מקבל אותי כי אם את אשר שלחני: 38 ויען יוחנן ויאמר אליו רבי ראינו איש מגרש שדים בשמך ואינו הולך אחרינו וגבלאנו יען אשר לא הלך אחרינו: 39 ויאמר ישוע אל תבלאוהו כי אין איש עשה כבורה בשמי ויוכל במהרה לדבר כי לא: 40 כי כל אשר אינו נגדנו הוא בעדנו: 41 כי כל המשקה אתכם כוס מים בשמי על אשר אתם למשיח אמן אמר אני לכם כי לא יאבד שכרו: 42 וכל המכשיל אחד הקטנים המאמינים בי טוב לו שיתלה פלח רכב על צוארו והשלך בים: 43 ואם ידך תכשיל קצין אתה טוב לך לבוא קטע לחיים מהיות לך שתי ידיים ותלך אל גיהנם אל האש אשר לא תכבה: 44 אשר שם תולעתם לא תמות ואשם לא תכבה: 45 ואם תגלך תכשילך קצין אתה טוב לך לבוא פסח לחיים מהיות לך שתי רגלים ותשלך לגיהנם אל האש אשר לא תכבה: 46 אשר שם תולעתם לא תמות ואשם לא תכבה: 47 ואם עינך תכשילך עקר אתה טוב לך לבוא אל מלכות האלהים בעין אחת מהיות לך שתי עינים ותשלך לגיהנם: 48 אשר שם תולעתם לא תמות ואשם לא תכבה: 49 כי אם תביא באש ימלח וכל קרבן במלח ימלח: 50 טוב המלח ואם המלח יהיה תפל במה תתקנו אותו יהי לכם מלח בקרבכם ויהי שלום ביניכם:

פרק 10

1 ויקם משם וילך אל גבול יהודה מעבר הירדן ויקהלו עוד אליו המון עם וילמדם כפעם בפעם: 2 וישנו אליו הפרושים וישאלוהו אם יוכל איש לשלח אתו מה צוה אתכם משה: 4 ויאמרו משה התיר לכתב ספר כריתת ולשלח: 5 ויען ישוע ויאמר אליהם בעבור קשי לבבכם כתב לכם את המצוה הזאת: 6 אבל מראשית הכריתא זכר ונקבה עשה אתם אלהים: 7 על פי עיזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו: 8 והיו שניהם לבשר אחד ואם כן אפוא אינם עוד שנים כי אם בשר אחד: 9 לכן את אשר חבר אלהים לא יפרידנו אדם: 10 ויהי בבית וישבו תלמידיו לשאל אתו על זקת: 11 ויאמר אליהם המשלח אתו אשתו ולקחת אחרת נאף הוא עליה: 12 ואשה כי תעזב אישה ולקחה איש אחר נאפת היא: 13 ויביאו אליו ילדים למען יגע בהם וישערו התלמידים במביאייהם: 14 וירא ישוע ויבעס ויאמר אליהם הניחו לילדים לבוא אלי ואל תמנעו כי כל אלה מלכות האלהים: 15 אמן אמר אני כי כל אשר לא יקבל את מלכות האלהים כילד הוא לא יבא בה: 16 ויחבקם ויברכם בשמו את ידיו עליהם: 17 ויהי בצאתו

ענה בדעת ויאמר אליו לא רחוק אתה ממלכות האללים ואיש לא ערב עוד את לבו לשאל אותה שאלה: 35 ויען ישוע בלמדו במקדש ויאמר איך יאמרו הסופרים כי המשיח הוא בן דוד: 36 והוא דוד אמר ברוח הקדש נאם יהיה לאדוני שכל לימיני עד אשית איביך הרם לרגליך: 37 הנה דוד בעצמו קרא לו אדון ואיך הוא בנו ויאהב רב העם לשמע אותו: 38 ויאמר אליהם בלמד אתם השמרו מן הסופרים האלהים להתהלך עשופי מלית ואת שאלות שלומם בשוקים: 39 ואת מושבי הראש בבתי כנסיות ואת מסכות הראש בסעודות: 40 הבלעים את בתי האלמנות ומאריכים בתפלה למראה עינים המה משפט על יתר יקחו: 41 וישוע ישב ממול ארון האוצר והוא ראה את העם משליכים מעות לארון האוצר ועשירים רבים נתנו הרבה: 42 ותבא אלמנה עניה ותשלך שתי פרוטות אשר הן רבע אסר: 43 ויקרא אל תלמידיו ויאמר אליהם אמן אמר אני לכם כי האלמנה העניה הזאת נתנה יותר מכל הנתנים אל ארון האוצר: 44 כי כלם נתנו מן הערף שלהם והיא ממחסרה נתנה כל אשר לה את כל כרסיה:

פרק 13

1 ויהי בצאתו מן המקדש ויאמר אליו אחד מתלמידיו רבי ראה מה יפו האבנים והבנינים האלה: 2 ויען ישוע אתו ויאמר הראית את כל הבנינים הגדולים האלה לא תשאר אבן על אבן אשר לא תהפך: 3 וישב על הר הזיתים ממול המקדש וישאלהו פטרוס ויעקב ויוחנן ואנדרי וחס אתו ויאמר: 4 אמר נא לנו מתי תהיה זאת ומה הוא האות בבא העת אשר תעשה בה כל זאת: 5 ויען אתם ישוע ויחל לדבר ראו פן יתעה אתכם איש: 6 כי רבים יבאו בשמי לאמר אני הוא ויתעו רבים: 7 ובשמעכם מלחמות ומשמות מלחמה אל בנהלו כי היו תהיה זאת אך לא זאת היא הקץ: 8 כי יקום גוי על גוי וממלכה על ממלכה והיה רעש בה ובה והיה רעב ומחומה: 9 אלה ראשית התבלים ואתם תשמרו בנפשתיכם כי ימסרו אתכם לסנהדריות והכתים בבתי כנסיות ולפני משלים ומלכים תובאו למעני לעדות להם: 10 והבשורה צריכה להקרא בראשנה לכל הגוים: 11 וכאשר יוליוכו ומסרו אתכם אל תדאגו ואל תחשבו מה תדברו כי הדבר אשר ינתן לכם בשעה ההיא אותו דברו יען את אתם הם המדברים כי אם רוח הקדש: 12 ואח ימסר את אחיו למות ואב את בנו וקמו בנים באבותם והמיתו אותם: 13 והיהם שנואים לכל אדם למען שמי והמחכה עד עת קץ הוא ישוע: 14 וכי תראו את שקיין מעמם הגאמר ביד דניאל הנביא עמד במקום ואתם לא יד הקורא ויבן אל נוס ינוס אנשי יהודה אל החרים: 15 ואשר על חגג אל ירד הביתה ואל יבא פנימה לשאת דבר מביתו: 16 ואשר בשדה אל ישב הביתה לשאת מלבושו: 17 ואוי להרות ולמיניקות בימים ההמה: 18 אך התפללו אשר לא תהיה מנוסתכם בחרף: 19 כי הימים ההם יהיו עת צרה אשר לא נהיתה כמות מראשית הבריאה עד הנה ברא אליהם עד עתה וכמות לא תהיה עוד: 20 ולולי קצר יהיה את הימים ההם לא יושע כל בשר אך למען הבחירות אשר בחר בם קצר את הימים: 21 ואני לא יאמר איש אליהם הנה פה המשיח אתה והוא שם אל מאמנו: 22 כי יקומו משיחי שקר ונביאי שקר ונתנו אותות ומופתים להחעות אף את הבחירות אם יוכלו: 23 ואתם ראו הנה מראש הגדתי לכם את כל: 24 והיה בימים ההם אחרי הצרה ההיא תושך

אלה:

פרק 12

1 ויחל לדבר אליהם במשלים לאמר איש נשע כרם וישע גדר סביבותיו ויחצב יקב ויבן מגדל ויתנהו אל כרמים וילך למרחקים: 2 ולמועד שלח אל הכרמים עבד לקחת מאת הכרמים מפרי הכרם: 3 ויחזיקו בו ויכחו וישלחוהו ריקם: 4 ויסקף לשלח אליהם עבד אחר ואתו סקלו באבנים ומחזקו ראשו וישלחוהו נכלם: 5 ויסקף וישלח אחר וגם אתו הרגו וכן עשו ברבים אחרים מהם הכו ומהם הרגו: 6 ויהי לו עוד בן יחיד אשר אהבו וישלח גם אתו אליהם באחרונה לאמר מפני בני יגורו: 7 והכרמים ההם אמרו איש אל רעהו הנה זה הוא היורש לבו ונהרגנו ולנו תהיה הורשה: 8 ויחזיקו בו ויהרגו אותו וישליכוהו אל מחוץ לכרם: 9 ועתה מה יעשה בעל הכרם יבוא ויאבד את הכרמים ההם ויתן את הכרם לאחרים: 10 הלא קראתם את הכתוב הזה אבן מאסר הבונים היתה לראש פנה: 11 מאת יהוה היתה זאת היא נפלאת בעינינו: 12 ויבקשו לתפשו וייראו מפני העם יען אשר הבינו כי עליהם דבר את המשל הזה ויעזבוהו וילכו להם: 13 וישלחו אנשים מן הפרושים ומן ההורדוסים ללכד אתו בדברו: 14 ויבאו ויאמרו אליו רבי ידענו כי איש אמת אתה ולא תגור מפני איש כי לא תכיר פנים כי אם באמת מורה אתה את דרך האלהים הנכון לתת מס אל הקיסר אם לא נתן: 15 והוא ידע את נפתם ויאמר אליהם מה תנסוני בביאור אלי דינר ואראם: 16 ויביאו ויאמר אליהם של מי הצורה הזאת והמכתב אשר עליו ויאמרו אליו של הקיסר: 17 ויאמר ישוע אליהם את אשר לקיסר תנו לקיסר ואת אשר לאלהים תנו לאלהים ויתחמו עליו: 18 ויבאו אליו מן הצדוקים האמרים כי אין תחיל למתים וישאלוהו לאמר: 19 רבי כתב לנו משה כי ימות אחי איש ועזב אשה ובנים אין לו ייבם אחיו את אשתו ויקם זרע לאחיו: 20 והנה שבועה אחים והראשון לקח אתה חשני וימת ולא הניח זרע וכן גם השלישי: 21 ויקחוהו כל השבעה ולא השאירו אחריהם זרע ואחרי מות כלם מתה גם האשה: 22 ועתה בתחית המתים בשיקומי למי מהם תהיה לאשה כי לשבעה היתה לאשה: 23 ויאמר ישוע אליהם הלא בנות אתם תעים באשר אינכם יודעים גם את הכתובים גם את נבואת האלהים: 24 כי בעת קומם מן המתים האנשים לא ישאו נשים ולא תנשאנה אך יהיו כמלאכי השמים: 25 ועל דבר המתים כי קום יקומו הלא קראתם בספר משה בסנה את אשר דבר אליו האלהים לאמר אנכי אלהי אברהם ואלהי יצחק ואלהי יעקב: 26 ואלהים אלהינו אלהי המתים כי אם אלהי החיים לכן הרביתם לחעות: 27 ואחד מן הסופרים שמע אתם מתוכחים ויקרב אליהם וירא כי היטב השיבם וישאלוהו מה היא הראשנה לכל המצות: 28 ויען ישוע ויברך הלא הראשנה לכל המצות היא שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד: 29 ואחבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מדריךך ובכל מאדך זאת היא המצוה הראשנה: 30 ותשנית הדמה לה היא ואחבת לרעך כמוך דבר מצוה גדולה מאלה: 31 ויאמר אליו חסיד אמנם רבי יפה דברת כי אלהים אחד הוא ואין עוד מלבדו: 32 ולאחבה אתו בכל לבב ובכל מדע ובכל נפש ובכל מאד ולאחבה את הרע כנפשו גדולה ואת מכל עלות וזבחים: 34 וירא ישוע כי

העור רבוני כי אראה: 52 ויאמר ישוע אליו לך לך אמונתך הושיעה לך ופתאם ראה וילך אחרי ישוע בדרך:

פרק 11

1 ויהי כאשר קרבו לירושלים אל בית פני ובית היני בהר הזיתים וישלח שנים מתלמידיו: 2 ויאמר אליהם לבו אל הכפר אשר ממולכם והיה כבאכם שמה תמצאו עיר אסור אשר לא ישב עליו אדם אותו תתירו ותיבאו: 3 וכי יאמר אליכם איש למה תעשו זאת ואמרתם האדון צריך לו וברגע ישלחוהו: 4 וילכו וימצאו העיר אסור אל השער בחוץ על אם הדרך ויחזיקוהו: 5 ואנשים מן העמדים שם אמרו אליהם מה זאת תעשו להחיר את העיר: 6 ויאמרו אליהם כאשר צום ישוע ויניחו להם: 7 ויביאו את העיר אל ישוע וישליכו עליו את בגדיהם וישב עליו: 8 ורבים פרשו את בגדיהם על הדרך ואחרים כרתו ענפים מן העצים וישטמו על הדרך: 9 והחלבים לפניו ואחריו צעקים לאמר הושע נא ברוך הבא בשם יהוה: 10 ברוכה מלכות דוד אבינו הבאה בשם יהוה הושע נא במרומים: 11 ויבא ישוע ירושלים ואל בית המקדש וירא וייתבונן על הכל והיום רפה לערוב ויצא אל בית היני עם שנים עשר: 12 ויהי ממחרת בצאתם מבית היני וירעב: 13 וירא תאנה מרחוק ולא עלים ויבא לראות הימצא בה פרי ויקרב אליה ולא מצא בה כי אם עלים לבד כי לא היתה עת האנים: 14 ויען ויאמר אליה מעתה איש אל יאכל פרי ממך עד עולם וישמעו תלמידיו: 15 ויבאו ירושלים ויבא ישוע אל המקדש ויחל לגרש משם את המוכרים ואת הקונים ויהפך את שלחנות השלחנים ואת מושבות מכרי הנונים: 16 ולא הניח לאיש לשאת כלי דרך המקדש: 17 וילמד ויאמר להם הלא כתוב כי ביתי בית מפלה יקרא לכל העמים ואחם עשיתם אתו מעתה פריאים: 18 וישמעו הסופרים וראשי הכהנים ויתנכלו אתו להשמדו כי יראו מפניו יען אשר כל העם משתוממים על תורתו: 19 ויהי בערב ויצא אל מחוץ לעיר: 20 ויהי עם עבריים בבקר ויראו את התאנה כי יבשה עם שרשיה: 21 ויזכר פטרוס ויאמר אליו רבי הנה התאנה אשר ארדתה יבשה: 22 ויען ישוע ויאמר אליהם תהי נא בכס אמונת אלהים: 23 כי אמן אמר אני לכם כל אשר יאמר אל החר הזה הנשא והעתק אל תוך חים ואין ספק בלבבו כי אם יאמין כי יהיה כאשר אמר כן גם יהיה לו: 24 על כן אני אמר לכם כל אשר תשאלו בהתפללכם האמינו כי תקחו ויהי לכם: 25 וכי תעמדו להתפלל תסלחו לכל איש את אשר בלבבכם עליו למען יסלח לכם אביכם שבשמים אף הוא את אשר בלבבכם: 26 ואם לא תסלחו אף אביכם שבשמים לא יסלח לכם את פשעיכם: 27 וישובו ויבאו ירושלים ויהי הוא מתהלך במקדש ויבאו אליו הכהנים הגדולים והסופרים והזקנים: 28 ויאמרו אליו באי זו רשות אתה עשה אלה ומי נתן לך את הרשות הזאת לעשות את אלה: 29 ויאמר ישוע אליהם גם אני אשאלה אתכם דבר אחד ואתם השיבוני ואמר לכם באי זו רשות אני עשה אלה: 30 מבילת יוחנן המן השמים ויהיה היתא אם מבני אדם השיבוני: 31 ויחשבו בה ובה בקרבם לאמר אם נאמר מן השמים יאמר מדוע אפוא לא האמנתם לו: 32 או האנמר מבני אדם וייראו את העם כי כלם חשבו אל יוחנן לנביא באמת: 33 ויען ויאמרו אל ישוע לא ידענו ויען ישוע ויאמר אליהם אם כן גם אני לא אמר לכם באי זו רשות אני עשה

לדרך והנה איש רץ אליו ויכרע לפניו וישאל אותו רבי הטוב מה אעשה ואירש חיי עולם: 18 ויאמר לו ישוע מדוע קראת לי טוב אין טוב בלתי אחד האלהים: 19 הן ידעת את המצות לא תנאף לא תרצח לא תגנב לא תענה עד שקר לא תעשק כבוד את אביך ואת אבך: 20 ויען ויאמר אליו רבי את כל אלה שמרתי נעוריי: 21 ויבט בו ישוע ויאחבהו ויאמר אליו אחת חסרת לך מכר את כל אשר לך ותן לעניים ויהי לך אוצר בשמים ובווא שא את הצלב ולך אחריו: 22 ויצר לו על הדבר הזה ויעצב ויילך לו כי הן רב היה לו: 23 ויהי ישוע סביב ויאמר אל תלמידיו כמה יקשה לבעלי נכסים לבוא אל מלכות האלהים: 24 ויבהלו התלמידים על דבריו ויסף ישוע ויען ויאמר להם בני מה קשה לבטחים על חילם לבוא אל מלכות האלהים: 25 נקל לגמול לעבר בתוך נקב המחט מבוא אשר אל מלכות האלהים: 26 ויוסיפו עוד להשתומם ויאמרו איש אלם אחיו מי אפוא יוכל להושע: 27 ויבט בם ישוע ויאמר מבני אדם תפלא זאת אך לא מאלהים כי מאלהים לא יפלא כל דבר: 28 ויען פטרוס ויאמר אליו הן אנחנו עובדי את הכל ונלך אחריו: 29 ויאמר ישוע אמן אמר אני לכם כי אין איש אשר עזב את ביתו או את אחיו או את אחיותיו או את אביו או את אמו או את אשתו או את בניו או את שדותיו למעני ולמען הבשורה: 30 אשר לא יקח עתה בזמן הזה בכל הרדיפות מאה פעמים כהמה בתים ואחיו ואחיות ומאות ושותות ובעלות וכל הבא חיי עולמים: 31 ואולם רבים מן הראשונים יהיו אחרונים והאחרונים הראשונים: 32 ויהי בדרך בעלותם ירושלים וישוע הולך לפניהם והמה נבהלים ויראים בלבתם אחריו ויוסף לקחת אליו את שנים העשר ויחל להגיד להם את אשר יקרהו לאמר: 33 הנה אנחנו עלים ירושלימה ובהן האדם ימסר לראשי הכהנים ולסופרים וירשיעוהו למות וימסרו אותו לגוים: 34 ויתחילו בו ויכחו בשוטים וזרקי בפניו וימיתוהו ויבוסו שלששי קום יקום: 35 ויקרבו אליו ועקב ויוחנן בני ובדי ויאמרו רבי אותה נפשנו כי תעשה לנו את אשר נשאל ממך: 36 ויאמר אליהם מה איתם כי אעשה לכם: 37 ויאמרו אליו תנה לנו לשבת אחד לימינך ואחד לשמאלך בכבודך: 38 ויאמר אליהם ישוע לא ידעתם את אשר שאלתם היכל תוכלו לשחוט את הכוס אשר אני שתה ולהטבל במטבילה אשר אני נטבל בה: 39 ויאמרו אליו נוכל ויאמר אליהם ישוע את הכוס אשר אני שתה תשתו ובמטבילה אשר אני נטבל בה תטבלו: 40 אך שבת לימיני ולשמאלך אין בידי לתתה בלתי לאחר חובן להם: 41 ויהי כשמע זאת העשרה ויחלו לבעוס על יעקב ויוחנן: 42 ויקרא להם ישוע ויאמר אליהם אתם ידעתם כי הנחשבים לשרי הגוים הם רדים בהם וגדוליהם שולטים עליהם: 43 ואתם לא כן ביניכם כי אם החפץ להיות גדול ביניכם יהיה לכם למשרת: 44 והחפץ להיות בכס ראשון יהיה עבד לכל: 45 כי בן האדם אף הוא לא בא למען ישרתוהו כי אם לשרת ולתת את נפשו כפר תחת רבים: 46 ויבאו וירחו ויהי בצאתו מיריחו הוא ותלמידיו והמון עם רב והנה ברטימי בן טימי איש עור ישב על יד הדרך לשאל נדבות: 47 וישמע כי הוא ישוע הנצרי ויחל לצעק ויאמר אנא בן דוד ישוע חנני: 48 ויגערו בו רבים להשתקי והוא הרבה לצעק בן דוד חנני: 49 ויעמד ישוע ויאמר קראו לו ויקראו לעור ויאמרו אליו חזק קום קרא לך: 50 וישלך את שמלתו מעליו ויקם ויבא אל ישוע: 51 ויען ישוע ויאמר אליו מה חפצת ואעשה לך ויאמר אליו

הצלב למען נראה ונאמן וגם הנצלבים אתו חרפוהו: 33 ובהיות השעה הששית היה חשך על כל הארץ עד השעה התשיעית: 34 ובשעה התשיעית יוצק יסוע בקול גדול אלהי אלהי למה שבקנתי אשר פרושו אלי אלי למה עובתני: 35 ומקצת העמדים אצלם בשמעם את זאת אמרו הנה הנה אליהו הוא קורא: 36 וירץ אחד מהם וימלא ספוג חמץ וישם על קנה וישקוהו ויאמר הניחו ונראה אם יבא אליהו להורידו: 37 וישוע נתן קול גדול ויפח את נפשו: 38 ופרכת החיכל נקרעה לשנים קרעים מלמעלה למטה: 39 וירא שר המלטה העמד לגדוד כי בזעקו כי נפח את נפשו ויאמר אלנו האיש הזה היה בן האלהים: 40 וגם נשים היו שם ראות מרחוק ובתוכן גם מרים המגדלית ומרים אמו של יעקב הצעיר ושל יוסי ושלמית: 41 אשר גם הלכו אחריו ושרתתו בביתו בגליל ואחרות רבות אשר עלו אתו ירושלים: 42 ועת הערב הגיע ומפני אשר ערב שבת היה הוא היום שלפני השבת: 43 ויבא יוסף הרמתי יועץ נכבד אשר היה מתכה גם הוא למלכות האללים ויתחזק ויבא אל פילטוס וישאל את גופת ישוע: 44 ויתמה פילטוס על אשר הוא כבר מת ויקרא אל שר המלטה וישאלהו הגע כבר: 45 וידע מפי שר המלטה כי בן ויתן את גופתו מתנה ליוסף: 46 והוא קנה סדין ויורד אתו ויכריכו בסדין וישימיהו בקבר חצוב בסלע ויגל אבן על פתח הקבר: 47 ומרים המגדלית ומרים אמו יוסי היו ראות את המקום אשר הושם שמה:

פרק 16

1 ויהי כאשר עבר יום השבת ותקנינה מרים המגדלית ומרים אמו יעקב ושלמית סמים לבוא ולסוך אותו בחם: 2 ובאחד בשבת בבקר השכם באו אל הקבר בזכות השמש: 3 ותאמרנה אשה אל אחותה מי יגל לנו את האבן מפע פתח הקבר: 4 ובהכריחו ראו והנה נגללה האבן כי היתה גדלה מאד: 5 ותבאנה אל תוך הקבר ותראינה בחור אחד ישב מימין והוא עטה שמלה לבנה ותשתוממנה: 6 ויאמר אליהן אל תשתוממנה את ישוע הנצרי אתן מבקשות את הנצלב הוא קם איננו פה הנה זה המקום אשר השכיבוהו בו: 7 אך לבנה ואמרתן אל תלמידיו ואל פטרום כי הולך הוא לפניכם הגלילה ושם תראוהו כאשר אמר לכם: 8 ותמהרנה לצאת ותברחנה מן הקבר כי אחזתן עדה ותחמוהו ולא הגידו דבר לאיש כי יראו: 9 והוא כאשר קם מן המתים באחד בשבת תבאנה בראשונה אל מרים המגדלית אשר גרש ממנה שבעה שדים: 10 ותלך ותגד לאנשים אשר היו עמו והם מתאבלים ובכים: 11 וכאשר שמעו כי חי ונראה אליה לא האמינו לה: 12 ואחר כך נראה בדמות אחרת לשנים מהם ביהותם מתחלפים בצאותם שהיה: 13 והם הלכו ויגידו לאחרים וגם להם לא האמינו: 14 ובאחרונה נראה לעשתי העשר לבבם אשר לא האמינו לראים אתו נגור מן המתים: 15 ויאמר אליהם לכו אל כל העולם וקראו את השבתה לכל הברואים: 16 המאמין ונטבל הוא יושע ואשר לא יאמין יאשם: 17 ואלה האתות אשר ילכו אל המאמינים יגרשו שדים בשמי ובלשונות חדשות ידברו: 18 נחשים ישאו בידיהם ואם ישתו סם המוות לא יזיקם על חולים שימיו אתו יריות ויטיב להם: 19 ויהי אחריו אשר דבר אתם האדון וינשא השמימה וישב לימין האלהים: 20 והמה יצאו ויקראו בכל המקומות והאדון עזרם ויחזק את הדבר

וויאמרו אליו הנבא והמשרתים הבאים בהכותם אותו על הלחי: 66 ויהי בהיות פטרום בתחתית החצר ותבא אחת משפחות הכהן הגדול: 67 ותראה את פטרום כי מתחמם הוא ותבט בו ותאמר גם אתה היית עם הנצרי מזה: 68 ויבטש לאמר לא אדע ולא אבין ימיה את אמרת ויצא החוצה אל האולם והתרנגל קרא: 69 ותראהו השפחה ותוסף ותאמר אל העמדים שם כי זה הוא אחד מהם ויבטש פעם שנית: 70 וכמעט אחריו כן גם העמדים שם אמרו אל פטרום אמנם אתה אחד מהם כי אף גלילי וישונך כלשונם: 71 ויחל להחרים את נפשו ולהשבע לאמר לא יעדתי את האיש הזה אשר אמרתם: 72 והתרנגל קרא פעם שנית ויזכר פטרום את הדבר אשר אמר לו ישוע בטרם יקרא התרנגל פעמים תבטש כי שלש פעמים וישם אל לבו ויבך:

פרק 15

1 וישכימו ראשי הכהנים עם הזקנים והסופרים וכל הסנהדרין בבקר ויתעצו ויאסרו את ישוע ויוליכוהו משם וימסרהו אל פילטוס: 2 וישאל אותו פילטוס האתה מלך היהודים ויען ויאמר אליו אתה אמרת: 3 וראשי הכהנים הרבו לשטנו: 4 ויוסף פילטוס וישאלהו לאמר האניך משיב דבר ראה כמה הם מעידים בך: 5 וישוע לא השיב עוד אף דבר אחד ויתמה פילטוס: 6 ובכל תה היה דרכו לפטר להם אסיר אחד אשר יבקשו: 7 ויהי איש הנקרא בשם בר אבא אסור עם המורדים אשר רצחו רצח בעת המרד: 8 וישא המון את קולו ויחלו לבקש שיעשה להם כפעם בפעם: 9 ויען אתם פילטוס ויאמר התחפצו כי אפשר לכם את מלך היהודים: 10 כי ידע אשר רק מקנאה מסרוהו ראשי הכהנים: 11 וראשי הכהנים הסתו את המון לבלתי פטר להם כי אם בר אבא: 12 ויוסף פילטוס ויען ויאמר להם ומה אפוא חפצתם ואעשה לאשר אתם קראים מלך היהודים: 13 ויוסיפו לצעק הצלב אותו: 14 ויאמר אליהם פילטוס מה אפוא עשה רעה והם הרבו עוד לצעק הצלב אותו: 15 ויואל פילטוס לעשות כרצון העם ויפטר להם את בר אבא ואת ישוע הכה בשוטים וימסר אותו להצלב: 16 ויוליכוהו אנשי הצלב אל החצר הפנימית הוא בית המשפט ויזעיקו את כל הגדוד: 17 וילבישוהו ארמון וישרנו עמדת קציים ויעטרוהו: 18 ויחלו לברכו לאמר שלום לך מלך היהודים: 19 ויכו לו ראשו בקנה וירקו בו ויכרעו על ברכיהם וישתחוו לו: 20 ואחריו התלוצצם בו הפשיטו אותו את הארמון וילבישוהו את בגדיו ויוציאוהו לצלב אותו: 21 ויאנסו איש עבר אחד הבא מן חדרה ושמון הקורניי אבי אלכסנדרוס ורופוס לשאת את צלבו: 22 ויביאיהו אל מקום נגלגלה הוא מקום הנגלגלה: 23 ויתנו לו יין מוזג במר והוא לא קבל: 24 ויהי כאשר צלבו אותו ויחלקו בגדיו להם בהפלים עליהם גורל מה יקח איש איש: 25 ותחי השעה שלישית ויצלבוהו: 26 ומכתב דבר אשמונה כתוב למעלה מלך היהודים: 27 ויצלבו אתו שני פריצים אחד לימינו ואחד לשמאלו: 28 וימלא הכתוב האמר ואת פשיעים נמנה: 29 והעברים גרפו אותו ויניגו ראשם לאמר האתה ההורם את ההיכל ובונה אותו בשלש ימים: 30 הושע את עצמך ורתה מן הצלב: 31 וכן לענו לו גם ראשי הכהנים עם הסופרים באמנם איש אל רעהו את אחרים הושיע ואת עצמו לא יוכל להושיע: 32 המשיח מלך ישראל ירד נא מן

עוד מתגובת הנפן עד היום ההוא אשר אשתה אותה חרשה במלכות האללים: 26 ואחרי נמרם את ההלל ויצאו אל הר היותים: 27 ויאמר אליהם ישוע אתם כלכם תכשלו כי בלילה הזה כי כתוב אכה את הרעה ותפוצין הצאן: 28 ואחרי קומי מן המתים אלך לפניכם הגלילה: 29 ויאמר אליו פטרום גם אם כלם יכשלו אני לא אכשל: 30 ויאמר אליו ישוע אמר אני לך כי היום בלילה הזה בטרם יקרא התרנגול פעמים אתה תכשך בי שלש פעמים: 31 והוא התחזק ויוסף דבר ויאמר גם כי יהיה עלי למות אתך כש לא אכשך בך וכן אמרו גם כלם: 32 ויבאו אל חצר נת שמי שמו ויאמר אל תלמידיו שבו לכם פה עד אשר אחפלו: 33 ויקח אתו את פטרום ואת יעקב ואת יוחנן ויחל להשמים ולמנו: 34 ויאמר אליהם נפשי מרה לי עד מות עמדו פה ושקדו: 35 ויעבר משם מעט להלאה ויפל ארצה ויתפלל אשר אם יוכל היות תעבר נא מעליו השעה הזאת: 36 ויאמר אבא אבי הכל תוכל העבר נא מעלי את הכוס הזאת אך לא את אשר אני רוצה כי אם את אשר אתה: 37 ויבא וימצאם ישנים ויאמר אל פטרום שמעו התישן הכי לא יכלת לשקד שעה אחת: 38 שקדו והתפללו פת תבאו לידי נסיון הן הרוח היא חפצה והבשר רפה: 39 ויוסף לסור ויתפלל באמרו עוד הפעם כדברים ההם: 40 וישב וימצאם שנית ישנים כי עיניהם היו כבדות ולא ידעו מה יענהו: 41 ויבא פעם שלישית ויאמר אליהם מעתה ננומו ונחור רב לי כי באה השעה הנה בן האדם נמסר בידי חמאים: 42 קומו ונלכה הנה המוסר אותי קרב: 43 עודנו מדבר ויהודה בא והוא אחד משנים העשר ועמו המון רב בחרבות ובמקלות מאת הכהנים הגדולים והסופרים והזקנים: 44 והמוסר אתו נתן להם אות לאמר האיש אשר אשקוהו זה הוא אותו תפשו והוליכוהו אל ימלט: 45 הוא בא והוא נגש אליו ויאמר רבי רבי וינשק לו: 46 וישלחו בו את ידיהם ויתפשחו: 47 ואחד מן העמדים אצלו שלף את חרבו ויך את עבר הכהן הגדול ויקצץ את אזנו: 48 ויען ישוע ויאמר אליהם כמו עו פריץ יצאתם עלי בחרבות ובמקלות לתפשיני: 49 ויום יום הייתי אצלכם מלמד במקדש ולא החזקתם בי אבל למען ימלאו הכתובים: 50 ויעזבו אותו כלם וינוסו: 51 ונער אחד הלך אחריו מעטף בסדין לבסות את ערותו ויאחזהו העברים: 52 והוא עזב את הסדין בידם וינס ערם מפניהם: 53 ויוליכו את ישוע אל הכהן הגדול ויקהלו אתו כל הכהנים הגדולים והזקנים והסופרים: 54 ופטרום הלך אחריו מרחוק עד לחצר הכהן הגדול פנימה וישב שם עם המשרתים ויתחמם נגד האור: 55 וראשי הכהנים וכל הסנהדרין בקשו עדות על ישוע להמיתו ולא מצאו: 56 כי רבים ענו בו עדות שקר אך העדיות לא היו שות: 57 ויקומו אנשים ויענו בו עדות שקר לאמר: 58 שמענו אותו אומר אני אהרם את ההיכל הזה מעשה ידי אדם ולשלשת ימים אבנה היכל אחר אשר איננו מעשה ידי אדם: 59 וגם בואת עדותם לא שותה: 60 ויקם הכהן הגדול ויעמד בתוך וישאל את ישוע לאמר האניך משיב דבר מה זה אלה ענים בך: 61 והוא התריש ולא השיב דבר ויוסף עוד הכהן הגדול לשאל אתו ויאמר אליו האתה הוא המשיח בן המכרד: 62 ויאמר ישוע אני הוא ואתם תראו את בן האדם יושב לימין הגבורה וכו' עם ענני השמים: 63 ויקרע הכהן הגדול את בגדיו ויאמר מה לנו ענין בך לבקש עדים: 64 שמעתם את הגדוף מה דעתכם וירשעוהו כלם כי חזב מיתה הוא: 65 ויחלו מהם לרק בו ויחפו את פניו ויכתו באנפה

השמש והירח לא יגיה אורו: 25 והכוכבים יפלו מן השמים וכחות השמים יתמוטטו: 26 ואז יראו את בן האדם בא עננים בגבורה רבה ובכבוד: 27 ואז ישלח את מלאכיו וייקבץ את בחיריו מארבע הרוחות מקצה הארץ עד קצה השמים: 28 למדו נא את משל התאנה כשירטב ענפה ופרח עלה ידעתם כי קרוב הקיץ: 29 כן אף אתם בראתכם כי הוי כל אלה דעו כי קרוב הוא לפתח: 30 אמן אמר אני לכם לא יעבר הדור הזה עד אשר יהיו כל אלה: 31 השמים והארץ יעברו ודברי לא יעברו: 32 אך עת כוא היום ההוא והשעה ההיא אין איש יודע אותה גם לא מלאכי השמים גם לא הבן מבלעדי האב: 33 ראו שקדו והתפללו כי לא ידעתם מתי תהיה העת: 34 ויהי כאשר הולך למרחק אשר עזב את ביתו ויתן שלמן לעבדיו ולאיש איש את מלאכתו וגם את השוער צוה לשקד: 35 לכן שקדו כי לא ידעתם מתי יבוא בעל הבית אם לעת ערב או בחצות הלילה אם בעת קריאת הגבר או בבקר: 36 פן יבוא פתאם ומצא אתכם ישנים: 37 ואת אשר אמרתי לכם אמר אני לכל שקדו:

פרק 14

1 ויהי יומים לפני חג הפסח והמצות וייבקשו הכהנים הגדולים והסופרים איך יתפשחו בערמה להמיתו: 2 ויאמרו אך לא כחג פן תהיה מחומה בעם: 3 ויהי בביתו בבית דיני בית שמעון המצרע ויסב אל השלחן ותבא אשה ובידה פך שמן נרד ויך ויקר מאד ותשכר את הפך ותצק על ראשו: 4 ויש אשה מתרעמים איש אל רעהו לאמר על מה היה אבוד השמן הזה: 5 כי ראוי היה זה להמכר ביותר משלש מאות דינר ולהתנו לעניים ויגעו בה: 6 ויאמר ישוע עשתה עמדי: 7 כי העניים תמיד עמכם וכשתרצו ותוכלו להיטיב להם ואנכי לא אדוה אתכם תמיד: 8 את אשר היה לאל ידה עשתה קרמה למשוך את גופי לחנטו: 9 אמן אמר אני לכם כי כאשר תקרא תשובה הזאת אל כל העולם גם את אשר עשתה היא יספר לזכרון לה: 10 ויהודה איש קריות אחד משנים העשר הלך אל ראשי הכהנים למסר אותו אליהם: 11 והם כשמעם שמחו ויאמרו לתת לו כסף ויבקש תאנה למסרו: 12 ויהי בראשון לחג המצות עת זבח הפסח ויאמרו אליו תלמידיו איפה תחפץ לאלל את הפסח ונלכה ונכין: 13 וישלח שנים מתלמידיו ויאמר אליהם לכו העירה ויפגעו אתכם איש נשא צפתת המים לכו אחריו: 14 ובאשר יבוא שמה אמרו לבעל הבית כה אמר הרב איה המלון אשת אכלה שם את הפסח עם תלמידיו: 15 והוא יראה אתכם עליה גדולה מצעה ומוכנה ושם הכינו לנו: 16 ויצאו תלמידיו ויבאו העירה וימצאו כבשר דגדג להם ויכינו את הפסח: 17 ויהי בערב ויבא עם שנים העשר: 18 ויסבו ויאכלו ויאמר ישוע אמן אמר אני לכם אחד מכם האכל אתי ימסרני: 19 ויחלו להתעצב ויאמרו אליו זה אחר זה הכי אני הוא: 20 ויען ויאמר אליהם אחד משנים העשר הוא הטבל עמי בקערה: 21 הן בן האדם הלך ילך כאשר כתוב עליו אבל אי לאיש ההוא אשר על ידו ימסר בן האדם טוב לאיש ההוא שלא נולד: 22 ויהי באכלם ויקח ישוע לחם ויבטש ויבטש ויתן לחם ויאמר קחו וכלו זה הוא דמי דם הברית החדשה הנשפך בעד רבים: 25 אמן אמר אני לכם שמה לא אשתה

באותה הבאות אחרי דברם אמן:

הבשורה הקדושה על-פי לוקס

פרק 1

1 אחרי אשר רבים הואילו לחבר ספור המעשים אשר נאמנו בשלמות בתוכנו: 2 כאשר מסרנו לנו הראים אתם בעיניהם מתחלה ואשר היו משרתי הדבר: 3 חשבתי לטוב גם אני החפש כל הדברים היטב מראשיתם לכתבם אליך בסדר תאפילוס האדיר: 4 למען תדע קטט האמרים אשר חנכת בס: 5 כהן היה בימי הורדוס מלך יהודה וזכריה שמו ממסמרת אביה ולו אשה מבנות אהרן ושמה אלישבע: 6 ושניהם היו צדיקים לפני האלהים והלכי תם בכל מצות יהוה ובחקתיו: 7 ולא היה להם ילד כי אלישבע עקרה ושניהם באו בימים: 8 ויהי היום ויחנן לפני אלהים בסדר משמרתו: 9 ובמשפט עבודת הכהנים יצא גורלו להקטיר קטרת ויבא אל היכל יהוה: 10 וכל קהל העם היו מתפללים בחוץ בעת הקטרת: 11 וירא אליו מלאך יהוה עמד לימין מזבח הקטרת: 12 ויבחה וזכריה בראותו אותו ואימה נפלה עליו: 13 ויאמר אליו המלאך אל תירא וזכריה כי נשמעה תפלתך ואלישבע אשתך תלד לך בן וקראת שמו יוחנן: 14 והיה לך לשמחה וגיל ורבים ישמחו בהולדו: 15 כי גדול יהיה לפני יהוה ויין ושכר לא ישתה ורוח הקדש ימלא בעודנו בבטן אמו: 16 ורבים מכני ישראל ישיב אל יהוה אלהיהם: 17 והוא ילך לפני ברוח אליהו ובגבורתו להשיב את לב אבות על בנים ואת הסוררים לתבונת הצדיקים להעמיד ליהוה עם מתקן: 18 ויאמר וזכריה אל המלאך במה אדע זאת כי אני זקנתי ואשתי באה בימים: 19 ויען המלאך ויאמר אליו גבריהל העומד לפני האלהים ושלום אנכי לדבר אליך ולבשרך את זאת: 20 והנה תאלס ולא תוכל לדבר עד היום אשר תהיה זאת תחת כי לא האמנת בדברי אשר ימלאו למועדם: 21 והעם היה מחכה לזכריה ויתמחו כי אחר בחיכל: 22 והיה בצאתו לא יכל לדבר אליהם וידעו כי מראה ראה בחיכל וירמו להם ועודנו נאלם: 23 ויהי כאשר מלאו ימי עבדתו וילך לו אל ביתו: 24 ויהי אחרי הימים האלה ותהר אלישבע אשתו ותחנא חמשה חדשים ותאמר: 25 ככה עשה לי יהוה בימי פקדו אותי לאסף את הרפתי בתוך בני אבותי: 26 ויהי בחדש חשני וישלח המלאך גבריהל מאת האלהים גלילה אל עיר אשר שמה נצרת: 27 אל בתולה מארשה לאיש אשר שמו יוסף מבית דוד ושם הבתולה מרים: 28 ויבא המלאך אליה להחרה ויאמר שלום לך אשת חן יהוה עמך ברוכה את בנישם: 29 ובראותה נבהלה לדבר ותאמר בלבה מה היא הברכה הזאת: 30 ויאמר לה המלאך אל תיראי מרים כי מצאת חן לפני האלהים: 31 והנה הרה וילדת בן וקראת את שמו ישוע: 32 והוא גדול יהיה וכן עליון יקרא ויהוה אלהים יתן לו את כסא דוד אביו: 33 ועל בית יעקב ימלך לעולם ועד ולמלכותו אין קץ: 34 ותאמר מרים אל המלאך איך תהיה זאת ואני אינני ידעת איש: 35 ויען המלאך ויאמר אליה רוח הקדש תבוא עליך וגבורת עליון תצל עליך כי גם לקדש הילוד יקרא בן אלהים: 36 והנה אלישבע קרובתך אשר קרא לה עקרה גם היא בזקנתה וזה

לה החדש חשני: 37 כי לא יפלא מאלהים כל דבר: 38 ותאמר מרים חנני שפחת יהוה יהי לי כדברך ויצא מאתה המלאך: 39 ותקם מרים בימים ההם ותמהר ללכת ההרה אל עיר יהודה: 40 ותבא בית זכריה ותברך את אלישבע: 41 ויהי כשמע אלישבע את ברכת מרים וירקד הילד במעיה ותמלא אלישבע רוח הקדש: 42 ותקרא בקול גדול ותאמר ברוכה את בנישם וברוך פרי בטני: 43 ומאין לי זאת אשר אם אדני באה אלי: 44 כי קול ברכתך בא באזני והנה רקד בשמחה הילד במעי: 45 ואשר המאמינה כי המלא מלא אשר דבר לה מאת יהוה: 46 ותאמר מרים רוממה נפשי את יהוה: 47 ותגל רוחי באלהי יעשי: 48 94-84 48 אשר ראה בעיני אמתו כי הנה מעתה כל הדורות יאשרוני כי גדלות עשה לי שדי וקדוש שמו: 49 94-84 50 וחסדו לדור דורים על ידיו: 51 גבורות עשה בורעו פור נאים במזמות לבבם: 52 הרס נדיבים מכסאותיו וירם שפלים: 53 רעבים מלא טוב ועשירים שלח ריקם: 54 חמק בישראל עבדו לזכר את רחמיו: 55 כאשר דבר אל אבותינו לאברהם ולזרעו עד עולם: 56 והשב מרים עמה בשלושה חדשים ותשב לביבת: 57 וימלא ימי אלישבע ללדת ותלד בן: 58 וישמעו שכניה וקרוביה כי הגדיל יהוה את חסדו עמה וישמחו אתה: 59 ויהי ביום השמיני ויבאו למול את הילד ויקראו אתו וזכריה על שם אביו: 60 ותען אמו ותאמר לא כי יוחנן יקרא: 61 ויאמר אליה אין איש במשפחתך אשר נקרא בשם הזה: 62 וידמו אל אביו לדעת מה חשם אשר יחפץ להקרא לו: 63 וישאל לוח ויכתב עליו לאמר יוחנן שמו ויהמחו כלם: 64 ויפתח פיו ולשונו פתאם וידבר ויברך את האלהים: 65 ותפל אימה על כל שכניהם ויוסף כל הדברים האלה בכל הרי יהודה: 66 וישימו כל השמעים אל לבם לאמר מה אפוא יהיה הילד הזה ויד יהוה היתה עמו: 67 וימלא וזכריה אביו רוח הקדש וינבא לאמר: 68 ברוך יהוה אלהי ישראל כי פקד את עמו וישלח לו פדות: 69 וירם לנו קרן ישועה ויבית דוד עבדו: 70 כאשר דבר בפי נביאיו הקדושים אשר מעולם: 71 ישועה מאבינו ומיד כל שנאינו: 72 לעשות חסד עם אבותינו ולזכר את ברית קדשו: 73 את חטובתה אשר נשבע לאברהם אבינו: 74 הצלינו מיד אבינו ולתנו לעבדו בלי פחד: 75 בחמים ובצדקה לפנינו כל ימי חיינו: 76 ואתה הילד נביא עליון תקרא כי לפני יהוה תלך לפנות את דרכיו: 77 לתת דעת הישועה לעמו בסליחת חטאיהם: 78 ברחמי חסד אלהינו אשר בהם פקדנו הננה ממרום: 79 להאיר לישבי חשך וצלמות ולחכים את רגלינו אל דרך שלום: 80 ויגדל הילד ויחזק ברוח ויהי במדברות עד יום הראתו אל ישראל:

פרק 2

1 ויהי בימים ההם ותצא דת מאת הקיסר אוגוסטוס לספר את כל ישיבי תבל: 2 וזה המפקד היה הראשון בהיות קורנינוס שליט בסוריא: 3 ויולכו כלם להתפקד איש לעירו: 4 ויעל גם יוסף מן הגליל מעיר נצרת אל יהודה לעיר דוד הנקראת בית לחם כי היה מבית דוד ומשפחתו: 5 להתפלל עם מרים המארשה לו והיא הרה: 6 ויהי בהיותם שם וימלאו ימיה ללדת: 7 ותלד את בנה הבכור ותחתלתו ותשכיבהו באבוס כי

לא היה להם מקום במלון: 8 ורעים היו בארץ ההיא לנים בשדה ושמרים את משמרות הלילה בעדרם: 9 והנה מלאך יהוה נצב עליהם וכבוד יהוה הופיע עליהם מסביב וייראו יראה גדולה: 10 ויאמר אליהם המלאך אל תיראו כי הנני מבשר אתכם שמחה גדולה אשר תהיה לכל העם: 11 כי היום ילד לכם בעיר דוד מושיע אשר הוא המשיח האדון: 12 וזה לכם האות תמצאון ילד מתהלך ומנח באבוס: 13 ויהי פתאם אצל המלאך המון צבא השמים והם משבחים את האלהים ואמרים: 14 כבוד במרומים לאלהים ובארץ שלום בבני אדם רצונו: 15 ויהי כאשר עלו מעליהם המלאכים השמימה ויאמרו הרעים איש אל רעהו נעברה נא עד בית לחם ונראה המששה הזה אשר הודיענו יהוה: 16 וימהרו לבוא וימצאו את מרים ואת יוסף ואת הילד שכב באבוס: 17 ויראו וישמחו את הדבר הנאמר אליהם על הנער הזה: 18 וכל השמעים תמחו על הדברים אשר דברו אליהם הרעים: 19 ומרים שמרה את הדברים האלה ותחשבם בלבה: 20 וישבו הרעים מהללים ומשבחים את האלהים על כל אשר שמעו וראו כפי אשר נאמר אליהם: 21 והיה בבלאת לגער שמנה ימים וימול ויקרא שמו ישוע כשם אשר קרא לו המלאך בטרם הרה בבטן: 22 וימלאו ימי מחרה לפי תורת משה ויעלהו לירושלים להעמידו לפני יהוה: 23 כאשר כתוב בתורת יהוה כל זכר פטר רחם יקרא קדש ליהוה: 24 ולתת קרבו כאמור בתורת יהוה שהי תרים או שני בני יונה: 25 והנה איש היה בירושלים ושמו שמעון והוא איש צדיק וחסיד מוכה לכתת ישראל ורוח הקדש היה עליו: 26 ולו נגלה ברוח הקדש כי לא יראה מות עד ראותו את משיח יהוה: 27 ויבא ברוח את המלאך ויהי כאשר הביאו והוריו את הנער ישוע לעשות עליו כמשפט התורה: 28 ויקחהו על זרעותיו ויברך את האלהים ויאמר: 29 עתה תפטר את עבדך כדברך אדני בשלום: 30 כי ראו עיני את ישועתך: 31 אשר הכינות לפני כל הנמים: 32 אור לללות עיני הנזים ותפארת ישראל עמך: 33 ויוסף ואמו תמחים על הדברים הנאמרים עליו: 34 ויברך אותם שמעון ויאמר אל מרים אמו הנה זה מוסד נפילה ולתקומה לרבים בישראל ולאות מריבה: 35 וגם בנפשו תחת חרב למען תגלית מחשבות לבב רבים: 36 ותהי שם חנה אשה נביאה בת פנואל משבט אשר והיא באה בימים וזויהת עם בעלה שבע שנים אחרי בתוליה: 37 והיא אלמנה כארבע ושנים שנה ולא משה בן המקדש ובצנים ובחננונים שבה את האלהים לילה ויום: 38 ותקם בשעה ההיא ותגש ללדות ליהוה ותדבר עליו באזני כל המחכים לגאלה בירושלים: 39 ויכלו את הכל כפי תורת יהוה וישבו הגלילה אל נצרת עירם: 40 ויגדל הנער ויחזק ברוח וימלא חכמה וחסד אלהים עמו: 41 ועלו הוריו וירושלים שנה בשנה לחג הפסח: 42 והיו בהיותו בן שנים עשרה שנה ויעלו ירושלים כמשפט החג: 43 וימלאו את הימים וישבו ויותר ישוע הנער בירושלים ויוסף ואמו לא ידעו: 44 ויחשבו כי עם חבל הארצים הוא ויילכו בדרך יום ויבקשוהו בין הקרובים ומימדיעם: 45 ולא מצאוהו וישבו ירושלים לבקשו: 46 והיו אחרי שלשת ימים וימצאוהו במקדש ישב בתוך המורים שמע אליהם ושאל אותם: 47 וכל השמעים אליו השתוממו על שכלו ועל תשובתו: 48 והיו בראותם אותו ויחרדו ותאמר אליו אמו בני מדוע ככה עשית לנו הנה אביך ואנכי מעצבת לב בקשנוך: 49 ויאמר אליהם למת זה בקשתם אתי הלא ידעתם כי עלי להיות כאשר

לאבני: 50 והם לא הבינו את הדבר אשר דבר אליהם: 51 ויירד אתם ויבא אל נצרת ויכנע להם ואמו שמרה בלבה את כל הדברים האלה: 52 וישוע הלך וגדל בחכמה ומקומה ובחן עם אלהים ועם אנשים:

פרק 3

1 בשנת חמש עשרה למלכות הקיסר טיבריוס בהיות פונטיוס פילטוס הזמין ביהודה והורדוס שר רבע על הגליל ואחיו פילפוס שר רבע על מדינות יסור וטרכונה ולוסנים שר רבע על אבילון: 2 בימי הכהנים הגדולים חנן וקיפא היה דבר אלהים אל יוחנן בן זכריה במדבר: 3 ויבא אל כל ככר הירדן ויקרא מבליח התשובה לסליחת החטאים: 4 בכתוב בספר דברי ישיעיהו הנביא קול קורא במדבר פנו דרך יהוה ישור מסלותיו: 5 כל גיא ינשא וכל הר וגבעה ישפלו והיה העקב למישור והרכסים לבקעה: 6 וראו כל בשר את ישועת אלהים: 7 ויאמר אל המון העם היצאים להטבל על ידו אתם ילדי הצפעונים מי הורה אתכם להטלט מפני הקצף הבא: 8 לכן עשו פרי הראוי לתשובה ואל תדמו בנפסכם לאמר אברהם הוא אבינו כי אני אמר לכם כי מן האבנים האלה יכל האלהים להקים בנים לאברהם: 9 וכבר הושם הגרדן על שרש העצים והנה כל עץ אשר איננו עשה פרי טוב יגדע והשלק באש: 10 וישאלו המון העם לאמר מה אפוא נעשה: 11 ויען ויאמר אליהם מי אשר לו כתנות שנים הוא יחלק לאשר אין לו ומי אשר לו מזון נכבד יעשה גם הוא: 12 ויבאו גם מוכסים באש ואמרו אליו רבי מה נעשה: 13 ויאמר אליהם אל תנבו יותר מחקכם: 14 וישאלו גם אנשי הצבא לאמר ואנחנו מה נעשה ויאמר אליהם איש אל תזנועו ואל תלשינו איש ויהי די לכם בשכרם: 15 והיו כאשר חכה העם וכלם חשבים בלבם לאמר אולי יוחנן הוא המשיח: 16 ויען יוחנן ויאמר לכלם הן אני מטיב אתכם במים אבל בוא יבוא החזק ממני אשר אינני כדי להתיר את שרוך נעליי הוא יטבל אתכם ברוח הקדש ובאש: 17 אשר תמורה בידו להבר את גרנו ויאסף את דגנו אל אצרו ואת חמץ שרפנו באש אשר לא תכבה: 18 וכן עוד דברים אחרים הרבה בשר וגם הוזיר את העם: 19 והורדוס שר רבע המדינה אשר הוכח על ידו על אדות הורויה אשת אחיו פילפוס ועל אדות כל הרע אשר עשה הורדוס: 20 הוסיף על כל אלה גם את זאת ויסגר את יוחנן במשכר: 21 ויהי בחטבל כל העם וגם ישוע נטבל ומתפלל ויפתחו השמים: 22 וירד עליו רוח הקדש בדמות גוף ביונה ויהי קול מן השמים ויאמר אתה בני ידירי כך רצתה נפשי: 23 והוא ישוע בהחלו היה כבן שלשים שנה ויחשבוהו לבן יוסף בן עלי: 24 בן מתה בן לוי בן מלכי בן יני בן יוסף: 25 בן מתתיה בן אמוץ בן נחום בן חסלי בן נני: 26 בן מתה בן מתתיה בן שמעי בן יוסף בן יהודה: 27 בן יוחנן בן רישא בן זרבלל בן שאלתיאל בן גרי: 28 בן מלכי בן אדי בן קוסם בן אלמדם בן ער: 29 בן יוסי בן אליעזר בן זורים בן מתה בן לוי: 30 בן שמעון בן יהודה בן יוסף בן יונם בן אליקים: 31 בן מליא בן מינא בן מתתה בן נתן בן דוד: 32 בן יש בן עובד בן בעז בן שלמון בן נחשון: 33 בן עמינדב בן אורם בן חצרון בן פרץ בן יהודה: 34 בן יעקב בן יצחק בן אברהם בן תרח בן נחור: 35 בן שרוג בן רעו בן פלג בן עבר בן שלח: 36 בן קינן בן ארפכשד בן שם בן נח בן למך: 37 בן מתשלח בן חנוך בן ירד בן

מהללאל בן קינן: 38 בן אנוש בן שת בן אדם בן אלהים:

פרק 4

1 וישוע שב מן הירדן מלא רוח הקדש וינהגו הרוח המדבריה: 2 ויסטחו השטן ארבעים יום ולא אכל מאומה בימים ההם ואחרי אשר תמו וירעב: 3 ויאמר אליו השטן אם בן האלהים אתה אמר אל האבן הזאת ותהי ללחם: 4 ויען אותו ישוע הן כתוב כי לא על הלחם לבדו יהיה האדם כי על כל מוצא פי יהוה: 5 ויעלחו השטן על הר גבה ויראהו ברנע אחד את כל ממלכות תבל: 6 ויאמר אליו השטן לך אתן את כל המממלה הזאת ואת כבודך כי נמסרה בידי ונתתיה לאשר אחפץ: 7 ועתה אם תשתחוה לפני הכל יהיה לך: 8 ויען ישוע ויאמר אליו סור ממני השטן כי כתוב ליהוה אלהיך תשתחוה ואהו תעבד: 9 ויביאהו ירושלים ויעמידהו על פנת בית המקדש ויאמר אליו אם בן האלהים אתה התנפל מזו מטה: 10 כי כתוב כי מלאכיו יצוה לך לשמרך: 11 וכי על כפים ישאונוך פן תגף באבן הגלגל: 12 ויען ישוע ויאמר אליו נאמר לא תנסה את יהוה אלהיך: 13 וככלתו השטן כל מסה וירח ממנו עד עת: 14 וישב ישוע בגבורת הרוח אל הגלגל ויצא שמעו בכל הככר: 15 והוא היה מלמד בבתי כנסיותיהם ויהללוהו כלם: 16 ויבא אל נצרת אשר גדל שם וילך כמשפטו ביום השבת אל בית הכנסת ויקם לקרא בתורה: 17 ויתן לו ספר ישעיה הנביא ויפתח את הספר וימצא את המקום אשר היה כתוב בו: 18 רוח אדוני עלי יען משח אותי לבשר ענוים: 19 שלחני לחפש לנשברי לב לקרא לשבויים דרוור ולעוורים פקח קוח לשלח רצוצים חפשים לקרא שנת רצון ליהוה: 20 ויהי כאשר גלל את הספר וישבהו אל החון וישב עניני לב אשר בבית הכנסת נשאות אליו: 21 ויחל ויאמר אליהם היום נתמלא הכתוב הזה באזניכם: 22 וכלם העידהו ותמחו על דבריו הן אשר יצאו מפיהו ויאמרו הלא זה הוא בן יוסף: 23 ויאמר אליהם הן האמרו לי את המשל הזה רפא רפא את עצמך וככל את שמעו שנעשה בכפר נחום עשה כן גם פה בעיר מולדתך: 24 ויאמר אמן אמר אני לכם כי אין נביא רצוי בארץ מולדתו: 25 ואמת אני אמר לכם אלהיכם רבות היו בישראל בימי אלהיו בהעצר השמים שלש שנים וששה חדשים ורעב גדול היה בכל הארץ: 26 ולא שלחו אליהו אל אשה אלהימה: 27 ומצרים רבים היו בישראל בימי אלישע הנביא ולא טהר אחד מהם וזולתו נעמן הארמי: 28 וימלאו כל אשר בבית הכנסת חמה בשמעו את אלה: 29 ויקומו וידיחו אותו אל מחוץ לעיר ויביאהו עד בג ההר אשר נבנתה עירם עליו למען השליכו מטה: 30 אך הוא עבר בתוכם וילך לדרכו: 31 וירד אל כפר נחום עיר הגלגל וילמדם בשבתות: 32 וישתוממו על תורתו כי עצום דברו: 33 ואיש היה בבית הכנסת ובו רוח אתה שם ויצעק בקול גדול לאמר: 34 אתה מה לנו ולך ישוע הנצרי באת להאבידנו ידעתך מי אתה קדוש האלהים: 35 ויגער בו ישוע לאמר האלם וצא ממנו ויפילוהו השד בתוכם ויצא ממנו לא הרע לו: 36 ותפל אימה על כלם וידברו איש אל רעהו לאמר מה הדבר הזה כי בשלמן ובגבורה מצוה לרוחות הטמא והמה יצאים: 37 ושמעו הולך בכל מקומות הככר: 38 ויקם מבית הכנסת ויבא ביתה שמעון ותמות שמעון אחותה קדחת חזקה

וישאלהו בעדה: 39 ויתיצב עליה ויגער בקדחת ותרף ממנה ותקם מהרה ותשרת אתם: 40 וכבוא השמש הביאו אליו כל אשר להם חלים חליים שונים וירפא אותם בשמו את ידיו על כל אחד מהם: 41 וגם שדים יצאו מרבים צעקים ואמרים אתה הוא המשיח בן האלהים ויגער בם ולא נתנם לדבר כי ידעו אשר הוא המשיח: 42 ויצא וילך לו כאור הבקר אל מקום חרבה והמון העם בקשוה ויבאו עדיו ויפצרו בו בבלתי סור מהם: 43 ויאמר להם הן עלי לבשר גם לערים האחרות את בשורת מלכות האלהים כי לואת שלחתי: 44 ויהי קורא בבתי הכנסיות אשר בגליל:

פרק 5

1 ויהי כאשר נדחק המון העם לשמע את דבר האלהים והוא עמד על יד ים גניסר: 2 וירא שתי אניות עמדות על יד ים והדגנים יצאו מהן וידיחו את המכמרות: 3 וירד אל אחת מן האניות אשר היא לשמעון ויבקש ממנו להוליכו מעט מן היבשה אל הים וישב וילמד את העם מתוך האניה: 4 ויכל לדבר ויאמר אל שמעון הוליכיה אל עמק הים והורידו את מכמרותיכם לצוד: 5 ויען שמעון ויאמר אליו מורה כל הלילה יגענו ולא לכדנו מאומה אך פה דברך אוריד את המכמרת: 6 ויעשו כן וילכדו דגים הרבה מאד ותקדע מכמרתם: 7 ויניפו יד אל חבריהם אשר באמיה השנית לבוא אליהם ולעזרם ויבאו וימלאו את שתי האניות עד כי שקעו: 8 ויהי כראות שמעון פטרוס את זאת ויפל לברכיו ישוע ויאמר אדני צא נא מעמי כי איש חוטא אנכי: 9 כי שמה החזיקה אותו ואת כל אשר אתו על ציד הדגים אשר צדו: 10 וכן גם את יעקב ואת יוחנן בני זבדי אשר התחברו עם שמעון ויאמר ישוע אל שמעון את תראה מעתה צוד תצוד אנשים: 11 ויוליכו את האניות אל היבשה ויעבדו את הכל וילכו אחריו: 12 ויהי בהיותו באחת הערים והנה איש מלא צרעת וירא את ישוע ויפל על פניו ויתחנן אליו לאמר אדני אם תחפץ תוכל לטהרני: 13 וישלח את ידו ויגע בו ויאמר חפץ אנכי מהר ופתאם סרה ממנו הצרעת: 14 ויעד בו בבלתי צר לאיש כי אם לך והראה אל הכהן והקרב קרבן על מהרתיך כאשר צוה משה לעדות להם: 15 ושמעו הולך הולך וגדל ויקבצו עם רב לשמוע ולהרפא בידו מתחלואיהם: 16 והוא סר אל המדברות ויתפלל: 17 ויהי באחד הימים והוא מלמד וישבו שם פרושים ומורי התורה אשר באו מכל כפרי הגליל ומיהודה וירושלים וגבורת יהוה היתה בו להפא: 18 והנה אנשים נושאים איש במטה והוא נכה אברים ויבקשו להביאו הביתה ולרשם לפניו: 19 ולא מצאו דרך להכניסו מלבם העם ויעלו הגנה ויורידהו ואת עשרו בין הרעפים לתוך הבית לפני ישוע: 20 וירא את אמונתם ויאמר אליו בן אדם נסלחו לך חטאותיך: 21 ויחלו הסופרים והפרושים לחשב מחשבות לאמר מי הוא זה המדבר גדופים מי יוכל לסלח חטאים מבליעדי האלהים לבדו: 22 וידע ישוע את מחשבותם ויען ויאמר אליהם מה אתם חשבים בלבבכם: 23 מה הוא הנקל האמר נסלחו לך חטאותיך אם אמר קום והתהלך: 24 אך למען תדעו כי בן האדם יש לו השלמן בארץ לסלח חטאים ויאמר אל נכה האברים אמר אני אליך קום ושא את ערשך ולך לך אל ביתך: 25 וימהר ויקם לעיניהם וישא את משכבו וילך לו אל ביתו מהלל את האלהים וישא את משכבו וילך לו אל ביתו מהלל את

האלהים: 26 ושמה החזיקה את כלם ויברכו את האלהים וימלאו יראה ויאמרו כי נפלאות ראינו היום: 27 ויהי אחריו כן ויצא וירא מוכס ושמו לוי וישב בבית המכס ויאמר אליו לבח אחריו: 28 ויעזב את הכל ויקם וילך אחריו: 29 ויעש לו לוי משתה גדול בביתו וגם רב של מוכסים ואנשים אחרים היו מסבים עמם: 30 13-03 וילוו הסופרים אשר בהם והפרושים על תלמידיו ויאמרו למה אתם אכלים אלהם הכריאים אינם צריכים להפא כי אם החללים: 31 13-03 32 לא באתי לקרא הצדיקים כי אם החטאים לתשובה: 33 ויאמרו אליו הן תלמידיו יוחנן צמים הרבה ואמרים תחנון וגם תלמידיו הפרושים עשים כן ותלמידך אכלים ושתיים: 34 ויאמר אליהם התובלו אנו בני החפץ לצום והחזק עוד עמכם: 35 ואולם ימים באים ולקח מאתם חזקתו אז יצומו בימים ההמה: 36 וידבר אליהם גם אם המשל הזה אין איש מעלה ממלית של בגד חדש על בגד בלוי כי אז גם החדש יקרע וגם לא תשובה ממלית החדש לבלוי: 37 ואין איש נתן יין חדש בגדודת בלוי כי אז היין החדש יבקע את הגדודת והוא ישפך והגדודת יאבדו: 38 אך יתן היין החדש בגדודת חדשים ושניהם יחדו ישמרו: 39 ואשר שתי יין ישן איננו חפץ עוד ביין חדש כי יאמר הישן הוא נעים ממנו:

פרק 6

1 ויהי בשבת השנית לספירת העמר עבר בין הקמה ויקטפו תלמידיו מלילת ויפרכו אתן בידיהם ויאכלו: 2 ויש מן הפרושים אשר אמרו אליהם למה אתם עשים את אשר איננו מתר לעשות בשבת: 3 ויען ישוע ויאמר אליהם הלא קראתם את אשר עשה דוד בהיותו רעב הוא ואשר היו אתו: 4 כאשר בא אל בית האלהים ויקח את לחם הפנים ויאכל וגם נתן לאשר אתו את אשר לא נכון לאכלו כי אם לכהנים לבדם: 5 ויאמר אליהם בן האדם גם אדון השבת הוא: 6 ויהי בשבת אחרת בא אל בית הכנסת וילמד ושם איש אשר יבשה ידו הימנית: 7 ויאברו לו הסופרים והפרושים לראות אם ירפא בשבת למען ימצאו עליו שטנה: 8 והוא ידע את קום ועמוד בתוך ויקם ויעמד: 9 ויאמר אליהם עשו אשאל אתכם דבר הנכון בשבת להטיב אם להרע להציל נפש אם לאבד: 10 ויבט סביב אל כלם ויאמר לאיש פשט את ידך ויעש כן ותרפא ידו ותשב כאחרת: 11 והמה נמלאו חמה ויוסדו יחד מה לעשות לישוע: 12 ויהי בימים ההם ויצא ההרה להתפלל ויעמד על הלילה בתפלה לאלהים: 13 ובהית הבקר אסף אליו את תלמידיו ויבחר מהם שנים עשר אשר גם קרא להם שליחים: 14 את שמעון אשר גם קרא פטרוס ואת אנדרי אחיו את יעקב ואת יוחנן את פילפוס ואת בר תלמי: 15 את מתי ואת תומא ואת יעקב בן חלפי ואת שמעון המכנה הקנא: 16 את יהודה בן יעקב ואת יהודה איש קריות אשר גם היה למוסר: 17 וירד וקחם ויעמד במקום משיור והמון תלמידיו צר עמו רב מכל יהודה וירושלים ומחפץ ים וירצו ויבאו אל שמה אתו ולהרפא מחלליהם: 18 וגם הנחלצים ברוחות טמאות וירפאו: 19 וכל ההמון מבקשים לגעת בו כי גבורה יצאה מאתו ורפאה את כלם: 20 והוא נשא את עינו אל תלמידיו ויאמר אשריכם

העניים כי לכם מלכות האלהים: 21 אשריכם הרעבים כעת כי תשבעו אשריכם הבכים כעת כי תשחקו: 22 אשריכם אם ישאו אתכם האנשים ואם ינרו אתכם וחרפו והדיחו את שמכם כשם רע בעבור בן האדם: 23 שמתו ביום ההוא ורקדו כי הנה שרכם רב בשמים כי בואת עשו אבותיהם לנביאים: 24 אך אוי לכם העשירים כי כבר לקחתם את נחמהכם: 25 אוי לכם השבעים כי תרעבו אוי לכם תשחקו כעת כי תתאבלו ותבכו: 26 אוי לכם אם כל האנשים משבחים אתכם כי בואת עשו אבותיהם לנביאי השקר: 27 אבל אליכם השמעים אני אמר אוהבו את איביכם חסיבו לשנאיכם: 28 ברכו את מקלליכם והתפללו בעד מקלליכם: 29 המכה אתך על הלחי המה לו גם את האחרת והלקח את מעילך אל תמנע ממנו גם את כתנתך: 30 וכל השאל ממך חן לו והלקח את אשר לך לא תשאל מאתו: 31 וכאשר תחפצו כי יעשו לכם בני האדם כן תעשו להם גם אתם: 32 ואם תאהבו את אוהביכם מה הוא חסדכם כי גם החטאים אוהבים את אוהביהם: 33 ואם תישרבו למטיביכם מה הוא חסדכם גם החטאים יעשו כן: 34 ואם תלוי את האנשים אשר יקשו לקבל מהם מה הוא חסדכם גם החטאים מלויים את החטאים למען יושב להם בשוה: 35 אבל אוהבו את איביכם ויחסיבו וחלו מבלי תחולת ויהי שכרם רב והיהם בני עליון כי טוב הוא גם לשכחי טובה ולרעים: 36 לכן היו רחמים כאשר גם איביכם רחום הוא: 37 ואל תשפטו ולא תשפטו אל תחיבו ולא תחיבו נקו ותנקו: 38 תנו ותנתן לכם מדה טובה דחוקה וגדושה ומשפעה יתנו אל חיכם כי במדה אשר אתם מודדים בה ימד לכם: 39 וישא משלו ויאמר אליהם הויכל עור לנחל את העור הארץ ויפלו שניהם אל הפחת: 40 אין תלמיד נעלה על רבו ודי לכל תלמיד שלם להיות כרבו: 41 ולמה זה אתה ראה את הקסם אשר בעין אחיך ואת הקורה בעיניך לא תביט: 42 ואיך תאמר אל אחיך אחי הניח לי ואסירה את הקסם אשר בעיניך ואיך ראה את הקורה אשר בעיניך החנף הסר בראשונה את הקורה מעיניך ואחר ראה תראה להסיר את הקסם אשר בעין אחיך: 43 כי עין טוב איננו עשה פרי משחת וגם עין משחת איננו עשה פרי טוב: 44 כי כל עין נכר בפריו כי אין אספים האנים מן הקנים אף אין בצרים ענב מן הסנה: 45 האיש הטוב מאוצר לבבו הטוב מפיך את הרע והאיש הרע מאוצר לבבו הרע מפיך את הרע כי משפתו הלב ימלל פיהו: 46 ולמה זה אתם קראים לי אדני אדני ואינכם עשים את אשר אני אמר: 47 כל בא אמי ושומע את דברי ועשה אתם אורה אתכם אליו הוא דומה: 48 דומה הוא לאיש בנה בית אשר העמיק לחפר וייסדו על הסלע וכבוא השטף פרץ הנהר בבית ההוא ולא יכל להניעו כי על הסלע יסודו: 49 ואשר שמע ולא עשה דומה לאיש אשר בנה בית על חרקה בעל יסוד ויפרץ בו הנהר ויפל פתאם ויגדל שבר הבית ההוא:

פרק 7

1 ויהי אחרי כלותו לדבר את כל דבריו באוני העם ויבא אל כפר נחום: 2 ועבד לאחד המאות חלה למות ויהוא יקר לו מאד: 3 וישמע אתו שמע ישוע וישלח אליו מוקני יהודהים וישאל שאלו לבוא ולהושיע את עבדו: 4 ויבאו אל ישוע ויתחנו לו מאד ויאמרו ראוה הוא אשר תעשה חקקת בעל יסוד ויפרץ בו הנהר ויפל פתאם ויגדל שבר הבית ההוא:

את בית הכנסת: 6 וילך אתם ישוע ויהי כאשר קרב אל הבית וישלח אליו שר המאה על ידי רעיו לאמר לו בי אדני אל נא תטריח את עצמך כי אינני כדי שתכבד בצל קורתני: 7 ובעבור זאת גם את עצמי לא השתבי ראוי לבוא אליך אך דבר נא דבר וירפא נרמי: 8 כי גם אנכי איש נתון תחת השלטון יש תחת ידי אנשי צבא ואמרת לזה לך וחלך ולזה בוא ובא ולעבדי עשה זאת ועשה: 9 וישמע ישוע את דבריו ויחמם עליו ויפן ויאמר אל החמון ההלך אחריו אמר אני לכם גם בישראל לא מצאתי אמונה גדולה כזאת: 10 וישבו השלוחים אל הבית וימצאו את העבד החלה והוא נרפא: 11 ויהי ממחרת וילך אל עיר ושמה נעים ורבים מתלמידיו הלכים אתו והמון עם רב: 12 הוא קרב אל שער העיר והנה מוציאים מת בין יחיד לאמו והיא אלמנה ועמה רבים מעם העיר: 13 וכראות אתה הארון נכמרו רחמיו עליה ויאמר לה אל תבכי: 14 ויגש ויגע בארון והנשאים עמדו ויאמר עלם אמר אני אליך קומה: 15 ויתעורר המת ויחל לדבר ויתנחו לאמו: 16 ותאחו כלם רעדו וישבחו את האלהים ויאמרו כי נביא גדול קם בקרבנו וכן פקד האלהים את עמו: 17 ויצא הדבר הזה בכל יהודה ובכל הככר: 18 ותלמידיו יוחנן הגידו לו את כל אלה: 19 ויקרא אליו יוחנן שנים מתלמידיו וישלחם אל ישוע לאמר לו האתה הוא הבא אם נחכה לאחרי: 20 ויבאו אליו האנשים ויאמרו יוחנן המטביל שלחו אליך לאמר האתה הוא הבא אם נחכה לאחרי: 21 בעת ההיא רפא רבים מחליים ומננעים ומרוחות רעות ולעוורים רבים נתן ראות עינים: 22 ויען ישוע ויאמר להם לכו והגידו ליוחנן את אשר ראיתם ואשר שמעתם כי עוירים ראים ופסחים מתהלכים ומצורעים מטוהרים וחרשים שומעים ומתים קמים ועניים מתבשרים: 23 ואשרי אשר לא יכשל בן: 24 ויהי כאשר הלכו להם שלוחי יוחנן ויחל לדבר אל המון העם על אדות יוחנן ויאמר מה זה יצאתם המדברה לראות קנה אשר ינוע ברוח: 25 ואם לא מה זה יצאתם לראות האיש לבוש בגדי עדנים הנה המלבשים בגדי תפארת והמעננים בחצרות המלכים המה: 26 ועתה מה זה יצאתם לראות אם לראות איש נביא הן אני אמר לכם כי אף גדול הוא מנביא: 27 זה הוא אשר כתוב עליו הנני שלח מלאכי לפניך ופנה דרכך לפני: 28 כי אמר אני לכם אין איש בילודי אשה גדול מיוחנן המטביל אך הקטן במלכות האלהים גדול הוא ממנו: 29 וכל העם והמכסים בשמעם הצדיק את האלהים ויטבלו בטבילת יוחנן: 30 אך הפרושים ובעלי התורה נאצו את צעתי האלהים הם נפשם ולא נטבלו על ידי: 31 ויאמר הארונים עתה אל מי אדמה את אנשי הדור הזה ואל מי הם דמים: 32 דמים הם לילדים הישבים בשוק וקראים זה אל זה ואמרים חללנו לכם בחיליות ולא יקדחתם קוננו לכם קינה ולא בכיתים: 33 כי בא יוחנן המטביל קינה לא אכל ויין לא שתה ואמרתם שד בו: 34 וכל האדם והוא אכל ושתה ואמרתם הנה זולל וסבא ורע למוכסים ולחטאים: 35 ותצדק החכמה על ידי כל בניה: 36 ויבקש ממנו אחד מן הפרושים לאכל לחם וישב אל בית הפרוש ויסב: 37 והנה אשה אחת בעיר והיא חטאת שמעה כי הוא מסב בית הפרוש ותבא פך שמן המור: 38 ותעמד לרגליו מאחוריו ותבך ותחל להרטיב את רגליו בדמעות ותנגב אתן בשערות ראשה ותשק את רגליו ותמשח אתן בשמן: 39 וירא הפרוש הקרא אתו ויאמר בלבב אלה היה זה נביא יש עתה ידע ידע מי היא זאת ואי זו היא הננעת כי אשה חטאת

היא: 40 ויען ישוע ויאמר אליו שמעון דבר לי אליך ויאמר רבי דבר: 41 שני חיבים היו לנשה אחד האחד חייב לו דינרים חמש מאות והשני דינרים חמשים: 42 ויהי כאשר לא השיגה ידם לשלם וישמט את שניהם ועתה אמר נא מי משניהם ירבה להאבה אתו: 43 ויען שמעון ויאמר אחשב כי האיש ההוא אשר הרבה להשמיט לו ויאמר אליו כן שפמט: 44 ויפן אל האשה ויאמר אל שמעון הראית את האשה הזאת הנה באתי אל ביתך ומים על רגלי לא נתת והיא הרטיבה את רגלי בשמנת וינגב בשערותיה: 45 נשיקה לא נשקתני והיא מאז באתי לא חללה מנשק את רגלי: 46 בשמן לא משחת את ראשי והיא בשמן המור משחה את רגלי: 47 לכן אני אמר אליך נסלח לה חטאתיה הרבות כי הרבה אהבה ואשר נסלח לו מעט הוא אהב מעט: 48 ויאמר אליה נסלחו לך חטאתיך: 49 ויחלו המסבים עמו לאמר בלבם מי הוא זה אשר גם יסלח חטאים: 50 ויאמר אל האשה אמונתך הושיעה לך לבי שלום:

פרק 8

1 ויהי אחרי כן ויעבר מעיר אל עיר ומכפר אל כפר קורא ומבשר את מלכות האלהים ושנים העשר אתו: 2 ושנים אשר נרפאו מרוחות רעות ומחליים מרים הנקראה מגדלית אשר גרשו ממנה שבעה שדים: 3 ויונתנה אשת כוזא סוכן הורדרוס ושונגה ואחרות רבות אשר שרתהו מנסכסין: 4 ויהי בהתאסף המון עם רב אשר יצא אליו מעיר ועיר וידבר במשל: 5 הוורע יצא לזרע על זרעו ובזרעו נפל מן הזרע על יד הדרך וירמס ועוף השמים אכלו: 6 ויש אשר נפל על הסלע ויצמח ויבש כי לא היתה לו לחה: 7 ויש אשר נפל בתוך הקצים ויצמחו הקצים עמו וימעבדו: 8 ויש אשר נפל על האדמה הטובה ויצמח פרי מאה שערים כזאת דבר ויזעק מי אשר אוזנים לו לשמע ישמע: 9 וישאלו תלמידיו לאמר מה המשל הזה: 10 ויאמר לכם נתן לדעת את סודות מלכות האלהים ולאחרים במשלים למען יראתם לא יראו ובשמעם לא יבינו: 11 וזה הוא המשל הזרע דבר אלהים הוא: 12 ועל יד הדרך הם השמעים ואחר כן בא השטן ונשא את הדבר מלבם פן יאמינו ונושעו: 13 ואשר על הסלע הם המקבילים בשמחה את הדבר בשמעם ושרש אין להם רק לשעה מאמינים ובעת הנסיון יסגו אחור: 14 ואשר נפל בין הקצים הם השמעים והטובים להם וימכו בדאגות ובעשר ובחטאות החיים ופרי לא ישוו למו: 15 ואשר באדמה הטובה הם השמרים בלב טוב וטהור את הדבר אשר שמעו ועשים פרי בתוחלת: 16 ואין איש מרליק נר אשר יכסה אותו בכלי או שימחו תחת המטה כי אם על המורה יעלהו למען יראו כל באי הבית את האור: 17 כי אין דבר נעלם אשר לא יגלה ואין גנוז אשר לא יודע ובא לאור: 18 לכן ראו איך תשמעון כי כל אשר יש לו נתון ינתן לו וכל אשר אין לו גם את אשר הוא חשב לו יחול ולא יקח ממנו: 19 ויבאו אליו אמו ואחיו ולא יכלו לגשת אליו מפני העם: 20 ויגד לו לאמר אמך ואחיך עמדים בחוץ והם חפצים לראותך: 21 ויען ויאמר אליהם אמי ואחי הם השמעים ועשים את דבר האלהים: 22 ויהי היום וירד אל אניה הוא ותלמידיו ויאמר אליהם נעברא אל עבר הים וישיטו הימה: 23 ויהי בלכתם באניה וישכב וישן ורוח סערה ירדה על הים וישטפו עליהם המים ויהיו בסכנה: 24 ויגשו ויעירו אותו

לאמר מורה מורה אבדנו ויעור ויגער ברוח ובמשברי ים וישתקו ויהי דממה: 25 ויאמר אליהם איה אמונתכם וייראו ויתמהו ויאמרו איש אל רעהו מי אפוא הוא המציה גם את הרוחות ואת המים וישמעו לו: 26 ויעברו ויבאו אל ארץ הגדריים אשר ממול הגליל: 27 ויצא אל הכיפה ויפגשוהו איש מן העיר אשר שדים בו מימים רבים ובגד לא לבש ובכיתו לא ישב כי אם בקברים: 28 וירא את ישוע ויפל לפניו ויקרא בקול גדול מה לי ולך ישוע בן אל עליון מבקש אני ממך אשר לא תענני: 29 כי צוה את הרוח הטמא לצאת מן האיש כי ימים רבים חפץ אתו ונאסר בזיקים ונשמר בכבלים והיה בנתקו את המוסרות ונדהף ביד שד אל המדברות: 30 וישאל אתו ישוע לאמר מה שמך ויאמר לגיון שמי כי שדים רבים נכנסו בו: 31 ויתחנן לו בלתי צוה אתם לדרת אל תהווה: 32 ויהי שם עדר חזירים רבים על המדעה בהר ויתחננו לו כי יניח להם לבוא אל תוכם וינח להם: 33 ויצאו השדים מן האדם ההוא ויבאו בחזירים וישתער העדר מן המורד אל הים ויטבע: 34 וינוסו הרעים כראותם את אשר נעשה ויגידו הדבר בעיר ובכפרים: 35 ויצאו לראת את אשר נעשה ויבאו אל ישוע וימצאו שם את האדם אשר יצאו ממנו השדים ישב לרגלי ישוע מלבש וטוב שכל וייראו: 36 ויספרו להם הראים איך נרפא אחוזו השדים: 37 ויבקשו ממנו כל המון חבל הגדריים ללכת מאתם כי אימה גדולה נפלה עליהם וירד אל האניה וישב: 38 ויבקש ממנו האיש אשר יצאו ממנו השדים לשבת אתו וישלח אתו ישוע באמרו: 39 שוב לביתך וספר הגדלות אשר עשה לך האלהים וילך לו וישמע בכל העיר את הגדלות אשר עשה לו ישוע: 40 ויהי בשבוע ישוע ויקבל אתו העם כי כלם היו מחכים לו: 41 והנה בא איש ושמו יאיר והוא ראש בית הכנסת ויפל לרגלי ישוע ויתחנן לו לבוא אתו אל ביתו: 42 כי בת יחידה כשתים עשרה שנה היתה לו והיא נוטה למות ויהי בלכתו שמה וידחקוהו המון העם: 43 ואשה זבת דם שתיים עשרה שנה אשר הוציאה כל קינה לרפאים ואין איש יכל לרפאותה: 44 היא קרבה מאחוריו ותגע בציצת בגדו וזוב דמה עמד פתאם: 45 ויאמר ישוע מי זה נגע בי וכלם כחשו ויאמר פטרום והעמדים אצלו מורה המון העם דחקים ולחצים אתך ואתה תאמר מי נגע בי: 46 ויאמר ישוע נגע בי אדם כי ידעתי אשר יצאה ממני גבורה: 47 ותרא האשה כי לא נסתרה ממנו ותחרד לקראתו ותפל לפניו ותגד באזני כל העם על מה נענה בו ואיך נרפאה פתאם: 48 ויאמר אליה חזקי בתך אמונתך הושיעה לך לבי שלום: 49 ועודנו מדבר אתה מבית ראש הכנסת ויאמר מתה בתך אל תטריח את המורה: 50 וישמע ישוע ויען ויאמר לו אל תירא אך האמן והיא תושע: 51 ויבא הביתה ולא הניח לאיש לבוא אתו בלתי אם לפטרום וליעקב וליוחנן ולאבי הילדה ולאמה: 52 וכלם בכים וספדים לה ויאמר אל תבכי כי לא מתה אך ישנה היא: 53 וישחקו עליו כאשר ידעו כי מתה: 54 והוא אחז בידה ויקרא לאמר הילדה קומי: 55 והשטן רוחה ותקם פתאם ויצו לתת לה לאכול: 56 וישתוממו אביה ואמה והוא צוה אתם בלתי הגיד לאיש את אשר נעשה

פרק 9

ולרפא את החלים: 3 ויאמר להם אל תקחו מאומה לדרך לא מטות ולא תרמיל ולא לחם ולא כסף ואל יהיה לאיש מכם שתי כתנות: 4 וחבית אשר הבאו בו שם שבו לכם ומשם צאו: 5 וכל אשר לא יקבלו אתכם צאו מן העיר ההיא ונתנו את הפרס מעל רגליכם תלעות חבוט: 6 ויצאו ויעברו בכפרים מבשרים את הבשורה ומרפאים בכל מקום: 7 וישמע הורדרוס שר הרבע את כל אשר נעשה על ידו ותפעם ורוחו כי יש אשר אמרו ויוחנן קם מן המתים: 8 ויש שמארו אליהו נראה ואחרים אמרו נביא קם מן הקדמונים: 9 ויאמר הורדרוס אתו אנכי נשאתי את ראש יוחנן מעליו ומי אפוא הוא אשר אני שמע עליו כזאת ויבקש לראותו: 10 וישבו השליחים ויספרו לו את כל אשר עשו ויקחם אליו ויסר לבדד אל מקום חרב אשר לעיר הנקראה בית צידה: 11 והמון העם כאשר ידעו את זאת הלכו אחריו ויקבלם וידבר אליהם על מלכות האלהים וירפא את הצריכים לרפואה: 12 והיום רפה לערב ושנים העשר קרבו ויאמרו אליו שלח נא את העם וילכו אל הכפרים והחצרים אשר סביבותינו ללון שם ולמצא מזון כי פה אנחנו במקום חרבה: 13 ויאמר אליהם תנו אתם להם לאכל ויאמרו אין לנו כי אם חמשת ככרות לחם ודגים שנים בלתי אם נלך ונקנה אכל לכל העם הזה: 14 כי היו כחמשת אלפי איש ויאמר אל תלמידיו הושיבו אתם שורות ומשלים בשורה: 15 וישעו כן ויושיבו את כלם: 16 ויקח את חמשת ככרות הלחם ואת שני הדגים וישא עיניו השמימה ויברך עליהם ויפרס ויתן לתלמידיו לשום לפני העם: 17 ויבאלו כלם וישבעו וישאו מן הפתותים הנותרים לחם שנים עשר סלים: 18 ויהי הוא מתפלל לבדד ויאספו אליו תלמידיו וישאל אתם לאמר מה אמרים עלי המון העם מי אני: 19 ויענו ויאמרו יוחנן המטביל ואחרים אמרים אליהו ואחרים אמרים נביא קם מן הקדמונים: 20 ויאמר אליהם ואתם מה אתם אמרים מי אני ויען פטרום ויאמר משיח האלהים אתה: 21 ויצו אתם בנערה וישאל אתם לאמר מה אמרים עלי הזה: 22 ויאמר מן הצדק הוא אשר בן האדם יענה הרבה וימאס מן הזקנים והכהנים הגדולים והסופרים ויהרג ובוים השלישי קום יקום: 23 ואל כלם אמר איש כי יחפץ ללכת אחרי יכחש בנפשו ויום יום ישא את צלבו וחלך אחרי: 24 כי כל אשר ירצה להושיע את נפשו תאבד נפשו ומנו וכל אשר יאבד את נפשו למעני הוא יושיעה: 25 כי מה יועיל האדם כי יקנה את כל העולם ואבד והשחית את נפשו: 26 כי כל אשר הייתי אני ודברי לו לחרפה הוא יהיה לחרפה לכן האדם כאשר יבא בכבודו ויכבודו חלב ותלמאכים הקדושים: 27 ובאמת אני אמר לכם יש מן העמדים פה אשר לא יטעמו מות עד כי יראו את מלכות האלהים: 28 ויהי כשמנה ימים אחרי הדברים האלה ויקח אליו את פטרום ואת יוחנן ואת יעקב וישל אל ההר להחפץ כל שם: 29 ויהי בהתפללו נשנתה מראה פניו ולבושו הלבין והבריק: 30 והנה שני אנשים מדברים אתו והמה משה ואליהו: 31 אשר נראו בכבודו והגידו את אחריותו אשר ימלאנה בירושלים: 32 ויהיו פטרום ואשר אתו נרדמים ובהקיצם ראו את כבודו ואת שני האנשים עמדים עליו: 33 ויהי בהפרשם ממנו ויאמר פטרום אל ישוע מורה טוב היותנו פה נעשה נא שלש סבות לך אחת ולמשה אחת ולאלהיו אחת ולא ידע מה דבר: 34 הוא מדבר כזאת והנה ענן סכך עליהם וכבואם ענן נבעתו: 35 ויצא קול מן הענן אמר זה בני ידירי אלי תשמעון: 36 ובחיות הקול נשאר ישוע לבדו והמה החשו

1 ויקרא אל שנים העשר ויתן להם גבורה ושלטון על כל השדים ולרפא חליים: 2 וישלח לקרא את מלכות האלהים

בראשונה לפני הסעודה: 39 ויאמר אליו האדון כעת אתם הפרושים מטהרים את הכוס והקערה מחוץ והפנימי אשר בכס הוא מלא נזל ורשע: 40 הכסילים הלא עשה החיצון גם עשה את הפנימי: 41 אבל תנו לצדקה את אשר בם והנה הכל טהור לכם: 42 אך אוי לכם הפרושים כי תתשורו את המשפט ואת הפיגם ואת כל הירק ותעברו את המשפט ואת אהבת אלהים ויהיה לכם לעשות את אלה ולא להניח גם את אלה: 43 אוי לכם הפרושים כי תאחבו את מושב הראש בבתי הכנסיות ואת שאלות שלומכם בשוקים: 44 אוי לכם הסופרים והפרושים החנפים כי אתם כקברים הנסתרים ובני האדם מתהלכים עליהם ולא ידעו: 45 ויען אחד מבעלי התורה ויאמר אליו רבי בדבריך אלה תחרף גם אתנו: 46 ויאמר אוי גם לכם בעלי התורה כי עמסים אתם על בני האדם משאות כבדים מסבל ואהם עצמכם אינכם נעים במשאות גם באחת מאצבעותיכם: 47 אוי לכם כי בונים אתם את קברות הנביאים ואבותיכם הרגו אותם: 48 וכן אתם מעידים ורוצים במעשי אבותיכם כי המה הרגו אותם ואתם בונים את קבריהם: 49 בעבור זאת גם אמרה חכמת האלהים אשלה אליהם נביאים ושליחים ומהם יהרגו וירדפו: 50 למען ידרש מן הדור הזה דם כל הנביאים אשר נשפך למן הוסד הארץ: 51 מדם הכל עד דם זכריהו אשר נהרג בין המזבח ולביתו לא אמר אני לכם דרוש ידרש מן הדור הזה: 52 אוי לכם בעלי התורה כי הסירתם את מפתח הדעת אתם לא באתם ואת הבאים מנעתם: 53 ויהי כדברו להם את אלה ויחלו הסופרים והפרושים לשטם אותו מאד ולהקשות לו בדברים רבים: 54 ויארכו לו ויבקשו לצודד דבר מפיחו למען ימצאו עליו שטנה:

פרק 12

1 ויהי עד כה ועד כה בהתאסף רבבות עם עד כי לחצו איש את רעהו ויחל לדבר אל תלמידיו בראשונה השמרו לפשטיכם משאור הפרושים שהוא התנפז: 2 ואין דבר מכסה אשר לא יגלה ואין נעלם אשר לא יודע: 3 לכן כל אשר דברתם בחשך באור ישמע ואת אשר לחשטם לאנן בחדשים קרא יקרא על הגגות: 4 ואני אמר לכם ידידי אל תיראו מן הממיתים את הגוף ואחרי זאת אין לאל ידם לעשות עוד דבר: 5 אבל אורה אתכם את אשר תיראו יראו את אשר יש לו שלטן לכם אמרו לחשטם קליף אל גיהנם כי אני אמר לכם אותו תיראו: 6 הלא חמש צפרים תמכרנה בשני אסרים ואין אחת מהן נשכחת לפני האלהים: 7 ואתם גם שערות ראשכם נמנות כלן לכן אל תיראו יקרתם מצפרים רבות: 8 ואני אמר לכם כל אשר יודיה כי לפני האדם גם מן האדם יודיהו לו לפני האלהים: 9 ואשר יכחש בי לפני האדם הוא יכחש לפני מלאכי אלהים: 10 וכל אשר ידבר דבר חרפה על בן האדם יסלה לו והמגדף את רוח הקדש לא יסלה לו: 11 וכאשר יביאו אתכם אל בתי הכנסיות ולפני הרשויות והמלשונים אל תדאון אך אל כמה תצטרכו ומה תדברו: 12 כי רוח הקדש הוא יורה אתכם בשעה ההיא את הנכון לדבר: 13 ויאמר אליו אחד מן העם רבי אמר נא אל אחי ויחלל אתי את הירושלם: 14 ויאמר אליו אדם מי שמני עליכם לשפט ולמחלק: 15 ויאמר אליהם ראו והשמרו לכם מבעצב בצע כי חיי האדם אינם תלויים בהרבות נכסיו: 16 וישא משלו ויאמר אליהם לאמר שדה איש עשיר אחד עשה תבואה הרבה: 17 ויחשב בלבו לאמר מה אעשה כי אין לי מקום

ותלמידיו: 2 ויאמר אליהם כי תתפללו אמרו אבינו שבשמים יתקדש שמך תבוא מלכותך יעשה רצונך כמו בשמים כן בארץ: 3 את לחם חקנו תן לנו יום יום: 4 וסלח לנו את חטבתנו כי סלחים גם אנחנו לכל החוב לנו ואל תביאנו לידי נסיון כי אם הצילנו מן הרע: 5 ויאמר אליהם כי בכס אשר יהיה לו אהב והלך ובא אליו בחצות הלילה ואמר אליו ידידי הלזני שלשת כבדות לחם: 6 כי אהבי בא אלי מן הדרך ואין לי דבר לשום תנאי: 7 והוא מלפנים יענה ויאמר אל תוגעני כי כבר נסגרה הדלת וילדי שוכבים עמדי במטה לא אוכל לקום ולתת לך: 8 אני אמר לכם גם כי לא יקום לתת לו על היותו אהבו יקום בעבור עזות פניו ויתן לו ככל צרכו: 9 וגם אני אמר לכם שאלו וינתן לכם דרוש ותמצאו דפקו ויפתח לכם: 10 כי כל אשר יקבל וידרש ימצא ולדפק יפתח: 11 ומי בכס האב אשר ישאל ממנו בנו לחם ונתן לו אבן ואם דג היתן לו נחש תחת הרג: 12 או כי ישאלנו ביצה היתן לו עקרב: 13 הן אתם הרעים ידעים לתת תמנות טבות לבניכם אף כי האב מן השמים יתן את רוח הקדש לשאלים מאתו: 14 ויהי היום ויגרש שד והוא אלם ויהי אחרי צאת השד ויבדד האלם ויתמור העם: 15 ויש אשר אמרו בבעל זבוב שר השדים הוא מגרש את השדים: 16 ויש אשר נסוהו וישאלו ממנו אות מן השמים: 17 והוא ידע את מחשבותיו ויאמר אליהם כל ממלכה תחלקנה על עצמה תחרב ובית יפל על בית: 18 וגם השמן אם תחלק על עצמו איככה תכון ממלכתו כי אמרתם שבבעל זבוב מגרש אני את השדים: 19 ואם אני מגרש את השדים בבעל זבוב בניכם במי הם מגרשים אתם על בן המה יהיו שפטיכם: 20 ואם באצבע אלהים מגרש אני את השדים הנה הגיעה אצבע אלהים למכות האלהים: 21 בהיות הגבור שמר את חצרו והוא מזין והיה רכושו שלום: 22 ואם יבוא עליו חזק ממנו ותקפו יחלקו: 23 כל אשר איננו אתי הוא לגנדי ואשר איננו מאתה אתי הוא מפוזר: 24 הרוח הממאא אחרי צאתה מן האדם תשטט במקומות ציה לבקש לה מנוחה ולא תמצא אז תאמר אשוכה נא אל ביתי אשר יצאתי משם: 25 ובבואה תמצא אותו מטאטא ומחדר: 26 ואחר תלך ולקחה שבע רוחות אחרות רעות ממנה ובאו ושכנו שם והיתה אחרית האדם ההוא רעה מראשיתו: 27 ויהי כדברו את הדברים האלה ואשה אחת מן העם נשאה את קולה ותאמר אליו אשרי הבטן אשר נשאתך והשדים אשר ינקו: 28 והוא אמר ואף כי אשרי השמעים והשמרים את דבר האלהים: 29 ויקצו עם רב ויחל לדבר הדור הזה דור רע והוא אות הוא מבקש ואת לא ינתן לו בלתי אם אות יונה הנביא: 30 כי כאשר היה יונה לאנשי נינוה לאות בן יהיה גם בן האדם לדור הזה: 31 מלכת תימן תקום במשפט עם אנשי הדור הזה והרשיעה אותם כי באה מקצות הארץ לשמע את חכמת שלמה והנה יש פה גדול משלמה: 32 אנשי נינוה יקומו במשפט עם הדור הזה והרשיעה כי הם שבו בקריאת יונה והנה יש פה גדול מינוה: 33 אין מדליף נד אשר שימורו בסתר את חכמת הארץ כי אם על המנוחה למען יראו באי הבית את אורו: 34 נר הגוף הוא העין לכן בהיות עיניך מומה גם כל גופך יאור ובהיות רעה וחשך גם גופך: 35 על בן השמר לך פן יחשך האור אשר בקרבך: 36 והנה אם גופך כלו אור ואין בו כל דבר חשך אז יאור כלו והיה כהאור לך הנר בברק נהיה: 37 ויהי כדברו ויבקש ממנו פרוש אחד לאכל אתו לחם ויבא הביתה ויסב: 38 ויתמה הפרוש בראתו אשר לא נטל ידיו

ויקבלו אתכם צאו לכם אל רחובותיה ואמרו: 11 אף את עפר עירכם הנדבק ברגלינו נעשרהו לכם אך ידע תדעו כי קרבה אליכם מלכות האלהים: 12 אני אמר אליכם כי לסדום יקל ביום ההוא מן העיר ההיא: 13 אוי לך כורזין אוי לך בית צידה כי הנבירות אשר נעשו בקרבכם אלו נעשו בצור ובצידון הלא כבר ישבו בשק ואפר ושב: 14 אכן לצור וצידון יקל בדין מכס: 15 ואת כפר נחום אשר עד השמים התרוממת אל שאול תורדי: 16 השומע אליכם אלי הוא שומע והבוזי אתכם אותי הוא בוזי והבוזי אותי הוא בוזי את אשר שלחני: 17 וישבו השבעים בשמחה ויאמרו אדנינו גם השדים נכנעים לנו בשמך: 18 ויאמר אליהם ראיתי את השמן נפל בכרך מן השמים: 19 הנה השלמתי אתכם לדרך על נחשים ועקרבים ועל כל גבורת האב וכל דבר לא יזיק לכם: 20 אך בואה אתי ונשמח כי נכנעים לכם הרחחות כי אם שמחו על אשר נכתבו שמותיכם בשמים: 21 בשעה ההיא עלץ ישוע ברוח ויאמר אורדך האב אדון השמים והארץ כי הסתרת את אלה מן החכמים והנבונים וגילית עליהם את אבי כי כן היה רצון מלפניך: 22 הכל נסגר לי מאת אבי ואין יודע מי הוא הבן בלתי האב ומי הוא האב בלתי הבן ואשר יחפץ הבן לגלותו לו: 23 ויפן אל תלמידיו לבדם ויאמר אשרי העינים הראות את אשר אתם ראים: 24 כי אני אמר לכם נביאים ומלכים רבים חצצו לראות את אשר אתם ראים ולא ראו ולשמח את אשר אתם שמעים ולא שמעו: 25 והנה אחד מבעלי התורה קם לנסותו ויאמר מורה מה אנשה ואירש חיי עולם: 26 ויאמר אליו מה כתוב בתורה ואיך אתה קורא: 27 ויען ויאמר ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך ובכל מדריך ואת רעך כמוך: 28 ויאמר אליו כן השיבות עשה זאת ויהי: 29 והוא חפץ להצטדק ויאמר אל ישוע ומי הוא רעי: 30 ויען ישוע ויאמר איש אחד ירד מירושלים ויירחו ונפל בידי שדרים והם הפשיטוהו וגם פצעו ויעזבו אותו בין חיים למות ויכלו להם: 31 ויקר המקרה כי ירד כהן אחד בדרך ההוא וירא אותו ויעבר מעליו: 32 וכן גם איש לוי פגע במקום ויגש וירא אותו ויעבר מעליו: 33 ואיש שמרוני הלך בדרך ויבא עליו וירא אותו ויהמו רחמיו: 34 ויגש אליו ויחבש את פצעיו ויסוכם בשמן ויין ויעלוה על בהמות ויוליכנה אל המלון ויכלכלהו: 35 ולמחרת בנסעו הוציא שני דינרים ויתנם לבעל המלון ויאמר כלכל אותה ואת אשר תוסיף עוד להוציא עליו אני בשובי אשלמנו לך: 36 ועתה מי מאלה השלשה היה בעניין הרע לפי בידי השדרים: 37 ויאמר העשה עמו את החסד ויאמר אליו ישוע לך ועשה כן גם אתה: 38 ויהי בנסעם ויבא אל כפר אחד ואשה אחת ושמה מרתא אספה אותו אל ביתה: 39 ולה היתה אחות ושמה מרים אשר ישבה לרגלי ישוע לשמח אל דברו: 40 ומרתא יגעה שבו שרותה ותגש ותאמר הלא תשים על לבך אדני אשר אחותי עזבתני לשרת לבדי אמר נא אליה ותעזר לי: 41 ויען ישוע ויאמר לה מרתא מרתא את דאית ומבהלת על הרבה: 42 אבל אחת היא מן הצרך ומרים בחרה לה החלק הטוב אשר לא יקח ממנה:

פרק 11

1 ויהי הוא מתפלל במקום אחד ויאמר אליו אחד מתלמידיו אחרי כלותו אזני למדנו להתפלל כאשר למד גם יוחנן את

ולא הגידו דבר לאיש בימים ההם מכל אשר ראו: 37 ויהי ממחרת בדרתם מן החר ויצא עם רב לקראתו: 38 והנה איש אחד מן העם צעק לאמר אנא רבי פנה נא אל בני כי יחיד הוא לי: 39 והנה רוח אחו בו ופתאם הוא מצעק והרוח מרופץ אתו בהוריד ידיו ומקשה לסור ממנו ובסורו ידבא אותו: 40 ואבקש מתלמידיו לגרשו ולא יכלו: 41 ויען ישוע ויאמר הוי דור חסר אמונה ופתלתל עד מתי אחיה עמכם ואסבל אתכם הבא הנה את בנך: 42 ויהי אך הקרוב לבוא וירעצוהו השד וירוצצוהו וישוע נגר ברוח הטמא וירפא את הנער וישבוהו לאביו: 43 וישתוממים על גדלת האלהים ויהי בתמכם כלם על כל אשר עשה ויאמר ישוע אל תלמידיו: 44 שימו אתם באזניכם את הדברים האלה כי עתיד בן האדם להסמר בידי בני האדם: 45 והמה לא הבינו את המאמר הזה ונעלם הוא מדעתם וייראו לשאל אתו על המאמר הזה: 46 ויעל על לבכם לחשוב מי הוא הגדול בהם: 47 וירא ישוע את מחשבת לבם ויקח ילד ויעמידהו אצלו: 48 ויאמר אליהם כל אשר יקבל את הילד הזה לשמי אותי הוא מקבל וכל אשר יקבל אותי הוא מקבל את אשר שלחני כי הקטן בכלכם הוא יהיה הגדול: 49 ויען יוחנן ויאמר מורה ראוני איש מגרש שדים בשמך ונכלא אותו יען איננו הולך עמנו: 50 ויאמר ישוע אליו אל תכלאו כי כל אשר איננו נגדנו בעדנו הוא: 51 ויהי כמלאת ימי העלותו והוא שם את פניו ללכת ירושלים: 52 וישלה מלאכים לפניו וילכו ויבאו אל אחד מכפרי השמרונים להכין לו: 53 ולא קבלהו על אשר היו פניו חלכים ירושלים: 54 ויאמרו יעקב ויוחנן תלמידיו כראותם זאת לאמר אדנינו התרצה ונאמר כי תרד אש מן השמים ואתכלם כאשר עשה גם אליהם: 55 ויפן ויגש בם ויאמר להם ידעתם בני רוח מי אתם: 56 כי בן האדם לא בא לאבד נפשות אדם כי אם להושיעם וילכו להם אל כפר אחר: 57 ויהי בלכתם בדרך ויאמר אליו איש אדני אלכה אחרך אל כל אשר תלך: 58 ויאמר אליו ישוע לשועלים ש חורו עפר ולעוף השמים קנים וכן האדם אין לו מקום להניח שם את ראשו: 59 ואל איש אחר אמר לך אחרי והוא אמר אדני תן לי ואלכה בראשונה לקבר את אבי: 60 ויאמר אליו ישוע הנח למתים לקבר את מתיהם ואתה לך הודע את מלכות האלהים: 61 ויאמר עוד איש אתה אלכה אחרך אדני את הניחא לי בראשונה להפטיר מבני ביתי: 62 ויאמר ישוע כל השם את ידו על המחרשה ומביט אחרי לא יכשר למלכות האלהים:

פרק 10

1 ואחר כך הגדיל האדון עוד שבעים אחרים וישלחם לפניו שנים שני אל כל עיר ומקום אשר בקש לבוא שמה: 2 ויאמר להם הן הקציר רב והפעלים מעטים לכן התחננו אל אדון הקציר וישלח פעלים לקצירו: 3 לכו נא הנינו שלח אתכם כעבשים בין הזאבים: 4 אל תשאו כיס ולא תרמיל ולא נעליים ואל תשאלו שלום איש בדרך: 5 ולכל בית אשר תבאו שם אמרו בראשונה שלום לבית הזה: 6 והיה כי יהיה שם בן שלום וגם עליו שלומכם ואם לא אליהם ישוב: 7 ובבית ההוא תשבו ותאכלו ותשתו משלחם כי שוה הפועל בשכרו אל חסעו מבית לבית: 8 וכל עיר אשר תבאו בה וקבלו אתכם אכלו שם את אשר ישמו לפניכם: 9 ורפאו את החולים אשר בקרבה ואמרו להם קרבה אליהם מלכות האלהים: 10 וכל עיר אשר תבאו בה ולא

ישנא את אביו ואת אמו ואת אשתו ואת בניו ואת אחיו ואת אחיותיו ואף גם את נפשו לא יוכל להיות תלמידיו: 27 ואשר לא ישא את צלבו ובא אחרי לא יוכל להיות תלמידיו: 28 כי מי מכס החפץ לבנות מגדל הלא ישב בראשונה ויחשב את ההוצאות אם חשב תשיג ידו והשלמיו: 29 פן ישום את היסוד ולא יוכל לבנותו והיה כל הראים יקומו להלעיג לו לאמר: 30 כי זה האיש החל לבנות ולא יכל לבנות: 31 אז מי הוא המלך הקם להתגרות מלחמה במלך אחר ולא ישב בראשונה ויתיעץ אם יוכל בעשרת אלפים לערך לקראת הבא עליו בעשרים אלף: 32 ואם לא ושלח אליו מלאכים בעודנו רחוק לבקש שלום: 33 ככה כל איש מכס אשר לא נפטר מכל רכבו לא יוכל להיות תלמידיו: 34 טוב המלח ואם המלח היה תפל במה יתקן: 35 לא יצלח גם לאדמה גם לדמן החוצה ישליכוה מי אשר אזנים לו לשמע ישמע:

פרק 15

1 ויהי בקרב אליו כל המוכסים והחטאים לשמע אותו: 2 ויילנו הפרושים והסופרים למר הזה זה מקבל את החטאים ואכל אותם: 3 ויבדא אליהם את המשל הזה לאמר: 4 מי זה האיש מכס אשר לו מאה כבשים ואבד לו אחד מהם ולא יטוש את התשעים ותשעה במדבר והלך אחרי האבד עד כי ימצאנהו: 5 והיה כמצאו אותו ישימו על כתפיו בשמחה: 6 ובא אל ביתו וקרא להאביו ולשכניו יחד לאמר שמעו אתי כי מצאתי את שיי האבד: 7 ואמר לכם כי כן תהיה שמחה בשמים על חטא אחד חשב יותר מעל תשעים ותשעה צדיקים אשר לא יצטרכו להשוב: 8 או מי האשה אשר לה עשרה דרכמונים ואבד לה דרכמון אחד ולא תדליק נר ותאמא את הבית ותחפש אותו עד כי תמצאהו: 9 והיה כמצאה חטא אחד תרעהו ותשכנהו לאמר שמעו אתי כי מצאתי את הדרכמון אשר אבד לי: 10 כן אני אומר לכם תהיה שמחה לפני מלאכי אלהים אשר לחטא אחד אשר שב מחטאו: 11 ויאמר איש אחד היו לו שני בנים: 12 ויאמר הצעיר אל אביו אבי נתנה לי את חלק הרכוש אשר יפל לי ויחלק להם את הנחלה: 13 ויהי מקץ ימים ויאסף הבן הצעיר את הכל וילך אל ארץ רחוקה ושם פור את רכשו וילך בדרך סובאים וזוללים: 14 ואחרי כלותו את הכל היה רעב בארץ ההיא ויחל להיות חסר לחם: 15 וילך וידבק באחד מבני המדינה בארץ ההיא וישלח אותו אל שדותיו לרעות חזירים: 16 ויתאו למלא את בטנו בחרובים אשר יאכלו החזירים ואין נתן לו: 17 וישב אל לבו ויאמר מה רבו סכרי אבי ויש להם לחם לשבע ויהי איש אבד ברעב: 18 אקומה נא ואלכה אל אבי ואמר אליו אבי חטאתי לשמים ולפניך: 19 ונקלתי מהקרא עוד בנך שימי כאשר שכיריך: 20 ויקם ויבא אל אביו עודנו מרוחק ואביו ראהו ויהימו מעיו וירץ ויפל על צווארו וישקוה: 21 ויאמר אליו חן אבי חטאתי לשמים ולפניך ואני נקלתי מהקרא עוד בנך: 22 ויאמר הבן אל עבדיו הוציאו את השמלה הטובה מכלן והלבשיהו ותנו טבעת על ידו ונעלים ברגליו: 23 והביאו את עגל המרבץ וטבחו אותו ונאכלה וישמח: 24 כי זה בני היה מת ויחי ואובד היה וימצא ויחלו לשמים ולפניך ואני נקלתי מהקרא עוד בנך: 25 ויאמר האב אל עבדיו קול זמרה ומחלות: 26 ויקרא אל אחד מהעבדים וישאל מה זאת: 27 ויאמר אליו כי בא אחיך ויטבח אביך את עגל המרבץ על

החיה היללה וחרק השנים כאשר תראו את אברהם ויצחק ויעקב ואת כל הנביאים במלכות האלהים ואתם מגרשים החוצה: 29 ויבאו ממזרח וממערב ומצפון ומדרום ויסבו במלכות האלהים: 30 והנה יש אחרונים אשר יהיו ראשונים וראשונים אשר יהיו אחרונים: 31 ביום ההוא נגשו מן הפרושים ויאמרו אליו צא ולך מזה כי חורדוס מבקש להרגך: 32 ויאמר אליהם לכו ואמרו אל השועל הזה הנני מגרש שדים ופעל הפואות היום ומחר ובשלישי אבא עד קצי: 33 אבל הלך אלך היום ומחר ומחרתו כי לא יתכן אשר יאבד נביא מחוץ לירושלים: 34 ירושלים ירושלים ההרגת את הנביאים והסקלת את הנשלחים אליה כמה פעמים תפצתי לקבץ את בניך כאשר תקבץ התרנגולת את אפרוחיה תחת כנפיה ואתם לא אביתם: 35 הנה ביהם יעזב לכם שמם ואני אומר לכם כי ראה לא תראוני עד בוא העת אשר תאמרו ברוך הבא בשם יהוה:

פרק 14

1 ויהי בבוא בשבת אל בית אחד מראשי הפרושים לאכל לחם והמה ארבים לו: 2 והנה איש אחד לפניו אשר גופו צבה ממים: 3 ויען ישוע ויאמר אל בעלי התורה ואל הפרושים לאמר המתר לרפא כטבת אם לא ויחרישו: 4 ויאחו בו וירפאהו וישלחהו: 5 ויען ויאמר אליהם מי מכס אשר חמרו או שורו יפול אל הבאר ולא ימחר להעלותו ביום השבת: 6 ולא יכלו להשיב על זאת דבר: 7 וישא חסבם אל הקרואים בראותו איך בחרו להם לחסב בראש ויאמר אליהם: 8 כי יקרא אתך איש אל החתנה אל חסב בראש פן יקרא שמה איש נכבד ממך: 9 ובא הקרא אותך ואותו ואמר אליך פנה מקום לזה ואז תקום בכלמה לקחת את המקום האחרון: 10 אבל כי תקרא לך והסב במקום האחרון למען יבא הקרא אתך ואמר אליך אהובי עלה למעלה מזה והיה לך כבוד לפני המסכים עמך: 11 כי כל המרומם את עצמו ישפל והמשפיל את עצמו ירום: 12 וגם אל האיש אשר קרא אותו אמר כי תעשה סעודת צהרים או סעודת ערב אל תקרא ולשכניך ולחבריו ולקרוביך ולשכניך העשירים פן יקראו לך גם המה והיה לך שלום: 13 אבל כי תעשה משתה קרא לעניים ולשכרים ולפסחים ולעוורים: 14 ואשריך כאשר אין להם לשלם לך כי ישלם לך תהיה תצדיקם: 15 וישמע זאת אחד מן המסכים ויאמר אליו אישי האכל לחם במלכות האלהים: 16 והוא אמר אליו איש אחד עשה סעודה גדולה ויקרא לרבים: 17 וישלח את עבדו לעת הסעודה לאמר אל הקרואים באו כי כבר מוכן הכל: 18 ויחלו כלם פה אחד להתנצל ויאמר אליו הראשון שה קניתי ועלי לצאת לראותי אבקש ממך נקני: 19 ואחר אמר חמשת צמדי בקר קניתי ואני הלך לבחון אותם אבקש ממך נקני: 20 ואחר אמר אשה לקחתי ובעבור זאת לא אוכל לבוא: 21 ויבא העבד ויגד את הדברים האלה לאדניו ויקצף בעל הבית ויאמר לעבדו מהר צא אל הרבות העיר ואל הוצותיה והבא הנה את העניים ואת הנשכרים ואת העוורים ואת הפסחים: 22 ויאמר העבד אדני כאשר צוית כן נעשה ויש עוד מקום: 23 ויאמר האדון אל העבד צא אל הדרכים ואל הגדרות ופצר בהם לבוא למען ימלא ביתי: 24 כי אני אומר לכם אין אחד מן האנשים הקרואים ההם אשר ישעם סעודתי: 25 והמון עם רב הלכים אתו ויפן ויאמר אליהם: 26 איש כי יבוא אלי ולא

החמות: 54 ויאמר גם אל המון העם כראתכם את הענן עלה במערב ואמרתם נשם בא וכן יהיה: 55 ואם נשבה רוח הנגב תאמרו הנה חם בא וגם יבוא: 56 והנפים את פני הארץ והשמים ידעתם לבחון ואת העת הזאת איך לא תבחננו: 57 למה אף מנפכם לא השפטו את הישר: 58 כי כאשר תלך אל השר עם איש ריבך בעורך בדרך השתדל להנצל ממנו פן יסחב אותך אל השפט והשפט ימסוך אל השומר והשומר ישליך אל בית הכלא: 59 ואני אומר לך לא תצא משם עד אם שלמת גם את הפרוטה האחרונה:

פרק 13

1 ויבאו אנשים בעת ההיא ויגידו לו על דבר הגלילים אשר פילטוס ערב דמם עם זבוחיהם: 2 ויען ישוע ויאמר אליהם החשבים אתם כי הגלילים האלה היו חטאים מכל אנשי הגליל על אשר באה כזאת עליהם: 3 לא כי אמר אני לכם אם לא תשובו תאבדו כלכם גם אתם: 4 או שמנה העשר ההם אשר נפל עליהם המגדל בשלח וימיתם החשבים אתם כי היו אשמים מכל האנשים הישבים בירושלים: 5 לא כי אמר אני לכם אם לא תשובו תאבדו כלכם גם אתם: 6 וישא משלו ויאמר איש אחד היתה לו תאנה נטועה בכרמו ויבא לבקש בה פרי ולא מצא: 7 ויאמר אל החרס הנה זה שלש שנים אנכי בא לבקש פרי בתאנה הזאת ואינני מוצא גרע אותה למה זה תשחית את האדמה: 8 ויען ויאמר אליו אדני הניחה אתה עוד השנה הוצא עד כי אדני ושמתי דמן סביבותיה: 9 אולי תעשה פרי ואם לא בשנה הבאה תגדענה: 10 ויהי הוא מלמד בשבת באחד מבתי הכנסיות: 11 והנה אשה טעונת רוח חלי כשמנה עשרה שנה ויהי כפופה ולא יכלה ללוק קומה וקופה: 12 ויהי בראות אתה ישוע ויקרא אליה ויאמר לה אשה החלצי מחליך: 13 וישם את ידיו עליה וכרע קמה ותתעורר ותשב את האלהים: 14 ויכעס ראש הכנסת על אשר רפא ישוע בשבת ויען ויאמר אל העם ששת ימים הם אשר תעשה בהם מלאכה לכן באלה באו והרפאו ולא יגדלו השבת: 15 ויען האדון ויאמר אליו החנף איש איש מכס הלא יתיר בשבת את שורו או את חמרו מן האכוס ויוליכיהו להשקתו: 16 וזאת אשר היא בת אברהם ואשר חשטן אסרה זה שמנה עשרה שנה הלא תתר ממסורותיה ביום השבת: 17 ויהי כמאמו את הדברים האלה נטבלו כל מתקוממיו וישמח כל העם על כל הנפלאות הנעשות על ידו: 18 ויאמר למה דומה מלכות האלהים ואל מה אמשיננה: 19 דומה היא לגרגר של חרדל אשר לקחו איש וישמינהו בגנו ויצמח ויהי לעץ גדול ועפר השמים יקנן בענפיו: 20 ויאמר עוד אל מה אדמה את מלכות האלהים: 21 דומה היא לשאר אשר לקחתו אשה ותממנה בשלש אמים קמח עד כי יחמן כלו: 22 ויעבר בערים ובכפרים עבור ולמד וישם את דרכו לבוא ירושלים: 23 וישאלהו איש לאמר אדנינו המעט הם הנושעים: 24 ויאמר אליהם התאמצו לבוא בפתח הצר כי אמר אני לכם רבים יבקשו לבוא ולא יוכלו: 25 והיה מיום אשר יקום בעל הבית וסגר את הדלת ותחלו לעמד בחוץ ולרפע על הדלת לא יפתחו אדנינו ויפתחו לנו וענה האמר אליהם אינני יודע אתכם מאין אתם: 26 אז תחלו לאמר אכלנו ושתינו לפניך וברחבותינו למדת: 27 ויאמר אני אומר לכם אינני יודע אתכם מאין אתם סורו ממני כל פעלי האון: 28 ושם

לכנסו בו את תבואתי: 18 ויאמר את זאת אעשה הרס את אסמי ובנה גדולים מהם ואכנסה שמה את כל יבולי וטובי: 19 ואמר לנפשי נפשי יש לך עתודות הרבה לשנים רבות הנפשי אכלי שתי וששיל: 20 והאלהים אמר לו אתה תכסיל בעצם היללה הזה וידרשו ממך את נפשך ואשר תזקק הכינות לו למי יהיה: 21 זה חלק האצר לו אצרות ולא ישעיר באלהים: 22 ויאמר אל תלמידיו לכן אני אומר לכם אל תדאנו לנפשכם מה תאכלו ולגופכם מה תלבושו: 23 הנפש יקרה היא מן המזון והגוף יקר מן המלבוש: 24 התבוננו אל הערבים אשר אינם זרעים ואינם קצירים וגם אין להם מגורה ואוצר והאלהים מכלכל אותם ומה מעלים אתם מן העוף: 25 ומי זה מכס אשר בראגתו יוכל להוסיף אמה אחת על קומתו: 26 ועתה הן מעט מזער אין ביכלתכם וליותר מה תראנו: 27 התבוננו אל השושנים הצמחות ואינן מות ואינן ארנות ואני אומר לכם כי גם שלמה בכל הדרו לא היה לבוש ככאת מהנה: 28 ואם ככה יליביש אלהים את חציר השדה אשר היום ישנו ומחר ישלך לתוך התנור אף כי אתכם טמני האמונה: 29 גם אתם אל תדרשו מה תאכלו ומה תשתו ולא תהלכו בגדלות: 30 כי את כל אלה מבקשים גויי הארץ ואביכם הוא יודע כי צריכים אתם לאלה: 31 אך בקשו את מלכות האלהים ונוסף לכם כל אלה: 32 אל תירא העדר הקטן כי רצה אביכם לתת לכם את המלכות: 33 מכרו את רכושכם ותנו צדקה עש לכם ביסים אשר לא יכלו ואוצר בשמים אשר לא יגער לעולם אשר נגב לא יקרב אליו וסס לא יאכלהו: 34 כי במקום אשר אוצרכם בו שם יהיה גם לבככם: 35 מתניכם יהיו חגורים והנרות דלקים: 36 ואתם היו דמים לאנשים המחכים לאדניהם מתי ישבו מן החתנה וכאשר יבוא ודפץ יפתחו לו כרעג: 37 אשרי העבדים ההם אשר בבוא האדון ימצאם שקדים אמן אמר אני לכם כי יתאוו וישיבים וילך לשרת אותם: 38 ואם יבוא באשמרה השנית או באשמרה השלישית וכן ימצא אשרי העבדים ההם: 39 וזאת אשר אם ידע ידע בעל הבית באי זו שעה יבוא הנגב כי עתה שקד שקוד ולא יתן לחתה את ביתו: 40 לכן גם אתם היו נבונים כי בשעה אשר לא פלחתם יבוא בן האדם: 41 ויאמר פטרום אדנינו הלנו אהה אומר את המשל הזה אם גם לכל אדם: 42 ויאמר האדון מי הוא אפוא הסכן הנאמן והנכון אשר יפקידהו האדון על עבדתו לתת את ארחתם בעתו: 43 אשרי העבד ההוא אשר בבא אדניו ימצאנהו עשה לו: 44 אמת אומר אני לכם כי על כל אשר יש בן יפקידהו: 45 והעבד ההוא אם יאמר בלבו שמעו אדני לבוא והחל להכות את העבדים ואת השפחות ולאכל ולשתות ולשכר: 46 בוא יבוא אדני העבד ההוא ביום לא יצפה ובשעה לא ידע וישפך אותו וישם את חלקו עם הסוררים: 47 74-84 **והעבד ההוא אשר ידע את רצון אדניו ולא הכין ולא עשה כרצונו יכה מכות רבות ואשר לא ידע ועשה דברים אשר עליהם בן הכות הוא לא יכה כי אם מעט כי כל איש אשר נתן לו הרבה דרוש ידרש ממנו הרבה ואשר הפקידו בידו הרבה ישאלו מאתו יתור: 48 84-74 49 להפיל אש על הארץ באתי ומה חפץ אני כי כבר בערה: 50 ועלי טבילה להטבל ומה יצר לי עד כי תשלם: 51 החשבים אתם כי באתי לתת שלום בארץ אני אומר לכם לא כי אם מלחמה: 52 כי מעתה חמשה בבית אחד יחלקו שלשה על שנים ושנים על שלשה: 53 האב יחלק על הבן והבן על האב והאב על הבת והבת על האם והאם על הכלה והכלה על האם**

אשר הושב לו שלם: 28 ויחר לו ולא אבה לבוא הביתה ויצא אביו וידבר על לבו: 29 ויען ויאמר אל אביו הנה זה שנים רבות אני עבד אתך ומימי לא עברתי את מצותך ומימי לא נתת לי גדי למען אשיש עם רעי: 30 ויבא בנך זה אשר בלע את נחלתך עם הזנות ותזכר לו את ענל המרקב: 31 ויאמר אליו בני אתה תמיד עמדי וכל אשר לי לך הוא: 32 אבל נכון לשוש ולשמח כי אחיך זה היה מת ויחי ואבד היה וימצא:

פרק 16

1 ויאמר גם אל תלמידיו איש עשיר היה ולו פקיד על ביתו וילשניהו אליו באמנם כי מפור הוא את קניניו: 2 ויקרא אותו ויאמר אליו מה זאת שמעתי עליך תן חשבון פקדתך כי לא תוכל להיות עוד פקיד: 3 ויאמר הפקיד בלבו מה אעשה כי יקח אדני ממני את הפקדה לעד לא אוכל לשלוא על הפתחים אני בוש: 4 ידעתי מה אעשה למען יאספוני אל בתים בעת אשר מפקדתי: 5 ויקרא אל כל איש אשר נשה בהם אדניו וישאל את הראשון כמה אתה חוב לאדני: 6 ויאמר מאת בתי שמן ויאמר אליו קח את שטרך ומהר שב וכתבת חמשים: 7 ואל אחר אמר כמה אתה חוב ויאמר מאת כר חטים ויאמר קח את שטרך וכתב חמשים: 8 וישב האדון את פקיד העולה על אשר הערים לעשות כי בני העולם הזה ערומים הם בדורם מבני האור: 9 וגם אני אמר לכם עשו לכם אהבים בממון העולה למען בעת בלתי יאספו אתכם משכנות עולם: 10 הנהנמן במעט מזער נאמן גם בהרבה וימנעו במעט מזער לא יתנו גם בהרבה: 11 לכן אם בממון העולה לא הייתם נאמנים את האמני מי יפקיד בידכם: 12 ואם דברבד אשר לאחריהם לא הייתם נאמנים את אשר לכם מי יתן לכם: 13 אין עבד אשר יוכל לעבד שני אדונים כי ישנא את האחד ויאבה את האחר ואם ידבק באחד ואת האחר יבזה לא תוכלו עבד את האלהים ואת הממון: 14 וישמעו כל זאת גם הפרושים אשר הם אחבי כסף וילענו לו: 15 ויאמר אליהם אתם הם המבטדיקים לפני האדם ואלהים וידע את לבבכם כי הגב בהרבה תועבה הוא לפני האלהים: 16 התורה והנביאים עד יוחנן ומן אז והלאה בשורת מלכות האלהים וכל איש בחזקה יבוא בה: 17 אבל נקל כי יעברו השמים והארץ מאשר יפל קוץ אחד מן התורה: 18 כל איש המשלח את אשתו ולקח אחרת נאף הוא וכל הלך את הנרשאה מאישה נאף הוא: 19 ואם עשיר היה והוא לבוש ארגמן ושש ויתענג וישמח יום יום: 20 ואיש אביון ושמו לעזר משכב פתח שער ביתו והוא מלא אבעבועות: 21 ויתאו לשבע מן הפרורים הנפלים מעל שלחן העשיר וגם הכלבים באו וילקו אבעבועותיו: 22 ויהי כאשר מת האביון ויובל על ידי המלאכים אל חיק אברהם וימת גם העשיר ויקבר: 23 ובהיותו במסכאבות בשאול וישא את עיניו וירא את אברהם מרחוק ואת לעזר בחיקו: 24 ויצעק ויאמר אבי אברהם חני ושלח את אלה לעזר וימלט את קצה אצבעו במים למען קרר את לשוני כי עניתו במוקד הזה: 25 ויאמר אברהם בני זכר כי לקחת טובך בחיך וגם לעזר לקח את הרעות ועתה הוא ינחם ואתה תצטער: 26 ומלבד כל זאת שוחה גדולה מפסקת בינינו וביניכם בלתי יוכלו עבור החפצים ללכת מפנה אליהם ולבלתי יעברו משם אלינו: 27 ויאמר אם כן אבי שאל אני מאיך כי תשלח אתי אל בית אבי: 28 כי יש לי חמשה אחים למען יעיד בהם פן יבאו גם

הם אל מקום המעצבה הזה: 29 ויאמר אברהם יש להם משה והנביאים אליהם ישמעון: 30 ויאמר לא כן אבי אברהם אך אם ילך אליהם אחד מן המתים אז ישובו: 31 ויאמר אליו אם לא ישמעו אל משה ואל הנביאים גם כי יקום אחד מן המתים לא יאמינו:

פרק 17

1 ויאמר אל תלמידיו אי אפשר שלא יבאו המכשלים אבל אוי לאיש אשר על ידו יבאו: 2 נוח לו שיתלה פלח רכב על צוארו וישלך אל הים מאשר יכשיל את אחד מהקטנים שאלה: 3 השמר לנפשותיכם אם יחטא לך אחיך הובח לו ואם ינחם סלח לו: 4 ואם יחטא לך שבע פעמים ביום ושב אליך שבע פעמים ביום ואמר נחמתי וסלחת לו: 5 ויאמרו השליחים אל האדון הוסף לנו אמונה: 6 ויאמר האדון לו היתה לכם אמונה בנגרר החרדל אז תאמרו לו היות זה העקר והנפט בתוך הים וישמע לכם: 7 מי הוא זה מכס ולו עבד חרש או רעה אשר בכאו מן השדה יאמר אליו מהר נשה הנה וחסב: 8 הלא יאמר אליו הכן לי ארוחת הערב וחגר מתיך ושרתני עד אם כליתי לאלל ולשתות ואחר תאכל ושתה גם אתה: 9 חגם יתן תודה לעבד על עשותו את אשר צוהו אמרתי לא יתן: 10 ככה גם אתם אחרי עשותכם את כל אשר צויתם אמרו עבדים אין מועיל בם אנהו כי רק את המטל עלינו לעשות עשינו: 11 ויהי בנסעו ירושלים והוא עבר בתוך שמרון והגליל: 12 ויבא אל כפר אחד ויפגעוהו עשרה אנשים מצרעים והם עמדים מרחוק: 13 וישאו את קולם לאמר ישוע מורה חננו: 14 ויראו אותם ויאמר אליהם לכו והראו אל הכהנים ויהי בלכתם ויטהרו: 15 ואחד מהם בראתו כי נרפא וישב וישב את האלהים בקול גדול: 16 ויפל על פניו לרגלי ויודה לו והוא היה שמרנו: 17 ויען ישוע ויאמר הלא העשרה טהרו והתשענה איה הם: 18 האם לא הנכרי הזה: 19 ויאמר אליו קום ולך אמונתך הושיעה לך: 20 וישאלו הפרושים מתי תבוא מלכות האלהים ויען אתם לאמר מלכות האלהים לא תבוא במראה עינים: 21 ולא יאמרו הנה פה או הנה שם כי מלכות האלהים הנה בקרבכם היא: 22 ויאמר אל התלמידים ימים באים והתאוויות ראיות יום אחד מימין בן האדם ולה תראו: 23 ואם יאמרו אליהם הנה שם הנה פה אל תלכו ואל תרוצו אחריהם: 24 כי כברק אשר יברק מקצה השמים ויאיר עד קצה השמים כן יהיה בן האדם ביומו: 25 אך בראשונה צריך הוא לסבל הרבה ולהמאס מן הדור הזה: 26 וכאשר יהיה נח כן יהיה בימי האדם: 27 אבל ושתו ונשאו נשים והשיאו נשים לאנשים עד היום אשר בא נח אל התבה ויבא המבול וישחת את כלם: 28 וכאשר היה בימי לוט אבל ושתה קנה ומכר נשע ובנו: 29 ויהי ביום אשר יצא לוט מסדום וימטר אש וגופרית מן השמים וישחת את כלם: 30 ככה יהיה ביום אשר יגלה בן האדם: 31 כימה יהוא איש אשר יהיה על הגג וכליו בבית אל ירד לשאת אתם ואיש אשר בשדה אל ישב בביתו: 32 וזכרו את זאת לוט: 33 המבקש למלט את נפשו יאבדנה ואשר יאבד אתה יהיה: 34 אני אמר לכם בליילת ההוא שנים יהיו במטה אחת האלים יאסף והאחר יעזב: 35 שנים תהיינה טחנות יחד האחת האסף והאחרת תעזב: 36 שנים יהיו בשדה ונאסף האחד והאחר יעזב: 37 ויענו ויאמרו

אליו איה זאת אדינו ויאמר אליהם באשר הפגר שם יקבצו הנשרים:

פרק 18

1 וגם משל דבר אליהם להתפלל תמיד ולא להתרפות: 2 ויאמר שופט היה בעיר אחת אשר לא ירא את האלהים ולא נשא פנים לאדם: 3 ואלמנה היתה בעיר ההיא ותבא אליו לאמר דינה את דיני ממריבי: 4 וימאן מיום אל יום ואחריו כן אמר בנפשו גם כי את האלהים איני ירא ולאדם לא אשא פנים: 5 אעשה את דין האלמנה הזאת על הגניעה אתי פן תבוא תמיד ותדכאני במלים: 6 ויאמר האדון שמעו את אשר אמר דין העולה: 7 והאלהים הלא הוא יעשה דין בחיריו הקראים אליו יומם ולילה גם כי יתמהמה להושיעם: 8 אני אמר לכם כי יעשה את דינם במהרה אך בן האדם בבואו הימצא אמונה בארץ: 9 ויוסף וישא משלו אל אנשים בטחיים בנפשם כי צדיקים מה ואחרים נכונים בפניהם ויאמר: 10 שני אנשים עלו אל המקדש להתפלל האחד פרוש והאחר מוכס: 11 ויתיצב הפרוש לבדו ויתפלל לאמר אלהים אודך כי איני כאשר האדם הגזלים והעשקים והנאפים או גם כמכס הזה: 12 אני גם פעמים בשבוע אני מעשר את כל קניי: 13 והמוכס היה עמד מרחוק ולא אבה אף לשאת את עיניו לשמים כי אם תופף על לבו לאמר אלהים סלח לי החוטא: 14 אני אמר לכם כי ירד זה לביתו יצדק מזה כי כל המרים את נפשו ישפל ואשר שפילה ירום: 15 ויבאו אליו גם את תלמידיו למען יעז בהם ויוראו התלמידים ויגעו בהם: 16 ויקרא אתם ישוע אליו ויאמר הניחו לילדים לבוא אלי ואל תמנעו כי לאלה מלכות האלהים: 17 אמר אני לכם כל אשר אל יקבל את מלכות האלהים כי ילד הוא לא יבא בה: 18 וישאלו קצין אחד לאמר רבי הטוב מה לי לעשות ואישי חי עולמים: 19 ויאמר אליו ישוע מדוע קראת לי טוב אין טוב בלתי אחד האלהים: 20 את המצות אתה יודע לא תנאף את תרצח לא תנגב לא תענה עד שקר כבד את אביך ואת אמך: 21 וישמעו ויאמר עוד אחת חסרת מכר את כל אשר לך וחלק לעניים ויהי לך אוצר בשמים ובזא ולך אחרי: 23 ויהי כשמעו את זאת ויעצב מאד כי עשר גדול היה לו: 24 וירא ישוע כי נעצב ויאמר כמה יקשה לבשר נכסים לבוא אל מלכות האלהים: 25 כי נקל לגמל עוב בתוך נקב המחט מבוא עשיר אל מלכות האלהים: 26 ויאמרו השמעים ומי יוכל להושיע: 27 ויאמר מה שיפלא מבני אדם לא יעלה מאלהים: 28 ויאמר פטרוס הן אנחנו עזבנו את הכל ונלך אחריך: 29 ויאמר אליהם אמר אמר אני לכם איש אשר עזב את ביתו או את אבותיו או את אחיו או את אשתו או את בניו למען מלכות האלהים: 30 ולא יקח תחתיהם כפלים הרבה בעולם הזה ובעולם הבא חיי עולמים: 31 ויקח אליו את שנים העשר וישלח להם הננו עלים ירושלימה וימלא כל הכותב בירי הנביאים על בן האדם: 32 כי ימסר לגוים ויהתלו בו ויתעללו בו וירקו בפניו: 33 ואחרית הכותם אתו בשופים ימיתוהו וביום השלישי קום יקום: 34 והם לא הבינו מאומה ויהי הדבר הזה נעלם מהם ולא ידעו את הנאמר: 35 ויהי בקרבן אל יריתו והנה איש עור ישב על הדרך והוא משאל: 36 וישמע את קול העם העבר וירדש לדעת מה זאת: 37 ויגידו לו כי ישוע הנצרי עובר: 38 ויצעק לאמר ישוע בן

דוד חנני: 39 וההלכים בראשנה גערו בו להחשתו והוא הרבה עוד לצעק ישוע בן דוד חנני: 40 ויעמד ישוע ויצו להביאו אליו ויהי כאשר קרב וישאלהו לאמר: 41 מה הפנך כי אעשה לך ויאמר אדני כי אראה: 42 ויאמר אליו ראה אמונתך הושיעה לך: 43 ופתאם ראה וילך אחריו הלך ושב את האלהים וכל העם בראותם זאת נתנו תודה לאלהים:

פרק 19

1 ויבוא ויעבר ביריחו: 2 והנה איש ושמו זכי מראשי המוכסים והוא עשיר: 3 ויבקש לראות את ישוע מי הוא ולא יכל מפני העם כי שפל קומה היה: 4 ויפקדו וירקו ויעבר על שקמם לראותו כי שם הדרך אשר יעבר בה: 5 ויהי בבואו אל המקום ההוא ויבט ישוע ויראהו ויאמר אליו זכי רד מהר כי צריך אני לשבת היום בביתך: 6 וימהר וירד ויאספיהו בשמחה: 7 וילוו כל הראים לאמר בא ללון בבית איש חוטא: 8 ויעמד זכי ויאמר אל האדון הנה אדני את מצחית נכסי אני נתן לעניים ואם עשיתי איש אשיב לו ארבעתים: 9 ויאמר אליו ישוע היום היתה תשובה לבית הזה כאשר בן אברהם גם הוא: 10 כי בא בן האדם לבקש ולהושיע את האבד: 11 ויהי הם שמעים את זאת ויפס שאת משל על אשר קרב לירושלים והם חשבים כי מהרה תגלה מלכות האלהים: 12 על כן אמר איש אחד מן האדירים הלך אל ארץ רחוקה לקחת לו ממלכה ולשוב: 13 ויקרא את עשרה מעבדיו ויתן להם עשרה מינים ויאמר להם סחרו בהם עד באי: 14 ובני עירו שניים אותם וישלחו מלאכים אחריו לאמר לא נחפץ בזה כי ימלך עלינו: 15 ויהי אחרי קחתו את הממלכה וישב ויאמר לקרא את העבדים חמם אשר נתן להם את הכסף למען ידע מה הריוח כל אחד במסחרו: 16 ויבא האדון ויאמר אדני מנה שלך עשרת מינים: 17 ויאמר אליו מנה העבד הטוב תחת אשר היית נאמן במעט מזער היה שליט על עשר ערים: 18 ויבא השני ויאמר אדני מנה שלך עשר חמשת מינים: 19 ויאמר גם לזה אף אתה היה על חמשת ערים: 20 ויבא האחר ויאמר הא לא מנה שלך אשר היה אצלי צרור בסודר: 21 מפני יראתי אתך כי אתה איש קשה לקח את אשר לא הנחת וקצאר את אשר לא זרעת: 22 ויאמר אליו מפניך אטפנך העבד הרע אתה ידעת כי אני איש קשה לקח את אשר לא הנחתי וקוצאר את אשר לא זרעתי: 23 ולמה לא נתת את כסף לשלחני ואני בבואי הייתי תובע אותו במרבית: 24 ויאמר אל העמדים שם שאו ממנו את המנה והננוהו אל אשר לו עשרת המנים: 25 ויאמרו אליו אדנינו יש לו עשרת מנים: 26 הן אני אמר לכם כי כל איש שיש לו יתן לו ואשר אין לו יקח ממנו גם את אשר לו: 27 אבל את איבי חמם אשר לא הפעז מלכי עליהם הביאו אתם הנה והרגו אתם לפני: 28 ויכל לדבר הדברים האלה ויעבר לפניהם ויעל ירושלים: 29 ויהי בקרבן אל בית פני ובית היני בהר הנקרא הר הזיתים וישלח שנים מתלמידיו לאמר: 30 לכו אל הכפר ואשר מולו ויהי בכואכם שמה תמצאו עיר אסור אשר לא ישב עליו אדם עד עתה תהיו אתו והביאו: 31 וכי ישאל אתכם איש למה תתירו כה תאמרם אליו יען כי האדון צריך לו: 32 ויילכו השלושים וימצאו כאשר דבר אליהם: 33 ויתירו את העיר ויאמר אליהם בעליו למה זה אתם מתירים את העיר: 34 ויאמרו האדון צריך לו: 35 ויביאיהו אל ישוע וישליכו את מגדיהם על העיר וירכיבו עליו את ישוע: 36 ובנסעו

הגדול אם המסב או המשרת הלא המסב ואני הנני בחוככם כמו המשרת: 28 ואהם הם העמדים עמדי עד עתה בניסיונותי: 29 לכן אני מנחיל אתכם כאשר הנחילי אבי את המלכות: 30 למען תאכלו ותשתו על שלחני מלכותי וישבתם על כסאות לשפט את שנים עשר שבטי ישראל: 31 ויאמר האדון שמעון שמעון הנה תבע אתכם השטן לזרזתכם כחשים: 32 ואני התפללתי בעדך אשר לא תכלה אמונתך ואתה כאשר תשוב חזק את אחיך: 33 והוא אמר אליו אדני הנני נכון ללכת אתך גם לביט אסורים גם למות: 34 ויאמר אני אמר לך פטרוס לא יקרא הרנגל היום עד כי שלש פעמים כחשת כי לאמר לא ידעתיו: 35 ויאמר אליהם כאשר שלחתי אתכם בלי כיס ותגרמלו ונעלים החסרתם דבר ויאמרו לא חסרנו כל דבר: 36 ויאמר אליהם אכן עתה אשר לו כיס ישמחו וכן גם את התגרמיל אשר אין לו הוא יאמר את גברו ויקנה חרב: 37 כי אמר אני לכם אשר צריך עוד להתמלא בי הכתוב הזה ואת פשעים נמנה כי כל הכתוב עלי בא עד קצו: 38 ויאמרו אדנינו הנה פה שתי חרבות ויאמר אליהם די: 39 ויצא וילך כיום ביום על הר הזיתים וילכו אחריו גם תלמידיו: 40 ויבא אל התרמיל ויאמר אליהם התפללו לבלתי בוא לידי נסיון: 41 והוא נפרד מהם הרחק כקלע אבן ויכרע על ברכיו ויתפלל לאמר: 42 אבי אם רצונך להעביר מעלי את הכוס הזאת אך אל ידו כרצוני כי אם כרצונך: 43 וירא אליו מלאך מן השמים ויחזקהו: 44 ויבאו עליו חבלי מות ויוסף להתפלל בחזקה ותהי זעתו כנפטם דם ירדים לארץ: 45 ויום מהתפלל ויבא אל התלמידים וימצאם וימצאם ישינים: 46 74-64 ויאמר אליהם למה תישנו קמו והתפללו אשר לא תבאו לידי נסיון, עודנו מדבר והנה המון ואחד משנים העשר הנקרא יהודה הלך לפניו ויקרב אל ישוע לשקף לו: 47 74-64: 48 ויאמר ישוע אליו יהודה הכנשיקה אתה מוסר את בן האדם: 49 והאנשים אשר אתו ראים את אשר יהיה ויאמרו אליו אדנינו הנכה בחרב: 50 ויך אחד מהם את עבד הכהן הגדול ויקצץ את אזנו הימנית: 51 ויען ישוע ויאמר רב עתה הרפו ויגע באזנו וירפאהו: 52 ויאמר ישוע אל ראשי הכהנים ושרי המקדש והזקנים אשר באו עליו לאמר כמו על פריץ יצאכם עלי חרבות ובמקלות: 53 ואני אצלכם יום יום בחיבל ולא שלחתם כי יד ואולם זאת היא שעתכם ושלטן החשך: 54 ויהפשו אותו ויוליכוהו ויביאוהו בית הכהן הגדול ופטרוס הלך אחריו מרחוק: 55 ויהי כי בערו אש בתוך החצר וישבו יחדו וישב גם פטרוס בתוכם: 56 והראוי השפחתי יושב נגד האור ותבט בו ותאמר גם זה היה עמו: 57 ויכחש בו ויאמר אשה לא ידעתיו: 58 ואחרי מעט ראוהו אדם אחר ויאמר גם אתה מה ויאמר פטרוס לא אדם כי אינני: 59 ואחרי עבר פטרוס אחת קים איש אחר לאמר אגם גם זה היה עמו כי הוא גלילי: 60 ויאמר פטרוס בן אדם לא ידעת מה אתה אמר והוא עודנו מדבר והתרנגול קרא: 61 ויפן האדון ויבט אל פטרוס ויכרע פטרוס את דבר האדון אשר דבר אליו כי כטרים יקרא התרנגול תכחש כי שלש פעמים: 62 ויצא פטרוס החוצה וימרר בבכיו: 63 והאנשים אשר אחזו את ישוע התעללו בו ויכהו: 64 ויחפו את ראשו ויכהו על פניו וישאלוהו לאמר הנבא מי הוא הללם אוהך: 65 ועוד גדופים אחרים הרבו עליו: 66 ובזות הבקר נקדלו וקני העם והכהנים הגדולים והסופרים ונעללו לפני הסנהדרין שלחם ויאמרו האתה הוא המשיח אמר לנו: 67

גדולה בארץ וקצף על העם הזה: 24 ונפלו לפי חרב והגלו אל כל הגוים וירושלים תרמס כרגלי גוים עד כי ימלאו עתות הגוים: 25 והיו אמות בשמש ובירח ובכוכבים ועל הארץ מצוקה לגוים ומבוכה מהמית הים ודכיו: 26 וימוגו בני האדם מאימה ומחרדת הבאות על כל הארץ: 27 כחות השמים יתמוטטו: 27 ואז יראו את בן האדם בא בענן בגבורה ובכבוד רב: 28 וכאשר תחל להיות זאת התעורדו ושאו ראשיכם כי קרובה גאלתכם לבוא: 29 וידבר אליהם משל ראו את התאנה ואת כל העצים: 30 כי תראו אותם מוציאים את פרחם הלא ידעתם כי קרב הקיץ: 31 ככה אף אתם בבא אלה לעיניכם דעו כי קרובה מלכות האלהים: 32 אמן אמר אני לכם לא יעבר הדור הזה עד כי יהיה הכל: 33 השמים והארץ יעברו ודברי לא יעברון: 34 רק השמיר לכם פן יכבד לבבכם בסבא ובשכרון ובדאגות המחיה ובא עליכם היום ההוא פתאם: 35 כי כמו פח יבוא על כל הישבים על פני כל הארץ: 36 לכן שקדו בכל עת והתפללו למען תעצרו בך להמלט מכל העתידות האלה והלתיצב לפני בן האדם: 37 ויהי מלמד יומם במקדש ובבילת יצא בהר הנקרא הר הזיתים ללון: 38 וכל העם השכימו לבוא אליו במקדש לשמע אותו:

פרק 22

1 ויקרב חג המצות הנקרא פסח: 2 והכהנים הגדולים והסופרים מבקשים איך יתגרנו כי יראו מפני העם: 3 והשטן נכנס ביהודה המכנה איש קריות והוא במספר שנים העשר: 4 וילך וידבר עם ראשי הכהנים ושרי החיל איך ימסרנו אל ידם: 5 וישמחו ויאתו לתת לו כסף: 6 ויבטח אתם ויבקש והנה למסרו אליהם שלא לעיני המון: 7 ויבא יום המצות אשר זכור יובח זה הפסח: 8 וישלח את פטרוס ואת יוחנן לאמר לכו והבינו לנו את הפסח ונאכלה: 9 ויאמרו אליו באי זה מקום תחפץ כי נכין אותו: 10 ויאמר אליהם הנה אתם באים העירי ופגע אתכם איש נשא צפחת מים לכו אחריה אל הבית אשר יבוא שמא: 11 ואמרתם אל בעל הבית כה אמר לך הרב איה המלון אשר אכלה שם את הפסח עם תלמידי: 12 והוא יראה אתכם עליה גדולה מצעה שם תכינו: 13 וילכו וימצאו כאשר דבר אליהם ויכינו את הפסח: 14 ויהי כאשר הגיעה השעה ויסב הוא ושנים עשר תלמידיו ויבטחו ויאמר אליהם נכסף נכספתי לאכל אתכם את הפסח הזה לפני ענותי: 16 כי אמר אני לכם אינני אכל אותו עוד עד כי ימלא במלכות האלהים: 17 ויקח את הכוס ויברך ויאמר קחו אתה וחלקו ביניכם: 18 כי אמר אני לכם שאת לא אשתה מעתה מתנובת הגפן עד כי תבוא מלכות האלהים: 19 ויקח את הלחם ויברך ויבצע ויתן להם לאמר זה גופי נתן בעדכם זאת עשו לזכרוני: 20 וכן גם את הכוס אחר הסעודה לאמר זו הכוס היא הברית החדשה בזמי הנשקף בעדכם: 21 אך הנה יד המסר אותי על השלחן: 22 כי הן בן האדם הלך לו כפי אשר נחרץ עליו אבל אוי לאיש ההוא אשר על ידו ימסר: 23 ורם החלו לחקר איש את רעהו מי הוא זה מהם אשר יעשה זאת: 24 וגם מריבה היתה ביניהם מי יתשב להיות הגדול בהם: 25 ויאמר אליהם מלכי הגוים רדים בהם ושלישיהם יקראו עשי חסד: 26 ואהם לא כן כי הגדול בכם יהיה כעציר והמשל יהיה כמשרת: 27 כי מי הוא

אנשים מן הצדוקים הכפרים בתחית המרים וישאלוהו לאמר: 28 מורה משה כתב לנו כי ימות אה בעל אשה ובנים אין לו ולקח אחיו את אשתו והקים זרע לאחיו: 29 והנה היו שבעה אחים והראשון לקח אשה וימת לא בנים: 30 ויקח אתה השני וימת גם הוא לא בנים: 31 ויקח אתה השלישי וככה שש אף השביעה ולא הניחו בנים וימותו: 32 ובאחרונה מתה גם האשה: 33 והנה בתחית המתים למי מהם תהיה לאשה כי היתה אשה לשבעה: 34 ויען ישוע ויאמר אליהם בני העולם הזה ישאו ישאו נשים ותנשאנה: 35 והזוכים לנחל את העולם הבא ואת תחית המתים לא ישאו נשים ולא תנשאנה: 36 כי לא יוכלו עוד למות כי שוים הם למלאכים ובני אלהים המה בהיותם בני התקומה: 37 וגם משה רמז בסנה כי יקומו המתים בקרא את יהוה אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב: 38 והאלהים איננו אלהי המתים כי אם אלהי החיים כי כלם חיים לו: 39 ויענו מן הסופרים רבי יפה דברת: 40 ולא ערבו עוד את לבם לשאל אותו דבר: 41 ויאמר אליהם איך יאמרו על המשיח כי הוא בן דוד: 42 והוא דוד אמר בספר תהלים נאם יהוה לאדני שוב לימיני: 43 עד אשית אויביך הרם לרגליך: 44 הנה דוד קרא לו אדון ואיך הוא בנו: 45 ויאמר אל תלמידיו באזני כל העם: 46 והזהרו מן הסופרים החפצים להתהלך עטופי מלית ואהבים את שאלות שלומם בשוקים ואת מושבי הראש בבתי הכנסיות ואת מסכות הראש בסעודות: 47 הבלעים את בתי האלמנות ומאריכים תפלתם למראה עינים המה משפט על יתר יקחו:

פרק 21

1 ויבט וירא את העשירים משליכים את נדבותם לארון האוצר: 2 וירא גם אלמנה עניה נתנת בו שתי פרומות: 3 ויאמר אמת אמר אני לכם כי האלמנה העניה הזאת נתנה יותר מכלם: 4 כי כל אלה התנדבו לאלהים מהעדף שלהם והיא מחסרונה את כל רכושיה נתנה: 5 ויהי באמרים על המקדש כי מהדר הוא באבנים יפות ובמתנות ויאמר: 6 את אשר אתם ראים הנה ימים באים ולא תשאר אבן על אבן אשר לא תתפרץ: 7 וישאלוהו לאמר רבי מתי אפוא תהיה זאת ומה הוא האות לעת היותה: 8 ויאמר ראו פן תתעו כי רבים יבאו שבטי לאמר אני הוא והעת קרובה ואתם אל תלכו אחריהם: 9 ובשמעכם מלחמות ומהומות אל תחרו כי הוי תהיה זאת לראשונה אך עוד קץ למעמד: 10 ויפץ דבר אליהם לאמר יקום גוי על גוי וממלכה על ממלכה: 11 והיה רעש גדול כה וכה ורעב ודבר וגם מוראים ואתות גדלות מן השמים: 12 ולפני כל אלה ישלחו בכם את ידיהם וירדפו וימסרו ואתם ילכו כנסיות ואל בתי כלאים ותובאו לפני מלכים ונסיכים למען שמי: 13 והיתה זאת לכם לעדות: 14 על כן שיתו לבבכם לבלתי דאג במה תצטרקו: 15 כי אנכי נתן לכם פה וחכמה אשר לא יוכלו לעמד לפניו ולדבר נגדה כל מתקוממים: 16 וגם תמסרו על ידי יולדיו וילדים ואחיים וקרוביםם ורעיםם וימיתו מכם: 17 והייתם שנואים לכל אדם למען שמי: 18 אך לא יפל משערת ראשכם ארצה: 19 בתוחלתכם קנו לכם את נפשיתכם: 20 וכאשר תראו מחנות סובבים את ירושלים ידעו תדעו כי קרב חורבנה: 21 אז ינוסו אנשי יהודה אל ההרים ואשר הם בתוכה יאנו ואשר הם בפרוות אל יבואו בה: 22 כי ימי נקם המה למלאות את הכתוב: 23 ואוי להרות ולמיניקות בימים ההם כי תהיה צרה

הציעו את בנדיהם על הדרך: 37 ויקרב אל מורד הר הזיתים ויחלו כל המון התלמידים לשבח את האלהים בשמחה ובקול גדול על כל הנבירות אשר ראו לאמר: 38 ברוך המלך הבא בשם יהוה שלום בשמים ובכבוד במרומים: 39 ומקצת פרושים אשר בתוך העם אמרו אליו נגד בתלמידיו: 40 ויען ויאמר אני אמר לכם כי אם יחשו אלה תזעקנה האבנים: 41 ויהי כאשר קרב וירא את העיר ויבך עליה לאמר: 42 לו ידעת אף את בעוד יומך הוזה את דבר שלומך ועתה נעלם מעיניך: 43 כי ימים באים עליך ושפכו איבך סוללה סביבך והקיפוך וצרו עליך מכל עבריו: 44 וסחבו אותך ואת בניך בקרבך ולא ישאירו כך אבן על אבן עקב כי לא ידעת את עת פקדתך: 45 ויבא אל המקדש ויחל לגרש משם את המכרים ואת הקונים בו: 46 ויאמר אליהם הן כתוב בתי בית תפלה הוא ואתם עשיתם אותו למערת פריצים: 47 ויהי מלמד יום יום במקדש והכהנים הגדולים והסופרים וגם ראשי העם מבקשים לאבדו: 48 ולא מצאו מה לעשות כי כל העם דבקן אחריו לשמע אותו:

פרק 20

1 ויהי היום והוא מלמד את העם במקדש ומבשר ויגשו הכהנים והסופרים עם הזקנים: 2 ויאמרו אליו אמר נא לנו באי זו רשות אתה עשה את אלה או מי הוא הנתן לך את הרשות הזאת: 3 ויען ויאמר אליהם אף אני אשאלכם דבר ואמרו לו: 4 טבילת יוחנן המן השמים היתה אם מבני אדם: 5 ויחשבו כלכם לאמר אם נאמר מן השמים ואמר למה זה לא האמנתם לו: 6 ואם נאמר מבני אדם וסקלנו כל העם בעמדם על דעתם כי יוחנן נביא היה: 7 ויענו לא ידענו מאין: 8 ויאמר ישוע אליהם גם אני לא אמר לכם באי זו רשות אני עשה אלה: 9 ויחל לדרש אל העם את הכתוב הזה איש אחד שכתב ויתן אהם אל כרמים וילך בדרך מרחוק לימים רבים: 10 ולמועד שלח עבד אל הכרמים לתת לו מפרי הכרם והכרמים הכרו וישלחוהו ויחפרו וישלחוהו ריקם: 11 ויפץ שלח שלישי וגם אחר פצעו ויגרשוהו וירדפוהו חוצה: 13 ויאמר בעל הכרם מה אעשה אשלח את בני את ידידי כראותם אותו אולי יגורו מפניו: 14 וכראות אותו הכרמים נועצו יחדו לאמר זה הוא היוזר לכו ונהרגוהו ותהי לנו הירשה: 15 ויגרשו אותו אל מחוץ לכרם ויהרגוהו ועתה מה יעשה לכם בעל הכרם: 16 יבוא ויאבד את הכרמים האלה ויתן את הכרם לאחרים ויהי כשמעם ויאמרו חלילה מהיות כזאת: 17 ויבט בם ויאמר ומה הוא זה הכתוב אבן מאסו הכונים היתה לראש פנה: 18 כל הנפל על האבן ההיא ישרב ואת אשר תפל עליו תשחוקו: 19 ויבקשו הכהנים הגדולים והסופרים לשלח בו את ידם בעת ההיא וייראו מפני העם כי ידעו אשר עליהם דבר את המשל הזה: 20 ויאירבו לו וישלחו מאריכים והם נדמו כצדיקים למען ילכוהו בדבר להסגירו אל השרה ואל יד ההמון: 21 וישאלוהו לאמר רבי ידענו כי נכונה תדבר ותלמד ולא תשא פנים כי באמת מורה אתה את דרך אלהים: 22 המתר לנו לתת מס אל הקיסר אם לא: 23 ויכר את נכליהם ויאמר להם: 24 מה תנסוני הראוני דינר של מי הצורה והמכתב אשר עליו ויענו ויאמרו לו הקיסר: 25 ויאמר אליהם לכן תנו לקיסר את אשר לקיסר ולאלהים את אשר לאלהים: 26 ולא יכלו ללכדו בדבר לפני העם ויתחמו על מענהו ויחרשו: 27 ויקרבו

ויאמר אליהם כי אנכי לכם לא תאמינו: 68 וגם אם אשאל לא תשיבו דבר ולא תשלחוני: 69 אבל מעתה יהיה בן האדם ישב לימין כבודת האלהים: 70 ויאמרו כלם הכי אתה הוא בן האלהים ויאמר אליהם אתם אמרתם כי אני הוא: 71 ויאמרו מה לנו עוד לבקש עדות הלא באנונינו שמענוה מפיו:

פרק 23

1 ויקם כל קהלם ויוליכוהו אל פילטוס: 2 ויחלו לדבר עליו שטנה לאמר זה הוא מצינו מסית את העם ומנה את מרת מס אל הקיסר באמרו כי הוא מלך המשיח: 3 וישאלהו פילטוס לאמר האתה הוא מלך היהודים ויען אותו ויאמר אתה אמרת: 4 ויאמר פילטוס אל ראשי הכהנים ואל המון העם לא מצאתי דבר אשם באיש הזה: 5 והם התאמצו לדבר מדיה הוא את העם בלמדו בכל יהודה החל מן הגליל ועד הנה: 6 ויהי כשמע פילטוס את שם הגליל וישאל אם הוא איש גלילי: 7 וכאשר ידע כי מממשלת הורדוס הוא שלחו אל הורדוס אשר היה גם הוא בירושלים בימים האלה: 8 וישמח הורדוס עד מאד כראותו את ישוע כי מימים רבים אוה לראתו אותו על כי שמע את שמעו ויקו לראתו את אשר יעשה: 9 וירב לשאל אותו והוא לא השיב אותו דבר: 10 ויעמדו הכהנים הגדולים והסופרים ויתחזקו לדבר עליו שטנה: 11 ויבן אותו הורדוס עם צבאותיו ויחל בו וילבש אותו בגד זהורית וישלחוהו אל פילטוס: 12 כיום ההוא נהיו פילטוס והורדוס לאהבים יחדו כי מלפנים איבה היתה ביניהם: 13 ויקרא פילטוס את ראשי הכהנים ואת השרים ואת העם: 14 ויאמר אליהם הבאתם לפני את האיש הזה כמסית את העם והנה אני חקרתיו ועיניכם ולא מצאתי באיש הזה אשמת מאומה מן הדברים אשר אתם טוענים עליו: 15 וגם הורדוס לא מצא כי שלחתי אתכם אליו והנה אין בו חטא משפט מות: 16 על כן איסרנו ואפטרנו: 17 ועליו היה לפטר להם איש אחד בימי החג: 18 ויצעקו כל המונים ויאמרו חסר את זה ופטר לנו את בר אבא: 19 והוא היה משלך בית האסורים על דבר מרד אשר נהיה בעיר ועל דבר רצח: 20 ויסף פילטוס לשאת קולו כי חפץ לפטר את ישוע: 21 והמה צעקו אליו לאמר הצלב אותו הצלב: 22 ויאמר אליהם פעם שלישית מה אפוא עשה זה רעה כל אשמת פום לא מצאתי בו על כן איסרנו ואפטרנו: 23 ויפצרו בו בקול גדול ויבקשו כי יצלב ויחזקו קולם וקול הכהנים הגדולים: 24 ויגזר פילטוס כי תעשה בקשתם: 25 ויפטר להם את המשלך בית האסורים על דבר מרד ורצח את אשר שאלו ואת ישוע מסר לרצונם: 26 וכאשר הוליכוהו משם ויחזיקו באיש אחד הבא מן השדה ושמו שמעון איש קוריני וישמו עליו את הצלב לשאת אחרי ישוע: 27 וילכו אחרי המון עם רב והמון נשים והנה ספרות ומקוננות ויליו: 28 ויהי ישוע ויאמר אליהן בנות ירושלים אל תבכנה עלי כי אם על נפשכן בכינה ועל בניכן: 29 כי הנה ימים באים ואמרו אשרי העקריות ואשרי המעים אשר לא ילדו והשרים אשר לא הניקו: 30 אז יחלו לאמר אל ההרים נפלו עלינו ועץ הגבעות כסונו: 31 כי אם ישעו כזאת בעץ חלה מה ישעו ביבש: 32 וגם שנים אחרים אנשי בלילעל מוצאים אותו למות: 33 ויהי כאשר באו אל המקום הנקרא גלגלתא ויצלבו אותו שם ואת אנשי הבלילעל זה לימינו וזה

לשמאלו: 34 ויאמר ישוע אבי סלח להם כי לא ידעו מה הם עשים ויחלקו בגדיו להם ויפילו גורל: 35 והעם עמד שם וראה וילענו לו השרים לאמר את אחרים הושיע יושע נא את נפשו אם הוא המשיח בחיר האלהים: 36 ויהתלו בו אנשי הצלב ויגשו ויביאו לו חמין: 37 ויאמרו אם אתה הוא מלך היהודים הושע את נפשך: 38 וגם מכתב היה ממעל לו בכתב יוני ורומי ועברי זה הוא מלך היהודים: 39 ואחד מאנשי הבלילעל התלויים נדפו לאמר הלא אתה המשיח הושע את עצמך ואתנו: 40 ויען האחר ויגער בו לאמר האיך ירא את האלהים בחיותך בעצם הענש הזה: 41 והן אנהנו בו כמשפט כי לקחנו כפי מעשינו אבל זה לא עשה מאומה רע: 42 ויאמר אל ישוע זכרני נא אדני בבאך במלכותך: 43 ויאמר ישוע אליו אמר אני לך כי היום תהיה עמדי בנן עדן: 44 ויהי כשעה הששית והנה חשך על כל הארץ עד השעה התשיעית: 45 ויחשך השמש ותקרע פרכת ההיכל לשנים קרעים: 46 ויקרא ישוע בקול גדול ויאמר אבי בידך אפקוד רוחי ובאמרו זאת נפח נפשו: 47 וירא שר המאה את אשר נהיתה ויתן כבוד לאלהים לאמר אבן האיש הזה צדיק היה: 48 וכל המון העם אשר התאספו יחד למראה הזה בחביטם אל כל אשר נעשה תופפו על לבביהם וישבו: 49 וכל מידעיו עמדו מרחוק וגם הנשים אשר הלכו אותו מן הגליל ועיניהן ראות את אלה: 50 והנה איש ושמו יוסף והוא מן היעצים איש טוב וצדיק מן הרמתים עיר היהודים: 51 אשר לא הסכים לעצתם ולפעלם ומחבה גם הוא למלכות האלהים: 52 ויש אל פילטוס וישאל ממנו את גוית ישוע: 53 ויורד אתה ויכרכה בסדינים וישימה בקבר צבוב בסלע אשר עדן לא הושם בו אדם: 54 ויום ערב שבת היה והשבת הגיעה: 55 ותלכנה אחריו מן הנשים אשר באו אותו מן הגליל ותחזינה את הקבר ואת אשר הושם בו גויתו: 56 ואחרי שובן הכינו סמים ומרקחות ובשבת שבתו כפי המצוה:

פרק 24

1 ובאחד בשבת לפני עלות השחר באו אל הקבר ותביאינה את הסמים אשר הכינו ועמקן עוד אחרות: 2 וימצאו את האבן גלולה מן הקבר: 3 ותבאנה פנימה ולא מצאו את גוית האדון ישוע: 4 ויהי הנה נכבות על הדבר הזה והנה שני אנשים עמדו עליהן ולבשיתם מזהירים: 5 ויפל פחד עליהן ותקדנה אפים ארצה ויאמרו אליהן מה תבקשנה את החי אצל המתים: 6 איננו פה כי קם וכרנה את אשר דבר אליכם בעוד היותו בגליל לאמר: 7 כי צריך בן האדם להמסר לידי אנשים חטאים ולהצלב וביום השלישי קום יקום: 8 ותוכרנה את דבריו: 9 ותשבנה מן הקבר ותגדנה את כל הדברים האלה לעשרי העשר ולכל האחרים: 10 ומרים הגדולית ויוחנה ומרים אם יעקב והאחרות אשר עמקן הנה היו המדברות אל השליחים את הדברים האלה: 11 ותבררנהן דבריו ריק בעיניהם ולא האמינו להן: 12 ופטרס קם וירץ אל הקבר וישקף ולא ראה כי אם התבריכים מנחים שם וישב למקומו משתומם על הנהיה: 13 והנה שנים מהם היו הלכים בעצם היום הזה אל כפר הרחק מירושלים כששים רים ושמו עמאוס: 14 והנה נדברו איש אל רעהו על כל הקרות האלה: 15 ויהי בדברם ובהתוכם יחד ויגש ישוע אף הוא וילך אתם: 16 ועיניהם נאחוהו ולא יכירהו: 17 ויאמר אליהם מה המה הדברים

האלה אשר אתם נשאים ונתנים בהם יחדו בדרך ופניכם זעפים: 18 ויען האחד אשר שמו קליופס ויאמר אליו האתה לבדך גר בירושלים ואיך ידע את הקרת בה בימים האלה: 19 ויאמר אליהם ומה המה ויגידו אליו מעשה ישוע הנצרי אשר היה איש נביא גבור בפעל ובאמר לפני האלהים ולפני כל העם: 20 ואת אשר כהנינו הגדולים וקנינו הסניגוריה למשפט מות ויצלבהו: 21 ואנחנו חבינו כי הוא העתיד לגאל את ישראל ועתה בכל זאת היום יושלש מאז נעשו אלה: 22 והנה גם נשים מקרבנו החרידנו אשר קדמו בבקר לבא לקבר: 23 ולא מצאו את גויתו ותבאנה ותאמרנה כי ראו גם מראה מלאכים האמרים כי הוא חי: 24 וילכו אנשים משלנו אל הקבר וימצאו כאשר אמרו הנשים ואותו לא ראו: 25 ויאמר אליהם הוי חסרי דעת וכבדי לב מהאמין בכל אשר דברו הנביאים: 26 הלא על המשיח היה לסכל את כל זאת ולבוא אל כבודו: 27 ויחל ממשח ומכל הנביאים ויבאר להם את כל הכתובים הנאמרים עליו: 28 ויקרבו אל הכפר אשר הם הלכים שמה וישם פניו כחלך לו ויפצרו בו לאמר שבה אתנו כי עת ערב הגיע ונחיה היום ויבא הביתה לשת אתם: 30 ויהי כאשר הסב עמם ויקח את חלם ויברך ויבצע ויתן להם: 31 ותפצחנה עיניהם ויכירהו והוא חמק עבר מעיניהם: 32 ויאמרו איש אל רעהו הלא היה בער לבכנו בקרבנו בדברו אלינו בדרך ויפתח לנו את הכתובים: 33 ויקומו בשעה ההיא וישבו ירושלים וימצאו את עשרי העשר ואת אשר אתם נקלהים יחד: 34 האמרים אכן קם האדון מן המתים ונראה אל שמעון: 35 ויספרו גם הם את אשר נעשה עמם בדרך ואיך הכירהו בבציעת הלחם: 36 עומד מדבריהם כדברים האלה והוא ישוע עמד בתוכם ויאמר אליהם שלום לכם: 37 והמה חתו ונבעתו ויחשבו כי רוח ראו: 38 ויאמר אליהם מה זה אתם כהלים ועל מה זה מחשבות עלות בלבבכם: 39 ראו את ידי ואת רגלי כי אנכי הוא משוני וראו כי רוח אין לי בשר ועצמות כאשר אתם ראים שיש לי: 40 ואחרי אמרו את זאת הראה אתם את ידי ואת רגלי: 41 והם עוד לא האמינו משמחה ותמהו ויאמר אליהם היש לכם פה דבר אכל: 42 ויתנו לפניו חלק דג צלוי ומעט צוף דבש: 43 ויקח ויאכל לעיניהם: 44 ויאמר אליהם אלה הם הדברים אשר דברתי אליכם בעוד היותי עמכם כי המלא ימלא כל הכתוב עלי בתורת משה ובנביאים ובתלמים: 45 אז פתח את לבכם להבין את הכתובים: 46 ויאמר אליהם כן כתוב וכן נגזר אשר יענה המשיח ויקום מן המתים ביום השלישי: 47 ואשר תקרא בשמו תשובה וסליחת חטאים בכל הגוים החל מירושלים: 48 ואתם עדים בזאת: 49 והנה שולח עליכם את הבטחת אבי ואתם שבו בעיר ירושלים עד כי תלבשו עז ממרום: 50 ויוליכם מחזק לעיר עד בית היני וישא ידיו ויברכם: 51 ויהי בבכרום אתם ויפדו מאתם וינשא השמימה: 52 והם השתחוו לו וישבו לירושלים בשמחה גדולה: 53 ויהיו תמיד במקדש מהללים ומברכים את האלהים אמן:

ג'ון

פרק 1

1 בראשית היה הדבר והדבר היה את

האלהים ואלהים היה הדבר: 2 הוא היה בראשית אצל האלהים: 3 הכל נהיה על ידו ומבלעדיו לא נהיה כל אשר נהיה: 4 בו היו חיים והחיים היו אור בני האדם: 5 והאור בחשך זרח והחשך לא השנינו: 6 ויהי איש שלוח מאת האלהים ושמו יוחנן: 7 הוא בא לעדות להעיד על האור למען יאמינו כלם על ידו: 8 הוא לא היה האור כי אם להעיד על האור: 9 האור האמתי המאיר לכל אדם היה בא אל העולם: 10 בעולם היה ועל ידו נהיה העולם והעולם לא הכירו: 11 הוא בא אל אשר לו ואשר המה לו לא קבלהו: 12 והמקבלים אותו נתן עז למי לחיות בניס לאלהים המאמינים בשמו: 13 אשר לא מדם ולא מחפץ הבשר אף לא מחפץ גבר כי אם מאלהים נולדו: 14 והדבר נהיה בשר וישכן בתוכנו ונחנה תפארתו כתפארת בן יחיד לאביו רב חסד ואמת: 15 ויוחנן מעיד עליו ויקרא לאמר הנה זה הוא אשר אמרתי עליו הבא אחרי היה לפני כי קדם לי היה: 16 וממלואו לקחנו כלנו חסד על חסד: 17 כי התורה נתנה ביד משה והחסד והאמת באו על ידי ישוע המשיח: 18 את האלהים לא ראה איש מעולם שבו יחיד אשר בחיק האב הוא הרוי: 19 וזאת היה מה תאמר עלי: 20 וישאלו אותו מי אפוא אתה האתה אליהו ויאמר איני האתה הנביא ויען לא: 22 ויאמר אליו מי זה אתה למען נשיב לשלחני דבר מה תאמר עלי: 23 ויאמר אני קול קורא במדבר פנו דרך יהיה כאשר דבר ישעיהו הנביא: 24 והמשלחים היו מן הפרושים: 25 וישאלוהו ויאמרו אליו מדוע אפוא מטביל אתה אם אינך המשיח או אליה או הנביא: 26 ויען אותם יוחנן ויאמר אנכי מטביל במים ובתוכם עומד אשר לא ידעם אתו: 27 הוא הבא אחרי אשר היה לפני ואני נקלתי מהתיר שרוך נעליו: 28 זאת היתה בבית עברה מעבר לירדן מקום אשר יוחנן מטביל שם: 29 ויהי ממחרת וירא יוחנן את ישוע בא אליו ויאמר הנה ש האלהים הנשא חטאת העולם: 30 זה הוא אשר אמרתי עליו אחרי יבא איש אשר היה לפני כי קדם לי היה: 31 ואני לא ידעתי כי אם בעבור יגלה בישראל באתי אני לשלב במים: 32 ויעד יוחנן ויאמר חיותי הרוח כדמות יונה ירדת משמים ותנח עליו: 33 ואני לא ידעתי אולם השלח אתי לשלב במים הוא אמר אלי את אשר תראה הרוח ירדת ונחה עליו הנה זה הוא אשר יטבל ברוח הקדש: 34 ואני ראיתי ואעידה כי זה הוא בן האלהים: 35 ויהי ממחרת ויסף יוחנן ויעמד ושנים מתלמידיו עמו: 36 ויבא אל ישוע והוא מתהלך ויאמר הנה שם האלהים: 37 ושני תלמידיו שמעו עליו דברו וילכו אחרי ישוע: 38 ויפן ישוע אחריו וירא אתם הלכים אחריו ויאמר אליהם מה תבקשו ויאמרו אליו רבי פרושו מורי איפה תלין: 39 ויאמר אליהם באו וראו והוא ויראו את מקום מלגו וישבו עמו כיום ההוא והעם כשעה העשרית: 40 ואחד מן השנים אשר שמעו יוחנן והלכו אחריו הוא אנדרי אחי שמעון פטרס: 41 הוא פגש בראשונה את שמעון אחיו ויאמר אליו את המשיח מצינו אשר תרגמו כריסטוס: 42 ויוליכוהו אל ישוע ויהי כחביט אליו ישוע ויאמר שמעון בן יונה לך יקרא כיפא אשר תרגמו פטרס: 43 ויהי ממחרת ויואל ישוע לצאת הגלילה וימצא את פילפוס ויאמר אליו לך אחרי: 44 ופילפוס היה מבית צידה עיר אנדרי ופטרס: 45 ויפגע פילפוס את נתנאל ויאמר אליו מצאנו אתו אשר כתב משה בספר התורה והנביאים את ישוע בן יוסף מנצח: 46 ויאמר אליו נתנאל

גם הם עלו לחג את החג: 46 ויבא ישוע עוד הפעם אל קנה אשר בגליל מקום שומו המים לין ואיש היה מעבדי המלך ובנו חלה בכפר נחום: 47 ויהי כששמו כי בא ישוע מיהודה לארץ הגליל וילך אליו ושאל מאתו לדרת ולרפא את בנו כי קרב למות: 48 ויאמר אליו ישוע אם לא תראה את השעה אשר לא תאמינו: 49 ויאמר אליו האיש אשר מעבדי המלך אדני רדה נא בטרם ימות בני: 50 ויאמר אליו ישוע לך בך חי והאיש האמין לדבר אשר דבר אליו ישוע וילך: 51 ויהי ברדתו ויפגעו בו עבדיו ויבשרו אוהו כי חליו בשנו: 52 וירש מאתה את השעה אשר זה רוח לו ויאמרו אליו תמול בשעה השביעית עובתו הקדחת: 53 וידע אביהו כי היתה השעה אשר דבר לו ישוע בך חי ויאמן הוא וכל ביתו: 54 זה הוא האות השני אשר עשה ישוע בבאו מיהודה לארץ הגליל:

פרק 5

1 אחר הדברים האלה היה חג ליהודים ויעל ישוע ירושלים: 2 ובירושלים ברכה קרובה לשער הצאן ושמה בלשון עברית בית חסדא ולח חמשה אלמים: 3 שמה שכבו חולים ועורים ופסחים ויבשי כח לרב וירב במיעודו אל הברכה וירשע את מימיה והיה הירד ראשון אל תוכה אחרי התגעשו המים הוא נרפא מכל מחלה אשר דבקה בו: 5 ואיש היה שם אשר חלה חליו זה שלשים ושמה שנה: 6 וירא אוהו ישוע שכב וידע כי ארכו לו ימי חליו ויאמר אליו התחפץ להרפא: 7 ויען החולה אדני אין איש אתי אשר ישליכני בהרשע המים אל הברכה ובטרם אבא וירד אחר לפני: 8 ויאמר אליו ישוע קום שם את משכבך והתהלך: 9 וכרע שוב האיש לאיתנו וישא את משכבו ויתהלך והיה ההוא יום שבת היה: 10 ויאמרו היהודים אל האיש הנרפא שבת היום אסור לך לשאת את משכבך: 11 ויען אתם לאמר האיש אשר החלימינו הוא אמר אלי שא את משכבך והתהלך: 12 וישאלו מי זה האיש אשר אמר לך שא את משכבך והתהלך: 13 והנרפא אי ידע מי הוא כי סר ישוע וילך בהיות המון רב במקום ההוא: 14 ויהי אחרי כן וימצא אוהו ישוע בבית המקדש ויאמר אליו הנה נרפא לך אל הוסיף לחטא פן תאנה אלך רעה גדולה מאות: 15 וילך האיש ויגד ליהודים כי ישוע הוא אשר רפאו: 16 ועל כן רדפו היהודים ויבקשו להמיתו על כי עשה כזאת שבשבת: 17 ויען אתם ישוע אבי פעל עד עתה וגם אנכי פעל: 18 אז יוסיפו היהודים לבקש את נפשו כי מלבד אשר חלל את השבת עוד אמר כי האלהים הוא אביו וידמה לאלהים: 19 ויען ישוע ויאמר אליהם אמן אמן אני אומר לכם לא יוכל הבן לעשות דבר מנפשו בלתי את אשר יראה את אביו עשה כי את אשר עשה הוא גם הבן יעשה כמאוו: 20 כי האב אהב את הבן ומראה אוהו כל אשר יעשה ועוד מעשים גדולים מאלה יראהו למען תאמנו: 21 כי כאשר האב יעיר ויהיה את המיתים כן גם הבן ויהיה את אשר יחפץ: 22 כי האב לא ידון איש כי אם כל המשפט נתן לבן למען יכבדו כלם את הבן כאשר יכבדו את האב: 23 מי אשר לא יכבד את הבן גם את האב אשר שלחו איננו מכבד: 24 אמן אמן אני אומר לכם השמע דברי ואמין שלחתי יש לו חיי עולמים ולא יבא במשפט כי עבר ממות לחיים: 25 אמן אמן אני אומר לכם כי תבוא שעה ועתה היא אשר ישמעו המיתים את קול בן האלהים והשמעים חיה יחיו: 26 כי כאשר לאב יש

יולד אדם והוא זקן הכי שוב ישוב אל בטן אמו ויולד: 5 ויען ישוע אמן אמן אני אומר לך אם לא יולד איש מן המים והרוח לא יוכל לבוא אל מלכות האלהים: 6 הנולד מן הבשר בשר הוא והנולד מן הרוח רוח הוא: 7 אל תחמה על אמרי לך כי עליכם להוליד מלמעלה: 8 הרוח באשר יחפץ שם הוא נשב ואתה תשמע את קולו אך לא תדע מאין בא ואנה הוא הולך כן כל הנולד מן הרוח: 9 ויען נקדימון ויאמר אליו איכה תהיה כזאת: 10 ויען ישוע ויאמר אליו רבן של ישראל אתה וזאת לא ידעת: 11 אמן אמן אני אומר לך כי את אשר ידענו נדבר ואת העולם ראינו נעיד ואתם לא תקבלו עדותנו: 12 אם אמרתי אליכם דברי הארץ ואינכם מאמינים איך תאמינו באמרי אליכם דברי השמים: 13 ואיש לא עלה השמימה בלתי אם אשר ירד מן השמים בן האדם אשר הוא בשמים: 14 וכאשר הגביה משה את הנוח במדבר כן צריך בן האדם להנשא: 15 למען לא יאבד כל המאמין בו כי אם יחיה חיי עולמים: 16 כי ככה אהב האלהים את העולם עד אשר נתן את בנו את יחידו למען לא יאבד כל המאמין בו כי אם יחיה חיי עולמים: 17 כי האלהים לא שלח את בנו אל העולם וילך את העולם כי אם למען יושע בו העולם: 18 המאמין בו לא ידון ואשר לא יאמין בו כבר נדון כי לא האמין בשם בן האלהים היחיד: 19 וזה הוא הדין כי האור בא אל העולם ובני האדם אהבו החשך מן האור כי רעים מעשיהם: 20 כי כל פעל עולה ישנא את האור ולא יבא לאור פן יוכחו מעשיו: 21 אבל עשה האמת יבא לאור למען יגלו מעשיו כי נעשו באלהים: 22 ויהי אחרי הדברים האלה ויבא ישוע ותלמידיו אל יוחנן היה ויגד שם עמם ויטבל: 23 וגם יוחנן היה טבל בעינו קרוב לשלם כי שמה מים לרב ויבאו ויטבלו: 24 כי עוד לא נתן יוחנן אל בית הסהר: 25 ויהי ריב בין תלמידיו יוחנן ובין היהודים על דבר הטהרה: 26 ויבאו אל יוחנן ויאמרו אליו רבי האיש אשר היה עמך בעבר הירדן ואשר העידת לו הנו טבל וכלם באים אליו: 27 ויען יוחנן לא יוכל איש לקחת דבר בלתי אם נתן לו מן השמים: 28 ואתם עדי כי אמרתי אנכי אינני המשיח רק שלוח אני לפניו: 29 אשר לו הכלה הוא החתן ורע החתן העמד ושמע אתו שמו ושמה לקול החתן הנה שמחתי וזאת עתה שלמה: 30 הוא ויגד הלוך ויגד לו אחסר הלוך וחסור: 31 הבא ממעל נעלה על כל ואשר מארץ מארץ הוא ומארץ ידבר הבא משמים נעלה על כל: 32 ואת אשר ראה ושמע את זאת יעיד ואין מקבל עדותו: 33 ואשר קבל עדותו חתום חתם כי האלהים אמת: 34 כי אז אשר שלחו ויגד לו דברי אלהים ידבר כי לא במדה נתן אלהים את הרוח: 35 האב אהב את בנו ואת כל נתן בידו: 36 כל המאמין בבן יש לו חיי עולמים ואשר לא יאמין בבן לא יראה חיים כי אם חרון אלהים ישכן עליו:

פרק 4

1 ויהי כאשר נודע לאדון כי שמעו הפרושים אשר ישוע העמיד והטביל תלמידים הרבה מיוחנן: 2 ואולם ישוע הוא לא הטביל כי אם תלמידיו: 3 ויעזב את ארץ יהודה וילך שנית הגלילה: 4 ויהי לו לעבר ושמח שמרון: 5 ויבא לעיר מערי שמרון ושמח סוכר הוא ממול חלקת השדה אשר נתנה יעקב לבנו ליוסף: 6 ושם באר יעקב וישוע היה עיף מן הדרך וישב לו על הבאר והעת כשעה הששית: 7 ותבא אשה שמרון לשאב

המנצרת תצא לנו טובה ויאמר אליו בא וראה: 47 וירא ישוע את נתנאל בא לקראתו ויאמר עליו הנה באמת בן ישראל אשר אין בו רמיה: 48 ויאמר אליו נתנאל מאין ידעתי ויען ישוע ויאמר לו בטרם קרא לך פילפוס בהיותך תחת התאנה אנכי ראיתך: 49 ויען נתנאל ויאמר אליו רבי אתה בן אלהים אתה הוא מלך ישראל: 50 ויען ישוע ויאמר אליו על אמרי לך כי תחת התאנה ראיתך האמת הנה גדלות מאלה תראה: 51 ויאמר אליו אמן אמן אני אומר לכם מעתה תראו השמים נפתחים ומלאכי אלהים עליהם וירידים על בן אלהים:

פרק 2

1 וביום השלישי היתה חתנה בקנה אשר בגליל ואם ישוע היתה שם: 2 וישוע ותלמידיו היו גם הם קרואים אל החתנה: 3 ויחסר היין ותאמר אם ישוע אליו יין אין להם: 4 ויאמר אליה ישוע מה לי ולך אשה עתי עדן לא באה: 5 ותאמר אמו אל המשרתים ככל אשר יאמר לכם תעשו: 6 והנה ששה כדי אבן ערוכים שם כמשפט היהודים לטהרתם ששים או שלש בתים יכול כל אחד: 7 ויאמר אליהם ישוע מלאו לכם הכדים מים וימלאום עד למעלה: 8 ויאמר שאבו ואתה ראה אל רב המסכה ויביאו: 9 וישמע רב המסכה את המים אשר נהפכו לין ולא ידע מאין הוא ואולם המשרתים אשר שאבו את המים ידעו ויקראו רב המסכה אל החתן: 10 ויאמר אליו כי איש יתן בראשונה את היין הטוב וכאשר ישכרו יתן אתה את הגרור ואתה צפנת היין הטוב עד עתה: 11 וזאת תחלת האותות אשר עשה ישוע בקנה אשר בארץ הגליל ונגלה את כבודו ויאמינו בו תלמידיו: 12 ויהי אחרי כן וירד אל כפר נחום הוא ואמו ואחיו ותלמידיו ולא ארכו ימי שבתם שם: 13 ויקרבו ימי חג הפסח אשר ליהודים ויעל ישוע ירושלים: 14 וימצא במקדש מכרי בקר וצאן ובני יונה ואת מחליפי כסף ישיבים שם: 15 ויקח חבלים ויעבתם לשוט ויגרש כלם מן המקדש ואת הצאן ואת הבקר ויפזר את מעות השלחנים ויהפך שלחנותיהם: 16 ואל מכרי היונים אמר הוציאו אלה מזה ואל תעשו את בית אבי לבית מסחר: 17 ויזכרו תלמידיו את הכתוב כי קנאת ביתך אכלתני: 18 ויענו היהודים ויאמרו אליו אי זו אות תראנו כי כזאת אתה עשה: 19 ויען ישוע ויאמר אליהם הרוס את ההיכל הזה ובשלשה ימים אקימו: 20 ויאמרו היהודים הנה זה ארבעים ושש שנה נבנה ההיכל הזה ואתה תבשלש ימים תקימו: 21 והוא דבר על היכל גויתו: 22 ואחרי קומו מן המתים וזכרו תלמידיו כי זאת אמר להם ויאמינו בכתוב ובדבר אשר דבר ישוע: 23 ויהי בהיותו בירושלים בחג הפסח האמינו רבים בשמו כי ראו אתאות אשר עשה: 24 והוא ישוע לא הפקיד את עצמו בידם על אשר ידע את כלם: 25 ולא הצטרך לעדות איש על האדם כי הוא ידע מה בקרב האדם:

פרק 3

1 ויהי איש אחד בתוך הפרושים ושמך נקדימון שר ליהודים: 2 ויבא אל ישוע לילה ויאמר אליו רבי ידענו כי אתה מורה מאת אלהים באת כי לא יוכל איש לעשות האותות אשר אתה עשה בלתי אם האלהים עמו: 3 ויען ישוע ויאמר אליו אמן אמן אני אומר לך אם לא יולד איש מלמעלה לא יוכל לראות מלכות האלהים: 4 ויאמר אליו נקדימון איך

ידעו ראשונים כי באמת זה הוא המשיח: 27 אך את זה ידענו מאין הוא וכאשר יבוא המשיח לא ידע איש אי מזה הוא: 28 אז קרא ישוע במקדש וילמד לאמר הן ידעתם אתי אף ידעתם מאין אני ומנפשי לא באתי אכן יש אמת אשר שלחני ואתו לא ידעתם: 29 ואני ידעתי כי מאתו אני והוא שלחני: 30 ויבקשו לתפשו ואיש לא שלח בו יד כי לא בא עתו: 31 ורבים מן העם האמינו בו ויאמרו אם יבא המשיח הגם יעשה אותות רבות מאשר עשה זה: 32 והפרושים שמעו את העם מתלחשים עליו כזאת וישלחו הפרושים וראשי הכהנים משרתים לתפשו: 33 ויאמר אליהם ישוע אך למצער עודני עמכם והלכתי אל אשר שלחני: 34 תשחרנני ולא תמצאני ובאשר אני שם אתם לא תוכלו לבוא: 35 ויאמרו היהודים איש רעהו אנה ילך זה ואנחנו לא נמצאנו הכי ילך אל הנפוצים בין היונים וילמד אנשי יון: 36 מה זה הדבר אשר אמר תשחרנני ולא תמצאני ובאשר אני שם אתם לא תוכלו לבוא: 37 ויהי ביום החג האחרון הגדול עמד ישוע ויקרא לאמר איש כי יצמא יבא נא אלי וישתה: 38 המאמין בי בדבר הכתוב במכנני יתרו נהרי מיים חיים: 39 וזאת אמר על פסוקם לא הדבר המאמינים בו כי לא נתן רוח הקדש עדנה יען אשר ישוע עוד לא נתפאר: 40 ורבים מהמון העם שמעו את הדבר הזה אמרו אכן זה הוא הנביא: 41 ויש אשר אמרו זה הוא המשיח: 42 ואחרים אמרו המן הגליל יבא המשיח: 43 הלא הכתוב אמר כי מורע דוד ומכפר בית לחם מקום דוד יצא המשיח: 44 ותהי מחלקת בתוך העם על אדותיו: 45 ומקצתם רצו לתפשו ואיש לא שלח בו יד: 46 וישבו המשרתים אל הכהנים הגדולים והפרושים והמה אמרו אליהם מדוע לא הבאתם אתו: 46 ויענו העבדים מעולם לא דבר איש כאיש הזה: 47 ויאמרו אליהם הפרושים הכי נדהתם גם אתם: 48 הגם האמין בו איש מן השרים או מן הפרושים: 49 רק ההמון הזה אשר אינם ידיעים את התורה אורורים מהם: 50 ויאמר אליהם נקדימונו אשר בא אליו בלילה והוא היה אחד מהם: 51 והשפט תורתנו איש במרם תחקרדו לדעת את אשר עשה: 52 ויענו ויאמרו אליו הגם אתה מן הגליל דרש נא וראה כי לא קם נביא מן הגליל: 53 וילכו איש איש לביתו:

פרק 8

1 וישוע הלך אל הר הזיתים: 2 ויהי בבקר ויבא עוד אל המקדש וכל העם באו אליו וישב וילמד: 3 ויביאו הסופרים והפרושים אשה לפניו אשר נתפשה בשמותה ויעמידוה בתוך: 4 ויאמרו אליו רבי האשה הזאת נתפשה בשנמטא בנאופלה: 5 ומשה צונו בתורה לסקל נשים כאלה ואתה מה תאמר: 6 ואך לנסות אחד ודברו זאת למצא עליו שטנה ויכף ישוע למטה ויתו באצבעו על הקרקע: 7 ויהי כאשר הוסיפו לשאל אותו וישא את עיניו ויאמר אליהם מי בכס וך בלי פשע הוא ראשונה ידה בה אכן: 8 ויכף שנית למטה ויתו על הקרקע: 9 ויהי כשמעו ויך לבם אתם ויצאו אחד אחד החוצה החלל הזקנים ועד האחרונים ויותר ישוע לבדו והאשה נצבת בתוך: 10 וישא ישוע את עיניו וירא כי אין איש בלתי האשה לבדה ויאמר אליה אשה איפה שטייך הכי הרשיעך איש: 11 ותאמר לאי אדני ויאמר לכן גם אני לא ארשיעך לבי לדרךך ואל תאמיני עוד: 12 ויסף ישוע וידבר אליה לאמר אני אור העולם כל החלך אחרי לא יתהלך בחשכה כי אור החיים יהיה לו: 13 ויאמרו

החי ואנכי חי בגלל אבי כן האכל אתי גם הוא יחיה בגללי: 58 זה הוא הלחם הירד מן השמים לא כאשר אכלו אבותיכם את המן וימתו האכל את הלחם הזה יחיה לעולם: 59 כזאת דבר בבית הכנסת בלמדו בכפר נקום: 60 ורבים מתלמידיו כשעמם אמרו כשם הדבר הזה מי יוכל לשמע אתו: 61 ויכן ישוע בלבו כי תלמידיו מלינים על זאת ויאמר אליהם הזאת לכם למכשול: 62 מה אפוא אם תראו את בן האדם עלה אל אשר היה שם לפנים: 63 הרוח הוא הנתן חיים והבשר אין בו מועיל הדברים אשר אני דברתי אליכם רוח המה וחיים המה: 64 אך יש מכס אשר לא יאמינו כי ישוע ידע מראש מי הם אשר אינם מאמינים ומי המוסר אתו: 65 ויאמר על בן אמתו לכם כי לא יוכל איש לבוא אלי בלתי אם נתן לו מאת אבי: 66 מן העת הזאת רבים מתלמידיו נסגו אחור ולא יספו להתהלך אתו: 67 ויאמר ישוע אל שנים העשר חיש את נפשכם גם אתם לסור ממני: 68 ויען אתו שמעון פטרוס אדני אל מי נלך דברי חיי עולמים עמך: 69 ואנחנו האמנו ונדע כי אתה המשיח בן אל חי: 70 ויען אתה ישוע הלא בחרתי אני בכם שנים ימים ואתם מכס שמן הוא: 71 זאת אמר על יהודה כי שמעון איש קריות כי עתיד היה למסרו והוא אחד משנים העשר:

פרק 7

1 אחרי הדברים האלה הלך ישוע בדרכי הגליל הלוך ועבור כי לא אבה להתהלך ביחודה על אשר בקשו היהודים להרגו: 2 ויקרב חג היהודים הוא חג הסוכות: 3 ויאמרו אליו אחיו קום ולך מזה ארצה יהודה למען יראו גם תלמידך את המעשים אשר אתה עשה: 4 כי לא יעשה איש דבר בסתר והוא חפץ להתפרסם לכן אם אתה עשה כאלה הגלה אל העולם: 5 כי אחיו גם הם אל האמינו בו: 6 ויאמר אליהם ישוע עתה לא באה עד עתה ועתה תמיד נכונה: 7 לא יוכל העולם לשנוא אתכם ואני ישנא כאשר אני מעיד עליו כי רעים מעללי: 8 עלו אתם לחג את החג אני לא אעלה אל החג הזה כי עתה לא מלאה עד עתה: 9 כזאת דבר וישב בגליל: 10 ויהי כאשר עלו אחיו לרגל ויעל גם הוא לא בגליו כי אם כמסתתר: 11 והיהודים בקשוו בחג ויאמרו איך הוא: 12 ותהי תלונה רבה על אדותיו בתוך העם אלה אמרו טוב הוא ואלה אמרו לא כי מתעה הוא את העם: 13 אך אין איש מדבר עליו בגליו מפני ראות היהודים: 14 ויהי בחצי ימי החג עלה ישוע אל המקדש וילמד: 15 ויתמהו היהודים ויאמרו איך ידע זה ספר והוא לא למד: 16 ויען אתם ישוע ויאמר לקחי לא שלי הוא כי אם לאשר שלחני: 17 האיש החפץ לעשות רצוני ידע לקחי אם מאת אלהים הוא ואם מנפשי אדבר: 18 המדבר מנפשי כבוד עצמו יבקש אבל המבקש כבוד שליח נאמן הוא ואין עולתה בו: 19 הלא משה נתן לכם תורה ואין איש מכס עשה תורה מדוע תבקשו להרגני: 20 ויען העם ויאמר שד בקרבך מי מבקש להרגך: 21 ויען ישוע ותמהו: 22 משה נתן לכם המילה אך לא ממשח היא כי אם מן האבות וביים השבת תמולו כל זכר: 23 ועתה אם ימול זכר בשבת למען אשר לא תופר תורת משה מה תקשפו עלי כי רפאתי איש כלו בשבת: 24 אל תשפטו למרא עין כי אם משפט צדק שפטו: 25 ויאמרו אנשים מישיבי ירושלים הלא זה הוא אשר בקשו להמיתו: 26 והנה הוא דבר בגליו ולא יגער בו האף אמנם

עשרים וחמש או שלשים רים ויראו את ישוע מתהלך על הים הלוך וקרב אל האניה ויראו: 20 ויאמר אליהם אני הוא אל תראו: 21 וויאלו לקחת אתו אל האניה ורגע נגיעה האניה לארץ אשר הם חלבים שמה: 22 ויהי ממחרת וירא המון העם העמד מעבר לים כי לא היה איה בזה בלתי אחר אשר ירדו בה תלמידיו וכי ישוע לא בא עם תלמידיו אל האניה אך תלמידיו לבדם נסעו מזה: 23 ואניות אחרות באו מציכרים קרוב למקום אשר אכלו שם את הלחם בכרכת האדון: 24 ויהי כראות המון העם כי ישוע אינו שם אף לא תלמידיו וירדו גם הם באניות ויבאו אל כפר נחום לבקש את ישוע: 25 וכאשר מצאו אתו מעבר הים ויאמרו אליו רבי מתי באת הלא: 26 ויען אתם ישוע ויאמר אמן אמן אני אמר לכם לא על ארצותכם את האתות תבקשוני כי אם על אשר אכלתם מן הלחם ותשבעו: 27 אל תעמלו במאכל אשר יאבד כי אם במאכל הקים לחיי עולמים אשר בן האדם יתנו לכם כי בו הם חוחמו אביו האלהים: 28 ויאמרו אליו מה נעשה לפעל פעלות אלהים: 29 ויען ישוע ויאמר אליהם אתם פועלת אלהים כי תאמינו בזה אשר הוא שלח: 30 ויאמרו אליו מה אפוא האות אשר תעשה למעננראה ונאמין כך מה תפעל: 31 אבותינו אכלו את המן במדבר כאשר כתוב לחם מן השמים נתן לנו לאכל: 32 ויאמר אליהם ישוע אמן אמן אני אמר לכם לא משה נתן לכם את הלחם מן השמים כי אם אבי נתן לכם את הלחם מן השמים האמת: 33 כי לחם אלהים הוא היודר מן השמים ונתן חיים לעולם: 34 ויאמרו אליו אדני תנה לנו תמיד את הלחם הזה: 35 ויאמר להם ישוע אנכי לחם החיים כל הבא אלי לא ירעב ואשר יאמין בי לא יצמא עוד: 36 ואני הנה אמרתי לכם כי גם חיותם אתי ולא תאמינו: 37 כל אשר יתנו לי אבי יבוא אלי והבא אלי לא אהרפנו החוצה: 38 כי ירדתי מן השמים לא לעשות רצוני כי אם רצון שלחי: 39 וזה רצון האב אשר שלחני כי כל אשר נתן לי לא יאבד לי כי אם אקימו ביום האחרון: 40 וזה רצון שלי אשר כל הראה את הבן ומאמין בו יהיו לו חיים עולמים ואני אקימו ביום האחרון: 41 וילנו עליו היהודים על אמרו אנכי הוא הלחם הירד מן השמים: 42 ויאמרו הלא זה הוא ישוע בן יוסף אשר אנחנו ידעים את אביו ואת אמו ואיך יאמר מן השמים באתי: 43 ויען ישוע ויאמר אליהם אל תלינו איש אל רעהו: 44 לא יוכל איש לבוא אלי בלתי אם ימשכוו אבי אשר שלחני ואני אקימו ביום האחרון: 45 הלא כתוב בגביאים וכל בניך למודי יהיה לכן כל אשר שבע מן האב ולמד יבא אלי: 46 לא כאלו ראה איש את האב בלתי הבא מאת האלהים הוא ראה את האלהים: 47 אמן אמן אני אמר לכם המאמין בי לו חיי עולמים: 48 אנכי הוא לחם החיים: 49 אבותיכם אכלו את המן במדבר וימתו: 50 זה הוא הלחם הירד מן השמים למען יאכל איש ממנו ולא ימות: 51 אנכי הלחם החי הירד מן השמים איש כי יאכל מן הלחם הזה יחיה לעולם והלחם אשר אוננו הוא בשרי אשר אני נתן בעד חיי העולם: 52 ויתוכחו היהודים איש עם רעהו לאמר איכה יוכל זה לתת לנו את בשרי לאכל: 53 ויאמר אליהם ישוע אמן אמן אני אמר לכם אם לא תאכלו את בשר בן האדם ושתיתם את דמו אין לכם חיים בקרבכם: 54 האכל את בשרי ושתה את דמי יש לו חיי עולמים ואני אקימו ביום האחרון: 55 כי בשרי באמת הוא מאכל ודמי באמת הוא משקה: 56 האכל את בשרי ושתה את דמי הוא ילין בי ואני בו: 57 כאשר שלחני האב

חיים בעצמו כן נתן גם לכן להיות לו חיים בעצמו: 27 ואף שלמן נתן לו לעשות משפט כי בן אדם הוא: 28 אל תתמהו על זאת כי הנה שעה באה אשר כל שכני קבר את קולו ישמעו: 29 ויצאו עשי הטוב לתקומת החיים ועשי הרע לתקומת המשפט: 30 לא אוכל לעשות דבר מנפשי כאשר אשמע כי אשפט ומשפטי משפט צדק כי לא אבקש רצוני כי אם רצון האב אשר שלחני: 31 אם אנכי מעיד עלי עדותי איננה נאמנה: 32 יש אחר המעיד עלי וידעתי כי עדותו אשר הוא מעיד עלי נאמנה היא: 33 אתם שלחתם אל יוחנן והוא העיד על האמת: 34 ואני אינני לקח עדות מאדם אך אמרתי זאת למען תושעו: 35 הוא היה הנר הדלק והמאיר ואתם רציתם לשוש בשעה לאורו: 36 ואני יש לי עדות גדולה מעדות יוחנן כי המעשים אשר נתן לי אבי להשלימם המעשים האלה אשר אני עשה מעידים עלי כי האב שלחני: 37 והאב אשר שלחני הוא מעיד עלי ואתם את קולו לא שמעתם מעולם ותמונתו לא ראיתם: 38 ודברו איננו שכן בקרבכם כי אינכם מאמינים לשלוחו: 39 דרשו בכתובים אשר תחשבו שיש לכם חיי עולמים בהם והוא המעיד עלי: 40 ואם אינכם אביכם לבוא אלי להיות חיים: 41 לא אקח כבוד מכני אדם: 42 אכן ידעתי אתכם כי אין אוהבת אלהים בקרבכם: 43 אני הנה באתי בשם אבי ולא קבלתם אתו ואם יבא אחר בשם עצמו אתו תקבלו: 44 איך תוכלו להאמין אתם הלוקים כבוד איש מרעהו ואת הכבוד אשר מאת האלהים היחיד לא תבקשו: 45 אל תחשבו כי אנכי אשען עליכם לפני אבי משה הוא השען עליכם אשר לו תיחלו: 46 כי לו האמנתי למשה גם לי תאמינו כי הוא כתב עלי: 47 ואם לכתביו אינכם מאמינים איכה לדברתי ואמינו:

פרק 6

1 ויהי אחרי כן ויצא ישוע אל עבר ים הגליל אשר למיכריה: 2 וילכו אחריו המון עם רב כי ראו אותה אשר עשה עם החולים: 3 ויעל ישוע על ההר וישב שם והתלמידים: 4 וימי הפסח חג היהודים קרבו לבוא: 5 וישא את עיניו וירא עם רב בא אליו ויאמר אל פילפוס מאין נקנה לחם לאכל: 6 ואך למען נסות אתו דבר זאת כי הוא ידע את אשר יעשה: 7 ויען אתו פילפוס לחם מאתים דינר לא ימצא אחר לקחת לו איש איש מעמ: 8 ויאמר אליו אחד מתלמידיו אנדרי אחי שמעון פטרוס: 9 יש פה נער אשר לו חמש ככרות לחם שערים ושני דיגים אך אלה מה המה לעם רב כזה: 10 ויאמר ישוע צו את העם לשבת ארצה וירק דשא לרב היה במקום ההוא וישבו ארץ כחמשת אלפי איש במספר: 11 ויקח ישוע את ככרות הלחם ויתן לתלמידיו והתלמידים אל המסבים וככה גם מן הדיגים כזאת נפשם: 12 ויהי כאשר שבעו ויאמר אל תלמידיו אספו את פתותי לחם הנהיתים שנים לשן יאבד מאומה: 13 ויאספו וימלאו שלשים סלים בפתותי חמש ככרות לחם השערים הנהיתים ואלכיהם: 14 ויהי כראות האנשים את האות הזה אשר עשה ישוע ויאמרו הנה זה הוא באמת הנביא הבא לעולם: 15 וידע ישוע כי יבאו ויתפשחו להמליך אותו וימלט עוד הפעם אל ההר הזה לבדו: 16 ויהי בערב וירדו תלמידיו אל הים ויבאו באניה ויעברו אל עבר הים אל כפר נחום: 17 ויכס אתם החשך וישוע לא בא אליהם: 18 ויסער הים כי רוח גדולה נושבת: 19 והם חתרו במשטים כדרך

אמרתי לכם: 27 צאני תשמענה את קולי ואני ידעתין ואחרי תלכנה: 28 ואני אתן לכן חיי עולמים ולא תאבדנה לנצח ואיש לא יחטף אותן מיד: 29 האב אשר נתן לי גדול הוא אני כל ואיש לא יחטף אותן מיד האב: 30 אני ואבי אחד אנחנו: 31 אז ירמו היהודים כפעם בפעם אבינו לסקלו: 32 ויען אתם ישוע מעשים טובים רבים הראיתי אתכם מאת אבי על אי זה מן המעשים ההם תסקלני: 33 ויענו היהודים אותו לאמר על מעשה טוב לא נסקל אתך כי אם על גנפך את אלהים ועל כי אדם אתה ותעש את עצמך אלהים: 34 ויען אתם ישוע הלא כתוב בתורהכם אני אמרתי אלהים אתם: 35 הן קרא שם אלהים לאלה אשר היה דבר האלהים אלהים והכתוב לא יופר: 36 ואיך תאמרו על אשר קרשו האב ושלחו לעולם מגדף אתה יען אמרתי בן אלהים אני: 37 אם לא אעשה את מעשי אבי אל תאמינו לי: 38 ואם עשיתי ולא תאמינו לי האמינו נא למעשי למען תדעו ותאמינו כי בי האב ואני בו: 39 אז ישובו ויבקשו לתפשו וימלט מידם: 40 וילך וישב אל עבר הירדן אל המקום אשר הטביל שם יוחנן בתחלה וישב שם: 41 ויבאו אליו רבים ויאמרו הנה יוחנן לא עשה אות כל אשר דבר יוחנן על האיש הזה אמת היה: 42 ויאמינו בו רבים במקום ההוא:

פרק 11

1 ויהי איש חולה לעזר שמו מבית דני כפר מרים ומרתא אחותו: 2 היא מרים אשר משח את האדון בשמן המר ותנבא את גדולו בשערותיה ועתה לעזר אחיה חלה: 3 ותשלחנה אחיותיו אליו לאמר אדני הנה זה אשר אהבת חלה הוא: 4 וישמע ישוע ויאמר זאת המחלה איננה למות כי אם לכבוד האלהים למען יכבד בה בן האלהים: 5 וישוע אהב את מרתא ואת אחותה ואת לעזר: 6 ויהי כשמשו כי חלה ויתחממה וישב יומים במקום אשר הוא שם: 7 מאחרי כן אמר לתלמידיו לכו ונשובה לארץ יהודה: 8 ויאמרו אליו תלמידיו רבי עתה זה בקשו היהודים לסקלך ואתה תשוב שמה: 9 ויען ישוע הלא שמים עשרה שנים ליום איש כי ילך ביום לא יכשל כי יראה אותו העולם הזה: 10 אבל ההלך בלילה יכשל כי האור אין בו: 11 כזאת דבר ואחרי כן אמר אליהם לעזר ידידני ישן הוא ואנכי הלך למען אעירנו: 12 ויאמרו תלמידיו אדני אם ישן הוא יושע: 13 וישוע דבר על מותו והמה חשב כי על מנוחת המנוח דבר: 14 אז נלה ישוע את אונם ויאמר אליהם לעזר מת: 15 ושמה אני בנללכם כי לא הייתי שם למען תאמינו ועתה נסעה ונלכה אליו: 16 ויאמר תומא הנקרא דידמוס אל התלמידים חבריו ללכת גם אנחנו למען נמות עמו: 17 ויבא ישוע וימצאוהו זה ארבעה ימים שכב בקבר: 18 ובית היני היה קרוב לירושלים בדרך חמש עשרה ריס: 19 ורבים מן היהודים באו בית מרתא ומרים לנחם אתן ועתה אחיהן: 20 ויהי כשמע מרתא כי ישוע בא ותצא לקרוא ומרים וישבת בבית: 21 ותאמר מרתא אל ישוע אדני אלו היית פה כי אז לא מת אחי: 22 וגם עתה ידעתי כי כל אשר תשאל מאת אלהים יתן לך אלהים: 23 ויאמר אליה ישוע קום וקום אחיך: 24 ותאמר אליו מרתא ידעתי כי יקום תבקומה ביום מחרון: 25 ויאמר אליה ישוע אנכי התקומה ותחיים המאמין בי יהיה גם כי ימות: 26 וכל החי אשר יאמין בי לא ימות לעולם התאמיני זאת: 27 ותאמר אליו בן אדני האמנתי כי אתה המשיח בן האלהים הבא לעולם: 28

להיות תלמידיו: 28 ויחרפו אותו ויאמרו אתה תלמידו ואנחנו תלמידיו של משה: 29 אנחנו יודעים כי אל משה דבר האלהים ואת זה לא ידענו מאין הוא: 30 ויען האיש ויאמר אליהם זאת היא הפלא ופלא כי לא ידעתם מאין הוא והוא פקח את עיני: 31 והנה ידענו כי את החמטים לא ישמע אל כי אם את ירא האלהים ועשה רצונו אותו ישמע: 32 מעולם לא נשמע כי פקח איש עיני עור מרחם: 33 לולא היה זה מאת אלהים לא היה יכל לעשות מאומה: 34 ויענו ויאמרו אליו הן בחמטים נולדת כלך ואתה תלמדנו ויהרפרה החוצה: 35 וישמע ישוע כי הרפהו החוצה ויפגשוהו ויאמר אליו התאמין בן האדם: 36 ויען ויאמר מי הוא זה אדני למען אאמין בו: 37 ויאמר אליו ישוע הן ראתי אותו והמדבר אליך הנה זה הוא: 38 ויאמר אני מאמין אדני וישתחו לו: 39 ויאמר ישוע אני לרין באתי לעולם הזה למען יראו העורים והראים יכו בעורון: 40 ואשר היו עמו מן הפרושים שמעו דבריו ויאמרו אליו הגם אנחנו עורים: 41 ויאמר אליהם אם עורים הייתם לא היה בככם חטא ועתה כי אמרתם פקחים אנחנו תמאסכם תעמד:

פרק 10

1 אמן אמן אני אמר לכם איש אשר לא יבוא דרך השער אל מכלא הצאן כי אם יעלה בדרך אחר נגב ופרץ הוא: 2 ואשר יבוא דרך השער הוא רעה הצאן: 3 לו יפתח שמר הסף והצאן את קלו תשמענה והוא לצאנו בשם יקרא ויוציאם: 4 ואחרי הוציאו את צאנו יעבר לפניהן והצאן תלכות אחריהו כי ידעו את קולו: 5 ואחרי זר לא תלכנה כי אם ינוסו מפניו כי את קול הזרים לא ידעו: 6 המשל הזה דבר ישוע באונייהם והמה לא ידעו מה זאת אשר אמר אליהם: 7 ויוסף ישוע ויזכר אליהם אמן אמן אני אמר לכם אני הוא דלת הצאן: 8 כל אשר באו לפני נגבים המה ופרצים והצאן לא שמעו לקולם: 9 אנכי הדלת איש כי יבוא כי יושע ובצאתו ובכואו ימצא מרעה: 10 הנגב לא יבוא כי אם לגנוב ולהרוג ולאבד ואני באתי לבעבור הכיא לם חיים ומלא ספקם: 11 אנכי הוא הרעה הטוב והמה טוב יתן את נפשו בעד צאנו: 12 והשכיר אשר לא רעה הוא והצאן לא לו הנה בראותו כי בא הזאב יעזב את הצאן וגם והזאב יחטף ויפיץ את הצאן: 13 השכיר ינוס כי שכיר הוא ולא ידאג לצאן: 14 והרעה הטוב וידעתי את אשר לי ונודעתי לאשר לי: 15 כאשר האב ידעני ואני ידעתי את האב ואת נפשי אתן בעד הצאן: 16 וצאן אחרת יש לי אשר אינן מן המכלא הזאת ועלי לנהל גם אתן ותשמענה קולי ויהי עדר אחד ורעה אחד: 17 על כן אהב את אבי כי את נפשי אתן למען אשוב ואקחה: 18 ואיש לא יקחנה מאת אבי כי אם אני מעצמי אתננה יש בידי לתת אתה ובידי לשוב לקחתה את המצוה הזאת לקחתי מעם אבי: 19 ותהי מחלקת גם בפעם הזאת בין היהודים על הדברים האלה: 20 ויאמרו רבים מהם שר בו ומשגע הוא למען תשמעו אליו: 21 ואחרים אמרו כל באלה ידבר את אהו שד היוכל שד לפקח עיני עורים: 22 ויהי חג חנכת הבית בירושלים וסתיו היה: 23 ויהלך ישוע במקדש באולם של שלמה: 24 ויסבו אתו היהודים ויאמרו אליו עד אנה תחלה את נפשנו את המשיח אתה הגידה לנו בברור: 25 ויען אתם ישוע הן אמרתי אליכם ולא האמנתם בי המעשים אשר אני עשה בשם אבי הם יעידו עלי: 26 אבל אתם לא תאמינו יען לא מצאני אתם כאשר

תבזוני: 50 אכן לא אבקש את כבודי יש אחד אשר יבקש וישפט: 51 אמן אמן אני אמר לכם אם ישמר איש את דברי לא יראה מות לנצח: 52 ויאמרו אליו היהודים עתה ידענו כי שד כך הן אברהם והנביאים מתו ואתה אמרת אם ישמר איש את דברי לא ישעם מות לנצח: 53 היתה גדול מאברהם אבינו אשר מת גם הנביאים מתו מה תעשה את עצמך: 54 ויען ישוע אם אני מכבד את נפשי כבודי מאין אבי הוא המכבד אתי אשר תאמרו עליו כי הוא אלהים: 55 ולא ידעתם אתו ואני ידעתי ואם אמר לא ידעתי אתו אהיה כוב כמכם אבל ידעתי ואת דברו שמרתי: 56 אברהם אביכם שש לראות את יומי וירא וישמח: 57 ויאמרו אליו היהודים הנה אינך בן חמש שנה ואת אברהם ראית: 58 ויאמר אליהם ישוע אמן אמן אני אמר לכם בטרם היות אברהם אני הוא: 59 אז ירמו אבנים לרגל אתו וישוע התעלם ויצא מן המקדש ויעבר בתוכם עבור וחלפו:

פרק 9

1 ויהי בעברו וירא איש והוא עור מים חולדו: 2 וישאלו אתו תלמידיו לאמר רבי מי הוא אשר חטא הזה אם ילדיו כי נולד עור: 3 ויען ישוע לא זה חטא ולא יולדיו אך למען יגלו בו מעללי אל: 4 עלי לעשות מעשי שלחי בעור יום יבוא הלילה אשר בו לא יוכל איש לפעל: 5 בחיותי בעולם אור הארץ יעש מיט מן הרוק וימרח את המיט על עיני העור: 7 ויאמר אליו לך ורחץ בברכת השלח פרושו שלוח וילך וירחץ ויבא ועיניו ראו: 8 ויאמרו שכניו ואשר ראו אתו לפני כי עור הוא הלא זה הוא הישב ומשאל: 9 אלה אמרו כי הוא זה ואלה אמרו אך דומה אפו נפקחו עיניו: 10 ויאמרו אליו במה נקרא שמו ישוע עשה מיט וימרח על עיני ויאמר אלי לך ורחץ בברכת השלח ואלך וארחץ ותאונה עיני: 12 ויאמרו אליו איך ויאמר לא ידעתי: 13 ויביאו את האיש אשר היה עור לפנים אל הפרושים: 14 והיום אשר עשה בו ישוע את המיט ויפקח את עיניו שבת היה: 15 ויוסיפו לשאל אתו גם הפרושים איך נפקחו עיניו ויאמר אליהם מיט שם על עיני וארחץ והנהי ראה: 16 ויאמרו מקצת הפרושים זה האיש לא מאלהים הוא כי לא ישמר את השבת ואחרים אמרו איכה יוכל איש שם לעשות אתות כאלה ויבא ריב ביניהם: 17 ויוסיפו ויאמרו אל העור מה תאמר אתה עליו אשר פקח עיניך ויאמר נביא הוא: 18 ולא האמינו היהודים עליו כי עור היה וארו עיניו עד אשר קראו אל יולדיו הנפא: 19 וישאלו אתם לאמר הנה הוא בנכם אשר אמרתם כי נולד עור ואיכה הוא ראה עתה: 20 ויענו אליו יולדיו ויאמרו ידענו כי זה הוא בננו וכי נולד עור: 21 אבל איך הוא ראה עתה או מי פקח את עיניו אנחנו לא ידענו הלא בן דעת הוא שאלו את פיהו והוא יגיד מה היה לו: 22 כזאת דברו וילדיו מיראתם את היהודים כי היהודים כבר נעצו לנדות את כל אשר יודה כי הוא המשיח: 23 על כן אמרו וילדיו בן דעת הוא שאלו את פיהו: 24 ויקראו שנית לאיש אשר היה עור ויאמרו אליו הן כבוד לאלהים אנחנו ידענו כי האיש הזה חטא הוא: 25 ויען ויאמר אם האיש חטא הוא אינני ידע את דעתו כי עור הייתי ועתה הנה ראה: 26 ויאמרו אליו עוד מה עשה לך איכה פקח עיניך: 27 ויען אתם כבר אמרתי לכם הלא שמעתם ומה לכם לשמע שנית התאבו גם אתם

הפרושים על נשפך מעיד אתה עדותך איננה נאמנה: 14 ויען ישוע ויאמר אליהם אף אם אעיד על נפשי עדותי נאמנה יען כי ידעתי מאין באתי ואנה אני הלך ואתם לא ידעתם מאין באתי ואנה אלך: 15 אתם לפי הבשר תשפטו ואני לא אשפט איש: 16 ואם אנכי אשפט משפט אמת כי לא לבדי הניי כי אם אני והאב אשר שלחני: 17 וגם בתורתכם כתוב כי עדות שני אנשים נאמנה היא: 18 אני הוא המעיד עלי וגם האב אשר שלחני יעידני: 19 ויאמרו אליו איך יעיד ישוע גם אתי גם את אבי לא ידעתם אלו אתי ידעתם כי עתה גם את אבי ידעתם: 20 כדברים האלה דבר בבית האוצר בלמדו במקדש ולא תפשו איש כי לא בא עתה: 21 ויוסף ישוע ויאמר אליהם אני הלך מזה והבקשוני ובחמאתכם תמותו אל אשר אני הלך שמה אתם לא תוכלו לבוא: 22 ויאמרו היהודים ההמת מיתא נפשו כי אמר אל אשר אני הולך שמה אתם לא תוכלו לבוא: 23 ויאמר אליהם אתם הנכם מן התחתונים ואני מן העליונים אתם מן העולם הזה ואני אינני מן העולם הזה: 24 לכן אמרתי אליכם כי תמותו בחמאתכם כי אם לא תאמינו בו אני הוא בחמאתכם תמותו: 25 ויאמרו אליו מי זה אתה ויאמר אליהם ישוע מה שגם מראש דברתי אליכם: 26 רבות עמי לדבר ולשפט עליכם אכן שלחי נאמן הוא ואשר שמעתי ממנו אתו אני מדבר אל העולם: 27 וחס לא התבוננו כי על האב אמר אליהם: 28 אז אמר להם ישוע בעת תנשאו את בן האדם וידעתם כי אני הוא וכי אינני עשה דבר מנפשי כי אם כאשר למדני אבי אלה אדברי: 29 ואשר שלח אתי הוא עמדי האב לא עזבני לבדך כי את הטוב בעיניו אני עשה תמיד: 30 ויהי בדברו זאת ויאמינו בו רבים: 31 ויאמר ישוע אל היהודים המאמינים בו את תעמדו בדברי באמת תלמידיו אתם: 32 וידעתם את האמת והאמת תשימכם לבני חורין: 33 ויענו אתו זרע אברהם נחנו ומעולם לא היינו לאיש לעבדים איכה תאמר בני חורין תהיו: 34 ויען אתם ישוע אמן אני אמר לכם כל עשה חטא עבד החטא הוא: 35 והעבד לא ישכן בבית לעולם הבן ישכן לעולם: 36 לכן אם הבן יעשה אתכם בני חורין תפשים באמת תהיו: 37 ידעתי כי זרע אברהם אתם אבל אתם מבקשים להמיתני כי דברי לא יכן בתוככם: 38 אני מדבר את אשר ראיתי אצל אבי ואתם עשים את אשר ראיתי אצל אביכם: 39 ויענו ויאמרו אליו אבינו הוא אברהם ויאמר אליהם ישוע אלו הייתם בני אברהם כמעשי אברהם עשיתם: 40 ועתה אתם מבקשים להמיתני איש דבר אליהם האמת אשר שמעתי מעם האלהים אברהם לא עשה כזאת: 41 את מעשי אביכם אתם עשים ויאמרו אליו לא ילדו זנונים אנחנו יש לנו אב אחד הוא האלהים: 42 ויאמר אליהם ישוע אלו אלהים הוא אביכם כי עתה אהבתם אותי כי אנכי יצאתי ובאתי מאת האלהים הן לא ממני באתי אך הוא בלחני: 43 מדוע לא תבינו לשוני יען לא תוכלון לשמע את דברי: 44 אתם מן אביכם השטן ולעשות את האות אביכם תפצתם הוא רוצח נפש היה מראש ובאמת לא עמד כי אמת אין בו מדי דברי כוב משלו ידבר כי כוב הוא ואבי הכוב: 45 ואני יען דברי האמת לא תאמינו לי: 46 מי בכס על עון ויכחני ואם אמת דברתי מדוע לא תאמינו לי: 47 אשר מאת האלהים הוא ישמע את דברי האלהים על כן אתם לא שמעתם כי אינכם מאת האלהים: 48 אז יענו היהודים ויאמרו אליו הלא הטבנו אשר דברנו כי שמרנו אתה ושר כך: 49 ויען ישוע שד אין בי רק את אבי אני מכבד ואתם

בני עוד מעט מזער אחיה עמכם אתם תבקשוני וכאשר אמרתי אל היהודים כי אל אשר אני הולך לא תוכלו לבוא שמה כן אליכם אמר אני עתה: 34 מצוה חדשה אני נתן לכם כי תאהבו איש את אחיו כאשר אהבתי אתכם כן גם אתם איש את אחיו תאהבו: 35 בזאת ידעו כלם כי תלמידיו אתם בחיות אהבה ביניכם: 36 ויאמר אליו פטרום אדני אנה תלך ויען אתו ישוע אל אשר אני הולך שמה לא תוכל עתה ללכת אחריו אך אחרי כן תלך אחריו: 37 ויאמר אליו פטרום מדוע לא אוכל עתה ללכת אחרך הן נפש בעד נפש אתך: 38 ויען אתו ישוע הכי נתן נפשך בעד נפשי אמן אמן אני אמר לך בטרם יקרא תהרגל תכהב כי שלש פעמים:

פרק 14

1 אל יבהל לבכם האמינו באלהים ובי האמינו: 2 בבית אבי מעונות רבות ואם לא כן הוא כי עתה הגדת לכם הנני הלך להכין מקום לכם: 3 ויהי כי תלכתי והכינתי לכם מקום שוב אשוב ולקחתי אתכם אלי למען כאשר אחיה שם תהיו גם אתם: 4 ואל אשר אני הולך שמה ידעתם ואת הדרך ידעתם: 5 ויאמר אליו תומא אדני לא ידענו אנה אתה הלך ואיככה נדע את הדרך: 6 ויאמר אליו ישוע אנכי הנני הדרך והאמת והחיים לא יבא איש אל האב כי אם על ידי: 7 לו ידעתם אתי גם את אבי ידעתם ומעתה ידעתם אתו וראיתם אתו: 8 ויאמר אליו פילפוס אדני הראנו נא את האב ודי לנו: 9 ויאמר אליו ישוע זה כמה ימים אנכי אתכם ואתה פילפוס הטרם תרדעני הראה אתי ראה את האב ולמה זה תאמר הראנו את האב: 10 האיך מאמין כי אנכי באבי ואבי כי הוא הדיבר אשר אדבר אליכם לא מנפשי אנכי דבר כי אבי השכן בקרבי הוא עשה את המעשים: 11 האמינו לי כי אנכי באבי ואבי כי הוא ואם לא כך בגלל המעשים האמינו לי: 12 אמן אמן אני אמר לכם המאמין בי יעשה גם הוא את המעשים אשר אנכי עשה וגדלות מאלה יעשה כי אני הולך אל אבי: 13 וכל אשר תשאלו בשמי אעשה למען יכבד האב בכני: 14 כי תשאלו דבר בשמי אני אעשה: 15 אם אהבתם אתי את מצותי תשמרו: 16 ואני אשאלה מאבי והוא יתן לכם פרקליט אחר אשר ישכן אתכם לנצח: 17 את רוח האמת אשר לא יכל העולם להשיגו כאשר לא יראהו ולא ידעו ואתם ידעתם אתו כי אתכם שכן הוא אף יהיה בתוכם: 18 לא אתנוכם יתושים אבואה אליכם: 19 עוד מעט והעולם לא יוסיף לראות אתי ואתם תראו כי חי אני וגם אתם חיה תחיו: 20 והיה ביום ההוא ידוע תדעו כי אני באבי ואתם בי ואני בכס: 21 מי אשר מצוית אתו וישגר לו הוא ואני אהבתי ואלי ואהבתי אותו הוא לאבי ואני אהבתי ואלי אתודע: 22 ויאמר אליו יהודה לא יהודה איש קריות אדני מה הוא זה כי תחפץ להתודע אלינו ולא לעולם: 23 ויען ישוע ויאמר אליו איש כי יאהבני ישמר את דברי ואבי אהב אתו ונבואה אליו ונשים אצלו מעתה: 24 ואשר לא יאהבני הוא לא ישמר את דברי והדבר אשר שמעתם לא שלי הוא כי אם של אבי אשר שלחני: 25 את אלה דברתי אליכם בעוד יחיתו עמכם: 26 והפרקליט תוח הקדש אשר ישלחני אבי בשמי הוא ילמכם את כל ויוכיכם את כל אשר הגדתי לכם: 27 שלום אניה לכם את שלומי אתן לכם לא כאשר יתן העולם אנכי נתן לכם אל יבהל לבכם ואל יחת: 28 הלא שמעתם כי אמרתי אליכם אלך לי ואשובה אליכם אם

והשמע את דברי ולא ישמרו אני לא אשפט אתו כי לא באתי לשפט את העולם כי אם להושיע את העולם: 48 ואיש אשר יבזני ולא יקח אמרי יש אחד אשר ידון אתו הדבר אשר דברתי הוא ידון אתו ביום האחרון: 49 כי אני לא מלבי דברתי כי אם אבי השלח אתי הוא צוני את אשר אמר ואת אשר אדבר: 50 ואני ידעתי כי מצותי חיי עולם לכן כל אשר אדבר כאשר אמר אלי אבי כן אני מדבר:

פרק 13

1 ולפני חג הפסח כשידע ישוע כי באה שעתו לעבר מן העולם הזה אל אביו כאשר אהב את בחיריו אשר בעולם כן אהבם עד הקץ: 2 ויהי אחרי החל הסעודה והשמן נתן בלב יהודה בן שמעון איש קריות למסרו: 3 וידע ישוע כי נתן אביו את הכל בידו וכי מאלהים בא ואל אלהים ישוב: 4 ויקם מעל השלחן ויפשט את בגדיו ויקח מטפחת ויגהגה: 5 ואחר יצק מים בכיור ויחל לרחץ את רגלי תלמידיו ולנגב במטפחת אשר הוא חגור בה: 6 ויקרב אל שמעון פטרוס והוא אמר אליו אדני האתה תרחץ את רגלי: 7 ויען ישוע ויאמר אליו את אשר אני עשה איך ידע כעת ואחרי כן תרחץ את רגלי פטרוס לעולם לא תעשה: 8 ויאמר אליו פטרוס לעולם לא תרחץ את רגלי ויען ישוע אם לא ארחץ אותך אין לך חלק עמי: 9 ויאמר אליו שמעון פטרוס אדני לא לבד את רגלי כי אם גם את ידי ואת ראשי: 10 ויאמר אליו ישוע המרחץ אין לו לרחץ עוד כי אם את הרגלים כי כלו טהור הוא ואתם טהורים אך לא כלכם: 11 כי ידע מי יטסרוו אתן כל אשר לא כלכם טהורים: 12 ויהי אחרי אשר רחץ את רגליו וילבש את בגדיו וישב להסב ויאמר אליהם ידעתם מה הדבר אשר עשיתי לכם: 13 אתם קראים לי רב ואדון והיטבתם אשר דברתי כי אני הוא: 14 לכן אם אני המורה והאדון רחצתי את רגליכם גם אתם חייבים לרחץ איש את רגלי אחיו: 15 כי מופת נתתי לכם למען תעשו גם אתם כאשר עשיתי לכם: 16 אמן אמן אני אמר לכם כי העבד איננו גדול מאדוני והשלוח איננו גדול משלחו: 17 אם ידעתם זאת אשריכם אם כן תעשו: 18 לא על כלכם דברתי יודע אני את אשר בחרתי בהם אך למען ימלא הכתוב אוכל לחמי הגדיל עלי עקב: 19 מעתה אני אמר לכם בשם היותה למען בכואה תאמינו כי אני הוא: 20 אמן אמן אני אמר לכם כי כל המקבל את אשר אשלחו אתי הוא מקבל ומקבל אתי הוא מקבל את שלחני: 21 ויהי ככלות ישוע לדבר הדברים האלה ויבהל ברוחו ויעד ויאמר אמן אמן אני אמר לכם כי יחיה מתלמידיו מסב על חיקי ישוע אשר ישוע אהבו: 24 וירמו לו שמעון פטרוס לדרש מי הוא זה אשר דבר עליו: 25 ויפל על לב ישוע ויאמר אליו אדני מי הוא: 26 ויען ישוע הנה זה הוא אשר אשב פתי לתת לו ויטבל את פתו ויתן אל יהודה בן שמעון איש קריות: 27 ואחר בלעו את השמן אל קרבו ויאמר אליו ישוע את אשר תעשה עשה מהרה: 28 ומן המסבים לא ידע איש על מה דבר אליו כזאת: 29 כי יש אשר חשבו כי אמר אליו ישוע קנה לנו צרכי החג או לתת לאבוינים ישוע אשר כים הכסף תחת יד יהודה: 30 והוא בקחתו את פת הלחם מהר לצאת החוצה ויהי לילה: 31 הוא יצא וישע אמר עתה נתפאר בן האדם והאלהים נתפאר בו: 32 אם האלהים נתפאר בו גם האלהים הוא יפארוו בעצמו ובמהרה יפארוו: 33

זאת מחמתו על העניים כי אם נגב היה וכים הכסף אתו וישא כל אשר ישימו בו: 7 ויאמר ישוע הניחה לה ליום קבורתי צנפה זאת: 8 כי העניים תמיד המה עמכם ואני אינני תמיד עמכם: 9 וישמעו עם רב ביהודה כי שם הוא ויבאו לא בעבור ישוע לבדו כי אם לראות גם את לעזר אשר העירו מעם המתי: 10 וראשי הכהנים התיעצו להרג גם את לעזר: 11 כי בגללו באו שמה רבים מן היהודים ויאמינו בישוע: 12 ויהי ממחרת כשמוע המון רב אשר באו לחג החג כי יבא ישוע ירושלים: 13 ויקחו בידם כפות תמרים ויצאו לקראתו ויריעו לאמר הושע נא ברוך הבא בשם יהוה מלך ישראל: 14 וימצא ישוע עיר אחד וירכב עליו כאשר כתוב: 15 אל תירא בת ציון הנה מלכך יבוא לך רכב על עיר בן אנתות: 16 וכל זאת לא הבינו תלמידיו בראשונה אך אחרי אשר נתפאר ישוע וכוזר כי בן כתוב עליו וכי זאת שש לו: 17 ויעידו העם אשר היו אצלו בקראו אל לעזר לצאת מן הקבר ויער אתו מעם המתי: 18 על זאת גם המון העם יצא לקראתו על שמעם כי עשה האות הזה: 19 והפרושים דברו איש את אחיו לאמר הראיתם כי הגיע לא תועילו מאומה הנה כל העולם נמשך אחריו: 20 ובתוך העלים להשתחות בהג היו אנשים יונים: 21 ויקרבו אל פילפוס איש בית צידה אשר בארץ הגליל ושאלו ממנו לאמר אדני לראות את ישוע בפננו: 22 ויבא פילפוס ויגד זאת אל אנדרי ואנארי ופילפוס הגידו אל ישוע: 23 ויגשו אותם ישוע ויאמר באה השעה שיפאר בן האדם: 24 אמן אמן אני אמר לכם אם לא יפל נגד החטא אל תוך האדמה ומת ישאר לבדו וכאשר מת יעשה פרי הרבה: 25 האהב את נפשו יאבדנה והשנא את נפשו יעלה הזה ינצח לחי נצח: 26 תחפץ לשלחני ילך אחרי ובאשר אחיה שם יהיה גם משרתי ואיש אשר ישרתני אתו יכבד אבי: 27 עתה נבהל נפשי ומה אמר הושיעני אבי מן השעה הזאת אך על כן באתי אל השעה הזאת: 28 אבי פאר את שמך ותצא בת קול מן השמים גם פארתו וגם אוסיף לפאר: 29 והעם העמדים שמה שמעם אמרו רעם נשמע ואחרים אמרו מלאך דבר אתו: 30 ויען ישוע ויאמר לא למעני היה הקול הזה כי אם למענכם: 31 עתה משפט בא על העולם הזה עתה ישלך שר העולם הזה חוצה: 32 ואני בהנשאי מעל הארץ אמשך כלם אלי: 33 ואת דבר לרמוז אי זה מות הוא עתיד למות: 34 ויענו אתו העם ויאמרו הנה שמענו בתורה כי המשיח יבין לעולם ואיך אמרת כי בן האדם צריך להנשא ומי בן האדם הלזה: 35 ויאמר אליהם ישוע אך למצער יהיה האור השמש תהלה בעוד לכם האור פן ישובכם חשך והחלך בחשך לא ידע אנה הוא הלך: 36 בעוד לכם האור האמינו באור למען תחיו בני האור את הדברים האלה דבר ישוע וילך לו ויסתר מפניהם: 37 רבים האתות אשר עשה לעיניהם ובכל זאת לא האמינו בו: 38 למלאת דבר ישעיהו הנביא אשר אמר יהיה מי האמין לשמעתינו וזרוע יהוה על מי נגלתה: 39 על כן לא יכלו להאמין כי עוד אמר ישעיהו: 40 השע עיניהם והשמין לבכם פן יראו בעיניהם ולבכם יבין ושובו ורפואתי להם: 41 בזאת דבר ישעיהו בראותו את תפארתו ויבא עליו: 42 אוכל רבים אתן משרים האמינו בו אך בגלל הפרושים לא הודו למען אשר לא יגדו: 43 כי אהבו כבוד אנשים יותר מכבוד האלהים: 44 ויקרא ישוע ויאמר המאמין בי לא בי הוא מאמין כי אם בשלח אתי: 45 והראה אתי את אשר שלחני הוא ראה: 46 אני באתי לאור אל העולם למען כל אשר יאמין בי לא ישב בחשך: 47

ויהי אחר דברה זאת ותלך ותקרא למרים אחותה בסתר לאמר הנה המורה פה וקרא לה: 29 היא שמעה ותמהר לקום ותבא אליו: 30 וישוע מרס יבא אל הכפר כי עורנו עמד במקום אשר פגשנו שם מרתא: 31 והיהודים אשר באו באו ביתה לנחמה בראותם את מרים כי קמה פתאם ולמה הלכו אחריה באמרים כי הלכה לה אל הקבר לבכות שמה: 32 ותבא מרים אל המקום אשר ישוע עמד שם ותרא אתו ותפל לרגליו ותאמר לו אדני אלו היית פה כי אז לא מת אחי: 33 ויהי בראות ישוע אתה בכיה וגם היהודים אשר באו אהבו בכים ותזעזע רוחו ויהי מרעיד: 34 ויאמר איפה שמתם אתו ויאמרו אליו אדני בא וראה: 35 ויבך ישוע: 36 ויאמרו היהודים הנה מה גדלה אהבתו אתו: 37 ומקצתם אמרו הפק עיני העור הלא יכל לעשות שגם זה לא ימות: 38 ויוסף עוד ישוע להעם ברוחו ויבא אל הקבר והוא מערה ואבן על מבוואה: 39 ויאמר ישוע שאו את האבן מעליה ותאמר אליו מרתא אחות המת אדני הנה כבר באש כי ארבעה ימים לו: 40 ויאמר אליה ישוע הלא אמרתי לך כי אם תאמיני תחיי את כבוד האלהים: 41 וישא את האבן אשר המת הושע שם וישע נשא את עיניו למרומם ויאמר אודך אבי כי עניתני: 42 ואני ידעתי כי בכל עת תענני אולם בעבור העם הזה אשר סביבותי דברתי למען יאמינו כי כי אתה שלחתי: 43 ויהי ככלותו לדבר ויקרא בקול גדול לעזר קום צא: 44 ויצא המת וידיו ורגליו כרוכות בתכריכין ופיו לושים בסודר ויאמר אליהם ישוע התיירו אתו וילך לדרכ: 45 ורבים מן היהודים אשר באו אל מרים בראותם את אשר עשה ישוע האמינו בו: 46 ומקצתם הלכו אל הפרושים ויגידו להם את אשר עשה ישוע: 47 אז יקוילו הכהנים הגדולים והפרושים את הסנהדרין ויאמרו מה נעשה כי האיש הלזה עשה אתות הרבה: 48 אם נניח לו לעשות כלם יאמינו בו ובאו הרומיים ולקחו גם את אדמתנו וגם את עמנו: 49 ואחד מהם קיפא שמו והוא כהן גדול בשנה ההיא אמר אליהם הן לא תדעו מאומה: 50 אף רגלי ותבוננו כי טוב לנו מות איש אחד בעד רגיו מאבד העם כלו: 51 וזאת לא דבר מלבו כי אם בהיותו כהן גדול בשנה ההיא נבא כי ישוע ימות בעד העם: 52 ולא בעד העם לבד כי אם לקבץ גם את בני אלהים המפורים והיו לאחדים: 53 ויועצו יחדו להמית מהיום ההוא והלאה: 54 על כן לא התהלך ישוע עוד בתוך היהודים בגלוי כי אם סר משם לארץ הקרובה אל המדבר אל עיר עפרים ויגש שם עד תלמידיו: 55 ויקרבו ימי הפסח ליהודים ועם רב עלו מן הארץ ירושלימה לפני הפסח למען יסחרו: 56 ויבקש את ישוע ובעמדם בבית המקדש נדברו לאמר מה תחשבו הכי לא יבוא אל החג: 57 והכהנים הגדולים והפרושים נזרו גזרה אשר אם ידע איש את מקומו וידענו למען תיפשהו:

פרק 12

1 וששת ימים לפני חג הפסח בא ישוע לבית חני מקום לעזר אשר העיר אתו מעם המתי: 2 ויעשו לו שם משתה בערב ומרתא משרתת ולעזר היה אחד מן המסבים אתו: 3 ותקח מרים מרקחת נרדן ויקר מאד לשרא אחת משקלה ותמשה בה את רגלי ישוע ותנגב את רגליו ומשרותיה והבית ימלא ריח המרקחת: 4 ויאמר אחד מתלמידיו היה יהודה בן שמעון איש קריות העתיד למסרו: 5 מדוע לא נמכרה המרקחת בשלש מאות דינר ונתן לעניים: 6 והוא לא דבר את

האחר המידע לכהן הגדול וידבר אל השערת ויבא את פטרוס פנימה: 17 ותאמר האמה השערת אל פטרוס הלא גם אתה מתלמידיו האיש הזה ויאמר אינני: 18 והעבדים והמשרתים בערו אש גחלים כי עת קר היתה ויעמדו שם ויתחממו וגם פטרוס עמד עמו ומתחמם: 19 וישאל הכהן הגדול את ישוע על תלמידיו ועל לקחו: 20 ויען אותו ישוע אנכי בגלוי דברתי אל העולם ותמיד למדתי בבית הכנסת ובבית המקדש אשר כל היהודים נקהלים שמה ולא דברתי דבר בסתר: 21 ומה תשאל אתי שאל נא את השמעיה מה שדברתי אליהם הנם יודעים את אשר אמרתי: 22 ויהי כדברו הדברים האלה ויך אחד המשרתים העמד שמה את ישוע על הלחי ויאמר הכואת הענה את הכהן הגדול: 23 ויען אותו ישוע אם רעה דברתי תנה עד כי רעה היא ואם טוב מדוע תסטרני: 24 וישלחוהו חנן אסור בזקים אל קיפא הכהן הגדול: 25 ושמעון פטרוס עמד ומתחמם ויאמרו אליו הלא גם אתה מתלמידיו ויבטח ויאמר אינני: 26 ויאמר איש מעבדי הכהן הגדול והוא מודע לאשר קצין פטרוס את אוננו הלא ראיתך עמו בתוך הקץ: 27 ויוסף פטרוס לבוש ופתאם קרא התרגול: 28 ויוליכו את ישוע מבית קיפא אל בית המשפט ויהי בבקר השכם והמה לא נכנסו אל בית המשפט למען אשר לא יטמאו כי אם יאכלו את הפסח: 29 ויצא פילטוס אליהם ויאמר על מה תאשימו את האיש הזה: 30 ויענו ויאמרו אליו לולא היה זה עשה רע כי עתה לא הסגרנהו אליך: 31 ויאמר אליהם פילטוס קהו אתם עמכם ועשו משפטו בחזיתכם ויאמרו אליו היהודים אין לנו רשיון לחמית איש: 32 למלאת דבר ישוע אשר דבר לרמוז אי זה מות תמיד הוא בלמות: 33 וישב פילטוס אל בית המשפט ויקרא אל ישוע ויאמר אליו האתה הוא מלך היהודים: 34 ויען אותו ישוע המלך תדבר זאת או אחרים הגידו לך עלי: 35 ויען פילטוס האף אנכי יהודי הלא עמך וראשי הכהנים הסנידוך אלי מה עשית: 36 ויען ישוע מלכותי איננה מן העולם הזה את היתה מלכותי מן העולם הזה כי אז נלחמו לי משרתי לבלתי חסר ביד היהודים ועתה מלכותי איננה מפתי: 37 ויאמר אליו פילטוס אם כן אפוא מלך אתה ויען ישוע אתה אמרת כי מלך אנכי לזה נולדתי ולזה באתי בעולם להעיד לאמת כי אשר הוא מן האמת ישמע בקולי: 38 ויאמר אליו פילטוס מה היא האמת ואחרי דברו זאת יצא שנית אל היהודים ויאמר אליהם אני לא מצאתי בו כל עון: 39 חן מנהג הוא בככם כי אשלח לכם איש אחד חפשי בפסח חיש את נפשכם כי אשלח לכם את מלך היהודים: 40 ויוסיפו ויצעקו לאמר לא את האיש הזה אלא את בר אבא ובר אבא היה מרצח:

פרק 19

1 אז לקח פילטוס את ישוע וייסרהו בשוטים: 2 וישרנו אנשי הצבא עטרת קציים וישימו סלע על ראשו ויעטרוהו לבוש ארגמן: 3 ויאמרו שמו לך מלך היהודים ויכוהו על הלחי: 4 ויצא פילטוס עוד החוצה ויאמר אליהם הנני מוציא אתו אליכם למען תדעו כי לא מצאתי בו כל עון: 5 וישוע יצא החוץ ועליו עטרת הקציים ולבוש ארגמן ויאמר אליהם פילטוס הנני האדם: 6 ויהי כאשר ראוהו הכהנים ותלמידיו והמשרתים ויצעקו לאמר הצלב הצלב ויאמר אליהם פילטוס קהו אתם והצליבוהו כי אנכי לא מצאתי בו אשמה: 7 ויענו היהודים תורה יש לנו ועל פי

יצאתי ויאמינו כי אתה שלחתני: 9 אני בעדם אעתיך לך לא בעד העולם אעתיך כי אם בעד אלה אשר נתת לי כי לך המה: 10 וכל אשר לי לך הוא ושליך שלי ונתפארתה בהם: 11 ואני אינני עוד בעולם והם בעולם המה ואני בא אליך אבי הקדוש נצח בשמך את אשר נתתם לי למען יהיו אחד כמנו: 12 בהיותי עמכם בעולם אני נציתי אתם בשמך את אשר נתתם לי שמרתי ולא אבד מהם איש וזולתי בן האבדון למלאת דבר הכתוב: 13 ועתה הנני בא אליך ואלה אני מדבר בעולם למען תמלא להם שמחתי בקרבם: 14 אני נתינת להם את דברך והעולם שגא אתם יען כי לא מן העולם המה כאשר גם אנכי לא מן העולם אני: 15 ולא אעתיך לך אשר תקחם מן העולם רק שהצדק מן הרע: 16 מן העולם אינמו כאשר גם אנכי אינני מן העולם: 17 קדש אתם באמתך בדברך אמת הוא: 18 כאשר אתה שלחת אותי אל העולם כן גם אני שלחת אתם אל העולם: 19 והתקדשתי בעדם למען יהיו גם הם מקדשים באמת: 20 אולם לא לבד בעד אלה אנכי מעתיך לך כי אם גם בעד המאמינים כי על פי דברם: 21 למען יהיו הם אחד כאשר אתה אבי כי אתה ואני כך ויהי גם המה בנו כאשר למען יאמין העולם כי אתה שלחתני: 22 ואני נתתי להם את הכבוד אשר נתת לי למען יהיו אחד כאשר אנחנו אחד נחנו: 23 אני בהם ואתה בי למען יהיו משלמים לאחד ולמען ידע העולם כי אתה שלחתני ואהבת אתם כאשר אהבתי: 24 אבי הפצתי כי גם הם אשר נתתם לי יהיו עמי כאשר אהיה אני למען יחוו את כבודי אשר נתת לי כי אהבתי לפני מוסדות עולם: 25 אבי הצדיק חן העולם לא ידעך ואני ידעתיך ואלה הכירו כי אתה שלחתני: 26 ואני הודעתים את שמך ואוספיך להודיעם למען תהיה בם האהבה אשר אהבתי ואני אהיה בהם:

פרק 18

1 ויהי ככלות ישוע לדבר את הדברים האלה ויצא החוצה עם תלמידיו מעבר לנחל קדרון ושם גן ויבא בו הוא ותלמידיו: 2 וגם יהודה מוסריו ידע את המקום כי פעמים רבות נועד שמה ישוע עם תלמידיו: 3 ויפק יהודה את הגדול ומשרתים מאת הכהנים הגדולים והפרושים ויבא שמה בנרות ובלפידים ובכלי נשק: 4 וישוע ידע את כל אשר יבא עליו ויצא ויאמר אליהם את מי תבקשו: 5 ויענו ויאמרו את ישוע הנציר ויאמר אליהם ישוע אני הוא וגם יהודה מוסריו עמד אצלם: 6 ויהי כדבר ישוע אליהם אני הוא ויסגו אחרו ויפלו ארצה: 7 ויפק וישאל אתם את מי תבקשו ויאמרו את ישוע הנציר: 8 ויען ישוע הלא אמרתי לכם אני הוא לכן אם אתי תבקשו הניחו לאלה ויילכו: 9 למלאת הדבר אשר אמר מאלה אשר נתת לי לא אבד לי אף אחד: 10 ולשמעון פטרוס חרב וישלפה ויך את עבד הכהן הגדול ויקצין את אוזניו הימנית ושם העבד מלכוס: 11 ויאמר ישוע אל פטרוס השב חרבך אל נדנה הכי לא אשתה את הכוס אשר נתן לי אבי: 12 ואנחנו הגדול ושר האלף ומשרתי היהודים את ישוע ויאסרוהו: 13 ויוליכוהו בראשונה אל חנן והוא חתן קיפא אשר שמש בכהונה גדולה בשנה ההיא: 14 הוא קיפא אשר יעץ את היהודים כי טוב אשר איש אחד יאבד בעד כל העם: 15 ושמעון פטרוס ותלמידו אחר הלכו אחרי ישוע והתלמיד ההוא היה נודע לכהן הגדול ויבא עם ישוע לחצר הכהן הגדול: 16 ופטרוס עמד מחוץ לפתח ויצא התלמיד

מראש כי הייתי עמכם: 5 ועתה הלך אנכי אל שלחי ולא ישאלני איש מכם אנה תלך: 6 אך על דברי את אלה אליכם מלא לבבכם עצבת: 7 אולם האמת אנכי לכם כי לבתי אך טוב לכם כי אם לא אלך אל יבא אליכם הפרקליט ואם אלך אשלחנה אליכם: 8 והיה בבוא יוביח את העולם על דבר ההאמת והצדק והמשפט: 9 על החטא כי לא האמינו ביי: 10 ועל הצדק כי אלך אל אבי ולא תוסיפו לראות אתי: 11 ועל המשפט כי נדון שר העולם הזה: 12 עוד רבות לי להגיד לכם אך לא תוכלון שאת: 13 ורוח האמת בבאו הוא ירדך אתכם אל כל האמת כי לא ידבר מעצמו כי אם אשר ישמע ידבר והאמת יגיד לכם: 14 הוא יפארגני כי משלי יקח ויגיד לכם: 15 כל אשר לאבי לי הוא על כן אמרתי כי משלי יקח ויגיד לכם: 16 חן מעט ולא תראוני ועוד מעט ותחזוני כי אני הלך אל אבי: 17 ומקצת תלמידיו נדברו איש אל אחיו לאמר מה זה אמר אלינו חן מעט ולא תראוני ועוד מעט ותחזוני ואמרו אני הלך אל אבי: 18 ויאמרו מה זה אשר אמר מעט לא ידענו מה דבר: 19 וידע ישוע כי עם לבכם לשאל אתו ויאמר אליהם העל זאת אתם דרשים בנייכם כי אמרתי חן מעט ולא תראוני ועוד מעט ותחזוני: 20 אמן אמן אני אמר לכם כי אתם תבכו ותילילו והעולם ישמח חן אתם תעצבו אכן עצבכם יתפך לששון: 21 האשה בלדתה עצב לה כי באה עתה ואחרי ילדה את הילד לא תזכר עוד את עצבונה משמחתה כי אדם נולד לעולם: 22 וגם אתם כעת תתעצבו אך אשוב אראם אתכם ויש לבכם ואין לקח שמחתכם מכם: 23 וביום ההוא לא תשאלוני דבר אמן אמן אני אמר לכם כי כל אשר תשאלו מאת אבי בשמי יתנוי לכם: 24 עד עתה לא שאלתם דבר בשמי שאלו ותקחו למען תמלא שמחתכם: 25 את אלה דברתי אליכם משלים אכן שעה באה ולא אדבר עוד אליכם במשלים כי אם ברור אמלל לכם על אבי: 26 ביום ההוא תשאלו בשמי ואינני אמר לכם כי אני אעתיך לאבי בעדכם: 27 כי אבי גם הוא אהב אתכם עקב אשר אהבתוני ואמנתיכם כי באת אלה אתם יצאתי: 28 מאת האב יצאתי ואבא לעולם אשובה אעזב את העולם ואלך אל אבי: 29 ויאמרו אליו תלמידיו הנה כעת ברור המלל ולא תמשל משל: 30 עתה ידענו כי כל ידעת ולא תצטרך כי ישאלך שאל בואת נאמין כי מאת אלהים יצאת: 31 ויען אתם ישוע עתה האמינו: 32 הנה שעה באה ועתה זה הגיעה ונפצותם איש איש לביתו ואתי תעזבו לבדי ואינני לבדי כי אבי עמדי: 33 את אלה דברתי אליכם למען בי יהיה לכם שלום בעולם יהיה לכם עני אך יאמין לבבכם אני נציתי את העולם:

פרק 17

1 את אלה דבר ישוע וישא עניו השמימה ויאמר אבי הנה באה השעה פאר את בנך למען גם בנך יפאריך: 2 כאשר נתת לי השלטון על כל אשר למען יתן חיי עולמים לכל אשר נתת לי: 3 ואלה חיי העולמים לדעת אתך אשר אתה לבדך את אמת ואת ישוע המשיח אשר שלחת: 4 אני פארתך בארץ כליתו פעלך אשר צויתני לעשות: 5 ועתה פארגני אתה אבי עמך בכבוד אשר היה לי עמך טרם היות העולם: 6 את שמך הודעתי לבני האדם אשר נתת לי מתוך העולם לך היו לי נתת אתם ואת דברך נצרו: 7 ועתה ידעו כי כל אשר נתת לי מעמך הוא: 8 כי הדברים אשר נתת לי נתתי להם והם קבלום ויכירו באמת כי מעמך

אהב תאהבוני כי עתה תשמחו באמרי לכם כי הלך אני אל האב כי אבי גדול ממני: 29 ועתה הנה הגדתי זאת לכם בטרם היותה למען בכוחה האמינו: 30 לא אירבה עוד אמרים עמכם כי יבוא שר העולם הזה ובי אין לו מאומה: 31 אך למען ידע העולם כי את אבי אני אהב וכאשר צונו אבי כן אני עשה קומו ונלכה מזה:

פרק 15

1 אנכי הגפן האמתית ואבי הוא הכרם: 2 כל שריג כי אשר איננו עשה פרי יסירנו ואשר יעשה פרי יטהרנו להרבות את פרוי: 3 אתם כעת מטהרים בעבור דברי אשר דברתי אליכם: 4 עמרו בי ואני בכם כאשר השריג כל יעשה פרי מאליו אם לא יעמד בנפן כן גם אתם אם לא תעמדו ביי: 5 אנכי הוא הגפן ואתם השריגים העמד ביי ואני בו הוא יעשה פרי לרב כי בלעדי לא תוכלון עשות מאומה: 6 איש אשר לא יעמד כי השלך כשריג החוצה וייבש וילקטום וישליכוהו אל תוך האש והיה לבער: 7 והיה אם תעמדו ביי ודברי יהיו בכם ככל הפצכם תשאלו ויעשה לכם: 8 בואת נכבד אבי בעשותכם פרי לרב והיותם לי לתלמידים: 9 כאשר אהבתי אבי אהבתי אתכם גם אני ואתם עמדו באהבתי: 10 אם תשמרו את מצותי תעמדו באהבתי כאשר שמרתי גם אני את מצות אבי ועמדתו באהבתי: 11 את אלה דברתי אליכם בעבור תהיה שמחתי בכם ותמלא שמחתכם: 12 הנה זאת מצותי כי תאהבון איש את אחיו כאשר אתם תהיכם: 13 אין לאיש אהבה יתרה ממתן אל נפשו בעד ידידיו: 14 ואתם ידידי אתם אם תעשו את אשר אני מצוה אתכם: 15 לא אקרא לכם עוד עבדים כי אם אמרתי ידידי אתם כי כל אשר שמעתי מאת אבי הודעתי אתכם: 16 לא אתם בחרתם כי אבי אהב אתכם: 17 ובהפךתי אתכם ללכת ולעשות פרי ופריכם יקום והיה כל אשר תשאלו מאבי בשמי יתן לכם: 17 את אלה אני מצוה אתכם למען תאהבון איש את אחיו: 18 אם העולם שגא אתכם דעו כי אתי שגא ראשונה: 19 אלו מן העולם היותם כי אז אהב העולם את אשר לו ויען כי אינכם מן העולם כי אם בחרתי אתכם מתוך העולם לכן העולם ישנא אתכם: 20 זכרו את דברי אשר דברתי אליכם העבד איננו גדול מאדניו אם ירדפו אתי גם אתכם ירדפו אם שמרו את דברי גם את דברכם ישמרו: 21 אבל כל זאת ישעו לכם בעבור שמי לא ידעו את שלחי: 22 לולא באתי ודברתי אליהם לא היה בהם חטא ועתה לא יוכלון להתנצל על חטאתם: 23 השנא אתי ישנא גם את אבי: 24 לולא עשיתי בתוכם את המעשים אשר איש זולתי לא עשה לא היה בהם חטא ועתה ראו וישנאו גם אתי גם את אבי: 25 אך למלאת דבר הכתוב בתורחם שנאת חנם שנאוני: 26 ובכוח הפרקליט אשר אשלחנו לכם מאת אבי רוח האמת היוצא מאת אבי הוא יעיד עלי: 27 וגם אתם תעידו כי מראש הייתם עמדי:

פרק 16

1 את אלה דברתי אליכם למען לא תכשלו: 2 הנה יגדו אתכם ואף באה השעה אשר כל הרג אתכם יזמה להקריב עבודה לאלהים: 3 וכזאת ישעו לכם יען גם את אבי וגם אתי לא ידעו: 4 אבל הגדתי לכם את אלה למען אשר בבה השעה תזכרום כי אנכי אמרתי אליכם וכאלה לא אמרתי אליכם

מעשי השליחים

פרק 1

1 הן המאמר הראשון התאופילוס עשיתיו על כל אשר החל ישוע לעשות וללמד: 2 עד היום אשר לקח למרום אחרי צותו ברוח הקדש את השליחים אשר בחר בהם: 3 ואשר גם התיצב להם חי אחרי ענותו באותה רבות בהראותו אליהם ארבעים יום וידבר על מלכות האלהים: 4 ובאכלו להם עמם צוה אותם לבטלי סור מירושלים כי אם להרחיל להבטחת האב אשר שמתם ממני: 5 כי יוחנן תטבלו במים ואתם תטבלו ברוח הקדש בקרוב אחרי הימים האלה: 6 ויהי כאשר נאספו יחדו וישאלוהו לאמר אדונינו המשיב אתה בעת הזאת את המלוכה לישראל: 7 ויאמר אליהם לא לכם לדעת העתים והזמנים אשר יעד האב בשלטנו: 8 אבל תקבלו בגבורה כבוא עליכם רוח הקדש והייתם עדי בירושלים ובכל יהודה ובשמרון ועד קצה הארץ: 9 ויהי בדברו זאת העלה והם ראים וישאוהו עין מנגד עיניהם: 10 ויביטו אחריו השמימה בעברו והנה שני אנשים לבושי כדים נצבים עליהם: 11 ויאמרו אתם אנשי הגליל מה תעמרו פה ועיניכם השמימה ישוע זה אשר לקח מאתכם השמימה כן בוא יבוא כאשר אריתם אותו עלה השמימה: 12 ויפנו וילכו ירושלימה מן ההר הנקרא הר הזיתים והוא קרוב לירושלים דרך תחום שבת: 13 ויבאו העירה ויעלו אל העליה אשר היו ישיבים בה פטרוס ויעקב ויוחנן ואנדריא פילפוס ותומא בר תלמי ומתי יעקב בן חלפי ושמעון הקנא ויהודה בן יעקב: 14 כל אלה היו שקרים יחדו בלב אחד להתפלל ולהתחנן ועמם הנשים ומרים אם ישוע עם אחיו: 15 ובמים האלה קם פטרוס בתוך התלמידים ומספר שמות הנקבלים יחד כמאה ועשרים ויאמר: 16 אנשים אחים מן הצרף היה כי ימלא הכתוב ההוא אשר דבר מקדם רוח הקדש בפי דוד שלי יהודה אשר היה מוליך את תפשי ישוע: 17 כי היה נמנה אתנו וזכה בגורל השרות הזה: 18 והנה הוא קנה לו שדה במחיר הרשעה ויפל על פניו ארצה ויבקע בתוך וישפכו כל מעיו: 19 וגם נודעה זאת לכל ישיבי ירושלים ויקרא בשפתם לשהה ההוא חקל דמא הוא שדה הדם: 20 כי כהוב בספר התלים ידוע מיתרתי נשמה ואל יתו כי ישב ופקדוהו יקח אחר: 21 ועל כן מן הצרף כי מן האנשים האלה אשר התהלכו אתנו כל ימי היות אדונינו ישוע יוצא ובא לפנינו: 22 החל מבטילת יוחנן עד יום הלכחו מאתנו כי אחד מהם יהיה לעד עמנו על קומנו מן המתים: 23 ויעמידו שנים את יוסף הנקרא בר שבא והוא מכנה יוסטוס ואת מוסס: 24 ויתפללו ויאמרו אתה אדני היודע כל הלבבות הראה נא מן השנים האלה את האחד אשר בחרת בו: 25 לקחת את גורל השרות הזה והשליחות אשר סר ממנה יהודה להלך אל מקומו: 26 ויפילו גורלות ויפל הגורל על מתיה ויספח על עשתי עשר השליחים:

פרק 2

1 וביום מלאה שבעת השבעות ויתאספו כלם לב אחד: 2 ויהי פתאם קול רעש מן השמים כקול רוח סערה וימלא את כל הבית אשר ישובו בו: 3 ותראוינה אליהם לשונות חלקקות ומראיות כאש ותנחיתה אחת על כל אחד מהם: 4 וימלאו כלם רוח

אחרים רבים עשה ישוע לעני תלמידיו אשר לא נכתבו בספר הזה: 31 אך אלה נכתבו למען תאמינו כי ישוע הוא המשיח בן אלהים ולמען יהיו לכם המאמינים חיי עולם בשמו:

פרק 21

1 ויהי אחרי כן ויסף ישוע הגלות אל תלמידיו על ים טבריה ובה נגלה אליהם: 2 שמעון פטרוס ותומא הנקרא דידומוס ונתנאל מקנה אשר בארץ הגליל ובני זבדי ועוד שנים אחרים מתלמידיו ישבו יחדו: 3 ויאמר אליהם שמעון פטרוס הנני הלך לדגו ויאמרו אליו גם אנחנו נלך עמך ויצאו וימהרו לדגת אל האניה ובלילה ההוא לא אחזו מאומה: 4 הבקר אור וישוע עמד על שפת הים ולא ידעו התלמידים כי ישוע הוא: 5 ויאמר אליהם ישוע בני הים לכם אבל מאומה ויענו אותו אין: 6 ויאמר להם השליכו המכמרת מימין לאניה ותמצאו וישליכו ולא יכלו עוד למשך אתה מרב הדגים: 7 ויאמר התלמיד ההוא אשר ישוע אהבו אל פטרוס זה הוא האדון וישועו שמעון פטרוס כי הוא האדון ויחנר את מעילו כי עירום היה ויתנפל אל הים: 8 והתלמידים הנשארים באו בספינה כי לא הרחקו מן היבשה כי אם כמאתים אמה וימשכו אל המכמרת עם הדגים: 9 ויהי כצאתם אל היבשה ויראו שם גחלי אש ערוכים ודגים עליהם ולחם לאכל: 10 ויאמר אליהם ישוע הביאו הלם מן הדגים אשר אחזתם עתה: 11 ויעל שמעון פטרוס וימשך גדולים מאה וחמשים ושלשה ולא נקרעה המכמרת אף כי רבים היו: 12 ויאמר אליהם ישוע באו כרו לחם ואין גם אחד בתלמידים אשר מלאו לבו לשאל אתו מי אתה דגים גדולים מאה וחמשים ושלשה ולא נקרעה המכמרת אף כי רבים היו: 12 ויאמר אליהם ישוע באו כרו לחם ואין גם אחד בתלמידים אשר מלאו לבו לשאל אתו מי אתה וידעו אשר היה האדון: 13 ויבא ישוע ויקח את הלחם ויון לחם וגם את הדגים: 14 וזאת היא הפעם השלישית אשר נגלה ישוע אל תלמידיו אחרי קומו מעם המתים: 15 ויהי אחרי אכלם אמר ישוע אל שמעון פטרוס שמעון בן יונה התאהב אתי יותר מאלה ויאמר אליו כן אדני אתה ידעת כי אהבתך עוד הפעם שמעון בן יונה התאהב אתי ויאמר אליו כן אדני אתה ידעת כי אהבתך ויאמר אליו נהג את צאנאי: 17 ויאמר אליו פעם שלישית שמעון בן יונה התאהב אתי ויתעצב פטרוס על כי אמר אליו שלישית התאהב אתי ויאמר אליו אדני את כל אתה יודע וידעת כי אהבתך ואמר אליו ישוע רעה את צאנאי: 18 אמן אמן אני אמר לך בהיותך צעיר לימים אתה חגרת את עצמך ותלך אל אשר חפצת והיה כאשר תזקן ופרשת כפיך ואחר יחנךך ונשאך אל אשר לא תחפץ: 19 וכל זאת דבר לרמז על היתרה אשר יכבד בה לך אלהים ויהי ככללותו לדבר ויאמר אליו לך אחרי: 20 ויפן פטרוס וירא את התלמיד אשר ישוע אהבו הלך אחריהם הוא הנפל על לבו בעת הסעודה וגם שאל אדני מי הוא זה אשר ימסר: 21 ויהי בראותו אותו פטרוס ויאמר אל ישוע אדני וזה מה הוא: 22 ויאמר אליו ישוע אם חפצי כי ישאר עד באי מה לך ולזאת אתה לך אחרי: 23 על כן יצא הדבר הזה בין האחים כי התלמיד ההוא לא ימות וישוע לא אמר לו כי לא ימות אך אמר אם חפצי כי ישאר עד באי מה זה לך: 24 זה הוא התלמיד המעיד על אלה ואשר כתב כי זאת וידענו כי עדותו נאמנה: 25 ויש עוד מעשים רבים אחרים אשר עשה ישוע ואם יכתבו כלם לאחד אחד אחשבה כי גם העולם כלו לא יכל את הספרים אשר יכתבו אמן:

פרק 20

1 ויהי באחד בשבת לפנות הבקר בעוד חשך ותבא מרים המגדלית אל הקבר ותרא את האבן מוסרה מעל הקבר: 2 ותרוץ ותבא אל שמעון פטרוס ואל התלמיד האחר אשר חשק בו ישוע ותאמר אליהם הנה נשאו את האדון מקברו ולא ידענו איפה הניחיהו: 3 ויצא פטרוס והתלמיד האחר וילכו אל הקבר: 4 וירצו שניהם יחדו וימהרו התלמיד האחר לרוץ ויעבר את פטרוס ויבא ראשונה אל הקבר: 5 וישקף אל תוכו וירא את התכריכין מנחים אך לא בא פנימה: 6 ויבא שמעון פטרוס אחריו והוא נכנס אל הקבר וירא את התכריכין מנחים: 7 והסודר אשר היתה על ראשו איננה מנחת אצל התכריכין כי אם מקפלת לבדה במקומה: 8 ויבא שמה גם התלמיד האחר אשר בא ראשונה אל הקבר וירא ואמן: 9 כי לא הבינו עד עתה את הכתוב אשר קום יקום מעם המתים: 10 וישבו התלמידים וילכו אל ביתם: 11 ומרים עמדה בוכיה מחוץ לקבר ויהי בככותה ותשקף אל תוך הקבר: 12 ותרא שני מלאכים לבושי לבנים ישיבים במקום אשר שמו שם את גופת ישוע אחד מראשותיו ואחד מרגלותיו: 13 ויאמרו אליה אשה תבכי ואתה ותאמר אליהם כי נשאו מזה את אדני ולא ידעתי איפה הניחיהו: 14 ויהי בדבריה זאת ותפן אחריה ותרא את ישוע עמד ולא ידעה כי הוא ישוע: 15 ויאמר אליה ישוע אשה למח תבכי את מי תבכי ויהי אשך שחבה כי הוא שמר הן ותאמר אליו אדני אם אתה נשאת אתנו מזה הגידה נא לי איפה נחתו ולקחתנו משם: 16 ויאמר אליה ישוע מרים ותפן ותאמר אליו רבוני הוא מורה: 17 ויאמר אליה ישוע אל תגעי בי כי עוד לא עליתי אל אבי אך לכו נא אל אחי ואמרי אליהם אני עלה אל אבי ואביכם ואל אליהם: 18 ותבא מרים המגדלית ותספר אל התלמידים כי ראתה את האדון וכזאת דבר אליה: 19 ויהי לעת ערב ביום ההוא והוא אחד בשבת כאשר נסגרו דלתות הבית אשר נקבצו שם התלמידים מיראת היהודים ויבא ישוע ויעמד ביניהם ויאמר אליהם שלום לכם: 20 ובדברו זאת הראה אותם וידו ואת צדו וישמחו התלמידים בראותם את האדון: 21 ויסף ישוע לדבר אליהם שלום לכם כאשר שלח אתי האב בן אנכי שלח אתכם: 22 ויהי בדברו זאת ויפח בהם ויאמר אליהם קחו לכם את רוח הקדש: 23 ויהי כל אשר תסלחו את המטאם ונסלח להם ואשר תאשימו ואשמו: 24 ותומא אחד משנים העשר הנקרא דידומוס לא היה בתוכם כבוא ישוע: 25 ויגידו לו התלמידים הנשארים ראה ראינו את האדון ויאמר אליהם אם לא אראה בידיו את רשם המסמרות ואשים את אצבעתי במקום המסמרות ואשים את ידי בצדו לא אאמין: 26 ויהי מקצה שמונת ימים ותלמידיו שנית פנימה ותומא עמם ויבא ישוע והדלתות מסגרות ויעמד ביניהם ויאמר שלום לכם: 27 ואחר אמר אל תומא שלח אצבעך הנה ואל תהי חסר אמונה כי אם הנה ושים בצדי ואל תהי חסר אמונה כי אם הנה ושים ויען תומא ויאמר אליו אדני ואלהי: 29 ויאמר אליו ישוע יען ראית אתי האמנת אשרי המאמינים ואינם ראים: 30 והנה גם אתות

ותורתנו חייב מות הוא כי עשה עצמו לבן אלהים: 8 ויהי כשמע פילטוס את הדבר הזה ויאסף לרא עור: 9 וישב ויבא אל בית המשפט ויאמר אל ישוע מאין אתה ולא השיבו ישוע דבר: 10 ויאמר אליו פילטוס אלי לא תדבר הלא ידעת כי יש לאל ידי לצלכך ויש לאל ידי לשלחך: 11 ויען ישוע לא היתה לך רשות עלי לולא נתן לך מלמעלה לכן עון המסגיר אתי אליך גדול מעונך: 12 אז יבקש פילטוס לשלחו והיהודים צעקו ויאמרו אם תשלח את זה אינך אהב לקיסר כי כל המתנשא להיות מלך מרד הוא בקיסר: 13 ויהי כשמע פילטוס את הדבר הזה הוציא את ישוע החוצה וישב על כסא המשפט במקום הנקרא בשם רצפה ובלשונם גבתא: 14 ואז היתה הכנת הפסח והשעה כשעה הששית ויאמר אל היהודים הנה מלככם והם צעקו טול טול צלב אתו: 15 ויאמר אליהם פילטוס הצלב אצלם את מלככם ויענו ראשי הכהנים אין לנו מלך כי אם הקיסר: 16 אז מסרו אליהם להצליבו ויקחו את ישוע ויוליכיהו: 17 וישא את צלבו ויצא אל המקום הנקרא מקום הגלגלת ובלשונם גלגלתא: 18 ויצלבו אותו שמה ושני אנשים אחרים עמו מזה ומזה אחד אחד וישוע בתוך: 19 ופילטוס כתב על לוח וישע על הצלב וזה מכתבו ישוע הנצרי מלך היהודים: 20 ויהודים רבים קראו את המכתב הזה כי המקום אשר נצלב שם ישוע היה קרוב אל העיר והמכתב היה בלשון עבר יון ורומי: 21 ויאמרו ראשי כהני היהודים אל פילטוס אל נא תכתב מלך היהודים כי אם אשר אמר אני מלך היהודים: 22 ויען פילטוס ויאמר את אשר כתבתי כתבתי: 23 ויהי כאשר צלבו אנשי הצבא את ישוע ויקחו את בגדיו ויחלקו לארבעה חלקים לאיש איש חלק אחד וגם את כתנתו והכתנת לא היתה תפורה כי אם מעשה ארג מלמעלה ועד קצה: 24 ויאמרו איש אל אחיו אל נא נקרעה לקרעים אך נפיל עליה גורל למי תהיה למלאה דבר הכתוב יחלקו בגדי ועל לבושי יפילו גורל ויעשו כן אנשי הצבא: 25 ועל יד צלב ישוע עמדו אמו ואחותו אמו מרים אשת קלפוס ומרים המגדלית: 26 וירא ישוע את אמו ואת תלמידו אשר אהב עמדים אצלו ויאמר אל אמו אשה הנה זה בןך: 27 ואחר אמר אל תלמידו הנה זאת אמן ומן השעה ההיא אסף אתה התלמיד אל ביתו: 28 ויהי מאחרי כן כאשר ידע ישוע כי עתה זה כלל הכל למען ימלא הכתוב כלו אמר צמאתי: 29 ושם כלי מלא חמץ ויטבלו ספוג בחמץ וישימיהו על אוזוב ויקריביוהו אל פיו: 30 ויקח ישוע את החמץ ויאמר כלה ויט את ראשו ויפקד את רוחו: 31 ולמען לא תשארנה הגויות על הצלב ביום השבת כי ערב שבת היה וגדול יום השבת ההוא שאלו היהודים מן פילטוס לשבר את שוקיהם ולהוריד אתם: 32 ויבאו אנשי הצבא וישברו את שוקי הראשון והשני הנצלבים עמו: 33 ויבאו אל ישוע ובראחם כי כבר מת לא שברו את שוקיו: 34 אך אחד מאנשי הצבא דקר בחנית את צדו וכרע יצא דמו ואמת: 35 והראה זאת העיד ועדותו נאמנה והוא יודע כי האמת יגיד למען גם אתם תאמינו: 36 כי כל זאת היתה למלאה הכתוב ועצם לא תשברו בו: 37 ועוד כתוב אחר אמר והביט אליו את אשר דקרו: 38 ויהי אחרי כן בא יוסף הרמתי והוא תלמיד ישוע אך בסתר מפני היהודים וישאל מאת פילטוס אשר יתנו לשאת את גופת ישוע וינתן לו פילטוס ויבא וישא את גופת ישוע: 39 ויבא גם נקדימון אשר בא לפניו בלילה אל ישוע ויבא ערוב מר ואחלה כמאה ליטרין: 40 ויקחו את גופת ישוע ויתחלוהו בתכריכין עם

הקדש ויחלו לדבר בלשנות אחרות כאשר תננם הרוח להטריף: 5 ובירושלים שכנו יהודים אנשי חסד מכל גוי וגוי אשר תחת השמים: 6 ויהי בהיות קול הרעש ההוא ויבקצו עם רב ויהיו נבכים: 7 איש איש שמע אתם מדברים בשפת עמו: 7 וישתחמו ויתמהו ויאמרו איש אל רעהו הנה כל אלה המדברים הלא לגילים המה: 8 ואיך אנחנו שמעים אתם איש בשפת ארץ מולדתו: 9 שפתים ומדיום ועלימים וישיב ארז נתנני: 10 יהודה וקפדוריה פנטוס ואסא: 11 פרנזיא פפמפוליא מצרים וחבל לוב אשר על יד יוֹרְיָנִי והבאים מרומי גם יהודים גם גרים: 11 כרתים וערבים הנה אנחנו שמעים אתם מספרים בלשנותינו גדלות האלהים: 12 וישתחמו כלם ויבחרו ויאמרו איש אל אחיו מה תהיה זאת: 13 והאנשים לענו ויאמרו כי מלאי עסיס המה: 14 אז יעמד פטרוס ועשה העשר עמו וישא את קולו וידבר אליהם אנשי יהודה וישיבי ירושלים כלכם זאת תודע לכם והאזינו אל דברי: 15 כי אלה לא שכורים תמה כאשר חשבתם כי שעה שלשית ביום עתה: 16 אבל זה הוא האמור על ידי יואל הנביא: 17 והיה באחרית הימים נאם אלהים אשפך את רוחו על כל בשר ונבאו בניכם ונבוכים ובחוריות חזונות יראו וקנינים חלמות יחלמון: 18 וגם על עבדי ועל שפחותי בימים ההמה אשפך את רוחי ונבאו: 19 ונתתי מופתים בשמים ממעל ואחות בארץ מתחת דם ואש ותימרות עשן: 20 ושמש והפך לחשך והירח לדם לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא: 21 והיה כל בשר יקרר בשם יהוה ימלט: 22 אנשי ישראל שמעו והדבריהם הלא ישוע הנצרי האיש אשר נאמן לכם מאת האלהים בנבואות ובמופתים ובאחות אשר האלהים עשה על ידו בתוכם כאשר ידעתם גם אתם: 23 אתו הנמסר על פי עצת האלהים הנחצה וידיעתו מקום לקחתם ובידו רשעים הוקמתם והרגתם את חובי: 24 והאלהים הקימו מן המותם בהתיר את חבלי המות כאשר נמנע מן המות לעצור אתו: 25 כי ידוע אמר עליו שויתי יהוה לנגדי תמיד כי מימיני בל אמוט: 26 לכן שמח לבי ויגל כבודי כאשר ישכן בלשתי: 27 כי לא תשוב נפש לשאול לא תתן חסידך לדורית שחת: 28 תודיעני ארחות חיים שבע שמחות את פניך: 29 אנשים אחים הניחו לי ואדברה באזני כלכם על דוד אבינו אשר גם מת גם נקבר וקבורתו אתנו היא עד היום הזה: 30 אשר בחיותו נביא ומדעתו את השבועה אשר נשבע לו האלהים להקים את המשיח כפי הבשר מפרי חלציו להושיבו על כסאו: 31 לכן בחזונו מראש דבר על תקומת המשיח כי לא נעזבה נפשו לשאול וגם בשור לא ראה שחת: 32 את ישוע זה הקים אלהים מן המתים ואנחנו כלנו עדיו: 33 ועתה אחרי הנשוא בימינו האלהים לקח מאת האב את הבחנת רוח הקדש וישפך את אשר אתם ראים ושמעים: 34 כי דוד לא עלה השמימה והנה הוא אמר נאם יהוה לארצני שב לימיני: 35 עד אשית איביך הרע להגליך: 36 לכן ידע נא בית ישראל כלו כי לא לדון ולמשיח שמו האלהים את ישוע זה אשר צלבתם: 37 ויהי כשמעם התעצבו אל לבם ויאמרו אל פטרוס ואל שאר השליחים אנשים אחים מה עלינו לעשות: 38 ויאמר פטרוס אליהם שובו מדרכים והמלטו כל איש מכם על שם ישוע המשיח לסליחת חטאיהם וקבלת אש מנת רוח הקדש: 39 כי לכם ההבטחה ולבניכם ולכל ההרוקים לכל אשר קרא יהוה אליהם: 40 ויעד עוד בהם באמרים אחרים הרבה ויזהרו אתם האמור המלטו נא מדור תהפכות הזה: 41 ואקבלו את דברו בשמחה וטבלו וביום הוא נוספו כמלשת אלפי

וסליחת החטאים: 32 ואנחנו עדיו על אלה וגם רוח הקדש אשר נתן אותו האלהים לשמעם בקולו: 33 ויהי כשמעם ויתרגנו ויתעצו להרגו אחם: 34 ויקם בתוך הסנהדרין אחד מן הפרושים גמליאל שמו והוא מורה התורה מכבד בעיני כל העם ויצו להוציאו לכת השליחים החוצה לזמן מעט: 35 ויאמר אליהם אנשי ישראל השמרו לכם מפני האנשים האלה במה שאחם עשים להם: 36 כי לפני הימים האלה קם תורם ויתן את נפשו ככחד הגדולים וידבקו בו בארבע מאות איש ויהרג וכל אשר שמעו אליו התפרדו ויהיו לאין: 37 ואחר כן קם יהודה הנלילי בימי הספר ויסת אחריה עם רב וגם הוא נהרג וכל אשר שמעו אליו נפצו: 38 ועתה אני אמר אליכם חדלו לכם מן האנשים האלה והניחו להם כי העצה והפעלה הזאת אם מאת אדם היא תפר: 39 ואם מאת האלהים היא לא תוכלו להפר אותה פן המצאו נלחמים את האלהים: 40 וישמעו אליו ויקראו את השליחים וילקו אתם ויצאו אשר לא ידברו בשם ישוע ויפטרם אותם: 41 ויצאו שמחים מלפני הסנהדרין על כי זכו לשאת על שמו כלמה: 42 וכל היום לא חדלו ללמד במקדש ובבתים ולבשר את בשרת ישוע המשיח:

פרק 6

1 בימים ההם כאשר רבו התלמידים היתה תלונת היונים על העבריים על אשר העלימו עיניהם מאלמנטותיהם לבלתי תת לחן יום יום את ארוחתן: 2 ויקראו שנים העשר את המון התלמידים ויאמרו לא נאווה לנו כי נעזב את דבר האלהים ונשבע את השלחנות: 3 לכן אחי ברו לכם שבעה אנשים מקרבכם אשר שם טוב להם ומלאים רוח הקדש וחכמה ונפקידם על הענין הזה: 4 ואנחנו נשקד על התפלה ועל שמוש הדבר: 5 וייטב הדבר לפני כל ההמון ויבחרו את אסטפנוס איש מלא אמונה ורוח הקדש ואת פילפוס ואת פרוכורוס ואת ניקנור ואת טימון ואת פרמנס ואת ניקלס גר אנטיוכיא: 6 את אלה העמידו לפני השליחים והיפללו ויסמכו את ידיהם עליהם: 7 ויהי דבר האלהים הולך וגדל וירב מספר התלמידים בירושלים עד אשר נאספו וגם המון רב מן הכהנים נכנעו אל האמונה: 8 ואסטפנוס מלא אמונה וגבורה ויעש אותות ומופתים גדולים בקרב העם: 9 ויקומו אנשים מבית הכנסת הנקרא על שם הליברטינים ושל קורינים ואלכסנדרים ומן בני קיליקיא ואסא ויתוכחו עם אסטפנוס: 10 ולא יכלו עמד לנגד החכמה והרוח אשר דבר בו: 11 ויסתו בו אנשים אמרים שמענו אתו מדבר גדופים במשה ובאלהים: 12 ויעוררו את העם ואת הזקנים והסופרים ויקומו עליו ויתפתחו ויביאו לפני הסנהדרין: 13 ויעמידו עדי שרף אשר אמרו האיש הזה איננו חדל מהטיח דברים נגד מקום הקדש הזה ונגד התורה: 14 כי שבענו אתו אמר זה ישוע הנציר יתן את המקום הזה וישנה את החקים אשר מסר לנו משה: 15 ויסתכלו בו כל הישבים בסנהדרין ויראו את פניו כפני מלאך אלהים:

פרק 7

1 ויאמר הכהן הגדול האמת הוא אשר דברו: 2 ויען ויאמר אנשים אחים ואבות שמעו אליהם הכבוד נראה אל אברהם אבינו בחיותו באלה הנרים לפני שבתו בחרן: 3 ויאמר אליו לך לא מארץ וממולדת ובא אל הארץ אשר אראך: 4 ויצא מארץ כשדים

והיה בחרן ואחרי מות אביו העביר אתו משם אל הארץ הזאת אשר אתם ישיבים בה עתה: 5 ולא נתן לו נחלה בה אף לא מדרך כף רגל ויבטח לתת לאחזה לו ולזרעו אחרי ועוד לא היה לו בן: 6 ויאמר לו אלהים כי גר יהיה זרעו בארץ לא להם ועבדו וענו אתם ארבע מאות שנה: 7 וגם את הגוי אשר יעבדו דן אנכי אמר אלהים ואחרי כן יצאו ויעבדוני במקום הזה: 8 ויתן לו את ברית המילה ובכך הוליד את יצחק וימל אתו ביום השמיני ויצחק הוליד את יעקב ויעקב הוליד את שנים עשר האבות: 9 ויקנאו אבותיו ביוסף וימכרו אותו מצרימה ואלהים היה עמו: 10 ויצילוהו מכל צרותיו ויתן לו חן וחסד לפני פרעה מלך מצרים וישימחו שליט על מצרים ועל כל ביתו: 11 ויהי רעב על כל ארץ מצרים וכנען וצרה גדולה ואבותינו לא מצאו אכל: 12 וישמע יעקב כי יש שבר במצרים וישלח שמה את אבותינו בפעם הראשונה: 13 ובפעם השנית התודע יוסף אל אחיו ומולדת יוסף נגלתה לפרעה: 14 וישלח יוסף ויקרא ליעקב אביו ולכל משפחתו שבועים וחמש נפש: 15 וירד יעקב מצרימה וימת הוא ואבותינו: 16 ויובאו שבעה וישימו בקבר אשר קנה אברהם בכספו מיד בני חמור אבי שכם: 17 ויהי כאשר קרבה עת ההבטחה אשר נשבע אלהים לאברהם ויגדל העם וירב במצרים: 18 עד כי קם מלך אחר אשר לא ידע את יוסף: 19 וזה התחכם למשפחתנו וירע לאבותינו ויצו אתם להשליך את עליהם אל פני הנהר לבלתי החיותם: 20 בעת ההיא נולד משה ויהי טוב לאלהים ויהי אמון בבית אביו שלשה ירחים: 21 וכאשר השלך אספה אתו בת פרעה ותגדלה לה לבן: 22 וילמד משה בכל חכמת מצרים ויהי גבור בדברים ובמעשים: 23 ובמלאת לו ארבעים שנה עלה על לבו לפקד את אחיו בני ישראל: 24 וירא איש אחד מעשק חנם ויושע לו ויקם נקמת המכה בהכותו את המצרי: 25 ויהטב בלבבו כי יבינו אחיו אשר על ידו יתן האלהים להם תשועה והם לא הבינו: 26 ויהי ביום השני ויבא בחוכם והם נצים ויבקש לפתח שלום ביניהם לאמר אנשים אחים אתם ולמה תעשקו איש את אחיו: 27 והעשק את רעהו הדפו לאמר מי שמך לאיש שר ושפט עלינו: 28 ולהרגנו אותה אמר כאשר הרגת אחלם את המצרי: 29 ויברח משה על הדבר הזה ויהי גר בארץ מדין ויולד שם שני בנים: 30 ובמלאת ארבעים שנה נראה אליו מלאך יהוה במדבר הר סיני בלבת אש מתוך הסנה: 31 וירא משה ויתמה על המראה ובסורו לראות ויהי קול יהוה אליו: 32 אנכי אלהי אבותיך אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב ויהיחד משה וירא מהבית: 33 ויאמר אליו יהוה של נעליך מעל רגליך כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קדש הוא: 34 ראה ראיתי את עני עמי אשר במצרים ואת נאקתם שמעתי וארד להצילם ועתה לכה ואשלחך מצרימה: 35 הוא משה אשר כחשו בו לאמר מי שמך לשר ושפט אתו שלח האלהים לשר וגאל ביד המלאך הנראה אליו בסנה: 36 והוא הוציאם ויעש אותות ומופתים בארץ מצרים וביום סוף ובמדבר ארבעים שנה: 37 הוא משה אשר אמר אל בני ישראל נביא מקרב אחיכם כמני יקים לכם יהוה אלהיכם אליו תשמעון: 38 הוא אשר היה בקהל במדבר עם המלאך הדבר אליו בהר סיני ועם אבותינו ואשר קבל דברים חיים לתת לנו: 39 הוא אשר אבותינו לא אבו לשמע לו כי אם מאסו אתו ולבבם פנה מצרימה: 40 ויאמרו אל אהרן עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה משה אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו: 41 ויעשו עגל בימים

פרק 8

1 ושאלו גם הוא היה רצה בהרגתו ותהי כיום ההוא דריפה גדולה על הקהלה אשר בירושלים ויפצו כלם בערי יהודה ושמרון לבד מן השליחים: 2 וישאו אנשים חסידים את אסטפנוס ויקברוהו ויספדו עליו מספר גדול: 3 ושאלו החריב את הקהלה וישוטט בבתים ויסחב משם אנשים ונשים ויסטרו לבלא: 4 והנפוצים עברו בארץ ויבשרו את הדבר: 5 ופילפוס ירד אל עיר שמרון ויכרו להם את המשיח: 6 ויקשב המון העם בלב אחד אל אמרי פילפוס כשמעם ובראותם את האותות אשר עשה: 7 כי רבים היו אחוזי רוחות הטמאה והרוחות יצאו מהם בעקבות קול גדול ורבים נבי אברים ופסחים וירפאו: 8 ותהי שמחה גדולה בעיר ההיא: 9 ואיש אחד ושמו שמעון היה מלפנים בעיר מכשף ומשמים את עם שמרון באמרו על נפשו כי גדול הוא: 10 ויקשבו אליו מקננים ועד גדולם לאמר זה הוא גבורת האלהים הגדולה: 11 ויקשבו אליו על היותו משמים אותם בכשפים ימים רבים: 12 ויהי כאשר האמינו לפילפוס בבשרו את מלכות האלהים ואת שם ישוע המשיח ויטבלו אנשים ונשים: 13 ויאמן שמעון גם הוא ויטבל וירבק בפילפוס וירא את האותות והמופתים הגדלים אשר נעשו וישתומם: 14 וישמעו השליחים אשר בירושלים כי קבלה שמרון את דבר האלהים וישלחו אליהם את פטרוס ואת יוחנן: 15 וירדו שמה ויתפללו בעדם אשר יקבלו את רוח הקדש: 16 כי הרוח לא צלחה

עד עתה על אחד מהם והם רק נטבלים בשם האדון ישוע: 17 ויסמכו את ידיהם עליהם ויקבלו את רוח הקדש: 18 ויהי בראות שמעון כי בסמיכות ידי השליחים נתן רוח הקדש ויבא לפניהם כסף: 19 ויאמר תנו נא גם לי את היכולת הזאת אשר יקבל את רוח הקדש כל אשר אנשים עליו את ידי: 20 ויאמר אליו פטרוס כסף יהי אתך לאבדון יען חשבת לקנות במחיר את מתת האלהים: 21 אין לך חלק וגורל בדבר הזה כי לבבך איננו ישר לפני האלהים: 22 ועתה שוב מרעתך זאת והתחנן אל האלהים אולי תסלח לך מזמת לבבך: 23 כי ראה אנכי כי באת לירי מורות רשע וחרצבות רשע: 24 ויען שמעון ויאמר העתירו אתם בעדי אל יהוה לבלתי בוא עלי דבר מכל אשר אמרתם: 25 והמה אחרי אשר העידה ודברו את דבר יהוה שבו ירושלים ויבשרו את הבשורה בכפרים רבים אשר לשמרונים: 26 וידבר מלאך יהוה אל פילפוס לאמר קום לה נגנבה על הדרך הירדת מירושלים עתה והיא חרבה: 27 ויקם ויילך והנה איש כוש והוא סרים ושליט לקנדק מלכת כוש וממנה על כל גנזיה אשר עלה אל ירושלים להשתחות: 28 ויהי בשבוע והוא ישב על מרכבתו וקרא בספר ישעיה הנביא: 29 ויאמר רוחו אל פילפוס נגה והלוה על המרכבה הזאת: 30 וירץ פילפוס אליה וישמע אתו קרא בספר ישעיה הנביא ויאמר הגם תבין את אשר אתה קורא: 31 ויאמר ואיכבה אוכל אם אין איש אשר יורני ויבקש מאת פילפוס לעלות ולשבת אצלו: 32 וענין הכתוב אשר קרא זה הוא כשה למבח יובל וכרחל לפני גזויה נאלמה ולא יפתח פיו: 33 בעצר משפטו לקח ואת דורו מי יושחב כי נגזרו מארץ חיו: 34 ויען הסרים ויאמר אל פילפוס אשאלה ממך על מי הנביא מדבר את זאת על נפשו או על איש אחר: 35 ויפתח פילפוס את פיו ויחל מן הכתוב הזה ויבשר אותו את ישוע: 36 ויהי בעברם בדרך ויבאו אל מקום מים ויאמר הסרים הנה מים מה ימנעני מהטבל: 37 ויאמר פילפוס אם מאמין אתה בכל לבבך מתר לך ויען ויאמר אני מאמין כי ישוע המשיח בן האלהים הוא: 38 ויצו להעמיד את המרכבה וירדו שניהם אל תוך המים פילפוס והסרים ויטבל אותם: 39 ויהי כי עלו מן המים וישא רוח יהוה את פילפוס ולא יסף הסרים לראותו כי הלך לדרכו שמה: 40 ופילפוס נמצא באסדרוד ויעבר ויבשר בכל הערים עד באו לקסרין:

פרק 9

1 ושאלו עודנו יפה זעם ורצח על תלמידי האדון ויבא אל הכהן הגדול: 2 וישאל מאתו מכתבים לדמשק אל בתי הכנסיות למען אשר יאסר את אשר ימצא בדרך ההיא אנשים או נשים ויביאם ירושלים: 3 ויהי הוא הלך וקרב לדמשק והנה פתאם נגה עליו מסביב אור מן השמים: 4 ויפל ארצה וישמע קול מדבר אליו שאל שאל למה תרדפני: 5 ויאמר מה אתה אדוני ראה האדון אנכי ישוע אשר אתה רודף קשה לך לבעש בדברנות: 6 והוא חדר ונבעת ויאמר אדני מה תחפץ ואעשה ויען האדון קום לך העירה ויאמר לך את אשר עליך לעשות: 7 והאנשים אשר הלכו אתו עמדו נאלמים כי שמעו את הקול ואיש לא הביט: 8 ויקם שאל מן הארץ ובפתחו את עיניו לא ראה איש ויחזיקו בידו ויוליכוהו לדמשק: 9 ויחשכו עיניו מראות שלשת ימים ולא אכל ולא שתה: 10 ותלמיד אחד היה בדמשק חנניה שמו ויאמר אליו האדון במחזה

היהודים לבדם: 20 ויהי בתוכם אנשי קפרוס וקורניני אשר באו אל אנטיוכיא וידברו גם אל היונים ויבשרו אתם את האדון ישוע: 21 ותהי עמדם יד יהוה ומספר רב האמינו וישבו אל האדון: 22 וישמע הדבר באוני הקהלה אשר בירושלים וישלחו את בר נבא אל אנטיוכיא: 23 ויבא שמה וישמח ומלמדים עם את חסד האלהים ויוזרו את כלם לדבקה באדון בלב נכון: 24 כי איש טוב היה ומלא רוח הקדש ואמונה ויאספו לאדון עם רב: 25 וילך בר נבא משם אל טרסוס לבקש את שאול ויהי וימצא אותו ויביאהו אל אנטיוכיא: 26 ויהיו ישיבים יחד בקהלה שנה תמימה ומלמדים עם רב אז הוחל באנטיוכיא לקרא את התלמידים בשם משיחיים: 27 ויהי בימים ההם ויבאו נביאים מירושלים אל אנטיוכיא: 28 ויקם אחד מהם ושמו אנכסוס ויגד על פי הרוח כי רעב גדול יבוא על כל ישיבי תבל ויהי כן בימי קלודיוס: 29 ויועצו התלמידים לשלח איש איש מאשר תשיג ידו לעזרת האחים הישבים ביהודה: 30 וכן גם עשו וישלחו אל הזקנים על ידי בר נבא ושאול:

פרק 12

1 בעת ההיא שלח המלך הרודוס את ידו להרע לאנשים מן הקהל: 2 וימת את יעקב אחי יוחנן בחרב: 3 וירא כי טוב הדבר בעיני היהודים ויוסף לתפש גם את פטרוס והימים ימי חג המצות: 4 ויואחו אותו ויתנהו בבשטמר וינסטרוהו לארבע מחלקות של ארבעה אנשי צבא לשמרו כי אמר להעלותו אחרי הפסח לפני העם: 5 פטרוס היה עצור בבשטמר והקהלה העתירה בעדו בחזקה אל האלהים: 6 ויהי בלילה ההוא אשר אמר הרודוס להביאו מחר לדיון ויששן פטרוס בין שני אנשי צבא והוא אסור שבנים זקים ושמרי הפסח שמרים את המשמר: 7 והנה מלאך יהוה נצב עליו ואור נגה בחדר ויספק על ידך פטרוס ויעירוהו לאמר קום מהרה ויפלו מוסרותיו מעל ידיו: 8 ויאמר אליו המלאך חג מתניך והנעל את גלגליך ויעש כן ויאמר אליו עשה מעליך ולך אחר: 9 ויצא וילך אחריו ולא ידע אם אמת הוא הנעשה לו על ידי המלאך: 10 כי כמראה היה בעיניו: 10 ויעברו דרך המשמרת הראשונה והשנייה ויבאו עד שער הברזל אשר יצאו בו העירה ויפתח השער לפניו מאליה ויצאו החוצה וילכו מהלך רחוב אחד והמלאך סר מעליו פתאם: 11 ויהי בשבוע אל דעתו ויאמר פטרוס עתה זו ידעתי באמת כי האלהים שלח את מלאכו ויפלטני מיד הרודוס ומכל מותם עם היהודים: 12 הוא חשב כזאת והוא בא עד בית מרים אם יוחנן המכנה מרקוס אשר נקחלו שם רבים והם מתפללים יחד: 13 וידפק על דלת השער ותגש נערה להקשיב ושמה רודי: 14 ותברא את קול פטרוס ומשמחתה לא פתחה לו אם דלת השער ותרץ השער: 15 ויאמרו אליה משגעת את ויהי מאמצת כי כן הוא ויאמרו מלאכו הוא: 16 ופטרוס הרבה לדפק ויפתחו ויראנהו וישתוממו: 17 והוא רמוז להם בידו לחשות ויספר להם את אשר ראה והוא האדון מן המשמר ויאמר הנידו את זאת ליעקב ולאחים ויצא וילך לו למקום אחר: 18 הבקר אור ומבוכה לא קמנה היתה בין אנשי הצבא על פטרוס מה היה לו: 19 ויהי כאשר בקש אותו הרודוס ולא מצאו חקר את השמרים ויצו להוציאם למות ויהיו יורד מיתודה אל קסרין וישב שם: 20 ואיבה היתה בין הרודוס ובין בני צור וצידון ויבאו אליו בלב אחד ויפתו את בלסטוס אשר על חדר המלך ויבקשו שלום

ויפתח פטרוס את פיו ויאמר עתה ידעתי באמת כי האלהים איננו נשא פנים: 35 כי אם בכל עם ועם הירא אותו ועשה צדק רצוי הוא לפניו: 36 וישלח את דברו לבני ישראל ויבשר את השלום על ידי ישוע המשיח והוא אדון הכל: 37 אתם ידעתם את הדבר הנעשה בכל יהודה החל מן הגליל אחרי הטביחה אשר קרא אותה יוחנן: 38 את אשר משח האלהים את ישוע הנצרי ברוח הקדש ובנבוכה ויעבר בארץ עשה חסד ורפא את כל הנכבשים תחת יד השטן כי האלהים היה עמו: 39 ואנחנו עדים על כל אשר עשה בארץ היהודים ובירושלים ואשר הרגו בהוקיעם אתו על העץ: 40 אותו הקים האלהים ביום השלישי ויתנהו להראות בגלוי: 41 לא לכל העם כי אם לנו העדים אשר האלהים בחר בהם מראש אשר אכלנו ושתינו אותו אחרי קומו מן המתים: 42 ויצו אותו להשמיע לעם ולהעיד כי אתו שם האלהים לשופט החיים והמתים: 43 ועליו כל הנביאים מעידים כי יקבלו סליחת החטאים בשמו כל המאמינים בו: 44 עוד פטרוס מדבר הדברים האלה ורוח הקדש צלחה על כל השמעים את הדבר: 45 והמאמינים בני המילה אשר באו את פטרוס השתוממו כי מתנת רוח הקדש נשפכה גם על הגוים: 46 כי שמעו אתם ממללים בלשנות ומגדלים את האלהים: 47 ויען פטרוס ויאמר היוכל איש למנוע את המים מטבל את אלה אשר קבלו את רוח הקדש גם הם כמנו: 48 ויצו לטבל אתם בשם האדון ויבקשו ממנו לשבת אתם ימים אחדים:

פרק 11

1 וישמעו השליחים והאחים אשר ביהודה כי קבלו גם הגוים את דבר האלהים: 2 ויהי כאשר עלה פטרוס ירושלים ויריבו עמו בני המילה לאמר: 3 לא אנשים אשר להם ערלה באת ותאכל אתם לחם: 4 ויחל פטרוס ויספר להם את כל אשר קרהו לאמר: 5 מתפלל הייתי בעיר יפו וארדם וארא מראה ונהג כלי כדמות מטפחת בד גדולה וירד מן השמים ותורד בארבע כנפותיה ותבה עדי: 6 והסתכלתי בה ואבין וארא את כהמת הארץ ואת החיה ורמש האדמה ועוף השמים: 7 ואשמע גם קול האמר אלי קום פטרוס זבח ואכל: 8 ואמר חלילה לי אדני כי כל פגול וממא לא בא בפי מעולם: 9 ויעניי הקול שנית מן השמים ויאמר את אשר טהר האלהים אתה אל תמאנו: 10 וכן היה שלש פעמים והכל שב והעלה חשמימה: 11 והנה כרגע שלשה אנשים עמדים על פתח הבית אשר אנכי שם והמה שלוחים אלי מקסרין: 12 ויאמר אלי הרוח ללכת אתם ולבלתי התמחמה וילכו אתי גם ששת האחים האלה ונבוא אל בית האי: 13 ויגד לנו את אשר ראה המלאך נצב בביתו ואמר אליו שלח אל יפו אנשים וקרא אליך את שמעון המכנה פטרוס: 14 והוא ידבר אליך דברים אשר תושע בהם אתה וכל ביתך: 15 וכאשר החלתי לדבר צלחה עליהם רוח הקדש כאשר צלחה עלינו בתחלה: 16 ואזכר את דבר האדון אשר אמר יוחנן הטביל במים ואתם הטבילו ברוח הקדש: 17 ועתה אם מתנה אתה נתן האלהים להם ולנו המאמינים באדון ישוע המשיח מי אנכי כי אעצר לאלהים: 18 ויהי כששמעם זאת ויחרשו ויחללו את האלהים ויאמרו אכן גם לגוים נתן האלהים התשובה לחיים: 19 והנפוצים מפני הצרה אשר היתה על אודת אסטפנוס הלכו ובאו עד פיניקיא וקפרוס ואנטיוכיא ולא דברו את הדבר כי אם אל

פרק 10

1 ואיש היה בקסרין ושמו קרניליוס שר מאה מן הגדוד הנקרא האיטלקי: 2 והוא חסיד וירא אלהים עם כל בני ביתו ועשה צדקות הרבה לעם ומתפלל המיד לאלהים: 3 ומחזה נראה אליו כשעה התשיעית ליום וירא מלאך אלהים בא אליו פנימה ואמר קרניליוס: 4 ויבט אליו ויירא ויאמר מה זה אדני ויאמר אליו תפלותיך וצדקותיך עלו לזכרון לפני האלהים: 5 ועתה שלח לך אנשים אל יפו והבא אליך את שמעון המכנה פטרוס: 6 הוא מתגורר עם בורסי אחד שמעון שמו אשר ביתו על יד הים הוא יאמר לך את אשר עליך לעשות: 7 וילך לו המלאך הדבר אל קרניליוס ויקרא את שנים מעבדי ביתו ואל איש מלחמה אחד ירא אלהים מן העמדים המיד לפניו לשרתו: 8 ויספר להם את כל הדברים וישלחם אל יפו: 9 ויהי ממחרת והמה הלכים בדרך וקרבים לעיר ויעל פטרוס על הגג להתפלל כשעה הששית: 10 והוא רעב ויתאו למעס לחם ובהכנים לו נפלה תרדמה עליו: 11 וירא את השמים נפתחים והנה כלי ירד אליו כדמות מטפחת בד גדולה ויורד בארבע כנפותיו על הארץ: 12 ובחזו מכל בהמת הארץ ונהי ורמש ועוף השמים: 13 ויהי קול אליו לאמר קום פטרוס זבח ואכל: 14 ויאמר פטרוס חלילה לי אדני כי מעולם לא אכלתי כל פגול וממא: 15 ויהי עוד קול אליו פעם שנית לאמר את אשר טהר האלהים אתה אל תמאנו: 16 וכן היה שלש פעמים והכלי שב והעלה חשמימה: 17 ויהי בהתפעם רוח פטרוס על המראה אשר ראה והנה האנשים השלוחים מאת קרניליוס שאלו לבית שמעון ויעמדו על הפתח: 18 ויקראו ויירשו היש מתגורר שם שמעון המכנה פטרוס: 19 ופטרוס עודנו חשב עם לבבו על המראה והרוח אמר אלי הנה שלשה אנשים מבקשים אותך: 20 לכן קום רד ולכה את אדם ואל תתמחמה כי אנכי שלחתי: 21 וירד פטרוס אל האנשים הנשלחים אליו מאת קרניליוס ויאמר אנכי האיש אשר אתם מבקשים למח זה באתם הנה: 22 ויאמרו קרניליוס שר מאה איש צדיק וירא אלהים ולו שם טוב בכל עם היהודים צוה על פי מלאך קדוש לקרא לך אל ביתו ולשמע דברים מפיו: 23 ויקרא אתם אליו ויאספם הביתה ויהי ממחרת ויצא פטרוס אתם ומקצת האחים אשר ביפו הלכו עמו: 24 ולמחרתו באו אל קסרין וקרניליוס מחכה להם ועמו בני משפחתו וקרוביו ומידעיו הנקחלים אליו: 25 ויהי כבוא פטרוס ויצא קרניליוס לקראתו ויפל לרגליו וישתחו: 26 ויקם אותו פטרוס ויאמר קום כי גם אני אנוש אנכי: 27 וידבר אתו ויבא הביתה וימצא רבים נאספים שמה: 28 ויאמר אליהם אתם ידעתם כי אסור הוא לאיש יהודי להלות ולקרב אל נכרי ואתי הורה אלהים לבלתי אמר חל או טמא על כל אדם: 29 ובעבור זאת כאשר נקראתי לא נמנעתי מהלך ועתה אשאלכם מדוע קראתם לי: 30 ויאמר קרניליוס זה ארבעה ימים הייתי צם עד השעה הזאת ובשעה התשיעית התפללתי בתוך ביתי והנה איש נצב לפני בלבוש זהר: 31 ויאמר קרניליוס נשמעה תפלתך וצדקותיך היו לזכרון לפני האלהים: 32 ועתה שלח אל יפו וקרא אליך את שמעון המכנה פטרוס מתגורר הוא בבית שמעון הכורסי על הים אשר כבואו יזכר לך: 33 ואמחר ואשלח אליך ואתה היטבת לעשות אשר באת אלי והננו כלנו פה לפני האלהים לשמע את כל אשר צוית מאת יהוה: 34

חנניה ויאמר חנני אדני: 11 ויאמר אליו האדון קום לך אל הרחוב הנקרא הישר ושאל בבית יהודה לאיש טרסי ושמו שאול כי הנה הוא מתפלל: 12 וירא במחזה והנה איש ושמו חנניה בראה: 13 ויען חנניה ויאמר אדני שמעתי רבים מספרים על האיש הזה כמה רעות עשה לקדושיך בירושלים: 14 וגם פה רשיון יש לו מאת ראשי הכהנים לאסר את כל הקראים בשמך: 15 ויאמר אליו האדון לך כי כלי חפץ הוא לי לשאת את שמי לפני גוים ומלכים ולפני בני ישראל: 16 כי אני אראהו כמה יש לו לסבל למען שמי: 17 וילך חנניה ויבא הביתה וישם את ידיו עליו ויאמר שאול אחי האדון ישוע הנראה אליך בדרך אשר באת בה שלחני למען תשוב ותראה ותמלא רוח הקדש: 18 וכרגע נפלו מעל עיניו כמו שקשקים וישב פתאם לראות ויקם ויטבל: 19 ויאכל לחם ויחזק וישב שאול ימים אחדים עם התלמידים אשר בדמשק: 20 וימחר ויקרא בבתי הכנסיות את המשיח לאמר כי הוא הוא בן האלהים: 21 וישתוממו כל השמעים ויאמרו הלא זה הוא אשר האבד בירושלים את קראי השם הזה ולמען זאת בא הנה להביאם אסורים לפני ראשי הכהנים: 22 ושאלו היה הולך וחזק ויהם את היהודים ישיבי דמשק בהוכיחו כי זה הוא המשיח: 23 ויהי כי ארכו לו שם הימים ויועצו היהודים יחדו להמתו: 24 ויוודע לשאול ארבעם והמה שמרו את השערים וימס וילילה למען ימתחו: 25 ויקחו אותו התלמידים לילה ויורידוהו בסל בעד החומה: 26 ויהי כבוא שאול ירושלימה ויבקש להלות אל התלמידים וייראו כלם מפניו ולא האמינו כי תלמיד הוא: 27 ויחק אותו בר נבא ויביאהו אל השליחים ויספר להם את אשר ראה בדרך את האדון וכי הוא דבר אליו ואיך בדמשק השמיע בבטחון את שם ישוע: 28 ויהי אתם יוצא ובא בירושלים: 29 ויקרא בבטחון בשם האדון ישוע וידבר ויתוכח גם עם היהודים היונים וחס זממו להמתו: 30 וישמעו האחים ויורידו אותו לקסרין וישלחוהו אל טרסוס: 31 ויהי שלום לקהלות בכל מקומות יהודה והגליל ושמרון ותבנינה ותתחלכנה ביראת האדון ותרבינה בנחמת רוח הקדש: 32 ויהי בסבב פטרוס בכל המקומות וירד גם אל הקדושים אשר ישבו בלד: 33 וימצא שם איש שמו אנים והוא שבת על משכבו זה ששנה שנים והוא נכה אברים: 34 ויאמר אליו פטרוס אנים רפאך ישוע המשיח קום הצע לך אתה ויקם פתאם: 35 ויראו אותו כי ישיבי לד והשרון ויפנו אל האדון: 36 ותלמידה ביפו ושמה טביאח תרגמו צביה והיא מלאה מעשים טובים וצדקות אשר עשתה: 37 ויהי בימים ההם ותחלה תמת וירחצו אתה וישימיה בעליה: 38 ולד קרובה היא ליפו וישמעו התלמידים כי פטרוס שם וישלחו אליו שני אנשים ויציירו בו לבלתי העצל לעבר אליהם: 39 ויקם פטרוס וילך אתם ובבאו העלהו אל העליה ותשנה אליו כל האלמנות בוכיות ומראות לו את הכתנת ואת הבגדים אשר עשתה צביה בעודה עמק: 40 ויוצא פטרוס את כלם החוצה ויכרע על ברכיו ויתפלל ויפן אל גוייתה ויאמר טביאח קומי ותפח את עיניה ותרא את פטרוס ותתעודד: 41 וישלח ידו ויקם ויקרא את הקדושים ואת האלמנות ויעמד אתה חיה לפניכם: 42 ויוודע הדבר בכל יפו ויאמינו רבים באדון: 43 ויואל לשבת ביפו ימים רבים עם בורסי אחד ושמו שמעון:

האלהים ראה לו בראשונה לקחת מבין הגוים עם לשמו: 15 ולזאת מסכימים דברי הנביאים ככתוב: 16 אחרי זאת אשוב ואקים את סכת דוד הנפלת והרסותיה אקים ובניתיה: 17 למען ידרשו שארית אדם את יהוה וכל הגוים אשר נקרא שמי עליהם נאם יהוה עשה כל אלה: 18 נודעים לאלהים מעולם כל מעשיו: 19 ועל כן אני דן שלא להחמיר על השבים מן הגוים לאלהים: 20 רק לכתב אליהם אשר יחקו ממטאת האלילים ומן הזנות ומבשר הנחנק ומן הדם: 21 כי משה מדרת עולם יש לו מידיו בכל עיר ועיר ויקרא בבתי הכנסיות מדי שבת בשבתו: 22 וייטב בעיני השליחים והזקנים עם כל הקהל לבחר מהם אנשים ולשלח אתם אל אנטיוכיה עם פולוס ובר נבא את יהודה המכנה בר שבא ואת סילא אנשי שם בין האחים: 23 ויכתבו וישלחו על ידם לאמר אנחנו השליחים והזקנים והאחים שאלים לשלום האחים אשר מן הגוים באנטיוכיה ובסוריה ובקליקיה: 24 יען וביען שמענו כי יצאו מאתנו מבלבלים אתכם ומקלקלים נפשותיכם בדבריהם אמרם לכם להמלו ולשמר את התורה אשר לא צוינו אותם: 25 לכן טוב בעיני כלנו יהיו לבחר אנשים לשלח אליכם עם חביבנו בר נבא ופולוס: 26 אנשים אשר מסרו נפשם על שם אדנינו ישוע המשיח: 27 על כן שלחנו את יהודה ואת סילא אשר גם הם יגידו זאת בפיהם: 28 כי טוב לפני רוח הקדש ולפניה לבטלי שום עליכם אשר אחר לבד מאלה הדברים הצריכים: 29 אשר תרחקו מזבחי אלילים ומן הדם ומבשר הנחנק ומן הזנות אם מאלה תשמרו את נפשותיכם תיטיבו לעשות ושלום לכם: 30 וישלחו האנשים ויבאו אל אנטיוכיה ויהקילו את העם ויתנו להם את האגרות: 31 ויקראו אתה וישמעו ו הנחמה: 32 ויהודה וסילא אשר גם הם נביאים נחמו האחים בדבריהם רבים ויחזקו: 33 ויהיו שם ימים אחדים וישלחו האחים בשלום אל השליחים: 34 וייטב בעיני סילא לשבת שם: 35 ופולוס ובר נבא יהיו באנטיוכיה וילמדו ויבשרו את דברי יהוה המה וגם רבים אחרים עמם: 36 ויהי מקץ ימים ויאמר פולוס אל בר נבא לכה ונשובה ונפקדה את אחינו בכל עיר ועיר אשר קראנו שם את דבר יהוה ונראה מה יהיה: 37 ובר נבא יעץ לקחת אתם את יוחנן המכנה את מרקוס: 38 אך פולוס לא אבה לקחת אתם את האיש אשר סר מעליהם בפמפוליא ולא הלך אתם במלאכתם: 39 ויהי רגז עד אשר נפרדו איש מאחיו ויקח בר נבא את מרקוס ויסע באניה אל קפדוס: 40 ופולוס בחר לו יוצא: 41 ויעבר בסוריה ובקליקיה ויחזק את הקהלות:

פרק 16

1 ויבא אל דרבי ואל לוסטרא והנה שם תלמיד אחד ושמו סימון והוא בן אשה יהודית מאמנת ואביו יוני: 2 ויהי לו שם טוב בין האחים אשר בלוסטרא ובאיקינון: 3 ויהי בחר פולוס אשר יצא אתו ויקח וילמא את בעבור היהודים אשר במקומות ההם כי כלם ידעו את אביו כי יוני הוא: 4 ויהי בעברם בערים וימסרו להם לשמר את הפקודים אשר גזרו השליחים והזקנים אשר בירושלים: 5 ותתחזקה הקהלות באמונה וירב מספרן יום יום: 6 ויעברו בפרוגיה ובארץ גלליא מנעם רוח הקדש מהשמיע את הדבר באסיה: 7 וכבאם אל מוסיא הואילו ללכת אל ביתוניא ולא הניח להם הרוח: 8 ויחלפו

לוקוניא וידרו אלינו האלהים בדמות אנשים: 12 ויקראו לבר נבא כל ופולוס קראו הרמים כאשר הוא ראש המדברים: 13 ובהן בית כל אשר מחוץ לעירם הביא השערה שורים ושמרתו ויחפץ לזבח הוא והמון העם: 14 ויהי כשמע זאת השליחים פולוס ובר נבא ויקרעו את בגדיהם וירצו אל תוך העם: 15 ויצעקו לאמר אנשים למה תעשו כזאת גם אנחנו בני אדם חלשים כמוכם ונבשרה אתכם למען שוב תשובו מן הבליים אלה אל אלהים חיים אשר עשה את השמים ואת הארץ ואת הים ואת כל אשר בהם: 16 ואשר בדרות קדם הניח לכל הגוים ללכת בדרכיהם: 17 וגם לא חדל להעיד על עצמו וייטב לנו בתחו מטר מן השמים ועתות שבע וימלא לבותינו מזון וששון: 18 ואף בדבריהם האלה כמעט לא עצרו כח לכלוא את העם מזבח להם: 19 ויבאו שמה יהודים מן אנטיוכיה ומן איקינון ויסיתו את העם וירגמו את פולוס באבנים ויסחבדו חוצה לעיר בחשבם כי מת: 20 ויסבו אתה התלמידים ויקם ויבא העירה וממחרת יצא אל דרבי הוא ובר נבא: 21 ויבשרו את הבשורה בעיר ההיא ואחרי העמידם התלמידים הרבה שבו אל לוסטרא ואיקינון ואנטיוכיה: 22 ויחזקו את נפשות התלמידים ויזהירו אתם לעמד באמונה וכי רק בצרות רבות בוא נבוא אל מלכות האלהים: 23 ויבחרו להם זקנים בכל קהלה וקהלה ויתפללו ויצומו ויפקדו ביד הארון אשר האמינו בו: 24 ויעברו בפסידיא ויבאו אל פמפוליא: 25 וישמיעו את דבר יהוה בפרגיה וירדו אל אסלא: 26 ומשם באו באניה אל אנטיוכיה אשר נמסרו שם לחסד אלהים על המלאכה אשר מלאו אותה: 27 ובבאם שמה הקהילו את העדה ויגידו את כל אשר עשה אתם האלהים ואת אשר פתח לגוים פתח האמונה: 28 וישבו שם עם התלמידים ימים לא מעטים:

פרק 15

1 ואנשים ידרו מיהודה וילמדו את האחים לאמר אם לא תמולו כדת משה לא תושעו: 2 ויהי על זאת ריב ומחלוקת לא קלה לפולוס ולבר נבא עמהם ויגזרו כי פולוס ובר נבא ואחרים מהם יעלו לירושלים אל השליחים והזקנים על אדות השאלה הזאת: 3 ותלוה אתם הקהלה ויעברו את פיניקיה ואת שמרון מספרים את תשובת הגוים וישמחו את כל האחים שמחה גדולה: 4 ויהי כבאם לירושלים ויקבלו אתם הקהלה והשליחים והזקנים ויגידו להם את אשר הגדיל האלהים לעשות עמם: 5 ויקומו אנשים מאמינים מבת הפרושים ויאמרו כי חובה היא למול אתם ולצוות לשמר את תורת משה: 6 ויהיו השליחים והזקנים לעין דבר הזה: 7 ויהי ברבות המחלוקת קם פטרוס ואמר: אלהים אנשים אתם ידעתם כי מימים ראשים בי בחר האלהים מכלנו אשר ישמעו הגוים מפי את דבר הבשורה ואמינו: 8 והאלהים ידע הלבבות העיד עליהם בתוה גם להם את רוח הקדש כאשר נתן לנו: 9 ולא הכדיל בינינו וביניהם כי טהר את לבבם על ידי האמונה: 10 ועתה מה תנסו את האלהים לשום על על צוארי התלמידים אשר גם אבותינו גם אנחנו לא יכלנו לשאת: 11 אבל בחסד ישוע המשיח אדנינו נאמין להושה כמוהם כמונו: 12 ויהישו כי הקהל וישמעו אל בר נבא ואל פולוס מספרים את האותות והמופתים אשר הרבה האלהים לעשות על ידיהם בקרב הגוים: 13 ויכלו לדבר ויען יעקב ויאמר אנשים אחים שמעו אלי: 14 שמעו ספר איך

וראשיהם יען אשר לא הכיריהו מלאו במשפטם אשר שפטוה את דברי הנביאים הנקראים בכל שבת: 28 ואף כי לא מצאו בו משפט מות שאלו מאת פילטוס להמיתו: 29 ובאשר השלימו את כל הדברים הכתובים עליו הורידו אותו מן העץ ויניחיהו בקבר: 30 אבל האלהים הקימו מן המתים: 31 וירא ימים רבים אל העלים אתו מן הגליל ירושלימה והמה עתה עדין אל העם: 32 ואנחנו מבשרים אתכם את בשורת ההבטחה אשר היתה לאבותינו כי אתה מלא האלהים לבנינו בהקימו את ישוע: 33 ככתוב במזמור השני בני אתה היום ילדתיך: 34 ועל אשר הקים אתו מן המתים לבטלי שוב עוד לשחת כה אמר אתן לכם חסדי דוד הנאמנים: 35 על כן הוא אמר גם במקום אחר לא תתן חסידך לראות שחת: 36 כי דוד גוע אחרי שרתו בדורו לעצת האלהים ויאסף אל אבותיו וירא את השחת: 37 ואשר האלהים הקים אותו הוא לא ראה שחת: 38 לכן אנשים אחים יודע לכם כי על ידי זה הגד לכם סליחת החטאים: 39 ובכל אשר לא יכלתם להצטרק בתורת משה כל המאמין יצדק על ידו: 40 לכן השמרו לכם פן יבוא עליכם הנאמר בנביאים: 41 ראו בגדים והתמחו ושמו כי פעל פעל אני בימיכם פעל אשר לא תאמינו כי יספר לכם: 42 ובצאת היהודים מבית הכנסת בקשו מהם הגוים לדבר אליהם את הדברים האלה בשבת בבאה: 43 ורבים מן היהודים ומגרי הצדק הלכו אחרי פולוס ובר נבא בתפירה הקהל והמה דברו על לבם ויזהירו לעמד בחסד האלהים: 44 ובשבת השנית נקהלה כמעט כל העיר לשמע את דבר יהוה: 45 ויהי כראות היהודים את המון העם וימלאו קנאה ויכחישו את דברי פולוס הכחש וגדף: 46 אז הגידו פולוס ובר נבא על פניהם לאמר בדין היה להשמיע אתכם בראשונה את דבר האלהים ועתה אחרי אשר מאסתם אותם ואינכם זכים בעיניכם לחיי העולם לכן הנונו פנים אל הגוים: 47 כי כן צוה עלינו האדון נתתיך לאור גוים להיות ישועתי עד קצה הארץ: 48 וישמעו הגוים כשמעם ויחללו את דבר יהוה ויאמינו כל אשר היו מוכנים לחיי עולם: 49 ויפרץ דבר יהוה בכל המקום: 50 אך היהודים הסיתו את הנשים החסידות והחשובות ואת אצילי העיר ויעוררו רדיפה על פולוס ובר נבא ויגרשו מעכו: 51 והמה נערו עליהם את העפר מן רגליהם וילכו לאיקינון: 52 והתלמידים מלאו שמחה ורוח הקדש:

פרק 14

1 ויהי באיקינון ויבאו יחדו אל בית כנסת היהודים וידברו שם עד כי האמין המון רב מן היהודים ומן היוונים: 2 אך היהודים אשר לא האמינו עוררו והכעיסו אתם נפשות הגוים על האחים: 3 וישבו שם ימים רבים וילמדו בבטחונם ביהוה העמיד על דבר חסדו בעשותו על ידם אותות ומופתים: 4 ויחלק המון העיר לחצי אלה נטו אחרי היהודים ואלה אחרי השליחים: 5 ויהי רגשת הגוים והיהודים עם הראשיהם להתעלל בהם ולסקלם: 6 ויודע להם ויברחו לעיר לוקוניא אל לוסטרא ודרבי וסביבותן: 7 ויבשרו שם הבשורה: 8 ואיש נבחר רגלים היה בלוסטרא והוא ישב פסח מבטן אמו ולא הלך מימיו: 9 וישמע את פולוס מדבר והוא הסתכל בו וירא כי אמונה בו להושה: 10 ויאמר בקול גדול עמד הכן על רגליך וידלג ויתהלך: 11 והמון העם כראותם את אשר עשה פולוס נשאו את קולם ויאמרו בלשון

יען לקחו מחית ארצותם מארץ המלך: 21 ויהי ביום המועד וילבש הורדוס לבוש מלכות וישב על כסא המשפט ויטף אליהם אמרתו: 22 ויריעו לו העם לאמר קול אלהים הוא ולא קול אדם: 23 ויכוה מלאך יהוה פתאם עקב אשר לא נתן הכבוד לאלהים ויאבלוה תולעים ויגוע: 24 ודבר אלהים הולך ורב: 25 וישבו בר נבא וסילא מירושלים אחרי כלותם את השמש ויקחו אתם את יוחנן המכנה מרקוס:

פרק 13

1 ואנשים נביאים ומלמדים היו באנטיוכיה בקהלה אשר בה בר נבא ושמעון הנקרא ינגר ולוקיוס הקירני ומנחם אשר גדל עם הורדוס שר הרבע ושאל: 2 ויהי כשרתם את יהוה ובצומם ויאמר רוח הקדש הכדילו לי את בר נבא ואת שאלו למלאכה אשר קראתם לה: 3 ויצומו ויתפללו ויסמכו את ידיהם עליהם וישלחו: 4 והמה השלחים על ידי רוח הקדש ירדו אל סלוקיה ומשם באו באניה אל קפדוס: 5 ויבאו אל עיר סלמים ויגידו את דבר האלהים בבתי הכנסיות אשר ליהודים ויהי להם גם יוחנן למשרת: 6 ויעברו בכל האי עד פפוס וימצאו איש מנוש אחד נביא שקר איש יהודי ושמר בר ישוע: 7 אשר היה עם סרגיוס פולוס שר המדינה איש נבון והוא קרא אליו את בר נבא ואת שאלו ויתאו לשמע את דבר האלהים: 8 ויעמד לנגדם אלימא המגוש כי זה תרגום שמו ויבקש להטות את חסר מן האמונה: 9 ושאלו הנקראים גם פולוס מלא רוח הקדש ויסתכל בו: 10 ויאמר אתה המלא כל מרמה וכל עולה בן בלעיל ושונא כל צדק הלא תחדל לסלף את דרכי יהוה הישרים: 11 ועתה הנה יד יהוה בך והיית עוד ולא תראה את השמש עד שת מועד ותפל עליו פתאם אפלה ותשכבה ויפן הנה ותנה ויבקש איש להוליכו בידו: 12 ותשר כאשר ראה את המעשה האמין וישתומם על תורת האדון: 13 ויצאו פולוס והאנשים אשר אתו מפפוס וירדו באניה ויבאו אל פרגיה אשר בפמפוליא ויעזב אתם יוחנן וישב ירושלים: 14 והמה נסעו מפרגיה ויבאו אל בית אנטיוכיה אשר בפסידיא ויבאו אל בית הכנסת ביום השבת וישבו: 15 ויהי אחר קריאת התורה והנביאים וישלחו אליהם ראשי הכנסת לאמר אנשים אחים אם יש לכם דבר מוסר לעם דברו: 16 ויקם פולוס וינף ידו ויאמר אנשים ישראל אלהים אלהים שמונו: 17 אלהי הזה אלהי ישראל בחר באבותינו וירומם את העם בהיותם גרים בארץ מצרים ובירוד רמה הוציאם משם: 18 וישא אתם ויכלכלם במדבר בארבעים שנה: 19 וישמד שבעה גוים בארץ כנען ויחלק את ארצם להם לתחלה: 20 ואחרי כן נתן להם שפטים כארבע מאות וחמשים שנה עד ימי שמואל הנביא: 21 וישאלו מלך ויתן להם אלהים את שאלו בן קיש איש משבט בנימין ארבעים שנה: 22 וכחסידי אותו ויקם את דוד למלך עליהם אשר גם העיד עליו לאמר מצאתי ליה את בר נביא איש כלבבי והוא יעשה את כל חפצי: 23 וזה הוא אשר מזרעו הקים האלהים כפי ההבטחה גואל לישראל את ישוע: 24 אשר לפני בואו קדם ויחנן לקרא את טבילת התשובה אל כל עם ישראל: 25 ויהי ככלות יוחנן את מרצותיו ויאמר למי תחשבוני לא אני הוא כי הנה אתו בא אחרי ואני נקלתי מאותו את נעלי רגליו: 26 אנשים אחים בני משפחת אברהם וירא אלהים אשר בקרבכם לכם שלוח דבר הישועה הזאת: 27 כי ישיב ירושלים

ממוסא ויירדו אל טרואס: 9 וחזון נראה אל פולוס בלילה והנה איש מוקדון נצב והוא מבקש ממנו לאמר עבר אל מקדוניא ועורנו: 10 ובראותו את המחזה מיד בקשנו ללכת אל מקדוניא בהבינו כי האלהים קראנו שמה לבשר אתה בשורה: 11 ונצא מן טרואס ונרד באניה ונבא דרך ישרה אל סמותרקיא וממחרת אל נפוליס: 12 ומשם אל פילפי ראשית ערי הפלך של מקדוניא והיא בת חזרין ונשב בעיר הזאת ימים אחדים: 13 ובוים השבת יצאנו אל מחוץ לעיר אל יד הנחר אשר שם מקום תפלה כמנהגם ונשב ונדרב אל הנשים הנקהלות שמה: 14 ואשה יראת אליהם ושמה לודיא מכרת ארגמן מעיר תיאטירא שמעה ויפתח יהוה את לבב להקשיב אל דברי פולוס: 15 והמטבל היא ובני ביתה ותבקש ממנו לאמר אם השבתם אתי נאמנה לאדון באו נא אל ביתי ושוב בו ותפצר בנו: 16 ויהי בלכתנו למקום התפלה ותפגע בנו שפחה בעלת אוב אשר עשתה הון רב לאדניה בקסמיה: 17 ותלך אחרי פולוס ואחרינו הלך וקראו לאמר האנשים האלה עבדי אל עליון המה המודיעים אתנו ארח הישועה: 18 וכן עשתה ימים רבים וירע בעיני פולוס הדבר הזה ויפן ויאמר אל הרוח אנכי מצוך בשם ישוע המשיח לצאת ממנה ויצא בשעה ההיא: 19 ויראו אדניה כי אולה תוחלת בצעם ויתפשן את פולוס ואת סילא ויסכסכו אל הרחוב לפני זקני העיר: 20 ויביאום אל השרים ויאמרו האנשים האלה עכרים את עירנו והם יהודים: 21 ומודיעים חקות אשר לא נכון לנו לקבלם ולעשותם כי רומיים אנחנו: 22 ויקם גם העם עליהם והשרים קרעו את בגדיהם מעליהם ויצוו להכותם בשוטם: 23 ויהי אחרי הכות אתם מכה רבה וישליכו במשמר ויצוו את שומר האסורים לשמורם היטב: 24 והוא כאשר צוה כן השליכם בחדר המשמר הפנימי וישם את רגליהם בסד: 25 ויהי כחצות הלילה ויתפללו פולוס וסילא ויאמרו לאלהים והאסורים מקשיבים אליהם: 26 ופתאם היה רעש גדול עד אשר זעו ומסודות בית הכלא וברגע נפתחו כל הדלתות ומסודות כלם נתקו: 27 ושומר האסורים נעור משנתו ויהי כראתו את דלתות המשמר נפתחות וישלף חרבו ויבקש לאבד את עצמו בחשבו כי ברחו האסורים: 28 ויקרא פולוס בקול גדול לאמר אל תעש לך מאוהר רע כה פה אנחנו כלנו: 29 וישאל נרות וידלג פנימה והוא מרעיד ויפל לרגלי פולוס וסילא: 30 ויוציאם החוצה ויאמר אדני מה עלי לשות למען אושע: 31 ויאמרו האמן באדון ישוע המשיח ותושע אתה ובידתך: 32 ויגידו לו את דבר יהוה ולכל אשר בביתו: 33 ויקחם בלילה בשעה ההיא ויירחקו את חבורתיהם וימהר להמטבל הוא וכל אשר לו: 34 ויעלם אל ביתו וישם שלחן לפניו ויגל עם כל ביתו על היותו מאמין באלהים: 35 ובחית הבקר שלחו השרים את השוטרים לאמר שלח את האנשים ההם: 36 ויגד שמר האסורים לפולוס את הדבריהם האלה לאמר שלחו השרים לפטר אתכם ועתה צאו ולכו בשלום: 37 ויאמר פולוס אליהם הכה הכינו נגד כל העם בלא דין ומשפט ואנחנו אנשים רומיים וישליכו אתנו במשמר ועתה נסתר ונרשנו אל נא כי אם יבאו המה ויוציאונו: 38 ויגידו השרים לשלוח את הדרבנים האלה ויהי כשמעם כי רומיים הם וייראו: 39 ויבאו ויחלו פניהם ויוציאום וישאלו מהם לצאת מן העיר: 40 ויצאו מן המשמר ויבאו אל בית לודיא ויראו את האחים ויהודים ויכלו לדרכם:

פרק 17

1 ויהי אחרי עברם באמפפוליס ובאפלוניא ויבאו אל תסלוניק אשר שם בית כנסת היהודים: 2 ופולוס נכנס אליהם כמשפטו ושלוש שבתות דבר עמהם בדברי הכתובים: 3 פתוח והוכח להם כי צריך היה אשר יענה המשיח ויקום מן המתים וכי זה הוא המשיח ישוע אשר אני מגיד לכם: 4 ויאמינו מקצתם וייספחו על פולוס וסילא וגם יראי אלהים מן היונים לרב וגם נשים חשובות מספר לא מעט: 5 ויקנאו הסוחרים שבחיהודים ויקחו להם אנשי בלילע מכטלני השוק ויקצצו המון ויהמו את העיר ויסבו על בית יסון ויבקשו להביאם חוצה אל העם: 6 וכאשר לא מצאו אותם סכחו את יסון ואנשים מן האחים לפני ראשי העיר ויצעקו לאמר הנה המדיחים את כל ישיב תבל באו גם הלום: 7 ויסון אסף אתם אל ביתו והם כלם עשים נגד דתי הקיסר באמרם כי יש מלך אחר והוא ישוע: 8 ויחרידו את העם ואת ראשי העיר אשר שמעו את זאת: 9 ויקחו ערבון מידי יסון ומידי האחרים ואחרי כן פטרום: 10 והאחים מהרו לשלח את פולוס ואת סילא לילה לברואה והם בבאם שמה הלכו לבית כנסת היהודים: 11 ואלה היו נדיבים מאנשי תסלוניק ויקבלו את הדבר בכל לב ויודעו שבכתובים יום יום לדעת אם כן הוא הדבר: 12 ויאמינו הרבה מהם וגם מן הנשים החשובות היוניות ומן האנשים לא מעט: 13 ויהי כאשר שמעו היהודים אשר מתסלוניק כי מגיד פולוס את דבר אלהים גם בברואה ויבאו ויעירו את העם גם כשה: 14 וימהרו האחים וישלחו את פולוס ללכת עד הים וסילא וטימותיוס נשארו שם: 15 והמלוים את פולוס הוליכוהו עד אתינס ויקבלו מצותו אל סילא וטימותיוס כי באו יבאו אליו במהרה ויכלו: 16 ויהי באתינס פולוס מחכה להם ותתחמץ רוחו בקרב בראתו את העיר מלאה אליילים: 17 על כן בבית הכנסת דבר עם היהודים ועם יראי אלהים ובשוק יום יום עם הנקרים אליו: 18 וגם מקצת הפילוסופים מתלמידי אפיקורוס ומחברת האסטוא התגרו בו ויש אשר אמרו מה יאמר המפפסטס הלז ואחרים אמרים כפי הנראה הוא מגיד אלהי נכר יען כי בשר אתם את ישוע ואת התחיה: 19 ויאחזוהו ויביאוהו אל גבעת המשפט הנקראה בשם אריופנוס ויאמרו הנובל לדעת מה היא זו התורה החדשה אשר אתם משמיע: 20 כי דברים זרים אתם מביא באוזנינו והננו נפגעים לדעת מה ענינם: 21 כי האתינים כלם גם הנכרים הגרים שם לא חשו לדבר אחר כי אם לספר או לשמע חדשות: 22 ויעמד פולוס בתוך ועד השפטים ויאמר אנשי אתינס הנני ראה בכל כי יראי אלים אתם מאד: 23 כי אני עבר ומתבונן אל עבודת אלהים ואמצא מובח אחד כתוב עליו לאל הנעלם ועתה את אשר עבדתם ואינכם ידעים אתו אני מגיד לכם: 24 האל אשר עשה את העולם וכל אשר בו לא ישכן בהיכלות מעשה ידים כי הוא אדון השמים והארץ: 25 גם לא ישתהוה ידי בני אדם כאלו יסמך לדבר כי הוא הנתן לכל חיים ונשמה וכל דבר: 26 וישוע כל עממי בני אדם על כל פני האדמה מדם אחד ויצב מועדים קבועים ונבולת מושבם: 27 למען יבקשו את האלהים אולי ימשעו וימצאוהו אף כי איננו רחוק מכל אחד ממנו: 28 כי בו אנחנו חיים ומתנועים וקיימים כאשר גם מקצת משוריריים אמרו אף ילידיו אנחנו: 29 והנה בהיותנו ילידי האלהים לא נכון לנו לחשב כי האלהות דומה לזהב או לכסף או לאבן מעשה חרש

ומחשבת בני אדם: 30 לכן עתה אחרי עבר אלהים על ימות הסכלות מצוה הוא את כל בני האדם בכל אפסי ארץ כי שוב ישובו: 31 יען אשר שת יום לשפט תבל בצדק על ידי איש אשר הפקידו ויתן עדות נאמנה לכלם בהקימו אתו מן המתים: 32 וכאשר שמעו תחית מתים אלה הלעינו לו ואלה אמרו על זאת נשמעך בעת אחרת: 33 ובכן יצא פולוס מתוכם: 34 ומקצתם דבקו בו ויאמינו ובהם דיוניסיוס מן השפטים של אריופנוס ואשה אחת שמה דמרים ועוד אחרים עמהם:

פרק 18

1 אחר כן סר פולוס מאתינס ויבא אל קורנתוס: 2 וימצא יהודי נולד בפונטוס ומשו עקילס אשר בא מקרוב מן אטליא הוא ואשתו פריסקלה מפני אשר צוה קלודיוס את כל היהודים לסור מעיר רומי: 3 ויבא אליהם ויהי בהיותם בני אמות אחת וישב אתם וישע מלאכות ואמנותם עשות וריעות אלהים: 4 וידבר בבית הכנסת בכל שבת ושבת ויוכח את היהודים ואת היונים: 5 ובבוא סילא וטימותיוס ממקדוניא היה פולוס נש ברוח להעיר אל היהודים כי ישוע הוא המשיח: 6 ויהי כהמרותם וכגדפם ויגער את נגדיו ויאמר אליהם דמכם בראשיכם ואנכי נקי מעתה אלקה לי אל הגוים: 7 ויחל משם ויבא אל בית איש ושמו יוסטוס איש ירא אלהים וביתו סמוך לבית הכנסת: 8 וקריספוס ראש הכנסת האמין באדון הוא וכל ביתו וגם קורנתים רבים בשמעם ויאמינו ויסבלו: 9 ודבר האדון היה אל פולוס במחזה בלילה לאמר אל תירא כי אם דבר ואל תחשה: 10 כי עמך אנכי ואיש אל יגע כך להרע לך כי גוי גדול לי בעיר הזאת: 11 וישב שם שנה וששה חדשים וילמד בהם את דבר האלהים: 12 ויהי בהיות גליון שר מדינת אכאי ויקומו היהודים כלם וחדו על פולוס ויביאוהו אל כסא המשפט: 13 ויאמרו האיש הזה מפתח את בני האדם לעבד את אלהים בלא כתורה: 14 ויהי אך בקש פולוס לפתח את פיו וגליון אמר אל היהודים לאמר אם היה דבר פשע או מעשה נבלה כי עתה נשאתי ומשמתי אתכם היהודים כמשפט: 15 אבל אם הוא שאלה על מלך ושמות ודת שלכם ראו אתם ואני אין רצוני להיות שפט על דברים כאלה: 16 ויגרש אתם מלפני כסא המשפט: 17 ויאחזו כל היונים את סוסתנים ראש הכנסת ויכוהו לפני כסא המשפט וגליון לא שת לבו גם לזאת: 18 ופולוס ישב שם עוד ימים רבים ויפטרו מן האחים וירד באניה ללכת אל סוריא ואתו פריסקלה ועקילס ויגלה את ראשו בקנקרי כי נדר עליו: 19 ויבאו אל אפסוס ויעזב אתם שם והוא הלך לבית הכנסת וידבר עם היהודים: 20 ויבקשו ממנו הארודי ים שבתו אתם ולא אבה: 21 כי אם נפטר מהם באמר מחיב אני לחוג את החג הבא בירושלים ואחרי כן אשובה אליכם אם ירצה יהוה ויחל לו באניה מן אפסוס: 22 ויבא אל קסרין ויעל וישאל שלום הקהלה וירד אל אנטוכיא: 23 וישב שם ימים אחדים ויחל למסעו ויעבר בארץ גלטיא ופרוגיא ויחזק אל כלי התלמידים: 24 ואיש יהודי בא אל אפסוס ועיר מולדתו אלכסנדריא ושמו אפולוס איש דברים ותקף בכתובים: 25 הוא היה מלמד דרך האדון והוא מדבר כחם רוחו ומלמד היטב על אדות ישוע ולא ידע כי אף מבילת יוחנן לבדה: 26 והוא חלל לקרא בבית הכנסת במחזון לבב וישמעו אתו עקילס ופריסקלה ויקחהו אליהם ויוסיפו להגיד לו את דרך האלהים באר היטב: 27 ויחפץ ללכת לאכאי ויכתבו האחים אל

פרק 19

1 ויהי בהיות אפולוס בקורנתוס ויעבר פולוס במדינות העליות וירד אל אפסוס וימצא שם תלמידים: 2 ויאמר אליהם הקבלתם את רוח הקדש אחרי אשר האמנתם ויאמרו אליו אף לא שמענו כי ישנו רוח הקדש: 3 ויאמר אליהם על מה אפוא תבלתם ויחזון על מבילת יוחנן: 4 ויאמר פולוס יוחנן הטביל בטבילת התשובה ואמר אל העם כי האמן יאמינו כאשר יבאו אחריו והוא המשיח ישוע: 5 ויהי כשמעם זאת ויבאו להטבל בשם ישוע האדון: 6 ויסמך פולוס את ידיו עליהם ויבא עליהם רוח הקדש וימללו בלשונות ויתנבאו: 7 ויהיו כלם כשנים עשר איש: 8 ויבא אל בית הכנסת ויקרא שם בבשחון לבב וידבר עמם כשלשה חדשים ויט את לבם אל דברי מלכות האלהים: 9 אך מקצתם הקשו את לבבם ולא האמינו וידברו סרה על הדרך הזה לפני הקהל ויסר מהם ויבדל מתוכם את התלמידים וידבר אתם יום יום בבית המדרש של טורנוס: 10 וכן היתה כשנתים ימים עד את דבר ישוע האדון: 11 וגבורות גדלות עשה האלהים על ידי פולוס: 12 עד כי גם הניחו סוחרים וחרתם מלאכה עור בשרו על החולים ויסורו מהם תחלואהם וגם הרוחות הרעות יצאו: 13 ואנשים מן היהודים הסבכים ומלחשים הואילו להזכיר את שם ישוע האדון על אחוזי הרוחות הרעות לאמר משביע אני אתכם בישוע אשר פולוס קרא אותו: 14 ואחשי ככה היו שבעת בני סקוה אחד מגדולי כהני היהודים: 15 ויען הרוח ויאמר את ישוע אני מכיר ואת פולוס אני ידע ומי אתם: 16 ויקפץ עליהם בעל הרוח הרעה ויגבר עליהם ויכבשם עד כי נסו מן הבית ההוא עירמים ופצועים: 17 ויודע הדבר לכל היהודים והיונים ישיב אפסוס ויפל פחד על כלם ויגדלם האדון ישוע: 18 ורבים מן המאמינים באו ויתודו ויודיעו את אשר עשו: 19 ורבים אשר עשקו כמעשי כשפים הביאו את ספריהם וישרפום לעיני כל ויחשבו את ערכם וימצאוהו מחשת רבבות דינרים: 20 ודבר יהוה גבר מאד ויחל הלך וחזק: 21 ויהי ככלות הדברים האלה יעץ פולוס ברוחו לעבר בתוך מקדוניא ואכיא וללכת לירושלים ויאמר אחרי היות שמה ראה אראה גם את רומי: 22 וישלח שנים מן המשרתים אתו את טימותיוס ואת ארסטוס אל מקדוניא והוא התחממה עוד ימים באסי: 23 ותחי בעת ההיא מהומה לא קמה על אדות דרך יהוה: 24 כי צורף כסף אחד דמטרוס שמו עשה היכלות כסף של ארטמים המציא לחרשים משכרת לא מעט: 25 ויקהל אתם ואת שאר העסקים במלאכה ההיא ויאמר אנשים אתם ידעים כי מן המלאכה הזאת עשינו כבוד: 26 ואתם ראה ושמעם אשר לא באפסוס לבדה כי גם כמעט באסיא כלה זה פולוס פתח והדיח המון עם רב לאמר לא אלהים אלה הנשים בידים: 27 ועתה עוד מעט ולא לבד חלקנו זה יהיה לבנו כי אם גם חיבל ארטמים המלכת האדמה יחשב אין ותכלה ופתחה אשר כל אסיא וכל ישיב תבל מכבדים אותה: 28 ויהי כשמעם את דבריו וימלאו חמה ויצעקו לאמר גדולה ארטמים של האפסוסים: 29 ותמלא כל העיר

הוא מדבר אליהם בלשון עברית ויחשו עוד יותר: 3 ויאמר איש יהודי אנכי נולד במטרוסוס אשר בקיליקיא ומגדל בעיר הזאת לרגלי נמליאל ומלמד לפי דקדוקי תורת אבותינו ואחי מקנא לאלהים כמזכר כלכם היום: 4 וארדרך את הדרך הזאת עד מות ואחי אסר ומסגיר לכלא אנשים ונשים: 5 כאשר גם יעיד עלי הכהן הגדול וכל בית הזקנים אשר מהם לקחתי מכתבים ואלך אל האחים לדמשק לאסר אף את הנמצאים שמה להביאם ירושלים למען יוסרו: 6 ויהי אנכי הלך וקרב לדמשק כעת צהרים ופתאם נגה עלי מסביב אור גדול כלל אנשים ונשים: 7 ואפל ארצה ואשמע קול מדבר אלי שאול שאול למה תרדפני: 8 ואשן ואמר מי אתה אדני ויאמר אלי אני ישוע הנצרי אשר אתה רדפו: 9 והאנשים אשר אתי ראו את האור וייראו ואת קול המדבר אלי לא שמעו: 10 ואמר מה אנשים אדני ואמר אלי האדון קום לך אל דמשק ושם יאמר לך את כל אשר צוית לעשות: 11 ואני לא יכולתי לראות מפני זהר האור ההוא והאנשים אשר אתי הולכיני ביד ואבא לדמשק: 12 ואיש חסיד כפי התורה ושמו חנניה אשר קנה לו שם טוב בקרב כל היהודים הישבים שם: 13 ויבא אלי ויעמד ויאמר אלי שאול אחי שוב ראה ובשעה ההיא נפקחו עיני וראיתי: 14 ויאמר אלהי אבותינו בחר בך לדעת את צבוננו ולראות את הצדיק ולשמע קול מפיהו: 15 כי היו זהיה לו לעד אל כל בעי האדם על כל אשר ראית ושמעת: 16 ובתי למה תתמהמה קום והטבל והתרחץ מחטאתיך בקרנך בשמו: 17 ויהי בשבועי אל ירושלים ואתפלל במקדש ותהי עלי ידי יהוה: 18 ואזא אותה מדבר אלי חושע צא במהרה מירושלים כי לא יקבלו את עדותך עלי: 19 ואמר הלא הם יודעים אתי אשר השלכתי את הכלא והלקיתי בבתי הכנסיות את המאמינים בך: 20 ובהשפך דם אסטפנוס ערך אף אני עמדת שם חפץ בהרגתו ושומר את בגדי הכינוי: 21 ויאמר אלי לך כי אני אל הגוים עד למרחוק אשלחך: 22 וישמעו אלי עד הדבר הזה וישא את קולם ויאמרו הסירו איש כזה מלפני האדמה כי איננו ראו כי יחיה: 23 ויהי בהיותם צעקים ומשליכים את בגדיהם מעליהם וורקים עפר השמימה: 24 ויצו שר האהל להוליכו אל המצד ויאמר לבדקו במלכות למען ידע מדוע המה ככה צעקים עלי: 25 ויהי כאשר אסר להם ברכועות ויאמר אל שר המאה העמד עליו האף רשיון לכם להכות איש רומי בלא דין ומשפט: 26 וילך שר המאה כשמעו את הדבר הזה ויגיד לשר האהל לאמר ראה מה תעשה כי האיש הזה רומי הוא: 27 ויבא שר האהל ויאמר אמר לי הרומי אתה ויאמר הן: 28 ויען שר האהל אני בכסף רב קניתי לי משפט האזרחות הזאת ויאמר פולוס ואני אף נולדתי בה: 29 אז הרפו ממנו האנשים אשר באו לבדקו וגם שר האהל ירא בדעתו כי רומי הוא והוא אסר אותו: 30 וממחרת בקש לדעת על נכון על מה שנים אותו היהודים ויתר מוסרותיו ויצו להביא את ראשי הכהנים ואת כל הסנהדרין ויורד את פולוס ויעמידהו בתוכם:

פרק 23

1 ויבט פולוס אל הסנהדרין ויאמר אנשים אחים בכל תמת לבבי התהלכתי לפני אלהים עד היום הזה: 2 ויצו חנניה הכהן הגדול את העמדים עליו להכותו על פיו: 3 ויאמר אליו פולוס יככה אלהים הקיר המסיד האמנם ישב אתה לדין אתי כחורה ואתה

המקום אשר לא יעלה ירושלים: 13 ויען פולוס ויאמר מה לכם אשר תבכו ותשברו לבבי כי נכון אנכי לא לבד להאסר כי גם למות בירושלים על שם ישוע האדון: 14 ולא אבה שמע וגרף ממנו לאמר רצון יהוה יעשה: 15 ואחרי הימים האלה נשאנו את כלינו ונעל ירושלים: 16 ויילכו אתנו גם תלמידים מקסרין ויביאו אתנו ללון בבית איש כתי ושמו מנסון והוא תלמיד ישן: 17 ויהי כבאנו ירושלים ויקבלו אתנו האחים בשמחה: 18 וממחרת היום נכנס פולוס עמנו אל יעקב ויבאו שמה כל הזקנים: 19 וישאלם פולוס ויספר אתה לאהת את אשר עשה האלהים לגוים בשרותו: 20 וישמעו ויהללו את האלהים ויאמרו אליו הנך ראה אחינו כמה רבבות יהודים באו להאמין וכלם מקנאים לתורה: 21 והם שמעו עליך שמועה כי תלמד את כל היהודים אשר בקרב הגוים לסור ממשה באמך כי אין עליהם למול את בניהם וללכת בחקות התורה: 22 ועתה מה לעשות הנה האסף יאסף המון העם כי ישמעו כי באת: 23 לכן עשה זאת אפוא אשר נאמר אליך: 24 הנה יש אתנו ארבעה אנשים אשר נדר עליהם אתם קח לך והטור אתם ושלם ההוצאות בעדם למען אשר יגלחו את ראשם וידעו כלם כי שמועת שוא שמעו עליך וכי אתה בעצמך מתהלך בחקות התורה: 25 ועל דבר המאמינים בגוים תבכו וגורנו אשר לא ישמרו דבר מאלה רק להשמר מזבחיו אליהם ומן הדם ומבשר הנחנק ומן הזנות: 26 ויחזק אל המקדש ויגד כי מלאו ימי טהרתם עד כי תקרב קרבן כל אחד מהם: 27 ויהי כאשר קרבו שבעת הימים לכלות והיהודים אשר מאסיו ראו אתו במקדש ויעוררו את כל החמון וישלחו בו את ידיהם: 28 ויצעקו לאמר אנשי ישראל עזרו זה הוא האיש המלמד את כל אדם אשר בכל הארץ סרה על העם הזה ועל התורה ועל המקום הזה וגם הביא אל המקדש אנשים יונים ויחלל את המקום הקדוש הזה: 29 כי היו ראים את טרופימוס האספי בעיר אתו ויחשבו כי פולוס הביא אתו אל המקדש: 30 ותהם כל העיר וירץ העם ויקבץ ויאחזו את פולוס וימשכוהו אל מחוץ למקדש ופתאם סגרו הדלתות: 31 והמה מבקשים להמיתו והשמועה באה אל שר האהל של הגדוד כי כל ירושלים נבוכה: 32 וימהר ויחזק אתו אנשי צבא ושרי מאות וירץ אליהם ויהי כראותם את שר האהל ואת אנשי הצבא ויחדלו מהכות את פולוס: 33 ויגש שר האהל ויחזק בו ויצו לאסרו בנחשתים וישאל מי הוא זה ומה עשה: 34 ויענו מן העם אלה בכה ואלה בכה ואל יכל לדעת מאומה אל נכון מרב השאון ויצו להוליכו אל המצד: 35 ויהי כבאו עד המעלות וישאוהו אנשי הצבא מפני חמת העם: 36 כי עם רב הלך אחריו והם צעקים ואמרים חסר אותו: 37 וכאשר הקריב פולוס להאסף אל המצד אמר אל שר האהל התניח לי לדבר אליך דבר ויאמר הידעת יוניתי: 38 האם אינך המצד אשר לפני הימים האלה העיר מרד והוציא המדברה ארבעת אלפים אנשי דמים: 39 ויאמר פולוס איש יהודי אנכי מטרוסוס בן עיר קיליקיא אשר איננה בלי שם ועתה אשאלה מאתך הניחה לי לדבר אל העם: 40 וינח לו ויעמד פולוס על המעלות הניף ידו אל העם ותהי דממה רבה וידבר בלשון עברית ויאמר:

פרק 22

1 אנשים אחים ואבות שמעו נא את דברי התנצלותי אליכם: 2 ויהי כשמעם כי

באסאי: 19 אשר עבדתי את האדון בכל ענוה ובדמעות הרבה ובמסות המצאות אתי בנבלי היהודים: 20 איך לא כחדתי מכם כל דבר תועלת והגדתי לכם ולמדתי אתכם ברבים ובכל בית ובית: 21 ואעיד ליהודים וליונים את התשובה לאלהים ואת האמונה באדונינו ישוע המשיח: 22 ועתה הני אסיר הרוח ללכת ירושלים ואינני יודע מה יקרני שם: 23 אפס כי רוח הקדש מעיד בכל עיר ועיר לאמר כי מוסרות וצרות נכונות לי: 24 אבל לא אחוש לאחת מהנה וגם נפשי לא יקרה בעיני למען אשלים בשמחה את מרוצתי ואת השרות אשר קבלתי מאת האדון ישוע להעיד על בשורת חסד אלהים: 25 ועתה הנה ידע אנכי כי אתם כלכם אשר התהלכתי בקרבכם הלך והשמע את מלכות יהוה כי לא תוסיפו עוד ראות פני: 26 על כן מעיד אני בכם היום הזה כי נקי אנכי מדמי כלכם: 27 כי לא כחדתי מהניד לכם את עצת האלהים כלה: 28 לכן שמרו את נפשתיכם ואת כל העדר אשר הקים אתכם רוח הקדש לפקידים בו לרעות את עדת האלהים אשר קנה לו בדם נפשו: 29 כי ידע אני אשר אחרי צאתי יבואו בתוככם ואבים עזים אשר אל יחסו על העדר: 30 וגם מקרבכם יקומו אנשים ויהיו תהפכות להטות אחריהם את התלמידים: 31 על כן שקרו וזכרו כי שלש שנים יומם וליילה לא חדלתי לדבר על לב כל אחד מכם בדמעות: 32 ועתה אחי אני מסר אתכם לאלהים ולדת חסדי אשר לו הובלת לבנות אתכם ולדת לכם נחלה בקרב כל המקדשים: 33 לא חמדתי כסף איש או זהבו או לבושי: 34 ואתם ידעתם כי ידי אלה עבדו בעד צרכי ובעד צרכי החלבים אתי: 35 ובכל הראיתי אתכם כי בן עלינו לעמל ולחמק את החלשים ולזכר את דברי האדון ישוע כי הוא אהב טוב אשר התן משתקח: 36 ואחרי דברו את הדברים האלה כרע על ברכיו ויתפלל עם כלם: 37 ויבכו כלם בכי גדול ויפלו על צוארי פולוס וינשקו לו: 38 וביותר התעצבו על הדבר אשר דבר כי לא יוסיפו עוד לראות פניו וילוחו אל האניה:

פרק 21

1 ויהי כאשר נפרדנו מהם ונרד באניה ונבוא דרך ישרה אל קוס וממחרת אל רודוס ומשם אל פטרה: 2 שם מצאנו אניה עברת אל פינקוא ונרד בה ונעבר: 3 ונרא את פני קפרוס ונעזבנה לשאול ונעבר אל סוריא ונגיע אל צור כי שמה יוציא את מעמסת האניה: 4 ונמצא את התלמידים ונשב שם שבעת ימים והם אמרו אל פולוס על פי הרוח לבלתי עלות ירושלים: 5 ויהי אחרי מלאת לנו הימים האלה ונצא ולכת לדרכנו וילוו אתנו כלם עם נשיהם ועם טפם עד מחוץ לעיר ונכרע על ברכינו על חוף הים ונתפלל: 6 ונברך איש את רעהו ונעל אל האניה והמה שבו איש לביתו: 7 ואנחנו כלינו את דרך הים ונרד מצור אל עכו ונשאל לשלום האחים ונשב אתם יום אחד: 8 וממחרת נסענו פולוס ואשר אתו ונבא אל קסרין ונלך אל בית פילפוס המבשר אשר הוא אחד מן השבעה ונשב עמו: 9 ולו היו ארבע בנות בתולות מתנבאות: 10 ויהי בהיותנו שם ימים רבים וירד נביא אחד מיהודה ושמו אנבוס: 11 ויבא אצלנו ויחזק את אזור פולוס ויאמר כי את ידיו ואת רגליו ויאמר בה אמר רוח הקדש ככה יאסרו היהודים בירושלים את האיש אשר לו האזור הזה ויסגירהו ביד הגוים: 12 ויהי כאשר שמענו את זאת ונבקש ממנו אנתנו ואנשי

מבוכה ויסערו כלם יחדו אל התאטרון ויחטפו אתם את גיוס ואת ארטמרכוס אנשים מקדונים וחברי פולוס במסעיו: 30 ויאל פולוס לבוא אל תוך העם ולא הניחו לו התלמידים: 31 וגם מקצת ראשי אסיא אשר היו אהבו שלחו אליו ויזהירו אתו אשר לא ימלאו לבו לבוא אל התאטרון: 32 ויצעקו שם אלה בכה ואלה בכה כי מבוכה גדולה היתה בקהל ורבים לא ידעו על מה זה נאספו: 33 וימשכו מתוך החמון את אלכסנדר והיהודים דחו אתו עד צאתו וינף אלכסנדר את ידו ויבקש להצטרך לפני העם: 34 והמה כהכירה ויבואו אליהם אנשים כלם קול ויצעקו בשתי שעות לאמר גדולה ארטמים של האפסיים: 35 ויהם סופר העיר את העם ויאמר אנשי אפסוס מי הוא האיש אשר לא ידע כי העיר אפסוס סכנת היא להיכל של ארטמים ומלכת הגדולה ולצלמה חיוור מן השמים: 36 ויען אשר אין לכשת בדברים האלה ראוי לכם להיות שקמים ולא לעשות דבר נמחר: 37 כי הבאתם את האנשים האלה אשר אינם גולי מקדש גם אינם מגדפי מלכתכם: 38 לכן אם לדמטריוס ולחרשים אשר אתו דבר ריב עם איש הנה לנו ימי בית דין ושרי המדינה ויבואו אליהם אנשים ריבים: 39 ואם תבקשו דבר אחר שפוט ישפט בקהל כפי החק: 40 כי הלא בסכנה אנחנו להתחייב במרד בעבור היום הזה ודבר אין לנו לתת דין וחשבון על הרגשה הזאת: 41 ויהי כאשר כלה לדבר בדברים האלה וישלח את הקהל:

פרק 20

1 ואחרי אשר שקטה המהומה קרא פולוס לתלמידים ויברכם ויצא ללכת אל מקדוניא: 2 ויעבר במדינות הן ויזהר אתם בדברים רבים ויבא אל ארץ יון: 3 וישב שם שלשה חודשים ויהי באמרו ללכת אל סוריא ויארבו לו היהודים ויגמרו בלבו לשבך דרך מקדוניא: 4 ויילכו אתו עד לאסאי סופטרוס הברואי ומן התסלוניקים ארטמרכוס וסקנדרוס וגיוס הדרכי וטימיתיוס ומן אסאי סוכיקוס וטרופימוס: 5 ואלה הלכו לפנינו ויוחילו לנו בטרואס: 6 ואנחנו יצאנו מן פילפי אחרי ימי חג המצות ומקץ מנשה ימים באנו באניה אליהם אל טרואס ונשב שם שבעת ימים: 7 ויהי באחד בשבת כאשר נאספו התלמידים לבצע הלחם וידבר אתם פולוס כי אמר ללכת משם למחרת היום ויארך הדבר עד חצות הלילה: 8 ונרות רבים היו בעליה אשר נאספנו שם: 9 וביותר אחד שמו אבטוכוס ישב בחלון וירדם בהאריך פולוס את אמרתו ותגבר עליו שנתו ויפל מהמורד השלישי למטה וישאחו מת: 10 וירד פולוס ויגמרו עליו ויחבקו ויאמר אל תהבלו כי נשמתו בו: 11 ואחר עלה ויבצע הלחם ויטעם וירב לשיח אתם עד אור הבקר ויצא ללכת לדרכו: 12 והם הביאו את הנער חי וניחמו עד מאד: 13 ואנחנו קדמנו לרדת באניה ונעבר אסוסה למען נקח שם אתנו את פולוס כי כן צוה והוא חשב בלבו ללכת שמה ברגליו: 14 ויפשו אתנו באסוס ונקח אתו ונבא אל מיטוליוס: 15 ומשם יצאנו באניה ונפגע ממחרת אל מול כיוס וביום השלישי עברנו אל סמוס ונלן בטרונגוליון ולמחרתו באנו אל מיליטוס: 16 כי פולוס אמר לעבר מעל פני אפסוס פן יצטרך להתמהמה באסאי כי אין לבוא אל יוכל עד חג השבועות ירושלים: 17 וממיליטוס שלח אל אפסוס ויקרא את זקני הקהלה: 18 ויבאו אליו ויאמר להם אתם ידעתם איך היית עמכם בכל עת מן היום הראשון אשר דרכה רגלי

בבוא גם שטניך הזה ויצו לשמרו בבית המשפט אשר להורדרוס:

פרק 24

1 ויורד חנניה הכהן הגדול אחרי חמשת ימים ואתו הזקנים ושרטלוס איש דברים ויודיעו את ההגמון את דבר ריבם עם פולוס: 2 ויהי כאשר קראו לו ויחל מרטלוס לשטנו ויאמר: 3 את אשר ישבנו על ידך בשלום רב ואשר נעשו תקנות רבות לעם הזה בהשתתף נקבל על כל פנים ובכל מקום בכל תורה פיליכס האדיר: 4 אך לבלתי הלאותך הרבה אתחנן אליך אשר תשמענו בקצר דברינו כחמלתך: 5 כי מצאנו את האיש הזה בקטב ומגרה מדינים בין כל היהודים על פני תבל והוא ראש כת הנצרים: 6 והוא גם נסה לחלל את המקדש ונתפש אותו ונחפץ לשפט על פי תורתנו: 7 ויבא עלינו לוסיאס שר האלף ברב כח ויחטפהו מדינו: 8 ויצו את שטניו כי בוא יבאו לפניך ואתה כי תחקר אותו תוכל לדעת מפייהו את כל הדברים האלה אשר אנחנו טענים עליו: 9 וימלאו היהודים את דבריו לאמר כי כן הוא: 10 וירמו ההגמון אל פולוס לדבר ויען ויאמר יען אשר ידעתי כי זה כמה שנים שופט אתה לעם הזה הנני מצטרף בלב בטוח על עניני: 11 אתה תוכל לדעת אשר לא עברו יותר משנים עשר יום מעת עלותי ירושלים להשתתף: 12 ולא במקדש מצאוני מתוכה עם איש או מעורר מהומה בעם ולא בבתי הכנסיות ולא בעיר: 13 גם אין ביכלת להוכיח עלי את אשר עתה הם טענים אותי: 14 אבל את זאת מודה אני לפניך כי בדרך ההיא אשר יקראו בשם כת בה אני עבד את אלהי אבותינו בהאמיני בכל הכתוב בתורה ובנביאים: 15 ותקותי לאלהים אשר גם הם יחכו לה זאת היא כי עתידה להיות תחילת המיתים לצדיקים ולרשעים: 16 ובזאת גם עתיד להיות תמים לב לאלהים ולאדם תמיד: 17 ומקץ שנים רבות באתי להביא נדבות לעמי ולהקריב קרבן: 18 ואחי משהר במקדש לא בחמון עם ולא במהומה וכן מצאוני אנשים יהודים מאסאי: 19 אשר עליהם היה לעמד הזה לפניך ולענות בי אם היה להם דבר נגדי: 20 או אלה ידברו נא המה מה מצאו בי עול בעמדי לפני הסנהדרין: 21 בלתי אם הדבר האחד שהוא אשר קראתי בעמדי בתוכם כי על תחית המתים אני נדון היום לפניכם: 22 ויהי כשמע פיליכס את הדברים האלה ויאמר את דיום לעת אחרת כי עניני הדרך הזאת נודעו לו היטב ויאמר ברדת אלי לוסיאס שר האלף אשפט על דברכם: 23 ויצו את שר המאה לשום אותו במשמר ולתת לו רוחה ולבלתי מנע איש ממידעיו משרת אותו ומבוא אליו: 24 ואחרי ימים אחדים בא פיליכס עם אשתו דרוסלה והיא יהודית וישלח לקרא לפולוס וישמע אותו על דבר האמונה במשיח: 25 ויהי כדברו על הצדק והפרשיות ועל הדין העתי לבוא ויחרד פיליכס ויען עתה זה לך ולכשאפנה אשוב לקרא לך: 26 והוא מקוה כי פולוס יתן לו שחר למען יתירוהו ובעבור זה קרא לו פעמים הרבה ויודבר עמו: 27 ויהי מקץ שנתים ימים ויקם פרקוס פסטוס תחת פיליכס ופיליכס חפץ להתרצות אל היהודים ויעזב את פולוס חבש בבית האסורים:

פרק 25

1 ויבא פסטוס אל המדינה ויעל אחרי שלשת ימים מקסרין לירושלים: 2 והבחן

הגדול וראשי היהודים הודיעהו את ריבם עם פולוס: 3 ויפצרו בו וישאלו ממנו לעשות חסד עמהם להביאו ירושלים והמה מתנכלים אותו להמיתו בדרך: 4 ויען אותם פסטוס כי עצור פולוס בקסרין וכי גם הוא ישוב שמה בקרוב: 5 ויאמר לכן ירדו אתי העצומים שבכם ואני יש מאום באיש הזה יענו בו: 6 וישב בתוכם יותר מימים עשרה וירד אל קסרין וממחרת ישב על כסא המשפט ויצו להביא את פולוס: 7 הוא בא והיהודים אשר ירדו מירושלים סבבוהו ויאשימו את פולוס באשמות רבות וקשות אשר לא יוכלו להוכיח: 8 והוא הצטרף לאמר לא תמאין במאומה לא לדת היהודים ולא למקדש ולא לקיסר: 9 ופסטוס חפץ להתרצות אל היהודים ויען את פולוס ויאמר התחפץ לעלות ירושלים להשפט על אלה לפני שמה: 10 ויאמר פולוס לפני כסא משפט הקיסר: אני עמד ושם נכון לי להשפט לא הרעתי ליהודים כאשר ידעת היטב גם אתה: 11 אם הרעתי ויש בי דבר משפט מות כל אהשך נפשי ממות ואם אין בי מאומה מכל אשר הם ענים בי איש לא יוכל להסגירני אל ידם את הקיסר אני קורא לדיני: 12 ויועני פסטוס עם ויעציו ויען אותו לאמר את הקיסר קראת אל הקיסר תלך: 13 ויהי אחרי ימים וירדו המלך אנרגס וברניקה אל קסרין לשאל לשלום פסטוס: 14 ויהי כי ארכבו להם היםים שם ויספר פסטוס למלך את ריב פולוס לאמר יש פה איש אשר פיליכס הניחו אסור: 15 ובחיותי בירושלים דברו אלי ראשי הכהנים וזקני היהודים על אדותיו ויבקשו ממני לחרץ משפטי: 16 ואען אותם כי אין מנהג הרומיים למנן איש לאבד במרם יעמד הנשטן לנכח שטניו ונתן לו מקום להצטרף מן השטנה: 17 ולכן כאשר באו הנה יחד תשתי ולא תהמחמתי כי ממחרת היום ישבתי על כסא המשפט ואצוה להביא את האיש: 18 ויעמדו עליו שטניו ולא הביאו עליו דבר רע מאשר הייתי חשד אותו: 19 רק היו להם דברי ריתב לנגדו על עבודת אלהים ועל מה אחד ישוע שמו אשר אמר עליו פולוס כי הוא חי: 20 ותכבד בעיני השאלה הזאת ואמר החפץ אתה ללכת ירושלים ולהשפט שם על אלה: 21 אבל פולוס שאל להניחו במשמר עד צאת משפטו מלפני אנוסטוס ואצוה לשמרו עד אשר אשלח אותו אל הקיסר: 22 ויאמר אנרגס אל פסטוס גם אני חפץ לשמע את האיש ויאמר מחר תשמענו: 23 ויהי ממחרת בבוא אליו וברניקה בהוד גדול ויבאו אל אולם המשמעת המה ושירי האלף ונגידו העיר ויצו פסטוס ויבאו את פולוס: 24 ויאמר פסטוס אנרגס המלך וכל האישים אשר אתם פה אתנו הנכם ראים את האיש אשר בעבורו פגעו בי כל המון היהודים גם בירושלים וגם פה ויצעקו כי אינו בדין שיחיה עוד: 25 ואני כאשר הכרתי כי לא עשה דבר לחיבו מיתה והוא גם הוא קרא את אנוסטוס לדינו יעצתי לשלח אותו שמה: 26 אך אין לי לכתב עליו דבר נכון לאדינו ובעבור זאת הביאתיו לפניכם וביותר לפניך המלך אנרגס למען יחקר וידעתי מה אכתב: 27 כי לא יתכן בעיני לשלוח אסיר מבלי הודיע גם את עלילת הדברים אשר שמו לו:

פרק 26

1 ויאמר אנרגס אל פולוס נתן לך לדבר בעד נפשך או יצטרך פולוס וישט את ידו ויאמר: 2 מאשר אני את נפשי המלך אנרגס כי לפניך אצטרך היום על כל אשר טענים אתי היהודים: 3 כי אתה ידע היטב

מצוה להכותי שלא כתורה: 4 ויאמרו העמדים שם את הכהן הגדול לאלהים תחרף: 5 ויאמר פולוס אחי לא ידעתי אשר הוא הכהן הגדול כי כתוב נשיא בעמך לא תחרף: 6 ופולוס ידע כי מקצתם צדוקים ומקצתם פרושים ויצעק בתוך הסנהדרין אנשים אחים פרוש בן פרוש ואני ועל תקות המתים ותחיתם אני נדין: 7 ובדברו הדבר הזה היה ריב בין הצדוקים ובין הפרושים ויחלק ההמון: 8 כי הצדוקים אמרים אין תחיה ואין מלאך ורוח והפרושים מודים בשניהם: 9 ותהי המלה גדולה ויקומו הסופרים אשר מכת הפרושים ויתוכחו לאמר לא מצאנו דבר רע באיש הזה ואם רוח דבר אליו או מלאך אל נלחמה באלהים: 10 והרוב הולך וחזק ושר האלף דאג פן ישטח את פולוס ויצו את אנשי הצבא לדרת ולחטף אותו מתוכם ולהביאו אל המצר: 11 ובלילה ההוא נצב עליו האדון ויאמר חזק פולוס כי כאשר העידות לי בירושלים כן העד תעיד ברומי: 12 ויהי לפנות הבקר ויתחברו היהודים ויאסרו אתם על נפשם לאמר כי לא יאכלו ולא ישתו עד אם יחרגו את פולוס: 13 ומספר הבאים באלה הזאת היה יותר מארבעים: 14 וישאו לא ראשי הכהנים ואל הזקנים לאמר אסר אסרנו על נפשנו לבלתי טעם מאומה עד אם חרגנו את פולוס: 15 ועתה הודיעו אתם והסנהדרין את שר האלף ויורידהו מחר אליכם כאלו תחפצו לדרש היטב את ענינו ואנחנו נכונים להמיתו במרם יקרב אליכם: 16 וישמע בן אחות פולוס את ארבעם וילך ויבא אל המצר ויגיד לפולוס: 17 ויקרא פולוס לאחד משרי המאות ויאמר אליו הולך את הבחור הזה אל שר האלף כי דבר לו להודיעו: 18 ויחקרו ויוליכיהו אל שר האלף ויאמר פולוס האסיר קראני אליו ויבקש ממני להוליך אליך את הבחור הזה כי דבר לו להגיד לך: 19 ויאמר שר האלף בידו ויסר עמו לבדו וישאלהו מה הוא זה אשר לך להודיעני: 20 ויאמר כי נועצו היהודים יחדו לבקש ממך כי מחר תוריד את פולוס לפני הסנהדרין והמה כאלו חפצים לדעת היטב את ענינו: 21 ואתה אל תשמע להם כי ארכים לו מהם יותר מארבעים איש אשר אסרו אתם על נפשם לבלתי אכל ושתות במרם ויהרגוהו והמה עתה עמדים ומחכים להבטחתך: 22 וישלח שר האלף את הבחור ויצוהו לבלתי אמר לאיש כי גלה לו את הדבר הזה: 23 ויקרא לפני שרי מאות ויאמר החלצו מאתכם אנשי צבא מאתים ללכת לקסרין ופרשים שבעים ומשכי קשת מאתים מן השעה השלישית בלילה: 24 ובחנות יכינו להרכיב את פולוס למען הביאו שלם אל פיליכס ההגמון: 25 ויכתב אגרת וזה תכן בדריה: 26 קלודיוס לוסיאס אל פיליכס ההגמון האדיר שלום: 27 את האיש הזה תפשו היהודים ויבקשו המיתו ואבא עם אנשי הצבא ואפלטוהו מתוכם בשמעי כי רומי הוא: 28 ובאשר חפצתי לדעת על מה שמונה אותו הורדתיו אל הסנהדרין שלום: 29 ואמצא בי שטנו אתו על דברי שאלות דתם ולא על דבר אשר יהיה עליו חייב מיתה או מוסרות: 30 ועתה הנה הגד לי שהיהודים מתנכלים באיש הזה ואשלחהו אליך מיד וגם את שטניו צויתי לבוא ולהגיש שטנתם לפניך ואתה שלום: 31 ויקחו אנשי הצבא את פולוס כאשר צו ויביאוהו לילה אל אנטפטרס: 32 וממחרת הניחו את הפרשים ללכת אותו וישובו למצר: 33 והמה באו אל קסרין ויתנו את האגרת בידו ההגמון ויעמידו לפניו גם את פולוס: 34 ויהי כקרא ההגמון את האגרת וישלח מא' זה מדינה הוא ויהי כשמעו כי הוא מקליקיא ויאמר: 35 אשמע את דברך

כל המנהגים והשאלות אשר בין היהודים ועל כן אשאלה מאתך לשמע אתי כארך רוחך: 4 הנה את דרכי מנעורי אשר התהלכתי בה מאז בתוך עמי ובירושלים ידעים אותה כל היהודים: 5 כי מימים ראשונים ידעוני אם ירצו להעיד כי כפרוהו התנהגתי על פי הכת המקפדת ביותר בעבודתנו: 6 ועתה אני עמד להשפט על תקות ההבטחה אשר הבטיחה האלהים את אבותינו: 7 ואשר שנים עשר שבטנו מיחלים להגיע לה בעבדם את יהוה תמיד יומם ולילה על דבר התקוה הזאת אנרגס המלך שטנים אותי היהודים: 8 מדוע נפלא בעיניכם כי האלהים יהיה מתי: 9 הן לפני אני חשבתי צדקה לצרר את שם ישוע הנצרי עד מאד: 10 כאשר עשיתי בירושלים וגם קדושים רבים אני הסגרת לבתי כלאים וכשנינו אשר קבלתי מאת הכהנים הגדולים ובשנהרגו הסכמתי: 11 ובכל בתי הכנסיות יסרתי אותם פעמים רבות ואנשים לגרף ואתהוללה בם עד מאד וארדפם עד לערים אשר חוצה לארץ: 12 ויהי בלכתי על זאת למשק ברשיון הכהנים הגדולים ובמצותם: 13 והנה אדני המלך בצהרים בדרך ראיתי אור צח מזהר השמש אשר משמים נגה עלי מסביב ועל ההלכים אתי: 14 ונפל כלנו ארצה ואשמע קול מדבר אלי בלשון עברית לאמר שאול שאול למה תרדפני קשה לך לבעש בדרכונת: 15 ואמר מי אתה אדני ויאמר אנכי ישוע אשר אתה דרך: 16 אבל קום ועמד על רגליך כי לבעבור זאת נראיתו אליך לבהר בך למשרת ולעד על אשר ראית ועל אשר אראך: 17 בהצילי אותך מן העם ומן הגוים אשר אשלח עתה אליהם: 18 לפקח את עיניהם למען ישובו מחשך לאור ומיד השטן אל האלהים וימצאו באמונתם כי את שליחת החמאים ואת הנחלה בתוך המקדשים: 19 על כן המלך אנרגס לא המריתי את המראה אשר ראיתי מן השמים: 20 כי אם קראתי ראשונה לישיב דמשק וירושלים ובכל ארץ יהודה וגם לגוים כי ינחמו וישומו כי האלהים ויעשו מעשים ראויים להשובה: 21 ובגלל הדבר הזה תפשו אתי היהודים במקדש ויבקשו להמיתני: 22 והאלהים היה בעזרי ועד היום הזה עמד אני ומעיד לפני קמן וגדול ואיני מדבר דבר זולתי אשר דברו הנביאים ומשה כי עתידות הנה להיות: 23 כי המשיח מענה הוא וכי ראשון הוא לקים מן המתים להפיץ אור בעם ובגוים: 24 ויהי הוא מצטרף כזאת ויען פסטוס בקול גדול לאמר הנך משחנה פולוס רב הלמוד הביאך ליד שגעון: 25 ויאמר פולוס איני משנה פסטוס האדיר כי אם דברי אמת וטעם אביע: 26 כי המלך יודע את אלה ועל זאת גם בבטחון אני מדבר אליו יען אשר לא אאמין כי נעלם ממנו דבר מן הדברים האלה כי לא בקרן זווית נעשתה זאת: 27 המלך אנרגס המאמין אתה נביאים ידעתי כי מאמין אתה: 28 ויאמר אנרגס אל פולוס עוד מעט ופתחתי להיות נצרי: 29 ויאמר פולוס אבקשה מאלהים אשר אם במעט ואם בהרבה לא אתה לבדך כי גם כל השמעים אותי יהיו כמניי וזולתי המוסרות האלה: 30 ויהי בדברו הדבר הזה ויקם המלך וההגמון וברניקה והישיבים אתם: 31 ויסרוו החדרה וידברו איש אל רעהו לאמר האיש הזה לא עשה דבר אשר יהיה עליו חייב מיתה או מוסרות: 32 ויאמר אנרגס אל פסטוס האיש הזה יוכל להפטר לולא קרא את הקיסר לדינו:

פרק 27

1 וכאשר נגמר הדבר כי נעבר באניה

את האלהים לא כבדו כאלהים וגם לא הודו לו כי אם הלכו אחרי ההבל במועצותיהם ויחשך לבם הנבער: 22 ובאמרם חכמים אנהנו היו לכסילים: 23 ומירו את כבוד האלהים אשר איננו נפסד בדמות צלם אדם הנפסד צלם כל עוף והולך על ארבע ורמש הארמה: 24 על כן נתנם האלהים לרמש בתאות לבם לנבל גוויתיהם איש את רעהו: 25 אשר המירו אמת האלהים בכוב ויכבדו ויעבדו את הבריה תחת בראה המברך לעולמים אמן: 26 בעבור זאת נתנם האלהים לתאות בושח כי נשיהם החליפו את התשמיש בדרך בשלא בדרך: 27 וכן גם הזכרים עזבו את התשמיש האשה בדרך ויחמו זה בזה בתשוקתם ויעשו תועבה וזכר עם וזכר ויקחו שכר משוכתם הראוי להם בעצם גופם: 28 וכאשר מסאו להשיג האלהים בדעת נתנם האלהים ביד דעה נמאסה לעשות את אשר לא ייחזק: 29 וירב בקרבם כל חסם זנות ורשע בצע ואון וימלאו קנאה ורצח ומריבה ומרמה ותהפכות: 30 הלכי רכיל ומלשינים שנאי אלהים וגאים וזדים וחוללים וחשבי און ואינם שמעים בקול אבותם: 31 נבערים מדעת אבותם אכזרים נמרי שנאי ולא רחמנים: 32 וידעו המה את משפט אלהים כי עש אתם בני מות הם ולא לבד שיעשו את אלה כי גם רצחת נפשם בעשיהם:

פרק 2

1 לכן אין לך התנצלות אתה בן אדם הדין תהיה מש תהיה כי במה שתרין את חברך תחוב לך נפשך כאשר אתה הדין תעשה כמעשהו: 2 וידענו כי משפט אלהים כפי האמת על עשי אלה: 3 ואתה בן אדם הדין את אשר פעלו כאלה ועשית כמעשיהם התחשב להמלט ממשפט האלהים: 4 או תחבו לעתרת טובו ולחמלתו ולאורך רוחו ולא תתבונן כי טובת האלהים תהיה אצלך לחשובה: 5 ובקשי לבבך הממאן לשוב תצבר לך עברה אל יום עברת האלהים ועת הגלות צדקת משפטו: 6 אשר ישלם לאיש כמעשהו: 7 למתמידים בעשות הטוב ומבקשים את הכבוד והחרר ואת האינו עבד יתן את חיי העולמים: 8 ועל בני המרי ואשר לא ישמעו לאמת כי אם לעולה שמעו חרון אף וחמה: 9 צרה ומצוקה על כל נפש אדם עשה הרע על היהודי בראשונה וכן גם על היווני: 10 וכבוד והדר ושלוש לכל עשה הטוב ליהודי בראשונה וגם ליווני: 11 כי אין משא פנים עם האלהים: 12 כי כל אלה אשר חטאו בלי תורה גם בבלי תורה יאבדו ואשר חטאו בתורה גם על פי התורה ישפטו: 13 כי לא שמעי התורה צדיקים לפני האלהים כי אם עשי התורה הם יצדקו: 14 כי הגוים אשר אין להם תורה בעשותם כדברי התורה מאלהים גם באין תורה הם תורה לנפשם: 15 בהראותם מעשה התורה כתוב על לבם ודעתם מעידה בהם ומחשבותם מזכות: 16 ביום אשר ישפט האלהים את כל תעלמות בני האדם ביד ישוע המשיח כפי בשורתו: 17 הן אתה נקרא בשם יהודי ונשענת על התורה והתהללת באלהים: 18 וידעת הראוי ובהיותך מלמד בתורה תבין בין טוב לרע: 19 ובטחת בנפשך להיות מוליך העורים ואור להלכים בחשך: 20 מיסר לחסרי לב ומורה המתאים ויש לך צורת המדע והאמת בתורה: 21 ואתה אשר תורה אחרים את נפשך לא תורה אמרת לא תגב והנך נגב: 22 אמרת לא תנאף ואתה נאף תשקן את האלילים ואתה גזל את

ישראל אסור אני בכבל הזה: 21 ויאמרו אליו לא קבלנו על אדותיך אגרות מארץ יהודה ולא בא הנה אחד מן האחים אשר הגיד או דבר עליך דבר רע: 22 אמנם הפצים אנהנו לשמע את אשר בלבבך כי נודע לנו אשר בכל מקום יריבו אל הכת הזאת: 23 וישמנו לו יום מעיד ויבואו אליו רבים אל מלונו ויעד בהם ויבאר את מלכות אלהים ויוכח להם עניני ישוע מתורת משה ומן הנביאים מבקר עד ערב: 24 ויש אשר שמעו אל דבריו ויש אשר לא האמינו: 25 ויחלקו בדעתם ויסורו ללכת לדרכם בדבר פולוס הדבר האחד הוה היטב דבר רוח הקדש לאבותינו בפי ישעיהו הנביא לאמר: 26 לך ואמרת לעם הזה שמעו שמעו ואל תבינו וראו ואל תדעו: 27 כי שמן לב העם הזה ואזינו כבדו ואת עיניו השע פן יראה בעיניו ובאזינו ישמע ולבבו יכין ושב ורפאתו: 28 לכן דעו כי לגוים נשלח תשועת אלהים וחמה ישמעו: 29 ויהי בדברו זאת הלכו מאתו היהודים ויתוכחו הרבה איש עם רעהו: 30 ופולוס ישב שנתים ימים בביתו אשר שבר לו ויקבל את כל הבאים אליו: 31 ויקרא את מלכות האלהים וילמד את דרכי ישוע המשיח בכל במחון לבו ואין מנע:

אגרת פולוס השליח אליהרומיים

פרק 1

1 פולוס עבד ישוע המשיח מקרא להיות שליח ונבדל לשורות אלהים: 2 אשר הבטיחה מלפנים ביד נביאיו בכתבי הקדש: 3 על דבר בנו הנולד מזרע דוד לפי הבשר: 4 אשר הוכן לבן האלהים בגבורה לפי רוח הקדש בתחיתו מבין המתים הוא ישוע המשיח אדונינו: 5 אשר בידו קבלנו חן ושליחות משמעת האמונה בכל הגוים למען שמו: 6 אשר בתוכם הנכם גם אתם קרואי ישוע המשיח: 7 לכל אשר ברומי יידיי אלהים וקרואים להיות קדושים חסד ושלוש לכם מאת האלהים אבינו ואדונינו ישוע המשיח: 8 בראשונה אודה לאלהי בישוע המשיח על כלכם אשר ספר אמונתכם בכל העולם: 9 כי האלהים אשר אני עבד אתו ברוחי בבשורת בנו לעד לי כי תמיד אני מזכיר אתכם: 10 בהעתירי בתפלותי בכל עת למען אשר רק הפעם אצליח ברצון אלהים לבוא אליכם: 11 כי נכסף נכספתי לראותכם ולחלק לכם אי זו מתת רוח למען תתחזקו: 12 והוא להתנחם עמכם זה בזה באמונה אשר לכם וגם לי: 13 ולא אחד מכם אחי כי פעמים רבות שמת על לבי לבוא אליכם אך נמנע ממני עד הנה למען אמצא פרי גם כמנו ביתר הגוים: 14 מחיב אנכי ליונים וגם ללעלים לחכמים וגם לפתאים: 15 לכן נדבני לבי להשמיע את הבשורה גם אתכם אשר ברומי: 16 כי אינני בוש מבשורת המשיח כאשר גבורת אלהים היא לתשועת כל המאמין ליהודי בראשונה וכן גם ליוני: 17 כי תגלה בה צדקת אלהים באמונה אל אמונה בכתוב וצדיק באמונה יחיה: 18 כי נגלה חרון אלהים מן השמים על כל רשעת בני אדם ועולתם אשר יעצרו את האמת בעולה: 19 יען אשר דעת האלהים גלויה בקרבם כי האלילים הודיעם אותה: 20 כי מהותו הנעלמה היא כחו הנצחי ואלהותו מעת נברא העולם הודע במעשים ותראה לבלתי היות להם להתנצל: 21 יען בדעתם

מכלם למען לחם לאמר היום יום ארבעה עשר אשר הכיתם צמים ולא מעמתם מאומה: 34 על כן קרא אני אתכם למען לחם כי הוא למחיתכם כי איש איש מכס לא יפל משערת ראשו ארצה: 35 הוא דבר את הדברים האלה והוא לקח את הלחם ויודה לאלהים לפני כלם ויבצע ויחל לאלל: 36 ויאמץ לב כלם ויטעמו אבל גם המה: 37 ואנהנו כל נפש אשר באניה מאתים ושבעים ושש: 38 ויאכלו לשבעה ויקלו מעל האניה ויטילו את הצדה אל הים: 39 הבקר אור ולא הכירו את הארץ אבל ראו כמפרץ וחוף לו ויפצו לנה אליו את האניה אם יוכלו: 40 ויגדעו את העוגנים ויעזבו לים ויתירו גם את מיתרי המנהיג ויפרשו מפרש התרן אל פני הרוח ויבקשו לבא אל החוף: 41 ויפגעו במקום אשר הים משני בעברו והדבר בו האניה ותעמד הראשה לא ינוע ואחוריה נשברו משאון הגלים: 42 ותהי עצת אנשי הצבא להמית את האסירים פן ישחא איש מהם וימלט: 43 ושר המאה הפץ להציל את פולוס וינא את עצתם ויאמר מי ידע לשחות ירד ויעבר ליבשה בראשנה והנשארים אלה על קרשים ואלה על שברי האניה: 44 ויהי כי וימלטו כלם אל היבשה:

פרק 28

1 וכאשר נמלטנו נודע לנו כי שם האי מליטי: 2 והנכרים לא המעימו חסדם עמנו כי בערו אס ויאספו את כלנו אליהם מפני הגשם היורד ומפני הקר: 3 ופולוס אסף לו ערמת קצים וישם על המוקד ומן החם יצא אפעה ואחזו בידו: 4 ויראו הנכרים את החיה תלויה על ידו ויאמרו איש אל רעהו אכן רצח האיש הזה אשר הנקמה לא הניחה לו להיות אף כי נמלט מן הים: 5 והוא נער את החיה מעל ידו אל תוך האש ולא הרעה לו מאומה: 6 והם הוחילו אשר יצבה גופו לא אשר יפל מת פתאם ויחילו עד בוש ונהנו לא קרהו כל אסון ויהפך לבם ויאמרו כי אלהים הוא: 7 ובסביבו המקום ההוא היו שדות אשר לראש אנשי האי ושמו פובליוס הוא הביא אתנו לביתו ויכלכל אתנו בטובו שלשת ימים: 8 ואבי פובליוס מוטל משכב בקרחת ובמחלה המעים ויבא אליו פולוס ויתפלל וישם עליו את ידיו וירפאהו: 9 ואחרי המעשה הזה באו גם החלים האחרים אשר באו וירפאו: 10 ויכבדנו כבוד גדול ובלכתנו משם ספקו לנו די צרכנו: 11 ואחרי שלשת חדשים עברנו משם באניה אלכסנדריה אשר ישב באי בימי הסתו ואותו גדלה התאומים: 12 ונבא אל סרקוסא ונשב שם שלשת ימים: 13 משם סבנו ונבא אל רגינו ובנשב רוח דרומית ביום המחרת באנו ביום השני אל פוטיולי: 14 ושם מצאנו אחים ויבקשו ממנו לשבת אצלם שבועת ימים ובכן הלכנו אל רומי: 15 וישמענו ימים את בואנו ויצאו משם לקראתנו עד לשוק אפיס ועד לשלשת החנית וירא אתם פולוס ויודה לאלהים ויתחזק: 16 ואחר באנו אל רומי העביר שר המאה את האסירים אל שר הצבא ולפולוס הניחו לשבת לבדו עם איש הצבא השמר אותה: 17 ויהי אחרי שלשת ימים ויקרא פולוס אליו את ראשי היהודים ויקהלו אליו ויאמר אליהם אנשים אחים אף כי לא מעלתי מעל בעמנו ובחקות אבותינו אסרוני בירושלים וימסרוני לידי הרומיים: 18 והם אחרי חקרא אתי אמרו לפטרני כי לא נמצא בי משפט מות: 19 ויהיה חסדי קמו בי ונאנס לקרא את הקיסר לדיני אך אין נפשי לשטון את עמי בדבר: 20 ובעבור זאת קראתי לכם לראותכם ולדבר עמכם כי בגלל תקות

אל איטליא מסרו את פולוס ומקצת אסירים אחרים אל שר המאה לגדוד אנוסטוס ושמו יוליוס: 2 ונדר אל אניה אדרמטיס נכנים לבוא על פני חוף אסיא ונעבר הימה ויהי אתנו ארטמרכוס מוקדון מן הסלוניקי: 3 וממחרת הסעו אל צידון ויוליוס עשה עם פולוס חסד וינח לו ללכת לו מידעיו להעזר בידם: 4 ונלך משם ונעבר בסביבות קפרוס כי הרוחות היו לנגדנו: 5 ונעבר את הים אשר לפני קיליקיא ופספוליא ונבא אל מורא אשר בלוקיא: 6 וימצא שם שר המאה אניה אלכסנדריה באה לאיטליא ויעבירונו לתוכה: 7 והאניה הלכה בכבודות ימים רבים ואחרי אשר יגענו ובאנו אל מול קנידוס לא הניחנו הרוח לחתר אל היבשה ונעבר מצד לקריטי על פני הר סלמוני: 8 ואחרי אשר עברנו בתלאות באנו למקום אחד נקרא קלימני אשר קרובה לו עיר ושמה סאיא: 9 ויהי מקץ ימים רבים כאשר באה עת הסכנה לירידי הים כי גם הצום כבר עבר ויזהר אתם פולוס: 10 ויאמר אליהם אנשים ראה אני כי הליכתנו תהיה אך מרי ונוק גדול לא לבד למעמסה ולאניה כי אם גם לנפשותינו: 11 ושר המאה ואל שמו אל דברי פולוס כי אם אל רב החבל ואל בעל האניה: 12 ובאשר החוף איננו טוב לעמד בו בימי הסתו יעצו הרבים לעבר משם לאמר אולי נוכל הגיע לפניכם וישבנו שם בימי הסתו והוא חוף בקריטי פונה דרך הדרום מערבה ודרך הצפון מערבה: 13 ורוח נשבת לאט מדרום ויחשבו כי תצלה עצתם בידם ויעלו העוגנים ויעברו לעמת שפת קריטי: 14 ויהי כמעט אחרי כן ותפגע בה רוח נחשל הנקראה אוריקלידיון: 15 ותטפר האניה ולא יכלה לעמד נגד הרוח ונפר ידינו ממנה ונגדף: 16 ותרין האניה לא עבר אי קטן הנקרא קלודיה וכמעט לא יכלנו לאחו העברה: 17 ואחרי משכם אותה אליהם ויקחו לעזר את כל אשר השיגה ידם ויחשבו את דפני האניה ומיראתם פן יפלו אל בין רכסי החול היורידו את כלי המפרש ובה נדפו: 18 ויהי הסער הולך וסער עלינו וממחרת הטילו את המעמסה אל הים: 19 וביום השלישי הטלנו בידינו את כלי האניה אל הים: 20 ויהי ימים רבים גם השמש גם הכוכבים לא נראו והסערה חזקה עלינו עד מאד ותכרת ממנו כל תקות ישועה: 21 ופולוס עמד בתוכם אחרי האדריכס בצום ויאמר אנשים לו שמעתם אלי ולא יצאתם מקריטי כי אז לא קרנו הנזק הזה במריכם: 22 ועתה אני אמר אליכם חזקו ואמצו כי לא תאבד נפש מכם בלתי הספינה לבדה: 23 כי בלילה הזה נצב עלי מלאך האלהים אשר לו אנכי ואשר אני עבד אותו: 24 ויאמר אל תירא פולוס עלן עוד לעמד לפני הקיסר ועתה הנה נתן לך האלהים את כל ההלכים אתך באניה: 25 על כן אנשים חזקו ואמצו כי מאמין אני לאלהים כי כן יהיה כאשר נאמר אלי: 26 אך השלך נשלך אל אחד האיים: 27 ויהי כבוא ליל ארבעה עשר לטלטלולנו בים אדריה כחצות הלילה ויחשבו המלחים כי קרבה להם יבשת: 28 ויורידו את האנך וימצאו עמק הים עשרים קומה ויעברו מעט ויוסיפו להוריד את האנך וימצאו קומות חמש עשרה: 29 וייראו פן יפגעו בשני הסלעים וישליכו מעל אחורי האניה ארבעה עוגנים אל הים ויכספו לאור היום: 30 והמלחים בקשו לברח מן האניה ויורידו את העברה אל הים באמרים כי יש את נפשם לשלח עוגנים גם מראש האניה: 31 ויאמר פולוס אל שר המאה ואל אנשי הצבא לאמר אם אלה לא ישבו אתנו באניה לא תוכלו אתם להושיע: 32 ויקצצו אנשי הצבא את חבלי העברה ויתנוה לנפול: 33 והבקר טרם יאור ופולוס מבקש

תבשו מהם כי אחריתם המות: 22 אכן עתה בדיוחכם משחררים מידי החטא ומשעבדים לאלהים יש לכם פריכם לקדשה ואחריתו חיי עולם: 23 כי שכר החטא הוא המות ומתנת חסד אלהים היא חיי העולם במשיח ישוע אדנינו:

פרק 7

1 או הלא ידעתם אחי ולידיע התורה אנכי מדבר כי התורה תשלט על האדם כל ימי חייו: 2 כי אשה בעלת בעל קשורה היא באישה כפי התורה בחייו ובמותה בעל פטורה היא מתורת בעלה: 3 ונתנה אם תחיה לאיש אחר בחיי בעלה נאפת יקרא לה אבל אחרי מות בעלה פטורה היא מן התורה ואיננה נאפת בהיותה לאיש אחר: 4 לכן אחי הומתם גם אתם לתורה בנוית המשיח להיותכם לאחר לאשר נעור מן המתים למען נעשה פרי לאלהים: 5 כי בעת היותנו בבשר תשוקות החטא אשר התעוררו על ידי התורה היו פעולות באברינו לעשות פרי למות: 6 אבל עתה נפטרנו מן התורה כי מתנו לאשר דינו אסורים בו למען נעבד מעתה לפי התחדשות הרוח ולא לפי ישן הכתב: 7 אם כן מה נאמר הכי התורה חטא היא חלילה אלא לא ידעתי את החטא בלתי על ידי התורה כי לא הייתי יודע החמוד לולי אמרה התורה לא תחמר: 8 וימצא החטא סבה לו במצוה לעורר בקרבי כל חמוד כי במלעדי התורה לחטא מת הוא: 9 ואני הייתי מלפנים בלא תורה ובאשר באה המצוה ויחי החטא: 10 ואני מתו והמצוה אשר נתנה לחיים היא נמצאה לי למות: 11 כי מצא החטא סבה במצוה להתעתות אתי ויהרגני על ידי: 12 ובכן התורה היא קדושה והמצוה קדושה וישרה וטובה: 13 הכי הטובה היתה לי למות לחילה אלא החטא למען יראה כי חטא הוא הביא לי על ידי הטובה את המות למען אשר יהיה החטא לחטאה יתרה על ידי המצוה: 14 כי ידעים אנחנו שהתורה היא רוחנית ואני של בשר ונמכר תחת יד החטא: 15 כי את אשר אני פעל לא ידעתי כי אינני עשה את אשר אני רצה בו כי אם אשר שנאתי אותו אני עשה: 16 ובעשותי את אשר לא רציתי בו הנני מודה בזאת כי התורה טובה היא: 17 ועתה לא אנכי עוד הפעל אתו כי אם החטא הישב בי: 18 כי ידעתי אשר כי בבשרי לא ישכ טוב הן הרצון יש עמדי אבל עשות הטוב לא מצאתי: 19 כי אינני עשה הטוב אשר אני רצה בו כי אם הרע אשר אינני רצה בו אותו אני עשה: 20 ואם את אשר לא רציתי בו אני עשה לא עוד אנכי הפעל כי החטא הישב בקרבי: 21 ובכן מצא אני כי זה חקק אנכי רצה לעשות הטוב ודבק בהרע: 22 כי לפי האדם הפנימי חפצתי בתורת אלהים: 23 אך ראה אני באברי חק אחר הלחם לחק שכלי ויולייני שבי לתורת החטא אשר באברי: 24 או לי האדם העני מי יצילני מגוף המות הזה: 25 אודה לאלהים בישוע המשיח אדנינו:

פרק 8

1 על כן אין אשמה באלה אשר הם במשיח ישוע המתהלכים בלא כבשר כי אם לפי הרוח: 2 כי תורת רוח החיים במשיח ישוע שחררה אתי מתורת החטא והמות: 3 כי מה שלא יכלה התורה לעשות הנחלשה על ידי

זאת בלבד כי גם מתהללים אנחנו באלהים על יד אדנינו ישוע המשיח אשר בו עתה קבלנו את הרצוני: 12 לכן כאשר על ידי אדם אחד בא החטא לעולם והמות בעקב החטא וכן עבר המות על כל בני אדם מפני אשר כלם חטאו: 13 כי עד זמן התורה היה החטא בעולם אך לא יחשב חטא באין תורה: 14 אולם המות מלך מאדם עד משה גם על אלה אשר לא חטאו בדמיון עברת אדם הראשון אשר הוא דמות העתיד לבוא: 15 אך לא בדבר הפשע דבר המתנה כי אם בפשע האחד מתו הרבים אף כי חסד אלהים ומתנתו ערפו ערוף לרבים בחסד האחד ישוע המשיח: 16 ולא כמו על ידי חטא אחד כן המתנה כי המשפט יצא מאחד לחיב אבל מתנת החסד היא לזכות מפשעים רבים: 17 כי אם בפשע האחד מלך המות על ידי האחד אף כי מקבלי ערף החסד ומתנת הצדקה ימלכו בחיים על ידי האחד ישוע המשיח: 18 לכן כאשר בפשע אחד נאשמו כל בני אדם ככה גם על ידי זכות אחת יזכו כל בני אדם לחיים: 19 כי כאשר במרי האדם האחד היו הרבים חטאים ככה גם על ידי משמעת האחד יהיו הרבים לצדיקים: 20 אבל התורה נכנסה למען ירבה הפשע ובאשר רבה החטא ערף ממנו החסד: 21 למען כאשר מלך החטא במות ככה ימלך גם החסד על ידי הצדקה לחיי עולם בישוע המשיח אדנינו:

פרק 6

1 אם כן מה נאמר הנעמד בחטא למען ירבה החסד: 2 חלילה לנו כי מתנו לחטא ואיך נסיק לחיות בו: 3 או האינכם ידעים כי כלנו הנטבילים למשיח ישוע למותו נטבלנו: 4 לכן נקברנו אותו במטבילה למות למען כאשר נעור המשיח מן המתים בכבוד האב כן נתהלך גם אנחנו בחיים מחדשים: 5 כי איך נדבקנו בדמיון מותו אכן גם נחיה בדבוקים לחיותו: 6 באשר ידעים אנחנו כי נצלב אותו האדם הישן אשר בנו למען תבטל גוית החטא בלתי היותנו עוד עבדים לחטא: 7 כי אשר מת הוא נקח מן החטא: 8 והנה אף מתנו עם המשיח נאמין כי גם נחיה עמו: 9 באשר ידענו כי המשיח אחרי אשר נעור מן המתים לא ימות עוד והמות לא ישלט בו עוד: 10 כי אשר מת לחטא פעם אחת ואשר חי הוא לאלהים: 11 וכן גם אתם חשבו אתכם מתים לחטא וחיים לאלהים במשיח ישוע אדנינו: 12 אם כן אפוא אל תמלך החטאת בגופכם אשר ימות לנשות אוריה בתאודו: 13-21-31 **גם אל תבינו את אברכים להיות כלי עול לחטא אך תבינו את נפשכם לאלהים בחיים מעם המתים ואברכים כלי צדקה לאלהים כי החטא לא יוכל לשלט עוד בכס יען אינכם תחת יד התורה כי אם תחת יד החסד: 14-21-31** ועתה מת החטא יען איננו תחת יד התורה כי אם תחת יד החסד חלילה: 16 הלא ידעתם כי לאשר נתנו את נפשכם להיות עבדי לטור למשמעתו הן עבדים אתם לאשר תשמעו לו אם לחטא אלי מות אם למשמעת אלי חיים: 17 אבל תודת לאלהים כי הייתם עבדי החטא ואחר משמעתם ככל לבלבכם אל תכונת הלחם אשר נמסרתם לו: 18 שחררתם מידי החטא לכן השתעבדתם לצדקה: 19 כדרך בני אדם אני מדבר מפני רפיון בשרכם כי כאשר לפניכם הכינות את אברכים לעבודת החטא והרשע להרשיע עתה תבינו את אברכים לעבודת הצדקה להקדש: 20 כי בעת היותכם עבדי החטא חפשים הייתם מן הצדקה: 21 ומה אפוא הפרי שהיה לכם אז מן המעשים אשר עתה

פרק 4

1 ועתה מה נאמר על אברהם אבינו מה זה השיג לפי הבשר: 2 כי אם נצדק אברהם מתוך המעשים לו התהלה אך לא לפני האלהים: 3 כי הכתוב מה הוא אמר והאמן אברהם ביהוה ויחשבה לו צדקה: 4 הנה הפעל לא יחשב לו שכרו על פי החסד כי אם על פי החוב: 5 אבל לאשר איננו פעל כי אם מאמין במצדיק את הרשע אמונתו נחשבת לו לצדקה: 6 כאשר גם דוד מאשר את האדם אשר האלהים יחשב לו צדקה בלא מעשים באמרו: 7 אשרי נשוי פשע כסוי חטא: 8 אשרי אדם לא יחשב יהוה לו עון: 9 ועתה האשור הזה העל המילה הוא אם גם על הערלה הלא אמרנו כי לאברהם נחשבה אמונתו לצדקה: 10 ואין נחשבה לו אם בהיותו מהול או בעודנו ערל הן לא בהיותו מהול כי אם בערלתו: 11 ואות המילה קבל לחותם צדקה האמונה אשר היתה לו בערלתו להיות לאב לכל המאמינים והם ערלים למען אף להם תחשב הצדקה: 12 ולחיות לאב נ לאמולים אך לא לאשר הם נמולים לבד כי אם גם הלכים בעקבות האמונה שהיתה לו לאברהם בעודנו בערלתו: 13 כי לא על ידי ירש העולם כי אם על ידי צדקה האמונה: 14 כי אלו לבני התורה הירש האמונה לריק תהיה וההבטחה בטלה: 15 כי התורה מביאה קצף כי כאשר אין תורה גם אין שם עברת: 16 על כן מתוך אמונה למען לפי חסד למען תחיה ההבטחה קימת לכל וזרע לא לבני התורה לבדם כי גם לבני אמונת אברהם אשר הוא אב לכלנו: 17 ככתוב כי אב המון גוים נתתיך והוא האמין בהביט אל אל המחיה את המתים והקורא את אשר לא היה כמו הוה: 18 כאשר אין תקיה קוה ויאמן למען אשר יהיה אב המון גוים כמו שנאמר בה יהיה ורעך: 19 ולא רפתה אמונתו ולא התבינו אל גופו שכבר נפוג בהיותו כבן מאת שנה ואל בלות רחם שרה: 20 ולא חלק לבו בהבטחת האלהים בחסר האמונה כי אם התחזק באמונתו ויתן כבוד לאלהים: 21 וידע בלבב שלם כי את אשר הבטיח גם יכל לעשותו: 22 על כן גם נחשבה לו לצדקה: 23 ולא לבד למען כתובה זאת שנחשבה לו: 24 כי אם גם למענו אשר עתידה להחשב לנו המאמינים במי שהעיר את ישוע אדנינו מן המתים: 25 אשר נמסר בעבור פשעינו ונעור לבעבור צדקנו:

פרק 5

1 לכן אחרי נצדקנו באמונה שלום לנו עם האלהים באדנינו ישוע המשיח: 2 אשר בידו מצאנו באמונה מבוא אל החסד הזה אשר אנחנו עמדים בו ונתהלל בתקות כבוד האלהים: 3 ולא זאת בלבד כי אף נתהלל בצרות יען אשר ידענו כי הצרה מביאה לידי סבלנות: 4 והסבלנות לידי עמידה בנסיון והעמידה בנסיון לידי תקוה: 5 ותקוה היא לא תביש כי הוצק בלבבנו אהבת אל על ידי רוח הקדש הנתן לנו: 6 כי המשיח בעודנו חלשים מת בעתו בעד הרעשים: 7 הן בעד הצדיק יקשה לאיש למות אכן למות בעד הטוב אולי ישאחו לבו: 8 אבל בזאת הודיע האלהים את אהבתו אלינו כי המשיח מת בעדנו בהיותנו עוד חטאים: 9 ועתה אשר נצדקנו בדמו מה מאד נושע בו מן הקצף: 10 כי אם נרצינו לאלהים במות בנו בהיותנו איבים אף כי נושע עתה בחייו אחרי אשר נרצינו: 11 ולא

הקדש: 23 תתהלל בתורה ותנבל את האלהים בעברך את התורה: 24 כי שם כתוב: 25 הן המילה מועילה אם תשמר את התורה אבל אם עבר אותה את התורה אז מילתך היתה לך לערלה: 26 לכן אם ישמר הערל את משפטי התורה הלא תחשב לו ערלתו למילה: 27 והערל מלדה המקים את התורה הלא הוא ידיו אתך אשר יש לך הכתב והמילה ועברת את התורה: 28 כי לא הנראה מחוץ הוא היהודי ולא הנראה מחוץ בבשר היא המילה: 29 כי אם אשר בפנים הוא יהודי ומילה הוא אשר בלב כפי הרוח ולא כפי הכתב אשר לא מבני אדם תהלתו כי אם מאת האלהים:

פרק 3

1 ועתה מה הוא יתרון היהודי ומה היא תועלת המילה: 2 הרבה מכל פנים בראשון כי הפקדו בידם דברי אלהים: 3 כי מה הוא אם מקצתם לא האמינו והיטבל חסרון אמונתם את אמונת אלהים: 4 חלילה אבל יחי האל הוא הנאמן וכל האדם כזב ככתוב למען תצדק בדרך תוכה בשפכך: 5 ואם עולתנו תרומם את צדקת האלהים מה נאמר הכי יש עול באלהים המשלח חילן אפוי לפי דרך בני אדם אנכי מדבר: 6 חלילה שאם כן איך ישפט האלהים את העולם: 7 כי אם על ידי כזבי תרבה ותפרץ אמת אלהים לתהלתו למח זה אני אשפט עוד כחוטא: 8 ולא נעשה כדבר מהרפיון ומקצת מוציא ידע עלינו לאמר חנה אמרים נעשה הרע למען יבצר הטוב אשר דינם גם אחר: 9 נעשה צדק: 10 ועתה מה הוא היש לנו מעלה יתרה לא במאומה כבר הוכחנו כי גם היהודים גם היונים כלם הם תחת החטא: 10 ככתוב אין צדיק אין גם אחד: 11 אכן משכיל אין דרש את אלהים: 12 אבל שן יחדו נאלחו אין עשה טוב אין גם אחד: 13 קבר פתחו גרונם לשונם יחליקון חמת עכשוב תחת שפתימו: 14 אשר אלה פיהם מלא ומרותו: 15 רגליהם ימהרו לשפך דם: 16 שר ושבך במסלות: 17 ודרך שלום לא ידעו: 18 אין אחד אלהים לנגד עיניהם: 19 ואנחנו ידענו כי כל מה שאמרנו התורה מדברת אל אלה אשר תחת התורה למען יסכר כל פה והיה כל העולם מחיב לפני אלהים: 20 יען אשר ממעשי התורה לא יצדק לפניו כל בשר כי על ידי התורה דעת החטא: 21 ועתה בבלי תורה צדקת אלהים לאור יצאה אשר העידו עליה התורה והנביאים: 22 והיא צדקת אלהים באמונת ישוע המשיח אל כל ועל כל אשר האמינו בו כי אין הבדל: 23 כי כלם חטאו וחסרי כבוד אלהים המה: 24 ונצדקו חנם בשכרו על ידי הפדות אשר היתה במשיח ישוע: 25 אשר שמו האלהים לפנינו כמכרת על ידי האמונה בדמו להראות את צדקתו אשר העביר את החטאים שנעשו לפנים בעת חמלת אלהים: 26 להראות את צדקתו בעת הוואת להיותו צדיק ומצדיק את בן אמונת ישוע: 27 ועתה איך התהללות הלא נשבתה ועל ידי תורת מה העל ידי תורת המעשים לו כי על ידי תורת האמונה: 28 לכן נחשב כי באמונה יצדק האדם בבלי מעשי תורה: 29 או האלהים רק אלהי היהודים הלא גם אלהי הגוים אכן גם אלהי הגוים הוא: 30 כי אחד האלהים המצדיק את המולים מתוך האמונה ואת הערלים על ידי האמונה: 31 ועתה המבטלים אנחנו את התורה על ידי האמונה חלילה אך מקימים אנחנו את התורה:

פרק 9

1 אמת אני מדבר במשיח ולא אשקר ודעתי מעידה לי ברוח הקדש: 2 כי גדול עבדוני ואין קץ לדאבון לבי: 3 כי מי יתן דיתי אני מחרם מן המשיח בעד אחי שארי ובשרי: 4 אשר הם בני ישראל ויש להם משפט הבנים והכבוד והכריות ומתן התורה והעבודה והתבטחות: 5 ולזה האבות ואשר מהם יצא המשיח לפי בשרו אשר הוא אל על הכל מברך לעולמים אמן: 6 אבל לא כאלו נפל דבר אלהים ארצה כי לא כל אשר הם מישראל גם ישראל המה: 7 ולא על היותם ורע אברהם כלל בנים הם כי ביצחק יקרא לך ורע: 8 כלומר לא בני הבשר המה בני האלהים כי אם בני ההבטחה הם הנחשבים לזרע: 9 כי דבר הבטחה הוא מה שנאמר למועד אשוב ולשרה בן: 10 ולא זאת בלבד כי כן היה גם ברבקה בהיותה חרה לאחד ליצחק אבינו: 11 כי במרם ילדו בניה ועוד לא שבו טוב או רע למען תקום עצת האלהים כפי בחירתו לא מתוך מעשים כי אם כרצון הקרא: 12 נאמר לה כי רבי יעקב צעיר: 13 ככתוב ואהב את יעקב ואת ששן שנאמר אל כן מה נאמר הכי יש עול באלהים חליה: 15 כי למשה אמר וחתני את אשר און ורחמתי את אשר ארחם: 16 ולא כן אין הדבר לא ביד הרצה ולא ביד הרץ כי אם ביד האלהים המרחם: 17 כי בכתוב אמר לפרעה בעבור זאת העמדתך בעבור הראתך את כחי ולמען ספר שמי בכל הארץ: 18 ויוצא מזה כי את אשר יחפץ יתנו ואת אשר יחפץ יקשה: 19 ובי האמר אלי מרדכי ויבחר עוד נגד רצוני מי יתיצב: 20 אמנם בן אדם מי אתה אשר תריב את האלהים היאמר יצר ליצור למה ככה עשיתני: 21 אם אין רשות ליצר על החמר לעשות מגלם אחד כלי אחד לכבוד ואחד לקלון: 22 ומה אפוא אם האלהים חפץ לרראות וזמנו ולחודיע גבורתו נשא בכל ארך רוחו את כלי הזעם הנכונים לאבדון: 23 להודיע גם את עשר כבודו על כלי החנינה אשר יעדם לכבוד: 24 והם אנחנו אשר קראם לא מן היהודים בלבד כי אף מן הגוים: 25 כדבריו בחוש אקרא ללא עמי עמי וללא רחמה רחמה: 26 והיה במקום אשר יאמר להם לא עמי אתם יאמר להם בני אל חי: 27 וישעיהו צוה על ישראל כי אם יהיה מספר בני ישראל כחול הים שאר ישוב בו כליון חרוץ שומך צדיקה: 28 כי כלה ונחרצה אדני עשרה ברכב הארץ: 29 וכאשר אמר ישעיהו לפניהם לולי יהיה צבאות הותיר לנו שריד כמעט כסדם היינו לעמרה דמינו: 30 ועתה מה נאמר הגוים אשר לא רדפו אחרי הצדקה השינו את הצדקה היא הצדקה אשר מתוך האמונה: 31 וישראל בבקשו אחרי תורת צדקה לתורה הצדקה לא הגיע: 32 ועל מה יען אשר לא מאמונה דרשוה כי אם ממעשים כי התגנפו באבן נגף: 33 ככתוב הנני יסד בציון אבן נגף וצור מכשול וכל המאמין בו לא יבוש:

פרק 10

1 אחי חפץ לבבי ותפלתו לאלהים בעד ישראל אשר ישוע: 2 כי מעיד אני עליהם שיש להם קנאה לאלהים אך לא ברעת: 3 כי את צדקת אלהים לא ידעו ויבקשו להקים את צדקתם ובעבור זאת לצדקת אלהים לא נכנעו: 4 כי המשיח סוף התורה לצדקה לכל המאמין בו: 5 כי משה כחב על דבר הצדקה מתוך התורה אשר יעשה אתם האדם וחי בהם: 6 והצדקה אשר

הבשר עשה האלהים בשלחו את בנו בתואר בשר החטא ובעד החטא וירשיע את החטא בבשר: 4 למען תמלא חקת התורה בנו המתהלכים בלא כבשר כי אם לפי הרוח: 5 כי אשר המה לבשר בעיניי הבשר יחשבו ואשר לרוח בעיניי הרוח יחשבו: 6 כי מחשבת הבשר היא המת ומחשבת הרוח היא החיים וחשלו: 7 יען מחשבת הבשר רק שנאת אלהים היא באשר לא השתעבד לתורת האלהים ואף איננה יכולה: 8 ואשר המה בכשר לא יוכלו להיות רצוים לאלהים: 9 ואחם אינם בכשר כי אם ברוח אם אמנם רוח האלהים שכן בקרבכם כי מי שאין בו רוח המשיח איננו שלו: 10 ואם המשיח בקרבכם אז הגוף מת הוא בדבר החטא והרוח חיים הוא בדבר הצדקה: 11 ואם ישכן בקרבכם רוח המעיר את ישוע מן המתים הוא אשר העיר את המשיח מן המתים גם את גיוותיכם המתות יהיה על ידי רוחו השכן בקרבכם: 12 לכן אחי חייבים אנחנו לא לבשר לחיות לפי הבשר: 13 כי אם תחיו לפי הבשר מות תמתן ואם על ידי הרוח תמותנה את מעללי הבשר חיה תחיו: 14 כי כל אשר רוח אלהים ינהגם בני אלהים המה: 15 כי באלהים רוח עבדות לשוב לירא כי אם קבלתם רוח משפט בנים אשר בו קראים אנחנו אבא אבינו: 16 והרוח ההוא מעיד ברוחנו כי בני אלהים אנחנו: 17 ואם בנים אנחנו גם ירשים נהיה ירשי אלהים ותברי המשיח בירשה אם אמנם נתענה אותו למען גם אתו נכבד: 18 כי אחשב אשר ענייני הזמן הזה אינם שקולים כנגד הכבוד העתיד להגלות עלינו: 19 כי הברירה תערג ועיניה תליות להתגלות בני אלהים: 20 כי נכבשה הברירה להכל לא מרצונה כי אם למען הכבש אתה אלי תקוה: 21 אשר הברירה היא ושתחר מלכות הכרית את כל חרית כבוד בני האלהים: 22 כי ידענו אשר הברירה כלה יחד תאנח ותחיל עד הנה: 23 ולא זאת בלבד כי גם אנחנו אף אם יש לנו בכורי הרוח אנחנו בנפשנו ונחכה למשפט הבנים פדות גויתנו: 24 כי נשענו בתקוה אך התקוה הנראה לעינים איננה תקוה כי אך ייחל איש לדבר אשר הוא ראה: 25 אבל אם נקוה לאשר לא ראינוה נחכה לו בסבלנות: 26 וכן גם הרוח תמך אתנו בחלשותינו כי לא ידענו מה להתפלל כראוי אכן הרוח הוא מפניע בעדנו באנחות עמקת מרבר: 27 ותחזק לבבות יודע את אשר יחשב הרוח כי כרצון האלהים יפניע בעד הקדושים: 28 והנה ידענו כי לאהבי אלהים הקראים בעצתו הכל יעזר לשוב להם: 29 כי את אשר ידעם מקדם אתם גם יעד מקדם להיות דומים לדמות בנו למען יהיה הבכור בתוך אחים רבים: 30 ואת אשר יעדם מקדם אתם גם קרא ואת אשר קראו אתם גם הצדיק ואת אשר הצדיק אתם גם פאר: 31 ועתה מה נאמר על זאת אם האלהים לנו מי יריב אתנו: 32 אשר על בנו יחידו לא חס כי אם נתנו בעד כלנו על גוים גם יתן לנו עמו את כל: 33 מי ענה בבחירי אלהים הן אלהים הוא המצדיק: 34 ומי הוא יאשימם הן המשיח אשר מת וביותר אשר נעור מעם המתים הוא לימין האלהים והוא יפניע בעדנו: 35 מי יפרידנו מאהבי המשיח הצרה או מצוקה או משטמה או רעב אם עריה או סכנה או חרב: 36 ככתוב כי עליך הרגנו כל היום נחשבנו כצאן טבח: 37 אבל בכל אלה גברנו מאד על ידי האהב אתנו: 38 ובטוח אנכי כי לא המת ולא החיים לא מלאכים ולא שררות ולא גבורות לא ההוה ולא העתיד: 39 לא הרוח ולא העמק ולא כל בריה אחרת יוכלו להפרידנו מאהבת האלהים אשר היא במשיח ישוע אדנינו:

פרק 11

1 ובכן אמר אני הכי זנח האלהים את עמו חלילה כי גם אנכי בן ישראל מורע אברהם למטה בנימין: 2 לא זנח האלהים את עמו אשר ידעו מקדם או הלא תדעו את אשר הכתוב אמר באליהו כאשר קרא אל האלהים על ישראל לאמר: 3 יהוה את נביאך הרגו ואת מזבחתך הרוס ואותו אני לבדי ויבקשו את נפשי: 4 אבל מה ענה אתו מענה אלהים השארת לי שבעת אלפים איש אשר לא כרעו לבעל: 5 וכן גם בעת הזאת נותרה שארית על פי בחירת החסד: 6 ואם היתה זאת על ידי חסד לא היתה מתוך המעשים כי לולי כי חסד איננו עוד חסד ואם היתה מתוך המעשים איננו עוד חסד כי לולי כן המעשים יחדל להיות מעשה: 7 ועתה מה הוא את אשר בקש ישראל לא השיג רק הנבחרים הם השיגו והנשארים השמינו לבבם: 8 ככתוב נתן להם האלהים רוח תרדמה עינים לא לראות ואזנים לא לשמע עד היום הזה: 9 ודוד הוא אמר יהי שלחנם לפח ולרשת ולמיקש ולשלומים להם: 10 תחשכנה עיניהם מראות ומתניהם תמיד המעד: 11 ובכן אני אמר הנכשלו למען יפלו חלילה אך בפשעם יצאה הישועה לגוים למען הקניאם: 12 ואם פשעם עשר העולם וחסרונם עשר הגוים מלאם אני אחת כמה וכמה: 13 כי אליכם הגוים אני מדבר וכפי אשר שליו הגוים אנכי את שרותי אפאר: 14 לו אוכל להקניא את בשרי ולהשיע מקצתם: 15 כי אם נעילתם רצוי לעולם מה אפוא תהיה אספתם הלא חיים מן המתים: 16 והתרומה קדש כן גם העסה ואם השרש קדש כן גם הענפים: 17 וכי נקפו מקצת הענפים ואתה זית היער הרכבת במקומם ונתחברת לשרש הזית ולדשנו: 18 אל תתפאר את הענפים ואם תתפאר דע שאינך נשא את השרש כי אם השרש הוא נשא אותך: 19 וכי האמר הלא נקפו הענפים למען ארכב אנכי: 20 כן הוא המה נקפו על אשר לא האמינו ואתה הנך קים על ידי האמונה אל התנאה כי אם ירא: 21 כי האלהים אם לא חס על הענפים הנולדים מן

פרק 12

1 ועתה הנני מזוהר אתכם אחי ברחמי אלהים אשר השימו את גויותיכם קרבן חי וקדוש ונרצה לאלהים והיתה זאת עבודתכם השכלית: 2 ואל תשתוו לעולם הזה כי אם התחלפו בהתחדש דעתכם למען תבחנו לדעת מה ארצון אלהים השב ויחמד ותשלים: 3 כי עפי החסד הנתן לי אמר אני לכל איש מכם בבלתי רום לבבו להעלה מן הראוי כי אם יהי צנוע במחשבותיו כפי מדת האמונה אשר חלק לו האלהים: 4 כי כאשר בגוף אחד יש לנו אברים הרבה ואין פעלה אחת לכל האברים: 5 כן אנחנו אברים גוף אחד במשיח וכל אחד ואחד ממנו אבר לחברתו הוא: 6 ויש לנו מתנות שונות כפי חסד הנתן לנו אם נבואה תהי כפי מדת האמונה: 7 ואם לאיש שמוש יעמל בשמוש ואם מורה בחוראה: 8 ואם מוכיח בתוכחה הנותן יעשה בסם לבב והמנהיג בשקידה והגמל חסד בסבר פנים יפות: 9 והחבר תהיה בלי חנפה שנוא את הרע והחבר בטוב: 10 באהבת אחים הראו חבה יתרה ובכבוד הקדימו איש את רעהו: 11 שקדו ואל תעצלו התלחבו ברוח עבדו את הארון: 12 שמחו בתוחלת סבלו בצרה הקדושים על התפלה: 13 תשתהו בשכרי הקדושים רדפו במוסר אורחים: 14 ברכו את רדיפכם ברכו ואל תקללו: 15 שמחו עם השמחים ובכו עם הבכים: 16 לב אחד יהי לכלכם אל תחלכו בגדלות כי אם התנהגו עם השפלים אל תהיו חכמים בעיניכם: 17 אל תשלמו לאיש רעה תחת רעה ודרשו הטוב בעיני כל אדם: 18 אם תוכלו בכל אשר תמצאו רדכם היו בשלום עם כל אדם: 19 אל תנקמו נקם ידידי כי אם תנו מקום לרגו כי כתוב לי נקם ושלם אמר יהוה: 20 לכן אם רעב שנאך האכילוהו לחם ואם צמא השקוהו מים כי נחלים אתה תהיה על ראשו: 21 אל נא יכבשך הרע כבשו אתה את הרע בטוב:

פרק 13

1 כל נפש תכנע לגדלת הרשויות כי אין רשות כי אם מאת האלהים והרשויות הנמצאות על יד אלהים נחמנו: 2 לכן כל המתקומם לרשות מרד הוא בצויו האלהים והמרדנים ישאו את דינם: 3 כי השלישים אינם לפחד למעשים הטובים כי אם להרעים ועל כן אם רצונך שלא תירא מן הרשות עשה הטוב והיה לך שבח ממנה: 4 כי משמשת אלהים היא לטוב לך אך אם הרע תעשה ירא כי לא לחנם חגרת חרב היא כי משמשת אלהים היא נקמת בקצף מכל עשה הרע: 5 על כן עלינו להכנע לא לבד בעבור הקצף כי גם בעבור דעת חובתנו: 6 כי לזאת אף משלמים אותם את המס כי משתרי אלהים המה השקדים על זאת: 7 לכן תנו לכל איש כחובתכם המס לאשר לו המס המס לאשר לו המס והמורא לאשר לו המורא והכבוד לאשר לו הכבוד: 8 ואל תהיו חיבים לאיש דבר זולתי אהבת איש את רעהו כי זה האהב את חברו וזאת אהבה: 9 כי מצות לא תנאף לא תרצח לא תגנב לא תענה עד שקר לא תחמד ועוד כאלה כלולות הנה במאמר הזה ואהבת לרעך כמוך: 10 האהבה לא תרע לרע על כן האהבה קיום התורה כלה: 11 וכזאת עשו מדעתכם את הזמן כי בכר הגיעה השעה להקפין מן השנה כי ישועתנו קרובה עתה מהיום אשר באנו להאמין: 12 הלילה חלף והיום קרב לכן נסירה נא את מעשי החשך ונלבשה את בלי נשק האור: 13 וכמו ביום נתהלכה בצניעות לא בזוללות ובשרבון ולא בבכילות ועשות זמה ולא במריבה וקנאה: 14 כי אם לבשו את האדון ישוע המשיח ודאנו לבשרכם אך לא להגביר התאות:

פרק 14

1 ואת החלוש באמונה אותנו קבלו ולא תדין את המחשובות: 2 יש מאמין כי נכון לאכל כל דבר והחלוש יאכל רק את הירק: 3 האכל אל יבו את אשר לא יאכל ואשר לא יאכל אל ידין את האכל כי קבל אותו האלהים: 4 מי אתה כי תדין את עבד האחר הן לאדינו הוא יקום או יפל אבל יוקם כי יכל האלהים להקימו: 5 יש מבדיל בין יום ליום ויש אשר כל הימים שווים בעיניו ויהי כל איש נכון בדעתו: 6 השמר את היום לאדון שמר אותו ואשר איננו שמר את היום לאדון איננו שמר האכל לאדון הוא אכל כי מודה הוא לאלהים ואשר איננו אכל לאדון איננו אכל ומודה הוא לאלהים: 7 כי אין איש מאהנו אשר אחיז לנפשו ואין איש אשר ימות לנפשו: 8 כי כאשר נחיה נחיה לאדון ובאשר נמות נמות לאדון לכן אם נחיה ואם נמות לאדון הננו: 9 כי לזאת מת המשיח ויקם ויחי למען יהיה אדון גם על המתים גם על החיים: 10 ואחז למח זה תדין את אחיך או אתה למח תבון לאחיך הלא כלנו עתידים לעמד לפני כסא דין אלהים: 11 כי כתוב חי אני נאם יהוה כי לי תכרע כל ברך וכל לשון תודה לאלהים: 12 הנה נא כל אחד ממנו על נפשו יתן חשבון לאלהים: 13 לכן אל נדין עוד איש את רעהו כי אם זה ידי דינכם שלא יתן איש לפני אחיו מבשול או מוקש: 14 ידעתי ומבטח אני באדון ישוע כי אין דבר טמא בפני עצמו ורק טמא הוא למי שיחשבנו לו לממא: 15 ואם יעצב אחיך על דבר האכל אינך מתהלך עוד בדרך האהבה אל נא תאבד באכלך את אשר בעדו מת המשיח: 16 לכן הוזהרו פן יהיה טובכם לגדופים: 17 כי מלכות האלהים איננה אכילה ושתייה

צדקה היא ושלוש ושמוחה ברוח הקדש: 18 והעבד באלה את המשיח רצוי הוא לאלהים ובחון לאנשים: 19 ועתה נדרפה דרך השלום ודרך הבנות יחד איש מרעהו: 20 אל תהרוס את מעשה אלהים על דבר מאכל הן הכל טהור הוא אבל רע לאדם אשר יאכלנו במבשל לבו: 21 טוב שלא תאכל בשר ולא תשתה יין ולא תעשה דבר אשר יתנגף בו אחיך או יכשל או יחלש: 22 יש לך אמונה תהי לך לבדך לפני האלהים אשרי מי שלא ידין את נפשו בדבר אשר כשר בעיניו: 23 ואשר לו ספק באכלו נאשם כי לא עשה מאמונה וכל אשר נעשה מבלי אמונה טמא הוא:

פרק 15

1 ועלינו החוקים לשאת חלשות הכשלים ואל נבקש הנאת עצמנו: 2 כי כל אחד ממנו יבקש הנאת חברו לטוב לו למען יבנה: 3 כי גם המשיח אי בקש הנאת עצמו כלא ככתוב חרפות חורפין נפלו עלי: 4 כי כל אשר נכתב מלפנים ללמדנו נכתב למען תהיה לנו תקוה בסבלנות ובתנחומות הכתובים: 5 ואלהי הסבלנות והנחמה הוא יתן לכם להיות כלכם לב אחד על פי המשיח ישוע: 6 אשר תכבדו אבי אדינו ישוע המשיח: 7 על את האלהים אבי אדינו ישוע המשיח: 8 ואני אמר כי כן תקבלו איש את אחיו כאשר גם המשיח קבל אתנו לכבוד האלהים: 9 ואני אמר כי ישוע המשיח היה למשרת בני המילה למען אמת האלהים לקים את ההבטחות אשר לאבות: 9 והגוים המה יכבדו את האלהים למען רחמי ככתוב על כן אודך בניו ולשמך אומרה: 10 ואומר הרנינו גוים עמו: 11 ואומר הללו את יהוה כל גוים שבחוהו כל האמים: 12 וישעיהו אמר והיה שרש ישי אשר עמד לנס עמים אליו גוים יקוו: 13 ואלהי התקוה הוא ימלא אותכם כי שמוחה ושלוש באמונה למען תעדר תחבתכם בנבורת רוח הקדש: 14 והנה אחי מבטח אני בכך כי גם אתם בעצמכם מלאי אהבת חסד ממלאים כל דעת ותוכלו להוכיח איש את רעהו: 15 אך העזתי מעט בכתבי אליכם הנה והנה כמוכיר אתכם על פי החסד הנתון לי מאת האלהים: 16 להיותי משרת ישוע המשיח לגוים ולכחן בבשורת האלהים למען יהיה קרבן הגוים רצוי ומקדש ברוח הקדש: 17 על כן יש לי להתהלל במשיח ישוע נגד האלהים: 18 כי לא אעז פני לדבר דבר זולתי אשר עשה המשיח בידי למען המות באמר ובמעשה את לב הגוים לסור למשמעתו: 19 בנבורת אמות ומופתים ובנבורת רוח אלהים עד כי מלאתי מירושלים וסביבותיה ועד לאלוריקון את בשורת המשיח: 20 בהשתדל להגיד את הבשורה לא במקומות אשר שם כבר נקרא שם המשיח לבלתי בנות על יסוד אחרים: 21 ואם ככתוב אשר לא ספר להם ראו ואשר לא שמעו התבוננו: 22 וזה הוא הדבר אשר נעצתי בגללו פעם ושתיים מבוא אליכם: 23 אבל כעת אשר אין עוד מקום לי בגלילות האלה ונכסף נכספתי לבא אליכם זה שנים רבות: 24 אבוא אליכם לבלתי לאספמריא כי מקוה אנכי לראותכם בעברי ואחם תשלחוני שמה ואשבעה מעט מכם בראשונה: 25 אמנם עתה אילכה ירושלימה לעזור את הקדושים: 26 כי מקדוניה ואכיא והאילו לתת משאת נדבה לאכיוני הקדושים אשר בירושלים: 27 כי האילו ואף מדיבים הם כי אם היה לגוים חלק בדברי הרוח אשר להם הלא עליהם לעזרם גם בדברי הנוף: 28 לכן כשנמנתי את זאת וחתמתי

להם הפרי הזה אז אעברה דרך ארצכם לאספמריא: 29 ויודע אנכי כי בבאי אליכם אבוא במלא ברכת בשורת המשיח: 30 ואני מעורר אתכם אחי באדינו ישוע המשיח ובאהבת הרוח להתאמץ אתי בהעזירי בעדי אל האלהים: 31 למען אשר אנצל מהסוררים בארץ יהודה ויערב על הקדושים שמושי לשם ירושלים: 32 ואשר אבוא אליכם במשחה ברצון אלהים ואנפש עמכם: 33 ואלהי השלום עם כלכם אמן:

פרק 16

1 והנני מזכיר לכם לטוב את פובי אחותנו שהיא משמשת הקהלה אשר בקנבריי: 2 אשר תקבלוה באדינו כראוי לקדושים ותעזרו לה בכל אשר תצטרך לכם כי היתה גם היא עזרת לרבים וגם לעצמי: 3 שאלו לשלום פריסקלא ועקילס שהם חברי בעבודת המשיח ישוע: 4 ואשר מסרו את צוארם בעד נפשי ולא אני לבדי אודה להם כי גם כל קהלות הגוים וגם שלוש הקהלה בביתם: 5 שאלו לשלום אפינטוס חביבי שהוא ראשית אבאי למשיח: 6 שאלו לשלום מרים שעמלה עמל רב בעבורנו: 7 שאלו לשלום אנדרוניקוס ויוניס שהם קרובי ואסורים אתי ולהם שם בשליחים ולפני היו במשיח: 8 שאלו לשלום אפיליאס חביבי באדינו: 9 שאלו לשלום אורבנוס חברנו בעבודת המשיח ולשלום אסמכים חביבי: 10 שאלו לשלום אפליס הבחון במשיח שאלו לשלום בני ביתו של אריסטובלוס: 11 שאלו לשלום הורודיוס קרובי שאלו לשלום בני ביתו של נרקיסוס אשר לי באדינו: 12 שאלו לשלום טרופינה וטרופסה העמלות באדינו שאלו לשלום פרסיס החביבה שעמלה עמל רב באדינו: 13 שאלו לשלום רופוס הנכבד באדינו ולשלום אמו שהיא כאם לי: 14 שאלו לשלום אסונקריטוס ופליגון והרמס ופטרובס והרמים והאחים אשר אתם: 15 שאלו לשלום פילולוגוס ויוליא נירוס ואחותו ואולימפס וכל הקדושים אשר אתם: 16 שאלו לשלום איש את רעהו בנשיקה הקדושה קהלות המשיח שאלות לשלומכם: 17 ואני מזהיר אתכם אחי לשום פניכם בעשי מחלקות ומכשולים לנגד הלך אשר למדתם וסורו מהם: 18 כי אנשים אשר כאלה אינם עבדים את אדינו ישוע המשיח כי אם את כרסם ובאמרי נעם ושפת חלקות יתעו את לב הפתאים: 19 כי משמעתכם נודעת לכל לכן אני שחמ עליכם אך חפצתי היתכם חכמים להטיב ותמימים לבלתי הרע: 20 ואלהי השלום הוא ידבא את השטן במהרה תחת רגליכם חסד אדינו ישוע המשיח עמכם: 21 טימותיוס חברי ולוקיוס ויסון וסוספטרס קרובי שאלים לשלומכם: 22 אני מרטינס כותב חמלה הואת שאל לשלומכם באדינו: 23 גיוס המארח אותי ואת כל הקהלה שאל לשלומכם ארסטוס סכן העיר וקורטוס אחינו שאלים לשלומכם: 24 חסד אדינו ישוע המשיח עם כלכם אמן: 25 ולאשר יכל לחזק אתכם בכשרותי ובקריאתי ישוע המשיח כפי גלוי הסוד אשר היה מכסה מימות עולם: 26 ועתה נהפרסם ונודע על ידי כתבי הנביאים כמצות אלהי עולם לכל הגוים להביאם למשמעת האמונה: 27 לאלהים החכם לבדו לו הכבוד בישוע המשיח לעולמים אמן:

אגרת פולוס הראשונה אֶל־הַקּוֹרִנְתִּים

פרק 1

1 פולוס המקרא להיות שליח ישוע המשיח ברצון אלהים וסוסתנים אחינו: 2 אל קהלת אלהים אשר בקורנתוס אל המקדשים במשיח ישוע הקרואים להיות קדשים עם כל הקרואים בשם אדינו ישוע המשיח בכל מקום שלום ושלום: 3 חסד לכם ושלוש מאת האלהים אבינו ואדינו ישוע המשיח: 4 אודה לאלהי בעבורכם בכל עת על חסד האלהים הנתן לכם במשיח ישוע: 5 אשר עשרתם בו בכל בכל דבור ובכל דעת: 6 באשר עדות המשיח התקימה בכך: 7 עד כי לא חסרתם כל מן החסד והנכם מתימים להתגלות אדינו ישוע המשיח: 8 אשר גם יקים אתכם ער עת קץ להיות נקיים ביום אדינו ישוע המשיח: 9 נאמן הוא האלהים אשר על פיו נקראתם לחברת בנו ישוע המשיח אדינו: 10 והנני מזהיר אתכם אחי בשם אדינו ישוע המשיח להיות כלכם פה אחד ולא תהיו מחלקות בקרבכם כי אם תכוננו יחד בלב אחד ובעצה אחת: 11 כי הגד לי עליכם ביד בני בית כלאה כי יש מריבות ביניכם: 12 וזאת אני אמר כי איש איש מכך זה אמר לפולוס וזה לאפולוס וזה לכיפא וזה למשיח הנני: 13 הכי חלק המשיח הכי פולוס נצלם בעדכם או לשם פולוס נטבלתם: 14 אודה לאלהים שלא מבלתי איש מכך כי אם את קרספוס ואת גיוס: 15 פן יאמרו כי לשמי טבלתי: 16 אך טבלתי גם את בני בית אספנטוס ומלבד אלה אינני ידע אם טבלתי עוד איש אחר: 17 כי לא שלחתי המשיח לטבול כי אם לבשר לא בחכמת דברים למען אשר לא יהיה לריק צלב המשיח: 18 כי דבר הצלב סכלות הוא באבדים אבל לנו הנושעים גבורת אלהים הוא: 19 כי כן כתוב אבד חכמת חכמים ובינת בנינו אסתר: 20 איה חכם איה ספר איה דרש העולם הזה הלא סכל האלהים את חכמת העולם הזה: 21 כי אחרי אשר בחכמת האלהים לא ידע העולם את האלהים בחכמה היה רצון לפניו להושיע בסכלות הקריאה את המאמינים: 22 כי היהודים שאלים להם אות והיוונים מבקשים חכמה: 23 ואחזנו משמיעים את המשיח הצלוב מכשול ליהודים וסכלות ליוונים: 24 אבל למקראים הן מיהודים הן מיונים את המשיח אשר הוא גבורת אלהים וחכמת אלהים: 25 יען כי סכלות האל חכמה הוא מאדם וחלשת האל חזקה היא מאדם: 26 כי ראו נא אחי את קריאתכם שלא רבים המה החכמים לפי הבשר לא רבים השליטים ולא רבים החריים: 27 כי אם בסכל שבועלם בחר האל למען ביש את החכמים ובחלוש שבועלם בחר האל למען ביש את החזק: 28 ובדלת העולם בחר האל ובנמאס ובאשר כאין למען בטל את אשר ישנו: 29 כדי שלא יתחלל לפניו כל בשר: 30 וממנו אתם במשיח ישוע אשר היה לנו לחכמה מאת האלהים ולצדקה ולקדוש ולפידיון: 31 ויהי ככתוב המתהלל יתהלל ביהוה:

פרק 2

1 וגם אנכי בבאי אליכם אחי לא באתי בנאות הדבור והחכמה בהגנדי לכם את עדות האלהים: 2 כי לא חשבתי לדעת בתוככם דבר בלתי אם ישוע המשיח והוא

הנצלב: 3 ואחי אצלכם בחלשה וביראה ובחלחלה רבה: 4 ודברי וקריאתי לא לפחות באמרי חכמת בני אדם כי אם בחוכמת הרוח והנבונה: 5 למען אשר לא תהיה אמונתכם בחכמת בני אדם כי אם בגבורת אלהים: 6 אכן חכמה נדבר בין השלמים לא חכמת העולם הזה לא של שרי העולם הזה אשר יאבדו: 7 כי אם בסוד נדבר חכמת האלהים הנסתרה אשר האלהים יעדה לכבודנו לפני ימי העולם: 8 אשר לא ידעה איש משרי העולם הזה כי לו ידעוה לא צלבו את אדון הכבוד: 9 אלא ככתוב אשר עין לא ראתה ואזן לא שמעה ולא עלה על לב אנוש את אשר הכין האלהים לאהביו: 10 ולנו גלה האלהים ברוחו כי הרוח חוקר את הכל גם את מעמקי האלהים: 11 כי מי הוא בבני אדם הידע את אשר באדם בלתי אם רוח האדם אשר בקרבן כן גם לא ידע איש את אשר באלהים בלתי אם רוח האלהים: 12 ואנחנו לא קבלנו את רוח העולם כי אם הרוח מאת האלהים למען נדע את אשר נתן לנו מאת האלהים בחסדו: 13 ואת זאת נדבר לא בדברים אשר תלמדם חכמת בני אדם כי אם בדברים אשר רוח הקדש תלמדם ונבאר דברים רוחניים על פי הרוח: 14 הן האדם הנפשי איננו מקבל את דברי רוח אלהים כי המה סכלות לו ולא יוכל להבינם באשר המה נדונים בדרך הרוח: 15 אבל האדם הרוחני ידון את הכל ואותו לא ידון איש: 16 כי מי תכן את רוח יהוה ומי יודיענו ואנחנו הנה יש לנו רוח המשח:

פרק 3

1 ואני לא יכולתי לדבר עמכם אחי כעם רוחניים כי עורכם של הברש וכמו עוללים במשיח: 2 חלב חקיתי אתכם ולא מאכל כי אז לא יכולתם גם עתה לא תוכלו יען היתכם עוד של הברש: 3 כי באשר קנאה ומריבה וממלקים ביניכם הלא של הברש אתם ומתהלכים לפי דרך בני אדם: 4 הן באמר האחד אני לפולוס והשני אני לאפולוס הלא של הברש אתם: 5 מי אפולוס פולוס ומי הוא אפולוס אך משרתים הם אשר על ידם באהם לאחין איש איש כמתנת האדון אשר נתן לו: 6 אני נשתי ואפולוס חשקה אבל האלהים הוא הצמיח: 7 על כן הנטע איננו מאומה והמשקה איננו מאומה כי אם האלהים המצמיח: 8 והנטע והמשקה כאחד המה ואיש איש יקבל את שכרו כפי עמלו: 9 כי עזרי אל אנחנו ואלהים שדה אלהים ובנין אלהים אתם: 10-11 ואני כפי חסד אלהים הנהגתי לי כבני חכם שתי יסוד ואחד בונה עליו אך ירא כל איש לשת יסוד אחד חוץ מן המוסד שהוא ישוע המשיח: 11-12 ואם יבנה הבונה על היסוד הזה וזה או כסף או אבנים יקרות או עץ או חזיר או קש: 13 מעשה כל איש יגלה כי היום הוא יבררתי כי באש יראה ואת מה מעשה כל איש ואיש האש תבחננו: 14 אם יעמד מעשה איש אשר בנה עליו יקבל שכרו: 15 ואם ישרף מעשהו יפסידנו והוא יושע אך כמו מצל מאש: 16 הלא ידעתם כי היכל אלהים אתם ורוח אלהים שכן בקרבכם: 17 ואיש אשר ישיח את היכל אלהים האלהים ישיח אתו כי היכל אלהים קדוש ואהם חונם קדושים: 18 אל ירמא איש את עצמו והחשב את עצמו חכם בעולם הזה ילכסל למען יחכם: 19 כי חכמת העולם הזה סכלות היא לפני האלהים ככתוב לכד חכמים מערשם: 20 ועוד כתוב יהוה ידע מחשבות חכמים כי המה חבל: 21 על כן אל יתהלל איש באדם כי הכל הוא שלכם: 22 אם פולוס אם אפולוס ואם כפיא

אם העולם אם החיים ואם המות אם ההוה ואם העתיד הכל הוא שלכם: 23 ואהם חונם של המשיח והמשיח הוא של אלהים:

פרק 4

1 כן יחשב איש אתנו כמשרתי המשיח וסבני רוי אל: 2 הנה סוף דבר שלא יבקש מן הסכנים כי אם להמצא נאמן: 3 ואני נקלה הוא בעיני כי אתם דנים אתי או יום דין של בני אדם גם אני את נפשי לא אדון: 4 כי אינני יודע בנפשי רע ובכל זאת לא אצדק כי הדן אתי הוא יהוה: 5 על כן לא תשפטו שפוט לפני השע עד כי יבוא האדון אשר את יוציא לאור את תעלמות החשך ויגלה את עצת הלבבות ואז תהיה תהלה לכל איש מאת האלהים: 6 ואת זאת אחי הסבתי על עצמי ועל אפולוס בעבורכם למען תלמדו בנו שלא יתחכם איש יותר ממה שכתוב פן נתנאו איש בטע איש לנגד רעהו: 7 כי מי הפליא אותך ומה בידך אשר לא קבלתו ואם קבלתו למה תתהלל כאיש אשר לא קבל: 8 הן כבר שבעתם כבר עשרתם ובלעדיו מלכתם ולו מלכתם למען נמלך אתכם גם אנחנו: 9 כי אהבם שהאלהים יציג אתנו שלמים שפלי השפלים בבני תמותה כי היינו לראיה לעולם גם למלאכים גם לבני אדם: 10 אנחנו סבלים למען המשיח ואתם חכמים במשיח אנחנו חלשים ואתם גבורים אתם נכבדים ואנחנו נקלים: 11 ועד השעה הזאת הננו רעבים גם צמאים וערמים ומכים באגרף ואין מנוח לנו: 12 ויגעים אנחנו בעמל ידנו קללנו ונברך חרפנו ונסבל: 13 נגדפו אתנו ותנחנן ונהי כגללי העולם ולסחי כלכלם עד עתה: 14 ולא לביש אתכם אני כתב הדברים האלה כי אם מזהיר אתכם כבני אהובים: 15 כי גם אני היו לבית רכבות אנשים במשיח אין לכם אבות רבים כי אני הולדתי אתכם בישוע המשיח על ידי הכשורה: 16 על כן אני מבקש מכם ללכת בעקבותי: 17 ובעבור זאת שלחתי אליכם איטמותיוס בני האהוב והנאמן באדון והוא יזכיר לכם את דרכי במשיח כאשר מלמד אנכי בכל מקום בכל קהלה וקהלה: 18 הן יש מתנשאים כאלו לא אבוא אליכם: 19 אבל בוא אבוא אליכם בזמן קרוב אם ירצה האדון ואדעה לא את דברי המתרוממים כי אם את גבורתם: 20 כי מלכות האלהים איננה בדבר שפתיים כי אם בגבורה: 21 ומה תחפצו הכוא אבוא אליכם בשבט או בארבה וברוח עונה:

פרק 5

1 שמועה נשמעת בארץ כי נמצאה זנות ביניכם ואף זנות אשר בגוים לא ספר כמות כי יקח איש את אשת אביו: 2 ואתם עוד גבתי רוח תחת אשר היה לכם להתאבל למען יוסר מקרבכם עשה מעשה הזה: 3 הן אנכי הרחוק מכם בגופי וקרוב ברוחי כבר דנתי כאלו הייתי אצלכם על האיש אשר עשה כדבר הזה: 4 בשם אדונינו ישוע המשיח בהקהלכם יחד ורוחי אתכם עם גבורת אדונינו ישוע המשיח: 5 למסר את האיש ההוא לשטן לאבדן הברש למען יושע הרוח ביום האדון ישוע: 6 לא טוב התהללכם הלא ידעתם כי מעט שאר מחמץ את כל העסה: 7 בערו את השאור הישן למען תהיו עסה חדשה הלא לחם מצות אתם כי גם לנו פסחנו הניכח בעדנו הוא המשיח: 8 על כן נחנה לא חגג לא בשאר ישר ולא בשאר ימים והרשע כי אם במצות הישר והאמת: 9 כתבתי לכם באגרת

שלא תתערבו עם הזונים: 10 ואין דעתי בזאת על הזונים שבעולם הזה או על בצעי בצע וגולנים ועבדי אלילים כי אז יהיה לכם לצאת מן העולם: 11 אך זאת כתבתי לכם לבתי התערב עם איש אשר את יקרא והוא זנה או בצע בצע או עבד אלילים או מגדף או סבא או גולן עם האיש אשר כזה גם לא תאכלו: 12 כי מה לי לשפט את אשר בחוץ הלא תשפטו את אשר בבית: 13 ואשר בחוץ האלהים ישפטם ואתם תבערו את הרע מקרבכם:

פרק 6

1 היש בכם איש אשר בריבו עם רעהו יזיד להביא דבר דינו לפני הרשעים ולא לפני הקדשים: 2 הלא ידעתם כי הקדשים ידיו את העולם ואם העולם ידון על ידכם האנכם ראויים לדון דינים קטנים: 3 הלא ידעתם כי נדון את המלאכים אף כי דברי ממונות: 4 ואהם כאשר יש לכם דיני ממונות משויבים אתם את הנששים לאין בקהל לשפטים: 5 לבשתכם אמר אני את זאת הכי אין בכם חכם אחד שיוכל להוכיח בין איש לאחיו: 6 כי אם רב עם אחי וזאת לפני לא זמנים: 7 הן בכל ירידה היא לכם שתריבו זה עם זה למה לא תבחרו לסבל הונאה ולמה לא תבחרו להיות ששוקים: 8 אבל מוניהם אתם ועשקים אף את אחיכם: 9 הלא ידעתם כי הרשעים לא יירשו את מלכות האלהים אל תתנו את נפשתיכם לא הזונים לא עבדי אלילים לא המנאפים ולא הקדשים ולא השכבים את זכר: 10 לא הזנבים ולא בצעי בצע לא הסבאים ולא המגדפים ולא הגזלנים כל אלה לא יירשו את מלכות האלהים: 11 וכאלה לפניכם היו מקצתכם אבל רחצתם אבל קדשתם אבל הצדקתם בשם האדון ישוע וברוח אלהים: 12 הכל הוא ברשותי אך לא כל דבר יועיל הכל הוא ברשותי אך לא ישעבדתי דבר: 13 המאכל לברש והכרש למאכל והאלהים את זה ואת זה ילכה והגוף אל יד לזנות כי אם לאדון והאדון לגוף: 14 והאלהים העיר גם את אדונינו ויעיר גם אתכם בגבורתו: 15 הלא ידעתם כי גופתיכם אברי המשיח הנה הם אקף את אברי המשיח ואעשה אתם לאבדני וזנה חלילה: 16 או הלא ידעתם כי הדבק בזונה גוף אחד הוא עמה כי הכתוב אמר והיו שניהם לבשר אחד: 17 אבל הדבק באדון רוח אחד הוא עמו: 18 נוסו מן הזנות כל חטא אשר יעשה אותו האדם מחוץ לגופו הוא והזונה חטא בעצם גופו: 19 או הלא ידעתם כי גופכם הוא היכל רוח הקדש השכן בקרבכם אשר קבלתם מאת האלהים וכי לא לעצמכם אתם: 20 כי במחיר נקניתם על כן כבדו את האלהים בגופכם וברוחכם אשר לאלהים המה:

פרק 7

1 ולענים מה שכתבתם אלי הנה טוב לאדם שלא יגע באשה: 2 אך מפני הזנות תהי לכל איש אשתו ויהי לכל אשה בעלה: 3 האיש יקים חובת העונה לאשתו וכמו כן האשה לבעלה: 4 האשה איננה שלטת על גופה כי אם בעלה וכמו כן גם האיש איננו שלט על גופו כי אם אשתו: 5 אל תמנעו את עצמכם זה מזה וזולתי בהסכמת שניכם על זמן קבוע להיות פנויים לתענית ולתפלה ותשובה ותתאחדו פן ינסה אתכם השטן בעבור פריצות יצרכם: 6 ואני אמר זאת בדרך עצה ולא בדרך מצוה: 7 כי מי יתן ויהי כל אדם כמני אך יש לכל איש מתנתו מאת האלהים וה בכה וזה בכה: 8 ואל הפנוים ואל האלמנות

אמר אני כי טוב להם אם ישבו בכה כמו גם אני: 9 אך אם לא יוכלו להנזר יתחברו בנשואין כי טוב להתחבר בנשואין מהיות בער בתאווה: 10 והנה את הנשואים אנכי מצוה ולא אנכי כי אם האדון אשר לא תפרש אשה מבעלה: 11 ואם פרש תפרש ממנו תשב בלא אשה אם לא תרצה לבעלה ואיש לא ישלח את אשתו: 12 והנה אל האחרים אמר אנכי ולא האדון כי תהיה לאה אשה אשר איננה מאמנת ורצונה לשבת עמו לא יעובתו: 13 ואשה כי יהיה לה בעל אשר איננו מאמין ורצונה לשבת עמה לא תעובתו: 14 כי האיש אשר איננו מאמין מקדש הוא באשה והאשה אשר איננה מאמנת מקדשת היא באיש שאם לא כן יהיו בניכם טמאים אמנם עתה קדושים המה: 15 אבל אם יפרש מי שאינו מאמין יפרש והאח או האחות אינם משעבדים באלה לשלום קראנו האלהים: 16 כי מה תדעי את האשה אם תושעי את האיש ומה תדע אתה האיש אם תושיע את האשה: 17 רק יתהלך איש איש כפי מה שחלק לו האלהים וכפי מה שקרא אותו האדון וכן מתקן אנכי בכל הקהלות: 18 אם נמול האיש המקרא אל ימנע את ערלתו ואם ערל הוא אל ימול: 19 אין המילה נחשבה ואין הערלה נחשבה כי אם שמירת מצות האלהים: 20 איש איש במשמרתו אשר נקרא בה שם יעמד: 21 אם נקראת בחיותך עבד אל ידע בעיניך אלא אם תשיג ידך לצאת לחפשי בחר בזה: 22 כי הקראו באדון בחיותו עבד משחרר הוא לאדון וככה גם הקראו בחיותו חפשי עבד הוא למשיח: 23 במחיר נקניתם אל תהיו עבדי בני אדם: 24 איש איש במשמרת אשר נקרא בה אחי בואת יעמד לפני האלהים: 25 ועל דבר הבתולות אין לי מצוה מאת האדון רק אודיע את עצתי אחרי אשר היה האדון להיות נאמן: 26 הנני חשב כי טוב לאדם מפני הצרה הקרובה כי טוב לו להיות כמו שהוא: 27 אם נקשרת באשה אל תבקש להפטר ואם נפטרת אל תבקש אשה: 28 וגם תתקן אשה אינך חטא והבתולה כי תהיה לאיש איננה חטאת את יבאום צרות בברש והנני חס עליכם: 29 וזאת אני אמר אחי כי השעה דחוקה למען מעתה יהיו הנשואים כאלו אין להם נשים: 30 והבכים כאינם בכים והשמחים כאינם שמחים והקונים כאלו אין קנין בידם: 31 והנהנים מן העולם הזה כאלו אין להם הנאה ממנו כי עבור יעבר תאר העולם הזה: 32 ואני חפצתי שתהיו בלי דאגה מי שאין לו אשה דאג לאשר לאדון איך ייטב בעיני האדון: 33 ומי שיש לו אשה דאג הוא לעניני העולם איך ייטב בעיני האשה: 34 יש הבדל בין אשת איש לבתולה כי האשה אשר לא היתה לאיש דאגת לאשר לאדון ולחיות קדושה גם בגופה גם ברוחה ובעולת בעל דאגת היא לעניני העולם איך ייטב בעיני בעלה: 35 וזאת אני אמר לתועלתכם ולא להשליך עליכם פח כי אם להנהיג טובה ולחיותכם נכונים תמיד לפני האדון באין מנע: 36 וכי יחשב איש לעשה שלא כהנן לבתולות ואם תעבר פריקת ודבר חובה הוא אז יעשה כאשר עם לבבו איננו חוטא ישיאנה: 37 ומי שהוא נכון בלבבו ואינו מכרח ויוכל לעשות כרצונו ויגמר זאת בלבבו לשמר את בתולתו טוב עשה: 38 לכן המשיח טוב מה הוא עשה ואשר איננו משיח עשה שוב מננו: 39 האשה קשורה לבעלה על פי התורה כל עת שהוא חי וכי מת בעלה אזי מתרת היא להנשא למי שתדעה ובלבד שתהיה באדון: 40 אבל אשריה יותר אם תעמד פנויה זאת דעתי ואחשב גם אני כי רוח אלהים בי:

פרק 8

1 ועל דבר זכחי האלילים ידענו שיש דעה לכלנו הדעת תגביה לב והאהבה היא הבונה: 2 החשב כי הוא ידע דבר מה עוד לא ידע מאומה כאשר עליו לדעת אותו: 3 אבל אם יאהב איש את האלהים האלילים ידעו: 4 ועל דבר אכילת זכחי האלילים הנה ידענו כי האליל אין בעולם ואין אלהים בלתי אחד: 5 ואף כי יש הנקראים אלהים אם בשמים אם בארץ כאשר יש אלהים רבים ואדונים רבים: 6 אמנם לנו אך לא אחד האב אשר הכל ממנו ואנחנו אליו וארון אחד ישוע המשיח אשר הכל על ידו ונחנו על ידו: 7 אך לא בכלם הדעת כי יש אשר בזכרים עוד את האליל אכלים כובח האליל ובכני לבם החלוש יתגאל: 8 המאכל לא יקרב אתכם לאלהים כי אם נאכל אין לנו יתרון ואם לא נאכל לא נגרע: 9 אבל הוזהרו פן יהיה אתו הרשיון שלכם למכשל החלשים: 10 כי האיש הראה אתך אשר לך הדעת מסב בבית אלילים הלא יעז ברוחו החלוש לאכל מזכחי אלילים: 11 ויאבד על ידי דעתך אחיך החלש אשר למענו מה המשיח: 12 ואם ככה תחטאו לאחיהם ותכאיבו את רוחם החלוש למשיח אתם חטאים: 13 על כן אם מאכלי מכשיל את אחי לא אכל בשר לעולם למען לא אכשיל את אחי:

פרק 9

1 הלא שליח אנכי הלא חפשי אנכי הלא ראיתי את ישוע המשיח אדונינו הלא אתם פעלי באדונינו: 2 ואם אינני שליח לאחרים אך לכם הנני שליח כי חותם שליחותי אתם באדונינו: 3 וזאת התנצלותי כנגד הדנים אותי: 4 האין רשות בידנו לאכל ולשתות: 5 האין רשות בידנו להוליד עמנו אחות לאשה כמו גם השליחים האחרים וכמו אחי הארון וכמו כיפא: 6 אם לי לבדי ולבר נבא לא נתנה רשות להבטל ממלאכה: 7 מי הלא לצבא במשכרת של עצמי בן נטע כרם ולא יאכל את פריו מי רעה עדר ומחלב העדר לא יאכל: 8 הכי לפי דרכו של אדם אני מדבר בזאת הלא גם התורה אמרת כן: 9 כי כתוב בתורה משה לא תחסם שור בדישו הלשורים הושש האלחים: 10 או אך למעננו מדבר אכן למעננו נכתב כי יחוש יחש אלי תקוה והדש ידוש אלי תקוה לקחת חלקו בתקוה: 11 אם זרענו בכס עניני הרוח הכי דבר גדול הוא אם נקצר מכס עניני הבשר: 12 ואם לאחרים יש רשות עליכם הלא ביותר לנו אבל לא השתמשנו ברשות הזאת כי אם סבלנו את הכל בלילתי שום מעצור למשיח בלא מזכיר בלילתי ידענו כי עבדי עבדת הקדש אכלים מן הקדשים ומשרתי המזבח לקחים חלקם במזבח: 14 כן תקן אדונינו גם הוא אשר יחיו המבשרים על הבשורה: 15 ואנכי לא השתמשתי באחת מאלה וגם לא כתבתי זאת למען ינעה לי כזאת כי טוב לי המות מאשר ישים איש את תהלתי לריק: 16 אם אבשר את הבשורה אין לי תהלה כי החובה מטלת עלי ואי לי אם לא אבשר: 17 כי אם ברצוני אעשה כן יהיה לי שכר ואם בעל כרחי פקדת משמרתי היא: 18 ועתה מה הוא שכרי הלא זה שאבשר בשורה למשיח בלא מזכיר בלילתי השתמש להנאת עצמי ברשיון הנתן לי בבשורה: 19 כי בהיותי חפשי מכל עשיתי עצמי עבד לכל אדם למען אקנא את הרבים: 20 ואחי ליהודים כיהודי לקנות היהודים ואשר הם תחת התורה הייתי להם כמו תחת התורה למען קנות אותם אשר תחת התורה: 21 לאלה אשר בלי תורה הייתי

כבלי תורה אף כי אינני בלי תורת האלחים כי אם תחת תורת המשיח אנכי למען קנות אותם אשר בלי תורה: 22 ולחלשים הייתי כחלש לקנות את החלשים הכל לכלם נהייתי למען בכל דרך אושיע אחדים: 23 ואת זאת אני עשה בעבור הבשורה למען אקח חלקי בה גם אנכי: 24 הלא ידעתם כי רצי המרוצה באסטרין רצים כלם ורק אחד מהם ישיג את שכר הנצח ככה רוצו למען תשיגוהו: 25 וכל העמד להאבק ינור מכל דבר המה לקחת כתר נפסד ואנחנו לקחת כתר אשר איננו נפסד: 26 לכן הנני רץ אל כמו בחשכה הנני נלחם לא כהולם רוח: 27 כי אם אורבא את גופי ואשעבדנו פן אהיה אני הקורא לאחרים נאלח בעצמי:

פרק 10

1 ולא אכחד מכס אחי אשר אבותינו היו כלם תחת הענן וכלם עברו בתוך הים: 2 וכלם נטבלו למשה בענן ובים: 3 וכלם אכלם מאכל אחד רוחני: 4 וכלם שתו משקה אחד רוחני כי שתו מן הצור הרוחני ההלך עמם והצור ההוא היה המשיח: 5 אבל ברבים לא רצה האלהים ופגריהם נפלו במדבר: 6 וכל זאת היתה לנו למופת בלילתי התאות לדעה כאשר התאוו גם המה: 7 אבל תהיו עבדי אלילים כאשר היו מקצתם כמו שכתוב וישב העם לאכל ושתו ויקמו לצחק: 8 ולא נהיה זנים כאשר זנו מקצתם ויפלו ביום אחד שלשה ועשרים אלף איש: 9 ולא ננסה את המשיח כאשר נסוהו מקצתם ויאבדוהם הנחשים: 10 גם לא תלינו כאשר הלינו מקצתם וימותו ביד הכשחית: 11 כל זאת מצאתם להיות למופת ותכתב למוסר לנו אשר הגיעו אלינו קצי העולמים: 12 לכן החשב שהוא נצב ירא פן יפול: 13 עדין לא בא עליכם נסיון אחר בלתי אם נסיון כי אדם כי נאמן הוא ויחשבו אחר לא יניח לנסות אתכם למעלה מיכילכם כי אם יתן עם הנסיון גם תוצאתו כדי שתוכלו שאת: 14 על כן חביבי נוסו מעבודת אלילים: 15 כמו אל נבונים מדבר אנכי ושפטו אותם את אשר אמר: 16 כוס הברכה אשר אנחנו מברכים הלא היא התחברות דם המשיח והלחם אשר אנחנו בצעים הלא הוא התחברות גוף המשיח: 17 כי לחם אחד הוא לכן גם גוף אחד אנחנו הרבים כאשר לכלנו חלק בלחם האחד: 18 ראו את ישראל לפי הבשר הלא אכלי הזבחים חברי המזבח המה: 19 ועתה מה אמר היש ממש באליל אם יש ממש בזכחי אלילים: 20 אלא את אשר יזכרו הגוים לשדים הם זבחים ולא לאלהים ואני לא אחפץ היחם הברים לשדים: 21 לא תוכלו לשתות יחד כוס אדנינו וגם כוס השדים ולא תוכלו להתחבר אל שלחן אדנינו וגם אל שלחן השדים: 22 הנעז להקניא את אדנינו הכי חזקים אנחנו ממנו: 23 הכל ברשותי אבל אין הכל מועיל הכל ברשותי אבל אין הכל בנה: 24 איש איש אל יבקש את תועלת עצמי כי אם את תועלת רעהו: 25 כל הנמכר במקולין אותו תאכלו ואל תחקרו מפני מכשל הלב: 26 כי ליהיה הארץ ומלואה: 27 ואם יקרא אתכם איש מאשר אינם מאמינים ותהיו ללכת אליו אכול תאכלו מכל אשר ישימו לפניכם ואל תחקרו מפני מכשול הלב: 28 ואיש כי יאמר אליכם זה הוא זבח אלילים אל תאכלו בעבור המודיע מפני מכשול הלב כי ליהיה הארץ ולמלואה: 29 והלב מאשר אני אמר לא לבך כי אם לב רעך כי למח זה תשפט פרותי על ידי לב האחד: 30 ואם אכל אני בתורה למח אהיה מנדה על הדבר אשר אני מודה עליו: 31 לכן אם תאכלו או אם

תשתו או כל אשר תעשו את הכל עשו לכבוד אלהים: 32 ואל תתנו מכשול לא ליהודים ולא ליונים ולא לקהלת אלהים: 33 כאשר גם אנכי מבקש להיות רצוי לכל בכל ולא אבקש תועלת עצמי כי אם של הרבים למען ישועו:

פרק 11

1 לכו בעקבותי כאשר גם אני הלך בעקבות המשיח: 2 ועל זאת אני משבח אתכם אחי כי זכרתם אתי בכל לשמר את הקבלות כאשר מסרתי לכם: 3 אך חפץ אנכי שתדעו כי ראש כל איש המשיח וראש האשה האיש וראש המשיח הוא האלהים: 4 כל איש אשר יתפלל או יתנבא וראשו מכסה מזכיר הוא את ראשו: 5 וכל אשה אשר תתפלל או תתנבא וראשה פרוע מזכיר היא את ראשה יען בזה היא כמו מגלחה: 6 כי האשה אם לא תתכסם גם תגלח ואם בזיון הוא לאשה להכסם או להתגלח תתכסה: 7 והאיש איננו חוב לכסות את ראשו כי הוא צלם אלהים וכבודו אבל האשה היא כבוד האיש: 8 כי אין האיש מן האשה כי אם האשה מן האיש: 9 גם לא נברא האיש בעבור האשה כי אם האשה בעבור האיש: 10 על כן האשה חובת להיות לה כפה על ראשה בעבור האשה בלא איש אבל אין האיש בלא אשה ואין האשה בלא איש בארון: 12 כי כאשר האשה מן האיש כן גם האיש על ידי האשה וכל זאת מאלהים: 13 שפטו נא בנפשכם האויה לאשה להתפלל אל האלהים בגלי ראש: 14 או הלא גם הטבע בעצמי ילמד אתכם כי איש אשר יגדל פרע שער ראשו חרפה הוא לו: 15 אבל האשה כי תגדל שער פאר הוא לה כי נתן לה השער לצניף: 16 ואם יחשב איש לערער עלינו אין לנו מנהג כזה ולא לקהלות האלהים: 17 והנה בצוית את זאת לא אוכל לשבח אתכם על אשר תקהלו יחד לא להועיל לי אם לרעה: 18 הראשונה ששעתי שיש מחלקות ביניכם כאשר תועדו בקהל ומקצתו אני מאמין: 19 כי אף צריכות כתות להיות ביניכם למען יודעו הנאמנים בכס: 20 ועתה כאשר תקהלו יחד אין זה לאכל סעודת הארון: 21 כי כל אחד מקדיש לקחת סעודתו בעת האכילה וזה ירעב וזה ישכבר: 22 האשה לכס בתים לאכל ולשתות בהם או התבזו את קהל אלהים ותכלימו את אשר אין בידם מאומה מה אמר לכם העל זאת אשבח אתכם אינני משבח: 23 כי כה קבלתי אנכי מן הארון את אשר גם מסרתי לכם כי הארון ישוע בלילה ההוא אשר נמסר בו לקח את הלחם: 24 ויברך ויבצע ויאמר קחו אכלו זה גופי הנכבד בעדכם עשו זאת לזכרוני: 25 וכן גם את הכוס אחר הסעודה ויאמר הכוס הזאת היא הברית החדשה בדמי ישו זאת לזכרוני בכל עת שתשתו: 26 כי בכל עת שתאכלו את הלחם הזה ותשתו את הכוס הזאת הזכר תזכירו את מות אדנינו עד כי יבוא: 27 לכן מי שיאכל מן הלחם הזה או ישתה מכוס הארון שלא כראוי יאשם לגוף אדנינו ולדמו: 28 יבחן האיש את נפשו ואז יאכל מן הלחם וישתה מן הכוס: 29 כי האכל והשתה שלא כראוי אבל ושתה דין לנפשו יען אשר לא הפלה את גוף הארון: 30 בעבור זאת יש בכס חולים וחלשים רבים והרבה ישנו המות: 31 כי אם נבחן את נפשנו לא נהיה נדונים: 32 וכאשר נדון נוסר על יד הארון למען לא נזכר עם העולם: 33 על כן אחי בהקדשות יחד לאכל תחכו איש אל רעהו: 34 וכי ירעב איש יאכל בביתו פן תקהלו לאשמה ויתר הדברים אתקן בבאי:

פרק 12

1 ובענין הרוחניות אחי לא אכחד מכס דבר: 2 הלא ידעתם כי בהיתכם גוים אחרי אלילים אלמים הובלתם כאשר נמשכתם: 3 לכן אודיע אתכם כי אין איש דבר ברוח אלהים אשר יאמר ישוע חרם הוא ולא יוכל איש לקרא לישוע ארון בלתי אם ברוח הקדש: 4 ושונות הנה המתנות אבל הרוח אחד הוא: 5 ושנים המה השמישים והאדון אחד הוא: 6 ושונות הנה הפעלות והאלהים הוא אחד הפעל את הכל בכל: 7 ולהלל איש ואיש נתנה לו התגלות הרוח להועיל: 8 כי האחד נתן לו על ידי הרוח דבור ההכמה ולאחר דבור ההודיה כפי הרוח ההוא: 9 לאחר האמונה ברוח ההוא ולאחר מתנות הרפאות ברוח ההוא: 10 ולאחר לפעל גבורות ולאחר נבואה ולאחר להבחין בין הרוחות ולאחר מיני לשונות ולאחר באור לשונות: 11 וכל אלה פעל הרוח האחד ההוא המחלק לאיש איש כרצונו: 12 כי כאשר הגוף הוא אחד ויש ש אברים הרבה וכל אברי הגוף ההוא אף כי רבים הם כלם גוף אחד כן גם המשיח: 13 כי ברוח אחד נטבלנו כלנו לגוף אחד אם יהודים אם יונים אם עבדים אם בני חורין וכלנו ברוח אחד השקינו: 14 כי גם הגוף לא אבר אחד הוא כי אם רבים: 15 לא הגוף ההוא איננו יד על כן אינני מן הגוף הבעבור זאת איננה מן הגוף: 16 ואם תאמרו האון אינני עין על כן אינני מן הגוף הבעבור זאת איננה מן הגוף: 17 אם הגוף כולו יהיה עין איה השמע הוא: 18 כלו יהיה שמע איה ההירח: 19 ועתה האלהים שת את האברים כל אחד ואחד מהם בגוף כמי רצוני: 19 ואלו היו כלם אבר אחד איה הגוף: 20 הנה רבים הם האברים והגוף אחד: 21 העין לא תוכל דבר אל הוד לאמר לא אצטרך לך וגם הראש לא יוכל דבר לא הגללים לאמר לא אצטרך להם: 22 כי להפך אברי הגוף הנראים רפים הם לנו לצורך ביותר: 23 והנראים לנו נקלים בגוף אתם נלביש ביהר כבוד ואשר לבשת לנו המה כאלו ההגונים מכלם: 24 כי ההגונים לנו אינם צריכים לזאת אבל האלהים מוג ככה לא הגוף שנתן כבוד יותר לגופו: 25 למען לא תהיה מחלקת בגוף כי אם ידאנו כי האברים יחד זה לזה: 26 ואם יכאב אבר אחד יכאבו אתו כל האברים ואם יכבד אבר אחד ישמחו אתו כל האברים: 27 אכן גוף המשיח אתם ואבריו כל אחד לפי חלקו: 28 ומשם שם האלהים בקהל הראשונה לשליחים ושנית לנביאים ושלישית למלמדים ויתן גבורות אף מתנות הרפאות ועזרים ומנהיגים ומיני לשונות: 29 הכלם שליחים אם כלם מלמדים אם כלם מלמדים הכלם עשי גבורות: 30 הכלכל מתנות רפאות הכלם מדרבים בלשונות הכלם מפרשי לשונות: 31 ואתם תשאוו המתנות המועילות ביותר ובכל זאת אראה אתכם דרך נעלה על כלנה:

פרק 13

1 אם בלשונות אנשים ומלאכים אדבר ואין בי האהבה הייתי כנחשת המה או כצלצל תרועה: 2 וכי תהיה לי נבואה ואדע כל הסודות וכל הדעת וכי תהיה לי כל האמונה הייתי עד כי אעתיק הרים ואין בי האהבה הייתי כאין: 3 ואם אחלק את כל חוני ואם אתן את גופי לשרפה ואין בי האהבה כל זאת לא תועילני: 4 האהבה מארבת אף ועשה חסד האהבה לא תקנא האהבה לא תתפאר ולא תתרום: 5 לא תעשה דבר תפלה ולא תבקש את אשר לה ולא תתמרמר ולא תחשב

הרעה: 6 לא תשמח בעולה כי שמחתה עם האמת: 7 את כל תשא את כל תאמין את כל תקוה ואת כל תסבל: 8 האהבה לא תבל לעולם אך הנבואות הנה תבטלנה והחלטות תבטלנה והדעת תבטל: 9 כי קצת הוא שידענו וקצת הוא שנבאנו: 10 וכבוא התמים אז עבור העבר הקצת: 11 כאשר הייתי עולה בעולל דברתי בעולל הגיתי בעולל חשבתי וכאשר הייתי לאיש הסירתי דברי העולל: 12 כי בעת מביטים אנחנו במראה ובחידות ואז פנים אל פנים כעת יודע אני קצתו ואז כאשר נודעתי אדע אף אני: 13 ועתה שלל אלה תעמדנה האמונה והתקוה והאהבה והגדולה בהן היא האהבה:

פרק 14

1 רדפו אחרי האהבה והתאו מתנות הרוח וביותר אשר תתנבאו: 2 כי המדבר בלשון איננו מדבר לאדם כי אם לאלהים כי אין איש אשר ישמעוהו רק ברוח הוא מדבר סודות: 3 והמתנבא הוא מדבר לבני אדם לבנותם וליסרם ולנחמם: 4 המדבר בלשון בונה את נפשו והמתנבא בונה את העדה: 5 וחפצתי כי תדברו כלכם בלשונות וביותר כי תתנבאו כי גדול המתנבא מן המדבר בלשונות בלתי אם יפרש למען תבנה העדה: 6 ועתה אחי כי אבוא אליכם ואדבר בלשונות מה אועיל לכם אם לא אדבר אליכם בחזון או בדעת או בנבואה או בהוראה: 7 הלא גם הכלים הרוחניים הנתנים קול הן חליל הן כנור אם לא ישמעו קלות ומה תוכל האון להבחין איכה יודע מה יזמר ומה ינגן: 8 השופר איכה יודע את קולו בלתי ברוח מי יחליף למלחמה: 9 כן גם אתם אם לא תוציאו בלשונכם דבור מפרש איכה יודע האמור הלא תהיו כמדברים לרוח: 10 הן כמה מיני לשונות יש בעולם ואין אחת מהן בלי קול: 11 לכן אם אינני ידע פשר הקול אחיה נכרי בעיני המדבר והמדבר יחיה נכרי בעיני: 12 כן גם אתם בהיותכם מתאווים לכחות רוחניות בקשו להעדיף כמה שיבנה את העדה: 13 על כן יתפצל המדבר בלשון וגם יפרשנה: 14 כי אם אהפכל בלשון רוחי מתפצל ושכלי איננו עשה פרי: 15 ועתה מה לעשות אהפכלה ברוחי והאפכלה גם בשכלי ואזמרה ברוחי ואזמרה גם בשכלי: 16 כי אם תברך ברוח איך יענה העמר נמצב ההדיוט אמן על הודיתך כאשר לא ידע מה אתה אומר: 17 הן אתה תיטיב להודות אבל רעך לא יבנה: 18 אודה לאלהי כי יתן אמת בשכלם ואני מדבר בלשונות: 19 אכן בקהל אבחר לדבר חש מלין בשכלי למען הורת גם את האחרים מלדבר רכבות מלין בלשון: 20 אחי אל תהיו ילדים בבנינה רק לרע היו עללים ובבנינה היו שלמים: 21 הן כתוב בתורה כי העם בלעני שפה בלשון אחרת אדבר אל העם הזה וגם בואת לא אבו שמע לי אמר יהוה: 22 לכן הלשונות לא למאמינים הנה לאות כי אם לאשר אינם מאמינים אבל למאמינים: 23 והנה אם תקהל כל העדה יחד ויכלו ידברו בלשונות ויבואו הדיוטנים ואשר אינם מאמינים הלא יאמרו כי נשגעים אתם: 24 אבל אם יתנבאו כלם ובא איש לא מאמין או הדיוט או יוכח על ידי כלם וידון על ידי כלם: 25 ובכן יגלו תעלמות לבבו ויפיל על פניו וישתחוה לאלהים ויודה בקול כי באמת האלהים בקרבתם: 26 ועתה מה לעשות אחי בהקהלכם יחד כל אחד ואחד מכם יש לו מזמור יש לו הוראה יש לו לשון יש לו חזון יש לו באור אך יעשה הכל להבנות: 27 כי ידבר איש בלשון וידברו נא

שנים שנים או על היותר שלשה וזה אחר זה ואחד ויפרש: 28 ואם אין מפרש אז ידם בקהל וידבר לנפשו ולאלהים: 29 והנביאים הם ידברו שנים או שלשה והאחרים יבחנו: 30 וכי נגלה חזון לאחר הישב שם אז ידם הראשון: 31 כי תוכלו להתנבא כלכם זה אחר זה למען ילמדו כלם ויכלם ויהרו: 32 ורוחות הנביאים תחת ידי הנביאים המה: 33 כי לא אלהי מבוכה האלהים כי אם אלהי השלום כאשר בכל קהלות הקדשים: 34 נשיכם בכנסיות תשתקנה כי לא נתנה להן רשות לדבר כי אם להכעו כאשר גם אמרה התורה: 35 ואם חפצן ללמד דבר תשאננה את בעליהן בבית כי חרפה היא לנשים לדבר בקהל: 36 או המכם יצא דבר אלהים אם אליכם לברכם הגיע: 37 כי יתברך איש בלבבו להיות נביא או איש הרוח בין יבין את אשר אני כתב לכם כי מצות האדון הנה: 38 ומי אשר לא ידע אל ידע: 39 לכן אחי השתדלו להתנבא ואל תכלאו מלדבר בלשונות: 40 הכל יעשה כהנן וכשורה:

פרק 15

1 ואני אשר אודיעכם אתי הבשורה אשר בשרתי אתכם אשר גם קבלתם אתה וגם עמדתם בה: 2 אשר גם תושעו בה אם תחזיקו בדבר אשר בשרתי אתכם אך אם לא לשוא האמתם: 3 כי מסרתי לכם בראשונה את אשר גם קבלתי כי המשיח מת בעד חטאתינו כפי הכתובים: 4 וכי נקבר וכי הוקם ביום השלישי כפי הכתובים: 5 וכי נראה אל כינא ואחריו אל שנים העשר: 6 ואחריו כן נראה ליותר מחמש מאות אחים כאחד אשר רבם עורם בחיים ומקצתם ישנו: 7 ואחריו כן נראה אל יעקב ואחריו אל כל השליחים: 8 ואחריו כלם נראה גם אלי כמו אל הנפל: 9 כי אני הצעיר בשליחים ואינני כרי להקרא שליח כאשר רדפתי את קהל האלהים: 10 אבל בחסד אלהים הייתי מה שהייתי וחסדו עלי לא היה לריק כי יותר מכלם עבדתי ולא אני כי אם חסד אלהים אשר עמדו: 11 והנה גם אני גם המה ככה משמיעים וככה האמתם: 12 ואם הגד הגד כי הוקם המשיח כן המיתם אך יאמרו אנשים מכם כי אין תחיה למיתם: 13 אם אין תחיה למיתם גם המשיח לא הוקם: 14 ואם המשיח לא הוקם כי עתה ריק שמעתינו וגם ריק אמונתכם: 15 וגם נמצא עדי שקר לאלהים יען אשר העידנו את האלהים כי הוקם את המשיח אשר אל הקימו אם אמת הוא שהמיתם לא יקומו: 16 כי אם המיתם לא יקומו גם המשיח לא קם: 17 ואם המשיח לא קם הבל אמונתכם ועודכם בחטאתיכם: 18 אזי גם אשר ישנו במשיח אבד אבדו: 19 ואם בחיים האלה לבד במיתם אנחנו במשיח אמללים אנחנו מכל אדם: 20 ועתה המשיח הוקם מן המיתם ויהי לראשית הישנים: 21 כי אחרי אשר בא המות על ידי אדם אחד גם תחית המיתם באה על ידי אדם אחד: 22 כי כאשר באדם מיתם כלם גם יחיו כלם במשיח: 23 וכל אחד ואחד בסדרו ראשית כלם המשיח ואחריו כן הקץ אשר הם למשיח בבואו: 24 ואחריו כן הקץ כשימסר את המלכות אל האלהים האב אחרי בטלו כל משרה וכל שלטן וגבורה: 25 כי הוא מלך ימלך עד כי ישיב את כל איביו תחת רגליו: 26 ואחרון האיבים אשר יבטל הוא המות: 27 כי שית תחת ראשית ובאמרו כל הושת תחתיו ברוח הוא הושת כל תחתיו איננו בכלל: 28 וכאשר יושת הכל תחתיו אז הבן גם הוא יושת תחת השת כל תחתיו למען יהיה האלהים הכל בכל: 29 כי מה יעשו

הנבטלים בעד המיתם אם אמת הוא שהמיתם קום לא יקומו למה זה יטבלו בעד המיתם: 30 ולמה זה אנחנו בסכנה בכל שעה: 31 בתהלתנו אשר יש לי במשיח ישוע אדיננו מעיד אני עלי כי מת אנכי בכל יום ויום: 32 אם לפי ררכו של אדם נלחמתי עם החיות הרעות באפסום מה תועלת יש לי אם המיתם לא יקומו נאכלה ונשתה כי מחר נמות: 33 אל נא תתעו חברת אנשים רעים משתת מדות טבות: 34 הקיצו במישרים משכרון ואל תחטאו כי יש אנשים אשר אין בהם דעת אלהים לבשתכם אני אמר זאת: 35 ואם יאמר איש איך יקומו המיתם ובאי זה גוף יבואו: 36 אתה תסבל הן מה שתזרע לא יחיה בלתי אם ימות: 37 ומה שתזרע אינך זרע את הגוף אשר יהיה כי אם כגרני ערם של חטה או של אחד הזרעים: 38 והאלהים יתן לו גוף כפי רצונו ולכל זרע וזרע את גופו למיתו: 39 לא כל הבשר כאשר אחד הוא כי מין אחד הוא בשר האדם ומין אחד בשר הבמה ומין אחד בשר הדגה ומין אחד בשר העוף: 40 ויש גופות שבשמים וגופות שבארץ אבל אחד הוא כבוד הגופות וגופות שבשמים ואחר הוא כבוד הגופות שבארץ: 41 אחד הוא כבוד השמש ואחר הוא כבוד הירח ואחר הוא כבוד הכוכבים כי כוכב מכוכב נבדל בכבודו: 42 וכן גם בתחיה המיתם הן יזרע בכליון ויקום בלא כליון: 43 יזרע בכליון ויקום בכבוד יזרע בחלשה ויקום בגבורה: 44 יזרע גוף נפשי ויקום גוף רוחני יש גוף נפשי ויש גוף רוחני: 45 כן גם כתוב יהי האדם הוא אדם הראשון לנפש חיה אדם האחרון לרוח מחיה: 46 אבל לא של הרוח היא הראשונה אלא של הנפש ואחריו כן של הרוח: 47 האדם הראשון מן האדמה הוא של עפר והאדם השני הוא האדון מן השמים: 48 וכמו אשר הוא מעפר ככה גם אשר הם מעפר וכמו אשר הוא מן השמים ככה גם אשר הם מן השמים: 49 וכאשר לבשנו דמות האדם אשר מעפר כן נלבש גם דמות האדם אשר מן השמים: 50 וזאת אני אומר אתי כי בשר ודם לא יוכל לרשת את מלכות האלהים ואשר יכלה לא יירש את אשר לא יכלה: 51 הנה סוד אנידה לכם הן לא כלנו נישן המות אבל כלנו נתחלף: 52 ברנע אחד כהרף עין כתקע השופר האחרון כי יתקע בשופר והמיתם יחיו בלי כליון ואנחנו נתחלף: 53 כי מה שעתה לכליון לבוש ילבש אל כליון ואמר ימות יבוש ילבש אל מות: 54 וכשילבש מה שעתה לכליון אל כליון ומה שעתה למות ילבש אל מות אז יהיה דבר הכתוב בלע המות לנצח: 55 איה עקצץ המות איה שאול בצחונך: 56 עקן המות הוא החטא וכן החטא היא התורה: 57 אבל תודות לאלהים אשר נתן לנו הנצחון על ידי אדיננו ישוע המשיח: 58 על כן אחי חביבי התכוננו כל תמוטו והעדיפו בכל עת במעשה אדיננו מרעתכם כי לא לריק עמלכם באדיננו:

פרק 16

1 ועל דבר קבוץ התרומות לעזרת הקדושים כאשר תקנתי לקהלות אשר בגלטיא כן תעשו גם אתם: 2 בכל אחד בשבת יניח אצלו איש איש מכם ויאצר את אשר עלה בידו למען אשר בבאי לא יקבץ עוד: 3 ואני בבאי את אשר תמצאו נאמנים עם אגרות אשלח אתם להביא את נדבתכם לירושלים: 4 ואם שוה תהיה שגם אנכי אלך שמה אתי ילכו: 5 ואני אבא אליכם אחרי עברי את מקדוניה כי את מקדוניה אעברה: 6 ואולי

אשב עמכם ימים אחדים או כל ימי הסתו למען תלוני אל אשר אלך שמה: 7 כי בעת אין רצוני לראחכם אך בעברי כי אקוה לשבת אצלכם זמן מה אם ירצה יהוה: 8 אבל אשב באפסום עד חג השבועות: 9 כי נפתח לי פתח גדול ורב פעלים ורבים המקומות: 10 וכי יבוא אליכם טימותוים ראו נא שיהיה עמכם בלי פחד כי מלאכת יהוה הוא עשה כמו גם אני: 11 על כן איש אל יבו אתו אך שלחנה בשלום למען יבא אלי כי אחכה לו עם האחים: 12 ואפולוס האח הנה פצצתי בו לבוא אליכם עם האחים אך לא היה ברצוני לבוא עתה אמנם בוא יבוא במצאו עת נכונה: 13 שקדו ועמדו באמונה התאששו והתחזקו: 14 וכל דברייכם ישעו באהבה: 15 ואבקשה מכם אחי הלא ידעתם את בית אסטפנוס שהוא ראשית אכיא ויתנו את נפשם לשרות הקדשים: 16 לכן הכנעו גם אתם מפני אנשים באלה ומפני כל אשר יעבר עמכם ויעמלו: 17 והנני שמח בביאת אסטפנוס ופרטונטוס ואכיקוס כי המה מלאו את אשר הסרתי אתכם: 18 ויניחו את רוחי ואת רוחכם על כן הכירו אנשים כאלה: 19 את נפשם לשרות הקדשים: 16 לכן הכנעו גם אתם מפני אנשים באלה ומפני כל אשר יעבר עמכם ויעמלו: 17 והנני שמח בביאת אסטפנוס ופרטונטוס ואכיקוס כי המה מלאו את אשר הסרתי אתכם: 18 ויניחו את רוחי ואת רוחכם על כן הכירו אנשים כאלה: 19 את נפשם לשרות הקדשים: 20 האחים מריבים לשאל לשלומכם באדיננו: 20 האחים כלם שאלים לשלומכם שאלו שלום איש את רעהו בנשקה הקדושה: 21 שאלת שלומכם בידי אני פולוס: 22 מי שלא יאהב את האדון ישוע המשיח יחרם מן אחא: 23 חסד ישוע המשיח אדיננו יהי עמכם: 24 האהבתי את כלכם במשיח ישוע אמן:

אִגְרַת פּוֹלוֹם הַשְּׁנִיָּה אֶל־הַקּוֹרְנָתִים

פרק 1

1 פולוס שליח ישוע המשיח ברצון אלהים וטימותוים אחינו אל קהלת אלהים אשר בקורנתוס אתם כל הקדשים אשר באכיא: 2 חסד לכם ושלום מאת האלהים אבינו ואדיננו ישוע המשיח: 3 ברוך האלהים ואבי אדיננו ישוע המשיח אב הרחמים ואלהי כל הנחמה: 4 המנחם אתנו בכל לחצנו עד שנוכל לנחם הנלחצים בתנו לחץ בנחמה אשר אנחנו מנחמים בה מאת האלהים: 5 כי כרב ענויי המשיח בנו כן תרבה נחמתנו על ידי המשיח: 6 והנה אם נלחץ הוא לנחמתכם ולישועתכם אשר יראה כחה בסבלכם העושים אשר נסבל אתן גם אנחנו וגם ננחם גם הוא לנחמתכם ולישועתכם: 7 ותקוותנו בעדכם נכונה היא כאשר ידענו כי כאשר חלק לכם בענוים כן גם חלק לכם בנחמה: 8 כי לא נכחד מכם אחי את צרתנו אשר מצאתנו באסיא אשר כבדה עלינו עד למאד ויותר מכחנו עד כי נואשנו מן החיים: 9 ואנחנו בלבבנו הרצנו לנו את המות למען לא נהיה במתים בנפשנו כי אם באלהים המחיה את המיתם: 10 אשר הצילנו ממת כזה ועודנו מציל ולו אנחנו מקיים כי יוסיף להצילנו: 11 בעזרכם אתנו בתפלתכם למען יודו רבים בעדנו על מהנתם החסד שהיתה לנו על ידי רבים: 12 כי זאת היא תהלתנו עדות לבבנו אשר בהם וישר אלהים התהלכנו בעולם וביותר אתכם ולא בחכמת הבשר כי אם בחסד אלהים: 13 כי לא נכתב לכם כי אם מה שאחם קראים או גם ידעים: 14 ואקוה כי כאשר ידעתם אתנו למקצת אף תדעו עדי תכלית כי אנחנו התהלכנו כאשר גם אתם תהלתנו ביום אדיננו

ישוע: 15 ובבטחון הזה חפצתי לבוא אליכם מראש למען תקבלו טובה פעמים: 16 ולעבר בתוכם אל מקדוניה ולשוב ממקדוניה אליכם ואתם תשלחוני אל ארץ יהודה: 17 ועתה הכי נמהר הייתי בעצתי אם אשר יעצתי לפי הבשר יעצתי והיה אצלי פעם הן הן ופעם לא לא: 18 אכן נאמן האלהים כי דברנו אליכם לא היה הן ולא: 19 כי בן האלהים ישוע המשיח הנקרא בתוכם על ידינו על ידי ועל ידי סלגונו ושימוטונו הוא כל היה הן ולא כי היו היה בו רק הן: 20 כי לא הבטחות האלהים כלן בו היו הן ובו היו אמן לכבוד האלהים על ידינו: 21 והמכונן אותנו אתכם במשיח ואשר משחנו הוא האלהים: 22 אשר גם חתמנו ואשר נתן בלבנו את ערבון הרוח: 23 ואני את אלהים אקרא להיות עד לנפשי כי בעבור היותי חס עליכם לא באתי עוד לקורנתוס: 24 לא שנמשל באמונתכם כי אם עזרים אתנו לשמחתכם כי באמונה עמדתם:

פרק 2

1 ואני נמרתי בלבי בלחתי שוב עוד אליכם בעצתי: 2 כי אם אני אעציבכם מי אפוא ישמחני בלתי אם הנעצב על ידי: 3 וזאת כתבתי לכם פן יהיה לי בבואי עצב מאלה אשר היה לי לשמח עליהם ובטח אני בכלכם כי שמחתי היא שמחת כלכם: 4 כי מרב צרת לבי ומצוקה כתבתי לכם ובדמעות הרבה ולא להעציבכם רק למען תדעו האהבה היתרה אשר אהבתי אתכם: 5 ואם יש איש אשר העציב לא אתי העציב אלא כלכם פן אפריזו על המדה העציב למקצה: 6 ודי לאיש כמחו התוכחה ההיא אמת הרבים: 7 ועתה להפך תסלחו ותנחמו כדי שלא יתבלע האיש בגדל העצבון: 8 על כן אבקשה מכם לגמל עליו גמולת אהבה: 9 כי לבעבור זאת גם כתבתי למען אדע את חמלתם אם בכל חשמעון: 10 ואשר אשר תסלחו לו אסלח לו גם אני כי גם אנכי אם סלחתי דבר סלחתי לו למענכם בפני המשיח: 11 פן יונה אתנו השמן כי לא נעלמו מאתנו מזמרתיו: 12 ואני בכאי למרותי על דבר בשורת המשיח אף כי נפתח לי פתח באדינותי: 13 לא היתה רוחה לרוחי על אשר לא מצאתי שם את מיטוטי אחי ואני נפטרתי מהם ויצאתי ללכת אל מקדוניה: 14 אבל תודות לאלהים הנתן לנו ככל עת נצחון במשיח ומפיץ על ידינו את ריח דעתו בכל מקום: 15 כי ריח ניחח המשיח אתנו לאלהים גם בתוך הנושעים וגם בתוך האבדים: 16 לאלה ריח מות למות ולאלה ריח חיים לחיים ומי זה ראוי לכך: 17 כי אנחנו איננו כמו הרבים העשים סחורה בדבר האלהים כי אם מתוך ישר לבב ומאלהים לפני אלהים נדבר במשיח:

פרק 3

1 הנחל עוד לשבח עצמנו האם נצטרך במקצת אנשים לאגרות אליכם או מכם המזכירות אתנו לשבח: 2 אתם אגרתנו הכתובה בלבבנו ונודעה ונקראה לכל אדם: 3 כי בידוע שאתם אגרת המשיח ערוכה על ידי שרותנו כתובה לא בדיי כי אם ברוח אלהים חיים ולא על לוחות אבן כי אם על לוחות בשר הלב: 4 וכזה בטחוננו באלהים על ידי המשיח: 5 יען אשר לא נוכל אתנו לדון דין מעצמנו כי יכולתנו מאת האלהים היא: 6 אשר הכשיר אתנו למשרתי ברית חדשה לא של האותיות אלא של הרוח כי האות ימית והרוח יחיה: 7 ואם שרות המות החרת באותיות על האבן נראה בכבוד

עד שלא יכלו בני ישראל להביט אל פני משה מפני כבוד פניו העמד להבטל: 8 כמה יגדל כבוד שרות הרוח: 9 כי אם השרות אשר לחיב כבוד הוא כמה יערף בכבוד השרות אשר לזכות: 10 כי אף הנכבד איננו נחשב לכבוד לעמת הכבוד הנעלה הזה: 11 כי אם הדבר העמד להבטל של כבוד הדבר הקים על אחת כמה וכמה: 12 על כן בהיות לנו תקוה כזאת פתחון פינו רב הוא: 13 ולא כמשה אשר נתן מסוה על פניו פן יביטו בני ישראל אל סוף העמד להבטל: 14 אבל נשמטנו דעותיהם כי עד היום הזה בקראם הכרית הישנה נשאר ולא גלה המסוה ההוא אשר לא יוסר כי אם במשיח: 15 אבל עד היום הזה בקראם את משה מונח מסוה על לבם: 16 וכשיפנו אל האדון יוסר המסוה: 17 והאדון הוא הרוח ובאשר רוח האדון שם החרת: 18 ואנחנו כלנו בפנים מגלים ראים את כבוד האדון במראה ונחלף אל עצם דמות ההיא מכבוד אל כבוד כחחלף מאת אדון הרוח:

פרק 4

1 על כן בהיות לנו השרות הזה כאשר חננו לא נחת: 2 כי אם מאסנו כסתרית הבשת שלא להתחלף בערמה לה לויף את דבר האלהים אלא בהראות האמת ונכיר אתנו לטוב נגד דעת כל בני אדם לפני האלהים: 3 וגם כי נעלמה בשורתנו נעלמה היא מן האבדים: 4 אשר אלהי העולם הזה עור בתם את דעות הסוררים בלתי זרח להם נגה בשורת כבוד המשיח אשר הוא צלם האלהים: 5 כי לא אתנו מכירינו אנחנו כי אם את המשיח ישוע לאמר הוא האדון ואנחנו עבדים למען ישוע: 6 כי האלהים אשר אמר ויפץ אור מחשך הוא הופיע בלבנו להפיץ אור דעת כבוד האלהים אשר בפני המשיח: 7 אבל יש לנו האוצר הזה בכלי חרש למען אשר תהיה הגבורה היתרה לאלהים ולא מאתנו: 8 נחלצים אנחנו בכל ולא נדכאים דאגים ולא נואשים: 9 נרדפים ולא נטושים משלבים ולא אבדים: 10 ונשאים ככל עת מיתת האדון ישוע בנויתנו למען יגלו גם חיי ישוע בנויתנו: 11 כי אנחנו החיים נמסרים תמיד למות בעבור ישוע למען יגלו גם חיי ישוע בבשרנו בשר התמותה: 12 לכן בנו יאמץ המות ובכם החיים: 13 ובהיות לנו הרוח ההוא של האמונה כדבר הכתוב האמתני כי אדבר גם אנחנו נאמין ועל כן נדבר: 14 כאשר ידענו המעיר את האדון ישוע יעיר גם אתנו על ידי ישוע ויעמידנו עמכם: 15 כי כל זאת למענכם למען אשר ירבה החסד על ידי רבים ותפרץ התורה לכבוד האלהים: 16 ובעבור זאת לא נחת ואף אם יכלה בנו האדם החיצון הנה האדם הפנימי יתחדש יום יום: 17 כי אנחנו אשר הוא קל ואך לרנע וביא לנו כבוד עולמים גדול ורב עד למאד: 18 אשר לא נביט אל הדברים הנראים כי אם אל אשר אינם נראים כי הנראים לשעה תמה ואשר אינם נראים הם לעולם:

פרק 5

1 הן ידענו כי בהרם בית אהלנו אשר בארץ יש לנו בנין מאת האלהים בית אשר איננו מעשה ידיים והוא לעולם בשמים: 2 כי גם עתה נאנחים ונכספים אתנו להתעמף בביתנו אשר מן השמים: 3 כאשר אחרי בלשנו לא נמצא ערמים: 4 כי עתה באהלנו זה נאנח מפני הכבד וכל חפצנו להתפשט כי אם להתעמף למען יבלע המות

על ידי החיים: 5 והמכין אותנו לזאת הוא האלהים אשר אף נתן לנו את ערבון הרוח: 6 לכן בטוחים אנחנו בכל עת וידעים כי כל עוד שמשכנו בגוף רחוקים אנחנו מן האדון: 7 כי באמונה נתחלף ולא בראות עינים: 8 אומנם בטוחים אנחנו ונבחרה לנו להתרחק מן הגוף ולחיות קרובים אל האדון: 9 על כן גם נשתדל אם קרובים אם רחוקים להיות לו לרצון: 10 כי כלנו עתידים להראות לפני כסא דין המשיח למען יקבל איש ואיש כפי פעלו בחייו גופו אם טוב ואם רע: 11 ועתה יען אשר ידענו יראת האדון נדבר לא לב בני אדם ולא לאלהים אנחנו גלויים ואקוה כי גלויים אנחנו גם במדעכם: 12 כי אין אנחנו משתבחין שנית אליכם אך נתנים לכם סבה להתפאר בנו לנגד המתפארים בפנים ולא בלב: 13 כי אם השתגענו לאלהים היתה זאת ואם השכלנו לכם היתה: 14 כי אהבת המשיח דחקה אתנו בהיותנו דנים אשר אם מת אחד בעד כלם כלם מתו: 15 ובעד כלם מת למען לא יחיו החיים עוד לנפשם כי אם לאשר מת ויקם בעדם: 16 לכן מעתה אנחנו לא נדע איש לפי הבשר וגם אם ידענו את המשיח לפי הבשר מעתה לא נדעו עוד: 17 ובכן מי שהוא במשיח בריאה חדשה הוא הישנות עברו והנה הכל נהיה לחדש: 18 והכל מאת האלהים המרצה אתנו לעצמו על ידי ישוע המשיח ויתן לנו שרות הרצון: 19 יען אשר אלהים היה במשיח מרצה את העולם לעצמו ולא חשב להם לא פשעים וישם בנו את דבר הרצון: 20 לכן מליצי המשיח אנחנו וכאלו האלהים מזהיר אתכם על ידנו נבקש מכם בעד המשיח התרצו נא אל האלהים: 21 כי את אשר לא ידע חמאת אותו עשה לחמאת בעדנו למען נהיה בו אנחנו לצדקת אלהים:

פרק 6

1 ואנחנו כעורים נזהירה אתכם שלא תקבלו לריק את חסד אלהים: 2 כי הוא אומר בעת רצון עניתיך וביום ישועה עזרתך הנה עתה עת רצון הנה עתה יום ישועה: 3 ואין אנחנו נתנים מכשול במאומה פן יהיה שרותנו לנאצה: 4 כי אם נראה בכל דבר כמשרתי אלהים כסבלנות רבה בלחץ ובצרות ובמצוקות: 5 במכות ובמסורות ובמחומות בתלאות בשקידות ובצומות: 6 במהרה ובדעת ובארך רוח ובחסד וברוח הקדש ובאהבה לא צבועה: 7 בדבר האמת ובגבורת אלהים בכלי נשק הצדקה מימינ ומשמאל: 8 כבבדור ובלקון בשם רע ובשם טוב כמתעים ובכל זאת נאמנים: 9 כאינם ידועים וגם ידועים כמתים והננו חיים כמיסרים ולא מומתים: 10 כנעצבים ובכל עת שמחים כרשים ולמשך כאשר אין להם מאומה ויש להם כל: 11 פינו פתוח לבם ואנשי קורנתוס ורחב לבנו: 12 לא צר מקומכם בנו אך צר המקום במעיכם: 13 והיה זה גמולי כמו אל בניס אנכי מדבר אם תדחיבו לבלבכם גם אתם: 14 אל תהיו משכי על זר עם חסרי אמונה כי אי זה שתפוט יש לצדקה עם העול ואי זה התחברות לאור עם החשך: 15 ואי זה הסכמה למשיח עם בליאל או מה חלק המאמין עם שאיננו מאמין: 16 ואי זה דבק יש להיכל אלהים עם האלילים כי אתם חיבל אלהים חיים כמו שאמר האלהים ושכנתו והתהלכתי בתוכם והייתי להם לאלהים והם יהיו לי לעם: 17 על כן צאו מתוכם וחברו נאם יהיה וטמא אל תגעו ואני אקבץ אתכם: 18 והייתי לכם לאב ואתם תהיו לי לבנים ולבנות נאם יהיה צבאות:

פרק 7

1 לכן חביבי בהיות לנו ההבטחות האלה נטהרה את עצמנו מכל טמאת בשר ורוח להשלים קדשתנו ביראת אלהים: 2 תנו לנו מקום בלבבכם לא חמסנו איש לא חבלנו איש לא עשקנו איש: 3 לא לחיב אתכם אני מדבר הלא הקדמתי לאמר כי אתם בלבנו יחד למות ויחד לחיות: 4 רב במחונני עליכם רבה תהלתי בכם מלאתי נחמה שבעתי שמחות בכל לחצנו: 5 כי גם בבאנו אל מקדוניה לא היתה מרגעה לבשרנו רק נלחצנו בכל מחוץ מלחמות ומחדרים אימה: 6 אבל האלהים המנחם את השפלים נחם אתנו בבוא מיטו: 7 ולא בבוא לבד כי אם גם בנחמה אשר נחם בכם בהגידו לנו את תשוקתכם ואת אבלכם ואת קנאתכם לי ובכן הוספתי לשמח: 8 כי גם אם העצבתי אתכם באגרת אינני מתחרט גם כי התחרטתי לפני מזה בראותי כי האגרת ההיא העציבה אתכם ואף אם לשעה: 9 עתה אני שמח לא על אשר נעצבתם כי אם על אשר נעצבתם לחשובה כי נעצבתם כרצון אלהים למען לא תשאנו נוק במאומה על ידינו: 10 כי העצבתי שהיא כרצון אלהים תפעל תשובה לישועה אשר איש לא יתחרט עליה אבל עצבת העולם פעלת את המות: 11 כי ראו נא את אשר נעצבתם כרצון אלהים כמה הביא אתכם זה לידי וריוות גם להתנצלות גם לרנע גם ליראה גם לתשוקה גם לקנאה גם לניקמה ובכל הוכחתם כי נקיים אתם בדבר ההוא: 12 לכן גם אם כתבתי לכם לא כתבתי בעבור העלב ולא בעבור הנעלב רק למען תגלה בכם וריוותנו בעדכם לפני האלהים: 13 ובעבור זאת נחמנו בנחמתכם ועוד שמחה יתרה היתה לנו בשמחת מיטוס כי הונח רוחו על ידי כלכם: 14 כי במה שהתהללתי לפניכם לא נכלמתי כי במו שדברתנו הכל אליכם באמת כן גם תהלתנו אל מיטוס היתה אמת: 15 וביותר מעיו המו לכם בוכרו את משמעת כלכם ואת אשר קבלתם אתו ביראה ובחרדה: 16 לכן אני שמח כי בכל דבר יאמץ לבי בכם:

פרק 8

1 והננו מודיעים אתכם אחי את חסד אלהים הנתן בקהלות מקדוניה: 2 כי ברב נסיון הלחץ רבתה שמחתם ושפלות רישם הענייה להראות עשר תתם: 3 כי מעיד אנכי אשר לפי כחם ויותר מכחם התגדבו: 4 וביקשו ממנו ברב תחנונים להיות חברינו בנימולות חסדם לעזרת הקדשים: 5 ולא כאשר הוחלנו כי אם את עצמם נתנו בראשונה לאדון וגם לנו ברצון האלהים: 6 עד כי בקשנו מן מיטוס כאשר החל כן גם נלמור בכם את גמילות החסד הזאת: 7 אבל כאשר הותרתם ככל באמונה ובדבור ובדעת ובכל וריוות ובאחרתכם אתנו כן גם תתורו בחדס הזה: 8 ואינני אמר זאת בדרך צווי כי אם לבחן על ידי וריוות אחרים גם את אמתת אהבתכם: 9 כי ידעים אתם את חסד אדינו ישוע המשיח כי בהיותו עשיר נעשה רש בעבורכם למען תעשרו על ידי רישו: 10 ואחזה את דעתי בדבר הזה כי זאת להועיל לכם אשר הקדמתי כבר בשנה שעברה לא לעשות בלבד כי גם לחפץ: 11 ועתה גם השלימו את המשעה למען כאשר תהנדרתם לעשות כן גם תגמרו כפי יכולתכם: 12 כי בהצא לאיש רוח נדיבה רצויה הלא לפי מה שיש לו ולא לפי מה שאין לו: 13 כי לא למען תהיה רוחה לאחרים ולכם צוקה כי אם

מיטוס ושלחתי אותו את האח הכי הונה אתכם מיטוס הלא ברוח אחד התהלכנו הלא במעגל אחד: 19 התחשבו עוד כי מתנצלים אנחנו אליכם לא כי לפני האלהים נדבר במשיח וכל זאת חביבי למען בתנו: 20 כי ירא אנכי פן בבאי לא אמצא אתכם כאשר חפצתי ואחם גם אתם לא תמצאו אותי כאשר חפצתם פן יהיה בכם מצה וקנאה ורגז ומריבות ודבה רעה וריביות וגאווה ומבוכה: 21 פן אשוב לבוא וישפילני אלוהי אצלכם ואתאכל על רבים אשר חטאו כבר ולא שבו מן הטמאה ומן הזנות ומן הזמה אשר עשו:

פרק 13

1 זאת הפעם השלישית אשר אבוא אליכם על פי שנים עדים או שלשה עדים יקום כל דבר: 2 מקדם אמרתי בהיותי אצלכם בפעם השנית ומקדם אני אמר ובתב עתה ברחקי מכם לאשר חטאו לפני מזה ולכל הנשארים כי בשובי לבוא לא אחוס: 3 יען בקשכם לבחן את המשיח המדבר בי אשר איננו חלש לכם כי אם גבור הוא בתוככם: 4 כי אם גם נצלב בחלשה חן חי הוא מגבורת אלהים ואם גם חלשים בו אנחנו אכן נחיה עמו בגבורת אלהים לנגדכם: 5 נסו נא אתכם אם באמונה אתם כי ישו אתכם או האויבים ידעו את נפשכם כי יחשו המשיח בכם אם לא כי נמאסים אתם: 6 אבל אקוה כי תדעו אשר אנחנו איננו נמאסים: 7 ואני מתחנן אל האלהים אשר לא תעשו כל דע לא למען נראה אנחנו נאמנים כי אם למען תעשו אתם את הטוב ואנחנו נחיה כנמאסים: 8 כי אין אנחנו יכולים לעשות מאומה לנגד האמת כי אם בעד האמת: 9 כי נשמח אם חלשים אנחנו ואתם גבורים ועל זאת גם נתפלל על אשר תכוננו: 10 ובעבור זאת כתבתי את אלה בהיותי ברחוק למען אשר לא אצטרך אליכם לדבר אתכם משפטים לפי הרשות אשר נתנה לי הארון לבנות ולא להרוס: 11 ובכן אחי שמחו והתכוננו התנחמו ויהי לכם לב אחד אתכם השלום ואלוהי האהבה והשלום יהי עמכם: 12 31-21 שאלו שלוש את דעו כנשיקה הקדושה הקדושים כלם שלמים לשלומכם: 13 31-21: 14 חסד הארון ישוע המשיח ואהבת האלהים והתחברות רוח הקדש עם כלכם אמן:

אגרת פולוס השלישית אליהקלטיים

פרק 1

1 פולוס השליח לא מבני אדם ולא על ידי בן אדם כי אם על ידי ישוע המשיח ואלהים האב אשר העירו מן המתים: 2 וכל האחים קרבי עמדי אל הקהלות ואכל בגלטיא: 3 חסד לכם ושלום מאת האלהים אבינו ומאת אדנינו ישוע המשיח: 4 אשר נתן את נפשו בעד חטאתינו לחלצנו מן העולם הרע הזה כרצון אלהינו אבינו: 5 אשר לו הכבוד לעולמי עולמים אמן: 6 תמה אזי לו סרתם מהר מאחרי הקרא אתכם בחסד המשיח אל בשורה זרה: 7 והיא איננה אחרת רק שיש אנשים העכרים אתכם וחפצים להפך את בשורת המשיח: 8 אבל גם אנחנו או מלאך מן

אתכם אם יתנשא אם יכה אתכם על פניכם: 21 לחרפתנו אנכי אמר זאת כאלו היינו רפים אבל בכל אשר ירהב איש להתהלל בסכלות אמר זאת אהב גם אנכי: 22 עברים הם כן גם אנכי ישראלים הם כן גם אנכי זרע אברהם הם כן גם אנכי: 23 משרתי המשיח הם כמתהולל אמר אנכי יותר מהם יותר ביגיעות יותר למאד במכות יותר במוסרות ורב פעמים במצוקות מות: 24 חמש פעמים ספגתי בידי היהודים ארבעים חסר אחת: 25 שלש פעמים נשברתי לי חספניה ואחי במצולות ים לילה ויום: 26 במסעות רבות בסכנות נהרות בסכנות שדרים בסכנות מצד בני עמי בסכנות מצד הגוים סכנות בעיר סכנות במדבר סכנות בים סכנות בתוך אחי שקר: 27 בעמל ובתלאה בשקידות הרבה בדעב ובצמא בצומות הרבה בקר ובעירום: 28 מלבד שאר הדברים הבאים עלי יום יום והדאגה לכל הקהלות: 29 מי יחלש ואני לא אחלש מי יכשל ולא יבער לבי: 30 אם יש להתהלל אתהלל בחלשתי: 31 האלהים אבי ישוע המשיח אדנינו המבדך לעולמי עולמים הוא ידע כי לא אשקר: 32 בדמשק שמר הנצב של המלך ארטס את עיר הדמשקין ויבקש לתפשני: 33 ובעד החלון הורידו אותי בסל מעל החומה ואמלט מידי:

פרק 12

1 אמנם להתהלל לא יועיל לי כי אבוא למראות הארון וחיונותיו: 2 ידעתי איש במשיח זה ארבע עשרה שנה אם היה בנוף לא ידעתי או מחוץ לנוף לא ידעתי האלהים יודע והאיש הוא לקח עד לרקיע השלישי: 3 וידעתי את האיש שהוא אם בנוף או מחוץ לנוף לא ידעתי האלהים יודע: 4 אשר העלה את הפרס ושמע בדברים נסתרים אשר נמנע מאיש למללם: 5 על איש כמוהו אתהלל אך על עצמי לא אתהלל וזולתי בחלשותי: 6 כי לו חפצתי להתהלל לא היה סכל כי אמת אדבר אבל אתאפק פן יחשבו איש יותר ממני שיראה כי או שישמע ממני: 7 ולמען אשר לא אתרום ברב גדל החזיונות נתן לי סלון בבשרי מלאך השטן להכתיני באגרופ למען לא אתרום: 8 על זאת התנחתי שלש פעמים אל הארון להסירו ממני: 9 ויאמר אלי די לך חסדי כי בחלשה תשלם גבורתי על כן שמח לבי להתהלל בחלשותי למען תשרה עלי גבורת המשיח: 10 לכן רצתה נפשי בחלשות ובחפרות ובצרות וברדיפות ובמצוקות בעד המשיח כי כאשר חלשתי אז גבור אני: 11 סכל הייתי בתהללי אתם הכרתם אתי תחת קרבי היה עליכם להזכירני לשבח כי לא נפל אנכי במאומה מן השליחים הגדולים כל כך אף כי כאין אנכי: 12 הן אתות השליח נעשו בקרבכם בכל סכלונות באותות ובמופתים ובגבורות: 13 כי במה נגרעתם מן הקהלות האחרות אם לא הלאית אתכם סלחו נא לי את העילה הזאת: 14 הנני מוכן לבוא אליכם פגע שליחתי ולא אלאה אתכם כי לא אבקש את אשר לכם כי אם אתכם כי הבנים אינם חיבים לאצר אוצרות לאבות כי אם האבות וגוים: 15 אבל אני בכל חפץ לבבי אפזר לבנים אפזר בעד נפשותיכם אף אם תחת אהבתי לכם היתרה אתם תמשיט את אהבתכם אלי: 16 אך אם כן הוא ואני לא הכבדתי עליכם אולי כאיש ערום במרמה לכדתי אתכם: 17 האף הוניתי אתכם ביד אחד מאלה אשר שלחתי אליכם: 18 בקשתי מן

למשמעת המשיח: 6 ונכונים לנקם נקמה מאת כל מרי אם תשלם משמעתכם: 7 התשפטו למראה פנים איש כי יבטח להיות למשיח ישוב וידין בלבו כי כאשר הוא למשיח כן למשיח גם אנחנו: 8 וגם כי אתהלל יותר מעט על דבר הרשות אשר נתן לנו הארון לבנותכם ולא לשאתכם לא אבשי: 9 למען לא אראה כמאים אתכם על ידי האגרות: 10 כאמרם הן האגרות קשות הנה וחזקות אבל הנוף בהיותו לנגדנו חלוש הוא וניבו נבזה: 11 ידע נא האמר בזאת כי כמו שאנחנו בדבור על ידי אגרות בהיותנו רחוקים כן גם בפעל אנחנו בהיותנו קרובים: 12 כי אל נעז פנינו לכלל אתנו עם האנשים המשבחים נפשם או לערך אתנו לאלה אכן נבערו מדעת המדרים את נפשם בנפשם וערכים את נפשם לנפשם: 13 ואנחנו לא נתגדל לבלי מדה כי אם כפי מדת הגבול אשר חלק לנו האלהים לחק להגיע גם עדיכם: 14 כי לולא הגענו עדיכם לא נשחרע למעלה מערכנו הלא כבר קדמנו גם אתכם בבשורת המשיח: 15 לא נתגדל לבלי מדה ביגיעת אחרים אבליש לנו התקוה כי ברבות אמונתכם נכבד בכם כפי גבולנו עד למעלה: 16 כדי לבשר בבשורה גם להלאה מכם ולא להתהלל במה שמוכן כבר בגבול אחרים: 17 והמתהלל יתהלל ביהוה: 18 כי לא תמשבח נפשו משבח הוא כי אם אשר ישבחנו יהוה:

פרק 11

1 אחי תשאו מעט אולתי ואף אמנם תשאנו: 2 כי מקנא אני לכם קנאת אלהים כי ארשתי אתכם לאיש אחד להעמיד אתכם בתולה טהורה לפני המשיח: 3 אך ירא אנכי פן כאשר תשיא הנחש בערמתו את חזה כן תשטינה גם מחשבותיכם מן התמימות אשר עם המשיח: 4 כי אם יבא הבא והגיד לכם ישוע אחר אשר לא הגדננו או אם תקחו רוח אחר אשר לא לקחתם אתו או בשורה אחרת אשר לא קבלתם אתה כי עתה היטב תשאנו: 5 אולם אחשב אשר אינני נפל במאומה מהשליחים הגדולים כל כך: 6 ואף אם בער אנכי בדבור אינני בער בדעת כי אם בכל נגליתו אליכם בפני כל אדם: 7 או החטא חטאתי בהשפילי את עצמי למען הגביהכם כי בשרתי אתכם בלא מחיר את בשורת האלהים: 8 קהלות אחרות שלותי בקחתי מהן שכר למען אשרתכם ובהיותי עמכם ואחסר לא הלאיתי אדם: 9 כי את מחסורי מלאו האחים בבאם ממקדוניה ובכל דבר נשמרתי מהיות לכם למשא וגם אשמר: 10 באמתו של המשיח אשר בי מעיד אני בכם כי תהלתו זאת לא תכלא ממני בגלילות אכיא: 11 על מה זה העל אשר אינני אהב אתכם האלהים יודע: 12 אבל את אשר אני עשה אוסיף לעשות לבלתי את מקום למבקשים עליה למען במה שיתהללו בו ימצאו דומים לנו: 13 כי אנשים כאלה שליחי שקר הם פעלי רמיה מתחפשים לשליחי המשיח: 14 ואיננו פלא הלא השטן גם הוא מתחפש למלאך האור: 15 לבן איה הן דבר גדול אם גם משרתיו יתחפשו למשרתי הצדק אשר אחריתם תהיה לפי מעלליהם: 16 ואשוב ואמר אל נא יחשבו איש לסכל ואם אין אף בסכל קבלוני למען אתהלל מעט גם אני: 17 את אשר אדבר אל לפי דרך הארון אנכי מדבר כי אם כמו בסכלות אעז ואתהלל: 18 רבים מתהללים לפי הכשר בן אתהלל אף אני: 19 כי נשאים אתם כרצון את הסכלים בהיותכם חכמים: 20 הלא תשאו אם יעביד אתכם איש אם יבלע אם ילכד

בשווי ימלא יתרכם בעת הזאת את מחסורם: 14 למען גם יתרם יהיה למלא מחסורכם כדי להשות: 15 ככתוב לא העדיף המרבה והממעט לא החסיר: 16 ותודות לאלהים הנותן גם בלב מיטוס לשקד עליכם בשקידה כזאת: 17 כי שמע לבקשנותי ובשקידותי היתרה חלק אליכם מרצון נפשו: 18 ועמו יחדו שלחנו האח אשר יצא שבתו בבשורה בכל הקהלות: 19 ומלבד זאת גם נבחר הוא מאת הקהלות ללכת אתנו להביא חסד הזה הגבוה על ידינו לכבוד הארון ולאמץ לבבכם: 20 ונשמר בזאת שלא יוציא איש עלינו דבה רעה בשפעת המתנה הזאת הגבוהה על ידינו: 21 כי משגיחים אנחנו על הטוב לא לפני הארון לבד כי גם לפני האדם: 22 ונשלח עמכם את אחינו אשר בחנו את שקידתו פעמים רבות בדברים הרבה ועתה הוא שקוד עוד יותר בגדל חסותו עליכם: 23 אם למיטוס הנה חברי הוא ועזרי בכם ואם לאחינו הנה שלוחי הקהלות הם ותפארת המשיח: 24 על כן הראו והוכיחו להם לפני הקהלות את אהבתכם ואת תהלתם עליכם:

פרק 9

1 אמנם אין צורך לכתב אליכם על דבר השרות אשר לעזרת הקדשים: 2 כי ידעתי את נדיבתכם אשר עליה אני מתהלל בכם לפני אנשי מקדוניה לאמר אכיא מומנת היא משנה שעברה ותער הקנאה היוצאת מכם את רוח רבם: 3 אבל שלחתי את האחים פן תהיה לריק תהלתנו עליכם בדבר הזה ולמען תהיו מומנים כאשר אמרתי: 4 פן בבואו אתי אנשים ממקדוניה ימצאו אתכם לא מומנים ונכוש אנחנו ואיננו אמר אתם בבסתון הזה אשר התהללנו בו: 5 על כן היה נכון בעיני לבקש מן האחים כי יקדמו ללכת אליכם ויכינו את ברכתכם המיועדת מפלינים למען תהיה מוכנת בעין ברכה לכל קהלי כילות: 6 כי הנה הזרע בצמצום גם יקצר בצמצום והזרע בברכות גם יקצר בברכות: 7 וכל איש כאשר ירבו לבו לא מצער ולא מאנס כי הנתן בלב שמח אהבנו אליהם: 8 ואלהים יכל להשפיע עליכם כל חסד עד כי יהיה לכם בכל עת די ספוקכם בכל ותותירו בכל מעשה טוב: 9 ככתוב פור נתן לאבינו צדקתו עמדת לעד: 10 והנתן זרע לזרע ולחם לאלל יתן וירבה את זרעכם ויפריא תנובות צדקתכם: 11 למען תעשירו בכל לכל התמימות הפעלת תודה לאלהים בכל ידיו: 12 כי שרות העבודה הזאת לא לבד ימלא את מחסרי הקדשים כי גם יודו רבים לאלהים בשירותם הנאמן הזה: 13 ויכבדו את האלהים על משמעת הודאתכם לבשורת המשיח ועל תמת התהבדותכם אליהם וכל כלם: 14 והם בתחנונם בעדכם נכספים ואלם בעבור חסד האלהים אשר גבר עליכם: 15 ותודה לאלהים על מתנתו העצומה מספר:

פרק 10

1 ואני פולוס הנני מזהיר אתכם בענות המשיח ותמלתו אשר פנים בפנים שפל אני בתוככם וברחקי מתאמץ עליכון: 2 ואתחנן שלא אצטרך בבאי להתאמץ בבסתון ההוא אשר אחשב להתגבר בו נגד האנשים החשבים אתנו כמתהללים לפי הבשר: 3 כי בלכתנו בבשר לא נלחם לפי הבשר: 4 כי כלי מלחמתנו אינם של הבשר כי אם הרוקים הם לאלהים להרס מבצרים: 5 כאשר הרסים אתנו תחלול וכל מיום המתנשא נגד דעת האלהים ושובים כל מזמה

עוד הפעם בכל איש אשר ימול כי מחיב הוא לשמר את כל התורה: 4 נגזרת מן המשיח אתם המצטרקים בתורה נפלתם מן החסד: 5 כי אנתנו ברוח ניחל מתוך האמונה לתקות הצדקה: 6 כי במשיח איננה נחשבת לא המילה ולא הערלה כי אם האמונה הפעלת באיחלה: 7 הישבתם לרוחני כי חשך אתכם משמע אל האמת: 8 הפתוי הזה איננו מאת הקרא אתכם: 9 מעט שאר מחמץ הוא את כל העסה: 10 מבטח אני בכס בארון שלא תהיה רוח אחרת עמכם והעבר אתכם ישא את עונו יהיה מי שיהיה: 11 ואני אחי אם אכריו עוד המילה על מה אהיה נדרף הלא אז מבטל מכשול הצלב: 12 מי יתן ויכרתו המדיחים אתכם: 13 כי אתם אחי לחרות נקראתם ובלבד שלא תהיה חרות תאנה לבשר אלא שתעבדו איש את רעהו באהבה: 14 כי כל התורה כלולה במצוה אחת והיא ואהבת לרעך כמוך: 15 אבל אם תנשכו ותאכלו איש את אחיו ראו פן תכלו איש על ידי רעהו: 16 והנני אמר התהלכו ברוח ולא תמלאו את תאוות הבשר: 17 כי הבשר מתאוה הפך מן הרוח והרוח הפך מן הבשר ושניהם מתקוממים זה לזה עד שלא תוכלו לעשות את אשר תחפצו: 18 ואם תנהגו על ידי הרוח אז אינכם תחת התורה: 19 וגלויים הם פעלי הבשר אשר הם נאוף זנות ממאה וזמה: 20 עבודת אילילים וכשוף איבות ומצות וקנאה ורגז מריבות מחלקות וכתות: 21 צרות עין ושפיכות דמים ושרון וזוללות ודומיהן אשר אמר עליהן כמו שאמרתי כבר כי עשי אלה לא ינחלו מלכות האלהים: 22 ופרי הרוח אהבה שמחה ושלום ארך רוח ונדיבות וחסד ואמונה: 23 וענוה ופרישות אין תורה לנגד עשי אלה: 24 ואשר הם למשיח צלבו את בשרם עם כל השוקתיו ותאוותיו: 25 אם נחיה ברוח נתהלכה גם ברוח: 26 ולא נדרף אחרי כבוד שוא להכעים איש את רעהו ולקנא איש את רעהו:

פרק 6

1 אחי גם כי יתפש איש מכם בעברה אתם אנשי הרוח תקימיהו ברוח ענוה והשמר לנפשך פן תבא ליריד יסיון גם אתה: 2 שאו איש את משא רעהו בזאת המילה וזאת המשיח: 3 כי החשב את עצמו להיות מה ואיננו מאומה את נפשו הוא מרמה: 4 אבל יבחן כל איש את מעשהו ואז לו לבדו תהיה תהלתו ולא לנגד אחר: 5 כי כל איש את משאו ישא: 6 המלמד בדבר יחלק מכל טוב למלמדיו: 7 אלה תענו לא יתן אלהים להלל בו כי מה שזרע האדם אתו יקצר: 8 הזרע בכשרו יקצר כליון משכרו והזרע ברוח יקצר מן הרוח חיי עולם: 9 ואנתנו בעשות הטוב לא נחת כי נקצר בעתו איש לא נרפא: 10 לכן כאשר העת בידנו נעשה נא את הטוב עם כל אדם ויבותר עם בני אמונתנו: 11 ראו נא מה גדול המכתב אשר כתבתי אליכם בידי: 12 החפצים להתהדר בכשר מכריחים אתכם להמול רק למען לא ירדפו על צלב המשיח: 13 כי גם הם המולים אינם שמחים את התורה אלא רצונם שהמול למען יתהללו בכשרתם: 14 ואנכי חלילה מהתהלל זולתי בצלב אדיננו ישוע לעולם: 15 כי במשיח ישוע גם המילה גם הערלה אינן נחשבות כי אם בריאה חדשה: 16 וכל המהלכים כפי השורה האת שלום ורחמים עליהם ועל ישראל ואת לאלהים: 17 מעתה איש אל ילאני עוד כי את חבורות הארון ישוע אני נשא בנייתי: 18 חסד ישוע שמיא אדיננו יהי עם רוחכם אחי

אתם על ידי האמונה במשיח ישוע: 27 כי כלכם אשר נטבלתם למשיח לבשתם את המשיח: 28 ואין עוד לא יהודי ולא יוני לא עבר ולא בן חורין לא זכר ולא נקבה כי אתם כלכם אחד במשיח ישוע: 29 ואם אתם למשיח הנכם זרע אברהם ונחלים כפי ההבטחה:

פרק 4

1 ואני אמר היורש כל עת היותו קטן אין הבדל בינו ובין העבד אף אם הוא אדון הכל: 2 אלא הוא תחת יד אמינים ופקידו הבית עד לזמן המיעד לו מאת אביו: 3 ככה גם אנתנו בעוד היותנו קטנים היינו משעבדים ליסדות העולם: 4 ובמלאות העת שלח האלהים את בנו אשר נולד מאשה ונתן תחת יד התורה: 5 לפדות את אשר היו תחת יד התורה למען נקבל את משפט הבנים: 6 ויען כי בנינו אתם שלח האלהים בלבבכם את רוח בנו הקורא אבא אבינו: 7 לכן אינך עוד עבד כי אם בן ואם בן אתה הנך גם יורש האלהים על ידי המשיח: 8 הן לפנינו באין דעת אלהים הייתם עבדים את אשר בעצמותם אינם אלהים: 9 ועתה אחרי ידעתם את האלהים ויותר אחרי שנודעתם לאלהים איך תשובו אל היסודות הרפים והדלים ההם אשר תריצו להכניע להם מחדש: 10 ימים אתם שמרים וחדשים ומועדים ושנים: 11 מתירא אני פן ליריק עמלתי בכס: 12 היו נא כמוני כי גם אני כמוכם מתחנן אני לכם אחי לא הרעתם לי מאומה: 13 אתם ידעתם אשר בחלשת בשרי בשרתי לכם את הבשורה לראשונה: 14 ואתם לא ביותם את נסיוני אשר נסיתי בבשרי ולא געלתם אתו כי אם קבלתם אתי כמלאך אלהים במשיח ישוע: 15 ועתה איך אשרכם כי מעיר אני עליכם אשר אם יכלתם הייתם עקרים את עיניכם אתחן ליי: 16 ועתה הנחיתתי לכם לאיב בדברי אתם אליכם: 17 אינם מקנאים לכם לטובה כי חפצם להפריד אתכם מעלינו למען תהיו מקנאים להם: 18 אבל טוב לקנא תמיד לטובה ולא לבד בחיותו אצלכם: 19 בני אשר אתם: 20 אמנה הפצתי להיות עתה אצלכם לשנות את קול דברי כי נבוכ אני בכס: 21 אמרו לי אתם החפצים להיות משעבדים לתורה הלא שמעתם את התורה: 22 כי כתוב שריו לאברהם שני בנים האחד מן האמה והשני מן החפשיה: 23 ואשר לאמה הוא נולד לפי הבשר ואשר לחפשיה על פי ההבטחה: 24 והדברים הם לרמז כי שתי הבריות: 25 הנה האחת מן הר סיני היוולדת לעבדות והיא הגר: 25 כי הגר סיני הר בערב הוא והוא כנגד ירושלים של עתה כי היא עבדות עם בניה: 26 אבל ירושלים של מעלה היא חפשיה והיא לא ילדה פצחי רנה וצחלי כתוב רני עקרה לא ילדה פצחי רנה וצחלי לא חלה כי רבים בני שוממה מבני בעולה: 28 ואנתנו אחי הננו כיצחק בני ההבטחה: 29 וכאשר הניולד לפי הבשר אז היה רדף את הניולד לפי הרוח כן הוא גם עתה: 30 אבל הכתוב מה הוא אמר גרש האמה ואת בנה כי לא יירש בן האמה עם בן החפשיה: 31 על כן אחי לא בני האמה אנתנו כי אם בני החפשיה:

פרק 5

1 ועתה עמדו נא בחרות אשר שחרר אתנו המשיח ואל תשובו להלכד בעל העבדות: 2 הנה אני פוליס אמר לכם כי אם תמולו לא יועיל לכם המשיח: 3 ומעיד אני

אדם מתוך מעשי התורה כי אם באמונת ישוע המשיח גם אנתנו האמנו במשיח ישוע למען נצדק מאמונת המשיח ולא ממעשי התורה כי ממעשי התורה לא יצדק כל בשר: 17 ואם בבקשנו להצדק במשיח נמצא גם אנתנו חטאים הנה המשיח משרת החטא חלילה: 18 כי אם אשוב ואבנה את מה שחררתי אני עשה את עצמי פשע: 19 כי מתי אני לתורה על ידי התורה למען אחיה לאלהים: 20 עם המשיח נצלתי ואין עוד אנכי החי כי אם המשיח הוא חי בקרבי ואשר אני חי עתה בבשר אחיה באמונת בני אלהים אשר אהבתי ויתן את נפשו בעדי: 21 לא אמאם את חסד האלהים כי אלו תהיה על ידי התורה צדקה הנה חנם מת המשיח:

פרק 3

1 אהה גלמים חסרי דעת מי התעה אתכם בכשפיו משמע את האמת אחרי אשר ציר בתוכם ישוע המשיח הצלוב לנגד עיניכם: 2 זאת לבד חפצתי ללמד מכם האם ממעשי התורה קבלתם את הרוח או משמועת ההלכות ברוח ועתה תכלו בבשר: 4 הכזאת סבלתם לריק אם אמנם אך לריק: 5 הנה המפיק לכם את הרוח ופעל לכם נגזרות הכי ממעשי התורה הוא עשה אלה או משמועת האמונה: 6 כאשר האמין אברהם באלהים ותחשב לו לצדקה: 7 דעו אפוא כי בני האמונה בני אברהם ומהם: 8 והמקרא בראתו מראש כי האלהים יצדיק את הגוים מתוך האמונה קדם לבשר את אברהם לאמר ונברכו כך כל הגוים: 9 על כן בני האמונה יתברכו עם אברהם המאמין: 10 כי בני מעשי התורה תחת הקללה המה שנאמר ארור אשר לא יקים את כל הדברים הכתובים בספר התורה לעשות אותם: 11 וגלוי הוא כי על ידי התורה לא יצדק האדם לפני האלהים כי יצדיק באמונתו יחיה: 12 והתורה איננה מן האמונה כי אם אשר יעשה אתם האדם וחי בהם: 13 המשיח פדנו מקללת התורה בחיותו לקללה בעדנו שנאמר קללת אלהים תלוי: 14 למען אשר תבא ברכת אברהם במשיח ישוע על הגוים למען אשר אתם הבטחת הרוח על ידי האמונה: 15 אחי לפי דרך אדם אדבר אפלו דיתיקי של בן אדם אם מקימת היא לא יפרנה איש גם לא יוסיף עליה דבר: 16 והנה לאברהם נאמרו ההבטחות ולזרעו ולא אמר ולזרעך כאלו לרבים אלא כאלו ליחיד ולזרעך והוא המשיח: 17 וזאת אני אמר כי דיתיקי ואמר קימה האלהים מן לימות המשיח לא תוכל התורה אשר באה אחרי ארבע מאות ושלשים שנה להפר אותה ולבטל את ההבטחה: 18 כי אם תבוא הנחלה מתוך התורה לא תבוא עוד מתוך ההבטחה אבל את אברהם חנן האלהים על ידי ההבטחה: 19 אם כן התורה מה היא מפני הפשעים נוספה עד כי יבוא הזרע אשר לו ההבטחה ותושם התורה על ידי המלאכים ויביר סרסרי: 20 והסרסר לא של אחד הוא אך האלהים הוא אחד: 21 ועתה הכי התורה נתנה את הבטחות האלהים חלילה כי אלו נתנה תורה אשר בבחלה להחיות את באמת היתה הצדקה על ידי התורה: 22 אבל הכתוב סגר את הכל ביד החטא למען נתתן ההבטחה אל המאמינים באמונת ישוע המשיח: 23 לפני בוא האמונה היינו סגורים ונשמרים תחת התורה אלי האמונה העתידה להגלות: 24 ובכן התורה היתה באמת אחרת אל המשיח למען נצדק על ידי האמונה: 25 אבל עתה אחרי אשר באה האמונה אין אנתנו עוד תחת יד האמן: 26 כי כלכם בני אלהים

השמים אם יבוא לבשר אתכם בשורה מבלעדי זאת אשר בשרנו אתכם חרם יהיה: 9 כמו שאמרנו כבר כן אמר עתה עוד הפעם איש כי יבשר אתכם בשורה מבלעדי אשר קבלתם חרם יהיה: 10 ועתה המתרצה אנכי אל בני אדם אם לא האלהים או המבקש אנכי למצא חן בעיני בני אדם כי במצאי חן בעיני בני אדם לא אחיה עוד עבד המשיח: 11 אבל מודיע אני אתכם אחי כי הבשורה אשר בשרתי לא לפי דרך אדם היא: 12 כי גם אנכי לא קבלתיה מאדם ולא למדוני אתה כי אני בחזיון ישוע המשיח: 13 כי הלא שמעתם את דרכי ואת התהלכתי מלפנים בין היהודים ואת אשר רדפתי על יתר את עדת אלהים ואברתייה: 14 ואחי הולך וחזק בדת היהודית על רבים מבני גילי בעמי בקנאתי הגדולה לקבלות אבותי: 15 אך כאשר היה רצון האלהים אשר הבדיל אתי מרחם אמי ויקראני בחסרו: 16 לגלות כי את בני שאבשרנו בגוים מיד לא נועצתי עם בשר ודם: 17 גם לא עליתי ירושלים אל אשר היו שליחים לפני כי אם הלכתי לערב ומשמע שבתו אל דמשק: 18 אחרי כן מקץ שלש שנים עליתי ירושלים לראות את כיפא ואשב עמו חמשה עשר יום: 19 ואחר מן השליחים לא ראיתי וזולתי את יעקב אחי אדיננו: 20 ואשר אני כתב אליכם הנה נגד האלהים כי לא אכזב: 21 אחרי כן באתי אל גליליות סוריא וקיליקיא: 22 אבל קהלות יהודה אשר במשיח הנה לא ידעו את פני: 23 רק זאת בלבד שמעו כי האיש ההוא אשר היה רדף אנתנו מאז עתה הוא מבשר את האמונה אשר האבירה מלפנים: 24 ויהללו כי את האלהים:

פרק 2

1 אחרי כן מקץ ארבע שנה נאמרה שבתו ועליתי לירושלים עם בר נבא ואחא אתי גם את מיטוס: 2 ואעל שמה על פי מחזה ואשים לפניכם את הבשורה אשר קראתי בגוים וביחוד שמתי לפני החשובים שבהם פן תהיה לריק מרובצי אשר ארוץ או רצתי: 3 אבל גם מיטוס אשר אתי אף כי יוני הוא לא הכרח להמול: 4 מפני איך השקר הנכנסים בסתר בתוכינו אשר באו לרגל את חרותנו אשר לנו בישוע המשיח למען העבידנו: 5 אשר לא סרנו למשמעתם אף לא שעה אחת למען אשר תעמד בקרבכם אמתה של הבשורה: 6 ומאת הנחשבים להיות מה יהיו מי שיהיו איננו חושש לזה כי האלהים לא ישא פני איש לו לא הוסיפו החשובים מאומה: 7 ותהי להפך בראותם כי הפקדה לי הבשורה אל הערלים כמו שהפקד כיפא אל המולים: 8 כי הפעל בכיפא לשלחו אל המולים הוא אפלו גם כי לשלחו אל הגוים: 9 ובאשר ידעו יעקב וכיפא ויוחנן הנחשבים לעמודים את החסד הנתן לי נתנו לי ולבר נבא את ידי מינים ונאות כי נלך אנתנו לגוים והמה למולים: 10 רק שנוכר את האביונים אשר גם שקדתי לעשותה: 11 ובאשר בא כיפא לאנטיוכיא הוכחתי אל פניו דרכי מפני שזיה בו אשם: 12 כי לפני בא אנשים מאת יעקב היה אצל עם הגוים יחדו וכבאם היה מתרחק ופורש מהם מיראתו את בני המילה: 13 ויכחשו עמו גם שאר היהודים עד כי בר נבא גם הוא נדה אחרי כחשם: 14 אכן בראותו את אשר לא ישרו לבת כאמתה של הבשורה אמרתי אל כיפא בפני כל עם אתה היהודי תתנהג כנוכרי ולא כיהודי למה תכריח את הגוים להתנהג כיהודים: 15 הן מורע היהודים אנתנו ולא חטאים מן הגוים: 16 ומדעתנו כי לא יצדק

אִגְרַת פּוֹלוֹם הַשְּׁלִיחַ אֶל־הָאֲפָסִים

פרק 1

1 פולוס שליח ישוע המשיח ברצון אלהים אל הקדשים הנמצאים באפסוס ומאמינים במשיח ישוע: 2 חסד לכם ושלוש מאת האלהים אבינו ואדנינו ישוע המשיח: 3 ברוך הוא האלהים ואבי אדנינו ישוע המשיח אשר ברכנו בכל ברכת רוח בברכות במרומים במשיח: 4 כאשר בחר אתנו בו לפני מוסדות תבל להיות קדשים ותמימים לפניו באהבה: 5 יעדנו לו לבנים על ידי ישוע המשיח כחפץ רצונו: 6 לתהלת כבוד חסדו אשר נתן אתנו בידידו: 7 אשר בו לנו הפדיון בדמו וסליחת הפשעים כרב חסדו: 8 אשר השפיעו עלינו בכל חכמה והשכל: 9 הודיענו את סוד רצונו כעצתו ודעתו בו: 10 על דבר הנהגתו במלאת העתים לקבץ את הכל תחת המשיח הן מה שבשמים הן מה שבארץ: 11 אשר גם לקחנו בו נחלתנו אנחנו המיעדים לה מאז במחשבת פעל הכל כעצת חפצו: 12 להיותנו לתהלת כבודו אנחנו אשר יחלנו אל המשיח מאז: 13 ואשר גם אתם נטועים בו אחרי שמעכם דבר האמת את בשורת ישועתכם ואשר בו כשהאמת גם נחתמתם ברוח ההבטחה רוח הקדש: 14 כי זה עברון ירשתנו לפדות לו עם סגלה לתהלת כבודו: 15 בעבור זאת גם אנכי אחרי שמעי אמונתכם באדנינו ישוע והאחבה אשר אהבתם את כל הקדשים: 16 לא אחדל מהודות בעבורכם בהוכיחי אתכם בתפלותי: 17 כי יתן לכם אלהי אדנינו ישוע המשיח אבי הכבוד את רוח החכמה והחזון לדעת אתו: 18 ויאר עיני לבבכם למען תדעו אי זו היא תוחלת קריאתו ואי זה הוא תעשו כבוד נחלתו בקדשים: 19 ואי זה הוא יתרון גדלת גבורתו בנו המאמינים כפי פעלת עצת כחו: 20 אשר פעל במשיח בהעיר אתו מן המתים ויושבתו לימינו במרומים: 21 ממעל לכל שררה ושלטון וגבורה וממשלה וכל הנקרא בשם אל לבד בעולם הזה כי אם גם בעולם הבא: 22 וישת כל תחת רגליו ויתן אתו לראש על הכל אל העדה: 23 אשר הוא גופו מלאו המלא את הכל בכל:

פרק 2

1 גם אתכם המתים לפנים בפשעים והמחטאים: 2 אשר התהלכתם בהם לפי דור העולם הזה כרצון שר ממשלת האוויר והרוח הרוע הפעל כעת בבני המרי: 3 גם אנחנו כלנו בתוכם הלכנו לפנים בתאות הבשר לעשות חפצי בשרנו ומחשבותינו ונתן אך בני רגז מבטענו כאשר בני אדם: 4 אבל האלהים המלא רחמים ברב אהבתו אשר אהב אתנו: 5 אחרי היותנו מתים בפשעים החינו עם המשיח בחסד נושעתם: 6 ויעירנו אתו אף הושיבנו במרומים במשיח ישוע: 7 להראות בדרות הבאים את גדלת עשר חסדו בטובתו עלינו במשיח ישוע: 8 כי בחסד נושעתם על ידי האמונה ולא מירכס היתה זאת כי מתת אלהים הוא: 9 לא מתוך המעשים שלא יתהלל איש: 10 כי פעל אלהים אנחנו נבראים במשיח ישוע למעשים טובים אשר הכין האלהים מקדם למען נתהלך בהם: 11 על כן זכרו כי אתם הגוים בכשר הנקראים

עולים בפי הנקראים בני המילה שהיא מעשה ידים בבשר: 12 כי אתם בעת ההיא הייתם בלי משיח מזורים לעדת ישראל ונכרים לבריתות ההבטחה באין תקוה ובאין לכם אלהים בעולם: 13 ועתה בישוע המשיח אתם הרחוקים מאז הייתם קרובים בדם המשיח: 14 כי הוא שלומנו אשר עשה השנים לאחד וחרס מחיצת הגדר: 15 בבטלו האהבה בבשרו את תורת המצות בגזרותיהן לברא בנפשו את השנים לאיש אחד חדש ויעש שלום: 16 וירצה את שניהם בגוף אחד לאלהים על ידי צליבתו בהמתיו בנפשו את האבות: 17 ויבא ויבשר שלום לכם הרחוקים והקרובים: 18 כי על ידו יש לשנינו מבוא ברוח אחד אל אבינו: 19 לכן אינכם עוד גרים ותושבים כי אתם בני עיר אחת עם הקדשים ובני בית אלהים: 20 בנוים על יסוד השליחים והנביאים וישוע המשיח הוא אבן הפנה: 21 אשר חבר בו יחד הבנין בלו עדי גיבה להיכל קדש ליהוה: 22 ובו נבנים גם אתם להיות משכן אלהים ברוח:

פרק 3

1 בעבור זאת אני פולוס אסיר המשיח למענכם הגוים: 2 כי אמנם שמעתם הנהגת חסד האלהים אשר נתן לי אליכם: 3 כי בחזון נלה לי חסד אשר למעלה בחבתי לכם במעט: 4 ובקראכם תוכלו להכיר בזאת את בינתי בסוד המשיח: 5 אשר בדורת הראשנים לא יודע לבני אדם כאשר נגלה עתה לשליחי הקדשים ולנביאיו ברוח: 6 להיות הגוים גם הם בני ירשתו וגוף אחד אתו וחברי הבטחתו במשיח על ידי הבשורה: 7 אשר הייתי לה למשרת במתנת חסד אלהים הנהגת לי כפי פעלת גבורתו: 8 לי צעיר הצעירים שבכל הקדשים נתן החסד הזה לבשר בנוים את עשר המשיח אשר לא יחקר: 9 ולהאיר עיני כל מה היא הנהגת הסוד הנסתר מדרת עולם באלהים יוצר הכל על ידי ישוע המשיח: 10 למען אשר תודע עתה על ידי העדה לשרים שלישים אשר במרומים חכמת אלהים המפליאה דתכיה: 11 על פי עצת עולמים אשר יעץ במשיח ישוע אדנינו: 12 אשר פתחון פינו ממנו וקרבתנו בבטחה על יד אמונתו: 13 בעבור זאת אבקש שלא תחתו בצרותי למענכם יען כי היא תפארתכם: 14 על כן אכרעה על ברכי לאבי אדנינו ישוע המשיח: 15 אשר נקרא על שמו כל בית אבות שבשמים ושבארץ: 16 לתת לכם לפי עשר כבודו לתחזק בגבורה על ידי רוחו לאדם פתנימי: 17 שישכן המשיח בלבבכם באמונה והייתם משרשים ומיסדים באהבה: 18 למען תוכלו להשיג עם כל הקדשים מה הוא הרחב והארך והעמק והגובה: 19 וידעתם את אהבת המשיח הנעלה על כל דעת ונמלאהם את כל מלאו האלהים: 20 ולו אשר יכל להרבות גמוליו עלינו יותר מכל משאלותינו ומחשבותינו לפי הכח הפעל בקרבנו: 21 לו הכבוד בקרב הקהל במשיח ישוע לדר ודר עד עולמי עולמים אמן:

פרק 4

1 לכן אוזיכם אני האסור באדון להתהלך כאשר יאתה למשמרתכם אשר נקראתם לה: 2 בכל נמיכות וענוה ובארך רוח לשאת איש את רעהו באהבה: 3 ושקרו לשמר את אחדות הרוח באגדת השלום: 4 גוף אחד ורוח אחד כאשר גם נקראתם בתקות למשמרתכם האחת: 5 אדון אחד אמונה אחת מביאה אחת: 6 אל ואב אחד לכל שהוא על כל ובכל ובתוך כלכם: 7 אבל לכל אחד

בחכמים: 16 מוקירים העת כי הימים רעים המה: 17 על כן אל תהיו חסרי דעת כי אם מבינים לדעת מה הוא רצון אדנינו: 18 ואל תשתכרו מיין המביא לירי פריצות כי אם המלאו ברוח: 19 ושיחו איש לרעהו בתהלות ותשבחות וישירות רוחניות שירו וזמרו לאדני בכלבכם: 20 והודו בכל עת על הכל לאלהים אבינו בשם אדנינו ישוע המשיח: 21 הכענו איש לאחיו ביראת אלהים: 22 הנשים הכנענה לבעליהן כמו לאדנינו: 23 כי האיש הוא ראש האשה כאשר המשיח הוא ראש העדה והוא מושיע של הגוף: 24 אבל כאשר תכנע העדה למשיח בכבו לה הנשים לבעליהן בכל דבר: 25 האנשים אהבו את נשיכם כאשר גם המשיח אהב את העדה ויתן את נפשו בעדה: 26 למען קדשה בדברו אחרי אשר טהרה ברחיצת המים: 27 להקימה בכבוד לו לעדה אשר אין בה כתם וקמט וכדומה כי אם למען תהיה קדושה ותמימה: 28 גם האנשים חיבים לאהב את נשיהם כגופם כי האהב את אשתו אהב את עצמו: 29 כי מעולם לא שנה איש את בשרו כי אם זן ומכלכל אתו כאשר גם האדון את עדתו: 30 כי אברי גופו אנחנו משברו ומעצמו: 31 על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו שניהם לבשר אחד: 32 גדול הסוד הזה ואני מפרש אתו על המשיח ועל עדתו: 33 ואולם גם אתם כל איש מכם יאהב את אשתו כנפשו והאשה היא תזרה ותיארא את בעלה:

פרק 6

1 שמעו בנים אל הוריהם באדנינו כי ארח ישר הוא: 2 כבד את אביך ואת אמך זאת היא המצוה הראשונה אשר לה ההבטחה: 3 למען ייטב לך ולמען יאריך ימך על האדמה: 4 ואתם האבות אל תעצמו את עיניכם אך גדלו במוסר אדנינו ובתוכחתו: 5 שמעו עבדים אל אדניכם לפי הבשר ביראה ורחה ובתם לבבכם כמו למשיח: 6 לא בעבדת מראה העין כמבקשי חן בני אדם כי אם כעבדי המשיח ששים רצון האלהים בכל נפשם: 7 ועבדים בנפש חפצה את האדון ולא בני אדם: 8 וידעתם כי כל דבר טוב אשר עשה האדם ישלמנו לו אדנינו אם עבד הוא או בן חורין: 9 ואתם האדנים ככה תעשו גם להם חדלו מגער בם וידעתם כי גם עליכם יש אדון בשמים ואין לפנינו משא פנים: 10 סוף דבר אחי חזקו באדנינו ובעז גבורתו: 11 לבש כל נשק אלהים למען תוכלו עמד נגד כליו השל: 12 כי לא עם בשר ודם מלחמתנו כי עם שרים ושליטים עם המשלים בחשכת העולם הזה עם הרוחות הרעות אשר במרומים: 13 על כן אחזו בכלי נשק אלהים למען תוכלו לקום ביום הרע ולמלא צבאתכם ולעמוד: 14 עמדו נא חגורי מתנים באמת ומלבשים בשריון הצדק: 15 ורגליכם מנעלות להיותכם מוכנים לבשורה השלום: 16 ועל כל אלה תפשו את מגן האמונה אשר תוכלו לכבות בו את חצי הרע העברים: 17 וקחו את כובע הישועה וחרב הרוח שהוא דבר האלהים: 18 והתפללו תמיד בכל עת בתפלה ותחנונים ברוח השקוף והתאמצו על זאת להעזיר תמיד בעד כל הקדשים: 19 וגם בעדי למען יתן לי הדבר בפתחי פי להניד בבטחון את סוד הבשורה אשר אנכי ציר לה במוסרותי: 20 למען אדבר בה בבטחה כאשר ממש על לדי: 21 ולמען אשר תדעו גם אתם את קרתי ואת מעשי הנה את הכל יודיע אתכם טוביכוס האח החביב והמשרת הנאמן באדנינו: 22 אשר לזאת שלחתינו אליכם למען תדעו את

ואחד ממנו נתן החסד כמדת מתנת המשיח: 8 על כן הוא אומר עלה למרום שבה שבי ויתן מתנות לאדם: 9 ועלה שאמר מה הוא אם לא שירד ירד מקדם לתחתיות ארץ: 10 הירד הוא אשר גם עלה למעלה מכל השמים למען ימלא את הכל: 11 והוא נתן את אלה שליחים ואת אלה נביאים ואת אלה מבשרים ואת אלה רעים ומלמדים: 12 להשלים את הקדשים למעשה העבודה לבנין גוף המשיח: 13 עד כי נגיע כלנו לאחדות האמונה ודעת בן האלהים כאיש אחד שלם לשמור קומת מלאו המשיח: 14 ולא נהיה עוד ילדים נגרשים ונדפים בכל רוח הלמוד בתרמית בני אדם ומקשותם אשר שחו להתעות: 15 כי אם נדבר האמת באהבה ונגלה בכל דבר לו למשיח שהוא הראש: 16 אשר ממנו כל הגוף בדיותו מרכב ומדבק בכל חבור השמוש כפי מדת הפעלה ותנונה לכל אבר ואבר וירבה ויגדל להשלמת בנינו באהבה: 17 והנה זאת אני אומר ומעיד באדון כי מעתה לא תלכו עוד כיתר הגוים ההלכים בחבלי שכלם: 18 חשבי הדעת ומוזרים לחיי אלהים מפני אולתם אשר בהם כי טח מהשכיל לבבם: 19 אשר השמינו ויתנו את נפשם לזמה לעשות כל אשר באהבת הכצע: 20 ואתם לא כן למדתם את המשיח: 21 אם אמנם אתם שמעתם וכו למדתם כפי האמת בישוע: 22 אשר הסורו מדרכים הראשנים ותפשטו את האדם הישן נשחתת בתאות התרמית: 23 ותתחדשו ברוח שכלכם: 24 ותחלשו את האדם החדש הנכבד כדמות אלהים בצדקה וקדשת האמת: 25 על כן הסירו מכם את השקר ודברו אמת איש את רעהו כי אברים כלנו יחד איש לאיש: 26 רגזו ואל תחמאו אל תשקע החמה על גונכם: 27 גם לא תתנו מקום לששן: 28 מי שגנב אל יסף לגנוב כי אם יינע ובידיו יעשה את הטוב למען יהיה לו לתת לאיש מחסור: 29 כל דבר נבול לא יצא מפיהם כי אם הטוב והמועיל לבנות לפי הצורך למען יתן חן לשמעיו: 30 ולא תעצבו את רוח הקדש של אלהים אשר נחתמתם בו אל יום ההאלה: 31 כל מריבות וחמה ורגז וצעקת וגדר תסירו מכם עם כל הרשעה: 32 והיו טובים איש אל רעהו ורחמנים וסלחים איש לאחיו כאשר סלח לכם האלהים במשיח:

פרק 5

1 לכן לכו בדרך האלהים כבנים חביבים: 2 ותהלכו באהבה כאשר גם המשיח אהב אתנו והקריב את נפשו בעדנו לקרבן וזבח לאלהים לריח ניחוח: 3 אבל זנות וכל טמאה ואהבת בצע כל יזכר ביניכם כאשר נאוי לקדשים: 4 גם לא נבול פה ודברי סכלות ודע אשר לא כהגן כי אם קול תודה: 5 כי זאת ידעתו כי כל זנה וטמא ואהב בצע שהוא עבד אליים אין לו חלק ונחלה במלכות המשיח והאלהים: 6 אל ישיא איש אתכם בדברי ריק כי בגלל אלה חרון אלהים בא על בני המרי: 7 על כן אל יהי חלקכם מעמה: 8 כי מלפנים הייתם חשך ועתה הנכם אור באדנינו התהלכו נא כבני אור: 9 כי הרוח כל מעשי חסד וצדק ואמת: 10 ובחנו מה הוא רצוני בעיני אדנינו: 11 ואל תשתתפו עם מעשי החשך אשר לא יעשו פרי כי אם הוכח תוכיחו ואתם: 12 כי מה שחם עשים בסתר חרפה היא אך לספר: 13 אבל כל זאת יגלה כשיוכח על ידי האור כי כל הגנלה אור הוא: 14 על כן הוא אומר עורה הישן וקומה מן המתים ויאר לך המשיח: 15 ועתה ראו והזהרו להתהלך לא ככסילים כי אם

קרתינו ולמען ינחם את לבבכם: 23 השלום לאחים והאהבה עם האמונה מאת האלהים האב ומאת האדון ישוע המשיח: 24 החסד עם כל האהבים את אדונינו ישוע המשיח באהבה אשר לא תכלה אמן:

אֲגֶרֶת פּוֹלוֹם הַשְּׁלִיחַ אֶל־הַפִּילִפִּיִּים

פרק 1

1 פולוס וטימותיוס עבדי המשיח ישוע אל כל הקרשים במשיח ישוע אשר הם בפיליפי עם הפיקידים והשמשים: 2 חסד לכם ושלום מאת האלהים אבינו ואדונינו ישוע המשיח: 3 אודה לאלהי מרי וזכרי אתכם: 4 והמיד בכל תפלותי אתחנן בשמחה בעד כלכם: 5 על התחברותכם אל הבשורה למן היום הראשון ועד הנה: 6 ובטח אני כי מתחיל בכם המעשה הטוב גם יגמרנו עד יום ישוע המשיח: 7 כאשר ראוי לי לחשב ככה על כלכם בעבור שאני אתכם בלבבי במוסרי ובהצדיקי ובחזקי את הבשורה כאשר כלכם חברי בחסד: 8 כי האלהים לי לעד אשר לכלכם נכספתי באהבת ישוע המשיח: 9 ועל זאת מתפלל אנכי כי תרבו ותגדל אהבתכם בהשכל ובכל דעת: 10 למען תבחנו את המבחנות והייתם ימים ובלי מכשול עד יום המשיח: 11 מלאים פרי הצדקה על ידי ישוע המשיח לכבוד אלהים ותהלתו: 12 והנני מודיע אתכם אחי כי אשר מצאתני היתה אך ליתרון הבשורה: 13 עד אשר נגלו מוסרותי במשיח בכל שער המלך ולכל הנשואים: 14 ורב האחים באדונינו הוסיפו אמן במוסרותי והתחזקו יותר בלבבם לדבר את הדבר בלי פחד: 15 הן יש מגידים את המשיח מקנאה וריב ויש מגידים בכונה טובה: 16 אלה ממריבה מגידים את המשיח לא בלב טהור כי חשבים להוסיף צרה על מוסרי: 17 ואלה מאהבה באשר הם יודעים כי נתון אנכי להצדיק את הבשורה: 18 אך מה בכך הלא בכל אופן אם בעלילה או באמת יגד המשיח ואני הנני שמח בזאת וגם אשמח: 19 כי יודע אני שתהיה לי זאת לישועה בתפלתכם בעזרת רוח ישוע המשיח: 20 ואחיל ואקוה שלא אבוש בכל דבר כי אם בכל משוון כאשר מאז כן גם עתה יתגדל המשיח בגופי אם בחיי אם במותי: 21 כי המשיח הוא חיי והמות רוח לי: 22 אולם אם להיות בבשר עוד יוסיף לי פרי עמלי אין לי להגיד במה אבחר: 23 כי משוך אני מן השנים נפשי אותה להפטר ולהיות עם המשיח כי זה המבחר: 24 אבל לעמד עוד בבשר צריך יתר בעבורכם: 25 ואני בטח וידע כי אותה ואעמד עם כלכם יחד לאמן אתכם ולהגדיל שמחת אמונתכם: 26 למען תרבה על ידי תהלתכם במשיח ישוע שבוי לבוא אליכם: 27 רק תתנונו כראוי לבשרות המשיח למען אשמע עליכם אם בבואי לראותכם אם בהיותי רחוק כי קימים אתם ברוח אחת ועוירים אתי בגופי אחת להלחם בעד אמונת הבשורה: 28 ואינכם חרדים מאומה מפני המתקוממים אשר זאת להם אות האבדן ולכל השועלבים וזאת האלהים היא: 29 כי נתן לכם בעד המשיח לא לבד להאמין בו כי אם גם להתענות בעדו: 30 כי גם לכם המלחמה אשר ראיתם כי ואשר עתה שמעים אתם עלי:

פרק 2

1 לכן אם יש תוכחה במשיח אם הנחומות האהבה אם התחברות הרוח אם רחמים וחמלה: 2 השלימו נא את שמחתי בהיות לכם לב אחד ואהבה אחת ונפש אחת ורצון אחד: 3 ולא תעשו דבר בדרך מריבה או כבוד שוא כי אם בשפלות רוח תחשבו איש את רעהו יותר מעצמו: 4 כל אחד אל ידאג לאשר לו לבדו כי אם גם לאשר לחברו: 5 כי הרוח ההיא אשר היתה במשיח תהי גם בכם: 6 אשר אף כי היה בדמות האלהים לא חשב לו לשלל היותו שיה לאלהים: 7 כי אם הפשיט את עצמו וילבש דמות עבד וידמה לבני אדם וימצא תכונותיו כבן אדם: 8 וישפל את נפשו ויכנע עד מות עד מיתת הצליבה: 9 על כן גם האלהים הגביהו מאד ויתן לו שם נעלה על כל שם: 10 למען אשר בשם ישוע תכרע כל ברך אשר בשמים ובארץ ומתחת לארץ: 11 וכל לשון תודה כי אדון הוא ישוע המשיח לכבוד אלהים האב: 12 לכן חביבי כאשר שמעתם לי בכל עת כי לא לבד בהיותי עמכם כי עוד יתר עתה אשר אני רחוק מכם תיגעו בתשועת נפשתיכם ביראה וברעדה: 13 כי האלהים הוא הפעל בכם גם להפץ גם לפעל כפי רצוני: 14 עשו כל דבר בלא תלנות ובלא מומות: 15 למען תהיו נקיים וטהורים בני אלהים כל מום גם בתוך דור עקש ופתלתל אשר תאירו ביניהם כמאורות בעולם: 16 מחזיקים בדבר החיים לתהלה לי ביום המשיח אשר לא להנם רצתי ולא לריק יגעתי: 17 אבל אם גם אסך על זבח אמונתכם ועבודתה הנני שמח וגם שש עם כלכם: 18 וככה שמוח אני אתם וישי עמדי: 19 וקויתי בישוע אדונינו לשלח במהרה אליכם את טימותיוס למען תנוח דעתי בהודע לי דבר מעמרכם: 20 כי וזלתו איך אתי איש כלבבי אשר בלב שלם ידאג לכם: 21 כי כלם את אשר להם ידרשו ולא את אשר לישוע המשיח: 22 ואותו ידעתם כי בחון הוא אשר כבן העבד את אביו כן היה אתי בעבודת הבשורה: 23 ואתו אקוה לשלח אליכם מהר כאשר אראה מה יהיה לי: 24 ובשחתי באדונינו אשר גם אנכי אבוא אליכם במהרה: 25 ואחשב מן הצרך לשלח אליכם את אפפרודיטוס אחי ועזרי וחברי בצבא והוא שליחכם ומשרתי בצרכי: 26 יען היותו נכסף לכלכם ונעצב מאד על אשר שמעתם כי חלה: 27 אמןם חלה חלה וגם נטה למות אבל האלהים רחם עליו ולא עליו בלבד כי גם עלי רחם שלא יבוא עלי יגון על יגון: 28 לכן מהרתי לשלחו אליכם למען תתנוח ותשובו לשמוח וגם ימעט יגוני: 29 על כן קבלהו באדונינו בכל שמחה והוקירות אנשים כמותו: 30 כי בעבור מעשה המשיח הגיע עד מות ותקל נפשו בעיני למען ימלא את אשר חסרתם בשרתכם אותו:

פרק 3

1 ובכן אחי שמחו באדונינו הן לכתב ולשנות בזאת אליכם עלי איננו לשרת ולכם הוא לחזוק: 2 תזוהו מן הכלבים והזוהו מן הפעלים הרעים הזוהרו מן החתוך: 3 כי אנחנו בני המילה העבדים את האלהים ברוח ומתפארים במשיח ישוע ואיננו במשים בבשר: 4 אף כי גם לי יש לבטח בבשר ואם יחשב איש שיוכל לבטח בבשר הנה אני יותר ממנו: 5 אשר אני נמול בן שמונת ימים מבני ישראל משבח בנימין עברי מן העברים: 6 לפי התורה פרוש בקנאתי דרך את העדה ולפי צדקת התורה בלי שמין: 7 אף היתרנות האלה כלן חשבתי לי להסרנות למען

המשיח: 8 וגם עודני חשב את כלן להסרנות לעמת מעלת ידיעת ישוע המשיח אדני אשר בעבורו חסרתי את נפשי מכל אלה ואחשבם לסחי להרויח את המשיח ולהמצא בו: 9 ולא תהיה לי צדקתי מתוך התורה כי אם באמונת המשיח הצדקה הבאה מאת האלהים באמונה: 10 לדעת אתו ואת נבזות תחתיו והתחברות עניויו ולהדמות למותו: 11 להגיע אם אוכל אל תחת המות: 12 לא כאלו השנתי כבר או כאלו השלמתי אבל אדרף אולי אשיג כאשר גם השיגני המשיח ישוע: 13 אחי אינני חשב כי כבר השגתי אך אחת דברתי כי שבת אני את אשר מאחרי ואשתטח אל אשר לפני: 14 ואדרף את משרת שכר הנצחון אשר הוא בקריאה של מעלה מאת האלהים במשיח ישוע: 15 לכן מי שהוא שלם בנו כן יחשב ואם תחשבו מחשבה אחרת גם זאת יגלה לכם האלהים: 16 רק נתהלכה כאשר הנענו עדיה במעגל אחד יבלב אחד: 17 אחי היו חברים להלכים אחרי והביטו אל המתהלכים כן כאשר אנחנו מופת לכם: 18 כי רבים המתהלכים כן כאשר אנחנו מופת לכם: 19 כי רבים המתהלכים אשר עליהם אמרתי לכם פעמים הרבה ועתה גם בבכי אני אמר כי הם איבי צלב המשיח: 20 אשר אחריתם האבדון אשר כרסם אלהים וכבודם בבשתם וקרנם הכלי חלד: 21 כי אורחותינו בשמים היא ומשם מחכים אנחנו למושיענו אדונינו ישוע המשיח:

פרק 4

1 ועתה אחי החביבים והחמודים שמחתי ועטרת ראשי עמדו נא כן באדונינו חביבי: 2 את אבהודיה אני מזוהר ואת סונטיכי אני מזוהר להיות לב אחד באדונינו: 3 ואתה חברי הנחמד לי באמת אף ממך אני מבקש להיות להן לעזר אשר יגעו עמדי על הבשורה עם קלימים ועם שאר תמכי אשר שמועם יחד בספר החיים: 4 שמוח באדונינו בכל עת ועוד הפעם אמר אני שמוח: 5 ענות רוחכם תודע לכל איש קרב הוא האדון: 6 אל תדאגו כי אם בתפלה ובתחנונים עם תודה תודיעו בכל דבר את משאלותיכם לאלהינו: 7 ושלוש אלהים הנשגב מכל שכל ינצר את לבבכם ואת מחשבותיכם במשיח ישוע: 8 ובכן אחי כל אשר שמוח אני ונכבד וישר וטהור וגם נעים ואשר שמעו טוב כל מעשה צדק בכל מעשה שבח על אלה השימו לבבכם: 9 אשר למדתם וקבלתם ושמעתם וראיתם כי את אלה תעשו ואלהי השלום יהיה עמכם: 10 ואני שמחתי מאד באדונינו כי עתה הפעם החלפתם כח להשגיח עלי וגם משגיחים הייתם עד כח אך לא עלתה בידכם: 11 ולא ממחסור אדבר כי כי למדתי להסתפק במה שיש לי: 12 ידעתי לענות אף ידעתי להזוהר מחנך אני בכל ענין ואופן לן לשבע הן לרעב הן להזוהר הן לחסר: 13 כל זאת אוכל בעזרת המשיח הנותן כח בקרבי: 14 אבל היטבתם לעשות בהתחברכם אלי בצרתי: 15 וידעתם גם אתם פיליפיים כי בראשית הבשורה כצאתי ממקדוניה לא התחברה לי אחת מן הקהלות בעשק משא ומתן כי אם אחר בלבד: 16 כי גם בחסלוניקי שלחתם לי את צרכי פעם ושהים: 17 לא שאשכח את המתן אך אבשך חפרי אשר ירבה בחשבתכם: 18 ואני קבלתי את הכל ויש לי די והותר ואני נמלאתי ריח ניחח בקבלי מידי אפפרודיטוס את כל אשר שלחתם ובה ערב ורצוי לאלהים: 19 ואלהי

הוא ימלא את כל צרככם כעשר כבודו במשיח ישוע: 20 ולאחלים אבינו הכבוד לעולמי עולמים אמן: 21 שאלו לשלום כל קדוש במשיח ישוע האחים אשר עמדי שאלים לשלומכם: 22 כל הקדשים שאלים לשלומכם וביותר אלה אשר מבית הקיסר: 23 חסד ישוע המשיח אדונינו עם כלכם אמן:

אֲגֶרֶת פּוֹלוֹם הַשְּׁלִיחַ אֶל־הַקּוֹלִסִּים

פרק 1

1 פולוס שליח ישוע המשיח ברצון אלהים וטימותיוס אחינו: 2 אל הקדשים והאחים הנאמנים במשיח אשר הם בקולשא חסד לכם ושלוש מאת האלהים אבינו ואדונינו ישוע המשיח: 3 נודה לאלהים אבי אדונינו ישוע המשיח בכל עת אשר אנחנו מתפללים בעדכם: 4 אחרי אשר שמענו אמונתכם במשיח ישוע ואהבתכם אל כל הקדשים: 5 בעבור התקוה הצפונה לכם בשמים ונודעתם לכם מקדם בדבר אמת הבשורה: 6 אשר באה אליכם וגם לכל העולם ותפרה ותרבה כמו גם בתוכם למן היום אשר שמעתם והכרתם באמת את חסד אלהים: 7 כאשר למדתם מן אפפרס חברנו החביב אשר הוא משרת נאמן בעדכם למשיח: 8 והוא גם הודיע אתנו את האהבתכם ברוח: 9 בעבור זאת גם אנחנו למן היום אשר שמענוה לא חדלנו להתפלל בעדכם ולבקש שתמלאו דעת רצון האלהים בכל חכמה ותבונה רוחנית: 10 להתהלך ככל בעיני האדון וככל רצונו ולעשות פרי בטב מעשה טוב ולרבות בדעת אלהים: 11 להתחזק בכל כח כגבורת כבודו לכל סבלנות וארך רוח עם שמחה: 12 ולתת תודה לאבינו העשה אתנו ראויים לחלק נחלת הקדשים באור: 13 אשר הוא חלצנו מממשלת החשך והעבירנו למלכות בן אהבתו: 14 אשר יש לנו בו הפדיון בדמו סליחת החטאים: 15 והוא צלם האלהים הנעלם ובכור כל נברא: 16 כי בו נברא כל אשר בשמים ואשר בארץ כל הנראה וכל אשר איננו נראה הן כסאות וממשלות הן שררות ושריות הכל נברא על ידי ולמענהו: 17 והוא לפני הכל והכל קים בו: 18 והוא ראש גוף העדה אשר הוא ראשית ובכור מעם המתים למען יהיה הראשון בכל: 19 כי כן היה הרצון לשכן בו את כל המלא: 20 ולרצות אל עצמו את הכל על ידו בעשותו שלום בדם צלבו על ידו אשר בארץ הן אשר בשמים: 21 וגם אתם אחי חיייתם מלפנים מזורים ואיבים בנשות לבבכם אחרי המעשים הרעים: 22 עתה רצה אתכם בגוף בשרי על ידי מותו להעמידכם לפניו קדשים ובלי מום ודפי: 23 אם תעמדו מיסדים ונכונים באמונה ולא תזוועו מתוחלת הבשורה אשר שמעתם ואשר נשמעה לכל הנברא תחת השמים ואני פולוס הייתי לה למשרת: 24 עתה הנני שמח בעניי אשר אני סבל למענכם ואמלא את החסר ביסורי המשיח בבשרי בעד גופי היא העדה: 25 אשר הייתי לה למשרת כפי פקדת אלהים אשר נתנה לי עליכם למלאות את דבר האלהים: 26 את הסוד אשר היה נסתר מעולמים ומדור ודור ועתה נגלה לקדושי: 27 אשר רצה האלהים להודיעם אי זה הוא עשר כבוד הסוד ההוא בגוים והוא המשיח אשר בכם אשר הוא תקות הכבוד: 28 ואותו משמיעים אנחנו בחוכיחנו כי איש ובלמדנו כל איש בכל חכמה למען העמיד כל איש שלם במשיח ישוע: 29 ובזאת אף אני

עמל ונלחם כפי פעלת כחו הפעל בי בגבורה:

פרק 2

1 הנני מודיע אתכם גדל הקרב אשר בקרבי על אדויתכם ועל אדות אנשי לודקיא ועל כל אשר לא ראו את פני בבשר: 2 למען ינחמו לבותם ונקשרו יחד באהבה ולכל עסר דעת נכונה להשכיל סוד האלהים אבינו וסוד המשיח: 3 אשר צפונים בו כל אצרות החכמה והדעת: 4 וזאת אמר אני לכם למען אשר לא יטעה אתכם איש בשפתי חלקות: 5 כי גם אם בבשרי אני רחוק מכם הנה ברוחי אני אצלכם ואשמח בראותי את תכונתכם ואמין אמונתכם במשיח: 6 לכן כאשר קבלתם את המשיח את ישוע אדינו כן גם התהלכו בו: 7 משרשים ונכנים בו וקיימים באמונה כאשר למדתם ומרבים בתורה בה: 8 הוזרו פן יוליך איש אתכם שולל בפילסופיה בעמדותיו שוא לפי קבלת בני האדם ויסדות העולם ולא על פי המשיח: 9 כי בו בנופו שכן כל מלא האלהות ובו אתם נמלאים: 10 אשר הוא ראש כל שררה ושלטון: 11 ובו אתם גם נמולים מילה שלא בידים בהשטת גוף הבשר החוטא היא מילת המשיח: 12 כי נקברתם אתו במטבילה אף קמתם אתו בחייה על ידי האמונה בגבורת אלהים אשר העירו מן המתים: 13 גם אתכם המתים בפשעים ובערלת בשרכם החיה אתו בסלח לכם את כל פשעיכם: 14 וימחק את השמר המעיד בנו בחקתי אשר היה לנגדנו וישאחו מתוכנו ויתקעו בצלב: 15 ויפשט את השרים והשלימים ויתנם ביד רמה לראויה במ יויליכם שולל בנפשו: 16 על כן לא ידון איש אתכם על דבר מאכל ומשקה או בענין המועדים וראשי חרשים ושבתות: 17 אשר הם צל האברים העתידים לבא וגופם הוא במשיח: 18 אל תתנו לאיש לעקב אתכם על ידי שפלות רוח ועבודה מלאכים המהלך בדברים אשר לא ראו עיניו ומלא רוח נאווה על לא דבר משכל בשרו: 19 ואיננו אחו בראש אשר מחבר ממנו כל הגוף ומאחו בציריו ודבקיו יגדל גדול אלהים: 20 לכן אם מתם עם המשיח ליסודת העולם למח תשתעבדו לחקים כאלו עובדים חיים בעולם: 21 אל תאחו אל תטעם אל תגע: 22 והם כלם לכליון בתשמישם לפי מצות אנשים ולמודיהם: 23 הנראים ענין חכמה בעבודה בדויה מלב ובשפלות רוח ובענין הגוף שלא כהגן רק להשביע הבשר:

פרק 3

1 לכן אם קמתם עם המשיח בקשו את אשר למעלה אשר המשיח ישב שם לימין האלהים: 2 את אשר למעלה יתנה לבבכם לא את אשר בארץ: 3 כי מתם וחייכם צפונים עם המשיח באלהים: 4 בעת הגלות המשיח אשר הוא חייכם גם אתם תגלו עמו כבבוד: 5 על כן תמותו את אברכים בארץ את הונות והטמאה והזמה והתאות הרעות ונמות אחרי הכצע אשר היא עבודת אלילים: 6 כי בגלל אלה בא חרון אלהים על בני חמרי: 7 אשר גם אתם הלכתם בהם מלפנים בחיותכם בתוככם: 8 אך עתה הסירו מכם כל אלה את הרגו את הכעס את הרשע את הגדוף ואת דבריו נבלה מפיכם: 9 ואל תשקרו איש בעמיתו כי פשטתם את האדם הישן עם פעלותיו: 10 ולבשתם את האדם החדש המתחדש בדעת כצלב בראו: 11 אשר אין שם יוני ויהודאי אין מילה וערלה אין לשו וסקותי אין עבד ובן חורין כי המשיח הוא

הכל ובכל: 12 לכן אתם כבחיירי האלהים הקדשים והחביבים לבשו המון רחמים ונדיבות ונמיכות רוח וענוה וארך אפים: 13 ותשאו איש את רעהו ותסלחו בדיות לכם ריב איש עם אחיו כאשר המשיח סלח לכם כן תסלחו גם אתם: 14 ועל כל אלה לבשו האהבה היא אגדת השלמות: 15 וישלט בלבבכם שלום האלהים אשר נקראתם לו בגוף אחד וזבחו תודה: 16 דבר האדון ישכן בקרבכם בשפע רב בכל חכמה ותלמוד ותעוררו את נפשכם בתהלות ותשבחות ושירות רוחניות ושירו נבגימה בלבבכם: 17 וכל אשר תעשו הן במליון הן בפעל עשו בשם האדון ישוע והודו לאלהים אבינו על ידי: 18 אתן הנשים הכנענה לבעליהן כראוי באדינו: 19 אתם האנשים אהבו את נשיכם ואל תתמרמרו אליהן: 20 הבנים שמעו אל ילדיכם בכל דבר כי הוא לרצון לאדינו: 21 האבות אל תרגזו את בניכם פן יחתו: 22 העבדים שמעו בכל דבר אל אדניכם לפי הבשר לא בעבודה למראה העין כמבקשי חן בני אדם כי אם בתם לבב כיראי האלהים: 23 כל אשר תעשו עשו בכל נפשכם כמו ליהוה ולא לבני אדם: 24 וידעתם כי תקבלו מאת יהוה נמול הירשע כי את אדינו המשיח עבדים אתם: 25 וכל עשה עול הוא ישא העול אשר עשה ואין שם משא פנים:

פרק 4

1 אתם האדנים תנו לעבדיהם הישר והשוה ודעו כי גם אתם יש לכם אדון בטמים: 2 תתמידו בתפלה ושקדו בה בתודה: 3 ותתפללו גם בעדנו למען יפתח לנו האלהים את שער הדבור לחות את סוד המשיח אשר בעבורו אסור אנכי: 4 למען אשר אנלה אתו כמשפט עלי לחות: 5 התהלכו בחכמה עם אשר בחוץ ותוקירו את עת: 6 בדרכים יהיו נעמים בכל עת וממלחים במלח למען תדעו להשיב דבר לכל אדם: 7 את כל הקרת אותי וידיעכם טוביקום האח החביב והמשרת הנאמן ועבד עמיתי באדון: 8 אשר לזאת שלחתיהו אליכם למען ידע את דברכם וינחם את לבבכם: 9 עם אוניסימוס האח הנאמן והחביב אשר הוא מכם המה יודיעו אתכם את כל דברינו פה: 10 ארסטרכוס חשבו עמי יחד שאל לשלומכם ומרקוס בן אחות בר נבא אשר צויתם עליו אם יבוא אליכם תקבלו: 11 וישוע הנקרא יוסטוס אשר הם מן המולים אלה לבדם פן תעזרים למלכות האלהים היו לי לנחמה: 12 אפרס אשר הוא מכם שאל לשלומכם משרת המשיח הנאבק בעדים בתפלתו בכל עת למען תעמדו שלמים ומלאים דעת בכל רצון אלהים: 13 כי מעיד אני עליו כי קנאה גדולה הוא מקנא לכם ולאשי לודקיא ולאנשי הירפולים: 14 לזקם הרופא החביב ודימס שאלים לשלומכם: 15 שאלו שלום האחים אשר בלודקיא ושלום נומפס והקהלה אשר בביתו: 16 ואחרי קראם את האגרת הזאת לפניכם עשו שתקרא גם בקהל לודקיים ואת אשר ללודקיא תקראוה גם אתם: 17 ואמרו לא אורכפוס שית לבך לעבודה אשר קבלתה באדון למען תמלאנה: 18 שאלת השלום מירי אני פולוס וזכרו את מוסיר החסד עמכם אמן:

1 סלוניס

פרק 1

1 פולוס וסלונוס וטימותיוס אל קהלת התסלוניקים באלהים האב ובאדון ישוע המשיח חסד לכם ושלום מאת אלהים אבינו ואדינו ישוע המשיח: 2 נודה לאלהים על כלכם בכל עת בהזכיר אתכם בתפלותינו: 3 בזכרנו תמיד לפני האלהים אבינו את פעל אמונתכם ויגיעת אהבתכם וסבלנות תקותכם לאדינו ישוע המשיח: 4 כי ידענו אחי חביבי האלהים את אשר נבחרתם: 5 כאשר שוררתו לא היתה לכם בדבור לבד כי גם בגבורה וברוח הקדש ובדעת נאמנה מאד כאשר ידעתם גם אתם את אשר חיינו בתוכם למענכם: 6 ואתם הייתם חלכים בעקבותינו ובעקבות אדינו בקבלכם את הדבר בתוך עני רב עם חדות רוח הקדש: 7 עד היותכם מופת לכל המאמינים אשר במקדוניה ובאכיא: 8 כי מאתכם נשמע קול דבר יהוה לא לבד במקדוניה ואכיא כי אם בכל מקום יצאה אמונתכם באלהים עד שאין לנו צורך לדבר דבר: 9 כי פיהם המספר מה היה מבואנו אליכם ואין פניהם מעבודת אלילים ושבתם לאלהים לעבד את אל חי ואמתי: 10 ולחכות לבנו מן השמים אשר העירו מן המתים לישוע מצילנו מן החרון הבא:

פרק 2

1 כי אתם אחי הנכם ידעים את מבואנו אליכם כי לא היה לריק: 2 אך אחרי אשר ענינו ולחרפות היינו בפילפי כאשר ידעתם התחזקנו באלהינו להגיד גם לכם את הבשורה בנפתולים רבים: 3 כי תוכחתנו איננה מתוך טעות וגם לא מתוך טמאה ולא ברמיה: 4 כי אם כאשר נחשבונו נאמנים לאלהים להפקיד בידנו את הבשורה כן נדבר ולא כחפצים להיות רצוים לבני אדם כי אם לאלהים הבחן לבותנו: 5 כי מעולם לא דברנו בשפת חלקות כאשר ידעתם וגם לא למען בצע בצע האלהים עד: 6 גם לא בקשנו מן האדם כבוד לא מכם ולא מאחרים אף כי היה לנו מקום להחכבד כשליחי המשיח: 7 אבל הלכנו לאח בתוכם כאמת מפנקת את בניה: 8 ובחבבנו ככה אתכם חפצנו לתת לכם לא לבד את בשורת האלהים כי גם את נפשתינו יען כי הייתם חביבים עלינו: 9 הלא תזכרו אחי את יגיעתנו ואת תלאתנו אשר היינו עמלים לילה ויומם לבטלי חיות למשא לאיש בבשרנו בקרבכם אתם משרת האלהים: 10 עדים אתם ועד האלהים כי בקדש ובצדק ובתמים היינו עמכם המאמינים: 11 ואתם ידעתם כי כאב את בניו הוזרנו את כל אחד מכם ודברנו על לבו: 12 ונעד בכח לכתב כראוי לפני האלהים הקורא אתכם למלכותו ולכבודו: 13 בעבור זאת גם נודה תמיד לאלהים כי אתם בקבלכם מאתנו דבר שמועת האלהים לא קבלתם אותו כדבר בני אדם כי אם כמו שהוא באמת כדבר האלהים אשר הוא גם פעל בכח המאמינים: 14 כי אתם אחי הלכתם בעקבי קהלות האלהים אשר בארץ יהודה במשיח ישוע כי סבלתם גם אתם כאלה על ידי בני שבטכם כאשר סבלו גם המה על ידי היהודים: 15 אשר אף המיתו את האדון ישוע ואת נביאיהם ואותו רדפו ואינם טובים בעיני אלהים ואיבים לכל אדם: 16 המנעים אותנו מארב לא הגוים כי יושעו למען אשר ימלאו את חטאיהם בכל עת וישנים החרון

עד לכלה: 17 ואנחנו אחי אחרי אשר שכלנו אתכם לזמן מעט בפנים ולא בלב השתדלנו ביותר לראות פניכם בתשוקה רבה: 18 ועל כן חפצנו לבוא אליכם אני פולוס פעם ושתים וחשטן עצרנו: 19 כי מי תקתנו ומי שמחתנו ועשרת תפארתנו הלא גם אתם לפני אדינו ישוע המשיח בבואו: 20 אמנם אתם כבודנו ושמחתנו:

פרק 3

1 ועל כן לא יכלנו עוד להתאפק ונועין להוחר לבדנו באתנים: 2 ונשלח את טימותיוס אחינו ומשרת האלהים ועורנו בבשורת המשיח לחזק ולהודיר אתכם על דבר אמונתכם: 3 שאל ימוט איש במצוקות האלה כי ידעתם אף אתם כי לזאת יעדנו: 4 הלא כבד אמרנו אליכם בדיוותנו אצלכם כי עתידים אנו לחלץ כאשר גם היה ואתם ידעתם: 5 ובעבור כן לא יכלתי עוד להתאפק ואשלח לדעת אמונתכם כי אמרתי פן נסה אתכם המנסה והיתה לריק יגיעתנו: 6 ועתה כשבו אלינו טימותיוס מאתכם ויבשר אתנו את בשורת אמונתכם ואהבתכם ואת אשר אתם זכרים אתנו לטובה בכל עת ונכספים לראות אתנו כאשר גם אנחנו נכספים לכם: 7 אז נחמנו בליכם אחי בכל צרתנו ולחצנו על ידי אמונתכם: 8 כי עתה נחיה את תעמדו אתם באדינו: 9 כי מה נשיב לאלהים להודות לו בעבורכם על כל השמחה אשר שמחתו עליכם לפני אליהו: 10 לילה ויומם מפילים אנחנו תחתנו לראות את פניכם ולהשלים את מחסרי אמונתכם: 11 והוא האלהים אבינו ואדינו ישוע המשיח יישר את דרכנו אליכם: 12 ואתכם ירבה ויותיר האדון לאהבה איש את רעהו ולאהבה כל אדם כאשר גם אנחנו אהבים אתכם: 13 ויכונו את לבבכם להיות תמים בקדשה לפני אלהינו בבוא ישוע המשיח אדינו עם כל קשייו:

פרק 4

1 ועוד נבקשה מכם אחי ונזהיר אתכם באדינו ישוע כי כאשר קבלתם מאתנו איך לכם להתהלך ולמצא חן בעיני האלהים כן תוסיפו וכן תרבו עוד: 2 כי ידעתם את המצות אשר נתנו לכם בשם האדון ישוע: 3 כי רצון האלהים הוא קדשתכם אשר תתרחקו מן הזנות: 4 וידע כל איש מכם לשמר את כליו בקדשה ויקר: 5 ולא בתאות ומה בדרך הגוים אשר אינם ידעים האלהים: 6 ולא ירפין איש ויונה את אחיו בעשק כי נוקם יהוה על כל זאת כאשר כבר אמרנו והעידנו לכם: 7 כי לא קרא אותנו האלהים למטמא כי אם לקדשה: 8 על כן הבוזה זאת לא אנשים הוא בווה כי אם את האלהים אשר גם שם בקרבנו את רוח קדשו: 9 ועל אהבת האחים אין צורך לכתב אליכם הלא אף אתם למודי יהוה לאהבה איש את רעהו: 10 וגם עשים אתם כן לכל אחיכם אשר בכל מקדוניה אך נבקשה מכם אחי אשר תוסיפו ותרכו עוד: 11 ותשתדלו לשבת בנחת ותעשו איש מלאכתו בעמל ידיכם כאשר צוינו אתכם: 12 למען תתנגדו כהגן עם אשר בחוץ ולא תצטרכו לאדם: 13 ועל דבר הישנים אחי לא נכתב מכם דבר למען לא תעצבו כאחרים אשר אין להם תקוה: 14 כי אם נאמין אשר מת ישוע ויחי כן יבוא האלהים על ידי ישוע גם את הישנים אתו: 15 כי את זאת נאמר לכם בדבר יהוה כי אנחנו החיים הנותרים עד בא הדבר לא נקדם את הישנים: 16 כי הוא האדון ירד מן השמים

ויגיעו להכרת האמת: 5 כי אחד הוא האלהים ואחד הוא העמד בין אלהים ובין בני אדם הוא בן אדם המשיח ישוע: 6 אשר נתן את נפשו כפר בעד כל וזאת העדות הבאה בעתה: 7 אשר אני הפקדתי לה לברון ולשליח אמת אני אמר במשיח ולא אשקר מורה הניס באמונה ובאמת: 8 לכן רצוני שיתפללו האנשים בכל מקום וישאו ידיהם קדש בלי כעס ומדון: 9 וכן גם הנשים תתיפינה בתלבשת נאה עם בשת פנים וצניעות לא במחלפות הראש לא בזבח לא בפנינים ולא במלבושים יקרים: 10 אלא כמו שהוא הגון לנשים אשר בחרו להן יראת אלהים במעשים טובים: 11 האשה תלמד דומם בכל הכנעה: 12 ואיני נתן רשות לאשה ללמד אף לא להתנשא על האיש אלא תרדם: 13 כי אדם נוצר בראשונה ואחריו חוה: 14 ואדם לא נפתח כי האשה שמעה לקול המשא וחבא לידו עברה: 15 אבל תושע בלדתה בנים אם תעמדה באמונה ובאהבה ובקדשה עם הצניעות:

פרק 3

1 אמת הדבר איש כי יבקש לו פקידות הוא מתאוה מעשה טוב: 2 ופקיד העדה צריך להיות איש אשר אין בו דפי בעל אשה אחת משל ברוחו צנוע ונחמד לבריות מכסים אחרים ומבין ללמד ולא אהב יין ולא נוח להכות ולא בצע בצע רע: 3 כי אם דן לבקף וכות ולא בעל קטטה ולא אהב כסף: 4 ויהי מנהיג את ביתו בטוב ומדריך את בניו למשמעתו בכל הדיוט: 5 כי אם לא ידע איש להנהיג את ביתו איכבה ויכל לרדא לעדת אלהים: 6 ואל יהי תלמיד חדש למען לא ירהב לבו ויפל בדין המשטין: 7 והוא גם צריך לשם טוב בפי אלה אשר בחוץ פן יפל בחרפה ובמוקש המשטין: 8 וכן גם השמשים יהיו ישרים וכל מחליקי לשון ולא אהבים סבא יין ולא נשים אחרים בצע רע: 9 כי אם ישמרו את סוד האמונה ברוח טהורה: 10 וגם אלה יבחנו בראשונה ואחר כך ישמשו אם אין בהם דפי: 11 וככה הנשים תהיינה שרות ולא מלשינות משלות ברוחן ונאמנות בכל: 12 השמשים יהיו כל אחד בעל אשה אחת ומנהלים בבטח את בניהם ואת בתיהם: 13 כי המשמשים היטב יקנו לעצמם מעלה טובה ובמחון רב באמונת המשיח ישוע: 14 זאת אני כתב אליך ואקוה לבא אליך במהרה: 15 ואם אחר הנה תדע איך להתנהג בבית האלהים שהיא עדת אלהים חיים עמוד האמת ומכוננו: 16 ובירי גדול סוד החסידות אלהים נגלה בבשר נצדק ברוח נראה למלאכים הגד בגוים נתקבל באמונה בעולם נעלה בכבוד:

פרק 4

1 אבל הרוח אחר בפרוש כי באחרית הימים יהיו אנשים אשר יסורו מן האמונה בפנותם אל הרוחות המטעות ואל תורת השדים: 2 דברי שקרים בחנפה ונכוים הם במרעת: 3 אסורים לקחת אשה ומנעים ממני מאכל אשר בראם האלהים שיאכלות בתודה המאמינים וידי האמת: 4 כי כל בריאת אלהים טובה היא ואין דבר משקין אם יאכל בתודה: 5 כי יקדש בדבר אלהים ובתפלה: 6 אם תשים כזאת לפני אחיך משרת טוב תהיה לישוע המשיח מגדל בדברי האמונה ובלקח הטוב אשר דבקת אחריו: 7 אך התרחק מהגדוה פסולות ובלות והרגל עצמך בחסידות: 8 כי הרגל הנקוף ויעיל מעט אבל החסידות תועיל לכל דבר ויש לה

בהבלים: 12 ואנשים כאלה נצוה אותם ונבקש מהם באדינו ישוע המשיח לעבד בנחת למען יאכלו את לחמם: 13 ואתם אחי אל תלואו בעשות הטוב: 14 ואם לא ישמע איש אל דברנו באגרת הזאת אתו תרשמו לכם ואל תתעברו עמו למען יבוש: 15 אך לא כאיך תחשבוהו כי אם תוכיחוהו כאה: 16 והוא אדון השלום הוא יתן לכם את השלום חמיד ובכל פנים: 17 יהי האדון עם כלכם: 18 שאלת השלום מירי אני פולס והיא האות בכל האגרות כן אנכי כתב:

1 טימותי

פרק 1

1 פולס שליח ישוע המשיח כמצות האלהים מושיענו והאדון ישוע המשיח תקונתו: 2 אל טימותיוס בנו האמתי באמונה חסד ורחמים ושלום מאת אלהים אבינו והמשיח ישוע אדינו: 3 הנה בלבתי למקדוניא בקשת ממך לשבח באפסוס למען תוזיר מקצת אנשים שלא יורו תורה ורה: 4 ולא ישימו לבם להגדות וללמוד תולדות אין קין המביאים יותר לשאלות מלבנות בית אלהים באמונה: 5 כי תכלית המצוה היא האהבה בלב טהור וברוח טובה ובאמונה לא צבועה: 6 יש אשר תעו ממנה ויפנו אחרי למודי תהו: 7 החשבים להיות מורי תורה ואינם מבינים מה הם אמרים ומה הם מחליטים: 8 אבל ידענו כי התורה טובה היא אם יתנהג בה האדם כתורה: 9 בדתות זאת כי חק לא הושם בעבור הצדיק אלא בעבור הסוררים והמרדים הרשעים והחמטים עשי זמם ונבלה מכי אם ומכי אם ומרצחים: 10 וזנים ושכבים את זכר וגנבי נפש וכוזבים ונשבעים לשקר וכל מעשה הפך מן הלך הבראי: 11 כפי כשורת כבוד האל המכרך אשר פקדה עלי: 12 והנני מודה לישוע המשיח אדינו המאזני חיל כי חשבני נאמן וישימי למשרת לו: 13 אחי אשר מלפנים הייתי מגדף ומרדף ומחרף אבל רחמתי כי עשיתי מבלי דעת באין אמונה: 14 ויגדל עלי במאד מאד חסד אדינו עם האמונה והאהבה במשיח ישוע: 15 נאמן הדבר וראוי להתקבל על כל כי המשיח ישוע בא לעולם להושיע את החמטים אשר אנכי הגדול בהם: 16 ובעבור זאת רחמתי למען אשר יראה ישוע המשיח כי בראשונה את כל ארך רוחו להיותי למופת לכל אשר יבאו להאמין בו לחיי עולם: 17 ולמלך עולמים לאלהים הקים לעד והנעלם מעין עולמים אמן: 18 את המצוה הזאת אני מצוך בני טימותיוס כפי הנבואות הקדמות עליך שתלחם לפיהן המלחמה הטובה: 19 לאחז באמונה וברוח הטובה אשר יש מאסים בה ותשבר אנית אמונתם: 20 ומחם הומניס ואלכסנדר אשר מסרתי לשמן למען יסורו לבלתי גרף עוד:

פרק 2

1 ועתה קדם כל דבר אבקשה מכם לשאת תפלות ותחנונים ובקשות ותודות בעד כל בני אדם: 2 בעד המלכים וכל השליטים למען נחיה חיי השקט ובטח בכל החסידות ויש: 3 כי כן טוב ורצוי בעיני אלהים מושיענו: 4 אשר חפצו שיושעו כל בני האדם

נקם לאשר לא ידעו את האלהים ולא שמעו לבשורת אדינו ישוע המשיח: 9 אשר ישאו משפט אבדן עולם מאת פני האדון ומהדר גאווה: 10 בבאו ביום ההוא להכבד בקדשו ולהתפלא בכל המאמינים כי האמונתם יעדותנו אליכם: 11 לכן גם נתפלל בעדכם בכל עת אשר יתן אתכם אלהינו ראויים אל אשר אתם מקראים וימלא בעז כל חפצכם בטוב וכל מעשה אמונתכם: 12 למען יכבד בכס שם ישוע אדינו ואתם תכבדו בו על פי חסד אלהינו ואדינו ישוע המשיח:

פרק 2

1 והנני מבקשים מכם אחי על אדות ביאת אדינו ישוע המשיח ואסיפנו אלו: 2 אשר לא חטוף דעתכם פתאם ואשר לא תבהלו לא ברוח ולא בדבור ולא באגרת כמו שלוחה מאתנו כאלו הגיע יום המשיח: 3 אל יתעה אתכם איש בשום אופן כי לא יבא בטרם יהיה בראשונה מרדד ונגלה איש החמטה בן האבדון: 4 המתקומם והמתרומם על כל הנקרא אל או עבודה עד כי גם ישב בהיכל האלהים כאלהים ומראה את עצמו כי אלהים הוא: 5 הלא תזכרו כי בעוד היותי אתכם דברתי אלה אליכם: 6 ועתה ידעתם מה שימנעוהו מלהגלות בעתו: 7 כי סוד הרשע עד כבר החל לפעל רק שיוסר מתוך המעט עד כה: 8 ואז יגלה הרשע אשר ימיתנו האדון ברוח שפתיו וישיביתנו בהופעת ביאתו: 9 את אשר יבוא כחזקת השטן ברב כח ובאזות ובמפותי שקר: 10 ובכל מרמט און באבדים תהות אשר לא קבלו את אהבת האמת להושיע: 11 ובעבור זאת ישלח להם האלהים מדוחי שוא להאמין בשקר: 12 למען ידונו כל אשר לא האמינו באמת כי אם רצו בעולה: 13 אבל אנחנו חויבים להודות לאלהים בכל עת בעבורכם אחי חביבי האדון אשר האלהים בחר בכם מראשית לישועה בקדוש הרוח ובאמונת האמת: 14 לזאת קרא אתכם בבשורתנו לנחלת כבוד אדינו ישוע המשיח: 15 לכן אחי עמדו והחזיקו בקבלות אשר למדתם אם בדברנו אם באגרתנו: 16 והוא אדינו ישוע המשיח ואלהינו אבינו אשר אהב אתנו ויתן לנו בחסדו נחמת עולם ותקוה טובה: 17 לנו ינחם את לבבכם ויכוונן אתכם בכל דבר ומעשה טוב:

פרק 3

1 ועוד אחי התפללו בעדנו אשר ירוץ דבר יהוה ויכבד כמו גם בקרבכם: 2 ואשר ננגז מן האנשים התעים והרעים כי לא לכל אדם האמונה: 3 אבל נאמן הוא האדון אשר יחזק אתכם וישמרכם מן הרע: 4 ואנחנו במומים עליכם באדינו כי תעשו וגם תוסיפו לעשות את אשר נצוה: 5 והאדון הוא יישר את לבבכם לאהבת האלהים ולסבלנות המשיח: 6 והנני מצוים אתכם אחים בשם אדינו ישוע המשיח אשר תבדלו מכל אח מעקש דרכיו ואיננו מתהלך על פי הקבלה אשר קבל מאתנו: 7 הלא ידעתם אף אתם איך עליכם להתהלך כמנו כי לא נהגנו דרך מעות בתוככם: 8 גם לא אכלנו לחם איש חנם כי ביגיעה ותלאה לילה ויומם היינו עמלים לבלתי היות לאיש מכם למשא: 9 לא בעבור שאין לנו הרשות לזאת כי אם לתת אתנו לכם למופת ללכת בעקבותינו: 10 כי גם בהיותנו אצלכם צוינו אתכם לאמר מי שלא ירצה לעבד גם אכול לא יאכל: 11 כי שטננו שיש בכס אנשים המעקשים את דרכיהם ואינם עבדים מאומה ומכלים ימיהם

בתרועה בקול שר המלאכים ובשופר אלהים ואז יקומו ראשונה המתים במשיח: 17 אחריו כן אנחנו החיים הנשארים נלקח אתם יחדו בעננים לקראת האדון לרקיע ובכן נחיה חמיד עם האדון: 18 לכן נחמו זה את זה בדברים האלה:

פרק 5

1 ועל דבר העתים והזמנים אין צרך לכתב אליכם אחי: 2 הלא אף אתם ידעתם היטב כי יום יהיה כננב בלילה כן בוא יבוא: 3 כי בעת אמרם שלום ושלוח יבא עליהם השבר פתאם כחבליים על ההרה ולא יוכלו להמלט: 4 אבל אתם אחי אינכם בחשך שישני אתכם היום כננב: 5 אתם כלכם בני האור ובני היום לא בני הלילה אנחנו ולא בני החשך: 6 לכן אל נא נרדם כמו האחרים כי אם נשקד ונזור: 7 כי הנרדמים הם בלילה נרדמים והמשתכרים משתכרים בלילה: 8 ואנחנו בני היום נזורה נא ונלמש את שריון האמונה והאהבה וכבוש את תקות הישועה: 9 יען אשר לא יעדנו האלהים לחרון כי אם לנחל את הישועה על ידי אדינו ישוע המשיח: 10 אשר מת בעדנו למען אל עשן נשן חיה נחיה עמו יחד: 11 ען נחמו זה את זה ובני אש את אחי כאשר גם עשיהם: 12 והנני מבקשים מכם אחי להכיר את העמלים בכס ואשר הם נצבים עליכם באדון ומוכיחים אתכם: 13 אשר נתנוהו בם כבוד עד למעלה באהבה למען פעלתם ויהי שלום ביניכם: 14 והנני מזוהרים אתכם אחי הוכיחו את הסוררים אמצו את רכי הלבב תמכו את החלשים והאריכו רוח אל כל אדם: 15 וראו פן ישלם איש לאיש רעה תחת רעה כי אם רדפו בכל עת את הטוב הן לאיש איש מכם הן לכל אדם: 16 היו שמחים בכל עת: 17 התמידו בתפלה: 18 הודו על הכל כי זה רצון האלהים אליכם במשיח ישוע: 19 את הרוח לא תכבו: 20 את הנבואות לא תמאסו: 21 כחנו כל דבר ובטוב אחזו: 22 התרחקו מכל הרומה לרע: 23 והוא אלהי השלום יקדש אתכם קדשה שלמה וכל רוחכם ונפשכם וגופכם ישמר תמים בבוא אדינו ישוע המשיח: 24 נאמן הקורא אתכם אשר גם יעשה: 25 אחי התפללו בעדנו: 26 שאלו לשלום כל האחים בנשיקה הקדשה: 27 הנני משיבעכם באדון שתקרא האגרת הזאת באוני כל האחים הקדשים: 28 חסד ישוע המשיח אדינו עמכם אמן:

2 סלוניס

פרק 1

1 פולס וסלוניס וטימותיוס אל קהלת הסלוניקים באלהים אבינו ובאדינו ישוע המשיח: 2 חסד לכם ושלום מאת אלהים אבינו ואדינו ישוע המשיח: 3 חויבים אנחנו להודות בכל עת לאלהים עליכם אחי כראוי כי אמונתכם גדלה מאד ורבה אהבת כלכם איש לרעהו: 4 עד כי נתהלל בכס אף אנחנו בקהלות אלהים על סבלנותכם ועל אמונתכם בכל הירדיפות ובכל הלחץ אשר סבלתם: 5 לאות צדקת משפט אלהים למען המצאו ראויים למלכות האלהים אשר בעבורה גם תענו: 6 כאשר צדיק האלהים לגמל לחץ ללחציכם: 7 ולכם הנלחצים רוחה אתנו יחד בהגלות האדון ישוע מן השמים עמכם עזו: 8 באש להבה להשיב

פרק 6

הבטחת חיי העולם הזה והעולם הבא: 9
נאמן הדבר הזה וראוי על כל להתקבל: 10
כי לזאת אנחנו גם יגיעים גם נעלבים על אשר
הוחלנו לאלהים חיים שהוא המשיע לכל
האדם וביותר למאמינים: 11 את זאת תצוה
ותלמד: 12 אל יבזו איש את בחורותיך אך
היה מופת למאמינים בדבור במעשה באהבה
ברוח באמונה ובטהרה: 13 והיה שקוד
לקרות ולהוכיח ולהורת עד כי אבוא: 14
ואל תקל בעיניך מתנת החסד אשר בך
הנתונה לך בנבואה עם סמיכת ידי
הזקנים: 15 לאלה תשית לבך ובהם יהי
למען תראה להצילך לכל: 16 שית לבך
לנפשך ולהוראה והחזק בזה כי בעשותך כן
תושיע את נפשך ואת נפש השמעים אליך:

פרק 5

1 אל תגער בזקן כי אם תזהירנו כאב
לך ואת הצעירים כאחים: 2 את הזקנות
כאמות ואת הצעירות כאחיות ובכל
טהרה: 3 כבד את האלמות אשר באמת
אלמות הנה: 4 וכי יהיו לאלמנה בנים או
בני בנים הם ילמדו לראשונה לעשות חסד עם
ביתם ולשלם גמול לאבותם כי זה הוא טוב
ורצוי לפני האלהים: 5 אבל האלמנה באמת
אשר נשארה יחידה שמה אלהים ממכחה
ומתמדת בתפלות ובתחנונות לילה ויומם: 6
אך המעננה מתה היא בחייה: 7 וזאת תצוה
למען תחייה בלא דפי: 8 אבל מי שלא
יפרנס את קרוביו וביותר את בני ביתו כפר
באמונה והוא גרוע מאשר איננו מאמין: 9
אלמנה לא תבחר זולתו כי בתשונה שנה ואשר
היתה אשת איש אחד: 10 ויש לה עדות על
מעשה הטובים שגדלה בנים והכניסה ארחים
ירחצה את רגלי הקדשים ותמכה את
הנשקים ורדפה כל מעשה טוב: 11 אבל
האלמות הצעירות אל תקבל כי בהטות יצרן
את לבן מן המשיח תשקות הן להיות
לאיש: 12 ודין עליהן כי בגדו באמונת
הראשונה: 13 ועוד בהיותן עצלות למדו
לשוטט מבית לבית ולא לבד עצלות כי אף
מפספסות ורדפות אחר חדשות ומרברות את
אשר לא יתכן: 14 על כן רצוני כי הצעירות
תחינה לאיש ללדת בנים ולהנחיל את בתיהן
ולא לתת לאיב תלנה לחרף: 15 כי יש מהן
אשר כבר סרו אחרי השטן: 16 בן אמונה או
בת אמונה שיש להם אלמות יעזרו אתן ולא
תחינה למשא על הקהל כדי שיוכל להספיק
לאלה אשר הנה אלמות באמת: 17 הזקנים
המטיבים נלה ראוים הם למשנה כבוד
וביותר העמלים בדבר ובטהרה: 18 כי
הכתוב אמר לא תחסם שור בדישו ועוד נאמר
הפעל שור בשכרו: 19 אל תקבל שטנה על
הזקן בלתי אם על פי שנים או שלשה
עדים: 20 את החטאים תוכיח בפני כל למען
ייראו גם האחרים: 21 הנני מעיד בך נגד
האלהים ואדיני ישוע המשיח ונגד בחירי
המלאכים אשר שמור השמר את זאת בלי
משפט נמחר ולא תעשה דבר במשא פנים: 22
אל תהי נמחר בסמיכת ידך על אדם ולא
תשתתף לחטאת אחרים שמר את נפשך
בטהרה: 23 אל תרבה לשונות עוד פים כי
אם קח מעט יין בעבור בטנך ואשר פעמים
רבות חלה אתה: 24 יש בני אדם אשר
חטאתיהם גלויות ומקדימות לדין ויש מהם
אשר הנה הלכות אחריהם: 25 וככה גם
המעשים הטובים גלוים המה ואשר אינם כן
לא יוכלו להסתר:

נגורה ואהבה ומוסר: 8 לכן אל תבזז לא
מעדות אדינו ולא ממני אסירו כי אם תסבל
הרעות גם אתה כמני על הבשורה כפי כח
האלהים: 9 אשר הוא הושיענו וקראנו
בקריאה קדושה לא לפי מעשינו כי אם לפי
עצתו וחסדו הנתן לנו במשיח ישוע לפני
ימות עולם: 10 ועתה נלה בהראות מושיענו
ישוע המשיח אשר בטל את המות ויוצא לאור
על ידי הבשורה את החיים ואת אשר איננו
עוברים: 11 אשר הפקדתי להיות לה כרוז
ושליח ומורה הגוים: 12 ובעבור זאת אסבל
כאלה ולא אבזז כי יודע אנכי במי האמתני
ומבטח אנכי כי היכולת לו לשמר את פקדוני
עד היום ההוא: 13 החזק בתכונת הדברים
הבריאים אשר שמעת ממני באמונה ובאהבה
אשר במשיח ישוע: 14 שמר את הפקדון הטוב
ועזרת רוח הקדש השכן בנו: 15 זאת אתה
יודע כי פנו ממני כל אשר באסאי ובהוכס
פוגלים והרמוגים: 16 יתן האדון רחמים
לבית אניספורוס כי פעמים רבות השיב את
נפשי ולא בוש ממוסרי: 17 כי אם בהיותו
ברומי ינע לבקשני עד כי מצאני: 18 יתן לו
האדון למצא רחמים מלפני יהוה ביום ההוא
ורב שרותו אשר שרת באפסוס אתה ידעת
חייב:

פרק 2

1 לכן בני התחזק בחדש אשר במשיח
ישוע: 2 ואת אשר שמעת ממני בפני עדים
רבים תפקידנו בידו אנשים נאמנים אשר הם
ששים ללמד גם את האחרים: 3 וסבל
הרעות כאיש יצא לצבא לא תעברך בעשקי
החיים למען יהיה רצוי לשר הצבא: 5 וגם
אם נאבק איש לא יכתר אם לא יאבק
כשפט: 6 האבר העבר הוא יאכל ראשונה
מפרי האדמה: 7 בין כאשר אני אמר כי
האדון יתן לך כחמה בכל דבר: 8 זכור
תוכר את ישוע המשיח הנעזר מן המתים אשר
הוא מורע דוד כפי בשורת: 9 אשר בעבורה
אני נשא רעות עד למסורות כעשה עול אבל
דבר האלהים איננו נאסר: 10 ועל כן אסבל
את כל למען הבחירים למען ישיגו גם המה
התשועה במשיח ישוע עם כבוד
עולמים: 11 נאמן הדבר הזה כי אם מתו
אתו גם אתו נחיה: 12 אם נסבל גם נמלך אתו
ואם ננכר גם הוא ינכר אתנו: 13 אם לא
נאמין הנה הוא קים באמונתו כי לבחש
בעצמו לא יוכל: 14 זאת הזכר להם והעד
לפני האדון שלא לעשק במחלקת מלים אשר
לא להועיל רק לעות דעת השמעים: 15 היה
שקוד להתייב נאמן לפני אלהים וכפעל אשר
לא יבוש המחלק על נכון דבר האמת: 16
אבל תרחק מדברי הבל הפסולים כי יוסיפו
הרבות רשע: 17 ושיחתם כרקב תאכל סביב
אשר מהם המוניס ופילימוס: 18 אשר תעו
מן האמת באמרים כי תחית המתים כבר היתה
ויבליבו אמונת קצת אנשים: 19 אך איתן
הוא יסוד האלהים וזה הותמו ידע יהוה את
אשר לו ועוד יסוד מעול כל הקורא את שם
המשיח: 20 כי בבית גדול לא כלי זהב וכסף
לכלב אלא גם של עץ ושל חרש ומהם לכבוד
ומהם לביון: 21 וזהה את שטר איש את
נפשו מאלה יהיה כלי לכבוד מקדש ומועיל
לבעל הבית מוכן לכל מעשה טוב: 22 ברח
לך מתאות הנעורים ורדף צדק ואמונה
ואהבה ושלו עם כל הקראים אל יהוה בלב
טהר: 23 ותרחק מן השאלות התפלות באין
מוסר כאשר תדע כי אך קטמה מולידות
הנה: 24 ועבד האדון לא יתקוטט אלא יהי
נוח לכל ומבין ללמד וסבלן: 25 ומיסר
בנמיכות רוח את המתנגדים אולי יתן

2 מִיּוֹמָתִי

פרק 1

1 פולוס שליח ישוע המשיח ברצון
האלהים לפי הבטחת החיים אשר בישוע
המשיח: 2 אל מִיּוֹמָתִי־בנו החביב חסד
ורחמים ושלוש מאת אלהים אבינו ומאת
המשיח ישוע אדינו: 3 מודה אני לאלהים
אשר אני עבד אותו מימי אבותי ברוח טהורה
כי תמיד אוכרך בתפלות לילה ויומם: 4
ונכספתי לראותך בזכרי את דמעותיך למען
אמלא שמחה: 5 כי באתי ליזכר את אמונתך
בלתי צבועה ששכנה כבר בלואיס וקנתך
ובאבניקה אמן ומבטח אני כי תשכן גם
בך: 6 על כן אוכרך שתעורר את מתנת
האלהים הנתונה לך בסמיכת ידי: 7 כי
האלהים לא נתן לנו רוח אימה כי אם רוח

האלהים בלבבם לשוב להכרת האמת: 26
ויעירו ממוקשי השטן אשר צדם בהם
לרצונו:

פרק 3

1 וזאת תדע כי באחרית הימים יבאו
עתיים קשות: 2 כי יהיו האנשים אהבי עצמם
ואהבי בצע והוללים וגאים ומגדפים וממרים
באבותם וכפויי טובה ולא חסידים: 3 חסרי
אהבה ובוגדים ומלשינים וזוללים ואכזריים
ושנאי טוב: 4 ומסרים ופחזים וגבחי רוח
וחלבים אחרי העונות יותר מאחרי
האלהים: 5 ואשר דמיון חסידות להם
ומבטחים בכחה ואתה סור מאלה: 6 כי יש
בהם הבאים בלאט אל הבתים ושבים נשים
טעונות חטאים ונתעות בתאות שנות: 7
הלמדות תמיד ולעולם אינן יכלות לבוא
לידיעת האמת: 8 כי כמו ינים וימברים אשר
קמו על משה כן גם אלה מתקוממים אל האמת
אנשים אשר נשחתה דעתם ונמאסים בדבר
האמונה: 9 אכן לא יוסיפו להצליח כי
שנעונם יגלה לכל כאשר קרה גם את האנשים
ההם: 10 אבל אתה הלכת אחרי בהוראה
ובהנחנה וברצון ובאמונה ובארך הרוח
ובאהבה ובסבלנות: 11 וברדיפות ובענינים
אשר מצאנו באנטיוכיא ובאקוניה
ובלוסטרס ואלה הרדיפות סבלתן ומכלן
הצילני האדון: 12 וגם כל התפצים לחיות
חיי חסידות במשיח ישוע המה ירדפו: 13
ואנשים רעים וקסמים ויוסיפו סרה מתעים
ונתעים: 14 אבל אתה עמד במה שלמדת
והבטחת כי יודע אתה מי הוא אשר למדת
ממני: 15 ומעניריך ידעת את אשר הקדש
היכלים להחכימך אל הישועה על ידי
האמונה במשיח ישוע: 16 כי כל הכתוב
נכתב ברוח אלהים גם מועיל להורת
להוכיח ולישר וליסר בצדק: 17 למען אשר
יהיה איש האלהים תמים ומחיר לכל מעשה
טוב:

פרק 4

1 לכן אני מעיד בך נגד האלהים ונגד
אדינו ישוע המשיח הבא לשפט את החיים
ואת המתים בחופעתו ובמלכותו: 2 הכרו את
הדבר והתמד בין בעתו בין שלא בעתו הוכיח
ונער והזהר בכל ארך רוח והוראה: 3 כי
בוא תבא העת אשר לא יכלו את חלקך
הבריא כי אם כאות נפשם יקבצו להם מורים
לשעשי אונים: 4 וישו אונים מן האמת
ויפנו אל ההגדות: 5 אבל אתה היה ער בכל
סבל הרעות ועשה מלאכת המבשר ומלא את
שרותך: 6 כי עתה זה אסך נסך ועת פטירת
הגיעה: 7 המלחמה הטובה נלחמתי את
המרוצה השלמתי את האמונה שמרתי: 8
ומעתה שמור לי כתר הצדקה אשר ביום
ההוא יתנו לי האדון השפט הצדיק ולא לי
לבדי כי גם לכל אהבי הופעתו: 9 חושה
לבוא אלי במהרה: 10 כי דימם עובני
באהבתו את העולם הזה וילך לו לתסלוניקי
וקריסקוס הלך לגליטא וטיטוס
לדלמטיא: 11 ולוקס הוא לבדו עמדי קח
את מרקוס והביאהו אתך כי יועיל לי למאד
לעבורה: 12 את טוכיקוס שלחתי
לאפסוס: 13 את המטפחת שהנחתי במרוצתי
אצל קרפוס הביאהו אתך בבואך ואף את
הספרים ובפרט את המגלות של קלף: 14
אלכסנדר חרש הנחשת ששה לי רעות רבות
ישלם לו יהוה כמעשיו: 15 וגם אתה השמר
לך ממנו כי מרו מרה את דברינו: 16
בהתנצלותי הראשונה לא היה איש לעורני כי
כלם עזבוני אל יחשב להם עון: 17 אבל

אחד מה אנוש כי תזכרנו וכן אדם כי תפקדנו: 7 ותחסרהו מעט מאלהים וכבוד והדר תעמרהו ותמשלהו במעשי ידיו: 8 כל שנתה תחת רגליו הנה באשר שת כל תחתיו לא השאיר דבר שלא שת תחתיו ועתה זה לא ראינו עדין כי כל הושת תחתיו: 9 אבל ישוע המחסר נאמן ממלאכים אותו ראינו מעט בכבוד והדר מפני ענותו עד מות למען אשר יטעם בחסד אלהים את המות בעד כלם: 10 כי נאה היה לו אשר הכל למענו והכל על ידו בהנחתו בניס רבים לכבוד השלים בענוים את שר ישועתם: 11 כי גם המקדש גם המקדשים כלם מאחד המה ועל כן לא בוש מקרא להם אחים: 12 באמרו אספרה שמך לאחי בתוך קהל אהללך: 13 ועוד וקויתו לו ועוד הנה אנכי והילדים אשר נתן לי יהוה: 14 ויען כי הילדים כלם יחדו בשר ודם אף הוא לבש בשר ודם כמחם למען אשר יבשל על ידי המות את אשר לו ממשתל המות הוא השמן: 15 ולהתיר את אלה אשר מאימת המות היו נתנים לעבדות כל ימי חייהם: 16 כי אמנם לא במלאכים החזיק כי אם בורע אברהם החזיק: 17 על כן היה עליו להדמות לאחיו בכל דבר למען אשר יהיה כהן גדול רחמן נאמן בעניני אלהים לכפר על חטאת העם: 18 כי באשר הוא בעצמו ענה ונתנסה יכל לעזר את המנסים:

פרק 3

1 לכן אחי הקדושים חברים לקריאה של מעלה הביטו אל השליח וכהן הודיתנו הגדול אחי המשיח ישוע: 2 אשר הוא נאמן לעשותו כמנו מן משה בכל ביתו: 3 כי כבוד גדול ממשה נחל זה כאשר בנה הבית חשוב יותר מן הבית: 4 כי כל בית יש לו בנה אבל בונה כל הוא האלהים: 5 והו משה נאמן בכל ביתו כעבד לעדות העמדות להאמר: 6 אבל המשיח אלהי הבן על ביתו ואנחנו ביתו אם נחזיק במשחורן ובתולדת התקנה ולא נרפנה עד הקץ: 7 לכן כמאמר רוח הקדש היום אם בקלו תשמעו: 8 אל תקשו לבבכם כמריבה כיום מסה במדבר: 9 אשר נסוני אבותיכם בחנוני גם ראו פעלי ארבעים שנה: 10 לכן אקוט בדורו ואמר עם תהי לבב הם והם לא ידעו דרכי: 11 אשר נשבעתי באפי אם יבאון אל מנוחתי: 12 ראו עתה אחי פן יש באחד מכם לב רע וחסר אמונה לסור מאלהים חיים: 13 אך הוכח תוכיחו איש את רעהו יום יום עד שיקרא היום למען אשר לא יקשה איש מכם את לבו במדורו: פשע: 14 כי נתחברנו לבשר את נחזיק בראשית הבטחה ולא נרפנה עד הקץ: 15 כאשר נאמר היום אם בקלו תשמעו אל תקשו לבבכם כמריבה: 16 מי אפוא אלה אשר שמעו ויריבו הלא כל יצאי מצרים ביד משה: 17 ובמי התקוטט ארבעים שנה הלא בחמטים אשר נפל פגריהם במדבר: 18 ולמי נשבע בלבתי ואם לא מנוחתו אם לא לסוררים: 19 ואנחנו ראים כי לא יכלו לבוא על אשר לא האמינו:

פרק 4

1 על כן נירא נא בהמצא עוד ההבטחה לבוא אל מנוחתו פן יראה איש מכם מאחר פעמיו: 2 כי גם אלינו באה הבטחה כמו אליהם אך לא הועיל להם דבר השמועה מפני אשר לא התערב באמונה לשמעם: 3 כי באי המונה אנחנו המאמינים כמו שאמר אשר נשבעתי באפי אם יבאון אל מנוחתי אף כי נגמרו מעשי יהוה מעת הוסד העולם: 4 כי על היום השביעי אמר במקום אחד וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו: 5 ובמקום הוה

אסיר ישוע המשיח: 10 אבקשה ממך על בני אשר הוללתיו במוסרי על אניסמוס: 11 אשר מלפנים לא הועיל לך ועתה הוא להועיל גם לך גם לי והשיבתיו אליך: 12 ואתה קבל נא אותו שהוא מעי: 13 חפצתי לעצר אתו אצלי ישירתי תחתך במוסרות הבטחות: 14 אבל בל רצונך לא אביתי לעשות דבר למען לא תהיה טובתך באנס כי אם בנדבה: 15 כי אולי נפרד ממך לשעה בעבור אשר יהיה לך לעולם: 16 ומעתה לא בעבד כי אם למעלה מעבד כאח אחוב שכן הוא לי ביותר ואף כי לך הן בבשר הן בארון: 17 והנה אם תחשבני לחבר לך תקבלנו כמנוי: 18 ואם הרע לך בדבר או חיב הוא לך דבר חשבהו ליי: 19 אני פולס כתבתי בירי אני אשלם ולא אמר כי אתה חיב לי גם את נפשך: 20 כן אחי אהנה נא ממך בארון נחם נא את מעי בארון: 21 בבטחוני כי תשמע לי כתבתי אליך ויודע אני כי תעשה יותר ממה שאמרת: 22 ועם זה גם תכין לי בית מלון כי אקוה אשר אתה לבס על ידי תפלותיכם: 23 אפפרס האסור אתי במשיח ישוע: 24 ומרקוס וארסטרכוס ודימס ולוקס עזרי שאלים לשלומך: 25 חסד ישוע המשיח אדנינו עם רוחכם אמן:

אֲנֶגְת אֶל־הֶעֱבָרִים

פרק 1

1 האלהים אשר דבר מקדם פעמים רבות ובפנים שנים אל אבותינו ביד הנביאים דבר אלינו באחרית הימים האלה ביד בנו: 2 אשר נתנו ליושר כל וגם עשה בידו את העולמות: 3 והוא זהר כבודו וצלם שיוהו ונושא כל דבר נגבורתו ואחרי עשתו בנפשו מהרה חטאתינו ישב לימין הגדלה במרומים: 4 ויגדל מאד מן המלאכים כאשר השם אשר נחלו יקר הוא משלחם: 5 כי אל מי מן המלאכים אמר מעולם בני אתה אני היום ילדתיך ועוד אני אחיה לו לאב והוא יהיה לי לבן: 6 ובהביאו את הבכור שנית לעולם אמר והשתחו לו כל מלאכים אלהים: 7 הן על המלאכים הוא אמר עשה מלאכיו רוחות משרתיו אש להט: 8 אך על הבן אמר כסאך אלהים עולם ועד שבט מישר שבט מלכותך: 9 אהבת צדק ותשנא רשע על כן משחך אלהים אלהיך שמן ששון מחברידך: 10 ועוד אתה אדני לפנים הארץ יסדת ומעשה ידך שמים: 11 תמה יאבדו ואתה תעמד וכלם כבנך יבלו: 12 כלבוש תחליפם ויחלפו ואתה הוא ושנותיך לא יתמו: 13 ואל מי מן המלאכים אמר מעולם שב לימני עד אשית איביך הדם לרגליך: 14 הלא הם כלם רוחות השרת שלוחים לעזרה בעד העתידים לרשת את הישועה:

פרק 2

1 לכן אנחנו חייבים ביותר להכין לבבנו אל אשר שמענו פן ילוז ויאבד ממנו: 2 כי אם הדבר הנאמר על ידי המלאכים היה קים וכל פשע ומרי נשא את עשו כמשפט: 3 אך נמלט אנחנו אם לא נשים לב לתשועה גדולה אשר כזאת הנאמרה מתחלה בפי הארון ותקים לנו על ידי שטעיה: 4 וגם אלהים העיד עליה באותות ובמופתים ובנבירות שנות ובאחציל מרוח קדשו כרצונו: 5 כי לא תחת יד המלאכים שת את העולם הבא אשר אנחנו מרדברים עליו: 6 כי אם כאשר העיד האמר במקום

בכל דבר ולא ימרו את דבריהם: 10 ולא ימעלו מעל כי אם יראו כל אמונה טובה למען יפארו בכל את לקח אלהינו מושיענו: 11 כי הופיע חסד אלהים להושיע את כל בני האדם: 12 וליסר אתנו אשר נתעב הרשע ותאות העולם ונחיה בעולם הזה בצניעות ובצדק ובחסידות: 13 ונחכה לתקוה המאשרת ולהופעת כבוד אלהינו הגדול ומושיענו ישוע המשיח: 14 אשר נתן את נפשו בעדנו לנאלנו מכל עול ולמטהר לו עם סגלה חוריו במעשים טובים: 15 את אלה תדבר ותזכיר ותוכיח בכל חזקה ואיש אל יבז לך:

פרק 3

1 הזכר אתם להכנע ולשמע לשרים ולשלמונים ולהיות נכונים לכל מעשה טוב: 2 ולבלתי גרף אדם ולחלל מריב ולהכריע לכף זכות ולהתנהג בכל ענוה לפני כל אדם: 3 כי גם אנחנו היינו מלפנים חסרי דעת וסוררים ותועים ועבדים לתאות ולתשוקות שנות ומתהלכים ברשעה וקנאה ושנואים ושנאים איש את אחיו: 4 אמנם כאשר נגלה נעם אלהים מושיענו ורחמנותו אל האדם: 5 אז לא בגלל מעשי הצדקה אשר עשינו הושיע אתנו כי אם מתוך חסדו על ידי טבילת התולדה השנית והדרש רוח הקדש: 6 אשר שפך עלינו למכביר על ידי ישוע המשיח מושיענו: 7 למען נצדק בחסדו ונירש לפי התקוה את חיי העולמים: 8 נאמן הוא הדבר ורצה אני כי תקים את אלה למען אשר ישתדלו המאמינים האלהים לעשק במעשים טובים עשות כאלה טוב הוא ומועיל לאדם: 9 אבל תרחק מן השאלות התפלות ומלמודי תולדות ומן הקטמות ומחלקות בעניני החקים כי אין בהן מועיל והכל נהג: 10 ואיש החולק על האמונה אם הוכח פעם ושנים שמה מעליו: 11 ודע כי איש כזה איש תהפכות הוא וחוטא בהרשע את נפשו: 12 כאשר אשלח אליך את ארטמס או את טוכיקוס תמהר לבוא אלי לניקפלים כי גמרתי בלבי לשבת שם בימי הסתיו: 13 השתדל ללות על דרכם את זינס המלמד בתורה ואת אפולוס למען לא יחסר דבר: 14 ויילמדו גם אנשי עדתנו לעשק במעשים טובים לעזר בכל מחסור פן יהיו בלי פרי: 15 כל אשר עמדי שאלים לשלומך שאל לשלום האהבים אתנו באמונה חסד עם כלכם אמן:

אֲנֶגְת פּוֹלוֹס אֶל־פִּילִימוֹן

פרק 1

1 פולוס אסיר המשיח ישוע וטימותיוס האח אל פילימון החביב והעזר אתנו: 2 ואל אפייה האהובה את ארכפוס חבר מלחמתינו ואל הקהלה אשר בביתך: 3 חסד לכם ושלוש מאת אלהים אבינו ואדנינו ישוע המשיח: 4 מודה אני לאלהי בכל עת בהזכירי אתך בתפלותי: 5 אחרי שמעי אהבתך ואמונתך אשר כך לאדנינו ישוע ולכל הקדושים: 6 למען אשר תאמץ התחברות אמונתך בדעת כל טוב אשר בכם לשם המשיח: 7 כי שטמה גדולה ונחמה יש לנו באהבתך כאשר היתה רוחה למעי הקדושים אחי על ידיך: 8 לכן אף כי יש לי בטחון רב במשיח לצותך את הראוי לך הנה בחרתי למען האהבה לחלות את פניך: 9 כאשר הנה אנכי פולוס איש זקן ועתה גם

האדון הוא עזרני וחזקני למען תשלם על ידי הבטחה וישמעוה כל הגוים ואנצל מפי אריה: 18 ויצילני האדון מכל מעשה רע ויושיעני אל מלכותו שבשמים לו הכבוד לעולמי עולמים אמן: 19 שאל לשלום פריסקה ועקילס ובית אניסיפורוס: 20 ארסטוס נשאר בקרנתוס ואת טרופימוס הנחתו חולה במילטוס: 21 חושה לבוא לפני הסתיו אוכלוס ופודיס וליגוס וקלודיה והאחים כלם שאלים לשלומך: 22 אדנינו ישוע המשיח יהי עם רוחך החסד עמכם אמן:

אֲנֶגְת פּוֹלוֹס אֶל־טִיטוֹס

פרק 1

1 פולוס עבד אלהים ושליח ישוע המשיח לפי אמונת בחירי אלהים ודעת האמת אשר לחסידות: 2 עלי תקות חיי העולם אשר הבטיח לפני ימות עולם האל אשר לא ישקר: 3 וגלה במועדו את דברו על ידי הקריאה המפקדה בירי על פי מצות האלהים מושיענו: 4 אל טיטוס בנו האמתי לפי אמונה אחת חסד ורחמים ושלוש מאת האלהים אבינו ואדנינו ישוע המשיח מושיענו: 5 לזאת עזבתיך בקריטי למען תשלים את החסד ותשים זקנים בכל עיר ועיר כאשר צויתך: 6 אם ימצא איש תם ובעל אשה אחת ויש לו בנים מאמינים ואין עליהם ענתה פריצות ואינם סוררים: 7 כי פקיד השנה צריך להיות איש תם כסכן לאלהים לא עמד על דעתו ולא רגזן ולא אהב יין ולא בעל אגרף ולא נטה אחרי הבצע: 8 כי אם יהיו מכנים ארחים ואהב טוב וצנוע וצדיק וקדוש וכבש את יצרו: 9 ומחזיק בדבר הנאמן כפי ההוראה למען יהיה כבחור להזכיר בלקח חבירי ולהקנות את המרובים: 10 כי חסד הרבה מרדים מדברי הכל ומתעי נפש ובפרט מן המולים: 11 אשר סבור יסכר פיהם הכפכים בתים כלם כהורותם דברים לא כנים עקב בצע: 12 וכבר אמר אחד מהם נביא אשר בתוכם בני קרטי כזבים הם מעולם וחיות רעות וכושרים עצלים: 13 והעדות הזאת אמת היא ובעבור כן תוכיחים תוכחה קשה למען יהיו בריאים באמונה: 14 ולא ישימו לב אל הגרות היהודים ואל מצות האנשים הסרים מן האמת: 15 הן הכל טהור למתוירים אבל לנמאיים ולאינים מאמינים אין דבר טהור כי נטמא גם דעתם גם רוחם: 16 אמרים המה כי ידעו את האלהים ובמעשיהם כופרים בו כי מתעבים וממרים הם ולא יצילו כל מעשה טוב:

פרק 2

1 ואתה דבר את הנאה ללקח הבריא: 2 שיהיו הזקנים משלים ברוחם ומכבדים וצנועים ובריאם באמונה ובאהבה ובסבלנות: 3 וכן הזקנות תהי הנהגתן כאשר נאות לקדש לא תהינה מלשינות ולא נכבשות לסבוא יין כי אם מלמדות טוב: 4 ומישרות את הצעירות לאהב את בעליהן ולאהב את בניהן: 5 ולחיות צנועות ומתרות צופיות הליכות ביתן וטבות ונכונות לבעליהן למען לא יחלל דבר האלהים: 6 ככה תזכיר גם את הבחורים שיהיו צנועים: 7 ובכל דבר היה אתה למופת במעשים טובים בהוראה צרופה ונהדרה: 8 ובדבר בריא ומוס אין בו למען יבז המתקומם ולא ימצא לדבר עליכם רע: 9 העבדים יכנעו לאדניהם ויתרצו להם

המשיח בבאו להיות כהן גדול לטבות העתידות עבר בתוך המשכן המעלה בגדלה ושלמות אשר לא נעשה בידים כלומר אשר איננו בכלל הבריה הזאת: 12 גם לא בא בדם שעירים ועגלים אלא בדם נפשו בא בפעם אחת אל הקדש פינימה וימצא גאלת עולם: 13 כי אם דם הפרים והשעירים ואפר הפרה אשר יזה על חטמאם יקדש לטהרת גופם: 14 אף כי דם המשיח אשר הקריב את עצמו לאלהים ברוח נצחי וכלי מום יטוה לבבכם ממעשי מות לעבד את אלהים חיים: 15 ובעבור זאת הוא גם סרסר לברית חדשה למען אשר יירשו המקראים את הבטחת נחלת עולם אחרי אשר מת לפדות מן הפשעים אשר נעשו תחת הברית הראשונה: 16 כי במקום שיש דיתוקי צריך לדעת מות מקימה: 17 כי רק במוות המת תכון דיתוקי ואיננה כתפקה בעוד מקימה בחיים: 18 לכן גם הראשונה לא חנכה בלא דם: 19 כי ככלות משה להגיד לכל העם את כל המצות כתורה לקח דם העגלים והשעירים עם מים ותולעת שני ואזוב ויורק על הספר ועל כל העם: 20 ויאמר הנה דם הברית אשר צוה אלהים אליכם: 21 וכן הוזה מן הדם על המשכן ועל כל בני השרת: 22 וכמעט הכל יטוה בדם על פי התורה ואין כפרה בלי שפיכת דם: 23 לכן דמוני הדברים שבשמים צריכים לטהר באלה והדברים שבשמים בעצמם צריכים לטהר ביבוכים טובים מאלה: 24 כי המשיח לא בא אל הקדש הנעשה בידים שהוא רק דמות האמת כי אם בא אל עצם השמים לראות עתה בעדנו את פני האלהים: 25 אף לא להקריב את נפשו פעמים רבות ככהן הגדול אשר בא שנה בשנה אל הקדש בדם אחרים: 26 כי אם כן הוא הלא היה לו לענות פעמים רבות מראשית העולם ועתה בקין העתים נגלה בפעם אחת כדי לבטל את החטא בזבח נפשו: 27 וכאשר נגזר על בני אדם פעם אחת המות ואחריו הדיון: 28 כן הקריב המשיח פעם אחת למען שאת חטאי רבים ופעם שנית יראה בלי חטא לישועה למחכים לו:

פרק 10

1 כי התורה בהיות בה צל הטבות העתידות ולא מראה עצם הדברים אין ביכלתה להשלים את הקרבים בקרבנות ההם אשר יקריבו תמיד מדי שנה בשנה: 2 כי לולא זאת חדלו מהביאם באשר המקריבים בהטמאם פעם אחת לא היתה בהם עוד רגשת חטא: 3 אבל יש שם הוכחת החטאים שנה בשנה: 4 כי דם הפרים והשעירים לא יוכל להסיר חטאים: 5 ובעבור זאת אמר בבואו לעולם זבח ומנחה לא חפצת גוף כוננת ליי: 6 עולה וחטאה לא שאלת: 7 אז אמרת הנה באתי מגלה ספר כתוב כעל לעשות רצונך אליה: 8 אחרי אמרו למעלה זבח ומנחה עולה וחטאה לא חפצת ולא שאלת אשר יקריבו אתם על פי התורה: 9 אז אמר הנה באתי לעשות רצונך אליה מעביר בזה את הראשונה למען הקים את השנייה: 10 ובצרונן הוזה מקדשים אנחנו על ידי הקרבת קרבן גוף ישוע המשיח בפעם אחת: 11 וכל כהן עמד יום יום לשרת ומוסיף פעמים רבות להקריב אתן הקרבנות אשר לא יוכלו לעולם להעביר חטאים: 12 אולם זה אחרי הקריבו זבח אחד על החטאים ישב עד עולם לימין האלהים: 13 וזכה יחכה עד כי יושחתי ואיני חרם לרגלי: 14 כי הוא בקרבן אש השלים לצנח את המקדשים: 15 ואף רוח הקדש מעיד לנו על זאת כי אחרי אמרו: 16 זאת הברית אשר אכרת אתם אחרי הימים ההם

אשר המות לא הניחם להותר בארץ: 24 אבל זה בעמדו לעולם יש לו כהנה אשר לא תעבר ממנו: 25 אשר על כן יוכל גם להושיע ככל וכל את הנגשים על ידו לאלהים כי חי הוא תמיד להפגיש בעדם: 26 כי נאזה לנו כהן כזה שהוא חסיד ותמים וטהור ונבדל מן החטאים ונשא מהשמים: 27 אשר איננו צריך יום יום ככהנים הגדולים ההם להקריב בראשונה על חטאתיו ואחריו כן על חטאת העם כי זאת עשה בפעם אחת בהקריבו את נפשו: 28 כי התורה העמידה לכהנים גדולים בני אדם חלשים אבל דבר השבועה הבאה אחרי התורה העמיד את הכן המשלם לעולם:

פרק 8

1 וזה ראש הנאמרים כי יש לנו כהן גדול היושב לימין כסא הגבורה בשמים: 2 וזהו משרת הקדש והמשכן האמתי אשר כוננו אדני ולא אדם: 3 כי כהן גדול הוא מפקד להקריב מנחות וזבחים ועל כן צריך שיזיה גם לזה דבר להקריב: 4 והנה אלו היה בארץ לא היה כהן כי יש פה כהנים המקריבים הקרבנות לפי התורה: 5 ומכאן למדת וצל הדברים שבשמים כדבר יהוה אל משה בבאו לכלות את המשכן כי אמר אליו ראה ונעשה הכל כבתבניתו אשר אתה מראה בהר: 6 ועתה הוא קבל שרות מעלה כפי מעלת הברית הנעשה על ידו אשר הוקמה על הבטחות טבות וייתרות: 7 כי אלו היתה הראשונה היתה המימה לא יבקש מקום לשניה: 8 כי כה אמר בהוכיח אתם הנה ימים באים נא יהוה וברתי את בית ישראל ואת בית יהודה ברית חדשה: 9 לא כברית אשר כרתי את אבותם ביום החיוקי בידם להוציאם מארץ מצרים אשר המה הפרו את בריתי ואנכי בחלתי בם נאם יהוה: 10 כי זאת הברית אשר אכרת את בית ישראל אחרי הימים ההם נאם יהוה נתתי את תורתם בקרבם ועל לבם אכתבנה והייתי להם לאלהים והמה יהיו לי לעם: 11 ולא ילמדו עוד איש את רעהו ואיש את אחיו לאמר דעו את יהוה כי כולם ידעו אותי למקטנם ועד גדולם: 12 כי אסלח לעונם ולחטאתם ולפשעיהם לא אוכר עוד: 13 הנה באמרו ברית חדשה ישן את הראשונה ומה שהוא נושן ומזקין קרוב הוא אל קצו:

פרק 9

1 הן היה גם לברית הראשונה משפטי העבודה ומקדש ארצי: 2 כי הוקם המשכן החיצון אשר בו המנירה והשלחן ומערכת הלחם והוא נקרא קדש: 3 ומבית לפרכת השנית משכן הנקרא קדש הקדשים: 4 אשר לו מובח הנוחב לקטרת וארון הברית מצפה זהב כלו ובו צנצנת זהב אשר המן בתוכו ומטה אהרן אשר פרח ולוחות הברית: 5 ומעל לו כרובי הכבוד הסמכים על הכפרת לא נדבר כעת על כל אחד מהם בפרט: 6 ואחרי שהוכנו אלה ככה באו הכהנים תמיד אל המשכן החיצון לעבד שם את עבודתם: 7 ואל המשכן אשר לפניו ממנו בא שמה הכהן הגדול לבדו פעם אחת בשנה לא בכלי דם אשר יקריבו בעד נפשו ובעד שגגות העם: 8 ורוח הקדש מודיע בזאת כי לא נגלה הדרך אל הקדש כל הימים אשר המשכן החיצון יש לו לעמד: 9 והוא משל על העת ההוה אשר בה מקריבים מנחות וזבחים אשר לא יוכלו להשלים את לבב העבד: 10 אך משפטי הגוף המה עם המכלול והמשקלים והמבילות השגות אשר הושמו עד עת התקין: 11 אבל

היא וקרובה למראה וסופה להשרף: 9 אמנם ידידי מבטחים אנחנו בכס טבות מאלה וקרבות לישועה אף כי דברנו כזאת: 10 כי האלהים לא יעזב צדק לשבח את מעשיכם ואת עמל אהבתכם אשר הראיתם לשמו ששרתם ועודכם משרתים את הקדשים: 11 אבל הפגנו שכל אחד מכם גם ישקד שקוד להחזיק בשלמות התקנה עד הקץ: 12 שלא תעצלו כי אם תלכו בעקבות היושרים באמונה ואורך רוח את ההבטחות: 13 כי בהבטיח אלהים את אברהם נשבע בנפשו יען אשר אין גדול ממנו להשבע בו: 14 ויאמר כי בך אברכך והרבה ארבה אותך: 15 ויהי בהאריך נפשו השיג את ההבטחה: 16 בני האדם ישבעו בגדול מהם והשבועה להם קץ כל ערעור לקיום הדבר: 17 על כן כאשר רצה האלהים להראות ביותר את ירשי ההבטחה כי לא תשתנה עצתו ערב אתה בשבועה: 18 למען על פי שני דברים בלתי משתנים אשר חלילה לאלהים לשקר בם יהיה לנו אשר נסנו עליו זרזו גדול לאחו בתקנה התונה לפנינו: 19 אשר היא לנפשו לעונין נכון וחזק ומגיע אל מבית לפרכת: 20 אשר בא שמה ישוע העבר לפנינו ויהי כהן גדול לעולם על דברתי מלכי צדק:

פרק 7

1 כי זה מלכי צדק מלך שלם כהן לאל עליון אשר יצא לקראת אברהם בשוכו מוכות את המלכים ויברכהו: 2 ואשר חלק לו אברהם מעשר מכל שמו יפרש מלך הצדק ועוד מלך שלם הוא מלך השלום: 3 באין אב באין אבא ייש ולימיו אי תחלה ולחיותו אין סוף כי אם נדמה לבן האלהים הוא עומד ככהנתו לצנח: 4 ראו עתה מה גדול הוא אשר גם אברהם אבינו נתן לו מעשר מראשית השלל: 5 הן אלה מבני לוי אשר נחלי את הכהנה יש להם חק על פי התורה לקח את המעשרות מן העם מן שהועד עליו כי הם יצאי ירך אברהם: 6 ואשר איננו מתייש למשפחתם הוא לקח את המעשר מן אברהם ויברך את אשר היתה לו ההבטחה: 7 והנה נכון הדבר כי הקץ יברך על ידי הגדול ממנו: 8 ופה בני אדם שימותו לקחים את המעשר אבל שם לקחו מן שהועד עליו כי הם היו חי: 9 ויחבן לומר כי גם לוי חלק את המעשרות היה מעשר בעשר אברהם: 10 כי עוד בירך האב היה בצאת מלכי צדק לקראתו: 11 על כן אלו היתה שלמות לעם ידי כהנת בני לוי אשר בה נתנה התורה לעם למה זה צריך לקום עוד כהן אחד על דברתי מלכי צדק ולא יאמר על דברתי אהרן: 12 כי בהשתנות הכהנה מן הצדק שהשתנה גם התורה: 13 כי אשר מדבר בו כזאת הוא משבח אחר אשר מעולם לא שרת איש ממנו את המזבח: 14 כי גלוי לכל אשר אדינו ורח מיהודה מן השבט אשר משה לא דבר אליו דבר על הכהנה: 15 ועוד יותר ברור הוא אם יוקם על דמיון מלכי צדק כהן אחר: 16 אשר איננו על פי חקת בשר ודם אלא על פי כח חיים בלתי נפסקים: 17 כי העיד עליו אתה כהן לעולם על דברתי מלכי צדק: 18 בעבור כי המצויה הקדמת הוסרה בהיותה חלושה וקצרת יד מהועיל: 19 כי התורה לא השלימה דבר והנה נכנסה במקושה תקוה טובה ממנה אשר קרב על ידה לאלהים: 20 וכפי אשר לא היתה זאת בלי שבועה: 21 כי המה נתכוננו בלי שבועה וזה בשבועה על ידי האמת נשבע יהוה ולא ינחם אתה כהן לעולם על דברתי מלכי צדק: 22 גם הברית טובה ויתרה היא אשר ישוע ערב אותה: 23 ושם נתכוננו רבים מפני

אמר עוד אם יבאון אל מנחותי: 6 ויען כי יש עוד מקום לבוא אליה ואשר התבשרו בראשונה המה לא באו שם בעבור המרי: 7 לכן הוסיף לקבוע יום באמרו היום על ידי דוד מקץ ימים רבים כמו שנאמר היום אם בקלו תשמעו אל תקשו לבבכם: 8 כי אלו יחושה הניח להם לא היה מדבר אחרי זאת על יום אחר: 9 על כן נשארה עוד מנוחת שבת לעם אלהים: 10 כי הבא אל מנוחתו גם הוא שבת ממלאכתו כמו האלהים משלו: 11 לכן נשקדה נא לבוא אל המנוחה ההיא למען אשר לא יכשל איש והיה ממרה כמורה: 12 כי דבר האלהים חי הוא ופעל גבורות וחד מחרב פיפיות ונכנס עד להבדיל בין נפש לרוח ובין הדבקים למוח ובחן מחשבות לבב ומומיות: 13 ואין כל נברא נסתר מגדו כי הכל חשוף וגלוי לעיני בעל דברים שלנו: 14 ועתה בהיות לנו כהן ראש גדול אשר עבר בשמים הוא ישוע בן האלהים נחזיקה בהודאתנו: 15 כי אין לנו כהן גדול אשר לא יוכל להצטער על חליינו כי אם המנסה בכל כמנו אך בלי חטא: 16 על כן נקרב בבטחון אל כסא החסד לשאת רחמים ולמצא חסד לעזרה בעתה:

פרק 5

1 כי כל כהן גדול חלקו מתוך בני אדם מפקד הוא בעבור בני אדם בעינינו אלהים להקריב מנחה וזבח על החטאים: 2 והוא יכול לחמל על השגים והתעוים בהיותו גם הוא ידוע חלי: 3 אשר על כן עזב להקריב על החטאים הוא בעד העם גם בעד נפשו: 4 ואת הגדלה הזאת לא יקח איש לעצמו רק הקרוא לה מאת האלהים כמו אהרן: 5 כי גם המשיח לא כבד את עצמו להיות כהן גדול כי אם האמר אליו בני אתה אני היום ילדתי: 6 כמו שאמר גם במקום אחר אתה כהן לעולם על דברתי מלכי צדק: 7 אשר בימי חייתו בכשר הקריב תפלות ותחנונים בצעקה גדולה ובעדות לפני מי שיכול להושיעו ממות ויעתר לו מפני יראתו: 8 ואף כי היה כהן למד מענותו לשמוע: 9 ואחרי אשר השלם היה ממצאי תשועת עולם לכל שמעיו: 10 והאלהים קרא לו כהן גדול על דברתי מלכי צדק: 11 על זאת יש לנו לדבר הרבה וקשות לבאר לכם במליון יען כי כבדו אוניכם: 12 כי תחת אשר היה ראוי לכם לפי אורך הזמן להיות מלמדים עתה מן הצורך לשוב וללמד אתכם עקרי ראשית דברי אלהים וצרכתם לחלב ולא למאכל בריא: 13 כי כל אשר מאכל חלב איננו מבין בדבר צדק כי עודנו עולל: 14 אך לשלמים המאכל הבריא אשר על פי ההרגל יש להם חושים מנסים להבדיל בין טוב לרע:

פרק 6

1 על כן בעזב כעת ראשית דבר המשיח נעבר אל השלמות ולא נשוב לשית יסודי התשובה ממעשי מות והאמונה באלהים: 2 ותורת השבילות וסמיכות ימים ותחית המתים והדין הנצחי: 3 ואת זאת נעשה אם יתן האל: 4 כי אלה אשר נגה עליהם האור ושמעו ממתנת השמים ונתן להם חלקם ברוח הקדש: 5 ושמעו את דבר אלהים הטוב וכחות העולם הבא וימעלו מעל: 6 נמנעו מתחדש עוד לתשובה כי צלבו להם מחדש את בן האלהים ויתנוהו למשל: 7 כי האדמה השוחת את הגשם הירר עליה למכביר ומציאה שש טוב לעבדיה השא ברכה מאת האלהים: 8 ואשר תוציא קין ודרדך נאמסה

חפרתו: 14 כי פה אין לנו עיר עמדת כי את העתידה אנחנו מבקשים: 15 לכן נקריב על ידו בכל עת זבת תורה לאלהים היא פרי שפתיים המודות לשמו: 16 ואל תשכחו לגמל חסד ולתת לאבינונים כי זבחים כאלה יערבו לאלהים: 17 שמעו אלה מנהיגים והכנעו מפניהם כי שקדים הם על נפשתיכם בעתידים לתת חשבון למען יעשו זאת בשמחה ולא באנחה כי זאת לא להועיל לכם: 18 התפללו בעדנו כי ידענו אשר שלמה מחשבתו ונחפץ ללכת דרך ישרה בכל: 19 ובחזקה אבקש מכם לעשות זאת למען אושב אליכם במהרה: 20 ואלהי השלום אשר בדם ברית עולם העלה מן המתים את רעה הצאן הגדול את ישוע אדנינו: 21 הוא ישלימכם בכל מעשה טוב לעשות רצונו בפעלו בכס את הרצוי לפניו ביד ישוע המשיח אשר לו הכבוד לעולמי עולמים אמן: 22 ואבקש מכם אחי שאו נא דבר התוכחה כי כתבתי אליכם בקצרה: 23 ודעו כי מימותיו אחינו יצא מבית האסורים והיה אם יבא במהרה אראה אתו את פניכם: 24 שאול לשלום כל מנהיגים ולשלום כל הקדשים בני ארץ איטליא שלום שלומכם: 25 החסד עם כלכם אמן:

אגרת יעקב

פרק 1

1 יעקב עבד אלהים ואדנינו ישוע המשיח שאל לשלום שנים עשר השבטים הנפוצים: 2 אך לשמחה חשבו לכם אחי כאשר תבאו בנסיונות שונים: 3 בדעתכם כי בן אמונתכם מביא לידי סבלנות: 4 והסבלנות שלמה תהיה בפעלה להיותכם שלמים ונחמדים ולא תחסרו: 5 כי דבר: 6 ואיש מכם כי יחסר חכמה יבקשנה מאלהים הנותן לכל בנדיבה ובאין נערה ותנתן לו: 7 רק יבקש באמונה ובכלי ספק כי בעל ספק דומה לגלי הים הסער והנגרש: 7 והאיש יהא אל ידמה בנפשו כי ישא דבר מאת הים: 8 איש אשר חלק לבו הספק הוא בכל דרכיו: 9 אבל הוא השפל יתהלל ברוממותו: 10 והעשיר יתהלל בשפלותו כי יעבר כצייץ החציר: 11 כי רוח השמש בחמתו ויובש את החציר ויבל ציצו וחסר מראו אבד כן יוכל העשיר בהליכותיו: 12 אשרי האיש העמר בנסיוניו כי כאשר נבחן ישא עשרת החיים אשר הבטיח יהוה לאברהם: 13 אל יאמר המנסה האלהים נסני כי האלהים איננו מנסה ברע והוא לא ינסה איש: 14 כי אם ינסה כל איש בתאות נפשו אשר תסתהו ותפתהו: 15 ואחרי כן הרתה התאות ותלד חטא והחטא יביא לשלם יוליד את המות: 16 חטא ותענו אחי אהובי: 17 כל מנחה טובה וכל מנחה שלמה תרד ממעל מאת אבי האורות אשר חלוק וכל צל שנוי אין עמו: 18 הוא בחפצו ילד אותנו בדבר האמת להיותנו כמו ראשית בכורי ציריו: 19 על זאת אחי אהובי ידוע כי איש מחיר לשמע קשה לדבר וקשה לבעות: 20 כי כנס אדם לא יפעל צדקה אלהים: 21 לכן הסירו מעליכם כל מנוף ותרכוב רעה וקבלו בענוה את הדבר הנמוע בכם אשר יכל להושיע את נפשתיכם: 22 והיו עשי הדבר ואלו שמעו לדבר לרמות את נפשכם: 23 כי האיש אשר שבע את הדבר ולא עשהו נמשל לאיש מבית את תאר היותו במראה: 24 כי הביט אל מראהו וילך לו וברגע שכה מה תארו: 25 אבל המשקף בתורה השלמה

כי איה הבן אשר אביו לא ייסרנו: 8 אך אם תהיו באין מוסר אשר היה מנת כלם אז ממזרים אתם ולא בנינים: 9 ועוד אם אבות שברנו היו מיסרים אתנו וינרא מהם אף כי נכנע לפני אבי הרוחות ונחיה: 10 כי המה יסורנו כטוב בעיניהם לימים מעשים אבל זה להועיל למען יהיה לנו חלק בקדשות: 11 וכל מוסר בעת עברו עלינו איננו שמחה בעינינו כי אם יגון אולם באחריתו יתן פרי שלום לצדקה למלמדים בו: 12 על כן חזקו ידים רפות וברכים כשלות: 13 ומעגל ירגלים פלסו למען לא תמה הצלעה מן הדרך כי אם תרפא: 14 רדפו את השלום עם כל אדם ואת הקדשה אשר בלעדיה לא יראה איש את האדון: 15 והזהרו פן יש בכס איש מאחור מחסר אלהים פן יוניעכם שיש פרה לענה ויטמאו בו רבים: 16 פן ימצא בכס זנה או חלל כעשו אשר בנוד אחד מבר את בכורות: 17 הלא ידעתם כי גם נמאס אחרי כן כאשר רצה לרשת את הכרסה כי לא מצא מקום להשובה אף בקש אותה בדמעות: 18 כי לא באהם אל הר נמשש ובער באש ולא אל ענן וערפל וסערה: 19 ולא לקול יוסף ולקול הדברים שמעויו בקשו שלא יוסיף לדבר עמם עוד: 20 כי לא יוכלו לשאת את אשר צוו ואם בחמה תגע בהר סקל תקטל או ירה תירה בחצים: 21 והמראה היה נורא עד מאד ויאמר משה יגדתי וחדדתי: 22 כי אם באהם אל הר ציון ואל עיר אלהים חיים אל ירושלים שבשמים: 23 ואל עצרת רבבות המלאכים ועדת הכבורים וכתובים בשמים ואל אלהים שפט הכל ואל רוחות הצדיקים הנשלמים: 24 ואל ישוע סרסר הברית החדשה ואל דם ההואה המיטיב דבר מדם הכל: 25 לכן ראו פן תאמנו לשמע אל המדבר כי הן לא נמלטו המאנים לשמע אל המדבר עמם בארץ אף אנחנו אם נמאס לשמע בקול המדבר מן השמים: 26 אשר קולו הרעיש אז את הארץ ועתה זה הבטיח לאמר עוד אחת ואני מרעיש לא לבד את הארץ כי גם את השמים: 27 וזו עוד אחת שאמר משמיע חליפת הנרעשים אשר הם עשויים למען יעמד אשר איננו נרעש: 28 לכן אנחנו המקבלים מלכות אשר לא תמות נבאה נא בתורה ונעבד בה את האלהים לרצון לו בצניעות וביראה: 29 כי אלהינו אש אכלה הוא:

פרק 13

1 אהבת האחים תעמד: 2 הכנסת ארחים אל תשכחו כי יש אשר הכניסו בה מלאכים ולא ידעו: 3 וזכרו את האסורים כאלו אתם אסורים עמם ואת הנלחצים כאשר גם אתם בבשר: 4 האישות תיקר בכל וערש יצועכם אל יחלל את הזונים ואת המנאפים ודין אלהים: 5 רחוק מאהבת כסף ושמוחו בתלכס כי הוא אמר לא ארפק ולא אעזבך: 6 על כן נבטח ונאמר יהוה לי בעזרי לא אירא מה יעשה לי אדם: 7 וזכרו את מנהיגים אשר הגידו לכם את דבר האלהים: 8 כינו לאחרית דרכם ולבו באמונתם: 9 ישוע המשיח גם תמול גם היום הוא הוא וגם לעולמים: 10 אל תנועו בתורות שנות וזרות כי טוב לכונן לבנו בחסד ולא בעניי מאכל אשר לא הועילו למתהלכים בהם: 10 יש לנו מזבח אשר אינם רשאים לאכל מעליו משרתי המשכן: 11 כי הבחנות אשר הובא דמן בקדש לכפרת החטא על ידי הכהן הגדול ויגדונו נשרפו מחוץ למחנה: 12 בעבור זאת גם ישוע למען קדש בדמו את העם ענה מחוץ לשער: 13 לכן נצאה נא אליי אל מחוץ למחנה ונשא את

רק מרחוק ראו אותנו ויבטחו וישמחו לקראתן ויודו כי גרים הם ותושבים בארץ: 14 הלא המדברים כזאת יודיעו כי הם מבקשי ארץ מושב: 15 ואם היתה דעתם על הארץ היתה אשר יצאו ממנה הלא היה בידם לשב בשמים ועל כן לא בוש האלהים להקרא אלהים כי הכין להם עיר: 17 באמונה העלה אברהם את יצחק כאשר נסה ואת יחידו הקריב המקבל את ההבטחות: 18 אשר נאמר לו כי יצחק יקרא לך ורע: 19 ויחשב בלבו כי יוכל יוכל אלהים להחיות גם את המתים על כן גם הושב אליו להיות למשל: 20 באמונה ברח יצחק את יעקב ואת עשו וידבר על העתידות: 21 באמונה ברח יעקב את שני בני יוסף לפני מותו וישתחו על ראש המטה: 22 באמונה הזכיר יוסף בקרב קצו את יציאת בני ישראל ויצו על אדות הצמיתו: 23 באמונה הצפיה את משה אבותיו שלשה ירחים אחרי הולדו כראתם את הילד כי טוב הוא ולא יראו את מצות המלך: 24 באמונה מאן משה כאשר גדל להקרא בן לבת פרעה: 25 ויבחר לסבל את עני עם אלהים מלהתענות לשעה בתענוגי החטא: 26 בחשבו את חרפת המשיח את שר גדול מאצרות מצרים כי הביט אל הגמול: 27 באמונה עזב את ארץ מצרים ולא ירא מחמת המלך כי היה כראה אשר איננו נראה ויתחזק: 28 באמונה עשה את הפסח ונתינת הדם למען אשר לא יגע המשחית בכבוריהם: 29 באמונה עברו את ים סוף ביבשה אשר נסו מצרים גם המה לעבר בו ויטבעו: 30 באמונה נפלו חומות יריחו אחרי הקיפו אותן שבעת ימים: 31 באמונה לא אבדה רחב הזונה עם הסוררים כי אספה את המרגלים אל ביתה בשלום: 32 ומה אמר עוד הן תקצרי לי העת אם אספר מעשי גידעו וברק ושמשון ויפתח הדודי ושמואל והנביאים: 33 אשר באמונה כבשו ממלכות ופעלו צדק והשגו הבטחות וסכרו פי אריות: 34 וכבו גבורת האש ונמלטו מפי החרב והתחזקו מחלים ועשו חיל במלחמה והפילו מחנות זרים: 35 נשים לקחו מתחתן את מתיהן ואחרים רטשו בענוים ולא אבו להנצל למען יזכו לתחיה טובה ממנה: 36 מהם נסו בתעלולים ובמכות וגם נמסרו לכבל ומסגרי: 37 נסקלו באבנים נסרו במגרה נבחנו ביסורים מתו לפי חרב וינעו שופי עורת כבשים ועזים בחסר ובעצר רעה ויגון: 38 אשר העולם לא היה כדי להם הם תעו במדבר ובחרים ובמערות ובנקיקי הארץ: 39 וכל אלה אף היתה להם העזות בגלל אמונתם לא קבלו את ההבטחה: 40 למען אשר לא ישלמו בלעדינו כי צפה לנו אלהים מקדם טובה יתרה:

פרק 12

1 לכן גם אנחנו אשר ענן עדים רב כזה סבב אתנו נשליכה ממנו כל טרם והחטא המקיף עלינו ונרוצה בתוחלת את המרוצה הערובה לפנינו: 2 ונביטה אל ישוע ראש האמונה ומשלימה אשר בעד השפחה השמורה לו סבל את הצלב ויבו החרפה וישה לימין כסא האלהים: 3 התבוננו אליו אשר נשא כלמת חטאים גדולה כזאת למען לא תיעפו ולא תיגעו בנפשותיכם: 4 עדין לא עמדתם עד לדם במלחמתכם עם החטא: 5 ותשכחו דבר הנחומים המדבר אליכם כמו אל בניס לאמר מוסר יהוה בני אל תמאס ואל תיכח בתוכחתו: 6 כי את אשר יאהב יהוה יוכיח יכאב את בן ירצה: 7 אם סבלים אתם מוסר דעו כי כאב עם בניו כן מתנוג אלהים עמכם

אמר יהוה נתתי את תורתו בקרבם ועל לבם אכתבנה: 17 ולעונם ולחטאתם לא אוכזר עוד: 18 והנה כאשר נסלחו החטאים אין עוד קרבן עליהם: 19 ועתה אחי בהיות לנו כבחון דרך הקדש בדם ישוע: 20 דרך חדש וחי אשר חדש לנו בפרכת היא בשרו: 21 ובדיות לנו כבן גדול עם אלהים: 22 נקרב נא בלבב שלם ובאמונה המימה מטהרים בהיות לבבנו מרוח רעה ורחוצי בשר במים מהורים: 23 נחזיקה בהודית התקוה כל נמוט כי נאמן המכטיא: 24 ותבוננה זה על זה לשורר אתנו לאהבה ולמעשים טובים: 25 ואל נעזב את כנאותנו כמנהג קצת אנשים כי אם נוכיח איש את אחיו וביותר בראתכם כי קרוב היום: 26 כי אם נתאבדו אחרי אשר קבלנו דעת האמת לא ישאר עוד זבח קרבן לכפר על החטא: 27 כי אם בעוית הדין העתיד ואש קנאה אשר תאכל את הברית: 28 הן איש כי יפר תורת משה מות ימות בלי חמלה על פי שנים עדים או שלשה: 29 מה תחשבו כמה יגדל הענש הראוי לרמס ברגלו את בן האלהים וחשב לחל את דם הברית אשר הוא מקדש בו ומחפר את רוח החסד: 30 כי ידענו את האמר לי נקם ושלם ועוד כי ידין יהוה עמו: 31 מה נורא לנפל ביד אלהים חיים: 32 אבל זכרו נא את הימים הראשונים כי אז אחרי אורי עיניכם נשאתם כבד עניים רבים: 33 פעם בהיותכם לראי בחרפה והתנה פעם בהשתתף לאשר הניע אלהים כזאת: 34 כי הצטערתם על מוסרי וגילת רכושכם סבלתם בשמחה מדעתכם בנפשכם שיש לכם בשמים קנין טוב ממנו וקים לעד: 35 לכן אל תשליכו את בטוחכם כי יש לו שכר רב: 36 כי צריכים אתם לסבלנות למען תעשו רצון אלהים ונשאתם את הצרחתם: 37 כי עוד מעט רגע והבא יבא לא יאחר: 38 הצדיק באמונה יהיה ואם יסג אחר לא רצתה נפשי בו: 39 אמנם אנחנו איננו מן הנסונים אחר לאבדם כי אם מן המאמינים להצלת הנפש:

פרק 11

1 כי האמונה היא חסן הבטחון במקוה והוכחת דברים לא נראים: 2 ובה נחלו האבות עדות: 3 באמונה נבין כי העולמות נעשו בדבר האלהים למען אשר יצא הנראה מן הנעלם: 4 באמונה הקריב חבל לאלהים זבח טוב מקין אשר היה לו לעדות כי צדיק הוא בהעיר אלהים על מנחתיו ובה עוררו מדבר אחרי מותו: 5 באמונה לקח חנוך לבלתי ראותו המות ואיננו כי לקח אותו אלהים והועד עליו לפני הלקחו כי את האלהים התהלך: 6 ובלי אמונה לא יוכל איש צדיק להאמין כי יש אלהים וגמול הוא משיב צדיק לרשע: 7 באמונה בנה נח ביראת יהוה את תהבה להצלת ביתו אחרי אשר צוה על דברים לא נראים עדין וירשע בה את העולם ויהי לירש הצדקה עקב האמונה: 8 באמונה שמע אברהם כאשר נקרא ללכת אל הארץ אשר יירשנה ויצא ולא ידע את אנה יבא: 9 באמונה היה בן בארץ ההבטחה כמו בנכריה וישב באהלים הוא ויצחק ויעקב אשר ירשו עמו ההבטחה ההיא: 10 כי חכה לעיר אשר יסודתה נאמנה ובונה ומבוננה האלהים: 11 באמונה שרה גם היא קבלה חב הלוזריע ותלד אחרי בלתי כי חשבה לנאמן את המבטיח: 12 על כן מאחד אשר כמעט מת גופו יצאו ככוכבי השמים לרב וכחול על שפת הים אשר לא יספר: 13 כפי אמונה מתו כל אלה ולא השיגו את ההבטחות

המשיח: 14 כבני משמעת אל תהנהנו בתאות אשר התאווים בעוד היותכם בבלי דעת: 15 כי אם היו קדשים בכל דרכיכם כאשר קדוש הוא אשר קרא אתכם: 16 כי על כן כתוב והייתם קדשים כי קדוש אני: 17 ואם אב תקראו לאלהים השפט בבלי משא פנים כפי מעללי איש ואיש תהחלבו נא ביראה בימי מגוריהם: 18 מדעתכם כי לא בדבר נפסד בכסף או בזוה נפדיהם מדרך הבלכם אשר הנחלתם מאת אבותיכם: 19 כי אם בדם יקר של שם תמים ומום אין בו בדם המשיח: 20 הנודע מראש לפני מוסדות תבל ונגלה באחרית הימים למענכם: 21 המאמינים על פיו באלהים אשר הקים אותו מעם המתים ויתן לו כבוד למען היות אמונתכם גם תקוה לאלהים: 22 וכו' את נפשתיכם על ידי הרוח בשמעכם בקול האמת לאהבת אחים בלא חנפה ואהבתם איש את רעהו אחבה חזקה בלב מחור: 23 כנוגלים מחדש לא מורע נשחת כי אם מורע לא ישחת במאמר אלהים החי והקים לעולם: 24 כי כל בשר חציר וכל כבוד איש כצניץ השרה יבש חציר נבל צניץ: 25 ודבר יהוה יקום לעולם וזה הוא הדבר אשר בשר לכם:

פרק 2

1 ועתה הסירו מכם כל רשע וכל מרמה וחספה וקנאה וכל לשון רע: 2 ובעללים אשר מקרוב נולדו התאוו לחלב השכלי והזך למען תגדלו בו: 3 אם אמנם טעמתם כי טוב האדון: 4 אשר נשתת אליו אל אבן חיה אשר מאסו בה בני האדם והיא נבחרה ויקרה לאלהים: 5 ונביתים אתם כאבנים חיות לבית רוחני לכהנת קדש להעלות ובחי רוח לרצון לאלהים בישוע המשיח: 6 וזה הוא שאמר הכתוב הנני יסד בציון אבן פנה אבן בחן ויקרה והמאמין בה לא יבוש: 7 לכן לכם המאמינים חזק אבן לסוררים האבן אשר מאסו תבונים היתה לראש פנה ולאבן נגף ולצור מכשל: 8 והם נכשלו יען לא שמעו לדבר ולזאת גם נועדו: 9 ואתם הנכם זרע נבחר ממלכת הכנים וגוי קדוש ועם סגלה למען תספרו תהלות הקדוש אתכם מאשך אל אורו הנפלא: 10 אשר לפניכם לא עם חיות ועתה עם אלהים ואשר לפניכם לא רחמו ועתה מרחמים: 11 אהובים אהיכם כנרים ותושבים תנורו מתאות הבשר המתגרות כנפש: 12 והיטיבו דרככם בונים למען יביטו אל מעשיכם הטובים והיה תחת אשר חרפו אתכם כפשים און יכבדו את האלהים ביום הפקדה: 13 והכענו לכל פקדת אדם בגלל האדון אם למלך כראוי לראש: 14 אם למשלים כראוי לשלוחים מאתו לנקמת פעלי און ולהחלת עשי טוב: 15 כי כן הוא חפץ אלהים אשר בעשונותם הטוב תסכרו את פי אולת האנשים אשר אין כם דעת: 16 כחפשים ולא כאלו היתה לכם החפשה למכסה הרעה כי אם כעבדי אלהים: 17 נהנו כבוד בכל איש אהבו את האחים יראו את אלהים כבוד את המלך: 18 העבדים הכענו לפני אדניכם בכל יראה לא לפני הטובים והענוים לבד כי אם גם לפני העקשים: 19 כי חסד הוא לאיש אם ישבע ממררים ויענה חנם למען דעת האלהים: 20 כי אם חטא תחטאו וסבלתם מכות אנורף מה תתהללו אך אם תענו וסבלתם בעשונותם הטוב חסד הוא מלפני אלהים: 21 כי לזאת נקראתם כי גם המשיח ענה בעבורכם והשאיר לכם מופת ללכת בעקבותיו: 22 אשר חטא לא עשה ולא מרמה כפיו: 23 אשר שמע חרפתו ולא השיב נענה ולא גער כי אם מסר דינו לשפט צדק ואת

אספי קציר שדחיכם אשר עשקתם עקב עליכם וצעקת הקוצרים באה באוני יהוה צבאות: 5 התעדתם בארץ והתענתם והשמנתם את לבכם כמו ליום טבח: 6 והרשתם והמתם את הצדיק והוא נענה לא יפתח פיו: 7 לכן אחי דמו והוחילו עד בוא האדון הנה האבד מחכה לטוב תבואת האדמה בהוחילו כי ירד עליה גשם יורה ומלקוש: 8 כן הוחילו גם אתם ואמצו ללבכם כי קרוב האדון לבא: 9 אחי אל תתאונו איש על רעהו פן תשפטו הנה השופט עמד לפתח: 10 אחי הנביאים אשר דברו בשם יהוה הם יהיו לכם למופת העני והתוחלת: 11 הנה מאשרים אנחנו את הסבלים את סבלנות איוב שמעתכם ואת אחרית האדון ראיכם כי רחום וחונן יהוה: 12 וראש דבר אחי לא תשבעו לא בשמים ולא בארץ ולא בכל שבועה אחרת ויהי הן שלכם הן ולא שלכם לא פן תפלו ביד הדיון: 13 כי יצר לאיש בכם הוא יתפלל ואשר ייטב לבו הוא יזמר: 14 איש כי יחלה בכם יקרא את זקני הקהלה ויתפללו בערו ויסוכוהו שכן בשם יהוה: 15 ותפלת האמונה תושיע את החולה ויהוה יקימו ואשר חטא יסלח לו: 16 תהודו עונותיכם איש לפני רעהו והתפללו איש בעד רעהו למען תרפאו כי גדול כח תפלת הצדיק הקרא אל אלהים בחזקה: 17 אליהו אנוש אנוש היה כמנו והתפלל תפלה שלא יהיה מטר ולא היה מטר בארץ שלש שנים וששה חדשים: 18 וישב ויתפלל והשמים נתנו מטר והארץ הצמיחה את פריה: 19 אחי כי יהענה איש בכם מן האמת ואיש אחר ישיבנו: 20 ידוע ידע כי המשיב את החוטא מעקשות דרכו הוא יושיע את נפשו ממוט ויכסה על המון פשעים:

הַאֲנֶכְתָּה הַרְאִשׁוֹנָה לְפָטְרוֹם הַשְּׁלִיחַ

פרק 1

1 פטרוס שליח ישוע המשיח אל תושבי תפוצות פנטוס גלטיא קפודקיא אסיא וביתוניא: 2 הנבחרים מקדם כפי דעת אלהים האב בקדוש הרוח אל משמעת ישוע המשיח ואל היות דמו חסד ושלום למכביר יהיו לכם: 3 ברוך האלהים אבי אדונינו ישוע המשיח אשר כרב רחמים שבו והוליד אתנו לתקוה חיה בחקמת ישוע המשיח מעם המתיים: 4 לנחלה אשר לא השחת ולא נגאל ולא תבל הצפונה בשמים לכם: 5 הנשמרים בעו אלהים על ידי האמונה לתשועה העתידה להגלות בעת קץ: 6 אשר בה תגילו אתם המתעצבים עתה מעט לפי הצורך במסת שנות: 7 למען תמצאו אמונתכם המזוקקת יקרה הרבה מן הנוחב האבד הצרוף באש לתהלה ולכבוד ולתפארת בהתגלות ישוע המשיח: 8 אשר אהבתם ולא ראייתם ואשר עתה תאמינו בו בלא ראות אותו ובכך תגילו בשמחה מפארה עצמה מספר: 9 בקחתכם עקב אמונתכם תשועה לנפשתיכם: 10 את התשועה אשר עליה חקרו ודרשו הנביאים הנבאים על חסד השמור לכם: 11 בחקכם לדעת מתי ואיך תהיה העת אשר הודיעה רוח המשיח אשר בקרבם בהגידו מראש את עניי המשיח ואת הגדלות אשר אחריהם: 12 ונגלה להם כי לא לפנשם כי אם לנו שרתו בדברים ההם אשר הגד לכם עתה על פי המכשרים אתכם ברוח הקדש השלוח משמים דברים אשר מלאכי אלהים חמדו להשקף אל תוכם: 13 לכן חגרו מתיני שכלכם התעוררו וקויו קוד לחסד אשר יבואכם בהתגלות ישוע

כל אשר יחפץ תחבל כל גם הלשון אבר קטן היא וגדלות תדבר: 5 ראה מה גדול היער ואש קטנה תבעירנו גם הלשון אש היא עולם מלא עולה: 6 כן הלשון נצבת בין אברינו המגאלת את כל הגוף ומלחמת את גלגל היותנו והיא להוטה באש ינהם: 7 כי מין כל ברמה וגוף ורמש וחיות הם יכבש וכנבשיהם הם על ידי מין האדם: 8 אבל הלשון אין אדם יכל לכבשה אין מעצור לרעה הזאת וסם המות מלאה: 9 בה נכרך את האלהים אבינו ובה נקלל את האנשים העשויים בצלם אלהים: 10 מפה אחד יצאת ברכה וקללה וכן לא יעשה אחי: 11 היביע המעין מתוקים ומרים ממוצא אחד: 12 אחי היוכל עין התאנה להוציא ויתים או תהוכל הגפן להוציא תאנים כן גם מעין אחד לא יוכל נבע מים מלוחים ומתוקים: 13 מי בכם חכם ונבון יראה בדבריו הטובה את מעשיו בענות החכמה: 14 ואם קנאה מרה ומריבה בלבכם אל תתהללו ואל תשקרו באמת: 15 אין זאת החכמה הירדת ממעל כי אם חכמת אדמה היא וחכמת היצר והשדים: 16 כי במקום קנאה ומריבה שר מחומה וכל מעשה רע: 17 אבל החכמה אשר ממעל בראשונה צנועה היא אף אהבת שלום ומכרעת לבק זכות ואיננה עמדת על דעתה ומלאה רחמים ופרי טוב בלא לב ולב וכלי חנפה: 18 ופרי הצדקה בשלום יזרע לעשי השלום:

פרק 4

1 מאין המלחמות והמדינות אשר ביניכם הלא מתוך התאות המתגרות באבריכם: 2 אתם מתאווים ואין לכם תרצו ותקנאו והשג לא השיגו תריבו ותלחמו ואין לכם יען אשר לא התפללתם: 3 הן אתם מבקשים ואינכם מקבלים על אשר תתפללו ברעה למען תבלו בתאוותיכם: 4 הנאפים והמנאפות הלא ידעתם כי אהבת העולם איבת אלהים היא ועתה תחפץ להיות אהב העולם יהיה איב לאלהים: 5 או תהדמו בנפשכם כי לריק אמר הכתוב בקנאה יתאוה לרוח השכן בקרבנו: 6 וגם יגדיל לתת הן על כן אומר אלהים ללצים ילצו ולענוים יתן הן: 7 לכן הכענו לאלהים ויתצבו נגד השמן ויברח מפניכם: 8 קרבו לאלהים ויקרב אליכם רחצו ידיכם החמאים טהרו לבבכם חלוקי הלבב: 9 התענו והתאבלו ובכו שוקכם יחפץ לאבל ושמתכם ליגון: 10 הכענו לפני יהוה והוא ירים אתכם: 11 אחי אל תחרפו איש את רעהו ותחרפו את רעהו וכן את אחיו הוא מחרף את התורה וכן את התורה ואם תדין את התורה אינך עשה התורה כי אם שפטה: 12 אחד הוא המחקק אשר יכול להושיע ולאבד ומי אתה כי תדין את עמיתך: 13 הוי אמרים נלכה היום ומחר לעיר פלוגית אלמונית ונעשה שם שנה אותה לסחר בה ולהרבות רוח: 14 ולא תדעו מה ילד יום מחר כי מה חייכם עשן הם אשר נראה כמעט רגע ואחר כלה וילך: 15 תחת אשר תאמרו אם ירצה יהוה ונחיה נעשה כזה וכזה: 16 עתה תתנאו בפחותכם וכל גאווה אשר כזאת רעה היא: 17 לכן הודיע לעשות הטוב ולא יעשנו והיה בו חטא:

פרק 5

1 הוי העשירים בכו והחילו על הצרות אשר תבאנה עליכם: 2 עשרכם בלה ובגדיכם אכלם עש: 3 זהבכם וכספכם כסתם חלאה והיתה חלאה בכם לעדות ואכלה כמו אש את שטרכם אצרתם לכם אוצרות בקץ הימים: 4 הנה שכר הפעלים

תורת החרות ומחוקי בה אשר איננו שמע ושכח כי אם עשה בפעל אשרי האיש ההוא כמעשהו: 26 איש מכס אם ידמה להיות עבד אלהים ואיננו שם רסן לשלשנו כי אם מתעה הוא את לבבו עבדתו אך לריק תהיה: 27 זאת העבודה המתורה והכרה לפני האלהים אבינו לבקר את היתומים והאלמנות בלחצם ולשמר את עצמו נקי מחלאת העולם:

פרק 2

1 אחי אל יהי משא פנים באמונתכם בישוע המשיח אדונינו אדון הכבוד: 2 כי אם יבוא איש לבית כנסתכם וטבעת זהב על ידיו והוא לבוש לבשי מכלול ויגם איש עני יבוא שמה ובגדו מטרף: 3 ופניתם אל לבו לבשי מכלול ואמרתם לו שב לך הנה בטוב ולעני תאמרו עמד שם או שב פה מתחת להדם רגלי: 4 הלא בזאת נחלק לבכם והנכם שפטים בעלי מחשבות רעות: 5 שמעו אחי אהובי הלא בעיני העולם הזה בחר האלהים להיות עשירים באמונה וירש המלכות אשר הבטיח לאהבי: 6 ואתם הכלמתם את העני הלא העשירים הם העשקים אתכם והם הסחבים אתכם אל בתי דין: 7 הלא הם המגדפים את השם הטוב הנקרא עליכם: 8 הן בקימכם את המצוה המלכות על כלן כפי הכתוב ואהבת לרעך כמוך תיטיבו לעשות: 9 אולם אם תשאוו פנים תחטאו כמעשיכם והתורה תוכיחכם כעברים אותה: 10 כי איש אשר יקים את כל התורה וינכשל בדבר אחד הוא אשם אשם בכלם: 11 כי האמר לא נתאף גם הוא אמר לא תרצח ואם אינך נאף ואתה רצח היה נהיית לעבר התורה: 12 כן דברו וכן עשו כאנשים העתידים להשפט על פי תורת החרות: 13 כי אין חסד ברין לאשר לא עשה חסד והחסד יתנאה על הדין: 14 אחי מה יועיל לאיש אם יאמר כי יש לו אמונה מעשים אין בו תהוכל האמונה להושיע: 15 אם או אהבת את יהוה בעירם ובחסר לחם יומם: 16 ואיש מכס יאמר אליהם לכו לשלום והתחממו ושבעו ולא תתנו לחם די מחסור גופם מה תועיל זאת: 17 ככה גם האמונה אם אין בה מעשים מזה אינך בעצמה: 18 אך יאמר איש אתה יש לך אמונה ואני יש לי מעשים הראני את את אמונתך מתוך מעשיך ואני אראך מתוך מעשי את אמוני: 19 אתה מאמין כי האלהים אחד הוא הטיבות גם השדים מאמינים בו ורעדים: 20 ואתה איש בער התחפץ לדעת כי האמונה בבלי מעשים מזה היא: 21 אברהם אבינו הלא כמעשי נצדק כהעלות את יצחק בנו על המזבח: 22 הנך ראה כי היתה האמונה עזרת למעשיו ומתוך המעשים השלמה האמונה: 23 וימלא הכתוב האמר והאמן אברהם ביהוה ותחשב לו לצדקה ויקרא אהב יהוה: 24 הנכם ראים כי כמעשים יצדק אלהים ולא באמונה לבדה: 25 וכן רחב הזונה הלא נצדקה כמעשים באספה את המלאכים אל ביתה ותשלחם בדרך אחר: 26 כי כאשר הגוף בלי נשמה מת הוא כן גם האמונה בלי מעשים מזה היא:

פרק 3

1 אחי אל יהיו רבים מכם למורים כאשר ידעתם כי בזאת נסביר עלינו את הדין: 2 כי כלנו מרבים להכשל ואשר לא יכשל בדבור הוא איש תמים ויכילתו לשום רסן גם לכל גופו: 3 הנה כפי חסוסים נשים את הרסן למען אשר ישמעו לנו ונהגנו בו את כל דיוחם: 4 והנה האנצית אף כי גדלות הנה ורוחות קשות יהדפוס ינהג אתן משוט קטן אל

במשפטם: 12 וחמה כבהמות הסבלות הנולדות כחק טבעם ללכד ולשחט יאבדו באבוד נפשם יען חרפו את אשר לא הבינו וישאו נמול עולתם: 13 אשר עדנת יומם לענג יחשבו ממנפים ומום בס המתפנקים במרוחי נפשם ואכלים ושתים עמכם: 14 עינים להם מלאות מאכל ואשר לא התדלות מחטוא ואת נפשות הפתאים יצודדו ולב מלמד בצע להם בני המארה: 15 את הדרך הישר עזבו ויתעו ויילכו בדרך בלעם בן בעור אשר אהב שכר העולה: 16 ותהי לו תוכחה על חטאתו כי בהמחה האלמת דברה בקול אדם ותעצר באולת הקסם: 17 בארות בלי מים המה עבים נדפים בסערה אשר שמור להם חשך אפלה לעולם: 18 כי בדברים בנאות דברי שוא יצודו בתאות הבשר על ידי זמתם את אשר אך נמלטו מידי ההלכים בדרך זוהי: 19 חפשה יבטיחו להם והם בעצמם עבדים לשחת כי האיש עבד לאשר נכבש ממנו: 20 כי אחרי המלטם מטמאת העולם בדעת אדנינו ומושיענו ישוע המשיח אם שבו והטבעו בתוכן ונכבשו אחריהם תהיה רעה מראשיתם: 21 טוב היה להם לא לדעת את דרך הצדקה מאשר ידעוהו ונסגו אחור מן המצוה הקדושה המסורה להם: 22 ויקר להם כאשר יאמר משל האמת הכלב שב על קאו והחזיר עלה מן הרחצה להתגלל ברפש:

פרק 3

1 זאת היא האגרת השנית אשר אני כתב אליכם אוהבים ובשתיחן אשר בדרך זכורה את תמת לבבכם: 2 לזכר את הדברים הנאמרים מקדם בידי הנביאים הקדשים ואת מצות אדנינו ומושיענו אשר נתנה בידנו השליחים: 3 ודעו זאת לכם ראשונה כי באחרית הימים יבאו לצים ההלכים אחרי תאות נפשם ויתלוצצו לאמר: 4 איזה הבטחת באו כי מאז שכבו האבות הכל עמד כמו מראשית הבריאה: 5 ונסתר מהם באשר לא יאבו לדעת כי מקדם קמו השמים והארץ בדבר אלהים מן המים ועל ידי המים: 6 ובמים אבדה תכל מאז כי נשטפה במי המבול: 7 גם השמים והארץ אשר לפנינו נצטנו בדברו והם משמרים לאש ליום הדין ואבד אנשי הרשע: 8 וזאת האחת אל תעלם מכם אוהבים כי יום אחד כאלף שנים בעיני יהוה ואלף שנים כיום אחד: 9 ולא יאחר יהוה את אשר הבטיח כאשר יש חשבים ואתה לאחר כי אך הארץ אפו בעבורו ולא יחפץ באבד איש כי אם בפנות כלם לתשובה: 10 בא יבא אש ויהיה כנבב בלילה או השמים בשאון יחלפו והיסדות יבערו והתמגנו והארץ והמעשים אשר עליה ישרפו: 11 ועתה אם כל אלה ימוגו מה מאד חיבים אתם להתהלך בקדשה ובחסידות: 12 ולחכות לאש כי יוה יהיה ולהחיש אותו אשר בגלל השמים ימוגו באש והיסדות יבערו ונמסו: 13 ואנחנו כפי הבטחתו מחכים לשמים חדשים ולארץ חדשה אשר צדק ילין כם: 14 על כן אוהבים אשר לאלה הכיתם שקרו להצטנו לפניו בשלום נקים וזכים מפשע: 15 ואת ארך רוח אדנינו תחשבו לחשונה כאשר גם איננו האהוב פלוס כתב אליכם כפי החכמה הנתונה לו: 16 וכן בכל אנחותיו בדברו שם על אלה ובהם יש דברים קשי' התבונה והבערים והפתאים יחפכו אתם כאשר גם יעשו לכתבים האחרים לאבדן נפשם: 17 ואתם אחזקו את ידיעתם ואת השמרו לנפשתיכם פן תמשכו אחרי טעות אנשי בליעל ונפלתם ממעומכם: 18 ורבו בחדס ובדעת אדנינו ומושיענו ישוע המשיח אשר לו הכבוד גם היום וגם ליום העולם

חדס ושלוש יהיו לכם למכביר בדעת האלהים וישוע אדנינו: 3 באשר גבורתו האלהית נתנה לנו את כל אשר לחיים ולחסידות על ידי דעת הקורא אתנו בכבודו וחילו: 4 אשר בהם נתן לנו הבטחות גדלות מאד ויקרות למען תקחו על ידן חלק בטבע אלהים בהמלטכם מכליון התאוה אשר בעולם: 5 בעבור זאת השתדלו להעמיד באמונתכם את הצדקה ובצדקה את הדעת: 6 ובדעת את הפרשיות ובפרשיות את הסבלנות ובסבלנות את החסידות: 7 ובחסידות את האהבה ובאהבה את האהבה: 8 כי אם אלה המצאות והרבינה בכם לא תתנה אתכם להיות בטלים ובלא עשות פרי לדעת אדנינו ישוע המשיח: 9 כי האיש אשר אין אלה לו עזר הוא קצר הראות ושכח את מטהרתו מחטאתיו הראשונות: 10 לכן אחי הוסיפו והשתדלו לחזק את קריאתכם ובחירתכם כי בעשותכם זאת כשול לא תכשלו: 11 כי כן יפתח לפניכם לרוחה המבוא אל מלכות עולם אשר לאדנינו ומושיענו ישוע המשיח: 12 על כן לא אחרל להזכירכם על אלה בכל עת גם כי ידעתם והתכוונתם באמת אשר היא לפנינו: 13 ואחשב כי נכון להזכיר ולהעיר אתכם כל ימי חיותי במשכן זוהי: 14 באשר ידעתי כי מהר יעתק משכני כאשר גם גלה לי אדנינו ישוע המשיח: 15 ואשתדל שיהיה לכם תמיד גם אחרי פטירתי וכרון הדברים האלה: 16 כי הודענו אתכם גבורת אדנינו ישוע המשיח ובאו לא בלכתנו אחרי הגדול מחכמות כי אם ראות היו עינינו את גדלתו: 17 כי לקח מאת אלהים האב יקר וכבוד בלא אלו קול מתוך חדרת כבודו לאמר זה בני ידידי רצתה נפשי בו: 18 ואת הקול הזה שמענו באזנינו יצא משמים בהיותנו עמו בהר הקדש: 19 ועתה דבר הנבואה יותר קים אחר והמיתם עשות אשר שתם לבכם אליו כמו אל נר מאיר במקום אפל עד כי יבקע אור היום וזרח כוכב הנגה בלבבכם: 20 וזאת תדעו ראשונה אשר נבואת המקרא איננה תלה בפתרון אדם מלכו: 21 כי מעולם לא יצאה נבואה כרצון האדם כי אם בריות הקדש אשר נשאו דברו אנשי אלהים הקדושים:

פרק 2

1 וגם נביאי שקר היו בעם כאשר יהיו גם בכם מורי שקר אשר יכניסו כחות משחיתות ובכחם במשל אשר קנם יביאו על נפשם כליון פתאום: 2 ורבים ילכו אחרי תועבותם ובעבורם יתן דרך האמת לגדופים: 3 ובדברי בדוי יעשו אתכם למחסר להם למען בצע בצע אשר משפטם בעולם לא יתמחה ושברם לא ינום: 4 כי לא חס אלהים על המלאכים אשר חטאו כי אם הורידם לקצבי הרים ויסטרים בכבלי אפל לשמדם למשפט: 5 וגם על דורות קדם לא חס וישמר רק את נח השמיני קרא הצדק בהביאו את המבול על דור הרשעים: 6 ואת ערי סדום ועמורה הפך לאפר והאשימם במהפכה ושימם לגשל לאשר עתידים לעשות זמה: 7 ויצל את לוט הצדיק אשר הלואה אנשי בליעל החרם בלילה וזמתם: 8 כי הצדיק הזה בשבתו בתוכם האדיב את נפשו הישרה יום יום בראותו ובשמעו מעשי רשעים: 9 כי יודע יהוה להציל את חסידיו מנסיון ולשחק את הרשעים ליום המשפט להשיב גמולם להם: 10 וביותר את ההלכים אחריי הבשר בתאות תבל ובוים את הממשלה עזי פנים הלכים בשרירות לבם ולא יחרדו מחרף את השררות: 11 אשר אף המלאכים הגדולים מהם בעז וכח לא יגדפום לפני יהוה

ברוח לפי דרך אלהים: 7 הן קין הכל קרב לכן היו צנועים וערים להתפלל: 8 ולפני כל דבר אהבו איש את אחיו אהבה חזקה כי על רב פשעים תכסה האהבה: 9 היו מארחים איש את רעהו בבלי תלנות: 10 איש איש כמתן החדס אשר קבל תעזרו איש לרעהו כנוברים ממנים על חסדי אלהים הרבים: 11 איש כי ידבר יהי כאמר אל ואיש כי יעזר תהי עזרתו מתוך החיל אשר חננו אלהים למען יכבד אלהים בכל על ידי ישוע המשיח אשר לו הכבוד והעז לעולמי עולמים אמן: 12 אוהבים בבאכם בתוך כור עני למען נסתכם אל נא תתמחו באלו קרה לכם דבר זר: 13 כי אם שמחו על אשר חלק לכם בענויי המשיח למען גם תשמחו ותעלצו בהנלות כבודו: 14 אם יחרפו אתכם למען שם המשיח אשריכם כי נחה עליכם רוח הכבוד רוח אלהים אצלם מנאץ הוא ואצלכם נכבד: 15 רק אל יענה איש מכם כרצח או כנוגב או כפעל און או כנוכס בפקדת אחרים: 16 ואם יענה כאחד המשיחיים אל יבוש כי אם יודה לאלהים על הרבר הזה: 17 כי עת החל המשפט מבית אלהים ואם ממנו ראשונה מה אפוא תהיה אחרית המערים את בשורת אלהים: 18 הן צדיק כמעט יושע אף כי רשע וחוטא: 19 לכן המענים כרצון אלהים יפקידו את נפשותם ביד אלהים הברא הנאמן ויוסיפו לעשות הטוב:

פרק 5

1 את הזקנים אשר בקרבכם אוהיר אנכי עמיתם הזקן ועד ענויי המשיח וגם חבר לכבוד העתיד להגלות: 2 רעו את עדר האלהים אשר בידכם והשגיחו עליהם לא באנס כי אם כגדבה אף לא עקב בצע כי אם בנפש חפצה: 3 גם לא כמתעמרים בנחלת יהוה כי אם בהיותכם מופת לצאן: 4 והיה בהגלות שר הרעים תשאו עמדת הכבוד אשר לא תכל: 5 וכן גם אתם הנערים הכנעו לפני הזקנים וחגרו כלכם שפלות רוח בהכנע איש לרעהו כי אלהים ללצים יליץ ולענוים יתן חן: 6 השפילו נפשכם תחת יד אלהים החזקה למען ירומם אתכם בעתו: 7 השליכו עליו כל יתכבם כי הוא ידאג לכם: 8 התעוררו שקדו כי מריבכם השטן משוטט כאריה שאג ומבקש את אשר יבלע: 9 ועמדתם נגדו חזקים באמונה ודעו כי ענוים באלה באו גם על אחיכם אשר בעולם: 10 ואלהי כל השט אשר קראנו לכבודו הנצחי במשיח ישוע אחרי ענותכם מעט הוא ישלים ויחזק ויגבר וייסד אתכם: 11 לו הכבוד והעז לעולמי עולמים אמן: 12 ביד סלונים האח הנאמן לכם כאשר אחשב כתבתי אליכם בדברים מעטים להזכיר אתכם ולהעיד כי חסד האלהים הוא אשר עמדתם בו אמת הוא: 13 ובהרחם אשר כבבל ובהרחת אתכם מן מקום בני שאלים לשלומכם: 14 שאלו לשלום איש את רעהו בנשיקת אהבה שלום לכלכם אשר במשיח ישוע אמן:

הַאֲגֵרֶת הַשְּׁנִיָּת לְפִטְרוֹס הַשְּׁלִישִׁית

פרק 1

1 שמעון פטרוס עבד ישוע המשיח ושליחו אל אשר קבלו אמונה יקרה בשלנו בצדקת אלהינו ומושיענו ישוע המשיח: 2

חטאתנו הוא נשא בגיותו על העין: 24 למען נחיה לצדקה מאחר שנפטרו מן החטאים: 25 אשר בחברתו נרפא לכם כי הייתם כצאן אבודות ועתה שבתם אל הרעה פקיד נפשתיכם:

פרק 3

1 וכן אתן הנשים הכנענה לפני בעליהן למען גם אם יש אשר אינם שמעים לדבר יקנו באין אמר ודברים על ידי מעשי הנשים: 2 בראותם כי תצנענה לכת ביראה: 3 ופארכן אל יהי מבחיון במחלפות שער ועדי זהב ולבישת מחלצים: 4 כי אם האדם הצפון פנימה ברוח עונה והשקט אשר לא יכלה ויקר ובעיני אלהים: 5 כי כן התקשטו לפנים גם הנשים הקדשות המיחלות לאלהים בהכנען לפני בעליהן: 6 כשרה אשר שמעה בקול אברהם ותקרא לו ארון אשר אתן הייתן לה לבנות בעשותכן הטוב ולא תיראנה מפחד: 7 וכן אתם הנשים שבו עמון כתבונת כי כלי רפה האשה ותנו לה כבוד כי גם להן יש חלק בנחלת מתנת החיים פן תכלאו מתפללותיכם: 8 וסוף דבר היו כלכם לב אחד בעלי חמלה אוהבי האחים רחמנים ומתקבלים על הבריות: 9 אל תשלמו רעה תחת רעה או חרפה תחת חרפה כי אם תברכו מדעתכם כי לזאת תקראתם למען תירשו את הברכה: 10 כי האיש החפץ חיים אהב ימים לראות טוב יצר לשוננו מרע ושפיתו מדבר מרמה: 11 יסור מרע ויעשה טוב יבקש שלום וירדפהו: 12 כי עיני יהוה אל צדיקים ואוזניו שומעים ופני יהוה בעשי רעים: 13 ומי ירע לכם אם תקנאו לעשות הטוב: 14 אבל אשריכם גם אם תענו למען הצדקה אך מוראם לא תיראו ולא תעריצו: 15 את יהוה אלהים אתו תקדישו בלבבכם והיו נכנים תמיד להשיב דבר בענוה ויביראה לכל שאל אתכם חשבון התוחלת אשר בקרבכם: 16 רוח שלמה תהי לכם למען יבשו המנאצים דרככם הטובה במשיח בהלשינם אתכם כפעלי און: 17 כי טוב לכם אם חפץ אלהים הוא אשר תענו בעשותכם הטוב משתענו בעשותכם רע: 18 כי גם המשיח ענה פעם אחת על חטאתיו הצדיק בעד הרשעים לקרב אתנו אל האלהים הומת לפי הבשר ויחי ברוח: 19 אשר בו הלך ויקרא גם לרוחות אשר במשמה: 20 אשר לפנים לא האמינו כאשר חכה אלהים בארך אפו בימי נח בהעשות התבה אשר נמלטו אליה מעטים והם שונה נפשות במים: 21 וזה הוא אות המביאה אשר כעת תושיע גם אתנו לא בהסיר מנוף הבשר כי אם בשאל לנו מאת אלהים רוח שלמה על ידי הקמת ישוע המשיח: 22 אשר הוא לימין אלהים אחרי אשר עבר השמימה ויכנע לפניו המלאכים והרשיות והגבורות:

פרק 4

1 ועתה כאשר ענה המשיח בעדנו בבשר כן היו גם אתם מווינים במחשבה ההיא כי המענה בבשר חדל מחטוא: 2 למען אשר לא תחיו עוד לתאות בני אדם כי אם לרצון אלהים כל ימי חיותכם עוד בבשר: 3 כי דינו עת החיים אשר עברה לעשות כחפץ הנינו בלכתנו בדרכי זמה ובתאות כסבאי יין וזוללי בשר ורדפי שכר ותועבות עבדת האלילים: 4 ועל זאת תמהים המה ומגדפים כי לא תרוצו עמכם לשטף בזמה כמחמה: 5 אשר יתנו חשבון לפני העתיד לשפט החיים והמתים: 6 כי ען התבשרו גם המתים למען ישפטו בבשר לפי דרך בני אדם ויחיו

הַאֲגֶרֶת הַרְאִשׁוֹנָה לְיוֹחָנָן הַשְּׁלִיחַ

פרק 1

1 את אשר היה מראש אשר שמענו ובעינינו ראינו אשר הבטנו ואשר משטו דינו על דבר החיים: 2 והחיים נגלו ונראו ומעידים אנחנו ומודיעים לכם את חיי העולם אשר היו עם האב ונגלו לנו: 3 את אשר ראינו ושמענו נודיעה לכם למען התחברו לנו גם אתם והתחברותו היא עם האב ועם בנו ישוע המשיח: 4 ואת זאת כתבים אנחנו לכם למען תהיה שמחתכם שלמה: 5 ואת היא השמועה אשר שמענו ממנו ונגד לכם כי האלהים אור הוא וכל חשך אין בו: 6 אם נאמר כי יש לנו התחברות עמו ונתהלך בחשך הננו כוזבים ופעלתנו איננה אמת: 7 אך אם באור נלך כאשר הוא באור הנה נתחברנו יחד ודם ישוע המשיח בנו יטהרנו מכל חטא: 8 אם נאמר כי אין בנו חטא הננו מתעים את נפשתינו והאמת אין בנו: 9 ואם נתורה את חטאיתנו נאמן הוא וצדיק לסלח לנו את חטאיתנו ולטהרנו מכל עון: 10 ואם נאמר כי לא חטאנו לכזב נשימנו ודברנו אין בנו:

פרק 2

1 בני הנני כתב אליכם את זאת לבלתי תחטאו ואם יחטא איש יש לנו מליץ לפני אבינו ישוע המשיח הצדיק: 2 והוא כפרה על חטאיתנו ולא על חטאיתנו לבד כי גם על חטאית כל העולם: 3 ובזאת נדע כי הכרתו אותנו אם נשמר את מצותיו: 4 האמר הכרתיו ואת מצותיו לא ישמר כזב הוא והאמת אין בו: 5 אבל השמר את דבריו בו נשלמה באמת אהבת אלהים ובזאת נדע כי בו אנחנו: 6 האמר כי בו יעמד עליו להתהלך בדרך אשר גם הוא הלך: 7 אחי אינני כתב לכם מצוה חדשה כי אם מצוה ישנה אשר היתה לכם מראש והמצוה הישנה היא הדבר אשר שמעתם מראש: 8 ועוד מצוה חדשה אני כתב לכם אשר היא אמת גם בו גם בככם כי החשך עבר והאור האמת כבר זורח: 9 האומר כי ישנו באור והוא שוא את אחיו עורנו בחשך: 10 האהב את אחיו יעמד באור ומכשול אין בו: 11 והשנא את אחיו בחשך הוא ובחשך יתהלך ולא ידע אנה הוא הלך כי החשך עור את עיניו: 12 הנני כתב אליכם הבנים יען כי נסלחו לכם חטאתיכם למען שמו: 13 כתב אני אליכם האבות יען כי הכרתם אתו אשר הוא מראש כתב אני אליכם הבחורים יען כי התגברתם על הרע כתב אני אליכם הילדים יען כי הכרתם את האב: 14 כתבתי אליכם האבות יען כי הכרתם אתו אשר הוא מראש כתבתי אליכם הבחורים יען כי הוקמתם ודבר האלהים שכן בקרבכם והתגברתם על הרע: 15 לא תאחזו את החלד ואת דברי החלד אם יאהב איש את החלד אין בו אהבת האב: 16 כי כל אשר חלדל תאות הבשר ותאות העינים וגאות ההון איננו מן אבינו כי אם מן החלד: 17 והחלד עובר יעבר עם תאותיו והשעה רצון אלהים יעמד לעד: 18 ילדי הנה השעה האחרונה באה וכאשר שמעתם כי יבא צר המשיח כן עתה רבו צרי המשיח ובזאת נדע כי היא השעה האחרונה: 19 מאתנו יצאו אך לא

פרק 4

אשר העיד האלהים על בנו: 11 וזאת היא העדות כי חיי עולמים נתן לנו האלהים והחיים האלה בבנו המה: 12 אשר יש לו הכן חיים: 13 זאת כתבתי אליכם המאמינים בשם בן האלהים למען תדעו שיש לכם חיי עולם ולמען תאמינו בשם בן האלהים: 14 וזה הוא בטחוננו אליו אשר אם נשאל דבר כפי רצונו ישמענו: 15 ומדעתנו כי ישמענו לכל אשר נשאל נדע גם זאת כי נשיג את המשאלות אשר שאלנו ממנו: 16 איש כי יראה את אחיו חוטא חטאת אשר לא למות שאל ישאל בעדו ויתן לו חיים לכל אשר חטאו לא למות הן יש חטא למות על זה לא אמר לשאל בעדו: 17 כל מעשה שלא כמשפט חטא הוא ויש חטא שלא למות: 18 ידענו כי כל הנוול מאת האלהים לא יחטא כי אשר ילד מאת האלהים ישמר את נפשו והרע לא ינע בו: 19 ידענו כי מאלהים אנחנו וכל העולם ברע הוא: 20 וידענו כי בא בן אלהים ויתן לנו בינה לדעת את האמת ובאמת אנחנו בבנו ישוע המשיח זה הוא האל האמתי וחיי העולם: 21 בני השמרו לכם מן האילילים אמן:

הַאֲגֶרֶת הַשְּׁנִית לְיוֹחָנָן הַשְּׁלִיחַ

פרק 1

1 הזקן את הגבירה הבחירה ואל בניה אשר אני אהב אתם באמת ולא אני לבדי כי אם גם כל ידעי האמת: 2 למען האמת העמדת בקרבנו וגם תהיה עמנו לעולם: 3 יהי עמכם חסד ורחמים ושלוש מאת האלהים אבינו ומאת אדונינו ישוע המשיח בן האב באמת ובאהבה: 4 שמחתי למאד כי מצאתי מבין מתהלכים באמת במצוה אשר קבלנו מאת האב: 5 ועתה מבקש אני ממך הגבירה ולא בכתב אליך מצוה חדשה כי אם את אשר היתה לנו מראש לאהבה איש את רעהו: 6 וזאת היא האהבה אשר נתהלך במצותיו זאת היא המצוה אשר שמעתם מראש להתהלך בה: 7 כי מתעים רבים באו לעולם אשר אינם מודים בישוע המשיח כי בא בבשר זה הוא המתעה וצר המשיח: 8 השמרו לכם פן תאבדו ממנו פעלתנו כי אם נקח משכרתנו שלמה: 9 כל העבר על תורת המשיח ואינו עמד בה אין לו אלהים והעמד בתורת המשיח יש לו גם האב גם הבן: 10 כל האב אליכם ולא יביא את התורה הזאת לא תאספו אותו הביתה ולא תשאלו לו לשלום: 11 כי השאל בשלומי הוא משהתקף במעשיו הרעים: 12 הרבה לי לכתב אליכם ולא חפצתי בניר ובדיו כי אקוה לבוא אליכם ולדבר פה אל פה למען תהיה שמחתנו שלמה: 13 בני אחרתק הבחירה שאלים לשלומך אמן:

הַאֲגֶרֶת הַשְּׁלִישִׁית לְיוֹחָנָן הַשְּׁלִיחַ

פרק 1

1 הזקן אל גיוס החבים אשר אני אהב אתו באמת: 2 חביבי חפצי הוא כי ייטב לך בכל דבר ותחזק כאשר טוב לך בנפשך: 3 כי שמחתי למאד כאשר באו אחים ויעידו על אמתך אשר מתהלך באמת אתה: 4 אין לי שמחה גדולה מלשמע את אשר בני יתהלכו

1 אחובי אל תאמינו לכל רוח כי אם בחנו הרוחות אם מאלהים המה כי נביאי שקר רבים יצאו לעולם: 2 בזאת הכירו את רוח אלהים כל רוח המודה בישוע המשיח כי בא בבשר מאלהים הוא: 3 וכל רוח אשר איננו מודה בישוע האדון כי בא בבשר לא מאלהים הוא וזה הוא רוח צר המשיח אשר שמעתם עליו כי בוא יבא ועתה הנה הוא בעולם: 4 אתם הבנים הנכם מאלהים ונצחתם אתם כי אשר בכם גדול הוא מאשר בעולם: 5 המה מן העולם על כן מהעולם ידברו והעולם ישמע אליהם: 6 ואנחנו מאלהים הננו היודע את האלהים ישמע אלינו ואשר איננו מאלהים לא ישמע אלינו בזאת נכיר את רוח האמת ואת רוח התועה: 7 אחובי נאהב נא איש את רעהו כי האהבה מאלהים היא וכל אשר יאהב נולד מאלהים וידע את האלהים: 8 ואשר איננו אהב לא ידע את האלהים כי האלהים הוא אהבה: 9 בזאת נראתה אהבת האלהים לנו כי שלל האלהים את בנו את יחידו לעולם למען נחיה על ידו: 10 בזאת היא האהבה לא שאנחנו אהבנו את האלהים כי אם הוא אהב אותנו וישלח את בנו לכפרה על חטאיתנו: 11 אחובי אם ככה אהב אתנו האלהים גם אנחנו יחבים לאהבה איש את רעהו: 12 את האלהים לא ראה איש מעולם ואם נאהב איש את רעהו האלהים יעמד בקרבנו ואהבתו נשלמה בנו: 13 בזאת נדע אשר בו נקום והוא בנו כי נתן לנו מרוחו: 14 ואנחנו חיונו ונעידה כי האב שלח את הבן מושיע העולם: 15 כל המודה כי ישוע הוא בן האלהים האלהים שכן בו והוא באלהים: 16 ואנחנו ידענו ונאמן באהבה אשר אלהים אהב אתנו האלהים הוא אהבה והעמד באהבה עמד באלהים והאלהים עמד בו: 17 ובזאת נשלמה בנו האהבה בדידות בלע במחון ביום הדין כי גם אנחנו בעולם הזה: 18 אין אימה באהבה כי אם האהבה השלמה תגרש את האימה כי באימה מעצבה ואשר באימה איננו שלם באהבה: 19 אנחנו אוהבים אתו כי הוא קרם לאהבה אתנו: 20 כי יאמר איש אהב אני את האלהים והוא שנא את אחיו כזב הוא כי אשר לא יאהב את אחיו אשר הוא ראה איכבה יוכל לאהב את האלהים אשר איננו ראה אתו: 21 וזאת המצוה יש לנו מאתו כי האהב את האלהים יאהב גם את אחיו:

פרק 5

1 כל המאמין כי ישוע הוא המשיח הנה זה ילד מאלהים וכל האהב את מולידו יאהב גם את הנוולד מאתו: 2 בזאת נדע כי נאהב את בני האלהים באהבתנו את האלהים ובשמרנו את מצותיו: 3 כי זאת אהבת אלהים היא אשר נשמר את מצותיו ומצותיו אינן כבדות: 4 כי כל הנוולד מאת האלהים מנצח את העולם בשמים האב הדבר ורוח הקדש העולם: 5 מי הוא זה המנצח את העולם אם לא המאמין בישוע שהוא בן האלהים: 6 זה הוא אשר בא במים ובדם ישוע המשיח לא במים לבד כי אם במים ובדם והרוח הוא המעיד כי הרוח הוא האמת: 7 כי שלשה המה המעידים בשמים האב הדבר ורוח הקדש ושלשתם אחד המה: 8 ושלשה המה המעידים בארץ הרוח המים והדם ושלשתם לאחת המה: 9 אם נקבל עדות בני אדם הנה עדות האלהים גדולה ממנה כי זאת היא עדות האלהים אשר העיד על בנו: 10 המאמין בבן האלהים יש לו עדות בנפשו ואשר לא יאמין לאהלים לכזב שמהו יען לא האמין בעדות

משלנו היו כי אלו היו משלנו כי אז היו עמדים עמנו אבל למען יגלו כי לא כלם משלנו המה: 20 ואתם המשחה לכם מאת הקדוש וידעתם הכל: 21 לא כתבתי אליכם יען כי לא ידעתם את האמת אך יען כי ידעתם אתה ואשר כל כזב איננו מן האמת: 22 מי הוא הכזב אם לא המכחש בישוע לאמר כי איננו המשיח זה הוא צר המשיח המכחש באב ובבן: 23 כל המכחש בכך גם האב אין לו: 24 ואתם יקם נא בככם הדבר אשר שמעתם מראש ואם יקום בככם אשר שמעתם מראש אז גם אתם תקומו בכך ובאב: 25 והתבטחתם אשר הבטיתו היא חיי עולמים: 26 זאת כתבתי אליכם מפני המתעים אהבכם: 27 ואתם המשחה אשר קבלתם מאתו עמדת בככם ולא הצטרכו לאיש אשר ילמדכם כי אם כאשר תלמד אתכם המשחה בכל דבר היא האמת ואיננה כזב וכאשר למדה אתכם בן תעמדו בו: 28 ועתה בנים עמדו בו למען יאמין לבנו בהראותו ולא נכוש מפניו בבואו: 29 אם ידעתם כי צדיק הוא דעו כי כל עשה צדקה נולד ממנו:

פרק 3

1 ראו מה גדלה אהבת האב הנתונה לנו אשר נקרא בני האלהים על כן העולם איננו ידע אתנו יען כי אותו לא ידע: 2 אחובי עתה בנים לאלהים אנחנו ועוד לא נגלה מה נחיה אך ידענו כי בהגלותו נדמה לו כי נראהו כאשר הוא: 3 וכל אשר לו תקוה בזאת יטהר את עצמו כאשר מזור גם הוא: 4 כל העשה חטא גם פשע בתורה הוא והחטא הוא פשע בתורה: 5 וידעתם כי הוא נגלה לשאת את חטאיו ובו אין חטא: 6 כל העמר בו לא יחטא כל החוטא לא ראהו גם לא ידעו: 7 בני אל יתעה אתכם איש העשה צדקה צדיק הוא כאשר הוא צדיק: 8 והעשה חטא מן השטן הוא כי השטן חטא מראש לזאת נגלה בן האלהים להפיר את פעלות השטן: 9 כל הנוול מאלהים לא יחטא כי זרעו בו יקום ולא יוכל לחטא כי מאלהים נולד: 10 ונודעו בזאת בני האלהים ובני השטן כל איש אשר לא יעשה צדקה איננו מאלהים וכן כל אשר לא יאהב את אחיו: 11 כי זאת היא השמועה אשר שמעתם מראש לאהבה איש את רעהו: 12 לא כקין אשר היה מן הרע והרג את אחיו ומדוע הרגו יען כי מעשיו היו רעים ומעשיו אחיו מעשי צדק: 13 אל תתמהו אחי אם ישנא אתכם העולם: 14 אנחנו ידענו כי עברנו מן חמות אל החיים על כי נאהב את אחינו איש אשר לא יאהב את אחיו יאשר במות: 15 כל השנא את אחיו רצח נפש הוא וידעתם כי כל רצח נפש לא יתקומו בו חיי עולמים: 16 בזאת הכרתו את האהבה כי הוא נתן את נפשו בעדנו גם אנחנו יחבים לתת את נפשתינו בעד אחינו: 17 ואיש אשר לו נכסי העולם והוא ראה את אחיו חסר לחם וקפץ את רחמיו ממנו איך תעמד בו אהבת אלהים: 18 בני אל נא נאהב במלין ובלשון כי אם בפעל ובאמת: 19 ובזאת נדעה כי מן האמת אנחנו ולפניו נשקט את לבותינו: 20 כי אם לבלבנו ורשיע אתנו האלהים נשגב הוא מלבבנו וידע את כל: 21 אחובי אם לבלבנו לא ירשיענו בטחון לנו באלהים: 22 וכל אשר נשאל מאתו נקבל כי נשמר את מצותיו ונעשה את הרצוי לפניו: 23 וזאת היא מצוה להאמין בשם בנו ישוע המשיח ולאהבה איש את רעהו כאשר צונו: 24 והשמר את מצותיו יקום בו והוא בו ובזאת נדע כי הוא שכן בנו ברוח אשר נתן לנו:

ראית שבע קהלות הנה:

פרק 2

1 ואל מלאך קהל סרדים כתב כה אמר אשר לו שבע רוחות האלהים ושבעת הכוכבים ידעתי את מעשיך כי לך שם כאלו אתה חי והנך מת: 2 שקד וחזק את השארית הקרובה למוח כי לא מצאתי מעשיך שלמים לפני האלהים: 3 זכור את אשר קבלת ושמעת ושמרה זאת ושובה ואם לא תשקד הנני בא עליך כננב ולא תדע באי זו שעה אבא עליך: 4 יש לך גם בסרדים שמות מעטים אשר לא נאלו את מלבושיהם ויתהלכו אתי לבשי לבנים כי ראויים הם לזאת: 5 שמו מצפה החיים ואודה שמו לפני אבי ולפני מלאכיו: 6 מי אשר און לו ישמע את אשר הרוח אמר לקהלות: 7 ואל מלאך קהל פילדפיא כתב כה אמר הקדוש האמתי אשר בידו מפתח דוד הפתח ואין סגר והסגר ואין פתח: 8 ידעתי את מעשיך הנה נתתי לפניך פתח נפתח אשר לא יוכל לא דבר כי לסגרו כי נפתח מעט לך ותשמר את דברי ואל כחשת בשמי: 9 הנני נתן אנשים מכנסית השמן האמרים יהודים אנחנו ואינם כי כזבים המה הנני עשה אשר יבאו להשתחוות לפני רגליך וידעו כי אני אהבתך: 10 יען שמרת דבר סכלנותי אשמך גם אנכי משעת חסינון סכלנותי לבוא עד תכל לב לסתור את יסבי הארץ: 11 הנני בא מהרה החזק באשר לך למען לא יקח איש את נורד: 12 המנצח אתנו לעמוד בהיכל אלהי ולא יצא עוד החוצה וכתבתי עליו את שם אלהי ואת שם עיר אלהי ואת שם החדשה החדשה שממים מער אלהי ואת שמי החדש: 13 מי אשר און לו ישמע את אשר הרוח אמר לקהלות: 14 ואל מלאך קהל לודקיא כתב כה אמר האמן העד הנאמן והאמתי הראשית בריאת האלהים: 15 ידעתי את מעשיך כי לא קר ולא חם אתה מי יתן יהיית קר או חם: 16 כי עתה פושר אתה ולא קר ולא חם על כן אקיאך מפי: 17 כי אמרת אך עשרתי מצאתי און לי ולא חסרתי כל ולא ידעת כי אמלל אתה ודוי וגני ועור וערס: 18 אני איעצך לפנות מאתי זהב צרוף באש למען תעשיר ובגדים לבנים למען תתכסה בהם ולא תראה בשת ערותות ולמשח עיניך קלורית למען תראה: 19 02-12 אני את כל אשר אהב אויבים ואיסרם לכן תשקד ותשוב, הנני עמד לפתח דופק ויהי כי ישמע איש לקולי ופתח הפתח אבוא אליו לסעוד עמו והוא עמדי: 20 12-02: 21 המנצח אתנו לשבת עמדי על כסא כאשר נצחתי: גם אנכי ואשכ את אבי על כסא: 22 מי אשר און לו ישמע את אשר הרוח אמר לקהלות:

פרק 4

1 ויהי אחר הדברים האלה וארא והנה פתח נפתח בשמים והקול הראשון אשר שמעתי בקול שופר מדבר אלי אמר עלה הנה ואראך את אשר היה יהיה אחרי כן: 2 וכרגע הייתי ברוח והנה כסא נראה בשמים ואחד ישב על הכסא: 3 וחישי מראוהו כמראה אבן ישיפה ואדם וקשת סביב לכסא ומראהו כעין ברקת: 4 וסביב לכסא ארבעה ועשרים כסאות ועל הכסאות ראיתי את ארבעה ועשרים הזקנים יושבים והם לבשי בגדים לבנים ועטרתם זהב בראשיהם: 5 ומן הכסא יוצאים ברכים ורעמים וקולות ושבעה לפידי אש בערים לפני הכסא אשר הם שבעה רוחות האלהים: 6 ולפני הכסא ים זכוכית

עתק הדרי פנים עקב שחד: 17 ואתם האהובים זכרו את הדברים הנאמרים מקדם ביד שליחי אדנינו ישוע המשיח: 18 בדברם אליכם לאמר הנה באחרית הימים יבאו לצים ההלכים אחרי האות רשעים: 19 אלה הם הפרשים מן הצבור אנשים נפשיים ורוח אין בהם: 20 ואתם האהובים הבנו באמונתכם הנעלה על כל בקדשה והתפללו ברוח הקדש: 21 ושמרתם את נפשתיכם באהבת אלהים וחביתם לרחמי אדנינו ישוע המשיח לחיי העולם: 22 הבדילו את אלה והתנהגו עמהם ברחמים: 23 ואת אלה תושיעו באימה וחלצתם אתם מתוך חרש ונעלתם גם את הלבוש המנאל בחלאת הבשר: 24 ולאשר יכול לשמרכם בבלי מכשול ולהעמיד אתכם בששון תמימים לפני כבודי: 25 לאלהים אשר לו לבדו החכמה המושיע אתנו לו הכבוד והגדלה והעז והממשלה מעתה ולעולמי עד אמן:

חזון יוחנן

פרק 1

1 חזון ישוע המשיח אשר נתן לו האלהים להראות את עבדיו את אשר היה יהיה במהרה והוא הודיע בשלחו ביד מלאכו לעבדו יוחנן: 2 אשר העיד דבר האלהים ועדות ישוע המשיח ואת כל אשר ראה: 3 אשרי הקורא ואשרי שמעים את דברי הנבואה ושמרים את אשר כתוב בה כי קרובה העת: 4 יוחנן אל שני הקהלות אשר באסאי חסד לכם ושלוש מאת ההוה והיה ויבוא ומן שבעת הרוחות אשר לפני כסאו: 5 ומאת ישוע המשיח העד הנאמן ובכור מן המתיים ועליון למלכי ארץ לו אשר אהב אתנו ובדמו גאלנו מחטאתינו: 6 וישע ותעז לעולמי וכהנים לאלהים אביו הכבוד והעז לעולמי עולמים אמן: 7 הנה הוא בא עם העננים וראתה אותו כל עין גם אלה אשר דקרהו וספרו עליו כל משפחות הארץ כן יהיה אמן: 8 אני האלף ואני התו ראש וסוף אלהי יהוה אלהים ההוה והיה ויבוא אלהי בצאות: 9 אני יוחנן אהבה וגם חבר לכם בלחץ ובמלכות ובסבלנות למען ישוע המשיח הייתי באי אשר שמו פטמוס בעבור דבר האלהים ובעבור עדות ישוע המשיח: 10 ואהי ברוח ביום האדון ואשמע אחרי קול גדול בקול שופר: 11 ויאמר אני האלף ואהי התו הראשון והאחרון ואת אשר אתה ראה כתב אל ספר ושלחתו אל הקהלות אשר באסאי לאפסוס ולזמירנא ולפירגמוס ולתיאטירא ולסרדים וליפילדפיא וללודקיא: 12 ואפן הראות את הקול המדבר אלי ויהי בפנותי וארא שבע מנרות זהב: 13 ובתוך שבע המנרות דמות בן אדם לבוש מעיל וחגור אזור זהב על לבו: 14 וראשו ושערו לבנים כצמר צחר כשלג ועיניו כלבת אש: 15 ומרגלותיו כעין נחשת קלל בצרופות בכור וקולו כקול מים רבים: 16 ויהי לו ביד שבעה כוכבים ומפי יוצאת חרב פיפיות חרה ופניו כשמש המאיר בגבורתו: 17 וכראתי אותו ואפל להרגלו כמת וישת עלי יד ימינו ויאמר אל תירא אני הראשון והאחרון והחיי: 18 ואהי מת והנני חי לעולמי עולמים אמן ובידי מפתחות שאול ומות: 19 ועתה כתב את אשר ראיתי ואשר נעשה עתה ואשר עתיד להיות אחרי כן: 20 את סוד שבעת הכוכבים אשר ראית בימיני ואת שבע מנרות הזהב שבעת הכוכבים הם מלאכי שבע הקהלות ושבע המנרות אשר

באמת: 5 חביבי באמונה כל מעשיך עם האחים ועם הארחים: 6 אשר העידו על אהבתך בפני הקהל ואף תיטיב לעשות בלוחך אתם כאשר יאתה לפני אלהים: 7 כי בעבור שמו יצאו ולא לקחו מאומה מן הגוים: 8 על כן חביבים אנחנו לקבל אתם למען נהיה עוזרים לאמת: 9 אני כתבתי אל הקהלה אך דימוטריוס המתאוה להיות עליהם לראש איננו מקבל אתנו: 10 על כן בבאי אזכיר את מעשיו אשר הוא עשה בספרו עלינו בדרים רעים ולא דיו שלא יקבל את האחים כי גם ימנע את החפצים לקבל ויגרשם מתוך הקהלה: 11 חביבי אל תרדף הרעה כי אם הטוב העשה טוב הוא מאלהים והעשה רע לא ראה את האלהים: 12 על דימוטריוס העידו הכל וגם האמת עצמה וגם אנחנו מעידים עליו וידעתם כי עדותנו היא נאמנה: 13 הרבה לי לכתב ולא חפצתי לכתב אליך בדיו ובקנה: 14 אבל אקוה לראותך במהרה ופה אל פה נדבר:

אִגְרֵת יְהוּדָה

פרק 1

1 יהודה עבד ישוע המשיח ואחי יעקב אל המקראים אשר הם מקדשים באלהים האב ושמורים ליבשוש ורחמים ושלוש ואהבה יהיו לכם למכביר: 3 אהובי בהשתדלי לכתב אליכם על דבר התשובה האחת לכלנו חובה היא בעיני לזרועם במכתב אשר תלחמו לאמונה המסורה פעם אחת לקדושים: 4 כי התגנבו לבוא מקצת אנשים הכתובים מאז למשפט הזה אנשי רשע ההפכים את חסד אלהינו לזמה וכפרים באלהים המשל היחיד ובאדנינו ישוע המשיח: 5 ויש את נפשי להזכיר אתכם את אשר כבר ידעתם כי הושיע יהוה את העם ממצרים וישמד אחרי כן את אשר לא האמינו: 6 והמלאכים אשר לא שמרו את משרתם כי אם עזבו את זבלם שמרם במוסרות עולם ובאפלה למשפט היום הגדול: 7 כאשר סדום ועמרה והערים סביבותיהן אשר הזנו כמותם וילכו אחרי בשר זר נהיו כראי כי נמסרו למוסר אש עולם: 8 וכן גם בעלי החלמות האלה משמאים את השר ואת הממשלה ינאצו ואת השררות יחרפו: 9 ומיכאל שר המלאכים בהתווכחו עם השטן וירב אותו על אדות גיית משה לא מלאו לבו לחרץ משפט גדופים כי אם אמר יגער יהוה בך: 10 ואלה מגדפים את אשר לא ידעו ובדברים אשר יבינו מחק טבעים כבהמות הסכלות בהמה ישחית את נפשם: 11 אוי להם כי בדרך קין הלבן וישתקעו בתועת בלעם לקבל שכר ובמרי קרח אבדו: 12 הלא צורי מבטול המה בסעודותיהם של אהבה ובקלות ראש יאכלו וישתו עמכם ורעים את נפשם עננים הם כבלי מים הגדפים מפני רוח עצי חרף ביאן פרי אשר מתו פעמים ונעקרו: 13 משבירים עוים אשר יגרשו בשתם ככבים תעים אשר חשך אפלה צפון להם עדי עד: 14 וגם חנוך השביעי לאדם נבא אלה לאמר הנה יהוה בא ברכבת קדשו: 15 לעשות משפט בכלם ולהוכיח כל רשעי ארץ על כל מעשי רשעתם ועל כל הקשות אשר דברו עליו חטאים אנשי רשע: 16 אלה הם הרגנים והמתאוננים ההלכים אחרי תאוותיהם אשר פיהם ידבר

הסוסים ורכביהם אשר שרינותיהם כעין אש ותכלת וגפירת וראשי הסוסים כראשי אריות ותצא מפיחם אש וקיסור וגפירת: 18 ותומת שלישית בני אדם בשלש האלה באש ובקיסור ובגפירת היצאות מפיחם: 19 כי כח הסוסים בפיחם כי זנבותם דומים לנחשים ויש להם ראשים ובהם ישחיתו: 20 ושאר בני אדם אשר לא נהרגו במגפות האלה בכל זאת לא שבו ממעשי ידיהם מהשתחות עוד לשדים ולעצבי זרב ובסף ונחשת ואבן ועץ אשר לא יראו ולא ישמעו ולא יחלכו: 21 ולא שבו מדרכם לרצח ולבשף ולזנות ולגנב:

פרק 10

1 וארא מלאך אחר אביר יורד מן השמים והוא עטה ענן ועל ראשו כמראה קשת הענן ופניו כשמש ורגליו כעמודי אש: 2 ובירדו ספר קטן פתוח וישם את רגל ימינו על הים ואת שמאלו על הארץ: 3 ויקרא בקול גדול כאשר ישאג האריה ובקרא ושרו שבעת הרעמים בקולותיהם: 4 וכדבר שבעת הרעמים בקולותיהם חפצתי לכתב ואשמע קול מן השמים לאמר חתום את אשר דברו שבעת הרעמים ואל תכתב זאת: 5 והמלאך אשר ראיתיו עמד על הים ועל הארץ הרים ידו אל השמים: 6 וישבע בחי עולמים העולמים אשר ברא את השמים וכל אשר בהם והארץ וכל אשר בה והים וכל אשר בו כי לא יהיה עוד זמן: 7 אך בימי קול המלאך השביעי בעת עמדו לתקוע וישלם סוד האלהים כאשר בשר את עבדיו הנביאים: 8 והקול אשר שמעתי את השמים שב לדבר אל לאמר לך וקח את הספר הקטן פתוח אשר ביד המלאך העמד על הים ועל הארץ: 9 ואבא אל המלאך ואמר לו תנה לי את הספר ויאמר אלי קח ואכל אתו וימר לבשתי אבל בפיך יהיה מתוק כדבש: 10 ואקח את הספר מיד המלאך ואכלה ויהי כפי כדבש למתוק ואחרי אכלתי וימלא בפי מרוצים: 11 ויאמר אלי עליך לשוב להנבא עוד על עמים וגוים ולשנות ומלכים רבים:

פרק 11

1 וינתן לי קנה דומה למטה ויעמד המלאך ויאמר קום ומד את היכל יהוה ואת המזבח ואת השמחתים בו: 2 ואת ההצר אשר לפנימה להיכל השלך חוצה ואל תמדנה כי נתנה לגוים ורמסו את העיר הקדשה ארבעים שנים חדשים: 3 ואחין לשני עדי ונבאו ימים אלה ומאתים וששים מתחכים בשקים: 4 אלה הם שני היותים ושתי המגרות המלחמה ואל תחשבו כעין זרב וזה להרע להם תצא אש מפיחם ואכלה את איביהם וכן כל המבקש להרע להם מות יומת: 6 ולהם השלטון לעצור את השמים ולא יהיה מטר בימי נבואתם וישלטו על המים להפכם לדם ועל הארץ להכתה בכל נגע מדי יתפצץ: 7 ואחרי השלום עדותם החיה העלה מן התהום תעשה עמהם מלחמה ותוכל להם והרגתם: 8 והיתה נכלתם ברהוב העיר הגדולה הנקראת כפי הירוח בשם סדום ומצרים אשר שם נצלב גם אדנינו: 9 ורבים מן העמים והמלשנות והלשנות והגוים יראו את נכלתם ימים שלשה וחצי ולא יתנו את גויתם לשום בקברים: 10 וישבי הארץ ישמחו עליהם ויעלזו וישלחו מנות זה לזה כי שני הנביאים האלה הכאיבו את ישיבי הארץ: 11 ויהי אחרי ימים שלשה וחצי ותבא בהם רוח חיים מאת האלהים ויעמדו על רגליהם ואימה גדולה נפלה על כל ראייה: 12 וישמעו קול גדול מן השמים מדבר אליהם לאמר עלו הנה

פרק 8

1 וכפתחו החותם השביעי ותהי דממה בשמים כחצי שעה: 2 וארא את שבעת המלאכים אשר עמדו לפני האלהים וינתנו להם שבעה שופרות: 3 ויבא מלאך אחר וישג את המזבח ומחתת זהב בידו ותנתן לו קטרת הרבה לתהת עם תפלות כל הקדשים על מזבח הזהב אשר לפני הכסא: 4 ויעל עשן הקטרת עם תפלות הקדשים מיד המלאך לפני אלהים: 5 ויקח המלאך את המחתה וימלאה אש מעל המזבח וישלך על הארץ ויהי קולות רעמים וברקים ורעש: 6 ושבעה המלאכים הלחם אשר בידם שבעת השופרות התעוררו לתקע: 7 והמלאך הראשון תקע בשופר ויהי ברד ואש בלולים בדם ותשלך ארצה ותשרף שלישית העץ וכל ירק עשב נשרף: 8 והמלאך השני תקע בשופר והנה כדמות הר גדול בער באש השלך אל תוך הים ותהי שלישית הים לדם: 9 ותמת שלישית כל נפש חיה אשר בים ושלישית האניות נשחתה: 10 והמלאך השלישי תקע בשופר ויפל מן השמים כוכב גדול בער כלפיך ויפל על שלישית הנהרות ועל מעינות המים: 11 ושם הכוכב נקרא לענה ותהי שלישית המים ללענה ורבים מכני אדם מתו מן המים כי מרים היו: 12 והמלאך הרביעי תקע בשופר ותכה שלישית השמש ושלשית הירח ושלשית הכוכבים למען תחשך שלישיתם והיום לא יאיר שלישיתו וכן גם הלילה: 13 וארא ואשמע מלאך אחד מעופף במרום הרקיע הקורא בקול גדול אוי אוי אוי לישבי הארץ משאר קלות שופר שלשת המלאכים העתידים לתקע:

פרק 9

1 והמלאך החמישי תקע בשופר וארא כוכב נפל מן השמים לארץ וינתן לו מפתח באר התהום: 2 ויפתח את באר התהום ויעל עשן מן הכבד כעשן כבשן גדול ויחשך השמש והרקיע מקיטר הבאר: 3 ומן הקיטר יצא ארבה על הארץ וינתן להם שלטון כשלטן עקרבי הארץ: 4 ויאמר אליהם אשר לא ישתחו את עשב הארץ ולא כל ירק ולא כל עץ כי אם את בני האדם אשר אין להם חותם אלהים במצחותם: 5 ולא נתן להם להחיתם רק להכאיבם חמשה חדשים וכאבם ככאב איש אשר יכהו העקרב: 6 ובימים ההם יבקשו בני אדם את המות ולא ימצאוהו וישאלו את נפשם למות והמות יברח מהם: 7 ויהי מראה הארבה כדמות סוסים ערוכי מלחמה ועל ראשיהם כעשרות כעין זהב ופניהם כפני אדם: 8 ושער להם כשער נשים ושניהם שני אריה: 9 ושרינים להם כשריני ברזל וקול כנפיהם כקול מרכבות סוסים רבים הרצים למלחמה: 10 וזנבות להם כזנבות עקרבים ועקצים בזנבותם והשלטון לענות את בני האדם חמשה חדשים: 11 ומלאך התהום הוא מלך עליהם ושמו אבדון בעברית והוא אפוליון בלשון יוון: 12 הצרה האחת חלפה הלכה לה והנה באות אחריה עוד צרות שתיים: 13 והמלאך הששי תקע בשופר ואשמע קול אחד מארבע קרנות מזבח הזהב אשר לפני אלהים: 14 ויאמר למלאך הששי אשר השופר בידו החר את ארבעה המלאכים ההם האסורים על הנהר הגדול נחר פרת: 15 ויתרו ארבעה המלאכים אשר היו נכונים לשנה וליום ולחדש ולשנה להמית שלישית בני האדם: 16 ויהי מספר צבאות הפרשים שתי רבבות רבבות ואני שמעתי מספרם: 17 וכן ראיתי במראה את

הרביעי ואשמע את החיה הרביעית אמרת בא וראה: 8 וארא והנה סוס ירקרק והרכב עליו שמו המות ושאלו יוצאת לרגליו וינתן להם שלטון על רביעית הארץ להמית בחרב וברעב ובדבר ובחית הארץ: 9 וכפתחו החותם החמישי וארא מתחת המזבח את נפשות הטבוחים על דבר האלהים ועל העדות אשר היתה להם: 10 ויזעקו בקול גדול ויאמרו עד מתי אדני הקדוש והאמתי לא תשפט ולא תקום את דמינו מישבי הארץ: 11 ויתן לאיש איש מהם שמלות לבנות ויאמר אליהם לנזח עוד זמן מעט עד מלאת מספר העבדים חברים ואחיהם העתידים להרג כמוהם: 12 וארא בפתחו את החותם הששי והנה רעש גדול היה ויקרר השמש כשק שער והירח נחפך לדם: 13 וכוכבי השמים נפלו ארצה כאשר תנוע תאנה ברוח חזקה והשליכה פניה: 14 והשמים משו כספר נגלל וכל הר ואי הנתקו ממקומם: 15 ומלכי הארץ והרזנים ושרי האלפים והעשרירים והתקפים וכל עבד וכל בן חרים התחבאו במערות ובסלעי ההרים: 16 ויאמרו אל ההרים ואל הסלעים נפלו עלינו וכסנו מפני הישב על הכסא ומפני חמת הטה: 17 כי בא יום עברתו הגדול ומי יוכל להצטיב:

פרק 7

1 ואחרי כן ראיתי ארבעה מלאכים עמדים בארבע כנפות הארץ ויעצרו את ארבע רוחות הארץ למען לא תשב רוח לא בארץ ולא בים ולא בכל עין: 2 וארא מלאך אחד עלה ממזרח שמש ובירדו חתמת אלהים חיים ויקרא בקול גדול אל ארבעה המלאכים אשר נתן להם לחבל הארץ והים לאמרי: 3 אל תחבלו את הארץ ואת הים ואת העץ עד אם חתמנו את עבדי אלהינו על מצחותם: 4 ואשמע מספר החתומים מאה אלף וארבעים וארבעה אלף והם חתומים מכל שבטי בני ישראל: 5 לשבט יהודה חתומים שנים עשר אלף לשבט ראובן חתומים שנים עשר אלף לשבט גד חתומים שנים עשר אלף: 6 לשבט אשר חתומים שנים עשר אלף לשבט נפתלי חתומים שנים עשר אלף לשבט מנשה חתומים שנים עשר אלף: 7 לשבט שמעון חתומים שנים עשר אלף לשבט לוי חתומים שנים עשר אלף לשבט יוסף חתומים שנים עשר אלף: 8 לשבט זבולון חתומים שנים עשר אלף לשבט יוסף חתומים שנים עשר אלף: 9 אחרי כן ראיתי והנה המון רב אשר לא יכל איש למנותו מכל הגוים והמשפחות והעמים והלשנות ויעמדו לפני הכסא ולפני השם מלבשים שמלות לבנות וכפות תמרים בידיהם: 10 ויקראו בקול גדול לאמר הישועה לאלהינו הישב על הכסא ולשה: 11 וכל המלאכים עמדו סביב לכסא וארבע לוקנים ולארבע החיות ויפלו על פניהם לפני הכסא וישתחו לאלהים: 12 ויאמרו אמן הברכה והכבוד והתחבבה והתודה וההדר והכח והעז לאלהינו לעולמי עולמים אמן: 13 ויען אחד מן הזקנים ויאמר אלי אלה המלבשים בגדי לבן מי תמה ומאין באו: 14 ואמר אלי אדני אתה ידעת ויאמר אלי אלה הם הבאים מן הצרה הגדולה ויבכסו את שמלתם וילבינום בדם הטה: 15 לכן הנם לפני כסא האלהים ומשחרת אותו הביכולו יומם ולילה והישיב על הכסא יתן משכנו עליהם: 16 לא ירעבו עוד ולא יצמאו ולא יכס שמש ושרב: 17 כי השה אשר בתוך הכסא הוא ירעם ועל מכועי מים חיים ינהלם ומחה אליהם כל דמעה מעיניהם:

כעין הקרן ובין הכסא וסביב לכסא ארבע חיות מלאות עינים מלפניהם ומאחריהם: 7 ודמות החיה הראשונה כאריה והחיה השנית כשור ופני החיה השלישית כפני אדם ודמות החיה הרביעית כנשר מעופף: 8 ולכל אחת מארבע החיות שש כנפים מסביב ולפניהמה הנה מלאות עינים ואין דמי להן ויכנס לילה ואמרתי קדוש קדוש קדוש יהוה אלהים צבאות היה והוה ויבוא: 9 ומדי תת החיות כבוד והדר ותודה לישב על הכסא אשר הוא חי לעולמי עולמים: 10 אז יפלו עשרים וארבעה הזקנים על פניהם לפני הישב על הכסא והשתחו לחי עולמי העולמים ושמו את עטרתיהם לפני הכסא לאמר: 11 לך נאה אדנינו לקחת כבוד והדר ועז כי אתה בראת הכל והכל ברצונך היו ונבראו:

פרק 5

1 וארא בימין הישב על הכסא ספר כתוב פנים ואחור וחותם בשבעה חתמות: 2 וארא מלאך אביר קורא בקול גדול מי הוא הזכה לפתח הספר ולהחיר את חותמיו: 3 ולא יכל איש גם בשמים גם בארץ גם מתחת לארץ לפתח את הספר או להביט אליו: 4 ואבך בכי גדול על אשר לא נמצא איש זכה לפתח את הספר ולקרא בו או להביט אליו: 5 ויאמר אלי אחד מן הזקנים אל תבכה הנה נצח האריה אשר הוא משבט יהודה שרש דוד לפתח את הספר ולהחיר שבעת חותמיו: 6 וארא והנה בין הכסא וארבע החיות ובין הזקנים שה עמד כמו טבוח וכל שבע קרניו ושבעה עינים אשר כל שבעת רוחות האלהים השלוחים אל כל הארץ: 7 ויבא ויקח את הספר מימין הישב על הכסא: 8 ויהי בקחתו את הספר ויפלו לפני השה ארבע החיות ועשרים וארבעה הזקנים ואיש איש כנור בידו וקערות זהב מלאות קטרת אשר הנה תפלות הקדושים: 9 וישירו שיר חדש לאמר לך נאה לקחת את הספר ולפתח את חותמיו כי אתה נשחת ובדמך קנייתו לאלהים מכל משפחה ולשון וכל עם וגו': 10 ותעש אותם מלכים וכהנים לאלהינו וימלכו על הארץ: 11 וארא ואשמע קול מלאכים רבים סביב לכסא ולחיות ולזקנים מספרם רבו רבבות ואולי אלפים: 12 קראים בקול גדול נאה לשה הטבוח לקחת עז ועשר וחכמה וגבורה והדר וכבוד וברכה: 13 וכל בריה אשר בשמים ובארץ ומתחת לארץ ואשר על הים וכל אשר בהם את כלם שמעתי אמרים לאמר ליביש על הכסא ולשה הברכה והדר והכבוד והעז לעולמי עולמים: 14 ותאמרנה ארבע החיות אמן ועשרים וארבעה הזקנים נפלו על פניהם וישתחו לחי עולמי העולמים:

פרק 6

1 וארא כאשר פתח השה אחד מן שבעה החתמות ואשמע אותם מארבע החיות מדברת בקול רעם לאמר בא וראה: 2 ואביט והנה סוס לבן והרכב עליו קשת בידו ותנתן לו עטרה ויצא מנצח ולמען ינצח: 3 וכפתחו את החותם השני ואשמע את החיה השנית אמרת בא וראה: 4 ויצא סוס שני והוא אדם ולרכב עליו נתן לשאת את השלום מן הארץ למען יהרגו איש את אחיו ותנתן לו חרב גדולה: 5 וכפתחו את החותם השלישי ואשמע את החיה השלישית אמרת בא וראה ואביט והנה סוס שחר והרכב עליו מאזנים בידו: 6 ואשמע קול מתוך ארבע החיות לאמר קב חטים בדירך ושלש קבים שטרים בדירך ואת השמן והזיין אל תשחת: 7 וכפתחו את החותם

ויעלו בענן השמימה ושואיהם ראים אתם: 13 ובשעה ההיא היה רעש גדול ותפל עשירית העיר ושבעת אלפים שמות בני אדם נהרגו ברעש והנשארים ערדה אחוזתם ויתנו כבוד לאלהי השמים: 14 הצרה השנית חלפה הלכה בה והנה הצרה השלישית מהרה תבוא: 15 והמלאך השביעי תקע בשופר ויהי קלות גדולים בשמים ויאמרו הנה ממלכת העולם היתה לאדנינו ולמשיחו והוא ימלך לעולמי עולמים: 16 ועשרים וארבעה הזקנים הישבים לפני האלהים על כסאותם נפלו על פניהם וישתחוו לאלהים: 17 ויאמרו מורים אנתנו לך יהוה אלהים צבאות ההוה והיה ויבוא כי לבשת עוזך הגדול ותמלך: 18 והגוים קצפו ויבא קצפך ועת המתים להשפט ולתת שכר לעבדיך הנביאים ולקדשים וליראי שמך למקמנם ועד גדולם ולהשחית את משיחית הארץ: 19 ויפתח היכל יהוה בשמים וירא ארון בריתו בהיכל ויהי ברקים וקלות ורעמים ורעש וברד כבד:

פרק 12

1 ואות גדולה נראתה בשמים אשה אשר השמש לבושה והירח תחת גליה ועל ראשה עמרת שנים עשר כוכבים: 2 והיא הרה ותזעק כבלחיה ותקש בלדתה: 3 ותרא את אחרת בשמים והנה תנין גדול אדם כאש ולו שבעה ראשים ועשר קרנים ועל ראשו שבעה כתרם: 4 וזנבו סחב מן השמים שלישיית הכוכבים ושליכם ארצה ויתיצב התנין לפני האשה החלה ללדת למען בלע את בנה בלדתה: 5 ותלד בן זכר העתיד לרעות כל הגוים בשבט ברזל וילקח בנה אל האלהים ואל כסאו: 6 והאשה ברחה המדברה אשר שם חוכן לה מקום מאת אלהים למען יכלכלוה שם ימים אלף ומאתים ושנים: 7 ותהי מלחמה בשמים מיכאל ומלאכיו נלחמים בתנין ותתנין נלחם ומלאכיו: 8 ולא התחזקו וגם מקומם לא נמצא עוד בשמים: 9 ויוטל התנין הגדול הנחש הקדמוני אשר נקרא שמו מלשין וטמן המדיח תבל כלה הוא הוטל ארצה ומלאכיו עמו הוטלו: 10 ואשמע קול גדול בשמים ויאמר עתה באת ישועת אלהינו ועז ומלכותו וממשלת משיחו כי הורד שוטן אחינו העמד לשטנם לפני אלהינו יומם ולילה: 11 והם נצחחו למען דם השם ולמען דבר עדותם ולא אהבו את נפשם עד למות: 12 רנו עז זאת שמים ושכניהם אוי לשבי ארץ וים כי ירד אליכם ומלשין כחמה גדולה מדעתו כי קצרה עתו: 13 ויהי כאשר ראה התנין כי הוטל ארצה וירדף את האשה אשר ילדה את הזכר: 14 ויתנו לאשה שתי כנפי הנשר הגדול לעוף המדברה אל מקומה אשר תכלכל שם מועד מערים וחצי מפני הנחש: 15 וישלח הנחש נהר מים מפיו אחרי האשה לשטפה בנהר: 16 ותעזר הארץ את האשה ותפתח הארץ את פיה ותבלע את הנהר אשר שלח התנין פסיו: 17 ויקצף התנין על האשה וילך לעשות מלחמה עם יתר זרעה השמרים פוקדי אלהים ואשר להם עדות ישוע:

פרק 13

1 ואהי עמד על חול הים וראו חיה עלה מן הים ולה שבעת ראשים ועשר קרנים ועל קרניה עשרה כתרם ועל ראשיה שם גדופים: 2 והחיה אשר ראית מראה כנמר ורגליה כרגלי דב ופיה כפי אריה ורתל לה התנין את כחו ואת כסאו וממשל רב: 3 וראו

והנה אחד מראשיה כפצוע עד מות ומכת מות אשר לו נרפאה ותשתומם כל הארץ אחרי החיה: 4 וישתחוו לתנין אשר נתן ממשלה לחיה וישתחוו לחיה ויאמרו מי ידמה לחיה ומי יוכל להלחם אתה: 5 וינתן לה פה מלל גדלות ונאצות ושלמן נתן לה להלחם ארבעים ושנים חדשים: 6 ותפתח את פיה לנאצה אל האלהים ותנאץ את שמו ואת משכנו ואת החנים בשמים: 7 וינתן לה לעשות מלחמה עם הקדשים ולנצחם ותנתן לה ממשלה על כל משפחה ועם ולשון וגוי: 8 וישתחוו לה כל ישבי הארץ אשר לא נכתבו שמותם בספר החיים אשר לשם המבוח מיום הוסד תבל: 9 כל אשר און לו ישמע: 10 כל המוליך לשבי ילך בשבי וכל ההרג בחרב הרג יהרג בחרב בזה סבלנות ואמונת הקדשים: 11 וראו חיה אחרת עלה מן האדמה ולה קרנים כקרני שש ומדברת בתנין: 12 והיא עשה כל פקודי החיה הראשונה בפניה ומביאה את הארץ וישיבה להשתחות לחיה הראשונה אשר נרפאה מכת מות אשר לה: 13 ונתנת אותות גדלות וגם אש מן השמים תוריד ארצה לעיני בני אדם: 14 ותתעה את ישבי הארץ על ידי האותות אשר נתן לה לעשות בפני החיה באמרה אל ישבי הארץ לעשות צלם לחיה אשר הכתה מכת חרב ותחי: 15 וינתן לה לתת רוח בצלם החיה למען דבר ידבר צלם החיה ועשתה כי כל אשר אימן משתחוים לצלם החיה מות יומתו: 16 ותעש כי כלם למקמן ועד גדול אם אבינו ואם עשיר גם בני החרים גם העבדים יתוו תו על די ימינם או על מצחתם: 17 וכי לא יוכל איש לקנות או למכר כי אם בהיות עליו תו החיה או שמה או מספר שמה: 18 בזה החכמה מי אשר לו תבונה יחשב מספר החיה כי מספר בן אדם הוא ומספרו שש מאות וששים ושש:

פרק 14

1 וראו והנה שה עמד על הר ציון ועמו מאת אלף וארבעים וארבעה אלפים הנשאים שם אביו כתוב על מצחותם: 2 ואשמע קול מן השמים כקול מים רבים ובקול רעם גדול ואשמע קול תפשי כנור המזמיר בבנרותיהם: 3 וישירו כשיר חדש לפני הכסא ולפני ארבע החיות ולפני הזקנים ואין איש אשר יכל ללמד את השיר וזולתי מאת האלף וארבעים וארבעת האלפים הם אשר נקנו מן הארץ: 4 אלה הם אשר לא נגאלו בנשים כי בתולות המה אלה הם ההלכים אחרי השם אל כל אשר ילך אלה נקנו מתוך בני האדם הראשית בכורים לאלהים ולשה: 5 ותרימת לא נמצאה בפיחם כי המימים המה לפני כסא האלהים: 6 וראו מלאך אחר מעופף במרום הרקיע אשר היה לו בשורת עולם לבשר את ישבי הארץ ויהי כל גוי ונשפחה ולשון ועם: 7 ויאמר בקול גדול וראו את האלהים והבו לו כבוד כי באה עת משפטו והשתחוו לעשה שמים וארץ את הים ומעיינות המים: 8 ומלאך אחר בא אחרי ויאמר נפלה נפלה בכל העיר הגדולה כי השקתה כל הגוים מיין חמת תזנתה: 9 ומלאך שלישי בא אחריהם ויאמר בקול גדול כל אשר ישתחוה לפני החיה ולפני צלמה ונשא את תוה על מצחו או על ידו: 10 גם הוא שתה ישתה מיין חמת אלהים יין בלתי מהול הנמסך בכוס זעמו ויענה באש וגפרית לפני המלאכים הקדשים ולפני ימשי: 11 ועשן עננים יעלה לעולמי עד ולא יאמר מנוחה יומם ולילה המשתחוים לחיה ולצלמה ואשר ישא את תו שמה: 12 בזה סבלנות וקדשים בזה השמרים את מצות האלהים ואת

אמונת ישוע: 13 ואשמע קול מן השמים מדבר אלי כתב אשרי המתים אשר ימותו באדון מעתה אמנם בן אמר הרוח למען ינוחו מעמלם ומעשיהם הלך ילכו אחריהם: 14 וראו והנה ענן בהיר ועל הענן ישב כדמות בן אדם ועל ראשו עמרת זהב ובידו מגל מלטש: 15 ומלאך אחר יצא מן ההיכל ויועק בקול גדול אל חושב על הענן לאמר שלח מגלך וקצר כי באה העת לקצר כי יבש קציר הארץ: 16 וישלח חושב בענן את מגלו בארץ והארץ נקצרה: 17 ומלאך אחר יצא מן ההיכל אשר בשמים וגם לו מגל מלטש בידו: 18 ויצא מלאך אחר מן המזבח וממשלתו על האש ויקרא קול גדול אל אשר בידו המגל המלטש לאמר שלח מגלך המלטש ובצר את נפן הארץ כי בשלו ענביהם: 19 וינף המלאך את מגלו על הארץ ויבצר את אשכלת נפן הארץ וישליכם בנת חמת אלהים הגדולה: 20 ותדריך הנת מחוץ לעיר ויצא דם מן הנת עד רסני הסוסים דרך אלף ושש מאות רים:

פרק 15

1 וראו את אחרת בשמים גדולה ונפלאה שבעה מלאכים הנשאים את שבע המכות האחרונות כי בהן כלה זעם אלהים: 2 וראו וכוכית בלול באש ואת המתנברים על החיה ועל צלמה ועל תוה ועל מספר שמה עמדים על ים הזוכיות ובנרות אלהים בידיהם: 3 וישירו את שירת משה עבד אלהים ושירת השם לאמר גדולים מעשיך ונפלאים יהוה אלהים צבאות צדק ואמת דרכיך מלך הגוים: 4 מי לא ייראך יהוה ולא יכבד את שמך כי קדוש אתה לבדך כי כל הגוים יבאו וישתחוו לפניך כי נגלו משפטי צדקך: 5 ואחרי כן ראיתי והנה נפתח היכל משכן העדות בשמים: 6 ויצאו מן ההיכל שבעה המלאכים הנשאים את שבע המכות מלבשים בד טהור וצח וחגורים אזורי זהב על לבביהם: 7 ואחת מארבע החיות נתנה אל שבעת המלאכים שבע קצרת זהב מלאות חמת האלהים החי לעולמי העולמים: 8 וימלא ההיכל עשן מכבוד אלהים ועזו ולא יכל איש לבוא אל ההיכל עד אשר כלו שבע המכות אשר ביד יושבעה המלאכים:

פרק 16

1 ואשמע קול גדול מן ההיכל האמר אל שבעת המלאכים לבו ושפכו את קצרת חמת האלהים ארצה: 2 וילך הראשון וישפך את קצרתו על הארץ ויהי שהין רע ומכאב באנשים אשר עליהם תו החיה ובמשתחוים לצלמה: 3 וישפך השני את קצרתו על הים ויהי לדם כדם חלל ותמת כל נפש חיה אשר בים: 4 וישפך השלישי את קצרתו בנהרות ובמעיינות המים ויהיו לדם: 5 ואשמע את מלאך המים אמר צדיק אתה הוה והיה והקדש כי בן שפפת: 6 כי דם קדשים ונביאים שפכו ודם השקותם כי נמול ידם הוא: 7 ואשמע את המזבח אמר אמנם בן יהוה אלהים צבאות אמת וצדק משפטיך: 8 וישפך המלאך הרביעי את קצרתו על השמש וינתן לו לצרוב את בני אדם באש: 9 ויצרבו בני אדם בחם גדול ויגרפו את שם אלהים אשר לו הממשלה על המכות האלה ולא שבו לתת לו הכבוד: 10 וישפך החמישי את קצרתו על כסא החיה ותחשך מלכותה וינשכו מכאב לב את לשונם: 11 ויגרפו את אלהי השמים ממכאבם ושחינם ולא שבו ממעשיהם: 12 וישפך הששי את קצרתו על הנהר הגדול נהר פרט ויחרבו מימיו למען

יתשר מסלה למלכים אשר ממזרת שמש: 13 וראו והנה מפי התנין ומפי החיה ומפי נביא השקר יצאות שלש רוחות טמאות דומת לצפרדעים: 14 כי רוחות השרים הנה עשות אותות ויצאות אל מלכי ארץ ותבל כלה לאספם למלחמה היום ההוא הגדול יום אלהי הצבאות: 15 הני בא כננב אשרי השקר ושמר את בגדיו למען לא ילך ערם וראו את ערותו: 16 ויאסף אתם אל המקום הנקרא בעברית הר מגדון: 17 וישפך המלאך השביעי את קצרתו על האור ויצא קול גדול מהיכל השמים מן הכסא ויאמר היה נחתה: 18 ויהיו קלות ורעמים וברקים ויהי רעש גדול אשר לא היה כמחו למן היות אדם על הארץ רעש כזה גדול עד מאד: 19 והעיר הגדולה תחלקה לשלשה חלקים ותפוצה ערי הגוים ותזכר בכל הגדולה לפני אלהים לתת לה כוס יין חמת אפו: 20 וינס כל אי והחרים לא נמצאו: 21 וברד כבד ככבר ירד מן השמים על בני האדם ויגדפו בני האדם את האלהים על אדות מכת הברד כי כבדה מכתו מאד:

פרק 17

1 ויבא אחד מן שבעה המלאכים הנשאים שבע הקצרות וידבר אלי לאמר בא ואראך את משפט הזונה העתידה הישבת על מים רבים: 2 אשר זנו אתה מלכי האדמה וישכרו שכני תבל מיין תזונתה: 3 ויוליכני ברוח המדברה וראו והנה אשה ישבת על חיה אדמה כתולה מלאות שמות גדופים ולה שבעה ראשים ועשר קרנים: 4 והאשה לבושה ארגמן ושני והיא מכלכלה בזוהם ואין יקרה ופנינים ובידה כוס זהב מלאה תועבות וטמאת תזונתה: 5 ועל מצחה כתוב שם סוד בכל הגדולה אם הונות ותועבות האדמה: 6 וראו את האשה שכורה מדם הקדשים ומדם עדי ישוע ואשתומם על המראה שמה גדולה: 7 ויאמר אלי המלאך למה זה השתוממת אני אמר לך את סוד האשה והחיה הנשאת אתה בעלת שבעת הראשים ועשרת הקרנים: 8 החיה אשר ראיתתה היתה ואיננה ועתידה לעלות מן התהום וללכת לאבדון וישבי הארץ אשר שמש איננו נכתב בספר החיים מיום הוסד תבל ושתומם בראות את החיה אשר היתה ואיננה ותבוא: 9 בזה להבין לאשר לו חכמה שבעת הראשים שבעת הרים המה אשר האשה ישבת עליהם: 10 ושבעה מלכים המה חמשה מהם נפלו והאחד ישנו והאחר עוד לא בא והיה כי יבוא עמד ישוע לעת מעמט: 11 והחיה אשר היתה ואיננה הוא השמיני והוא מן השבעה וילך לאבדון: 12 ועשר הקרנים אשר ראית עשרה מלכים הם אשר לא קבלו מלכות עד הנה רק לשעה אחת ממשלה כמלכים יקבלו עם החיה: 13 ולאלה צעה אחת ואת כל חסם ואת ממשלתם יתנו לחיה: 14 המה ילחמו בשם והשה יכול יוכל להם כי הוא אדני האדנים ומלך המלכים ועמו הקרואים והבחורים והנאמנים: 15 ויאמר אלי המים הם אשר ראית אשר הזונה ישבת עליהם עמים והמנים המה גוים ולשונות: 16 ועשר הקרנים אשר המה ילחמו בשם והשה גלמודה וערמה ואכלו את בשרה ואתה ישרפו באש: 17 כי האלהים נתן בלבם לעשות את עצתו ולעשות עצה אחת ולתת את ממשלתם לחיה עד כי ישלמו דברי האלהים: 18 והאשה אשר ראית היא העיר הגדולה אשר היא נכרת ממלכות הארץ:

פרק 18

1 אחרי כן ראיתי מלאך אחר יורד מן השמים אשר לו שלטן גדול והארץ האירה מכבודו: 2 ויקרא בקול עז לאמר נפלה נפלה בכל הגדולה ותהי נודה שערין ומשמר לכל רוח טמא ומשמר לכל עוף טמא ונמא: 3 כי מיון חמת זנותה שת כל הגוים ומלכי ארץ זנו עמה וסחרי ארץ משפעת תענוגיה העשירי: 4 ואשמע קול אחר מן השמים האמר צאו ממנה עמי פן תחברו אל חטאתיה ופן תקחו ממכותיה: 5 כי חטאתיה הגיעו עד לשמים ויזכר אלהים את עונותיה: 6 שלמו לה נגולה שנגמלה לכם ועשו לה כפלים כפעלה בכוס אשר מסכה מסכו לה כפלים: 7 כאשר התרוממה והתענגה כן תנו לה חבל ואכל כי אמרה בלבבא אני ישבתי מלכה ולא אהיה אלמנה ואכל לא אראה: 8 על כן רגע ביום אחד תבאנה מכותיה מות ואכל וירעב ותשרף כמו אש כי חזק יהיה אלהים השפט אתה: 9 ויבכו ויספדו עליה מלכי ארץ אשר זנו והתענגו עמה בראתם את עשן שרפתה: 10 ומרחוק יעמדו מפני אמת ענייה ואמרו אוי אוי לך בכל העיר הגדולה העיר החזקה כי בשעה אחת בא משפלה: 11 וסחרי הארץ בכים ומתאבלים עליה כי עתה לא יקנה עוד אש את משא אניותם: 12 את משא זחב וכסף ואבן יקרה ופנינים ובזן וארגמן ומשי ושני וכל עצי בשם וכל כלי שנהבים וכל כלי עץ יקר וכלי נחשת וברזל ושיש: 13 וקנמון וקטרת סמים ומר ולבונה ויון ושמן וסלת וחסית ומקנה וצאן וסוסים ומרכבות וגויות ונפש אדם: 14 והמגדים מחמד נפשך אולו ממך וכל שמן ומצחיר אבד ממך ולא תמצאם עוד: 15 ורכליהם אשר העשירו ממנה יעמדו מרחוק מפני אמת ענייה ובכו והתאבלו: 16 ואמרו אוי אוי העיר הגדולה המכסה בשם וארגמן ושי ונמללה בזונה ואבן יקרה ופנינים כי בשעה אחת החרב עשר גדול כזה: 17 וכל חבל וכל בעל מעברת והמלחים וכל עשי מלאכה בים עמדו מרחוק: 18 ויצעקו בראתם עשן שרפתה לאמר מי בערים בעיר הגדולה: 19 ויזקרו עפר על ראשיהם ויצעקו ככה וספוד לאמר אוי אוי העיר הגדולה אשר בה העשירו מהונה כל אשר להם אניות בים כי בשעה אחת החרבה: 20 רנו עליה השמים והשליחים הקדשים והנביאים כי שפט אלהים את משפטים ממנה: 21 וישא מלאך נורא את גדולה כפלח רכב וישליכה את תוך הים לאמר ככה תשלך במערצה בכל העיר הגדולה ולא תמצא עוד: 22 וקול המנגנים בכנור והמזמרים ומחללים בחלילים ומחצצים בחצצרות כל ישמע עוד בתוכך וכל חרש וחשב כל ימצא בך עוד וקול רחים כל ישמע עוד בקרבך: 23 ואור נר לא יאיר לך עוד וקול חתן וקול כלה לא ישמע בך עוד כי כנעניך היו נכבדי ארץ ובכשפיד תעו כל הגוים: 24 ובה נמצא דם הנביאים והקדשים וכל הרוגי ארץ:

פרק 19

1 אחרי כן שמעתי קול גדול בקול המון רב בשמים האמרים הללויה הישועה והכבוד והעז ליהוה אלהינו: 2 כי אמת וישר משפטיו כי שפט את הזונה הגדולה אשר השחיתה את הארץ בתזונה וידרש מידה מאת דם עבדיו: 3 וישנו ויאמרו הללויה ועשנה יעלה לעולמי עולמים: 4 ושערי וארבעה הזקנים וארבע החיות נפלו על פניהם

ושמים ולא נמצא להם מקום: 12 וארא את המתים הקמנים עם הגדלים עמדים לפני הכסא וספרים נפתחים ויפתח ספר אחר אשר הוא ספר החיים וישפטו המתים על פי הכתוב בספרים כמעשיהם: 13 ויתן הים את מתיו והמות והשואל נתנו את מתיהם וישפטו איש כמעשיהם: 14 והמות והשואל השלכו באגם האש והוא המות השני: 15 וכל איש אשר לא נמצא כתוב בספר החיים השלך באגם האש:

פרק 21

1 וארא שמים חדשים וארץ חדשה כי השמים הראשונים והארץ הראשונה עברו וזהם אינו עוד: 2 וארא את העיר הקדושה ירושלים החדשה ירדת מאת האלהים מן השמים נכונה ככלה המקשטת לבעלה: 3 ואשמע קול גדול מן השמים לאמר הנה משכן אלהים עם בני האדם ושכן בתוכם והמה יהיו לו לעם והוא האלהים יהיה אתם אלהיהם: 4 ומחה אלהים כל דמעה מעיניהם והמות לא יהיה עוד וגם אבל וזעקה וכאב לא יהיה עוד כי הראשונות עברו: 5 ויאמר הישב על הכסא הנני עשה הכל חדש ויאמר אלי כתב כי הדברים האלה אמיתים ונאמנים הם: 6 ויאמר אלי יהי נתינת אני המלך והתו הראש והסוף אני אתן לצמא מפני מים חיים חנם: 7 המנצח יירש הכל ואני אהיה לו לאלהים והוא יהיה לי לבן: 8 אבל רכי הלב ואשר אינם מאמינים והמאכלים והמרצחים והזונים והמכשפים ועבדי האילילים וכל המכזבים חלקם יהיה בגום הבער באש וגפרית אשר הוא הקדש השני: 9 ויבא אלי אחד משבעת המלאכים הנשאים שבע הקערות המלאות שבע המכות האחרונות וידבר אלי לאמר בא ואראך את הכלה אשת השן: 10 ויוליכני ברוח על הר גדול וגבה ויראני העיר הגדולה ירושלים הקדושה ירדת מן השמים מאת האלהים: 11 ויש לה כבוד אלהים ואור נגהה כאבן יקרה מאד כאבן ישפה המבהקת כעין הקרח: 12 ויש לה חומה גדולה וגבהה ושנים עשר שערים לה ועל השערים שנים עשר מלאכים ושמות כתובים עליהם אשר הם שמות שנים עשר שבטי בני ישראל: 13 שערים שלשה ממזרח שערים שלשה מצפון שערים שלשה מנגב ושערים שלשה ממערב: 14 ולחומת העיר שנים עשר מוסדות ועליות שנים עשר שמות לשנים עשר שליחי השן: 15 וביד המדבר אלי היה קנה זחב למד בו את העיר ואת שעריה ואת חומתה: 16 ומושב העיר מרוב וארכה כרחבה וימד את העיר בקנה המדה שנים עשר אלף ריס ארכה ורחבה וקומתה שוים תמה: 17 וימד את חומתה על מאה וארבעים וארבע אמות במדת איש אשר הוא מדה המלאך: 18 ובנין חומתה אבן ישפה והעיר זחב מופז דומה לזוכית זכה: 19 ומוסדות חומת העיר מרובצות בכל אבני חפץ המוסד הראשון ישפה השני ספיר השלישי שבו הרביעי ברקת: 20 החמישי יהלם השישי אדם השביעי תרשיש השמיני שהם התשיעי פטרה העשירי נפך אחר העשר לשם שנים העשר אחלמה: 21 ושנים עשר השערים הם שתיים עשרה מרגליות כל שער ושער מרגלית אחת ורחוב העיר זחב מופז כזוכית בחירה: 22 והיכל לא ראיתי בה כי יהוה אלהים צבאות חיכלה הוא והשן: 23 והעיר איננה צריכה לאור השמש ולנגה הירח כי כבוד אלהים האיר לה וגרה הוא השן: 24 והגוים ילכו לאורה ומלכי ארץ מביאים כבודם ותפארתם אליה: 25 ושעריה יומם לא יסגרו כי לילה לא יהיה שם: 26 והביאו בה כבוד הגוים

ותפארתם: 27 ולא יבוא בה כל טמא ועשה תועבה ושקר כי אם הכתובים בספר החיים של השן:

פרק 22

1 ויראני נחל של מים חיים זך מבחיק כעין הקרח יצא מכסא האלהים והשן: 2 ובתוך רחוב העיר ואל שפת הנחל מזה ומזה עץ חיים עשה פרי שנים עשר כי מדי חדש בחדשו יתן את פריו ועלה העץ לתרופת הגוים: 3 וכל חרם לא יהיה עוד וכסא האלהים והשן יהיה בה ועבדיו ישרתהו: 4 והמה יראו את פניו ושמו על מצחותם: 5 ולילה לא יהיה עוד ולא יצטרכו עוד לאור נר ולאור שמש כי יהוה אלהים הוא יאיר להם וימלכו עד עולמי עולמים: 6 ויאמר אלי הדברים האלה אמיתים ונאמנים הם ויהוה אלהי הנביאים הקדשים שלח את מלאכו להראות את עבדיו את אשר היה יהיה במהרה: 7 הנני בא מהר אשרי השמר את דברי נבואת הספר הזה: 8 ואני יוחנן הוא הראה אלה ושמעם יהי כשמעי וכראותי ואפל לפני רגלי המלאך אשר הראני את אלה להשתחות לו: 9 ויאמר אלי ראה אל תעשה זאת כי עבד כמוך אנכי וחבר לך ולאחיד הנביאים ולשמות את דברי הספר הזה האלהים השתחוה: 10 ויאמר אלי אל תחתם את דברי נבואת הספר הזה כי קרוב המועד: 11 החומם יוסף לחםם והממא יוסף להממא והצדיק יוסף להצדק והקדוש יוסף להקדוש: 12 והנני בא מהר ושכרי אתי לשלם לכל איש כמעשהו: 13 אני האלף וחתו הראש והסוף הראשון והאחרון: 14 אשרי העשים את מצותיו למען תהיה ממשלתם בעץ החיים ובאו העירה דרך השערים: 15 ומחוץ לה הכלבים והמכשפים והזונים והמרצחים ועבדי האילילים וכל אהב להעיד לכם את אלה בפני הקהלות אנכי שרש דוד ותולדתו כוכב נגה השחר: 17 והרוח והכלה אמרים בא והשמע יאמר בא והצמא יבוא והחפץ יקח מים חיים חנם: 18 מעיד אני בכל השמע דברי נבואת הספר הזה אם יוסף איש עליהם יוסף עליו האלהים את המכות הכתובות בספר הזה: 19 ואם יגרע איש מדברי ספר הנבואה הזאת יגרע האלהים את לחקו מעץ החיים ומעיר הקדש הכתובים בספר הזה: 20 המעיד את אלה אמר אמנם כן אני בא מהר אמן באה נא האדון ישוע: 21 חסד אדנינו ישוע המשיח עם כלכם כל הקדושים אמן: